

MANUSCRIPT NO.	77
NAME OF MANUSCRIPT	Gurbilas Patshahi Dasmi
AUTHOR	Sakhi Bale Rayejan Vaushwar
SUBJECT	Religion
LANGUAGE	Punjabi
SCRIPT	Gurmukhi
BRIEF EXPLANATORY NOTE	The manuscript contains the events of the life & achievements of the 10th Guru (Guru Gobind Singh Ji).

Panj. Ms.

294.553

G 978

Ms-77

ਗੁਰੂ ਬਿਲਾਸ ਧਾਤਸਾਹੀ ਦਸ :
ਸਾਖੀ ਬਾਲਗਣਿਜਨ ਵਾਰੇਸ਼ਵਰ ;
ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀਰਵਾਰ, ੨੧ ਅਸੂ
੧੬੦੦ ਬਿੰ ਲਿਖਿਆ
੫੨੧ ਪਤਰੇ ॥ ਲੰਭ੦ ੧੦ ਪੰ. ਯੂ. ਮੰ.

ਜੰ ਲੰ

no 77

7

Panjabi
294.553
G978

64

Ms-77

Panj. Ms.
294.553

G 978

Ms-77

ਗੁਰੂ ਬਿਲਾਸ ਧਾਤਸਾਹੀ ਦਸ :
ਸਾਖੀ ਬਾਲਗਣਿਜਨ ਵਾਰਿਸਵਰ ;
ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੀਰਵਾਰ, ੨੧ ਅਸੂ
੧੬੦੦ ਬਿੰ ਲਿਖਿਆ
੫੨੧ ਪਤੀ ॥ ਲੰ. ੩੦. ੧੦ ਪੰ. ਪ੍ਰ. ਮੁ.

੭੦ ਲ.

no 77

(7)

Panjali
294. 553
5978

(58)

Ms- 77

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MISS No. 77 Subject Religion
Name of MSS Gurubilāsa Patasāhi
Author Sukha Singh-
Period 1900 Folios 521
Script Gurmukhi Source B. Gurdial Singh
Missing Folios 59, 60

(2)

55 24. A

A. no. 77

੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਥਸ੍ਰੀਗੁਰਬਿਲਾਸਲਿਖਤੇ॥ ਪਾਤਸਾਹੀਦਸ
ਵੀਕੇਚਰਿਤ੍ਰਾ॥ ਨਿਹਗਾ॥ ॥ ਸਗਲਬਿਘਨਅਘਹਰਨ
ਕੋਤਿਮਰਤਪਤਮੰਗਮਾਨ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਗੋਬਿੰਦਬਿਨੁਅਵ
ਰਨਜਗਮਹਿਮਾਨ॥ ੧॥ ॥ ਹੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਖਾਲਸਵਾਚਾ॥
ਚੋਪਈ॥ ॥ ਮਾਦਿਪੁਰਖਬਿਨਦੈਕਰਤਾਗਾ॥ ਜਾਸਕੀਨ
ਯਹਸਗਲਪਸਾਗਾ॥ ਏਕਅਨੇਕਸਗਲਪਟਵਾਸੀ॥

ਅਚੁਤ ਅਲਖ ਪੁਰਖ ਅਥਿਨਾਸੀ ॥ ੨ ॥ ਭੂਮਗਗਨ ਜਲਤ
 ਤੁਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ਸਗਲ ਸਿਸਟਿ ਮਹਿ ਕੀਨ ਨਿਵਾਸੈ ॥ ਲੋਗਨ ਕ
 ਉਇਹ ਬਿਧ ਭਰਮੈ ਕੈ ॥ ਨਿਰਖਤ ਆਪ ਨਿਅਰੋਪੈ ਕੈ ॥ ੩ ॥
 ਦਾਨ ਵਦੇ ਵਫਾ ਨਿਰੂਥ ਨਾਈ ॥ ਕਿੰਨ ਰਜੰਛ ਰਚੇ ਅਧਿਕ
 ਈ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਮੋਨੀ ਬਿਰਤ ਪਾਗੀ ॥ ਕਈ ਕਲਪ ਜਿਨ ਜਪ
 ਤਗੁ ਜਾਗੀ ॥ ੪ ॥ ਲੋਮ ਸਤੇ ਤਪ ਬਲ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਸਹਸ
 ਬਦਨ ਸਹਸਾਨ ਨਗਾਈ ॥ ਚਤੁਰਾਨਨ ਮੁਖ ਚਾਰ ਸੁਕਰੇ
 ॥ ਪੁਤ ਪਾਂਚ ਖਟੁ ਤਿਹ ਸਿਸਧਰੇ ॥ ੫ ॥ ਤੰਦ ਪਕਛੂ ਅੰਤੁਨ
 ਹੀ ਅਯੋ ॥ ਸਭੁ ਮਿਲਿ ਨੇਤੁ ਹਨੇਤੁ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਕੋਟ ਜਤਨ ਕ
 ਰਮੈ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਚਾਰ ਬੇਦ ਯੋਭੇ ਦਬਤਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਦੇਇਆਵੈਜੋਕੋਈ॥ ਸ੍ਰੀਹਰਿਨੂਕਹਪਾਵੈਸੋਈ॥ ਪੰਨਯ ३
 ਨਮਸਤਿਗੁਰਕਰਤਾਰਾ॥ ਜਾਸਕੀਯੋਯਹਪੰਥੁਸੁਧਾਰਾ॥
 ੧॥ ਸ੍ਰੀਅਸਪੁਜਕਹਪ੍ਰਗਟਿਦਿਖਾਯੋ॥ ਗੁਰਮੁਖਗਾਡੀ
 ਰਾਹੁਚਲਾਯੋ॥ ਅਸਸਤਿਗੁਰਕੀਭਿਟਸੁਭਾਈ॥ ਕਵਨਬ
 ਸਤੁਪਰਿਯੈਕਹੁਜਾਈ॥ ੨॥ ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਨਿਧਇਨਸਤੁ
 ਧਾਰੀ॥ ਮਨੁਮਨਸਾਹੁਚਸੋਦੈਵਗੀ॥ ਨਿਜਉਰਮੇਅੰਬੁਜਪ
 ਰਪਾਦਾ॥ ਅਦਿਅਨੀਲਅਭੇਦਅਨਾਦਾ॥ ੩॥ ਕਹਨਕਥ
 ਨਲਿਖਨੇਕਬਿਆਵੈ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰਪਰੇਸਮਾਵੈ॥ ਸੀ
 ਤਨਕੇਉਰਮੇਇਨਵਾਸਾ॥ ਨਿਸਦਿਨਕਰਿਹੀਤਹਾਪ੍ਰਕਾਸਾ
 ੪॥ ੧੦॥ ਅਸਸਾਧੁਪੁਰਨਬਰਪਾਂਹੀ॥ ਨਿਰਖੁਮਨਾਨਿਸਦਿ

ਨਜਗਮਾਂਗੀ॥ਵੈਜੀਵਤਜਗਮੇਲਖਪਾਏ॥ਐਸਭੁਦੰਡਕਾਲ
ਕੇਪਾਏ॥੧੧॥ਕਾਲਦੰਡਬਿਨੁਰਹਾਨਕੇਈ॥ਚੀਟੀਆਦਿ
ਬਿਰੰਚਸੁਸੇਈ॥ਐਰੁਕਥਾਅਦਭੁਤਇਕਸੁਨੀ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਬਚੇਅਨਾਹਦਧੁਨੀ॥੧੨॥ਨਵਗਿਹਜੀਤਦਸਮਮਹਿ
ਧਸੇ॥ਸਚਖੰਡੁਆਸਨਰਸਬਸੇ॥ਮਨਮਨਸਾਜਿਣਰਿਖ
ਸਹਾਗੀ॥ਬਸੇਮਹਲਨਿਜਊਚਅਟਾਗੀ॥੧੩॥ਏਕਨਿਮਖ
ਤਿਨਕੋਸੀਗੁਹੋਵੈ॥ਕੋਟਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਖੋਵੈ॥ਕੋਨਕ
ਮੀਤਿਨਕਹਸੁਨਭਾਈ॥ਜਿਨਗੁਰਪਗੁਸੋਪੀਤਲਗਾਈ॥
੧੪॥ਸਫਲਜਨਮੁਤਿਨਕਹਜਗਆਵਾ॥ਜਿਨਯਹਅ
ਖਲਭੇਦਕਹਪਾਵਾ॥ਆਪਤਰੇਸਗਲੇਕੁਲਤਾਗੇ॥ਚਲੇ

ਜੀਤਕੇਵਾਇਨਗਾਗੇ॥੧੫॥ਕਲਪਤਰੇਵਰਸੀਗੁਰਚਰਨ ੩
 ॥ਤਿਨਕਾਮਾਹਿਮੋਰਉਰਪਰਨਾ॥ਜੇਮਨਸਾਧਰਹੈਮਨਮਾਂ
 ਹੀ॥ਕਰਿਹੈਪੂਰਨਜਹਾਂਤਹਾਂਹੀ॥੧੬॥ਸਕਲਸਿੰਧਇਨ
 ਮੇਸੁਨਭਾਈ॥ਜਾਨਤੁਜਿਨਕਹਾਮਾਪਲਖਾਈ॥ਪਾਗਸ
 ਇਵਜਿਨਕਉਛੁਹਗਏ॥ਕੰਚਨੁਕਰਿਤਮਨੁਗਹਭਏ॥
 ੧੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਧਮਿਲੈਜੋਪਿਯਾਗੇ॥ਤਬਯਹਜਾਨੈਭੇ
 ਦਸੁਸਾਗੇ॥ਨਿਰਖੇਗੁਰਕੇਮਮਿੰਤਖਜਾਨੈ॥ਸਭਬਿਧਪੁ
 ਰਨਮਾਧਿਕਾਮਾਨੈ॥੧੮॥ਸਚਖੰਡਸੰਗਤਿਮਾਹਿਜਾਵੈ
 ॥ਨਿਜਸਰੂਪਨਿਰਖਤਾਬਿਸਮਾਵੈ॥ਨਾਮਦਾਸੀਗਕਰੈ
 ਚੁਪੀਤਾ॥ਪਾਵੈਪ੍ਰਬਲਮਾਧਿਕਸੁਭਨੀਤਾ॥੧੯॥ਮੇਯ

ਹਪ੍ਰਗਟਿਕਾਲਿਕਾਜਾਨੀ॥ ਸਸਤ੍ਰਨਾਮਜੇਮਾਲਬਖਾਨ
 ॥ ਯਾਕੀਉਪਾਅਪਿਕਭੁਦਿੰਜੈ॥ ਬਿਦਿਯਾਨਿਧਪਟ
 ਤਰਕੇਦਿੰਜੈ॥ ੨੦॥ ਦੇਹਗਾ॥ ॥ ਜਗਤਉਧਾਗਨਭੈਹਰਨ
 ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕਰਤਾਗਾਪ੍ਰਗਟਿਤੁਵਨਕੀਦੇਹਤੇਭੁਏਸਕ
 ਲਹਬੀਯਾਗ॥ ੨੧॥ ਖੜਗਕੇਤਅਭੁਖੜਗਮਹਿਤਨਕ
 ਭੇਦਨਹੀਕੋਇ॥ ਸ੍ਰੀਆਨਨਸ੍ਰੀਮੁਖਕਹਾਏਕਰੂਪਕਹਿੰਸੇ
 ਇ॥ ੨੨॥ ਖੜਗਾਦਿਕਹਬਿਯਾਗਜੇਭੁਏਹਹਿਗੋਅੰਨ॥
 ਇਹਸਭਕੀਬੀਸਾਵਲੀਸਸਤ੍ਰਉਰਬਸੀਧੀਨ॥ ੨੩॥ ਤਾ
 ਤੇਅੰਗਲਚਰਨਮੇਆਦਿਮਨੈਯੈਸੋਇ॥ ਇਸਟਦੇਵਸੀ
 ਖਾਲਸੇਮਨਸਾਪੁਰਕਜੋਇ॥ ੨੪॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਅਪ੍ਰਮ०

ਨਯਾਰੀਛ ਬਿਕਰੀਯੈ॥ ਸਭਤੇਆਦਿਸੁਯਾਹਿਮਨਈ ४
 ਯੈ॥ ਆਦਿਸਕਤਮਾਤਾਇਹਜਾਨਹੁ॥ ਬੁਧਸਿੰਧੁਕਹ
 ਪ੍ਰਗਟਿਪ੍ਰਮਾਨਹੁ॥ ੨੫॥ ਜਬਗੁਰੋਮੇਪਰਭੁਏਸਹਾਈ॥
 ਇਹਕੇਅਰਥਇਸੀਮਹਿਗਾਈ॥ ਤਬਤੇਮੁਹਇਹਸੀਗ
 ਭਯੋਪਿਯਾਗਾ॥ ਤਉਕਛੁਪਾਈਸੁਮਤਿਸੁਚਾਗਾ॥ ੨੬
 ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਤਤਮਾਤਪ੍ਰਭਪੁਰਗਏਬਾਰਕਬੈਸਮੰਣ
 ਗ॥ ਬਰੇਭ੍ਰਾਤਪ੍ਰਿਭਪਾਰਿਯੋਲਿਖਨਪੜਦਦੈਪਿਆਗਾ॥
 ੨੭॥ ਲੈਭ੍ਰਾਤਪੁਰਬਰੀਯੋਦਰਸਨਕਾਜਪਯਾਨਾ॥ ਨਾ
 ਨਕਮਤੇਸੁਆਇਕਰਿਤਿਨਹੁਤੇਪਗਨਾ॥ ੨੮॥ ਸਾਂਤ
 ਸਮੇਨਿਜੁਬੀਧੁਪੁਛੋਕਹੁਪਿਯਾਰੇਅਬਗੱਲਾਗੋਨ

ਛੀ ਜਾ ਬਿਧਿ

ਕਰਿਤ ਪੁਲੋਕਤੁ ਮਹਾਪਕਰੈ ਕਿਤ ਪੁਲਾ॥ ੨੮॥ ਚੌਪਈ
॥ ਕਹਾ ਬੰਧ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਪੁਲਾ॥ ਇਤ ਉਤ ਜਾ ਕੋ ਹੁਕਮੁ
ਅਚੈਲਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੰਧੁ ਠਹਿਨ ਚਗਾ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਪਰ
ਹਿ ਦੈ ਮਝਾਗ॥ ੩੦॥ ਦਰਸਨੁ ਕਰਹੁ ਜਾਇ ਦਰਬਾਗ॥ ਅੰ
ਰਨ ਹਿ ਦੇ ਮੈਧ ਗੀਜੀ ਜਾਗ॥ ਸੋ ਕਰਹੈ ਤੋ ਗੀ ਪ੍ਰਤ ਪਾਗ॥ ਸਾਚੇ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਦਗ ਨਿਹਾਗ॥ ੩੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਤਕੇ ਬਾਕ
ਪ੍ਰਮਾਨ ਕਰਿ ਨਾ ਬਚ ਰਨ ਉਰਧਾਗ॥ ਸ੍ਰੀ ਪਟਣੇ ਤਬ ਆ
ਇਯੋ ਕੀਨੇ ਆਨ ਦੀਦਾਗ॥ ੩੨॥ ਬਾਰ ਬੈਸ ਗੁਰ ਚਰਿਤ
ਲਖ ਗਦਗਦ ਭਯੋ ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਮੈਯੋ ਮਿਲ
ਯੋ ਜੈ ਸੇਜ ਲਮਿਲ ਮੀਨਾ॥ ੩੩॥ ਮਾਸ ਇਕ ਦਸਤਿ ਹ

ਬਸਮੇਰੀਯੋਪਾਠਨੂਗਿੰਥਾਯੋਉਪਨੀਬੁਧਮਤਮੇਰਿ ५
 ਹਥਿਧਿਪਤਿਯੋਸਿਥਾ॥੩੪॥ਸੁਪਨੋਮੇਦਰਸਨੁਭਯੋਰਿ
 ਪਾਸਿਧਕੋਮਾਨਾਸਸਤਨਾਮਕੀਮਾਲਕੋਮਾਂਗਯੋਪ੍ਰਭ
 ਪਹਿਗਮਾਨਾ॥੩੫॥ਚਉਪਈ॥ਯੋਮਾਗਿਮਾਸ
 ਤਗੁਰਕੀਭਈ॥ਇਹਕੋਮਰਥਇਸੀਮਹਿਮਹੀ॥
 ਦੂਦੁਲਹੈਗਾਧੀਰਜਨਾਲਾਯੋਥੀਗਿੰਥਸਸਤਨੁਤ
 ਮਾਲਾ॥੩੬॥ਤਾਦਿਨਤੇਮੁਗਰਿਦੈਮਝਾਗਉਪਜੋਯਾ
 ਕੋਪ੍ਰੇਮਧਿਯਾਗਸੋਮਾਲਾਮੇਰੇਉਗਮਾਹਿ॥ਪਦਕੀਮੇ
 ਕਹਚਿਤਾਨਾਹਿ॥੩੭॥ਅਬਸੀਮਾਨਦਪੁਰਸੁਮਨ
 ਉ॥ਜਾਸਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦਪਾਉ॥ਸੁਦਰਪੁਰੀਅ

ਧਿਕ ਬਰਨੀ ਕੀ॥ ਬਰਖਾਸਦ ਜਿਹੋ ਤੇਤ ਅਮੀ ਕੀ॥ ੩੮
 ਗਿਰਦੈ ਦਿਪਤ ਪੰਬ ਜਿਹ ਭਾਗੀ॥ ਬੀਚ ਪੁਰੀ ਅਦ ਭੂਤ
 ਉਜਾਗੀ॥ ਉਪਗਮਾਤਾ ਭਵਨੁ ਬਿਗਾਜੈ॥ ਤਰੈ ਨਦੀ ਗੰ
 ਗਾਸਤਿ ਗਜੈ॥ ੩੯॥ ਸਤ ਧੁਜਾ ਸੁੰਦਰ ਬਰਸੈ ਹੈ॥ ਸੁਰ
 ਨਰ ਜੰਛ ਭੁਜੀ ਗਨ ਮੇਰੀ॥ ਪੋਥੀ ਗ੍ਰਿਥ ਪਛੈ ਬਰ ਗੁਨੀ॥
 ਸਿੰਘ ਸਖਾ ਸੁਨੈ ਜਨੁ ਮੁਨੀ॥ ੪੦॥ ਘੰਟਾ ਘੋਖ ਸਿਖ ਧੁਨ
 ਨਦੀ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਕੋਤ ਕੋਟ ਅਨਾਦੀ॥ ਬਗਰ ਬਜਾਰ ਬ
 ਥਕਾ ਬਨੀ॥ ਚਿੰਤਤ ਕਰੀ ਚਿੰਤ ਜਨੁ ਪਨੀ॥ ੪੧॥ ਸਿਖ ਸ
 ਖਾ ਪੁਰਮੈ ਜੋਊ ਬਸੈ॥ ਨਿਜ ਸੁਖ ਨਿਰਖ ਸੁਰਗ ਕਹਹ ਸੈ
 ॥ ਝਰਨਾ ਝਰੈ ਨੀਰ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਮੇਰ ਚਕੋਰ ਬਿਬਿਧਿ ਝੜ

ਲਾਈ॥ ੪੨॥ ਬਾਗਤੜਾਗ ਕੂਪਫੂਲਵਾਗੀ॥ ਸੇਭਤਬਾਂਇ ੬
 ਸਲਲਭਰਚਾਗੀ॥ ਅਧਿਮਜੀਵਦਰਸਤਜੇਆਈ॥
 ਸੀਤਲਹੇਤਦਰਸਕਹਪਾਈ॥ ੪੩॥ ਗਯਾਨਚੰਡਉਗ
 ਵਤਤਿਹਉਗ॥ ਜੇਦਰਸਤਆਨਦਚਲਿਪੁਗ॥ ਅਪ੍ਰਮ
 ਨਛਬਿਇਸੈਭਨੀਜੈ॥ ਯਾਕੀਉਪਮਯਾਕਹਦੀਜੈ॥ ੪
 ੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਕੇਕਲਕੀਰਕਯੋਤਸਿਖਿਬਿਚਰਤ
 ਨਾਗਰੁਜੇਗ॥ ਬਿਨੁਆਇਸੁਗੁਰਦੇਵਕੀਸਕਤਨਕਿ
 ਸਹੀਛੇਰ॥ ੪੫॥ ਤਵਨਨਗਰਸੁਭਬਸਤਬਰਬਰਨ
 ਕਥਸੁਪਦਿੰਡਾ॥ ਰੂਪਅਨੂਪਸੁਲਲਤਗਤਿਪਵਨਅ
 ਧਿਕਬਚਿੰਡਾ॥ ੪੬॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਸੀਮਤੁਸਹਸਪੁਗ

ਨਕਹਤਤਬਾ॥ ਅਰਧਸਹਸਪੁਨਚਰਗਨਤਸਬਾ॥ ਕੁਆ
 ਰਵਦੀਪੰਚਮਿਗਵਿਵਾਗਾਗੁਰਬਿਲਾਸਲੀਨੋਅਵਤਾਗ॥
 ੪੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਸਤਿਸੰਗਤਿਪਦਜਲਜਰਜਤਿਹਅੰਜ
 ਨੁਹਿਗਰੁਗਾਚਾਹਤਬਿਚਕੋਬਾਕਜਹਬਾਕਸਿਧਮੰਤ੍ਰਾਰ
 ॥੪੮॥ ਸਵੈਯਾ॥ ॥ ਆਦਿਰੁਅੰਤਸੁਕੁਲਬਿਹਾਜਤਛੀ
 ਹਕਿਧੋਬਰਨਾਵਲਿਪਾਈ॥ ਰੂਪਨਛੰਦਜੁਬਿਦਰੁਕੋਯ
 ਹਛੀਸਜੀਤਲਖੋਅਧਿਕਾਈ॥ ਬਾਰਨਇਦੁਗਇਦਇ
 ਤੈਗੁਰਮੂਰਤਜੁਬਰਨੈਜਲਸਾਂਈ॥ ਸੀਤਮਹਾਲਕਰੈਮਨਮੰ
 ਜਨੁਯਾਬਿਧਸੈਨਿਪਛੀਰਸੁਰੁਈ॥ ੪੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਕੁਬਿ
 ਕੋਬਿਦਗਮਾਨੀਨਹੀਨਹਿੰਡਤਬਰਧੀਗ॥ ਪ੍ਰੇਮਕਥਾਕੇ

ਕਾਰਨੈ ਬਰਨਤ ਹੈ ਇਹ ਕੀ ਗ ॥ ੫੦ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ॥ ਮੋਗ १
 ਹੀ ਮਤਿ ਰੰਚ ਸਮਾਨ ਕਏ ਬਡ ਗੀ ਬਸੁ ਸਾਗਰ ਭਾਗੀ ॥ ਨਾਮੁ
 ਬਿਲਾਸ ਗੁਰੂ ਜਿਹ ਕੋ ਬਰ ਕੋਟ ਗੁਣ ਕਰਿ ਪੁਰ ਭੰਡ ਗੀ ॥
 ਤਾਸ ਬਿਲੇ ਇਸੁ ਬੁੰਦ ਲਈ ਮਮਏ ਮਨ ਸਾਮਨ ਮੰਧਿ ਬਿ
 ਚਾਗੀ ॥ ਪਾਪ ਹੁਤਾ ਪਹੁ ਜੀਵਿ ਪਿਰੇ ਯਹ ਜੈ ਸਧ ਸੈ ਸੁਖ
 ਆਪ ਮੰਝਾਗੀ ॥ ੫੧ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ॥ ਆਦਿ ਮਨ ਤੁਥਿ ਅੰ
 ਤਰ੍ਹਿ ਪਾਨਿ ਪਰੁ ਪਰੇਖ ਜਿਸੈ ਕਿ ਛੁਨਾਗੀ ॥ ਜੇ ਵਤ ਹੈਂ ਗਵਿ
 ਸੇਸ ਸਿਸੇ ਚਤੁਰਾਨ ਨ ਜੇ ਜਿਹ ਪਾਹੁ ਨ ਪਾਗੀ ॥ ਤਾਗੁਰ ਕੋ ਰਚ
 ਰਿੰਤੁ ਲਿਖੇ ਮਮ ਚਾਹਿਤ ਹੋ ਕਰਿ ਕੈ ਸੁਢਿ ਠਾਗੀ ॥ ਆਪ ਨਿ
 ਬਾਹ ਕਰੈ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਕਿ ਕਰ ਜਾਨ ਭੁਲੇਗਾ ਹਿ ਬੰਗੀ ॥ ੫੨ ॥

ਅਬਗਰਬੀਸਬਰਨੀ। ਦਿਹਰਾ।

ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਆਦਿ ਰੂਪ ਮਹਾਰਾਜ ਜੋ ਧਰੇ ਸੁਪਹਨਿ ਮੰਝਾਗ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਕਥਾ ਅਨੰਤ ਗਤਿ ਸੇਸ ਨ ਪਵੈ ਪਾਗੁ॥ ੫੩॥ ਦਸ ਮਰੂ
ਪਗੁਰ ਦੇਵ ਜੁ ਜੋ ਕਵਤ ਕਜਗ ਕੀਨਾ॥ ਤਾ ਕੋ ਕਛੁ ਕਪੂ ਸੀਗੁ
ਅਬ ਬਰਨੇ ਅਧਿਕ ਨ ਵੀਨਾ॥ ੫੪॥ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸੁ ਬਿਮਲ
ਗਤਿ ਅਬ ਬਰਨੇ ਬਰਬੀਜਾ॥ ਕਲ ਪਤਰੇ ਵਰਦਾਸ ਕਹ ਜਗ
ਲ ਜਗਤ ਅਵਤੀਜਾ॥ ੫੫॥ ਸੋਹਗਾ॥ ॥ ਅੰਚੁਤ ਅਲਖ
ਅਭੇਦ ਸੀਨਾ ਨ ਕਜਾ ਹਿ ਬਸ ਬਲਾ॥ ਆਦਿ ਰੂਪ ਗੁਰ ਦੇਵ
ਰਬੁ ਮਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਾ॥ ੫੬॥ ਪੁਨ ਮੰਗਦ ਮਹਾਰਾਜ ਪਰਮ
ਤਤੁ ਭਏ ਤਤੁ ਮਿਲਾ॥ ਸਗਲ ਜਗਤ ਸਿਰਤਾਜ ਆਦਿ ਅਨੀ
ਲ ਮਗਾਧਿ ਗਤਿ॥ ੫੭॥ ਸ੍ਰੀ ਮੰਗਦ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਮਰ ਦੇਵ ਸ

ਤਿਗੁਰਭਏ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲ ਮਗਾਧਿ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਮਿਲ ਜੋਤ ੮
 ਮਹਿ॥ ੫੮॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਗਾਮਦਾ ਸੁਜ ਤਿਗੁਰ ਪੁਨ ਲਹੀਏ
 ॥ ਜਗਤਾਰ ਕੁਸੇ ਢੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹੀਏ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜੁਨ ਤਿਹ ਤੇਗੁਰ
 ਭਯੋ॥ ਅਭੈ ਦਾ ਨੁ ਜਗ ਕਉ ਜਿਹ ਦਯੋ॥ ੫੯॥ ਸਬ ਦਜਹ
 ਜੁ ਸੇਤੁ ਜਿਹ ਬਾਂਧਿਯੋ॥ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨ ਮੁਸਾਚੈ ਸਾਂਧਿਯੋ॥
 ਤਿਹ ਤੇਹ ਰਿਗੋ ਬਿੰਦ ਪਛਾਨਹਾ॥ ਅੰਚੁਤ ਅਲਖ ਪੁਰਖ ਭਗਵ ੦
 ਨਹਾ॥ ੬੦॥ ਖਲ ਖੰਡਨ ਮੰਡਨ ਪਰਸਾਰੀ॥ ਖੜਗ ਪਾਨ ਸਾਹਿਬ
 ਅਵਤਾਰੀ॥ ਖਲ ਦਲ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਜਿਹ ਖੰਡੇ॥ ਜਲ ਥਲ ਜ
 ਸੁਛਾਇਯੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡੇ॥ ੬੧॥ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਜਬ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਨੀ॥
 ਤਬ ਹਰਿਗਾਇਭਏ ਤਿਹ ਥਾਨੀ॥ ਤਤੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸੁਜਾਨਹਾ

ਏਕਜੋਤਸਰ੍ਵਮੇਪਹਚਾਨਹ॥੬੨॥ਅਖਿੱਲ॥ ॥ਇਕਸਮੇਸਰ੍ਵ॥
 ਰਾਜਦਿਲੀਜਬਆਇਯੋ॥ਬਾਦਿਜਾਹਕਛੁਪੁਛਨਕਾਜਬੁ
 ਲਾਇਯੋ॥ਰਾਜਾਕੇਜਬਮਹਲਨਉਤਰੇਆਇਕੈ॥ਹੋਸਤੁਰਾ
 ਜਾਰਨਵਾਸਜੁਰਹੇਲੁਭਾਇਕੈ॥੬੩॥ਰਾਨੀਕੇਮਨਮਾਂਝਿਪੁਤੰਗੀ
 ਯਾਯੋਭੁਈ॥ਤੂੰਮੇਨਿਸਚੈਜਾਨੇਸਤਿਗੁਰਹੈਸਈ॥ਸਰਬਤ੍ਰਿਯ॥
 ਕੋਛੋਗੇਰਉਰਬਹੈਗੇ॥ਹੋਤਬਤਉਸਤਿਗੁਰਸਹੀਸਰਬਦੁਖ
 ਦਹੈਗੇ॥੬੪॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਯੋਰਾਨੀਮਨਮਧਿਧਰਿਬੈਠੀਤ੍ਰਿਯ
 ਨਮੰਝਾਗਾ॥ਸਬਰਾਨਨਿਕਉਤਿਯਾਗਕਾਰਿਆਏਪ੍ਰਭੂਅਗਾਗ॥
 ੬੫॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਬੈਠੀਛਪੀਨਾਰਿਥੀਜਗਾਂ॥ਲੀਨੇਸਖੀ
 ਸਹਸਸਿੰਗਮਗਾਂ॥ਛਰੀਹਨਤਸਿਰਸਭੁਹਨਸਿਧਾਏ॥ਚਲ

ਗੋਦੀਗਨੀਕੀਆਏ॥੬੬॥ਰੂਪਗਗੀਬਧਰੇਜਿਤਰਾਨੀ॥ਰਾਜ ੬
ਤਮਾਧਿਕਪ੍ਰੇਮਸਰਸਾਨੀ॥ਹੀਰਜੈਸਮਲਨਪਟਮਾਂਹੀ॥ਤੇਰ ੦
ਜਤਰਾਨੀਉਹਠਾਂਹੀ॥੬੭॥ਬਿਸਮਭਈਅਬਲਾਤਬਸਾਗੀ॥
ਧੰਨਧੰਨਬਚਕਹਤਪੁਕਾਗੀ॥ਤਨਮਨਤੇਸਿਖਨੀਰਿਯਭਈ॥
ਦੁਗਮਤਿਤਿਆਗਸੁੰਧਦ੍ਰੋਗਈ॥੬੮॥ਰਾਜਾਜੁਤਸਤੁਹੀਰਨਵਾ
ਸਾ॥ਸੇਵਾਮੇਲਾਗੇਹੋਇਦਾਸਾ॥ਸਰਬਸਹਰਕੀਸੀਗਤਿਸਾਗੀ॥
ਚਲਿਆਵਤਗੁਰਚਰਨਮਝਾਗੀ॥੬੯॥ਸਰਬਭੇਟਲੈਲੈਜ
ਨਆਵੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕੋਦਰਸਨੁਪਾਵੈ॥ਸੇਵਾਕਰਿਗੁਰਦੇਵੀ
ਝਾਏ॥ਅਵਗਝਾਂਗਮਹਿਦਿਸਟੀਆਏ॥੭੦॥ਅਮਰਲੋਕਕ ੦
ਕੀਯੋਤਿਮਾਗਾ॥ਲਖਸੀਗਤਿਤਬਭੇਦਉਚਾਰਾ॥ਸਾਂਤਬਰਖ

ਰੀਤੁ ਮਗੀ ਬੈਸਾ ਕੋ ਦਿਨ ਨਿਰਖੇ ਜਗ ਕੇ ਮੇਸਾ ॥ ੧੧ ॥ ਜਗ ਕੇ ਸੁਖ
 ਪ੍ਰਭੂ ਜੁ ਇਹ ਮੇਨਾ ॥ ਆਨ ਦਸ ਮੇ ਨਿਰਖੇ ਨਿਜ ਨੈਨਾ ॥ ਹੁਕਮ ਭਯੋ
 ਇਹ ਬਿਧ ਸੁਨ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰੂ ਜਾ ਸੁਖ ਹਯੋ ਸਮਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਕੋਟਿ
 ਸੁਖ ਜਗ ਕੇ ਇਹ ਤੁੰਛਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਅਗ ਗਨ ਤਨ ਹੀ ਕੁੰਛਾ ॥ ਬਰੇ ਸੁਖ
 ਤਾ ਕਹਤੈ ਜਾਨਾ ॥ ਜਾ ਮੇ ਗੁਰੂ ਬਸੈ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਸੀਗਤਿ ਕਹੀ
 ਗਗੀ ਬਨਿ ਦਾਜਾ ॥ ਬਾਦਿ ਸਾਹਕ ਛੁਪੁ ਛਨਕਾ ਜਾ ॥ ਤੁਮ ਕਹ ਬੇ
 ਇਹ ਠੋਰ ਬੁਲਾਵਾ ॥ ਤੁਮ ਤਾ ਕਹ ਨਹੀ ਦਰਸਾ ਦਿਖਾਵਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਮੁਖ ਬਚਨ ਕਹੇ ਇਹ ਭਾਈ ॥ ਹਮ ਨਹੀ ਮਸਤ ਕਲਗਨਾ ਜਾ
 ਇ ॥ ਨਾਮ ਲੇਛ ਕੇ ਦਰਸਨ ਦੇਨਾ ॥ ਆਪ ਜਾਇ ਤਾ ਕੇ ਨਹੀ ਲੇ
 ਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਸੀਗਤਿ ਕਹੀ ਬਹੁ ਗਇ ਮਧਾਇ ॥ ਪੁਛੈ ਗੋਹਮ ਕੇ ਸੁ

ਬੁਲਾਇ॥ ਰਾਮਦਾਸਦਿਲੀਮਹਿਆਇ॥ ਰਾਮੁ ਝੁਕੇਰਸਾਕਿਯੇ ੧੦
 ਨਦਿਖਾਇ॥ ੧੬॥ ਯੈਕਹੀਯੈਤਾਕੇਸੁਨਭਾਈ॥ ਰਾਮਦਾਸਕਿ
 ਯਾਯੈਫੁਰਮਾਈ॥ ਰਿਆਖਾਧੇਰਿਆਪੈਧੈਰੋਇ॥ ਜਾਮਨਨਹੀ
 ਸਾਚਾਸੋਇ॥ ੧੭॥ ਸਾਰੇਵਰਸਲੇਕਸੁਨਾਈ॥ ਇਹੁਬਚਗੁਰ
 ਕੋਦਿਹੁਸਮਝਾਈ॥ ਦਸਮਹਲਨਕੀਪੜੀਯੈਬਾਲੀ॥ ਪਟਿ
 ਮੈਨਿਰਖੋਪਦੁਨਿਰਬਾਨੀ॥ ੧੮॥ ਸੀਗਤਕਹੀਪ੍ਰਭੂਜਗਨਾਥਾ॥
 ਸੀਗਤਕਹਾਟਿਕਾਵੈਮਾਥਾ॥ ਬਾਬਾਸਹੀਬਕਾਲੈਆਹਿ॥ ਛੂ
 ਛਲੇਹੁਤਾਕੇਕਰਿਚਾਹਿ॥ ੧੯॥ ਛੁਪਿਕੈਸੋਨਹੀਰਗੁਦਿਯਾ
 ਲਾ॥ ਕੋਟਿਸੁਰਜਿਮਕਰਿਗੁਭਿਜਲਾ॥ ਯੈਕਹਿਕਰਿਸਤਿਗੁਰ
 ਬਚਧਾਇ॥ ਨਿਜਸੁਖਭੀਤਰਗਏਸਮਾਇ॥ ੨੦॥ ਸਿਬਤਸ

੩੭ ਸਹਸਰੁ ਲੀਜੈ ॥ ਇਕੀਵਾਸੀ ਗਮੈ ਗੁਮਿ ਲੀਜੈ ॥ ਚੇਤੁ ਸੁਦੀਰੋ
 ਦਹ ਬੁਧਵਾਗ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗਰਿਕ੍ਰਿਸਨ ਭਏ ਅਸਵਾਗ ॥ ੮੧ ॥ ਸਵੈਯਾ
 ॥ ਸ੍ਰੀ ਗਰਿਕ੍ਰਿਸਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਤੇ ਪੁਨਤੇ ਗਬਹਾਦਰ ਪੇਛ ਬਿਛਾ
 ਈ ॥ ਦੀਪਕੁ ਦੀਪ ਸਿਰੋਮਣਿ ਜਾਹਿ ਬੁਝਾਇ ਅਨਾਦਿ ਮਹਾਸੁ
 ਖਦਾਈ ॥ ਭਾਰਥਖੰਡ ਕੋ ਜਾਤਗਸਾਤ ਲਗਾਖ ਲਯੋ ਜਿਹ ਸੀਸੁ
 ਚਢਾਈ ॥ ਤਾਹੁ ਰਕੀਬ ਰੋਨਕ ਥਸੀ ਦਰਸਿਤ ਸੁਨੇ ਮਨ ਮੋਦੁ ਬ
 ਢਾਈ ॥ ੮੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਦੀਪਕੁ ਦੀਪ ਕਲਸ ਜਗ ਥੀਭਾ ॥
 ਨਿਰਖਤ ਜਾਹਿ ਰਹਤ ਜਗਦੀਭਾ ॥ ਸਾਗਰ ਸੀਹ ਪੈਲੁ ਪਰਪਰਤਾ
 ॥ ਤੇਗਬਹਾਦਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਰਤਾ ॥ ੮੩ ॥ ਸਹਰਬ ਕਾਲਾ ਜਹਾ ਬਿ
 ਰਾਜੈ ॥ ਅਮਰਾਵਤੀ ਨਿਰਖ ਦੁਤਲਾਜੈ ॥ ਨਦੀ ਬਿਪਾਸਾ ਤੀਰਬ

ਸਤਬਗਅਪ੍ਰਮਾਨਉਪਮਾਤਾਕੀਧਰ॥੮੪॥ਸਵੈਯਾ॥ ॥ਬਾ ੧੧

ਇਸੁਕ੍ਰਪਤੜਾਗਅਨੂਪਮਬਾਗਸਭਾਗਸੁਭੁਮਸੁਹਾਈ॥ਬਾ
ਜਗਾਇਦਬਡੇਰਥਬਾਹਨਅੰਨਬਸੰਨਕੀਤੋਟਨਕਾਈ॥ਦੇਵ
ਸਰੂਪਦਿਪੈਨਰਨਾਰਸੁਗਿਮਾਨਕਥਾਜੁਦਯਾਉਰਆਈ॥ਦੇ
ਸੁਵਿਸਾਲਰਸਾਲਪੁਰੀਵਹਨਾਬਸਦਾਜਿਹਆਪਸਹਾਈ
॥੮੫॥ਚਉਪਈ॥ ॥ਤਿਹਠਾਂਬਸਤਆਪਮਹਾਰਾਜਾ॥

ਤੇਗਬਹਾਦਰਜੂਸਿਰਤਾਜਾ॥ਰਾਜਸਾਜੁਪ੍ਰਭਤਿਹਸਿਰਧਾਰ
ਯੋ॥ਸਗਲਜਗਤੁਇਹਬਿਧਨਿਸਤਾਕੋ॥੮੬॥ਬਾਲਸਰੂ
ਪਗੁਰੂਕੀਕਥਾ॥ਬਾਬਾਸਹੀਬਕਾਲੇਜਥਾ॥ਯੋਸੁਨਕਰਿਸੋ
ਢੀਸਭਸਾਰੇ॥ਆਏਮਧਿਸੁਨਗਰਨਿਹਾਰੇ॥੮੭॥ਸਰਬਗੁ

ਰੂਨਿ ਜਕੋ ਕਹਵਾਈ॥ ਬਾਈ ਬੈਠਮੰਜੀ ਅਨਲਾਈ॥ ਸਿਖੁ ਸਖ ०
 ਜੇ ਕੋਚਲਿਆਵੈ॥ ਬਾਈ ਠਵਰ ਸੁਰੇਟ ਚਢਾਵੈ॥ ੮੮॥ ਤਉਨ
 ਸਮੇਇ ਹਥਿ ਪਾਮ ਸੁਨਾ॥ ਆਯੋ ਏਕੁ ਸਿਖੁ ਬਹੁ ਗੁਨਾ॥ ਮਖਣ
 ਸਿੰਘ ਤਾ ਸਕੋਨਾ॥ ਜਾਨੁ ਕਸਰ ਬਗੁਣ ਨ ਕੋਪਾਮਾ॥ ੮੯॥ ਦ
 ਛ ਨ ਕੇਟਾਂ ਰੁਕੋਨਾ ਇਕਾ॥ ਲੱਛ ਬੈਲ ਜਿਹ ਚਲੈ ਸਹਾਇਕਾ॥
 ਬਣ ਜਥਿ ਪਾਗ ਬਿੰਤ ਬਿਰਤ ਲਾਗਾ॥ ਨਿਸਦਿ ਨ ਰਸ ਮਾਇਆ
 ਕੇ ਪਾਗਾ॥ ੯੦॥ ਸੋ ਦਰਸਣ ਜਾਹਿ ਬਕੇ ਆਯੋ॥ ਆਗੈ ਦਿਲੈ ਯੋ
 ਸੁਨ ਪਾਯੋ॥ ਤਬ ਤਾ ਕੇ ਮਨ ਮੇਇ ਮਾਈ॥ ਚਲੈ ਬਕਾਲੇ ਮਾਧਿ
 ਸੁਧਾਈ॥ ੯੧॥ ਹੁਕਮੁ ਪਾਇ ਪਹੁਚੈ ਜਬ ਮਾਈ॥ ਆਗੈ
 ਯੋ ਬਤਿਯਾ ਸੁਨ ਪਾਈ॥ ਬਾਈ ਗੁਰੁ ਬਨੇ ਇਹ ਬਾਨੀ॥ ਬਿਨਾ ਬਿ

ਚਾਹਨਜਾਹਿਪਛਾਨੇ॥੬੨॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਬਾਈਗੁਰੂਸੁਇਤ ੧੨
 ਬਨੇਕਾਹਿਤੁਜੋਕਿਤਜਾਉ॥ਮੇਕਹਇਹਚਿਤਾਭਈਕਾਪਹਿਭੇ
 ਦਬਤਾਉ॥੬੩॥ਦੋਬਿਸਗੁਰੂਨਹੋਹਿਗੇਗੁਰੂਹੋਇਹੈਏਕਾਤਾ
 ਕੋਕੈਸਪਛਾਨੀਯੈਕਰਿਕੈਬੁਧਬਬੇਕਾ॥੬੪॥ਪਾਂਚਪਾਂਚਧ
 ਰਮੁਹਰਕੋਟਿਕਤਫਿਰੋਸਬਸੀਸਾ॥ਜੇਸਬਗੀਮੰਗਲੇਇਗੋ
 ਸੋਮੇਰੋਜਗਦੀਸਾ॥੬੫॥ਚੈਪਈ॥ ॥ਮੰਨਤੁਗੋਲਕਭੇਟਦ
 ਸੋਧਾ॥ਤਾਹੀਕਹਮਾਮਦੇਵਉਸੋਧਾ॥ਜੇਮੇਰੇਮਨਚਿਤਕੋਭਗ
 ॥ਦੁਰਕਰੈਗੋਸੀਸਆਮਗਮੁ॥੬੬॥ਆਤਮਦਰਸੀਗੁਰੂਜੁਹੋ
 ਈ॥ਮੰਗਲੇਇਗੋਮੁਖਤੇਸੋਈ॥੬੭॥ਮੇਸੇਮਨਕਹਿਸਿੱਖ
 ਸੁਜਨਾ॥ਲਾਗੋਮੰਜੀਭੇਟਚਢਾਨਾ॥ਬਾਈਠਾਂਤਿਨਜਾਇਚਢ ०

ਈ॥ ਪਾਂਚ ਅਸਰ ਫੀ ਅਵਰ ਕਢਾਈ॥ ੯੮॥ ਪੁਨ ਬੋਲ ਜੋ ਮੇਸੇ
ਸਿਖ ਬੈਨ॥ ਅੰਕੋ ਉਮੰਜੀ ਬਾਕੀ ਮੇਨ॥ ਲੋਗ ਨ ਕਹੀ ਅੰਕੋ ਉ
ਨਾਹੀ॥ ਬਾਈ ਏਈ ਮੰਜੀ ਆਮਾਂ ਹੀ॥ ੯੯॥ ਪੁਨ ਬਾਲ ਕਭਾ ਖੈ
ਇਕ ਬੈਨ॥ ਬਾਬਤੇ ਗਾਇਕ ਮੇਨ॥ ਲੋਗ ਨ ਕਹਾ ਮੰਜੀ ਪਤਿਨ
ਹੀ॥ ਬੈਰੇ ਅੰਦਰ ਸਾਂਝ ਸਾਂਝੀ॥ ੧੦੦॥ ਭਲੀ ਬੁਧੀ ਕਾਲ ਹੈ ਨ ਤੇ
ਵਾ॥ ਨ ਕਾਹੂ ਸਿਧੇ ਲੇਉ ਨ ਦੇਉ॥ ਸੁਨ ਬਚ ਸਿਖ ਮਕਹ ਮੇਤਿ ਹ
ਨਾਮ॥ ਕਿਹਤੇ ਗਾਏ ਫੀ ਜੁਧਾਮ॥ ੧੦੧॥ ਬਾਲ ਕ ਪੁਨ ਲੋਗ ਨ
ਯੋਕਹੀ॥ ਚਲੁਤਿ ਹਸਦ ਨ ਦਿਖਾਵਹਿ ਸਹੀ॥ ਤਵ ਨੈਠ ਵਰ
ਸਰਬ ਚਲ ਗਏ॥ ਅਵਰ ਵਾਜਹ ਅਸਥਿਤ ਭਏ॥ ੧੦੨॥
ਮਾਤਾ ਜੂ ਅੰਦਰ ਤੇ ਬੋਲੀ॥ ਕਿਨਾਤੁ ਮਬਚਨ ਬਖਾਨਤ ਗੋਲੀ॥

ਨਾਇਕ ਬਚਨ ਕਹੇ ਇਹ ਭਾਇ ॥ ਤੇਗ ਬਾਬਾ ਹੈ ਕਿਹ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ੧੩
 ੦੩ ॥ ਹਮ ਮਾਤਾ ਦਰਸ ਨੁ ਤਿਹ ਚਹੈ ॥ ਭੇਟ ਚਢਾਇ ਬਤ ਸਬ ਕ
 ਹੈ ॥ ਦਛਨ ਦੇਸ ਹਮਾਰੀ ਵਾਸੀ ॥ ਅਏ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਅਬਨ
 ਸੀ ॥ ੧੦੪ ॥ ਜਥਾ ਸਕਤ ਜੇ ਭੇਟ ਸੁਮਾਈ ॥ ਅਏ ਮੰਜੀ ਸਰਬ
 ਚਢਾਈ ॥ ਇਹ ਜਾਹਿ ਬਕੇ ਸੁਨ ਕਰਨਾਮਾ ॥ ਮਾਤਾ ਅਏ ਤਿਹ
 ਰੇਧਾਮਾ ॥ ੧੦੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜਗਨ ਨਕੀ ਉਚਰੇ
 ਇਹ ਬਿਧ ਬੈਨ ॥ ਮੇਰੀ ਵਹ ਪੂਤ ਨਿਜ ਮਾਸਤਰ ਹੈ ਦਿਨ ਰੈਨ ॥
 ੧੦੬ ॥ ਪਾਧਰੀ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਤਬ ਕਹੀ ਮਾਤੁ ਮਸੁਨ ਹੁਬੀਰ
 ॥ ਵਹ ਪਰਤਨਾਹਿ ਨਿਜ ਸੁਧ ਸਰੀਰ ॥ ਤਜ ਖਾਨ ਪਾਨ ਅਰੁਧ
 ਨ ਪਿਯਾਸਾ ॥ ਨਿਜ ਰਹਤ ਬੈਠ ਉਚੇ ਅਵਾਸਾ ॥ ੧੦੭ ॥ ਨਿਜ ਬ

ਜਸਾਜਪਕੀਨਸੁੰਧਾ॥ ਭਾਖੰਤਬੈਲਕਛੁਅਗਮਬੁੰਧਾ॥ ਮੇਰ
 ਹੀਪੁਤਸਮਾਇਨੇਕਾ॥ ਦੈਹੈਨਉਤਰਮੁਝਕੋਸੁਏਕਾ॥ ੧੦੮॥
 ਜੇਧੁਪਬੈਠਬੈਠੇਬਿਤਾਇ॥ ਜੇਹੋਤਛਾਇਨਹੀਤਜਤਜਾਇ॥
 ਪੋਥੀਸੁਗ੍ਰਿਬਜਨੁਮਤਹਗੂੜਾ॥ ਜਨੁਪਰਸੁਆਤਮੇਮਾਂਧਿਰੂੜਾ
 ॥ ੧੦੯॥ ਹੀਰਾਸੁਲਾਲਕਵਰੀਰਦਾਮਾ॥ ਨਹੀਕਨਕਰੂਪਤਥੇ
 ਸੁਕਾਮਾ॥ ਕੋਅਨਕਲੰਛਦੇਵਤਜੁਆਨਾ॥ ਕਬਧਰਤਨਹਿਤ
 ਪਰਧਿਆਨਾ॥ ੧੧੦॥ ਪ੍ਰਮੰਤਮੇਸਜਨੁਅਮਲਪੀਤਾ॥ ਮਾਰ
 ਕਤਨੇਤਰਗਮਗਤਹੀਤਾ॥ ਜਨੁਵਾਂਗਕਛਰਿਖਤਰਸਹਗਾ॥ ਅ
 ਲਮਸਤਰੇਲਬਾਵਲਬਿਹਾਗਾ॥ ੧੧੧॥ ਮੇਬੈਦਲੇਗਾਮਛੈਬੁ
 ਲਾਇ॥ ਸਬਹੀਤਾਹਿਨਾਡਿਕਦਿਖਾਇ॥ ਸਬਕਹੈਬੈਦਾਇ

ਗਬਿਧਉਚਾਗਾਇਹਸਾਧਰੂਪਨਹਿਕੋਮਜਾਗਾ॥੧੧੨॥ਜ ੧੪
 ਬਰੈਨਮੰਧਿਨਿਰਖੇਸੁਨੈਨਾ॥ਬੈਠਹੁਬਿਤਾਇਸੇਵਤਨਐਨਾ॥
 ਲਾਗੀਸਮਾਧਇਹਬਿਧਪ੍ਰਕਾਗਾਬੈਲੈਨਬਚਨਕੋਕਹਹ
 ਜਾਗਾ॥੧੧੩॥ਇਨਕੇਜੁਤਤਕਰੁਲਾਨਿਧਾਨਾ॥ਖਲਦਲ
 ਨਖੰਡਜਾਕੀਸੁਬਾਨਾ॥ਕੁਲਕਲਸਦੀਪਜਨੁਦਿਪਤਬੰਭ
 ॥ਜਿਹਹਤਯੋਜਗਤਰਿਪਸਕਲਦੰਭਾ॥੧੧੪॥ਬਾਈਮਰਾ
 ਵਜਿਹਕਰਿਸੁਚੂਗਾਪੈਦੇਸੁਆਦਿਮਾਲੇਛਭੂਗਾਦੈਖੜ
 ਗਪਾਇਗਾਝੈਸੁਜੈਨਾ॥ਅਰਿਤਰਸੁਚੀਰਗਜਜਮੋਸੁਤੈਨਾ॥
 ੧੧੫॥ਅਰਿਕੀਸੁਉਪਰਛਤੀਯਾਨਿਧਾਨਾ॥ਜਿਹਰਚਯੋ
 ਤਖਤੁਬੀਗਾਸੁਭਾਨਾ॥ਅਸਗੁਰੁਦੇਵਛਠਵੇਦਿਯਾਲਾਕ

ਰਿਅਨਕਚੇਜਅਦਤੁਤਖਿਆਲਾ॥੧੧੬॥ਜਿਹਬਾਦਸਾ
 ਹਕੇਅਧਿਕਬਾਜਾ॥ਲੀਨੇਮੰਗਾਇਜਿਹਕੇਪੁਸਾਜਾ॥ਕਰਿਰ
 ਹਾਸਾਹਦੀਨੇਨਸੇਇ॥ਫਿਰਚਫੀਸੈਨਤਿਨਕੋਪਹੇਇ॥੧੧੭॥
 ॥ਲੱਲਾਸੁਕੰਬਰਸੁਬੇਅਪਾਗ॥ਸੇਖੰਡਖੰਡਕੀਨੇਹਜਾਗ॥ਅੰ
 ਅਨਕਚਰਿਤਕੀਨਹਦਿਯਾਗ॥ਕਥਮਕਤਕੋਨਕਰਿਕ੍ਰਿਤ
 ਪਿਆਗ॥੧੧੮॥ਅਸਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਸਾਹਿਬਵਤਾਗ॥ਇਮਕੋਰੇ
 ਬਚਨਮੁਝਕੋਉਚਾਗ॥ਇਹਧਰਭਾਹੁਸਭਕਰਗਦੂਗ॥ਬਹਾ
 ਦਰਸੁਤੇਗਗੁਰਬਰਹਜੂਗ॥੧੧੯॥ਇਹਕੇਜੁਧਾਮਨਿਜਹੇਗੁ
 ਪੁਤਾ॥ਤਿਹਧਰਗੁਆਸਜੁਰਪੁਰਸੁਦੂਤਾ॥ਗੋਧਰਾਵਿੱਪਸਾਪੁਸੁ
 ਸੇਸਾ॥ਤਿਹਚਰਨਆਸਕਰਿਹੈਵਿਸੇਸਾ॥੧੨੦॥ਸੁਭਪੰਥਚ

ਲਗਤਾ ਕੋ ਅਪਾਗਾ ਵਹ ਕਰਗਾ ਦੂਰ ਪਰਨੀ ਸੁਭਾਗਾ ਇਕ ਬਿੰ ੧੫
 ਨੁ ਅਕਾਲ ਮੰਨ ਹੈ ਨ ਮੋਗਾ ਦੀ ਨਾਨ ਬਿਧ ਸਾਹਿਬ ਸੁਗੋਗਾ ॥ ੧
 ੨੧ ॥ ਇਹ ਭੰਤ ਬਚਨ ਮੁਝ ਕੋ ਅਪਾਗਾ ਬਰਨੇ ਗੁਬਿੰਦ ਹਰਿ
 ਖੜਗ ਪਾਗਾ ॥ ਇਹ ਬਚਨ ਮਾਸ ਲਾਗੀ ਉਡੀਕਾ ਕਬਿ ਦਿਖੋ
 ਸੁਖ ਸੁਤਾ ਮੀਸ ਨੀਕਾ ॥ ੧੨੨ ॥ ਜਬ ਯਾਹਿ ਮੀਸ ਨਿਰਖੋ ਜੁਨੈ
 ਨਾ ॥ ਤਬ ਮੁੜ ਸਮਾਨ ਨਹੀ ਸੁਖ ਮੇਨਾ ॥ ਸੁਨਯੋ ਸੁਬਚਨ ਮਾਤ
 ਪਵਿੰਡਾ ॥ ਗਯੋ ਸਮਝ ਬਾਤ ਮਨ ਮੈ ਬਚਿੰਡਾ ॥ ੧੨੩ ॥ ਚੈ ਪਈ
 ॥ ਯੋ ਮਾਤਾ ਤੋ ਮਾਗਿ ਯਾ ਪਾਈ ॥ ਭੀਤ ਰਗਯੋ ਸਿੰਘੁ ਤਬ ਪਾਈ
 ॥ ਜਹਾ ਬਿਰਾਜਿ ਤਹੁ ਤੇ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਅੰਚੁਤ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੂ ਭਗਵ
 ਨਾ ॥ ੧੨੪ ॥ ਪਗ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਸੀਸ ਟਿਕਾਈ ॥ ਧਰੀ ਭੋਟ ਮਾ

ਗੈਰਿਨਸਾਈ॥ ਜੋਨਿਜਮੰਨਠਵਰਦੈਆਯੋ॥ ਅੰਗਨਜਾਦਾਕ
 ਛੁਕਧਗਯੋ॥ ੧੨੫॥ ਪਰਕਰਮਾਆਛੇਤਿਨਿਲੀਨੀ॥ ਮਨਚਿ
 ਤਕੈਅਭਿਬੰਦਨਕੀਨੀ॥ ਹਾਥਜੇਗਮਸਥਿਤੁਪ੍ਰੈਗਯੋ॥ ਬਿਨੁ
 ਆਇਸਬੈਸਤਨਹਿਭਯੋ॥ ੧੨੬॥ ਛੁਟੀਸਮਾਧਿਕਹਸਗੁਰ
 ਬੈਨ॥ ਹੈਭਾਈਸਿਖਾਸੁਖਚੈਨ॥ ਤੁਵਦਰਸਨੁਪ੍ਰਭਜੂਬਰਪਾ
 ਇ॥ ਚਿਤਾਦੁਖਸੁਗਈਬਲਾਇ॥ ੧੨੭॥ ਪਾਂਚਅਸਰਫੀਅ
 ਗਗਨਿਹਾਗੀ॥ ਅਮੀਬਕੜਸੁਪ੍ਰਭੂਚਿਰਾਗੀ॥ ਕੈਸੀਹੈਯਹਮੁਹ
 ਰਸੁਪਾਂਚ॥ ਅਜਮਤਮਾਂਗਤੁਹਮਪਹਸਾਂਚ॥ ੧੨੮॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ॥ ਤਵਨਸਮੈਅਸਗਤਿਹੁਤੇਤਨਮਨਅਰਪਤਪ੍ਰਾਨ॥ ਅਬਕ
 ਰਜਪੁਰਨਭਯੋਅਜਮਤਮਾਂਗਤੁਆਨ॥ ੧੨੯॥ ਮੁਹਰਪਾਂਚ

ਸੋਪਾਂਚੋਸੇਮੰਨਿਤਹਮਾਗੀਦੇਹੁ॥ਜੈਕਛੁਪਨੀਸੁਲੇਹੈਹਮਗੀ ੧੬
 ਕਰਿਫਿਰਲੇਹੁ॥੧੩੦॥ਚੈਪਈ॥ ॥ਅਵਰਗੁਪਤਕਥਮ
 ਨਕਪ੍ਰਕਾਗਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਮੁਖਮਾਂਗਉਚਾਗਾ॥ਸੁਨਤਬਚਨਗ
 ਦਗਦਸਿਖਭਯੋ॥ਭਰਮੁਨਿਵਾਰਸੁਪਦ੍ਰੋਗਯੋ॥੧੩੧॥ਸਰਫ
 ਕਾਢਅਗਰਗੁਰਪਗੀ॥ਭਾਂਤਿਭਾਂਤਿਬਿਨਤੀਪੁਨਕਗੀ॥ਧੀਅ
 ਧੀਅਸਤਿਗੁਰਕਰਤਾਰਾ॥ਸਕਲਪਟਾਕੀਜਾਨਤਸਾਗਾ॥੧
 ੩੨॥ਕਰੁਣਾਸਿਧਜਗਤਗੁਰਸੁਆਮੀ॥ਕਮਲਨੈਨਅੰਤਰ
 ਕੇਜਾਮੀ॥ਭੂਤਭਵਿਖਭਵਾਨਮਝਾਗੀ॥ਸਗਲਕਲਾਤੁਹਦਿ
 ਸਟਅਗਾਰੀ॥੧੩੩॥ਤੁਹਨਿਜਛਪੇਦੀਨਕੇਦਿਆਲਾ॥ਕਿ
 ਹਬਿਧਜਗਮੇਰੇਗੁਉਜਾਣਾ॥ਸੂਰਜਸਸੀਸਿਧਜਲੁਪਾਈ

॥ ਘਟ ਭੀ ਤਰ ਕੇ ਪਰ ਹਲੁ ਕਾਈ ॥ ੧੩੪ ॥ ਕੋਟ ਜਤਨ ਵਹ ਛੁ
 ਪੈ ਨ ਗਨੀਐ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੋਇ ਜਹਤ ਹਮੁ ਖਭੀਐ ॥ ਯੈ ਕਹਿ ਕੇ
 ਸਿਖੁ ਭੇਟ ਚਢਾਈ ॥ ਬਹਰ ਆਇਐ ਵਹਤ ਬਧਾਈ ॥ ੧੩੫ ॥
 ਚਢੁ ਚੇਨਿ ਜਮ ਹਲ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਅਸਿ ਕਬੋਲ ਇਹ ਬਚਨ ਬ
 ਖਾਨਾ ॥ ਲਾਧ ਗੁਰੂ ਸੰਗ ਤਿਜੀ ਟੋਰੀ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਭਰਮੁ ਮਨੁ
 ਹੋਰੀ ॥ ੧੩੬ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕਰਿ ਸੰਗ ਤਿਸੁ ਭਾਈ ॥ ਜਨੁ ਕਛੀਰ
 ਨਿਧਲ ਹਰ ਸੁਹਾਈ ॥ ਭਯੋ ਕੁਲ ਹਲ ਮੇਲਾ ਭਾਗੀ ॥ ਆਵਤ
 ਉਮਰੁ ਸੰਗਤਾ ਸਾਗੀ ॥ ੧੩੭ ॥ ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਬੈਰਤ ਜਿ ਮਜਾਨੁ
 ॥ ਤਿਯੋ ਸਤਿ ਗੁਰੈ ॥ ਵਰਸ ਪਛਾਨਹੁ ॥ ਸਿਖ ਸਖਾ ਆਵਤ
 ਪਰਮ ਨੀਮੋ ॥ ਜਿ ਜਮਨ ਸਾਕਹੁ ਪੁਰਤ ਖਿਨੀਮੋ ॥ ੧੩੮ ॥ ਕਲ

ਪਤੋਰਵਰਏਕਬਖਾਨੈ॥ ਪਾਹਸੋਕਰਿਅਵਰਪ੍ਰਮਾਨੈ॥ ਇ ੧੧
 ਹਥਿਪਾਅਧਿਕਲੱਛਜਬਚਢੀ॥ ਦੂਤਨਨਿਰਖਕਾਂਪਨੀਬ
 ਢੀ॥ ੧੩੯॥ ਧੀਗਮਲਸੇਢੀਜੁਸਿਦਾਗ॥ ਮਨਮੇਜਰਯੇਸੁ
 ਅਨਕਪ੍ਰਕਾਗ॥ ਅਪਨੇਪਰਕੇਲੋਗਮਿਲਾਈ॥ ਕਰਿਯੋਜੋ
 ਤਿਨਅਧਿਕਬਨਾਈ॥ ੧੪੦॥ ਭੂਲਨਾਛੰਦਾ॥ ॥ ਆਨਹਜੁ
 ਰਵਹਲਕੋਬਹੁਤਾਂਤੋਸੇਦਰਬੁਜੋਸਰਬਸੇਲਿਯੋਉਠਾਈ॥
 ਸਸਤ੍ਰਬੰਦੂਕਪੁਨਕਮਰਸੇਬਾਂਧਿਕੈਗਹੀਤਰਵਾਰਕਰਮੇਬ
 ਜਾਈ॥ ਮੇਰਭਤੀਜਕੀਸਹੀਇਹਬਾਨਕਾਗੁਰੂਹੋਆਪਹੀ
 ਸੁਨੇਭਾਈ॥ ਐਸਾਅਹੀਕਾਰਕੈਗਯੇਜਬਧਾਮਕੋਜੈਸਤਿਨ
 ਕਰੀਤਤਛਿਨਸੁਪਾਈ॥ ੧੪੧॥ ਸਰਬਹੀਸੰਗਤਾਜਿਤੀਉ

ਭਖਾਨਹੀਸਗਲਕੀਤਾਰਗੁਰਯੋਫਿਰਾਈ॥ਕਰੀਅਰਦਾਸਤਿਨ
ਲੋਰਮਲਧੀਰਸੋਕਰੀਵਾਧੀਕਾਇਨਸੁਨੇਭਾਈ॥ਸਿਤਅਨੰਤ
ਵੈਪੁਰਨੀਪੁਰਖਹੈਕਰਿਯੋਇਨਜੋਗਨਿਜਹਿਕਦਿਖਾਈ॥ਐਸ
ਬੀਚਾਰਕੈਚਢੀਸਬਸੰਗਤਾਲੀਯੋਤਿਹਡੇਰਲੁਟਫਤੇਪਾਈ॥
੧੪੨॥ਕੁਯੋਤਿਹਸੋਗਆਨੇਕਬਿਧਜਾਨਿਯੈਸੁਨੀਗੁਰਦੇਵਜੁਖ
ਬਰਸਾਗੀ॥ਬੋਲਕੈਸੰਗਤੀਸਿੱਖਮਸਿਰਦਾਰਜੋਕ੍ਰਿਪਾਕੈਸਿਧ
ਤਬਯੋਉਚਾਗੀ॥ਕਰੀਤੁਮਜਲਦਯਹਕਵਨਕੇਹੁਕਮਸੋਨਹੀ
ਮੁਹਕਹੀਲੁਟਹੁਸੁਧਾਗੀ॥ਸਿੱਖਪੁਨਸਾਹਿਬੀਜਾਦਜੋਮਰਤ
ਕੈਚਢਤਕਾਲੀਕਾਇਹਸੀਸਭਾਗੀ॥੧੪੩॥ਨਹੀਮਹਾਰਾਜਜੂ
ਕਹੀਨਿਜਬਕਰਤੇਲੁਟਤੁਮਲੇਹੁਮਲਧੀਰਡੇਰਾ॥ਆਪਕੇਸਾ

ਥਵਾਪੀਕਜੇਉਨਕਗੀਨਿਰਖਕਰਿਸਕੇਨਾਹਮਸੁਜੇਗਾਚੜਤ ੧੮
ਕੀਬਿੰਤਮਾਮਿੰਤਵਹਲੈਗਯੇਸਸਤਰਿਖਾਇਕੀਯੋਬਲੁਪ
ਨੇਗਾਜਗੀਨਗੀਗਈਵਹਬਾਤਹਮਸਬੁਪਹੁੰਗਯੋਹਮਲਮ
ਕਾਲਕੇਗਾ॥ ੧੪੪॥ ਕਹਾਪੁਨਭਯੋਜਉਲੈਗਯੋਚੜਤਵਹਨੀ
ਕਛੁਚਿੰਤਹਮਕੋਸੁਗਈ॥ ਦਰਬੁਕੇਕਾਜਕਛੁਗੁਰੁਮਹਾਰਾਜ
ਨੈਨਗੀਇਹਬੈਠਦੁਕਾਨਪਾਈ॥ ਰਿੰਪਜੋਸਿੰਧਪੁਨਉਸਤਤੀਨ
ਦਕਾਸੀਤਕੋਏਕਸਮਹੈਜਤਾਈ॥ ਕਨਕਯੋਮਨਕਪੁਨਲੋਸ
ਟੰਜਾਨਿਯੈਸੁਧਾਤੇਜਹਰਸਬਏਕਜਾਈ॥ ੧੪੫॥ ਇਸੀਹਮ
ਕਾਜਕੋਛਪੋਨਿਜਹਤਬੇਪ੍ਰਗਟਿਮੇਹੋਤਹੈਕਸਟਭਾਗੀ॥ ਕਿਸੀ
ਕਉਮਾਰਨਾਕਿਸੀਕੋਤਾਰਨਾਇਸੀਮੇਨਿਰਖੀਯੈਸਿਸਟਿਸਗੀ॥

ਸੰਤੁਅਨੰਤਮਨਦੁਹਾਤੇਪਾਕਹੈਨਹੀਕਛੁਕਿਸੀਕੇਦੁਖਮੰਝਾਰੀ
॥ਬਿਬਿਧਉਪਦੇਸਕਹਿਪ੍ਰਬੂਸਬਸੰਗਤਾਕਰੀਨਿਜਕੂਚਕੀਯੋ
ਤਿਯਾਗੀ॥੧੪੬॥ਘੀਰਕੇਮਲਕਾਗਯੋਜੋਲੂਟਮੇਦਯੋਗੁਰਦੇਵ
ਜੁਸਬਫਿਗਈ॥ਦੁਖਤਸਗੀਕਤਾਬੈਰਮੇਜਾਨਿਕੈਚਢੇਹੈਆਪ
ਮਨਅਨੰਦੁਪਾਈ॥ਨਦੀਕੇਤੀਰਜਬਆਨਠਾਢੇਭਏਤਬੈਸਿ
ਖਏਕਨੈਯੋਸੁਨਾਈ॥ਗੰਥਜੁਆਦਿਵਾਹੀਗਮੇਆਵਤੋਨਹੀਵ
ਹਮੇਜ਼ਕਰਿਦਯੋਜਾਈ॥੧੪੭॥ਕਰੀਗੁਰਦੇਵਜੀਦੇਹੁਤੁਮਜਾਇ
ਕਰਿਨਹੀਕੋਗਯੋਤਿਹਤਾਸੁਪਾਈ॥ਹੁਕਮਗੁਰਦੇਵਕਾਭਯੋਇ
ਮਜਾਨਿਯੈਨਦੀਬਿਪਾਸਮੇਦਿਯੋਰੂਬਾਈ॥ਸੋਪਕਰਿਗੀਗਕੇ
ਪਾਗਸਾਹਿਬਭਏਪਾਛੇਤੇਤਾਸਕੋਲਿਖਪਠਾਈ॥ਸ੍ਰੀਬਿਪਾਸਮੇ

ਗ੍ਰੰਥ ਜੀਮਲ ਜੀਧ ਗੀਆਮਾਨ ਹਮਲੇ ਹੁਜਾਈ॥ ੧੪੮॥ ਪੰਦ੍ਰਵੇ ੧੯
 ਦਿਵਸ ਤਬ ਆਨ ਮਲ ਧੀਰ ਨੈਮ ਹੰਜੇ ਜਾਲ ਜਲ ਮੇਰਾ ਏ॥ ਕਾ
 ਢ ਕੇ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਨੀਰ ਕੇ ਮਿਆਨ ਤੇ ਲਯੋ ਜਬ ਮਲ ਜੀ ਸੁਖ ਪਾ
 ਏ॥ ਏਕ ਤਹ ਨੀਰ ਕੀ ਬੂੰਦ ਪਰ ਜੀ ਨਹੀ ਨਿਰਖ ਦੀ ਦਾਹੁ ਮੇਸੇ ਅ
 ਲਾਏ॥ ਛੀਰ ਜੇ ਨਾਥ ਕੇ ਸਰਬ ਜਸੁ ਛਾਇਯੋ ਪੀਨਹੀ ਪੀਨ ਸਬ
 ਹੂਸੁ ਨਾਏ॥ ੧੪੯॥ ਭੁਜੇ ਗਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਜਹਾਂ ਦੇ ਸਦ੍ਰਾ ਬੇਪ
 ਰੈ ਰੇਹੁ ਆਈ॥ ਮਿਲੈ ਦੇਸ ਦੇ ਸੇਬ ਡੀ ਭੇਟ ਲਿਆਈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ
 ਤੀਰੰਗ ਜੂਰ ਬਖਾਨੈ॥ ਬਸੇ ਨਾਥ ਏਹਾਂ ਨਿਜ ਧਾਮੁ ਜਾਨੈ॥ ੧੫੦॥
 ਤਿਨੈ ਸੁੰਧ ਬੁੰਧੀ ਪ੍ਰਭੂ ਯੋ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥ ਜਪੇ ਸੰਤ ਨਾਮੀ ਨਿਕਾਮ ਤਜਾਵੈ॥
 ਕਰੇ ਸੀਤ ਸੇਵ ਸੁਭੇਵ ਲਹੀ ਜੈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਜੂਕੇ ਪਗੀ ਚਿੰਤੁ ਦੀ ਜੈ॥

੧੫੧॥ ਬਡੇਭਾਗਾਛੇਪੁਰੇਸੁਹੇਈ॥ ਪਰੈਨਾਬਡੇਰਾਵਹੈਜਾਇਜੇ
 ਈ॥ ਕਰੇਕੂਚਕੂਚੀਸਿਤਾਬੀਸਿਧਾਯੋ॥ ਤਬੈਮੱਧਦੁਣਬਸੇਸੁਖਪਾ
 ਯੋ॥ ੧੫੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਬਡੀਦੇਹਿਲਖਮਾਤਕੀਯੋਪ੍ਰਭਕੀਯੋਬਿ
 ਚਗਾਕੀਰਤਪੁਰਬੈਠਾਇਕਰਿਤੀਰਥਕਰੈਅਗਾਗ॥ ੧੫੩॥ ਚਉ
 ਪਈ॥ ॥ ਕੀਰਤਪੁਰਸਤਿਗੁਰੁਜਬਆਯੋ॥ ਇਤਉਤਮਿਲੇਸ
 ਰਬਸੁਖਪਾਯੋ॥ ਪੇਸਤਿਗੁਰਇਮਬਾਤਚਲਾਈ॥ ਤੀਰਥਕਰਿਨ
 ਜਾਤਹਮਾਈ॥ ੧੫੪॥ ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦਾ॥ ॥ ਇਕੈਰਾਤੁਸੇਏ
 ਪ੍ਰਭੁਯੋਬਿਚਾਰੀ॥ ਬੁਰੈਹੈਸਗੀਕਾਮਧੰਏਸਸਾਰੀ॥ ਕਹੈਜੋਹਜੂਰ
 ਮਹਾਂਵਾਕਮਾਹੀ॥ ਕਰੇਪੁਰਸੋਊਰਚੇਗਾਂਵਤਾਹੀ॥ ੧੫੫॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਏਕਸਮੇਗੁਰਦੇਵਜੁਹਰਿਗੋਬਿੰਦਨਿਧਾਨ॥ ਸ੍ਰੀਮਾਤਾਗ੍ਰਿਹ

ਨਨਕੀਜਬਹੀਕੀਯੋਪਯਾਨਾ॥੧੫੬॥ਤਬਮਾਤਾਨਿਜਦੁਖਕ ੨੦
 ਯਾਅਧਿਕਸਵਤਜਿਯਜਾਨਾ॥ਕੀਯੋਸਮੋਧੁਦਿਯਾਲਤਬਇ
 ਹਬਿਧਬਚਨਬਖਾਨਾ॥੧੫੭॥ਉਨਸਬਹੂਤੇਅਧਿਕਬਰਤੁ
 ਮਰੋਹੋਗੁਪ੍ਰਤਾਪੁ॥ਸੀਗਤਿਕੀਸੇਵਾਕਰੋਨਗਰੁਬਸਾਵਹੁਆਪ
 ॥੧੫੮॥ਗਿੰਧਸਿੰਧਬਡਿਲਛਮੀਬਰੁਜੋਧਾਅਵਤਾਗਾਤੁਮੇ
 ਗਿਹਮਹਿਰੋਹਿਗੇਜਗਤਪੂਜਕਰਤਾਗ॥੧੫੯॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥
 ਉਨਬਾਕਨਪ੍ਰਮਾਨਕਰਿਮਾਤਾਮਾਇਸਪਾਇ॥ਮਾਨਬਸਾਇਯੋ
 ਚਕੁਤਬਮਾਨਦਪੁਰਕੀਜਾਇ॥੧੬੦॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਜਰਖ
 ਹੀਦਜਾਗਲੈਜਾਨਾ॥ਨਗਰੁਰਚੋਮਾਛੇਸੁਖਦਾਨਾ॥ਮਾਤਾਜੀ
 ਕੇਇਸਮਨਿਧਾਨਾ॥ਸਬਕਾਰਜੁਕੀਨੋਨਿਜਮਾਨਾ॥੧੬੧॥ਸ

ਵੈਯਾ॥ ॥ ਅੰਛਤੁਪਲਸੀਪੁਨਤੇਲਹਮੀਮ੍ਰਿਤਭੋਜਕੜਾਹਕ
 ਗਈ॥ ਸੁੱਧਨਿਛੰਤੁਪਵਿਤ੍ਰਨਿਹਾਰਿਕੈਗਾਰੋਹੈਬਿਭੁਤਬੈਇਹਜਾ
 ਈ॥ ਆਛੇਸੁਧਾਮਅਗਮਬਨਾਇਕੈਨਾਨਕੀਮਾਤੁਤਹਾਂਸੁਬੁ
 ਲਾਈ॥ ਆਨਦਭਿੰਦੁਖਦੰਦਮਿਟੇਤਬਬਾਜਤਭੀਗੁਰਦ੍ਵਰਬ
 ਧਾਈ॥ ੧੬੨॥ ਰੈਨਪਰੀਜਬਹੀਕਰੁਨਾਨਿਧਇਕਦਿਨਾਗ੍ਰਿਹਮੇ
 ਜਦਸੋਏ॥ ਕੈਬਦਬੋਇਸੁਪੋਲਚਲੋਧਰਪਾਵਨਕੇਖਰਕਾ
 ਜਨੁਹੋਏ॥ ਆਨਨਬਸਤੁਤਾਰਦਿਯਾਨਿਧਨੈਨਪਾਜਾਰਲਖੇ
 ਜਬਦੋਏ॥ ਦੈਤਲਖੋਬਿਕਰਾਲਬਰੋਬਰਜੋਜਮਬਾਹਨੁਸੀ
 ਗਖਲੋਏ॥ ੧੬੩॥ ਸੀਗਬਰੋਬਿਕਰਾਲਬਨੇਜੁਗਕੇਜਭਯਾਨ
 ਕਹੈਸਿਯਾਨੀ॥ ਰੋਮਫੁਲਾਇਬਰੋਮੁਖਬਾਇਦਈਕਿਲਕਰ

ਮਨੋਖਨਸਾਨੀ॥ ਪਬਕਲਿਦਕਿਬਿਧਬਿਹਾਜਤਨੀਰਦਕੈਜਲ ੨੧
 ਰਾਸਪਛਾਨੀ॥ ਯੋਤਿਗੁਪਬਿਲੋਕਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਬੋਲਕਹਤੁਮਕੋ
 ਨਨਿਦਾਨੀ॥ ੧੬੪॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਮਾਖੋਅਪਨੇਨਾਮੁਜਤਾਯੋ॥
 ਇਹਮੇਰੀਜਾਗਾਮੁਖਗਾਯੋ॥ ਤੁਮਮੇਰੇਕਢਨੈਕੇਕਾਜਾ॥ ਗਾਡਮੇਥੀ
 ਤੁਗਰੀਬਨਿਦਾਜਾ॥ ੧੬੫॥ ਦੇਸਕਲੂਰਦੁਨਯਹਸਾਗੀ॥ ਇ
 ਹਕਹਿਛੋਡੀਮੁਹਸੁਓਜਾਗੀ॥ ਸੁਕਾਹਗਾਮੰਨੁਹੈਜੋਈ॥ ਸਭਕੀ
 ਰਸਮਾਮਖੋਚਤਸੋਈ॥ ੧੬੬॥ ਇਕੁਦੇਵੀਕਾਡਰੁਓਗਮੁਝੈ॥ ਅ
 ਵਰਨਕੋਈਤੁਮਬਿਨੁਸੁਝੈ॥ ਇਹਪੀਪਰਪਗਮੇਰੋਥਾਨਾ॥ ਨਿਸਰੇ
 ਨਕਰੋਇਤੈਗੁਜਗਨਾ॥ ੧੬੭॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਦਾਨਵਬਿਕਰਾਲ
 ॥ ਅਮਨਗਨਕਹੇਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਾਲਾ॥ ਅਵਰਜੁਝੈਡਰਤਜੈਪਰਨਾ॥

ਸਤਿਗੁਰਬਿਗਮੇਨਿਰਖਤਜਾਨ॥੧੬੮॥ਤਬਲਗਤਾਕੀਰਿਯਸੁ
 ਤਸੀਗਾ॥ਆਈਬਿਕਲਕਰੇਤਨਰੰਗਾ॥ਨਰਦੁਰਹਾਬੁਧਿਕਰਪਾ
 ਗੀ॥ਲਗੀਰੁਹਵਨਕਰਿਕਿਰਤਕਾਗੀ॥੧੬੯॥ਦੋਹਰਾ॥ਐਲ
 ਖਿਕਰਿਮਹਾਰਾਜਜੁਪਨੁਖਬਾਨਕਰਪਾਗਾ॥ਕੈਮਾਰਤਹੋਭਾਲਤੁ
 ਹਕੈਇਹਰੂਪਨਿਵਾਗਾ॥੧੭੦॥ਸੁਨਤਬਾਤਕੀਪਿਤਭਯੋਧਰਕ
 ਧਰਕਛਤਿਕੀਨਾ॥ਮੇਸਰਨਗਤਿਰਾਵੇਮੁਝੈਨਹੋਨੇਪ੍ਰਬੀਨਾ॥
 ੧੭੧॥ਚਉਪਈ॥॥ਪੁਨਤਿਨਬਚਨੁਦੀਨਬਿਧਰਗਾ॥ਮੇਸ
 ਰਨਗਤਿਤੁਮਰੈਪਗਾ॥ਜੇਜਾਨੈਮੁਝਕੋਦਿਹਜਾਗਾ॥ਨਿਜਾਦਿ
 ਨਰਹੋਚਰਨਸੀਗਲਾਗਾ॥੧੭੨॥ਮੇਹੋਤੁਮਰੈਕਿਹਠਾਂਕਾਮਾ॥
 ਸੁਨਿਐਬਤਿਯਾਮੁਹਬਲਧਾਮਾ॥ਬਰਖਸਤਸੈਕੋਪਰਮਾਨਾ॥

ਇਹ ਜਾਗਾ ਕਰਤੇ ਗੁਜਰਾਨਾ ॥ ੧੭੩ ॥ ਕੋਨ ਠੋਰ ਚਲਿ ਕੈ ਅਬ ਜਾ ੨੨
 ਉ॥ ਅਨ ਕਬਾਤ ਸਿਰ ਦੂਖ ਸਹੰ ਉ॥ ਇਹ ਸਮ ਦੇ ਸੁਨ ਅਵਰੁਤ
 ਨੀਜੈ ॥ ਭੂਤ ਲੋਕ ਜਿਹ ਬਸਤਗ ਨੀਜੈ ॥ ੧੭੪ ॥ ਪਾਹਨ ਪ੍ਰਤਮਾਪੁ
 ਜ ਕਲੇਗਾ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਜਪਤ ਪ੍ਰਯੋਗਾ ॥ ਇਨ ਮਾਹਿ ਹਮਰੀ
 ਪ੍ਰੈ ਗੁਜਰਾਨਾ ॥ ਮਾਛੀ ਬੀਤਤ ਭੁਲੀ ਸਿਆਨਾ ॥ ੧੭੫ ॥ ਇਹ ਬਿ
 ਧਾ ਮਾਗੈ ਸੁਨਤ ਚਰਿਤ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਸਮ ਬੈਗੀ ਮਿਤ ॥ ਹਮਰੇ ਅ
 ਬ ਕਾਢਨ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ਮਾਏ ਭਲੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ੧੭੬ ॥ ਭੁਜੈ
 ਗਪੁ ਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਸੁਨੇ ਬੈਨ ਵਾਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਨਤਾਈ ॥ ਦਿਯਾ ਸਿ
 ਧ ਜੂ ਕੇ ਦਯਾ ਯੈ ਸੁਆਈ ॥ ਕਹੇ ਬੈਨ ਮਾਛੇ ਸੁਨੇ ਦਾਨ ਵੇਸਾ ॥ ਕਿ
 ਧੇ ਦੇਹਤ ਉਕਉ ਅਨ ਵੇਸ ਦੇਸਾ ॥ ੧੭੭ ॥ ਜਗਾਂ ਸਿਤ ਸੇਵਨ ਹੀ

ਗਿਆਨਪੁਜਾ॥ ਜਪੇ ਐਕਾਹੁ ਹਰਿ ਤਾਗਦੁ ਜਾ॥ ਤਹ ਤੋਰ ਬਾਸੀ
 ਸਦਾ ਜਾ ਬਿਗਾਜੇ॥ ਨਹੀ ਬਾਵਨੀ ਮੇ ਸੁਸੀਰਿ ਦਗਾਜੇ॥ ੧੧੮॥
 ਬਸੇ ਜਾਇ ਤਾਹੀ ਭੁਗੋ ਦੇ ਸੁਜਾਗਾ॥ ਇਹੈ ਬਾਤ ਆਛੀ ਕਰੇ ਗੋ ਕਨਾਰੁ ॥
 ॥ ਹੁਤੀ ਜਾਇ ਜਾ ਕੀ ਲਈ ਸਾਭੁ ਤੋਨੈ॥ ਇਹਾਨਾ ਜਨੇ ਕੀ ਹੈ ਏਈ ਖ
 ਪੈਨੈ॥ ੧੧੯॥ ਧਗਏ ਗੁਰੂ ਤੇ ਵਰੇ ਜਾਨ ਸਾਈ॥ ਇਤੈ ਦੂਤ ਦੇ ਖੀਇ
 ਕੈ ਗੋ ਨਹਾਈ॥ ਉਤੈ ਦਿੰਬ ਦੇ ਬੀਤ ਹੈ ਸੰਤ ਗੰਗਾ॥ ਮਧੀ ਜਾਨੁ ਤਾ ਕੇ ਲ
 ਗੇ ਨਾ ਬਬੁਗਾ॥ ੧੨੦॥ ਭਲੀ ਬਾਤ ਤੋ ਕੋ ਅਬੈ ਪਾਨ ਕੀ ਜੈ॥ ਸੁ
 ਨੈ ਹੈ ਨਚਾਗੀ ਪਲਿ ਨਹੀ ਜੈ॥ ਅਨੰਦੇ ਸਸੁ ਨੇ ਪਕੇ ਹੈ ਅਪਾਗਾ॥
 ਕਰੇ ਜਾਇ ਚੋ ਜੀ ਅਨੇ ਕੀ ਪ੍ਰਕਾਗਾ॥ ੧੨੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਅਦਭੁਤ
 ਜਾ ਕੀ ਜਾਇ ਇਹ ਬਰਜੇ ਪਾਅਵਤਾਗਾ॥ ਨਤੁ ਹੁਤੁ ਸੁਨਿ ਕਾਰੈ

ਅਨਕਭਾਂਤਦੈਮਾਗ॥ ੧੮੩॥ ਚਉਪਈ॥ ॥ ਯੋਸੁਨਕਹੈਬਚ ੨੩
 ਨਤਬਦਾਨੋ॥ ਹਾਥਜੇਗਅਤਹੀਪਿਪਅਮੋਨੋ॥ ਕਛੁਕਜਾਇਮੁ
 ਹਦੇਹੁਦਿਆਲਾ॥ ਨਿਜਦਿਨਰੋਤਪੋਰਦਰਨਾਲਾ॥ ੧੮੩॥ ਅ
 ਧਿਕਨਗਰੁਹੋਇਹੈਇਹਭਾਗੀ॥ ਸੂਰਤਵੰਤਗੰਭੀਰੁਅਪਾਗੀ॥ ਮੇ
 ਕਹਯਾਤੇਖੇਦਨਦੀਜੈ॥ ਦਰਸਨੁਕਰੈਦੂਰਜਿਨਕੀਜੈ॥ ੧੮੪॥
 ਨਗਰਮੰਧਿਤੁਮਰੇਅਸਥਾਨਾ॥ ਯਹਨਹਬਨਤਬਾਤਸੁਰਗਮਾ
 ਨਾ॥ ਅੰਨਬਾਤਹਮਹੂਮਥਿਲਈ॥ ਤੋਰੈਨਾਮਨਗਰਇਹਸਈ
 ॥ ੧੮੫॥ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਇਹਭਾਂਤਉਚਾਗੀ॥ ਤੋਰੈਇਸਮੁਰਹੈਗੋ
 ਭਾਗੀ॥ ਹਿੰਦੂਲੋਗਪਹਾਹੁਜੁਸਾਗਾ॥ ਕਰਿਹੈਮਾਖੇਵਾਲਉਚਾਰ
 ॥ ੧੮੬॥ ਯੋਕਹਿਕਰਸਾਹਿਬਕਹੁਣਾਲੈ॥ ਗਛੁਸਦਯੋਵਰ

ਬੁਧਨਿਕਲੈ। ਦੇਸਬਾਵਨੀਮੈਲੈਰਾਮੋ। ਮਾਖੈਦੈਤਸਨੈਪਰ
 ਵਾਮੋ॥੧੮੭॥ ਦੇਹਗਾ॥ ॥ ਗੁਰੂਬੀਸਕਬਿਬੇਨਤੀਦੈਤਨਿਕਾ
 ਰਨਗਾਬਾ॥ ਪ੍ਰਥਮਾਧਿਆਵਮੇਬਰਨਿਯੋਇਹੀਕਥਾਬਰਪਾਬਾ॥
 ੧੮੮॥ ਸਿੱਖਪਗੇਮੀਭਗਤਜੋਨਿਜਦਿਨਪਰਤਪਿਯਾਨਾ॥ ਤਿਨ
 ਕੇਤਾਰਨਕਾਜਕੋਸਤਿਗੁਰਕੀਯੋਪਯਾਨਾ॥੧੮੯॥ ॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰਬਿਲਾਸਪ੍ਰਥਮਾਧਿਆਵਜੋਤੀਜੋਤਰਾਜਅਭਖੇਕਬਰਨਨੀ
 ਸਮਾਪਤਮਸਤੁ॥੧॥ ਅਫਜੂ॥ ॥ ਗੁਰੁਆਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਸ੍ਰੀਨ
 ਨਕੀਨਿਜਮਾਤਕੋਇਹਰੋਰੇਹੁਲਵਾਇ॥ ਦੀਨਬੀਪਦਿਯਾਲ
 ਸਾਹਿਬਖਗਬਹਾਦਰਗਾਇ॥ ਤਾਰਨੈਸੀਸਾਗਰਗੁਰਕੀਯੋਮੇਸ
 ਰੁਪਾਇ॥ ਨਾਮੁਲੈਕਰਿਤੀਰਥਨਕੋਚਲੇਪੁਰਬਧਾਇ॥੧॥ ਗੀ

ਗਜਮੁਨਾਸੁਰਸਤੀਨਦਿਮਹਾਂਸਾਗਰੁਜਾਨਾ। ਕੁੰਭਕੋਟਉਜੈਨ ੨੪
 ਕਾਤੀਨੀਮਖਾਰਨਿਧਾਨਾ। ਐਧਮਥਰਾਬਫਿਕਾਸੁਮਐਰਤੀਰ
 ਬਪਾਗ। ਦੁਆਰਕਾਕੁਰਖੇਤਕਾਂਸੀਪੈਰਾਗਲੇਹੁਨਿਹਾਗ। ੨। ਗੋ
 ਮਤੀਗੋਦਾਵਰੀਐਧਰਮਕਰਮਸੁਜੰਗਮ। ਲੋਕਐਪੁਲੋਕਤੀ
 ਰਥਗਨਤਕੋਸਰਬੰਗਮ। ਕੋਟਤੀਰਥਪੁੰਨਪਦਾਰਥਦੇਵਦੇਵੀ
 ਆਗ। ਪੂਰਬਾਂਛਤਸੀਤਕੀਮਨਚਿਤਕੈਕਰਿਚਾਗ। ੩। ਚੌਪਈ
 ॥ ਤੀਰਥਬਸਤਕੋਟਜਿਹਚਰਨਾ। ਚਲੇਪ੍ਰਭੂਸੇਤੀਰਥਕਰ
 ਨਾ। ਕੀਨਪਯਾਨਤਬੈਮਹਾਰਜੈ। ਦੀਨਦਯਾਲਗਗੀਬਨਿਵ
 ਜੈ॥ ੪॥ ਕਿਤਕਕਾਲੁਇਹਭਾਂਤਬਿਤਾਈ। ਕੁਰਖੇਤਮੈਪਹੁਚੇਅ
 ਈ। ਤੀਰਥਸਕਲਕੀਨਤਿਹਥਾਨਾ। ਪੁਨਆਗੈਕਹਕੀਸਪਯ

ਨਾ॥ ਧਰਨੀ ਦੁਖੀ ਨਿਰਖ ਇਹ ਸਾਗੀ॥ ਗੋਸਾ ਪੂਜਨ ਦੁਖ ਨਿਹਾ
 ਗੀ॥ ੫॥ ਰਹੈ ਉਦਾਸ ਹੈ ਨ ਦਿਨ ਨਾਨਾ॥ ਨਾਨ ਬਿਧਾਨ ਕਥਤ ਗੁ
 ਰਗਿਆਨਾ॥ ਨਿਜ ਪਦ ਮੈ ਅਸ ਪੂਜ ਕਹਿ ਆਵੈ॥ ਤਾ ਬਿਨੁ
 ਅਵਰਨ ਮਨ ਮੈ ਲਿਆਵੈ॥ ੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਧਰਨੀ ਦੁਖਿ ਤ
 ਬਿਲੋਕ ਕੈ ਦਸਾ ਸਿਧ ਕਰਤਾ॥ ਰਹੈ ਬਿਮਨ ਨਿਜ ਮਨ ਬਿਖੇ
 ਤਾ ਕਹ ਦੁਖ ਨਿਹਾਗ॥ ੭॥ ਚਉਪਈ॥ ॥ ਭਗਤ ਜੋ ਗੁ ਦਿਨ ਹੈ
 ਨ ਕਮਾਵਤਾ॥ ਮਹਾ ਕਾਲ ਕਹਿ ਦੇਇ ਆਵਤਾ॥ ਨਵ ਗ੍ਰਿਹ ਜੀ
 ਤ ਦਸ ਮਪੁਨ ਬਾਸਾ॥ ਨਿਰਖਤਾ ਮਨ ਕ ਬਿਲਾਸਤ ਮਾਸਾ॥
 ੮॥ ਤਾ ਤੇ ਚਲਿ ਜਮੁਨਾ ਮਧਿ ਨਾਏ॥ ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਦੂਰ ਬਹੁ ਚਲ
 ਆਏ॥ ਤੀਰ ਥਾਸ ਰਬ ਜਹਾ ਚਲ ਆਵੈ॥ ਭੁੰਤਾ ਮਨ ਕ ਭੇਦਾਨ

ਕਰਾਵੈ॥ ੯॥ ਬਿਬਿਧਿਭਾਂਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਾਹੀ॥ ਨਿਜ ਆਦਰ ਕੈ ੨੫
 ਸਭ ਨ ਜਿਯਾਹੀ॥ ਦੇਸ ਕਮਾਂਊ ਜਹਾ ਭਲਿੰਜੈ॥ ਨਾਨਕ ਮਤੇ ਸੁਖ
 ਗਾਇ ਗਲਿੰਜੈ॥ ੧੦॥ ਸਿੰਧ ਨ ਕੋ ਜਿਹ ਜੇਹੁ ਬਿਭਾਗ॥ ਕਲਾਲ
 ਈ ਗੁਰ ਆਦਿ ਸਹਾਗ॥ ਗੋਰਖ ਮਤੇ ਨਾਨਕ ਮਤਾ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ
 ਕੀ ਨੋ ਕਰਿ ਸਤਾ॥ ੧੧॥ ਆਗੈ ਉਨ ਕੋ ਹੋਤ ਪ੍ਰਤਾਪਾ॥ ਅਬ ਗੁਰ
 ਨਕ ਜਪੀਯੈ ਜਾਪਾ॥ ਤਾ ਕੋ ਦਰਸ ਭਲੇ ਜਗਤੇ ਸਾ॥ ਨੀਮਖਾਰ
 ਮਹਿ ਕੀਨ ਪ੍ਰਵੇਸਾ॥ ੧੨॥ ਵਾਕਹ ਦਰਸ ਭਲੀ ਜਨੁ ਭਾਤਾ॥ ਪੁ
 ਗੀਪਗਾਗਏ ਬਖਿਯਾਤਾ॥ ਰਿਬੇਲੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜਬ ਗਏ॥
 ਸਿੰਖ ਸਖਾ ਦਰਸ ਨਕਹਧਏ॥ ੧੩॥ ਦਰਸ ਨੁਕਰਿਯੋ ਆਨ
 ਗੁਰ ਦੇਵਾ॥ ਆਦਿ ਮਨੀਲ ਮਗਾਧ ਮਭੇਵਾ॥ ਭਲੀ ਤਰਾਸ

ਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਮਾਨਾ ਤਿਹਾ ਦੇਯੋ ਬਿਮਲ ਬਰਥਾਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸੇਵ ०
 ਗੁਰ ਕੀ ਕਰੈ ਮਾਪਗਾ ॥ ਭਾਂਤਿ ਮਨਿ ਕਾ ਮਾਨ ਦ ਜਿਯ ਪਾਗਾ ॥ ਰੈ
 ਨ ਬਸੈ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਹ ਬਾਨੈ ॥ ਅਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਗਏ ਸਨਾਨੈ ॥ ੧੫ ॥
 ਨਿਰਖ ਮੇਰੀ ਗਾ ਸੀ ਗਮੁ ਜਾਈ ॥ ਬਿਮਲ ਨੀਰਮ ਦ ਭੁਤ ਅਧ
 ਕਾਈ ॥ ਮੰਜ ਨੁ ਕਰਿਤੁ ਮਨ ਕਾ ਮਿਲ ਜਾਈ ॥ ਹੋਤੁ ਕੁਲਾਹਲਤ
 ਹਬਹੁ ਭਾਂਤੀ ॥ ੧੬ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ॥ ਏਕ ਦਿਸਾਨ ਦਿਗੰਗ ਬਿਰ ०
 ਜਤ ਦੂਜ ਦਿਪੈ ਜਦੁ ਨਾ ਬਕੀ ਦਾਗਾ ॥ ਸਾਰ ਸੁਤੀ ਤਿਨ ਕੇ ਮਾਧਿਭਾ
 ਗ ਹਲਾਲ ਅਜੇਤ ਚਲੈ ਸਿਤ ਬਾਗਾ ॥ ਮੀਨ ਸੁਕ ਛੱਪ ਚਕਾ ਫਿ
 ਰੈ ਜਲ ਕੋ ਤਕਹੇਤੁ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਦੇਖਨ ਹਰ ਕਹੈ ਨਰ ਨਾਥੀ
 ਸੁਤੀ ਰਥਾ ਜੁ ਰਿਪਾ ਪਹਮਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਯੋਸ

ਹਤਾਦੇਉਚਲਿਆਈ॥ ਅਗਪੁਰੀਕੇਆਨਸਮਾਈ॥ ਬੀਚ ੨੬
 ਪਗਗਬਸਤਪੁਰਭਾਗੇ॥ ਜਨੁਬਿਪਦੁਸਰਸੁਰਗਸੁਧਾਗੇ॥ ੧੮
 ॥ ਸਗਲਭੂਮਾਮਾਛੀਸੁਖਦਈ॥ ਵਾਪੀਕੁਪਤੜਾਗਸੁਹਾਈ॥
 ਬਾਗਬਗੀਚੇਯੋਫੁਲਵਾਗੀ॥ ਬਿਸੁਕਰਮਾਜਨੁਕਰਨਸਵਾਗੀ॥
 ॥ ੧੯ ॥ ਜਾਚਕਗੁਨੀਬਿਪ੍ਰਮਤਿਧੀਗਾ॥ ਮਿਲੇਆਨਸਤਿਗੁਰ
 ਬਰਤੀਗਾ॥ ਜਿਨਜੈਸੀਮਨਸਾਜਿਯਕੀਨੀ॥ ਕਰੁਣਾਸਿਧ
 ਵਹੈਤਿਹਦੀਨੀ॥ ੨੦ ॥ ਮਾਂਗਨਜੇਤਿਹਰਵਰਸੁਆਯੋ॥ ਬਹੁ
 ਰਨਮਨਤੈਲੈਨਸਿਧਾਯੋ॥ ਕਲਪਤੋਰੇਵਰਸੀਮਹਾਰਾਜਾ॥ ਅੰ
 ਚਤਮਲਖਜਗਤਸਿਰਤਾਜਾ॥ ੨੧ ॥ ਕੇਤਕਦਿਵਸਬਸੇਤਿਹ
 ਥਾਨੈ॥ ਪੁਨਿਕਾਂਸੀਮਹਿਕੀਸਪਯਾਨੈ॥ ਆਰੀਸੁਨੇਗੁਰੂਜੀਅੰ

ਏ॥ ਸੁਨ ਸੀ ਗਤਿ ਮਨ ਮੋ ਦਬ ਢਾਏ॥ ੨੨॥ ਸਗਲ ਜਗ ਰਕੀ ਸੀ
 ਗਤਿ ਜਾਗੀ॥ ਫਿਰ ਪਾਸਿ ਪਕਹ ਲੈਨ ਸਿਧਾਗੀ॥ ਸਿਖ ਸਖਾ ਮਿਲ
 ਅਨ ਕਪਕਾਗਾ॥ ਬਾਹਨ ਗਾਡੀ ਲੈ ਜੁਹ ਜਾਗਾ॥ ੨੩॥ ਦਰਸਨ ਕ
 ਕੋ ਮਨ ਤਿਹ ਬਾਨੈ॥ ਆਸੁ ਮਦ ਜੋ ਬਿਮਲ ਬਰ ਬਾਨੈ॥ ਸੇਵਕ
 ਰੈ ਸੁਬਿ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਗਾ॥ ਚਾਰ ਬਰਨ ਜੋ ਏਉ ਸਿਖ ਜਾਗਾ॥ ੨੪॥
 ਸਾਗਨ ਗਰਿ ਦਰਸ ਕਹਾ ਆਵਤਾ॥ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਸਾਧ ਸਿਧਾਵ
 ਤਾ ਜੋ ਜੈ ਸੀ ਮਨ ਸਾਧ ਜਾਗੀ॥ ਪੁਰਨ ਤੇ ਪੁਰਨ ਬਹੁ ਪਾਗੀ॥ ੨
 ੫॥ ਉਪਮਾ ਗੁਰ ਕੀ ਛੀਰ ਸਮਾਨਾ॥ ਆਜ ਲਗੇ ਗਾਵਤੁ ਜਗਨਾ
 ਨਾ॥ ਕੇਤਕ ਮਾਸ ਦਿਵਸ ਸੁਨ ਚੰਦਾ॥ ਬਾਹਾਣ ਸੀ ਸੁਬ ਜੋ ਮੁਕੀ
 ਦਾ॥ ੨੬॥ ਗੀਗਾ ਬਰਨ ਮੈ ਪੁਨ ਅਸੀ॥ ਤੀਨ ਹੁਮੰ ਧਿ ਬਨ ਰਸ

ਬੁਸੀ॥ ਯਾਤੇਅਹਿਬਨਾਚਸਨਾਮਾ॥ ਭਾਖਤਹੈਨਿਜਚੈਬੁਧ ੨੭
 ਧਾਮਾ॥ ੨੭॥ ਪੁਨਸੀਗਤਤੇਆਇਸਲੀਨਾ॥ ਆਗੈਪਯਾਨ
 ਦਯਾਨਿਧਕੀਨਾ॥ ਕੇਤਕਦਿਵਸਲਾਂਪਨਦਿਦੇਸਾ॥ ਸ੍ਰੀਪ
 ਟਟੇਪੁਰਕੀਨਪ੍ਰਵੇਸਾ॥ ੨੮॥ ਪਟਨਓਪਦਿਪਤਅਧਿਕਾਈ
 ॥ ਸੁਰਬਿਰਚਨਹਿਸਕਤਬਤਾਈ॥ ਸਤਰਹਰੀਡਨਦੀਮਿਲਿ
 ਧਾਈ॥ ਪਟਨਾਸਹਰਤਹੈਕਰਿਆਈ॥ ੨੯॥ ਏਕੈਗੀਗਾਬਿਮ
 ਲਾਬਿਰਾਜੈ॥ ਜਾਕੋਨਿਰਖਰੀਗਧਰਲਾਜੈ॥ ਪਟਨਾਸਹਰੁਬ
 ਸਤਤੁਟਭਾਗੈ॥ ਕਵਨਦੁਰਗਯਹਅਗਾਬਿਚਾਗੈ॥ ੩੦॥ ਲੋਕ
 ਚਤੁਰਦਸਨਿਰਖਨਜੈਯੋ॥ ਯਾਸਮਾਮਦੁਨਨਗਰੁਸੁਪੈਯੋ॥
 ਤਾਤੇਮੇਸਭਸਿਤਸੁਨੈਕੈ॥ ਅਪ੍ਰਮਾਨਦੁਤਿਵਈਅਲੈਕੈ॥ ੩੧

॥ ਸਹਰਤਵਨਮੈ ਸੀਗਤਿ ਜੇਤੀ ॥ ਸੁਨਧਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਤੇਤੀ ॥
 ਦਰਸਨ ਕੀਰਿਅਨ ਮਹਾਰਾਜੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਜ ਕਿਲਵਿਖ
 ਭਾਜੈ ॥ ੩੨ ॥ ਉਪਮਾ ਗੁਰ ਕੀ ਅਧਿਕ ਸੁਗਾਵੈ ॥ ਜਨਮ ਸਫਲ ਲ
 ਖਾਮਤ ਬਿਗਾਸਾਵੈ ॥ ਮੇਸੋ ਸੁਖ ਜਗਤ ਨਹਿ ਕੋਈ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਮਿਲੇ
 ਸਿੱਖ ਮਨ ਹੋਈ ॥ ੩੩ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਗੁਰ ਦੇਵ ਉਤਾਰੇ ॥ ਸੇਵਾ ਮੈ ਸਬ
 ਹੂਚਿਤ ਧਰੇ ॥ ਸਫਲ ਕਰੇ ਅਪਨੇ ਦੁਹਮੰਦਗ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਜਰਚੇ
 ਜੋ ਸੁੰਦਗ ॥ ੩੪ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰਨ ਭਈ ॥ ਜੇ ਬਾਛਤ ਸੇ ਉਗੁ
 ਰ ਕਈ ॥ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਨਿਜ ਬਸੇਤ ਹਾਹੀ ॥ ਪਟਨਾ ਪੁਰ ਸੀਗਤਿ
 ਕੇ ਮਾਹੀ ॥ ੩੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਬੈਠੇ ਸੀਗਤਿ ਮੇ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਸਿੰਧ ਭਗਵਾਨ ॥ ਖੁਸੀ ਮਹਲ ਬੋਲਤ ਹੁਤੇ ਸਾਖੀ ਸਬ ਦਰਿਮ

ਨਾ॥੩੬॥ਚੈਪਈ॥ ॥ਤਵਨਸਮੇਇਕਸਿਖਸੁਜਾਨਾ॥ਇ ੨੮
 ਹਬਿਧਅਰਜੀਬਦਨਬਖਾਨਾ॥ਪਟਏਕੀਪੁਰਨਤਵਕਥਾ
 ॥ਨਖਸਿਖਨਾਥਸੁਨਵਹੁਜਥਾ॥੩੭॥ਕਿਹਰਾਜੇਇਹਅ
 ਦਿਬਸਾਇਯੋ॥ਕੰਚਨਛਾਰਸੁੰਧਕਿਮਗਾਯੋ॥ਯਾਕੀਸਖੀ
 ਸਰਬਪ੍ਰਕਾਸੋ॥ਮੇਰੇਮਨਕੋਭਰਮਾਥਿਨਾਸੋ॥੩੮॥ਸੀਮੁਖਕ
 ਹੀਸੁਨਹੁਬਰਬੀਗਾ॥ਹਰੀਚੰਦਨਰਪਤਰਨਪੀਗਾ॥ਪ੍ਰਥਮੇਇ
 ਹਪੁਰਤਾਹਿਬਸਾਯੋ॥ਸੋਪੁਨਗਾਇਨਿਖਾਸਬਿਕਾਯੋ॥੩੯
 ॥ਕਿਤਕਪਾਟਿਸੌਕੀਯਤਿਨਜੰਗਾ॥ਥਰਹਰਕਰਿਤਾਇਦੁਓ
 ਠਭੰਗਾ॥ਜੇਰਸਭਾਤਿਨਕੀਸਬਿਚਾਰਾ॥ਕਹੋਕਾਹਕੀਜੈਅ
 ਸੁਰਗਾ॥੪੦॥ਕਿਤਕਜੰਗਾਹਰੀਚੰਦਨਿਪਕੈਹੈ॥ਛੀਨਸਿੰਘ०

ਸਨਮੋਤੇਲੈਹੈ॥ ਮੇਸਬਾਤਕਰਿਐਕਛੁਪਾਇ॥ ਜਗਮਕਰਿਨ
 ਪਾਵੈਨਹੀਰਾਇ॥ ੪੧॥ ਬਿਸੁਆਮਿਤ੍ਰਹੁਤੇਇਕਮੁਨੀ॥ ਸੋਪਾਇ
 ਯੋਸੁਰਪਤਿਬਚਸੁਨੀ॥ ਰਾਜਾਕੀਜਿਹਰਾਂਰਜਪਾਨੀ॥ ਕੰਚਨ
 ਸੁੰਧਦਿਪਤਸੁਖਦਾਨੀ॥ ੪੨॥ ਕੰਚਨਕੇਰਾਜਤਸੁਭੁਘਗਾਰ
 ਫਰੰਕਨਹੀਜਾਤਬਿਚਗਾ॥ ਅਦਭੁਤਨਗਰਓਲਖਸਾਗੀ॥
 ਮਨੋਹਾਰਜਗਦੀਸਸਵਾਗੀ॥ ੪੩॥ ਪਰਪਰਜਗਬਨੀਮੰ
 ਨਸਾਲਾ॥ ਭੂਖਾਨਾਗਨਕੋਊਨਿਹਾਲਾ॥ ਚੇਰਜਾਰਕੋਊਦਿਸ
 ਟਨਪਗਾ॥ ਮੇਸਾਰਾਜਹਰੀਚੰਦਕਗਾ॥ ੪੪॥ ਸਦੈਯਾ॥ ੧੫
 ਰਿਤਫੰਜਪੁਰਾਨਪਢੈਕਿਤਸੀਤਸੁਨੈਮਨਮੋਦਬਢਾਈ॥ ਗਾਵ
 ਤਹੈਕਿਤਗੀਤਸੁਗਾਇਕਨਾਇਕਬੀਰਸੁਨੈਚਿਤਲਾਈ॥ ਹੇ

ਵਤਗੈਂਕਿਤਕੋਤਕਕੋਟਕਬੀਰਕਰੈਗੁਨਮਾਯੁਧਮਾਈ॥ਗਇ ੨੯
ਪੁਰੀਸੁਨਿਹਰਮੁਨੀਸੁਰਯੋਸੁਰਯੋਮਨਮੰਧਿਲੁਭਾਈ॥੪੫॥
॥ਚੈਪਈ॥॥ਇਹਬਿਧਕਉਤਕਮਦਲੁਲਖਾਈ॥ਧਸੋ
ਸੁਮੰਧਿਬਾਗਕੇਜਾਈ॥ਸਿਆਮਘਟਾਨਿਜਕੁਹੁਨਿਹਾਰੀ॥ਯੋ
ਰਾਜਤਬਰਬਾਗਮਪਾਗੀ॥੪੬॥ਮਾਲੀਭਾਜਰਾਜਤਟਗਯੋ
ਸੂਕਗਸਿਕਾਰੁਮਾਇਕਹਦਯੋ॥ਚੜਬਾਜੀਪਰਗਵਸਿਧਾਰੋ
॥ਪਾਛੈਨਰਪਤਮਾਗਸਿਕਾਰੋ॥੪੭॥ਕੇਈਕੋਜਲੈਨਿਪੈਸਿ
ਧਾਯੋ॥ਗਵਕਛੂਯਹਭੇਦੁਨਪਾਯੋ॥ਗਹਰੇਬਨਭੀਤਰਜਬ
ਗਯੋ॥ਰੂਪਬਟਾਇਮੁਨੀਸਰਲਯੋ॥੪੮॥ਕਹਾਮਾਂਖਿਨਿਰਖੈ
ਵਹਰਾਈ॥ਆਛੋਤਾਲਮੁਨੀਤਿਹਜਾਈ॥ਰੂਪਲਖਤਨਾ

ਬਿਪਕਾਛੇ॥ ਮੇਵਫਲਨਸੈਭਕਮੇਸੁਆਛੇ॥੪੯॥ ਪੰਛਪਸੂਸੈ
 ਭਕਮੇਬਿਰਜੈ॥ ਨਿਦਨਸੇਜਕੋਲਖਲਾਜੈ॥ ਮੁਨਕੋਨਿਰਖਰਵ
 ਯੋਕਹਾ॥ ਮੋਗਸਿਕਾਰਮੁਨੀਤੁਵਲਹਾ॥੫੦॥ ਤਿਨਯੋਕਹਾਸੁ
 ਨਹੁਰੇਭਾਈ॥ ਮੈਅਪਨੇਦੁਖਦੁਖਿਤਬਤਾਈ॥ ਯੈਸੁਨਉਤਰਪ
 ਰਿਯੋਤਹਰਾਈ॥ ਨੀਰਪੀਯੋਮਨਮਨਦੁਬਢਾਈ॥੫੧॥ ਪਾਸਤਾਸ
 ਕੇਚਾਲਿਨਿਪਗਯੋ॥ ਪੁਛਤਸਰਬਦੁਖਤਿਹਭਯੋ॥ ਤਿਨਯੋਕਹੀ
 ਸੁਨਹੁਰੇਭਾਈ॥ ਮੁਝਦੁਖਤੁਝਪਹਕਦਿਯੋਨਜਾਈ॥੫੨॥ ਮੇਦੁ
 ਖਕਾਟੈਗਾਸੁਬਨਾਈ॥ ਹਰੀਚੰਦੁਸੁਨੀਯਤਜੇਗਾਈ॥ ਵਹਸੁਨੀਅ
 ਤਅਤਿਸੈਉਪਕਾਗੀ॥ ਕਈਦਿਜਨਕੀਅਪਦਾਟਗੀ॥੫੩॥ ਯੈ
 ਬਤੀਯਾਸੁਨਗਾਇਬਖਾਨੀ॥ ਹਰੀਚੰਦੁਮੁਝਸਮੁਝਗਿਯਾਨੀ॥ ਤਿ

ਨਯੋਕਹੀਸੁਨਹੁਜਗਰਈ॥ਸਾਠਭਾਰਸੇਨਾਦਿਹਭਾਈ॥੫੪॥ਨਿ ੩੦
 ਪਸੁਨਕਹੀਇਹੰਤੋਨਹੀ॥ਪਟਨਾਮਾਹਿਚਲੈਤਬਸਹੀ॥੫੫॥
 ਹਿਸੀਕਲਪਕਰਾਈ॥ਬਹੁਰਚਲਨਕੀਬਿਵਤਬਨਾਈ॥੫੫॥
 ਨਰਪਤਿਭੇਦੁਨਜਾਨਯੋਸਈ॥ਚੁਲੀਸੀਕਲਪਤਾਸਭਰਦਈ॥
 ਪੁਨਨਿਪਕਹੋਚਲਹੁਮੁਰਸੀਗਾ॥ਤਿਨਕਹਬਿਰਧਚਲਤਨਹ
 ਟੰਗਾ॥੫੬॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਨਿਜਘੋਰਾਅਸਵਾਰਕਰਲੈਚਲਯੋ
 ਨਿਪਰਾਜਾ॥ਆਗਜਾਇਤਿਹਨਗਰਮਾਹਿਯੋਕੀਨੋਰਿਖਕਾਜਾ॥
 ੫੭॥ਜਿਤਕਖਜਾਨੇਰਾਇਕੇਸਗਰੀਪੁਰੀਸਮੇਤਾ॥ਰਿਖਮਾਇਅ
 ਬਲਪਲਕਮੈਕਰੇਛਾਰਸਭਰੇਤਾ॥੫੮॥ਬੇਲਭੰਗਰੀਗਵਜੁਇ
 ਹਬਿਧਕਹੋਸੁਨਾਇ॥ਸਾਠਭਾਰਕਚਨਰਿਖੈਅਬਹੀਦੀਜੈਜਾਇ॥

॥੫੯॥ ਮਾਨ ਬਚਨ ਅਵਨੀ ਸਕੇ ਕਹੀ ਭੰਗ ਰਿਨ ਬਾਤ ॥ ਸੋਨਾ ਖਾਸ
 ਭੰਗ ਰਮੇ ਏ ਕਰ ਹੋ ਨਹੀ ਗਤ ॥ ੬੦ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਸੋਨਾ ਰਤੀ ਗਾਥ
 ਨਹੀ ਆਯੋ ॥ ਬੋਲ ਚੋਧਰੀ ਗਇ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਤਿਨ ਯੋ ਕਹੀ ਰਵ ਕੇ ਪ
 ਸਾ ॥ ਛਾਹ ਸੁਭਯੋ ਰਤੀ ਨਹੀ ਮਾਸਾ ॥ ੬੧ ॥ ਗਜਾ ਕੋ ਮੁਸਕਲ ਅਤ
 ਬਨੀ ॥ ਕਹਾ ਬੇਲੁ ਇਹ ਕੀ ਨੋ ਪਨੀ ॥ ਰਜੈ ਨਗਾਰਿ ਢੰਢੇ ਰਫਿ ਗਇ
 ਜਾ ॥ ਬਿਅਕਲ ਭਯੋ ਗਾਥਿ ਨਹੀ ਆਇਸਾ ॥ ੬੨ ॥ ਮੋਕਹ ਕਹੀ ਮੇਲ
 ਨਿਪ ਲੇਈ ॥ ਕੰਚਨ ਯਾਦਿ ਜਬ ਰਕਹ ਦੇਈ ॥ ਰਾਨੀ ਨਿਜ ਸੁਤ ਬੇ
 ਲ ਪਠਾਇ ॥ ਰਯੋ ਬੇਚ ਕਿਨ ਲਯੋ ਨ ਆਇ ॥ ੬੩ ॥ ਤਬ ਨਿਪ ਜੂ
 ਇਹ ਬਾਤੁ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਇਹ ਥੀ ਪਰਜਾ ਸਕਲ ਹਮਾਰੀ ॥ ਇਹੋ ਮੋਕਉ
 ਮੁਲ ਲਏ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਾਂਸੀ ਚਲੇ ਕਾਜ ਦਿਜ ਹੋਈ ॥ ੬੪ ॥ ਕਾਂਸੀ ਕੋ

ਜਬ ਕਰੀ ਤਿਆਗੀ॥ ਸੁਨੇ ਨਗਰ ਸਭ ਦੇ ਸਮੰਝਾਗੀ॥ ਪੈਚ ਚੋਧ ਗੀ ਮੰਤ੍ਰਿ ੩੧
 ਵਜੀਗਾ॥ ਪੰਡਿਤ ਗਿਆਨੀ ਗੁਨੀ ਗਹੀਗਾ॥ ੬੫॥ ਸਭ ਹੀ ਮਿਲ ਰਾਜਾ
 ਪਹਿ ਆਏ॥ ਆਨ ਸਭੈ ਨਿਜ ਬਚਨ ਸੁਨਾਏ॥ ਇਹ ਰਾਜਾ ਜੀਤੁ ਮ
 ਕਾ ਕਰੇ॥ ਹਮ ਗੀ ਬਾਤ ਚੀਤ ਨਿਜ ਧਰੇ॥ ੬੬॥ ਜਬਾ ਸਕਤ ਹੈ ਸਭ ਹੀ
 ਧਰਮ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਬਖਾਨਤ ਕਰਮ॥ ਪਰਮ ਹਿੰਦੁ ਹਿਕ ਵਡੀ ਦਾਨ
 ॥ ਮੁਹਰ ਕਹਾਤੇ ਦੇਵੈ ਆਨ॥ ੬੭॥ ਜੈ ਸੀ ਸਕਤ ਪੁੰਨ ਤ ਸਕੀ ਜੈ॥ ਵ
 ਪੁਨਾ ਅਪਨਾ ਬੇਚ ਧਰੀ ਜੈ॥ ਸਠ ਭਾਰ ਜੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਨ ਹੀ॥ ਬੋਰ
 ਹੀ ਕਛੁ ਦੇਵੁ ਮਹੀ॥ ੬੮॥ ਕਿੰਚਨ ਬਿਨਾ ਮੈਰ ਸਭ ਦਰਬਾ ਜੈ
 ਤਾਲ ਏ ਦੇਹੁ ਤਿਹ ਸਰਬਾ॥ ਯੈ ਕਹ ਕੈਵਹ ਬਿੰਪੁ ਬੁਲਾਇ ਜਾ॥ ਭਲੀ
 ਤਰਾ ਪੂਛੈ ਸਮਝਾਇ ਜਾ॥ ੬੯॥ ਤਿਨ ਯੈ ਕਹੀ ਕਾਜ ਮੁਰਨਾ ਹੀ॥ ਕਈ
 ਕੋਟਿ ਕਿਨ ਦੇਹੁ ਅਬਾ ਹੀ॥ ਮੈ ਕਹ ਗਾਇ ਸੀ ਕਲ ਪੁਜੁ ਕਰਾ॥ ਮੈ ਰੋਵ

ਹੀਕਨਕਹੈਖਗਾ॥੧੦॥ਤਬਗਜਾਗਨੀਪਹਗਯੋ॥ਤਾਕੀਦਿਗਮ
 ਤਿਨਿਰਖਤਭਯੋ॥ਕਹੁਗਨੀਜੁਕਾਅਬਕੀਨੈ॥ਧਗਮੁਗਾਖੀਐਕੈ
 ਤਜਦੀਨੈ॥੧੧॥ਗਨੀਕਹੀਰਵਸੁਨਲੇਗੁ॥ਮੇਕਹਬੈਚਕਨਕ
 ਦਿਜਦੇਗੁ॥ਜਿਹਪਰਕਾਰਤੇਰਧਗਮੁਗੈ॥ਜੇਮੁਹਨਾਬਬਾਤਸੁਭ
 ਅਹੈ॥੧੨॥ਦਿਹਗਾ॥ਐਗਨੀਨਿਪਸੈਕਗਜਗਨੀਵਨੁਦੇ
 ਨਚਾਗੁ॥ਧਗਮੁਪੀਰਨਹੀਛਾਰਿਐਸੁਨਨਿਪਗਜਉਦਾਗੁ॥੧੩
 ॥ਗਜਾਬਾਚਮਐ॥ਸਵੈਯਾ॥ਕੰਚਨਕੇਮੁਰਧਾਮਭੁਰੇਸ
 ਭਕੰਚਨਕੇਪੁਰਸੁਪਸੁਗਈ॥ਦ੍ਵੈਪਟਸਾਤਸੁਜੰਗਮਕਰੇਮ
 ਮਪੁਰਨਲੰਛਪਤੰਛਸਮਾਈ॥ਸਠਸੁਭਾਰਕੀਕਾਗਨਿਐ
 ਗਤਲੰਛਸਮਾਜਨੁਪਾਹੁਨਪਾਈ॥ਦੇਖੁਚਰਿਤੰਦਯਾਨਿਧ
 ਕੇਅਬਸਾਤਸੁਭਾਗਮਿਲੈਨਉਪਾਈ॥੧੪॥ਕੈਜਗਦੀਸਚ

ਹਿੰਡਰਚਯੋਯਹਕੈਮਘਵਾਇਹਕੋਤਕੁਠਾਨੀ॥ਕੈਮੁਹਗਇਸੁ ੩੨
 ਸੰਤਕਿਨੈਯਹਜੀਤਕਿਤੰਤਰਚਯੋਦੁਖਦਾਨੀ॥ਕੈਮੁਹਪੁਨਨਅੰ
 ਤਦਸਾਇਹਮਾਨਪੁਜੀਸੁਮਕੰਥਕਹਨੀ॥ਐਸਉਚਾਰਕੈ
 ਗਵਕਹੈਜਗਦੀਸਕਲਾਕਛੁਜਾਤਨਜਾਨੀ॥੧੫॥ਸੀਸਦ
 ਯੋਕਟਕੈਮਧਕੈਟਭਬੋਲਨਹੀਅਪਨੇਤਿਨਛੋਗਾ॥ਬਾਦਨ
 ਕੋਬਲਦੇਖੁਦਯੋਸੁਸਗਾਂਕਦਧੀਚਨਹੀਅੰਗਮੇਗਾ॥ਸੁਰਜ
 ਕੋਸੁਤਕਰਨਸੁਨੇਕਬਿਲੋਗਬਖਾਨਤਹੈਨਿਸਭੋਗਾ॥ਏਜ
 ਬਧਗਮਨਤੁਆਗਤਭੇਤਬਮੇਹੂਕਕੋਨਿਜਧਗਮੁਹੀਧੋਗਾ॥
 ੧੬॥ਯੋਕਹਿਕੈਪਤਨੀਨਿਜਸਾਤਸੁਮਾਤਕੇਧਾਮਗਯੋਬਲ
 ਧਾਨੀ॥ਤਾਸਦਿਜੇਸਕੀਬਤਕਹੀਸਬਮਾਤਦੁਖੀਇਹਬਤ
 ਬਖਾਨੀ॥ਪੁਤਰਹੋਅਪਨੇਗ੍ਰਿਹਮੇਜੁਖਕਾਹਠਧਾਰਹੋਜਿ

ਯਜਾਨੀ॥ ਧਾਮ ਹੁਤੇ ਸੁਦਯੋ ਦਿਨ ਲੇਗਨ ਮੇਸਕਿ ਸੂਨ ਹਿ ਦੇ ਹਿ
 ਬਿਕਾਨੀ॥ ੧੧॥ ਮਾਤ ਕੀ ਬਾਤ ਨ ਮਾਨਤ ਭੁਯੋ ਨਿਪ ਬਾਹਰ ਮਾਨ
 ਸੁਲੇਗ ਬੁਲਾਈ॥ ਧੀਰ ਕਹੇ ਸੁਧਰੇਤੁ ਮਹੀ ਸਬ ਚਿਤ ਕਰੇ ਨਕ
 ਛੂਮਨ ਗਈ॥ ਯੋ ਸੁਨਿ ਕੈ ਸੁਬਿ ਆਕੁਲ ਭੇਸ ਭੁਨੈ ਨ ਨੀਰੁ ਆਸ
 ਰਵ ਗਈ॥ ਬਿਪੁ ਨਿਹਾਰ ਕੈ ਕੋ ਪੁਕਰੈ ਸਬ ਗਛ ਸਹੈ ਕਹ ਬਿਪ
 ਨ ਭਾਈ॥ ੧੨॥ ਸਦੈ ਯਾ॥ ॥ ਰੇ ਵਤੁ ਹੈ ਕ ਬਿਧੀ ਰਬ ਰੇ ਕਿਤੋ ਰੇ
 ਵਤੁ ਸੇ ਵਕ ਬੀਰ ਅਪਾਗਾ॥ ਰੇ ਵਤੁ ਹੈ ਕ ਹੂਬਾ ਜਗਾਇ ਦਸੁ ਰੇ ਵਤੁ
 ਹੈ ਸਜਨੀ ਨਰਨਾਗਾ॥ ਰੇ ਵਤੁ ਹੈ ਰਨ ਦਾਸ ਪਕੇ ਸਭ ਰੇ ਵਤੁ ਭਾਵਕੀ
 ਸਾਨ ਨਿਹਾਰਾ॥ ਮੇਹੁ ਨਿਹਾਰ ਪ੍ਰੀਤ ਸਰ ਕੇ ਜਨੁ ਰੇ ਵਤੁ ਹੈ ਸਭੁ ਹੀ ਜ
 ਗੁਸਾਗਾ॥ ੧੩॥ ਝੂਲਨਾ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਨਾਹਿ ਦਿਨ ਪੁਤ ਕੇ ਸਾਥ ਲੈ
 ਰਾਵ ਜੂ ਪ੍ਰਗੀਬਾਨ ਰਸੀ ਬੀਚ ਆਯੋ॥ ਆਨ ਨਿਖਾਸ ਮੇਠਾ ਛਤ

ਬਹੀਭਯੋਚਿਤਕੋਭੇਦਸਬਹੀਜਤਾਯੋ॥ਪੁਤਨਿਜਨਗਿਕੋਥੇ ੩੩
 ਚਹੀਆਪਮੇਲੇਹੁਜੀਜਾਸਕੇਚੀਤਭਾਯੋ॥ਏਕਤਬਥਿੰਪਨੈ
 ਮਾਨਪੁਛੋਨਿਪੈਕਹੋਜੁਮੇਲਜੇਠੀਕਠਾਇਯੋ॥੮੦॥ਗਵਜੀ
 ਸੁਨਤਲੋਗਾਨਕੇਕਹੀਤਬਮੇਲਹੈਭਾਰਚਾਲੀਸਇਨਕਾ॥ਯ
 ਹਿਤੇਪਾਟਨਹੀਲੇਉਕਵਰੀਕਬੈਅਧਿਕਨਹੀਜਨਿਯੈਏਕ
 ਤਿਨਕਾ॥ਬਿਪਨੈਭਾਰਚਾਲੀਸਦੈਤੁਰਤਹੀਲਏਮਾਪੁਤਨਹੀ
 ਲਗੋਖਿਨਕਾ॥ਮਾਨਕਰਿਧਾਮਕੀਟਹਲਸੋਪੀਸਭੈਸੁਨਹੁ
 ਚਹਿੰਤਮਬਕਹੋਉਨਕਾ॥੮੧॥ਬੋਲਕਰਿਮੁਨੀਕੋਕਹੀਨਿਪ
 ਲਜੁਲੇਹੁਦਿਜਰਾਜਜੁਅਵਰਲੀਜੈ॥ਭਾਰਚਾਲੀਸਤਬਲ
 ਏਦਿਜਹਾਥਮੇਕਹਾਮਬਪੂਰਬਾਕੀਸੁਕੀਜੈ॥ਕਹਤਬਰਵ
 ਮੇਬਿਕਤਹੀਆਪਹੀਲੇਹੁਕੋਮਾਨਇਹਦਾਮਦੀਜੈ॥ਅਨਕ

ਰਖੁ ਛਪੁ ਨ ਜਾਤ ਕੇਤ ਕਭਏ ਕਹਾ ਚੰਡਾਲ ਇਕ ਮੁਲ ਕਹੀ ਜੈ॥ ੮
 ੨॥ ਚਉਪਈ॥ ॥ ਕਹਾਤਾ ਹਿਦਿ ਜਸੁ ਨ ਰੇਭਾਈ॥ ਬੀਸ ਭਾਰ
 ਮੁਲਤਾ ਹਿਸੁ ਨਾਈ॥ ਕਹੀ ਚੰਡਾਰ ਬੀਸ ਹੁਲੀ ਜੈ॥ ਮੇਰੀ ਏਕ ਬਾਤ
 ਚਿਤੁ ਦੀ ਜੈ॥ ੮੩॥ ਜੇ ਜੇ ਮੇਰੇ ਗਿਹ ਕੇ ਕਾਮਾ॥ ਮੁਰਦ ਨ ਘਾਟ ਜਗਾ
 ਤੀ ਦਾਮਾ॥ ਜੈ ਤੁਸਰ ਬਕਰੈ ਸੁਨ ਭਾਈ॥ ਦਿਹੁ ਯਕੋਤ ਬਮੇਲੁ ਭੁ
 ਗਈ॥ ੮੪॥ ਇਹ ਬਿਪਸੋਤਿ ਨ ਅਨ ਕਪੂਕਾਰਾ॥ ਨਿਪਸੈ ਬਕਰੀ
 ਕਥਾ ਅਪਾਗਾ॥ ਹਰੀ ਚੰਦ ਭਾਖੀ ਜੁ ਭਲਾ॥ ਮੇਸ ਬਕਾਰ ਕਰੈ ਗਾਖ
 ਲਾ॥ ੮੫॥ ਦੀਨੇ ਵਾਕੇ ਬੀਸ ਜੁ ਭਾਗਾ॥ ਅਰਣੀ ਭਯੋ ਮੁਨੀ ਨਿਪ
 ਨਾਗ॥ ਸਾਠ ਭਾਰ ਪੂਰਨ ਯੈ ਭਯੋ॥ ਲੈ ਨਿਪ ਜੁ ਦਿਜ ਬਰਕਹ ਦਯੋ
 ॥ ੮੬॥ ਅਪਨੇ ਦੋਨੋ ਗਾਥ ਉਠਾਈ॥ ਦਿਜ ਪਗਲਾ ਇਕਹਾਇ ਮ
 ਗਈ॥ ਸੁਆਮੀ ਤੁਝ ਮੁਝ ਕੀਯੋ ਨਿਹਾਲਾ॥ ਅਰਿ ਣੀ ਭਯੋ ਤੋਰੀ

ਨਾਲਾ॥ ੯੧॥ ਯੈ ਲੈ ਕਰਿ ਬਿਪ ਬਿਦਾਸੁ ਭਯੋ॥ ਰਾਜਾ ਸਾਬਚੀ ੩੪
ਡਾਹੁ ਗਯੋ॥ ਅਨ ਚੰਡਾ ਰਕਹੀ ਇਹ ਬਾਟਾ॥ ਠਾਢੇ ਹੋ ਜਗਾ
ਤੀ ਪਾਟਾ॥ ੯੨॥ ਜੇ ਮੁਰਦਾ ਜਾਗਨ ਚਲਿਆਇ॥ ਸਵਾਰੁ ਪੈ
ਯਾਲੇ ਹੁਤਗਾਇ॥ ਤੋ ਜਾਗਨ ਤਾ ਕੇ ਤੁਮ ਦੇਹਾ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਕਰੁ ਅਪ
ਨੇ ਭੁਰਲੇਹਾ॥ ੯੩॥ ਨਰਪਤ ਕਹੀ ਭਲਾ ਜੀ ਸੰਤਾ॥ ਮੈ ਸਮਝੈ
ਸਭੁ ਹੀ ਇਹ ਗੱਤਿ॥ ਅਸ ਬਿਤਰਹੈ ਤਹਾ ਸਵਧਨਾ॥ ਹਰਖ ਸੋ
ਗਕਾ ਪਰੈ ਨ ਧਿਆਨਾ॥ ੯੪॥ ਜੇ ਚੰਡਾ ਰਕੀ ਹੋਵਤ ਕਾਗ॥ ਤਤੁ ਛੇ
ਨਤਾ ਕਉ ਲੇਤ ਸਵਾਗਾ॥ ਇਹ ਬਿਪ ਕਿਤ ਕਕਾਲੁ ਜਬ ਬੀਤਾ
॥ ਸੁਖ ਕਰੁ ਭਯੋ ਚੰਡਾ ਨਿਚੀਤਾ॥ ੯੫॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸੁਪਨੰਤ
ਰਮਾਹੀ॥ ਨਰਪਤ ਕੇ ਤਕਲਖੇ ਤਹਾ ਹੀ॥ ਰੂਪ ਚੰਡਾ ਰਮਾਪ
ਜਨੁ ਭਯੋ॥ ਸਰਬ ਕੁਟੰਬੁ ਸਾਬ ਜਨੁ ਲਯੋ॥ ੯੬॥ ਚੀਕੁ

ਗਨੇਭੇਸਮਲੀਨਾ। ਕਾਕਪੰਖਸਿਰਪਰੇਸਦੀਨਾ। ਅਸਤਨਮੰਧਿਸੁ
 ਬਨੇਅਵਾਸਾ। ਸਾਬੁਸੁਸੁਕਰਨਮੰਤਿਬਿਨਾਸਾ। ੯੩॥ ਐਂਗਰੂਪ
 ਨਿਸਚੈਬਿਕਰਾਲਾ। ਸੁਪਨੰਤਰਨਿਰਖੇਨਿਰਪਾਲਾ। ਅਨੰਕ
 ਚਰਿਤਕੀਨੇਤਿਹਸੀਗਾ। ਮੰਧਿਚੰਡਾਰਨਅਧਿਕਉਤੰਗਾ। ੯੪
 ॥ ਫੁਲਨਾਛੰਦਾ॥ ॥ ਬਾਰਜਨੁਬਰਖਬਨਮਾਹਿਉਨਸੇਬਸੇ
 ਖੁਲੇਤਬਨਅਨਨਿਪਾਲਜਾਗਯੋ। ਸੋਚਬੀਚਾਰਮਨਮਾਹਿ
 ਬਿਸਮੇਭਯੋਕਰਮਕੀਰੇਖਕੇਸੋਚਪਾਗਯੋ। ਬਡੀਬਲਵਾ
 ਨਇਹੰਤਨਕੀਹਾਰਹੈਸਰਬਕੇਸੀਸਇਹਦਾਗੁਲਾਗਯੋ। ੯੫
 ਖੇਅਬਕਹਾਂਇਹਅਵਰਪੁਨਕਰੈਗੀਮਾਨਕਰਿਹੁਕਮੁਨਿਪ
 ਚਿਤਤਿਯਾਗਯੋ। ੯੬॥ ਭਾਰਪੁਨਸਾਭਬਰਮੁਨੀਜਿਹਲਏਥੇ
 ਸੁਨਹੁਅਬਤੰਨਕੀਐਕਹਾਨੀ॥ ਬਿੰਪਕੇਧਾਮਜਿਹਗਜਪ

ਤਨਿਹੁਤੀਕਰਤ ਦਿਜਸੇਵੇਜੇਤਿਹਸੁਖਾਨੀ॥ਤਾਸਕੇਪੁਤਕੇਪੁ ੩੫
 ਨਤਜਦੇਤਭਯੇਦੁਸਟਸੁਭਾਵਨਹਿਜਾਤਜਾਨੀ॥ਆਕੁਲੀਬਿ
 ਆਕੁਲੀਰਾਜਪਤਨੀਭਈਹਗੀਜੂਚੰਦਕੀਸੁਮਤਿਰਾਨੀ॥੯
 ਈ॥ਰੋਇਕਰਿਪੀਟਸਿਰਕੇਸਕੋਪਾਟਤੀਹਾਲਬੇਹਾਲਭੀਨ
 ਰਿਭਾਗੀ॥ਬਾਲਕੋਲਯੇਤਬਤਾਸਉਠਾਇਕਰਿਗੀਗਮਹਿਦ
 ਗੁਦੈਆਉਤਾਗੀ॥ਕਰਤਬੈਰਾਗੁਤਿਹਆਨਪਰਾਪਤਭਈਮੁਰ
 ਦਜਿਹਘਾਵਰਾਖੋਸੇਸਵਾਗੀ॥ਤਾਸਕੋਨਾਬਤਿਹਆਪਰਾਢੈ
 ਹੁਤੋਬੋਲਤਿਹਕਹਾਤੂਕਵਨਨਾਗੀ॥੧੦॥ਕ੍ਰਿਯੇਵਾਚਾ॥ ॥
 ਚਉਪਈ॥ ॥ਹਗੀਚੰਦਰਾਜਾਜੇਹੁਤਾ॥ਇਹਬਾਲਕੁਤਾਕੋ
 ਜੂਸੁਤਾ॥ਦਈਨੇਤਮੇਸੀਅਬਭਈ॥ਬਿਪਦਾਹਮੇਬਿਧਤ
 ਦਈ॥੧੧॥ਰੁਪੇਯਾਮੇਪਹੁੰਨਹੀਇਹਾਮੇਹੂੰਨਾਰਿਅਨਾਥ

ਨਮਹਾਂ ਯੋ ਬਤਿਯਾ ਸੁਨਕਰਿ ਤਬਰਾਈ॥ ਨਿਜ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਤਕ ਹਾਸੁ
 ਨਾਈ॥ ੯੯॥ ਝੂਲ ਨਾਛੰਦਾ॥ ॥ ਦਾਮਸਰ ਕਾਰ ਕੇਤਾਰਤ ਪ੍ਰਿਥ
 ਮਹੀ ਬਹੁਗਇਹ ਬਾਰਕੀ ਆਉਤਾਗੀ॥ ਮੇਸਮੇਜਾ ਨਿਤਿਯ ਦੇਉਨ
 ਹੀ ਕਬੈ ਹੀਸੁ ਆਮਕੀ ਚਿਤ ਮੁਰਉਹ ਮਝਾਗੀ॥ ਕਹੀਤ ਬਨਾਰਿ
 ਮੁਰਉ ਪਰਜੇ ਓਢ ਨਾ ਕਈਹ ਜਾਰ ਕਾਲੇਹੁ ਪਾਗੀ॥ ਮਾਨਕਾਰਿ ਵ
 ਕਤ ਬਤਾਕ ਪਾਰਿਯੋ ਨਿਪੈ ਗਈ ਵਹ ਨਾਰਿ ਆਗੈ ਬਿਚਾਰੀ॥ ੧੦੦
 ॥ ਗੀਗ ਕੇਤੀ ਰਤ ਬਜਾਇ ਕਰਿ ਕੀਰ ਜੋ ਰਾਖ ਨਿਜ ਨਿਦ ਕੋ ਰੋਨ ਲ
 ਗੀ॥ ਕਰਤ ਬੈਰਾਗ ਨਿਜ ਆਗ ਮੁਹਕੀ ਜਗੀ ਗਈ ਬਹੁਗਤੁ ਨਹੀ
 ਆਖ ਲਾਗੀ॥ ਫਿਰਤ ਕੇਉ ਚੋਰਤੁ ਹਾਨ ਠਾਢੇ ਭਏ ਨਿਰਖ
 ਤਿਹ ਨਾਹ ਕੋਦ ਯਾਜਾਗੀ॥ ਕਹੈ ਜਉ ਲਿਖਾਵੈ ਦਰਬ ਕਛੂਨ
 ਗਰਤੇ ਦੇਹ ਗੇਯਾ ਹਿਪੁ ਨ ਤਿਯ ਸਤਾਗੀ॥ ੧੦੧॥ ਚਉਪਈ॥

ਯੋਕਹਿਕਰਿਪੁਰਮਹਿਵਹਿਗਏ॥ ਅਸਥਿਤਜਾਨਿਪਦਰਪਰਤੁਏ ੩੬
 ॥ ਰਾਜਾਕੋਲੂਟਿਯੋਤਿਨਧਾਮ॥ ਆਛੇਤੁਲੇਨਿਕਾਸੇਦਾਮ॥ ੧੦੨
 ॥ ਭੂਖਨਬਸਨਬਿੰਤਬਹੁਲਿਜਾਏ॥ ਉਸੀਪੈਂਤ੍ਰੈਆਗਸਿਧਾ
 ਏ॥ ਤਸਕਰਨਾਰਿਦੁਖਾਹਿਨਿਹਾਰੀ॥ ਗਏਹਾਹੁਇਕਤਿਹਗਰ
 ਰਾਹੀ॥ ੧੦੩॥ ਰਾਨੀਕਉਕਛੁਭਈਨਸੁੰਧਾ॥ ਰਿਵਤਰਹੀਹੋਇ
 ਬੇਬੁੰਧਾ॥ ਭਈਭੋਰਸਬਹੀਨਰਜਾਗੇ॥ ਨਿਜੁਆਲੈਕੇਕਾਰਜ
 ਲਾਗੇ॥ ੧੦੪॥ ਸੋਰਪਕੋਸਬਨਗਰਿਮੰਝਾਰੀ॥ ਰਾਜਭੰਡਾਰੁ
 ਲਯੋਕਿਨਮਾਰੀ॥ ਯੈਸੁਨਕਰਿਸੇਵਕਨਿਪਧਏ॥ ਖੋਜੁਬਿਲੇ
 ਕਦਸੋਦਿਸਗਏ॥ ੧੦੫॥ ਸੋਰਦਿਸਾਚਲਿਭ੍ਰਿਤਸਿਧਾਏ॥
 ਏਕਜਾਨਵੀਨਿਕਟਸੁਆਏ॥ ਕਾਨਿਰਖੇਵਹਨੈਨਪਸਾਰੀ॥
 ਅਬਲਾਹਾਹੁਸੁਕੰਠਮਝਾਰੀ॥ ੧੦੬॥ ਨਿਜੁਰਾਨੀਕੋਨਿਰਖੇ

ਤਿਨੈ॥ ਭੂਪਤਪਾਸਕਹਾਜਾਉਨੈ॥ ਗਹਿਲਿਯਾਵੇਨਾਗੀਤੁਮ
ਤਾਹੀ॥ ਗਹੁਬਿਲੇਕਯੋਜਿਹਗਰਮਾਹੀ॥ ੧੦੧॥ ਤਤਛਿਨ
ਹੁਕਮੁਮਾਨਭ੍ਰਿਤਧਏ॥ ਗਹਲਿਆਵਤਮਬਲਾਕੋਭਏ॥ ਭੂ
ਪਤਗਹੁਚੀਨਕਰਲਯੋ॥ ਗਹਦਨਮਾਹੁਇਸੈਕਹਦਯੋ॥
੧੦੨॥ ਅੰਗੁਦਰਬੁਇਨਲਯੋਲੁਕਾਈ॥ ਅਬਬੈਠੀਇਮ
ਗ੍ਰਿਭੁਦਿਖਾਈ॥ ਤਬਬਾਚੈਦੇਵੈਜਉਧਨਾ॥ ਨਾਤਹੁਮਾਰਹੁਜਾ
ਗਰਦਨਾ॥ ੧੦੩॥ ਯੋਕਹਿਗਵਜਲਾਦਬੁਲਾਏ॥ ਚੰਡਾਲਿ
ਸਹਗੀਚੰਦਪਠਾਏ॥ ਕਹਤਾਹਿਮਾਰਹੁਤੁਮਜਾਈ॥ ਜਾਕੋਰਾ
ਜਾਜੁਫੁਰਮਾਈ॥ ੧੦੪॥ ਹਰੀਚੰਦੁਆਗਿਆਪਤਿਪਾਈ॥ ਚ
ਲਿਯੋਬੇਗਨਹੀਬਿਲਮੁਲਗਾਈ॥ ਗਯੋਜਬੈਚਲਿਰਾਜ
ਦੁਰੈ॥ ਮਾਗੈਸੁਨਯੋਹਨੇਇਹਸਾਰੇ॥ ੧੦੫॥ ਦੇਹਗਾ॥ ॥ ਹੁਕ

ਮੁਆਨਿਤਿਯਲੈਚਲਯੋਹਨਨਭੁਆਨਕਜਾਇ॥ ਛੁਗਕਾਢਕ ੩੭
 ਰਕਾਂਖਤੇਕਾਟਨਲਗਿਯੋਬਨਾਇ॥ ੧੧੨॥ ਇਕਹਾਬਤਿਯਕ
 ਚਗਹੇਦੁਤੈਸੁਕਾਂਤਿਨਿਕਾਗਾ॥ ਪ੍ਰੈਬਿਦਰਦਕਾਟਨਲਗਯੋਨ
 ਭਤੇਸੁਨੀਪਕਾਗਾ॥ ੧੧੩॥ ਰਛਸਬਦਕਰਿਗਗਨਤੇਸੁਮਨਿ
 ਮੇਘਬਰਸਾਇ॥ ਅਮਰਲੋਕਤੇਦੇਵਤਨਗਹਿਯੋਭੂਪਕਰਮ
 ਇ॥ ੧੧੪॥ ਸੁਤੁਜਿਯਾਇਯੋਤਿਯਪਤਮਿਲੀਰਾਜੁਅਧਿਕ
 ਨਿਜਪਾਇ॥ ਬਰੰਬਿਯੂਹਦੇਵਨਦਯੋਧੀਨਿਅਧੀਨਿਅਨਿਪ
 ਗਾਇ॥ ੧੧੫॥ ਅਧਿਕਲਾਛਿਬਰਪੁਰਭੁਕਯੋਦੀਰਪਬਗ
 ਰਬਜਾਗਾ॥ ਇਹਸਮਨਗਰੁਨਜਾਨੀਯੈਦੇਵਨਕਯੋਪਕਾਰ
 ॥ ੧੧੬॥ ਚਉਪਈ॥ ॥ ਰਾਜਸੁਅਜਗਜੇਕੋਕਰੈ॥ ਬਾਰ
 ਬਰਖਨਲਜਯੋਬਨਫਿਰੈ॥ ਤੋਰਧਰਮੁਸੁਪੁਰਨਿਹਾਗਾਤੇਨਿ

ਰੂਗਾਇਯੋਸੁਪਨਮਸ਼੍ਰਗ ॥ ੧੧੭ ॥ ਤੂਨਿਪਥੀਨਥੀਨਿਜਤੁਦਧ
 ਗਮਾ ॥ ਤੁਸੁਜਮਮਦਰਨਕਰਿਈਕਰੰਮਾ ॥ ਇਹਮਪਨੀਮਦ
 ਸਤਾਇਤੁਭੋਗਾ ॥ ਬਹੁਰੇਬਸੋਮਾਨਸੁਰਲੇਗਾ ॥ ੧੧੮ ॥ ਯੋਕਰਿ
 ਦੇਵਲੇਪਭੇਸਗਗਾ ॥ ਗਜਾਮਾਯੋਮਪਨੇਨਗਗਾ ॥ ਤਿਨਯਹਰ
 ਜੇਪਗਮਪਵਿਤਾ ॥ ਨਗਰੁਬਸਾਇਯੋਮਾਧਿਕਬਚਿਤੰਗਾ ॥ ੧੧੯
 ਮਾਰਕੰਰਕੇਮੰਧਿਪੁਰਨਾ ॥ ਇਹਬਿਧਿਕਥਾਸੁਲਿਖੀਰਿਖਨ
 ॥ ਬੋਰਕਸੀਇਤੁਤੁਛਸਮਾਨਾ ॥ ਤੁਮਕਹਕਹੀਸੁਨਹੁਸੁਰਗਮ
 ਨਾ ॥ ੧੨੦ ॥ ਪਦੈਸੁਨੈਜੇਸਰਧਾਲਾਇ ॥ ਸਦਾਪਗਮੁਤਹਕਰੈ
 ਸਹਾਇ ॥ ਇਹਬਿਧਿਪਕਿਪਾਸਿਧਕਰਤਾਗਾ ॥ ਨਿਜਸੀਗਤਿਮਹਿ
 ਕੀਯੋਉਚਾਗਾ ॥ ੧੨੧ ॥ ਮਾਰੈਮੋਪੁਨਸੁਨਹੁਕਥਾਨਾ ॥ ਜਿਹਬਿ
 ਧਚਰਿਤਸੁਕਰੇਨਿਧਾਨਾ ॥ ਕਿਤਕਕਾਲੁਤਹਜਾਨਿਜਬਸੋ ॥ ਸਿ

ਗਤਿ ਮੇ ਮਾਨ ਦ ਜੁਤ ਹ ਸੇ ॥ ੧੨੨ ॥ ਤੀਰਥ ਕਰੇ ਜੁ ਪੁਰਬ ਮਾਹੀ ੩੮
 ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁੰਡ੍ਰ ਇਤ ਪਰਦਰਾਹੀ ॥ ਕਾਮਾ ਛਿੰ ਮਾ ਦੇ ਵੀ ਲਗ ਭੰਨਾ ॥
 ਸਾਮ ਦੇ ਸਜ ਹਤ ਹ ਕਰਿ ਗੰਨਾ ॥ ੧੨੩ ॥ ਜਗਨ ਨਾਥ ਤੀਰਥ ਸ
 ਭਥਾਨਾ ॥ ਪਉਰਖ ਕਰਿ ਪਰਸੇ ਜੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਇਤ ਨੇ ਮਾਹਿ ਤਿਨ
 ਯੋ ਸੁਨ ਪਾਯੋ ॥ ਮਾਨ ਮਹੀ ਪਸਿ ਆਨਿ ਪਾਯੋ ॥ ਤਿਨ ਸਾਹਿ
 ਬ ਕਹ ਸਾਥ ਸੁਲਯੋ ॥ ਪੁਰਬ ਕਹ ਰਾਜ ਤਬ ਗਯੋ ॥ ੧੨੪ ॥
 ਸੁਨ ਮਨ ਤਵ ਨਗ ਵਕੀ ਕਥਾ ॥ ਬਰਨੇ ਜੁ ਨੀਕਾਨ ਮਾਮ ਜਥਾ
 ॥ ਦੰਛਨ ਦੇ ਸਬ ਸਤ ਹੋ ਜਗਾ ॥ ਜੈ ਪੁਰੁ ਦਿਪ ਤਿਨ ਗਰਬਰ
 ਤਹਾ ॥ ੧੨੫ ॥ ਗੋਪਾ ਚਲ ਗਏ ਜੇ ਹਥਾਨੀ ॥ ਮਾਨ ਸਿੰਘ
 ਜੈ ਪੁਜਾਰ ਜਥਾਨੀ ॥ ਰਾਜ ਪੁਤਰ ਜੇ ਦਹ ਜਾਨਹਾ ॥ ਤਿਨ ਸਾਮ
 ਬਲੀਨ ਅਵਰ ਪ੍ਰਮਾਨਹਾ ॥ ੧੨੬ ॥ ਨਿਜ ਦੇ ਸਨ ਕੋਰਾ ਜੁ ਕ

ਰਾਹੀ॥ ਮਨਸਬੁਸਬਤੁਰਕਨਕੇਖਾਹੀ॥ ਜਬਕਹੀਸਾਹੁਮੁ
 ਹਿਮਉਠਾਵੈ॥ ਦੈਸੈਨਾਸੀਗਤਿਨੈਪਠਾਵੈ॥ ੧੩੧॥ ਦਿਲੀਮਹਿ
 ਤਿਨਕੇਅਸਥਾਨਾ॥ ਬਾਗਹਵੇਲੀਕੁਪਸੁਨਾਨਾ॥ ਹਜਰਤ
 ਤਟਵਹਿਸਦਾਰਹਾਹੀ॥ ਸਮਾਸੁਪਾਇਕਚਹਰੀਜਾਹੀ॥ ੧
 ੨੮॥ ਜਬਰਾਜਾਹਜਰਤਤਟਜਾਵੈ॥ ਸੁਰਬੀਰਸੀਗਾਅਧਿਕ
 ਲਿਜਾਵੈ॥ ਤੁੰਦੀਕਰਤਰਾਵਚਲਜਾਈ॥ ਕੋਇਨਤਾਕੋਸਕੈਹ
 ਟਾਈ॥ ੧੩੯॥ ਇਕਦਿਵਸਰਾਜਾਜਬਚਲਾ॥ ਲੀਨੇਰਾਜ
 ਪੁਤਬਰਬਲਾ॥ ਨਿਹਮਾਰਗਵਹਰਾਵਸਿਧਾਯੋ॥ ਕਈਕਸ
 ਈਬੀਰਨਪਾਯੋ॥ ੧੩੦॥ ਰੋਹਪਰੀਸਗਰੇਪੁਰਮਾਹੀ॥ ਤੋਲ
 ਗਰਾਜਾਗਯੋਤਹਾਹੀ॥ ਹਜਰਤਜਬੈਰਾਵਲਖਪਾਯੋ॥ ਕ
 ਛੁਕਕੋਪਯੋਬਚਨਸੁਨਾਯੋ॥ ੧੩੧॥ ਮਾਨਮਹੀਪਜਬੈਯ

ਹਜਾਨੀ॥ ਕਰੇ ਕਸਾਈ ਤੈ ਸਭ ਹਾਨੀ॥ ਗਰਜਰਾ ਵਬਚੇ ਮੇਸਊ ੩੯
 ਚਾਗੇ॥ ਹਜਰਤ ਬਚਨ ਸੁਸੀਸ ਹਮਾਰੇ॥ ਨੀ ਮਖੁਦਾਇ ਸੁਸਾ
 ਹਕ ਹਾਵੈ॥ ਤਾ ਕੋ ਬਚਨ ਬਿਰਥ ਕਤ ਜਾਵੈ॥ ੧੩੨॥ ਭੋਰ ਭੁਏ ਬ
 ਹੁਰੇ ਜਦ ਮੇਰੇ॥ ਤੁਮਰੇ ਬਚਨ ਸਤਿ ਕਰ ਪੈਰੇ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਸਾਹ
 ਬਿਹਸਿ ਮੁਖ ਦਯੋ॥ ਤਾ ਪਰ ਪੇਸਨ ਹੀ ਕਛੁ ਗਯੋ॥ ੧੩੩॥ ਘ
 ਹੀ ਕਬੈਰ ਚਲੇ ਜਬ ਰਾਜਾ॥ ਭਾਂਤਿ ਅਨੇ ਕਬਜਾ ਵਤ ਬਾਜਾ॥
 ਪਾਛੈ ਜਕਲ ਮਲੇ ਛੁਸੁ ਜਾਨਹਾ॥ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾ ਸੇਖ ਪਛਾਨਹੁ
 ॥ ੧੩੪॥ ਮਿਲ ਆਏ ਹਜਰਤ ਕੇ ਆਗੇ॥ ਕਵੁ ਕਵੁ ਬਚਨ ਕ
 ਹਨ ਸਭ ਲਾਗੇ॥ ਕੁਪਤ ਭਯੋ ਸਾਹ ਅਪਿਕਾਈ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਲੀਨੇ
 ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਈ॥ ੧੩੫॥ ਕਵੁ ਨਉ ਪਾਵ ਕਹੇ ਅਬ ਕਰੀਯੈ
 ॥ ਯਹ ਬੈਰੀ ਕਾਸੀ ਸਉਤ ਗਯੈ॥ ਮੰਤ੍ਰਿਨ ਕਹੀ ਸਾਹ ਸੁਨ ਲੀਜੈ

॥ गमगीषातकानसुनकीनै ॥ १३६ ॥ जैतुमहिजागजाकह
 येगै ॥ सकलजगतमगनिदापेगै ॥ सैनामपिकसाषइ
 हदਈजै ॥ पुरबबुधमहिमपठਈजै ॥ १३७ ॥ जैवहसं
 तबीगालाभैगै ॥ तैकारजहजगतकेकैगै ॥ नतुहुगैइतहा
 जललागा ॥ मरिगैतहीसुजाइअभागा ॥ १३८ ॥ इह
 बिपजबैसाहसुनपायै ॥ बुलीषातमनमंयिमलायै
 ॥ सैनामपिकदਈतिहसंगा ॥ पुरबकैनिपचढैनिमिग ॥
 ॥ १३९ ॥ मापदेसजबहीदहमायै ॥ गुरबिगतंतुक्क
 तुसुनपायै ॥ यैसुनरादमनंदतुभयै ॥ चितामेटामभै
 हैइगयै ॥ १४० ॥ चरनकमलदरसेतिनमायी ॥ निज
 कीनखसिखकषासुनਈ ॥ मोमनमेचिंतागीभागी ॥ पुर

ਬਦੇਸੁ ਨਿਰਖਭੈ ਕਾਗੀ॥੧੪੧॥ਅਥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਸਾਥ ਸੁਲੈ ੪੦
 ਹੂੰ॥ਸਰਬ ਕਾਜ ਆਨ ਦ ਜੁਤ ਕੈ ਹੂੰ॥ਜਿਹ ਬਿਧ ਮਾਰੀ ਆਪ
 ਨਿਹਾਰਾ॥ਤਿਯੋ ਸੁਕਰਾਵੇ ਹਮੇ ਦਿਦਾਰਾ॥੧੪੨॥ਬਿਬਿਧਿ ਭੰਤ
 ਬਿਨਤੀ ਤਿਨ ਪਾਈ॥ਪਲ ਮੇਸਤਿਗੁਰ ਲਏ ਰਿਣਾਈ॥ਪੁਰਬ
 ਗਯੋ ਤਬੈ ਵਹ ਰਾਜਾ॥ਲੀਨੇ ਸਾਥ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ॥੧੪੩॥
 ਕਾਮ ਰੂਪ ਅੰਦੇਸੁ ਬੀਗਾਲਾ॥ਬਿਜੈ ਕਰਿਯੋ ਤਿਨ ਆਨ ਦ ਨਾ
 ਲਾ॥ਮਰਦਾਨ ਕੀਨੇ ਜਿਹ ਮੇਢਾ॥ਵਹੈ ਦੇਸੁ ਜੀਤੋ ਤਿਨ ਟੇਢ ੦
 ॥੧੪੪॥ਜੰਤੁ ਮੰਤ੍ਰ ਵੁਨੇ ਅਰੁ ਕਾਮ ਨਾ॥ਕੀਨੇ ਤਿਨੈ ਨਿਪਤ ਕੇ ਸਾਮ
 ਨਾ॥ਪੁਰਨ ਕਾਰਜੁ ਇਨ ਕਾ ਭਯੋ॥ਕਰੁਣਾ ਸਿੰਧ ਸਾਥ ਜੋਲਯੋ॥
 ੧੪੫॥ਅੰਤ੍ਰੇ ਰਾਸਾਹਿ ਬਕਾਜੇ ਤਾ॥ਪਟ ਲੇਬੀ ਚਬਾਸੇ ਸਬ ਤੇ
 ਤਾ॥ਆਤਾ ਆਦਿ ਜਿਤ ਕਪਰ ਵਾਰਾ॥ਇਹ ਬਿਧ ਰਾਜਤ ਸਹਰ

ਮੰਤ੍ਰਾਗਾ॥੧੪੬॥ਪਟਲੈਸਮਸੰਗਤਿਬਰਭਾਗੀ॥ਹੈਨਹੀਅਵਰ
 ਸੁਨਗਰਮਝਾਗੀ॥ਲਾਖਕਰੋਗੀਸਿਖਭੁਲੀਜੈ॥ਭੁਗਤਿਭਾਵ
 ਮੇਸਾਬਤਲਹੀਜੈ॥੧੪੭॥॥ਇਹਬਿਧਦੁਤੈਜੁਧਿਯਾਇਬਖਾ
 ਨੋ॥ਤੁਵਪ੍ਰਸਾਦਿਜੈਸਪ੍ਰਭਜਾਨੋ॥ਅਗੈਕਰੋਤੀਸਰੀਕਥਾ
 ॥ਅਮੀਸਰੂਪਦਸਮਿਗੁਰਜਥਾ॥੧੪੮॥॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਗੁਰ
 ਬਿਲਾਸਤੀਰਥਮਹਾਤਮੇਪੁਰਬਪਿਯਾਨਦੁਤੀਧਿਯਾਇਸਮ
 ਪਤਮਸਤੁ॥੨॥॥ਅਫਜੂ॥॥ਦੋਹਰਾ॥॥ਦਿੱਬਰੂਪਗੁ
 ਰਦੇਵਕੇਪਦਪੰਕਜਉਰਧਾਗ॥ਅਗਰਕਥਾਅਬਤੀਸਰੀਬਰ
 ਨੇਕਛੁਬਿਸਥਾਗ॥੧॥ਚਉਪਈ॥॥ਅਬਬਰਨੇਦਸਵੇਗੁ
 ਰਕਥਾ॥ਅਦਿਅਗਾਧਿਸੁਨੀਮਮਜਥਾ॥ਜੇਜੇਜੇਕੀਨੋਨਥ
 ਚਰਿੰਤਾ॥ਸੀਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਹੈਸੁਖਚਿੰਤਾ॥੨॥ਜਵੈਯਾ॥॥ਨੀ

ਤਮਨੀਤਨਿਹਾਰਮਲੇਛਨਦੁਖਤਭੀਧਰਨੀਜਬਜਾਗੀ॥ਲੇਖ ੪੧
 ਭਏਸਭਛੰਡਿਨਕੇਗੁਨਜੰਗਸੁਖੰਨਜੁਦਨਅਪਾਰੀ॥ਈਦਰ
 ਲੀਬਕਰੀਦਨਿਵਾਜਸੁਗੋਬਪੁਹੋਤਸਬੈਧਰਭਾਗੀ॥ਕੋਨਕ
 ਏਇਹਦੁਖਸਬੈਧਰਦੀਨਦਯਾਲਬਿਨਾਅਸਧਾਰੀ॥੩॥ਦੁ
 ਖਨਿਹਾਰਕਿਧੋਭੂਮਕੋਨਿਜਸੀਅਸਕੇਤਭਏਬਰਦਾਨੀ॥ਦੀਨ
 ਦਯਾਲੁਪਡੇਗੁਰਪੂਰਨਜਾਉਪਮਾਦਸਹੁਦਿਸਜਾਨੀ॥ਤਸ
 ਚਰਿਤ੍ਰਪ੍ਰਕਾਸਕਹੋਬਰਸੰਤਸੁਨੇਮਨਲਾਇਕਹਾਨੀ॥ਸੇਵਕੁਜ
 ਨਛਿਮਾਸੁਕਰੋਜਿਨਰਾਸਗੋਨੇਕਿਤਦੁਖਪਛਾਨੀ॥੪॥ਦੁਖਅ
 ਤਭੀਧਰਨੀਜਬਹੀਜਗਨਾਇਕਪੈਇਹਭਾਂਤਪ੍ਰਕਾਰੀ॥ਅਕੁਲ
 ਬਿਮਕੁਲਧ੍ਰੋਨਿਜਮਾਤੁਰੋਵਤਭੀਬਹੁਪਾਪਨਿਹਾਰੀ॥ਕਾਲ
 ਸੁਦੇਵਪ੍ਰਸੰਨਭਯੋਨਿਜਯਾਬਿਧਸੇਬਚਸੁੰਧਉਚਾਰੀ॥ਹੋਹੁ

ਨਮਾਤੁਰਧੀਰਧਰੋਨਿਜਧਾਰਤਸਿਤਮਨੰਤਵਤਾਗੀ॥੫॥ਸਵੈਯੰ०
 ॥ਯੋਕਰਮਾਦਿਸਮੇਧੁਧਰੰਬਰਪੇਜਗਨਾਇਕਜੂਸੁਬਿਚ०
 ਗੀ॥ਬਿੰਦੁਸੰਸਾਰਪਸਾਰਜਿਤੋਸਬਆਪਸਰੂਪਸੁਮਾਧਿਨਿਹਰੰ
 ॥ਦਾਨਵਦੇਵਸੁਨਗਚਰਾਚਰਮਾਨਸਕਿੰਨਰਜੰਛਪਸਾਗੀ॥
 ਮੋਕਹਏਨਹਿਜੰਪਤਹੈਂਸਬਆਪਨਮਾਧਿਪਰੇਦੁਖਜਾਗੀ॥੬॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਯੋਨਿਜਰਿਦੈਬਿਚਾਰਕੈਦੀਨਬੰਧਕਰਤਾਗਾਦਸ
 ਮੋਸੀਗੁਰਬਰਪਠਿਯੋਮਾਤਲੋਕਨਿਰਧਾਗਾ॥੭॥ਚਉਪਈ॥ ॥
 ਪ੍ਰਥਮੇਜਗਤਸੁਭਗਤਪਠਾਏ॥ਸੁਭਮਾਰਗਤਿਨਮਾਨਚਲਾਏ॥
 ਕਲੀਕਾਲਜੁਗਘੋਰਸੁਮਾਂਗੀ॥ਦੇਵਨਕੋਹਿਅੰਕਾਮੁਸੁਨਾਹੀ॥
 ੮॥ਮੋਮਗੁਮੇਸੀਤਨਕੇਮਾਹੀ॥ਤਨਕਭੇਦੁਮੰਤਰਪੁਨਨਾਹੀ॥ਇ
 ਕਰੂਪਬਿਚਰਤਸੰਸਾਰਾ॥ਮੇਤਿਨਤੇਨਹੀਤਨਕਨਿਆਰਾ॥੯॥ਅ

ਬੇਮੇਵਹੈਸੁਬਿਵਤਬਨਾਉਂ॥ਸਿਤਰੂਪਧਰਿਨਾਮੁਜਪਾਉਂ॥ਯੇ ੪੨
 ਕਹਿਕਰਿਅਸਧੁਜਅਵਤਾਰੀ॥ਗੁਰਪੂਰਨਕੋਪਠਿਯੋਸੁਧ ੦
 ਗੀ॥੧੦॥ਅਸਦੀਰਘਬਰਤਪੁਸੁਨਿਹਗੀ॥ਹੋਮਕੁੰਟਪਰ
 ਬਤਪਰਭਾਗੀ॥ਇਕਸਰੂਪਹੋਇਨਿਜਗਯੋ॥ਦੇਇਤੀਨਕਹਿ
 ਲੋਪਸੁਭਯੋ॥੧੧॥ਧੋਅਨੁਮਖੰਡਮਾਪਮਧਿਧਾਰਿਯੋ॥
 ਨਵਗ੍ਰਿਹਜੀਤਦਸਮਬਰਤਾਰਿਯੋ॥ਅਨਹਦਘੋਖਸੁਨਗ੍ਰਿ
 ਹਲੀਨਾ॥ਪਰਮਜੋਤਮਾਤਮਮਹਿਚੀਨਾ॥੧੨॥ਝੂਲਨਾ
 ਛੰਦਾ॥॥ਅਪਿਕੇਧਿਮਨਸਵਧਾਨਗੁਰਦੇਵਜੀਜੋਗਕੀ
 ਕਲਾਸਬੜਧਾਗੀ॥ਪਾਪਅਰੁਪੰਨਦੁਖਭੁਖਕੋਤਿਆਗਕ
 ਰਿਨਿਦਮੋਚਿਦਕੀਜਰਭੁਖਾਗੀ॥ਲੋਸਟੈਕਨਕਪੁਨਏ
 ਕੋਰ੍ਹੈਗਯੋਉਸਤਤੀਨਿਦਪਲੀਮੋਬਿਦਾਗੀ॥ਸਾਂਤਸੰਤੋਖਜ
 ਸਮ

ਤਧੀਰਜੀਧਾਰਿ ਕਰਿਧਸੇ ਨਿਜਧਾਮ ਅਨਫੁਰਮੰਝਗੀ॥ ੧੩॥
 ਸਾਚਕੀਸਿੰਗਅਨਕਪਟਕੋਕੰਠਲਾਧਿਜਨਬਿਭੂਤਤਨਮੰਧਿ
 ਧਾਰੀ॥ ਤੰਤਕੋਮੰਤਨਿਜਅਤਮੰਬੰਸਕਾਰਿਨਾਮਕੀਭੀਖਕੋਕਰੁਪ
 ਸਾਰੀ॥ ਪਰਮਪੁਨਤਤਨਿਜਬਜਤਹੈਦੇਹਿਮੈਉਠਤਕਲੇਲਤਾਰੀ
 ਗਭਾਰੀ॥ ਚਕਤਹੈਦਾਨਵੀਦੇਵਇਹਸੁਖਕੋਧਸੇਗੁਰਦੇਵਜਾ
 ਕੇਮੰਝਗੀ॥ ੧੪॥ ਰਿਖੀਜੈਸਰਬਸੀਕੋਚਕਰਿਕਮਠਜੋਮੇਲ
 ਮਨਪੈਨਜੈਲਿਵਲਗਾਈ॥ ਸੁਰਤਸੀਕੋਚਕਰਿਮਹਲਨਿਜੋਮੈ
 ਬਸੇਦਿਪਤਜਿਹਜੇਤਅਨਭੈਸੁਹਾਈ॥ ਧਿਜਨਬਿਗਮਾਨ
 ਅਰੁਗਿਮਾਨਗ੍ਰਿਹਪਾਇਕਰਿਭੁਏਪੁਨਦੇਇਤੇਏਕਜਾਈ॥
 ਭਯੋਪ੍ਰਸੰਨਕਲਕਾਲਜੂਨਿਰਖਕੋਆਪਨੀਦੇਹਿਮੈਲਯੋ
 ਮਿਲਾਈ॥ ੧੫॥ ਭਗਤਕੋਨਿਰਖਪ੍ਰਸੰਨਮਨਮੈਭਯੋਧੀਨਇ

ਯੰ ਬੁਜਿਹਚਰਨਧਾਰੇ॥ ਸਿੰਘ ਅਜਗਉਜਿਹਨਾਗਇਕਜਾ ੪੩
 ਫਿਰੈਗੈਂਡਾ ਅਗਨਨਕੀਚਲਤਡਾਗੈ॥ ਕੁੰਭਿਕੇਸੀਸਮਿਗੀਸ
 ਨਿਜਸੇਵਤੇਬ੍ਰਿਕਅੰਸਜਾਇਕਜਾਨਿਹਾਰੇ॥ ਸੀਤਪ੍ਰਤਾਪਤੇਜ
 ਪਤਹੈਗਰਿਹਰੇਨਹੀਕੋਕਿਸੀਕੋਸਕਤਮਾਰੇ॥ ੧੬॥ ਅੰਗਮਾ
 ਰਾਲਜਿਹਬਿਯਾਲਚਲਸੇਵਤੇਲਾਲਮੁਕਤਾਨਮਨਿਭੇ
 ਟਰਾਖੈ॥ ਦੈਤਪੇਈਸਾਚਕਾਖੈਦੁਤਿਤਹੈਨਹੀਇਛਸੇਮੁਨੀ
 ਮਨਨਮੁਭਾਖੈ॥ ਹੋਮਾਪਰਤਧੂਪਸੇਜੁਰੇਮੁਨਿਨਿਰਖੀਮੇਘ
 ਖਬੇਦਾਨਧੁਨਗਨਤਕਾਖੈ॥ ਛੀਰਜਯੇਨੀਰਗੀਭੀਰਨਦਿਚ
 ਲਤਹੈਂਸਪਨਬਨਤੋਨਸਮਕੋਨਮਾਖੈ॥ ੧੭॥ ਨਿੰਦਕੰਬੇ
 ਹੁਤਿਹਈਰਖਾਹੈਨਹੀਲੋਭਦੁਖਮੋਹਕੀਭੂਖਟਾਗੀ॥ ਨਿੰਦਉ
 ਚਾਟਦਾਰਿਕਮਾਲਸਨਹੀਕਪਟਮਲਕੂਰਕੀਜਰਉਖਾਰੀ

॥ ਸਾਂਤ ਸੰਤੋਖ ਸਿਉ ਜੁਗੇ ਮੁਨ ਨਾਇਕ ਕ੍ਰਿਸੰਬੁ ਪੁਨਿ ਰਖੀਯੈ ॥
 ਰੰਕਾਰੀ ॥ ਸਪਤਹੀ ਸਿੰਗ ਨਿਹਤੰਗ ਬਗਨਿ ਰਖੀਯੈ ਦੁਤੈ ਬੈ
 ਕੁੰਠ ਜਨੁ ਬਨੁ ਯੋਚਾਰੀ ॥ ੧੮ ॥ ਗਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਜਗੰਧ ॥
 ਤੁਸਾਰੀ ॥ ਭੁਕੇ ਪੰਥ ਚਾਰੀ ॥ ਸੁਨਾਰੂਪ ਹੀਰੀ ॥ ਮਨਿ ਨੰਗ ਧੀਰੀ ॥
 ॥ ੧੯ ॥ ਸਦਾ ਬੇਦ ਪੋਖੀ ॥ ਰਿਖੀ ਤੁਮਾਰੇ ਧੀ ॥ ਜਪੇ ਏਕ ਈਸੀ ॥
 ॥ ਨਹੀ ਮੋਹੁ ਦੀਸੀ ॥ ੨੦ ॥ ਭੁਜੀ ਗਪੁ ਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਅਸੀਹੇ ਮ
 ਕੁੰਡ ਦਿਪੇ ਸੋਰੁ ਭਾਰੀ ॥ ਦਿਖੇ ਜੇ ਸੁਮੈ ਹੋ ਜਕੈ ਨਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਮੁਝੈ
 ਬਾਲ ਬੁੱਧੀ ਕਛੁ ਥੋਰ ਗਾਯੋ ॥ ਪੁਸਾਦੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਜਿਤੋ ਜਾਨ ਪਾਯੋ
 ॥ ੨੧ ॥ ਜਟਾ ਜੁਟਾ ਪਿਆਨ ਨਿਜ ਤੰਪੁ ਧਾਰੀ ॥ ਇਕੈ ਰੰਗ ਰੰਗੇ
 ਦੁਤੈ ਦੈ ਬਿਸਾਕੀ ॥ ਭਯੋ ਛੀਰ ਸਾਂਨਿ ਰਿਦਾ ਸੁੰਧ ਨੀਕੋ ॥ ਲਯੋ
 ਸੁਖ ਸੋਊ ਹੁਤੇ ਜੇ ਇਜੀਕੋ ॥ ੨੨ ॥ ਨਹੀ ਘਾਮ ਸੀਤੈ ਤਨ ਪੇਸ

ਨਯੋ॥ ਤਬੈ ਜੀਤ ਪੰਡਿ ਮਾਛੈ ਯੋਜੁ ਪਾਯੋ॥ ਕਈ ਜੁੰਗ ਜਾਨੈ ਕ ੫੪
 ਲੰਪੀ ਬਿਤਾਏ॥ ਨਹੀ ਬਿੰਦਾ ਮਾਨਿ ਕਿਨੂ ਦੇਖ ਪਾਏ॥ ੨੩॥ ਵਹੈ ਦੇ
 ਨ ਬੰਧ ਪਲੀ ਮੇਰਿ ਝਾਏ॥ ਜਬੈ ਰੈਨ ਦਿਯੋ ਸੀ ਪ੍ਰਭੂ ਚੀਤ ਲਾਏ॥
 ਸਬੈ ਭੂਮ ਕਾ ਸੀ ਵਰੇ ਜਾਨੁ ਜਾਏ॥ ਇਕੈ ਹਾਥ ਲਗੈ ਸਭੈ ਲੈ ਜਿਯ
 ਏ॥ ੨੪॥ ਅਭਿੱਲਾ॥ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਇਹ ਭਾਂਤ ਤਖੁ ਜਬ ਧਾਰਿ
 ਯੋ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰੇਏ ਕੁਨ ਦੁਤੈ ਨਿਹਾਰਿਯੋ॥ ਖਸੀ ਭਯੋ ਕਲਕਾ
 ਲ ਸੀ ਮੁਖ ਯੋ ਕਹਾ॥ ਹੋ ਮੁਹ ਤੁਹ ਅੰਤ ਰਭੇ ਦੁਇ ਤੋ ਨਿਜ ਪ੍ਰੇਰਾ॥
 ॥ ੨੫॥ ਤੋ ਕਹਤਾ ਤੁਨਿ ਹਾਰਿ ਪ੍ਰਤਾਮ ਮਜਾਨਿ ਯੋ॥ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ ਅਭੈ
 ਲ ਸੁਸਾਰ ਪਛਾਨਿਯੋ॥ ਮਾਤ ਲੋਕ ਮਹਿ ਜਾਇ ਸੁਧ ਗਮ ਚਲ
 ਇਯੋ॥ ਹੋ ਝੂਠੇ ਪੰਥ ਤਿਯਾਗ ਸਬੁ ਧਰਿ ਕਾਈਯੋ॥ ੨੬॥ ਰਸਾਵ
 ਲ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਜਿਤੈ ਮੇ ਪਠਾਏ॥ ਕੁਪੰ ਥੀਲ ਗਾਏ॥ ਨਹੀ ਮੇਹਿ ਚੀਨ

॥ ਭਏ ਮੰਤਰੀ ਨਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿ ਤੇ ਦੇ ਤਰੀਏ ॥ ਮਹਾ ਮੰਦਰੀਏ ॥ ਦਏ ਸੇਖ
 ਪਈ ॥ ਥਪੇ ਦੇ ਵਗਈ ॥ ੩ ॥ ਨਹੀ ਤਾ ਸਮਾਨੀ ॥ ਭਏ ਆਪ ਪਾਨੀ
 ॥ ਸਿਵੀ ਆਪੁ ਜਾਨੀਐ ॥ ਮਜੀ ਮੇਥ ਪਾਨੀ ॥ ੪ ॥ ਸਸੀ ਸੁਰ ਕੀਨ
 ॥ ਨਹੀ ਮੇਹਿ ਚੀਨਾ ॥ ਰਮਾਨ ਦਰੰਤੀ ॥ ਭਏ ਆਪ ਗੰਤੀ ॥ ੫ ॥ ਕਰੇ
 ਮਾਹਿ ਦੀਨੀ ॥ ਭਏ ਮੰਤਰੀਨੀ ॥ ਕਟੀ ਲਿਗਤਾਹੀ ॥ ਕੁਮੇਤੀ ਵਿਖਾਹੀ
 ॥ ੬ ॥ ਕਰੇ ਰਿਖ ਰਾਜੀ ॥ ਸਜੇ ਤੋ ਨ ਸਾਜੀ ॥ ਕ੍ਰਿਮਾ ਕਰਮ ਕੀਨੀ ॥ ਮੁਝੈ
 ਕੋ ਨ ਚੀਨੀ ॥ ੭ ॥ ਭਏ ਜੋ ਪਠਾਉ ॥ ਏਹੈ ਲੈ ਸਿਖਾਉ ॥ ਚਲੈ ਮੋਹ ਪਾਉ
 ॥ ਏਹੈ ਸੁਧ ਸੰਥਾ ॥ ੮ ॥ ਧਰਾ ਗੋਇ ਸਾਧੀ ॥ ਸੁਖ ਲੈ ਮਗਾਧੀ ॥
 ਉਠੈ ਪ੍ਰਤਨ ਵੈ ॥ ਗੁਨ ਮੋਹ ਗਾਵੈ ॥ ੯ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਧੁਜ
 ਕੇ ਬਚਨ ਜਬ ਸੁਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਹਾਥ ਜੋਗ ਸਿਰੁ ਨਿਮਾਇ ਕੈ
 ਉਚਰਤ ਭਏ ਬਨਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਜੋ ਜੋ ਆਗੈ ਆਪ

ਪਠਾਏ॥ ਮਾਪੁ ਮਾਪੁ ਭੀਤਰ ਉਰਾਏ॥ ਮੇਰੁ ਪਗ ਪੰਕਜ ਕੋ ਦ ੪੫
 ਸਾ॥ ਤੋ ਬਿਨੁ ਅਵਰ ਨ ਜਾਨੇ ਮਾਸਾ॥ ੩੬॥ ਮੈ ਸੀ ਬੁਧ ਮੇਰਿ ਜਿਨ
 ਦੀ ਜੈ॥ ਜਿਵ ਕੁਜਾਨ ਰਾਖ ਕਰਿ ਲੀਜੈ॥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਜੁਗ ਪੋਰ ਮੰ
 ਝਾਗੀ॥ ਸਾਬਤ ਰਾਖ ਹੁਮੁ ਝੈ ਚਿਤਾਗੀ॥ ੩੭॥ ਮਹਾ ਦੀਨ ਤੁਮ ਮਾ
 ਗ ਪਠਾਇਯੋ॥ ਦੇਵੀ ਦੁਲੀ ਜਿਨੈ ਗਿਰਾਯੋ॥ ਕੁਜਾ ਬਾਂਗ ਨਿਵਾ
 ਜ ਵਿਥਾਗੀ॥ ਤਾ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰਹੁ ਗੇਭਾਗੀ॥ ੩੮॥ ਤੁਜੈ ਗਪੁ ਯਤ
 ਛੰਦਾ॥ ॥ ਬਿਨਾ ਮਾਪੁ ਹਾਥੀ ਮੁਝੈ ਸੀ ਸਧਾਗੇ॥ ਮਲੇ ਛੰਦ ਸਫਕੇ
 ਕਰੈ ਕੋ ਕਨਾਰੈ॥ ਸੁਨੇ ਕਾਲ ਬੈਨ ਤਬੈ ਯੈ ਸੁਗਾਯੋ॥ ਮਲੇ ਛੰਦ ਸ
 ਤਾ ਕੋ ਅਬੈ ਮੇਰਿ ਟਾਯੋ॥ ੩੯॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਮਲੇ ਛੰਦੁ
 ਸਾਗੀ॥ ਜਗੈ ਮੇਰਿ ਖਾਗੀ॥ ਕਰੇ ਯਾਨ ਚਿਤਾ॥ ਜਪੈ ਮੇਰ ਮੰਤਾ॥ ੪੦॥
 ਰਚੈ ਪੰਥੁ ਭਾਗੀ॥ ਅਸੰਚਾ ਪਧਾਗੀ॥ ਬਿਨਾ ਸੰਤ ਨਾਮੀ॥ ਤਜੈ ਮੈ

ਨਕਾਮੀ॥੪੧॥ਹੁਤੇਚਾਰਯਾਗੀ॥ਕਰੋਪੰਚਤਾਗੀ॥ਸੁਨੀਨਾਥਕਾਨੀ
 ॥ਬਿਨੈਕੋਟਰਾਨੀ॥੪੨॥ਭੁਏਕਾਲਲੇਪੀ॥ਦਿਕੈਮੰਤ੍ਰਗੋਪੀ॥ਚ
 ਲੀਕੰਥਮਾਗੀ॥ਸੁਨੇਪ੍ਰੇਮਪਾਗੀ॥੪੩॥ਕਰੇਜੇਚਰਿੰਤੀ॥ਕਥੇ
 ਤੇਬਚਿੰਤੀ॥ਧਯੋਗਤਜੀਗਾਂ॥ਕਹੈਬੋਰਤੀਗਾਂ॥੪੪॥ਚਉਪ
 ਈ॥ ॥ਸੰਬਤਸਤ੍ਰਹਸਹਸਭਲੀਜੈ॥ਬੀਸਤੀਨਸੰਗਬਖਸ਼
 ਟੀਜੈ॥ਮਾਹਿਮਾਪੁਨਮਧਿਕਸੁਚੀਨੈ॥ਜਗਤਪ੍ਰਵੇਸੁਕਿ
 ਪਾਨਿਧਕੀਨੈ॥੪੫॥ਪ੍ਰਗੀਨਿਛੰਤ੍ਰਸੁਅਧਿਕਪਾਵਿੰਤ੍ਰ॥ਲਗ
 ਨਮਹੁਤਪਰਮਥਾਚੰਤ੍ਰ॥ਜਗਤਾਰੁਕਉਤਕੇਗੁਰਪੁਗਾਦ
 ਸਵਾਸਾਹਿਬੁਅਧਿਕਹਜੁਗਾ॥੪੬॥ਮਾਤਾਮਾਦਿਸਿਤਕਬਰ
 ਦਾਈ॥ਜਨਮੁਨਿਹਾਰਅਧਿਕਬਿਸਮਾਈ॥ਇਹਬਿਧਬਤੀਸ
 ਸਰਬਬਖਨੈ॥ਪੁਰਨਪੁਰਖੁਗੁਰੁਕਰਿਮਾਨੈ॥੪੭॥ਤਬਹੀਬਿੰ

੪੬
 ਪਬਿਚਾਰਸੁਨਾਯੋ॥ ਪ੍ਰਗੀਮਹੁਰਤਜੇਗੁਲਗਾਯੋ॥ ਕਹਾਬਿੰਪਨੈ
 ਗੁਰੁਮਵਤਾਰੀ॥ ਯਾਪੁਗਲਾਗਤਰਗੁਸੰਸਾਰੀ॥ ੪੮॥ ਜਿਹਬਿ
 ਧਯਾਕੇਜੇਗੁਮਿਲਾਯੋ॥ ਨਿਜਆਖਨਹਮਕਬਿਨਦਿਖਾਯੋ॥
 ਚਹੀਯੈਸਤਸੁਦੀਪਮਝਾਗਾ॥ ਛੁੜਫਿਰਿਯੋਆਕੇਸਿਰਭਾਗਾ
 ॥ ੪੯॥ ਪੁਨਦਿਜਕਹਾਦਾਨੁਜੇਹੋਈ॥ ਵੀਨਨਬੇਗਦਿਯਾਵੈਸੇ
 ਈ॥ ਪਤੀਯਾਲਿਖੋਯਜੁਰਬਨਾਈ॥ ਸਰਬਜੇਗਮਮਦੇਤਲਿ
 ਖਾਈ॥ ੫੦॥ ਗਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਤਬੈਮਸੁਸਿਆਨੀ॥ ਕਹਦੇ
 ਹੁਦਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਨੰਜੋਬਸਾਵੈ॥ ਸਬੈਕੁਦਿਵਾਵੈ॥ ੫੧॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ
 ਬੁਲਾਈ॥ ਕਹੀਬਤਭਾਈ॥ ਲਿਖੋਬੇਗਪਾਤੀ॥ ਹਜੁਰੰਸੁਗਤੀ
 ॥ ੫੨॥ ਇਸੇਸਿੰਘਜਾਈ॥ ਮਨੇਪੈਨਧਾਈ॥ ਸੁਨੈਯੋਕ੍ਰਿਪਾਲਿ
 ॥ ਲਿਖੋਜੇਤੰਤਕਾਲੀ॥ ੫੩॥ ਦਈਸਿੰਘਹਾਈ॥ ਚਲੋਤੀਰਨਾ

ਥੀ॥ ਜਗਸੁੰਧਪਾਈ॥ ਗਯੋਸੋਇਪਾਈ॥ ੫੪॥ ਸੁਢਾਕੇਬੰਗਾਲ
 ॥ ਸੁਨੇਦੀਨਦਿਜਾਲਾ॥ ਦਈਜਾਇਪਾਤੀ॥ ਭਈਸੀਤਛਾਤੀ॥
 ੫੫॥ ਕਹਾਸੀਸਨਿਆਈ॥ ਪੁਭੂਜੀਦਧਾਈ॥ ਚਿੰਨੀਦਤਾਤੀ
 ॥ ਅਯੋਸੁਖਸਤੀ॥ ੫੬॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਭੇਜਾ॥ ਛਕੇਗਾਨਸੇ
 ਜਾ॥ ਭਫੈਮੇਸਲੀਨਾ॥ ਸੁਨੇਨਾਹਿਚੀਨਾ॥ ੫੭॥ ਦਿਨਯੋਉਚ
 ਗੀ॥ ਅਧੈਛੰਡਪਾਗੀ॥ ਭਫੈਗੈਚਲਾਯੋ॥ ਬਰੇਦਾਨਦਿਆਯੋ॥
 ੫੮॥ ਸੁਪਤੀਪਢਾਈ॥ ਭਯੋਮੇਦਾਮਾਈ॥ ਦਯੋਦਾਨਈਗਾ॥
 ਬਰੇਮੇਘਜੀਗਾ॥ ੫੯॥ ਬੁਲੈਬਿਪਲੋਗਾ॥ ਕਹਕੈਸਜੇਗਾ॥ ਤਿ
 ਨੈਯੋਸੁਨਾਈ॥ ਗੁਰੂਬਿੰਸੁਰਾਈ॥ ੬੦॥ ਜਸੀਜੇਗਯਕੋ॥ ਸੁਨੇ
 ਨਾਹਿਕਾਕੋ॥ ਮਨਦੀਪਦੀਪਾ॥ ਸੁਖੀਭੰਮਹੀਪਾ॥ ੬੧॥ ਤਰੈਗੀਸੀ
 ਸਾਗੀ॥ ਸਬੈਲੈਬਿਚਾਗੀ॥ ਫਿਰੰਛੰਡਸੀਸੀ॥ ਸਿਤੀਛੀਰਈਸੀ॥

੬੩) ਸੁਨੈ ਆਪ ਬਾਨੀ) ਮਨ ਮੋ ਦਰਨੀ) ਅਸੰਦਾਨ ਕੀਨੀ) ੪੧
 ਏਹ ਵਦੀਨੀ) ੬੩) ਜਿਨੈ ਆਨ ਪਾਯੋ) ਨਹੀ ਫੇਰ ਪਾਯੋ) ਸੁਰ
 ਰੂਖ ਚੀਨਾ) ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀਨਾ) ੬੪) ਮੁਖ ਯੋਊ ਚਾਗੀ) ਪਠ ਜੋਨਾ
 ਬਭਾਗੀ) ਸੁਭ ਕੀ ਪੁਕਾਰੀ) ਸੁਨੀ ਦੀਨ ਦਿਆਗੀ) ੬੫) ਰਖੀ ਹਿੰ
 ਦ ਕੇਗੀ) ਟਿਕਾ ਜੰਦੁ ਸੇਗੀ) ਰਖੀ ਹੋ ਮੁਜਾ) ਗਯੋ ਭਾਵ ਦੁਸਾ)
 ੬੬) ਗਊ ਸੰਤ ਸਾਧੂ) ਜਪੇ ਨਾਮੁ ਲਾਧੂ) ਰਖੋ ਧਰਮ ਪੁਗਾ)
 ਬਜੇ ਗੇ ਸੁਤੁਗਾ) ੬੭) ਚਉ ਪਈ) ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸਾਹਿਬ ਆਪ
 ਹਜੂਰੀ) ਸਭ ਨ ਸੁਨਤ ਊਚਰੇ ਬਚ ਪੂਰੀ) ਸੰਗਤਿ ਸਭੈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸੁ
 ਭਈ) ਆਨ ਦਬ ਫਜੇ ਚਿਤ ਮਿਟ ਗਈ) ੬੮) ਪਾਧਰੀ ਛੰਦਾ
 ॥ ਕਿਤ ਕਾਦਿਨਾ ਸਖ ਕੈ ਨਿਧਨਾ) ਦਯੋ ਸਿੰਘੁ ਭੋਜ ਪਾਛੈ ਪਛਨ
 ॥ ਇਹ ਭਾਂਤ ਦਯੋ ਲਿਖ ਹੁਕਮ ਨਾਥਾ) ਹਮ ਆਏ ਜਾਣੁ ਸੁਖ ਅ

ਨਿਦਸਾਬਾ ॥ ੬੯ ॥ ਲੀਯੋਗਜਕਾਜਕਾਰਿਕੋ ਨਿਹਾਗਾ ਨਹੀਰਹਾ
 ਕੋਇ ਅਨਜੀਤਸਾਗ ॥ ਤਰਸਾਮਦੇਸਰੈ ਪਾਗਪਾਗਾ ॥ ਹਮਅਲ
 ਪਕਾਲਆਏ ਨਿਹਾਗਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸਬਸਾਧਸੀਗਤਿ ਕੋਖੁਸੀਆਹਿ
 ॥ ਲੀਜੈਸੁਬਾਚਕਾਰਿਅਧਿਕਚਾਗਾ ॥ ਪੁਨਜਗਤਕਾਜਕੇਤਕਅਪ
 ਗਾ ॥ ਲਿਖਦਏਆਪਤਾਕਰਮਝਗਾ ॥ ੧੧ ॥ ਲੈਚਲੋਦੂਤਨਿਜ
 ਹੁਕਮੁਧਾਇ ॥ ਕਛੁਵਿਵਸਮੰਧਿਪਹੁਚੋਸੁਆਇ ॥ ਪਦਲੇਮ
 ਝਾਗਪਾਵਨਪਵਿੰਡਾ ॥ ਸਬਪਛੋਹੁਕਮੁਗੁਰਕੋਬਚਿੰਡਾ ॥ ੧੨ ॥
 ਬਿਗਸੋਪਰਵਾਹਸੁਲਸੁਖਦਬੈਨਾ ॥ ਆਗੀਮਚੋਜਜੋਕਹਸ
 ਮੈਨਾ ॥ ਸਬਬਰਨਦੂਤਕਹਸਮਯਚਾਗਾ ॥ ਜੁਨਧੰਨਧੰਨਹੋਵਤ
 ਉਚਾਗਾ ॥ ੧੩ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਬਾਲਰੂਪਜੋਜੋਨਰਲਹੈ ॥ ਦਾਈ
 ਮਾਤਾਬਿਸਮਰੈਹੈ ॥ ਜਿਨਨਿਜਲਖੈਨੈਨਬਰਆਈ ॥ ਸੁਰਜ

ਕਮਲਰਹੇਬਿਗਸਈ॥੧੪॥ਦਿਨਦਿਨਅਧਿਕਤੇਜੁਜਗ ੪੮
ਛਾਏ॥ਜਨੁਕੋਸਲਗਿਹਰਾਮੁਸੁਹਾਏ॥ਮੇਹਨਜਾਲੁਪਕਿੰ
ਸਭਸੀਸਾ॥ਜਹਤਹਜਸੁਗੈਯਤਜਗਦੀਸਾ॥੧੫॥ਨਿਰ
ਖਸਰੂਪਲੋਗਕਹਬਾਚਾ॥ਇਹਕੋਊਅਹੈਪੁਰਖਜਗਸਾਚਾ
॥ਗਾਮਾਜਿਸਨਕੈਸੁਰਜਹੋਈ॥ਬਰਨਬਿਰੰਚਜਟੀਸਸਿਕੋਈ
॥੧੬॥ਭੇਖੀਜੋਜਗਪੰਥੀਲੋਗਾ॥ਕੰਪਤਅਧਿਕਜੀਅਧਰ
ਜੋਗਾ॥ਨਿਰਖਚੇਸਟਾਚਰਿਤਬਿਚਾਰੀ॥ਭਾਖਤਬਚਨਪੁਰਖ
ਯਹਭਾਗੀ॥੧੭॥ਭੁਰਕਕਹਤਮਨਮੈਭੈਧਾਗੀ॥ਇਹਕੋਊਅਹੈਪੁ
ਰਖਅਵਤਾਰੀ॥ਇਹਮਤਦੂਰਹਮਾਰੈਕੋਹੈ॥ਸਸਤਅਸਤਪਰ
ਹਰਨਦੈਹੈ॥੧੮॥ਸਾਧੂਕਹਤਸਾਧਅਵਤਾਰੀ॥ਜੋਗੀਕਹ
ਤਜੁਗੀਮਦਰਭਾਗੀ॥ਬੀਰਨਲਖੋਬੀਰਬਰਮਤੀ॥ਜੋਧਨਜੋ

ਪਰੂਪਧਰਛਰੀ॥੧੭੬॥ ਭਾਰਥਖੰਡਲਖੋਕਰਭੂਖਨ॥ ਤੁਰਕ
 ਨਲਖਾਅਗਕੁਲਦੂਖਨ॥ ਕਸੰਪੁਪਿਥਕਾਸਪੀਜਾਨੋ॥ ਚ
 ਕਈਦਿਨਸਰਾਜਪਯਾਨੋ॥ ੧੦॥ ਦਾਸਨਕਲਪਬਿਛਕਰੀ
 ਚੀਨ॥ ਸਿੰਧੂਨਸਿੰਧੂਪਰਸਭੀਨ॥ ਦੀਨਨਕਹਾਦਨੁਬਰੀ
 ਦਾਇਕ॥ ਰਿੰਧਸਿੰਧਅਲੈਗੁਣਲਾਇਕ॥ ੧੧॥ ਸੋਦਿਬੀਸ
 ਕੁਲਕਲਸੁਬਖਾਨੋ॥ ਅਧਿਅਕਾਲਖਾਲਸੇਜਾਨੋ॥ ਗੋ
 ਦਿਜਕਹਾਸੀਤਜਨਹੰਛਕ॥ ਕਾਮਧੇਨਜਾਨੋਜਗਤਿਛੰਕ॥ ੧
 ੨॥ ਧਰਮਸੁਕਹਾਧਰਮਜਗਪਰਤ॥ ਪੁੰਨਦਨਕਹਾਇਨਕੋਕਰ
 ਤਾ॥ ਗਿਆਨਨਿਗੁਨੋਗਿਯਾਨਕੋਸਾਗਗ॥ ਜੋਗਨਗਨਯੋਸੁਬ
 ਸਤਾਇਕਾਗਗ॥ ੧੩॥ ਝੁਠੇਗੁਰੂਗਾਇਜੋਆਹੀ॥ ਦੁਰਤਫਿਰਤਾਦਿ
 ਖਿਯੋਕਤਨਾਹੀ॥ ਚਵੰਗਤੇਨਿਜਗਜੁਨਿਹਾਹੀ॥ ਖਲਹਲਭ

ਯੋਜਿਯੋਮੇਭਾਗੀ॥੮੪॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਸਿਧਨਾਥਜੁਗਨਰਜਤੀ
 ਜੋਨਿਰਖਤਜਿਹਗੀਤਾ॥ਤਿਸੀਸਰੂਪਬਿਲੋਕਕਰਮਨੀਮੇਧਰਤ
 ਪ੍ਰਤੀਤਾ॥੮੫॥ਚਉਪਈ॥ ॥ਇਹਬਿਧਜਨਮਕਥਾਗੁਰਦਿ
 ਯਾਲੈ॥ਜਥਾਮੰਤਬਰਨੀਇਨਬਾਲੈ॥ਬਾਰਚਹਿਤਪਵਿਤ੍ਰਜੁਜਾ
 ਨੈ॥ਕਰੁਲਾਸਿੰਧਕੀਨਇਹਥਾਨੈ॥ਤੀਨਬਰਖਬੀਤੇਇਹਭਾਤਾ
 ॥ਸਬਲਭਯੋਤਨੁਪੁਰਖਬਿਧਾਤਾ॥੮੬॥ਜੋਨਿਜਬਚਨਬ
 ਦਨਸਤਿਭਾਇ॥ਦਯਾਸਿੰਧਭਾਖਤਬਿਗਸਾਇ॥ਤਾਤਕਾਲਪੁ
 ਰਨਸੇਹੋਈ॥ਅਦਭੁਤਰਹਤਨਿਰਖਕਰਿਲੇਈ॥੮੭॥ਤਰੁਨੀ
 ਪੁਰਖਨਿਕਟਚਲਆਵੈ॥ਅਨਕਭਾਂਤਕਰਚਰਿਤਲਿਆਵੈ॥
 ਪਾਛੈਕਹੈਗਗੀਬਨਿਵਾਜਾ॥ਪੂਤਦਰਬੁਦਿਹੁਅਦਰਸਮਾਜ
 ॥੮੮॥ਜੋਮੁਖਕਹਤਹੋਤਸਭਜਾਈ॥ਬਿਸਮਰੂਪਦ੍ਰੋਪਗਲ

੪੯

ਗੁਰਕੀ ਮਹਿਮਾ
 ਅਪਰਾਪਾਰ॥
 ਬਰਾਤੋਤ ਮੁਖ
 ਬਿਸਥਾਰ॥

ਪਟਾਈ॥ ਬਾਲਖੇਲਨੇ ਅਨਕਪ੍ਰਕਾਸ਼॥ ਨਗਰਲੋਗਲੇਜਾਤਹ
 ਜਾਗ॥ ੮੯॥ ਕੋਕਲਕੀਰਸਾਰਕਾਮਨੈ॥ ਧੁਤੀਯਾਤੀਤਰਕੋਕ
 ਸਿਚਾਨੈ॥ ਬਾਰਜਬਿਮਲਭਾਂਤਕੇਦੇਹੀ॥ ਅਗੈਅਧਿਕਦਰ
 ਬਕਹਲੇਹੀ॥ ੯੦॥ ਅਜਲਗੇਗ੍ਰਿਹਮਹਿਦੁਖਾਂਹੀ॥ ਅੰਨਧ०
 ਮਕਹੁਲੈਨਨਜਾਹੀ॥ ਇਕਚਲੇਨਗਅਵਰਸਿਧਾਹੀ॥ ਅਨਕ
 ਚਰਿਤੁਲੈਅਵਰਕਾਹੀ॥ ੯੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਬਾਜਫੀਲਲਧੁ
 ਪਾਲਕੀਭੂਖਨਅਸਹਥੀਯਾਗ॥ ਸਰਬਲੋਗਦਿਸਮਾਗਧੀਅ०
 ਨਤਕਈਹਜਾਗ॥ ੯੨॥ ਚਉਪਈ॥ ॥ ਦਰਸਨਕਾਜਸਿਖਜੇ
 ਆਵੈ॥ ਅਨਸਾਪੁਰਅਧਿਕਬਿਗਸਾਵੈ॥ ਉਠਤੁਬਿਠਤੁਸੇਵਤੇ
 ਨਿੰਤਾ॥ ਗਾਵਤਗੁਰਪੁਰਨਕੀਕਿੰਤਾ॥ ੯੩॥ ਏਕਲੋਗਨਾਗਮ
 ਤਿਧਾਹੀ॥ ਨਿਜਮੁਖਸੰਬਚਕਹਤਉਚਾਹੀ॥ ਜਸਗੁਰਤੇਗਬਹ०

ਦਰਸਿਤਾ ॥ ਤੈਸਭਾਂਤ ਬਰਪੁਤ ਬਿਅੰਤਾ ॥ ੬੪ ॥ ਅਵਤਾਰਨਗਿਹ ੫੦
 ਸੁਤਾ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਏਥੀ ਪੰਡਿਤ ਕਹਤਾ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਭਖ
 ਤਹੈ ਨਰਨਾਗੀ ॥ ਜੇ ਬਰਪੀਰ ਸੁਬੁਧ ਮਝਾਗੀ ॥ ੬੫ ॥ ਸਸਿਸੁਰਜ
 ਛਾਬਿਜੈ ਇਨਦੀਜੈ ॥ ਕਹਾ ਸੇਭ ਸੰਗਤਿ ਮਹਿਲੀਜੈ ॥ ਭੁਤ ਭਵਿ
 ਖੁਤ ਵਾਨ ਭਨੀਜੈ ॥ ਇਨ ਸਮਾਇਨ ਕੀ ਸੇਭ ਗਨੀਜੈ ॥ ੬੬ ॥ ਕੀ
 ਰਤ ਗੁਰ ਕੀ ਛੀਰ ਸਮਾਨਾ ॥ ਪਟਨਾ ਪੁਰ ਮਹਿਗੈ ਯਤਨਾਨਾ ॥ ਕਰੁ
 ਨਾ ਸਿੰਧ ਮੇਸਮਨ ਭਾਯੋ ॥ ਭਿਤ ਚੰਦੋਵ ਦਸੇ ਦਿਸ ਲਾਯੋ ॥ ੬੭ ॥ ਰੇ
 ਹਰਾ ॥ ॥ ਨਿਜ ਸੇਵਕ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਬਿਮਲ ਬੁਧ ਸੁਗਗਿਆਨਾ ॥
 ਗੀਗਾ ਬਾਗ ਸੁਨਿਰਖ ਨੈਲੈ ਸੰਗ ਕਰਤ ਪਯਾਨਾ ॥ ੬੮ ॥ ਚਉਪਈ
 ॥ ਸਹਰ ਲੋਗ ਸਭ ਹੀ ਹਿਤ ਧਾਰੀ ॥ ਸਿੱਖ ਅਸਿੱਖ ਲਰਕ ਵਾਕਗੀ
 ॥ ਕਿਹਤਾ ਵਿਹਤ ਧਨ ਧਾਮਾ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਬਿਚਰਤ ਸੰਗ ਪ੍ਰੇਮ ਜਿਯਾ

ਗੀ॥ ੬੬॥ ਅਨਪਨਕੀਕਾਬਤਬਿਚਰੀ॥ ਮਨੁਮਨਸਾਨਿਜਦੇਵ
 ਤਵਾਕੀ॥ ਦਾਸਨਜੇਸੇਵਾਗੁਕਰਹੀ॥ ਫੁਲਫੁਲਨਕਹਲੈਅ
 ਗਧਰਹੀ॥ ੧੦੦॥ ਸੁੰਦਰਅਧਿਕਬਾਗਬਰਰਸੈ॥ ਨੰਦਨਸੇਜਿਨ
 ਕਹਲਖਲਾਜੈ॥ ਵਾਪੀਕੁਪਲਲਤਫੁਲਵਾਗੀ॥ ਬਟਪੀਪਰਬੰ
 ਫੀਫਰਤਾਗੀ॥ ੧੦੧॥ ਸੁੰਫਲਜਾਮਨਜੁਗਲਭਲੀਜੈ॥ ਖਿਰਨੀਦੰ
 ਰਮਾਮਾਂਬਲਹੀਜੈ॥ ਤਾਰਖਜੁਗਅਸੇਕਸਪਾਗੀ॥ ਏਲਾਖਾਰਕਸ
 ਰੁਸੁਪਾਗੀ॥ ੧੦੨॥ ਦੇਹਗਾ॥ ॥ ਪੁਹਪਮਾਲਤੀਸੇਵਤੀਚੰਪਕ
 ਕਨਸੇਇ॥ ਨਰਗਸਫੁਲਬਿਧੂਪਕੇਕੋਕਬਿਸਕਤਬਿਗੋਇ
 ॥ ੧੦੩॥ ਚਉਪਈ॥ ॥ ਅਸਸੁੰਦਰਬਾਗਨਕੇਮਾਗੀ॥ ਲੈਸੇਵ
 ਕਸਾਹਿਬਕਹਜਾਗੀ॥ ਮਾਨਦਕਰਿਤਹਮਨਕਪ੍ਰਕਾਗੀ॥ ਨਿਸਕ
 ਹਮਾਵਤਸਦਨਮਝਾਗੀ॥ ੧੦੪॥ ਭੋਰਭਏਗੀਗਤਟਜਾਵੈ॥ ਅਨ

ਕਚਰਿਤਜਾਤਹਾਂਕਰਾਵੈ॥ਕਿਸਤੀਅਧਿਕਬੋਲਤਟਲੋਯੀ॥ ੫੧
 ਅਮਿਤਬਖਸਤਾਕਹਧਨੁਦੇਹੀ॥੧੦੫॥ਤਿਨਪਰਚਫਜਲ
 ਬੀਚਪੁਮਾਵੈ॥ਸਰਬਓਰਨਵਕਾਚਲਿਆਵੈ॥ਲਏਸਿਖ
 ਸਾਹਨਕੇਪੂਤਾ॥ਜਿਨਕਹਨਿਰਖਲਜਤਪੁਰਹੂਤਾ॥੧੦੬॥ਇ
 ਸੀਤਗਆਨਦਕੈਸੰਗਾ॥ਨਿਸਦਿਨਕਰਿਤਚਰਿਤਅਭੰਗਾ॥ਸੁ
 ਦਰਮਾਇਧਚਰਮੰਗਾਵੈ॥ਤਿਨਕਹਨਿਰਖਅਧਿਕਬਿਗਸਾ
 ਵੈ॥੧੦੭॥ਦੇਹਗਾ॥ਤੀਰਤੁਫੰਗਾਨਿਖੰਗਸਰਤੇਪਤਬਰਤਰ
 ਵਾਗਾਖੰਜਰਬੁਗਦਕਟਾਰਬਰਸਿੰਘਨਦੇਹਿਸੁਧਾਗਾ॥੧੦੮॥
 ਚਉਪਈ॥ਤਿਨਕਹਅਧਿਕਸੁਧੁਪਦਿਵਾਵੈ॥ਘੋਛਰਮ
 ਲਸੁਊਚਧਰਾਵੈ॥ਸੀਸਨਿਵਾਇਗਿਰਦਤਿਹਫਿਰਤਾ॥ਚਮਰ
 ਛੜਪੀਖਿਪਰਕਰਤਾ॥੧੦੯॥ਇਹਬਿਧਕਰੈਚਰਿਤਅਪਰਾ

॥ ਜਾਂ ਕੋ ਪੈਸਤਵਾਰਨ ਪਾਗ ॥ ਬਰੇ ਬਰੇ ਸਾਹਨ ਕੀ ਬਾਲਾ ॥ ਬਹੁ
 ਬਹੁ ਦੁਹਤਾ ਕਰਿ ਨਾਲਾ ॥ ੧੧੦ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜੂ ਕੇ ਦਰਸਨ ਤਾਈ ॥ ਮ
 ਤਾ ਪਹਮਾਵਤ ਨਿਜ ਪਾਈ ॥ ਧਰ ਕਰਿ ਭਿਟ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਆਗੈ ॥ ਯ
 ਬਿਪਬਤੀ ਯਾ ਕਹਤ ਸਤਾਗੈ ॥ ੧੧੧ ॥ ਇਹ ਤੁਹਨੀ ਕਹ ਦੀਨ ਦੇ
 ਯਾਲਾ ॥ ਪੁਤੁ ਹੋਇ ਆਛੇ ਗੁਨ ਆਲਾ ॥ ਬਿਨਤੀ ਕਰਿ ਬਹੁ ਬਿਧਿ
 ਪਿਘਲ ਆਈ ॥ ਜਿਹ ਅਬਲਾ ਕੇ ਲੇਤ ਕਹਾਈ ॥ ੧੧੨ ॥ ਪੁਤੁ ਹੋ
 ਇਵਾ ਕੇ ਨਿਰਸੀਸਾ ॥ ਧੀਨ ਧੀਨ ਤਾਖਤੀ ਮਲਿ ਬੀਸਾ ॥ ਇਕ ਸਾਹੁ
 ਬਗ ਸਿਖੁ ਭੁਲੀਜੈ ॥ ਤਿਹ ਰਿਯਾ ਆਈ ਦਰਸ ਗਲੀਜੈ ॥ ੧੧੩ ॥
 ਤਾ ਕੇ ਧਾਮ ਬਹੁ ਕੇ ਅੰਕਾ ॥ ਪੁਤਨ ਹੋਤ ਸੁਨੇ ਬਰਬੰਕਾ ॥ ਵਹ ਰਿਯ
 ਗੁਰ ਕੇ ਮਗ ਬਿਠਾਈ ॥ ਪੁਨ ਬਤਿਯਾ ਸਤ ਕਹਤ ਬਨਾਈ ॥ ੧੧੪ ॥
 ॥ ਯਾ ਕੇ ਕਹੀ ਦੀਨ ਕੇ ਬੀਧਾ ॥ ਪੁਤੁ ਹੋਇ ਆਛੇ ਬਰਕੰਧਾ ॥ ਬਹੁ ਬ

ਰੰਜ ਬਿਯਨ ਉਚਾਰੀ ॥ ਪੁਨ ਬੋਲੇ ਸਾਹਿਬ ਅਸਧਾਰੀ ॥ ੧੧੫ ५੨
 ॥ ਮੇਯ ਹਕ ਹਾਬਾਤ ਨਿਜ ਜਾਨੇ ॥ ਹੋਇ ਪੂਤ ਕੀਧੋ ਨਾਹਿ ਪਛੋਨੇ
 ॥ ਬਾਰ ਬਾਗ ਨਿਜ ਮੁਠੈ ਖਿਣਾਵਤਾ ॥ ਭਉਰੀ ਨਾਰਭੇਦ ਨਹੀ ਪਾਵ
 ਤਾ ॥ ੧੧੬ ॥ ਤੁਮ ਗੈਗਿ ਹਨ ਵਕਾਵ ਹੋਜੇਈ ॥ ਭੂਖਨ ਚੀਰ ਜਟਤ ਪੁ
 ਨ ਸੋਈ ॥ ਵਹ ਹਮ ਰੇਤ ਰਨੇ ਕਹ ਦੀਜੈ ॥ ਤਬ ਭਾਖੋਗਾ ਰਿਯ ਸੁਨ
 ਲੀਜੈ ॥ ੧੧੭ ॥ ॥ ਆਛ ਆਛ ਸਬ ਹੂਬ ਚਰੀਨਾ ॥ ਲੀਜੈ ਨ ਉ
 ਕਾਜੇ ਚਿਤ ਚੀਨਾ ॥ ਬਿਗਸ ਬਿਗਸ ਅਬ ਲਾਸ ਭਪਰਹੀ ॥ ਅਨ
 ਇਛਤ ਲੀਜੈ ਇਕਰਹੀ ॥ ੧੧੮ ॥ ਮਾਤਾ ਜੀ ਜਾਮਨ ਹਮ ਤੋਗੀ ॥
 ਜੋਨ ਹਿਦੇ ਵਹਿਨ ਵਕਾਜੇਗੀ ॥ ਤੋਪੁ ਭਜੁ ਕਰਮ ਹਿਧਰ ਛਗੀ ॥
 ਪਾਂਚ ਬੇਗਤਿ ਹਰਿਯ ਸਿਰਧਗੀ ॥ ੧੧੯ ॥ ਪਾਂਚ ਪੂਤ ਝੈ ਹੈ ਕਹਦ
 ਯੋ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਅਧਿਕ ਕੁਲਾਹਲ ਭਯੋ ॥ ਸਮਧਾਇ ਭਯੋ ਪਾਂਚ

ਸੁਪੁਤਾ॥ ਪਲਪਤੀ ਜਾਨ ਕਪੁਰਹੂਤਾ॥ ੧੨੦॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਚਰਿਤ
 ਅਖੰਗੇ॥ ਗਾਵਤ ਨੀ ਚਉ ਚਨਰਨਾਰੇ॥ ਏਕ ਦਿਨਾ ਕਵਤ ਕਭਯੋਅੰ
 ਗਾ॥ ਜਿਹ ਬਿਧ ਲਿਖੇ ਦਾਸ ਇਹ ਠੰਗਾ॥ ੧੨੧॥ ਸ੍ਰੀ ਦਰਕੁ ਪਾਅਧਿ
 ਕਇ ਕਜਾਨਹੁ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਬੀਚ ਪਛਾਨਹੁ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਾਕੇਨ
 ਰੁਭ ਦਿੱਸੈ॥ ਕੋਤ ਕੇ ਪਟਤਰ ਜਲੁ ਦਿੱਸੈ॥ ੧੨੨॥ ਪਾਨੀ ਭਰਨ ਸਹ
 ਰ ਕੇ ਲੋਗਾ॥ ਆਵਤ ਅਧਿਕ ਭੀਰੁ ਧੈਰੇ ਸੋਗਾ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਤਿਹ ਠ
 ਵਹ ਮਝਾਰਾ॥ ਆਈ ਏਕ ਤੁਰ ਕਨੀ ਨਾਗਾ॥ ੧੨੩॥ ਵਹ ਆਈ ਜ
 ਲ ਕੇ ਨਿਜ ਕਾਜਾ॥ ਲਈ ਬਿਲੋ ਕਗਰੀ ਬਨਿ ਵਾਜਾ॥ ਚਟ ਪਟ ਹਾ
 ਥ ਗਲੇ ਲਸੀ ਭਾਗੀ॥ ਨਿਰਖੀ ਉਪਰ ਬੈਰ ਅਟਾਗੀ॥ ੧੨੪॥ ਦੋਹਰ
 ॥ ਬੀਚ ਰਿਵਾਗੀ ਮਹਲ ਕੀ ਠੰਢੁ ਅਧਿਕ ਰਿਸ ਪਾਗਾ॥ ਲੈ ਗਲੇ
 ਲਾਮਾਰਿ ਯੋ ਅਧਿਕ ਤਾਕੇ ਮਧਿ ਲਿਲਾਗਾ॥ ੧੨੫॥ ਚਉਪਈ॥

ਦੁੱਖਤਭਈਅਧਿਕਵਹਤਹੁਨੀ॥ਨਿਰਖਸੋਨਕਛੁਜਤਨਬਰਨੀ ५੩
 ॥ਸੋਨਤੁਪੁਲਤਤਬੈਓਠਧਾਈ॥ਅਤਾਜੁਕੇਨਿਕਟਸੁਆਈ॥੧
 ੨ ॥ਰੋਵਤਪੀਟਤਅਧਿਕਦੁਖਾਗੀ॥ਗੁਰਜਨਨੀਪਹਆਨਪੁ
 ਕਾਗੀ॥ਵਕੋਨਿਰਖਬਿਹਾਲਸੁਆਈ॥ਆਦਰੁਦੈਨਿਜਧੀਰਧਰਾ
 ਈ॥੧੩॥ਕਛੁਕਕੋਪਮਤਾਜਿਯਧਾਗੀ॥ਨਿਜਮੁਖਸੋਇਹਭੁਤ
 ਉਚਾਗੀ॥ਗੁਰਨਾਨਕਸਾਹਿਬਕਰਤਾਰਾ॥ਬੇਗਹੋਇਇਹਕੂਪਸੁਖ
 ਰਾ॥੧੨੮॥ਹਮਰੈਕੋਇਨਜਲਕੋਆਵੈ॥ਮੋਕਹਤਾਸੁਨਦਈਦਿ
 ਖਾਵੈ॥ਯੋਕਹਮਤਾਉਪਰਧਾਈ॥ਅਗੈਲੀਸਕਿਵਾਰਅੜਾਈ
 ॥੧੩੯॥ਕਛੁਕਛੁਬਚਨਬੇਲਤੀਮਾਈ॥ਬਹੁਰੋਉਤਰਤਰੇਕਹ
 ਮਾਈ॥ਤਿਹਅਬਲਾਕੋਆਦਰੁਕੀਨਾ॥ਕਛੁਕਦਰਬੁਵਕਹਲੈ
 ਦੀਨਾ॥੧੩੦॥ਉਤਵਹਗਈਧਾਮਨਿਜਨਾਗੀ॥ਇਤਸਭਭਯੋਕੁ

ਪਜਲਖਾਗੀ॥ ਤਾਦਿਨ ਤੇਜਾਨ ਤੁਸਭ ਕੋਈ॥ ਖਾਗਭਯੋ ਕੂਪਦੁਗੇ
 ਈ॥ ੧੩੧॥ ਰੋਸਨ ਬਤੁਨਗਰਮ ਹਿਸਾਗੇ॥ ਜਾਨਤ ਉਚਨੀਚਨਗ
 ਗੇ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਚਰਿਤ ਸੁਅਨ ਕਪਕਾਗਾ॥ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰ ਕੀਲੇ ਨਿਰਧ
 ਗ॥ ੧੩੨॥ ਕੇਤਕ ਬਰਖਾ ਕਿਤਕ ਦਿਨ ਮਾਸ॥ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰ ਤਹ ਕਰੇ
 ਬਿਲਾਸ॥ ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਜੁਤਾ ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਏ॥ ਤਬ ਲੋਹਕ ਮਤਾਤ
 ਕੇਆਏ॥ ੧੩੩॥ ਬਾਬਾ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਗਈ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਹਕਮ ਪਹੁੰਚੇ
 ਆਈ॥ ਲੈਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ ਸੀਸ ਚਢਾਏ॥ ਪੁਨ ਵਹ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਬ
 ਚਵਾਏ॥ ੧੩੪॥ ਇਹ ਬਿਧ ਤਾਮੇਲਿ ਖਾਜੁ ਜਾਨਹਾ॥ ਸਭ ਸੰਗਤਿ
 ਕਹ ਖੁਸੀ ਪ੍ਰਮਾਨਹਾ॥ ਮਾਨਮ ਹੀ ਪਜੁ ਅਧਿਕ ਸਵਾਈ॥ ਹਮ ਕਹ
 ਆਵਨ ਦਯੋਨ ਭਾਈ॥ ੧੩੫॥ ਪਛਮ ਕੋ ਅਬ ਹੀ ਵਹ ਧਾਯੋ॥ ਲੈ
 ਹਮ ਕੋ ਵਹ ਸੰਗ ਸਿਧਾਯੋ॥ ਤਿਨ ਹਮ ਕੋ ਆਵਨ ਨਹੀ ਟੀਨਾ॥

ਲੈਕਰਿਸੀਗਪਿਯਾਨਕੀਨਾ॥੧੩੬॥ਤੁਮਸਬਸਾਧਸੀਗਤਸੁਨ ੪੪
 ਭਾਈ॥ਸਾਹਿਬਜੁਕਾਕੁਚਕਰਾਈ॥ਮੰਦਰਦੇਸਕਉਅਬਹੀ
 ਆਵਹੁ॥ਯਾਮਹਿਕਤੀਨਦੇਰਲਗਾਵਹੁ॥੧੩੭॥ਇਹਬਿਧਪ
 ਕੀਜਬੈਵਹਪਾਤੀ॥ਸੀਤਲਭਈਜਰਬਕੀਛਾਤੀ॥ਇਹਬਿਧਸ
 ਭੂਲਖੋਬਿਚਾਰਾ॥ਸਾਹਿਬਗਏਸਾਥਨਰਪਾਗਾ॥੧੩੮॥ਮਹੀ
 ਪਾਲਆਵਨਨਹੀਦਏ॥ਤਤੇਸਾਥਤਵਨਕੇਗਏ॥ਤੁਮਸਭਹੀ
 ਨਿਜਕਰਹੁਤਯਾਗੀ॥ਜੇਮਾਇਸੁਜਗਦੀਸਬਿਚਾਰੀ॥੧੩੯
 ॥ਦੋਹਰਾ॥ਯਾਬਿਧਸੇਵਹਪੰਡਿਕਾਸੁਨੀਸਕਲਪਰਵਾਗਕੇ
 ਤਕਸੁਨਬਿਗਸਤਭਏਕੇਤਕਭਏਸੁਮਾਗ॥੧੪੦॥ਚਉਪਈ॥
 ॥ਮਾਇਸੁਲੈਤਬਕਰੀਤਿਯਾਗੀ॥ਭਾਂਤਿਭਾਂਤਿਕੀਸੋਜਸੁਧਾਰੀ
 ॥ਤੰਬੁਚਾਭੁਕਨਤਮਿਅਨੇ॥ਸਤਰੰਜੀਜਾਜਮਸਮਅਨੇ॥੧੪੧

॥ ਜਿਥੀ ਦਨ ਸੁਭਗ ਪਾਲ ਕੀ ਸਾਜੀ ॥ ਕੰਚਨ ਮੁਕਤ ਜਗ ਇਨਗ
 ਜੀ ॥ ਬਾਜ ਉਸਟਗ ਜਮਾ ਪਿਕਨ ਵੀਨੇ ॥ ਭਾਤ ਅਨ ਕਸ ਜਿਤਿ ਮ
 ਰਸੁ ਕੀਨੇ ॥ ੧੪੩ ॥ ॥ ਮਾਯੁ ਪਸੀਸਤਿ ਗੁਰ ਕੇ ਜੇਤੇ ॥ ਭਾਗ ਸੰਦੂ ਕਨਲੀ
 ਨਸੁ ਤੇਤੇ ॥ ਖੰਜਰ ਬੁਗ ਦੇਤੇ ਗਕਟਾਗੀ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਮਾਧਿਕ ਸੁਕੀ ਮਤ
 ਭਾਗੀ ॥ ੧੪੩ ॥ ਤੀਰਤੁ ਫੰਗ ਨਿਖੰਗ ਸੁਜਾਨਹਾ ॥ ਤੇ ਪਤਮਾ ਚੇ ਸਿੰਘ
 ਪ੍ਰਮਾਨਹਾ ॥ ਚੀਜ ਦਿਸਾਵਗ ਬਿਬਿਧਿ ਸੁਜੇਤੀ ॥ ਕੁਲੀ ਤਿਯਾ ਰਸ
 ਕਲਤਿ ਨਤੇਤੀ ॥ ੧੪੪ ॥ ਦੇਹਗਾ ॥ ॥ ਸਬ ਸੀਗਤਿ ਜੇ ਸਹਰ ਕੀ ਮ
 ਈ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾ ॥ ਹਾਥ ਜੇਗ ਸਿਹੁ ਨਿਯਾਇ ਕੈ ਯੈ ਤਿਨ ਕੀ ਮਰਦ
 ਸਾ ॥ ੧੪੫ ॥ ਸਵੇਯਾ ॥ ॥ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਸੁਭਾ ਖਤ ਸੀਗਤਿ ਏਬ
 ਤੀਯਾ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਨਲੀ ਜੈ ॥ ਵਾਸੀ ਕ੍ਰਿਪੈਤੁ ਮਗੀ ਪਟ ਲਾਪੁਰ ਜਾਉ
 ਪਮਾ ਮਮਰਾਵਤਿ ਦੀਜੈ ॥ ਤਾਪੁਰ ਕੀ ਗਮ ਸੀਗਤ ਪੰਗਵ ਮਾਂਗਤ

ਹੈ ਕਰੁਨਾ ਅਬ ਕੀਜੈ ॥ ਚਿੰਤ ਪਵਿੰਤ ਬਚਿੰਤ ਸੁਸੁੰਦਰ ਦੇ ਪਲਨਾ ॥ ੧੪੬ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਯੋ ਸੰਗਤਿ ਬਰਬਰ
 ਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਕਰੁਣਾ ਸਿੰਧ ਕਾਨ ਨਿਜ ਪਾਰੇ ॥ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਭਾ ਸੁੰਦ
 ਰ ਜੇਈ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਦੀਨ ਦਯਾ ਨਿਧ ਜੇਈ ॥ ੧੪੭ ॥ ਲੈ ਤਿਨ ਹਰਿ ਮੰ
 ਦਰ ਮਹਿ ਧਰਾ ॥ ਧੂਪ ਦੀਪ ਨਈ ਬੇਦ ਨ ਕਰਾ ॥ ਰਾਜ ਤਾਮਾਜਲ
 ਗੇਤਿ ਹਠੇਗਾ ॥ ਪੂਜਤ ਉਚਨੀ ਚ ਸਿਰ ਮੈਗਾ ॥ ੧੪੮ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ
 ਅਰਦਾਸ ਕਰਈ ॥ ਕਰ ਕੋ ਪਯਾਨ ਮਨ ਮੋਦ ਬਢਾਈ ॥ ਬਡੀ ਸੰ
 ਗਤਿ ਮੈ ਉਤਰੇ ਆਈ ॥ ਪਰੀ ਵਹੀਰਾ ਆਇ ਇਕ ਜਾਈ ॥ ੧੪੯ ॥ ਸੰ
 ਝਲ ਗੇਤਿ ਹਠ ਵਰਮ ਝਾਰਾ ॥ ਮਿਲੇ ਆਨ ਕਰਿ ਸਕਲ ਪਰਵਾਰਾ
 ॥ ਚਿੰਤਾ ਕਰਤ ਲੋਗ ਪੁਰਵਾਸੀ ॥ ਕਰ ਸਨ ਪਿਯਾਨ ਕਿਰਨ ਪਰਕਾ
 ਸੀ ॥ ੧੫੦ ॥ ਏਕ ਕਹੈ ਹਮ ਸਾਥ ਸਿਧੈ ਹੋ ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਾਇ ਫਿਰੈ ਨ ਫਿ

ਰੈਰੈ। ਏਕ ਬਚਨ ਭਾਖੇ ਸੰਗ ਸੁੰਦਰ। ਦੁਤੀ ਯਕ ਹਤ ਬਸ ਹੈ ਹਰਿ
 ਮੰਦਰ। ੧੫੧। ਏਕ ਹਟਤ ਪੰਲਵ ਪਗ ਜੋਈ। ਨਿਜ ਉਰ ਬੀਚ ਧਾ
 ਰੈ ਸੋਈ। ਗਾਵਤ ਗੁਨ ਇਹ ਬਿਧ ਨਰ ਨਹੀ। ਜੋ ਨਿਜ ਬਸਤ ਸੁਨ
 ਗਰਮ ਝਾਗੀ। ੧੫੨। ਸਦੈ ਯਾ। ਏਕ ਕਹੈ ਨਿਜ ਭਾਗ ਬਡੇ ਹਮ
 ਸੀ ਗੁਰ ਕੀ ਨਿਤ ਕੀ ਰਤੁ ਰੈਰੈ। ਏਕ ਕਹੈ ਪਨੁ ਧਾਮ ਸਭੈ ਤਜਿ ਦੀਨ
 ਦਯਾਲ ਕੇ ਸਾਥ ਸਿਧੈ ਰੈ। ਏਕ ਕਹੈ ਨਿਸਬਾ ਸੁਰ ਯਾਹ ਹਰਿ ਮੰਦਰ
 ਭੀਤ ਰਧੁ ਪਜਰੈ ਰੈ। ਏਕ ਕਹੈ ਜਗੁ ਆਗ ਕੇ ਸਾਗਰ ਨਾ ਬਥਿ ਨਹਮ
 ਕੋ ਨਲ ਐਰੈ। ੧੫੩। ਚਉਪਈ। ਬੀਤੀ ਰੈਨ ਭੋਰਤ ਬਡ ਯੋ।
 ਸੀ ਦਿਨ ਮਦਿ ਚਲਤ ਖਤ ਸੁਹਯੋ। ਮਾਗਿ ਮਾਕਰੀ ਜਗਤ ਕੇ ਨਾਇ
 ਕ। ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਹੀ ਸੁਆਸੁ ਪਾਇ ਕ। ੧੫੪। ਯੋ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਮ
 ਇਸ ਪਾਈ। ਚਲੀ ਵਹੀਰ ਜਹਾਂਤ ਹਧਾਈ। ਨਗਰ ਲੋਗ ਮਾਵੈ ਇ

ਕਜਾਹੀ॥ ਮੇਲਾ ਭਯੋ ਠਵਰ ਤਿਹਾਂ ਹੀ॥ ੧੫੫॥ ਇਹ ਬਿਧ ਕਰਤ
 ਸਿਖ ਨਿਜ ਬਾਤ॥ ਕਹਾ ਖੇਲੁ ਕੀਯੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤ॥ ਇਕ ਮਿਲ
 ਕਰ ਯੋ ਕਰੈ ਉਚਾਰਾ॥ ਕਹਾ ਹੋਇ ਹੈ ਫੇਰ ਦਿਦਾਰਾ॥ ੧੫੬॥ ਇਕ ਕਹੈ ਮ
 ਲ ਬਿਛੁਰਨ ਭਾਈ॥ ਕੀਨੋ ਬਿਧ ਨ ਯਹ ਦੁਖ ਦਾਈ॥ ਜਿਨ ਪਰਬ
 ਤ ਤਤੇ ਨ ਰਜਾਨੈ॥ ਅਵਰ ਜੰਤ ਕੋ ਕਹਾ ਪਛਾਨੈ॥ ੧੫੭॥ ਜਲ ਸਫ
 ਰੀ ਸਮ ਬਿਰਹੀ ਸਾਹੇ॥ ਪਲ ਕਨ ਜੀ ਵਤ ਕਰਤ ਕਨਾਹੇ॥ ਕੁਮਦੀ ਕਿ
 ਧੋ ਕੋ ਕਸਮ ਜਾਨਹੁ॥ ਆਸ ਲਗੇ ਜੀ ਵਤ ਅਨਮਾਨਹੁ॥ ੧੫੮॥
 ਇਸੀ ਤਰਾ ਜੀ ਵਤ ਸੁਨਾ ਪਿਯਾਹੇ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਅੰਬੁਜ ਚਰਨ ਨਿਹ
 ਗੇ॥ ਗੁਰ ਮਿਲ ਬੇਸਮ ਸੁਖ ਨ ਗਨੀਯੈ॥ ਬਿਛੁਰ ਸਮਾਨ ਦੁਖ ਨ ਹੀ
 ਭਨੀਯੈ॥ ੧੫੯॥ ਇਕ ਕਹੈ ਸੁਨਹੈ ਜਿਹ ਬਾਨੈ॥ ਦਰਸਨੁ ਕਰਿਹੈ ਜ
 ਇਨਿਧਾਨੈ॥ ਇਕ ਕਹੈ ਮੂਰਤ ਯਹ ਜੋਈ॥ ਨਿਜ ਉਗਮ ਪਿਧਾਹੈ ਸੋਈ

੫੬

॥੧੬੦॥ਸਵੈਯਾ॥ ॥ਇਕਸੁਬੀਰਮਹਾਂਮਤਧੀਰਸੁਤੀਰਹਜੂਰਕ
 ਹੈਇਮਮਾਈ॥ਹੋਤਸੁਘਾਂਮਉਦੇਤਕਹੈਦਿਨੁਲੇਹੁਰਜਾਇਮਬੈ
 ਇਹਜਾਈ॥ਇਕਉਚਾਰਤਯੋਬਚਤਾਗਚਲੇਪਨਸਿਆਮਕੀ
 ਨਿਆਈ॥ਮੋਹਿਕੋਜਾਹਸੁਰਾਗਇਨੁਪਰਛਾਡਿਚਲੇਕਹੁਕਾਜਿਯ
 ਮਾਈ॥੧੬੧॥ਚਉਪਈ॥ ॥ਮਿਲਥਿਛੁਰਨੁਇਹਮੰਧਿਸੀਸਾ
 ਗਾ॥ਕੀਨੋਬਿਧਨਕਰਨਸੁਭਾਗਾ॥ਮਿਥਿਯਾਯਹਦੇਹੀਸਨਬੰਧਾ
 ॥ਚਤੁਰਨਬਾਂਧਤਯਾਕੇਮੰਧਾ॥੧੬੨॥ਗਿਆਨਕਥਾਤਿਨਕੈਇਮ
 ਸੰਗਾ॥ਬਰਨੀਸਾਹਿਬਅਧਿਕਾਨਿਸੰਗਾ॥ਗਿਆਨਅੰਧੇਰੀਦੈਤਿਹ
 ਨਾਨਾ॥ਕੀਨੋਸਤਿਗੁਰਤਬੈਪਯਾਨਾ॥੧੬੩॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਜਬਲ
 ਗਸੁਦਾਗੀਆਪਕੀਤਿਨਕਹਪਗੀਲਖਾਇ॥ਖਗੇਬਿਲੇਕਤਠ
 ਵਰਤਹਚਿੰਤਪੜਕੀਨਿਆਈ॥੧੬੪॥ਚਉਪਈ॥ ॥ਜਬ

ਨਹੀਪਰੇਬੋਲਕਸੁਜਾਨਹਾ॥ ਗਏਅਧਿਕਨਿਜਦੂਰਪ੍ਰਮਾਨਹਾ॥ ੪੭
 ਫਿਰੇਸਿੰਖਤਬਸਬਨਰਨਾਹੀ॥ ਬਸੇਆਨਨਿਜਸਦਨਮੰਝਾਹੀ॥
 ੧੬੫॥ ਅਨਧਾਰਬੈਰੇਗਿਹਮਾਹੀ॥ ਕਾਮੁਕਿਰਤਸੁਫਤਕਛੁਨਾਹੀ
 ॥ ਅੰਤਰਗਤਿਧ੍ਰੁਮਨੁਠਹਰਾਵੈ॥ ਜੁਗੀਯਾਜਿਉਗੁਰਪਿਆਨੁਲ
 ਗਾਵੈ॥ ੧੬੬॥ ਕਿਰਤਕਾਜਕਿਹਕਉਨਸਮਾਲੈ॥ ਮਨੁਤੋਗਯੋਕਿ
 ਪਾਨਿਧਨਲੈ॥ ਪੁਨਸਬਗਿਜਾਨੰਜਨੁਫਿਗਰਾਹੀ॥ ਲਗੇਆਪ
 ਨੇਸਗਲਬਿਹਾਹੀ॥ ੧੬੭॥ ਅਮਰੇਸੁਨਅਬਉਤਕੀਕਥਾ॥ ਕਰੁਲ
 ਸਿੰਧਕਰਿਤਹੈਜਥਾ॥ ਕਿਤਕਮਾਰਗਮੇਦਿਨਲਾਈ॥ ਬਾਰਲਸੀ
 ਪਹੁਚੇਆਈ॥ ੧੬੮॥ ਕਾਸੀਪੁਰੀਅਧਿਕਬਰਸੇਹੈ॥ ਤਵਨਸਮ
 ਨਪੁਰੀਨਹੀਕੋਹੈ॥ ਬਾਰਲਸੀਨਾਮਕਬਿਕਹੈ॥ ਅਨਕਜਨਮਕੇ
 ਕਿਲਵਿਖਦਹੈ॥ ੧੬੯॥ ਤਵਨਪੁਰੀਸੁੰਦਰਮੇਜਾਨਹਾ॥ ਆਫੁ

ਭਏ ਨਾ ਬਪਹਚਾਨਹੁ ॥ ਸਿਗਤਿ ਜਬੈ ਖਬਰ ਸੁਨ ਪਾਈ ॥ ਚਲੇ ਸਿ
ਖ ਮਾਰਗ ਕਹਯਾਈ ॥ ੧੧੦ ॥ ਗੰਗਾ ਪਾਰ ਗਏ ਜਬਾ ਮਾਈ ॥ ਦਰਸੈ
ਸੀਸ ਤਿਗੁਰ ਕਹ ਜਾਈ ॥ ਪਰ ਕਰਮ ਕੈ ਸੀਸ ਨਿਵਾਵੈ ॥ ਉਪਮਾ ਅ
ਧਿਕ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਗਾਵੈ ॥ ੧੧੧ ॥ ਧੀਨ ਭਾਗ ਭਾਖਤ ਅਬ ਭਏ ॥ ਜਿਨ ਕੇ
ਧਾਮ ਖਿਪਾ ਨਿਧਾ ਮਏ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਾਘ ਦੇ ਸਕਹਤਾ ਰਿਯੋ ॥ ਪੁਨ ਇਹੁ
ਗੀਬੀਚ ਪਗੁਧਾਰਿਯੋ ॥ ੧੧੨ ॥ ਯੋ ਕਹਿ ਮਾਧਿਕ ਸੋਭਤਿ ਨਗਾਈ ॥
ਰੇਗ ਦੀਨੋ ਬਿਬਿਧਿ ਕਰਾਈ ॥ ਉਮਰੀ ਸਗਲ ਪੁਰੀ ਨਿਜ ਤਬੈ ॥ ਜਹ
ਤਹ ਦਰਸਨ ਮਾਵਤ ਸਬੈ ॥ ੧੧੩ ॥ ਸਾਂਝੁ ਲਗੇ ਤਿਹ ਠਵਰ ਮਝਾਗਾ ॥
ਚੜੇ ਲਛਕੇ ਅਧਿਕ ਅੰਬਾਗਾ ॥ ਬਹੁਤੁ ਦਿਵਸ ਸਤਿਗੁਰ ਅਵਤਾਰੀ
॥ ਬਸੇ ਪੁਰੀ ਤਿਹ ਮਧਿ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ੧੧੪ ॥ ਨਗਰਿ ਲੋਗ ਮਾਵਤੁ ਇ
ਕ ਜਾਂਗੀ ॥ ਉਪਮਾ ਕਰਿ ਤਨ ਅੰਗ ਸਮਾਂਹੀ ॥ ਕਲਪਤੁ ਰਵਰ ਏਕ ਬ

ਖਨੈ॥ ਚੰਦਨ ਪਾਗਸ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਮਾਣੈ॥ ੧੧੫॥ ਕਾਮਧੇਨ ਗਵੇਸੇ ੫੮
 ਭਸੁ ਜਿਤੀ॥ ਇਨ ਪਰਵਾਰ ਗੀਐ ਤਿਤੀ॥ ਏਕ ਕਹੈ ਗੁਰ ਤੇ ਗਬਰ
 ਦਗ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪੁਤ ਸੁਯਾਹਿ ਲਿਖਾਧਗ॥ ੧੧੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਤੇ ਗਬ
 ਹਾਰ ਗਲਿ ਪਾਨਿ ਪਏ ਕਸਮੇ ਸੁਨ ਵੇਸਾ॥ ਤੀਰਥ ਰਾਜ ਪਰਾਗੇ ਜਬ
 ਹੀ ਕੀਐ ਪ੍ਰਵੇਸਾ॥ ੧੧੭॥ ਚਉਪਈ॥ ॥ ਕਹਿਨ ਸਨਾਨ ਆਪ ਜ
 ਬਲਗੇ॥ ਬਿਪਰੀਮ ਲੇ ਅਧਿਕ ਤਿਨ ਆਗੇ॥ ਕਹਾ ਦਾਨ ਹਮ ਕੋ ਕ
 ਛੁਰੀ ਜੈ॥ ਸੋਭਾ ਅਧਿਕ ਜਗਤ ਮਹਿ ਲੀਜੈ॥ ੧੧੮॥ ਸਵੈਯਾ॥
 ਜਾਂ ਕੁਲੀ ਮੇਤੁ ਮਦੀ ਪਸਿਰੈ ਮਦਿ ਤਾਂ ਕੁਲ ਕੇ ਹਮ ਹੋਂ ਸੁਭਿਖਾਗੀ॥ ਪੁਰ
 ਨ ਸਿਤਾ ਮਨ ਤਵਤਾਰ ਜੁਹੇ ਤਭਏ ਅਹ ਬੀਜ ਮੰਝਾਗੀ॥ ਪੂਜਤ ਭੇਸਭ
 ਹੀ ਹਮ ਕੋ ਸੁਨਿਐ ਕਰੁਨ ਨਿਪਲਾਇ ਪਿਯਾਗੀ॥ ਤਤੇ ਬਿਚਾਰ ਸੁਨੇ
 ਜਗਤੁ ਖਲ ਦੇਹੁ ਕਛੁ ਹਮ ਭਿਛੁ ਸੁਧਾਗੀ॥ ੧੧੯॥ ਚਉਪਈ॥ ॥

ਹੁਕਮੁ ਹੋਯਾ ਮਾਂਗ ਹੁਦਿ ਜਾਮੈ ॥ ਜੇਤੁ ਮਰੇ ਚਿਤ ਬਾਂਛਤ ਸਬੈ ॥ ਤਿ
 ਨ ਇਸ ਕਹੀ ਜਗਤ ਅਵਤੀਸਾ ॥ ਦੀਜੈ ਦਾਨ ਹਮੇ ਸਰਬੀਸਾ ॥ ੧੮੦ ॥
 ਦੇਹਗਾ ॥ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਕੋ ਸਰਬੀਸ ਦੀਯ ਜਗਤ ਪੁਜ ਕਰਤਾਗ ॥ ਮੁਦ
 ਤੁਭਏ ਦਿਜ ਰਾਜ ਸਭ ਜੈ ਜੈ ਕੀਨ ਸੁਧਾਗ ॥ ੧੮੧ ॥ ਚਉਪਈ ॥
 ਜੇਤੋ ਗੋਸਰ ਬਸਾਸਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਲ ਕੀ ਗਜਰ ਬਸਾਸਾ ॥ ਤੰਬੂ ਪ
 ਲੰਘ ਕਨਾਂਤ ਸੁਭੰਭੇ ॥ ਕਹਿ ਸੀ ਕੋਲ ਪਦੀਸ ਦਿਜ ਪੰਭੇ ॥ ੧੮੨ ॥ ਦੇ
 ਹਗਾ ॥ ॥ ਤਵ ਨ ਪੁਰਖ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿ ਹਸੀਸਾ ਹਿਬ ਸਿਰਤਾਜਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰ
 ਦੇ ਸਕਉ ਜਤ ਹੈ ਕਹਿ ਪਯਾਨ ਮਹਾਂਗਾ ॥ ੧੮੩ ॥ ਚਉਪਈ ॥
 ਯੋ ਕਹਿ ਹੁੰਦੁ ਪੁਰੀ ਕੇ ਲੋਗਾ ॥ ਇਕ ਆਵਤ ਇਕ ਜਤ ਸੰਜੋਗਾ ॥ ਮੇ
 ਲਾਭ ਯੋਠ ਵਰਤਿ ਹੁਭਾਰੀ ॥ ਆਵਤ ਪੁਰੀ ਉਮਰੁ ਜਨੁ ਸਾਗੀ ॥ ੧੮੪ ॥
 ਦੇਹਗਾ ॥ ॥ ਕਬਿ ਕੋ ਬਿਧਿ ਖਣੀ ਸਜੇ ਅਵਤ ਚਲ ਦਰਬਾਰ ॥

॥ ਕਰਿ ਦਰਸ ਲੁਗੁ ਰਦੇ ਵਕਾਉ ਪਮਾ ਕਰਿ ਤਮ ਪਾਗ ॥ ੧੮੫ ॥ ਜੇਉ ਪ ੫੯
 ਮਾ ਕਵਿ ਦੇ ਤਹੈ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕੀ ਨਿੰਤਾ ॥ ਸਰਬ ਬਿਗਨ ਤਇਨ ਤੈਨੇ ਮ
 ਦ ਭੁਤ ਮੁਰਤ ਸੰਤਾ ॥ ੧੮੬ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ॥ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਅਭੁਤ ਅ
 ਲੋਕ ਕਸੈ ਭਨਕੀ ਜਨੁ ਗਾਸ ਬਿਗਾਜੈ ॥ ਲੋਚਨ ਪਾਦ ਸੁਪਾਨ ਬਿਚੰਛ
 ਨ ਗਾਜਿ ਵਲੰਛ ਕਯਾਲ ਖਲਾਜੈ ॥ ਸੁਰਜ ਕੋਟਿ ਸਸੀ ਮਨ ਜਾਇ ਕਪ
 ਇਕ ਹੋਇ ਨ ਕੀਦੁ ਤਿਕਾਜੈ ॥ ਏਮ ਤਿਧੀ ਰਸੁ ਪੀਗ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਸੋਭਸ
 ਮੁੰਦੁ ਭਕੇ ਦਿਖ ਗਾਜੈ ॥ ੧੮੭ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ॥ ਸੁਰਜ ਕਾਸ ਨਿਵਾਸ
 ਲਯੋ ਸਸਿ ਸਾਗਰ ਕੇ ਗਿਹਲੀ ਨਵਤਾਰਾ ॥ ਬਾਕਸ ਮੀਨ ਕਮੀਨ ਭਏ
 ਸਿਖਿ ਕੋ ਕਲਕੀਰ ਸੁਕੋਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਕਾਮੁ ਜਕੋ ਹਰਿ ਪਾਮ ਪਕੋ
 ਬਪੁਸੀ ਬਹੁ ਮਾਰ ਬਰੋਜ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਤੰਦ ਪਤੋ ਪਦ ਕੀਰਜ ਕੀ ਸਮੋਹਿ
 ਇਸ ਕੋ ਨਇ ਤੋ ਸੁਪਸਾਰਾ ॥ ੧੮੮ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਯੈਉ ਪਮਾ

ਤਿਨ ਅਧਿਕ ਉਚਾਗੀ। ਕਰੁਨਾ ਸਿੰਧ ਸਕਲ ਸੁਤ ਧਾਗੀ। ਪੁਨਧ
ਤਿਤ ਇਹ ਭਾਂਤ ਬਖਾਨੀ। ਚਾਹਤ ਹਮ ਅਰਦਾਸ ਜੁਠਾਨੀ॥ ੧੮੯
॥ ਜੋ ਅਇਸ ਨਿਜ ਕੀ ਹਮ ਪਾਵੈ। ਨਖ ਸਿਖ ਸੰਸੈ ਭੁਖ ਸੁਨਾਵੈ॥
ਯੋ ਸੁਨ ਕੈ ਤਿਨ ਕੀ ਗੁਰ ਬਾਨੀ। ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਹੈ ਬਖਾਨੀ॥
੧੯੦॥ ਜੋ ਤੁਮ ਰੇ ਮਨ ਮੇ ਕਛੁ ਆਈ। ਪ੍ਰਗਟ ਕਹੈ ਸਬ ਸੁਨ ਤਲੁ ਕ
ਈ। ਪੀਡਿ ਨ ਕਹੀ ਸੁਝਿ ਪਾਨਿ ਧਾਨਾ॥ ਇਹ ਹਮ ਰੈ ਜਿ ਯਭਰ ਮੁਠਿ
ਨਾ॥ ੧੯੧॥ ਤੁਮ ਹੋਹੀ ਸਬੀ ਸਮਵਤਾਗੀ। ਦੀ ਨ ਬੰਧ ਸੰਤ ਨ ਹਿਤ
ਕਾਗੀ। ਪੂਜਾ ਕੇ ਹਿਤ ਲੇਤੁ ਦਿਯਾਲਾ। ਛੁਰੀ ਕੋਨ ਹੀ ਧਰਮੁ ਨਿ
ਰਾਲਾ॥ ੧੯੨॥ ਯੋ ਸੁਨ ਕੈ ਦਿਜ ਪਤਿ ਕੀ ਬਾਨੀ। ਬਿਹਸਾਝਿ ਪਾ
ਨਿਧ ਪ੍ਰਗਟਿ ਬਖਾਨੀ। ਜਬ ਦਿਜ ਜੁਇਹਾ ਤੁਮ ਆਏ। ਉਸਤ
ਤ ਕਰੀ ਕਾਵਿੰਤ ਬਨਾਏ॥ ੧੯੩॥ ਕਾਹਮ ਨੈਤੁ ਮਰੈ ਸੰਗ ਭਾਖੀ। ਉ

ਪਮਾਕਰਹੁਗਮਾਗੀਸਾਖੀ॥ਯਾਕੋਪ੍ਰਥਮੇਉਤਰਦੀਜੈ॥ਪੁਨਪ ੬੦
 ਛੈਹਮਤੇਸੁਨਲੀਜੈ॥੧੯੪॥ਪੰਡਤਕਹੀਸੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਲਾ॥ਨ
 ਹੀਹਮਕੋਮਾਪਬਖਾਨਾ॥ਤੁਮਰੋਹਮਜਬਦਰਸਨੁਕੀਨਾ॥ਸੀ
 ਤਲਭਯੋਹਮਾਗਸੀਨਾ॥੧੯੫॥ਤੀਨਤਪਮਿਟਮਨਲਸਿ
 ਗਈ॥ਥਿਥਿਥਿਥੁਪਉਪਜੀਮਨਮਾਈ॥ਤਵਨੈਬੁਧਪ੍ਰਗ
 ਟਤੁਮਜਾਨਹੁ॥ਉਪਮਾਬਰਨੀਅਧਿਕਪ੍ਰਮਾਨਹੁ॥੧੯੬॥ਸ੍ਰੀ
 ਮੁਖਵਕਾ॥ਸੁਨਹੁਮਿਸ੍ਰਜੂਬਤੁਹਮਾਗੀ॥ਇਹਬਿਧਲੀਜੈ
 ਭੇਦੁਬਿਚਾਗੀ॥ਪ੍ਰਥਮੇਮਨਸਾਪ੍ਰਗਤਲੇਈ॥ਪਾਛੈਤੇਟਚਛਾਵ
 ਤਕੇਈ॥੧੯੭॥ਹਮਕਹੂਬੋਲਨਨਹੀਜਾਵਤਾ॥ਮਾਵਤਕੋਨਹੀ
 ਮਾਰਹਟਾਵਤਾ॥ਜਿਨਕੀਰਤਸੀਗਤਸੇਲਾਗੀ॥ਬਿਨੁਬੋਲੇਮਾਵਤ
 ਵਰਭਾਗੀ॥੧੯੮॥ਚਕਵੀਬਾਰਜਸੁਨਹੁਪਿਯਾਗੇ॥ਦਿਨਪੁਜ

ਲੇਤੁ ਨ ਤੀਰਹ ਕਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਬੋਲੇ ਮਨੁ ਆਤਿ ਹਰੇ ਹੀ ॥ ਸੇਭਾ ਅਧਿ
 ਕ ਜਗਤ ਮਹਿ ਲੇਹੀ ॥ ੧੯੯ ॥ ਕੁਮਾਰਿ ਚਕੋਰਨ ਕੋ ਸੁਨ ਭੈਯਾ ॥ ਨਿ
 ਸਪਤਿ ਲੇਤੁ ਨ ਤੀਰਬੁ ਲੈਯਾ ॥ ਜਲ ਸਹਤ ਨ ਕੋ ਸਿਧ ਭੁਨੀ ਜੈ ॥ ਕ
 ਬੈ ਨ ਪਾਤੀ ਪਠੀ ਲਹੀ ਜੈ ॥ ੨੦੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਤਿਮੁ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰੇ
 ਵਜੂਏ ਕੈ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੋਲੇ ਲੈ ਆਵਹੀ ਬਿਬਿਧਿ ਚੀਜ ਦ
 ਰਬਾਰਾ ॥ ੨੦੧ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਲੋਗ ਸੁਨਾਇ ਕਹੀ ਤਿਨ ਬਾਨੀ ॥
 ਧੀਨ ਧੀਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ॥ ਪੁਜਨ ਜੋਗ ਸੁਕੁਲਾਤਿ ਹਾਰੀ ॥
 ਜਾਮਹਿ ਤੁਮ ਸੇਨਗ ਮਵਤਾਰੀ ॥ ੨੦੨ ॥ ਵਰੇ ਵਰੇ ਸਾਧੂ ਅਵਤਾਰੀ
 ਮਛਏ ਹੀ ਸਕੇ ਬੀਸ ਮੰਝਾਰੀ ॥ ਤੇ ਸਭ ਹੀ ਤਾਰਾ ਕਹਵਾਏ ॥ ਤੇ ਕਹਨਿ
 ਰਖ ਸੁਗ ਬਿਸਮਾਏ ॥ ੨੦੩ ॥ ਜੋ ਬਾਲ ਕਤੁ ਮੁਕੋ ਕਰਿ ਜਾਨਤਾ ॥ ਤੁਛ
 ਬੁਧਨ ਹੀ ਭੇਦ ਪ੍ਰਮਾਨਤਾ ॥ ਪਾਰਸੁ ਤਨ ਕਦੇ ਹਕ ਬਿਗਾਵਤਾ ॥ ਅ

ਸਟਧਾਤਕਹਕਨਕਕਹਵਤ) ॥ ੨੦੪ ॥ ਹੀਰਤਨਕਹੋਤਨਗਖਨੈ ॥ ੬੧
 ॥ ਤਾਕੇਗੁਣਨਹੀਜਾਤਬਖਨੈ ॥ ਮੁਕਤਾਮਲਿਨਨਾਜਗਹੋਈ ॥ ਤਾ
 ਕੇਗੁਣਜਮਾਅਵਰਨਕੋਈ ॥ ੨੦੫ ॥ ਥੋਰਬਹਿੰਕਮਬੁਧਬਸੇਖੀ
 ॥ ਤੋਸਮਉਪਮਾਮੋਰਨਦੇਖੀ ॥ ਪੰਡਿਤਨਕਹੀਕ੍ਰਿਪਾਅਬਕੀਜੈ ॥
 ਸਿੱਖੀਮੰਤ੍ਰਹਮਕੋਦੀਜੈ ॥ ੨੦੬ ॥ ਯੋਸੁਨਕਰਿਸਤਿਗੁਰਅਵਤਾਰੀ
 ॥ ਕੀਨੋਤਿਨਕੰਹਸਿੱਖਸੁਧਾਰੀ ॥ ਸੰਗਤਿਜੀਕੇਚਰਨਪਖਾਰੀ ॥
 ਚਰਨਸੁਧਾਤਿਨਕੋਦੈਰਾਗੀ ॥ ੨੦੭ ॥ ਸਦੈਯਾ ॥ ॥ ਸੰਗਤਿਕੇਪਗ
 ਕੰਜਪਖਾਰਕੈਲੈਤਿਨਕੋਤਬਾਅੰਮ੍ਰਿਤਦੀਨੈ ॥ ਪੰਡਿਤਦੀਹਕਹਾ
 ਵਤਸੋਲਿਸਮਾਵਨਜਾਨਮੇਹੋਤਅਧੀਨੈ ॥ ਯਾਭਵਸਾਗਰਬੂਰਤ
 ਥੇਗੁਰਨਾਮੁਦਯੋਸਤਿਪਾਰਸੁਕੀਨੈ ॥ ਆਪਤਰੇਜੁਤਸੰਗਤਿਕੇਪ
 ਨਹੋਸੁਨਿਵਾਰਅਭੈਪਦਲੀਨੈ ॥ ੨੦੮ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਯੋਤਿਹਸਿ

ਭਵ

ਖਸੁ ਭਏ ਅਪਗਾ ॥ ਜੇ ਦਰਿ ਭਗੀ ਪੁਰੀ ਮਝਾਗਾ ॥ ਬਹੁ ਏਕ ਦਿਵ
 ਸਸੁ ਨ ਭਾਈ ॥ ਸਰਬ ਸਹਰਕੀ ਸੀ ਗਤਿ ਆਈ ॥ ੨੦ ॥ ਆਇ
 ਤਿਨੈ ਬਚੇ ਮੇਸਉ ਚਾਗੇ ॥ ਪੁਰੀ ਬੀਚ ਪ੍ਰਭੂ ਪਗਧਾਗੇ ॥ ਸੀ ਗਤਿ
 ਕਰੈ ਸੋਭਤਿ ਹਥੈ ॥ ਤਾਤੇ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਰੈ ਪਯਾਨੈ ॥ ੨੧ ॥ ਦੋਹਰਾ
 ॥ ਸੁਨਿ ਸੀ ਗਤਿ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਕਰਤਾਗਾ ॥ ਚਲੇ ਸੁਸੀ
 ਗਤਿ ਸਾਬਹੀ ਬਾਜਤ ਬਾਜ ਅਪਗਾ ॥ ੨੧੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਬੀਚ
 ਪਾਲਕੀ ਪ੍ਰਭੂ ਹਿਚ ਢਾਈ ॥ ਯੈ ਭੀ ਤਰਕੈ ਸੀ ਗਤਿ ਆਈ ॥ ਗੰਗਾ ਨਿ
 ਕਟਿ ਜਬੈ ਚਲਿ ਆਇ ॥ ਨਵ ਕਾਲੀ ਨ ਸੁਆਧਿ ਕਬੁਲਾਇ ॥ ੨੧
 ੨ ॥ ਤਿਨ ਪਰਹੇ ਇਭੁਲੇ ਅਸਵਾਗਾ ॥ ਪਰੇ ਜਨ ਵੀ ਕੇਤੁ ਬਪਾਗਾ ॥
 ਅਧਿਕ ਲੇਗਤਿ ਹਮਿ ਲੇਪ ਛਾਨੈ ॥ ਉਮਰੀ ਪੁਰੀ ਦਰਸਕ ਹਮਾਨੈ ॥
 ੨੧੩ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ॥ ਸੁੰਦਰ ਧਾਮ ਅਨੂਪ ਬਿਚੰਛਨ ਲੰਛਨ ਕੇ

ਸੁਜਧਾਮਸੁਗਾਸੀ॥ ਉਚਅਵਾਸਨਿਵਾਸਗੁਨੀਜਨਬੇਦਪਛੈ ੬੩
 ਵਤਿਆਨਦਭਾਸੀ॥ ਗੁਢਗਿਰਾਜਸੁਗਾਜੇਮਬੋਲਤਦੇਖਿਜਿ
 ਨੈਛਬਿਪੁੰਜਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ਦੇਸੁਮਹਾਂਨਗਰੇਸੁਖਦਾਨਰਨਾਗਸਬੈ
 ਜਨੁਦੇਵਸਭਾਸੀ॥ ੨੧੪॥ ਬੀਚਪ੍ਰਗੀਜਬਆਨਧਸੇਨਿਜਦੇ
 ਖਨਕਉਉਮਗੀਸਬਲੇਈ॥ ਉਚਅਵਾਸੁਮੰਧਿਬਜਾਗਨਗ
 ਹੁਲਪਾਵਤਹੈਜਨੁਕੋਈ॥ ਭੂਖਨਚੀਰਸਗੀਰਧਨਾਦਿਕਵਾਰਤਹੈ
 ਗੁਰਪੇਤਬਠਿਈ॥ ਮੇਤਨਹੀਰਕੀਕਾਗਨਤੀਮਨੁਯਾਸੁਅਮੋਲ
 ਕਵਾਰਤਸੇਈ॥ ੨੧੫॥ ਤਾਲਾਮ੍ਰਿਦੰਗਉਪੰਗਸੁਰੰਗਬਜਾਵਤ
 ਆਵਤਹੈਮਾਤਿਧਾਗੀ॥ ਕੋਕਲਚਾਹੁਮਯੂਰਸੁਰੰਕਰਿਗਾਵਤਹੈਗੁ
 ਰਵਾਕਅਪਾਗੀ॥ ਪ੍ਰੇਮਸਨੈਜਨੁਚਾੜਿਕੋਬੋਲਤਦੇਖਤਹੈਤਿਨਕੋ
 ਨਰਨਾਗੀ॥ ਕਿੰਨਰਦੇਵਬਿਵਾਨਚੜੇਜਨੁਦੇਖਤਹੈਸੁਭਗੀਨਮਝੁ०

ਗੀ॥੨੧੬॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਸੋਚ ਲਿਕੈ ਕਰੁਨਾ ਨਿਧ ਬੀਚਤ ਬੈਨਿ ਜਸੀਗ
 ਤਿਆਏ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਕੇ ਪਦ ਕੰਜ ਪਖਾਰ ਕੈ ਲੈ ਸਬ ਹੂਛ ਬਿਭੋਨ ਚ
 ਕਾਏ॥ ਕੀਰਤ ਕੈ ਸੁਸੰਬਦ ਪੜੈ ਮਨ ਆਨਦ ਕੈ ਸਬ ਗੀ ਬਿਗਸਾਏ
 ॥ ਰੈਨ ਬਿਤੀਤ ਕੀ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਭੋਰ ਭਏ ਗੁਰ ਪਾਮ ਸਿਧਾਏ॥੨
 ੧੧॥ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਪਟ ਲੇਖ ਯਾਨ ਮੰਦ ਦੇਸ ਕੇ
 ਆਗਮ ਨਕਾਂਸੀ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰਿ ਬਰਨ ਨਿਨਾਮ ਤਿਤੀ ਯਾਧਿ ਆਇ
 ਸਮਾਪਤ ਹਮ ਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ॥੩॥ ॥ ਅਫਜੂ॥ ॥ ਸਵੈ
 ਯਾ॥ ॥ ਆਦਿ ਅਨਾਦ ਅਗਾਧਿ ਗੁਰੂ ਤਿਹ ਕੇ ਪਗ ਅੰਬੁਜ ਅ
 ਦਿ ਮਨਾਉ॥ ਕਾਂਸੀ ਪਯਾਨ ਸੁਮੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ਹਨ ਨਕ ਜੁਸੁ ਮਤੇ
 ਪੁਨ ਲਿਆਉ॥ ਪੈਹਰਿ ਦ੍ਰਾਗਮ ਝਰਤ ਬੈਲਖਨੈ ਰਦ ਯਾ ਨਿਧ ਕੇ
 ਠਹਰਾਉ॥ ਇਸੁ ਕਥਾ ਕਥ ਕੈ ਮਾਧਿ ਅੰਕਹਯੈ ਪ੍ਰਭੁ ਲੋਗਨ ਕੋ ਰਿਖ

ਵਾਉ॥੧॥ ਕਿਤਕਕਾਲਪੁਰੀਸਸਿਭਾਲਾਦਿਯਾਲਬਸੇਮਨਆਨ ੬੩
 ਦਪਾਈ॥ ਭੁਖਨਹੀਗਜੁਚੀਗਮਨੁਪਮਭੇਟਚਢੈਬਰਮਾਯੁਧਮ
 ਈ॥ ਅੰਸੁਪਾਲਕੀਅੰਗਰਬੇਤਮਚੀਜਦਿਸਾਵਰਪੈਅਧਿਕਾਈ
 ॥ ਕੋਨਕਮੀਤਿਨਕੋਮਰਗਾਧਿਪਕੋਟਸਿਹੀਜਿਹਪਾਇਸਮਾਈ
 ॥ ੨॥ ਆਇਸੁਲੈਨਿਜਸੀਗਤਿਕੋਪੁਨਕੂਚਕਰਕੋਮਨਆਨਦਪ
 ਈ॥ ਤੇਖਪ੍ਰਤੋਖਭਲੀਬਿਧਸੀਗਤਿਤਾਢਕਰੀਮਨਧੀਰਧਰਈ
 ॥ ਨਾਖਤਦੇਸੁਨਦੀਪੁਰਸੁੰਦਰਗੰਢਤਹੈਮਨਮੋਦਬਢਾਈ॥ ਰੂ
 ਪਮਨੁਪਮਭੁਤਬਿਲੋਕਸੁਲੋਗਕਹੈਯਹਕੋਨਜਭਾਈ॥ ੩॥
 ਜਵੈਯਾ॥ ॥ ਸੇਸਸੁਰੇਸਦਿਜੇਸਕਿਧੋਭੁਵਦੇਖਨਕੋਨਿਜਦੇ
 ਹਸੁਧਾਗੀ॥ ਸੁਗਨਿਸੇਸਜਲੇਸਕਹੈਹਰਿਨੰਦਨਕੈਯਹਹੈਤ੍ਰਿਪੁ
 ਰਾਗੀ॥ ਗਾਪਵਾਇਦਗੁਬਿਦਾਕਿਧੋਨਲਕਸਪੁਕੈਯਹਪ੍ਰਭਨਿ

ਹਾਹੀ॥ ਦੇਹਧਰੈਦਿਸਜਾਵਤਪੰਛਮਬੀਸੁਕਹੋਕਹਲੋਗਸੁਧਾਰੀ॥
 ॥੪॥ ਸੁਰਜਤੇਰਘਬੀਸੁਭਯੋਪੁਨਰਾਮਲਵੀਤਿਹਕੀਕੁਲਮਾਹੀ॥
 ॥ਗਇਭਯੋਬਰਕਾਲਤਿਹੀਕੁਲਸੋਫੀਲਖੋਤਿਹਤੇਬਰਬਾਹੀ॥
 ਤੋਨਸੁਬੀਸਵਤੰਸਭਯੋਰਾਮਦਾਸਗੁਰੁਪੁਨਅੰਰਜਨਮਾਹੀ॥ਤਾ
 ਸਜਸੀਹਰਿਗੋਵਿੰਦਜੁਤਿਹਪੈਰਲਖੋਨਿਸਚੈਸੁਇਨਹੀ॥੫॥ ਚ
 ਉਪਈ॥ ॥ਜੋਬਰਸਿੱਖਹਜੂਰਸੁਗਿਆਨੀ॥ਬੀਸਨਾਮੁਇਉ
 ਕਰੈਬਖਾਨੀ॥ਸੁਨਤੇਊਲੋਗਧੀਨਮੁਖਭਾਖੇ॥ਪਦਪੰਕਜਪਰ
 ਸਿਰੁਕਰਾਖੇ॥੬॥ਸਵੈਯਾ॥ ॥ਦੀਨਦਯਾਲਦਯਾਨਿਧਾਸ
 ਹਿਬਮਾਵਤਹੈਇਮਕੂਚਸੁਕੀਨੇ॥ਸ੍ਰੀਅਵਧੇਸਕੇਦੇਸਨਮੇਨਿ
 ਜਮਾਨਧਸੇਜਗਨਾਥਪ੍ਰਬੀਨੇ॥ਐਧਪ੍ਰਗੀਸਰਜੁਤਟਪਾਵਨ
 ਮਾਨਪ੍ਰਭੂਪਦਪੰਕਜਦੀਨੇ॥ਮਾਨਦਭਯੋਦੁਖਦੰਦਮਿਟੇਪੁਨ

ਤੀਰਥਗਜਦਿਦਾਗਸੁਲੀਨੇ॥१॥ਚਉਪਈ॥ ॥ਸੁੰਦਰਪੁਰੀਸੁ
 ਅਧਿਕਭਲਿੰਜੈ॥ਕਵਨਸੇਭਪਟਤਗਤਿਹਦਿੰਜੈ॥ਸਰਜੁਬਿ
 ਮਲਨਿਕਟਤ੍ਰਿਹਰਜੈ॥ਅਮਰਾਪੁਰੀਨਿਰਖਜਿਹਲਜੈ॥੫॥ਸ
 ਵੈਯਾ॥ ॥ਬਾਂਇਸੁਕੁਪਤਕਾਗਤਰੋਵਰਬਾਗਸਭਾਗਦਿਪੈਸੁ
 ਖਦਾਈ॥ਕੋਕਲਕੀਰਸਿਖੀਪਸੁਪੰਛਨਦੇਖਰਹੈਨਰਨਾਰਲੁ
 ਭਾਈ॥ਅਨਸੁਦਾਨਜਨਾਨਕਰੈਨਰਪ੍ਰੀਤਸਪੰਨਸਬੈਚਿਤਲ
 ਈ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਪਛੈਗੁਨਿਪੰਗਵਆਨਦਧੈਧੁਨਪ੍ਰਜਬਰਾ
 ਈ॥੬॥ਚਾਰੁਬਜਾਹਸੁਧਾਗਮਨੁਪਮਹੀਰਮਨੀਮੁਕਤਾਜਿਤ
 ਪੁਰੀ॥ਕੰਚਨਸੁੰਧਧਰੀਸਰਫੀਜਿਤਪੀਤਅਵਾਸਦਿਪੈਗਤਿ
 ਰੂਰੀ॥ਚੋਰਜਹਾਂਬਟਹਾਨਹੀਪੈਯਤਸਾਧਸਮੂਹਫਿਰੈਸੁਹਜੂਰੀ
 ॥ਅੰਮੇਸਪੁਰੀਸੁਨਿਹਾਗਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਰੇਰੁਕਕੋਤਿਤਾਅਨਜਰੂਰੀ॥

੬੪

॥१०॥ चउपयी॥ ॥ उतरैतही आन जगनाथा ॥ सिंखसख ०
 लीऐ अपि कससाथा ॥ निरखपुगी अदबुत सुखदायी ॥ की
 नचहिंउतहा अपि कायी ॥ ११॥ श्रीसतिगुरदगसनहिउपा
 गी ॥ उमड़ीपुगी अजुपि आसगी ॥ सीगति सरबसहरकी
 आयी ॥ जबा जेगडेवन सीगालिजायी ॥ १२॥ जेजेत बर
 सनकग आये ॥ मनसापुग अपि कबिगसाये ॥ सेउतल
 येतु रत फल आयी ॥ जेमुनपादुकरिकठनायी ॥ १३॥
 सदैया ॥ ॥ आइसुलैगुरकी सिखसीगतिदेरपरैस
 उमेदसुकासै ॥ केटिपुकारपदगषपादनलिजावतहै
 मनमानदसासै ॥ पुजतहै मनतेपनतेनिजदीनदया
 लगगीबनिदासै ॥ होतकुसीतिनपेगुरपुगनजांसुचैद

ਹਲੇਕ ਬਿਗਜੈ॥੧੪॥ਚਉਪਈ॥ ॥ਇਤਨੇ ਮੇਤਿ ਹਰ ਵਰਮ
 ਭਾਗ॥ਆਏ ਕਪ ਕੁਲ ਮਾਧਿ ਕਹ ਜਾਗ॥ਨਾ ਚਤ ਕੂਦਤ ਹਦਨ
 ਦਿਖਾਵਤ॥ਆਵਤ ਰਾਚਤੁ ਗਦਿ ਸਧਾਵਤ॥੧੫॥ਤਿਨ ਕਹਨਿ
 ਰਖਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਤਾਂਗੀ॥ਬਿਗਸ ਮਾਧਿ ਕਬਰ ਨੇਨ ਹੀ ਜਾਗੀ॥ਅ
 ਨ ਕਭਾਂਤੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਲੇਹੀ॥ਤਿਨ ਕੇ ਮਗਰ ਰਾਕਰਿ ਦੇਹੀ॥੧੬
 ॥ਸਦੈ ਯਾ॥ ॥ਭੋਜਨ ਬਿਜਨ ਪਾਕ ਚਨੇ ਨਿਜ ਲੈ ਕਰ ਮੇਤਿਨ
 ਕੋ ਗੁਰ ਪਾਵਤ॥ਚੰਚਲ ਕੂਦਤੁ ਮਾਵਤੁ ਹੋਇ ਕਦੇ ਖਤਿ ਨੈਮਨ ਮੇ
 ਦ ਬਢਾਵਤ॥ਇਕ ਲਹੈ ਇਕ ਚੀਕ ਫਿਰੈ ਇਕ ਲੈਤਿਨ ਕੋਰਦਕ
 ਢੁਖਿ ਭਾਵਤ॥ਦੇਖ ਚਰਿਤੁ ਸੁਕੀਸਨ ਕੇ ਜਗਦੀਸ ਮਨੇ ਮਨ ਮੇ
 ਬਿਗਸਾਵਤ॥੧੭॥ਚਉਪਈ॥ ॥ਇਹ ਬਿਧ ਕੋਤਕ ਅਨਕਸੁ
 ਜਾਨਹਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧਤਿ ਹਕ ਰੇਖ ਛਾਨਹਾ॥ਪੁਨ ਸੀਗਤਿ ਕੋਆਇ

ਸਪਾਈ॥ ਕਰੋ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾ ਬਚਿ ਤੁਲਾਈ॥ ੧੮॥ ਸੋਰਸਾ ਪਸਿ
ਖਸਰ ਬਹਾਏ॥ ਕਪਨ ਹੀ ਫਿਰਤ ਚਤੁਰ ਦਿਸਾ ਮਾਏ॥ ਤਿਨ ਕੀ
ਮਾਲ ਚਾਹਿ ਸਧਾਵਤ॥ ਚੰਚਲ ਕੂਦਤ ਚਾਲ ਦਿਖਾਵਤ॥ ੧
੯॥ ਕੇਤਕ ਪੁਰ ਕੀ ਸੀਵਲ ਪਾਈ॥ ਫਿਰੇ ਪ੍ਰਿਸਟ ਕਹ ਨਿਜ ਸੁ
ਧਾਈ॥ ਕੇਤਕ ਮਾਏ ਸਾਬੀ ਸਾਬਾ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪਬਰ ਲੇਤ ਜ
ਗਨਾਬਾ॥ ੨੦॥ ਸਦੈ ਯਾ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਜਨੰਦਨ ਕੀ ਨਗਰੀ ਤਜ
ਪਾਵਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਪ੍ਰਾਨ ਕਰਾਯੋ॥ ਲਾਂਘ ਤਦੇ ਸਨਦੀ ਪੁਰ
ਸ੍ਰੀਦਰ ਮਾਵਤ ਹੈ ਮਨ ਮੋਦ ਬਢਾਯੋ॥ ਸੇਵਕ ਸੀ ਗਤ ਸਾਬ ਲਏ ਨਿ
ਤਗੰਛਤ ਹੈ ਮਨ ਮਾਨ ਦਪਾਯੋ॥ ਕੇਤਕ ਕਾਲ ਬਿਤੋ॥ ਇਨ ਭਾਂਤ
ਨਨਾਨ ਕਜੁ ਸੁਮਤੇ ਪੁਨ ਮਾਯੋ॥ ੨੧॥ ਚਉਪਈ॥ ॥ ਤਲੇ ਕਮਾ
ਉ ਕੇਤ ਬਾਏ॥ ਨਨਾਨ ਕਮਤਾ ਨਿਰਖ ਬਿਗਾਸਾਏ॥ ਬਹੁਤੁ ਦਿਵ

ਸਨਿਜ ਬਸੇਤਹਾਂਗੀ॥ ਕੀਨਚਰਿਤ੍ਰ ਸੁਅਧਿਕਉਹਾਂਗੀ॥ ੨੨॥ ਸੁ
 ਜਾਕਗੀਕੜਾਹਕਰਾਏ॥ ਪੈਡਮਾਂਦਗੀਸਕਲਮਿਟਾਏ॥ ਪੁਨਪ੍ਰਤ
 ਤਤੈਕਰਿਯੋਪਯਾਨਾ॥ ਸਿੱਖਸਖਾਲੀਨੇਸੀਗਨਨਾ॥ ੨੩॥ ਬ
 ਰੈਭੋਗਨਿਜਕੂਚਕਰਾਂਗੀ॥ ਦਿਨਉਤਰੈਬਾਗਨਕੀਛਾਂਗੀ॥ ਪ੍ਰਥਮ
 ਪਹਰਸਤਿਗੁਰਕਰਤਾਰਾ॥ ਸੁਭਗਪਾਲਕੀਹ੍ਰੈਅਸਵਾਰਾ॥ ੨੪॥
 ਚਤੁਰਪਹਰਚਲੈਸਬਕਬੈ॥ ਬਾਜਅਰੂੜਤਹੋਵਹਤਬੈ॥ ਅਗ
 ਗਪਿਛਾਗੀਸਰਬਮਿਲਾਵੈ॥ ਫਿਗਅਗੈਅਨਦਜੁਤਧਾਵੈ॥ ੨੫
 ॥ ਸਵੈਯਾ॥ ॥ ਕਿਤਕਕਾਲਦਯਾਲਪ੍ਰਭੂਹਰਿਦ੍ਵਾਰਪੁਰੀਨਿ
 ਜਭੀਤਰਅਏ॥ ਰੂਪਅਨੂਪਪੁਰੀਸੁਬਿਲੋਕਤਪੀਨਸਿਰੀਮੁਖ
 ਤੀਰਬੁਗਾਏ॥ ਸੇਸਸੁਰੇਸਧਨੇਸਪੁਰੀਯਹਦੇਖਤਹੀਤਰਸੀ
 ਸਨਿਦਾਏ॥ ਛੀਰਸਮਾਨਚਲੈਗੰਗਾਦਿਕੁਜੋਪਰਸੈਤਿਹਪਾਪ

੬੬

ਨਸਏ॥੨੬॥ਚੰਪਈ॥ ॥ਮਯਾਪੁਰੀਸਤਿਗੁਰਜਬਆਯੋ॥
 ਜਹੰਤਹਾਂਸੀਗਤਸੁਨਪਾਯੋ॥ਸੀਤਅਨੰਤਸਿਖਅਹੁਸਖੋ॥ਖੁਸੀ
 ਅਧਿਕਚਿਤਯਾਬਿਧਲਖੋ॥੨੭॥ਤਤੇਪਯਨਨਿਧਾਨਕਰਾਯੋ॥
 ਕਹੁਣਬੁਦਬਰਖਤਮਗਾਂਅਯੋ॥ਕਿਤਕਕਲਇਹਭਾਂਤਬਿਤਈ
 ॥ਸ੍ਰੀਲਖਨੈਰਪਹੁਚੇਅਈ॥੨੮॥ਪੁਰਲਖਨੈਰਮਜਬਅਸਥਨ
 ॥ਕਰੇਚਰਿਤ੍ਰਪੂਰ੍ਵਜਿਹਥਾਨਾ॥ਪੱਲਵਪਗਪੰਕਜਸੁਖਸਾਗੇ॥ਅੰ
 ਚੁਤਗੁਰਜਿਹਧਰੇਪਿਯਾਗੇ॥੨੯॥ਤਹਾਂਮਸਿਦਨਕੇਗਿਹਕਹੀਯੈ
 ॥ਗੁਰਸੇਵਾਮੇਸਾਬਤਲਹੀਯੈ॥ਤਤੇਸਤਿਗੁਰਬਸੇਤਹਾਹੀ॥ਕਫ
 ਤਕਕੀਨੇਕੋਟਉਹੰਗੀ॥੩੦॥ਇਹਬਿਧਬਤੀਯਾਲੇਕਥਖਨੈ॥
 ਭਏਸੁਚੇਤਪ੍ਰਭੁਇਹਥਾਨੈ॥ਮੇਮਨਮੇਆਵਤਇਹਬਤਾ॥ਵਹ
 ਤੇਅਚੁਤਪੁਰਖਬਿਧਤਾ॥੩੧॥ਪ੍ਰਥਮੇਜੇਅਸੁਚੇਤਭਲੀਜੈ॥ਤਿ

ਕਹਭਏਸੁਚੇਤਗਲੀਸੈ॥ਤਤੇਇਹਬਿਧਕਹੀਯੈਤਾਈ॥ਕੀਲਚ ੬੧
 ਰਿੰਤੁਤਹਾਅਧਿਕਾਈ॥੩੨॥ਖੂਡੀਗੇਂਦਸੁਬਿਬਿਧਿਖਿਲਾਗੀ॥
 ਇਹਠਾਂਖੇਲਜੇਗੁਰਅਵਤਾਰੀ॥ਅਵਰਚੇਸਟਾਚਾਹੁਸੁਜੇਤੀ॥ਕ
 ਹੁਲਾਂਸੰਧਕੀਨਤਿਹਤੇਤੀ॥੩੩॥ਭੋਰਜਗੈਸਤਿਗੁਰਅਵਤਾਰੀ॥
 ਹੇਤੁਸੁਚੇਤਸੁਬਿਬਿਧਪ੍ਰਕਾਰੀ॥ਪੋਥੀਗੀਬਧਰੈਨਿਜਚੀਤਾ॥ਸਿ
 ਖਵੈਸਿੱਖਸੁਭੇਦੁਸਪ੍ਰੀਤਾ॥੩੪॥ਸਸਤ੍ਰਅਸਤ੍ਰਪੁਨਪੁਜਕਰੰਗ
 ॥ਕਰਿਬਰਪਠਭੋਜਨੰਪਾਂਗੀ॥ਪੁਨਕੋਤਕਬਗਅਧਿਕਮੰਗਾਵੈ॥
 ਤਿਨਸੈਮਨੁਯਾਂਅਤਪ੍ਰਚਾਵੈ॥੩੫॥ਪੈਕਛੁਕਰਤਅਗਮੁਦਿਯ
 ਲਾ॥ਪੁਨਜਗਕੈਕਹਬਚਨਬਿਸਾਲਾ॥ਸਬਘੋਰਨਪਰਜੀਨ
 ਪਵਾਵਹੁ॥ਯਾਮੇਰਤੀਨਬਿਲਮੁਲਗਾਵਹੁ॥੩੬॥ਯੈਸੁਨਕਰਿ
 ਸੇਵਕਪ੍ਰਬੀਨੋ॥ਸਜੈਅਸੁੰਬਰਲਲਤਨਵੀਨੋ॥ਅਣਿਮੁਕਤ

ਸੁ

ਕਲਥੇਤਸਿਗਗੇ॥ਮੇਨਮਈਬਰਬਾਜਹਜਾਗੇ॥੩॥ਸਾਜਾਕਿਪ
 ਨਿਧਤੀਗਲਿਆਵੈ॥ਜਿਨਕਹਨਿਰਖਸੁਦੇਵਲਜਾਵੈ॥ਤਿਨ
 ਪਰਹੋਇਭਲੇਅਸਵਾਗਾ॥ਕਹਹਿਸਿਕਾਹੁਸੁਅਨਕਪ੍ਰਕਾਗਾ॥੩
 ॥ਨਿਸਕਹਆਵੈਚਲਿਨਿਜਧਾਮਾ॥ਕਰੁਨਾਸਿਧਗੁਰੁਅਭਿਗਾ
 ਮਾ॥ਨਿਰਭੈਫਿਰਤਦੇਸਤਿਹਮਾਂਗੀ॥ਜਿਹਇਛਾਚਲਜਾਹਿਤਹ
 ਗੀ॥੩੯॥ਕਿਤਕਭਯੋਇਹਬਿਧਜਬਕਾਲਾ॥ਤਬਇਕੁਅਵ
 ਰੈਭਯੋਖਿਆਲਾ॥ਪੁਰਕੋਨਿਕਟਗਗੀਬਨਿਦਾਜਾ॥ਬਾਰਕਜੋ
 ਖੇਲਤੁਕਾਰਿਕਾਜਾ॥੪੦॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਜਾਹਤੁਕਰਿਮੁਲਤਾਨਦੀ
 ਅਰਫਦੀਨਇਕਪੀਗ॥ਤਹੀਆਨਪ੍ਰਪਤਭਯੋਲੈਸੰਗਅਧਿਕ
 ਵਹੀਗ॥੪੧॥ਉਤਰਤਬੈਛੰਫਾਨਤੇਕਦਮਗਹੋਤਿਨਜਾਇ॥ਕੈਸਜ
 ਦਾਮਹਾਰਾਜਕੇਰਹੋਚਰਨਲਪਟਾਇ॥੪੨॥ਚਉਪਈ॥ ॥

ਸਤਿਗੁਰਵ ਕੋ ਬਦਨ ਨਿਹਾਗੀ॥ ਪੁ ਛੀਤਾ ਕਹ ਕੁਸਲ ਸੁਧਾਗੀ॥
 ਤਿਨ ਨਖ ਸਿਖ ਸੋ ਸਤਯੋਭਾਖੀ॥ ਦਿੱਲੀ ਕਹ ਜਾਵਤ ਹੋ ਆਖੀ॥
 ੪੩॥ ਤਬ ਰੇਗਾ ਤਿਨ ਤਹੀ ਸੁਕੀਨੇ॥ ਸੀਸਾਹਿ ਬਜਿਹ ਬਿਧ ਕਹਦੀਨੇ॥
 ॥ ਉਤਰਤ ਭਯੋਤਹੀ ਵਹ ਪੀਗਾ॥ ਅਨਗਨ ਲੀਨੇ ਸਾਬ ਵਹੀਗਾ॥
 ੪੪॥ ਤਾਸ ਮੁਗੀ ਵਸੁ ਚਰਿਤੁ ਨਿਹਾਗੀ॥ ਬਿਸਮ ਸੁਭਏ ਜਿਯ ਮੇਰਾ
 ਗੀ॥ ਕਹਾ ਪੀਰ ਕਹ ਭਯੋ ਬਖਾਨੈ॥ ਹਿੰਦ ਸਕਹ ਸਜਦਾ ਯਹ ਰਨੈ॥
 ੪੫॥ ਦੇਖੀ ਸੁਨੀ ਸਗਾ ਮਧਿਨਾਹੀ॥ ਜੋਇਨ ਕਹੀ ਪ੍ਰਗਟਾਇ ਹਰਾਹੀ॥
 ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਕੈ ਬਤਿਯਾ ਵਹ ਕਹੈ॥ ਤਾ ਕੇ ਤੀਰ ਪ੍ਰਗਟਿ ਨਹੀ ਰਹੈ॥ ੪
 ੬॥ ਪੀਰ ਹੁਤੋ ਮਨ ਮੇ ਆਤਿ ਕਾਮਲਾ॥ ਨਿਰਖਤ ਭਯੋ ਤਿਨੇ ਵਹ ਸਾਮ
 ਲਾ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਸੋਇ ਮਪੀਰ ਉਚਾਗੇ॥ ਕਾਮਨ ਮੇਤੁ ਮਕਰਿਤ ਬਿਚ
 ਰੇ॥ ੪੭॥ ਲੰਜਤ ਭਯੋ ਸਕਲ ਸਿਹੁ ਨਿਆਈ॥ ਤਿਹ ਭਖ ਕਛੂਨ

੬੮

ਸਕਤਾਮਲਾਈ। ਏਕਮੁਗੀਦਤਬੈਸੁਉਚਾਗੇ। ਖਤਾਬਖਸੀਯੈ
 ਪੀਗਮਾਰੇ॥੪੮॥ ਕਹਾਪੀਗਸੀਸਾਜਿਨਧਰਗੇ। ਹਮਰੇਤੀਰਪ੍ਰਗ
 ਟਿਸਭਰਗੇ। ਪੀਗਸਲਾਮਤਏਸੁਬਖਾਨੈ। ਹਿੰਦੂਕਹਸਜਦਾਕਿਮੁ
 ਠਾਨੈ॥੪੯॥ ਹਿੰਦਨਕੋਬਾਲਕਯਹਪੀਗ। ਰੂਪਅਨੂਪਅਧਿਕ
 ਰਨਪੀਗ। ਕਹਾਪੀਗਕੇਮਨਮੇਆਈ। ਵਕੋਕਦਮਗਹੇਕਿਮਜਾਈ
 ॥੫੦॥ ਸਾਹਅਬੀਰਮੁਲਨੇਜੋਈ। ਤੋਕਹਸਜਦਾਕਾਰਿਤਿਸਬ
 ਕੋਈ। ਹਮਕੋਏਸਬਭੇਦਬਤੀਜੈ। ਸੇਵਕਾਨਿਰਖਾਬਿਲਮੁਨਹੀਕੀਜੈ
 ॥੫੧॥ ਜਬੈਪੀਰਬਚਯੋਸੁਨਪਾਯੋ। ਸਰਬਛੋਰਪ੍ਰਸੰਗਸੁਨਯੋ।
 ਸੁਨਅਬਯਾਕੀਕਥਾਉਚਾਗੇ। ਤੁਮਹੇਚਿਤਕੋਭਰਮੁਬਿਦਾਗੇ॥੫੨॥
 ਪੀਰਰੋਜੁਸਬਹੀਚਲਾਮਾਵੈ। ਸਭਕੋਈਕਾਮਲਤਿਸਤਸਿਧਾ
 ਵੈ। ਪੀਗਪਿਕਾਂਬਰਕੇਤਕਵਲੀ। ਜਾਂਦਰਸੈਸਾਹਿਬਰੀਗਲੀ॥੫

੩॥ ਗਾਥ ਜੋਗ ਸਜ ਦਾ ਸਭ ਕਰੈ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਸੋ ਬਿਨ ਤੀਰ ਗੈ ॥ ਨੂਰ
 ਮਹਲ ਨਿਕ ਸੈਯ ਹ ਬਾਲ ਕਾ ॥ ਦਰਸਨ ਦੈਲੁ ਪਦੈ ਤਤ ਕਾਲ ਕ
 ॥ ੫੪ ॥ ਇਸੀ ਮਰਦ ਕਹ ਸੀਸ ਨਿਵਈ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਠੋਰ ਜਤ
 ਸਭ ਧਾਈ ॥ ਇਹ ਸਭ ਭੇਦ ਨ ਕੋਈ ਜਾਨੈ ॥ ਖੁਦ ਖੁਦਾ ਇਕੈ ਦਾਸੁ
 ਪ੍ਰਮਾਨੈ ॥ ੫੫ ॥ ਹੋ ਦੁਤਰ ਕਨਕੇ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਊਂਗ ਕਰਿਤ ਇਸੈ ਦ
 ਦਾਗਾ ॥ ਹਮ ਨਿਸਚੈ ਮਨ ਮੇਇ ਮਜਾਨੀ ॥ ਨਿਜ ਸੇਵਕ ਊਂਗ ਠੋਰ ਪ
 ਛਾਨੀ ॥ ੫੬ ॥ ਸਰਬ ਖਜਾਨੇ ਅਵਰ ਕਲੀਦਾ ॥ ਅਬ ਯਾਕੇ ਕਰਮ
 ਹਿਛਾਹਿ ਮੀਦਾ ॥ ਇਕ ਰੂਪ ਧਾਰੇ ਬਿਰੁ ਊਂਗਾ ॥ ਦੁਸਰ ਦਿਪਤ ਪ੍ਰਗਟੈ
 ਅਬ ਈਗਾਂ ॥ ੫੭ ॥ ਹੋ ਦੁਤਰ ਕਾਇਨਦੈ ਮਾਤਿ ਰਾਹੀ ॥ ਅਬ ਚਲ
 ਨੀਵ ਜਗਤ ਬਿਸਥਾਹੀ ॥ ਯਾਕੇ ਪਦ ਪੰਕਜ ਬਿਨ ਭਾਈ ॥ ਊਂਗ ਅੰ
 ਗਮਨ ਜੁਗਨ ਰਾਈ ॥ ੫੮ ॥ ਇਨ ਕੀਨੇ ਹਮ ਪਰ ਉਪਕਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਗ

੬੬

੨

ਟਿਦਯੇਇਹਠੰਦੀਦਾਗਾ॥ਉਂਗੰਨਿਰਖਤਨੈਨਨਸਾਬਾ॥ਪਾਇ
 ਜਲਜਪਰਸੇਇਤਹਾਬਾ॥੫੯॥ਇਹਬਿਧਿਭੇਦਮਨਿਕਬਿ
 ਸਬਾਗਾ॥ਤਿਨਸੇਂਬਰਨੇਪੀਰਸੁਧਾਗਾ॥ਦਾਹੁਦਾਹੁਸੁਨਿਕੈਤਿਨਭਾ
 ਖੀ॥ਪੀਰਬਖਸਿਯੈਗਮਰੀਆਖੀ॥੬੦॥ਹਮਨੈਯਹਸਭਭੇਦਨ
 ਜਾਨੈ॥ਹੋਇਅਜਾਨਸੁਮੇਸਬਖਾਨੈ॥ਬੀਤੀਰਬਾਭੇਰਤਬਭਯੇ
 ॥ਲੈਆਇਸਦਹਪੀਰਸੁਗਯੋ॥੬੧॥ਸੁਨਿਅਬਗੁਰਕੇਅਧਿਕ
 ਚਰਿੰਡਾ॥ਬਰਨੇਪਾਵਨਪਗਮਪਵਿੰਡਾ॥ਏਕਦਿਵਸਸਾਹਿਬਭ
 ਗਵਾਨਾ॥ਬੈਠੇਹੁਤੇਸੁਲਾਇਦਿਵਾਨਾ॥੬੨॥ਤਹੀਸੇਮੇਤਿਹਠਵਰ
 ਮਝਾਗਾ॥ਆਏਦੋਇਸਿੰਖਮਤਿਸਾਗਾ॥ਖਾਸਹਜੁਗੀਹੁਕਮਲਿ
 ਯਾਏ॥ਆਵਤਹੀਗੁਰਪਗਲਪਟਾਏ॥੬੩॥ਲੈਤਿਨਹੁਕਮਮ
 ਗੁਗੁਰਕੀਨੋ॥ਕਰੁਣਾਨਿਧਗਹਿਸਿਰਪਰਲੀਨੋ॥ਪੁਨਿਵਹਬਾ

ਚਾਛੋਰਬਨਾਈ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੋਲਿਖਤਤਪਠਾਈ॥ ੬੪॥ ਸਭੁ ੭੦
 ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਤਖੁ ਸੀਹਮਾਗੀ॥ ਬਾਚੋ ਮਾਤਿ ਮਾਨਦ ਜਿਯਧਾਗੀ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਜਾਹਿਬ ਕਾ ਕੁਚ ਕਰਾਵਹੁ॥ ਸਭੁ ਪਰਵਾਰ ਵਹਾਇ ਹਮਾਵਹੁ॥ ੬
 ੫॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੰਨੇ ਕਬਾਤਿ ਹਲਿਖੀ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਿ ਪਿਖੀ
 ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸਮਝੈ ਸਰਬ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਪੁਨਿ ਸੇਵਕ ਕੋ ਮੇਸਉਚ
 ਰਾ॥ ੬੬॥ ਮਾਪ ਬਿਰਾਜਤ ਹੈ ਕਿਹਥਾਨੈ॥ ਤੈ ਕਿਹ ਜਾਤੇ ਕੀਨਪਸ
 ਨੈ॥ ਹਮਰੇ ਤਟ ਸਭ ਛੋਰ ਸੁਨਾਵਹੁ॥ ਯਾ ਮੇਰੀ ਬਿਲਮੁਨੀ ਲਾ
 ਵਹੁ॥ ੬੭॥ ਯੈ ਸੁਨਿ ਕੈ ਤਿਨ ਸਿੰਖ ਮਸੁਜਾਨੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜੈ ਮੇਸ
 ਬਖਾਨੈ॥ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਤਖੁ ਤੁਹ ਕਥਾ ਸੁਨਾਉ॥ ਤਾਤੇ ਤੁਮ ਕਹ ਅਧਿਕ
 ਰਿਣਾਉ॥ ੬੮॥ ਪੂਰਬ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਬ ਆਏ॥ ਇਸੀ ਪੈਰੁ ਦ੍ਰੋਮ
 ਗਗਨਿ ਧਾਏ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਦੇਸ ਮਾਲਵੇ ਗਏ॥ ਤਾਤੇ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਅ

ਏ॥ ੬੬॥ ਪੁਨਿ ਦੁਆਬੈ ਮੈ ਕੀ ਸਪਯਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਥਮਾ ਥੋਵਾਲ ਪ
 ਛਾਨਾ ॥ ਕੀਰਤ ਪੁਰਤੇ ਅਗੁ ਸੁਸੈ ਹੈ ॥ ਮਾਥੋਵਾਲ ਅਧਿਕ ਮਨਮੋ
 ਹੈ ॥ ੧੦॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਕੀਰਤ ਪੁਰਤੇ ਅਗੁ ਬਰਪਾਂ ਚਕੋ ਸਕੇ ਤੀਗ ॥
 ਨਗਰੁ ਬਸਾਯੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁੰਦਰ ਗਹਰ ਗੀਭੀਗ ॥ ੧੧॥ ਤਵ ਨਨਗ
 ਰੀ ਮੇਅ ਪੁਨਿ ਜਗਜਤ ਹੈ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮ ਉਹ ਠਵਰਤੇ ਮੁ
 ਹਿ ਘਿਅ ਦਯੋ ਪਠਾਇ ॥ ੧੨॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਤਾ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਇਹ ਬਿ
 ਧਸੋ ਕਹਦੀਨਾ ॥ ਕੈਸੀ ਸੁੰਦਰ ਠਵਰਵਹੁ ਮਸੋ ਕਹੈ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ੧੩
 ॥ ਮੈਨਿ ਜਸਾਬ ਯੁਗ ਕੇ ਨਿਰਖੇ ਦੇਸ ਅਪਾਗ ॥ ਯਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਦੇ
 ਖਿ ਕੈਦੀ ਨੇ ਸਕਲ ਸੁਵਾਗ ॥ ੧੪॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਸੁੰਦਰ ਦੇਸ ਅ
 ਧਿਕ ਬਰਸੈ ਹੈ ॥ ਦੇਖਨ ਯਹਨ ਕੇ ਮਨਮੋ ਹੈ ॥ ਸੁਕਪਿਕ ਅਧਿਕ ਸ
 ਰਕਾ ਬੋਲੈ ॥ ਪੰਛਪ ਸੁਮਨਗ ਨਤ ਹਰੈ ਲੈ ॥ ੧੫॥ ਸੀਤਲ ਨੀਰ

ਸਮੀਰਸੁ ਬਹੈ॥ ਬਾਹਮਾਸਏਕਸਾਮਹੈ॥ ਬਾਦਰਚਰਤਗਿਰਨ ੧੧
 ਪਰਚਾਗਾ॥ ਇਹਪ੍ਰਭਜੁਹਮਚਰਿਤਨਿਹਾਗਾ॥ ੧੬॥ ਸੀਤਲਬਰ
 ਝਰੈਗਿਰਝਰਨਾ॥ ਏਕਬਦਨਕਰਜਾਤਨਬਰਨਾ॥ ਤਰੈਨਦੀਪਾ
 ਵਨਸੁਖਦਾਈ॥ ਸੇਤਬਾਹਜਨੁਛੀਰਸੁਹਾਈ॥ ੧੭॥ ਸਦੈਯਾ॥
 ॥ ਬੇਦਪੁਰਾਨਬਖਾਨਤਹੈਕਬਿਸੰਭਵਿਯਾਪਿਤਜੋਗਿਰਗਈ
 ॥ ਛੀਰਸਮਾਨਸੁਸੇਤਾਬਿਗਜਤਉਰਪਜਾਨਸੁਮੇਰਸੁਹਾਈ॥ ਉ
 ਪਰਤਾਗਿਰਮਾਵਤਹੈਵਹਈਸਤਿਯਾਸੁਭਗੀਨਕਹਾਈ॥ ਦੁਸ
 ਰਗੀਗਾਕਿਗੀਗਸਤਾਗਵਿਜਾਜਮੁਨਾਕਿਗੁਦਾਵਰਗਾਈ॥ ੧੮॥
 ਚੋਪਈ॥ ॥ ਤਵਨਨਦੀਪਾਵਨਤਹਗਾਛੈ॥ ਬਿਮਲਸੇਭਜਾ
 ਕੀਜਗਮਾਛੈ॥ ਯੋਸੁਨਿਕੈਸਤਿਗੁਗਤਿਹਬਾਨੀ॥ ਬਿਹਸਿਸੀ
 ਮੁਖਬਿਦਤਬਖਾਨੀ॥ ੧੯॥ ਤਾਕੋਨਾਮੁਕਹਾਸੁਭਲਿੰਜੈ॥ ਸਤਨਾਮੁ

ਵਜਗਮੇਪ੍ਰਗਟਕਹਿਜੈ॥ਸਤ੍ਰਵਕੇਕਾਮਰਬੁਭਈਜੈ॥ਸਰ
 ਬਛੇਗਇਹਠਵਰਕਹਿਜੈ॥੮੦॥ਸਤਿਨਾਮੁਸਵਕੇਪ੍ਰਭੁਜਾਨਹੁ
 ॥੪੪੫੪ਹਨਿਜਸਹੀਪ੍ਰਮਾਨਹੁ॥ਸਿਨਰਾਜਾਕੋਜਗਹੋਈ॥ਸ
 ਤਹਗਾਮਨੀਕਹੀਐਸੋਈ॥੮੧॥ਗਾਧਰਵਪੁਰਬਇਕਭਯੋ॥
 ਬਿੰਦਾਮਿਤ੍ਰਪੁਤਤਿਹਜਯੋ॥ਤਪੁਬਲੁਕਰਿਕੋਵਹਨਰਗਈ॥
 ਮੁਨੀਭਯੋਪੁਰਬਅਧਿਕਾਈ॥੮੨॥ਸਸਤ੍ਰਨਸਾਬਤਵਨਕੋਪੁ
 ਯਾਗਾ॥ਨਿਸਦਿਨਰਾਖੇਕਾਮਰਸੁਧਾਗਾ॥ਆਯੁਧਮਪਨੇਮੰਗ
 ਸਜਾਵੈ॥ਤਬਹੀਅਗਾਬਿਸਿਧਸਿਧਾਵੈ॥੮੩॥ਯੋਬਿਸਿਧ
 ਤਾਕੋਲਖਪਾਈ॥ਭਾਖੇਆਉਤਬੈਰਿਖਗਈ॥ਸੁਨਿਤਿਹਅਧਿ
 ਕਕੋਪਾਜਿਯਮਾਵੈ॥ਆਵਤਏਕਪੁਤਤਿਹਪਾਵੈ॥੮੪॥ਸਕ
 ਲਪੁਤਤਾਕੇਜਬਮਾਗੇ॥ਤਬੈਮੁਨੀਜੁਭਏਦੁਖਾਗੇ॥ਮਹਾਮੋਹਪੁਤ

ਨਜਿਯਧਾਗੀ॥ ਬੂਰਨਗਯੋਸੁਨਦੀਮੰਝਾਗੀ॥ ੮੫॥ ਤਬਤਾਕੇਸ ੧੨
 ਲੀਮੇਨਹੀਬੋਗਾ॥ ਮੁਨੀਜਾਨਕੀਨੇਜਲਬੋਗਾ॥ ਸੋਨਾਗਕਰਿਕੈਲ
 ਘਧਾਈ॥ ਸਤਗਗਮਨੀਤਦਨਕਹਾਈ॥ ੮੬॥ ਏਯੋਸੁਨਿਕੈਸਾ
 ਹਿਬਤਿਹਬੈਨਾ॥ ਪੁਛਤਭਏਤਾਹਿਕਰਿਸੈਨਾ॥ ਕਾਕੋਗਜਤਵ
 ਨਸੁਭਦੇਸਾ॥ ਕਿਹਸੀਤਤਤਿਹਅਧਿਕਪ੍ਰਵੇਸਾ॥ ੮੭॥ ਭੀਮਸੁ
 ਚੰਦਚੰਦੇਗੀਰਾਜਾ॥ ਸਹਰਚੰਦੇਗੀਕੋਸਰਤਾਜਾ॥ ਤਿਨਕੋਬਰੋ
 ਦੇਸਇਹਆਯੋ॥ ਸਕਲਦੇਸੁਤਿਨਆਨਬਸਾਯੋ॥ ੮੮॥ ਤ
 ਕੀਅੰਸਸਕਲਵਹਰਾਨੇ॥ ਰਾਜਕਰਿਤਾਗਿਰਪਰਸਭਥਾਨੈ॥ ਸ
 ਬਤਿਨਬੀਸੁਏਕਹੀਆਹੀ॥ ਭੀਨਭੀਨਠਕੁਰਾਇਤਪਾਹੀ॥ ੮੯॥
 ਜਾਕੋਗਜਤਵਨਸੁਭਠਾਮਾ॥ ਭੀਮਚੰਦਤਾਕੋਭਨਨਾਮਾ॥ ਇਹ
 ਬਿਧਭੇਦਸੁਅਨਕਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਗੁਰਪੁਛੇਸਿਖਕਹੇਸੁਪਰਾ॥ ੯੦॥

॥ ਤਾਪਰਖਸੀਭਏਕਰੁਲਾਧਗ ॥ ਕਛੁਕਹੇਜੇਹਮਤੇਅਬਲੇਬਰੁ
 ॥ ਤਿਨਯੋਕਹੀਜਗਤਸਿਰਤਾਜਾ ॥ ਏਹਬਰੁਦੇਹਸਰੈਮੁਰਕਾਜਾ
 ॥ ੬੧ ॥ ਜੋਇਹਕਥਾਪੜੈਸੁਲਗਾਵੈ ॥ ਜਨਨੀਜਠਰਬਹੁਗਨਹੀ
 ਆਵੈ ॥ ਕਲਕੀਬਾਤਤਾਸਨਹੀਲਾਗੈ ॥ ਨਿਸਦਿਨਪਦਪੰਕਜਮ
 ਹਿਪਗੈ ॥ ੬੨ ॥ ਜੇਕਛੁਦਾਸਮਾਂਗਮੁਖਲੀਨੀ ॥ ਕਰੁਲਾਸਿਧਵ
 ਹੈਤਿਹਦੀਨੀ ॥ ਏਹਤੇਸੁਧਾਸਰੋਵਰਆਹਾ ॥ ਜੇਨੈਹੈਤਿਹਕੋਨਪ੍ਰ
 ਵਾਹਾ ॥ ੬੩ ॥ ਪੁਨਤਾਤੇਸਤਿਗੁਰਕਰਤਾਰਾ ॥ ਕਰੋਕੁਚਕਾਸਰਬਤਿ
 ਆਹਾ ॥ ਚਲਿਤਚਲਿਤਕੇਤਕਦਿਨਲਾਈ ॥ ਕੀਰਤਪੁਰਸੁਪਹੂ
 ਚੇਆਈ ॥ ੬੪ ॥ ਕੀਰਤਪੁਰੀਅਜਬਅਸਥਾਨਾ ॥ ਜਾਸਮਚੰ
 ਦਹਲੇਕਨਆਨਾ ॥ ਗਿਰਦਗਿਰੋਵਰਮੰਧਿਸੁਨਗਰੀ ॥ ਦੇਸਦੇ
 ਸਕੇਬੀਚਉਜਗਰੀ ॥ ੬੫ ॥ ਸੁੰਦਰਸਤਿਗੀਗਾਤਟਜਾਕੇ ॥ ਅੰਰ

१३
 ਰੰਗਸਮਤੁੰਲਿਨਤਾਰੇ॥ ਅਦਭੁਤਾਦਿਪਤਬਗਬਗੋਸੈ॥ ਦੇਖਨ
 ਹਾਰਨਕੋਮਨਮੋਹੈ॥ ੯੬॥ ਬਰਪੀਪਰਕਦਲੀਜਿਹਬਨੈ॥ ਖਿਰ
 ਨੀਦਾਰਿਮਸੇਉਫਰਨੈ॥ ਨਾਰੰਗੀਅਮਰੂਦਬਿਚੰਛਨ॥ ਖਾਟੇਮੀ
 ਰੇਅੰਬਸੁਲੰਛਨ॥ ੯੭॥ ਸ੍ਰੀਫਲਜੁਗਲਜਾਮਨੁਰਾਜੈ॥ ਮਰੂਅ
 ਚੰਬਾਫੁਲਬਿਰਾਜੈ॥ ਗੋਦਾਕਲਿਗਾਹਰਸਿਗਾਗਾ॥ ਜੁਹੀਬਿਧੁ
 ਪਮਾਲੰਗੀਕਿਆਗਾ॥ ੯੮॥ ਨਵਲੰਖਾਜਿਹਬਾਗਾਬਿਰਾਜੈ॥ ਨਿ
 ਰਖੇਮੇਅਪਗਗੀਬਾਨਿਵਜੈ॥ ਪੁਛਤਭੇਯਹਕਦਨਲਗਾਯੈ
 ॥ ਸਿੰਖਨਤਟਸਭਭੇਦਸੁਨਾਯੋ॥ ੯੯॥ ਖਟਸਪਤਮਪ੍ਰਭਜੁਪ
 ਤਿਸਾਹੀ॥ ਕੋਤਕਰੀਨਜੁਅਧਿਕਹਿਯਾਹੀ॥ ਭਿੰਨਭਿੰਨਸਬਹੀ
 ਅਸਥਾਨਾ॥ ਨਿਰਖਤਭਏਨਾਬਭਗਵਾਨਾ॥ ੧੦੦॥ ਦੇਹਗਾ॥
 ॥ ਇਹਉਹਾਂਕੀਖਬਰਸਭਕਹਾਂਪਹੁਚੀਆਇ॥ ਸ੍ਰੀਜਿਹ

ਮਾਖੇਵਾਲੀਮੇਤੇਗਬਹਾਦਰਗਾਇ॥੧੦੧॥ਸਵੈਯਾ॥ ॥ਯੋਸੁਨਿ
 ਕੈਬਤਿਯਾਸਿਖਸਿਗਤਿਮਾਗਚਲੇਮਿਲਕੈਸਭਧਾਈ॥ਪੈਦਲ
 ਝੁਰਮਪਾਗਕਿਧੋਮਨਮਾਨੰਦਕੈਨਿਜਮੇਦਬਢਾਈ॥ਮਾਨਮਿ
 ਲੇਸਭਮਾਗਮੇਧਨਕੇਪਨਕੀਬਰਖਾਬਰਖਾਈ॥ਯੋਮਨਮਾ
 ਹਪ੍ਰਸੰਨਭਏਜਨੁਪਾਗਸਰੰਕਨਵੇਨਿਧਪਾਈ॥੧੦੨॥ਰੂਪਮ
 ਨੁਪਬਿਲੋਕਮਲੋਕਕਸੀਤਮਨੰਤਕਹੈਮਪਮਾਂਗੀ॥ਮਾਜਸਮ
 ਨਨਚੁਖਕਿਧੋਮਲੋਕਚਤੁਰਦਸਬੀਚਸੁਨਾਂਗੀ॥ਗਜਵਿਬੀਸ
 ਜੋਮਹੰਸਨਿਹਾਰਕੈਹੋਤਖੁਸੀਮਨਮੇਬਿਗਸਾਂਗੀ॥ਤ੍ਰਯੋਪਦਪਾਵਨ
 ਕੰਜਬਿਲੋਕਕੈਸੀਤਮਨੰਤਸਭੈਬਲਿਜਾਂਗੀ॥੧੦੩॥ਮਾਨਦਪੂਰ
 ਭਯੋਤਿਹਰੈਰਹਮਾਦਤਜਾਤਸਬੈਨਰਨਾਗੀ॥ਗਾਦਤਗੀਤਚਲੇ
 ਨਰਨਾਗਰਮੰਜੁਲਰੂਪਮਹਾਂਹਿਤਕਾਗੀ॥ਭੂਟਕਲਾਵਤਮੀਰਗੁ

ਨੀਸੁਭਬੀਸਪਛੈਕਰਉਚਸੁਧਾਗੀ॥ਯਾਬਿਧਆਨਪ੍ਰਵੇਸਕਰੇ १੪
 ਪੁਰਸਾਹਨਸਾਹਪ੍ਰਭੂਅਵਤਾਰੀ॥੧੦੪॥ ॥ਇਤਸ੍ਰੀਗੁਰਬਿ
 ਲਾਸਸ੍ਰੀਅਨੰਦਪੁਰਪ੍ਰਵੇਸਕਰਬਰਨਨੰਨਾਮਚਤੁਰਥਮੋਧਿਜਾ
 ਇਸਮਾਪਤਮਸਤੁਸੁਭਮਸਤੁ॥੪॥ ॥ਅਫਜੂ॥ ॥
 ਚੋਪਈ॥ ॥ਇਹਬਿਧਮਿਲਯੋਸਕਲਪਰਵਾਗਾ॥ਜਹਤਹਗ
 ਵਤਮੰਗਲਚਾਗਾ॥ਬਡੀਮਾਤਮਾਤਿਚਿਤਮਾਧਿਕਾਈ॥ਸੁਤਸਤ
 ਨਿਰਖਬਦਨੁਬਿਗਸਾਈ॥੧॥ਸਵੈਯਾ॥ ॥ਯੋਮਨਮਾਤ
 ਪ੍ਰਸੰਨਭਈਨਿਜਨੰਦਜਕੋਤਬਨੈਨਨਿਹਾਰੀ॥ਦੇਵਤਦਾਨਕਿ
 ਧੈਸਨਮਾਨਸੁਲੋਗਨਕੋਨਿਜਤੀਰਹਕਾਰੀ॥ਦੇਤਮਸੀਸਵਧ
 ਇਸਭੈਇਹਭੰਤਕਹੈਮੁਖਬੈਨਸੁਧਾਗੀ॥ਜੀਤਹਹੈਤਬਲੈਜਗ
 ਮੇਸਖਿਜੋਲਗਸੇਸਾਬਿਹਾਸਿਰਧਾਗੀ॥੨॥ਸਵੈਯਾ॥ ॥

ਸੂਰਸਸੀਸੁ ਪ੍ਰਾਸਨ ਬੈਲਗਸੀਤਸਤੀਦਿਨਰੈਨਬਿਚਗੀ॥ਗੈ
 ਨਉਰੁੰਗਨਬਰਖਅਠੰਗਨਬੇਦਗਿਰਾਸੁਬਿਰਾਬਿਸਥਾਗੀ॥
 ਜੋਲਗਨੀਰਸਮੀਰਹੁਤਾਸਨਸਿੰਧਧਰਾਸੁਮੁਰਾਰਭੰਗੀ॥ਤੋ
 ਲਗਜੀਤਰਹੈਜਗਮੇਸਾਖਿਜੋਲਗਗੰਗਜਮੰਨਕੋਥਾਗੀ॥੩॥
 ਮਾਝਿਲਾ॥ ॥ਸਤੁਸੰਗਤਿਤਬਮਿਲੀਹਜੂਰਸੁਆਇਕੋ॥ਸ
 ਰਬਭੇਦਗੁਰਦਿਯਾਏਕਹੇਸੁਨਾਇਕੋ॥ਜਨਮਕਥਾਕਹਿਪੀ
 ਰਚਰਿੰਦੁਸੁਨਾਇਯੋ॥ਹੋਰਿਪਾਸਿੰਧਕਹਿਤੁਤੇਅਧਿਕਰਿਣਾਇ
 ਯੋ॥੪॥ਤੁਮਰੇਸਗਲਬਿਤਾਂਤਹਜੂਰਸੁਭਾਇਯੋ॥ਸ੍ਰੀਅਸਧੁਜ
 ਇਹਤੁਤੇਪੁਰਖਪਠਾਇਯੋ॥ਭੁਤਭਵਿੰਖਭਵਾਨਸਦਾਇਮਜਾ
 ਨਿਯੋ॥ਹੋਤਵਨਪੁਰਖਕੀਜੋਤਿਪ੍ਰਗਟਿਪਹਿਚਾਨਿਯੋ॥੫॥
 ਚੋਪਈ॥ ॥ਯੋਸੁਨਿਕੈਸਾਹਿਬਤਿਹਬਤੀਯਾ॥ਰਾਖਤਭ

ਏਮਾਂਧਿਨਿਜਛਤੀਯਾ॥ਪੁਨਿਸਿੱਖਨਪ੍ਰਭਬਚਨਉਚਾਰੇ॥ਇਨ ੭੫
ਕੋਰੰਛਕਦੈਕਰਤਾਰੇ॥੬॥ਸਦੈਯਾ॥ ॥ਸੂਰਜਕੋਬਰਬੀਸਅ
ਨੁਪਮਤਾਮਹਿਸੋਢਿਮਹਾਂਅਧਿਕਾਈ॥ਤਾਕੁਲਮੇਹਮਪੂਜਕ
ਹੋਵਤਸੇਵਤਹੈਸਤਹੀਜਗੁਆਈ॥ਸੈਲਸਮਾਨਕਹੋਮਹਰੇ

ਪਰਕੋਧਨੁਨਾਰਿਕਹੀਪਰਮਾਈ॥ਇਗੁਰਮਤਸਦਾਕੁਲਭੀਤਰਦੇ
ਹੁਇਨੈਜਭਹੋਇਸਹਾਈ॥੧॥ ॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਸੀਗਤਿ
ਕਹੀਸੁਨਹੁਮਹਾਰਾਜਾ॥ਇਹਤੋਅਲਖਪੁਰਖਸਿਰਤਾਜਾ॥ਜਿ
ਨਗੁਰਮਾਂਤਿਜਗਤਿਬਿਸਥਾਹੀ॥ਇਹਤੋਤਵਨਜਬਰਅਵਤਾ

+
ਗੀ॥ ੮॥ ਯੋਸੁਨਸਰਬਅਨੰਦਜਿਯਧਾਰੀ॥ ਬਸੈਆਨਇਹਠਵਰ
ਬਉਪਈ॥

ਮਝਾਗੀ॥ ਸੀਗਤਿਦੂਰਦੂਰਕੀਆਵੈ॥ ਕੋਦਰਸਨੁਮਨਤਨਤਿਪ

ਤਾਵੈ॥ ੯॥ ਇਕੁਕਸਮੀਰਸੁਸੀਗੁਜੁਆਯੋ॥ ਤਿਨਬਿਤਾਂਤਹਜੁਰ

ਸੁਨਯੋ॥ ਤੁਰਕਨਅਧਿਕਅਨੀਤਉਠਾਈ॥ ਹੋਦੂਕੀਯਸਭ

ਤੁਰਕਬਨਾਈ॥ ੧੦॥ ਏਕਦਿਵਸਉਹਠਵਰਮਝਾਗਾ॥

ਤੰਗੁਸਵਾਮਲਪ੍ਰਗਟਉਤਾਰਾ॥ ਜੋਜੋਯੋਬਤਿਯਾਸਿ

ਖੁਡਨੇ॥ ਸੁਨ ਸੁਨਿ ਸੀਸ ਤਿਗੁਰ ਸਿਰਧੁ ਨੇ॥ ੧੧॥ ਪੁਨ ਤਿਨ ਕਹੀ ੬੭
 ਪ੍ਰਭੂ ਕਰਤਾਰਾ॥ ਯੋਸੁ ਮਲੇਛ ਨ ਕੀਯੋ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਕਾਸੀ ਗਯਾ
 ਕਸਮੀਰ ਪਰਾਗਾ॥ ਏਹਿ ਦੂਕੇ ਤੀਰਥ ਆਗਾ॥ ੧੨॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਗ
 ਚਿ ਇਨ ਕੇ ਸੁਮਿਲੀ ਜੈ॥ ਬਹੁਰੇ ਅੰਗੁ ਜਗਤ ਭ੍ਰਿਜ ਟੀਜੈ॥ ਐਸ
 ਬਿਚਾਰ ਮਲੇਛ ਨ ਮਨੈ॥ ਹਿੰਦੂ ਕਰੇਤੁ ਰਕਤਿ ਨ ਪਨੈ॥ ੧੩॥ ਅਭਿ
 ਲਾ॥ ॥ ਤਹੀ ਸਮੇਤਿ ਹਠ ਵਗਵਿ ਪਾਨਿ ਧਆਇਯੋ॥ ਨਿਰਖ
 ਤਾਤ ਕੋ ਬਿਮਨ ਸੁਬਚਨ ਸੁਨਾਇਯੋ॥ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਸੁਹਮ
 ਕੋ ਬਚਨ ਬਖਾਨਿਯੋ॥ ਹੋਯਾ ਕੋ ਕਛੂ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤੁ ਹਮੁ ਜਿਯ ਜਾਨਿਯੋ
 ॥ ੧੪॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਤੁਰਕ ਨ ਭਾਰ ਦੁਖ ਤੁਭੁ ਏਲੇਈ॥ ਛ
 ਤੀ ਜਗਤ ਨ ਦਿਖੀ ਯਤ ਕੇਈ॥ ਜੇਨਿ ਜਮ ਪਨੇਸੀ ਸਚ ਦਵੈ
 ॥ ਨਿਘਰਤ ਧਰਨਿ ਭਾਰ ਠਹਰਾਵੈ॥ ੧੫॥ ਯੋਸੁ ਨਿਕਰਿ ਪਿਤਰ
 ਸੁਤ ਬਾਨੀ॥ ਬੀਚ ਸਭ ਕਹਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਬਖਾਨੀ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਅੰਗੁ ਮ

ਧਿਕਕੋਆਹੀ॥ਦੇਗਤੇਗਜਾਕੇਗਿਹਮਾਹੀ॥੧੬॥ਯੋਸੁਨਿਤਤਪ
 ਗੀਮਨਮਾਹੀ॥ਫਿਰਕਛੁਬਚਨਬਖਾਨਿਯੋਨਾਹੀ॥ਕਿਤਕਕਾਲੁ
 ਇਹਤਾਂਤਬਿਤਾਈ॥ਚੜ੍ਹੇਸੁਨਾਮਸਿਕਾਰਜਤਾਈ॥੧੭॥ਦਿਲ
 ਕਹਸਤਿਗੁਰਤਬਗਯੋ॥ਯੋਚਲਿਨਾਸਤਵਨਕਾਕਯੋ॥ਪੀਛੈ
 ਮਾਤਾਸਬਪਰਵਾਹਾ॥ਜਹਤਹਫਿਰੇਦੂਢਨਹੀਸਾਰਾ॥੧੮॥ਮ
 ਤਾਅਧਿਕਮਨੁਪਠਾਏ॥ਜਹਤਹਨਿਰਖਸਕਲਚਲਾਏ
 ॥ਇਹਸਭਭੇਦੁਕਿਪਾਨਿਧਜਾਨੈ॥ਅਵਰਜੀਵਕੋਉਕਹਾਪਛ
 ਨੈ॥੧੯॥ਮਾਤਾਕਛੁਸਾਰਜਬਲਹੀ॥ਯੋਬਤੀਯਾਅਪਨੇਚਿ
 ਤਕਹੀ॥ਗਜਾਕੇਗੇਹੈਹੈਪਾਸਾ॥ਕੇਕਰਿਹੈਅੰਨਜਾਇਬਿਲਾਸ
 ॥੨੦॥ਸੁਖਆਨਦਸੋਨਿਜਆਜੈਹੈ॥ਕਛੁਚਿੰਤਮਨਅਧਿਕ
 ਨਕੈਹੈ॥ਅਬਤੁਮਸੁਨਹੁਬਿਮਾਹਕੀਕਥਾ॥ਬਹੁਰਸੁਵਹੈਕਹੈਗੋ
 ਜਥਾ॥੨੧॥ਦਿਲੀਕਹਸਤਿਗੁਰਜਿਮਗਯੋ॥ਜਾਕਰਨਾਸਮਲੇ

ਛੰਕਯੋ॥ ਅਮਰਲੋਕਜੋਬਸਯੋਦਿਆਲਾ॥ ਜੇਊਕਹੋਗੋਕਥਾ ੬੮
 ਵਿਸਾਲਾ॥ ੨੨॥ ਪਾਛੈਸਰਬਸਿਗਤਾਅਹੀ॥ ਵਰਜਨਕੈਨਿਜ
 ਭੇਟਚਢਾਹੀ॥ ਜੇਮਨਜਾਅਵਤਸਿਖੁਪਗੈ॥ ਬਿਨੁਮਾਂਗੈਤਾਹੂਕੀ
 ਫਰੈ॥ ੨੩॥ ਸਿਗਤਿਏਕਲਹੋਰਭੁਲੀਜੈ॥ ਅਧਿਕਸਿੱਖਤਿਹਸ
 ਥਲਹੀਜੈ॥ ਅਨਕਭੇਟਲੈਕਰਤੇਊਅਏ॥ ਕੇਤਕਾਦਿਵਸਜੁ
 ਰਹਾਏ॥ ੨੪॥ ਏਕੁਸਿੱਖਤਿਨਮੇਬਰਖੰਡੀ॥ ਜੀਤਕੁਵਗਿਮਾਂ
 ਤਾਜਿਹਪੁੰਡੀ॥ ਤਿਨਇਹਭਾਂਤਿਕਰੀਅਰਦਾਸਾ॥ ਮਾਤਾਜੂਸੁਨਿ
 ਯੈਗੁਨਤਾਸਾ॥ ੨੫॥ ਅਮਗਿਹਮੇਕੰਨਾਇਕਅਹੀ॥ ਅੰਗੀ
 ਕਾਰਕਰੈਪ੍ਰਭਵਾਹੀ॥ ਸੁਨਿਕਰਿਯੋਤਾਕੋਬੀਚਾਗਾ॥ ਮਨਤਭਯੋ
 ਸਕਲਪ੍ਰਵਾਗਾ॥ ੨੬॥ ਏਕਥਾਤਮੁਖਵਾਕਥਖਾਨੀ॥ ਲੈਹੈਬਿਅ
 ਹਪ੍ਰਗਾਦਿਇਹਥਾਨੀ॥ ਤਿਨਯੋਕਹੀਲਹੋਰਬਿਵਾਹੈ॥ ਜਹਤਹ
 ਸੇਵਕਪੈਜਬਢਾਵਹਾ॥ ੨੭॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖਕਹੀਤੋਰਜਸੁਕੈਹੈ॥ ਈ

ਹਾਂ ਅੰ ਲੋਹੇ ਰਕ ਰਿਲੈ ਹੈ॥ ਮਾਨ ਬਾਤ ਵਹ ਇਤੈ ਬੁਲਾਯੋ॥ ਕੋਟਿ ਭਾਂ
 ਤਿ ਸੋ ਜਨ ਸੀ ਗਲਿ ਆਯੋ॥ ੨੮॥ ਈਹਾਂ ਇਹ ਲੋਹੇ ਰਨਿ ਜਗਨ
 ਯੋ॥ ਜਾਨਤ ਜਾਹਿ ਰਾਵ ਅਰੁ ਗਨਯੋ॥ ਅਮਿਤ ਸੀ ਗਤਾ ਦੇ ਤਿਹ ਸੀ
 ਗਾ॥ ਬਸੀ ਬਜਾਯੋ ਤਾਹਿ ਨਿਸੀ ਗਾ॥ ੨੯॥ ਜਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਪਨੁ ਸੇ ਬ
 ਨਜਹੁ ਆਈ॥ ਬਿਡਤਾਲ ਹੋਖਟੇ ਅਧਿਕਾਈ॥ ਜਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਅਹਿ
 ਹੋਵੈ ਨਹੀ ਪਨਾ॥ ਲਿਹੁ ਸੁਹਜੂਰੇ ਆਮਨ ਗਨਾ॥ ੩੦॥ ਰੋਪਰ
 ਸੀਨੰਦ ਪੁਰਉ ਸੀ ਆਗਾ॥ ਲਿਖ ਕਰ ਜਹਤਹ ਪਰਯੋ ਸੁਧਾਗਾ॥
 ਯੋ ਸੁਨਿ ਅਧਿਕ ਸੁਜੁਰੇ ਬਜਾਗਾ॥ ਕੋਤ ਕਲਗੇ ਸੁਮੰਧਿ ਪਹ
 ਗਾ॥ ੩੧॥ ਦੇਹਗਾ॥ ॥ ਛਪਰ ਬੰਦ ਸਰਕਾਰ ਕੇ ਦਈ ਹਜੂਰ
 ਕਰਾਇ॥ ਜਿਹ ਗਾਂਠੀ ਮੇਦਰ ਬੁਨਹਿਤਾ ਕੋਦੀ ਅਬਹੁ ਭਾਇ॥
 ੩੨॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਖਾਟਕ ਮਾਇਦਰ ਬੁਲੈ ਜਾਇ॥ ਪੁੰਜੀ ਦੇ
 ਸਰਕਾਰ ਪੁਜਾਇ॥ ਅੰਕ ਛੁਬਿ ਪਨ ਕਿਸੀ ਕਹੋਇ॥ ਭਰਸਰ

ਕਾਰੋਲੇਵੈਸੋਇ॥੩੩॥ਚੋ॥ ॥ਕੋਤਕਸਕਲਸੰਸਾਰਕੇਸਕ ੬੬
 ਲਬਜਾਰਦੁਕਾਨ॥ਜਨੁਕਕਿਪਾਨਿਧਰਿਤਕਰਪਰੇਸਰਬ
 ਇਤਆਨ॥੩੪॥ਚੋ॥ ॥ਇਹਬਿਪਕੋਤਕਤਹਾਂਬਨਾਇ॥ਬ
 ਹੁਰਸੁਹਿਅਤੇਚਢੇਬਜਾਇ॥ਬਾਂਕੀਜੇਦਸੁਭਤਯੋਦਿਪੈ॥ਜਾ
 ਕੋਨਿਰਖਸੋਭਛਬਿਛਿਪੈ॥੩੫॥ਦੇਦਿਸਕਰੇਬਿਆਹਕੇਕ
 ਜਾ॥ਭਯੋਪ੍ਰਸੰਨਸੁਸਰਬਸਮਾਜਾ॥ਕਿਤਕਦਿਦਸਨਿਜਬਸੇ
 ਤਹਾਹੀ॥ਕੀਨਚਰਿਤਜੋਗਨੇਨਜਾਹੀ॥੩੬॥ਸੀਖਨਗੀਛੰਦ
 ॥ਕਰਕੇਕਾਜਪੁਰੀ॥ਪ੍ਰਭਯੋਹਜੁਰੀ॥ਦਯੋਦਾਨਨੇਕੀ॥ਕ
 ਥੈਕੋਨਏਕੀ॥੩੭॥ਸੁਬਾਜੇਬਜਾਯੋ॥ਧਨੀਲੈਬਸਾਯੋ॥ਜਿਤੇ
 ਬਿੰਪਛਾਢੀ॥ਗਏਚਾਇਗਾਢੀ॥੩੮॥ਲਗੀਮੈਕਮੀਨੀ॥ਦ
 ਏਦਾਮਚੀਨੀ॥ਗਗੀਬੀਸਿਧਾਏ॥ਪਨੇਦਾਨਲਿਜਾਏ॥੩੯॥
 ਕਮੀਕੋਨਕਾਈ॥ਜਹਾਂਲੰਛਗਾਈ॥ਕਗੀਗੀਤਰੂਰੀ॥ਭਯੋਬਮ

ਹੁਪੁਰੀ॥੪੦॥ਦਯੋਦਾਜਜੇਈ॥ਜਬਜੇਗਜੇਈ॥ਇਕਦਮੇਸ
 ਕੋਨੈ॥ਬਿਠੇਨਬਤੋਨੈ॥੪੧॥ਧੁਬੀਜੇਬੁਲਾਏ॥ਹਜੂਰੰਸੁਆਏ
 ॥ਮੁਖਾਰੰਸੁਬਿਦੀ॥ਕਹਯੋਜੀਮੁਕੰਦੀ॥੪੨॥ਬਸੰਨੈਹਮਗੋਲਿ
 ਆਵੇਪਖਾਰੇ॥ਧੁਬੀਯੇਉਚਾਗੀ॥ਬਿਨੈਹੈਹਮਾਗੀ॥੪੩॥ਪ੍ਰਭੂ
 ਲਾਕਚੀਗੀ॥ਇਤੈਨਹਿਨੀਗੀ॥ਸੁਨੀਮੇਸਕਾਨੀ॥ਲਯੋਹਾਬ
 ਬਾਨੀ॥੪੪॥ਹਨੋਸੈਲਮਿਮਾਨੈ॥ਉਠੀਧਾਰਜਾਨੈ॥ਨਦੀਕੁਲ
 ਭਾਗੀ॥ਚਲੀਮੇਸਧਾਗੀ॥੪੫॥ਕਿਤੈਕੋਸਸੈਲੀ॥ਹੁਤੇਸਮਾਗੀ
 ਲੀ॥ਪਨੀਕੋਨਨਾਮੀ॥ਭਯੋਨੀਰਧਾਮੀ॥੪੬॥ਜਿਨੈਨੈਨਦੇਖਾ
 ॥ਬਿਸੀਮੇਬਿਸੇਖਾ॥ਕਰੀਯੋਦਧਾਈ॥ਪ੍ਰਭੂਕੀਦਭਾਈ॥੪੭॥
 ਅਜੰਲਗਜੇਨੈ॥ਚਲੈਧਾਰਤੋਨੈ॥ਸਿਰੰਸੈਲਤਾਗੀ॥ਚਲੈਬ
 ਰਮਾਗੀ॥੪੮॥ਕਰੀਤਾਹਿਬਾਪੀ॥ਚਲੋਬਾਗਮਾਪੀ॥ਪ੍ਰਭੂ
 ਧੋਇਬਾਰੇ॥ਧਰੇਆਨਆਗੇ॥੪੯॥ਲਏਓਢਮੀਗੀ॥ਮਿਮੈ

ਜਾਨਸੀਗੀ॥ ਤਹੀ ਤੋ ਨ ਕਾਲੀ॥ ਭਯੋ ਮੇ ਸਖਿਆਲੀ॥ ੫੦॥ ਬਨੀਏ ੧੦
 ਕਾਮਾਈ॥ ਤਬੈ ਯੋ ਅਲਾਈ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਤੋ ਰਾਗੋ॥ ਮੁਰੈ ਚੋਰ ਲਾਗੋ
 ॥ ੫੧॥ ਗਈ ਹਦ ਚੋਰੀ॥ ਰਹੀ ਨਾਹਿ ਭੋਰੀ॥ ਕਹੇ ਕਾਹਿ ਜਾਊ॥ ਮਰੈ
 ਬਿਖੁ ਖਾਊ॥ ੫੨॥ ਸੁਥੈ ਲੀਹੁ ਪੈਯਾ॥ ਸਭੈ ਚੋਰ ਗੋਯਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ
 ਤੋ ਹਿਤੀਰੀ॥ ਭਯੋ ਮੇ ਫਕੀਰੀ॥ ੫੩॥ ਪਿਟੈ ਹਾਥ ਰੋਵੈ॥ ਸਿਰੈ ਧੂਹ ਪੈ
 ਵੈ॥ ਇਸੀ ਹਾਲ ਹੋਗੀ॥ ਕਹੇ ਨਾਥ ਫੇਰੀ॥ ੫੪॥ ਚਿੰਤਾ ਨਹਿ ਕੈਰੇ
 ॥ ਗਯੋ ਸੋਇ ਲੈਰੇ॥ ਕਿਤੇ ਥੇਰੁ ਪੈਯਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਤ ਸੈਯਾ॥ ੫੫॥
 ਇਸੈ ਬੈਨ ਗਾਈ॥ ਭਏ ਮੇਨ ਗਾਈ॥ ਪੁਨਿ ਬੈਨ ਬੋਲੈ॥ ਕਹੀ ਲੇਹੁ
 ਟੋਲੈ॥ ੫੬॥ ਜਗ ਚੋਰ ਆਲਾ॥ ਦਸੇ ਦੀਨ ਦਿਆਲਾ॥ ਗਏ
 ਥੀਰ ਧਾਏ॥ ਤਿਸੈ ਬਾਂਧ ਲਾਏ॥ ੫੭॥ ਧਨ ਸੋ ਕਢਾਈ॥ ਬਨ
 ਕੋ ਦਿਵਾਈ॥ ਨਹੀ ਜਾਨਿ ਮਾਕੋ॥ ਪੁਰੀ ਤੇ ਨਿਕਾਰੋ॥ ੫੮॥ ਪ੍ਰ
 ਭੁ ਜੋ ਸੁਛਾਯੋ॥ ਧਨ ਧੀਨ ਗਾਯੋ॥ ਪੁਰ ਕਾ ਜਕੈ ਕੈ॥ ਚਢੇ ਜੋ ਸਲੈ

ਕੇ॥ ੫੯॥ ਪੁਰੰਨਦਆਈ॥ ਬਡੇਮੇਦਪਾਈ॥ ਜਲੰਦਰਪੀਅਮ
 ॥ ਮਹਾਮੇਦਬੀਆ॥ ੬੦॥ ਗਵੈਗੀਤਨਗੀ॥ ਬਚਿੰਤੰਬਿਚਾਰੀ॥
 ॥ ਇਸੇਦਨਦੀਨਾ॥ ਨਹੀਕਹਿਕੀਨਾ॥ ੬੧॥ ਭੁਯੇਬਜਾਹਪੁਗਾ॥
 ਕਥੈਕੋਨਸੁਗਾ॥ ਬੁਰਾਨਾਬਛਾਈ॥ ਜਥਾਬੁੱਧਗਾਈ॥ ੬੨॥ ਲਿ
 ਖੇਸੇਸਮਾਈ॥ ਨਹੀਪੁਰਪਾਈ॥ ਸੁਨੇਗਾਬਮੰਗੀ॥ ਲਿਖੇਯਹਿ
 ਠੰਗੀ॥ ੬੩॥ ਕਿਤੇਕਾਲਬੀਤਾ॥ ਜਥੈਮੇਸਰੀਤਾ॥ ਦਿਨੰਏਕਕੋ
 ਨੈ॥ ਬਿਠੇਨਾਬਤੋਨੈ॥ ੬੪॥ ਤਬੈਦੂਤਆਯੋ॥ ਕਛੂਗੋਪਗਾਯੋ॥
 ॥ ਪ੍ਰਭੈਦੀਨਦੇਗਾ॥ ਬਛਮੇਅਨਮੇਗਾ॥ ੬੫॥ ਮਧੁਭਾਰਛੰਦਾ॥
 ॥ ਯੋਲਿਖੇਮੇਆਪਾ॥ ਲਹਿਹਿਤਪ੍ਰਤਾਪਾ॥ ਪਰਬੰਧਪੂਰ
 ॥ ਬਲਗਮੇਸਛੁਟਾ॥ ੬੬॥ ਗਜਨਿਮਸਗਾਇ॥ ਹੋਇਆਪ
 ਮਾਇ॥ ਇਮਪੜਨਾਬਾ॥ ਲਿੰਖੀਸੁਗਾਬਾ॥ ੬੭॥ ਬਲੁਹੇਮ
 ਮਾਇ॥ ਸਭਕਿਛੁਭੁਪਾਇ॥ ਕਾਟੀਸੁਫੰਧਾ॥ ਮਾਰਿਭਏਮੰਧ

॥६८॥।।ਤੁਮਕਰਨਜੇਗ।।ਕੀਜੈਜੁਹੋਗ।।ਸਤੁਤੁਮਰਗਥਾ।।ਨਹੀ ॥੧॥
 ਛਪੀਗਾਥਾ।।੬੯॥।।ਯੈਦੈਸੁਪੀਗ।।ਦਯੈਤੋਰਬੀਗ।।ਭਯੈਪੈਨ
 ਭੇਸ।।ਜਾਦਿਯੈਸੀਦੇਸ।।੭੦॥।।ਭਏਖੁਸੀਨਾਥ।।ਲਹਿਗੁੜਗ
 ਥਾ।।ਜਾਨੇਮਤੰਤ।।ਹੈਜਗਤਕੰਤ।।੭੧॥।।ਨਹੀਕਛੁਹੀਨ।।ਸਾਹ
 ਬਪ੍ਰਬੀਨ।।ਨਵਕਲਾਸਤ।।ਹੈਪੁਰਬਤ।।੭੨॥।।ਟੀਕਾਸੁਭਾ
 ਲਾ।।ਦੀਨੇਦਿਯਾਲਾ।।ਦੇਹਮਝਾਗ।।ਨਹੀਕਰੀਟਾਗ।।੭੩॥।।ਇ
 ਤਕੀਕਹਾਨ।।ਦੈਸੁਨਹੁਕਾਨ।।ਇਤਬਸਤਨਾਥ।।ਨਿਤਰਵਤ
 ਗਾਥਾ।।੭੪॥।।ਕਿਸਨਾਵਤਾਗ।।ਤਜਕੈਜੀਜਾਗ।।ਪੁਰਮਨਦਜ
 ਨ।।ਬੈਠੇਨਿਧਾਨ।।੭੫॥।।ਦਿਨਸਵਾਜਾਮਾ।।ਚਢਯੈਸੁਤਾਮਾ।।ਪ
 ਲਪੀਤਿਆਗ।।ਬਹਿਭੂਮਲਾਗ।।੭੬॥।।ਤਬਕਹੀਦਾਸ।।ਪ੍ਰ
 ਭਕਾਬਿਲਾਸ।।ਪਲਪੀਬਿਰਾਗ।।ਬਹਿਭੂਮਝਾਗ।।੭੭॥।।ਜਾ

ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤੇ ੩੫)

ਹਰਜੁ ਹੋਇ ॥ ਜਾਨੈ ਜੁਲੇਇ ॥ ੧੮ ॥ ਭੁਜੈ ਗਛੰਦਾ ॥ ॥ ਤਬੈ ਨਾਥ
ਗਾਈ ॥ ਜੁਨੇ ਬਤਭਾਈ ॥ ਗਏ ਆਪ ਦਿੱਲੀ ॥ ਜਹਾਂ ਦੁਤ ਨਿੱਲੀ ॥
੧੯ ॥ ਮਲੇਛੀ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਜਰਲੈ ਉਪਾਰੀ ॥ ਇਹੈ ਬਤ ਜਾਨੈ ॥ ਕ
ਰੈ ਯੋਕ ਹੋਨੈ ॥ ੨੦ ॥ ਸਿਖੈ ਏਕ ਆਯੋ ॥ ਤਿਕਾ ਲੰਗਭਾਯੋ ॥ ਜਿਸੀ
ਤਾਹਿ ਬੀਤੀ ॥ ਕਹੀ ਸੋਇ ਗੀਤੀ ॥ ੨੧ ॥ ਸਬੈ ਭੇਦੁ ਸਾਗਾ ॥ ਤਿਨੈ ਯੋ
ਉਚਾਰਾ ॥ ਕੀਯੋ ਨਾਥ ਪਾਸਾ ॥ ਦਿਲੀ ਮੰਧਿ ਜਾਨਾ ॥ ੨੨ ॥ ਤਬੈ ਬ
ਗਮਾਹੀ ॥ ਬਸੈ ਜਾਇਤਾਹੀ ॥ ਇਕੈ ਕੋ ਬੁਲਾਈ ॥ ਕਹੀ ਬਤਭਾ
ਈ ॥ ੨੩ ॥ ਚੌ ॥ ॥ ਸਰਫੀ ਏਕ ਦਈ ॥ ਤਿਹ ਹਾਥਾ ॥ ਕਹੀ ਜਾਹਿ
ਪੁਰਮੈ ਅਜਨਾਥਾ ॥ ਆਨ ਪੁਜਾ ਦਿਹਮੈ ਕਛੁ ਦੀਜੈ ॥ ਯਾਮੈ ਰਤੀ
ਗਹਰੁ ਨਹੀ ਕੀਜੈ ॥ ੨੪ ॥ ਚਲੇ ਲੋਗ ਪੁਰਮੈ ਵਹ ਆਯੋ ॥ ਜਿ
ਹਹ ਲਵਾਈ ਗਟਤ ਕਾਯੋ ॥ ਮੁਹਰ ਬਿਲੇ ਕਤ ਬੈਤਿ ਨ ਕਹੀ ॥ ਯ

ਕੀਸਕਲਐਸਇਹਅਹੀ॥੮੫॥ਕਾਤੇਕਹਾਮੁਹਰਤੈਪਾਈ॥ ੧੩
 ਤਵਨੈਗਾਥਾਸਰਬਸੁਨਾਈ॥ਕੇਤਕਲਏਸਾਥਅਸਵਾਗ॥
 ਏਕਕੋਊਆਛੇਸਰਦਾਗ॥੮੬॥ਮੁਝੈਬੁਲਾਇਤਾਸਨਿਜਲੀ
 ਆ॥ਸਰਫੀਕਾਛਹਾਬਮੁਹਦੀਆ॥ਕਹੀਸਹਰਮਹਿਅਬ
 ਹੀਜਾਈ॥ਮੁਝੈਆਨਦੈਬੇਗਮਿਠਾਈ॥੮੭॥ਭਿਦਦਰੋਗੇਸ
 ਭਹੀਲਯੋ॥ਜਾਸਰਕਾਰਹਖਬਰਸੁਕਯੋ॥ਆਗੈਦੂਤਸੁਦ
 ਸਟਅਪਾਗ॥ਚੁਗਲੀਖਾਈਹੁਤੀਹਜਾਗ॥੮੮॥ਨਾਮਗੁਰੂ
 ਕਾਸੁਨਕਰਿਸਾਹ॥ਖੁਸੀਭਯੋਮਨਮੇਬਹੁਆਹੀ॥ਤਾਕੋਕਹੀ
 ਕੈਦਨਿਜਕੋਗ॥ਬੀਦੀਖਨੈਆਨਸੁਧੋਗ॥੮੯॥ਮਧੁਭਾਰਛੰ
 ਦਾ॥ਯੋਸੁਨਸੁਪਾਇ॥ਲੈਗੇਬੁਲਾਇ॥ਜਿਹਹੁਤੀਬੰਦਾ
 ਆਨਯੋਮੁਕੰਦਾ॥੯੦॥ਜੀਜੀਰਤਾਗ॥ਬੇੜੀਬਿਚਾਗ॥ਸਭਅੰ

ਗਾਅਗਾਨਹੀਕਰੀਸੀਗਾ॥੬੧॥ਸਿੱਖਨਬਿਚਾਗਾ॥ਕੀਨਿਉਚਰ
 ॥ਕਿਹਬਾਨਆਨਾ॥ਮਾਰੇਨਿਧਾਨਾ॥੬੨॥ਬਿਨਕਾਮਜਾਨਾ॥ਦੀ
 ਨੇਪਰਾਨਾ॥ਯੈਜੁਨਦਿਯਾਲਾ॥ਕਹਿਦੀਉਤਾਲਾ॥੬੩॥ਜੈਜਾ
 ਨਚਾਗਾ॥ਤਬਛੂਟਜਾਗਾ॥ਹਮਲਹਿਪਵਿੱਤ੍ਰ॥ਕੀਨਚਰਿਤ੍ਰ॥੬੪॥
 ਯੈਕਹਨਨਾਗਾ॥ਗੇਛੂਟਜੰਜਾਗਾ॥ਪਗਬੇਰਬੰਧਾ॥ਭਈਦੂ
 ਰਫੰਧਾ॥੬੫॥ਗਏਨਿਕਰਸਿੱਖਾ॥ਨਹੀਕਿਜੀਦਿੱਖਾ॥ਸਬਗਏ
 ਢੇਗ॥ਇਕਰਹਾਫੇਗ॥੬੬॥ਤਿਨਕਹੀਈਸਾ॥ਇਹਭੇਟਸੀਸ
 ॥ਬੋਲੇਦਿਆਲਾ॥ਸਿੱਖਾਨਿਹਾਲਾ॥੬੭॥ਨਹੀਕਰਸੁਚਿੰਤਾ॥
 ਗੁਨਰਟਬਿਅੰਤਾ॥ਕਰੁਨਾਨਿਧਾਨਾ॥ਰਚਰਹਤਜਾਨਾ॥੬੮॥
 ॥ਦਿਨਾਇਕਦੋਪਾਇ॥ਤਬਤੁਰਕੁਆਇ॥ਇਮਕਹੈਬੈਨਾ॥ਤੁ
 ਮਸੁਲਹੁਮੇਨਾ॥੬੯॥ਮਧਦੀਨਆਉ॥ਚਹੈਸੁਪਾਉ॥ਸਭ

ਦੇਸਰਾਜਾ ਸੁਬਾਸਮਾਜਾ ॥ ੧੦੦ ॥ ਇਮਨਿੰਤਾਨਾ ਦੇਖੀਬਖ ॥ ੧੩
 ਨਾ ਸੁਨਕਹੈ ਦਿਆਗਾ ਜੜ੍ਹੜਖਨਮਾਗ ॥ ੧੦੧ ॥ ਤੁਰਦੀਨਸੀ
 ਸਾ ਪਨਹੀਸੁਬੀਸਾ ॥ ਤੁਰਜੇਰਜੇਇ ॥ ਲੇਲਾਇਸੋਇ ॥ ੧੦੨ ॥
 ਫਿਰਕਰੈਤਾਗ ॥ ਤਨਕੇਮੰਝਗ ॥ ਅਸਸਹੈਕੋਇ ॥ ਬਿਨਨਾਬ
 ਸੋਇ ॥ ੧੦੩ ॥ ਰਹਅਚਲਮੇਸਾ ॥ ਗਿਰਮੇਰਜੈਸਾ ॥ ਜਿਮਧਰਧੀ
 ਗ ॥ ਤਿਮਰਹਸਰੀਗ ॥ ੧੦੪ ॥ ਕੋਊਗਗਨਜਾਨਾ ॥ ਮਾਰੇਸੁਬਨਾ ॥
 ਤਿਹਪਰੈਸੀਸਾ ॥ ਨਹੀਲਗੈਕੀਸਾ ॥ ੧੦੫ ॥ ਜਿਮਸਿੰਧਜਾਨਾ ॥
 ਰਹਬਿਰਨਿਧਾਨਾ ॥ ਝੁਖੈਅਨੇਕਾ ॥ ਨਹਿਗਨੈਏਕਾ ॥ ੧੦੬ ॥ ਫਿ
 ਰਅਮਲੇਛਾ ॥ ਇਮਕਰੈਪੇਚਾ ॥ ਹੋਊਮੁਗੀਦਾ ॥ ਲਿਖਲੈਰਸੀ
 ਦਾ ॥ ੧੦੭ ॥ ਬਹਾਦਰਸੁਤੇਗਾ ॥ ਬਚਮਾਨਬੇਗਾ ॥ ਬਹੁਝੁਖੈਆ
 ਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭਇਕਨਮਾਨਾ ॥ ੧੦੮ ॥ ਇਕਦਿਨਨਾਬਾ ॥ ਕਹੀਸਿੰਘ

ਗਾਥਾ॥ ਜਪੁਪੜਪ੍ਰਬੀਨ॥ ਭਏਧਿਆਨਲੀਨ॥ ੧੦੯॥ ਸਿਖ
 ਖੜਗਕਾਢਾ॥ ਕਰਚਰਿਤਗਾਢਾ॥ ਤਬਉਡਾਸੀਸਾ॥ ਭਯੋਲੇਪ
 ਈਸਾ॥ ੧੧੦॥ ਤਬਤੁਰਕਨਧਾਗ॥ ਲੀਯੋਸਿੰਘਮਾਗ॥ ਬਪੁ
 ਗਿਰਦਜਾਨਾ॥ ਚੋਕੀਬਿਠਾਨਾ॥ ੧੧੧॥ ਇਮਲਖਤਨਿੰਡਾ॥ ਬਡ
 ਭਯੋਚਰਿਤਾ॥ ਨਹੀਸੀਸਾਗ॥ ਕਿਹਗਯੋਅਗਾਗ॥ ੧੧੨॥
 ਯੋਸੁਨਦਿਯਾਗ॥ ਬਚਕਰਉਚਾਗ॥ ਕੋਈਸਿਖਸੁਜਾਨਾ॥ ਤਿ
 ਹਕਰਪਯਾਨਾ॥ ੧੧੩॥ ਸੁਲਸਿੰਘਏਕਾ॥ ਜਿਹਗੁਲਮਨਿਕਾ॥
 ਤਿਨਕਹੀਆਹੀ॥ ਮੇਲਾਯਕਨਾਹੀ॥ ੧੧੪॥ ਰੰਘਵੇਟਬੀਸਾ॥
 ਮੇਹੰਦਤੰਸਾ॥ ਮੁਹਜੋਗਹੋਇ॥ ਪ੍ਰਭਕਹੈਸੋਇ॥ ੧੧੫॥ ਨਿਜ
 ਹੋਪ੍ਰਸੰਨਾ॥ ਤਿਨਕਹੀਪੀਨਾ॥ ਸਮਝਾਕਥਾਨਾ॥ ਭਿਜੋਨਿਧਾਨਾ॥
 ੧੧੬॥ ਲਿਖਹੁਕਮੁਦੀਨਾ॥ ਲੈਚਲਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ਜੁਗਜਾਮਾ

ਛੰਦ

+

ਗਾਪਹੁਚੇਸੁਤਾਹੀ॥੧੧੭॥ਭੁਜੰਗਅਰਧਾ॥ ॥ਹੁਤੇਸਿੰ ੧੪
ਖੁਤਾਹੀ॥ਅਗਮਾਸਿੰਘਆਹੀ॥ਪੁਛੈਧਾਮੁਆਈ॥ਲਯੇ
ਤਾਬੁਲਾਈ॥੧੧੮॥ਲਿਖਾਨਾਬਦੀਨਾ॥ਪਛੋਪਾਰਬੀਨ
॥ਤਿਸੈਕੋਬਿਠਾਈ॥ਸਿੰਧੀਲੈਦਿਖਾਈ॥੧੧੯॥ਕਰੈਗਾਢ
ਹੀਆ॥ਤੁਹਾਂਪਾਂਵਦੀਆ॥ਜਹਾਂਨੇਕਚੋਕੀ॥ਪਰੇਦੁਤਭੋਕੀ॥
॥੧੨੦॥ਇਨੈਦੀਸਕੰਧਾ॥ਭਏਮੁੜਅੰਧਾ॥ਕਿਨੀਨਨਿਹਾਰਾ
ਨਹਾਂਹੁਉਚਾਰਾ॥੧੨੧॥ਕਛੁਬੈਤਪਾਈ॥ਇਤੈਲੈਪੁਜਾਈ
॥ਤਹੀਸੀਸੁਰਾਖਾ॥ਪ੍ਰਭੂਜੈਸਭਾਖਾ॥੧੨੨॥ਮਲੇਛੀਸੁਰਾਈ
॥ਪਿਛੈਪਾਛੁਤਾਈ॥ਹਥੀਹਾਥਮਾਰੈ॥ਸਮਾਜੋਬਿਚਾਰੈ॥੧੨੩॥
॥ਧੁਜਾਧਰਮਧਾਰੀ॥ਖਿਲੇਆਵਤਾਰੀ॥ਉਨੈਸੀਸਛਾਰਾ॥ਤੁ
ਈਲੇਅਪਾਰਾ॥੧੨੪॥ਅਕਿੰਲਾ॥ ॥ਚੰਦਸੂਰਧਰਕਾਸਜ

ਬੈਲਗਜਾਨਿਯੈ॥ ਪਾਨੀਪਤਨਹੁਤਾਸਨਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਮਾਨਿਯੈ॥
 ਤਬਲਗਪ੍ਰਭੁਕੇਸੁਜਸੁਤਰਕਸਿਰਛਰਹੈ॥ ਰੋਧੀਨਪੈਨਪਰ
 ਲੋਕਸੁਰਗੁਜੈਕਾਰਹੈ॥ ੧੩੫॥ ਅਮ੍ਰਿਤਲ॥ ॥ ਸੀਸਗੀਜਤੁ
 ਯੇਤਾਹਿਸੁਤਨੁਇਤਮਾਇਯੋ॥ ਜਤਨੁਪਾਇਕਰਿਕੀਰਤਪੁਰਪ
 ਹੁਚਾਇਯੋ॥ ਮਹਾਰਾਜਜਬਯੋਸੇਨਨਸੁਨਪਾਇਯੋ॥ ਰੋਗੀਬਿ
 ਲਮੁਨਹੀਕੀਨਸੁਤਰਤੁਸਿਧਾਇਯੋ॥ ੧੩੬॥ ਸਦੈਯਾ॥ ॥ ਅ
 ਨਸਮਾਜੁਜੁਕੇਪੁਰਕੀਰਤਪੋਰਪੋਰਸਤਹੀਨਰਨਗੀ॥ ਕੋਟਿਬਿ
 ਧਾਨਕੀਜੋਰਸੁਸੇਜਨਯੋਸੁਬਿਵਾਨਕੀਬਿਜੇਤਬਿਚਾਗੀ॥ ਕੇਸ
 ਰਪਾਨਫੁਲੇਲਗੁਲਾਬਹਫੁਲਨਕੀਬਰਖਾਕਰਡਾਗੀ॥ ਤਾਲ
 ਮ੍ਰਿਦੰਗਸੁਰੰਗਬਜੈਪੁਨਿਦੰਦਭਿਕੀਰਸਹੀਦਿਸਸਾਗੀ॥ ੧੩੭
 ॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਗਾਤੀਬਾਂਧਕ੍ਰਿਪਾਨਿਪਤਥੈ॥ ਪੁਰਨਕਾਜਕੀ

ਨਨਿਜਸਬੈ॥ ਪੂਰਨਕੋਹੋਵੈਨਹੀਕਾਜਾ॥ ਜਿਹਠਾਆਪਗ ੧੫
 ਗੀਬਨਿਵਾਜਾ॥ ੧੨੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਸਰਬਭਾਤਿਕੁਲਗੀਤ
 ਕਰਿਘਨਜੋਧਨੁਬਰਸਾਇ॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖਨਿਜਾਮਰਦਾਸਕ
 ਰਿਦੀਨਬਿਵਾਨਚਲਾਇ॥ ੧੨੯॥ ਤੁਰਲਤੁਰੰਗਮਲਲਤਗ
 ਤਿਪਾਖਰਜੀਨਪਵਾਇ॥ ਅਗਗਬਿਵਾਨਸੁਚਲਤਹੈਸੋਭਾਸ
 ਬਸੁਹਾਇ॥ ੧੩੦॥ ਝਾਲਰਘਟਅੰਬਾਰਕਾਸਜਤਕੁੰਡਿਗਤਿ
 ਧੀਗਾਧੀਮੇਧੀਮੇਚਲਤਹੈਜਨੁਕਸਿਧਕੋਨੀਗ॥ ੧੩੧॥ ਤੋਮਭ
 ਟਛਾਛੀਨਕੇਤਾਤੇਚਵਕੀਦਾਗਾਗਾਵਤਜਸੁਗੁਰਦੇਵਕਾਲ
 ਹਤਪਦਾਰਥਚਾਗ॥ ੧੩੨॥ ਸੀਗਤਿਜੁਕੀਚੌਕੀਆਤਾਤੇਅਧਿ
 ਕਸੁਰੰਗਾਗਾਵਤਸਬਦਸੁਬਿਬਿਧਸੁਰਬਾਜਤਨਾਦਮਿਦੀ
 ਗਾ॥ ੧੩੩॥ ਗਿਰਦੈਨਾਥਬਿਵਾਨਕੇਆਵਤਬੀਰਅਪਾਗਾਚ

ਵਰਕਰਿਤ ਕੇਉ ਮੇਰ ਪਰ ਕੇਉ ਬਰਕੰਧ ਸਹਾਰਾ ॥ ੧੩੪ ॥ ਇਹ ਬਿ
 ਧ ਪੁਰਨ ਮਜਲ ਕੈ ਆਏ ਪੁਰੀ ਮਨ ਦਾ ॥ ਪਰ ਮੇਰ ਤਸੀ ਸਤਿਗੁ
 ਰੁ ਸਾਹਨ ਸਾਹਗੋ ਬਿਦਾ ॥ ੧੩੫ ॥ ਚੰਦਨ ਅਧਿਕ ਮੰਗਾਇ ਕੈ ਕ
 ਰ ਸਤੁ ਕੁਲ ਕੀਰੀਤਾ ॥ ਨਿਜ ਹਾਥ ਨ ਮਹਾਰਾਜ ਜੁ ਸਤੁ ਕਾਰਜੁ ਇ
 ਹ ਕੀਤਾ ॥ ੧੩੬ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਪੈਥੀ ਗਿੰਥ ਨ ਕੋ ਨਿਜ ਪਾਠਾ ॥ ਪ
 ਛੈ ਸੀ ਮੁਖ ਲਾਇਯੋ ਠਾਟਾ ॥ ਪੁੰਨ ਪੁਰਾਨ ਜੁ ਆਛ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਜ
 ਹੁ ਹਲ ਗੇਪ ਢਨ ਮਤਿ ਸਾਰੀ ॥ ੧੩੭ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥
 ਜਹਾਤਾ ਹਿਥ ਨੈ ॥ ਪਕੈ ਪਾਕ ਵਨੈ ॥ ਮਨ ਦੇਗ ਭਾਰੀ ॥ ਪਕੈ ਸਾਂਝ
 ਸੁਗੀ ॥ ੧੩੮ ॥ ਭੁਗੈ ਆਨ ਜੇਉ ॥ ਜਿਸੈ ਲੋਹ ਹੋਉ ॥ ਜੇਉ ਤਾਹਿ ਰੋਵੈ
 ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਤਾਸਗੋ ਵੈ ॥ ੧੩੯ ॥ ਗੁਰੂ ਪਾਕ ਜਾਮਾ ॥ ਪਰੈ ਪੈ ਪਰਾਮਾ ॥ ਜ
 ਮੇ ਮੇਰ ਤਨਾਹੀ ॥ ਜਹਾ ਆਪ ਆਹੀ ॥ ੧੪੦ ॥ ਜੇ ਮੇਰ ਤਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰੂ

ਯੋਥਿਰਾਗਾਨਹੀਤਾਹਿਲੇਪੀ॥ਗੁਰੂਹੈਅਲੇਪੀ॥੧੪੧॥ਜੇਊ ੧੬
 ਤਾਸਰੇਈ॥ਮਤੀਮੰਦਸੇਈ॥ਰਵੈਜੈਇਨਾਮ॥ਸਰੈਤਾਹਿਕਾਮਾ
 ॥੧੪੨॥ਤਿਸੈਦੁਖਭੂਖਾ॥ਜਮੀਮੋਤਮੁਖਾ॥ਲਹੈਸੁਖਤੋਨੈ॥ਗੁਰੂ
 ਮੰਧਿਗੋਨੈ॥੧੪੩॥ਜਮੈਨਾਮਰਾਹੀ॥ਬਿਕੁਰੈਸਿਧਾਹੀ॥ਪੁਰੀਤ
 ਹਿਆਸਾ॥ਭਯੋਸੁੰਧਖਾਸਾ॥੧੪੪॥ਪੁਰੁਯੋਅਲਾਵੈ॥ਰੁਵੈਤੇ
 ਹਦਾਵੈ॥ਸੁਨਾਮੰਜਪਾਵੈ॥ਨਿਕਾਮੰਤਜਾਵੈ॥੧੪੫॥ਅਵੈਸੰਤਸ
 ਧੂ॥ਸੁਨੈਜੈਅਗਾਧੂ॥ਗੁਰੂਜੀਨਿਧਾਨਾ॥ਬਿਕੁਰੈਸਿਧਾਨਾ॥੧੪
 ੬॥ਮਲੇਛੀਸੁਸਾਰੀ॥ਜਰੈਲੈਉਖਾਰੀ॥ਰਹੈਗਾਨਕੋਈ॥ਨਮੋ
 ਮਾਤਸੇਈ॥੧੪੭॥ਇਮੰਸੰਤਗਾਵੈ॥ਹਜੂਰੰਜੁਆਵੈ॥ਬਈਜੋ
 ਮਸੰਦੀ॥ਪੁਰੀਆਮਨੰਦੀ॥੧੪੮॥ਮੰਜੀਸੰਗਤਾਜੋ॥ਅਏਤੋਨ
 ਰਾਜੋ॥ਮਿਲੇਸਾਰਾਈ॥ਗੁਰੂਪਾਸਰਾਈ॥੧੪੯॥ਬੁਢੇਕੇ

ਜੁਭਾਈ॥ ਮਿਲੇ ਤੇ ਭਾਖਾਈ॥ ਹਰਾਕਾਰ ਕੀ ਨਾ॥ ਭੁਲਾਮਾਨ ਲੀ
 ਨਾ॥ ੧੫੦॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਕਿਤ ਕਕਾਲੁ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਤਾਯੋ॥ ਪੁ
 ਰਕਾਜ ਸ੍ਰੀ ਦੇਵ ਮਨਾਯੋ॥ ਪੁਨਿ ਸੰਗਤਿ ਇਕਠਾ ਪੈਆਈ॥ ਸ੍ਰੀਮ
 ਤਾ ਜੂਤੀ ਗਸਿਧਾਈ॥ ੧੫੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਮੀਰਿ ਵਜੀਰ ਮਸਿਦ
 ਗਲ ਸਭ ਸੰਗਤ ਭਰਪੂਰਾ॥ ਮਾਤਾ ਜੂਕੇ ਸਦਨ ਮੇਸਭ ਹੀ ਮਿਲੇ
 ਜੂਗ॥ ੧੫੨॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਮਿਲ ਸਬ ਹੂੰ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਉਚਾਰੋ॥
 ਹਰਿ ਪੁਰਕ ਹਸਤਿ ਗੁਰ ਪਗ ਪਾਓ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਤਿ ਸਭ ਹੂੰ ਮਨ ਮਾਨ
 ॥ ਜੋ ਨਿਜ ਕੀਨ ਨਾ ਬਭਗਵਾਨਾ॥ ੧੫੩॥ ਪਰਸੁ ਮਾਰ ਬਕਾਰਨ
 ਪਰਕਾਜੈ॥ ਪਰੇਸ ਰੂਪ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੈ॥ ਉਤਰੇ ਮਾਨਤਰ ਨਜ
 ਗਤਾਰਨਾ॥ ਸਿਤਲ ਕੀ ਰਛਾ ਕੇ ਕਾਰਨਾ॥ ੧੫੪॥ ਸੇਤ ਉਸਹੀ
 ਪੁਗ ਨਿਜ ਭਈ॥ ਚੋਦਹ ਭਵਨ ਸੇਭ ਗੁਰ ਗਈ॥ ਕੀਨੇ ਸਬ ਭਰ

ਕਨਕੋਨਾਸਾ॥ ਜੀਵਤਸਦਾਗੁਰੂਸਬਪਾਸਾ॥ ੧੫੫॥ ਇਹੁਜ ੧੧
 ਗੁਪੁਅਰੋਪਵਲਗਆਹੀ॥ ਗੁਰਬਿਨੁਸੁਖੀਅਵਰਕੋਊਨਹੀ
 ॥ ਗੁਰਜੀਵਤਸਦਨੈਨਨਿਹਾਰੈ॥ ਪੈਥੀਗੀਬੁਧਦੇਖੁਮੰਝਗੈ॥
 ੧੫੬॥ ਆਦਿਅਜੇਨਗੁਰੂਸਭਕਾਲਾ॥ ਤਿਨਕੋਨਾਸੁਕੀਨਦ
 ਰਹਾਲਾ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਤਿਨਕਹਰਾਜੁਸੁਦੀਨਾ॥ ਅੇਸਜਤਨੁਕੈਪੁਨ
 ਅਬਲੀਨਾ॥ ੧੫੭॥ ਅਮਰਿਲਾ॥ ॥ ਸ੍ਰੀਮਾਤਾਜੀਤੁਮਕਾਰਸੁਯੋ
 ਕੀਜੀਯੈ॥ ਰਾਜਸਾਜਕੋਤਿਲਕਪਉਤਕਹਦੀਜਿਯੈ॥ ਸਰਬ
 ਸੰਗਤਾਬੇਲਚਰਨਇਹਪਾਈਯੈ॥ ਹੋਨਿਰਖਹੁਕਮੁਮਹਾਰਾ
 ਜਬਿਲਮੁਨਹੀਲਾਈਯੈ॥ ੧੫੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਸੁਨਿਸੰਗਤਿ
 ਕੀਬੇਨਤੀਤਬਮਾਤਾਚਿਤੁਲਾਇ॥ ਸਰਬਸੋਜਅਭਖੇਕਕੀਲੀ
 ਨੀਅਧਿਕਮੰਗਾਇ॥ ੧੫੯॥ ਧਰੀਆਨਤਿਹਠਵਰਮੇਅਤਿਚਿ

ਤੇ ਮੇਰ ਬਢਾਇ॥ ਜਗ ਬਿਰਜਤ ਦਮਦਮਾ ਸਾਚਤ ਪਤੁ ਅਧਿਕਾ
 ਇ॥ ੧੬੦॥ ਗਜਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਕਰਕੇ ਲੈ ਕੜਾਗਾ॥ ਸਵਾਸੈ ਉਛੁ
 ਹਾ॥ ਧਰਮੇ ਮਾਨਤਾ ਹੀ॥ ਜਹਾਂ ਸੋ ਜਾਮਾ ਹੀ॥ ੧੬੧॥ ਚੌਪਈ॥
 ਜੇ ਜੇ ਸਮਤਿ ਅਧਿਕ ਤਿਹ ਬਾਨਾ॥ ਸਿੰਘ ਵਜੀਰ ਮਸੰਦ ਸੁਨਾਨਾ॥
 ਮਿਲ ਕੇ ਸਰਬ ਹਜੂਰ ਸਿਧਾਏ॥ ਭੂਖਨ ਚੀਰ ਸਸਤ ਬਰਲਾ
 ਏ॥ ੧੬੨॥ ਸਭੁ ਮਿਲ ਕਹੀ ਦਿਯਾ ਪ੍ਰਭ ਕਈਯੈ॥ ਕਮਰ ਛਕਾਇ
 ਤਖਤ ਪਰ ਅਈਯੈ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕੈ ਤਿਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬਾਨੀ॥ ਜੋ ਬਿਧ ਕੀ
 ਨਨਾ ਬਸੁਰਗ ਜਾਨੀ॥ ੧੬੩॥ ਬਸਤ ਅਮੋਲ ਕਭੂਖਨ ਜੇਤੋ॥ ਨਿ
 ਜਮੰਗਨ ਧਰੇ ਗੁਰ ਤੇਤੋ॥ ਅਯੁਧ ਮਾਦਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਨ ਵੀਨੇ॥ ਭਿ
 ਨ ਭਿੰਨ ਬਰਨੇ ਰਸ ਭੀਨੇ॥ ੧੬੪॥ ਬਾਮ ਅੰਗ ਪ੍ਰਥਮੇ ਅਸ ਦਿਪੇ॥
 ॥ ਜਾਲਖ ਅਰਿ ਕੁਲ ਤੇਜੁ ਸੁਛਿਪੇ॥ ਦੁਸਰ ਅੰਗ ਨਿਖੰਗ ਸੁਹ

ਯੋ। ਪੇਟੀ ਚਿਲਤੁ ਅਧਿਕ ਛਬਿ ਛਾਯੋ॥ ੧੬੫॥ ਤਾਪ ਹਲਘ ੧੮
 ਮਾਵੁ ਪਬਹੁ ਪਨੇ॥ ਇਕ ਬਦਨ ਕਾ ਦਿਨਾ ਤਨ ਗਨੇ॥ ਕਲਗੀ
 ਜਿਗਾਜਗਾ ਵਨ ਜਗੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਆਪ ਹਾਥ ਜਨੁ ਪਗੀ॥ ੧੬੬॥
 ਮਨ ਮੁਕਤਾ ਖਚ ਬਜੁ ਦੇ ਪੈ॥ ਗਵਿਸ ਸਿਅ ਗ੍ਰਸੈ ਤੁ ਜਿਹ ਛਿ
 ਪੈ॥ ਇਕ ਹਾਥ ਮੇਗ ਹੇ ਕਮਾਨਾ॥ ਦੂਜੇ ਪਰੇ ਕਿਰਤ ਕਰ ਬਾਨਾ॥ ੧੬੭॥
 ੧॥ ਦੇਹ ਗਾ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਕਮਰ ਛਕਾਇ ਕੈ ਕਹਿ ਕਵਿਅਨ
 ਕਪੁਰਾਗਾ॥ ਚਲਿ ਮਾਏ ਨਿਜ ਤਖਤ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਰਤਾਰ
 ॥ ੧੬੮॥ ਮਧੁ ਭਾਰ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਨਿਜ ਬੈਠਾ ਮਾਨਾ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੁਜਾ
 ਨਾ॥ ਯੈ ਦਿਖੈ ਸੋਭਾ॥ ਜਨੁ ਲੇਭੁ ਲੇਭਾ॥ ੧੬੯॥ ਸਦੈ ਯਾ॥ ॥ ਅੰਚੁ
 ਤਨਾਥ ਮਨਿ ਤਗੁਰੂ ਜਿਹ ਕੀਉ ਪਾਮਾ ਜਗ ਛੀਰ ਸਮਾਨੀ॥ ਰਾਜਤਰ
 ਜ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪੈ ਜਨੁ ਦੇਖਤ ਸਿਗਤਿ ਕੋਟ ਬਿਧਾਨੀ॥ ਤਾ ਛਬਿ ਕੀ

ਉਪਮਾਲਖਿਕੈਕਬਿਧੀਰਗੀਭੀਰਕਹੀਸੁਕਹਾਨੀ॥ ਬਾਸਵਇ
 ਦਗੁਬਿਦਕਿਧੋਨਿਜਮੈਉਪਮਾਇਹਕੀਨਹਿਸਾਨੀ॥ ੧੧੦॥ ਚੰ
 ਪਈ॥ ॥ ਜਿਹਬਿਧਆਦਿਗੁਰਨਕੀਗੀਤਾ॥ ਤਿਹਬਿਧਭਾਲਤਿ
 ਲਕਪ੍ਰਭਰੀਤਾ॥ ਆਵਧਬਜਨਬਾਜਬਰਬਗੀ॥ ਕਲਗੀਜਿ
 ਗਾਜਗਇਨਜਗੀ॥ ੧੧੧॥ ਆਦਿਵਜੀਰਗੁਰੁਕੇਲਿਆਏ॥ ਨਿ
 ਜਪਾਨਨਮਹਾਰਾਜਛਕਾਏ॥ ਰਾਮਕੁਮਰਬੁਢੇਯੋਭਾਖੀ॥ ਇ
 ਨੈਛਕਾਵਹੁਇਨਪਰਮਾਖੀ॥ ੧੧੨॥ ਕਰੁਣਾਸਿੰਧਬਾਤਸੇਕ
 ਸੀ॥ ਨਿਜਨਿਜਰੋਗਧਾਰਵਹਲੀਨੀ॥ ਦੇਖਤਉਚਨੀਚਸੇਸ
 ਗਾਯੋਲਖਭੁਯੋਤਬੈਜੈਕਾਗਾ॥ ੧੧੩॥ ਮਧੁਭਾਰਛੰਦਾ॥
 ਕੀਨੇਪ੍ਰਕਾਗਾਬੀਸਹਿਮਣਾਗਾ॥ ਸਬਧਾਰਹੁੰਬਾ॥ ਦੇਵੀਤਦੁੰਬਾ॥
 ੧੧੪॥ ਚੰਪਈ॥ ॥ ਬੀਸਪ੍ਰਹਿਤੁਤਬਚਲਿਆਯੋ॥ ਜੀਵੁਕ

ਰਿਨਿਜਾਅਧਿਕਾਲਿਆਯੋਯਾਕੋਕਹਿਨਿਜਲੇਹੁਛਕਾਈ॥
 ਜਾਤੇਹੋਇਤੇਜੁਆਧਿਕਾਈ॥ ੧੧੫॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕਬਿਹਸਿਇਮ
 ਗਾਈ॥ ਕੇਸਾਇਹਤਾਗਾਦਿਜਗਾਈ॥ ਤਿਨਇਮਕਹੀਪ੍ਰਭੂਮਤਿ
 ਸਾਗਾ॥ ਜੰਗਪਵੀਤੁਪ੍ਰਗਟਿਸੀਸਾਗਾ॥ ੧੧੬॥ ਯਾਕੋਕੰਠਮਾਹਿ
 ਨਿਜਪਾਗੇ॥ ਕਾਜਪੁਰਹਰਧਰਮੁਸੀਸਾਗੇ॥ ਹਮਨੈਜੰਦੂਸੀਅਸ
 ਪਾਯੋ॥ ਰੈਨਦਿਨਤਾਸੋਚਿਤੁਲਾਯੋ॥ ੧੧੭॥ ਪੁਨਿਦਿਜਕਹੀ
 ਵਰਨਕੀਰੀਤਾ॥ ਇਹਤਿਆਗੇਜਗਹੋਤਾਮਨੀਤਾ॥ ਵਡੇਕਵਨ
 ਸ੍ਰੀਮੁਖਕਹਏਵਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਕੁਦਜੁਦੇਵਾ॥ ੧੧੮॥ ਹਮ
 ਰੇਵਡੇਦੇਵਨਹਿਰੇਈ॥ ਮਨੈਮਹਾਕਾਲਹਮਸੇਈ॥ ਵਹਹਮਰੇ
 ਰੋਛਕਭਗਵਾਨਾ॥ ਤਾਬਿਨੁਅਵਰੁਨਮਨੈਆਨਾ॥ ੧੧੯॥ ਖ
 ਰਗਜਨੇਉਤਿਹਮੁਹਦੀਨਾ॥ ਸੇਮੈਰਾਰਕੰਠਨਿਜਲੀਨਾ॥ ਪ੍ਰੇਰਿਤ

੧੯

ਕਹੀਮਾਨਬਚਲੀਜੈ॥ ਦੇਵਗਿਰਾਬਚਦੂਰਨਕੀਜੈ॥ ੧੮੦॥
ਦੇਵਨਗਮਮਾਨੈਨਹੀਗਿਰਾ॥ ਏਕੈਸਰਨਲੀਨਕਰਸਗਾ॥ ਦੇਵ
ਨਕੇਬੰਧਨਯਹਜਾਗੀ॥ ਗੁਰਬਚਮਾਨਭਏਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ ੧੮੧॥
ਪੁਨਰਿਜਕਹੀਮਾਨਬਚਲੀਜੈ॥ ਜੇਕਛੁਗੁਰਭਾਖੀਸੋਊਕੀ
ਜੈ॥ ਜੇਗੁਰਕਹਾਸੁਸੀਸਹਮਾਗੇ॥ ਯਾਮੈਰਤੀਨਬਿਲਮੁਪਿਆਰੇ
॥ ੧੮੨॥ ਦਿਆਕਪਾਹਸਭਨਪਰਕਰਿਯੈ॥ ਸੁਤਸੰਤੋਖਚੀਤਨਿ
ਜਧਾਰਿਯੈ॥ ਜਤੁਗੰਢੀਸਤੁਮੈਰਚਕਾਵੈ॥ ਮੈਸਜਨੇਉਗੁਰੂਬ
ਤਾਵੈ॥ ੧੮੩॥ ਮਾਤਾਓਗਨਿਰਖਦਿਜਗਾਈ॥ ਭਾਖਤਭਲੀਅਸਿ
ਤਚਲਾਈ॥ ਮਾਤਾਤਾਕਹਦੁਖਤਨਿਹਾਗੀ॥ ਹਾਥਜੇਗਇਹਭਾਂਤ
ਉਚਾਗੀ॥ ੧੮੪॥ ਜਬਤੁਮਪੰਥੁਖਾਲਜਾਕੀਜੈ॥ ਸਭਕੋਤੋਰ
ਜਨੇਉਦੀਜੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਜਬਲਗਛਕੋਨਦਿਆਲਾ॥ ਤਬਲ

ਗਮਾਨ ਲੇਹੁ ਦਰਹਾਲਾ ॥ ੧੮੫ ॥ ਹਾਥ ਜੋ ਰਸ ਬਸ ਭਨ ਸੁਨਯੋ ॥
 ॥ ਪਾਹੁ ਲਲਗਤ ਬਕੰਠ ਪਵਾਯੋ ॥ ਤੋਦਿ ਜਮਨ ਮੇਭਯੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥
 ॥ ਭਾਖਤ ਭਯੋ ਬਚਨ ਪੀਨ ਪੀਨ ॥ ੧੮੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਅੰਜਾ
 ਚਕੋ ਜੇਊ ਬੀਸ ਕੇ ਮਿਲੇ ਜੁ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਗਾਵਤ ਓਪ ਸੁਨਾ ਬ
 ਕੀ ਨਿਜ ਨਿਜ ਮਾਤਿ ਅਨੁਸਾਰ ॥ ੧੮੭ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਅੰਚੁਤ
 ਅਲਖ ਜੁਏ ਕਬਖਾਨੈ ॥ ਕਲਪ ਰੂਖ ਚਿਤਾ ਮਲਿ ਮਾਨੈ ॥ ਕਾ
 ਮ ਪੈਨ ਪਾਰਸ ਇਕ ਗਾਵੈ ॥ ਮਨ ਸਾ ਪੂਰ ਅਧਿਕ ਬਿਗਸਾਵੈ ॥
 ੧੮੮ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ॥ ਮਾਂਗ ਪਚਾਰਨ ਸੁਤ ਭਲੇ ਵਿਪਾਅ ਵਤ
 ਹੋ ਨਿਜ ਛੰਦ ਪੜੈਯਾ ॥ ਰੋਮ ਸੁਢਾ ਢਕ ਮੈਰ ਪਨੇਤ ਹਧਾ ਵਤਾ ॥
 ਵਤ ਹੋ ਸੁਗਵੈਯਾ ॥ ਭਾਟ ਕਲਾ ਵਤ ਮੈਰ ਗੁਨੀ ਸੁਰਿਤਾ ਵਤ ਹੋ
 ਕਾਰਿ ਕੋ ਮਨ ਚੈਯਾ ॥ ਕੋਨ ਕਮੀ ਤਿਨ ਕੋ ਮਿਗਨਾਯ ਕੋ ਜੋ ਕਹੁਨ ॥

ਨਿਧਧਾਮ ਅਵੈਯਾ ॥ ੧੮੮ ॥ ਚਿਪਈ ॥ ॥ ਈਨ ਬਿਧ ਸਾਹਿਬ
 ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਗਾਫਲ ਗੰਜ ਸੀਤ ਹਿਤ ਕਾਰੀ ॥ ਖੜਗ ਪਾਨ ਖਲਦ
 ਲਬਲ ਗੰਜ ਨਾ ॥ ਭਗਤ ਪਾਲ ਦੀਨ ਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ॥ ੧੮੯ ॥ ਨਿ
 ਗ ਬਿਕਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਕਲ ਘਟ ਕੇ ਅੰਤ ਰਜਾ ਮੀ ॥ ਖ
 ਤ੍ਰਗ ਕੇਤ ਅਤਮ ਕੇ ਜਾਯਾ ॥ ਪੁਰਮੀ ਬੇਮ ਜਕਲ ਜਗ ਛਾਯਾ
 ॥ ੧੯੦ ॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਏਕ ਰਸ ਰੰਤਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਗਾਮ ਦਾ ਸਾਧ
 ਨੰਤਾ ॥ ਸੋਚਿ ਬਿਜਰੀ ਅਧਿਕ ਸਿਰੋਮਣਿ ॥ ਸੇਵਤ ਸਿੱਖ ਅਸਾਧ
 ਜਿਹ ਅਨਗਲਿ ॥ ੧੯੧ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ॥ ਪੁਰਨ ਜੇਤ ਉਦੇਤ
 ਪ੍ਰਕਾਸਤ ਭੂਮ ਅਕਾਸ ਮਹਾਂ ਛਬਿ ਛਾਈ ॥ ਦ੍ਰਾਦ ਸਭਾ ਨ ਚਢ
 ਯੋਕ ਰਤਾ ਨ ਸੁਕੰਜਨ ਜੋ ਜਨ ਭੋ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥ ਕੋਕ ਉਲੂਕ ਕ
 ਵੀਗਨ ਬੇਮੁਖ ਜਾਇ ਦੁਰੇ ਨਹਿ ਨੈਨ ਲਖਾਈ ॥ ਯੋ ਸੁਚਲੇ ਭ

ਜਿਕੈ ਜੜਬੇ ਮੁਖ ਗਾਮ ਕਹੇ ਜਿ ਮਾਪ ਪਲਾਈ ॥ ੧੮੩ ॥ ਚੋ ੮੧
 ਪਈ ॥ ॥ ਝੂਠੇ ਗੁਰੂ ਗਾਇ ਜਗ ਅੰਗੀ ॥ ਦੁਰੇ ਜਾਇ ਦਿਖੀ ਅ
 ਤ ਕਹੂੰ ਨਾ ਹੀ ॥ ਤਿਉ ਪਾਸ ਦਸ ਹੁੰਦਿ ਸਛਾਈ ॥ ਸਿੰਧ ਬਿੰਧ ਕ
 ਹ ਪਰ ਸਿਧਾਈ ॥ ੧੮੪ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ॥ ਧੀਰ ਜਧਾ ਮਾਅਰਾ
 ਮਨਿ ਪਾਨਿ ਧਏ ਕਾਮ ਕਾਲ ਜੂ ਕੇਰ ਸਰੰਤਾ ॥ ਮੀਰ ਸੁਪੀਰ ਸਿੰਧ ०
 ਸਨ ਉਪਰ ਰਾਜ ਤਯੋ ਜਨੁ ਬਾਸੁਰ ਪੰਤਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਨਦ ਯਾ
 ਲ ਸਿਰੋ ਮਾਇਆ ਪਧ ਕੇਤੁ ਮਰੇ ਸਿਰ ਛੰਤਾ ॥ ਬੇ ਮੁਖ ਮੂੜ ਗਵ ०
 ਰ ਕਹਾਇ ਹਰਾਰਿ ਕਰੈ ਤੁਮ ਸੋਚ ਗੰਤਾ ॥ ੧੮੫ ॥ ਬਿਜੈ ਛੰਦਾ ॥
 ਮਾਇਆ ਕਾਲ ਮਪਾਲ ਮਸੰਧਰ ਪੁਰ ਹੀ ਜਗ ਮੇ ਜਿਹ ਸੋ
 ਤਾ ॥ ਕੰਸ ਪਥੁ ਹਮ ਸੁਰਿੰਦ ਕਰੇ ਬਿਸੁਨਾਇ ਕਜੁ ਜਿਹ ਕੇਰ ਸਰੰ
 ਤਾ ॥ ਸੇ ਸਜ ਲੇਸ ਮਹੇਸ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਤਿ ਸੇਵਤ ਹੈ ਜਿਹ ਕੀ ਬਰ

ਲੰਤਾ॥ ਤਾਂ ਗੁਰ ਕੇਤੁ ਵਪੁ ਤਸਿ ਰੋਮ ਲਿਗਾ ਰਿਕਰੈ ਤੁਮ ਸੋਚ ਵਗੰਤ ॥
 ॥੧੯੬॥ ਬਿਜੈ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਸੀਤਾ ਮਨਿ ਤਕਵੀ ਜਨ ਪੰਡਿਤ ਗਾਵ
 ਤਹੈ ਜਿਹ ਕੋ ਕਰਿ ਮੰਤਾ॥ ਕਿੰਨ ਰਜੈ ਛਤੁ ਜੀਗ ਸੁਰੰਗਾ ਲਬਾ ਛਤ
 ਹੈ ਜਿਹ ਕੀ ਮਿਤ ਗੰਤਾ॥ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਪੂਰਨ ਰਾਜ ਰੁਜੈ ਗੋ ਕੋ ਗੀਤੁ ਧਰਮੇ
 ਤੁਮ ਰੇ ਸਿਰ ਛੰਤਾ॥ ਨਿਚੁ ਮਲੇ ਛਗਵਾਰ ਕਹਾਇ ਹਰਾਰਿ ਕਰੈ ਤੁ
 ਮ ਸੋਚ ਵਗੰਤਾ॥ ੧੯੭॥ ਸ੍ਰੀ ਮਨੋਹਰ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਸਪਾ
 ਨ ਕੋ ਮਾਦਿ ਸਿੰਘਾਸਨ ਰੋਸਨ ਹੈ ਮਧਿ ਦੀਪ ਸੁਜੰਤਾ॥ ਬੀਰ ਸੁ
 ਧੀਰ ਮਾਮੀ ਗ੍ਰਿਥਾ ਵਿਕਾ ਵਤੁ ਭੇਕ ਰਿਕੈ ਤੁਮ ਮੰਤਾ॥ ਰਾਮ ਭਿ
 ਰਾਮ ਸੁਕਨ ਬਲੀ ਜਿਹ ਬੈਸਤੁ ਭੇਧ ਰਿਕੈ ਜੁਗ ਲੰਤਾ॥ ਤੋਨ ਸਿ
 ਘਾਸਨ ਕੇਤੁ ਮਮਾਲ ਕਹਾਰਿ ਕਰੈ ਤੁਮ ਸੋਚ ਵਗੰਤਾ॥ ੧੯੮॥ ਬਿ
 ਜੈ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਜੀਵਨ ਮੇਜ ਲਮੇ ਬਲ ਮੇਪੁ ਨਿਰਾਜਤ ਹੈ ਜਿਹ ਕੀ

ਬਰਸੰਤਾ ॥ ਰੂਪ ਨਮੇ ਸਸਿ ਪੂਰਨ ਮੇ ਨਰ ਨੀਵ ਚਰਾ ਚਰ ਕੀ ਨ ਸੁਕੰ ੨੩
 ਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਗ ਦਫੇਰ ਤੈ ਹਰਿ ਦਾ ਸਜ ਕੇ ਤੁਵ ਪੂਰਨ ਨੰਤਾ ॥
 ਨੀਚੁ ਸੁਜੰਤ ਮਨਾ ਬਕਹਾਇ ਹਰਿ ਕਰੈ ਤੁਮ ਸੋਚ ਵਗੰਤਾ ॥ ੧
 ੬੬ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ॥ ਚੋਦਹ ਚਾਰ ਖਟਨ ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ਬਿਨ ०
 ਤੁਵ ਮੋਰਨ ਜਾਨੇ ॥ ਸਾਤ ਅਕਾਸ ਪਤਾਰ ਸੁਸਾਤਨ ਏਕ ਬਿਨ
 ਤੁਵ ਮੋਰਨ ਜਾਨੇ ॥ ਜੀਵਨ ਮੇ ਜਲ ਮੇ ਥਲ ਮੇ ਬਸੁ ਪਾਨ ਗਮੇ ਤੁ
 ਧਏਕ ਪਛਾਨੇ ॥ ਪੂਰਨ ਮੰਤ ਦਯਾ ਨਿਧਿ ਸਾਹਿਬ ਏਕ ਹੀ ਕੋ ਮਧ
 ਨੇਕ ਬਖਾਨੇ ॥ ੨੦੦ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ॥ ਆਯੁ ਧੰਧਾ ਚ ਅਨੂਪ ਧ
 ਰੇ ਕਰ ਚਹੁ ਸਿੰਘਾਸਨ ਕੀ ਛ ਬਿਛਾਜੈ ॥ ਕੰਚਨ ਮੋ ਮੁਕਤਾ ਮ
 ਕੀ ਛ ਬਿਤਾਰਨ ਮੇ ਜਨੁ ਚੰਦ ਬਿਗਾਜੈ ॥ ਤਾਪ ਰਬੈਰ ਸਿਰੇ ਮ
 ਟਿਸਾਹਿ ਬਕਾ ਪਤਹੈ ਲਾਖਿ ਕੈ ਗਜਗਜੈ ॥ ਸਿਤ ਨਕੇ ਤੁਵ ਗੰਢ

ਕਲਾਲਨਸੰਤਨਕਾਲਪ੍ਰਤੰਛਬਿਗਜੈ॥੨੦੧॥ਸਵੈਯਾ॥ ॥ਰੂਪ
 ਅਨੂਪਮਹਾਂਦਿਪਸੁੰਦਰਚੰਦਲਈਤੁਮਤੇਛਬਿਤਾਈ॥ਕੋਕਲ
 ਕੀਰਕੀਕਾਗਨਿਤੀਜਗਨੀਚਕਵੀਜੇਉਦੇਤਬਨਈ॥ਸੂਰਜ
 ਕਾਸਨਿਵਾਸਲਯੋਰਿਏਯੋਉਪਮਾਹਮਰੇਮਨਆਈ॥ਢੂਢਫੇ
 ਕੋਬਸੁਪਾਸਗਗੀਪ੍ਰਭਤੇਉਪਮਾਸਮਨਜਗਪਾਈ॥੨੦੨॥
 ਸਵੈਯਾ॥ ॥ਚਰਪਦਾਰਥਮੇਸਭਸਿਪਤਤੇਪਦਕੰਜਨਕੀਸ
 ਭਦਾਸੀ॥ਰਿੰਧਨਵੈਨਿਧਧਾਰਿਕਲੇਵਰਸੇਵਤਹੈਲਖਿਕੈਅ
 ਬਿਨਾਸੀ॥ਰੂਪਕਲੰਪਸੁਪੰਡਿਹੁਮਾਤੁਮਰੇਕਰਮਮਗਸਕੈਯਹ
 ਭਾਸੀ॥ਤੈਰਨਧੀਗਮਬੀਰਸਿਰੋਮਟਿਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਪ੍ਰਭੂਸੁ
 ਖਵਾਸੀ॥੨੦੩॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਇਹਬਿਧਤਿਨਉਪਮਾਕਰੀਕ
 ਹਕਬਿਅਨਕਪ੍ਰਕਾਗਯੁਸੀਭਏਮਹਾਰਾਜਕਰਮਾਂਗਹੁਸਕਲ

ਸੁਧਾਗ॥੨੦੪॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਐਸੁਨਿਕੈਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਨੀ॥੨੩
 ॥ਨਿਜਨਿਜਮਨਕੀਸਭਨਬਖਾਨੀ॥ਕਿਨਹੀਕਹੈਇਹੀਗਮ
 ਪਾਵੈ॥ਨਿਜਦਿਨਤੁਮਰੇਚਰਨਧਿਆਵੈ॥੨੦੫॥ਕਿਨਹੀਕ
 ਹਾਦਰਬੁਗਜਬਾਜਾ॥ਭੂਖਨਬਸਨਕਿਐਰਸਮਾਜਾ॥ਕਿਨ
 ਹੀਕਹਾਵਿਦਾਪ੍ਰਭਪਾਵੈ॥ਨਿਜਗ੍ਰਿਹਜਾਇਬਹੁਗਫਿਗਆਵੈ
 ॥੨੦੬॥ਕਿਨਹੀਪੁਤਰਿਯਾਨਿਜਬਿਆਗਾ॥ਦਿਹਮਰੋਗਭੋਗ
 ਜਗਚਾਗਾ॥ਕਿਨਹੀਕਹਾਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਮੁਝਦੇ
 ਹੁਭੰਗਾਰਾ॥੨੦੭॥ਜਨਮਮਰਨਦੀਰਘਦੁਖਕੋਟੀ॥ਨਿਜਸੁ
 ਖਮਾਹਿਆਪਲੈਜਾਟੋ॥ਘਰਿਮਹਿਪਰਵਹਿਮਨਦਿਦਿਖਾ
 ਵੋ॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸੁਖਪਰੈਬਤਾਵੋ॥੨੦੮॥ਜਾਸੁਖਮਾਹਿਆ
 ਪ੍ਰਭਲੀਨਾ॥ਬਾਰਭਗਤਸੁਮਾਧਿਕਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ਸੋਸੁਖਪ੍ਰਭ

ਜੁਹੀਮੇਬਤਾਵਹੁ॥ਸਾਧਸੀਗਤਕੀਚਰਨੀਲਾਵਹੁ॥੨੦੬॥ਜੇ
 ਜੈਜਿਨਕੈਰਿਦੈਸਮਾਯੋ॥ਸਹੀਸੰਤਤਤਛਿਨਤਿਨਪਾਯੋ॥ਲ
 ਲਤਅੰਸੁਭਾਟਨਕਹਦੀਨੇ॥ਅਜਲਗੇਜਸੁਰਗਤਪ੍ਰਬੀਨੇ॥
 ॥੨੧॥॥ਢਾਢਨਿਕੋਧਨੁਦੀਸਤੰਡਾਗਾ॥ਅਨਗਿਹਜਾਇਨਹਾ
 ਥੁਪਸਾਗਾ॥ਜੇਜਾਚਕਤਿਹਠਾਂਪਹਚਾਨੇ॥ਖੁਸੀਭਏਤੇਅਧਿਕ
 ਪ੍ਰਮਾਨੇ॥੨੧੧॥ਸਵੈਯਾ॥ ॥ਜੇਮਨਧਾਰਗਯੇਦਰਬਾਰਸੁਪ
 ਇਸਬੈਨਿਜਧਾਮਸਿਧਾਯੋ॥ਸੀਗਤਿਸਿੱਖਜਮਪਾਰਸਭੈਮਿ
 ਲਕੈਤਿਨਗੀਤਸੁਮੰਗਲਗਾਯੋ॥ਹੋਤਕੁਲਾਹਲਬੀਚਪੁਰੀਜ
 ਨਦੇਖਸਭੈਮਨਮੋਦਬਢਾਯੋ॥ਦੁਦਭਿਭੇਗਮਿਦੰਗਬਜੈਜਗ
 ਛੀਰਸਮਾਨਪ੍ਰਭੂਜਸੁਛਾਯੋ॥੨੧੨॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਸਤਗੁਰਸੈ
 ਰਿਖਤੀਸਮੇਭਾਖਤਸੁਮਤਿਸੁਜਾਨਾ॥ਗਜਸਾਜਪ੍ਰਭਧਾਰਿਯੋ

ਇਹ ਪੁਰ ਮਧਿਕ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ੨੧੩ ॥ ਆਦਿ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦਮਰ ੮੪
 ਮਾਜਾਨਤ ਸਕਲ ਜਗਨ ॥ ਜੇ ਇਹ ਕਾਰ ਸੁਪੁਜ ਹੈ ਪੈ ਪੈ ਪਰ
 ਮਾਨਿਧਾਨ ॥ ੨੧੪ ॥ ਗਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਨਿਜੇ ਨੇ ਸੁਭਿਚਾ
 ॥ ਗਗੀ ਨੰ ਪਹੁਚਾ ॥ ਥਿਗਗਿ ਸੁਮੇਰੀ ॥ ਜਰੇ ਬੰਜ ਕੇਰੀ ॥ ੨੧੫
 ॥ ਮਨੀ ਨੀਲ ਲਾਗੀ ॥ ਇਸੀ ਸੋਭ ਜਾਗੀ ॥ ਦਿਖੈ ਜੋ ਨ ਮੇਰੀ ॥ ਮ
 ਹਾਂ ਦਿਬ ਸੋਰੀ ॥ ੨੧੬ ॥ ਤਿਸੈ ਪੈ ਦਿਯਾਲਾ ॥ ਬਿਰੋਯੋ ਨਿਹਾਲਾ
 ॥ ਉਦਾਚੰਲ ਪੰਥੈ ॥ ਦਿਨੰ ਰਾਜ ਛੰਥੈ ॥ ੨੧੭ ॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ॥
 ਤਵਨ ਦਿਵਸ ਬੀਤੈ ਸੁਖ ਸੀਗਾ ॥ ਬਾਜਤ ਸੁਤ ਗੀਨਾ ਦੀ ਮਿਦੀਗ ०
 ॥ ਨਿਜ ਪਤਿਗਤਿ ਨਿਸ ਆਗ ਮਜਾਨੀ ॥ ਚਕਵੀ ਕਮਲ ਸਕ
 ਲ ਭਏ ਹਾਨੀ ॥ ੨੧੮ ॥ ਪ੍ਰਾਚੀ ਦਿਸਾ ਚਢੇ ਨਿਪ ਭਾਗੇ ॥ ਅਰੁ
 ਨ ਛੰਡ ਸਿਰ ਪਰਤਿ ਨ ਧਾਗੇ ॥ ਕੁਮਦੀ ਕੋਕ ਸਗਲ ਬਿਗਸਾਨੇ

॥ ਨਿਜ ਨਾਇਕ ਕੀ ਜੀਤ ਪਛਾਨੇ ॥ ੧੧ ॥ ਪਰੀਰੈ ਨ ਜਹਤ ਹਨਰ
 ਜੋਏ ॥ ਨਿਜ ਮਨ ਕੇ ਸਭ ਹੀ ਦੁਖ ਖੋਏ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਾਤੁ ਇਹ ਬਿਧ ਸੁ
 ਨ ਭੁਯੈ ॥ ਉਹ ਦਿਸ ਚ ਛੇ ਸੁਰਾਵਲ ਰੈਯੈ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ਨਿਜ ਪਰ
 ਵਾਰ ਲਏ ਵਹ ਮਾਯੋ ॥ ਛੀਨ ਛਾਨ ਛਿਤ ਛੰਤ ਛਿਗਾਯੋ ॥ ਦੁਸ
 ਮਨ ਕਾ ਢਿਧ ਗਨਿ ਤੇ ਦੀਨੇ ॥ ਬਿਜੈ ਪਾਇ ਦੇ ਦ ਭਿਜ ਜਕੀਨੇ ॥
 ੨੨੧ ॥ ਅਹੁ ਨ ਭੁਯੈ ਮੰਬੁਰਤ ਬਸ ਗਾ ॥ ਸੁਰ ਕਿਰਨ ਪਸਰੀ ਸੀਸ
 ਗਾ ॥ ਜਾਗਤ ਭਏ ਲੋਗ ਨਗਰੀ ॥ ਅਪਨੈ ਅਪਨੇ ਲਗੇ ਬਿਹਾ
 ਗੀ ॥ ੨੨੨ ॥ ਕਰੁਣਾ ਸਿੰਧ ਨਾਥ ਮਵਤਾਗੀ ॥ ਬੈਰੋ ਲਾਇ ਦੀਵਾ
 ਨ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ਨੈਬ ਤੇ ਸਕਹਨਿ ਕਟ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਸੀ ਮੁਖ ਬਾਕਸੁ
 ਯੈ ਫੁਗਮਾਯੋ ॥ ੨੨੩ ॥ ਨੈਬ ਤੇ ਜੁਤ ਬਰ ਕਰੋ ਨਗਾਰਾ ॥ ਚ ਢਿਰੈ
 ਖੇਲਨ ਮਾਜੁ ਸਿਕਾਰਾ ॥ ਯੈ ਮੁਖ ਮੰਬੁਜ ਮਾਇ ਜੁ ਪੈ ਕੈ ॥ ਚ ਛ

ਯੋਨੈ ਬਤੀਆਤਿ ਬਿਗਸੈ ਕੈ॥ ੨੨੪॥ ਇਹ ਸਭ ਭੇਦ ਮਸੀਦਨ
 ਸੁਨਾ॥ ਮਾਤਾ ਤੀਰਬੇਗ ਜਾਤਨਾ॥ ਮਾਤਾ ਜੀ ਇਨ ਕਹ ਸਮਝਾਵ
 ਹੁ॥ ਜਿਨ ਰਾਜਨ ਸੇਰਾਰ ਬਢਾਵਹੁ॥ ੨੨੫॥ ਹਮ ਹੈਂ ਜਗਤ ਪੁ
 ਜ ਨਿਰਵਾਦੀ॥ ਹਮ ਕਹ ਬਨਤ ਨ ਮੇਸੀਤਾਦੀ॥ ਏਹੈ ਨਿਜ
 ਰਾਜਨ ਕੇਕਾਮਾ॥ ਘੋਰੈ ਨ ਬਤ ਬੀਰਹ ਗਾਮਾ॥ ੨੨੬॥ ਮਾਗੈ
 ਦਿਖੈ ਖੇਲੁ ਕਾਭਯੋ॥ ਅਬ ਇਨ ਮੇਸਚਾਵ ਨੇਚਯੋ॥ ਰਾਜਾ
 ਰਾਤ ਕਲੂਰ ਸੁਆਯੋ॥ ਇਹ ਸਭ ਭੇਦ ਹਮੇ ਸੁਨ ਪਯੋ॥ ੨੨੭॥
 ਵਹ ਜਬ ਸੁਨਿ ਹੈ ਬਜੇ ਨਗਾਰਾ॥ ਕਰੇ ਬਿਨਾਗਹਿ ਹੈ ਨਹੀਰਾ
 ਗਾ॥ ਤਾਤੇਤੁ ਮਇਨ ਕਹ ਸਮਝਾਵਹੁ॥ ਯੋਹੀ ਜਾਇ ਸਿਕਾਰ
 ਖਿਲਾਵਹੁ॥ ੨੨੮॥ ਮਾਤਾ ਤਾ ਕਹ ਲਯੋ ਬੁਲਾਈ॥ ਸਰਬ
 ਕਥਾ ਲੈਤਾ ਹਿਸੁਨਾਈ॥ ਸੁਨਿ ਭਾਈ ਬਤਿਯਾਨੁ ਤੇਸਾ॥ ਯਹ

ਤੁਮਕੋਰੋਬਾਤਸੁਭਵੇਸਾ॥ ੨੨ ॥ ਨਿਬਤਨਾਂਇਹੁਦਰਬਜਾ
 ਵਹੁ॥ ਯੈਹੀਜਾਇਅਖੇੜਖਿਲਾਵਹੁ॥ ਯੈਸੁਨਿਕੈਮਾਤਾਕੀਬ
 ਤਾ॥ ਚਲਾਮਾਇਯੇਤਟਪੁਰਖਬਿਧਾਤਾ॥ ੨੩०॥ ਦਿਹਗਾ॥
 ਤਾਕਹਮਾਵਤਨਿਰਖਕੈਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਮਵਤਾਗਾ॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖਤਾਕਹ
 ਯੈਕਹਯੈਕਯੈਨਹੀਕਕਯੈਨਗਾਗਾ॥ ੨੩੧॥ ਗਾਥਜੇਗਸਿਰੁਨਾਇ
 ਕੈਸੋਤਿਨਕਹਾਪੁਸੀਗਾ॥ ਜੇਮਾਤਾਜੁਬਰਨਯੇਤਬੈਤਵਨਕੇਸੀ
 ਗਾ॥ ੨੩੨॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਯੈਸੁਨਿਕੈਜਾਹਿਬਮਵਤਾਗੀ॥ ਗ
 ਰਜਤਭਯੋਅਧਿਕਧਨੁਧਾਗੀ॥ ਕਾਹਮਗਾਜਤੇਰੁਪੈਗੈ॥ ਤਾ
 ਕੇਤਾਸਨਨਾਦਬਜੈਗੈ॥ ੨੩੩॥ ਕਹਾਭਯੋਰਾਜਾਜੀਆਯੋ॥
 ਹਮਕਛੁਤਾਕੇਮੁਲਖਾਛਿਨਾਯੋ॥ ਜੋਪੈਯੈਹੀਕਰਿਹੈਰਾਗਾ॥
 ਮਾਗੈਕਹਾਨਾਰਿਤਨੁਧਾਗਾ॥ ੨੩੪॥ ਤਿਨਯੈਕਹੀਪ੍ਰਭੂਮਸ

ਪਾਨਾ॥ ਮਾਤਾ ਕੋ ਪੁਕਰਿਤ ਬਿਧਨਾਨਾ॥ ਤਤੇ ਰੁਰਤੇ ਮੇਨ ਬਜਾਯੋ ८੬
 ॥ ਮਾਗੈ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਮਨ ਭਾਯੋ॥ ੨੩੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਸੁਨਿ
 ਤ ਬਚਨ ਮਹਾਰਾਜ ਜਨੂਰਿ ਪਾਸਿ ਪਰਨ ਪੀਰਾ॥ ਬੋਲਤ ਭੇਬਚ
 ਤ ਵਨ ਸੇਸੁ ਨਤ ਸਕਲ ਬਰਖੀਰਾ॥ ੨੩੬॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਕਹ
 ਭੇਵ ਜਨੈ ਯਹ ਮਾਤਾ॥ ਯਹ ਤੇ ਬਰਖੀਰਨ ਕੀ ਬਾਤਾ॥ ਤੈਸੀ ਸਾਮ
 ਨੇ ਮੇਜਿ ਨ ਸੁਰਗੇ॥ ਨਿਰਭੈ ਜਾਇ ਨ ਗਾਗ ਕਰਗੇ॥ ੨੩੭॥ ਮਾਤ
 ਨ ਕੀ ਹੋਵੈ ਜੋ ਬਾਤਾ॥ ਤਾ ਕੋ ਲਹੈ ਭੇਵ ਕਹ ਮਾਤਾ॥ ਯਹ ਤੇ ਬਾਤ
 ਛਪਨ ਕੀ ਨਾਹੀ॥ ਧੈਰੈ ਪ੍ਰਗਟ ਭਵਨ ਸਭ ਮਾਹੀ॥ ੨੩੮॥ ਹਮ
 ਤੇ ਛਪੇਗਤ ਸਭ ਕਾਲਾ॥ ਛਪਨ ਨ ਦੇਤ ਸੁਦੀਨ ਦਿਯਾਲ
 ਕੁਟੀਯਾ ਬਾਂਧ ਗਿਰਸ ਅਸਥਾਨਾ॥ ਕਰਤੇ ਭੁਜਨੁ ਸ੍ਰੀ ਅਸ
 ਪਾਨਾ॥ ੨੩੯॥ ਪੁਨਤਾ ਕੇ ਮਨ ਮੇਯੈ ਆਯੋ॥ ਨਿਜ ਲੈਤ ਖਤ

ਮੁਝੈ ਬੈਠਾਯੋ ॥ ਇਹ ਜੋ ਨ ਦੁਤਖਤੁ ਬਰਗਜਤਾ ॥ ਸੀਅਸਧੁਜ
 ਕਾਪ੍ਰਗਟਿ ਬਿਰਾਜਤਾ ॥ ੨੪੦ ॥ ਸੁਰਨਰਦਾਨਵਦੇਵਅਪਾਰ
 ॥ ਰਿਸਨਬਿਸਨਮੈ ਸਕਲਪਸਾਰਾ ॥ ਸੇਵਤ ਸਭਯਾਕਹ
 ਚਿਤੁਲਾਈ ॥ ਹਮਹੁੰਤਾ ਕੇ ਸਿੰਖਾਸੁਭਾਈ ॥ ੨੪੧ ॥ ਪੁਨਿਅ
 ਸਧੁਜ ਕੇਯੋ ਮਨਮਾਯੋ ॥ ਨਿਜਲੈਰੋਹਮੁਝੈ ਬੈਠਾਯੋ ॥ ਕੋਟਿਪ੍ਰ
 ਕਾਰ, ਬਿਨੈਮੁਹ ਕੀਨੀ ॥ ਮੇਯਹਲਾਇਕਨਾ ਕਹਿ ਦੀਨੀ ॥
 ੨੪੨ ॥ ਤੁੰਦਪਨਾਥਮੁਝੈ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਸੇਵਕੁਲਖਇਹਰੋਹ
 ਬਿਠਾਯੋ ॥ ਅਬਮੇਛੁਪੈ ਕੈਸਕਹੁਪਿਆਰੇ ॥ ਇਹਸਭੁਖਬ
 ਰਸੁ ਸੁਰਨਮਝਾਗੇ ॥ ੨੪੩ ॥ ਤੈਸੇਸਾਮਨਮੈ ਜਿਨਧਰਿਯੈ ॥
 ਨਿਰਭੈਜਾਇਨਗਾਰਾਕਰਿਯੈ ॥ ਯੈਸੁਨਿਕੈਸਤਿਗੁਰਕੇਬੈਨ
 ॥ ਅਵਤਭਯੈਸੁਮਤਿਨਿਜਮੇਨਾ ॥ ੨੪੪ ॥ ਸੁਗਧੁਪਦੈ

ਸੁਮਨਿਚਢਾਈ॥ ਸ੍ਰੀਰਣਜੀਤਹਕਰੀਬਡਾਈ॥ ਪਕਰਚੇਬ ੮੭
 ਤਿਨਸੀਸਨਿਵਾਈ॥ ਦੀਨੇਸ੍ਰੀਰਣਜੀਤਬਜਾਈ॥ ੨੪੫॥
 ਇਹਬਿਧਗਰਜੇਤਬੈਨਗਾਰਾ॥ ਕੰਪਤਭਈਸਪਤਹੀਧ ੦
 ਰਾ॥ ਜੈਸੇਸਿੰਧਜਲਦਧੁਨਹੋਈ॥ ਤਸਰਣਜੀਤਨਦਸੁਰ
 ਸੇਈ॥ ੨੪੬॥ ਰਾਜੇਸੁਨਜੇਨਗਾਰਤਹਾ॥ ਬੈਠਹੁਤੇਅਨਦਸੁ
 ਤਜਹਾ॥ ਤਬਤਿਨਤੀਰਦਨੀਰਬੁਲਾਯੋ॥ ਸਰਬਭੇਦਤਿਨਪੁ
 ਛਸੁਗਾਯੋ॥ ੨੪੭॥ ਕਹੀਦਨੀਰਗਵਸੁਨਿਲੀਨੈ॥ ਭਾਖੇਭੈ
 ਨਭਿੰਨਸੁਤਕੀਨੈ॥ ਸਾਹਿਬਗਰਿਗੋਬਿੰਦਕਾਪੇਤਾ॥ ਬੀਰਸੁਪ
 ਰਾਮਪਿਕਬਰਸਰੋਤਾ॥ ੨੪੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਤੇਗਬਹਾਦਰ
 ਗੁਰੁਕਾਫਿਧਾ॥ ਸਿੰਧਇਹਪੁਤਾ॥ ਜਾਕੇਤੇਜਪੁਤਾਪਸੁਖਬਾਂਛ
 ਤਹੈਪੁਰਹੁਤਾ॥ ੨੪੯॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਧਬਰਨ

ਮਰੁਣੀਜੈ॥ ਰਾਮਕ੍ਰਿਸਨਇਨਕੇਪਟਦੀਜੈ॥ ਰੂਪਅਨੂਪਅ
 ਧਿਕਬਰਸੇਗੈ॥ ਇਨਸਮਚੇਦਹਭਵਨਨਕੇਰੈ॥ ੨੫੦॥ ਤਿਨ
 ਕਾਸਮਝੇਨਿਪਤਨਗਾਗਾ॥ ਬਜਤਮਥੇਵਾਲਮਝਗਾ॥ ਪੁਰਬ
 ਤੇਇਹਠਾਂਵਹਮਾਏ॥ ਕਰੁਣਾਸਿਧਾਮਾਧਿਕਛਬਿਛਾਏ॥
 ੨੫੧॥ ਜੇਜੇਮੋਰਬਤਇਤਸਾਗੀ॥ ਰਾਜੇਤੀਰਦਜੀਰਉਚਾਗੀ
 ॥ ਪੁਨਿਤਿਨਇਹਬਿਪਬਚਨਉਚਾਗੇ॥ ਰੁਮਹੂੰਆਪਤਹਾਪਗ
 ਧਾਗੇ॥ ੨੫੨॥ ਦਰਸਨਕਰੇਅਧਿਕਚਲਤਹਾ॥ ਨਿਰਖੇਅਨਿ
 ਕਚਰਿੰਤਮਹਾਂ॥ ਯੋਸੁਨਿਰਾਜਾਭਯੋਤਿਯਾਗਾ॥ ਮਾਗੈਪਠਯੋਵ
 ਜੀਰਸੁਧਾਗਾ॥ ੨੫੩॥ ਸੇਵਜੀਰਚਲਿਕੈਤਿਹਮਾਯੋ॥ ਜ
 ਹਾਂਹਜੁਰਦੀਵਾਨਲਗਾਯੋ॥ ਹਾਥਜੋਰਿਤਿਨਸੀਸਨਿਵਾਈ॥
 ਨਿਪਕੀਬਤਿਯਾਸਰਬਮਲਾਈ॥ ੨੫੪॥ ਦਰਸਨਕਰ

ਜਾਨਿਜਾਯੋ॥ ਚਾਹਤ ਹੈ ਦਰਸਨ ਬਖਸਾਯੋ॥ ਸਿੰਘ ਜਨ ੮੮
 ਕਹੀ ਹਜੂਰ ਸੁਆਵੈ॥ ਮਨ ਜਾਪੁ ਗਾਧਿ ਕਬਿਗਾਧੈ॥ ੨੫
 ੫॥ ਇਤਨੇ ਮੇਰਾ ਜਾਤੁ ਹਮਾਯੋ॥ ਸਿੰਘ ਜਨ ਤੀਰੰਜੂਰ ਸੁਨਾਯੋ ੭
 ॥ ਇਹ ਪੁਤ੍ਰ ਜੁਰੰਪੜ ਹੈ ਕਾਚੈ॥ ਕਛੂ ਨ ਸਮਝੈ ਝੂਠੁ ਗੁਸਾਚੈ॥
 ੨੫੬॥ ਇਹ ਬਿਧਾਇ ਨ ਕੋ ਆਇ ਸੁੰਦੀ ਜੈ॥ ਸਰਬ ਲੋਗ ਸਿ
 ਗਖਰੇ ਸੁਕੀ ਜੈ॥ ਸਭੁ ਮਨਸ ਹਤੁ ਗਵਚ ਲਾਯੋ॥ ਦਰਸਨੁ
 ਕਰੈ ਅਧਿਕ ਬਿਗਾਧੈ॥ ੨੫੭॥ ਕਰੁਨਾ ਸਿੰਧ ਜੇ ਭੁਬਚਕ
 ਯੋ॥ ਰਾਜਾ ਬੋਲ ਨਿਕਟਤ ਬਲਯੋ॥ ਦਰਸਨੁ ਕਰੈ ਮਾਨਤਿ
 ਨਤੁ ਗਾਂ॥ ਖਾਸ ਹਜੂਰ ਬਿਗਾਧੈ ਜਗਾਂ॥ ੨੫੮॥ ਭੁਲੀਭਾਂਡਿ ਵ
 ਹਲਏ ਬਿਠਾਈ॥ ਸੀਤਲ ਭਏ ਦਰਸ ਕਹਾਈ॥ ਜਸ ਕੋਈ
 ਗਮਾਨ ਸਿੰਧ ਮਹਿ ਨਾਵੈ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੀਤਲ ਹੋ ਜਾਵੈ॥ ੨੫੯

ਤਿਮਸੀਤਲਰਾਜਾਵਹੁਭਯੋ॥ ਕਰੁਣਾਸਿਧਓਰਮਨੁਦਯੋ॥
 ॥ ਤਬਤਾਕੇਮਨਮੇਯੋਆਈ॥ ਹਮਹੂੰਇਨਸਿਖਹੁਜੈਧਈ॥
 ੨੬੦॥ ਤਨੁਮਨੁਪਨੁਇਨਕੇਪਰਦਾਗੁ॥ ਨਿਜਦਿਨਾਮੰਬੁਜਚ
 ਰਨਪਖਾਗੁ॥ ਯੈਨਿਰਪਤਾਨਿਜਕਰਤਾਬਿਚਾਰਾ॥ ਉਤਪਟਕੀਪੁ
 ਭੁਜਾਨਨਹਾਰਾ॥ ੨੬੧॥ ਯੈਲਖਿਕੈਰਾਜਾਕੋਪਿਆਗਾ॥ ਨਿ
 ਜਮਨਮੇਪ੍ਰਕੀਸਬਿਚਾਰਾ॥ ਜੋਜੋਤੀਰਹਮਾਰੇਆਵਤਾ॥ ਹੇ
 ਤਸਿੰਖਨਹੀਬਿਲਮਲਗਾਵਤਾ॥ ੨੬੨॥ ਇਹਜੋਤੀਮਚੰਦਗੀ
 ਰਰਾਜਾ॥ ਸਰਬਚੰਦੇਰਿਨਕੋਸਿਰਤਾਜਾ॥ ਜੋਇਹਭਯੋਸਿਖੁ
 ਨਿਜਆਈ॥ ਤੋਕਰਿਹੈਕਾਸੀਗਿਲਗਈ॥ ੨੬੩॥ ਤਾਂਤੇਕਛੁਜ
 ਤਨਮਬਕੀਜੈ॥ ਨਿਸਚਾਯਾਹਿਫੇਰਕਰਿਦੀਜੈ॥ ਮਹਾਂਪੁਰਖ
 ਹਮਕੋਨਹੀਜਾਨੈ॥ ਮਾਨਸਕੈਮਨਮੇਅਨੁਮਾਨੈ॥ ੨੬੪॥ ਦੋਹ

ਗਾ॥ ॥ ਕੋਟਿ ਸੈਨ ਤੁਰਕਾਨ ਕੀ ਯਾ ਕੇਕਰਨ ਬੁਲਾਇ॥ ਗਮ ੨੬
 ਨੈ ਕਰਨੇ ਜੁਧ ਬਹੁ ਜੈ ਕੀ ਬੀਬੁ ਬਜਾਇ॥ ੨੬੫॥ ਚੰਪਈ॥
 ॥ ਭਾਰੁ ਹਰਨ ਪਿਥਾ ਮੀ ਕੇਕਾ ਜਾ॥ ਫੇਕੇ ਗਾਵਗੀ ਬਨਿਵ
 ਜਾ॥ ਬਹੁ ਰੋਤਾ ਕੀ ਓਗਨਿ ਹਾਗੀ॥ ਬਾਤੁ ਨ ਲਗੇ ਸੁਕਰਨ ਸੁਧ
 ਗੀ॥ ੨੬੬॥ ਗਿਰਗਾ ਜਨ ਕੀ ਬਾਤ ਅਪਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਛੀਉਨ
 ਕਹੀ ਸੁਧਾਰਾ॥ ਤਿਨ ਹਜੁ ਰਕੀ ਸਰਬ ਸੁਧੁ ਛੀ॥ ਸਿਖ ਅਨਕ
 ਹੀ ਸਰਬ ਕਛੁ ਸੁਛੀ॥ ੨੬੭॥ ਇਤਨੇ ਮੇਤਿ ਹਠਵਗ ਮਝਾਗਾ॥
 ਆਇਯੋ ਸੁਮਤਗਾ ਇਦ ਸੁਭਾਗਾ॥ ਚੰਚਲ ਕਰੀ ਅਮੋਲ ਬਿ
 ਰਾਜੈ॥ ਜਲ ਧਨ ਦਜਾ ਕੇ ਲਖ ਲਾਜੈ॥ ੨੬੮॥ ਸਦੈ ਯਾ॥
 ਚੰਚਲ ਲੇਲਾ ਅਮੋਲ ਕਰੀ ਬਰਭਾਲ ਸੰਪੂਰਕੀ ਖੋਲ ਬਿ
 ਰਾਜੈ॥ ਝਾਲ ਰਪੀਟਿ ਅੰਬਾਰ ਅਨੂਪਾ ਮਚਾਰੁ ਜਗਾਇ ਨਕੇ

ਸਤੁਸਾਜੈ॥ ਸੀਚਤਬਾਰਪਹਾਰਕਿਧੋਬਰਯੋਉਪਮਾਕਹਉਰ
 ਪਛਾਜੈ॥ ਬਾਰਪਨੀਲਕਿਫੀਲਕਿਧੋਗਜਰਜਕਰੀਇਹਭੁੰ •
 ਤਬਿਰਾਜੈ॥ ੨੬੬॥ ਵੇਹਗਾ॥ ॥ ਜਵਨਕਰੀਪਰਮਾਪਗੁਰਕੀ •
 ਪਾਸਿਧਮਦਤਾਗਾਤਾਕੀਉਪਮਾਕੋਟਿਕਵਿਸਕੋਨਬਦਨਉਚ •
 ਗਾ॥ ੨੭੦॥ ਸਦੈਯਾ॥ ॥ ਆਨਕਰੀਅਭੁਧੰਦਨਬਾਰਨਸੀਗੁਰ
 ਕੇਪਗਸੋਚਿਤੁਲਾਈ॥ ਚੋਰਲਯੋਕਰਬੀਚਸੰਤਾਰਕੈਫੇਰਤਹੈਗੁ
 ਰਕੇਚਹੁਪਾਂਈ॥ ਦੇਖਿਕੈਲੋਗਸਭੈਬਿਗਸੇਬਰਚੰਚਲਕੁੰਡਿ
 ਕਿਕੋਤਕਭਾਈ॥ ਗਇਪ੍ਰਸੰਨਭਯੋਮਨਮੇਅਸਬਾਰਨਤੋਨ
 ਲਖਯੋਅਬਤਾਂਈ॥ ੨੭੧॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਪੁਨਿਸਾਹਿਬਕੋਤ
 ਕਇਹਕੀਨਾ॥ ਸਾਇਕੁਚੰਪਹਾਥਿਨਿਜਲੀਨਾ॥ ਕਰਖਧਨੁ
 ਜਬਰਦਯੋਚਲਾਈ॥ ਇਕਕੋਸਵਹਪਕੋਸੁਜਾਈ॥ ੨੭੨॥

ਇਸੀਤਰਾਸਾਹਿਬਸੁਖਦਾਇਕਾ। ਪਾਂਚਕਰਖਮਾਰੇਤਬਸਾ
 ਇਕਾ। ਪੁਨਬਾਰਨਸੇਮੇਸਉਚਰੀ। ਚੁਨਲੈਆਉਕਹੋਯ
 ਰਪਗੀ॥ ੨੧੩॥ ਭੁਜੀਗਛੰਦਾ॥ ॥ ਸੁਨੇਬਾਕਨੀਕੇਚਲੇਨ
 ਗਧਾਈ॥ ਮਨੇਪੰਬਆਛੇਪਟਾਸਮਾਮਆਈ॥ ਚੁਨੇਤੀਰ
 ਮਾਛੇਫਿਕੇਫੇਰਮਾਯੋ॥ ਦਏਆਨਨਾਥੈਨਦੇਰਲਗਾਯੋ॥
 ੨੧੪॥ ਪ੍ਰਭੂਪੋਛਚੀਰੰਤੁਨੀਰੰਸੁਡਾਗੇ॥ ਭੁਏਬਿੱਸਮਾਦੀਜਿਨੈ
 ਨੀਨਿਹਾਗੇ॥ ਗੰਗਾਸਿੰਧਲੇਫਾਸੁਡੀਅਗਧਾਗੀ॥ ਪ੍ਰਭੂਪਦਕੰ
 ਜੀਜਲਿਲੈਸੁਡਾਗੀ॥ ੨੧੫॥ ਪਨੀਹਾਥਲੈਕੈਧਰੇਆਗਆ
 ਨੀ॥ ਲਖੇਲੈਗਧੀਰੰਸੁਬੀਰੰਬਖਾਨੀ॥ ਕਹੈਮੇਸਹਾਥੀਨਹੀ
 ਆਹਕਾਨੈ॥ ਸਬੈਭੁਮਹੇਗੀਜਿਤੀਹੈਜਹਨੇ॥ ੨੧੬॥ ਚੌਪਈ
 ॥ ਨਿਰਖਚਰਿਤੰਗਵਯਹਸਾਰਾ॥ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਸੇਮੇਸਉਚ॥

੬੦

ਪ੍ਰਯਾਤ

॥ १ ॥ ਕਵਨ ਦੇਸ ਤੇ ਇਹ ਗਜ ਆਯੋ ॥ ਆਨ ਆਪ ਕੇਤਰੇ ਸੁਹ
 ਯੋ ॥ ੨੭੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਨਿਪੋਸੇ ਮੇਸ ਬਖਾਨਾ ॥ ਦੇਸ ਮਸਾ ਮਬਸ
 ਤ ਨਿਹ ਨਨਾ ॥ ਤਵਨ ਦੇਸ ਸਹਿ ਬਜ ਬਗਏ ॥ ਨਨ ਦੇਸ ਬਿਓ
 ਕਤ ਭਏ ॥ ੨੭੮ ॥ ਭੁਜੀ ਗਛੰਦਾ ॥ ॥ ਤਬੈ ਤੋਨ ਦੇਸੀ ਹੁਤੈ ਕਰਾ
 ਈ ॥ ਤਿਸੈ ਨ ਦਜ ਨੇ ਦਯੋ ਆਚ ਛਾਈ ॥ ਤਿਨੈ ਤੀਰ ਦੇਸੀ ਹੁਤੈ
 ਕਪਾਦੂ ॥ ਉਨੈ ਤਾਸ ਦੀ ਨ ਜਨੈ ਕੈ ਆਨਾਦੂ ॥ ੨੭੯ ॥ ਵਹੈ ਧਾ
 ਰ ਭਾਵੈ ਇਤੈ ਜਾਨ ਲਿਜਾਏ ॥ ਭਈ ਪੁਗਇ ਛੰਮ ਨੀ ਚੰਦ ਪਾਏ ॥
 ਸਬੈ ਆਰਭੇ ਵੇ ਨਿਪੋਸੇ ਸੁਨਾਏ ॥ ਮਹਾ ਗਟ ਪੰਥੀ ਚਿਤੀ ਬਿੱਸ
 ਮਾਯੋ ॥ ੨੮੦ ॥ ਇਕੈ ਬਾਰ ਲੇਸੀ ਉਰੀ ਚੀ ਜਨੈ ਕੀ ॥ ਤਬੈ ਸੋ ਮਤੀ
 ਮੰਗੂਰੀ ਸੁਦੇਖੀ ॥ ਮਨਯੋ ਬਿਚਾਰੀ ਪਹਾਗੀ ਨਰੇ ਸੀ ॥ ਕਰੈ ਕੋਨ
 ਬਾਤ ਲਵੈ ਯਾਗ ਜੇ ਸੀ ॥ ੨੮੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਆਗਦਿ ਸਾਵਰ

ਅਨਕਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਨਿਰਖੀਗਇਹਜੂਰਸੁਧਾਰਾ॥ ਹੈਗੈਆਵ ੯੧
 ਧਬਸਨਸੁਰੰਗਾ॥ ਨਿਰਖੇਰਾਵਹਜੂਰਨਿਸੰਗਾ॥ ੨੮੨॥
 ਪੁਨਪ੍ਰਭੁਭਏਅਖੇਗਤਿਆਗਾਰਜੇਆਇਸੁਲੀਨਸੁਧਾ
 ਗਾ॥ ਨਿਜਗਿਹਕੋਰਾਜਤਬਗਯੋ॥ ਇਤੈਅਖੇਰਪ੍ਰਭੁਚਿਤੁ
 ਦਯੋ॥ ੨੮੩॥ ਸੁੰਦਰਬੀਰਅਧਿਕਅਸਵਾਰਾ॥ ਅੰਗਸਿਕ
 ਰਕਿਤਕਲੈਨਾਗਾ॥ ਬਾਜਸਿਚਾਨੇਅਧਿਕਸੁਸੋਹੈ॥ ਪੁਤੀਰੀ
 ਤੇਅਨਕਾਬਿਮੋਹੈ॥ ੨੮੪॥ ਲਗਰਹੁਗਰਕਹਸੁਨਸੁਰੰਗ
 ॥ ਬਾਸੇਗੋਸੁਬਸੀਨਨਿਸੰਗਾ॥ ਬਹੁਗੀਕਹੀਜੂਰੇਬਹੁਲ
 ਏ॥ ਚਤੁਰਦਿਸਾਲੈਅਸਥਿਤੁਭਏ॥ ੨੮੫॥ ਕਰੁਣਾਸਿ
 ਧਠਾਢਤਬਭਯੋ॥ ਬਾਰਦੇਦੁਚਢਯੋਬਿਗਯੋ॥ ਇਹਬਿ
 ਧਗਜਪਰਚੜੇਬਿਰਾਜਤਾ॥ ਜਨੁਕਉਦਾਚਲਪੇਗਵਿਛਾ

੯੧

ਸ

ਜਤਾ॥ ੨੮੬॥ ਜਿਹਦਿਸਾਮਧਿਕਸੁਨੇਸੁਸਿਕਾਗਾਤੁਵਨੈਓ
 ਰਸੁਕਰਕੇਸਦਾਗਾ॥ ਧਸੇਜਾਇਕਾਨਨਤਿਹਮਾਹੀ॥ ਸਿੰਘਸ
 ਸੇਬਿਚਰਤਜਿਹਜਾਹੀ॥ ੨੮੭॥ ਰੇਝਗੀਛਬਹੁਕਰੀਬਿਰਾ
 ਜਤਾ॥ ਅਰਨਗੈਰੰਬਿਰਾਹਸੁਛਾਜਤਾ॥ ਉਤਰੇਜਾਇਤਹਾਪ੍ਰਭ
 ਕਰੀ॥ ਬੇਲਜੁਲੀਨਨਿਕਟਬਰਬਰੀ॥ ੨੮੮॥ ਰਸਾਵਲਛ
 ਦਾ॥ ॥ ਦਿਪੈਯੋਕਿਕਾਨੁ॥ ਅਨੇਕਾਮੁਜਾਨੁ॥ ਬਪੇਗੰਜਗਾਹ
 ॥ ਬਨੇਬਾਜਮਾਹਾ॥ ੨੮੯॥ ਸਦੈਯਾ॥ ॥ ਰੂਪਅਨੂਪ
 ਸਿੰਗਾਰਪਰੇਬਰਜੀਨਜਿਗਾਕਲਗੀਸਿਰਸੇਹੈ॥ ਕਾਨਸਟਾ
 ਮੁਖਸੇਭਾਮਲੋਕਕਾਮੰਗਉਤੰਗਅਨੂਪਬਿਮੇਰੀ॥ ਕੰਚਨਮੈ
 ਮੁਕਤਾਖਚਸੁੰਦਰਯੋਲਖਿਕੈਕਬਿਸੇਭਸੁਜੇਹੈ॥ ਗੰਛਤਹੈ
 ਮਨਮਾਰਤਕੀਜਿਮਸੁਰਜਬਾਜਕਹੇਸਮਕੇਹੈ॥ ੨੯੦॥ ਰ

ਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ਚੜ੍ਹੇਐਸਬਾਜਾ॥ਗਰੀਬੀਨਿਵਾਜਾ॥
 ਲਯੋਹਾਬਬਾਜਾ॥ਕਰਕੇਖੇਲਕਾਜਾ॥੨੬੯॥ਧਏਲੈਸ
 ਵਾਗਾ॥ਸੁਮਾਰੈਸਿਕਾਗਾ॥ਇਦੰਸੁਕਰਕੇਤੇ॥ਹਟੇਤਾਹਿਏਤੇ
 ॥੨੭੦॥ਸਸੀਐਝੰਧਾਗਾ॥ਸੁਰੋਝੰਧਿਧਾਗਾ॥ਕਿਤੇਮਿੰਗ
 ਰਾਈ॥ਹਟੇਤੰਨਜਾਈ॥੨੭੧॥ਸੁਤੀਤਰਬਟੇਗੇ॥ਘਨੇਮ
 ਰਘੇਗੇ॥ਫਿਰੈਫੇਰਫੇਗੇ॥ਨਦੀਤੀਰਕੇਗੇ॥੨੭੨॥ਮਿਲੇਬੀ
 ਰਾਮਾਈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਪਾਈ॥ਤਹਾਂਕੀਚਰਿਤੰਤੀ॥ਕਥੈਕੋਬ
 ਚਿੰਤੰਤੀ॥੨੭੩॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਅਨਿਕਚਰਿਤੰਤੀਨਬਰ
 ਤਹਾਂ॥ਸਹਸਨਾਰਿਸਰਤਤਟਿਮਹਾਂ॥ਦਿਨਪਤਿਹਤਿਨਿਸ
 ਅਗਮਜਨੀ॥ਬਸੇਆਨਤਬਨਿਜਗਿਹਥਾਨੀ॥੨੭੪॥
 ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ਚੜ੍ਹੇਰੈਨਗਈ॥ਅਮਰੰਦੈਤਜਾਈ

੬੨

॥ ਕਰੇ ਆਪ ਠਾਣੇ ॥ ਕਿਲਾ ਕੋਟ ਜਾਣੇ ॥ ੨੯੧ ॥ ਚਕੀ ਦੀ ਪਤਾਰੇ
 ॥ ਕਵੀ ਸੋ ਗੁਬਾਰੇ ॥ ਭਏ ਮੇਦ ਭਾਰੀ ॥ ਸਬੈ ਰੈਨ ਚਾਰੀ ॥ ੨੯੨ ॥
 ਨਿਪ ਕੀ ਕਹਾਨੀ ॥ ਸੁਨੈ ਦੇ ਸੁਕਾਨੀ ॥ ਗਯੋ ਗਵਧਾ ਮਾ ॥ ਕਰਕੇ
 ਮੇਸ ਕਾ ਮਾ ॥ ੨੯੩ ॥ ਸੁਮੰਤ੍ਰੀ ਵਜੀਰੀ ॥ ਬੁਲੇ ਆਪ ਤੀਰੀ ॥ ਕਰੇ
 ਕਾਹਿ ਕੀਜੇ ॥ ਗਜੇ ਰਾਜ ਲੀਜੇ ॥ ੩੦੦ ॥ ਝੂਠ ਪਾਪ ਗਾਵੇ ॥ ਗਏ
 ਦੀਲ ਮਾਵੇ ॥ ਕਹੀ ਬਾਤ ਮੰਤ੍ਰੀ ॥ ਕਰੇ ਯਾਹਿ ਜੰਤ੍ਰੀ ॥ ੩੦੧ ॥ ਗੁ
 ਰੂਪਾ ਸਜਾਈ ॥ ਕਰੇ ਯੋ ਬਨਾਈ ॥ ਸਗੇ ਹੋਂ ਗਮਾਗੇ ॥ ਸੀਨੰਗਰ
 ਵਗੇ ॥ ੩੦੨ ॥ ਭੁਜੇ ਗਛੰਦਾ ॥ ॥ ਤਿਨੈ ਕੈ ਦਿਖੈ ਬੇਸੁਨ ਕਾਜ ਦਿ
 ਯਾਲਾ ॥ ਗਜੇ ਰਾਜ ਮਛੋ ਪਠੇ ਮੋਗ ਮਲਾ ॥ ਜਬੈ ਲੋਗ ਲਾਗੀ
 ਦਿਵੈ ਗੋਤੁ ਗਈ ॥ ਤਬੈ ਸੋ ਗੁਰੂ ਪਠੈ ਗੋ ਬਨਾਈ ॥ ੩੦੩ ॥ ਇਮੰ
 ਪੇਚ ਕੈ ਕੋਗ ਜੇ ਰਾਜ ਲਾਵੇ ॥ ਪਠੈ ਜੋ ਸੁਈ ਗਨਤਾ ਹੀ ਦਿਖਾ

ਪ੍ਰਯਾਤ

ਵੇ। ਕਹੋਰਾਜਮੇਸੇਸਬੈਆਛਮਾਨੀ। ਜਿਤੇਬੁੱਧਸਿਧੀਤਿ ੨੩
 ਨੈਮੋਨਠਾਨੀ॥ ੩੦੪॥ ਸਬੈਰਾਤਿਸਾਗੀਸੁਮੰਤ੍ਰੀਬਿਚਾਰਾ। ਹੁਤੇ
 ਭੋਰਕਾਲੀਪਠਯੋਦੁਤਭਾਰਾ। ਤਿਨੈਆਹਜੂਰੰਬਚੰਯੋਉਚਾਰ
 ॥ ਮੁਝੈਰਾਵਭੇਜਾਕਹਯੋਦੀਨਦਿਆਗਾ॥ ੩੦੫॥ ਪਗੀਕੰਜਮ
 ਹੀਬਿਨੈਮੋਰਕੀਜੈ॥ ਹਮੇਦਾਸਦਾਸਿਸਦਾਸਹਨਦੀਜੈ॥
 ਧਨਿਦੇਸਤਾਕੋਕ੍ਰਿਪਾਆਪਹੋਈ॥ ਸਬੈਪਾਪਟਾਰੇਗਨਾ
 ਹਿਕੋਈ॥ ੩੦੬॥ ਬਰੇਭਾਗਭੂਕੇਸਹੀਮੇਨਿਹਾਰਾ। ਜਹਾਪਾ
 ਦਕੰਜੀਪਰੈਜੂਤਿਹਾਰਾ। ਕਛੁਅਉਰਆਗਆਹਮੇਜੂਸੁਕੀ
 ਜੈ॥ ਕਹੀਰਾਵਮਾਰੇਨਿਸਿਕੰਧਹੀਜੈ॥ ੩੦੭॥ ਸਬੈਰਾਜਭੂਮੰ
 ਤਿਹਾਗੀਦਿਆਲਾ। ਜੁਦੋਰਾਵਨਾਹੀਕਦੀਆਪਨਾਲਾ॥
 ਇਤੋਕਾਮਕੋਈਅਹੈਜੋਤਿਹਾਰਾ। ਜੁਈਬਾਤਭਾਖੋਪਠੈਦੈ

ਸੁਧਾਗਾ॥੩੦੬॥ਜੁਈਬਤਰਜੈਕਨੈਲੋਰਹੇਈ॥ਪ੍ਰਭੂਤੇਮੰਗ ०
 ਵੈਨਹੀਭੇਦਕੇਈ॥ਇਮੰਬੈਨਗਾਵੈਮਹਾਂਦੂਤਦੇਖੀ॥ਰਿਦ
 ਪਾਪਪੁਰੰਮੁਖੰਖੀਰਚੇਖੀ॥੩੦੭॥ਪੁਨਿਬੈਨਦੂਤੀਇਸੀਭੰ ०
 ਤਗਾਯੋ॥ਪ੍ਰਭੂਪਾਸਗਜੇਮੁਝੈਕੋਪਠਾਯੋ॥ਕਰੀਜੇਪ੍ਰਸਾਦੀ
 ਕਛੁਕਾਲਦੀਜੈ॥ਪੁਨਿਫੇਰਤਾਕੇਦਯਾਸਿਧਲੀਜੈ॥੩੧੦
 ॥ਫਤੇਸਾਹਗਜਾਪਤੀਨਾਗਜੇਈ॥ਤਨੁਜਾਇਤਾਕੀਹਮੇ
 ਰਾਜਹੇਈ॥ਹਮੇਰਾਇਧਾਮਅਹੈਜੋਇਟੀਕਾ॥ਤਿਸੈਕੋਮੰ
 ਗਾਈਭਯੋਕਾਜਨੀਕਾ॥੩੧੧॥ਤਿਸੈਲੋਗਲਾਗੀਸੁਧਾਮੰ
 ਨਿਪਾਲਾ॥ਲਏਆਛਟੀਕਾਅਵੈਗੋਦਿਆਲਾ॥ਦਿਖਾ
 ਵਾਉਨੈਕਾਜਗਜੇਮੰਗਾਯੋ॥ਸਹੀਸੰਤਜਨੈਨਹੀਬੂਠਗਾਯੋ
 ॥੩੧੨॥ਸੁਨੇਬਾਕਤਾਂਕੇਦਿਆਸਿਧਆਪੀ॥ਨਹੀਪੇਚ

ਰੀਨਾਰਖੀਨਾਰਿਛਾਪੀ॥ ਅਸੀਰਾਵਜਾਨੇਇਕੋਧਾਮਮਾਰੀ ੯੪
 ॥ ਜੁਭਿਤਾਸਭਾਖੀਕਛੂਠਨਾਹੀ॥ ੩੧੩॥ ਇਕੀਐਰੁਹਾ
 ਥੀਅੰਹੈਧਾਮਮਾਰੇ॥ ਬੈਨਸੋਪ੍ਰਸਾਦੀਲਿਜਾਵੇਪਿਅੰਹੇ
 ॥ ਹਰੰਚੀਜਜੇਈਨਿਪੰਸੋਬੁਲਾਵੇ॥ ਧਰੈਪ੍ਰੀਤਭਾਵੇਇਤੈ
 ਸੋਮੰਗਾਵੇ॥ ੩੧੪॥ ਕਹੈਐਸਜਾਈਤਟੰਬਪਾਲਾ॥ ਨਹੀ
 ਦੇਤਹਾਥੀਸੁਨੇਈਨਦਿਆਲਾ॥ ਸੁਨੇਬੈਨਨਾਬਿਚਲਐਦੁ
 ਤਪਾਈ॥ ਤਬੈਤੀਰਗਵੇਪਹੁਚਐਸੁਜਾਈ॥ ੩੧੫॥ ਸਭੈਭੈ
 ਵਸਾਰਾਕਹਐਦੁਤਸੋਈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਦੇਵੰਕਹਐਤਾਸਜੇ
 ਈ॥ ਨਹੀਦੇਤਦੰਤੀਜਬੈਦੁਤਗਾਏ॥ ਕੁਪਐਰਾਵਮੂੜੀਸੁਮੰ
 ਤੀਬੁਲਾਏ॥ ੩੧੬॥ ਦੇਹਗਾ॥ ॥ ਅੰਤਿਐਰਕੁਟਵਾਰਕੇਨਿ
 ਪਤਟਕਹੀਹਕਾਰਾ॥ ਬਾਰਵੇਦੁਇਹਲੀਜਿਐਕਰਿਐਪੇਚ

ਹਜਾਗ ॥ ੩੧ ॥ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨਤ ਬਰਾਵ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰਿਕ ਹੀ ਨਿਪ
 ਸੀਗਾ ॥ ਨਿਪਤੁ ਮਕੇ ਲਾਜ ਮਨ ਹੀ ਜਿਨ ਇਹ ਕਰੇ ਕੁਢੇਗਾ
 ॥ ੩੧੮ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਭੁਲੀ ਬਾਤਤੁ ਮਕੇ ਨਹੀ ਗਾਜਾ ॥ ਜਿ
 ਨ ਇਹ ਕੀਜੈ ਝੂਠਾ ਮਕਾਜਾ ॥ ਅੰਚੁਤ ਨਾ ਬਗੁਰੁ ਮਵਤਾ ਗੀ ॥
 ਤਾ ਸੀਗ ਗਾਥੇ ਬਾਤੁ ਸਵਰੀ ॥ ੩੧੯ ॥ ਜਿ ਤਾ ਸੀਗ ਨਿਸ ਦਿਨ ਹੀ
 ਤਕੈ ਹੋ ॥ ਜਨੀ ਯੈ ਕਵਨ ਮਰਤ ਬਾਪੈ ਹੋ ॥ ਕਹਾ ਕਰੀ ਯਹ ਜੀਤ
 ਬਿਚਾਗਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਹਿਤ ਜਿਨ ਕੀਜੈ ਗਾਗਾ ॥ ੩੨੦ ॥ ਵਹ ਨਿਜ ਛੀ
 ਗ ਸਿੰਧ ਗੁਰ ਦਿਯਾਲਾ ॥ ਲਾਲ ਰਤ ਨ ਗ੍ਰਿਹ ਭੁਰੇ ਵਿਸਾਲਾ ॥ ਸ
 ਧ ਸੀਤ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾਤੀ ॥ ਤਿਨ ਸੀਗ ਬਾਤ ਨ ਕੀਜੈ ਤਾਤੀ ॥ ੩
 ੨੧ ॥ ਸੇਵਾ ਬਿਨਾ ਮੋਰ ਨਹੀ ਪਾਓ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕਾ ਗ੍ਰਿਹ ਸੁਬਿ
 ਚੋਹੋ ॥ ਜਬ ਲਗਾਇਹ ਗਾਜਤ ਇਹ ਬਾਨਾ ॥ ਤੇ ਪਰਜ ਬਰਮ

ਵਰਨਹੀਰਾਨਾ॥੩੩੩॥ਅਪਿਕਭਾਗਇਹਭੂਅਕੇਜਗੇ॥੯੫
 ਜਾਮਹਿਨਿਸਦਿਨਅਸਮਨੁਗਾਗੇ॥ਦੇਸਦੇਸਸੀਗਤਿਇ
 ਤਮਾਵਤਾ॥ਮਨਸਪੂਰਮਪਿਕਬਿਗਸਾਵਤਾ॥੩੩੩॥ਤੁ
 ਮਹੂਨਿਸਦਿਨਕਰੋਦਿਦਾਰਾ॥ਕਹਾਬਾਤਇਹਕਰੀਬਿਚ
 ਗਾ॥ਇਹਬਿਧਅਪਿਕਰਵਸਮਝਾਯੋ॥ਤੰਦਪਮੁੜਚੀ
 ਤਨਹੀਲਾਯੋ॥੩੩੪॥ਬੋਲਤਭਯੋਬਚਨਤਿਨਸੀਗਾ
 ਸੇਤਮਆਗੈਸੁਨੇਪ੍ਰਸੀਗਾ॥ਕਵਨਕਾਜਸੇਵਊਮੇਜਾਈ
 ॥ਮੇਨਹੀਸਿਖੁਨਪਾਹੁਲਖਾਈ॥੩੩੫॥ਮੇਨਿਜਭੀਮਚੰ
 ਦੁਗਿਰਗਾਜਾ॥ਰਾਜਪੂਤਸਭਕੋਸਿਰਤਾਜਾ॥ਏਕੈਸਹੀਦੇ
 ਵਿਹਮਮਾਨੈ॥ਮਾਨਸਕਹਮਾਨਸਪਹਚਾਨੈ॥੩੩੬॥ਨੀਰ
 ਲੋਗਕਹਨੀਹਲਵਾਸੀ॥ਤਾਕਹਕਹਤਮਾਦਿਅਬਿਨਾ

ਸੀ॥ ਮੇਕਹੁ ਭੁਲੀ ਬਾਤ ਇਹ ਨਾਹੀ॥ ਤਾ ਕੇ ਪਰੋਚਰਨ ਜੁਗਮਾਹੀ॥
॥੩੨॥ ਤੁੰਦਪ ਜਾਉ ਬਿਲਮੁ ਨ ਹੀਲਾਉ॥ ਜੇ ਦਸ ਬੀਸ ਗਾਵ
ਤਹ ਪਾਉ॥ ਭਾਈ ਰਾਜ ਪੁੰਡਰ ਬੀਰਾ॥ ਨਿਸਦਿ ਨ ਮੁਝ ਕੋ ਹਮੈ
ਵਜੀਰਾ॥੩੨॥ ਗਜ ਪਤਿ ਲੈ ਨ ਕੁੰਭਿ ਕੇ ਕਾਜਾ॥ ਭੁਯੇ ਸਿਖੁ
ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਰਾਜਾ॥ ਯਹ ਕਲਿ ਕ ਨਿਜ ਕੁਲ ਹਲਗਾਉ॥ ਤੂੰ ਇ
ਹ ਤੁਮਰੇ ਬਚਨ ਕਮਾਉ॥੩੨॥ ਅਪਨੇ ਜੋਰ ਰਾਜ ਗਜ ਲੈਹੁ
॥ ਨਤ ਰੁਖੇ ਦਧਰਨ ਤੇ ਦੇਹੀ॥ ਅਗੇ ਹਜਰਤ ਸੇ ਇਮ ਭਈ॥ ਪੁ
ਨਹ ਮਜੇ ਜੇ ਇਹ ਬਿਧ ਚਈ॥੩੩॥ ਦੇਖਾਂ ਕਹਾ ਭਾਜ ਕਰਮੈ
ਹੈ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਕੀ ਮੁਹ ਦੇਹੈ॥ ਤੈ ਅਬ ਬਾਤ ਸਹੀ ਇਹ ਕਰ
ਹੈ॥ ਮੇਰੀ ਕਹੀ ਗੁਰੂ ਕਨਹ ਰਹੈ॥੩੩॥ ਇਹ ਬਤੀਯਾ ਤਾ ਕੋ ਕ
ਹੁ ਜਾਈ॥ ਰਾਜੈ ਬਿਨੈ ਚਰਨ ਪਰ ਪਾਈ॥ ਸਿਰੀ ਨਗਰ ਰਾਜਾ

ਕੇਲੇਗਾ॥ ਹਮਰੇਆਵਨਲਗਨਸੰਜੇਗਾ॥ ਉਨਕੇਦਿਖਰਾ ੬੬
 ਵਨਕੇਕਾਜਾ॥ ਹਾਥੀਦੇਹੁਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ॥ ੩੩੩॥ ਹਸਾਵ
 ਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਸਬੈਭੇਦਸਥਾ॥ ਤਿਸੈਕੋਸਿਖਾਗਾ॥ ਪੁਨਿ०
 ਵਗਾਈ॥ ਚਿਤਾਕੈਨਕਈ॥ ੩੩੩॥ ਜਥਾਮੇਹਗਈ॥ ਤਿਥੈ
 ਭਾਖਜਾਈ॥ ਕਰਾਮਾਤਜਾਨੀ॥ ਭਰੈਨਾਨਿਦਾਨੀ॥ ੩੩੪॥ ਕਰ०
 ਮਾਤਹੋਤੀ॥ ਉਰੰਗੇਸੁਖੇਤੀ॥ ਜਿਨੈਤਤਮਾਗਾ॥ ਭਯੋਨਹਿਛਾ
 ਰਾ॥ ੩੩੫॥ ਧਨਕੇਉਪਾਈ॥ ਕਰੈਲੈਬਨਾਈ॥ ਜਟਸੇਗਵਾ
 ਰਾ॥ ਗੁਰੂਲੈਉਚਾਰਾ॥ ੩੩੬॥ ਬਨੀਏਲਬਾਨੇ॥ ਭਏਸਿੱਖਅ०
 ਨੇ॥ ਹਮੇਰਾਜਪੂਤਾ॥ ਮਨੈਆਵਧੂਤਾ॥ ੩੩੭॥ ਜੁਗੀਸੀਨਿਆ
 ਸੀ॥ ਬਿਰਾਗੀਬਿਪਾਸੀ॥ ਤਿਨੈਰਾਜਮਾਨੈ॥ ਹੁਰੰਨਹਿਜਾਨੈ
 ॥ ੩੩੮॥ ਇਮਕੈਹਕਾਰਾ॥ ਪਠੈਕੋਟਵਾਰਾ॥ ਪ੍ਰਭੂਪਾਸਅ०

ਯੋਸੀ ਦੇ ਸਾਸੁ ਨਾਯੋ ॥ ੩੩ ॥ ਪਰੀਸੀ ਸੁਲਾਈ ॥ ਸਭੈ ਲੇ
 ਸੁਨਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਭਿਦੀ ਜੈ ॥ ਬਡੇ ਜਸੁ ਲੀਜੈ ॥ ੩੪ ॥ ਨਹੀ
 ਆਪਮਾਨੀ ॥ ਅਸੀ ਲੇ ਦਿਖਾਨੀ ॥ ਜਿਤਾ ਜੇ ਹੁਸਾਰਾ ॥ ਲਗ
 ਵੈ ਨਿਪਾਗਾ ॥ ੩੪੧ ॥ ਨਹੀ ਨਾਗ ਦੇ ਨਾ ॥ ਕਰੈ ਬਾਤ ਕੇ ਨਾ ॥ ਕਹੈ
 ਤਾਸ ਜਾਈ ॥ ਕਰੈ ਬਾਤ ਕਾਈ ॥ ੩੪੨ ॥ ਜਿਤੀ ਬਾਤ ਸਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰ
 ਭੂ ਲੈ ਉਚਾਰੀ ॥ ਕਹੀ ਕੋਟ ਵਾਰਾ ॥ ਸੁਨੇ ਬੁਝੇ ਦਸਾਰਾ ॥ ੩੪੩ ॥
 ਤੁਹੈ ਨਾਥ ਗਾਈ ॥ ਕਹਾਂ ਜਾਗੁ ਭਾਈ ॥ ਚਗੰ ਤੇ ਸੁਸੀਗਾ ॥ ਭੁਯੈ ਅੰ
 ਸਢੀਗਾ ॥ ੩੪੪ ॥ ਪਿਤਾ ਮੇਰਧਾਈ ॥ ਦਯੋ ਸੀਸ ਜਾਈ ॥ ਕਰੇ
 ਤਾਸ ਨਾਸਾ ॥ ਨਿਜੀ ਇਛੁ ਬਾਸਾ ॥ ੩੪੫ ॥ ਕਹਾਹੈ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ॥ ਹੁਮੰ
 ਉਸੁ ਦੂਰੀ ॥ ਜਹਾਂ ਗੀਰ ਮੁਆ ॥ ਸੁਤੈ ਤਾਸ ਖੂਆ ॥ ੩੪੬ ॥ ਚੈ
 ਪਈ ॥ ॥ ਸਾਹਜਹਾਂ ਕੋਹਹਾਂ ਹੈ ਜੀਆ ॥ ਸਰਬੈ ਕਾਲ ਜਾਲ

ਬਸਬੀਆਗੁਰੂਸਦਾਜੀਦਤਸਤਕਾਲਾਉਨਕੋਨਾਸੁਭਯੋ ੯
 ਦਰਹਾਲਾ॥੩੪੭॥ਕਰਾਮਾਤਜੋਗਇਬਖਾਨੀ॥ਕਹਰਨਾਮ
 ਹੈਸੁਨਬਚਕਾਨੀ॥ਜੇਜੈਸੀਮਨਸਾਕਰਸੇਵੈ॥ਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਤ
 ਨਕਨਹੀਭੇਵੈ॥੩੪੮॥ਰਿੰਧਸਿੰਧਮਾਨਕਮਨਮੋਤੀ॥ਦੁਧ
 ਤੁਗਜਕੰਚਨਜੇਤੀ॥ਹੈਰਬਚਾਰਪਦਾਰਥਜਾਨਾ॥ਇੰਦ੍ਰਾਦਿ
 ਕਜੇਨਹੀਅਸਾਨਾ॥੩੪੯॥ਸਰਬਗੁਰੂਕੇਗਿਹਮਹਿਅਹੀ॥
 ਸੇਵਕਕੋਪ੍ਰਾਪਤਹੈਸਹੀ॥ਜੋਗਕਰਮਾਂਗੈਜੋਕੋਈ॥ਖੜਗ
 ਧਾਰਪਾਵਤਹੈਸੋਈ॥੩੫੦॥ਦੇਹਗਾ॥ ॥ਸਰਬਬਾਤਜੋ
 ਨਿਪਕਹੀਇਤਪ੍ਰਭਦਈਸੁਨਾਇ॥ਬਿਸਮਰੂਪਕੁਟਵਾਰ
 ਦ੍ਰੋਪਾਇਨਲਗੋਧਾਇ॥੩੫੧॥ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ਧਨੰ
 ਧੀਨਗਾਈ॥ਤੁਝੈਤੇਲੁਕਾਈ॥ਰਖੈਕੋਨਕੋਈ॥ਮਹਾਂਮੂੜਸੇ

ਈ॥ ੩੫੨॥ ਤਿਨੈ ਕਾਲ ਮਾਂਗੀ॥ ਮੁਖ ਤੋ ਗਮਾਂਗੀ॥ ਕਹਾ ਕੇਲੁ
 ਕਾਵੈ॥ ਧਰਾ ਮੇ ਕਮਾਵੈ॥ ੩੫੩॥ ਨਹੀ ਤੋ ਹਿਛਾਨੀ॥ ਕਰੈ ਮੰ
 ਗਮਾਨੀ॥ ਮਹਾਂ ਮੂੜ ਰਾਈ॥ ਨਹੀ ਸਾਰ ਕਾਈ॥ ੩੫੪॥ ਹ
 ਮੇ ਦਾਸ ਤਾ ਕੇ॥ ਲਿਨੈ ਨਾ ਬਲਾਖੋ॥ ਕਰੀ ਦਾਸ ਮਾਖੀ॥ ਜਿਤ
 ਗਵਭਾਖੀ॥ ੩੫੫॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਧੀਨ ਧੀਨ ਸਾਹਿਬ ਅਵ
 ਤਾਗੀ॥ ਗਾਫਲ ਗੀ ਜਸੀਤ ਹਿਤ ਕਾਗੀ॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਏਕ ਰਸ ਰੰ
 ਤਾ॥ ਸਾਹਿਬ ਰਾਮ ਦਾਸ ਪਰਨੰਤਾ॥ ੩੫੬॥ ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ ਲਖ
 ਨ ਸਭ ਜੇਗਾ॥ ਜਾਨਤ ਰਾਵਨ ਮੂੜ ਪਯੋਗਾ॥ ਤੈ ਸਭ ਪਟਕੀਜ
 ਨਤ ਬਾਤਾ॥ ਤੇ ਤੇ ਲੂਕ ਕਰੈ ਮਨ ਮਾਤਾ॥ ੩੫੭॥ ਹਮ ਤਾ ਕੇ ਸੇਵਕ
 ਮਹਾਰਾਜਾ॥ ਤਾ ਕੀ ਕਹੀ ਕਰਤ ਰਕਾਜਾ॥ ਤੁਮ ਹਮ ਕਹ ਸੇਵਕ ਨਿ
 ਜ ਜਾਨੋ॥ ਯਾ ਮੇਰ ਤੀਨ ਮਿਥਾ ਮਾਨੋ॥ ੩੫੮॥ ਦੇਹ ਗਾ॥ ॥ ਸੁ

ਨਤ ਬਚਨ ਪ੍ਰਭਤਾ ਸਕੇ ਬਿਹਸ ਬਾਕ ਹਦੀਨਾ। ਤੁਮ ਹਮਰੇ ਹਿੰਦ
 ਦਾਸ ਨਿਜ ਬਤਿਯਾਂ ਸੁਨੇ ਪ੍ਰਥੀਨਾ॥੩੪॥ ਗਸਾਵੁਲ ਛੰਦਾ॥
 ॥ ਵਿਚੋਲੀ ਮਝਾਗਾ ਇਕੋ ਪਾਮ ਥਾਗਾ ਮੁਝੈ ਦਾਸ ਮਾਹੀ॥
 ਕਛੂ ਭੇਦ ਨਾਹੀ॥੩੫॥ ਕਹੋਗਾ ਵਧਾਹੀ॥ ਇਹੈ ਬਾਤ ਮਾਹੀ॥
 ਨਹੀਂ ਦੇਤ ਹਾਥੀ॥ ਜਥਾ ਜੋਗ ਗਾਥੀ॥੩੬॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਜੇ
 ਇਹ ਸਿਖ ਕਰੀ ਬਗਲਿ ਮਾਯੋ॥ ਬੀਚ ਅੰਥਾਹੀ ਲਿਖ ਸੁਦਿਖ
 ਯੋ॥ ਅਨਤ ਧਾਮਾ ਇਹ ਗਜ ਨਹੀਂ ਜਾਵੈ॥ ਕਰੁਣਾ ਸਿੰਧ ਚਢੈ ਸੁਖ
 ਪਾਵੈ॥੩੭॥ ਤੋਨ ਦਾਸ ਕੇ ਬਚ ਕਰਦੁ ਗੀ॥ ਹਮ ਨਹੀਂ ਕੁੰਚਰ
 ਦੇਤ ਹਜੁ ਗੀ॥ ਯੈ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਬੈਨਾ॥ ਚਲੋ ਦੂਤ ਮਨ
 ਰੰਚ ਕਭੈ ਨਾ॥੩੮॥ ਮਾਵਤ ਨਿਰਖਰਾਇਤ ਬਭਾਖੀ॥ ਕਹੁ
 ਕੁਟਵਾਰ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਾਖੀ॥ ਕਾਬਿਧ ਤੈ ਤਿਨ ਕੇ ਸੰਗ ਗਾਈ॥ ਗੁਰੂ

ਕਹਾਤੁਮਸੇਫੁਗਮਾਈ॥੩੬੪॥ਮੇਤੁਦਕਹੀਪ੍ਰਥਮਸੁਨਨਾਥਾ
 ॥ਇਨਸਿਗਰਾਖੇਸਾਬਤਮਾਥਾ॥ਜਬਲਗਇਹਰਾਜਤਇਹ
 ਠੰਗਾ॥ਤੇਬਲਹੈਸਬਕੇਸਿਰਮੰਗਾ॥੩੬੫॥ਰਜਵਾਰਾਜੇਤਕ
 ਇਹਜਾਨਗਾ॥ਤੇਬਲਜਭੁਪਰਮਾਪਿਕਪ੍ਰਮਾਨਗਾ॥ਜਬਦੁਹਕ
 ਰਿਹੈਅਨਤਪਯਾਨਾ॥ਤੁਦਗਿਹੈਮੇਹੈਕਵਨਖਜਾਨਾ॥੩੬੬॥
 ਜਬਮੇਹਿਯਾਂਤੇਉਹਠਾਂਗਯੋ॥ਅਭਿਬੰਦਨਕਰਉਚਰਤਭਯੋ
 ॥ਮੇਕਹਨਿਪਤਪਠੇਮਹਾਰਾਜਾ॥ਗੋਪਤਿਕ੍ਰਿਭਿਲੈਨਕੇਕਾਜਾ॥
 ॥੩੬੭॥ਸਿਰੀਨਗਰਕੇਜੇਬਰਗਈ॥ਤੇਨਜਇਨਕੇਸੁਤਕਹਾ
 ਈ॥ਤਿਨਕੇਲਾਗੀਲੋਗਦਿਆਲਾ॥ਮੇਹੈਹਮਰੇਨਿਪਕੇਅਲਾ
 ॥੩੬੮॥ਤਿਨਕੇਦਿਖਰਾਵਨਕੇਕਾਜਾ॥ਹਾਥੀਦੇਹੁਗੀਬਨਿ
 ਵਾਜਾ॥ਕਿਤਕਦਿਵਸਰਖਹੈਉਹਜਾਗਾ॥ਫਿਰਪਠਹੈਜਤਿਹੁ

ਰਕੀਪਾਗਾ॥੩੬੮॥ਭੁਜੰਗਛੰਦਾ॥ ॥ਹਮੇਰਾਵਮਾਹੀਕਛੂ੬੯
 ਭੇਦਨਾਹੀ॥ਕਛੂਬਾਤਭਾਖੇਦਿਵੈਖਾਸਤਾਹੀ॥ਬਿਨਾਮੇਸ
 ਬਮਾਲਾਜੇਊਬਾਤਭਾਖੇ॥ਲਏਤਾਸਜਾਵੇਕਿਤੋਕਾਲਗਾਖੇ॥
 ॥੩੭॥ਜਿਨੈਯਾਹਿਹਾਥੀਸਿਖਲੈਚਢਾਯੋ॥ਤਿਨੈਮੇਸਭ
 ਤਹਜੁਰਸੁਨਾਯੋ॥ਅਨੰਧਾਮਕੋਨੈਕਰੀਨਾਹਿਜਾਈ॥ਕਿਪਸਿ
 ਧਤਾਪੈਚਢੈਮੇਦਪਾਈ॥੩੭੧॥ਭਲੀਭਾਂਤਕੋਟੀਤਿਨੈਕੋਸੁਨ
 ਈ॥ਨਹੀਆਪਮਾਨੀਸੁਨੇਰਾਵਗਈ॥ਅਗੈਜੋਮਤਾਚੀਤਮ
 ਪੰਸੁਆਵੈ॥ਮਹਾਰਾਜਗਈਸੋਊਲੈਕਰਾਵੈ॥੩੭੨॥ਸੁਨੈਦੁ
 ਤਵਾਕੰਜਕਮੇਚੀਤਗਈ॥ਬਡੈਕੈਪੁਕੀਨੈਸੁਪੁਮੰਊਰਾਈ॥ਇ
 ਤੈਨਾਗਲੇਵੈਤਬੈਜਾਨਗਾਜਾ॥ਨਹੀਖੇਦਕਾਢੈਬਜਾਵੈਸੁਬ
 ਜਾ॥੩੭੩॥ਦਿਖਾਕੋਨਥਾਨੈਲੁਕੈਗਾਸੁਜਾਈ॥ਉਤੈਹੈਚਗੰ

ਤਾਇਤੈ ਪੰਥਰਾਈ॥ ਭੁਲੀਭੰਤ ਦੂਣੇ ਸਿਕਾਰੀ ਖਿਲਾਉਂ॥ ਇ
 ਤੈ ਨਗਰਾ ਜੀ ਨਗਰੇ ਛਿਨਾਉ॥ ੩੭੪॥ ਅਸੀ ਬੈਨ ਬੋਲੀਕ
 ਕੋ ਮੁੜਕਾ ਜਾ॥ ਲਿਖੇ ਮੇ ਆਪ ਸਾਥਾ ਸਭੈ ਠੋਰ ਗਾਜਾ॥ ਹਰੀ
 ਚੰਦ ਪਾਸੀ ਹਰੁ ਪਠਾਏ॥ ਮੰਡੀ ਅੰਸੁ ਕੇਤੀ ਸਭੈ ਲੈ ਬੁਲਾਏ॥
 ੩੭੫॥ ਜਸੀ ਵਾਲ ਜਾਨੈ ਕਟੇਰੀ ਸੁਮੈਨਾ॥ ਵੜੇ ਲੀਦ ਭੈਦਾ
 ਨ ਭੈਨ ਗਲੈ॥ ਸਭੈ ਆਪ ਦੇ ਸਿਸੁ ਛੇਰ ਬੁਲਾਈ॥ ਤ ਬੈਲੈ
 ਹਜੂਰੀ ਲਿਖੇ ਯੋ ਪਠਾਈ॥ ੩੭੬॥ ਕਿਧੇ ਯਾਹਿ ਹਾਥੀ ਭੁਲੀਭੰ
 ਤਿ ਦੀਜੈ॥ ਨਹੀ ਦੇਸ ਮਾਰੇ ਅਬੈ ਕੂਚ ਕੀਜੈ॥ ਨਹੀ ਤੇਗ ਗੋਲੀ
 ਹਥਿ ਆਰੀ ਸੀਭਾਰੇ॥ ਨਹੀ ਦੇਸ ਹੂਤੈ ਕਰੇ ਲੈ ਕਨਾਰੇ॥ ੩੭੭॥ ਨਿ
 ਰਾਜ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਪਠੇ ਜੁਗ ਵਕਾਗ ਦੇ ਹਜੂਰ ਮੱਧਿ ਆਇਯੋ
 ॥ ਤ ਬੈਲਿ ਪਾਲ ਮਾਤਲੀ ਹਜੂਰ ਜਾ ਸੁਨਾਇਯੋ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਦੇ ਕਅ

ਰਜਹੈ ਕਹੋਤ ਭਾਖ ਦੀਜਿਯੈ॥ ਪਠਯੋ ਨਰੇ ਸਕਾਗ ਦੇ ਕਹੋਤ ਬੋਲ ੧੦੦
 ਲੀਜਿਯੈ॥ ੩੧੮॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਸਗਾਯੋ॥ ਅ
 ਗੇ ਲੇ ਬਲਾਯੋ॥ ਪਛੀਜੇ ਇਪਤੀ॥ ਲਿਖੀ ਗਵਗਤੀ॥ ੩੧੯
 ॥ ਕਿਧੈ ਨਗ ਦੀਜੈ॥ ਨਹੀ ਜੁੰਧ ਕੀਜੈ॥ ਅਸੀ ਬਾਨਗੇ ਲੀ॥ ਕ
 ਰੋ ਜੁੰਧ ਹੋ ਲੀ॥ ੩੨੦॥ ਨਹੀ ਦੇ ਸਮਾਗਾ॥ ਕਰੋ ਜਾ ਕਨਗਾ॥ ਪੜੀ
 ਮੇਸ ਪੰਤੀ॥ ਹਸੇ ਨਾ ਬਮੰਤੀ॥ ੩੨੧॥ ਭਲੀ ਮਾਪ ਮਾਨੀ॥ ਨ
 ਹੀ ਚਿਤ ਠਾਨੀ॥ ਲਿਖਾ ਫੇਰ ਫੇਰੀ॥ ਕਹਯੋ ਤਾਗ ਦੇਰੀ॥ ੩੨੨॥
 ਗੁਰੂ ਕਾ ਸੁਧਾ ਮੀ॥ ਇਛਾ ਦੇਤ ਕਾਮੀ॥ ਤੁਮੈ ਜੈ ਸਗਾਈ॥ ਹਮੂਚੀ
 ਤਭਾਈ॥ ੩੨੩॥ ਕਹਾ ਮੈਰ ਜਾਨਾ॥ ਲਰੈ ਗੋਟਿ ਕਾਨਾ॥ ਤੁਰੈ ਫੀ
 ਲ ਦੇਨਾ॥ ਅਸੀ ਹਾਥ ਲੈਨਾ॥ ੩੨੪॥ ਇਹੈ ਧ੍ਰਮੁ ਛੰਤਾ॥ ਲਿਖੇ ਮੇ
 ਜੈ ਸਪੰਤਾ॥ ਕਰੋ ਗੋਨ ਦੇਰੀ॥ ਇਹੈ ਚਾਹ ਮੇਰੀ॥ ੩੨੫॥ ਗਯੋ ਦੁਤ

ਧਾਈ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਜੇ ਕਰਾਈ॥ ਦਈ ਬਾਨ ਗੋਲੀ॥ ਕਰੀ ਸੁਰ ਟੋਲੀ॥ ੩੬॥
 ਸੁਬਾਨ ਨਿਖੰਗੀ॥ ਅਸੀਧੋ ਪਚੰਗੀ॥ ਤੁਫੰਗੀ ਕਟਾਗੀ॥ ਦ
 ਈ ਬੀਰ ਭਾਗੀ॥ ੩੬੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਜੁੰਧ ਸਮਗਰੀ ਬਿਬਿਧਿ
 ਧਿਕਿ ਪਾਸਿ ਧਇਤ ਦੀਨਾ॥ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਮਿਸਲ ਮੇਸ ਭੁਜੇ
 ਧਾਇ ਛਕੀਨਾ॥ ੩੬੮॥ ਚੰਦ੍ਰਕਿ ਪਾਲ ਕਟੇ ਚਤੁਰ ਅਸੇ ਬਿਵ
 ਤ ਨਿਗਾਗੀ॥ ਭੀਮ ਚੰਦ ਸੋਝੈ ਕਹੈ ਸੁਨਿ ਯੈ ਬਾਤ ਨਿਪਾਗ॥ ੩੬੯॥
 ਯਾ ਕੋ ਕਛੁ ਉਪਾਉਤੁ ਮਾਛੇ ਕਰੋ ਬਨਾਇ॥ ਇਹੋ ਤੁਪੈ ਅਤਿ ਬ
 ਲੀ ਹੋ ਸਮਝ ਲੇਹੁ ਚਿਤ ਲਾਇ॥ ੩੭੦॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਸੁਨਹੁ ਗ
 ਵਜੁ ਬਾਤ ਹਮਾਰੀ॥ ਤੋਪਹਿ ਇਹ ਅਤਿ ਸੈਹੈ ਭਾਗੀ॥ ਜਬ ਇਹ ਅ
 ਪਨੇ ਬਲ ਤਨ ਪਰਿਹੈ॥ ਟੂਕ ਟੂਕ ਤੁਮਰੇ ਸਤਿ ਕਰਹੈ॥ ੩੭੧॥ ਨਾ
 ਗਮ ਤੰਗਾ ਸਿੰਘ ਦੈ ਨਾਨਹਾ॥ ਦੈ ਨਗਾਰ ਬੀਧ ਨਿਪਤ ਪਛਾਨਹੁ

॥ ਜਵਨ ਦੇ ਸਭੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਈ ॥ ਕਾਬਿਧ ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਸੁਨ ਲੇਈ १੦੧
 ॥ ੩੯੨ ॥ ਤਤੋ ਯਾ ਕੋ ਕਰੇ ਉਪਾਈ ॥ ਨਿਜ ਚਿੰਕਤੇ ਇਹ ਦੇਹੁ
 ਰਾਈ ॥ ਏਕ ਬਿਸਭਾਈ ਹਮ ਜਾਨੀ ॥ ਸਮਝ ਲੇਹੁ ਨਿਜ ਸਾਚੁ
 ਬਖਾਨੀ ॥ ੩੯੩ ॥ ਹਮ ਸਭ ਹੀ ਤੁਮ ਹੋ ਹੈ ਸੀਗਾ ॥ ਅਨਗਨ ਲਏ
 ਜੈ ਨ ਚਤੁਰੀਗਾ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਤੇ ਵਹ ਬਾਤ ਬਨਾਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਰਾਵ ਜਿਨ
 ਇਕ ਹੋ ਜਾਵੈ ॥ ੩੯੪ ॥ ਸੂਰਬੀਰ ਸੁੰਦਰ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਇਤ ਪ੍ਰਭ
 ਜੁ ਸੋ ਕਹੈ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ਧਰਮ ਜੁ ਧਰਮ ਅਵਰਨ ਨਾਥਾ ॥ ਬਿਦਧਾ
 ਨ ਲਿਖੀ ਨਿਜ ਗਾਥਾ ॥ ੩੯੫ ॥ ਯੈ ਬਤੀਯਾਂ ਜੋ ਜੋ ਸੁਨ ਪਾ
 ਵੈ ॥ ਸਸਤੁ ਅਸਤੁ ਲੈ ਪੁਪ੍ਰ ਜਾਵੈ ॥ ਸੁਨਿਤ ਮਸੀਦ ਮੇ ਸਿਬਿ
 ਧ ਬਾਨੀ ॥ ਮਤਾ ਪਹਿਤ ਖੈ ਸਭਾ ਮਾਨੀ ॥ ੩੯੬ ॥ ਮਤਾ ਜੀ ਇਨ
 ਕੋ ਸਮਝਾਵਹੁ ॥ ਜਿਨ ਗਾਨ ਸੋ ਰਾਹਿ ਬਢਾਵਹੁ ॥ ਇਹ ਸਾਹਿ

ਬਜਾਦੇ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਮਾਵਤ ਨਾਹਿ ਲੋਕ ਮਧਿ ਸਾਤਾ ॥ ੩੯ ॥ ਮ
 ਹਾਨਿ ਰੁਕੌਤ ਕਇ ਹਜਾਨੇ ॥ ਲੂਟਿ ਮਾਰਿ ਬਿਨ ਮਵਰਨ ਧਜਾ
 ਨੇ ॥ ਦਿਲੀ ਕਹੈ ਲੂਟ ਲੈ ਮਾਵਹੁ ॥ ਨਗਰ ਲਹੈ ਰਸੁ ਠਾਲ ਬਿਠ
 ਵਹੁ ॥ ੩੯ ॥ ਕਾਬਲ ਪੁਨਗ ਜਨੀ ਸੁਪਿ ਸੈਗ ॥ ਮਾਰ ਬੁਖਾਰ
 ਰਿਸਾਰੋਗ ॥ ਨਿਸਦਿ ਨਯੋ ਹੀ ਦਰਬੁ ਗਵਾਵੈ ॥ ਬਾਰਿਕ ਜੋ ਨਿ
 ਜਸਦ ਨ ਲੁਟਾਵੈ ॥ ੩੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਜੁਪ ਜੀਗਰਾ ਜਾਨ ਕੇ
 ਇਨ ਨਹੀ ਨਿਰਖੈ ਨੈਨਾ ॥ ਤਾਂਤੇ ਅਨ ਦਿਨੁ ਬਕਤ ਹੈ ਮਤਿ ਵਾਰਨ
 ਜੋ ਬੈਨਾ ॥ ੪੦੦ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਤੁਮ ਮਾਤਾ ਇਨ ਕੋ ਸਮਝਾਵ
 ਹੁ ॥ ਅਪਨੇ ਕੁਲ ਕੀ ਗੀਤ ਸਿਖਾਵਹੁ ॥ ਜੁਪ ਜੀਗਰਾ ਜਨ ਕੇ ਕਾ
 ਜਾ ॥ ਹਮ ਹੈ ਜਗਤ ਪੁਜ ਸਿਰਤਾਜਾ ॥ ੪੦੧ ॥ ਤੁਰਕ ਨਸੈ ਮਾਗੈ
 ਯੋਭਈ ॥ ਰਾਜ ਨਸੈ ਮੇਸੇ ਇਨ ਚਈ ॥ ਉਤ ਹੈ ਮਹਾਂ ਚਗਤਾ ਦੇਖ

॥ ਇਤੈ ਪਹਾਗਨ ਕੀ ਨੀਸੋਖੀ ॥ ੪੦੩ ॥ ਯੈ ਮਸੰਦ ਮਾਤਾ ਸੈ ਆਖੀ ॥ ੧੦੨ ॥
 ਸੁਨਤ ਹਜੂਰ ਸੁਹਾਹ ਭਾਖੀ ॥ ਮਾਤਾ ਜੂਕੋ ਅਤਿ ਰੁਪਾਂਗੀ ॥ ਦੋਖੀ
 ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਗੁਪਤ ਰਹਾਂਗੀ ॥ ੪੦੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਇਤੈ ਕਥਾ ਇਹ
 ਬਿਧ ਭਈ ਉਤ ਨਾਹਿ ਨੀਯੇ ਗਾਇ ॥ ਸਰਬ ਭੇਦ ਤਿਨ ਸ੍ਰੇਨ ਸੁਨ ਪ
 ਤੀਯਾਂ ਦਈ ਪਠਾਇ ॥ ੪੦੪ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਯੈ ਨਿਪਤ ਤਿਨ ਪਤੀਯ
 ਠਾਈ ॥ ਦੀਜੈ ਦਿਯਾ ਸਿਧ ਕਹ ਜਾਈ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਦੂਤ ਬੇਗ ਦਯਾ
 ਯੋ ॥ ਅਨੰਦ ਪੁਰੀ ਬੀਚ ਵਹ ਆਯੋ ॥ ੪੦੫ ॥ ਪਤੀਯਾਂ ਦਈ ਹਜੂ
 ਰ ਸੁਆਗੇ ॥ ਦਰਸਨ ਕੀ ਨਸੁਤ ਵਨ ਸਭਾਗੇ ॥ ਸਰਬ ਛੋਰ ਕਰਿ ਜ
 ਬੈ ਸੁਖਾਚੀ ॥ ਲਿਖੀਤਾ ਸਬਤੀਯਾ ਸਭ ਸਾਚੀ ॥ ੪੦੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸੇਬ ਸੈ ਆਪ ਇਹ ਥਾਨ ॥ ਕਵਨ ਬਦਨ ਹ
 ਮੰਬ ਗਨਿਯੈ ਪ੍ਰਭ ਜੂਕੋ ਰੋਪ ਯਾਨ ॥ ੪੦੭ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਹੈ ਪ੍ਰਭ

ਜੁਇਹ ਬਿਧ ਕੀ ਕਥਾ ਯਾਮੇ ਲਿਖੇ ਦਾਸ ਨਿਜ ਜਥਾ ਆ
 ਗੈ ਅਵਰ ਬਾਤ ਸੁਨਿ ਲੀਜੈ ॥ ਭਾਖਿਤ ਦਾਸ ਕਾ ਨਮਹਿ ਕੀਜੈ ॥ ੪੦
 ੮ ॥ ਜੇ ਨਿਜ ਕੇ ਮਨ ਮੇ ਸਿ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਅਨਤ ਦੇਸ ਚਾਹਿਤ ਬਰ
 ਤਾਰੀ ॥ ਤੋ ਪ੍ਰਭ ਇਸੀ ਦੇ ਸਕਹ ਆਵੈ ॥ ਜਿਹ ਚਾਹੈ ਤਿਹ ਮੇ ਦਬਦ
 ਵੈ ॥ ੪੦ ੯ ॥ ਜਦਨ ਦੇਸ ਤੁਮ ਕਰੋ ਪਯਾਨਾ ॥ ਬਡੇ ਭਾਗ ਤਿਹ ਭੂਮ ਪ
 ਛਾਨਾ ॥ ਸਾਰ ਮੇਹ ਇਹ ਦੇਸ ਬਿਚੰਛਨਾ ॥ ਸੁਰਜ ਪਾਤਿ ਕਾਨ ਦੀਸੁ
 ਲੰਛਨਾ ॥ ੪੧ ੦ ॥ ਥਾਤਾ ਮੇਰ ਬਗਤ ਹੈ ਗਿਗੀ ॥ ਮੰਧਿ ਬਿਰਾਜਤ ਦੂ
 ਲ ਸੁਬਰੀ ॥ ਨਨਾ ਖੇਲੁ ਸਿਕਾਹੁ ਬਿਰਜੈ ॥ ਯਾ ਕੋ ਨਿਰਖ ਦੇਸੁ ਸ
 ਭਲਾਜੈ ॥ ੪੧ ੧ ॥ ਇਹ ਜਗਤੁ ਮਸੇਕਰ ਹੈ ਰਾਗਾ ॥ ਨਿਸਾ ਦਿਨ ਮ
 ਧਿ ਕਹੇ ਹਿਗੇ ਖੁਆਗਾ ॥ ਇਹ ਦਿਨ ਕੋ ਬਹੁਰੇ ਪਛੁਤੈ ਹੈ ॥ ਮੀਸਰੁ
 ਗਯੇ ਫੇਰਨ ਹੀ ਪੈ ਹੈ ॥ ੪੧ ੨ ॥ ਯੋ ਪਤੀ ਯਾ ਤਿਹ ਨਿਪਤ ਪਠਾਈ ॥

ਸਰੇਦਿਵਨਸਭਨਸੁਨਪਾਈ॥ਸੁਨਤਮਸੀਦਬੇਗਦੈਧਾਏ॥ਮ ੧੦੩
 ਤਾਜੀਕੀਮੰਦਰਮਾਏ॥੪੧੩॥ਤਵਨਗਵਕੀਕਥਾਸੁਸਾਗੀ
 ॥ਮਾਤਾਜੁਕੇਪਾਸਭਿਚਾਗੀ॥ਮਹੀਪ੍ਰਕਾਸਨਾਹਿਨੀਰਾਜਾ॥ਇਨ
 ਰਾਜਨਸੇਤਾਹਿਅਕਾਜਾ॥੪੧੪॥ਤਿਨਯਹਭੇਦਜਬੈਸੁਨਪਾ
 ਯੋ॥ਦਯਾਸਿਧਕਹਕੁਮਕਤਕਾਯੋ॥ਤਾਤੇਪਤੀਯਾਤਵਨਪਠਾਈ
 ॥ਬੋਲੇਅਪਨੇਤੁਦਿਜਗਾਈ॥੪੧੫॥ਅਥਮਾਤਾਹਮਯਾਥਿ
 ਧਕਾਛੈ॥ਕੋਦਿਜਤਨਇਨਕਹਲੈਗਾਛੈ॥ਅਨਕਜਤਨਕੋਹੁ
 ਹਮਕਰੈ॥ਲੈਇਨਕੋਤਿਹਮਾਰਗਪਰੈ॥੪੧੬॥ਮਾਤਾਸੋਤਿਨਮੈ
 ਸਜਤਾਈ॥ਪਮਾਨਕਰਨਕੀਥਾਤਪਕਾਈ॥ਜਥਨਿਸਕਹਪ੍ਰਭ
 ਜੁਗਿਹਮਾਯੋ॥ਅਮਨਪ੍ਰਵਾਰਿਬੈਸਸਭਪਾਯੋ॥੪੧੭॥ਤਵਨਗ
 ਵਕੀਅਸਤੁਤਕੀਨੀ॥ਸੁੰਦਰਦੇਸਨਦੀਕਹਦੀਨੀ॥ਤਸਮਸੁੰ

ਦਰਦੇਸਨਵੀਨਾ॥ ਭਵਨਚਤੁਰਦਸਮਾਹਿਨਚੀਨਾ॥ ੪੧੮
॥ ਸੂਰਸਿਕਾਰਮਾਧਿਕਤਿਹਰੇਲੈ॥ ਅਰੁਨਗੈਰਾਕਰੀਕਲੇਲੈ
॥ ਭਾਲਕਸਿੰਘਮਿਰੀਅਸਪਾਗਾ॥ ਪੰਛਪਸੂਜਿਹਵਾਰੁਨ
ਪਾਗਾ॥ ੪੧੯॥ ਯਾਥਿਧਕੈਸਬਬਾਤਬਨਾਵੈ॥ ਕੋਮੇਹੀਯਾਂਤੇਕੁ
ਚਕਰਾਵੈ॥ ਭੇਰਾਜਿਤਕਨਾਥਕਾਜਾਨਹੁ॥ ਇਕਓਰਸਭਹੀਪਹ
ਚਾਨਹੁ॥ ੪੨੦॥ ਸਹਨਸਾਹਸਾਹਿਬਾਮਵਤਾਹੀ॥ ਜੁਪਕਰਿਨ
ਕੀਕਰੀਤਿਆਹੀ॥ ਕੋਟਿਭਾਂਤਿਸਭਹੁਸਮਝਾਏ॥ ਜੁਪਥਿਨਾਪ੍ਰ
ਭਮਵਰਨਗਾਏ॥ ੪੨੧॥ ਤਬਮਾਤਾਚਲਿਕੈਜੂਮਾਈ॥ ਪਕਰੇ
ਚਰਨਪ੍ਰਭੂਕੇਜਾਈ॥ ਮਾਦਰੁਕੀਨਜੁਅਨਕਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਪੁਨਿਪਾ
ਛੈਇਹਬਚਨੁਉਚਾਗਾ॥ ੪੨੨॥ ਵੇਹਗਾ॥ ॥ ਸੂਰਬੀਰਗਨਪੀ
ਰਜਗਤੇਸਮਮੋਹਨਕੋਇ॥ ਇਕਬਾਤਮੁਹਦੀਜਿਯੈਭਾਖਤਮਾ

ਤਾਹੋਇ॥੪੨੩॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਇਕਬਾਰਨਿਜਕਰੋਪਯਾਨਾ॥ ੧੦੪
 ਪੁਨਿਭਾਰਬੁਕਰਿਯੈਬਿਧਿਨਾਨਾ॥ਇਕਬਾਰਮਾਗੀਮਮਦੀਜੈ॥
 ॥ਮਾਗੀਜੋਭਾਵੈਸੋਕੀਜੈ॥੪੨੪॥ਪ੍ਰਥਮੈਜੇਜਗਭੇਅਵਤਾਰਾ
 ॥ਤਾਤਮਾਤਨਹੀਆਇਸੁਟਾਰਾ॥ਯੋਮਾਤਾਜਬਅਤਿਪਿਪਿਪ
 ਮਾਈ॥ਨਿਰਖਨਾਬਕਹਦਯਾਸੁਆਈ॥੪੨੫॥ਦੋਹਰਾ॥
 ਸੁਨਿਮਾਤਾਕੀਬੇਨਤੀਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਰਨਪੀਗ॥ਸ੍ਰੀਮੁਖਸੋਤਬਯੋ
 ਕਹੀਮਾਤਾਜੂਕੇਤੀਗ॥੪੨੬॥ਅਨਕਜੀਗਇਹਜਗਤਮੇਹਮਕੋ
 ਬਨਹੈਮਾਇ॥ਤਾਕੋੜਾਸਬਢਾਇਕਰਿਹਮਬਸਹੈਂਕਿਹਜਾਇ
 ॥੪੨੭॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਜੁਪਕਰਨਜਗਮੇਹਮਆਏ॥ਖੜਗ
 ਕੇਤਗੁਰਦੇਵਪਠਾਏ॥ਅਬਤੋਮਾਤਾਜੁਯਹਮਾਨੀ॥ਫਿਰਜਿਨ
 ਮੇਸੀਕਹੋਕਹਾਨੀ॥੪੨੮॥ਇਹਬਿਧਸੋਸਤਿਗੁਰਜਬਭਾਖੀ

॥ ਸਭਾ ਸੁਨਤ ਪੀਨ ਪੀਨ ਸਭਾ ਆਖੀ ॥ ਪੁਨਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਸਬ ਬਚ
 ਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਯੈ ਪਾਤ ਸੁਕੂਚਨ ਗਾਰੇ ॥ ੪੨ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥
 ਦੀਨ ਦਿਯਾਲ ਕੇ ਤੀਰਤੁ ਬੈਨਿ ਜਯੈ ਬਡਿਯਾ ਕਹਿ ਮਾਤ ਸੁਨਾਈ ॥
 ਜੋਤੁ ਮਧੀਰ ਜਪੈ ਰਖ ਕੈ ਅਪਨੇ ਦਲ ਕੇ ਕਰਿ ਕੈ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਅ०
 ਯੁਧਤਾ ਜਸੁ ਬਾਜਨ ਲੈ ਗਜ ਬੀਰਨ ਕੇ ਕਰਿ ਕੈ ਇਕ ਜਾਈ ॥ ਤੋਤੁ ਮ
 ਜੂਇ ਨ ਰਾਜਨ ਸੋਇ ਹਠਾ ਕਰਿ ਯੈ ਦਿਨ ਰੈਨ ਲਗਾਈ ॥ ੪੩ ॥ ਦੋਹ
 ਰਾ ॥ ਅਨ ਕਜਤ ਨਇ ਹਠਾ ਤਿ ਕੈ ਦਯਾ ਸਿਧ ਸਮਝਾਇ ॥ ਸ०
 ਹਮੇਰ ਕੇ ਦੇਸ ਕੇ ਦੀਨੈ ਕੂਚ ਕਰਾਇ ॥ ੪੩ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਇਹ
 ਬਿਧ ਅਦਭੁਤ ਯਾਇ ਬਖਾਨੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੈ ਜੇ ਅਨੁਮਾਨੇ
 ॥ ਆਗੈ ਕਹੈ ਅਵਰ ਪੁਨ ਸਾਖੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟਿ ਮਮਲਾਖੀ
 ॥ ੪੩ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਸੁਨੈ ਪ੍ਰੇਮ ਲਾਈ ॥ ਚਿਤਾ ਕਾਲੁ

ਜਾਈ॥ ਲਹੈ ਸੁਖ ਮੇਸਾ॥ ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਜੈਸਾ॥ ੪੩੩॥ ਬਸੈ ਤੋਨ
 ਆਲੈ॥ ਦਿਪੈ ਜੋਤ ਜੁ ਆਲੈ॥ ਜਗ ਕਾਲੁ ਨਾਹੀ॥ ਤਿਸੈ ਧਾਮ
 ਜਾਹੀ॥ ੪੩੪॥ ਰਿਪੰਨਾ ਸੁਹੇਈ॥ ਸੁਨੈ ਦਾਸੁ ਕੋਈ॥ ਜਿਸੇ ਭਵ
 ਲਾਈ॥ ਪਛੈ ਜੋ ਪਛਾਈ॥ ੪੩੫॥ ਪੂਰੈ ਤਾਸੁ ਇਛੰਗਾ॥ ਲਹੈ ਲੰ
 ਛ ਲੰਛਾ॥ ਭਯੋ ਧਮਾਇ ਪੁਗਾ॥ ਬਜੇ ਆਨ ਤੁਗਾ॥ ੪੩੬॥ ॥
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਗਜ ਸਾਜ ਅਭ ਖੇਕ ਬਰਨੀ
 ਧਿਆਇ ਪੰਚ ਮੇਸਾ ਪਤਗਾ॥ ਪਾ॥ ਅਫਜੂ॥ ॥ ਸਵੈਯਾ॥
 ॥ ਰੈਨਿ ਬਿਤੀਤ ਨਿਚੀਤ ਭਈ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਾਤ ਚ ਛੋਦਿ ਨ ਕੋ ਬਰ
 ਈ॥ ਸਾਹਿਬ ਦੀਨ ਦਿਯਾ ਲਜਗੇ ਪੁਨਿ ਸੇਵਕ ਬੇਲ ਕੈ ਯੋਫੁਰ
 ਮਾਈ॥ ਨਾਦ ਬਜੇ ਸੁਸੁ ਚੇਤ ਭਏ ਸਬ ਕੁਚ ਕਰਨ ਕੀ ਬਾਤ ਜਤ
 ਈ॥ ਜਾਇ ਕੈ ਬੇਗਨ ਗਾਰ ਕਰੋ ਦੁਹਾ ਨ ਚਲੈ॥ ਮਨ ਮੇਦ ਬਛਾਈ॥ ੧

੧੦੫

ਚੋਪਈ॥ ॥ ਸਕਲ ਕੂਚ ਕੀ ਕਰੀ ਤਿਆਗੀ॥ ਗਜ ਬਾਜ ਨ ਪਰ
 ਪਾਖਰ ਰਾਗੀ॥ ਪੁਨਿ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸਿੰਘੇ ਫੁਰਮਾਯੋ॥ ਤੁਪ ਖਾਨ ਪ੍ਰਤਮ
 ਇਸੁ ਦਯੋ॥ ३॥ ਗਸਾਵਲ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਾਲੀ॥ ਗ
 ਰੰਜੀ ਕਰਾਲੀ॥ ਤੁਪ ਅੰਤੁ ਫੰਗੀ॥ ਜਗੇ ਲੈ ਭੁਜੀ ਗੀ॥ ੩॥ ਕੀਏ
 ਦੂਤ ਸਾਗੀ॥ ਸੁਨੈ ਨਾਦ ਭਾਗੀ॥ ਮਨੇ ਮੇਘ ਘੋਰਾ॥ ਭਯੋ ਮੇਸ ਸੋਰ
 ॥ ੪॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਦੇ ਸਚਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕਰੀ॥ ਸਹ
 ਰ ਪਾਵਟਾ ਕੀ ਸੁਧ ਧਰੀ॥ ਧੁਜਾ ਪਤਾ ਕਾ ਪੁਰਤਨ ਗਾਗੇ॥ ਗਏ
 ਕੂਚ ਦਰ ਕੂਚ ਸੁਧਾਗੇ॥ ੫॥ ਦੂਤ ਨ ਕਾਕਾ ਗਾ ਮੁਖ ਕਰੇ ਮੋ॥ ਅਬ
 ਲਗਾਏ ਵਤ ਉਤਰਨ ਪਰੇ॥ ਜੈ ਸੀ ਕਰੀ ਤੈਸਾ ਮਗਾਏ ਹੈ॥ ਮੇ
 ਸਾਸ ਮੇ ਕੋ ਫਿਰ ਪਛੁਤੈ ਹੈ॥ ੬॥ ਕਰਿਤ ਕੂਚ ਦਰ ਕੂਚ ਸਿਧਾਏ॥
 ਨਾਹਿ ਨ ਕੇ ਦੇਸ ਨ ਮਹਿ ਆਏ॥ ਭੇਦੁ ਨ ਰੇਸ ਜਬੈ ਸੁਨ ਪਾਯੋ॥

ਲੈਨ ਅਗਮਨੇ ਆਪ ਸਿਧਯੋ ॥ ੧ ॥ ਭੁਜੰਗ ਛੰਦਾ ॥ ਮਿਲੇ ਯੋ ਮਾਨ ੧੦੬
 ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਸ ਜਯੋ ॥ ਕਰੇ ਭਾਵ ਭਾਰੇ ਕਥੈ ਕੋ ਨ ਗਯੋ ॥ ਤਨ ਮੰ
 ਨ ਭੇਟਿ ਭਲੀ ਭਾਤ ਦੀਨੀ ॥ ਭਈ ਪੁਰਾ ਆਸੀ ਜਿਤੀ ਤਾਹਿ ਕੀਨੀ ॥ ੮ ॥
 ਮਧਿ ਨਾਹਿ ਨ ਲੈ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋ ਸਿਧਯੋ ॥ ਸਭੈ ਪਾਮ ਆਛੰ ਪਵਿਤ੍ਰੰ ਕਰਾ
 ਯੋ ॥ ਭਲੇ ਭੋਜ ਦੀਨੇ ਅਨੇ ਕੰ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ਕਰੇ ਰੰਗ ਰੂਪ ਪਨੇ ਯੋ ਅਖ
 ਰੀ ॥ ਚਿਕਰੇ ਏਕ ਦਯੋ ਸੀ ਨਰੇ ਸੀ ਬਚਨੀ ॥ ਸਭੈ ਰਾਜ ਆਪੀ ਜਿਤੋ
 ਮੋਰ ਬਾਨੀ ॥ ਜਹੀ ਥਾਨ ਆਪੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਗਵੈ ॥ ਤਹੀ ਥਾਨ ਦਾਸੀ
 ਭਿਰੈ ਲੈ ਕਰਾਵੈ ॥ ੧੦ ॥ ਚਢੈ ਜੋ ਸਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪ ਜਾਹੀ ॥ ਤਬੈ ਲੈਨ
 ਰੇ ਸੀ ਸਗੈ ਸੋ ਸਿਧਾਹੀ ॥ ਸਭੈ ਭੂਮਹੇ ਗੀ ਬਨਾ ਜਾਹਿ ਤਾਈ ॥ ਦਿਖੀਦੀ
 ਨ ਦਿਨਾਲੀ ਖੁਸੀ ਮੰਧਿ ਆਈ ॥ ੧੧ ॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦਾ ॥ ਸਭੈ ਸਭੂ
 ਮਹੇਰ ਕੈ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਬੈ ਨ ਗਾਇਯੋ ॥ ਇਹੈ ਸਭੂ ਮਆਛਹੈ ਹਮੈ ਸੁਚੀਤ

ਭਾਇਯੋ॥ ਗਿਰੀਸੁਮੰਰੁਬਤਕਾਨਦੀਅਨੁਪਜਾਨਿਯੈ॥ ਸੁਤਾਸੁਜ
 ਨਭਾਨਕੀਉਸਦੁਤੈਬਖਾਨਿਯੈ॥ ੧੨॥ ਸੁਜੰਧਮਧਿਭੂਮਕਾਕਿ
 ਪਾਲਦਿਜਾਲਹੇਰਿਕੈ॥ ਕਹੈਨਰੇਸਏਸਕੋਕੋਰਕਿਲਾਸੁਘੇਰਿ
 ਕੈ॥ ਬਿਨਾਸੁਕੋਟਾਸਰੈਨਚਾਹੀਯੈਨਰੇਸਕੋ॥ ਸੁਜੰਧਕੁੰਧਭੂ
 ਮੀਮੇਅਨੇਕਹੈਛਿਤੇਸਕੋ॥ ੧੩॥ ਸੁਮਾਨਬੈਨਰਾਵਜੂਤਿਸੋਜੁਕ
 ਮੁਧਾਰਿਯੋ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲਜੈਸਨਾਬਜੂਮੁਖਾਗਬੰਦਸਾਰਿਯੋ॥ ਪ
 ਰਾਇਅਪਦਾਸਕੋਪ੍ਰਜਾਸਭੈਬੁਲਾਇਕੈ॥ ਕਿਲਾਸੁਘੇਰਕਾਮ
 ਕੋਦਈਸਭੈਲਗਾਇਕੈ॥ ੧੪॥ ਜਿਤੀਸੁਸਾਧਸੀਗਤਿਹਜੁਰਫੈ
 ਜਜਾਨਿਯੈ॥ ਉਤੈਨਰੇਸਪੀਰਕੀਜਿਤੀਪ੍ਰਜਾਜਹਾਨਿਯੈ॥ ਸਭੈ
 ਲਗੇਦੂਗੇਸਕੋਮਹਾਂਸੁਮੇਦਧਾਰਿਕੈ॥ ਸੁਪਾਂਚਸਾਤੋਰੇਜਕੈਲਯੋ
 ਕਿਲਾਸੁਤਿਆਰਿਕੈ॥ ੧੫॥ ਅਨੁਪਰੂਪਪੰਥਰੀਸੁਜੰਥਰੀਮਿਲ

ਇਕੈ॥ ਧਰਮੇ ਦੁਗੇ ਸਨਾਮ ਲੈ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਮੇਦ ਪਾਇਕੈ॥ ਸੁਮੰਧਿ ਜਨ ੧੦੭
 ਤਾਸ ਕੇਲ ਗਯੋ ਸੁਰੇਨਾ ਬਕਾ॥ ਭੁਏ ਪ੍ਰਸਿਨਗ ਵਜ੍ਜੁ ਨਿਹਾਰ ਮੇਸ
 ਗਾ ਬਕਾ॥ ੧੬॥ ਦੇਹਗਾ॥ ॥ ਨਗਰੁ ਬਿਰਾਜਤ ਉਤ ਸਿਰੀਇਤ ਨ
 ਹਿਨ ਕੀ ਹੰਦੁ॥ ਮੰਧਿ ਭਾਗ ਦੇਹਨ ਕੇਲ ਗਯੋ ਨਾ ਬਕੇ ਗੰਦੁ॥ ੧੭॥
 ਮੇਸ ਕਹੀ ਪ੍ਰਭਗ ਵਕੋ ਤਿਆਗ ਚਿਤ ਨਿਪ ਗੈਗਾ ਤੇਰ ਭੂਮ ਮਧਿਅ
 ਹਿਨ ਕੋ ਪਰਿਨਨ ਦੇਸਾ ਪੈਗੁ॥ ੧੮॥ ਸਾਗ ਮੇਰ ਕੇ ਦੇਸ ਮੇਜ ਮੁਨਾਨ
 ਦੀ ਕਿਨਗ॥ ਨਗਰੁ ਬਸਾਇਯੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਗੀਜਨ ਕਾ ਮਸੁਰਾਰਿ
 ॥ ੧੯॥ ਭੁਜੀਗ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਇਕੈ ਮੰਸੁਰਾ ਜੀਚ ਦੇ ਮਾਵਤਾ ਗੀ॥ ਧੁ
 ਨੀ ਪਾਵਟੇ ਕੀ ਸੁਨੀ ਤਾਸ ਭਾਗੀ॥ ਭੁਕੇ ਜਾਨ ਪੈਗਾ ਦੇਵੈ ਉਤਾ ਗੀ॥
 ਧਰਮੇ ਪਾਵਟਾ ਜੁਇ ਮੰਨਾ ਮੁਚਾ ਗੀ॥ ੨੦॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਜੁਧੇ
 ਉਤਾਹ ਪਗ ਪੰਕਜ ਇਤ ਪਾਵਟੇ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਧਰਮੇ ਦਿਆਰਨਾ ਮਸਿਰੇ

ਮਲੁਪਵਟਾ॥੨੧॥ਗਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ਅਯੋਆਪਲਾਗੇ॥ਤਿ
 ਗਲੇਜਭਾਗੇ॥ਕਿਧੋਕੋਜਮਾਗੀ॥ਬਨੇਕੋਟਾਮਾਗੀ॥੨੨॥ਪ੍ਰਭੂਦੀ
 ਨਦਿਮਾਗਾ॥ਕਰੈਯੋਬਹਾਗਾ॥ਲਿਖੇਕਲਿਮਜਾਗੀ॥ਰਖੇਫੰਜਸਾਗੀ
 ॥੨੩॥ਸਿਪਾਹੀਜੁਆਵੈ॥ਸੁਜਾਨੈਨਪਾਵੈ॥ਲਿਖੇਤਾਸੁਚੀਗਾ
 ॥ਕਰੈਆਪਬੀਗਾ॥੨੪॥ਨਿਗਜਛੰਦਾ॥ ॥ਹਿੰਦੂਸਮੇਤੁਰਕੇਸ
 ਨੀਜਿਕੋਸੁਬੀਰੁਆਵਈ॥ਸੁਹੋਇਬੇਗਚਾਕਰੀਚਿਹਗਾਸੁਲੇਲਿ
 ਖਾਵਈ॥ਸੁਨੇਜੁਮੇਸਬਾਤਕੋਪਠਾਨਜੂਨਆਇਯੋ॥ਬਸੀਜੁਜ
 ਨਦਾਮਲੇਜਹੀਜਪਾਂਚਧਾਇਯੋ॥੨੫॥ਕਲੇਜੁਮੇਰੁਭੀਖਨੰਖ
 ਨਿਨਿਜਾਬਤੰਦਈ॥ਸਿਦਾਰਜਾਨਤੰਨਕੇਬਰੇਬਖਾਨਿਯੋਸੁਈ॥
 ॥ਲਿਖੀਤਿਨੈਸੁਚਾਕਗੀਰਖੇਹਜੁਗਮੇਸਬੈ॥ਸੁਮੇਰੁਮੇਪਨੇਰਖੇਸਿ
 ਤੇਹਜੁਗਮੇਤਬੈ॥੨੬॥ਪਵਿਤ੍ਰਚਾਹੁਚਿਤ੍ਰਤੰਜਿਤੋਕਿਕਾਣਾਆਵਹੀ

॥ ਲਏ ਕਿ ਪਾਲੋ ਮੇਲ ਕੈ ਨ ਜਾਨਏ ਕਪਾਵਹੀ ॥ ਬਸ ਜੋ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵ १੦੮
 ਟਾ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਜਾਨਿਐ ॥ ਪੁਰੀ ਸੁਗੀਰਵਾਲ ਕੰਧ ਨੇ ਸਧਾ ਮਧਾਨਿ
 ਐ ॥ ੨੧ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਮਾਮਨੀ ਰਕੰਸੁਤਾ ਦਿਨੇ ਸਜਾਵਈ ॥ ਸੁਨੰ ਕ੍ਰਬੋ
 ਕੁਥਾਰ ਕੇ ਸੁਚੰ ਕਸੋਤ ਪਾਵਈ ॥ ਅਨੇਕ ਤਾਹਿ ਨਵਕਾ ਸੁਹਾਜ ਪ ੦
 ਵਜਾਨਿਐ ॥ ਮਿਲਾ ਸਮਾਨ ਪੰਥ ਕੰਇ ਤੈ ਉਤੈ ਸਿਧਾਨਿਐ ॥ ੨੨
 ॥ ਬਸੀ ਅਨੂਪ ਰੂਪ ਕਾ ਸਭੈ ਸੁਤੈ ਨ ਬਾਨ ਕੀ ॥ ਅਭਾਸੁ ਮੇਸ ਪਾ
 ਵਈ ਥਲੀ ਮਨੇ ਦਿਵਾਨ ਕੀ ॥ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚਾਰੂ ਨਾ ਬਕੇਲ ਖੰਨ ਦੇਵ
 ਮਾਵਹੀ ॥ ਨਿਹਾਰ ਚਾਰੂ ਬਾਨ ਕਾ ਬਿਸੰ ਮਹੇਇ ਜਾਵਹੀ ॥ ੨੩ ॥
 ਸਾਰਤਾਰ ਤੂਤਾ ਮਾਂ ਬਨੀ ਬਖੇਰ ਜਾਨਿਐ ॥ ਜਟੀ ਕਨੇ ਰਪੀ ਪਰਿਖ
 ਜੂਰ ਸੇਵ ਜਾਨਿਐ ॥ ਕਦੰ ਬਕੇਲ ਬੰਦਰੀ ਅਸੋ ਕਢਾ ਕਜਾਮਨੀ ॥
 ਬਨਿ ਪਨਿ ਬਿਲੋ ਕਕੈ ਬਿਮੋਹਿ ਦੇਵ ਕਾਮਨੀ ॥ ੨੪ ॥ ਭਕੋ ਸੁਜੀ

ਵਜੀਤਨੀਬਨੀਮਪਾਰਜੇਹੀਯੈ॥ਕਰੀਝੰਧਾਰਕੀਸਕੀਮ੍ਰਿਗੀਸਏ
 ਟੁਜੇਹਿਯੈ॥ਜਸੇਸਿਮਾਲਗੋਇਨੀਮਜਾਰਕੋਲਗੀਛਨੀ॥ਅ
 ਰੰਨਮੋਰਗੋਰਕੀਭੁਕੀਮਰੰਨਤੀਛਨੀ॥੩੧॥ਐਯਾ॥ ॥ਯੈ
 ਸੁਭਰੇਬਨਪੁਰਨਮੇਪ੍ਰਭਮਾਨਚਰਿਤ੍ਰਰਚੇਬਰਭਾਗੀ॥ਰਾਵਸੁ
 ਰੰਕਸਭੈਤਿਹਮਾਦਤਮਾਨਮਭੂਤਕਰੈਸੁਦਿਦਾਗੀ॥ਯੈਸੁਨਿਕੈ
 ਬਤੀਯਾਂਬਰਪਾਦਨਜਾਹਫਤੇਕੀਪਰੀਸੁਰਬਾਗੀ॥ਮਾਨਮਿਲਯੈ
 ਪਗਪਾਦਨਮੇਤਬਬਾਜਊਠੀਕਰਨਾਇਨਗਾਗੀ॥੩੨॥ਅੰਚੁ
 ਤਨਾਥਪ੍ਰਤਾਪਬਿਲਾਸਤੇਏਕਕਰੇਦਹਲੈਜੁਗਰਾਈ॥ਏਕੁਪ੍ਰਕਾ
 ਸੁਮਹੀਜੁਛਿਤੇਦੁਰਨਾਹਿਨਕੋਬਰਨਾਭੁਕਹਾਈ॥ਸਾਹਿਫਤੈ
 ਸੁਦੁਤੈਨਗਰੇਦੁਰਜਾਥਕਲੂਹਜਿਸੈਕੁਰਮਾਈ॥ਮਾਦਿਬਿਰੋ
 ਸੁਹੁਤੈਇਨਕੋਅਬਏਕਕਰੈਤਜਦੀਨਲਰਾਈ॥੩੩॥ਚੋਪਈ

॥ ਤਬ ਰਾਜਨ ਯੋ ਬਿਨੈ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਕਰੁਨਾ ਨਿਧ ਬਾਤੁ ਗਮ १੦੯
 ਗੀ ॥ ਕੁਨ ਕਾ ਕਛੁ ਜਗੀਰ ਸੁਰਾਰਹੁ ॥ ਅਪਿਰੋ ਜੇਈ ਦੇਗ ਨਿਹਾਰ
 ਹੁ ॥ ੩੪ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਗਟ ਉਨ ਕੀ ਸੁਨ ਬਾਨੀ ॥ ਬਿਹਸ ਬਦਨ ਘਨ
 ਧਨ ਸੁਬਖਾਨੀ ॥ ਤੁਮ ਸਰਨੀ ਖਾਲਸ ਕੀ ਆਵਹੁ ॥ ਜੋ ਚਿਤੁ ਕੁਚੈ
 ਵਹੈ ਬਰੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ੩੫ ॥ ਕੁਨ ਕਾ ਹਮਰੀ ਦੇਗ ਮਝਾਗਾ ॥ ਕੋਨ ਕਾ
 ਰੋਪ ਕਤ ਅਪਾਗਾ ॥ ਹਮ ਅਜੁ ਜਪੁ ਜਪੁ ਹਮਾਂਗ ਸੁਭਾਈ ॥ ਚਾਹਤ
 ਅਪਿਕੀ ਤੁਮ ਹਰਿ ਵਾਈ ॥ ੩੬ ॥ ਫਤੇਸਾਹ ਯੋ ਆਇਸ ਪਾਈ ॥
 ਗਯੋ ਨਗਰ ਅਪਨੇ ਕਹ ਪਾਈ ॥ ਨਾਹਿਨ ਪਤੀ ਨਗਰ ਨਿਜ ਗਯੋ
 ॥ ਕਰੁਣਾ ਸਿੰਧਇ ਤੈ ਸੁਖ ਕਯੋ ॥ ੩੭ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ॥ ਜਾਮੁ ਸਵ
 ਸੁਚ ਦੇ ਦਿਨ ਬਾਝੁ ਨਹੋਇ ਹਜੁਗ ਕਿਸੈ ਸੁਦਿ ਦਾਗਾ ॥ ਪਾਠੁ ਕਰੈ
 ਪ੍ਰਭ ਜੁ ਨਿਜ ਪਾਵਨ ਛੰਦ ਕਥੈ ॥ ਕਿਸਨਾ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਭੋਜਨ ਕੈ

ਸੁਅਗਮਕਰੈਕ ਛੁਫੇਰਜਗੈਮਨਆਨੰਦਧਾਗਾ। ਫੇਰਸਿਕਾ
 ਚਫੈਜਗਜੀਵਨਲੈਸਿਗਬੀਰਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ੩੮॥ ਸਿੰਘਾ
 ਸਾਥਲਗਾਵਹਿਬੀਰਨਦੁਲਕਿਪਾਨਧਰੇਹਥਿਆਗਾ। ਏਕ
 ਲਰੈਂਸੁਕਟਾਰਨਸੋਨਿਜਨੇਬਰਬੀਰਬਚਿੰਤਾਅਪਾਗਾ। ਏਕਬੰਦੁ
 ਕਨਸੋਲਰਹੀਵਹਤਾਸੁਕਰੈਹਰਿਜੰਛਨਿਹਰਾ। ਦੀਨਦਯਾਲ
 ਕਿਧੈਬਨਭੀਤਹਲਾਇਹਯੋਇਹਜੁੰਧਅਖਾਗਾ॥ ੩੯॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਸੇਰਾਪਨੇਜੁਹਨੇਪੁਨਏਕਮਿਹੀਸਬਡੇਬਲਧਾਨੀ॥ ਮਾਕੋਮ
 ਰੇਨਕਿਸੁਭਟਤੇਬਲਰੂਪਭਯਾਨਕਹੈਵਹਜਾਨੀ॥ ਦੇਸਨਦੇਸ
 ਭਟੇਸਬੁਲੇਪ੍ਰਭਕਾਹੁਨਤਾਸਿੰਗਵਾਰਕਰਾਨੀ॥ ਚੀਰਸੁਬੀਰਪ੍ਰ
 ਹਾਰਰੈਵਹਕੇਹਰਹੈਕਿਧੈਕਾਲਨਿਦਾਨੀ॥ ੪੦॥ ਦੀਰਘਗਾਤੁ
 ਸੁਤੰਰਭਯਾਨਕਰੇਮਬੁਰੇਜਨੁਸੇਹਿਜਤੀਗਾ॥ ਆਨਨਚਹੁਸੁਖ

ਜਬਿਗਜਤਪੰਜਮਬੰਕਦਿਧੇਮੁਖਧੀਗਾ॥ਪੰਜਮਹੀਮੁਖਸੋਨਗਮ ੧੧੦
 ਰਤਧੇਖਕਰੈਜਨੁਬਿੰਜਗੀਗਾ॥ਬੀਰਨਕੋਸੁਚਰਿਤ੍ਰਬਨਯੋਯਗ
 ਕੇਹਰਹੈਕਿਧੋਕੋਤਕਬੀਗਾ॥੪੧॥ਨਿਗਜਛੰਦਾ॥ ॥ਸੁਨਯੋ
 ਸੁਦੇਸਦੇਸਕਾ॥ਚਰਿਤ੍ਰਪੰਸੁਏਸਕਾ॥ਸੁਬੀਰਧੀਗਾਅਵਹਿ
 ॥ਤਿਸੈਨਪਾਇਜਾਵਹੀ॥੪੨॥ਦਿਨੰਜੁਏਨਾਬਜੁ॥ਰਟੀਸੁਐ
 ਸਗਾਬਜੁ॥ਅਸੀਜੁਹਾਬਧਾਰਿਕੈ॥ਹਨੈਇਸੈਪਚਾਰਿਕੈ॥੪੩
 ॥ਸਵੈਯਾ॥ ॥ਤੋਪੁਤੁਜੁਸਬਬੀਰਨਮੇਇਹਭਾਂਤਸੁਧਾਮੁਖਬ
 ਕਉਚਾਗੀ॥ਹੋਇਹਕੇਸੀਗਮਾਪਲਰੋਤੁਮਦੇਖਹੁਕੋਤਕਹੋਇ
 ਪਿਛਾਗੀ॥ਹੋਰਹਟਾਇਰਹੇਭਵਉਤਮਕਾਹੁਕੀਬਾਤਨਮਾਨਬਿ
 ਚਾਗੀ॥ਆਪਗਯੋਚਲਿਕੈਜਗਤੇਸੁਰਬੀਰਕਰੈਸਬਹੋਰਕ
 ਨਗੀ॥੪੪॥ਏਕਕਰੀਮਪਿਸਿੰਪ੍ਰਧਮੇਬਰਦੂਸਗਾਬਦਿਧੇ

ਕ

੦

ਸੁਖਿਯਾਨੀ॥ ਜਾਮੁਹਾਆਨਨਿਹਰਸੁਕੇਹਰਤੋਜਗਰੰਛਕਧੀਰਧਰੰ
 ਨੀ॥ ਹੇਰਤਹੈਚਤੁਰਰਭਵਿਬਰਕੇਹਰਜੁਪਕਿਧੈਸੁਕਹਾਨੀ॥ ਨਾਥ
 ਕਹੈਜੁਪਸੇਜਰਕੋਅਬਹੋਹੁਸੁਚੇਤਹਮੁਸੀਗਜਾਨੀ॥ ੪੫॥ ਬੈਨ
 ਸੁਨਿਤਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਕੇਨਹਿਕੋਪਧਕੋਚਿਤਠਾਢਭਯੋਹੈ॥ ਤੀਨਸੁ
 ਬੇਰਹਕਾਰਥਕੇਗੁਰਨਾਉਹਕੇਚਿਤਛੋਭਛਯੋਹੈ॥ ਸੀਸਨਿਵਾਇਕ
 ਹੈਅਭਬੰਦਨਸਾਧਸਰੂਪਸੁਰੂਪਰਯੋਹੈ॥ ਫੇਰਕਹੈਨਿਜਪੈਰ
 ਖਧਾਰੁਸੁਗੀਦਰਸਮਾਲਭਯੋਸੁਗਯੋਹੈ॥ ੪੬॥ ਟਿਰਘਨੇਜੁਸੁਨੇ
 ਪਸੁਨਾਇਕਤੁੰਰੁਪਸਾਰਸੁਪੰਛਫਿਗਈ॥ ਯੈਸੁਫੁਲਾਇਸਟ
 ਬਰਦੀਰਘਪੈਗਰਜਯੋਪਨਪੈਖਲਗਾਈ॥ ਬੀਰਬਰੇਨਿਰਖੀ
 ਤਜੁਕੋਤਕਮੇਸਚਲੇਨਿਮਪੈਨਚਲਾਈ॥ ਠਾਢਰਹੈਉਹਜਾ
 ਗੁਰਅੰਚਤਜੋਰਲਖੰਭੁਜਨੀਮਨਭਾਈ॥ ੪੭॥ ਚੋਪਈ॥ ॥

ਹਾਥ ਉਠਾਇ ਸੁਤਿ ਭੁਪ ਸਾਗੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਮਾਯੋ ਦਹ ਪਸੁ ਮਾਗੀ ॥
 ਤੋ ਕਰੁ ਨਾਨਿ ਪਗ ਹਿਕਰ ਛਾਗ ॥ ਰੋ ਕੇ ਵ ਕੇ ਪੰਜ ਹਿ ਜਾਗ ॥ ੪੮ ॥
 ਦੁ ਤੈ ਹਾਥ ਗਹਿਕ ਲਤ ਰਿਪਾਨੀ ॥ ਹਨ ਜੋ ਘਾਵ ਤਿਹ ਉਰ ਮਧਿ ਜ
 ਨੀ ॥ ਮੇਸ ਰਿਪਾਨ ਵਹੀ ਉਰ ਮਧਿ ॥ ਉਰ ਵੀ ਗਿਯੋ ਹੋਇ ਕਰਿ ਬੰ
 ਧਿ ॥ ੪੯ ॥ ਰਸਾ ਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਗਿਯੋ ਭੂਮ ਜਾਈ ॥ ਬਠੋ ਪੰਸੁ
 ਰਾਈ ॥ ਦਿਖੈ ਮਾਨ ਬੀਗ ॥ ਤਿਸੈ ਹੋਇ ਤੀਗ ॥ ੫੦ ॥ ਬਠੋ ਸਿੰਘ
 ਭਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਧੀਨ ਮਾਖੈ ॥ ਬਿਨ ਤੋ ਹਿਦ ਜਾਗ ॥ ਸਕੈ ਕੋਇ ਮਾਰ
 ॥ ੫੧ ॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਨਰ ਪਸੁ ਮਪਰ ਹੀ ॥ ਹਨੈ ਇਸੈ ਜ
 ਰਹੀ ॥ ਮਮੀ ਨ ਮਾਇਜਾਇ ਜੋ ॥ ਸਕੈ ਇਸੈ ਜੁਘਾਇ ਜੋ ॥ ੫੨ ॥
 ਸੁਨਿ ਗਿਰਾ ਬਿਰਾਨ ਕੀ ॥ ਕਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਪਾਨ ਜੀ ॥ ਸੁਪੰਡ ਕੈ ਰਵੈ ਭ
 ਲੀ ॥ ਹੁਤੋ ਮ੍ਰਿਗੀ ਸਏ ਬਲੀ ॥ ੫੩ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ॥ ਬੀਰ ਹੁਤੋ ਯ

ਹਤੋਨਸੇਮੇਅਬਕੇਹਰਜੇਨਪਰੀਜਗਆਈ॥ਅੰਨਚਕਾਮੁਨਥੇ
 ਇਹਮਾਹਨਬੀਰਸੁਨੇਸਬਮੇਦਬਛਾਈ॥ਕਾਟਸੁਜੇਨਦਈਇ
 ਹਕੀਅਬਸੁੰਧਭਯੇਜਸਕੰਚਨਹਾਈ॥ਯੇਕਹਿਕੈਗੁਰਧਾਮ॥
 ਏਜਿਹਕੋਟਸਿਰੇਮਲਿਬਯੇਤਬਨਾਈ॥੫੪॥ਰਸਾਵਲਛੰਦ
 ॥ਬਸੇਧਾਮਆਈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਗਈ॥ਪਰੀਰੈਨਜੇਏ॥
 ਸਬੈਦੁਖਖੇਏ॥੫੫॥ਭਯੋਭੋਰਜਾਗੇ॥ਗੁਣਨਾਮਪਾਗੇ॥ਕਰੈ
 ਪਾਠਪੂਜਾ॥ਤਜੈਭਾਵਦੂਜਾ॥੫੬॥ਨਿਗਜਛੰਦਾ॥ ॥ਦਿਨ
 ਸੁਏਕਕੰਨਹੀਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਜਾਨਿਯੈ॥ਨਦੀਸੁਮੰਧਿਮੰਜਨ
 ਕਰੰਤਥੇਸੁਆਨਿਯੈ॥ਕਰੀਮਕਾਲਕੰਗਨੀਨਦੀਸੁਮੰਧਿਰਾਰ
 ਯੋ॥ਅਨੇਕਸੀਗਸਿੰਘਸੇਚਰਿੰਦਯੋਨਿਹਾਰਿਯੋ॥੫੭॥ਭਏ
 ਬਿਸੰਮਜਾਨਿਯੈਅਨੇਕਬੀਰਸਾਥਕੇ॥ਨਹੀਸੁਸੋਗਮਾਨਦੇ

ਨਿਹਾਰਿਯੋ ਜੁਨਾ ਬਕੇ। ਚਲੀ ਕਥਾ ਸੁਆਵਈ ਤਵੰਨ ਬਨਜ
 ਨੀਯੋ। ਜਹਾਂ ਸੁਮਾਤੁ ਗੁਜਰੀ ਸਦੀ ਨੇ ਮੇ ਬਖਾਨਿਯੋ। ੫੮। ਸੁ
 ਨੰਤ ਮਾਤ ਬਾਤ ਕੋ ਸੁਚਿੰਤ ਚਿੰਤ ਪਾਰਿਯੋ। ਜਹਾਂ ਸੁਦੀਨ ਬੀਪ ਸੇ
 ਤਹੀ ਸੁਆਪੁ ਕਾਰਿਯੋ। ਕਹਾ ਕਈ ਹਜਾਰ ਕੋ ਅਲੰਕੁ ਕੰਗਨੀ ਹੁ
 ਤੋ। ਤੁਮੇ ਕਹਾ ਸੁਰਾਰਿਯੋ ਮੁਝੈ ਬਤਾਈਯੋ ਸੁਤੋ। ੫੯। ਗਸਾਵ
 ਲ ਛੰਦਾ। ॥ ਲਏ ਸਾਥ ਮਾਈ। ਤਿਸੈ ਬਾਨ ਮਾਈ। ਕਰੈਯੋ ਸੁ
 ਪਾਰੀ। ਜਿਮੈ ਕੋਇ ਬਾਰੀ। ੬੦। ਕਹਾਂ ਜੁ ਸੁਰਗੋ। ਮੁਝੈ ਜਾਇਖਾ
 ਰੋ। ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਨ ਠਾਨੀ। ਕਹੀਨਾ ਕਹਾਨੀ। ੬੧। ਝੁਖੀ ਢੇਰ ਮਾਈ।
 ਪੁਨਿਯੋ ਕਰਾਈ। ਕੜਾ ਦੂਜ ਜੇਈ। ਲਯੋ ਹਾਥ ਸੇਈ। ੬੨। ਮ
 ਧੀ ਸਮਾਮ ਨਾਰੀ। ਦਯੋ ਮਾਇ ਰਾਰੀ। ਪੁਨਿ ਬੈਨ ਗਾਈ। ਇਤੈ
 ਢੂਢ ਮਾਈ। ੬੩। ਦੇਹਗਾ। ॥ ਯੋ ਮਾਤਾਲਖ ਚਰਿਤ ਕੋ ਰਹੀ

ਬਿਜਮਮਨਹੋਇ। ਕਾਸੰਚਿਤਕੇਦੁਖਕਹੈਦੁਖਪਰਦੁਖਯਹੋਜੇ
 ਇ। ੬੪। ਰਸਾਵਲਛੰਦ। ॥ ਭੁਈਮੰਨਮਾਈ। ਕਹੈਕਾਰਿਜਾ
 ਈ। ਕਈਜੋਹਜਾਗੀ। ਕੜੇਦੀਸੁਡਾਗੀ। ੬੫। ਕਰੇਬੇਜੜਾਭੁ
 ॥ ਕਲਿਧੋਤੁਭਾਭੁ। ਮਲੰਮਧਿਹੀਗੇ। ਜੜੇਬੇਗਹੀਗੇ। ੬੬। ਇ
 ਕੈਸਿਖਮਸੈਦੀ। ਦਏਨਾਥਭੇਟੀ। ਕਛੁਲੈਹੀਕਾਰਾ। ਰਿਦੈਤਾਨਿ
 ਹਾਰਾ। ੬੭। ਦਏਯੋਸੁਡਾਗੀ। ਲਖੈਕੈਸੰਸਥੀ। ਗੁਰੂਭਾਵਭੂਖਾ
 ॥ ਨਹੀਲੋਭਚੂਖਾ। ੬੮। ਦੁਖੀਦੇਖਮਾਤਾ। ਕਹੀਆਪਗਾਥ
 ॥ ਭਯੋਕਾਇਮਾਈ। ਗਏਤੋਭਲਾਈ। ੬੯। ਇਲੈਥਾਸੁਜਾਨਾ।
 ਬਹੋਜਾਟਕਾਨਾ। ਗੁਰੂਕਾਤੁਭਾਈ। ਗਯੋਨਾਹਿਰਾਈ। ੭੦। ਇਹੈ
 ਮਝਸਮਾਨੀ। ਇਦੈਲੈਦੁਖਾਨੀ। ਮਲਾਹੀਬੁਲਾਈ। ਸੁਬੇਗੀਰ
 ਰਾਈ। ੭੧। ਮਹਾਜਾਲਡਾਗੀ। ਘਨੇਮਾਤਹਾਗੀ। ਬਿਠੀਅਏ

ਮਾਲਾ॥ ਭੁਲੇ ਦੀ ਨ ਦੁਆਲਾ॥ ੧੨॥ ਕਹੈ ਮੇਸਹਾਗੀ॥ ਬਿਠੀ ਮੇ ੧੧੩
 ਨਧਾਗੀ॥ ਸੁਦੇ ਮੋਰਗੀਤੀ॥ ਕਹੇ ਸਾਥ ਪ੍ਰੀਤੀ॥ ੧੩॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਕ
 ਹਾਨੀ॥ ਧਰਮ ਧਿਕਾਨੀ॥ ਤੁਜੇ ਮੋਜੀ ਜਾਗਾ॥ ਸੁਭੁ ਠਾਪ ਸਾਗਾ
 ੧੧੪॥ ਇਹੈ ਸੰਤਿ ਜਾਨੈ॥ ਧਰਮ ਧਿਕਾਨੈ॥ ਇਕੈ ਰੋਜ ਕੋਨੈ॥ ਕ
 ਕੋਨਾ ਬਗੈਨੈ॥ ੧੫॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਦਿਨਿ ਜੁਏ ਕੋ ਕੋਨ ਤੂੰ
 ਚੜ੍ਹੇ ਅਖੇੜ ਕਾਜ ਕੋ॥ ਸੁਚਿਤ੍ਰ ਬਾਜ ਪੁਤਿ ਸੁਨ ਲੈਏ ਕਿਧੈ ਸ
 ਮਾਜ ਕੋ॥ ਕਰੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਚੋਜ ਨਿਸੁ ਮੋਜ ਨਿਸੁ ਧਾਰਿ ਕੋ॥ ਲਏ ਪਹਿੰ
 ਤੁਬਾਹ ਲੀਤ ਹੈ ਚਲੈ ਪਹਾਰਿ ਕੋ॥ ੧੬॥ ਨਦੀ ਜਮਨ ਤੀਰੇ ਮੇਸੁ
 ਨੇ ਕਪਾਲ ਮੇਚਨੀ॥ ਮਹਾਂ ਸੁਸੁੰਧ ਤੀਰ ਥੀ ਕਦੈ ਕਲੇਸ ਪੋਚਨੀ
 ॥ ਅਸੈ ਜਮ ਅੰਗ ਕਾਤ ਕੀ ਮਿਲਤ ਹਾਂ ਬਖਾਨਿਯੈ॥ ਸੁਦੇਸ ਦੇਸ
 ਮਾਨਵੈ ਕਰੈ ਤਹਾਂ ਜੁਪਿ ਆਨਿਯੈ॥ ੧੭॥ ਸੁਬੁੰਧ ਬੁੰਧ ਸਾਫ ਕੀ

ਮਹਾਂਤਮਸੁਪਾਈਯੋ॥ ਨਹੀਸੁਮੇਰਗੈਰਹੈਪੁਥੀਪੁਰਾਨਗਾਈ
 ਯੋ॥ ਤਹਾਂਦਿਮਾਲਦੇਵਜੁਕਰੀਤਚੇਜਮਾਇਯੋ॥ ਨਿਹਾਰਤੋਨ
 ਤੀਰਥੀਮਹਾਂਪ੍ਰਮੋਦਪਾਇਯੋ॥ ੧੮॥ ਸਵੈਯਾ॥ ॥ ਸਿੱਖਸ
 ਖਾਉਹੋਰੋਮਦਯਾਨਿਧਮਾਨਮਿਲੇਬਹੁਭਾਂਤਨਦੀਨੋ॥ ਦੇਵ
 ਨਕੈਤਿਨਕੈਸਿਰਪਾਇਨਪਾਗਮੰਗਾਇਪ੍ਰਭੂਬਚਕੀਨੋ॥ ਭੇ
 ਜਦਏਸੁਪੁਰੈਪੁਰਮਾਨਵਮਾਨਤਿਨੈਇਮਊਂਤਰਦੀਨੋ॥ ਯਦੁ
 ਫਿਰੈਸਬਜਾਨਿਜਪਾਗਨਨਾਹਿਮਿਲੀਕਹਬੈਨਪ੍ਰਬੀਨੋ॥
 ੧੯॥ ਦਾਮਲਬੁਰਿਸਦੋਰਕਿਧੋਨਿਜਹੋਇਬਿਲਾਸਪੁਰ
 ਨਰਮਾਏ॥ ਖੈਰਰਵਾਦਸੁਪਾਵਟਭੀਤਰਨਾਹਿਮਿਲੀਚਲ
 ਮੇਲਾਫਿਰਾਏ॥ ਮਾਇਸਜਨੇਕਰੁਨਾਨਿਧਕੀਵਹਬਨੇਤਕ
 ਰੈਤਟਬੀਰਸੁਨਾਏ॥ ਯੋਸੁਨਿਕੈਉਨਕੀਬਤਿਯਾਤਬਏਸੁਉ

ਪਾਵਪ੍ਰਭੁਫੁਰਮਾਏ॥੨੦॥ਦੇਹਗਾ॥ ॥ਜਾਤੀਰਥਕੈਤੀਗੇ ੧੧੪
 ਲਪੁਸੰਕਾਰਕੋਇ॥ਤਾਂਕੀਪਗਗੀਛੀਨਕਹਿਲਿਆਵੇਮ
 ਮਤਟਿਸੋਇ॥੨੧॥ਭੁਜੀਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦਾ॥ ॥ਇਸੀਭਾਂਤਿਜੰ
 ਨੇਤਬੈਰਾਤਿਮਾਂਗੀ॥ਲਈਆਠਸੈਜੂਤਬੈਪਾਗਲਾਗੀ॥ਦਈ
 ਆਨਤੰਨੈਹਜੁਰਬਨਾਈ॥ਪਨੇਲਾਇਏਬੀਨਿਸੀਮੇਧੁਦਾ
 ਈ॥੨੨॥ਭਏਪ੍ਰਤਤੰਨੈਸਿਖਕੋਬੰਧਾਈ॥ਸਭੈਬਾਂਧਸੀਸੀ
 ਗਏਮੇਦੁਪਾਈ॥ਪ੍ਰਭੁਕਾਬਿਲਾਸੰਕਿਨੈਨਾਹਿਪਾਯੋ॥ਜਸੀਕ
 ਜਦੇਖਯੋਤਸੀਲੈਬਨਾਯੋ॥੨੩॥ਗਏਸੁਮਸੋਛੀਨਗੀਧਾ
 ਗੁੰਡੀ॥ਲਗਯੋਪ੍ਰੰਤਤਾਕੋਕਰੀਕਾਰਭੁੰਡੀ॥ਪ੍ਰਭੁਦੀਨਬੰਧੀ
 ਚਢੇਯੋਸਿਧਾਯੋ॥ਗੜੀਪਾਵਟੇਕੈਤਬੈਮੰਧਿਮਾਯੋ॥੨੪॥
 ਇਸੀਭਾਂਤਜਾਨੇਗੁਰਨਾਥੁਰਾਜੈ॥ਜਿਸੈਜੰਮੁਕਾਨੀਸੁਨੇਪਾਪ

ਭਾਜੈ॥ ਸਭੈ ਦੇ ਸਦੇ ਸਚ ਲੇ ਸਿਤਾ ਆਵੈ॥ ਧਰੈ ਭੇਟ ਪੁਜਾ ਮਨ
 ਇਛੁ ਪਾਵੈ॥ ੨੫॥ ਜਗਾਂ ਸੇ ਹੁਗਾ ਬੀਸੁ ਨੈਕਾਨ ਪਾਹੀ॥ ਚਢੈ
 ਬੇਗਤਾ ਪੈ ਕਰੈ ਜੁੰਧਤਾ ਹੀ॥ ਕਰੰਭਾ ਲਿਸਾ ਗੰਥ ਗੰਥੀ ਰਧਾ
 ਹੀ॥ ਕਰੈ ਜੁੰਧ ਮਾਛਿ ਗਜੇ ਸੇਰ ਨਗੀ॥ ੨੬॥ ਕਰੀ ਅੰਗ ਜਾਨੈ
 ਚਿਪਾਰੀ ਤਜਾਵੈ॥ ਪਛੰ ਸੁਰਬੀਰੰ ਲਏ ਸਾਂਗ ਪਾਵੈ॥ ਕਿਤੋਕ
 ਲਜਾਨੈ ਇਸੀ ਭਾਂਤ ਬੀਤਾ॥ ਤਬੈ ਏਕ ਦੋਸੀ ਸੰਭਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ
 ਤਾ॥ ੨੭॥ ਜਗਾਂ ਆਪ ਨਾ ਥੀ ਬਿਠੈ ਆਵਤਾ ਹੀ॥ ਲਏ ਸਾਥ ਭਾ
 ਜੀ ਇਕੈ ਕੋ ਸਿਪਾਹੀ॥ ਧਰੀ ਆਹ ਜੁਰੰ ਪਨੈ ਬੈਨ ਗਾਯੋ॥ ਫਤੇ
 ਸਾਹਗਾਵੰ ਮੁਝੈ ਜੁਪਠਾਯੋ॥ ੨੮॥ ਤਿਸੈ ਜਾਨੁ ਕੀਨਾ ਅਹੈ ਬਖਸ਼
 ਹੁਭਾ ਹੀ॥ ਕਲੂਰੀ ਸੁਰਾਜੀ ਸੀਭੀ ਮਕਾ ਹੀ॥ ਤਿਸੈ ਤਤ ਬਖਾਹਿ
 ਨੂਜਾਇ ਹੋਈ॥ ਫਤੇ ਸਾਹਗਾਜੀ ਪਤੀ ਨਾਗੁ ਜੋਈ॥ ੨੯॥ ਸੁਨੇ

ਦੂਤਦੁਕੁੰ ਸੁਭਾਜੀ ਸੁਲੀਨੀ ॥ ਵਿਦਾਗੀ ਸੁਤਾਂ ਕੋ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਦੀ १੧੫
 ਨੀ ॥ ਸੁਨੇ ਕੋ ਬਸਾਗੀ ਰੋਗਾ ਬਭਾਈ ॥ ਜਿਮੰਜੰ ਪਬਾ ਹੰਭਯੋ
 ਤੋ ਨਜਾਈ ॥ ੯੦ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਗਯੋ ਦੂਤ ਪਾਈ ॥
 ਜਹਾਂ ਤੋ ਨਗਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀ ਕਹਾਨੀ ॥ ਸੁਨੀ ਗਾਇਕਾਨੀ ॥ ੯੧
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਨਿਦਰ ਦਰਦ ਯਾਗ ਮਜੂਦੈ ਤੋ ਬੋਰ ਬਰਬੀਗ ॥ ਫਿ
 ਪਾਸਿ ਪਤਿ ਤੋ ਕੋ ਪਠੇ ਚਲੇ ਗਾਇਕੇ ਤੀਗ ॥ ੯੨ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰ
 ਦਾ ॥ ॥ ਕਛੂਫੇ ਜਸੀਗਾ ॥ ਚਲੇ ਲੈਨਿ ਸੀਗਾ ॥ ਨਿਦੰਦਾ ਸੁਲੀ
 ਨੀ ॥ ਚਲੇ ਮੈ ਦਭੀਨੇ ॥ ੯੩ ॥ ਪੁਜੇ ਤੋ ਨਥਾਨੀ ॥ ਨਿਪੰਗ ਜਪਾਨ
 ॥ ਧਰੇ ਭਾਵ ਗਈ ॥ ਸੁਰੇ ਗਾਈ ॥ ੯੪ ॥ ਪੁਨੀ ਸੋਹ ਜੁਗੀ ॥ ਸੁ
 ਨੇ ਗਾ ਬਪੁਗੀ ॥ ਸਬੈ ਏ ਸੁਗਈ ॥ ਜਨੇ ਤੋ ਬਨਾਈ ॥ ੯੫ ॥ ਮ
 ਕੀਲਾ ॥ ॥ ਕਾਹਿਲੂ ਰਹ ਦੂਰ ਗਲੇ ਰਸੁ ਜਾਨਿਯੈ ॥ ਮੰਡਿ ਸ

ਪਤੀ ਸੁਕੇਤਰਚਮੁ ਬਖਾਨਿਯੋ॥ ਜਸਵਾਰਨ ਕੋਲ ਏਤਹਾਂ ਨਿ
 ਪਾਯਾਇਯੋ॥ ਹੋਰਿ ਪਾਸਿ ਪਕੇ ਅਨਗਨ ਜਿਹ ਦਲ ਛਾਇ
 ਯੋ॥ ੬੬॥ ਅੰਗੁ ਪਹਰੀ ਲੋਗ ਅਨੇ ਕਰਿ ਗਾਨ ਕੇ॥ ਤੁਨੁ ਜਬਿ
 ਆਹਨ ਚਲੇ ਲੇ ਦੇ ਅਭਿਮਾਨ ਕੇ॥ ਲਏ ਸਰਬ ਹੀ ਸੈਨ ਤਹੰ
 ਚਲਾਯਾਇਯੋ॥ ਹੋਰ ਜਘਾਟ ਪਰਜਹਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦਲ ਛਾਇਯੋ॥
 ੬੭॥ ਦੇਇ ਕੇ ਸਜ ਬਰੇ ਹਾਰਹਾ ਸੁਜਾਨਿਯੋ॥ ਤਬ ਰਾਜ ਕੋ ਭ
 ਈ ਖਬਰ ਅਨੁਮਾਨਿਯੋ॥ ਠਟਕਰ ਯੋਗਿ ਰਪਾਲ ਨ ਪਗਾਮ
 ਗਧਾਰਿਯੋ॥ ਹੋਜਨੁ ਕਦੁ ਰਦ ਕੇ ਪਾਇ ਸੁਸਿਕਰ ਭਾਰਿਯੋ॥ ੬੮॥
 ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ॥ ॥ ਭੁਈ ਚਿਤ ਭਾਗੀ॥ ਕਰੈ ਯੋ ਬਿਚਾਰੀ
 ॥ ਨਹੀ ਤੀਰਗਾ॥ ਚਲੈ ਜੈਨ ਪਾਗਾ॥ ੬੯॥ ਬੁਗੀ ਹੈ ਸੁਪਾਰੀ
 ॥ ਨਹੀ ਨੇਰ ਬਾਟੀ॥ ਕਈ ਕੇ ਸਗਾਛੈ॥ ਪਰੈ ਰਹ ਪਾਛੈ॥ ੧੦੦॥

ਕਿਮੇਚਕੀਜੈ॥ਇਹੋਪੰਥੁਲੀਜੈ॥ਇਮਬੈਨਗਈ॥ਸੁਮੰਤੀ ੧੧੬
 ਬੁਲਾਈ॥੧੦੧॥ਗੁਰੂਪਾਸਜਾਵੇ॥ਬਿਨੈਲੈਸੁਨਾਵੇ॥ਕਿਹੋਅੰ
 ਪਰਾਈ॥ਬਿਨੈਜੁਕਰਾਈ॥੧੦੨॥ਉਭੈਹਾਥਪਾਈ॥ਧਰਮੰਧਿ
 ਜਾਈ॥ਪ੍ਰਭੂਭੂਲਮੋਗੀ॥ਛਿਮਾਮਾਹਿਤੋਗੀ॥੧੦੩॥ਚੌਪਈ
 ॥ਹਮਰਾਜਨਕੇਕਹੇਕਹਾਏ॥ਤਾਂਤੇਤੁਮਹੋਪਮਾਨਕਰਾਏ॥
 ਅਬਇਹੁਭੂਲਬਖਸਕਰਿਲੀਜੈ॥ਆਗੈਮਨਭਾਵੈਸੋਕੀ
 ਜੈ॥੧੦੪॥ਜਿਹਬਿਧਤੁਮਹੋਵਡੇਵਡੇਰੇ॥ਰਾਜਤਰਹੈਜੈਸਤਿ
 ਹਖੈਗੈ॥ਤੈਸੇਆਪਚਲੇਤਿਹਬਸੋ॥ਆਨੰਦਕਰੋਅਨਕਾਬਿ
 ਧਰਸੋ॥੧੦੫॥ਪ੍ਰਥਮੇਹਮਕਾਰਜੁਕਰਆਵੈ॥ਪੁਨਸਤਿ
 ਗੁਰਕਹਲਈਸਿਧਾਵੈ॥ਹਮਸੁਖਹੋਤੁਮਹੁਸੁਖਪਾਵਹੁ॥
 ਨਿਸਦਿਨਆਨਦਤਹੀਮਚਾਵਹੁ॥੧੦੬॥ਆਗੈਹਮਨੈਸੁ

ਲੇਖਿਚਾਰਾਗਾਗਾਜਪਾਟਪਰਭੇਗਥਾਗਾ। ਤਾਂ ਤੇ ਠਟਕਰਹੇਮਹਾਰ ॥
 ਜਾ। ਜਿਨਕਛੁਤੁਮਰੇਹੋਇਅਕਾਜਾ। ੧੦੧॥ ਗਜਨਕੀਇਹ
 ਸੈਨਅਪਾਗਾ। ਜਿਨਤੁਮਰੇਕਛੁਕਰੈਬਿਗਾਗਾ। ਅਪਨੇਭੇਗਸੰ ॥
 ਭਿਸੁਲੀਜੈ। ਹਮਕੇਯਹਮਾਰਗੁਕਰਿਦੀਜੈ। ੧੦੨॥ ਦੇਹਗਾ॥
 ॥ ਸਚਤੂਠਇਮਜੇਰਿਕੈਰਾਜੇਤਵਨਕਲੁਗਾ। ਦੀਨਵਜੀਰ
 ਪਠਾਇਕਾਰੀਸੀਗੁਰਨਿਕਟਹਜੁਗਾ। ੧੦੩॥ ਚੁੰਪਈ॥ ॥ ਚਲੇ
 ਵਜੀਰਬੇਗਵਹਧਾਈ॥ ਤਵਨੈਠਵਰਪਹੁਚੇਮਾਈ॥ ਰਾਜ
 ਤਮਾਪਜਹਮਹਾਰਾਜਾ। ਰਵਸਾਸਿਧਰੇਸੋਰਸਿਰਤਾਜਾ॥ ੧
 ੧੦॥ ॥ ਆਵਤਜਬਮੰਤੀਲਖਪਾਯੋ॥ ਬਿਹਸਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਤਾਰਿ
 ਸੁਨਾਯੋ॥ ਆਵੇਗਾਜੇਦਿਆਸੁਵਜੀਗਾ। ਕੇਮੇਆਇਓਹਮਰੇ
 ਅਬਤੀਗਾ॥ ੧੧੧॥ ਯੋਸੁਨਿਪਕੋਚਰਨਵਹਿਮਾਈ॥ ਦੀਨ

ਬੰਧਲਖਬਿਨਤੀਪਈ॥ਪੁਨਬੈਠੇਵਹਆਇਜਪਈ॥ ੧੧੧
 ਤਬਗਜੇਕੀਬਾਤਚਲਾਈ॥੧੧੨॥ਆਪਕਨੈਗਜੇਚਿਤੁ
 ਲਾਈ॥ਅਨਕਭਾਂਤਅਭਿਬੰਦਨਗਈ॥ਕਹਾਬਸਤਤੇਰੇ
 ਅਬਗਈ॥ਕਹਿਤਾਂਕੀਸਬਬਾਤਬਨਾਈ॥੧੧੩॥ਵਜੀਰ
 ਵਾਚਪ੍ਰਭੂਸੋ॥॥ਸੁਭਗਜੇਪ੍ਰੈਕਰਿਇਕਠਾਮਾਜਿਰਜਨੇਤ
 ਸੁਭਗਅਭਿਗਮਾ॥ਸਿਰੀਨਗਰਕਨਬਿਅਹਨਅਏ॥ਦੇ
 ਇਕੋਸਪਹਰਹੈਠਹਰਏ॥੧੧੪॥ਬਾਤਆਪਕੀਜਬਸੁਨਿਪਾ
 ਈਗ॥ਰਟਕਰਹੇਸਭਹੀਭੁਟਗਈ॥ਤਬਨਿਪਬਰਮੁਹਲ
 ਯੋਬੁਲਾਈ॥ਯੋਤੁਮਕਹੋਗੁਰੂਕਨਜਾਈ॥੧੧੫॥ਤੈਗੁਰਗ
 ਮਕਿਸਨਅਵਤਾਰੀ॥ਹਮਜੜਸਕੈਨਭੇਦਬਿਚਾਰੀ॥ਪੰਡ
 ਵਨਕੀਰੰਛਤੁਮਕਰੀ॥ਕੈਰਵਕਰੇਮਾਰਤੈਛਰੀ॥੧੧੬॥ਬਿੰ

ਪਸੁਦਾਮੇਦਾਰਿਦਟਕੋ॥ ਕਹੀਨਾਕਤੇਤੋਹਿਉਬਾਕੋ॥ ਕੀਸ
 ਕੇਸਸਪਾਲਬਿਦਾਰਸਾ॥ ਸਭਸੰਤਨਕੇਕਾਜਸੁਧਾਗਸਾ॥
 ੧੧੭॥ ਹਮਤੋਭੁਲਭਈਮਹਾਰਾਜਾ॥ ਲੈਜੈਬਖਸਗੀਬਨਿ
 ਵਾਜਾ॥ ਹਮਗਾਜਨਕੇਕਹੇਕਹਾਏ॥ ਯੈਹੀਤੁਮਰੇਕੁਚਕਰਾਏ
 ॥੧੧੮॥ ਅਬਚਲਿਯੈਤਵਨੈਸੁਭਥਾਨਾ॥ ਮਾਨਦਪੁਰੇਬਿਮ
 ਲਅਸਥਾਨਾ॥ ਜਿਹਬਿਧਤੁਮਰੇਵਰੇਵਰੇਗੇ॥ ਰਾਜਤਰਹੇਤਵ
 ਨਸੁਭਖੇਗੇ॥ ੧੧੯॥ ਚੀਤੈਸੇਆਪਚਲੇਮਹਾਰਾਜਾ॥ ਅੰਚਤਅ
 ਲਖਜਗਤਸਿਰਤਾਜਾ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਦੈਆਗੈਹਮਆਵੈ॥ ਜਾਪੁ
 ਨਸਾਹਿਬਕਹਲਈਸਿਧਾਵੈ॥ ੧੨੦॥ ਇਹਬਿਧਸੋਨਿਪਾਬਿ
 ਨੈਸੁਭਾਨੀ॥ ਜੈਸੇਦਾਸਹਜੁਰਬਖਾਨੀ॥ ਪੁਨਪਾਛੈਇਹਭਾਂਤੁ
 ਉਚਾਗੀ॥ ਕਹੀਯਹੁਪ੍ਰਭਪਗਤੀਗਵਿਥਾਗੀ॥ ੧੨੧॥ ਅਤਤੁਮ

ਰੋਕ ਛੁਹੋਇ ਬਿਗਾਗਾ ਤਾਂ ਤੋ ਮੋਕਹ ਪਠੇ ਸੁਧਾਗਾ ਜੋ ਅਇ ੧੧੮
 ਸਤੁ ਮਗੀ ਹਮ ਪਾਵੈ ॥ ਰਾਜ ਪਾਟ ਪੈ ਪਾਗ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ੧੨੩ ॥ ਦੋ
 ਹਰਾ ॥ ॥ ਅਪਨੇ ਰੋਸ ਕੇਲ ਸਤੁ ਕਠੀਲੀ ਜੈ ਇਕ ਥਾਨਾ ॥
 ਜਨ ਸੈਨਾ ਪ੍ਰਬਲ ਪੈ ਹੋਇ ਨ ਕਛੁ ਨੁਕਸਾਨਾ ॥ ੧੨੩ ॥ ਦੋ ਹਰਾ ॥
 ॥ ਸਤੁ ਰਾਜ ਨ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਨੀ ਗੀ ਬਨਿ ਵਾਜਾ ॥ ਸਰਬ ਤੇ ਵ
 ਯਹ ਚੀਨ ਚਿਤ ਬੇਲੇ ਜਗ ਸਿਰਤਾਜਾ ॥ ੧੨੪ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਮੁਖ ਪਾਨ ਜੋ ਗਰਜ ਉਚਾਰੇ ॥ ਇਹ ਛਲ ਬਲ ਹਮ ਨਿਪੁਨ ਨਿ
 ਹਾਰੇ ॥ ਤੈ ਅਰੁ ਤੇ ਰੇ ਨਿਪਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਇਕੁ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸੁਕ ਕੇ ਸੁਧ
 ਰਾ ॥ ੧੨੫ ॥ ਹਮ ਤੋ ਰੈ ਨ ਦਿਨਾ ਇਹ ਥਾਨਾ ॥ ਪੜੈ ਚਰਿਤ੍ਰ ਲਿਖੇ
 ਬਿਧਾਨਾ ॥ ਜੇ ਨ ਰਹੋਇ ਸੁਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ॥ ਤੁਮਰੇ ਛਲ ਨਹੀ
 ਸਕੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧੨੬ ॥ ਤੁਮਰੇ ਮੁਖ ਕੀ ਜੋ ਨਿਜ ਬਤੀਯਾ ਪ੍ਰਾ

ਪਤਹੋਇਅਸਾਕੋਅਤੀਯਾਜੇਤੁਮਰੇਅੰਤਰਕੋਪਾਪਾਸੋਨਿ
 ਜਕਰੈਤਿਹਾਰੇਖਾਪਾ॥੧੨੭॥ਤੁਮਰੇਪਰੇਜਨਬਨਯੋਜੁਆਈ॥
 ਯੋਬਤੀਯਾਕਹੋਪਿਘਾਆਈ॥ਪਾਛੈਮੀਤਕਿਸੁਕੇਨਾਹੀ
 ॥ਮੁਖਮੇਖੀਗਰਿਦੈਧਰਸਾਹੀ॥੧੨੮॥ਇਹਤੋਅਹੀਧਾਮਗੁ
 ਰਸੀਦਾਅਨਇਛਤਦੇਵਤਫਲਕੰਦਾਅਮਨਹੀਵੇਹੀਵੇਹ
 ਕਮਾਹੀ॥ਜੇਅੰਤਰਸੇਬਾਹਰਗਾਹੀ॥੧੨੯॥ਇਹਬਿਧਕਹੋ
 ਜਾਇਤਿਨਸੀਗਾ॥ਲੂਟਕੂਟਲੈਹੈਕਰਿਜੀਗਾ॥ਜੋਹਮਰੇਕਰਮ
 ਹਿਅਰਿਅਏ॥ਅਨਕਜਤਨਲੈਜਾਂਤਿਹਘਾਏ॥੧੩੦॥ਆ
 ਗੈਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਬਿਧਤਾ॥ਸੇਰਨਸੋਜੁਝਤਦਿਨਗਤਾ॥ਅੰਤ
 ਮਤੰਗਨਕੀਸੁਨਪਾਈ॥ਤਾਤੇਅਰਿਦਲਦਏਪਠਾਈ॥੧੩੧
 ॥ਇਹਬਿਧਤਾਸੋਜਾਇਜਤਾਵਹਾ॥ਜੋਬਲੁਹੈਤਬਚਲੇਸੁਅ

ਵਹੁ॥ ਨਾਤਰੁਗੀਦੀਮੁੜਗਵਾਹੇ॥ ਲੂਟਕੂਟਲੇਹੈਦਲੁਸਾਹੇ॥ ੧੧੯
 ੧੩੨॥ ਤੁਮਰੇਬਲਅਨਦਗੜਜੈਹੈ॥ ਜੀਤਲੂਟਤੁਮਰੇਜਬਲੇ
 ਹੈ॥ ਤੋਬਸਹੈਅਨਦਗੜਜਾਇ॥ ਬਿਜੈਨਾਦੁਰਨਜੀਤਬਜਾ
 ਇ॥ ੧੩੩॥ ਯੋਬਚਜਬਹਜੁਰਸੁਨਪਾਯੋ॥ ਮੇਨਬਦਨਤਬ
 ਦੂਤਸਿਧਾਯੋ॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖਜੇਬਤੀਯਾਸੁਨਗਯੋ॥ ਨਿਜਨਾਇਕ
 ਤੁਟਉਚਰਤਭਯੋ॥ ੧੩੪॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ਅਨੀਬਤਮ
 ਨੈ॥ ਸੁਲੂਟਬਖਨੈ॥ ਕਹੈਜੋਰੁਪਾਹੀ॥ ਚਲੇਆਉਰਹੀ॥ ੧
 ੩੫॥ ਕਰੈਗੋਲਗਾਈ॥ ਤਬੈਜਾਨਪਾਈ॥ ਮਹਾਕੋਪੁਧਾਹੀ॥ ਬਿ
 ਠਾਹੈਉਤਾਰੀ॥ ੧੩੬॥ ਬਲੇਮੋਰੁਗਜਾ॥ ਲਖਜੇਕਾਸਮਾਜਾ॥ ਕਿ
 ਤੀਫੋਜਹੇਗੀ॥ ਗੁਰੂਪੇਚਗੇਗੀ॥ ੧੩੭॥ ਕਹੀਦੂਤਗਾਈ॥ ਪਨੀ
 ਹੀਦਿਖਾਈ॥ ਕਈਲੈਹਜਾਰਾ॥ ਲਖਜੇਖੰਗਧਾਰਾ॥ ੧੩੮॥

ਜਹਾਤਾਹਿਮੇਲਾ। ਭਯੋਬੀਰਕੇਲਾ। ਕਿਤੇਸਿਖਜਸੀਤਾ। ਉਦਾਸੀ
 ਬਿਅੰਤਾ। ੧੩੬। ਘਪਨੇਲੈਪਠਾਣੀ। ਧਰੈਆਇਸਾਲੀ। ਦਿਸਿ
 ਦੇਸਬੀਗਾ। ਮਿਲੇਮੇਅਲਤੀਗਾ। ੧੪੦। ਚੋਪਈ। ॥ ਅੰਨ
 ਦਪੁਰਤੇਸੋਗੁਨਜਾਨਹੁ। ਸਰਬਦੇਸੁਕਹਧੀਨਬਖਾਨਹੁ। ਸ
 ਹੁਪਾਵਟਾਨਗਰਬਸਾਯੋ। ਦੁਰਗਸਿਰਮਲਕਿਲਾਚਿਨਾਯੋ
 ॥ ੧੪੧॥ ਮੇਨਪਾਟਕੇਉਪਰਆਹਿ। ਪਾਉਕੇਸਪੁਨਦੁਗਸੁਨ
 ਹਿ। ਇਹਬਿਧਸੁਨੇਬੈਨਜਬਗਈ। ਚਿਤਾਤਰਪੈਬਾਤਚਲ
 ਈ। ੧੪੨॥ ਭੁਜੀਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦਾ। ॥ ਕਹੀਬਾਤਗਜੀਕਹੋਕਾ
 ਇਕੀਜੈ। ਦਿਨਬੋਰਬਾਕੀਕਸੀਜਾਪੁਜੀਜੈ। ਅਹੋਪਾਛੁਪੇ
 ਰਾਪਨੇਕੇਸਰਾਸੀ। ਪੁਜੈਜੈਨਜਾਹੈਹੁਦੈਲੋਗਹਾਸੀ। ੧੪੩।
 ਲਰੈਜੈਸੁਈਹਾਂਨਹੀਪੈਰਠਾਂਉ। ਚਲੇਯੋਬਿਚਰੰਸੁਪਛੈਪ

ਛਾਂਊ) ਪਠਯੋ ਬਾਰੀ ਹਾਂਚਲੇ ਆਪਧਾਈ) ਪੁਨੈ ਬੈਨ ਭਾਖੇ ੧੨੦
 ਸਸੀਭੀ ਮਗਈ) ੧੪੪) ਜਿਨੈ ਬਾਰ ਕੋਲ ਏਨ ਗਹਈ) ਬ
 ਰੋ ਦੂਖ ਹੋਵੈ ਹਮੂ ਕੋ ਤਿਥਾਈ) ਕਹੀਤ ਬਜੀਰ ਸੁਨੈ ਬਾਤ ਰਾਜ
) ਕਰੈ ਨਾਗੁ ਰੂਜੀ ਇਸੇ ਫੂਠ ਕਾਜ) ੧੪੫) ਇਤੀਭੀ ਸੁਨੈ ਜੁ
 ਸਯਾ ਤੇ ਕਰਈ) ਗਏ ਚੀਤ ਬਾਰੇ ਵਹੈ ਬੈਨ ਆਈ) ਭੁਮੁਪੈਂਡ
 ਤੋ ਨੈਲ ਏ ਸੈਨ ਜਾਵੇ) ਮੁਝੈ ਰਾਜ ਪੁਤੈ ਇਤੈ ਜੁ ਪਠਾਵੇ) ੧੪੬
) ਪਠੇਵੈ ਸੁਈ ਹਾਂਚਲਯੋ ਆਪਧਾਈ) ਪੁਨੈ ਦੁਖ ਮਪੈ ਕੈ ਪੁਜੇ
 ਤੋ ਨਜਾਈ) ਨਿਕਾ ਸੇਵ ਜੀਰ ਚਲੇ ਐਸ ਗਹੀ) ਮਗੈ ਫੈਜਰ
 ਛੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸਿਪਾਹੀ) ੧੪੭) ਤਿਨੈ ਦੇਖਤਾ ਕੋਟ ਪਾਏ ਕਿਕਾ
 ਲੀ) ਸਭੈ ਸਾਬਤਾ ਕੋ ਗਯੋ ਬੀਰ ਮਾਲੀ) ਲਏ ਪੇਰ ਮੰਧੀ ਹਜੂ
 ਰੀ ਪੁਜਾਏ) ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਤੀ ਰਿਸੁ ਮਾਲੀ ਬਿਰਾਏ) ੧੪੮) ਪ੍ਰਭੁ

ਹੇਰਤਕੋ ਮੁਖੰ ਕੰਜਗਾਈ॥ ਕਰੋਵੈ ਪਹਾਗੀ ਬੀਧੈ ਤੋਹਿ ਪਾਈ॥ ਪਹੀ
 ਤੋਹ ਬੇਰੀ ਜੀਰੀ ਸੁਡਾਹੈ॥ ਜਿਤੋ ਮਾਲੁ ਬਾਰੇ ਇਤੈ ਲੈਜਹਾਹੈ॥ ੧
 ੪੮॥ ਕਹੈ ਲੋਗਤੀਰੀ ਅਸੀਲੈ ਉਚਾਰੋ॥ ਸਬੈ ਬਿੰਤੁ ਮਾਲਿ ਦਯੋ
 ਜੂਤਿ ਹਾਰੋ॥ ਪਿਤਾ ਤੋਹ ਕੋਜੋ ਹਮੁ ਈਤ ਪਾਵੈ॥ ਇਕੈ ਤੋ ਗਸੀਰੀ ਹਨੈ
 ਯਾਬੈ ਪਾਵੈ॥ ੫੦॥ ਪੁਨੀ ਦੀਨ ਬੀਧੰ ਦਯਾ ਚਿੰਤ ਪਾਰੋ॥ ਪਠੋ ਯੋਬ
 ਹਸੋ ਉਤਿ ਸੈ ਸੁਹਾਰੋ॥ ਤਿਨੈ ਜਾਇਤੀ ਹਾਂ ਕਕਮੋ ਬਿਜਾਹ ਕਾਜਾ॥
 ਉਤੈ ਦੁਖ ਪੈ ਕੈ ਪੁਜੈ ਆਣ ਰਾਜਾ॥ ੧੫੧॥ ਮਿਲੇ ਰਾਜ ਰਾਜੀਤ
 ਯੋਬ ਜਾਹ ਪੁਰਾ॥ ਬਜੇ ਢੋਲ ਬੀਬੀਤ ਹਾਨੈ ਕਤੂਰਾ॥ ਜਿਤੋ ਦਾਜ
 ਸਾਜੀ ਫਤੇ ਸਾਹ ਦੀਨੈ॥ ਤਿਨੈ ਆਪ ਭੇਰੀ ਨਹੀ ਠਾਇਲੀਨੈ॥ ੧
 ੫੨॥ ਕਹੀ ਮੰਤ੍ਰਿ ਬਾਤ ਸੁਨੈ ਰਵਰਾਈ॥ ਲਵੈ ਗੇ ਸੁਦੇਤਾ ਇਕੈ
 ਬੈਠ ਜਾਈ॥ ਤਬੈ ਲਾਗ ਬਾਰੈ ਹੋਧਾ ਮਸੋਈ॥ ਇਹੈ ਸੰਤਰੀ

ਨੇਜਸਿਮੋਹਿਗਈ॥੧੫੩॥ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ਤੁਮੀਆਪ ੧੩੧
 ਗਈ॥ਇਕੈਬੈਠਜਾਈ॥ਕਰੋਗੇਸੁਗੱਲਾ॥ਤਬੈਲੈਲੁਭੁੱਲਾ
 ॥੧੫੪॥ਗਈਬੀਤਗਤਾ॥ਭਯੋਕਾਲਪਾਤਾ॥ਭਏਗਵਕੰਤ
 ॥ਅਥਯੋਝੂਠਮੰਤ੍ਰਾ॥੧੫੫॥ਭੁਜੀਗਛੰਦਾ॥ ॥ਹਰੀਚੰਦਏ
 ਕੰਫਤੇਸਾਹਦੇਗੀ॥ਤ੍ਰਿਤੈਭੀਮਚੰਦੀਕਹੈਗਇਗੋਗੀ॥ਗੁਪਾਲੀ
 ਗੁਲੇਗੀਜਸੀਵਾਲਮੀਆਂ॥ਸਬੈਸੰਗਮੰਤ੍ਰੀਕਕਯੋਕਾਜਕੀਅੰ
 ॥੧੫੬॥ਫਤੇਸਾਹਕੇਲੈਸਭੈਯੋਸੁਨਾਯੋ॥ਗੁਰੁਸਾਥਜੁੰਧੀਕੁ
 ਬੁੰਧੀਠਗਾਯੋ॥ਨਹੀਤੋਰਕੰਨਾਤੁਝੈਧਾਮਗਈ॥ਗੁਰੁਕੈਕਿਧੋ
 ਸਾਥਕੀਜੈਲਗਈ॥੧੫੭॥ਪੁਨੇਮੰਤ੍ਰਕੈਕੈਲਯੋਗਇਫੇਰੀ
 ॥ਚਫੇਪ੍ਰਤਜੁੰਧੀਇਹੈਬਾਤਮੇਗੀ॥ਕਯੋਮੰਤ੍ਰਿਬੀਗੀਸੁਨੈਬੈਠ
 ਗਈ॥ਇਹੈਫੰਜਈਹੰਗੁਰੁਕੀਜੁਆਈ॥੧੫੮॥ਇਤੈਲੂਟ

ਲੀਜੈ ਇਨ੍ਹੇ ਕੋ ਬਨਾਈ॥ ਪੁਨਿ ਫੇਰਤਾ ਸੇ ਕਰੇ ਜੂਲਗਾਈ॥ ਸਭੈ
ਆਛਮਾਨੀ ਇਨ੍ਹੇ ਜੋ ਸੁਗਾਈ॥ ਮਧਿ ਧਾਮ ਬੋਲਿ ਲਵੇ ਹਾਥ ਪਾਈ॥
॥੧੫੯॥ ਸਬੈ ਬੋਲਤ ਲੀਜੈ ਕਹਾਂ ਜਾਗੁ ਕੋਈ॥ ਇਨ੍ਹੇ ਝੂਠ ਪਾਪੀ
ਗੁਪਤ ਜੇ ਚੀਤ ਸੋਈ॥ ਉਤੈ ਜਾਨਤਾ ਕੋ ਕਛੂ ਸਾਹ ਆਈ॥ ਚਢੇਤਾ
ਤਕਾਲਿ ਨਹੀ ਦੇਰ ਲਾਈ॥ ੧੬੦॥ ਦੇਹਗਾ॥ ॥ ਇਤਏ ਕਰਛਾ
ਟਤਰਹੇ ਗਏ ਉਤੈ ਵਹਧਾਇ॥ ਮਾਰਗ ਕਿਤ ਕੋ ਕਤਰਹੇ ਗਈ ਨ
ਪੇਸ ਬਨਾਇ॥ ੧੬੧॥ ਨਿਗਜ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਤਿਨੈ ਸੁਜਾਹ ਜੁਗਮੇਸ
ਭੈ ਸੁਭੇ ਦੁਗਾਇਯੋ॥ ਕੁਮੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਬੈਠਤਾ ਜਿਤੋ ਉਨੈ ਪਕਾਇਯੋ॥
ਸੁਆਪ ਕੀਰਜਾਇ ਤੇਹਮੇ ਸੁਨਾ ਬਲਾਇਆ॥ ਉਨੈ ਸੁਨੀਚ
ਦੇਖੀਯਾ ਕੁਮੰਤ੍ਰ ਬਾਪਕਾਇਆ॥ ੧੬੨॥ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਜੰਧ ਕੁੰਧਕੀ
ਤਿਅਰਜਨ ਲੇਹਗੇ॥ ਨਿਖੰਗ ਬਾਨਗੇ ਗੀਆ ਭਟਾਨ ਆਪਦੇ

ਹੁਗੇ॥ ਰਤੀ ਨ ਦੇਹ ਜਾਨਿ ਯੈ ਨ ਜੀ ਕਤਾ ਸਹੇਗੀ ਯੈ॥ ਅਖਿ ਪਾਨ ਬਾ
 ਨ ਮਾਰਿ ਕੈ ਮੁਗਾ ਅਗਨ ਫੇਰੀ ਯੈ॥ ੧੬੩॥ ਕਲੂਰ ਅੰਗ ਦੂਰ
 ਪੈ ਜਸੀ ਸੁਵਾਲ ਜਾਨਿ ਯੈ॥ ਗੁਪਾਲ ਸੋ ਗਲੇ ਹੋ ਕਟੋਚ ਸੰਗ
 ਸਾਨਿ ਯੈ॥ ਫਤੇਜੁ ਸਾਹਸੀ ਗਮੇ ਅਨੇਕ ਅੰਗ ਮੇਲ ਗੈ॥ ਚਢੇ
 ਸੁਆਪ ਨਾਥ ਪੈ ਕਰੋ ਅਬੈ ਸੁਸੈਲ ਗੈ॥ ੧੬੪॥ ਸਦੈ ਯਾ॥
 ਨਤ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਦਲਾਨ ਦੂਤਾਨ ਕੇ ਘੇਰਹਿ ਗੇ ਜਬ ਨਾਦੁ ਬ॥ ਜਾ
 ਈ॥ ਫੇਰ ਉਪਾਵਨ ਕੋ ਇਬਨੈ ਇਹ ਕਾਲ ਭਲੇ ਕਛੁ ਲੇਹੁ ਬ
 ਨਾਈ॥ ਧਾਰ ਉਤੈ ਇਤ ਦੂਤ ਮਿਲੇ ਨਿਜ ਦੇਸ ਨ ਦੇਸ ਕੀ ਛੇਰ ਮੰ
 ਗਾਈ॥ ਆਪ ਇਤੈ ਸੁਖ ਸਾਥ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਨ ਕਰੋ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਉ
 ਪਾਈ॥ ੧੬੫॥ ਸਦੈ ਯਾ॥ ॥ ਬੀਰ ਨ ਬੋਲ ਕਰੋ ਇਕ ਦੋਲ ਸੁਕੋ
 ਲ ਨ ਬਾਂਧ ਕੈ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਈ॥ ਗੋਰਿ ਬਹੁ ਦਬਾਏ ਨਿਜ ਬੀਰ ਨ ਪ੍ਰ

ਰਤੁ ਨੀਗਨ ਲੇਹੁ ਬਨਾਈ ॥ ਜੇ ਸੁਬਨੈ ਸੀਗਰਾ ਮਇ ਤੈ ਭੁਲਨਾਤੁ
 ਹੁਆਗੇ ਕਰੋ ਕਿਤ ਜਾਈ ॥ ਹੋਵਤੁ ਹੈ ਇਹ ਕਾਲ ਸਭੈ ਕਿਛੁ ਫੇ
 ਰਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਜੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ੧੬੬ ॥ ਏਨੈ ਬਤਿਯਾ ਸੁਨ ਕੈ ਤਿਨ
 ਕੀ ਜਗਤੇ ਸਕ ਹੋਨ ਕਰੋ ਕਛੁ ਚਿਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਅਸ ਕੇ ਧੁ
 ਜ ਕੋਤੁ ਮਨੋ ਜਗ ਪਾਲ ਅਗਾਧ ਅਨੰਤਾ ॥ ਕੈ ਸੁ ਜਪੇ ਅਸ ਧਾਰ
 ਦਿ ॥ ਰਾਖਾ ਕੋ ਹਰ ਸੁ ਜੀਤ ਜਿ ਸੈ ਮੁਖ ਸੀਤਾ ॥ ਨਾਮ ਭਏ ਜਗ
 ਮੇਨ ਰਸੋ ਜਿਨ ਨਾਹਿ ਜਪੇ ॥ ਏਨ ਕੋ ਮੁਖ ਮੰਤਾ ॥ ੧੬੭ ॥ ਭੋਟਕ
 ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਇਮ ਬੋਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਬੈਨ ਅਹੀ ॥ ਨਿਜ ਭੋਜ ਮੁਹੰ
 ਖਨ ਦੀਸਤ ਹੀ ॥ ਕਰਿ ਜਾਇ ਉਤੈ ਤੁਮ ਠਾਢੁ ਹੋ ॥ ਅਰਿ ਬੀਰ
 ਨ ਕੋ ਸਬ ਭੇਦ ਲਹੋ ॥ ੧੬੮ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤ ਉਤੈ ਪ੍ਰਭ ਬੀਰ ਪਠੈ
 ॥ ਇਤ ਬੀਰਨ ਲੈ ਨਿਗਵਾਨ ਕਠੈ ॥ ਸਰਸਾਂਗ ਸੁਚੰਪ ਬੀਦੁ ਕ

ਲਈ॥ ਨਿਜ ਬੀਰਨ ਕੋ ਕਰ ਸੋਧ ਦਈ॥ ੧੬੮॥ ਨਿਜ ਮੰਧਿ ਭੰ
ਗਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਭਠੀ॥ ਰਲਖੰਭ ਮਨੋ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਗਈ॥ ਇਹ
ਜੁੱਧ ਕਿਧੋ ਧਰਮ ਕੋ ਸੁਹਈ॥ ਨਹਿ ਚਿਤ ਬਿਖੇ ਕ ਛੁਚਿਤ ਕ
ਈ॥ ੧੭੦॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਇਹੈ ਬਾਤ ਜਨੋ ਸਭੈ
ਸੁਨਾਈ॥ ਹੁਤੇ ਪ੍ਰਾਤ ਕਾਲੀ ਸਹੀ ਹੋਲ ਗਈ॥ ਸੁਨੈ ਸੁਮ ਸੋਫੀ
ਡਰੇ ਨੇਕ ਭਾਈ॥ ਬਿਨ ਜਾਨ ਮਾਰੇ ਮਨੋ ਮੌਤ ਆਈ॥ ੧੭੧॥ ਹ੍ਰਿਦ
ਹਾ ਬਕਾਂਧੇ ਅਸੀਨਾ ਸੁਖਾਵੈ॥ ਚਲੈ ਭਾਜਤਾਂਤੇ ਸਮਾਯੋਤ ਕਾਵੈ
॥ ਸੁਨੈ ਬਾਤ ਏਕੈ ਦੁਤੈ ਪਾਸ ਜਾਵੈ॥ ਮਹਾਂਤਾ ਸਬਤੀ ਸਬੁ ਲੈ ਸੁ
ਨਾਵੈ॥ ੧੭੨॥ ਚੰਪਈ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸਬੁ ਬਾਤ ਸੁਨ ਪਈ
॥ ਦਿਖੀਯੈ ਕਿਸੈ ਬਿਜੈ ਦੈ ਮਾਈ॥ ਸੁਨਤ ਸਬਦ ਅਤਿ ਬਲਿ
ਭਟ ਗਾਜੇ॥ ਕਾਇਰ ਸੁਫੀ ਪ੍ਰਾਨ ਹਿਤ ਭਾਜੇ॥ ੧੭੩॥ ਸਹਸ ਪੰਚ

ਬਰਬੀਠਪਠਨਾ। ਚਾਕਰਸੀਸਤਿਗੁਰਕੇਜਾਨਾ। ਪ੍ਰਥਮੇਤੇਜ
 ਤਰਹੇਅਪਾਗਾ। ਭਾਜਚਲਨਕੋਬਿਦਤੁਬਿਚਾਰਾ॥੧੧੪॥
 ਰਾਜਨਕੀਉਮਡੀਉਤਸੈਨਾ। ਪਾਵਸਜਲਦਪੁਰਤਉਤ
 ਗੈਨਾ। ਕਵਨਬਲੀਲਰਿਪੈਤਿਨਸੀਗਾ। ਤੁਮਕਹਦੈਹੈਢੇ
 ਇਨਿਸੀਗਾ॥੧੧੫॥ ਪ੍ਰੈਪੈਹਮਰੋਸਕਲਸੀਪਾਗਾ। ਅਈ
 ਬਿਨਭਾਂਗਕੇਭਾਗਾ। ਤਤੇਹਮਕਛੁਕਰੈਉਪਾਈ। ਚਲਿਯੈ
 ਹਿਮਾਂਤੇਕਾਨਕਢਾਈ॥੧੧੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਬਾਈਧਰਪ
 ਹਰਪਤਿਉਮਰੈਕੋਪਬਢਾਇ। ਕੋਨੁਲਰੈਗਾਤਵਨਸੇਤੁ
 ਮਰੋਕਾਲੁਲਖਾਇ॥੧੧੭॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ਯੋਬਿਚਰਸਤਿ
 ਗੁਰਤਟਗਏ। ਝੂਠੇਲਿਖਤਸੁਲਿਖੋਦਿਖਏ। ਹਮਕੋਖੁਸੀ
 ਹਿਸਾਬਕਰੀਜੈ। ਧਾਮਜਾਨਕੋਆਇਸੁਦੀਜੈ॥੧੧੮॥ ਪੁਤ

ਪਠਾਨੀ ਬਿਅਹੁਰ ਚਾਯੋ ॥ ਤਾਤੇ ਹਮ ਕਹ ਜਲ ਦਬੁ ਲਾਯੋ ॥ ੧੩੪ ॥
 ਤਾਤੇ ਕਰਿ ਕਾਰਜੁ ਫਿਰ ਆਵੈ ॥ ਬਹੁਰ ਚਾਕਰੀ ਆਲ ਲਿਖਾ
 ਵੈ ॥ ੧੧ ॥ ਈਯੋ ਬਤੀਯਾ ਤਿਨ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਨੀ ॥ ਬੀਚ ਸਤਾਘ
 ਨ ਪੁਨ ਕੈ ਭਨੀ ॥ ਅਬ ਜਾਨੇ ਕਾ ਸਮਾ ਬਿਚਾਰਹੁ ॥ ਖਲ ਦਲ
 ਆਏ ਜੁੰਧ ਸੀਭਾਰਹੁ ॥ ੧੨੦ ॥ ਪ੍ਰਬੋਧੇ ਯਹ ਨ ਕਾਹਿ ਪੜਲ
 ਈਯੋ ॥ ਬਹੁਰ ਵਹੈ ਜਾਨ ਪੁਨ ਕਈਯੋ ॥ ਧਨੁ ਦੈ ਹੈਂ ਤੁਮ ਕੋ ਦ
 ਰਬਾਰਾ ॥ ਬਿਅਹੁਰ ਕੋ ਜਾ ਅਨ ਕਪੁਕਾਰਾ ॥ ੧੨੧ ॥ ਹਮ ਰੋਤੁ
 ਮਰਘਹੁ ਇਕੁ ਲਗੀਯੋ ॥ ਹਮ ਗੀਫਤੈ ਤੁਮੇ ਜਗ ਕਹੀਯੋ ॥ ਇ
 ਹ ਬਿਪਸਤਿ ਗੁਰ ਵਹ ਸਮਝਯੋ ॥ ਪੁਨ ਜੜਯੋ ਸੀਭੰਤ ਸੁਨਾ
 ਯੋ ॥ ੧੨੨ ॥ ਸਗ ਅਨ ਸੋਹੈ ਵਤੁ ਮੁਖ ਕਾਰੋ ॥ ਇਤ ਉਤ ਹਮ ਕ
 ਹ ਜਗਤੁ ਧਿਕਾਰੋ ॥ ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਹਮ ਰਹੈ ਨ ਕਬੈ ॥ ਜਾ ਸਾਨਿ ਜ

ਕਾਰਜਕਹਸਬੈ॥ ੧੮੩॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖਸਾਹਿਬੁ ਬਚਨ ਬਖਾਨ ॥
 ॥ ਸੁਨਹੋਗਮਗੀਬਾਤਪਠਨਾ॥ ਇਸੀਜੰਗਕੇਕਾਰਨਪਨਾ
 ॥ ਨਿਸਦਿਨਹਮਦੇਵਤਤੁਵਧਨਾ॥ ੧੮੪॥ ਤਾਤੇਤੁਮਇਹਬ ॥
 ਤਬਿਚਾਰਹੁ॥ ਸੂਰਨਜੇਪੁਰਖੰਤੁਸੀਭਾਰਹੁ॥ ਜੈਤੁਮਗੇਮਨ
 ਮੇਯੋਆਈ॥ ਗਾਜਨਕੇਦਲਹੈਅਧਿਕਾਈ॥ ੧੮੫॥ ਤੋਚਿ
 ਤਾਚਿਤਮੇਜਿਨਕਰੋ॥ ਗਮਗੀਬਾਤਚੀਤਨਿਜਧਰੋ॥ ਅੰਜਗ
 ਕੇਦਲਦਹਲਖਆਵੈ॥ ਗਮਗੇਇਤਤੇਸਹੰਸਸਿਧਾਵੈ॥
 ੧੮੬॥ ਮਾਰਕੂਟਤਿਨਕੇਛੈਕਰੋ॥ ਬਿਜੈਨਿਸਾਨੁਸੀਸਨਿਜ
 ਧਰੋ॥ ਮਰਨਜੀਅਨਕੀਚਿਤਨਕਰੋ॥ ਸਸਤੁਅਸਤੁਗਾਥ
 ਨਮੇਧਰੋ॥ ੧੮੭॥ ਨਮਕਹਲਾਲੁਨਾਥਕਾਕਗੀਯੈ॥ ਮਰਨ
 ਜੀਅਨਅਸਧੁਜਪਰਧਰੀਯੈ॥ ਸ੍ਰਾਮੀਕਹਜੇਰਨਮਧਿਤਿ

(੮੨ ਦੁਆਰਾ ਬੀ)

ਆਗੈ॥ ਈਹਾਨਿ ਦਨ ਰਕੁ ਤਿਹ ਅਥੈ॥ ੧੮੮॥ ਤਾਕੋ ਮਾਸੁਗੀ ੧੩੫
ਧਨ ਹੀ ਲੇਹੀ॥ ਨਮਕ ਹਰਾਮ ਜਾਨਤ ਜਦੇਹੀ॥ ਆਗੈ ਸੁਰਗੁਨ
ਈਹਾ ਜੰਜੁ॥ ਸਾਤ ਮੁਠੀ ਤਾਕੇ ਸਿਰਭੰਜੁ॥ ੧੮੯॥ ਜੋ ਸਨਮੁਖ
ਪੈਤਿ ਆਗਤ ਪਾਨਾ॥ ਸਫਲ ਜਨਮ ਤਾਕੋ ਤੂ ਜਾਨਾ॥ ਜਿਤ ਕਰ
ਕਤ ਧਰਗਿ ਰਤ ਸੁਬੰਦਾ॥ ਤਿਤ ਕਬਰ ਖਭੁ ਰਭੁ ਗਤ ਮੁਕੰਦ
॥ ੧੯੦॥ ਅਸਨ ਬਸਨ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਬਿੰਤਾ॥ ਸੇਵ ਕਰੈ ਭੋਗੈ
ਜੋ ਮਿੰਤਾ॥ ਸਮਾਥ ਨੈਤਾਕੋ ਰਨ ਆਈ॥ ਤਿਅਗਤੁ ਸਬੈਤ ਵਨ
ਕਹ ਜਾਈ॥ ੧੯੧॥ ਧ੍ਰਿਗਤਾ ਕਹਨਿ ਸਚੈ ਸੁਨਖਾਨਾ॥ ਸੁਰਨ ਕੀ
ਵਹ ਸਿਮਾਰ ਪਛਾਨਾ॥ ਤਾਤੇ ਤੁਮ ਸਮਝੈ ਇਹ ਬਾਤਾ॥ ਹਮਰੇ ਤੁਮਰੇ
ਗ੍ਰਿਹ ਇਕ ਜਾਤਾ॥ ੧੯੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜੇਤੁ ਮਰੇ ਮਨ ਯੋ ਆਈ॥ ਚਹ
ਤਕ ਛੁਰੇ ਜਾਏ ਕਾਈ॥ ਸੇਭੀ ਹਮ ਤੇ ਤਤ ਛਿਨ ਲੀਜੈ॥ ਯਮੈ

ਹਤੀਨ ਦੇਹ ਲਹੀਜੈ॥੧੯੩॥ ਦਮੜਾ ਆਗਲੇਤਤੁ ਮਸਗਾਦੇ
ਇਤੀਨ ਲੇਵਹੁ ਅਬਖਗਾ ਪਾਂਚਨ ਲੋਪੁ ਭਜੂਕ ਹਲੀਜੈ॥
ਕਬੁਜ ਲਿਖਾਇ ਹਾਥ ਨਿਜ ਲੀਜੈ॥੧੯੪॥ ਯੈਸੀ ਮੁਖ ਜਬ
ਪੁਨਸ ਮਝਾਯੋ॥ ਫਿਰ ਭੀ ਖਨ ਜੜ ਮੇਸ ਅਲਾਯੋ॥ ਕਹਾ ਭ
ਯੈ ਦੋਲ ਤਲ ਖਆਈ॥ ਸਗ ਅਨ ਸੋਨ ਹਿਵੁ ਟਾਜਾਈ॥
੧੯੫॥ ਤਿਨ ਸੋਬ ਨੀਜੁ ਨਿਸਾਦਿ ਨਰਈ॥ ਦੋਲ ਤੁਆਇਘ
ਨੀਪੁਨ ਗਈ॥ ਸਿੱਖ ਮਨ ਕਹੀ ਹਜੂਰ ਸੁਬਾਤਾ॥ ਇਹੈ ਕਾਂਇਰ
ਆਤਿ ਰਹ ਪਾਤਾ॥੧੯੬॥ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਇਨ ਪੀਛਾ ਜਿਨ ਕਰੋ॥ ਜ
ਹਮ ਲੇਛੁ ਪ੍ਰਗਟ ਉਚਰੋ॥ ਤੁਮ ਰੇਜੁੰਧ ਜੰਗਾ ਬਿਧ ਨਾਨਾ॥
ਬਿਜੈ ਕਰੈ ਗੋਸ਼ੀ ਅਸ ਪਾਨਾ॥੧੯੭॥ ਛੀਟੀ ਇਨ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟ
ਨਿਹਾਰੋ॥ ਜਾਹਮ ਲੇਛੁ ਪ੍ਰਗਟਿ ਉਚਰੋ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਉਨ ਕੀ

ਹਿਸਟਿਨਿਹਾਰੀ॥ ਪਨਸੁਰਕੈਇਹਭਾਂਤਉਚਾਰੀ॥ ੧੯੮॥
 ਜਾਵਹੁਗੀਦੀਮੂੜਗਵਾਰੋ॥ ਕਹਾਕਾਲਤੇਜੈਹੋਕਾਰੋ॥ ਤੁਮਯ
 ਹਠੋਰਸੁਕਰੋਨਗਾਰਾ॥ ਨਤਹੁਲੈਹੈਲੂਟਸੁਧਾਰਾ॥ ੧੯੯॥
 ਉਲਟੇਕਰਿਕੈਸਗਲਨਗਾਰੋ॥ ਚਲੇਮਲੇਛਅਧਿਕਰਿਸ
 ਧਾਰੋ॥ ਚਲੇਜਾਤਨਿਜਕਰੈਬਿਚਾਰਾ॥ ਪਾਂਚਪਾਂਚਦੇਹਯੋਸ
 ਵਾਰਾ॥ ੨੦੦॥ ਭੀਖਨਖਾਨਕਹੀਖਨਜਾਦੋ॥ ਰੁਪੈਯਾਸਰਫੀ
 ਕਿਤਕਸੀਬਾਦੋ॥ ਸਕਲਖਜਾਨੇਕੋਨਹੀਲੈਯੋ॥ ਪੂਤਪੋਤਰੋ
 ਲੋਪਰਖੈਯੋ॥ ੨੦੧॥ ਲਾਲਜਵਾਹਰਮਾਨਿਕਮੋਤੀ॥ ਬਾਜਗ
 ਜਕੰਚਨਰਬਜੇਤੀ॥ ਜਯੋਜਯੋਨਿਰਖੈਹੈਤੁਮਥਾਨਾ॥ ਤਯੋਤਯੋ
 ਲੀਜਹੁਅਗਸੁਆਨਾ॥ ੨੦੨॥ ਜਬਮੇਸਭਗਜਨਪੈਜੈਹੀ॥
 ਲੂਟਮਾਫਤੁਮਕੋਲਿਖਵੈਹੀ॥ ਯੈਕਹਿਤਵਨਠਵਗਮਹਿਅ

੧੨੬

ਏ॥ ਅਨਗਲਜਹਾਂ ਦੁਤ ਦਲ ਛਾਏ॥ ੨੦੩॥ ਗਜੇ ਸਕਲ ਇਨੈਲ
 ਖਪਾਈ॥ ਖੁਸੀ ਰੁਏ ਮਨ ਮੇ॥ ਅਧਿਕਾਈ॥ ਮਾਦਰੁ ਸਕਲ
 ਮਲੇ ਛਨਕੀਨਾ॥ ਸਰਬ ਭੇਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਲੀਨਾ॥ ੨੦੪॥ ਅ
 ਰਬ ਖਰਬ ਸੰਪਤਿ ਹਥਾਨਾ॥ ਏਕ ਬਦਨ ਕੇ ਕਰੈ ਬਖਾਨਾ॥ ਜੇ
 ਜੇ ਚੀਜ ਦਿਸਾਵਰ ਆਹੀ॥ ਐਹੀ ਗਸਾਹ ਕੇ ਪਰਮੇ ਨਾਹੀ॥ ੨੦੫॥
 ॥ ਸੋ ਅਬ ਚਲਿ ਕੈਲੂਟੇ ਰਾਜੇ॥ ਲਾਲ ਜਵਾਹਰ ਮੁਕਤਾ ਸਾਜੇ
 ॥ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਪਰਿ ਕੇਤਕ ਜੁ ਆਨਾ॥ ਪੁਛੀ ਗਜਨ ਭੀਖਨ
 ਖਾਨਾ॥ ੨੦੬॥ ਸੈਨਾ ਫਵਜ ਖੁਦਾ ਕਾਨਾਉ॥ ਰੈ ਯਤੁ ਲੇਗ ਮਿਲੇ
 ਇਕਠਾਉ॥ ਤਿਨ ਕੈਤੁ ਮਕਹਨਾ ਮੁਸੁਨਾਉ॥ ਸੁਨੇ ਗਿਰ ਪਤੋਸ
 ਭੁਇਕਠਾਉ॥ ੨੦੭॥ ਜਟਾਗਵਾਰ ਸੁਤੇਲੀ ਪਨੇ॥ ਨਾਈ ਬਾ
 ਮਨ ਜਾਤ ਨਗਨੇ॥ ਰੰਜਕ ਸੁਦਲ ਬਾਨੇ ਜਾਨਹਾ॥ ਬਨੀਏ ਰੇ

ਭਾਟਪਛਾਨਹੁ॥੨੦੮॥ਬਾਢੀਐਰੁਲੁਹਾਰਸੁਨਗਾਈਵ ੧੨੭
 ਰਲੇਗਕੁਮਾਰਕਲਾਗਾਕਿਤਕਬਾਹਿਤੀਐਰੁਚਮਾਗਾਕਿ
 ਰੰਪਰੇਟੇਖੋਰਹਲਾਗਾ॥੨੦੯॥ਬਾਰਾਜਾਤਸਨਾਤਮਿਲਾਵੈ॥
 ਤਿਨਕਹਤੀਰਕਮਾਨਸਿਖਾਵੈ॥ਬਰਛਾਪਕਰਕਿਸੁਨਹੀਅ ੦
 ਵੈ॥ਤੀਰਤੁਫੰਗਸੁਕੋਨੁਚਲਾਵੈ॥੨੧੦॥ਆਪਬਲੀਨਿਸ
 ਚੈਤੁਮਜਾਨਹੁ॥ਸੋਲਖਜੇਹਾਏਕੁਪਛਾਨਹੁ॥ਮਾਮੁਏਕਤਵ
 ਨਕੋਬਲੀ॥ਸੋਭੀਸੁਗਾਨਿਸਚੈਦਲੀ॥੨੧੧॥ਐਦਸਬੀਸ
 ਤਹਾਂਜੇਲਹੀਐ॥ਤੇਕਦੁਕਾਰੀਗਾਨਿਤੀਕਹੀਐ॥ਇਹਤਾਰੀ
 ਸਭਸੈਨਸੁਮਾਗਾ॥ਸੋਮੈਤੁਮਰੇਤੀਰਉਚਾਗਾ॥੨੧੨॥ਐਭੀਖ
 ਨਤਿਨਸਾਬਅਲਾਈ॥ਲੂਟਮਾਫਨਿਸਕੋਲਿਖਵਾਈ॥ਇ
 ਹਬਿਧਮਿਲੇਤੁਰਕਜਬਅਈ॥ਤਬਰਾਜਨਮਿਲਬਾਤਚ

ਲਾਈ॥੨੧੩॥ਦਿਹਰਾ॥ ॥ਇਹੀਫਵਜਤਿਹਪਾਸਹੀਜਾਨ
 ਤਸਕਲਜਹਾਨ॥ਅਬਲੁਦੈਗੇਤਵਨਕਹਜੋਹਤੁਹਦੇਤੁਨਿ
 ਸਾਨ॥੨੧੪॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਬਿਤੀਨਿਸਾਭੋਰਹੋਇਆਯੋ॥
 ਕ੍ਰਿਸਨਸਸੁਰਚਲਿਤਖਤਸੁਹਾਯੋ॥ਲੋਗਨਨਿਕਟਹਜੁਗਸੁ
 ਆਈ॥ਸਰਬਕਥਾਕਹਿਪ੍ਰਗਟਿਸੁਨਾਈ॥੨੧੫॥ਪਾਂਚੋਸ
 ਹਸਉਦਾਸੀਸਾਗੇ॥ਗਏਭਾਜਰਾਤੀਨਿਜਪਾਗੇ॥ਯੈਬਤੀਯਾ
 ਜਬਹੀਸੁਨਪਾਈ॥ਕਹਸੀਮੁਖਗੇਸਰਬਪਲਾਈ॥੨੧੬॥
 ਤਿਨਯੋਕਹੀਪ੍ਰਭੂਅਵਤਾਰਾ॥ਏਕੋਰਹਯੋਉਨੈਸਿਰਦਾਰਾ॥ਸ੍ਰੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲਮਹੀਤੁਜੋਕਹੀਯੋ॥ਤਵਨਠਵਰਾਜਤਪ੍ਰਭਅਹੀਯੋ
 ॥੨੧੭॥ਦਯਾਸਿੰਧਤਿਨਕੀਸੁਨਬਾਨੀ॥ਬਿਹਸਬਦਨਸ੍ਰੀਪ੍ਰ
 ਗਟਬਖਾਨੀ॥ਜੈਸਿਰੁਕਾਇਮੁਹਾਜਤਥਨੇ॥ਤਬਤਿਨਕਹਭ

ਖਹੁ ਜਿਨ ਭਨੇ॥ ੨੧੮॥ ਜੀ ਮਹੰਤੁ ਗਜਤ ਨਿਜ ਠੈਰੈ॥ ਚਿਲਕ ੧੨੮
 ਰੁੰਦੈ ਮਧਿਕ ਸੁਮੰਗੈ॥ ਸੀਕ੍ਰਿਪਾਲੈ ਲੈਹੁ ਕਾਗੀ॥ ਯਾਦਿਕ
 ਰਤ ਸਤਿ ਗੁਰ ਅਵਤਾਰੀ॥ ੨੧੯॥ ਯੋ ਸੁਨ ਅਧਿਕ ਬੀਰਤੁ ਹ
 ਧਾਏ॥ ਜਟਾਨੂਟ ਜਿਹ ਧਮਾਨ ਲਗਾਏ॥ ਲਾਂਬੀ ਜਟਾ ਬਿਭੂ
 ਤ ਕੁਪੈ ਨਾ॥ ਛੀਗ ਸਿੰਧ ਬਾਰ ਕੁਜਨੁ ਮੇਨਾ॥ ੨੨੦॥ ਪਾਹ ਬਤੈ
 ਪਤ ਕੈ ਇਹ ਦੰਤਾ॥ ਏਕੈ ਪਿਆਨ ਪ੍ਰਭੂ ਰਸ ਗੰਤਾ॥ ਜਤ ਕੀ ਜ
 ਦਨੇ ਮਕੇਨ ਖਾ॥ ਪਿਆਨ ਬਿਭੂਤ ਨਾ ਮਕੀ ਭਿਖਾ॥ ੨੨੧॥ ਤੋਰ
 ਕ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਨਿਜ ਧਮਾਨੁ ਮੱਖੰਡੁ ਸੁਮੰਧਿਲ ਗਯੋ॥ ਮਨੁ ਜੀ
 ਤ ਸੁਆਵਨ ਜਾਨੁ ਭਗਯੋ॥ ਨਵ ਜੀਤ ਰਸੀ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਧਿਗਯੋ
 ॥ ਜਿਹ ਜੇਤੁ ਅਨਾਹਦ ਰੂਪ ਰਯੋ॥ ੨੨੨॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਸੁਰ
 ਤ ਸੀਕ੍ਰਿਚ ਬੰਨ੍ਹ ਖੁਲਤਾਲਾ॥ ਧਸਯੋ ਮੰਧਿ ਜਿਹ ਸੁਖ ਦਹੁਰ ०

ਲਾ॥ ਛੁਟੀ ਸਮਾਧਿ ਚੇਤਨ ਨੁਭਯੋ॥ ਕੇਹਰ ਕਿਧੋ ਸੇਵਤਾਜ
 ਯੋ॥ ੨੨੩॥ ਸੁਨੈ ਜਬੈ ਸਤਿਗੁਰ ਬਰਨਾਮਾ॥ ਉਠੈ ਸੀਤੁ ਅਤਿ
 ਬਲਿਅਤਿਗਾਮਾ॥ ਕਰਮੇ ਲਯੋ ਸੁਕੁਤ ਕਉ ਠਾਈ॥ ਖਾਨਹਾ
 ਤਜਾ ਸਤੁ ਨਹਾਈ॥ ੨੨੪॥ ਦਰਸੇ ਚਰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇਆਈ॥ ਬਾ
 ਰਜ ਅੰਪਲ ਦਬਰਦਾਈ॥ ਪਰਯੋਆਨ ਤਿਨ ਕੈ ਜਬਾਹੀ॥
 ਖੁਸੀਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਲਖਤਾਹੀ॥ ੨੨੫॥ ਬਿਹਸਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮੁਖ
 ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ॥ ਸਕਲ ਚੇਲ ਕਾ ਕਹਾ ਸਿਧਾਰੇ॥ ਸੁਖ ਦਖੇਤ
 ਚਰਬੇ ਕਹੂ ਗਏ॥ ਕੈ ਸੰਗਤਿ ਕੀਭੁਗਤ ਨਪਏ॥ ੨੨੬॥ ਸੁਨ
 ਬੋਲੈ ਸੁਭਾਮਤਿ ਅਵਧੂਤਾ॥ ਸੰਤ ਸਿਰੋਮਣਿ ਸ੍ਰੀ ਪੁਰਹੂਤਾ
 ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਸਭ ਸਗਲਿ ਤਿਹਾਰੀ॥ ਤੈਹ ਮਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਅਵਤਾ
 ਹੀ॥ ੨੨੭॥ ਬਡੇ ਭਾਗਤੇ ਕਹਹ ਮਧਯੋ॥ ਲੋਕ ਸੁਖੀ ਪਰਲੋਕ

ਬਨਯੋ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਰਿਖ ਕਵਿ ਮੁਨ ਜੋਨੀ॥ ਕਿਨਰ ਜਛੁ
 ਜੀਗ ਅਮੋਨੀ॥ ੨੨੮॥ ਆਜੁ ਲਗੇ ਗਾਵਤ ਗੁਨ ਅਯੋ॥ ਤੁਵ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੋਇ ਹਰ ਮਪਾਯੋ॥ ਅਬ ਮਨ ਮੈ ਨਿਸਚੈ ਇਮ ਅਯੋ
 ॥ ਤੁਵ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਭ ਸੁਰਨ ਰਨਹੀ॥ ੨੨੯॥ ਕੋਟਿ ਬਿਸਨ ਬ੍ਰ
 ਮੇਤਿ ਪੁਗਰੀ॥ ਇਨ ਪਾਵਨ ਪਰਦਿ ਜਿਯੈ ਵਾਗੀ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਭ
 ਗੁਰ ਪੁਰਨ ਕਹਤਿ ਆਗੀ॥ ਅੰਨ ਜਾਫਿਰਤ ਮੂੜ ਅਨੁਰਾਗੀ॥
 ੨੩੦॥ ਯਹ ਨਿਸਚਾ ਪੁਰਨ ਤਬ ਆਵੈ॥ ਜਬ ਪ੍ਰਭ ਪਟੇ ਮੇ ਪਰ
 ਚਾਪਾਵੈ॥ ਜਾਕਹ ਤੈ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ਲਖਾਵਤ॥ ਅਲਖ ਪੁਰਖ
 ਸਾਧੂ ਬਰਪਾਵਤ॥ ੨੩੧॥ ਯੋਤਿਨ ਉਪਮਾ ਕਰੀ ਅਪਾਰੋ॥
 ਕੋਪੇ ਯਤ ਵਾਗੁਨ ਪਾਰੋ॥ ਯੋਸੁਨ ਕਰਤ ਕੇ ਬਰ ਬਚਾ॥ ਬੋਲੈ ਪ
 ਤ ਸਾਹਜੁ ਸਚਾ॥ ੨੩੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਸੁਨਤ ਤਵਨ ਕੀ ਬੇਨਤ

ਅਚਲਪੁਰਖ ਅਵਤਾਰਗ ॥ ਬਿਹਿਸਬਦਨਸੀ ਮੁਖਕਹੀ ਅਧਿ
ਕਕਥਾ ਬਿਸਤਾਰਗ ॥ ੨੩੩ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਦੂਤਨਕੇ ਅਨਗਨ
ਦਲਭਾਗੇ ॥ ਤੁਮਪਰਚੜੇ ਅਧਿਕਲਲਕਾਰੇ ॥ ਯਹਤੁਮਹ
ਮਕਹਬਚਨਜਤਾਵਹੁ ॥ ਸੀਅਸਪੁਜਕੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸੁਨਾਵਹੁ
॥ ੨੩੪ ॥ ਸ੍ਰੀਅਦੇਬਿਕਾਲਿਕਾਮਾਈ ॥ ਕਾਪਰਹੈ ਇਹਰ
ਵਰਸਹਾਈ ॥ ਕਾਕੋਕਰੈ ਜੀਤਕਾਟੀਕਾ ॥ ਭਾਜੈ ਕਵਨਹੋਇਰ
ਨਫੀਕਾ ॥ ੨੩੫ ॥ ਯੈਸੁਨਕੈ ਸ੍ਰੀਮੁਖਬਰਬਾਕਾ ॥ ਬੋਲੈ ਸੀਤ
ਸੁਮਤਿਬਰਪਾਕਾ ॥ ਅਸਜੋਧਾਤੋ ਸਮਬਰਬਾਹੀ ॥ ਚੈਦਹਭ
ਵਨਪ੍ਰਗਟਿਕੋਊਨਹੀ ॥ ੨੩੬ ॥ ਕਾਮਕੋਧਦੁਸਟ ਅਵਤਾਰੀ
॥ ਜਿਨਕੀਨੀਸਰੁਖਲਕਖੁਵਾਹੀ ॥ ਮਹਾਂਧਨੁਰਧਾਰਿਅਤਿ
ਬਰਬਲਾ ॥ ਜਿਨਜੀਤੋਖਲਦਲਪਰਕਲਾ ॥ ੨੩੭ ॥ ਰਾਵ

ਲਾਇਜਿਹ ਪ੍ਰਗਟ ਸੰਘਾਗੇ॥ ਕੁੰਭ ਕਰਣ ਮਧ ਕੇ ਦ੍ਰੁਹਾਗੇ॥ ਸੁੰ ੧੩੦
 ਭੁਨਿ ਸੁੰਭ ਕੀ ਨਖਲ ਧ੍ਰੁਸਾ॥ ਜਗਾ ਸਿੰਧ ਦੁਰਜੇ ਪਨ ਕੰਸਾ॥ ੨੩
 ੮॥ ਬਰੇ ਬਰੇ ਮੇਨੀ ਅਵਤਾਰੀ॥ ਬਰਨੁ ਬਿਰੰਚ ਸੂਰਜ ਸਭਾਰੀ॥
 ਸੁਰਨਰਨਾ ਗਜਾਨ ਅਸੁਰੀਸਾ॥ ਜਿਨ ਕਾ ਦੇਰ ਸਰਬ ਕੇ ਸੀਸ ੦
 ॥ ੨੩ ੮॥ ਅਸ ਜੇਧਾਤੁ ਵਕੀਨ ਸੁਧਾਜੀ॥ ਜਿਨ ਤੇਰ ਰਤ ਖਲਕ
 ਸਭ ਭਾਜੀ॥ ਇਹ ਕਾ ਕੀ ਗਨਤੀ ਮੇਗੁ ਆਗਾ॥ ਮਾਠੈ ਇਨੈ ਨਾਥ
 ਅਵਤਾਰਾ॥ ੨੪੦॥ ਕੋਟਿ ਸਿਆਰਤੇ ਅਧਿਕ ਜੁ ਆਵੈ॥ ਤੰਦੁਪ
 ਕੇ ਹਰਜੀਤ ਨ ਜਾਵੈ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਕਰਿਤਾ ਕੇ ਬਰ ਬਚਾ॥ ਗਦ ਗਦੁ
 ਯੋ ਸਾਹਬੀ ਸਚਾ॥ ੨੪੧॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸਤਿਗੁਰ ਬਰ ਅਵਤਾਰੀ
 ॥ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸੁ ਸੁੰਤ ਕਰਿ ਨਾਰੀ॥ ਤਬ ਲਗ ਸੁਭਟ ਬੀਰ ਅ
 ਸਧਾਰੀ॥ ਆਨਹ ਜੂਰ ਸੁਪ੍ਰਗਟ ਉਚਾਰੀ॥ ੨੪੨॥ ਤਿਨ ਕਾਹ

ਮਪੁਤਕੁਚਕਰਾਈ॥ ਆਏਬੇਗਚਰਲਸਰਦਾਈ॥ ਜਨੇਸਾ
 ਹਿਬਜੁਕੇਚਿਤਭਾਵੈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਮਬਤੁਰਤਕਰਾਵੈ॥ ੧੪੩
 ॥ ਏਹਗਾ॥ ॥ ਸੁਨਤਬਚਨਮਹਾਰਾਜਜੂਭੇਸੁਚੇਤਸਰਬੰਗਾ॥
 ਬੀਰਨਪ੍ਰਤਮਾਗਮਾਦਈਸਾਜਹੁਕਵਚਨਿਖੰਗਾ॥ ੨੪੪॥ ਚੋ
 ਪਈ॥ ॥ ਯੋਸੁਨਕਰਿਰਲਜੀਤਬਜਾਯੋ॥ ਤਾਕੇਸਕਲਨਾ
 ਦੁਪਰਛਾਯੋ॥ ਖਰਬਰਭਈਅਰਨਕੇਧਾਮਾ॥ ਕਾਂਪਤਭਯੋਹੁਮ
 ਅਰੁਸਾਂਮਾ॥ ੨੪੫॥ ਪੰਚਬੀਰਜੇਧੇਬਲਧਾਨੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਲੀ
 ਅਬੋਲਨਿਦਾਨੀ॥ ਤਿਨਪੰਚਨਕੇਨਾਂਮਗਨਾਊ॥ ਜਾਤੇਗੁਰਮੁਖ
 ਸੀਤਰਿਝਾਂਊ॥ ੨੪੬॥ ਸੀਗੋਸਿੰਘਪ੍ਰਥਮਸੁਨਨਾਮੁ॥ ਬਲਕ
 ਰਭਯੋਸਾਹਸੀਗਾਮੁ॥ ਅਸਪੈਰਖਪੁਰਨਜਬਕਰਾ॥ ਤਬਪ੍ਰਭੁ
 ਇਹਨਾਮੁਸੁਧਰਾ॥ ੨੪੭॥ ਜੀਤਮੰਲਸਿੰਘਅੰਗੁਲਾਬਾਲ॥

ਲਰੂਪਰਨਭਯੋਸਹਾਬਾਗੀਗਾਰਾਮਾਗਿਰੀਚੰਦਾਇਪਾਂਚੋ १੩੧
 ਚੁਨਲੀਨਮੁਕੰਦਾ॥੨੪੮॥ਸੈਨਸੁਦਈਤਵਨਕੇਸੀਗਾਕ
 ਘੋਰੰਗਾਲੀਭੂਮਸੁਜੀਗਾ॥ਧਰਮਜੁੱਧਕਾਰਚੋਸਥਾਨਾ॥ਮਿ
 ਟਯੋਜੁਝਭਟਮਾਵਨਜਾਨਾ॥੨੪੯॥ਜੋਜਨਏਕਪਾਵਟੇਅੰਗ
 ॥ਅਹੈਰੰਗਾਲੀਭੂਮਾਮਭੰਗਾ॥ਗਿਰੀਨਦੀਕਾਨਿਕਟਸੁਜਾਨਾ
 ॥ਦੂਜੀਦਿਸਾਕਿਸਨਪਟਰਾਨਾ॥੨੫੦॥ਉਪਰਗਜਪੁਰਾਬਡਨ
 ਗੰਗਾਤਰੇਬਿਰਾਜਤਧਰਨੀਸਗਗਾਬਾਈਧਾਰਉਮਡਗਿਰਾਮ
 ਏ॥ਇਤਤੇਪ੍ਰਭਕੇਪਾਂਚਸਿਧਾਏ॥੨੫੧॥ਪਕੋਆਨਾਮਾਹ
 ਵਤਹਭਾਗੀ॥ਗਰਜੇਸੁਰਬੀਰਬਲਕਾਗੀ॥ਭਿੰਨਭਿੰਨਬਰਨੈਕ
 ਬਿਜੁੱਧਾ॥ਮੇਸੀਕਹਾਜੀਵਕੀਬੁੱਧਾ॥੨੫੨॥ਰਸਾਵਲਛੰਦ
 ॥ਪਰੀਮਾਲਗਈ॥ਤੁਫੰਗੀਚਲਾਈ॥ਗਜੀਆਨਕਾਲੀ

॥ ਲਏ ਮੁੰਡ ਮਾਲੀ ॥ ੨੫੩ ॥ ਮੁਨਿ ਨਰ ਦਾਯੋ ॥ ਕਲੀ ਜਾਬ ਲਿਖ ॥
 ਯੋ ॥ ਸਿਵ ਜੋ ਗਨੀਯੀ ॥ ਫਿਰੈ ਆਨਤੀਯੀ ॥ ੨੫੪ ॥ ਸਭੈ ਯੋ
 ਅਲਾਵੈ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਜਾਵੈ ॥ ਕਿਤਾ ਜੁੰਗ ਬੀਤਾ ॥ ਭਯੋ ਪੈਦਰ
 ਤਾ ॥ ੨੫੫ ॥ ਕਰੈ ਗੀ ਮਸਾਗੀ ॥ ਇਹੈ ਚਾਹ ਮਾਗੀ ॥ ਲਏ ਖੰਘ ਮ
 ਵੈ ॥ ਮਹਾਂ ਮੋਦ ਪਾਵੈ ॥ ੨੫੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਦੁਰਗ ਸਿਰੋ ਮਾਲਿ
 ਕੇ ਬਿਖੈ ਕਰਿ ਕਾਇ ਮੁਬਰਬੀਗ ॥ ਬਹੁਰ ਪ੍ਰਭੂ ਰਨ ਕੇ ਚਢੇ ਪੁਰ
 ਤਨ ਦਰ ਲਪੀਗ ॥ ੨੫੭ ॥ ਬਿਸਖ ਬਾਲ ਬਰ ਛਾਤ ਬਰ ਸੈਫ ਸੁ
 ਲਜ ਮਧਾਗ ॥ ਬਰਖਤ ਭੇਦੁ ਭਰਤੇ ਸਾਵਨ ਪਾਨ ਅਨੁਹਾਗ ॥
 ੨੫੮ ॥ ਤੋਟ ਕਛੰਦਾ ॥ ਅਜਿਹਾ ਪਹੁਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੁ ਸੁਖ ਗੇ ॥ ਭੁਟ
 ਮੋਰੁ ਚਲੇ ਗੁਰ ਅਸਧਰੇ ॥ ਕਬਿ ਨ ਮੁਗਨੈ ਤਿਨ ਕੈ ਅਬਹੀ ॥
 ਜੁ ਸੁਧਾਇ ਪਰੇ ਅਰਿ ਪੈ ਸਭ ਹੀ ॥ ੨੫੯ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਸੁਨ ਲਾਲ ਸੁ

ਚੰਦਚਲਯੋ॥ ਅਰਿਬੀਰਨਕੋਜਿਨਦੇਹਦਲਯੋ॥ ਅਹਿਖੀ
 ਨਿਜਪਾਲੁਗਜੂਰਹੁਤੋ॥ ਵਹਖੂਬਲਕਯੋਅਹਿਸੰਗਸੁਤੋ॥ ੨੬੦
 ॥ ਦਲਦੂਤਨਕੋਇਹਭਾਂਤਹਤਾ॥ ਜਿਮੁਮਾਰਿਤਮੇਘਕਰੈਸੁਕ
 ਤਾ॥ ਬਹੁਭਾਂਤਮਲੇਛਮਨੇਕਹਨੇ॥ ਕਥਿਜੀਤਹਪਾਸਨਜ
 ਤਗਨੇ॥ ੨੬੧॥ ਪੁਨਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲਤਥੈਨਿਜਧਾ॥ ਭੁਤਕਾਕ
 ਰਲੀਨਕਿਧੋਆਯੁਧਾ॥ ਨਿਜਖਾਨਹਯਾਤਕੇਸੀਸਦਯੋ॥ ਪ੍ਰ
 ਭਪੇਖਮਹਾਂਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਯੋ॥ ੨੬੨॥ ਇਕਸਾਹਿਬਚੰਦਸੁਐਰੁ
 ਚਲਾ॥ ਜਿਨਮਾਰਡਕਯੋਸੁਪਠਾਣਕਲਾ॥ ਪੁਨਨੰਦਸੁਚੰਦ
 ਮਸੰਦੁਚਢਾ॥ ਜਿਨਦੂਤਨਕੋਅੰਗਅੰਗਰੁਢਾ॥ ੨੬੩॥ ਬਹੁ
 ਵਾਰਕਹੇਜਿਨਮੰਧਿਰਣੀ॥ ਜਿਹਰਾਖਲਈਲਜਸੋਢਿਮਣੀ
 ॥ ਭੁਟਮਾਤਲਜਾਨੁਕ੍ਰਿਪਾਲਬਲੀ॥ ਵਹਧਾਇਘਕਯੋਮਧਿ

੧੩੨

ਸੇਨਖਲੀ॥੨੬੪॥ਛਤਰਾਪਨੁਯੋਜਗਪੁਰਗਯੋ॥ਦਲੁਪੰ
 ਬਨਕੋਸੁਅਨੇਕਹਯੋ॥ਭੁਟਗੀਝਰਹੇਲਖਤੇਗਸਟਾ॥ਮਿ
 ਲਧੀਨਉਚਾਹਕਰੈਸੁਭਦਾ॥੨੬੫॥ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥
 ਹਲੀਏਕਵਾਈ॥ਹਜੁਰੀਰਹਾਈ॥ਚਦੀਲਾਲਨਾਮਾ॥ਅਰੋ
 ਕਾਭਿਗਮਾ॥੨੬੬॥ਪ੍ਰਭੂਪਾਸਮਾਯੋ॥ਤਿਨੈਬੈਨਗਾਯੋ॥
 ਪ੍ਰਭੂਚਾਲਘੋਗਾ॥ਦਿਵੇਮੋਹਜੋਗਾ॥੨੬੭॥ਹਸੇਦੀਨਦਮਾਲ
 ॥ਦਈਖੰਗਚਾਲਾ॥ਇਕੈਖੰਗਬਾਜੀ॥ਲਏਦਾਸਤਾਜੀ॥
 ੨੬੮॥ਪੁਰੇਜੀਨਠਾਢੋ॥ਅਨੇਪੈਨਗਾਢੋ॥ਚਢੇਤਾਸਸੇਊ
 ॥ਤਬੈਬੈਨਗੇਊ॥੨੬੯॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਬਿਦਯਾ॥ਕਹੋਤੇਗਭਿ
 ਦਯਾ॥ਕਹੀਹਾਥਬਾਂਏ॥ਧਰੇਚਾਲਦਾਂਏ॥੩੭੦॥ਕਹੋਦੂਜ
 ਹਾਥਾ॥ਧਰੇਤੇਗਸਾਥਾ॥ਅਰੀਜੋਚਲਾਈ॥ਹੁਕੇਚਾਲਤਾਈ

॥੩੧੧॥ਤਿਸੈਆਪਮਾਰੋ॥ਇਹੈਜੁਧਰੂਰੋ॥ਚਲਯੋਬੋਗ
 ਧਾਈ॥ਪਠਾਣਹਜਈ॥੨੧੨॥ਇਕੈਮੀਰਖਾਨਾ॥ਇਸੈਪੈ
 ਸਿਧਾਨਾ॥ਕਟਿਬੈਨਗਾਯੋ॥ਇਸੈਅੰਗਮਾਯੋ॥੨੧੩॥ਕ
 ਰੰਤੇਗਚਾਈ॥ਇਸੈਕੂਚਲਾਈ॥ਇਨੈਢਾਲਡਾਈ॥ਭੁਲੇ
 ਲੈਬਚਾਈ॥੨੧੪॥ਇਨੈਲੇਚਲਾਯੋ॥ਤਿਸੈਕੰਠੁਪਾ
 ਯੋ॥ਪਕੇਸੀਸੁਜਾਈ॥ਮਲੇਛੰਤਿਥਾਈ॥੨੧੫॥ਹਸੀ
 ਸੈਨਸਾਰੀ॥ਇਸੈਕੋਨਿਹਾਰੀ॥ਭੁਬੈਲਾਜਸਿਧਾ॥ਪਠਾਣ
 ਜੁਅੰਧਾ॥੨੧੬॥ਪ੍ਰਭੂਮੇਦਪਾਯੋ॥ਤਿਸੈਜੰਸੁਛਾਯੋ॥ਤੁਬੈ
 ਸੋਪਠਾਨਾ॥ਸੁਹੰਲਾਕਰਾਨਾ॥੨੧੭॥ਫਿਰੈਕੋਨੁਜਾਈ॥ਪ
 ਰੇਸਾਰੁਆਈ॥ਸੀਗੋਸਿਧਜੁਨਾ॥ਅਕੇਤੈਨਥਾਨਾ॥੨੧
 ੮॥ਪਪਨੀਸੈਨਮਾਰੀ॥ਕਰੈਕੋਸੁਮਾਰੀ॥ਨਿਜਾਬੰਤਖਾਨਾ॥ਅ

ਕੇਤੋਂ ਨਥਾਨਾ ॥ ੨੭ ॥ ਸਿੰਗੋ ਖਾਨਤਾਕਾ ॥ ਕੁਯੋ ਜੁੰਧ ਬਾਕਾ ॥ ਉ
 ਨੈ ਯਾਚ ਲਾਈ ॥ ਇਨੈ ਤਾਸ ਲਾਈ ॥ ੨੮ ॥ ਉਤੈ ਖਾਨਮਾਗਾ ॥
 ਇਤੈ ਸਿੰਘ ਸੁਰਾਗਾ ॥ ਗਿਰੈ ਵਾਣੁ ਆਲੈ ॥ ਗਯੋ ਜੰਸ ਨਾਲੇ ॥ ੨੯
 ॥ ਇਤੈ ਹਾਕਾਗਾ ॥ ਉਤੈ ਸੈਜ ਕਾਗਾ ॥ ਲਖੇ ਯੋਲ ਗਈ ॥ ਫਿ
 ਪਾ ਸਿੰਘ ਗਈ ॥ ੩੦ ॥ ਅਬੈ ਐਸ ਥਾਨੈ ॥ ਹੁਤੀ ਤੋਪ ਜਾਨੈ ॥
 ਕਿਤੇ ਸੰਤ ਗਈ ॥ ਸੁਜਾਤੇ ਪਲਾਈ ॥ ੩੧ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਗੜ
 ਚਿਨਾਲ ਗਾਜਤ ਨਿਹ ਥਾਨੈ ॥ ਕਾਂਸੀ ਦੇਸ ਦੁਰਗੇ ਸਬ ਥਾਨੈ ॥
 ਤਿਹ ਪੁਰ ਕੋ ਬਾਸੀ ਬਰਬੀਰਾ ॥ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਪੰਕਜ ਪਗਤੀਰਾ
 ॥ ੩੨ ॥ ਯੋ ਪੁਰ ਜੂਜ ਬਬ ਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਤੁਨੈ ਸਿੰਘ ਕਾਨਨਿ
 ਜਧਾਰੇ ॥ ਠਤ ਛਿਨ ਗਯੋ ਤੋਂ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥ ਧਰੀ ਬਨਾਇ ਤੋਪ
 ਜਿਤ ਆਈ ॥ ੩੩ ॥ ਅਮਲੀਤ ਰਕੀਲੈ ਤਿਨ ਗੋਲੀ ॥ ਅਮ

ਗੈਕਗੀਸੁਪਧਰਿਥੈਲੀ॥ ੧੫॥ ਮਾਲੇਮੁਹਤਿਨੀਮੈਨਬਨਾਈ॥ ੧੩੪
 ਮਾਗੈਧਗੀਨਾਥਕੇਆਈ॥ ੨੮੬॥ ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦਾ॥
 ਜਬੈਮਾਨਮਾਗਪ੍ਰਭੂਕੀਚਲਾਈ॥ ਚਲੇਸੰਤਮੈਸੇਮਨੇਮੈ
 ਚਮਾਈ॥ ਜਹਾਂਦੁਗਤਾਕੋਬਨੈਰੋਰਭਾਗੀ॥ ਪਰੈਮੰਧਿਗੋਗਮ
 ਨੇਬਿੰਜੁਕਾਗੀ॥ ੨੮੭॥ ਇਮੰਦੇਖਜੁੰਧੀਫਤੇਸਾਹਰਾਈ॥ ਗਯੋ
 ਭਾਜਤਾਤੇਨਹੀਫੇਰਮਾਈ॥ ਪਨੇਐਹੁਗਵੀਮਰੇਤੋਨਜਾਈ॥
 ਪਰੈਤੀਰਗੋਗੀਮਨੇਮੇਘਮਾਈ॥ ੨੮੮॥ ਗਸਾਵਲਛੰਦਾ॥
 ਤਬੈਤੋਨਜਾਈ॥ ਹਰੀਚੰਦਰਾਈ॥ ਭਿਨੈਹੇਰਜੁੰਧਾ॥ ਕੁਪਯੋਧਾ
 ਰਕੁਧਾ॥ ੨੮੯॥ ਭੁਜੰਗਛੰਦਾ॥ ੧॥ ਭਿਤੈਗਹਦੁਗੀਇਤੈਜੀਤ
 ਮੰਲੀ॥ ਕਰੇਤੇਗਤੀਹੰਭੁਲੇਸਾਹਝੁਲੀ॥ ਹਰੀਫੇਰਚੰਦੀਸਰੀਏਕ
 ਮਾਕੋ॥ ਤਬੈਜੀਤਮੰਲੀਰਿਦੈਮੈਨਿਕਾਕੋ॥ ੨੯੦॥ ਲਗੇਬ०

੬ਬੀਰੰਜਗਯੋਕੋਪਤਾਗੀ॥ਅਸੀਅਨਬਾਜੀਤਿਜੈਕੋਪ੍ਰਹਾਰੀ॥
॥ਗਯੋਜੂਝਬੀਰੰਲਗੇਬਾਣਕਾਰੀ॥ਤਬੈਦੇਵਲੋਕੰਬਸਮੇ
ਆਵਤਾਗੀ॥੨੯੧॥ਸਹੀਜੀਤਮੰਲੋਉਤੈਸਾਹਸੀਗੈ॥ਗਏ
ਜੂਝਜੋਧਾਪ੍ਰਭੂਕੈਪ੍ਰਸੰਗੈ॥ਤਬੈਕੋਪ੍ਰਕੀਨਾਮਹਾਂਰਾਜਭਾਗੀ॥
॥ਸਰੰਮੋਕਮਾਣੈਕਰੰਮੇਸੀਭਾਗੀ॥੨੯੨॥ਨਿਰਾਜਛੰਦਾ॥
ਰਿਦੈਇਕੈਪਠਾਨਕੈ॥ਹਨੋਸੁਬਾਨਤਾਨਕੈ॥ਗਿਰੰਯੋਤਬੈਥਿ
ਹਾਲਕੈ॥ਭੁਜੇਸਭੈਨਿਹਾਲਕੈ॥੨੯੩॥ਇਕੈਪਠਾਨਭੀਖ
ਨੀ॥ਧਰੇਸੁਕੋਪ੍ਰਤੀਖਨੀ॥ਕਟੰਸੁਦਾਕਗਾਵਤੋ॥ਲਖੰਯੋਪ੍ਰਭੂ
ਸੁਆਵਤੋ॥੨੯੪॥ਲਯੋਸੁਬਾਨਤਾਨਕੈ॥ਹਨੋਸੁਖੰਪ
ਠਾਨਕੈ॥ਗਿਰੰਯੋਰਜੰਯੋਪਠਾਨਹੀ॥ਰਹੰਯੋਕਿਕਾਨਥਾਨਹੀ॥
੨੯੫॥ਤਿਤੈਜੁਬਾਨਲਾਗਯੋ॥ਕਿਕਾਨਪ੍ਰਾਨਤਿਆਗਿਯੋ॥

ਨਾ
 ਹਰੀਸੁਚੰਦਮੁਹ⁺ਛਾ॥ਤਨੀਉਠੇਸੁਦੁਛਨਾ॥੨੯੬॥ਜਿਸੈ ੧੩੫
 ਨਰਾਚਮਾਰਹੀ॥ਸਬੇਧਅੰਗਡਾਹੀ॥ਦੁਖੀਸਰੀਨਿਕਾਰਕੈ
 ॥ਹਨੈਭੁਟੀਨਿਹਾਰਿਕੈ॥੨੯੭॥ਇਤੈਭੁਟੀਹਜੁਰਕੈ॥ਚਲੇਸੁ
 ਪ੍ਰਨਪੁਰਕੈ॥ਬੁਝੀਜਬੀਹਜੇਗਨੀ॥ਹਜੀਸੁਮਾਸਭੋਗਨੀ॥
 ੨੯੮॥ਸੁਭੁਤਮੈਰੁਪ੍ਰੇਤਨੀ॥ਡਕਾਰਧਾਰਚੇਤਨੀ॥ਭਯੇਸੁਜੁੱ
 ਧਭਾਰਿਥੀ॥ਹਰੀਸੁਚੰਦਦੁਆਰਿਥੀ॥੨੯੯॥ਤਿਨੈਕਮਾਨਤਾ
 ਨਕੈ॥ਹਨੇਅਸੀਨਿਧਾਨਕੈ॥ਦੁਤੈਤਿਨੈਹਜੁਰਨੇ॥ਹਨੀਸਰੀ
 ਜਰੁਰਨੇ॥੩੦੦॥ਪ੍ਰਭੁਸੁਕਾਨਪਾਸਹੀ॥ਗਯੈਸਰੀਨਿਗਾਸਹੀ
 ॥ਤਿਤੈਜੁਨਮਾਰਿਅੰ॥ਪਿਟੀਚਿਲੰਤਪਾਰਿਅੰ॥੩੦੧॥
 ਨਿਖੰਗਦੁਲਪਾਰਿਕੈ॥ਚੁਭੀਸੁਚੰਦਦੁਆਰਿਕੈ॥ਨਹੀਸੁਖ
 ਉਆਇਯੋ॥ਅਸੀਧੁਜੀਬਚਾਇਯੋ॥੩੦੨॥ਨਿਜੀਸਿਸੀਸੁ

ਜਾਨਕੈ॥ ਭਏ ਸਹਾਨਿ ਧਾਨਕੈ॥ ਤਬੈ ਸੁਕੇ ਪੁਜਾਗਿਯੋ॥ ਰਸੰ
 ਜੁਹੰਦਾ ਪਾਗਿਯੋ॥ ੩੦੩॥ ਕਰੰ ਕਮਾਨਤਾਨਕੈ॥ ਸਰੰ ਪੁਰੰ ਜੁਮ
 ਨਕੈ॥ ਹੰਨੇ ਨਰੇ ਸਭਾਲਮੇ॥ ਗਯੋ ਦਿਵਾਲਮਾਲਮੇ॥ ੩੦
 ੪॥ ਰਸਵਲਛੰਦਾ॥ ਕਰੰ ਕੰਜੁਗਈ॥ ਲਯੋ ਕਾਲਪ
 ਈ॥ ਭਜੇ ਮੋਰੁਬੀਗਾ॥ ਤਜੇ ਤੇਗਤੀਗਾ॥ ੩੦੫॥ ਫਤੇ ਸਾਹਭਾ
 ਜੋ॥ ਪਰੰ ਜਾਬਿਗਾਜੋ॥ ਨਹੀ ਬੈਨਬੈਲੈ॥ ਸਮਾਜੇਇਟੈ
 ॥ ੩੦੬॥ ਜਿਸਾਕੀਨਪਾਯੋ॥ ਸਕਾਲੈਤੁਰਾਯੋ॥ ਪਨੇਹੋਰਗ
 ਈ॥ ਤਜੇਲੇਬਜਾਈ॥ ੩੦੭॥ ਸਭੈਤਾਸਪਾਗੋ॥ ਮਨੇਪ੍ਰਦ
 ਤਾਗੋ॥ ਜਿਤੇਤਾਹਿਮਾਰੈ॥ ਕਰੈਕੋਸੁਮਾਰੈ॥ ੩੦੮॥ ਪਰੇਤਾ
 ਬੈਲੈ॥ ਭੰਗਾਦੀਪਰੇਲੈ॥ ਜਿਤੇਥੇਪਠਾਨੀ॥ ਮਰੇਤੋਨਥਾਨੀ॥
 ੩੦੯॥ ਕਿਤੇਧਰਹੁੰਬੋ॥ ਨਦੀਮਾਹਿਹੁੰਬੋ॥ ਉਭੈਤੀਨਸੰਤਾਭ

ਲੇਕੀਨ ਕੰਤਾ ॥ ੩੧੦ ॥ ਸੁਲੂਣਿ ਹਰਾਮੀ ॥ ਭੁਏ ਬੰਸ ਜਾਮੀ ॥ ਜਿਸ ੧੩੬
 ਕੀਨ ਪਾਯਾ ॥ ਅਗੈ ਮੁੜ ਆਯਾ ॥ ੩੧੧ ॥ ਬਿਜੈ ਨਾਥ ਪਾਈ ॥ ਕ
 ਲਾ ਲੇ ਦਿਖਾਈ ॥ ਧਨਿ ਧਨ ਗਯੋ ॥ ਜਸੀ ਭੁਮ ਛਾਯੋ ॥ ੩੧੨ ॥
 ਧਨਿ ਯੋ ਬਸਾਯੋ ॥ ਮਨੇ ਮੇਘ ਆਯੋ ॥ ਗੋਯੈ ਤਾਹ ਜੇਈ ॥ ਭੁਯੋਰ
 ਜਸੇਈ ॥ ੩੧੩ ॥ ਜਿਸੀ ਜਾਹ ਸੰਧਾ ॥ ਤਿਸਾ ਦਾਨੁ ਲੰਧਾ ॥ ਪ
 ਦਾਹ ਬਚਾਰੇ ॥ ਸਬੈ ਲੈ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਕਮੀ ਕੋਨ ਭਾਈ ॥ ਸਹ
 ਲੰਛ ਗਈ ॥ ਖੁਸੀ ਧਾਮ ਬੈਠਾ ॥ ਦੇਵਾਨੀ ਇਕੈ ਠਾ ॥ ੩੧੪ ॥ ਰਿ
 ਵੈਲੇ ਗਦੁੰਬਾ ॥ ਲਖੇ ਨੀਤੁ ਗੁੰਬਾ ॥ ਅਰੀ ਨੀਤ ਗਈ ॥ ਬਡੇ ਮੰਦ
 ਪਾਈ ॥ ੩੧੫ ॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਭੁਟੰ ਜੁਢਾ ਢਾ ਆਵਹੀ ॥
 ਕਬਿੰਤ ਵਾਰ ਗਾਵਹੀ ॥ ਜਿਸੀ ਜੁਇ ਛਪਾਰਹੀ ॥ ਲਏ ਸਬੈ ਪ
 ਧਾਰਹੀ ॥ ੩੧੬ ॥ ਹਜੂਰ ਬੀਰ ਆਵਹੀ ॥ ਬਿਸੀ ਕਬੈ ਨਗਾਵਹੀ

॥ ਪ੍ਰਭੂ ਹੁਕਮੁ ਕੀਜੀਐ ॥ ਦਿਸੈ ਜੁ ਨੀਤਲੀ ਜਿਐ ॥ ੩੧੯ ॥
 ਦਿਲੀਲ ਹੋਰ ਕਾ ਬਲੀ ॥ ਸਢੋਰ ਬੂਰ ਦਾ ਮਲੀ ॥ ਪੁਰੀ ਮਨ ਦ
 ਪਾਵਟਾ ॥ ਬਿਚੈ ਅਰੈ ਜੁ ਗਵਟਾ ॥ ੩੧੯ ॥ ਤਿਸੈ ਸੁਕਾਟ ਦੇਹ
 ਗੇ ॥ ਮਲੇ ਛਲੂਟ ਲੇਹ ਗੇ ॥ ਜਿਤੇ ਗਿਰੇ ਸਈ ਸਨੀ ॥ ਕਟੈ ਖਰੈ
 ਸਤੀ ਸਨੀ ॥ ੩੨੦ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਅਧਿਕ ਬ
 ਰ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਮਾਨ ਹਜੂਰ ਕਹੈ ਬਿਸਥਾਰੀ ॥ ਅਬ ਹਮ ਕੋ ਮ
 ਇਸ ਕਰਦੀਜੈ ॥ ਜੀਤ ਪਗ ਨਿਸਗਰੀ ਕਹਲੀਜੈ ॥ ੩੨੧ ॥ ਜਿ
 ਗੀਨ ਗਰੁ ਪਰ ਕੋਚੜ ਜਾਵੈ ॥ ਦਿਲੀ ਕੋਹ ਲੂਟ ਲੈ ਆਵੈ ॥ ਜੇ
 ਹਮ ਸੇ ਆਵਧਨ ਰਧੈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਕਤਲ ਖਾਲ ਜਾ ਕਰੈ ॥ ੩੨੨
 ॥ ਮਾਨ ਦਪੁਗ ਇਹ ਠਵਰ ਮੰਝਾਗਾ ॥ ਏਕਰਾ ਜੁ ਕਰੀਐ ਬਿਸਥ
 ਰਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਬਤੀਯਾ ਮਾਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਚਰਬ ਚਲਾ ਕਬੀਰ

ਤਿਹਥਾਨੈ॥੩੨੩॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਸੁਨਤਤਵਨਕੀਬੇਨਤੀਕਿ ੧੩੭
 ਪਾਸਿਧਕਰਤਾਗਾ॥ਧੀਰਜੁਦੈਸੀਮੁਖਕਹੈਦਿਖੇਖੇਲਕਰਤ
 ਗਾ॥੩੨੪॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਪੁਨਤਿਨਜੋਪ੍ਰਭੇਸਓਚੋਗਾ॥ਜ
 ਲਦੀਕਾਮੁਨਕਰੋਪਿਆਗੇ॥ਜਨੇਜਨੇਆਇਸਸੀਅਸਪਾ
 ਨਾ॥੩੨੫॥ਨਿਰਖਚਰਿਤਸੁਜਾਨਾ॥੩੨੫॥ਏਕਦੇਸਕੀ
 ਕਿਤਕਰਹਾਨੀ॥ਸਰਬਦੇਸਲੀਜੈਸੁਖਦਾਨੀ॥ਕਿਲੇਕੋਟ
 ਕਾਇਮੁਤਬਕਗੀਯੈ॥ਰਾਜਾਨਾਮੁਚੌਧਰੀਧਰੀਯੈ॥੩੨੬॥
 ਤੁਮਤੋਸਚੇਸਾਹਵਡਭਾਗੀ॥ਚਰਨਕਮਲਸਤਿਗੁਰਅਨੁਰ
 ਗੀ॥ਸਾਚੀਲੇਹੁਬਿਮਲਪਤਿਸਾਹੀ॥ਈਤਉਤਜੋਸਾਬਸ
 ਹਾਈ॥੩੨੭॥ਅਰਬਖਰਬਸਤਿਗੁਰਤੇਲੀਜੈ॥ਰੈਨਦਿਨ
 ਤਾਕੋਜਸੁਕੀਜੈ॥ਦੇਸਦੇਸਕੇਅਤਿਚਿਤਧਾਗਾ॥ਤੁਮਨੈਕਰ

ਨੈਤੈ ਦੀ ਦਾਗ ॥੩੨੮॥ ਏਕ ਬੀਰ ਇਹ ਭਾਂਤ ਬਖਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਜੁਤੀਰ ਨ ਸੰਕਾਮਾਨੈ ॥ ਰਜੇ ਅਹੁਤੁ ਰਕਨ ਕਹਮ ਗੀਯੈ ॥ ਇਹ
ਭੀ ਅਪਨੇ ਰਾਜ ਸੰਤਰੀਯੈ ॥੩੨੯॥ ਦੁਰਗਾ ਸਿਰੇ ਮਟਕ ਗੀਯੈ
ਆਕੀ ॥ ਬਿਜੈ ਕਰੋ ਜਿਹ ਤਿਹ ਜਗੁ ਬਾਕੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਾ ਆਪ ਕਹ
ਤ ਕਰਤਾਗਾ ॥ ਇਹ ਭੀ ਸਗੋਰ ਰਾਜੁ ਤੁਮਾਗਾ ॥੩੩੦॥ ਜੇ ਸੇਵਕ ਤੁ
ਮਹੇ ਸਿਖ ਝੈਂ ॥ ਖਾਲ ਸਰਹਤ ਪਾਰ ਭੁਗਵੈ ਹੈਂ ॥ ਅਬ ਹਮ ਤੁਮ
ਅਸ ਕਰੈ ਉਪਾਈ ॥ ਦਰਸੈ ਸ੍ਰੀ ਆਨ ਦਪੁਰ ਜਾਈ ॥੩੩੧॥ ਹਮ
ਰੋਤ ਵਨ ਦਿਵਸ ਕੋ ਚੀਤਾ ॥ ਹੈ ਦਰਬਾਰ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਨੀਤਾ ॥ ਇਹ
ਬਿਧ ਤਿਨ ਕੋ ਅਤਿ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਤਬ ਪਯਾਨ ਕਰਾ
ਯੋ ॥੩੩੨॥ ਸਤਰਹ ਸਹਸਾ ਛਿਤਾਲ ਸਮਾਂਧਿ ॥ ਭੁਯੋ ਪਾਵਟੇ ਪੁ
ਥਮ ਸੁਜੰਧਾ ॥ ਬਾਈ ਪਾਰਨ ਰੇ ਸਨ ਸੰਗਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਕਰ ਕੇ ਨਾ

ਬਜੁਜੀਗਾ॥੩੩੩॥ਇਹਬਿਧਕੀਨਚਰਿਤ੍ਰਸੁਤਹਾਂ॥ਨਗਰਪਾ ੧੩੮
 ਵਟੇਅਦਭੁਤਮਹਾਂ॥ਕਿਤਕਮਹੀਨੇਸਾਲਬਿਤਾਈ॥ਸੀਪੁਰ
 ਅਨਦਬਿਰਾਜੇਆਈ॥੩੩੪॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਆਗਪਾਛਸੁ
 ਭਟੰਨਜੁਧਕਹਿਧੈਗਯੋਮੁਹਪਾਸਾ॥ਭੂਲਭੇਦੁਲਖਸੁਮਤਿ
 ਚਿਤਿਛਿਮਾਕੋਰੇਇਹਦਾਸਾ॥੩੩੫॥ਪੁਰਆਨੰਦਮੁਕੰਦਜੁ
 ਨਿਜਪਿਤਇਸਮਨਿਹਾਗ॥ਫਿਰਆਏਇਹਨਗਰਕੋਸਾਹਬ
 ਦੀਨਦਯਾਗ॥੩੩੬॥ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ਜਖੀਮੀਸੁਜੇਤੇ
 ॥ਉਠਾਲੀਨਤੇਤੇ॥ਨਹੀਕੀਸਦੇਗੀ॥ਚਢੇਆਪਫੇਗੀ॥੩੩੭॥
 ॥ਸਵੈਯਾ॥ ॥ਏਸੁਧਜਾਇਅਨੁਪਬਿਚੰਛਨਜੇਸੁਨਹੈਮਨ
 ਪ੍ਰੇਮਲਗਾਈ॥ਬੁੰਧਬਿਸਾਲਨਿਹਾਲਨਰੇਤੁਮਸੰਤਨਜੀਤ
 ਸਕੈਤਿਨਜਾਈ॥ਰਿੰਧਸੁਸਿੰਧਸਭੈਗਿਹਪੁਰਨਸੀਗੁਰਦੇਵ

ਬਸੈਉਗਆਈ॥ਦੀਨਦਯਾਲਕੀਏਸੁਕਥਾਬਰਜੇਪੜਹੈ
ਗੁਰਕੇਸਿਖਭਾਈ॥੩੩੮॥ ॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਗੁਰਬਿਲਾਸ
ਕਲਾਪ੍ਰਕਾਸਭੰਗਾਦੀਜੁਧਬਿਜੈਭਵੇਤਬਰਨਨਿਨਾਮਖਸ
ਮੋਧਿ॥ਇਸਮਾਪਤੁਮਸਤੁਸੁਭਮਸਤੁ॥੬॥ ॥ਅਫਜੁ
॥ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ਕਿਤੇਦੇਸਲਾਈ॥ਕਗੀਬੋ
ਗਧਾਈ॥ਪੁਰੀਕੀਰਤਾਏ॥ਜਯੰਗੀਤਗਾਏ॥੧॥ਕਰੇਲੈ
ਕਰਾਗਾ॥ਬਢਯੇਓਤਸਾਗਾ॥ਮਹਾਂਮੋਦਪਾਏ॥ਅਨੰਦਪੁ
ਰਾਏ॥੨॥ਸਵੈਯਾ॥ ॥ਆਨਤਬੈਦਰਬਾਰਦਯਾਨਿਧ
ਦੇਗਅਨੂਪਕਜਾਹਕਰਾਏ॥ਦਾਨਦਏਸਨਮਾਨਜੁਲੇਗ
ਨਮਾਨਕਦੰਦਭਿਤੁਰਬਜਾਏ॥ਹਿਤਜਕਾਰਭਏਬੁਢਮੰਡਲ
ਜਾਤਸਕੋਕਛੁਪਾਰੁਨਪਾਏ॥ਬਾਸਵਲੈਜਨੁਦੇਵਗਣੀਸ

ਗਯਾ ਸੁਖ ਕੋ ਅਵਲੋਕਨ ਆਏ ॥੩॥ ਦੇਸ ਕਲੂਰ ਹਜੂਰ ਕਿ
 ਪਾਨਿ ਧਰੈ ਨਗਰੇ ਸੁਰ ਚਯੋ ਪੁਰ ਭਾਗੀ ॥ ਰਿੰਧ ਸੁ ਰਿੰਧ ਭੁਕੇ ਬਰ
 ਪੁਰਨ ਚੁਰਨ ਕੈ ਅਗਿ ਮਾਗਿ ਬਿਦਾਗੀ ॥ ਜਿ ਚੜ੍ਹ ਆਵ ਲਥੀ ਗਿ
 ਹਜਾਇ ਗੋਸ਼ੀ ਮੁਖ ਬਾਕ ਕਹਯੋ ਅਵਤਾਗੀ ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੀ ਛਤੀ ਯਾ
 ਨ ਕੇਉ ਪਰਨੀ ਵਪੁ ਭੂਸੁ ਅੰਬੰਚ ਲਗਾਗੀ ॥੪॥ ਅਭਿਧ ਪੁਰੀ ਜਿ
 ਮੁਗਾ ਮਥਿ ਰਾਜਤ ਦੁਰਵਤੀ ਜਦੁ ਨਾਥ ਸਵਾਗੀ ॥ ਸਿਕਰ ਮੰਧਿ
 ਬਨਾਗ ਸਗਾਵਤ ਸੰਭੁਗ ਮੈ ਕਲਿ ਕੀ ਤਿਤ ਸਾਗੀ ॥ ਲੋਸੁ ਲਹੈ ਰ
 ਕੁ ਸੁਜ ਕੁ ਸੁਰ ਹਬੰਧ ਬਸ ਮੇਰ ਟਹੈ ਨਗਾਗੀ ॥ ਤੇ ਕਰੁਨਾ ਨਿਧ
 ਕੋ ਪੁਰ ਮਨੈ ਦਚਾ ਰਪ ਦਾਰਥ ਦਾਇਕ ਭਾਗੀ ॥੫॥ ਉਪਰੈ ਨ
 ਜੁ ਦੇਵਿ ਬਿਰਾਜਤ ਤੀਰ ਮਹਾਂ ਸਤਗੰਗ ਸੁਭਾਗੀ ॥ ਸਾਤ ਧੁਜਾ ਪੁਤ
 ਕੀ ਜਿਹ ਪੁਰਨ ਚਾਰਪ ਦਾਰਥ ਦਾਇਕ ਸਾਗੀ ॥ ਹਟ ਬਜਾਗ ਸੁ

੧੩੯

ਧਾਮ ਅਨੂਪ ਮਦੇ ਵਸ ਮਾਨਸ ਬੈਨ ਰਨਾਗੀ ॥ ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ ਭਵ ॥
 ਨਜ ਦਾ ਜੇਹ ਬੀਚ ਬਸੈ ਦਸ ਵਾਮ ਵਤਾਗੀ ॥ ੬ ॥ ਚੋਪਈ ॥
 ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੋਸਾਹਿ ਬਾਮ ਵਤਾਗੀ ॥ ਫਿਰ ਆਏ ਪੁਰ ਮਨੰਦ
 ਮਝਾਗੀ ॥ ਦੁਸ ਦਮ ਰਿਸਟ ਸਕਲ ਕਰਿ ਛਾਰਾ ॥ ਬਾਂਧੋ ਜੀਅਨ
 ਦ ਪੁਰ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਗੁਰ ਕੇ ਦਲ ਧਾਵੈ ॥ ਲੂਟ ਮ
 ਰਿਸਤ ਨ ਕਹਲਿਆਵੈ ॥ ਜਤਤਤ ਦੂਨ ਤਿਹ ਮਾਗੀ ॥ ਬਿਚਰਤ
 ਫਿਰੈ ਪ੍ਰਭੂ ਦਲ ਆਂਹੀ ॥ ੮ ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਸੀ ਗਤ ਚਲਿਆਵੈ ॥
 ਦਰਸਨਾ ਕੋ ਪਾਸਿ ਪਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਮੇਲਾਰਹੈ ਅਧਿਕ ਗੁਰਤੀਗਾ ॥
 ਕਈ ਹਜਾਰ ਆਵਚਲ ਬੀਰਾ ॥ ੯ ॥ ਭੁਜੀ ਗਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥
 ਜਹਾਂ ਮੰਨ ਦਾਨੈ ਲਹੈ ਬੀਰ ਭਾਗੀ ॥ ਲਵੈ ਲੂਟਤਾ ਕੋ ਪ੍ਰਜਾ ਕੋ ਪ੍ਰ
 ਹਾਗੀ ॥ ਜਹਾਂ ਪਾਸ ਛੀਰੀ ਮਜਾਨੰਦ ਪਾਵੈ ॥ ਤਿਸੈ ਮਾਰਿ ਕੂਟੀਲ

ਏਰੇਗਆਵੈ॥੧੦॥ਇਸੇਹਾਲਹੇਰੰਪ੍ਰਜਾਦੁਖਪਾਯੋ॥ਤਬੈਤੀ ੧੪੦
 ਰਹਾਵੇਸੁਭੇਦੰਜਤਾਯੋ॥ਉਨੈਪੇਸਜਾਤੋਕਛੁਨਾਨਿਹਾਗੀ॥ਪਠੀ
 ਕਾਲਤੋਨੈਹਜੁਰੰਰਬਾਗੀ॥੧੧॥ਹੁਵੈਆਪੁਆਗਆਬਸੈਦੇ
 ਸੁਸਾਗਾ॥ਨਿਪੁਬੈਨਭਾਖੇਕਹੰਮੇਦਿਦਾਗਾ॥ਖਤਾਭੁਲਮੋਗੀਸ
 ਬੈਜਾਨਦੀਜੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਮੇਪੇਕ੍ਰਿਪਾਚਛੁਕੀਜੈ॥੧੨॥ਸੁਨੇ
 ਬੈਨਦੁਤੀਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਦੇਵਾ॥ਤਬੈਸੰਗਤਾਕੇਕਕੁਮੈਸਭੇਵਾ
 ॥ਕਿਲਾਕੋਟਤਾਕੋਨਹੀਦੇਸਛੀਨਾ॥ਮਨੇਨਾਲਬੀਦੀਨਹਾਲ
 ਸੁਲੀਨਾ॥੧੩॥ਕਿਧੋਪੈਰੰਬੰਦਕਿਕਾਣੰਕੋਟੇਈ॥ਅਬੈਲਾ
 ਗਤਾਕੋਲਯੋਨਾਹਿਕੋਈ॥ਕਿਸੈਸਿੰਖਜਸੀਤੀਪਠਾਘਾਸਆਨੇ
 ॥ਕੋਹੋਕੋਟਤੰਦੀਭਈਹੈਬਖਾਨੇ॥੧੪॥ਗਸਾਵਲਛੰਦਾ॥
 ਸੁਣੇਦੂਤਪਾਈ॥ਚਲਯੋਬੇਗਧਾਈ॥ਦਿਖੀਜੈਸਜਾਨੀ॥ਸ

ਬੈਜਾਬਖਾਨੀ॥੧੫॥ਤਬੈਚਾੜਮਾਨੋ॥ਹਜੁਗਸਿਧਾਨੋ॥ਮਿ
 ਲੋਯੋਗਵਾਈ॥ਖਤਾਲੋਮਿਟਾਈ॥੧੬॥ਪ੍ਰਭੂਭੂਲਮਾਗੀ॥ਛਿ
 ਮਾਹੋਤਿਹਾਗੀ॥ਕਿਲਾਦੇਸੁਜਾਗ॥ਸਭੈਹੋਤਿਹਾਗਾ॥੧੭॥ਸੋਧ
 ਈ॥॥ਤੁਮਹੋਗਮਕਿਜਨਅਵਤਾਰੀ॥ਹਮਜੜਸਕੈਨਭੇਦੁ
 ਬਿਚਾਰੀ॥ਤੈਦਸਸੀਸਮਸੁਰਗਨਮਾਯੋ॥ਅਤਪਤ੍ਰਸੇਵਕਸਿ
 ਰਛਾਯੋ॥੧੮॥ਬਿੰਪਸੁਦਾਮਾਦਾਰਿਦਵਾਰਜਾ॥ਕਰੀਨਾਕਤੇ
 ਗਰਤੁਭਿਬਾਰਜਾ॥ਪੰਡਸੁਤਨਕੀਅਪਦਾਟਾਗੀ॥ਕੈਗਵਿਕਰੇਮ
 ਰਿਤੈਛਾਗੀ॥੧੯॥ਕੰਸਕੇਸਿਸਪਾਲੁਬਿਦਾਯੋ॥ਧਰਿਸਤ
 ਤਸਤੁਨਾਰਿਭਿਬਾਰਯੋ॥ਇਹਬਿਧਗਜੇਤਵਨਸੁਧਾਗਾ॥ਉਸ
 ਤਤਪ੍ਰਭਕੀਕਰੀਅਪਾਰਾ॥੨੦॥ਤਿਨਕੋਦੀਨਨਿਰਖਗੁਰਦੇਵ
 ॥ਕਰੁਣਾਕੀਨਸੁਮਲਖਅਭੇਦਾ॥ਸ੍ਰੀਮੁਖਸੋਪਨਿਮੇਸਸੁਨ

ਈ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਤੁਮ ਹੀ ਗਹਿ ਮਚਾਈ॥ ੨੧॥ ਜੋਗ ਸਾਥ ਹਮ ਤੇਗ ੧੪੧
ਜਚਾਹਾ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਕੋ ਨਹੀ ਦਯੋ ਸੁਆਹਾ॥ ਅਨਤ ਦੇਸ ਕੋ ਕਰ
ਯੋ ਪਯਾਨਾ॥ ਤਹਾਂ ਜਾਇ ਤੁਮ ਦੀਦੁ ਉਠਾਨਾ॥ ੨੨॥ ਤੁਮ ਲਿਆਏ
ਸੈਨਾ ਸੀ ਗਲੰਛਕਾ॥ ਹਮ ਰੋਏ ਕਖੜਗ ਪੁਜਹੰਛਕਾ॥ ਜੀਤ ਕਰੀ
ਹਮ ਰੀਤ ਹਥਾਨਾ॥ ਖਲ ਦਲ ਕਰੇ ਖੰਡ ਬਿਧਨਾਨਾ॥ ੨੩॥ ਪੁ
ਨਿਹਮਾ ਬਿਜੈ ਸੂਬੰਬ ਬਜਾਈ॥ ਸ੍ਰੀ ਪੁਰਮ ਨੰਦ ਬਿਰਾਜੇ ਅਈ
॥ ਅਬ ਜੇ ਤੁਮ ਨੈ ਇਹ ਬਿਧ ਮਾਨੀ॥ ਹਮ ਹੂੰਛਿ ਮਾਕਰਿ ਤਇਹ
ਥਾਨੀ॥ ੨੪॥ ਤੁਮ ਅਪਨੇ ਸਭ ਰਾਜੁ ਸੀਭਰੀਯੋ॥ ਜਿਨ ਹਮ ਸੋ
ਫਿਰ ਗਾਰਿ ਸੁਕਰੀਯੋ॥ ਅਵਰ ਬਾਤ ਪੁਨਿ ਇਕ ਸੁਨਿ ਲੀਜੋ॥ ਤੇ
ਸੀ ਗਕਹੋ ਕਾਨ ਸੁਨਿ ਲੀਜੋ॥ ੨੫॥ ਚਤੁਰ ਗਦਿ ਸਾਸੀ ਗਤਿ ਮੁਰ
ਆਵੈ॥ ਜਿਨ ਤਿਨ ਕਹ ਕੇ ਉਹਾ ਭੁਲ ਗਾਵੈ॥ ਜਬ ਸੁਨਹੈ ਛੋਰ

ਤਕੋਕਾਸੋ॥ ਹਮਸਮਝੈਗੋਬਿਧਤਾਸੋ॥ ੨੬॥ ਦਿਹਗਾ॥
 ਤਬਗਜਨਮੇਸੇਕਯੋਗਾਬਜੋਰਤਿਹਠਾਂਮਾ॥ ਮਾਦਿਮੀਤਿਮ
 ਹਾਂਗਜਕੋਕਾਹਿਲੂਰਯਹਧਾਮਾ॥ ੨੭॥ ਯੋਗਜਾਬਖਸਾਇਕੋ
 ਗਯੋਮਾਪਨੇਮੇਨਾ॥ ਅਗਕਥਾਗੁਰਦੇਵਕੀਚਲੀਸਰਲਸੁ
 ਖੁਦੈਨਾ॥ ੨੮॥ ਤੋਟਕਛੰਦਾ॥ ॥ ਇਹਭਾਂਤਜੁਕਾਲੁਕਿਤੋਸੁਖਿ
 ਤੋ॥ ਨਿਜਮਾਨਦਸੋਗੁਰਦੇਵਨਿਤੋ॥ ਮਾਰਿਮਾਰਿਸਿਕਾਰ
 ਅਨੇਕਕਰੈ॥ ਦੁਖਦੀਨਨਕੇਬਹੁਭਾਂਤਹਰੈ॥ ੨੯॥ ਇਕੁਖਨੁ
 ਪਠਾਨੁਮੀਯਾਜੁਹੁਤੋ॥ ਬਾਦਿਜਾਹਨਕੋਉਮਰਾਵਸੁਤੋ॥ ਦਿ
 ਸਜੀਮੂਕੀਵਹੁਓਰਚਲਾ॥ ਨਿਜਦਾਮਰਕੇਚਲਲੇਉਭਲਾ
 ॥ ੩੦॥ ਭੁਜੀਗਛੰਦਾ॥ ॥ ਗਯੋਮਾਪਜੀਮੁਇਤੈਕਾਮਕੀਨੋ॥
 ਮਲਫਖਾਨਹੁਕੇਇਤੈਭੋਜਦੀਨੋ॥ ਕਟੋਚੰਗਲੇਰੰਜਸੀਵਾ

ਪ੍ਰਯਾਤ

ਰਕੇਗੇ॥ਇਨ੍ਹਪਾਸਜਾਈਲਵੇਦਾਮਘੇਗੇ॥੩੧॥ਗਸਾਵਲਛੰ ੧੪੩
 ਦਾ॥॥ਗਘੈਸੇਇਧਾਈ॥ਮਧੀਦੁਣਆਈ॥ਕਟੇਚੰਬਿਚੰ
 ਗਾ॥ਮਿਲਯੋਜਾਮਗਾਗਾ॥੩੨॥ਉਨੈਦਾਮਗਾਏ॥ਤਿਨੈਯੋਸੁ
 ਨਾਏ॥ਸੁਲੀਜੈਕਲੂਗੀ॥ਨਹੀਮੇਸੁਦੂਗੀ॥੩੩॥ਇਹੈਦੇਸੁਸ
 ਗਾ॥ਕਲੂਗੀਪਿਛਾਗਾ॥ਤਿਸੈਆਦਿਜੀਤਾ॥ਸਬੈਜੇਰਕੀਤਾ
 ॥੩੪॥ਅਮਸੀਬੈਨਗਾਈ॥ਅਨੇਜੋਚਛਾਈ॥ਕਿਧੋਆਨਦੋ
 ਨੀ॥ਕਰਯੋਰੇਰਤੋਨੀ॥੩੫॥ਟਿਬੀਨਾਵਗੰਸੀ॥ਕਰੇਬਾਰਕੰਸੀ
 ॥ਉਨੈਬਾਰਬੰਧੋ॥ਕਰੇਅੰਰਧੰਧੋ॥੩੬॥ਸੁਨੀਭੀਮਚੰਦਾ॥ਜੁ
 ਗੀਫੋਜਬੰਦਾ॥ਕਟੇਚੰਕਗਾਈ॥ਕਰੰਗਾਲਗਾਈ॥੩੭॥ਨਹੀ
 ਦਾਮਦੇਨਾ॥ਸਿਰੀਜੁੰਧਲੇਨਾ॥ਕਰੇਹੋਗੁਦੇਬੀ॥ਅਮਗਾਧੀਅ
 ਭੇਬੀ॥੩੮॥ਅਮਸੀਬੈਨਗਾਈ॥ਲਿਖਾਸੇਬਨਾਈ॥ਗੁਰੂਦੀ

ਨਦਿਆਲਾ ਕਰੋਗੇ ਪਗਲਾ ॥ ੩੮ ॥ ਭੁਜੰਗ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾ ਮਾਪ ਕੀ ਜੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਭਾਗੀ ॥ ਦਿਸੀ ਮੇਰੇ ਕੋ ਲੋਰੇ ਗੇਅ
 ਗਾਗੀ ॥ ਕਟੇ ਚੰਪਠਾ ਲੇ ਦਿਵੇ ਗੇ ਭਜਾਈ ॥ ਮੁਝੈ ਹੋ ਭਰੇ ਸਨਹ
 ਝੂਠ ਗਾਈ ॥ ੪੦ ॥ ਹਜ਼ੂਰ ਬੁਲਾਈ ਚਢੇ ਮੇ ਮਾਪਗਾਜਾ ॥ ਜਸੀ
 ਮੰਗੁ ਲੇਰੇ ਜੁ ਕਮੇ ਲੈ ਸਮਾਜਾ ॥ ਛੁਟੇ ਗਵਗਨੇ ਪਨੇ ਸਾਥ ਲ
 ਨੇ ॥ ਮਧੀ ਜਾਨ ਦੋ ਲੇ ਨਿਪੰਨਾ ਦਕੀਨੇ ॥ ੪੧ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਮਾਪ
 ਚਢੇ ਨਾਦੁ ਵਾਈ ॥ ਮਹਾਂ ਸੁੰਧ ਮਾਛੀ ਅਨੀ ਸਾਥ ਮਾਈ ॥ ਜਿ
 ਤੇ ਗਵਗਾ ਜੇਤਹੀ ਜੁੰਧ ਮਾਏ ॥ ਸਭੈ ਨਾਮ ਤਾ ਕੇ ਕਥੈ ਮੇ ਦਪਾਏ
 ॥ ੪੨ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ॥ ਭੀ ਮਚ ਚਢੇ ਉਰੇ ਗੇ ਸਕਲੁ ਰਿਸਹੈ
 ਸਭੈ ਦਲ ਕੀ ਸੁਮਗਾਗੀ ॥ ਰਾਮ ਉਤੈ ਜਸ ਵਾਹੁ ਕਹੈ ਸਿੰਧ ਪੇ
 ਜਸ ਰੋਟੀ ਮਾਗਵਹ ਕਾਗੀ ॥ ਅੰਤ ਢਵਾਲੀ ਮਾਗਵਹ ਪ੍ਰਿਥੀ

ਚੰਦਬੀਰਨਕੀਸੁਸਿਰੋਮਾਇਭਾਗੀ॥ਰਾਜਕੇਕਾਜਚੜ੍ਹੇਮਹਾ ੧੪੩
 ਰਾਜਸੁਜੁਪਨਕੇਬਰਜੁਪਸਿੰਗਾਰੀ॥੪੩॥ਜਾਇਸੁਬਲ
 ਬੰਦੂਕਚਲੀਤਹੋਤਭਯੋਅਤਹੀਰਨਭਾਗੇ॥ਜਾਨਕਿਪਲ
 ਸੁਚੰਦਕਟੇਚਹਨੇਕਕਰੇਉਹਥਾਨਸਦਾਗੇ॥ਮਾਰਿਹਟਾਇਦ
 ਏਸੁਸਬੈਪੁਨਿਫੇਰਦੂਕੇਕਰਲੈਕਰਵਾਗੇ॥ਮੇਰਦਏਤਿਨ
 ਮਾਰਤਬੈਭਟਹੋਤਭਯੋਤਹਜਾਨਅਖਾਗੇ॥੪੪॥ਵੈਗਿਰਉ
 ਪਰਬੰਬਬਜਾਵਤਏਤਰਦਾਂਤਨਪੀਸਕਰਾਂਗੀ॥ਕੋਪੁਕਰੈਬਿ
 ਬਿਧਾਯੁਧਲੈਕਰਿਪੇਸਚਲੈਉਨਪੈਕਛੁਨਾਂਗੀ॥ਏਕਸੁ
 ਬਾਰਦੁਤੈਗਿਰਧਾਰਕਹੈਮੁਖਮਾਰਸੁਪੁਮਉਠਾਂਗੀ॥ਮੇਸੀ
 ਨਿਹਾਰਕੈਗਾਵਦਸਾਇਕਸੁਰਪਠੈਗੁਰਪੁਰਨਪਾਂਗੀ॥੪
 ੫॥ਆਨਕਹੀਸਬਹੀਬਤੀਯਾਤਿਨਜੇਗਿਰਨਾਯਕਬੀਸੁ

ਉਚਾਰੀ॥ ਆਪ ਪ੍ਰਭੂ ਪਦ ਪੰਕਜ ਧਾਰ ਗਹੇ ਹਥਿ ਯਾਰ ਸੁਹੇ
 ਅਗਾਰੀ॥ ਮਾਰ ਸੁਦੇ ਹਿ ਹਟਾਇ ਇਨੈ ਮਬ ਬਾਗ ਛਿਨਾਇ ਦੇ
 ਜੈ ਚਿਨ ਗਾਰੀ॥ ਆਪ ਚਢੇ ਕਰੁਨਾ ਨਿਧ ਭੀ ਜਬ ਭੀ ਅੰਧ
 ਧੰਧ ਸੁਮਾਰ ਪੁਕਾਰੀ॥ ੪੬॥ ਮਾਰ ਹਟਾਇ ਭਜਾਇ ਦਏ ਮਰਿਏ
 ਕਟਿ ਕਯੋ ਭਰ ਬਿਝੁੜ ਮਾਰੀ॥ ਨਾਮੁ ਦਿ ਮਾਲ ਰਖੋ ਦਲੁ
 ਝਾਲ ਬਰੋ ਭਟ ਭਾਲ ਮਹਾਂ ਸੁਭ ਕਾਰੀ॥ ਜਾਨੁ ਦੁਤੈ ਸੁਕਟੇ ਚ
 ਉਤੈ ਰਨ ਮਾਨ ਅਕਸੈ ਕਰੇ ਮੈ ਅਸਧਾਰੀ॥ ਹੋਤ ਭਯੋ ਰਨ ਭਾਂਤ
 ਨਯੋਤ ਹਭੁਤ ਨ ਚੈ ਨਿਜ ਦੈ ਕਿਲ ਕਾਰੀ॥ ੪੭॥ ਭੁਜੇ ਗਪੁ ਯ
 ਤਛੰਦਾ॥ ॥ ਕੁਪੁ ਜੇ ਲੈ ਕਟੇ ਚੀ॥ ਤਜੀ ਜਾਨ ਸੇ ਚੀ॥ ਅਸਿਲੈ
 ਕਟਾਰੀ॥ ਚਲੈ ਸਾਰੁ ਭਾਰੀ॥ ੪੮॥ ਸਰੀ ਸਾਂਗ ਪੇਲੈ॥ ਚਲੈ
 ਲਸੇ ਲੈ॥ ਭਯੋ ਜੰਗ ਭਾਰੀ॥ ਕਰੈ ਕੋ ਸੁਮਾਰੀ॥ ੪੯॥ ਚਢੇ ਪੰ

ਬਧਾਈ॥ ਸਬੈ ਜਾਨਗਈ॥ ਵਹੈ ਨਾਮ ਦਿਆਲੀ॥ ਅਜੋ ਤੋ
 ਨਕਾਲੀ॥ ੫੦॥ ਕਰਕੇ ਜੁੰਧ ਮੇਸਾ॥ ਮਨੇ ਫਾਗ ਜੈਸਾ॥ ਭਟੇ
 ਬਿੰਦੂੜਾਗੀ॥ ਸੁਲੇ ਜੇਸਾਰਭਾਗੀ॥ ੫੧॥ ਪ੍ਰਭੂ ਲੈਤੁ ਫੰਗੀ॥ ਜਨ
 ਤਾਹਿ ਮੰਗੀ॥ ਰਿਦੈ ਤਾ ਸਲਾਗੀ॥ ਗਯੇ ਜੁਝਾ ਮਾਗੀ॥ ੫੨॥
 ਲਕੇ ਜੇਸਾ ਵਧਾਨਾ॥ ਬਿਕ੍ਰੀ ਤੈ ਪਯਾਨਾ॥ ਗਹੀ ਚਾਪ ਕਾਨੀ॥ ਹ
 ਨੇ ਜਾਨ ਜਾਨੀ॥ ੫੩॥ ਲਏ ਬਾਨ ਚਾਗੀ॥ ਸਜੇ ਪਾਨ ਮਾਗੀ॥ ਖ
 ਬੈਤੀ ਨ ਛੋਗੇ॥ ਨਭੰ ਜਾਨ ਗੋਗੇ॥ ੫੪॥ ਚਲੇਤੀ ਰਸਾਤੀ॥ ਭ
 ਈ ਜਾਨ ਗਤੀ॥ ਵਏ ਸੋਭ ਜਾਈ॥ ਪਸੇ ਵਾੜ ਜਾਈ॥ ੫੫॥
 ਲਏ ਵਾੜ ਘੇਗੀ॥ ਬਿਠੇ ਚਾਰੁ ਫੇਗੀ॥ ਛੁਟੈ ਲੈਤੁ ਫੰਗੀ॥ ਸ
 ਬੈਬੈ ਠਬੈਗੀ॥ ੫੬॥ ਲਯੇ ਜੀਤ ਬੈਗੀ॥ ਕਰਕੇ ਤਾਹਿ ਡੇਗੀ॥
 ਪਾਨੀ ਗਤ ਸਾਗੀ॥ ਰਖੇ ਘੇਰ ਭਾਗੀ॥ ੫੭॥ ਅਧੀ ਗਤ ਸੁ

੨॥ ਗਏ ਭਾਜ ਮੁਜੀ ॥ ਇਕੈ ਦੈ ਨ ਗਾਰਾ ॥ ਬਜਾਵੈ ਸਿਖਾਰਾ ॥ ੫
 ੮॥ ਤਿਨੈ ਯੋ ਬਜਾਯੋ ॥ ਸਭੈ ਜਾਨ ਪਾਯੋ ॥ ਅਹੈ ਬੀਰ ਮਾਕੀ ॥
 ਭਜੇ ਨਾਹਿ ਬਾਕੀ ॥ ੫੯॥ ਬਿਤੀਰਤ ਸਾਗੀ ॥ ਚਢੇ ਸੁਰਤਾਗੀ
 ॥ ਚਲੀ ਗੋਇਤਾਕੀ ॥ ਹਨੁ ਯੋ ਅੰਧ ਬਾਕੀ ॥ ੬੦॥ ਚਢੇ ਬੀਰਤ
 ਗੀ ॥ ਖਰੀਜੇ ਖਿਲਾਗੀ ॥ ਕਹਾ ਜਾਇ ਹੋਗਾ ॥ ਪਰੇ ਸੁਨਤੋਗਾ
 ॥ ੬੧॥ ਭਜੇ ਜਨ ਖਾਨੀ ॥ ਕਟੇ ਚੰਨਿ ਦਾਨੀ ॥ ਸਬੈ ਮੋਰ ਬੀਰ
 ॥ ਤਜੇ ਤੇਗਤੀਗਾ ॥ ੬੨॥ ਸਭੈ ਰਾਜ ਕੇਗੇ ॥ ਨਿਹਾਰੇ ਸੁਰੇਗੇ ॥ ੫
 ਰੇ ਜੋ ਨ ਥਾਨਾ ॥ ਲਖੇ ਹੋ ਨਿਦਾਨਾ ॥ ੬੩॥ ਦਿਨਿ ਮਾਠ ਜਾਨੋ ॥
 ਮੁਕਾ ਮੰਗ ਖਾਨੋ ॥ ਨਦੀ ਬਜਾਸਤੀਗੀ ॥ ਬਜੇ ਨਾਥ ਪੀਰੀ ॥ ੬੪
 ॥ ਮਨੇ ਕੰਚਰਿ ਤੰਤੀ ॥ ਪਰਮੰ ਪਾਵਿ ਤੰਤੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਕੀਨੋ ॥ ਕ
 ਥੈ ਕੋ ਨਦੀਨੋ ॥ ੬੫॥ ਤਬੈ ਭੀ ਮਚੰਦੀ ॥ ਮਹਾਂ ਮੰਤ ਮੰਦੀ ॥ ਕ

ਕੋਮੇਲਚਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭੂਕੋਨਸਾਰੀ॥ ੬੬॥ ਇਨੈਸਿਧਿਕੀਨੀ॥
 ਪ੍ਰਭੂਕੋਪੁਚੀਨੀ॥ ਗਏਵੈਸੁਮੇਲੀ॥ ਪ੍ਰਭੂਕੂਚਪੇਲੀ॥ ੬੭॥ ਤੇ
 ਟਕੈਛੰਦਾ॥ ॥ ਬਿਨਪੁਛਇਨੈਪ੍ਰਭਕੋਸੁਕਈ॥ ਨਿਜਹੇ
 ਤਕਥਾਇਤਪ੍ਰਗਭਈ॥ ਤਿਨਜਾਇਸਿਧਾਨਬੀਧਾਨਕਰਕੋ॥
 ਇਤਜਾਨਨਿਧਾਨਗੁਸਾਜੁਪਰਕੋ॥ ੬੮॥ ਗੁਰਦੇਵਅਭੇਦ
 ਅਲੇਖਬਰੀ॥ ਤਬਧਾਨਨਿਧਾਨਤੁਰੇਸੁਕਰੀ॥ ਚਲਕੂਚ
 ਦਰੀਕਰਿਕੂਚਧਏ॥ ਤਬਤੀਗਰਿਧੈਅਲਸੁਨਗਏ॥ ੬੯॥
 ਨਿਜਕੋਪੁਛਿਧਾਨਿਧਮੇਸਕਗਾ॥ ਤਿਹਭੇਦਨਜਾਤਕਛੁਬਿ
 ਚਗਾ॥ ਇਹਬੀਰਨਕੋਕਹਦੀਸਤਬੈ॥ ਲੁਟਲੇਹੁਸਬੈਇਹ
 ਗਾਂਊਅਬੈ॥ ੭੦॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਕਰੀਮੇਸਤੂਟੀ॥
 ਲਯੋਗਾਂਵਲੂਟੀ॥ ਅਰਮੇਸੇਇਮਾਗੀ॥ ਹੁਰੀਲੈਉਬਾਗੀ॥

੧੪੫

੧੧) ਕਰੋਗਾਂ ਉਨਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਬਸੈ ਪਾਇਤਾ
 ਮੇ ॥ ਅਨੰਦੀ ਪੁਰਾਮੇ ॥ ੧੨) ਤੋਟ ਕਛੰਦਾ ॥ ॥ ਪੁਰਸੂਖਮ ਅਨੰ
 ਦਾ ਮਪਾਰ ਕਰੈ ॥ ਨਹੀ ਜੇਸ ਹੁਤੇ ਦਹ ਜਾਤ ਰਹੈ ॥ ਜਿਹਾ ਮਾਨਕ
 ਤੂਹੀ ਮੁਦਿਗ ਬਸੈ ॥ ਸੁਨਕਾ ਮਰਫੇ ਪਾਮ ਲੇਛੁ ਭਸੈ ॥ ੧੩) ਇਹ
 ਭਾਂਤ ਨਿਹਾਰ ਸੁਲੇਗ ਕਈ ॥ ਦਹ ਭਾਜਗ ਏਤ ਜਪਾਸ ਸੁਈ ॥
 ਬਹੁਤਾ ਸਧਰੋ ਮਨ ਮੰਧਿ ਉਨੈ ॥ ਗਿਰਗਾ ਜਨ ਕੇਰ ਮਲੇ ਛੁ
 ਨੈ ॥ ੧੪) ਟਿਰਭੂਖ ਮਰੰਤ ਸੁਆਇ ਗਏ ॥ ਕਰੁਨਾ ਨਿਧਤੇ ਮੁਖ
 ਨਾਹਿਲਏ ॥ ਤਬ ਲੋਸੁ ਦਿਲਾ ਦਰਖਾਨਾ ਮਯੋ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤ ਤਿ
 ਨੈ ਸੁਮਲੇਛੁ ਕਯੋ ॥ ੧੫) ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਸੁਪੁਤੰਬੁਲ
 ਈ ॥ ਨਿਸਾਮੇ ਪਕਾਈ ॥ ਪਨੀ ਜੇਗ ਸੈਨਾ ॥ ਚੜ੍ਹੇ ਮੰਧਿ ਰੈਨਾ
 ॥ ੧੬) ਲੁਟੇ ਜਾਇ ਰੇਗਾ ॥ ਕਰੋਨਾ ਸਵੇਗਾ ॥ ਹੁਤੀ ਸੀਤਗਤੀ ॥

ਸੁਏ ਜਾਨ ਪਾਤੀ ॥ ੧੧ ॥ ਨਿਗਜ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਚਢੇ ਮਲੇ ਛੁਪਾ ੧੪੬
 ਇਕੋ ॥ ਕਿਤੇ ਦਲੀ ਮਲਾਇਕੋ ॥ ਜਥੈ ਸੁਪਾਰਵੈ ਮਏ ॥ ਇਤੈ ਸੰ
 ਦੇਸ ਯੋਗਏ ॥ ੧੨ ॥ ॥ ਹਜਰ ਦੁਤ ਆਨ ਕੋ ਜਗਾਇ ਨਾਥਗਾਇ
 ਯੋ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦਲੀ ਮਲੇ ਛੁਕੈ ਲਏ ਪਰਾਨ ਆਇਯੋ ॥ ਨਦੇਰ ਫੇਰ
 ਜਾਨਿਯੋ ਤਿਨੈ ਮਏ ਸੁਹੇਰਿਯੋ ॥ ਸੁਸਸਤੁ ਅਸਤੁ ਬਾਂਧ ਕੈ ਅ
 ਗਾਰਿਤਾ ਸਪੇਰਿਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਨਚਿਤ ਕਿਤ ਆਲਸੀ ਨਗਾਰਭੇ
 ਰਵਾਈਯੋ ॥ ਤੁਫੰਗ ਬਾਲਗੋ ਰਿਯਾਤ ਮਾਚਤੋ ਪਚਾਈਯੋ ॥ ਕ
 ਯੋ ਜੁਐ ਸਮਾਲ ਮੰਗੁਰਭੇ ਦਜਾਨਿਯੋ ॥ ਸੁਨਿਤ ਬੀਰਧੀ
 ਰਯੋ ਗਜੇ ਅਨੇਕ ਪਾਨਿਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਗਜੀ
 ਯੋ ਭਵਾਨੀ ॥ ਰਿਪਾਸਿਧ ਜਾਨੀ ॥ ਤੁਫੰਗੀ ਨਗਾਰੇ ॥ ਭਏ ਨਾਦ
 ਭਾਗੇ ॥ ੧੫ ॥ ਭਯੋ ਸੋਰ ਮੇਸਾ ॥ ਪੁਲੈ ਮੇਘ ਜੈਸਾ ॥ ਨਦੀ ਮੰ

ਧਿਦੁਤੀ॥ ਸੁਨੋ ਮੇਸ ਸੁਤੀ॥ ੮੨॥ ਭਰੇ ਮੋਕ ਪਾਨੇ॥ ਫਿਰੇ ਲੇ
 ਪਿਛਨੇ॥ ਪਰੇ ਸੀਤ ਕਾਰੀ॥ ਭੁਏ ਸੁਨ ਸਾਰੀ॥ ੮੩॥ ਬਿਨ ਤੇਗ
 ਝਾਗੀ॥ ਭਜੇ ਲੇ ਗਵਾਗੀ॥ ਸੁਨੋ ਨਾਥ ਵਾਜਾ॥ ਬਦੂਕੀ ਅਵਜ
 ੮੪॥ ਭੁਜੇ ਗਛੰਦਾ॥ ॥ ਚਲੇ ਭਾਜ ਮੁਨੀ ਬਿਨਾ ਮੰਸ ਤੁਝੇ॥ ਮਹੰ
 ਸੁਮ ਸੇਫੀ ਰੇਹੈਂ ਅਪਾਗੇ॥ ਨਿਜੇ ਜਾ ਰਹੇਈ ਚਹੈ ਸਿਪ ਜੀਗੇ॥
 ॥ ਕਿਧੋ ਜੀ ਸਥਾ ਹੋ ਕਦੈ ਗੀ ਸੁਦੰਗਾ॥ ੮੫॥ ਭੁਜੇ ਮੇਸ ਭਾਤੀ ਅ
 ਜਾ ਸੇਰ ਜਾਨੇ॥ ਨਦੀ ਪਾਰ ਦੁਲੇ ਸੁਗਾਵੀ ਲੁਟਾਨੇ॥ ਹਨੇ ਜਾਨ ਬਹੁ
 ਆ ਚਲੇ ਪਾਇ ਸੇਈ॥ ਅਧਿ ਜਾ ਭੁਲਾਣੇ ਮੁਕਾਮੀ ਸੁਹੇਈ॥ ੮੬॥
 ॥ ਗਯੇ ਭਾਜ ਸੇਠੀ ਪਤਾ ਪਾਸ ਜਾਨੇ॥ ਨਹੀ ਜਾਇ ਤਾ ਸੇ ਜਬਾਬੀ ਕ
 ਰਾਨੇ॥ ਭੁਝੇ ਲੋਜ ਪੰਕੜ ਹੋ ਨਾਇ ਨਾਗੀ॥ ਮਨੇ ਲਾਤ ਤਾ ਕੇ ਸ
 ਤਾਨੇ ਜੁਮਾਗੀ॥ ੮੭॥ ਗੁਲਾਮੀ ਤਿਨੁ ਕਾਹੁ ਤੇਖਾ ਹੁਸੈ ਨੀ॥ ਉਠੇ ਸੇ

ਇਤਤੇਗਹੀਤੇਗਪੇਨੀ॥ ਪਨੇਕੋਪਕੈਵੈਪ੍ਰਭੂਪੇਸੁਆਯੋ॥ ਅਸੀ ੧੪੭
 ਜਾਨੁਗਹੀਸੁਕੇਤਖਪਾਯੋ॥ ੮੮॥ ਸਬੈਦੁਲਲੂਟਕਰੇਜੇਗਮ
 ਯੋ॥ ਗਿਨੈਖੰਗਤਾਸੇਨਆਛੇਉਰਾਯੋ॥ ਮਿਲੇਆਕਟਚੰਕਲੂ
 ਗੀਸੁਜਾਨੋ॥ ਇਨੈਮੋਹੁਆਖੰਤਰੇਨਾਹਿਅਨੋ॥ ੮੯॥ ਗੁਲੇਗੀ
 ਕਿਧੋਜੰਸਵਾਗੀਮਿਲਾਈ॥ ਤੁਥੈਸੰਗਤਾਕੇਕਲਾਲੇਉਰਾਈ
 ॥ ਇਤੇਏਸੁਦੋਊਊਤੈਵੈਸੁਤੀਨੋ॥ ਕਲੂਰਕਟਚੰਹੁਸੈਨਪੁਬੀ
 ਨੋ॥ ੯੦॥ ਦਮੀਲੇਤਦੇਤੇਪਰੇਬੋਲਜਾਈ॥ ਮਚੇਜੰਧਤਾਰੋਪ
 ਗੀਯੋਲਗਾਈ॥ ਹੁਸੈਨੀਕਿਪਾਲਦੋਉਤਾਹਿਮਾਗੇ॥ ਹੁਰੀਹੀਮ
 ਤਾਦੰਪਨੇਲੈਸੰਘਾਗੇ॥ ੯੧॥ ਗਨੈਕੋਨਤਾਕੋਜਿਤੇਹੋਇਬੀਤਿ
 ॥ ਨਿਜੀਆਪਦਾਸੀਕਰੇਯੋਨਿਚੀਤੋ॥ ਨਹੀਰੋਮੁਤਾਕੋਕਬੈਦੁ
 ਰਹਈ॥ ਜਿਸੈਹਾਥੁਦੈਕੈਰਖੇਨਾਥਜਈ॥ ੯੨॥ ਕਰੈਬਾਤ

ਕੇਟਦੁਖੀਬੈਰਕੋਈ॥ ਅਹੈਸਤਰਖਾਕਿਪਾਸਿਧਸੇਈ॥ ਜੁਈ
 ਦਾਸੁਤਾਖੇਸਬੈਆਪਮਨੈ॥ ਬਿਨਾਸਿਤਾਆਪੰਨਹੀਕਾਜੁਰਾਨੈ
 ॥ ੯੩॥ ਉਨੈਜੋਸੁਉਹਾਂਪਰੈਯੋਨਗਗਾ॥ ਇਤੈਮੂੜਮਾਵੈਚਲੇ
 ਦੇਨਗਗਾ॥ ਭੁਲੀਭਾਂਤਤਾਂਕੀਜਰੰਲੈਉਖਾਗੀ॥ ਪ੍ਰਭੂਕਾਸੁਰਖ
 ਅਹੈਜੁਮੁਗੀ॥ ੯੪॥ ਸੁਆਦੰਨਦੰਨੈਬਿਜੈਜੁੱਧਜਾਨੈ॥ ਦੁ
 ਤੈਯੋਪਠਲੰਤਨੁਆਭਜਾਨੈ॥ ਤਿਤੈਖਾਂਹੁਸੈਨੀਕਿਪਾਲਿਸੀਘ
 ਕੋ॥ ਇਤੀਗਾਥਜਤੋਮਧੰਧਮਾਉਚਾਕੋ॥ ੯੫॥ ਪ੍ਰਭੂਆ
 ਪਬੈਠੇਲਖੇਯੋਤਮਾਜਾ॥ ਦਿਖੈਅੰਸਕੇਤੰਕਕੋਰੈਬਿਲਾਸ
 ॥ ਜਿਤੈਮੂੜਦੇਖੀਭਲੇਲੇਖਪਾਏ॥ ਨਹੀਆਪਦਾਸੀਕਛੁਰੇ
 ਪਾਏ॥ ੯੬॥ ਭਯੋਧਮਾਇਪੁਗਸੁਲੇਅੰਗਮਾਗੀ॥ ਪ੍ਰਭੂਕੋਬਿ
 ਲਾਸੀਸੁਧਾਜਾਨੁਪਾਗੇ॥ ਜਿਮੰਦੇਬਿਪੁਜਾਕਰੈਗੇਅਗਾਗੀ॥ ਦੁ

ਹੇਗਾਬਭਾਖੋਸੁਨੇਸੰਤਸਾਗੀ॥੯੭॥ਜਿਮੰਕਾਲਦਮਾਲੀਭਈ ੧੪੮
 ਜੂਪਤੰਛਾ॥ਦਯੋਲੈਬਰੰਬਯੁਹਜੇਈਚੀਤਇੰਛਾ॥ਦੁਹੈਪ੍ਰੇਮ
 ਗਾਥਾਤੁਮੇਜੁਸੁਨੰਭੁ॥ਦਿਨੰਗਜਨੰਦੰਕਮੰਦੰਕਦਾਭੁ॥੯੮॥
 ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ਸੁਨੈਮੇਸਧਜਾਈ॥ਲਹੈਸੁਖਸਾਈ
 ॥ਪੁਰੀਤੋਨਰੇਗਾ॥ਨਹੀਫੇਰਫੇਗਾ॥੯੯॥ਦੋਹਰਾ॥ਇਹ
 ਬਿਧਸੋਨਿਜਬਰਨਯੋਸਪਤਮਧਮਾਵਰਸਾਲਾ॥ਅਗੈਕਥ
 ਸੁਅਸਦਮੀਸੋਤੁਮਸੁਨਹੁਬਿਸਾਲਾ॥੧੦੦॥॥ਇਤਿਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰਬਿਲਾਸਨਦੋਨਜੁੰਧਖਨਜਾਦੇਕੋਆਗਮਨਹੁਸੈਨੀਕਿ
 ਪਾਲਬਧੁਬਰਨਨੰਨਾਮਸਪਤਮੋਧਮਾਇਸਮਾਪਤਗਾ॥੧
 ॥ਅਫਜੁ॥॥ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ਸੁਨੈਗਾਥਾਮ
 ਗੈ॥ਸਭੈਪ੍ਰੇਮਪਾਗੈ॥ਪੁਰਾਨੰਦਰੇਗਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕੇਗਾ॥੧॥ਕ

ਰੇਚੇਜਨੇਕਾ॥ ਕਵੰਜੀਹਏਕਾ॥ ਕਬੈਸੇਸਬਾਨੀ॥ ਨਹੀਅੰਤੁ
 ਆਨੀ॥ ੨॥ ਕਛੁਸੁਛਬਾਤੀ॥ ਕਹੈਸਾਬਗਆਤੀ॥ ਜਿਸੀਨਾਬ
 ਦੀਨੀ॥ ਤਿਸੀਲੈਲਿਖੀਨੀ॥ ੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ॥ ਦਿਨਏਕਕ੍ਰਿਪ०
 ਨਿਧਆਛੁਭਲੇਇਹਭਾਂਤਕਿਧੈਸੁਸਕਾਗਬਿਚਾਗਾ॥ ਖਾਲਸ
 ਪੰਥਪ੍ਰਗਾਸਕਰੈਜਿਹਕਾਜਪਠੈਮੁਹਦੀਨਦਿਆਗਾ॥ ਆ
 ਦਿਸੁਦੇਬਿਪ੍ਰਤੰਛਕਰੈਬਰਪੁਰਲਹੈਤਿਹਤੇਨਿਜਭਾਗਾ॥ ਹੋਇ
 ਬਿਸੈਅਰਿਪੁਜਭਸੈਜਗਜੀਤਬਜੈਰਨਜੀਤਨਗਾਰਾ॥ ੪॥ ਤੋਟਕ
 ਛੰਦ॥ ॥ ਇਹਭਾਂਤਬਿਚਾਗਦਿਆਰਤਬੈ॥ ਕਰਜੰਗਮਅਰੰਭ
 ਨਲੀਨਅਬੈ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਦਿਜਦੇਸਨਦੇਸਬੁਲੇ॥ ਸਬਆਵਤ
 ਭੇਚਲਤੋਨਥਲੈ॥ ੫॥ ॥ ਇਕਕੋਤਕਦੇਖਨਕਾਜਕਿਧੈ॥ ਕਰੁ
 ਨਾਨਿਧਕਾਰਜੁਕੀਨਸਿਧੈ॥ ਮਥੁਰਾਪੁਨਕਾਂਸਿਪਰਾਗਭਨੇ॥

ਦਿਜਾਐਧਪੁਗੀਸੁਬੁਲਾਇਲਿਨੇ॥ ੬॥ ਕਸਮੀਰਕਿਧੋਜੁਲੋ
 ਰਸੁਨੀ॥ ਸਭਾਮਾਵਤਭੇਸੁਹਜੁਰਗੁਨੀ॥ ਇਹਭਾਂਤਮਿਲੇਐਤਿ
 ਹਮਾਨਮਿਲਾ॥ ਕਹਕੋਨਲਖੈਪ੍ਰਭਕੀਸੁਕਲਾ॥ ੭॥ ਤਿਹਮੰ
 ਨਸੁਲੰਛਹਜਾਰਜੁਗੇ॥ ਕਛੁਬੋਲਲਏਕਛੁਆਪਤੁਗੇ॥ ਇ
 ਤਮਾਨਪਾਮੰਡੁਜੁਕੋਸੁਪਨਾ॥ ਇਕਮਾਨਨਤੇਨਹੀਜਾਤਭਨ
 ॥ ੮॥ ਪ੍ਰਭਭੇਜਨਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਕਰੇ॥ ਇਕਕਾਚਕਿਧੋਪੁਨਪਾਕ
 ਖਰੇ॥ ਬਗੀਚਾਂਦਪਖੀਰਪੁਲਾਵਪਨੇ॥ ਲਭੁਆਪੁਨਮਾਸਸ
 ਰਾਬਸਨੇ॥ ੯॥ ਭੁਲਪਾਪਰਪੂਰਿਕਚੋਰਮਹਾਂ॥ ਬਹੁਆਦਿ
 ਕੜਾਹਸਲੂਨਅਗਾ॥ ਪਾਨਮੋਰੁਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਕਰੇ॥ ਮੁਖਏ
 ਕਕਵੀਕਹਕੋਨਰਹੈ॥ ੧੦॥ ਦਿਜਹੇਰਤਾਂਲਖਮਾਵਪਨੇ॥
 ਕਰਪਾਂਤਹਪਾਂਤਬਿਠਾਇਦਿਨੇ॥ ਮੁਖਬਾਕਕਹੈਇਹਭਾਂਤ

੧੪੯

ਸ੍ਰੀ ਸੁਨਲੇਹੁ ਸਭੈ ਦਿਨ ਬਾਤੁ ਨ ਜੋ ॥ ੧੧ ॥ ਭੁਜੀਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ
 ॥ ਦਹੀ ਖੀਰ ਪੁਰੀ ਜਿ ਤੇ ਬਿੰ ਪੁਖੈ ਹੈ ॥ ਕੜਾਹੀ ਪੁਲਾਵੀ ਜਿ ਤੇ ਯੋ
 ਜਿ ਦੈ ਹੈ ॥ ਤਿਨੈ ਜਾਨ ਦੈ ਹੈ ਟਕਾਇ ਕ ਦੰਛਾ ॥ ਕਹੈ ਜਾਇ ਸਾਗੇਲ
 ਵੈ ਜੈ ਸਇੰਛਾ ॥ ੧੨ ॥ ਤੋਟ ਕ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਨਿਜ ਮਾਸੁ ਸਰਾਬੁ ਜੁ
 ਖਾਵਹਿਗੇ ॥ ਸਰਫੀ ਦੁਹ ਪਾਂਚ ਸੁਪਾਵਹਿਗੇ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤ ਛੰਡੋਰ
 ਫਿਰਾਇ ਦਯੋ ॥ ਸੁਨ ਬਿੰ ਪਨ ਮੰਧਿ ਸੁਕਾਨ ਕਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਬਿਬਥ
 ਰਹੁ ਤੇ ਬਡ ਪੇਰ ਬਨੇ ॥ ਦਿਨ ਦੋਰ ਚਲੇ ਯਹ ਬਾਤ ਸੁਨੇ ॥ ਨਿਗਮ
 ਜਸ ਰਾਬ ਕੇ ਬਾਡ ਬਲੇ ॥ ਤਿਹ ਮਾਵਤ ਦੋਰ ਤ ਬਿੰ ਪ ਪਨੇ ॥ ੧੪ ॥
 ਕਈ ਮਾਨਤ ਹਾਂਜੁ ਹਜਾਰ ਜੁਗੇ ॥ ਨਹਿ ਦਾਰਹਿ ਪਾਗ ਸੁਜਾਤ ਰਗੇ ॥ ਕ
 ਛੁਬੇ ਰਗੇ ਜਬ ਬਾਕਿ ਪਿਛੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨਸ ਭੇਜ ਕੈ ਫੇਰ ਪੁਛੈ ॥
 ੧੫ ॥ ਪਾਧਰੀ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਪੁਨ ਕਹੀ ਮੇਸ ਕਰਨਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਫਿ

ਰਪੁਛੇਜਾਇ ਇਨਕੋਸੁ ਜਾਨਾ ॥ ਪੁਸਾਦਿ ਮਹਾਂਜੇ ਛਕੈ ਕੋਇ ॥
 ਸੋਮੁ ਹਰਪਾਂਚਲੇਵੈ ਸੁਸੋਇ ॥ ੧੬ ॥ ਅਵਗਮੰਨੁ ਜੋ ਕਰਿ ਸਗੀ
 ਗੁਦੈਟਕੇ ਦੰਛਣ ਲੇਗੁ ਬੀਗ ॥ ਯੋਹੁ ਕਮੁ ਮਾਨੁ ਪੁਛੇ ਸੁਜਾਇ
 ॥ ਰਹਸਹਸਪਾਂਚ ਬਾਕੀ ਬਨਾਇ ॥ ੧੭ ॥ ਫਿਰਕਹੀ ਮੇਸਤਿ
 ਨਾਮੁ ਹਜੂਗਾ ॥ ਸੋਪਾਂਚ ਬਾਕਿ ਰਹੇ ਜਰੂਗਾ ॥ ਬਹੁ ਬੇਰਬਾਰੁ ਪੁ
 ਛੇ ਜੁਧਾਇ ॥ ਸਬਰੁ ਬੇਲੋਭ ਕੇ ਮੰਧਿ ਜਾਇ ॥ ੧੮ ॥ ਜਬਰਹੇ ਪ
 ਝਾਪਾਟਏ ਕਾ ॥ ਦੀਨੇ ਬਿਠਾਇਆ ਛੇ ਸੁਨੇ ਕਾ ॥ ਯੋਭਏ ਗਰਕਲੇ
 ਭਾਦਮੰਧਿ ॥ ਇਕਨਾਮੁ ਮਾੜਹਗੇ ਜੁਜੁੰਧਾ ॥ ੧੯ ॥ ਜੋ ਅੰਗੁ ਹੁਤੇ
 ਕੇਤਕਹ ਜਾਗਾ ॥ ਤਿਨਟਕਾ ਦੰਛਣ ਭੋਜਨਾਗਾ ॥ ਤਬਖਾਇ ਤੋਜ
 ਦੀਨੇ ਉਠਾਇ ॥ ਨਗਮਾਦਰੁ ਕੀਨਾ ਛੇ ਬਨਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਮੁਖ
 ਰਿਬਿਦਸੀ ਯੋਭਿ ਚਾਗਾ ॥ ਯਹਹੈ ਨਬਿੰਪਲੂ ਚੇਗਾ ॥ ਇਨ

੧੫੦

ਕਰਨਹੁਤੀਆਛੀਸਜਾਇ॥ਪਰਦੂਰਦੇਹੁਇਨਕੋਉਠਾਇ
॥੩੧॥ਜਿਨਾਮਚਯੋਖੀਰਭੋਜਨਕਰਾਹਾ॥ਤਿਨਮੁਹਰਮੁਹਰ
ਪਾਂਚੋਦਿਆਗਾ॥ਬਹੁਭਾਂਤਮਾਨਤਿਨਕੋਸੁਕੀਨਾ॥ਇਹਸਹੀ
ਬਿੱਪਕਹੀਮੇਸਦੀਨਾ॥੩੨॥ਵਹਨਹੀਬਿੱਪਹੈਲੂਚਮੂੜਾ॥
ਇਹਮਹਾਂਸੁਧਹੈਮੰਤਗੁੜਾ॥ਇਹਕਲੀਕਾਲਕੇਮੱਧਿਘੋਗਾ॥
ਬਹੁਚਲਾਰੀਭੁਛਲਬਲਨਜੇਗਾ॥੩੩॥ਸਾਧੂਸੁਸੁੱਧਜਗ
ਗਹਿਅਲੋਪਾ॥ਬਹੁਧਾਰਦੰਭਮਨਸਾਧਧੋਪਾ॥ਨਿਜਕਹਨ
ਆਪਹਮਸੋਨਕੋਇ॥ਹਮਕਰੈਆਪਸੋਸਹੀਹੋਇ॥੩੪॥ਸੁ
ਕਿਸਨਗਮਜੇਧਾਅਨੇਕਾ॥ਸਭਕਰੇਜਾਨਹਮਰੇਸੁਏਕਾ॥ਇ
ਮਾਨੈਆਪਕੋਅਧਿਕਜਾਨਾ॥ਨਹੀਸਬਦਨਾਮਕੋਕਛੂ
ਗਮਾਨਾ॥੩੫॥ਇਹਭਾਂਤਪ੍ਰਭੂਤਿਨਕੋਧਿਕਾਗਾ॥ਲਖਦੁਜੈ

ਦਿਜੈ ਕੀਨੋ ਪਿਆਗਾ ॥ ਇਕ ਦੋਸਲੀ ਨਤਿ ਨ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ॥ ੩
 ਬਲਿ ਪਾਸਿ ਪਬ ਚਯੋ ਸੁਨਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਦੇਬੀ ਸੁਪੁ ਜਕੀ ਕ
 ਥਾਨੀ ਕਾ ॥ ਸਬ ਕਹੇ ਮਾਨ ਹਮ ਕੋ ਸੁਠੀ ਕਾ ॥ ਜਿਮ ਹੋਇ ਜਾਨ ਕ
 ਲੀ ਪੁਤੰਛਾ ॥ ਸਭ ਕਹੇ ਕਥਾ ਤਾ ਕੀ ਸੁਸੁੰਛਾ ॥ ੨੫ ॥ ਪੁਜਾ ਪੁਯੋਗ
 ਬਲ ਦਾਨ ਮੰਤ੍ਰਾ ॥ ਲਿਖਨੇ ਪਛਾਨ ਬੇਦਾਨ ਮੰਤ੍ਰਾ ॥ ਇਹ ਕਹੇ ਖੋਲ
 ਹਮ ਕੋ ਜੁਭੇ ਦਾ ॥ ਜਿਮ ਸਰਬ ਸਾਸਤ੍ਰ ਉਚਰੰਤ ਬੇਦਾ ॥ ੨੬ ॥ ਇਮ
 ਸੁਲਤ ਬੈਨ ਬੋਲੇ ਸੁਬਿੰਘਾ ॥ ਮੇਕ ਹੋ ਬੈਨ ਕਰੁਣਾ ਆਪਿੰਘਾ ॥
 ਇਹ ਜਿਤ ਕ ਬਿੰਘਾਇ ਹ ਦੇਸ ਆਹਿ ॥ ਨਹੀ ਹੋਤ ਕਾਜ ਇਨ ਤੇ
 ਨਿਬਾਹ ॥ ੨੭ ॥ ਜਿਮ ਆਪਨਾ ਬਦੇਵਾਨ ਦੇਵਾ ॥ ਤਿਮ ਵਹੈ ਬਿੰ
 ਪਾ ਮਾਛੇ ਮਭੇਵਾ ॥ ਹੋ ਦੰਤਾਨੰਦ ਤਾ ਕੋ ਸੁਨਾਮ ॥ ਉਜੈ ਨ ਮੰਧਤਾ ਕੋ
 ਸੁਧਾਮ ॥ ੨੮ ॥ ਏਜਿਤ ਕ ਬਿੰਘ ਤਾਰੇ ਸੁਜਾਨ ॥ ਵਹ ਉਰਗ ਨਾਭ

੧੫੧

ਲੀਜੇਪਛਾਨਾ ਚਕਵੀਸੁਕੰਜਇਨਕੋਨਿਹਾਗਾ ਵਹਦਿਨਧਿ
 ਨਾਥਮਾਛੋਦਿਆਗਾ ॥ ੩੧ ॥ ਕਾਲੀਸੁਦੇਵਿਤਾਕੋਪ੍ਰਤਿਛਾਜ
 ਨੀਤਮੋਰਦੇਵਾਨਸਿੰਛਾ ਜੋਇਤੈਦੇਸਵਹਮਾਇਜਾਇ। ਤੋਕਾ
 ਜਪੁਰਹੈਵੈਬਨਾਇ ॥ ੩੨ ॥ ਅੰਕਾਂਸਿਥਿੰਪਜੋਕਾਸਮੀਗਾ ਸਬ
 ਹੈਂਹਜੂਰਪਗਜਲਜਤੀਗਾ ਜੋਮੋਰਕਹੀਮਾਨੇਨਨਾਥਾ। ਤਬ
 ਲੇਹੁਪ੍ਰਛਇਨਤੇਸੁਗਾਥਾ ॥ ੩੩ ॥ ਇਹਮੰਤਬੇਦਪਛਹੈਬਨ
 ਇ। ਨਹੀਕਛੁਸੀਕਯਮੇਲਖਾਇ। ਬਹੁਹੋਇਪੁਰਪਰਗਾਇ
 ਨਹੋਇ। ਯਹਜਨਲੇਹੁਸੀਸਾਨਕੋਇ ॥ ੩੪ ॥ ਜੋਵਹੈਮਾਇਪ੍ਰਭ
 ਜੁਸੁਈਤਾ ਜੋਚਹੈਨਾਥਸੋਹੋਇਗੀਤਾ। ਮਾਗੈਜੁਇਛਹੈਦਯਾ
 ਸੀਧਾ। ਪ੍ਰਭਕਰੈਬਾਤਕੋਲੈਪ੍ਰਬੰਧਾ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਣਮੇਸਬਕ
 ਤਾਕੋਨਿਧਾਨਾ। ਮਨਿਕਹੀਚਿਤਵਾਕੀਚਿਤਾਨਾ। ਇਹਦੇਸਲੇ

ਹਤਾ ਕੋ ਬੁਲਾਇ॥ ਜਿ ਮ ਬਨੈ ਕਾ ਜੁਇ ਹੁ ਪੁਰਾ ਆਇ॥ ੩੬॥
 ਸੁਆਰੀ ਮਨੁ ਛਪ ਠੀਐ ਸੁਵੇਸਾ॥ ਤਿਹ ਲੇਹਿ ਬੇਲਾ ਅਪਨੇ ਸੁ
 ਦੇਸਾ॥ ਜੇ ਓਕ ਹੋ ਬੈਨ ਕਰੀਐ ਸੁਪੁਜਾ॥ ਤਜ ਮੇਰੇ ਰਤੀ ਜਾਹੁ
 ਦੂਜਾ॥ ੩੭॥ ਏਈ ਕਥਾ ਨ ਕਰਤੇ ਨਿਧਾਨ॥ ਮੇਲਾ ਜੁ ਹੋ ਲਪ
 ਹੁ ਚਮੇ ਸੁਆਨਾ॥ ਦੇਸਾਨ ਦੇਸ ਸੀਗਤਾ ਅਨੇਕਾ॥ ਪਹੁ ਚੀਹੁ
 ਗਇ ਛਤ ਬਬੇਕਾ॥ ੩੮॥ ਕਈ ਅਨ ਕਸੀ ਗਸੀਖਾ ਨ ਪਾ
 ਹੁ॥ ਆਵੰਤ ਪ੍ਰੇਮੁ ਧਾਰਤ ਪਾਹੁ॥ ਸਬਦੀ ਉਚਾਰ ਬਾਜੰਤਤ
 ਗ॥ ਜੇ ਗੀ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ੩੯॥ ਕੀਰਤ ਪੁਰਾਨ ਪੁਰਾਨ
 ਨਦ ਮੰਧਿ॥ ਨਿਰਖੰਤ ਸੀਗਤਾ ਬੁਧ ਸੁਧਾ॥ ਜਨੁ ਛੀਗ ਸਿੰਧ
 ਕਰੁਣਾ ਅਗਾਰਾ॥ ਉਛਰੰਤ ਸੀਗਤਾ ਨਾਮੁ ਧਾਰਾ॥ ੪੦॥ ਵਹ
 ਸੁਧਾ ਮੰਧਿ ਹੋ ਗੈ ਅਪਾਰਾ॥ ਇਹ ਸਰਬ ਰੂਪ ਸੇਭੈ ਸੀਗਾਰਾ॥

ਜੋਭਿਨਭਿਨਬਰਦੇਬਿਚਾਗ। ਤੋਹਤਏਕਕਥਕੋਪਸਾਗ।
 ੪੧। ਨਿਜਖੁਸੀਮਹਲਹੋਕਰਦਿਆਗ। ਪਲਮੰਧਿਕਰਤ
 ਜਗਕੋਉਧਾਗ। ਉਚੇਸਥਾਨਦਮਦਮਹਜਾਨ। ਦਰਸੰਜੁ
 ਦੇਤਕਰੁਲਾਨਿਧਾਨ। ੪੨। ਸੋਦਿਬਰੁਪਤਖਤੰਅਕਾਲ।
 ਤਿਹਸੋਭਕੋਨਬਰਨੈਬਿਸਾਲ। ਉਚੈਅਪਾਰਗਗਨੰਸੁਮੰ
 ਧਿ। ਜਨੁਪੰਥਜਗਜੁਸੁਮੇਰਸੁੰਧ। ੪੩। ਵਹਭਕੇਈਰਖ
 ਬੈਰਬਾਦ। ਇਹਦਿਪੈਸੁੰਧਆਛੇਅਨਦ। ਤਹਕਰਤਪੰਛ
 ਰਾਸਰਬਭੇਗ। ਇਹਦਿਪੈਜਾਨੁਗਿਹਰਾਜਜੇਗ। ੪੪। ਤਿ
 ਹਮਤਲੇਸਬੈਠੰਤਜਾਨ। ਜੇਕਾਮਕੋਧਤਨਭਰਬਖਾਨ। ਇ
 ਹਰਾਜਬੈਠਦੀਨਾਨਦਿਆਲਾ। ਅਸਪੁਜਹਪੁਤਲਾਇਕ
 ਵਿਸਾਲ। ੪੫। ਜਿਹਕੋਟਿਇੰਦ੍ਰਕੀਨੇਕਰੇਗੁ। ਸਭਜੀਵਜੀ

ਤਲੇਖਾ ਸੁਲੇਗਾ ॥ ਇਹ ਕਨਕ ਸੁੰਧਾ ਮਾਨਕ ਜਟੰਗਾ ॥ ਨਿਜ ॥
 ਹੀਰ ਚੀਰ ਮੁਕਤਾ ਸੁਭੰਗਾ ॥ ੪੬ ॥ ਵਹ ਮਨ ਕਦੋਖ ਪੁਕੋਖ
 ਰਾਨਾ ॥ ਇਹ ਸੁੰਧ ਰੂਪ ਜਨੁ ਰਸ ਮਭਾਨਾ ॥ ਤਿਹ ਸਪਤਾ ਸਿੰਗਰੀ
 ਗਾ ਸੁਧਾਗ ॥ ਇਤ ਸਤ ਹਨਾਰਿਆ ਛੀ ਨਿਹਾਗ ॥ ੪੭ ॥ ਨਿਜ ਸੁ
 ਧਾ ਸਾਤਿ ਸਿੰਗਰ ਬਿਲੋਕ ॥ ਜਿਹ ਨਿਰਖ ਨੈਨ ਭਾਜੀ ਤੇ ਸੇਕ
 ॥ ਜੇ ਸਰਬ ਸੇਭ ਬਰਨੇ ਜੁਜਾਨਾ ॥ ਨਹੀ ਕਮਲ ਜਾਇ ਅੰਤਹ
 ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੪੮ ॥ ਵੇਹਗਾ ॥ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਤ ਬਰਬ ਖਤ ਪ੍ਰਭਾਸੀ
 ਗਤ ਦੇਤ ਦੀਦਾਗ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਭਵ ਮਾਪਦਾ ਕਾਟਤ ਨਦਰ
 ਨਿਹਾਗ ॥ ੪੯ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ॥ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਦਿਪੇ ਜੁ ਸਿੰਘਾ
 ਸਨੁਤਾ ਪਰਪਾਵਰ ਤੇ ਪਲਧਾਰੀ ॥ ਸੀਕਰ ਬ੍ਰਹਮ ਜੁ ਸੇਸ ਜ
 ਪੇ ਮੁਖ ਨਰਦ ਸੇ ਜਿਹ ਕੋਰਹ ਭਾਗੀ ॥ ਬਾਸਵ ਅੰਗ ਜਲੇਸਨ

ਪਾਵਤ ਸੁਰਜ ਚੰਦ ਲਏ ਨ ਨਿਹਾ ਗੀ ॥ ਤਾ ਪਦ ਪੰਕਜ ਕੋ ਅਭ
 ਬੰਦਨ ਸੰਗਤ ਕੋਟ ਕਰੰਤ ਜੁਹਾ ਗੀ ॥ ੫੦ ॥ ਅੰਗ ਸੰਗਾਰ ਸੁਬਸ
 ਰੁਪਰੇ ਬਰਮਾ ਯੁਪ ਚਾਹੁ ਕਰੇ ਹਥੀਯਾ ਗੀ ॥ ਪੇਟੀ ਕੀਧੋ ਚਿਲ
 ਤਾਦਿ ਪਖੰਜਰ ਬੰਦ ਛੁਟੇ ਸੁਮਗਾਰ ਪਿਛਾ ਗੀ ॥ ਸੀਫ ਸਰਾਸ
 ਨ ਅੰਗੁ ਪਰੇ ਬਰਚਾਹੁ ਨਿਖੰਗ ਭਰੇ ਸਰਨਾ ਗੀ ॥ ਚੌਰ ਕਰੈ ਬਿਬ
 ਚਿਰ ਸੁਸੇਵਕ ਹੀ ਜਮਨੇ ਸਰਮਾਨ ਨਿਹਾ ਗੀ ॥ ੫੧ ॥ ਯਾ ਬਿਧ
 ਦੇਤਾ ਦਿਦਾਹੁ ਜਲੰਛੁ ਲਸਿਛੁ ਲਨਾ ਮਾਮਗਾਰ ਭੰਡਾ ਗੀ ॥ ਕੇ
 ਟਿਜ ਨਿਮਕੇ ਪਾਪ ਦਲਿ ਝਨਕਾਟਤ ਚੰਛੁ ਸੁਪਾਸੁ ਨਿਹਾ
 ॥ ਸਾਂਤ ਸੰਤੋਖ ਦਿਵੈ ਪਨ ਪੂਰਨ ਜੇਨ ਮੁਨਾਦਿ ਕਪਾਵਤ ਪਾ
 ਗੀ ॥ ਤਾਂ ਸੁਖੀ ਮੇਨਿ ਜਜਾਇ ਸਮਾਵਤ ਸੁੰਨ ਗੁਫਾ ਭੁਮਸਾਤ ਅ
 ਗਾ ਗੀ ॥ ੫੨ ॥ ਮੇਲ ਅਪਾਰ ਭਯੋ ਦਰਬਾਰ ਸੁਮਾਰ ਕਰੈ ਕਿਹ

ਕੀਮਤਿ ਭਾਗੀ॥ ਲਾਲਗੁਲਾਲ ਉਡੈ ਅਲਤਾਸੁ ਅਬੀਗਛੁ ੧੫੪
 ਟਤਹੈ ਪਿਚਕਾਗੀ॥ ਰੰਗ ਭਰੇ ਸਭ ਕੇ ਭਟਵਾ ਭਟਹੈ ਇਹੈ ਸੰ
 ਭਹੀ ਮਤਿ ਵਾਗੀ॥ ਤੀਨ ਦਿਨ ਭਰ ਪੁਗਇ ਸੀ ਬਿਧ ਅਨ ਦਰੁ
 ਪਪ੍ਰਤੰ ਛਬਿਹਾਗੀ॥ ੫੩॥ ਪੁਰਨ ਬੀਤ ਮਹੱਲ ਅਯੋਤ ਬਲੈ
 ਗਜ ਬਾਜ ਨ ਜੀਨ ਸਿੰਗਾਰੇ॥ ਆਯੁ ਧਿਆਨ ਅਨੇਕ ਬਿਧ ਨ
 ਕੇ ਭੁਖਨ ਅੰਗੁ ਨਿਸਾਨ ਨ ਗਾਰੇ॥ ਸਾਜ ਕਿਧੈ ਦਲ ਜੁਧ ਅਨੁ
 ਪਮ ਖੇਲ ਨ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਜੁ ਪਗ ਧਾਰੇ॥ ਦੇ ਦਿਸ ਸਾਜ ਦਲ ਨ ਅੰ
 ਨੀਤ ਹਕੈ ਟਚ ਰਿੰਕ ਰੈਂ ਸੁ ਬੀਚਾਰੇ॥ ੫੪॥ ਤੇਟ ਕਛੰਦਾ॥
 ਇਹ ਭਾਂਤ ਜੁ ਕੋਤ ਕਨੇ ਕਕਰੇ॥ ਮੁਖ ਏਕ ਹੁਤੇ ਨਹੀ ਜਾਤ ਰੇ॥
 ਜਬ ਰੈਨ ਪਰੀ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਨ ਬਸੇ॥ ਗਾਨ ਗੋਬੰਦ ਗਾਵਤ ਮੰਧਿ
 ਰਸੇ॥ ੫੫॥ ਫਿਰ ਭੋਰ ਭੁਏ ਨਿਜ ਬੈਰਤ ਬੈ॥ ਤਬ ਸੰਗਤ ਕੀ

ਨਬਿਦਾਸੁਸਬੈ॥ ਨਿਜਨੇਗਜਬਾਸਿਰਪਵਲਏ॥ ਸਿਰਸਿੰਖ
 ਨਲੈਜੁਬੰਧਾਇਦਏ॥ ੫੬॥ ਵਹਬੰਧਾਕਿਧੈਨਿਜਦੇਸਚਲੇ
 ॥ ਨਿਜਸਿੰਖਸਖਾਬਰਬੀਰਭਲੇ॥ ਗੁਨਗਾਵਤਨਾਥਕਿਧੈਸੁ
 ਮੁਖੀ॥ ਤਿਹਪ੍ਰਾਤਿਹੋਵਤਕੋਟਿਸੁਖੀ॥ ੫੭॥ ॥ ਇਹਭਾਤਸੁਆਸਿ
 ਖਦੇਤਕਿਧੈ॥ ਜਬਲੰਗਾਥਿਰਾਨਭਭਾਨਾਥਿਧੈ॥ ਜਲਪਾਵ
 ਕਪੈਨਪ੍ਰਚੰਡਨਿਧੈ॥ ਜਗਕਾਰਜਹੋਤਸੁਰਾਨਜਿਧੈ॥ ੫੮॥
 ਪਾਧਰੀਛੰਦਾ॥ ॥ ਤਬਲੰਗਾਸੀਸਕਰੁਨਾਨਿਧਾਨਾ॥ ਇਹ
 ਛੰਡਚਮਰਸੇਭੈਸੁਭਾਨਾ॥ ਇਮਕਹਤਾਮਾਪਨੇਗੋਨਿਵਾਸਾ॥
 ਜੋਸਖਾਸਿੰਖਸੋਭਾਸੁਬਾਸਾ॥ ੫੯॥ ਅਬਸੁਨੇਆਪਕੀਕ
 ਥਾਮੇਨਾ॥ ਜਿਮਕਰਤਾਬਸੁਖਜੁੰਧਸੈਨਾ॥ ਇਹਵਡੀਚਾਹ
 ਮਨਮੰਧਿਧਾਗਾਕਰਦੇ॥ ਵਿਪੁਜਕੋਸਰਬਸਾਗ॥ ੬੦॥ ਪੁਨ

ਕਰੋ ਖਾਲਸਾ ਖਗਨਿਧਾਨਾ ਜਿ ਕਰੇ ਤੁਹ ਕਦੁ ਸਟਾਨਹਾਨਾ ॥ ੧੫੫ ॥
ਉਮਾਦਿ ਸਕਤ ਮਾਤਾ ਮਨਾਇ ॥ ਜਿ ਮਾਮਧਿ ਕਪਥ ਮਹਿ ਹੁੰਸ
ਹਾਇ ॥ ੬੧ ॥ ਵਹਾਮਾਦਿ ਅੰਤ ਦੇਵੀ ਦਿਆਲਾ ॥ ਜਿ ਹਰਨੇ ਦੁ
ਸਟ ਦੋਖੀ ਕਰਾਲਾ ॥ ਜਿ ਹਰਗਤ ਮਾਪਲੀ ਨੇ ਬਚਾਇ ॥ ਖ
ਲਦਲਨ ਹਨ ਨ ਜਾ ਕੇ ਸੁਭਾਇ ॥ ੬੨ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤ ਚਿਤ ਪ੍ਰਭ
ਜੂ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਤਿਹ ਬਿੰਪ ਚਿਤੁ ਚਾਹਾ ਹਕਾਰਾ ॥ ਤਿਹ ਚਿਤੁ ਰੈਨ
ਦਿਨ ਕਰਤ ਜਾਨਾ ॥ ਵਹ ਬਾਨ ਇਤੈ ਪਹੁ ਚਮੇ ਜੁਆਨਾ ॥ ੬੩ ॥
ਤਬ ਮਾਹ ਜੂਗ ਕਿਨ ਸਿਖ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਇਹ ਮਾਨ ਬੈਰ ਪ੍ਰਭ
ਸੋ ਬਖਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਵਹੈ ਬਿੰਪ ਵਾਸੀ ਉਜੈਨਾ ॥ ਨਿਜ ਬਾਗ ਮੰਧਿ
ਹੇ ਕੁੰਜ ਸੁਮੇਨਾ ॥ ੬੪ ॥ ਦਰਸੀਨ ਕਾਜ ਜੁਲਾਨਿਧਾਨਾ ॥ ਵਹ
ਲਮੇ ਜਤ ਮਾਨੰਦਰਾਨਾ ॥ ਕਛੁ ਲੋਗ ਸਾਥ ਹੋ ਦਛਲੇ ਸਾ ॥ ਬ

ਹੁਭਾਂਤ ਜਾਨਸੀ ਦਰਬ ਦੇਸਾ) ੬੫) ॥ ਇਹ ਸੁਲਤਾਨ ਬੈਲ ਪੁਤ
 ਭੇਪੁ ਸੀਨਾ ॥ ਕਹੈ ਖੜਗ ਕੇਤ ਕੈ ਸਦਾ ਧੀਨਾ ॥ ਨਿਜ ਕਰਤਕ
 ਜਦਾ ਸਾਨ ਆਪਾ ॥ ਇਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੇ ਲਖ ਪੁਤਾ ॥ ੬੬
 ਸਦੈ ਯਾ ॥ ॥ ਯੋ ਬਤੀਯਾ ਸੁਨਿ ਕੈ ਨਿਜ ਦਾਸ ਨ ਪਾਸ ਹਜੂਰ
 ਉਤੈ ਸੁ ਉਚਾਗੀ ॥ ਤੇ ਨਿਜ ਰੱਖ ਕਰੈ ਨ ਦਿਨਾ ਅਸ ਕੇਤ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਧਰੈ ਬਲ ਕਾਗੀ ॥ ਕਾਜ ਕਰੈ ਤੁਮਰੇ ਸਭ ਪੁਰਨ ਚੂਰਨ ਕੈ ਸੁ ਅਰ
 ਨ ਬਿਦਾਗੀ ॥ ਭਾਗ ਸੁ ਤੁਲਨ ਹੀ ਤੁਮਰੇ ਜਗ ਐਰੁ ਸੁ ਨੇ ਬਤਿਯਾ
 ਅਸ ਧਾਗੀ ॥ ੬੭) ॥ ਇਹ ਭਾਂਤ ਸੁ ਆਪਾ ਬਿਚਾਰਤ ਹੋ ਉਤਾ ਬਿੰਪਉ
 ਨੈ ਇਹ ਭਾਂਤ ਕਈ ॥ ਲਖ ਕੈ ਸੁ ਪੁਤਾ ਪਦ ਯਾਨਿ ਧੋ ਕੇ ਤਿਨ ਚਿਤ
 ਬਿਖੈ ਬਤਿਯਾ ਸੁ ਰਈ ॥ ਕਿਹ ਭਾਂਤ ਹਜੂਰ ਦਿਦਾਰ ਕਰੈ ਬਹੁਈ
 ਹਕਿਧੈ ਦਰਬਾਰ ਹਈ ॥ ਬਿਨ ਬੈਲ ਸੁ ਯੋਗ ਪਯਾਨ ਨ ਹੀ ਇਹ

ਯੋਬਤਿਯਾਚਿਤਧਾਰਲਈ॥੬੮॥ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ ੧੫੬
 ਅਹੈਜੋਭਿਤਾਗੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਪਤਾਗੀ॥ਚਿਦਾਨੰਦਬਾਸੀ॥ਅਖੈ
 ਅੰਬਿਨਾਸੀ॥੬੯॥ਪਰੰਚੀਤਬਾਤਾ॥ਕਿਧੈਹੈਗਿਆਤਾ॥ਇਤੈ
 ਮੋਹਿਥਾਨੀ॥ਦਿਦਾਰੰਜੁਆਨੀ॥੭੦॥ਗੁਰੁਜੋਸੁਪੁਗਾ॥ਨਵੈਸ
 ਤਸੁਗਾ॥ਇਤੈਬਾਨਅਹੈ॥ਨਮੋਕੋਬੁਲੈਹੈ॥੭੧॥ਤਿਸੈਚੀਤਬ
 ਤਾ॥ਪ੍ਰਭੂਕੀਨਗਮਾਤਾ॥ਸਰੈਭੇਦਜਾਨੀ॥ਮੁਖੰਯੋਬਖਾਨੀ॥
 ੭੨॥ਕਹਾਬੋਲੁਧੁਗੀ॥ਕਰੈਤਾਦਿਦਾਗੀ॥ਸਿਖੰਯੋਸੁਨਈ॥
 ਇਹਾਲੈਬੁਲਾਈ॥੭੩॥ਪ੍ਰਭੂਯੋਬੁਲਾਵੈ॥ਹਮੇਆਪਜਾਵੈ
 ॥ਗੁਨੀਜਾਨਲੀਜੈ॥ਤਿਸੈਮਾਨੁਦੀਜੈ॥੭੪॥ਕਲੁਜੋਗਿਆ
 ਨੀ॥ਕਰੋਨਾਭਿਮਾਨੀ॥ਬਿਜੈਫੀਮਖਾਈ॥ਸੁਚੇਤਾਕਹਾਈ॥ਗ
 ਏਤੋਨਥਾਨੀ॥ਜਿਤੈਬੋਦਿਜਾਨੀ॥੭੫॥ਪ੍ਰਨੇਥੀਰਸੰਗਾ॥ਸ

ਭੈਂਜੁੰਧਮੰਗਾ॥ ਭੁਯੋਮੇਲੁਆਹੀ॥ ਤਿਸੈਬਾਗਮਾਹੀ॥ ੧੬॥ ਅ
 ਸੀਰੰਜੁਬਾਦੀ॥ ਦਈਬਿੱਪਮਾਦੀ॥ ਭੁਲੀਸੋਬਿਚਾਰੀ॥ ਅਭੁ
 ਤੰਮਪਾਰੀ॥ ੧੭॥ ਦੇਹਗਾ॥ ॥ ਅੰਪੰਡਿਤਜੇਤਕਗੁਨੀਕ੍ਰਿਪਾਸੰ
 ਧਕੇਤੀਗਾ॥ ਤਿਨਉਪਮਾਦਿਜਤਵਨਕੀਕਰੀ॥ ਅਧਿਕਮਤਿਧੀਰ
 ॥ ੧੮॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਏਤੁਮਰੀਲਾਇਕਪ੍ਰਭਗੁਨੀ॥ ਦਿੱਬਗਮ
 ਨਬਿੱਪਨਕੋਧਨੀ॥ ਇਹਸਮਅੰਰੁਗੁਨੀਮਤਸਾਰਾ॥ ਤੇਨਹੀਚੋ
 ਦਹਭਵਨਮੰਝਗਾ॥ ੧੯॥ ਯਾਕਹਪ੍ਰਗਟਕਾਲਕਾਮਾਈ॥ ਬੇ
 ਦਪੁਰਾਨਨਿਪੁਨਅਧਿਕਾਈ॥ ਯੇਤਾਕੀਜੋਭਾਤਬਘਨੀ॥ ਪਾ
 ਸਹਜੁਗਦਿਜਨਤਬਭਨੀ॥ ੨੦॥ ਤਾਸੇਕਛੁਬਾਤਪ੍ਰਭਪੁਛੀ
 ॥ ਤਿਨਨਿਜਬਰਨਸੁਨਾਈਸੁਛੀ॥ ਅੰਪੁਜਾਕੀਸਕਲਾਬਿਧਨੀ
 ॥ ਤਵਨੈਵਿੱਪਸੁਭਿਚਰਬਖਾਨੀ॥ ੨੧॥ ਫਿਰਤਿਨਮੇਸੇਕਹੀਬ

ਨਾਇ॥ ਕਰਨ ਬਾਤ ਕਾ ਲਿਜੁ ਗਾਮਿ ਧਿਗਾਇ॥ ਗਮ ਹੈ ਕਲੀਕਾਲ ੧੫੭
 ਕੇ ਲੋਗਾ॥ ਅੰਤ ਜੀਤ ਨਹੀ ਸਧੈ ਪ੍ਰਯੋਗਾ॥ ੮੨॥ ਭੁਜੰਗ ਛੰਦਾ॥
 ਸਰੀਰ ਜੁ ਸਾਧੀ ਅਨੇਕ ਬਖਾਨੇ॥ ਕੀਧੋਨੇ ਮਥੁੰਤ ਨਹੀ ਅੰਤ ਜਾਨੇ
 ॥ ਧਨੰਜਾਨੁ ਮਾਯਾ ਪਾਨੀ ਕਾ ਜਹੇਈ॥ ਕਰੈ ਜੋ ਸੁ ਛੰਡੀ ਮਹਾਂਸੁ
 ਧਰੇਈ॥ ੮੩॥ ਭੁਮੇਗ ਜੁ ਦੇਸੀ ਨਹੀ ਪਾਤਸਾਹੀ॥ ਇਹੈ ਪੂਜ
 ਮਾਸੀ ਜੁ ਕਾਜੀ ਨਿਬਾਹੀ॥ ਧਨੰ ਕਾ ਜਜਾਨੇ ਸਭੈ ਪੁਰਹੇਈ॥ ਬਿਨ
 ਬਿੰਤ ਬਿਤੋ ਨਹੀ ਕਾਜ ਕੋਈ॥ ੮੪॥ ਜਬੈ ਬਿੱਪਤੋਨੈ ਅਸੀ ਬੈਨ
 ਠਾਨੀ॥ ਤਬੈ ਕਾਜਿ ਬਿੱਪਤਿ ਯੋ ਬਖਾਨੀ॥ ਧਨੰ ਕੀ ਸੁਚਿਤਾ ਕ
 ਰੋਚਿਤ ਨਹੀ॥ ਜਿਤਾ ਜੋ ਸੁਚਾਹੇ ਤਿਤਾ ਲੇਹੁ ਆਹੀ॥ ੮੫॥ ਚੋਪ
 ਈ॥ ॥ ਇਨ ਕੀ ਹਿਸਟ ਸੁਪਾਰਸ ਜਾਨੇ॥ ਯਾ ਮੇਰੀ ਨਭੇ
 ਦਪ ਛਾਨੇ॥ ਅੰਗੁ ਬਾਤ ਜੇਤ ਕਰੁ ਮਤਾਖਹਾ॥ ਇਨ ਤੇ ਸਹੀ ਸੰਤਿਕ

ਗਲਾਖਹੁ॥ ੮੬॥ ਤੁਮਾਇਨਕਹਮਾਨਸਜਿਨਜਾਨੇ॥ ਪਰਸੁਮ॥
 ਰਬਤਨੁਧਰਿਅਨੁਮਾਨੇਹੁ॥ ਸੀਤਨਕੀਰੰਛਹਿਤਸਹੀ॥ ਕੋਤ
 ਕਕਹਿਤਨਾਥਇਹਅਹੀ॥ ੮੭॥ ਤੁੰਦਪਤਿਨਯੋਬਚਨੁਉ
 ਚੋਗੇ॥ ਧਨਬਿਨਕਾਜਨਹੋਤਨਿਹੋਗੇ॥ ਤਿਨਯੋਕਹੀਭੋਗਇ॥
 ਗੋ॥ ਇਨਕੀਜਮਾਸਕਲਪਨੁਲਹੇ॥ ੮੮॥ ਇਹਬਿਧਤਾ
 ਕੀਜਮਾਕਰਾਈ॥ ਭਾਂਤਿਭਾਂਤਿਕੀਜਮਾਕਰਾਈ॥ ਪੁਨਿਸਤਿਗੁ
 ਰਗ੍ਰਿਹਕੀਸਪਯਾਨ॥ ਤਾਲਮਿਦੰਗਬਜਤਬਿਧਨਾਨ॥ ੮੯
 ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਅਸਤਾਚਲਦਿਨਮਫਿਗਯੇਚਢੁਯੋਗਗਨ
 ਉਤਚੰਦਾ॥ ਉਭਗਦੀਪਕੁਮਦੀਨਜੁਤਗ੍ਰਿਹਗ੍ਰਿਹਭਯੋਅਨੰਦ
 ॥ ੯੦॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਰੈਨਬਿਤੀਤਭਈਜਬਸਾਗੀ॥ ਉਹਿਦਿਸ
 ਚਕੋਨਿਪਤਬਰਭਾਗੀ॥ ਬਿਗਸਤਭਯੋਤਾਹਿਪ੍ਰਵਾਗਾ॥ ਬਾਰ

ਜਦਿਨਚਰਜੀਵਹਜਾਗਾ॥੯੧॥ਜਾਗਤਭਏਸਕਲਨਰਨਗੀ
 ॥ਲਗੇਆਪਨੇਸਗਲਬਿਹਾਰੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਦਸਵਾਅਵ
 ਤਾਗੀ॥ਭਯੋਸੁਚੇਤਬਿਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰੀ॥੯੨॥ਭੂਖਨਬਸਨ
 ਬਚਿੰਤਬਨਾਏ॥ਆਵਧਅੰਗਅਨੁਪਛਕਾਏ॥ਚਿੰਤਬਚਿ
 ਤਸੁਕਮਰਛਕਾਈ॥ਰਾਜਤਖਤਪਰਬੈਰੇਆਈ॥੯੩॥ਸ੍ਰੀ
 ਦਰਛਰਤਚਮਰਚਹੂਓਗਾ॥ਮਾਨਸਰੋਵਰਹੀਸਕਿਸੋਗਾ॥ਸ੍ਰੀ
 ਮੁਖਬੈਰਪ੍ਰਭੁਇਮਗਾਯੋ॥ਮੇਲਾਚਢਤਸੁਮਾਰਕਰਾਯੋ॥੯੪॥
 ॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਨੇਬਖਵਾਸਮਸੰਦਗਲਮੰਤ੍ਰੀਅਵਗਦਿਵਾ
 ਨਾ॥ਕਰਿਸੁਮਾਰੁਸਬਦਰਬਕੋਮੇਸਬਖਾਨਯੋਆਨ॥੯੫॥ਥੋ
 ਪਈ॥ ॥ਕੇਤਕਦਿਨਸੁਮਾਰੁਕਰਾਈ॥ਸਿੰਖਮਨਅਨਹ
 ਜੂਰਸੁਨਾਈ॥ਆਗਪਾਛਕੀਅਚੜਤਹਸੁਮਾਰਾ॥ਛਿਅ

ਤਿਨਚੜੀਲੋਛਦਰਬਾਗਾ॥੯੬॥ਸੁਨਸ੍ਰੀਮੁਖਇਹਬਿਧਫੁ
ਰਮਾਈ॥ਜਮਾਕਰੋਇਕਰੋਰਬਨਾਈ॥ਯੈਸਤਿਗੁਰਕੀਆਈ
ਸਪਾਈ॥ਸਰਬਬਿੰਤਲੈਜਮਾਕਰਾਈ॥੯੭॥ਕਿਤਕਸੰਗੁ
ਬਾਕੀਗਹਿਗਯੋ॥ਸੋਭੀਤੋਰਦਯਾਨਿਧਦਯੋ॥ਬਾਕੀਟਹਲ
ਪਾਸਜੋਬੀਗਾ॥ਤੇਅਬਰਹੇਕਮਲਪਗਤੀਗਾ॥੯੮॥ਦੋਹ
ਰਾ॥ਜੇਹੁਭਲੇਸਿਰਪਾਇਦੈਕਿਪਾਸਿਧਹਰਿਗਾਇ॥ਬਿ
ਦਾਕਰੀਸਭਸੰਗਤਾਬਾਕੀਰਹੀਬਨਾਇ॥੯੯॥ਚੌਪਈ॥
ਕੇਤਕਬਸੇਕਮਲਪਗਤੀਗਾ॥ਕੇਤਕਗਏਧਾਮਬਰਬੀਗਾ॥
ਆਸਿਖਦੇਤਪ੍ਰਭੂਕਹਜਾਹੀ॥ਕੋਟਿਭਾਂਤਿਉਪਮਾਸੁਬਕਾਂਹੀ॥
੧੦੦॥ਜਬਲਗਥਿਰਾਸੇਸਸਿਰਸੇਹੈ॥ਸੁਰਜਚੰਦਗਗਨ
ਮਗਜੋਹੈ॥ਤਾਤੇਅਧਿਕਾਮਗਮਤਿਰਜੈ॥ਅੰਤਪ੍ਰਗੁਰਕੇ

ਸਿਰਛਾਜੈ॥੧੦੧॥ਯੋਸੀਗਤਮੁਖਕਹਤਸਿਧਾਈ॥ਕਿਤਕ ੧੫੯
 ਤੀਰਗੁਰਦੇਵਸੁਹਾਈ॥ਸੇਵਕਰੈਸਤਿਗੁਰਕੀਨਾਨਾ॥ਸਸਤ੍ਰ
 ਅਸਤ੍ਰਧਰਬੀਗਨਿਧਾਨਾ॥੧੦੨॥ਸਵੈਯਾ॥ਸੇਵਕਤੇਜ
 ਦਯਾਨਿਧਿਸਾਹਿਬਲੀਨਤਬੈਦਿਜਤੀਰਬੁਲਾਈ॥ਯੋਸੁਨਿ
 ਕੈਬਤੀਯਾਦਿਜਪੁੰਗਵਆਵਤਤੇਮਨਮੇਦਬਛਾਈ॥ਅ
 ਸਿਖਦੈਤਿਨਕੋਟਬਿਧਾਨਸੇਸੀਗੁਰਕੀਤਿਨਕੀਰਤਗਾਈ॥
 ਦਾਨਸੁਦੈਸਨਮਾਨਕਿਧੈਨਿਜਆਦਰਸੇਸਤੁਲੀਨਬਿਠਾਈ
 ॥੧੦੩॥ਦੇਹਗਾ॥ਅੰਚੁਤਮਲਖਅਨਿਤਗੁਰਤਿਨਸੇਕ
 ਹੀਸੁਨਾਇ॥ਸਤੁਪੁਜਾਬਿਧਦੈਬਿਕੀਰਮਸੇਕਹੋਬਨਾਇ॥੧
 ੦੪॥ਪਾਧਗੀਛੰਦਾ॥ਕਾਲੀਸੁਪੁਜਕੀਸਰਬਸੋਜਾ॥ਤੁਮ
 ਕਹੋਬਿੰਪਸੀਜੁਕਤਮੋਜਾ॥ਕੁੰਕਮਗੁਲਾਬਧਨਜਾਗੁਪਾ॥

ਅੰਛਤਪ੍ਰਤਾਦਿਕਹੁਦਿਜਨਭੂਪ॥੧੦੫॥ਬਹੁਗਰੀਅੰਛ
ਪਾਸੁਪਾਗ॥ਜੀਤਿਲਾਂਆਦਿਚੰਦਨਸੁਢਾਗ॥ਅਹਿਖੇਅਜਾ
ਦਿਪਸੁਅੰਮਨੇਕਾ॥ਤੇਭਿੰਨਭਿੰਨਸਮੇਕਹੁਬਬੇਕਾ॥੧੦੬॥
ਤੇਟਕਛੰਦਾ॥੧॥ਪਤਭੋਜਛਹਾਰਬਿਦਾਮਘਨੇ॥ਬਹੁਬਿਜਨ
ਨੇਕਸੁਕੋਨਗਨੇ॥ਪੁਨਿਕੋਟਿਬਿਧਾਨਸਮੰਗਿਬਲੀ॥ਪ੍ਰਭੁਬਿੰਪ
ਨਭਾਖਾਦਿਨੀਅਖਲੀ॥੧੦੭॥ਲਿਖਕਾਗਦਪੇਦਿਜਗਜਸ
ਬੈ॥ਇਹਆਨਦਈਜੁਗਜੁਗਤਬੈ॥ਦਿਜਜੇਤਹਜਾਰਕੀਜਾਨ
ਕਈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਂਤਭਾਂਤਮਗਾਇਲਈ॥੧੦੮॥ਸਦੈਯਾ॥੧॥ਸ੍ਰੀ
ਜਗਮਾਤਕੀਪੁਜਬਲੀਬਰਬੇਦਨਕੇਜਿਮਮੰਧਿਬਖਾਨੀ॥ਅੰ
ਛਤਸੁਪਪੰਚਾਮ੍ਰਿਤਚੰਦਨਕੰਕਮਅੰਘਨਸਾਰਕਹਨੀ॥ਜੇ
ਦਿਜਗਜਹਜਾਰਕਿਤਾਨਕਿਭਾਖਦਈਮਨਆਨਦਰਾਨੀ॥ਤ

ਯੇਪ੍ਰਭਜੂਸਭਜਾਗਨਤੇਪਲਾਮੰਧਿਕਿਧੋਨਿਜਤੀਰਬੁਲਨੀ॥੧੧੬੦
 ੦੮॥ਪੂਰਨਦੇਵਅਭੇਵਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਮਾਪਸੁਤੈਸਿਧਯੋਫੁਗਮ
 ਈ॥ਅੰਚੁਤਨਾਥਅਨੰਤਅਸੀਧਰਗਾਫਲਗੰਜਪਿਤਾਜਨਮਾ
 ਈ॥ਅਨਨਚੰਦਮੁਕੰਦਕਯੋਦਿਜਪੂਜਸਥਾਨੁਕਹੈਕਿਹਜਾ
 ਈ॥ਯੋਬਤਿਯਾਸੁਨਕੈਦਿਜਗਜਨਪਦਨਕੋਪਦਤੀਰਸੁਨ
 ਈ॥੧੧੦॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਸੁਨਹੁਗੁਰੂਜੀਬਾਤਹਮਾਗੀ॥ਇਹ
 ਜੋਨਦੀਬਿਰਾਜੈਭਾਗੀ॥ਸਹਸਨਾਰਿਯਾਕੋਭਨਨਾਮਾ॥ਗੰਗਾਸ
 ਮਯਹਦੁਤੈਭਿਰਾਮਾ॥੧੧੧॥ਇਹਤਟਕਰੋਬਿਮਲਅਸਥਨੰ
 ॥ਨਿਸਦਿਨਧਰੋਕਾਲਿਕਾਧਾਨੀ॥ਪੂਜਹੁਚੰਡੀਆਦਭਵਾ
 ਨੀ॥ਜਲਥਲਜਾਕੀਜੋਤਸਮਾਨੀ॥੧੧੨॥ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥
 ॥ਸੁਨੀਬਿੰਧਬਾਣੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਗਮਾਨੀ॥ਪਠੇਦਾਸਦੀਨੀ॥

ਭਲੀਭੂਮਚੀਨੋ॥੧੧੩॥ਸੁਧਾਮੰਬਨਏ॥ਮਹਾਂਸੁੰਧਛਾਏ॥ਮ
 ਨੇਗੀਰਵਾਨੈ॥ਲਖੇਕੈਲਜਾਨੈ॥੧੧੪॥ਤੰਬੁਲੈਕਨਤੀ॥ਦਿੱਪੇ
 ਜੇਤਰਾਤੀ॥ਤਿਲਾਲੈਬਨਏ॥ਚੁਨਈਟਲਾਏ॥੧੧੫॥ਸਬੈ
 ਯੋਬਨਈ॥ਬਿਨੈਆਨਪਈ॥ਭਏਧਾਮਤਮਾਗਾ॥ਕਰੋਮੈਰੁਕ
 ਗਾ॥੧੧੬॥ਜਪੈਲੈਭਵਾਨੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਰਾਨੀ॥ਸੁਨੇਆਪਬੈ
 ਨਾ॥ਬੁਲੈਬਿੰਪੁਲੈਨਾ॥੧੧੭॥ਚਲੇਆਪਦੇਖੋ॥ਮਛੇਸੁੰਧਲੇ
 ਖੋ॥ਦਿਜੈਮੰਨਮਾਨੋ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਦਰਨੋ॥੧੧੮॥ਰਚੋਕੁੰਡਮੇਸਾ॥
 ਦਿਵਾਲੈਨਤੈਸਾ॥ਕਰੈਪ੍ਰੰਪਥੀਗਾ॥ਮਹਾਂਮੰਤਧੀਗਾ॥੧੧੯॥ਭ
 ਰੈਪ੍ਰੰਪਥਾਗਾ॥ਪਦੈਮੰਤਸਾਗਾ॥ਦਿਦਾਜਾਨਕੇਗੇ॥ਰਿਚਾਫੇਰਫੇ
 ਗੇ॥੧੨੦॥ਅਠੰਧਾਇਗਾਯੋ॥ਅਗੈਨੰਮਾਯੋ॥ਭਵਾਨੀਕ
 ਰਾਨੀ॥ਸੁਨੇਸੋਜਗਾਨੀ॥੧੨੧॥ਭਈਜੋਪ੍ਰਤੱਛਾ॥ਬਰੰਦੀ

ਨਇੰਛਾ॥ ਵਹੈਲੈਸੁਨਾਉ॥ ਸਭੈਕੋਰਿਣਾਉ॥ ੧੨੨॥ ਪਛੈਜੋਪ ੧੬੧
 ਢਾਈ॥ ਪ੍ਰਭੂਪ੍ਰੈਸਹਾਈ॥ ਪੁਰੀਤੋਨਬਾਸਾ॥ ਅਖੈਜੋਅਨਾਸਾ
 ੧੨੩॥ ॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਗੁਰਬਿਲਾਸਦੇਵੀਚਰਿਤੰਆਗਮ
 ਨਧਮਾਇਅਸਟਮੇਬਰਨਨੰਸਮਾਪਤਹਮਸਤੁ॥ ੨॥ ॥
 ਅਫਜੂ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਦੇਵਕੇਦਿੰ
 ਬਰੂਪਉਰਧਾਗ॥ ਨੰਮੀਕਥਾਦਿਆਲਕੀਬਰਨੰਅਗਰਸੁਧ
 ਗ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਗਟਭਈਜਿਮਕਾਲਿਕਾਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਬਰਲੀਨ॥
 ਤੁਵਪ੍ਰਸਾਦਿਬਰਨਨਕਰੋਅਦਭੁਤਕਥਾਨਵੀਨ॥ ੨॥ ਪਾਧ
 ਗੀਛੰਦਾ॥ ॥ ਸੁਭਲਗਨਜਾਨਆਛੇਬਿਚਾਗ॥ ਕੀਨੋਅ
 ਰੰਭਸੁਨਿਯੈਦਿਆਗ॥ ਬਰਨਦੀਜਾਨੁਸਤੁਵਸੁਤੀਗ॥ ਬੇਦ
 ਨਪਾਠਹੋਵਤਗੀਭੀਗ॥ ੩॥ ਪਰਸੈਨਕਰਤਭੋਜਨਸੁਸੁਛਾ॥ ਬਿ

ਨਸਬਦਵਾਨਨਹੀਅਵਰਪੁਛਾਗੋਮੁਖੀਮ੍ਰਦੰਗਬਾਜੀਤਤੂਰ
 ॥ ਸੀਖਾਨਘੋਖਹੋਵਤਸੁਪੁਗ ॥ ੪ ॥ ਅਪ੍ਰਤਧੁਪਅਜਾਮਹਿਖੇਸੁ
 ਜਨਾ ॥ ਬਲਿਦੇਤਚੰਡਕਾਲੈਮਹਾਂਨਾ ॥ ਮਹਿਕੰਤਧੁਪਉਪਜਤਸੁ
 ਬਾਸਾ ॥ ਜਨੁਸਰਬਗੰਧਕੋਹੈਨਿਵਾਸਾ ॥ ੫ ॥ ਭੁਜੰਗਛੰਦਾ ॥
 ਸੁਭੁਤੰਭਵਾਨੀਸਿਵਾਕੋਠਰਾਵੈ ॥ ਮਹਾਂਸੁਧਬੁਧੰਸੁਮੰਤੰਜਪਾ
 ਵੈ ॥ ਨਹੀਚੀਤਮਾਸੀਕਿਤੈਜਾਨਦੇਹੀ ॥ ਸਬੈਬਾਕਪਾਕੀਸਦਾ
 ਜੈਕਰੇਹੀ ॥ ੬ ॥ ਇਸੈਭਾਂਤਿਪੁਜੈਸਿਵਾਲੈਭਵਾਨੀ ॥ ਜਿਸੈਭੂਅ
 ਕਾਸੀਪ੍ਰਕਾਸੀਜਮਾਨੀ ॥ ਮਧੀਜੈਸਕੀਟੰਸੁਆਦੀਖਪਾਯੋ ॥ ਅ
 ਭੈਰੰਜਪੂਤੀਜਿਨੈਲੈਕਰਾਯੋ ॥ ੭ ॥ ਪੁਨੀਜੇਸਏਸੀਅਹੈਨੈਨਛੁ
 ਈ ॥ ਝੁਸੈਪਾਇਏਕੰਦੁਤੈਅੰਗਆਈ ॥ ਪੁਨੀਮਹਿਬਦਾਨੇਭਯੋ
 ਜੋਸੁਭਾਹੀ ॥ ਕਟੋਸੀਸਤਾਕੋਕਿਧੋਚੰਕਨਾਹੀ ॥ ੮ ॥ ਬਿਕਾਚਿਛੁ

ਗਸੀਜਿਤੇਦੋਤਬੀਤੇ॥ਪੰਗਾਚਾਮਰਛੰਡਲੀਭਾਂਤਿਜੀਤੇ॥ਕਿ ੧੬੨
 ਧੋਧੁਮੁਨੈਣਚੰਡੀਮੁੰਡਜਾਨੇ॥ਪਲਿਮੰਧਿਆਪੰਸਭੈਤੈਖਪਾਨੇ॥
 ੯॥ਭਯੋਸ੍ਰੋਣਬੀਜੀਅਣੀਆਛਧਾਗੇ॥ਸਦੈਸੁੰਭਨੈਸੁੰਭਸਾ
 ਰੇਪਛਾਗੇ॥ਤੁਹੀਆਦਿਅੰਤੰਅਭੈਦੈਨਹਾਗੀ॥ਤੁਹੀਤੇਗਖੰਡਾ
 ਤੁਹੀਹੈਕਟਾਗੀ॥੧੦॥ਤੁਹੀਪ੍ਰਤਸੰਧਾਸਭੈਕਾਲਤੇਹੀ॥ਉਨੈ
 ਚੀਰਗਰੈਇਨੈਲੇਤਮੇਹੀ॥ਸੁਰੀਤੈਉਬਾਰੇਅਰੰਤਾਸਘਾਏ॥ਨਿ
 ਜੰਦਾਸਸੀਸੀਛਤੰਲੈਫਿਗਾਏ॥੧੧॥ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥
 ਤੁਹੀਮੁੰਡਮਾਲੀ॥ਦਿਪੈਜੋਤਜੁਲੀ॥ਕਰੋਪੁਰਏਛਾ॥ਹਨੇਜੁਮ
 ਲੇਛਾ॥੧੨॥ਸੁਧਾਰੂਪਸੁਧਾ॥ਅਭੁਤੰਅਥਾਹਾ॥ਨਮੋਅਭੁਨੈ
 ਣੀ॥ਗਜੰਢਾਰੁਗੈਣੀ॥੧੩॥ਮੁਖੀਅੰਸਗਾਵੈ॥ਲਏਹੋਮਪਾਵੈ॥
 ਪਰੇਪੀਉਧਾਰਾ॥ਮਨੇਜਮੋਨਿਸਾਰਾ॥੧੪॥ਮਹੇਬੋਕਬੰਧੀ॥ਜ

ਘੋਮਤੁ ਸੁੰਧੀ॥ ਨਮੋ ਕਾਲਕਾਲੀ॥ ਮਹਾਂ ਸੰਤੁ ਸਾਲੀ॥ ੧੫॥ ਤੁ
 ਹੀ ਗਘਵੇਸਾ॥ ਤੁਹੀ ਜਾਦੁਵੇਸਾ॥ ਤੁਹੀ ਮੰਛਕੱਛਾ॥ ਧਰਮੇਰੁ
 ਪਸ਼ੁਛਾ॥ ੧੬॥ ਤੁਹੀ ਨਗਸਿੰਘੀ॥ ਬਿਰਹੰਬੁਰੰਗੀ॥ ਦਿਜੰਹੈ
 ਇਤੋਹੀ॥ ਹਨਮੋਦੈਤਵੇਹੀ॥ ੧੭॥ ਨਿਹੰਤੁ ਕਲੰਕਾ॥ ਮਮਤੁ ਤੰਮ
 ਤੰਕਾ॥ ਦਸੰਤੁ ਉਤਾਹੀ॥ ਲਿਖੇ ਸਿੰਧਸਾਹੀ॥ ੧੮॥ ਸਿਆਮੰਮਨੁ
 ਜਾ॥ ਦਧੰਤੋਤਨੁਜਾ॥ ਰਵੰਜਾਇਤੋਹੀ॥ ਸਸੰਤੋਲਸੇਹੀ॥ ੧੯॥
 ਪਾਪਜੀਛੰਦਾ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਸੁਕਵਚਮਾ॥ ਵਿਕਸੁਪਾਠਾ॥ ਦਿਨਹੈ
 ਨਠਾਟੰਤਠਾਟਾ॥ ਸਤਸੈਕਥਾਨਕਥਤਕਥਨਾ॥ ਜੇਗੁਨੀਸੁੰਧਬੇ
 ਦਾਨਿਧਾਨਾ॥ ੨੦॥ ਜਿਹਤੁ ਜਾਮਾਠਗਾਜਤਮਨੁਪਾ॥ ਖਗਸੈਛੰ
 ਸਾਂਗਧਨੁਸਰਸਰੁਪਾ॥ ਜਿਹਦਿਪਤੁਭਾਲਨਿਸਕਾਰਿਵਿਸਾਲ
 ॥ ਰਾਜੀਤਕੁੰਠਕੁੰਠਹਸੁਮਾਲਾ॥ ੨੧॥ ਮੁਖਬਮਤਜੁਲਮਾਲਕ

ਗਲਾਗਜਿਹਬਨੇਨਗਭੂਖਨਬਿਸਾਲਾਜੋਰਿੰਧਸਿੰਧਕੀਦਿ
 ਪਹਧਾਮਾਗਜਿਹੋਤਕਾਮੁਖਰਟਤਨਾਮਾ॥੨੨॥ਪੁਜੀਤਐ
 ਜਦਿਨਨਿਸਾਭਵਾਨਾਕਰੁਣਾਨਿਪਾਨਸਾਹਿਬਸੁਜਾਨਾਬ
 ਰਖਦੋਇਇਮਗਏਬੀਤਾ॥ਪੁਜੀਤਚੰਡਪਾਵਨਪੁਨੀਤਾ॥੨੩
 ॥ਤਬਦਿਨਾਏਕਮੰਚੁਤਾਮਪਾਗਾਨਿਜਚੜੇਆਪਖੇਲਨ
 ਸਿਕਾਗਲੈਸੁਣਨਭੁਗੀਬਾਸੇਹਜਾਗਲਗਰੁਗਰਪੁਤੀਅ
 ਪਾਗਾ॥੨੪॥ਪੁਨਸਾਹਗੇਸਸੀਚਨਬਾਜਾਯੈਚੜੇਜਾਨਦੀਨ
 ਨਨਿਦਾਜਾਮਾਨਿਕਭਾਂਤਕਰਿਕੈਸਿਕਾਗਪੁਨਿਫਿਰੈਜਾਨਕ
 ਰੁਣਮਗਾਗਾ॥੨੫॥ਹਨਮਾਨਿਕਭਾਂਤਬਨਕੇਪਸਾਨਾਆਏ
 ਸੁਲੀਨਸਾਹਿਬਸੁਜਾਨਾਤਿਹਗਨੈਕਉਨਏਕਹਮੁਖਾਨਾਲਟ
 ਕੰਤਜਾਨਉਪਰਗਜਾਨਾਆਏਸੁਲੀਨਸਾਹਿਬਸੁਜਾਨਾ॥੨੬॥

ਦੇਖਤਸਗਲਪੁਰਨਰਸੁਨਗ। ਤਹਰਹੇਲਾਗਕੋਤਕਅ
ਪਾਗ। ਮਿਗਪਤਬਿਗਹਤਾਲਕਨਿਹਾਗ। ਬਿਗਸੀਤਲੋਗ
ਨਨਾਪ੍ਰਕਾਗ। ੨੧। ਜਿਹਬਨੇਥਾਨਪੁਜਾਬਿਸਾਲਾ। ਤਿਹਅ
ਇਆਪਸਾਹਿਬਦਿਆਲਾ। ਇਮਨਿਰਖਬਿੰਪਪ੍ਰਭਕੋਸੁਜਾਨ।
ਮੁਖਰਹੇਮੋਨਬਤਿਯਾਸੁਰਨਾ। ੨੨। ਨਹੀਭਲੀਬੁਗੀਅ।
ਸਿਖਉਚਾਗ। ਤਿਹਚਿੰਤਹਿੰਤਸਾਹਿਬਬਿਚਾਗ। ਇਮਕਰੇਬ
ਚਨਆਨਨਬਖਾਨ। ਕਿਮਕਹੇਮਿੰਸ੍ਰਜੁਚਿੰਤਨਾ। ੨੩। ਜੋ
ਥਾਤਖੋਲਬਰਨੇਸਿਤਾਬਾ। ਰਿਹਕਾਜਰਹੇਪ੍ਰੈਕਗਿਬਿਤਾਬਾ।
ਇਮਕਗੀਬਿੰਪਸੁਨੀਯੈਨਿਧਾਨ। ਇਹਅਨਕਜੀਵਕਿਮਹੇ
ਜਾਨ। ੨੪। ਇਹਕਿਤਕਜੀਵਬਪਭਏਸੁਪੇਗ। ਤੁਮਕਰੋਅ
ਧਿਕਇਨਪਰਸੁਜੇਗ। ਨਹੀਕਰਨਲਿਖੈਸੁਪਛਨਬੰਧਾ।

ਤੁਮਨਿ ਰਖ ਲੇਹੁ ਮਪਨੀ ਸੁਬੁਧਾ॥੩੧॥ ਸਮਦਯਾਨ ਹੀ ਜਗ ੧੬੪
ਅਵਰ ਪੁੰਨਾ॥ ਇਮ ਕਹਤ ਬੇਦ ਸਾਧੂ ਸਪੰਨਾ॥ ਤੁਮ ਗੁਰੂ ਮਾਪ
ਅਤਮ ਬਿਲਾਸਾ॥ ਇਨ ਹਨ ਨ ਬਾਤ ਤੁਮ ਕੋ ਨ ਰਾਸਾ॥੩੨॥ ਘ
ਟ ਪਟਨ ਮੰਧਿ ਸਾਹਿਬ ਨਿਹਾਰਾ॥ ਨਿਜ ਕਰਨ ਰੱਛ ਇਹ ਬਾਤ
ਸਾਗ॥ ਹੀ ਸਾਸਮਾਨ ਨਹੀ ਅਵਰ ਦੇਖਾ॥ ਤੁਮ ਸਮਝ ਲੇਹੁ ਇਹ
ਬੰਧ ਮੋਖਾ॥੩੩॥ ਆਗੈ ਜੁ ਮਾਪ ਕੀ ਹੋਇ ਇੰਛਾ॥ ਸੋ ਕਰੋ ਬਾਤ
ਨੀ ਕੀਜੁ ਸਿੰਛਾ॥ ਇਮ ਸੁਲਤ ਬੈਨ ਤਾ ਕੇ ਦਿਆਲਾ॥ ਤੇ ਛੋਰ ਦੀ
ਨ ਸਭ ਤਾਤ ਕਾਲਾ॥੩੪॥ ਨਿਜ ਕਰਮ ਬੋਲ ਬੀਰਾਨ ਬੈਨਾ॥ ਤੁ
ਮ ਸੁਨੁ ਹੁਕਾਨ ਦੇ ਕੈ ਗੁਨੈਨਾ॥ ਨਿਜ ਹੋਤ ਕਰਮ ਪੀਡਿਤ ਮਧੀਗ
ਤੁਮ ਛੋਰ ਦੇਹੁ ਪੰਛੀ ਵਹੀਗ॥੩੫॥ ਇਮ ਸੁਲਤ ਬੈਨ ਬਿਧ
ਕਰ ਸੁਜਾਨਾ॥ ਪਸੁ ਪੰਛਿ ਛੋਰ ਦੀ ਨਿਮਹੰਨਾ॥ ਇਕ ਉਰਤ ਚੜੇ

ਨਤੁਚਰਾਅਕਾਸਾ॥ਇਕਚਲੇਭੂਮਭਾਜਤਨਿਰਾਸਾ॥੩੬॥ਇ
 ਹਨਿਰਖਚਰਿਤਦਿਜਪਤਨਿਪਾਨਾ॥ਤਿਨਆਧਿਕਾਥਿਸਾਮੁਆ
 ਨੇਚਿਤਾਨਾ॥ਮੁਖਧੀਨ੍ਰਧੀਨਅਰਟਕੈਸੁਥਾਨਾ॥ਤਿਨਚਰਿਤੁਨੈਨ
 ਨਿਰਖਯੋਮਹਾਨਾ॥੩੭॥ਤਿਨਆਧਿਕਵਾਂਤਪ੍ਰਭਕੀਉਚਾਗਾਜੇਲਿ
 ਖੀਜਾਤਨਹਿਇਹਮੰਝਾਗਾ॥ਮੰਚੁਤਾਅਨੰਤਪ੍ਰਭਕੋਨਿਹਾਗਾ॥ਸੋ
 ਪਕੋਪਾਇਨੀਰਜਸੁਧਾਗਾ॥੩੮॥ਨਿਜਆਧਿਕਆਪਨੇਭਾਗ
 ਜਾਨਾ॥ਇਹਕਥਾਮੰਧਿਮੁਰਧਰਗਆਨਾ॥ਜਬਲਾਗਯਾਹਕੀਰ
 ਤਜਹਾਨਾ॥ਤਬਲਾਗਮੇਰਜਸੁਸੀਗਮਾਨਾ॥੩੯॥ਇਹਕ੍ਰਿਪਾਸਿ
 ਧਸਾਹਿਬਅਨੰਤਾ॥ਮੈਭੁਯੋਸੀਗਯਾਕੋਨਿਚਿਤਾ॥ਲੈਬਚਨਨ
 ਥਕੇਧਰਸੁਭਾਲਾ॥ਨਹੀਅੰਨਗਾਥਕੋਕਰੋਖਿਆਲਾ॥੪੦॥
 ਇਹਖੜਗਕੇਤਕੋਦਿਪਤਬਾਲਾ॥ਮੈਭੁਯੋਨਿਰਖਯਾਕੋਨਿਹ

ਲਾਦੇਵੀਚਰਿਤ੍ਰਯਾਕੋਨਿਹਾਗ। ਕਾਟੰਤਕੋਦਧਾਪਾਨਭਾਗ॥੪
 ੧॥ ਜੇਅਧਮਜੀਵਦਰਸੀਤਮਾਨ। ਸੋਹੇਤਸੁਪਕੰਚਨਸਮਾਨ
 ॥ ਇਹਭਾਂਤਬਾਕਕਰਿਕੈਉਚਾਗ। ਤਬਰਹੈਬਿੰਧਮੁਖਮੇਨ
 ਧਾਗ॥੪੨॥ ਨਿਜਪਗੀਰੈਨਲਖਬ੍ਰਹਮਲੇਸ। ਤਿਨਕਰਮੇਜ
 ਇਨਿਜਗਿਹ੍ਰਦੇਸ। ਪੁਨਉਤ੍ਰਗਦੀਪਭੁਮਦੀਨਿਹਾਗ। ਬਿ
 ਗਸੀਤਚੀਤਲਖਜਲਪਿਥਾਗ॥੪੩॥ ਬਡਨਿਸਾਅੰਧਗੁੰਬ
 ਰਕਾਰੀ। ਸਬਪਰਮੇਸੋਤਜੇਤਕਸੀਸਾਗ। ਜਨੁਲਯੋਲੀਲ
 ਰਾਛਸਿਨਿਸਾਨ। ਨਹਿਜਗਤਕੋਇਬਿਨਇਕਨਿਧਾਨ॥੪੪
 ॥ ਜਾਗੀਤਏਕਸਤਿਗੁਰਸਬੁੰਧ। ਕੈਸਿੰਖੁਕੋਇਜੇਅਧਿਕਸੁ
 ਧਾ। ਨਹੀਅਵਰਕੋਇਸੁਤਮੇਜਹਾਨ। ਬਿਤਗਈਰੈਨਆਗਮ
 ਬਿਹਾਨ॥੪੫॥ ਪਰਾਚੀਪਿਰਾਨਚਿਰਈਚੁਹਾਨ। ਮੁਨਸੀਖਬੈ

ਦਧੁਨਕਰਤਜਾਨਾ॥ ਨਿਧਛੀਰਸੈਨਬਲਭਾਜੁਤਾਤਾ॥ ਸੇਬੈ
 ਠਤਖਤਮਿਟਗੀਸੁਰਤਾ॥ ੪੬॥ ਫੁਲਿਤਕਮਲਬਿਗਸੀਤਭੈ
 ਗ॥ ਪ੍ਰਮੁਦਸੁਕੀਨਚਕਵੀਜੁਠੰਗ॥ ਸਾਹਿਬਸਰੂਪਅੰਚੁਤੀ
 ਧਾਨਾ॥ ਨਿਜਸਤਾਲਾਇਬੈਠੇਦਿਵਾਨਾ॥ ੪੭॥ ਸ੍ਰੀਕਮਲਬਦਨ
 ਬਚਯੈਉਚਾਗ॥ ਦਿਜਗਜਮਾਜਲੇਵਹੁਹਕਾਗ॥ ਯੈਸੁਨਤ
 ਬੈਨਗੇਬੀਰਧਾਇ॥ ਤਬਲਯੈਬਿੰਪਜੁਕੋਬੁਲਾਇ॥ ੪੮॥ ਤਿ
 ਨਮਾਹਜੁਰਕੀਨੀਅਸੀਸਾ॥ ਜੁਤਗਜਭਾਗਜੁਗਚਾਰਜੀਸ
 ॥ ਜਬਗਯੈਬੈਠਕਰਿਕੈਉਚਾਗ॥ ਤਬਜੁਧਾਬਾਕਸ੍ਰੀਬਦਨਸ
 ਗ॥ ੪੯॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਸੁਨੇਬਿੰਪਰਾਈ॥ ਲਗੇਸਾਲ
 ਛਾਈ॥ ਸੁਪੁਜੀਤਕਾਲੀ॥ ਸੁਧੀਜੋਤਜੁਲੀ॥ ਭਈਨਾਪ੍ਰਤੰਛਾ
 ॥ ਕਹੈਕੋਨਇਛਾ॥ ੫੦॥ ਕਗੀਸੁੰਧਪੁਜਾ॥ ਤਜੇਭਾਵਦੁਜਾ

॥ ਕਹੋ ਖੋਲ ਜਾਗੀ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਯੋਓ ਚਾਗੀ ॥ ੫੧ ॥ ਸੁਨੈ ਵਾਕ ਭਾਖੀ ॥ ੧੬੬
 ਜਿਤੀ ਗੁਣ ਸਾਖੀ ॥ ਕਿਧੋਂ ਭੇਦ ਹੋਈ ॥ ਲਖੇ ਨਾਹਿ ਕੋਈ ॥ ੫੨ ॥ ਭ
 ਵਾਨੀ ਬਿਅੰਤਾ ॥ ਲਖੇ ਕੋ ਨਹੀਂ ਤਾ ॥ ਅਲੇਖੀ ਅਪਾਗੀ ॥ ਨਦੇ ਵਾ
 ਨਿ ਹਾਗੀ ॥ ੫੩ ॥ ਕਹੇ ਜੂਨ ਚਿਤਾ ॥ ਅਹੈ ਸੋ ਅਨੰਤਾ ॥ ਰਿਸੈ ਹਾਥ
 ਨਾਹੀ ॥ ਅਨੰਤੀ ਅਥਾਹੀ ॥ ੫੪ ॥ ਸਭੈ ਆਪ ਜਾਨੇ ॥ ਤੁਝੈ ਤੇ ਨ ਛ
 ਨੇ ॥ ਗੁਰੂ ਅੰਤ ਜਾਮੀ ॥ ਤਿਹੁ ਕਾਲ ਗਾਮੀ ॥ ੫੫ ॥ ਛਪੀ ਨਾਹਿ ਤੋ
 ਤੇ ॥ ਸੁਨੈ ਏਕੋ ਮੇਤੋ ॥ ਅਹੈ ਦੇ ਬਿਕਾਂਤੀ ॥ ਦਿਨੈ ਜਾਨ ਰਾਤੀ ॥ ੫੬ ॥
 ਜਪੈ ਹੋਇ ਕੋਲਾ ॥ ਦੁਤੈ ਭੀ ਸੁਭਲਾ ॥ ਜਹਾਂ ਤੀਨ ਚਾਗੀ ॥ ਬਢੀ
 ਝੁੰਝਰਾਗੀ ॥ ੫੭ ॥ ਨਹੀ ਸੁਖ ਕੋਈ ॥ ਬਝੇ ਦੁੰਦ ਹੋਈ ॥ ਮੇਸੀ ਬਾ
 ਤ ਕੀ ਜੈ ॥ ਇਕਾਂਤ ਜਪੀ ਜੈ ॥ ੫੮ ॥ ਇਤੈ ਨੀਤ ਮੇਲਾ ॥ ਨਹੀ ਨਾ
 ਰਿਭੇਲਾ ॥ ਅਵੈ ਏਕ ਜਾਗੀ ॥ ਇਕਾਂਤੀ ਸੁਨਾਹੀ ॥ ੫੯ ॥ ਸਭੈ

ਆਪ ਜਾਨੋ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਨ ਛਾਨੋ ॥ ਇਕੈ ਅੰਗੁ ਬਾਤੀ ॥ ਕਰੇ ਜੁ ਸੁਗਮ ॥
 ਤੀ ॥ ੬੦ ॥ ਸਤਿ ਜੁੰਗਮਾ ਹੀ ॥ ਕਹੈ ਬੇਦੁ ਮਾ ਹੀ ॥ ਸਦਾ ਲਖ ਪੁ
 ਜਾ ॥ ਹਿਮਾਲੈ ਤਨੁ ਜਾਂ ॥ ੬੧ ॥ ਕਰੈ ਸੁੰਧ ਕੋਈ ॥ ਸ੍ਵਧਾ ਪੂਰਹੋਈ
 ॥ ਅਬੈ ਜੁੰਗਮਾ ਹੀ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਮਾ ਵਤਾ ਹੀ ॥ ੬੨ ॥ ਭੁਜੰਗ ਛੰਦਾ ॥
 ਚਹੀਐ ਸੁਨੇ ਨਾ ਬਜਾ ਲੰਸੁ ਚਾਹੇ ॥ ਤਬੈ ਕਾਜ ਪੂਰਾ ਹੁਵੈ ਗਾਤਿ ॥
 ਗੇ ॥ ਨਹੀ ਅੰਗੁ ਚਿਤਾ ਧਰੇ ਚੀਤ ਮਾ ਹੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਦੇਵਾ ਸੁਨੇ ਬ
 ਤ ਮਾ ਹੀ ॥ ੬੩ ॥ ਕਰੇ ਜਾਇ ਕਾਂਤ ਕਹੀ ਪੁਜ ਬਾਨਾ ॥ ਜਹਾਂ ਆਪ
 ਬੈਠੇ ਦੁਤੈ ਬਿੰਧ ਯਾਨਾ ॥ ਇਹੋ ਬਾਤ ਮਾਛੀ ਮਰੀ ਜੋ ਮਜਾਯੀ ॥ ਜੋ
 ਉਚੀਤ ਮਾਪੰਫੁ ਰੇ ਜੂਝ ਪਾਯੀ ॥ ੬੪ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਮਾਛੀ ਮਾਨੀ ਬਖ
 ਨੀ ਦਿਜੇ ਸੀ ॥ ਕਹੈ ਸੋਇ ਕੀਜੈ ਭਲੀ ਜੇਵੇ ਸੇਸੀ ॥ ਸਬੈ ਜੋ ਬਿ
 ਚਾਰੀ ਇਹੋ ਚੀਤ ਮਾਈ ॥ ਚਲੈ ਨੈਣ ਦੇਵੀ ਭਲੀ ਸੁੰਧ ਜਾਈ ॥ ੬

੫॥ ਇਤੈ ਹੋਇ ਪੂਜਾ ਉਤੈ ਆਪ ਚੱਲੇ ॥ ਕਿਧੋ ਹੋਇ ਵਲੀ ਸੁਜੇ ੧੬੧
 ਧੀ ਮਹੱਲੇ ॥ ਤਹ ਜਾਨ ਕੇ ਗਤਿ ਆਗੀ ਕਰਾਈ ॥ ਘਨੇ ਧੁਪ ਦੀਪ
 ਜਿਤੇ ਚੀਤਾ ਆਈ ॥ ੬੬ ॥ ਗਯੋ ਦੀਨ ਬੰਸਿ ॥ ਗਿਰੀ ਦੇਵ ਆਈ ॥
 ਜਹਾਂ ਭੋਨ ਆਛੈ ਸਿਤੀ ਸੋਭ ਪਈ ॥ ਧਜਾ ਪਟ ਨਾਦ ਪੂਰੈ ਸੀ
 ਖਨੀ ਕੇ ॥ ਦਿਪੇ ਜਲੇ ਸੁਮੇਰੰ ਹਰੈ ਦੁਖ ਜੀ ਕੇ ॥ ੬੭ ॥ ਕਿਧੋ ਜਾਨ
 ਉਚੇ ਮਧੀ ਗੈਲੇ ਸੇਹੈ ॥ ਲਖੇ ਦੇਵ ਜੰਛੰ ਮਨੁ ਛੰ ਸੁਮੇਹੈ ॥ ਸੁਭੰਜ
 ਫੁਦੇ ਵੀ ਦਿਪੇ ਦਿਬ ਆਲਾ ॥ ਕਿਧੋ ਜੇਤ ਦੇਤੰ ਰਜੈ ਯੋ ਦਿਵਾਲ
 ॥ ੬੮ ॥ ਮੁਨੀ ਦੇਵ ਜੰਛੰ ਨਰੰ ਨਾਗ ਨਾਗੀ ॥ ਸਿਵੈ ਜਾਨੁ ਤਾ ਕੋ ਕੀਏ
 ਪ੍ਰੇਮ ਪਯਾਗੀ ॥ ਪੁਰੰ ਜਾਨੁ ਇੰਛ ਸਬੈ ਕੀ ਸੁਹੋਈ ॥ ਜਬਾ ਜੇਗ ਜੈ
 ਸੀ ਕਰੈ ਨੀਵ ਕੋਈ ॥ ੬੯ ॥ ਰਸਾ ਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ਜਹਾਂ ਸਿੰਘ ੦
 ਈ ॥ ਫਿਰੈ ਕਰ ਜਾਈ ॥ ਸਿਖੀ ਨਾਗ ਸੋਈ ॥ ਸਦੈ ਸੇਜ ਸੋਈ ॥

ਬਨਿਪੰਛਿਜੇਤੋ। ਜਪੇਮਾਤਤੇਤੋ। ਨਹੀਬੈਰਬਾਦੀ। ਧਰੈਚੀਤਸਾਦੀ॥੧੩

੧੦॥ ਅਜਾਏਲਗਾਈ॥ ਕਰੈਮੋਦਜਾਈ॥ ਸੁਬਾਜੰਬਟੇਗੇ॥ ਬ
ਜੈਏਕਵੇਗੇ॥੧੧॥ ਪ੍ਰਿਤਮਾਗਨੀਰੀ॥ ਰਹੈਏਕਤੀਰੀ॥ ਮ੍ਰਿਗੀਕੁੰ
ਭਜੇਰੀ॥ ਨਹੀਮੇਰਤੇਰੀ॥੧੨॥ ਦਿਪੇਪੰਬੁਨੀਕਾ॥ ਰਹੈਦੁਖਜੀ
ਕਾ॥ ਚਲੈਕੂਲਪਾਰੀ॥ ਨਦੀਨੀਹੁਸਾਰੀ॥੧੪॥ ਮੁਨੀਆਲੋ
ਮੀ॥ ਪੁਜੈਧਾਰਸੇਮੀ॥ ਨਿਵਾਸੀਰਖੀਸੀ॥ ਜਪੇਏਕਈਸੀ॥੧੫
॥ ਪਾਧਰੀਛੰਦਾ॥ ॥ ਇਹਬਾਨਜਾਨਕਹੁਲਾਨਿਧਾਨ॥ ਪੂਜੈ
ਤਚੰਡਹੈਸਾਵਧਾਨ॥ ਹੋਮੰਸੁਮੰਤ੍ਰਜਪਹੈ॥ ਮਨੇਕਾ॥ ਬਿਨੁਚੰਡਪਾ
ਨਨਹੀਧਰਤਦੇਕਾ॥੧੬॥ ਉਠਬਡੇਪ੍ਰਾਤਕਰਹੀਪਯਾਨ॥ ਫਿਰਪੁ
ਜਦੇਵਿਗ੍ਰਿਹਬਸਹਿਮਾਨ॥ ਨਿਜਸਹਤਬਾਜਪਲਮੋਧਿਜਾਹੈ
॥ ਨਿਤਕਰੈਕਾਜਇਹਬਿਧਨਿਬਾਹਿ॥੧੭॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਹਤਬਿੱਪਰੇਹ
ਜੁਮੈਗਾ॥ ਜੋਬਸਤਜਾਨੁਮਧਿਭਵਨਗੈਗਾ॥ ਪ੍ਰਭਨਿਤਾਨੀਤਤਿ

ਹਠਰਜਾਤਾ ॥ ਪੂਜੀਤ ਦੇਵਿ ਸਰਪਾਸੁ ਹਤਾ ॥ ੧੭ ॥ ਨਿਜ ਉਠਤ
 ਨੀਤ ਯੋਗ ਹਿਗੀਨਾ ॥ ਫਿਰ ਚਲੇ ਜਾਹਿ ਸਿਖ ਸਖਾ ਜੋਨਾ ॥ ਕਹ
 ਮੇਸ ਬੈਨ ਕਰੁ ਲਾਨਿ ਧਾਨਾ ॥ ਜੇ ਕਰੈ ਬੀਰੁ ਉਹ ਜਾਪ ਯਨਾ ॥ ੧੮ ॥
 ॥ ਜੋ ਗਾਬਰੀਤ ਆਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਗੀਤ ਆਇ ਸੋ ਮੁਗਧ ਹੋਇ
 ॥ ਯੋ ਭਾਖ ਬਾਕ ਕਰਹੀ ਪਯਨਾ ॥ ਦੀਨ ਨ ਬੀਧ ਗੁਰ ਭਾਗਵਨ
 ॥ ੧੯ ॥ ਪਾਛੇ ਵਹੀਰ ਸਿਖ ਚਲਤ ਜਾਹਿ ॥ ਨਿਜ ਜਥਾ ਸਕਤ
 ਭੇਟ ਹਿਧ ਗਾ ॥ ਕੋ ਉਛੁਲ ਪਾਨਈ ਪਨ ਮਨਾਗ ॥ ਕੋ ਆਂਬ ਖੀ
 ਰ ਭੋਜਨ ਸੁਧਾਗ ॥ ੨੦ ॥ ਖਰਕ ਬਿਦਾਮ ਕੇ ਸਰਸੀ ਧੂਗ ॥ ਏਲਾ
 ਸੁਦਾਖ ਜਾਫਰ ਕਪੂਗ ॥ ਨਿਜ ਖਾਂਡ ਪੀਉ ਬੂਦੀ ਨਿਵਤਾ ॥ ਸੁਰ
 ਲਏ ਬੀਰੁ ਉਹ ਜਾ ਸਿਧਾਤਾ ॥ ੨੧ ॥ ਭਟ ਹੁਕਮ ਭਰਤ ਖਾਲੀ ਨਜ
 ਹਿ ॥ ਕਛੁ ਜਥਾ ਜੋਗ ਲੈ ਕਰ ਸਿਧਾਗ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਭਯੋ ਕਵ

ਤਕਅਪਾਗ। ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਬੈਠ ਭਵਨਿ ਪਿਛਾਗ। ੨੩॥ ਇਕ ਸਿੰਘ
ਸੁਭਟ ਮਾਛੇ ਪ੍ਰਬੀਨ। ਤਿਨ ਭਿਟਾ ਹੀ ਨਜਾਦਰ ਸੁਕੀਨ। ਨਗ
ਰਿ ਬਿਡਾਗਿ ਤਿਹ ਨਾਮੁ ਧਾਰਿ। ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤ ਤਾਪਰ ਅਪਾਗ।
੨੪॥ ਖਾਲੀ ਸੁਦੇਖ ਪ੍ਰਭਤ ਵਨਹਾਥ। ਕਛੁ ਕੋਪੁ ਧਾਰ ਕਹ ਜਗ
ਤਨਾਥ। ਤੁਹਿ ਰਿਕਤ ਹਾਥ ਦੀਨੇ ਦਿਦਾਗ। ਬਚਗਏ ਭੂਲ ਜੇਹ
ਮਉਚਾਗ। ੨੫॥ ਖੜਗੁ ਕੰਠ ਕਰ ਜਲਜ ਪੀਠ। ਮਾਛੇ ਜੁਵਾ
ਨ ਤੁੰ ਪਰਤ ਡੀਠ। ਇਹ ਕਹਾ ਭਯੋ ਤੁਹ ਕਹ ਜੁਆਨ। ਤਿਨ ਹਾਥ
ਜੇਹ ਪ੍ਰਭ ਸੇਬ ਖਾਨ। ੨੬॥ ਮੇਰਿ ਕਤ ਹਾਥ ਮਾਯੋ ਨ ਦਿਆਲਾ।
ਕਹੁ ਕਹਾਹ ਮੇਬਡ ਮ੍ਰਿਗ ਹਪਾਲਾ। ਮੇਹ ਨੀਤੁ ਪਕਤ ਕੇ ਸੁਭਾਲ
। ਗਿਰਗਯੋ ਸੇਰ ਧ੍ਰੋਕ ਗਬਿਹਾਲਾ। ੨੭॥ ਨਿਜ ਕਹੀ ਨਾਥ ਮਾ
ਨ ਜੇਨ ਠਾਇ। ਤਿਹ ਮਧਿ ਕਭਾਹੁ ਮੁਹ ਪਰਲ ਖਾਇ। ਕਹੀਨ

ਥਤਿ ਹਬੇ ਗਲਿ ਆਉ॥ ਦਸਬੀਸ ਸਿੰਘ ਸੰਗ ਲੈ ਸਿਧਾਉ॥ ੧੬੯
 ੮੮॥ ਭਟ ਸੁਨਤ ਬੈਨਤ ਬਚ ਲਯੋ ਧਾਇ॥ ਆਤ ਹਜੂਰ ਦੀ
 ਨੇ ਦਿਖਾਇ॥ ਨਿਜ ਨਿਰਖਤਾ ਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ॥ ਲਖ ਸੰਗ ਸਿੰ
 ਘ ਮੁਖ ਕਯੋ ਸੁਧੰਨ॥ ੮੯॥ ਨਿਗਜ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਮ੍ਰਿਗੀ ਸਨ०
 ਬਹੇਰ ਕੈ ਮੁਖ ਆਗਿ ਬਿਦਗਾਇਯੋ॥ ਬੁਲਿਦ ਸੇਰਿ ਭਾਰਿ ਹੈ ਅਗੈ
 ਨ ਦੇਖਿ ਪਾਇਯੋ॥ ਬੰਦੂਕ ਜਾਨ ਮਾਰਿ ਕੈ ਧਰੀ ਸੁਮੰਧਿ ਭਾਰਿਯੋ॥
 ਬਡੇ ਸਪੁਰਦਾਰ ਨੈਨ ਬੈਸ ਮੇਲਿ ਭਾਰਿਯੋ॥ ੯੦॥ ਭੁਲੇਤੁ ਚਾਸੁ ਧ
 ਰਿ ਕੈ ਸੁਯਾਹਿ ਕੀਉਤਾ ਗੀਯੋ॥ ਕਿਤੈਨ ਅੰਗ ਭੰਗ ਦ੍ਰੈ ਸੁਛੇਦ
 ਨ ਨਿਹਾ ਗੀਯੋ॥ ਹਜੂਰ ਵਾਕ ਮਾਨਿ ਕੈ ਭਲਿ ਸੁਭਾਤਤਾਰਿਯੋ॥ ਮ੍ਰਿ
 ਗਾਨ ਜਾਨ ਸੇਰ ਕੋਰ ਖੋਤਿ ਨੁ ਸੁਧਾਰਿਯੋ॥ ੯੧॥ ਅਖੰਡ ਚੰਡਿ
 ਦੇਵਿ ਕੀ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਪੁਜਯਾਨਿ ਕੀ॥ ਭਬੈ ਪੁਰੀ ਅਨੰਦ ਕੋ ਚਲੇ ਜਬੈ

ਪਯਾਨ ਕੈ॥ ਲਯੋਤ ਬੈਚੁ ਕਾਇਨਾ ਬਤੋ ਨ ਜਾਨ ਚਾਂ ਮਰੀ॥ ਚ
 ਰੰਨ ਮੰਧਿ ਜਾਨਿ ਵੀਪੁ ਜਮੇ ਨ ਰਿੰਦ ਸਾਂ ਮਰੀ॥ ੯੨॥ ਚੁਗੀਤ ਜ
 ਨੁ ਕੇਤ ਕੰਖ ਰੰਤੁ ਹਾਨਿ ਹਾਰਿ ਕੈ॥ ਮੁਖਾਗਿ ਬਿਦੁ ਚਾਹੁ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ
 ਕ੍ਰਿਧੋ ਉਚਾਰਿ ਕੈ॥ ਗਹੰ ਖਰੀ ਮ੍ਰਿਗੇ ਚਾਮਤਾ ਸਮੰਗ ਡਾਹੈ
 ਯੈ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਵਾਕ ਨਾਥ ਕੇਨ ਮੰਨ ਬੰਸੁ ਟਾਹਿ ਯੈ॥ ੯੩॥ ਭੁ
 ਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਸੁਨੇ ਵਾਕ ਬੀਰੀ ਇਹੈ ਕਾਜ ਕੀਨਾ॥
 ਵਹੈ ਸੇਹ ਪੋਸਿ ਖਰੀ ਸੀਸ ਦੀਨਾ॥ ਤਿਸੈ ਮੰਗ ਡਾਕੇ ਦਯੈ ਸੀਸ
 ਈਹਾਂ॥ ਨਹੀ ਮੰਗ ਡਾਕੇ ਲਖੇ ਨਾਗ ਕੀਹਾਂ॥ ੯੪॥ ਪੁਨਿ ਕਾਨਤ
 ਕੇ ਦਯੈ ਮੰਤ੍ਰ ਭਾਗੀ॥ ਸੁਯੰਤੈ ਸੁਸੇਰ ਬਲਿ ਕੇ ਸੀਭਾਗੀ॥ ਇਹੈ ਸਿੰਘ
 ਬਰਕਾਇ ਵੇਨ ਗਵਾਈ॥ ਬਡ ਬੀਰੁ ਪ੍ਰੇਕੈ ਬਨਿ ਲੈਨਿ ਵਾਈ॥ ੯੫॥ ਤਿ
 ਸੈ ਮੰਤ੍ਰ ਹੋਤੀ ਤਿਤੀ ਹੀ ਸੁਨਾਈ॥ ਦਯੈ ਛਾਡ ਵਾਕੇ ਚਲੈ ਬੇਗਾਧਾਈ॥

ਪਸੁਪੰਛਤਕੋਬਨਜੋਨਿਹਾਗੀ॥ ਚਲੇਭਾਗਆਰੈਨਮਾਪਸੰਤ ੧੧੦
 ਗੀ॥ ੯੬॥ ਪ੍ਰਭੂਆਨਧਾਮੀਅਗਮੀਸੁਕੀਨਾ॥ ਬਨੰਮਧਿਖੇਤਾ
 ਵਹੈਪੇਲਦੀਨਾ॥ ਮਧੀਪਾਇਗੰਗਾਬਿਲਾਹਤਭਾਗੀ॥ ਤਬੈਜਾ
 ਨੁਵਾਕੀਉਠੀਧੁਮਸਾਗੀ॥ ੯੭॥ ਨਰਮੈਰੁਨਗੀਹਜਰੰਸੁਅਵੈ
 ॥ ਸਬੈਯੋਹਜਰੰਬਿਨੈਲੈਸੁਨਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਭੂਏਕਬਾਘੀਬਿਲੈਮਧ
 ਗੰਗਾ॥ ਅਬੈਲਾਗਜੀਵੈਕਕੋਤਾਨਭੰਗਾ॥ ੯੮॥ ਬਰੋਭਾਨ
 ਰੂਪਤਿਸੈਨਾਬਜਾਨੈ॥ ਮਨੈਸਿੰਘਦੇਵੀਤਿਸੰਰੂਪਰਾਨੈ॥ ਤਿਸੈ
 ਮਾਪਮਾਰੋਹੋਰਾਸੁਭਾਗੀ॥ ਬਿਨਾਦੀਨਬੀਧੀਕਰੈਕੋਨਕਾਗੀ
 ॥ ੯੯॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਹਜਰੰਸੁਨਈ॥ ਭੁਲਾਬਤ
 ਭਾਈ॥ ਬਡੇਪ੍ਰਤਹੋਈ॥ ਤਿਸੈਪੇਸੁਛੰਦਈ॥ ੧੦੦॥ ਲਵਾਂਗੇ
 ਸੁਮਾਗੀ॥ ਕਹਾਜਾਗੁਟਾਰੀ॥ ਕੋਰਨਾਸੁਚਿਤਾ॥ ਬਸੇਸੁਖਨਿ

ਤਾ॥ ੧੦੧॥ ਦਿਨਿ ਜਾਨੁ ਤੀਰਥਾ ਬਨਿ ਬਾਸੁ ਲੀਨਾ ॥ ਪੁਰੀ ਮੇਨ ਅ०
 ਯੋ॥ ਬਨੀ ਮੇਫਿ ਗਯੋ॥ ੧੦੨॥ ਪੁਰੀ ਲੋਗ ਆਈ ॥ ਪੁਨੀ ਪੈਸੁ ਨ०
 ਈ॥ ਸਬੈ ਲੋਗ ਦੇਖਾ ॥ ਨਹੀ ਹੋਭੁ ਲੇਖਾ॥ ੧੦੩॥ ਚਲੇ ਤਾਸਾ
 ਰੋ॥ ਪੁਜਾਤਾ ਸੁਟਾਰੋ॥ ਸੁਨੇ ਵਾਕ ਪਾਈ॥ ਅਫੀ ਮੀਮ ਗਾਈ॥
 ੧੦੪॥ ਪੁਟੈ ਸਿੰਧ ਸੁਨਾ ॥ ਹਨੈ ਆਗਿ ਮੁਨਾ ॥ ਚਢੇ ਹੋਇ ਤਾਗੀ॥
 ਜਹਾਂ ਪੰਥੁ ਆਗੀ॥ ੧੦੫॥ ਮਧੀ ਪਾਇ ਗੀਗਾ ॥ ਬਿਲਾ ਮੇ ਅਤੰਗਾ
 ॥ ਭਏ ਆਨਾ ਢੇ॥ ਮਨੇ ਮੇਦ ਬਾਢੇ॥ ੧੦੬॥ ਕਿਸਤੀ ਗਆਈ
 ॥ ਅਸੀ ਲੈ ਸੁਨਈ ॥ ਪੁਭੂਤੋ ਨਥਾਨਾ ॥ ਮੁਝੈ ਕੋ ਦਿਖਾਨਾ॥ ੧੦੭
 ॥ ਸੁਨੇ ਵਾਕ ਪਾਈ॥ ਚਲੇ ਬੀਰ ਪਾਈ॥ ਤੁਫੰਗੇ ਚਲਾਹੀ॥ ਨਹੀ
 ਤੀਰ ਜਾਹੀ॥ ੧੦੮॥ ਪਾਧ ਗੀਛੰਦਾ॥ ॥ ਜਬ ਜਲ ਜਪਿ ਸਟ
 ਲੀਗ ਜਮ ਪਾਗ ॥ ਜਨੁ ਪੋਖ ਮੇਧ ਮੰਧੀ ਕੁਆਗ ॥ ਭਟ ਬਕਤ

ਮਾਗਮਾਠੋਦਿਸਾਨਾ॥ ਪਰਸੁਕਗੋਰਿਖਰਸੀਸਕਾਨਾ॥ ੧੦੯॥ ੧੭੭
 ਤਬਰੁਯੋਗੰਦਮਨਮਾਹਿਮਨੇਕਾ॥ ਭੁਜਚਲਯੋਤਿਯਾਗਦੀ
 ਨੈਬਬੇਕਾ॥ ਤਬਪਸਯੋਜਾਇਕੰਮਾਰਧਾਮਾ॥ ਬਿਗਸੀਤਾਅਪ
 ਕਹਭਯੋਸੁਕਾਮਾ॥ ੧੧੦॥ ਸਭਗੋਪਛਾਨਗਦਹਾਸੁਦੀਨਾ॥
 ਨਹਿਹੋਇਸਿੰਘਯਹਮਤਿਮਲੀਨਾ॥ ਤਬਲਯੋਚਰਮਤਾਕੇ
 ਉਤਾਗਾਪਨਹੀਪੰਚਾਸਤਿਹਸੀਸਝਾਗ॥ ੧੧੧॥ ਪੁਨਕਯੋ
 ਭਯੋਗਦਹਾਸੁਮੁਕਾ॥ ਤਜਦਯੋਮੰਤਕੇਹਰਸੁਗੁਣਾ॥ ਤੁਹਹੁਤੋ
 ਬਿਰਦਭੁਛਨਮਿਗਾਲਾ॥ ਤੁਦਯਸੋਮੁਕਕੁਮਾਰਮਾਲਾ॥ ੧੧
 ਕ॥ ਜੋਘਰਨਧਸਤਰੁਹਬਨਮਝਾਗਾ॥ ਬਨਜੀਵਅਨਕਤੁ
 ਹਕਰਜੁਹਾਗਾ॥ ਬਰਮਾਰਕੂਵਮਿਗਨਮਾਧਿ॥ ਫਿਰਧਸਤਜ
 ਇਮਾਧਿਸਾਚਸੁਧਾ॥ ੧੧੩॥ ਤੁਹਬਚਨਦਏਗੁਰਕੇਵਿਸਾਗ

ਨਿਜਤਿ ਜਾਗ ਬਸ ਜੇ ਮੰਧੀ ਸਸਾਗ ॥ ਨਿਜ ਭਯੋ ਗਦਾ ਕੋ ਗਦਾ
 ਮੂਢਾ ॥ ਤੁਹ ਗਏ ਭੂਲ ਵਹ ਬਚਨ ਗੁਢਾ ॥ ੧੧੪ ॥ ਇਹ ਚਰਨੁ
 ਕਰ ਕੇ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਲਖ ਭਯੋ ਬਿਸਮਾਸ ਬਹੀਜ ਹਨਾ ॥
 ਜੇ ਸੁਮਤਿ ਪੀਰ ਸਿਖ ਸੇ ਹਜੂਗਾ ॥ ਤਿਨ ਬਚਨ ਛੋਰ ਬਰਨੇ ਗੁਰੂ
 ਗਾ ॥ ੧੧੫ ॥ ਗੁਰ ਇਸੈ ਬਾਤੁ ਕੋ ਭੇਦ ਜੇਇ ॥ ਅਬ ਜਿਟਾ ਖੇਲ
 ਹਰ ਸੁਹੇਇ ॥ ਨਹੀ ਪਰੀਸ ਮਝ ਹਮ ਕੋ ਸੁਚਿੰਤਾ ॥ ਇਹੁ ਕਹਾ ਖੇਲੁ
 ਕੀਨੇ ਅਮੰਤਾ ॥ ੧੧੬ ॥ ਸੁਨ ਮਰਜ ਦਾਸ ਕਹੁ ਨਾ ਜਲੀਸਾ ॥ ਯੈ ਬ
 ਰਨ ਬੈਨ ਸੁਨ ਮਿਥੀਈਸਾ ॥ ਇਹੁ ਪਰਮ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥੁ ਜੇਇ ॥ ਇ
 ਹੁ ਅੰਸ ਕੇਤ ਕੋ ਬਿਕੁਣੈ ਜੇਇ ॥ ੧੧੭ ॥ ਬੁਰਕਾ ਮਕਾਲ ਦੀਨੇ ਸੁ
 ਆਪਾ ॥ ਵਿਚਧਾਰਾ ਅਧਿਕ ਗੁਰ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪਾ ॥ ਇਹ ਜਗਤ ਮੰਧ
 ਤੇ ਕਾਢਨਾ ਬਾ ॥ ਦੇਅਮੀ ਸੁੰਧ ਕੀਨੇ ਅਨਾਬਾ ॥ ੧੧੮ ॥ ਨਿਜੁ ਦੇ

ਮੰਤ੍ਰਿਮੰਤ੍ਰਿਕਾਨਗੁੜਾ॥ ਇਹੁ ਭਯੋ ਸੇਰੁ ਜੋਹੁ ਤਾ ਮੂੜਾ॥ ਸਸਤ੍ਰਾਮ ੧੧੨
 ਸਤ੍ਰਨਾਨਾ ਸਬੁੰਧਾ॥ ਤਿਹੁ ਗੁਰੁ ਦਿਮਾਲ ਕਰ ਰੁਰਾ ਸੁੰਧਾ॥ ੧੧੯
 ॥ ਬਲੁ ਧਾਰਾ ਮਧਿਕ ਕੇਹਰ ਸਮਾਨਾ॥ ਤਿਨ ਕਕੋ ਉਦਮਤਰ
 ਨੇਜਹਾਨਾ॥ ਜੋਸ ਬਦਰਹਤ ਬਾਣੀ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਜਿਹ ਲਯੋ ਸਮ
 ਝੁਆਛੇ ਸੁਧਾਰਾ॥ ੧੨੦॥ ਬਰਾਮ ਮਰਲੇ ਕਦੇਹੀ ਮਝਾਗਾ॥ ਜਿ
 ਹਲਖਾ ਮਾਛਤ ਜਕੈ ਜੰਜਾਗਾ॥ ਜੋ ਮਾਨ ਜਾਨ ਤੇਗਯੋ ਛੂਟਾ॥
 ਤਿਹ ਲਯੋ ਅਮੀਅਨ ਹਤ ਸੁਲੂਟਾ॥ ੧੨੧॥ ਤਿਹ ਸਮਾਨ ਨਿ
 ਪੁਨਰੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਜਗਪੀਨ ਜਨ ਮੁਜਾਨ ਹੁਅਲੇਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਜੀਵ ਜੋਰਹਤ ਤਾਗਾ॥ ਨਿਜ ਪਸੇ ਮਧਿ ਸਿਸਾਰ ਭਾਗਾ॥ ੧੨
 ੩॥ ਗੁਰਵਾਕ ਸੁਧਾਨੀ ਕੇਦਿ ਸਾਗਾ॥ ਸੋਲ ਖੋਖਰ ਸੁਤਵਨੈ ਕੁ
 ਮਾਰਾ॥ ਪਨਹੀ ਸੁਮਾਰ ਗਵਿਕਰ ਗੁਪੁਤਾ॥ ਨਿਜ ਪਠ ਗੁਲੈਲ

ਜੋ ਕਠਨ ਦੂਤਾ ॥ ੧੨੩ ॥ ਜਾਗੀ ਸੁ ਕੰਠ ਬੁਲੈ ਨ ਦੇ ਗੁ ॥ ਜਿ ਗੁਰੂ ਤਿ
 ਆਗ ਅੰਨ ਚ ਭਰ ਮੇ ਗੁ ॥ ਨਹਿ ਭਰ ਗੁ ਸਾ ਖਿਤਾਂ ਕੀ ਸੁ ਦਮਾਲ
 ॥ ਸੋ ਮੰਧਿ ਨ ਰਕ ਜੈ ਹੈ ਕਰਾਲਾ ॥ ੧੨੪ ॥ ਇਹ ਖੜਗ ਖੇਤ ਕੋ ਬੁ
 ਰਕਾ ਸੁ ਜਾਨ ॥ ਜੇ ਦਯੋ ਚਹਿਤ ਖਾਲ ਸਨਿ ਧਨ ॥ ਇਹ ਆਇ
 ਅੰਤ ਤਾ ਕੋ ਸੁ ਪੰਥਾ ॥ ਗੁਰ ਰਚੇ ਜਗਤ ਕਹੈ ਨ ਸੀਥਾ ॥ ੧੨੫
 ॥ ਕਲ ਜੁਗ ਪ੍ਰਮਾਨ ਹੋਤਾ ਸੁ ਆਇ ॥ ਨਹੀ ਇਸੈ ਮੰਧਿ ਸੀਸੈ ਲ
 ਖਾਇ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰੁ ਲਾਸ ਮੁੰਦਾ ॥ ਕੇਹਰ ਬਘੰਬਰ
 ਗੁਣ ਕਹੇ ਸਾਖਿੰਦਾ ॥ ੧੨੬ ॥ ਭੂਜੀ ਗਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਕਥਾ ਦੇ
 ਵਿਆਗੈ ਸੁਨ ਪੇਮ ਲਾਈ ॥ ਜਿ ਮੰਚੰਡਿ ਪੁਜੀ ਗੁਰੁ ਨਾਥ ਰਾਈ ॥
 ਵਹੈ ਲੈ ਪ੍ਰਬੰਧੀ ਤੁਮੈ ਜੁ ਸੁਨਾਊ ॥ ਨਹੀ ਦੋਰ ਕੈ ਰੂਪ ਭੂਗੀਤ ਗਾਊ
 ॥ ੧੨੭ ॥ ਕਿਤੇ ਮਾਸ ਬਾਕੀ ਰਹੈ ਜੋ ਸੁ ਜਾਨੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਦੇਵੀ ਮ

ਭੇਵੰਨਿਧਾਨੋ॥ ਮਹਾਂਲਾਇਧਾਨੰਜਪੇਮਾਤਮਾਗੀ॥ ਤਿਸੈਦੇ ੧੭੩
 ਵਦੁਲੀਅਵੈਜਾਇਨਗੀ॥ ੧੨੮॥ ਜਪੇਜੁਧਸਿੰਧੀਮਹਾਮੰ
 ਤਕਾਲੀ॥ ਨਮੋਘੋਰਰੂਪੰਨਮੋਬਿੰਦੁਪਾਲੀ॥ ਨਮੋਚੰਡਮੁੰਡੀਸ
 ਦਾਅਸਟਬਾਹਾ॥ ਸੁਖੀਜੁਧਸਿੰਧੀਅਭੁਤੰਅਥਾਹਾ॥ ੧੨੯
 ॥ ਨਮੋਚੰਡਾਲੀਅਕਾਲੀਕਰਾਲੀ॥ ਨਮੋਸੈਲਪੁੰਡੀਭੁਯੰ
 ਕਾਸਪਾਲੀ॥ ਨਮੋਦੇਵਪਾਲੀਅਰੰਦੈਤਪਾਗੀ॥ ਨਮੋਤੀਰੰਤਪੰ
 ਗਦਾਚੰਡਾਗੀ॥ ੧੩੦॥ ਨਮੋਸੁੰਭਰੰਤੀਅਗੰਤੀਅਕਾਲੀ॥
 ਨਮੋਬਿੰਦੁਮਾਤਾਸਦਾਜੈਜੁਵਾਲੀ॥ ਨਮੋਜੀਵਜੰਤੀਅਨੰਦਨ
 ਦੇਨੀ॥ ਸਬੰਦੈਤੰਦੇਖੀਕਰੰਤੀਸੁਛੈਨੀ॥ ੧੩੧॥ ਨਮੋਚਾਕੁਨੈਨੰ
 ਦਿਪੇਰੂਪਅੰਛੀ॥ ਭੁਯੰਕਾਸਰਾਜੈਜਿਸੈਜੋਤਸੁਛੀ॥ ਨਮੋਦੇਵ
 ਦੇਤੰਨਰੰਨਾਗਜੰਛੀ॥ ਸਿਬੁਹੰਬਿਰਾਜੈਧਰੇਰੂਪਇੰਛੀ॥ ੧੩੨॥

ਇਸੀਭਾਂਤਜਾਨੇਜਪੇਮੰਤ੍ਰਪਾਠੀ। ਕਹੰਗੀਮਜੀਵਸਕੈਪੰਜਰਾਟੀ।
ਤੁਯੀਕਾਸਮੰਧੀਮਯਾਕੋਠਗਵੈ। ਅਨੰਭੈਵਭੇਦੀਦਿਨਰੈਨਗਵੈ
॥੧੩੩॥ ਕਛੂਤੁੰਛਮਾੜੀਇਤੈਲੈਸੁਨਾਯੋ। ਜਥਾਮੰਤਮਾਹੀਇਸੈ
ਕੋਜਨਾਯੋ। ਅਗੈਜੈਸਭਾਂਤੰਪ੍ਰਭੂਤਾਰਹਾਂਗੀ। ਵਹੈਲੈਬਖਾਨੇਸੁ
ਨੈਬੀਰਤਾਹੀ। ॥੧੩੪॥ ਦੋਹਰਾ। ॥ਸਵਾਪਹਰਦਿਨਚੜਤ
ਲਗਸਵਾਜਾਮਪਛਰਾਤਾ। ਅਖੰਡਪਾਠਯੋਕਰਤਹੈਸ੍ਰੀਕਾਲੀ
ਜਗਮਾਤਾ। ॥੧੩੫॥ ਚੌਪਈ। ॥ਕਛੂਕਾਲਨਿਜਕਰੈਅਗ
ਮਾ। ਫਿਰਸੁਚੇਤਹੋਵੈਬਲਧਾਮਾ। ਬਿਜੇਯਾਧਰਛਤਾਮਮ
ਲਮੰਗਾਵੈ। ਅਪਾਮਚੈਪੁਨਾਮਵਗਦਿਆਵੈ। ॥੧੩੬॥ ਹ੍ਰਿਸ਼੍ਣ
ਚੇਤਜਬਬੈਠਭਲਿੰਜੈ। ਕੋਟਚਰਿਤ੍ਰਅਨਕਤਿਤਕਿੰਜੈ। ਦੂ
ਰਦੂਰਕੇਨਗਰਨਿਹਾਰੈ। ਜਹਾਂਮਨੁਛੰਨਸਕਤਸਹਾਰੈ। ॥੧੩੭॥

॥ ਪੁਨਉਤਬਾਲ ਕੰਨਕਾ ਆਵੈ ॥ ਅਨਕਚਰਿਤ ਵਹ ਬਰਨਜੁ १੧੪
 ਨਾਵੈ ॥ ਅਨਕ ਭਾਂਤਿ ਮਿਲਿ ਦੇਹਿ ਅਸੀਸਾ ॥ ਸੁਨ ਰਿਸ਼ਵੈ ਤਿਨ
 ਕੋ ਜਗ ਦੀਸਾ ॥ ੧੩੮ ॥ ਬਿਜੈ ਹੋਇ ਤੁਮ ਗੀਜਗ ਮਾਂਗੀ ॥ ਆਦਿ ਅ
 ਗਾਧਿ ਗੁਰੂ ਬਰਬਾਂਗੀ ॥ ਤੁਰਕ ਮਲੇ ਛਹੇ ਹਿਸਰੁ ਛਾਗਾ ॥ ਜਹਤ
 ਹਤੁ ਮੋਰੇ ਬਜੈ ਨਗਾਗਾ ॥ ੧੩੯ ॥ ਸਰਬ ਧਰਨਿ ਤੁਵਰਾਜ ਬਿਰਾ
 ਜੈ ॥ ਸੀਤ ਮਨ ਤਸੁ ਖੀਗੁ ਨਗਾਜੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਪੁਜ ਕੇ ਪਰਮ ਚਰਿ
 ਤਾ ॥ ਜਹਤ ਹਗਵਹ ਸੀਤ ਬਚਿੰਤਾ ॥ ੧੪੦ ॥ ਜਬ ਲਗ ਸੇਜ ਪਰੀ
 ਸਿਰਧਰੀ ॥ ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਗਗਨ ਬਰਬਰੀ ॥ ਤਬ ਲਗਤੁ ਮੋਰੇ
 ਸੀਜ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਅੰਤ ਪੰਤ ਸੋਭੈ ਬਿਧਨਾਨਾ ॥ ੧੪੧ ॥ ਅਕਿੰਨ
 ॥ ਪਦ ਪੰਕਜ ਪੁਨਉਰੂ ਜਾਂਪ ਜੇਜਾ ਨਿਯੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਰੰਛ ਕਪ
 ਦ ਮਨਾ ਬਜੁ ਮਾਨਿਯੈ ॥ ਛਾਤੀ ਕਮਰ ਦਿਪੰਤਿ ਪਾਟ ਜੇਗਵਰਾ ॥

ਹੋਤਾ ਕੋਰੰਛਕ ਮਾਹਿਖੜਗਧੁਜਸੰਵਰਾ॥੧੪੩॥ ਭੁਜਾਕੰਧਗ
 ਰਨਕਚੰਛਜਲਜਾਇਹੈ॥ ਤਾਸਰਛਕੰਜਾਨਗੁਰੁਸੁਖਦਾਇ
 ਹੈ॥ ਸੀਸੁਕੇਸਕਰਭਾਲਭਾਗਜੇਧਾਰਿਹੈ॥ ਹੋਤਾ ਕੋਰੰਛਕਸਹੀ
 ਸਦਾਕਰਤਾਰਹੈ॥੧੪੩॥ ਸਦੈਯਾ॥ ॥ ਅੰਗਸੁਅੰਗਪ੍ਰਤੰਗਜਿ
 ਤੇਤੁਵਹੈਤਿਨਕੀਨਿਜਰੰਛਕਮਾਈ॥ ਜਾਸਹਨੇਮਾਹਿਖਾਜੁਰ
 ਦਾਨਵਸੁਭਨਿਸੁਭਕੀਦੇਹਗਵਾਈ॥ ਮਾਦਿਹਨੇਜੰਭਅੰਮਧ
 ਕੀਟਭਬਾਸਵਕੇਸਿਰਛੰਡਫਿਰਾਈ॥ ਜੇਤੁਵਰੰਛਨਕੇਜਗਨ
 ਇਕਭੰਛਨਕਾਜਮਲੇਛਸੁਧਾਈ॥੧੪੪॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥
 ॥ ਅਨਅੰਗਥਾਰੇ॥ ਸੁਰੰਛਾਮੁਗਾਰੇ॥ ਦਲਿਜੇਬਿਡਾਰੀ॥ ਤੁਧੁ
 ਰਾਤਵਾਰੀ॥੧੪੫॥ ਤਿਸੈਰੰਛਹੈਯਾ॥ ਸਦਾਚੰਡੀਮੈਯਾ॥ ਕਰੀ
 ਜੋਇਥਾਗਾ॥ ਤੁਝੈਨੀਤਪੁਮਾਰਾ॥੧੪੬॥ ਤਿਸੈਕੀਸਹਾਈ॥ ਮਯ

ਬਿੰਦੁ ਹਾਈ॥ ਜਿਤੀ ਫੋਜ ਤੇ ਗੀ॥ ਸੁਆਛੀ ਚਗੇ ਗੀ॥ ੧੪੧॥ ਤਿ ੧੭੫
 ਸੈਰ ਛਪਾਲੀ॥ ਸਦਾ ਮਾਤ ਕਾਲੀ॥ ਚਲੇ ਤੇ ਰਪੀਥਾ॥ ਮਹਾਂ ਸੁ
 ਧਸੀਥਾ॥ ੧੪੨॥ ਸਦਾ ਯੇ ਸੁਨਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਰਿਣਾਵੈ॥ ਮਨਿ ਕੰ
 ਸੁਇੰ ਛਾ॥ ਸੁਪਾਵੈ ਪ੍ਰਤੰ ਛਾ॥ ੧੪੩॥ ਸਰੰ ਫੀਰੇ ਪੇਯਾ॥ ਸਰੰ ਜੀ
 ਵੇ ਮੇਯਾ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਸੁਪਾਵੈ॥ ਨਿਤਾਨੀਤ ਆਵੈ॥ ੧੪੪॥ ਲਏ ਦ
 ਮਜਾ ਹੀ॥ ਬਡੇ ਮੋਦ ਪਾਹੀ॥ ਜਯੇ ਜੈ ਕਰਾਹੀ॥ ਧਨ ਲੈ ਸਿਧਾਹੀ॥
 ੧੪੫॥ ਸੁਆਗੈ ਪਿਛਾਹੀ॥ ਜਪੇ ਜੰ ਸੁਸਾਹੀ॥ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਬੰਧਾ
 ॥ ਰਤੋ ਨਾਮ ਸਿਧਾ॥ ੧੪੬॥ ਬਡੇ ਤੰ ਪ੍ਰਧਾ ਕੋ॥ ਬਿਸੀ ਮੇਓ ਚਕੋ
 ॥ ਕਿਨੀ ਤੰ ਪ੍ਰਆਗੈ॥ ਕਰਕੇ ਨਾਸਤਾਗੈ॥ ੧੪੭॥ ਕਛੁ ਅੰਨ ਪਾਨ
 ॥ ਅਚੈ ਨਾ ਮੁਜਾਨੀ॥ ਰਤੋ ਮੋਧ ਏਕੀ॥ ਤਜੇ ਸੁਖ ਨੇਕੀ॥ ੧੪੮॥
 ਨਚਿੰ ਤੰ ਭੁਲਾਹੀ॥ ਨਬੰਧੀ ਜਨਾਹੀ॥ ਰਤੋ ਏਕ ਰੰਗੀ॥ ਸਦਾ ਜੇਇ

ਸੀਗੀ॥੧੫੫॥ਨਹੀਨੀਰਮਾਸੀ॥ਜਦਾਨਾਮਪਾਸੀ॥ਨਧੁਪੰਜ
 ਨਵੈ॥ਨਸੀਤੰਲਖਾਵੈ॥੧੫੬॥ਭਏਏਕਜੇਤੀ॥ਤੁਨੀਮੀਨੈਸੇਚੀ
 ॥ਰਿਖੀਸੁਛਸਾਗੀ॥ਧਸੇਆਮੰਝਾਗੀ॥੧੫੭॥ਦੇਹਗਾ॥ ॥
 ਸੁਰਤਸੀਕੋਚਸੁਕਛਜੇਯੋਆਪਾਮਾਪੁਸਤਾਗਾ॥ਸੁੰਨਗੁਫਾਮਧ
 ਜਾਇਨਿਜਿਸੇਤੰਏਕੰਕਾਗਾ॥੧੫੮॥ਚੰਪਈ॥ ॥ਇਹਬਿਧ
 ਏਕਰੂਪਹੋਇਜਾਗੀ॥ਦਯਾਸਿਧਸਤਿਗੁਰਬਰਬਾਗੀ॥ਅ
 ਸਗਤਦੀਸਪਤੰਪੁਨਿਹਾਗੀ॥ਚਿਤਤਭਏਸਕਲਸਿਸਾਗੀ॥
 ੧੫੯॥ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ਸੁਗੀਸੀਬਿਚਾਗੀ॥ਗੁਰੂਸੀਵਤ
 ਗੀ॥ਸੁਮਤੀਰਿਝਾਈ॥ਮੁਝੈਨਾਗਿਰਾਈ॥੧੬੦॥ਜਲੇਸੇਕਹਾਨੀ
 ॥ਬਡੀਚਿਤਰਾਨੀ॥ਜਲੀਮੇਸੁਰਾਈ॥ਮਿਧੀਸਿਧਪਾਈ॥੧੬੧
 ॥ਮੁਤੀਲਾਲਜਾਗੇ॥ਮੁਝੀਹੋਮਝਾਗੇ॥ਤਰੰਕਾਮਧੈਨਾ॥ਪਰੰਮੇ

ਰਮੇਨਾ॥ ੧੬੨॥ ਸੁਮੇਕੇਗਿਰਾਈ॥ ਲਏਨਾਛਿਨਾਈ॥ ਧਨੇਸੰਤ ੧੭੬
 ਭਾਗੀ॥ ਭੁਕੇਸੋਭਿਭਾਗੀ॥ ੧੬੩॥ ਜਿਤੇਪੈਖਜਾਨੇ॥ ਮੁਈਪੈਅਮਾ
 ਨੇ॥ ਰਵੈਰੈਨਰਾਜਾ॥ ਕਰੈਚਿਤਕਾਜਾ॥ ੧੬੪॥ ਜਿਤੇਭੂਮਪਾਲਾ
 ਲਖੇਮੇਬਿਹਾਲਾ॥ ਗਿਰੀਪੈਚਗੰਤਾ॥ ਕਰੈਚਿਤਮੰਤਾ॥ ੧੬੫॥
 ਕਰੈਸੇਵਮਾਈ॥ ਹਮੁਨਾਗਿਰਾਈ॥ ਸਬੈਭੂਅਸਾਗੀ॥ ਭੁਲੈਚਿਤ
 ਧਾਗੀ॥ ੧੬੬॥ ਮਹਾਂਮੁੜਸਾਗੇ॥ ਨਬਾਤੀਬਿਚਾਗੇ॥ ਜਿਮੰਕੋਇਕਗ
 ॥ ਹਰੀਸੁਦਾਦਪਾਗਾ॥ ੧੬੭॥ ਸੁਹੀਸੀਨਿਹਾਗੀ॥ ਬਢੀਚਿਤਭਾਗੀ॥
 ਲਏਨਾਛਿਨਾਈ॥ ਮੁਝੈਕੁਗਿਰਾਈ॥ ੧੬੮॥ ਚੰਪਈ॥ ॥ ਮੂਰ
 ਖਲੋਗਭੇਦੁਨਹੀਖਾਵਤਾ॥ ਕਬੀਮਰਾਲਮੰਸਤਚਿਤਲਿਆਵਤਾ॥
 ਜਲਜਮਬਿੰਧਸੁਤਾਹਿਅਹਾਰੀ॥ ਤਾਬਿਨੁਭੋਜਨਕਰੈਨਸਾਗੀ॥ ੧
 ੬੯॥ ਦੁਗਧਨੀਰੋਜੇਕਰਤਾਵਿਭਾਗਾ॥ ਕਬਹਰੀਯਾਇਵਚਿਤਤ

ਕਗਾ॥ ਮਾਨਤਾਲ ਨਿਪ ਛੀਰ ਕਨਾਗਾ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਬਸੈ ਜੁਲਾਇ
 ਪਨਾਗਾ॥ ੧੧੦॥ ਸੋ ਕਬ ਪੁਖੀ ਛੂਛ ਨ ਜਾਈ॥ ਬਕਸੋ ਅਪਸੋ
 ਮੁਧਰਾਈ॥ ਕੋਟਿ ਸੁਰਗ ਅੰਤ ਖੰਤ ਹ ਜਾਗਾ॥ ਇਨ ਚਰਨ ਨ ਮੇਧ
 ਗਟਿ ਨਿਹਾਗਾ॥ ੧੧੧॥ ਦੇਬੀ ਦੇਵ ਕਿਤ ਕਜੋ ਮਾਗੀ॥ ਪਦ ਪੰਕ
 ਜਗੁਰ ਮਾਧਿਸ ਮਾਗੀ॥ ਇਹ ਭੀ ਇਹ ਕੋਤ ਕਕੇ ਕਾਜਾ॥ ਕਰਤ ਚ
 ਰਿੰਤ ਗਗੀ ਬਨਿਵਾਜਾ॥ ੧੧੨॥ ਮਾਤਾ ਕੇ ਚਿਤ ਮਾਹਿ ਮਨੁ ਮਾਨੋ॥
 ਪਿਤਾ ਖੜਗ ਧੁਜ ਅੰਗੁ ਨ ਜਾਨੋ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਬਿਨੁ ਪੂਤ ਜੁਹ
 ਈ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਬ ਨਿੰਦਤ ਹੋਲੇਈ॥ ੧੧੩॥ ਤਾ ਤੇ ਇਹ ਜਾ ਦੇ ਊਮ
 ਏ॥ ਤੋ ਅਸ ਪੂਤ ਖਾਲਾ ਜਾਪਾਏ॥ ਜਾ ਤੇ ਕਰੀ ਸਕਤ ਕੀ ਪੁਜਾ॥
 ਤਾ ਅੰਸ ਧੁਜ ਮਾਨੋ ਦੂਜਾ॥ ੧੧੪॥ ਤਵਨ ਸਮੇ ਇਹ ਠਵਰ ਮੰਤ੍ਰ
 ਗਾ॥ ਮਾਈ ਸੰਗਤਿ ਮਾਧਿਕ ਅਪਾਗਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਪਟਲੇ ਪੁਰਬ ਕੀ ਜ

ਨਹੁ॥ ਅਧਿਕ ਬੀਗਾਲਾ ਅਵਰ ਪ੍ਰਮਾਨਹੁ॥ ੧੧੫॥ ਅਨਦਪੁ ੧੧੧
 ਗੇਮੇਜ ਬਦਹੁ ਮਾਏ॥ ਅਦਭੁਤ ਨਿਰਖਨ ਗੁਰੁ ਬਿਗਸਾਏ॥ ਭਿਰ
 ਕੀਨ ਭੁਲੀ ਬਿਧਾ ਆਈ॥ ਪੁਨ ਬਤਿਯਾ ਤਿਨ ਯੈ ਸੁਨ ਪਾਈ॥
 ੧੧੬॥ ਉਪਰ ਹੋਸਤਿ ਗੁਰਮ ਹਾਂਗਾ॥ ਪੂਜਤ ਚੈ ਰਿਗਗੀ ਬਨਿ
 ਵਾਜਾ॥ ਸਿੰਖਾ ਸਖਾ ਸਭ ਹੀਤ ਹਧਾਏ॥ ਅਨਕ ਭਾਂਤ ਭੇਟਨ ਸ
 ਭਲਿਆਏ॥ ੧੧੭॥ ਅਯੁਧਾ ਬਿੰਨ ਬਸਨ ਨ ਵੀਨੇ॥ ਆਜ
 ਲ ਗੇਜੇ ਉਨਿ ਰਖਨ ਚੀਨੇ॥ ਦਰਸਨੁ ਸਕਲ ਮਾਨ ਕਰ ਕੀਨ
 ॥ ਸਫਲ ਜਨਮ ਅਪਨੇ ਉਨ ਚੀਨਾ॥ ੧੧੮॥ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ
 ਭੇਟ ਚਢਾਈ॥ ਇਕ ਬਦਨ ਜੇਗਨੀ ਨਜਾਈ॥ ਇਕ ਸਿਖੁ ਤਿਨ
 ਮੇਅਵਤਾਰੀ॥ ਮਾਲੀ ਬਿਸਨਿ ਪੁਨ ਅਧਿਕਾਰੀ॥ ੧੧੯॥ ਪੇਰੁਰ
 ਸਾਲਹ ਜੁਰ ਸੁਲਾਯੋ॥ ਪਦਪੰਕਜ ਮਹਿ ਮਾਨ ਚਢਾਯੋ॥ ਤ

ਕਹਨਿ ਰਖ ਆਪ ਦੀ ਦਾਗਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਕਮਲ ਮੁਖ ਸਾਰ ॥
 ॥ ੧੮੦ ॥ ਤਲੇ ਬਾਂਗ ਕਿਨ ਮਾਂਬੁਲ ਗਯੋ ॥ ਬਿਗਸ ਪ੍ਰਭੂ ਇਹੁ ਤੰ ॥
 ਤਸੁ ਨਯੋ ॥ ਤੁਮ ਦਿਖ ਰਾਵਨ ਮਾਨੋ ਕਾਜਾ ॥ ਸੁਨਿਯੋ ਅੰਗ ਜਗ
 ਰੀ ਬਨਿ ਦਾਜਾ ॥ ੧੮੧ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਸੁਨੋ ਯੋ ਵਤਾ ਗੀ
 ॥ ਕਰੰ ਚਾਪ ਧਾਰੀ ॥ ਸਰੰ ਖੇਚਰ ਭਾਈ ॥ ਦਯੋ ਯੋ ਚਲਾਈ ॥ ੧੮੨
 ॥ ਉਡੋ ਮੇਸ ਬਾਨਾ ॥ ਮਨੋ ਬਿੰਜੁ ਜਾਨਾ ॥ ਸੁਭੋ ਨਿਪਿ ਛਾਗੀ ॥ ਗਯੋ
 ਪੀਧਿ ਧਾਰੀ ॥ ੧੮੩ ॥ ਸਦਾ ਕੇਸ ਬਾਨਾ ॥ ਪਕੋ ਜਾਇ ਬਾਨਾ ॥ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਸੁਨਾਈ ॥ ਜਗੰਤੀ ਰਭਾਈ ॥ ੧੮੪ ॥ ਤਹੀ ਮਾਂਬੁਲਾਵੋ ॥ ਤਲੇ
 ਬੇਗ ਜਾਵੋ ॥ ਸੁਨੋ ਬੀਰ ਧਾਏ ॥ ਤਹੀ ਮਾਂਬੁਲਾਏ ॥ ੧੮੫ ॥ ਅਬੈ
 ਲਾਗ ਜਾਨਾ ॥ ਦਿਖੈ ਤੋਨ ਬਾਨਾ ॥ ਅਲੰਭੀ ਰਸਾਲਾ ॥ ਮੇਸੇ ਨਾਨਿਹ ॥
 ਲਾ ॥ ੧੮੬ ॥ ਕਿਤੇ ਸੇਰ ਜੇਗਾ ॥ ਇਸੇ ਹੀ ਨਹੇਗਾ ॥ ਅਗੈ ਮੈ ਚਰਿਤ ॥

॥ ਸੁਨੇ ਜੁ ਬਚਿੰ ਤਾ ॥ ੧੮੭ ॥ ਪਾਧ ਗੀ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਅਦਿ ਜਾ ਮੁਜਾ ੧੭੮
 ਮਨਿ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਸੁਨ ਕਥਾ ਚਰਿੰ ਤ ਦੇਵੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਫਿਰ ਕਛੂ ਕਾਲ
 ਕਰਿ ਕੈ ਅਗਾ ॥ ਪੁਨ ਏਸੁ ਚੇਤ ਬਲ ਬੁਧ ਧਾਮਾ ॥ ੧੮੮ ॥ ਧੂਪਦੀ
 ਪੁਕਾਰਿ ਕੈ ਵਿਥਾਗ ॥ ਫਿਰ ਸਸਤ ਪੂਜ ਬੈਠ ਹਮ ਝਾਗ ॥ ਕੁਰਸੀ ਨ
 ਮੰਧਿ ਪਾਂਚੇ ਹਥਿ ਜਾਗ ॥ ਧਰਜ ਪੈਨਾ ਮੁਕਾਲੀ ਦਿਯਾਗ ॥ ੧੮੯ ॥
 ਨਹ ਅਵਰ ਬਾਤ ਕੋ ਕਰਿ ਖਿਆਲਾ ॥ ਬਿਨ ਦੀਨ ਬੰਧ ਕਾਲੀ ਨਿ
 ਪਾਲਾ ॥ ਇਮ ਸੁਰਤ ਚੀਤੁ ਤਿਹ ਦੇਤ ਮੰਧਿ ॥ ਮਨੇ ਏਕ ਰੂਪ ਏਹੈ ਗੈਨ
 ਸੁੰਧਾ ॥ ੧੯੦ ॥ ਜਿ ਮਨਿ ਕਟ ਦਿਵਸ ਵਹ ਚਲ ਸੁਆਇ ॥ ਤਬ
 ਅਨ ਕਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਜੂਲ ਖਾਇ ॥ ਸੁਗਰਿਧ ਸਿੰਧ ਪੁਨ ਸਕਤ ਜੋ
 ਇ ॥ ਨਿਜ ਦਰਸੁ ਦੇਤ ਵਿਦ ਵੰਤ ਹੋਇ ॥ ੧੯੧ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਸੁਰ
 ਨਰ ਦੇਵ ਭੁਜੀ ਗਗਨ ਕਿੰਨ ਰਜ ਛਾਅ ਪਾਗ ॥ ਜੇ ਗਨਿ ਭੂਤ ਪਿਸਾ

ਚਾਨਿਸਾਨਿਰਖੇਕਈਹਜਾਗ॥੧੯੨॥ਸਭੁਦੇਵਨਕੀਸਕਤਮਿ
 ਲਿਦਿਬਰੂਪਾਨਿਜਧਾਗ॥ਪ੍ਰੇਮਲੋਪਾਨਿਰਤਤਸਦਾਰੁਹਕਤਕ
 ਈਹਜਾਗ॥੧੯੩॥ਗਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ਕਈਯੋਸੁਬਲੈ॥ਬਿ
 ਨਾਸੀਕਰੋਲੈ॥ਕਛੁਇਛਹੋਈ॥ਕਹੋਬੇਗਸੇਈ॥੧੯੪॥ਮੁਖ
 ਪਾਸਲੀਜੈ॥ਨਹੀਚੋਤਕੀਜੈ॥ਜਿਤੀਲੰਛਲੇਗੀ॥ਮੁਖੈਪਾਸਬ
 ਗੀ॥੧੯੫॥ਚੋਪਈ॥ਲਾਲਜਵਾਹਰਮਾਨਕਮੁਕਤਾ॥ਤੁ
 ਹਦੇਵਤਹਮਕਰੈਨਨਕਤਾ॥ਕੰਚਨੁਸਰਫੀਰੋਕਰੁਪੇਯੋ॥ਮੁਖ
 ਮਾਂਗਤਸਭਮੋਪਹਲੈਯੋ॥੧੯੬॥ਕਾਲੀਕੋਲੀਜੈਜਿਨਨਾਮਾ॥
 ਕਾਲੀਅਹੈਦੁਖਨਕੀਪਾਮਾ॥ਤਾਕੋਨਿਰਖਦਯਾਨਹਆਈ॥ਏ
 ਤੀਰੋਪਹਸੇਵਕਗਈ॥੧੯੭॥ਕਿਹਕਾਰਨਕਾਰਿਹੈਤਿਹਜੰਜਾ॥ਮ
 ਨਮਾਨਤਲੀਜੈਮੁਖਮੰਜਾ॥ਤੁਮਰੋਅਤਿਸੈਤੰਪੁਨਿਹਾਰੀ॥ਮੇਸੁਨਿ

੨

ਯੇਜੁਸਾਚੁਓਚਾਗੀ॥੧੯੮॥ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ਕਹੈਮੋਗੁਮ॥੧੭੯
 ਈ॥ਸੁਨੇਬਿੰਦੁਰਾਈ॥ਇਤਾਦੁਖਪਾਯੋ॥ਲਯੋਕਾਦਿਖਾਯੋ
 ॥੧੯੯॥ਸਿਵਾਨੀਰਦੈਯਾ॥ਕਿਸੁਨਾਹਿਪੈਯਾ॥ਰਿਖੀਦੇਵਜੇ
 ਤੇ॥ਬਕੇਪਾਲਤੇਤੇ॥੨੦੦॥ਸਵੈਯਾ॥ ॥ਮੇਸਭਸਿੰਧਨਕੀਸਿ
 ਰਦਾਗਸਿਰੋਮਲਮੇਸਮਸਿੰਧਸੰਗੀਹੈ॥ਜਾਨਸਿਤੀਮਹਿਮਾਮ
 ਲਮਾਦਿਕਮੇਪਦਪੰਕਜਲਾਗਰਹੀਹੈ॥ਬਾਸਵਸੇਮੁਣਕੋਨਹ
 ਪਵਤਜਾਨਲਿਜੈਮੁਹਸਾਚਸਹੀਹੈ॥ਤੋਕਹਹੋਇਦਿਆਲਕ
 ਹਾਮਮਾਂਗਹੁਜੇਮਨਇੰਛਮਹੀਹੈ॥੨੦੧॥ਮਾਨਮਹੀਪਕਿਏ
 ਪਿਰਥਾਦਿਕਗਇਬਡੇਨਲਜੇਅਵਤਾਰੀ॥ਭੋਜਦਿਲੀਪਜਰ
 ਸਿੰਧਗਵਨਜਾਸਭਰੇਗਿਹਸੰਪਤਭਾਰੀ॥ਕੋਰਨਕੇਸੁਤਸੂਰ
 ਜਨੰਦਨਮੇਕਹਪਾਪਤਭੇਨਨਿਹਾਰੀ॥ਮੇਸਭਹੀਗੁਨਪੁਰਨਲਾ

ਨ

ਇਕ ਕੋਨ ਕਹੇ ਜਗ ਮੰਧਿ ਹਮਾਰੀ॥ ੨੦੩॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ॥
 ਨਹੀ ਜੋ ਸੁਮਾਨੇ॥ ਸੁਨੇ ਅੰਕ ਹਨੇ॥ ਜਬੈ ਦੇਵਿਆਈ॥ ਸਕੈ ਗਾਥ
 ਚਾਈ॥ ੨੦੩॥ ਅਹੈ ਤੇਜ ਭਾਗ॥ ਸਕੈ ਕੋ ਨਿਹਾਗ॥ ਬਨੀ ਬਿੰਕਰਾ
 ਲਾ॥ ਗਰੰਭੁ ਮਾਲਾ॥ ੨੦੪॥ ਕਰੰਨਾ ਗਧਾਰੇ॥ ਬੀਮੇ ਜੁਲਾਸਾਰੇ॥
 ਛੁਟੇ ਕੇਸ ਸੀਸੀ॥ ਭੁਜਾ ਭੀਮ ਦੀਸੀ॥ ੨੦੫॥ ਦਿਸਾ ਚੀਰ ਜਾਹੀ॥
 ਬਨੀ ਕਾਰ ਮਾਂਹੀ॥ ਅਸੰਜੁ ਨਿਹਾਰੀ॥ ਰੁਰੇ ਗੇਸੁ ਭਾਰੀ॥ ੨੦੬॥ ਪ
 ਧੜੀ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਹਮ ਕਹੀ ਬਾਤੁ ਮਕੋ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਬਹੁਇ ਛੰਦੇ
 ਜੁਲਹੇ ਜੁਆਨਾ॥ ਪੁਨਿ ਬੁਲੈ ਮੈਰਾਇਕ ਜੰਛ ਜਾਇ॥ ਮੁਹ ਸੁਨ
 ਹੁ ਬੈਨ ਇਤ ਜਗਤ ਗਾਇ॥ ੨੦੭॥ ਮੁਹ ਸੁਤਾ ਜੰਛ ਨਿਸ ਚੈ ਸੁਜ
 ਨਾ॥ ਸਭ ਰਿੰਪ ਸਿੰਧ ਕੀ ਮੇਸੁ ਖਾਨਾ॥ ਜੇਦਰ ਬੁਰਾਜ ਮੁਹ ਕਹੇ ਸੁ
 ਆਪਾ॥ ਪਲ ਮੰਧਿ ਦੇਉ ਬਪਤਵ ਨ ਥਾਪਾ॥ ੨੦੮॥ ਰਾਜੇ ਸੁਗਟ

ਭੁਪਤਿਅਪਾਗ। ਲੈਡੋਰੋਤੋਰਚਰਨਨਮਣਾਗ। ਜੇਚੈਦਸੁਰਸਲ ੧੮੦
 ਪਤਧਨੇਸਾ। ਸਭਕਰੋਤੋਰਅਨੁਚਰਵਸੇਸਾ। ੨੦੯। ਆਇਕਅ
 ਵਗਆਨਯੈਬਚਨਭਾਖਾ। ਮੁਹਪਗੀਪਾਲਨਿਸਚੈਸੁਲਾਖ
 ॥ ਕਿਤਲੰਛਕੋਸਕੀਸਾਰਜੋਇ। ਪਲਮੰਧਦੇਉਤੁਹਆਨਜੋ
 ਇ। ੨੧੦। ਜੇਬਾਦਸਾਹਦਿਲੀਚਗੰਤਾ। ਤਿਹਕਾਟਸੀਸਆ
 ਵੇਸੁਸੰਤਾ। ਜਿਹਕਹੈਆਨਤਿਹਦੇਉਬਾਂਧਾ। ਨਹੀਕਰਤਮਿਬਮ
 ਮੇਸੁਗਾਂਧਾ। ੨੧੧। ਵਹਮਹੈਕਾਲਿਕਾਦੁਖਨਧਾਮ। ਨਹੀਲਿ
 ਜੈਭੂਲਤਾਕੋਸੁਨਾਮ। ਯਹਭੁਲੀਬਾਤਮੈਕਹਤਸਾਚੁ। ਇਹਨਿ
 ਰਖਓਰਹਮਹੀਸੁਗਾਚੁ। ੨੧੨। ਚੋਪਈ। ॥ ਸੈਨਕਰਤਪ੍ਰਭ
 ਜੂਨਿਸਜਗੰ। ਅਨਕਰੂਪਨਿਰਖਤਤਿਨਤਗੰ। ਦਿੰਬਰੂਪਅਦ
 ਭੁਤਛ। ਬਿਜਿਨਕੀ। ਨਿਸਪਤਿਲਜੈਨਿਰਖਦੁਤਿਤਿਨਕੀ। ੨

੧੩) ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸੁਅਧਿਕ ਬਨਾਵੈ। ਹਾਵਭਾਵ ਕਰਿ ਅਨਕਦੀ
 ਖਾਵੈ। ਪੁਨਤਹ ਅਧਿਕ ਅਪਛਗਾ ਆਹੀ। ਤੰਤੁ ਤਿਲੋਤਕਿ
 ਅਗਜਾਹੀ। ੨੧੪) ਨੈਸਤ ਪਰਤਨ ਪਰਸੀਰਾ। ਨਿਰਤ ਕਰੈ
 ਕੇਉ ਦੈ ਕਰਤਾਗ। ਸੇਵਤ ਕੇਉ ਚਰਨਗਾਹਿ ਸੈ। ਅਕਿ ਜੇਹੀਏ ਹਮ
 ਹੀ ਦਿਸਰਸੈ। ੨੧੫) ਅਵਰਨ ਗਜਾਏ ਕਬ ਚਿੰਤਾ। ਇਹ ਬਿ
 ਪਬਰਨੈ ਅਨਕ ਚਰਿਤਾ। ਹਮ ਗੀਓਰਨੈ ਨਟਕ ਦੀਸੈ। ਚਿੰਤਾ ਮ
 ਦਿਆ ਦਿਨਿ ਧਲੀਸੈ। ੨੧੬) ਸੁਰੀਨਾਗਜਾ ਅਦਭੁਤ ਲਾ
 ਵੈ। ਤੇਪਦ ਪੰਕਜ ਆਨਮਿਲਾਵੈ। ਯਾਤੇਏ ਸਭ ਬਾਤ ਬਨਾਵੈ।
 ਕੇਹੀਯਾ ਕੋਰੇਤਾ ਗਿਰਾਵੈ। ੨੧੭) ਅਮਿਤ ਮਾਮਹਿ ਮਾਮਕਰਮੁ
 ਕੰਦਾ। ਹਰਪਰੀਸਭ ਕਰਛੰਦ ਬੰਦਾ। ਅਚਲ ਨਾਥ ਕੋ ਸਕੈ ਚਲ
 ਈ। ਕਹਾਭਯੋ ਤਿਯੋ ਬਾਤ ਬਨਾਈ। ੨੧੮) ਭੂਤ ਪਿਸਾਚਲ

ਖੇਨਿਸਮਾਹੀ॥ ਕੇਹਰ ਨਾਗਗਨੇਜੁ ਨ ਜਾਹੀ॥ ਅਵਰ ਸਰੂਪ ਨਿ ੧੮੧
 ਰਾਤ ਹੋ ਨਾਨਾ॥ ਕੋਨ ਸਕੈ ਗਤ ਤਿਨੈ ਬਖਾਨਾ॥ ੨੧੮॥ ਭੁਜੰਗ
 ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਧਰੈ ਰੂਪ ਭਾਰੇ ਮਨੇ ਭੈ ਸੁਕਾਹੀ॥ ਜਿਸੈ ਹੋਰ
 ਜੀਵੈ ਰੈ ਜੇ ਸਿਸਾਹੀ॥ ਮਹਾਂ ਰਿੰਧ ਸਿੰਧੀ ਸਬੈ ਭਾਖਹਾਹੀ॥ ਨਹੀ
 ਹਾਥ ਮਾਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਭਾਹੀ॥ ੨੨੦॥ ਇਕੈ ਸੁੰਧ ਮਾਈ ਜੁਨ
 ਵੈ ਸੁਬਾਤਾ॥ ਸੁਨੇ ਦੀਨ ਬੀਰ ਟੈ ਮੈ ਸੁਜਾਤਾ॥ ਜਿਤੇ ਜੀਵ ਜੰਤ
 ਸੁਰੰਦੇ ਵਦਾਨੇ॥ ਕਿਨੈ ਦੇਵਿ ਕਾਲੀਲਖੀ ਬਿੰਦਮਾਨੇ॥ ੨੨੧॥
 ਦਸਿਲੰ ਛਤੰ ਪੰਕਕੇ ਪੂਤ ਕੰਜਾ॥ ਤਊ ਦੇਵਿ ਕਾਲੀਲਖੀਨ
 ਹਿਏ ਜਾ॥ ਕਥਾ ਬੇਦ ਗਾਵੈ ਮੁਨ ਕੀ ਸੁਭਾਖੀ॥ ਨਹੀ ਜਾਨੁ ਦੇਖ
 ਕਿਸੁ ਮਾਪ ਮਾਖੀ॥ ੨੨੨॥ ਅਠੀ ਮਾਸ ਲਾਗੈ ਸਭੈ ਭਾਖਹਾਹੀ
 ॥ ਚੰਦੇ ਗਾਥ ਤਾ ਕੇ ਨਹੀ ਨਾ ਬਭਾਹੀ॥ ਕਿਧੈ ਧੀਰ ਸਿੰਧੀ ਬਿਰੰਧ

ਬਪਾਲਾ ॥ ਕਰੈ ਬਤ ਕੋ ਨਾ ਸੁਰੀ ਨਾ ਰਿਬਾਲਾ ॥ ੨੨੩ ॥ ਦਿਹਗਾ ॥
 ॥ ਜੋ ਜੋ ਨਿਕਟ ਸੁਆ ਵਈ ਤਵ ਨ ਦਿਵਸ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥
 ਤੇ ਬਤੀਯ ਲੋਗ ਸਤ ਬਰਨਤ ਹੈਂ ਦਿਹਗਾਇ ॥ ੨੨੪ ॥ ਚੈਪਈ
 ॥ ਜਿ ਨ ਕਹਗੁਰ ਜਸੁ ਬਿਖੈ ਜਮਾਨਾ ॥ ਤੇ ਬੇ ਮੁਖ ਯੋ ਕਰਤ ਬ
 ਖਾਨਾ ॥ ਰਾਜ ਨ ਕੀਇ ਕੀਤ ਲਰਾਈ ॥ ਫੁਲ ਗਯੋ ਮਨ ਮੇਅ
 ਪਿਕਾਈ ॥ ੨੨੫ ॥ ਅਬ ਜਗਮਹਿ ਜਹਿ ਜੰਦੁ ਗਰਚਾਯੋ ॥ ਕਾਲੀ
 ਚਾਹਿਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਾਯੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਿਕ ਬਿਸਨਾ ਦਿਕ ਦੇਵਾ ॥
 ਰਪਰੇ ਕਰਿ ਰਿਤਿ ਹਸੇਵਾ ॥ ੨੨੬ ॥ ਮਾਜ ਲਗੇ ਨਹੀ ਭਈ ਪ੍ਰਤੰ
 ਛਾ ॥ ਹਰੇ ਪਾਲ ਪਾਲ ਜੁਗਲੰ ਛਾ ॥ ਯਾ ਕੋ ਪੋਲ ਸੁਜਾਹ ਰਹੈ ਹੈ ॥
 ਸਭ ਕੋਈ ਜਗਮੇ ਲਖ ਪੈ ਹੈ ॥ ੨੨੭ ॥ ਬਰੇ ਬਰੇ ਨਿਪ ਭੇਅ ਵਤਾਰੀ
 ॥ ਕਿਨੈ ਨ ਕਾਲੀਨੈ ਨ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਯੇ ਬੇ ਮੁਖ ਨ ਰਬਾਤ ਬਖਾਨੈ ਜੇ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਸੰਤਿ ਪ੍ਰਮਾਣੈ ॥ ੨੨੮ ॥ ਯੋਭਾ ਖੈਬਤੀ ਯਾ ਸੁਨਭਾਈ ॥ ੧੮੨ ॥
 ॥ ਏਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਹਰਿਗਈ ॥ ਕੋਟਿ ਅੰਤੁ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ਅਪਾਗਾ ਰੋਮ
 ਰੋਮ ਜਕੇ ਜੁਮੰ ਝਾਗਾ ॥ ੨੨੯ ॥ ਸੀਤਨ ਕੇ ਕਾਰਨ ਸੀਸਾਗਾ ॥ ਧਰਮ
 ਜਗਮਧਿ ਨਗਮਵਤਾਗਾ ॥ ਮਹਾਕਾਲ ਕੇ ਜਾਸ ਰਿਝਾਯੋ ॥ ਗੁਰ
 ਸਰੂਪ ਜਗਦ੍ਰੋਮ ਬਿਆਯੋ ॥ ੨੩੦ ॥ ਸਹੀ ਸੰਤਿ ਨਿਸਚੈ ਪ੍ਰਗ
 ਏਹੈ ॥ ਯਾਮੇ ਰਤੀ ਦੇਰਨ ਹੀ ਕੈਹੀ ॥ ਸੇਸ ਸੁਰੇਸ ਮਹੇਸ ਸਮਾਨ ॥
 ॥ ਬਰਨ ਬਿਰੰਚ ਬਿਸਨ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ੨੩੧ ॥ ਅਤ੍ਰਪਰਾਸਰਨਾ
 ਰਦਾਪਨੇ ॥ ਸਿੰਧੁ ਰਿਖ ਬਕਦਾਲ ਭਭਨੇ ॥ ਕਿੰਨ ਰਜ ਛਤ੍ਰ ਜੀ
 ਗਾ ਅਪਾਗਾ ॥ ਚੌਦਹ ਭਵਨ ਜੁਸ ਕਲਪ ਜਾਗਾ ॥ ੨੩੨ ॥ ਕਈ
 ਕਲਪ ਜਿਨ ਜਪਤੁ ਬਿਤਾਏ ॥ ਤੰਦਾਪ ਮਹਾਂਕਾਲ ਨਹੀ ਪਾਏ ॥
 ਜੋਇਨ ਪਲਮੇਲ ਯੋਰਿ ਝਾਈ ॥ ਕੋਟਿ ਚੰਡੀ ਜਿਹ ਚਰਨ ਜਮ ॥

ਈ॥ ੨੩੩॥ ਤੈਸੇ ਕਾਲੀ ਤੁਰਤ ਰਿਝੈ ਹੈ॥ ਯਾ ਮੇਰੀ ਨਸਿ ਕਾ ਕੈ ਹੈ॥
ਯੈ ਬਤੀ ਯਾ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ ਕਹੈ॥ ਅੰ ਲੋਗ ਨ ਕਾਸੀ ਭਰਮੁ ਦਹੈ॥
੨੩੪॥ ਭੁਜੀ ਗਧ੍ਰਾਤ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਜਪੇ ਰੈਨ ਦੋਸੀ ਮਹਾਂ ਚੰਡਿ
ਮਾਈ॥ ਜਲਿ ਮੈ ਬਲਿ ਜੋਤ ਜਾ ਕੀ ਸਮਾਈ॥ ਮਧੀ ਕੀ ਟਹੀਤੀ ਮ
ਨੀਤੀ ਮਧਾਗੀ॥ ਸਬੈ ਬਿਸ੍ਵ ਏਸੇ ਦਿਪੈ ਜੋ ਨਿਰਾਗੀ॥ ੨੩੫॥ ਭੁਗੀ
ਮਾਹਿਖੇ ਸੀ ਮਹਾਂ ਦੈਤ ਹੀਤੀ॥ ਬਿੜਾ ਚਾਂ ਮਹਾਂ ਛੰਦਿ ਪਿੰਗਾ ਛੰਦਿ ਭੰਤੀ॥ ਭੁ
ਗੀ ਜੋ ਗਜ਼ਾਲਾ ਲਿਪਾਲੀ ਜਯੀਤੀ॥ ਸਭੈ ਮੱਧਿ ਰਾਜੈ ਸਦਾ ਪ੍ਰੈ
ਨਿਰੰਤੀ॥ ੨੩੬॥ ਭੁਗੀ ਭੁਤ ਨੇ ਸੁਗੀ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰੀ ਭਵਾਨੀ॥ ਨਮੋ
ਗਮਾਨ ਬਿੰਗਮਾਨ ਹੁਕੀ ਸੁਧਾਨੀ॥ ਨਮੋ ਧੂਮ੍ਹਰੀਤੀ ਚੰਡੀ ਮੁੰਡਾਪਾਰੀ
॥ ਛੁਗੀਤੀ ਰਤੋ ਪੰਗ ਦਾ ਚੰਦ੍ਰਾਪਾਰੀ॥ ੨੩੭॥ ਨਮੋ ਏਕ ਰੂਪ ਅਨੇ
ਕੀ ਬਿਰਾਜੀ॥ ਸਭੈ ਜੀਵ ਜੰਤ ਪਰਾਬਯੋ ਮਸਾਜੀ॥ ਭੁਗੀ ਰਾਮ ਪ੍ਰੈ

ਕੈਪਤੀਲੀਕਪਾਯੋ॥ਤੁਹੀਮੰਛਕੱਛੰਤਨਿਧਾਰਗਾਯੋ॥੨੩੮॥ ੧੮੩
 ਤੁਮੇਸੁਰਚੰਦੀਦਿਜੀਆਵਤਾਗੀ॥ਕਿਧੋਚਾਰਬੀਸੀਖਿਲੀਤੁਖਿ
 ਲਾਗੀ॥ਸਭੈਤੋਰਮੰਧੀਸਦਾਤੁਨਿਰਾਲੀ॥ਹਨਮੋਸੋਲਬੀਜੀਬੰਡੇ
 ਜੋਕਰਾਲੀ॥੨੩੯॥ਬਡੇਸੁੰਭਨੈਸੁੰਭਦਾਨੇਕਰੇਗੀ॥ਪੁਰੀਜੋਨਚ
 ਦਾਜਿਤੀਧਾਰਜੇਗੀ॥ਨਹੀਸਿਧਬੰਡੇਨਆਗੀਜਗਾਏ॥ਵਹੈਬੀ
 ਰਬੰਕੇਮਯਾਤੋਖਪਾਏ॥੨੪੦॥ਤੁਯੀਕੋਪਖੰਡੇਅਖੰਡੇਰਜਾਲੀ॥
 ਨਹੀਭੁਮਆਏਗਾਏਤੇਜਮਾਲੀ॥ਜਿਨੈਤੋਰਪਾਦੰਗਹੇਕੰਜਆਏ
 ॥ਸਭੈਇੰਛਤਾਕੀਮਯਾਤੋਪੁਜਾਈ॥੨੪੧॥ਨਿਪੰਜਮੇਸੁਰੰਬੰਦ
 ਹੈਬੰਸਜਾਨੇ॥ਮੁਨੀਬਾਕਆਛੇਧਰੇਮੰਧਿਕਾਨੇ॥ਭਈਪੁਰਇ
 ਛਾਬਰੰਬਮੁਹਪਾਯੋ॥ਜਬੈਰੰਨਦੋਸੰਮਯਾਗੀਤਗਾਯੋ॥੨
 ੪੨॥ਸੁਰੰਜੈਸਰਾਟੰਗਾਏਗਾਜਪਾਏ॥ਜਹਾਦੈਤਦੋਖੀਠਲੇਸੇ

ਬਿਠਾਏ॥ ਸਬੈ ਮਾਰ ਕੂਟ ਪੁਲੈ ਕਾਲ ਕੀਨੇ॥ ਨਿਜੀ ਦਾਸ ਜੁ ਕੋ ਗਏ
 ਗੰਜ ਦੀਨੇ॥ ੨੪੩॥ ਪੁਨਿ ਦੇਵ ਸਾਰੇ ਪੁਰੀ ਲੈ ਬਸਾਏ॥ ਤਿਨੈ ਗੀਤਨ
 ਦੇ ਸੁਭਾ ਜੇ ਬਜਾਏ॥ ਰਿਧੈ ਧੂਪ ਦੀ ਪੰਕਹੈ ਨਾਦ ਨੀਕੇ॥ ਭਯੋ ਸੂਖ
 ਭਰੇ ਗਏ ਦੁਖ ਮਜੀਕੇ॥ ੨੪੪॥ ਮਨੈ ਲੋਕ ਲੋਕ ਜਸੀ ਮਾਤ ਛਾਯੋ
 ਭੁਝੈ ਏਕ ਸੀਸ ਛਤ ਲੈ ਫਿਰਾਯੋ॥ ਧਨ ਧੰਨ ਗਾਵੈ ਦਿਵ ਦੇਵ ਨਗ
 ॥ ਬੋਝੋ ਸੂਖ ਪਾਯੋ ਪੁਰੀ ਮੰਧਿ ਸਾਗੀ॥ ੨੪੫॥ ਇਸ ਲੈ ਜਤੋ ਤੇ ਪਰੈ ਮ
 ਤਚਾਰੀ॥ ਜਿਤੇ ਗਮਨ ਬਿਗਨ ਹੂਤੇ ਅਗਾਰੀ॥ ਮਨਿ ਭੈ ਜੁ ਪਾਠ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਉਚਾਰੇ॥ ਕਹੰਗੀ ਮਜੀ ਕੀ ਸਕੈ ਜੋ ਬਿਚਾਰੇ॥ ੧੪੬॥ ਰਿਖੀ ਜਾਨਿ
 ਦੇਵ ਨਹੀ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਵੈ॥ ਪਨੇ ਗ੍ਰੰਥ ਚਾਰੀ ਦਿਨੈ ਰੈ ਨਗਾਵੈ॥ ਮਮ ਜੀਸੇ
 ਸਕੰਭੀ ਮੁਨੀ ਜੋ ਸੁਭਾਗੀ॥ ਸਭੰ ਨੇਤਨੇ ਤੰ ਮਯਾ ਕੈ ਉਚਾਰੀ॥ ੧੪੭॥
 ਵਹੈ ਜਾਨ ਦੋਸੀ ਜਬੈ ਤੀਰ ਮਾਯੋ॥ ਤਬੈ ਬਿੰ ਪਰਾਟ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਸੁਨ

੯੮੪
 ਯੋ॥ ਕਛੂ ਭੇਟ ਕਾਲੀ ਰਖੋ ਗੋਤਿ ਆਗੀ॥ ਬਿਨਾ ਅੰਸ ਲੀਨੇ ਹੋ ਗੀਨ
 ਸਾਗੀ॥ ੨੪੮॥ ਕਿਤੇ ਲੈ ਮੁਗੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸੀ ਸਗਾਏ॥ ਤਬੈ ਬਿੰਪਤੋ ਨੈ ਬ
 ਚੰਯੋ ਸੁਨਾਏ॥ ਸਿਖੰ ਸੀ ਸਦੀ ਨੇ ਇੰਨੈ ਰਜੁ ਹੋਈ॥ ਸੁਖੀ ਅੰਸ ਬਿੰਦੀ
 ਬਲੈ ਬੋਹ ਜੇਈ॥ ੨੪੯॥ ਜਿਸੈ ਰਜਤੇ ਜੰਦਯੋ ਆਪ ਜਾਨੇ॥ ਤਿਸੈ ਸੀ
 ਸਪੁਜੀ ਮਯਾ ਦੇ ਵਿਠਾਨੇ॥ ਸੁਨੈ ਬੈਨ ਵਾਕੇ ਫਿਰਿ ਪਾਸਿ ਪਗਾਈ॥ ਹਮ
 ਕਾ ਜਬਿੰਦ ਨਹੀ ਯੋ ਕਰਾਈ॥ ੨੫੦॥ ਸੁਨਾ ਦੀ ਸਹੀ ਪੰਥ ਕਾ ਜੰਪ
 ਛਾਨੇ॥ ਇਤੇ ਏਉ ਪਾਵੀ ਮੁਝੈ ਯੋ ਕਰਾਨੇ॥ ਇਹੈ ਮੋਗ ਇੰਛਾ ਨਹੀ ਅੰਨ
 ਕਾਈ॥ ਸੁਨੈ ਬਿੰਪ ਰਾਜੀ ਲਿਜੈ ਚਿੰਤ ਲਾਈ॥ ੨੫੧॥ ਗਉ ਸੰਤ ਕਾ ਜੰ
 ਬਰੋ ਪੁਨਾਧਾਗੀ॥ ਇਹੈ ਜਾਨ ਲੀਜੈ ਦਿਜੀ ਆਵਤਾਗੀ॥ ਪੁਨੰ ਖੰਗ
 ਕੇਤੰ ਮੁਝੈ ਯੋ ਸੁਨਾਯਾ॥ ਵਹੈ ਕਾਜ ਕੀਨਾ ਇਤੇ ਦਾਸ ਆਯਾ॥ ੨੫੨॥
 ਬਿਨਾ ਨਾਥ ਆਗ ਜਾਨਹੀ ਕਾਮੁ ਕੀਨਾ॥ ਜੇਉ ਤਾਸ ਤਾਖੋ ਵਹੈ ਸੀ

ਸਲੀਨਾ॥ਪੁਨੀਬਿੰਪਬਾਤੰਪੁਤੁਕੋਸੁਨਾਈ॥ਸਮਾਸੋਇਤੋਨੈਪੁਜ
 ਯੋਹੈਸੁਆਈ॥੨੫੩॥ਗਸਾਵਲਛੰਦਾ॥॥ਗੋਮੇਸਥਾਨਾ॥
 ਅਡੋਲੀਨਿਧਨਾ॥ਜਪੋਮੰਤ੍ਰਸਾਈ॥ਜਯੀਜੈਸੁਆਈ॥੨੫੪॥
 ਹਮੁਅੰਗਸਾਗੇ॥ਸੁਦ੍ਰੋਹੈਕਲਗੇ॥ਸਬੈਆਪਜਨੇ॥ਤੁਮੂਤੇਨਛੋਨੇ
 ॥੨੫੫॥ਚੌਪਈ॥॥ਕਾਲੀਕੋਆਗਮੁਬਰਭਾਗੀ॥ਸੁਰਨਗਸਕੈ
 ਨਤਾਹਿਨਿਹਾਗੀ॥ਤੁਮਦਿੜਗੇਆਪਇਹਥਾਗੀ॥ਜਿਨਕਛੁਕਰੇ
 ਚਿਤਚਿਤਮਾਗੀ॥੨੫੬॥ਤੁਮਕਹਕੋਨਸਿਖਾਵਨਜੋਗਾ॥ਸਬਜ
 ਨਤਤੁਮਜਿਤਕਪੁਯੋਗਾ॥ਤੁਮਤੇਕੋਨਬਾਤਹੈਛਾਨੀ॥ਤੁੰਦਪਬਰ
 ਨੇਅਲਪਕਹਨੀ॥੨੫੭॥ਪੋਰਸਬਦਧਰਿਚਾਲਜਨੈਹੈ॥ਅਯ
 ਕੋਟਿਤੁਮੇਡਹਕੈਹੈ॥ਨਿਰਭੈਅਚਲਪਾਦਦਿੜਗਨੀ॥ਪੜੇਮੰਤ੍ਰਸੀ
 ਮੁਖਸੁਖਦਾਨੀ॥੨੫੮॥ਸਿੰਘਬਾਹਲੀਬਿਨਾਪਛਾਨੈ॥ਅੰਤੁ

ਬਚਨਜਿਨਬਦਨਬਖਲੈ॥ਅਲਪਭੇਦਦਿਜਬਰਕਹਦਯੋ॥ਨ ੧੮੫
ਖਸਿਖਚੀਨਦਯਾਨਿਧਲਯੋ॥੨੫੯॥ਇਹਬਿਧਸੋਮੁਖਬਚ
ਨਉਚਾਰੇ॥ਸਿੰਖਾਸਖਾਦਿਜਤਲੈਸਿਧਾਰੇ॥ਰਾਜਤਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰ
ਤਿਹਬੰਲੈ॥ਸੰਤਸਿਰੋਮਣਅਤਬਰਬੰਲੈ॥੨੬੦॥ਕਾਬਿਬਾਰਾ॥
ਦੋਹਰਾ॥ਸੁਰਨਰਦੇਵਮੁਨੀਸਮਾਦਿਨਗਾਅਸੁਰਜੋਹੋਇ॥ਕਾ
ਲੀਅਗਮਾਬਿਲੋਕਕੈਧੀਰਨਧਰਸੀਕੋਇ॥੨੬੧॥ਸਵੈਯਾ॥
ਨਿਰਤਤਹੈਚਹੁਓਰਪਿਸਾਚਸੁਭੂਤਸਿਵਾਬਹੁਭਾਂਤਪੁਕਾਰੈ॥ਰੂਲ
ਤਹੈਗਣਪੁਜਸੁਜੋਗਾਨਿਕਾਕਕਰਾਲਕਰੈਧਨਜਾਗੈ॥ਰਾਜਤਹੈ
ਉਤਦੀਨਦਯਾਲਜਿਸੈਜਸੁਗਾਵਤਹੈਨਰਨਗੈ॥ਹੋਇਅਰੂਲ
ਜਪੈਗੁਣਅੰਚੁਤਕਾਲਿਜਨੰਨਪਿਤਾਅਜਧਾਰੈ॥੨੬੨॥ਸਵੈਯਾ
॥ਪੈਨਪ੍ਰਚਰਲੋਪਿਥਮੇਧਾਰਿਧੋਰਘਟਾਚਹੁਓਰਪੁਰਾ

ਈ॥ ਨੀਰਦਸਿੰਧਸੁ ਬਿੰਧਗਿਰੋਵਰਤੁ ਮਾਮਕਾਸਮਹਾਂ ਬਹਰਾਈ॥
 ਜੇਸਸੁ ਰੇਸਮਹੇਸਪਿਥੀ ਪਤਕਾਂ ਪਤੰਗੈ ਮਨਸੇ ਕਥਛਾਈ॥ ਯਾ
 ਬਿੰਧਮਾਗਮੁ ਕਾਲਿ ਨਿਗਾਰਿ ਕੈਚੈ ਦਹਲੇ ਕਨਚਾਲ ਜਨਾਈ॥ ਮ
 ੬੩॥ ਸਦੈ ਯਾ॥ ॥ ਊਰਧਕੇ ਜੁਤ ਮੰਤ੍ਰ ਪਕੇ ਧੁਨਿ ਕੈ ਜਨੁ ਪੰਥ ਸੁਸੰ
 ਬਊਰਾਨੋ॥ ਕਾਂਪਦਿਸਾ ਸੁਦਹਲੁ ਭਯੋ ਜਗਜੀਵਨ ਸੰਤ ਪ੍ਰਲੈਪ
 ਨਮਾਨੋ॥ ਧੀਰਜਧਾਮ ਮਾਗਮੁ ਫਿਪਾਨਿ ਧਸੇ ਭੁਤ ਜੋ ਮਨੁ ਸੰਤਪ
 ਛਾਨੋ॥ ਨੀਰਦਸ ਜੋ ਧੁਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕੈ ਨਿਜ ਜੈ ਜਗਮਾਤ ਅਭੇਦ ਬਖ
 ਨੋ॥ ੬੪॥ ਸਦੈ ਯਾ॥ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਕੀ ਮਾਲ ਬਮੇ ਮੁਖ ਜੁਲਾ ਬਿ
 ਸਾਲ ਕਗਲ ਮਹਾਂ ਛਬਿ ਛਾਈ॥ ਛੁਟੇ ਹੋ ਬਾਲ ਬਿਮਾਲ ਲਏ
 ਕਗਸਿੰਧਾ ਮਸਰੂਪ ਲਖ ਜੋ ਨਹੀ ਜਾਈ॥ ਬਾਮਫਿਪਾਨ ਮਹਾਂ ਨਦਿ
 ਪੈ ਬਰਜਾਤ ਨ ਸੁੰਭ ਕੀ ਸੈਨ ਖਪਾਈ॥ ਜੈ ਜਗਮਾਤ ਪ੍ਰਤੰ ਛਤਈ

ਇਮਸ਼ੀਮੁਖਲੈਬਰਦਾਨਸੁਨਾਈ॥੨੬੫॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਬਗੰਬਿ ੧੮੬
 ਹਮਤਾਤਬਕਹਾ॥ਜੇਤੁਮਬਖਾਪਚੀਤਮਹਰਹਾ॥ਮਨਮਾਨਕਮੁਕਤ
 ਧਰਮਜਾ॥ਹੀਰਕੰਚਨਬਿੰਦਸਮਾਜਾ॥੨੬੬॥ਯੈਸੁਨਗਦਗਦ
 ਭਯੋਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਸ਼ੀਮੁਖਸੋਕਹਬਚਨਬਿਸਾਲਾ॥ਮੇਯਾਇਹੈਕ੍ਰਿ
 ਪਾਅਬਕੀਜੈ॥ਖੜਗਪਾਨਦਾਹਨਮੁਹਦੀਜੈ॥੨੬੭॥ਨਿਸਾਦੇ
 ਨਬਿਜੈਹੋਇਜਗਮੇਗੀ॥ਅਸੁਗਮਲੇਛਮਾਰਕਰਿਛੇਗੀ॥ਖੜਗ
 ਪਾਨਕਹਨਿਸਾਦਿਨਪਿਆਊ॥ਤੋਰਚਰਿਤ੍ਰੇਨਦਿਨਗਾਊ॥੨੬੮
 ॥ਸੀਤਾਮਨੰਤਸੁਅਨਕਪ੍ਰਕਾਸ਼ਾ॥ਸੁਖੀਬਸੈਮਾਲਮੁਇਹਸਾਰਾ
 ॥ਚਰਨਨਰਹੈਤਿਹਾਰੇਚਿੰਤਾ॥ਗ੍ਰਿਹਮਹਿਹੋਇਅਨਗਨਤੀਬੰਤਾ
 ॥੨੬੯॥ਸਤ੍ਰਨਜੀਤਹਮੇਕੋਈਜਾਈ॥ਦੇਗਤੇਗਰੁਬਿਜੈਬਨਾ
 ਈ॥ਪੰਥਮਲੇਛਨਅਨਕਪ੍ਰਕਾਸ਼ਾ॥ਪਲਮੇਹੋਹਿਸਰਬਹੀਛ ०

ਗਾ॥੨੧੦॥ਏਵਮਸਤੁਕਹਮਤਭਵਾਨੀ॥ਥਹੁਦੈਭਈਲੋਪਜਗ
 ਹਾਨੀ॥ਜੰਹਤੁੰਹਸਰਬਸੁਠੰਗਮੰਝਾਗਾ॥ਸੁਨਕਰਿਭਯੋਸਬਦਜੈ
 ਕਾਗਾ॥੨੧੧॥ਯੋਬਹੁਪਾਇਦੇਵਿਅਵਤਾਰੀ॥ਅਹੁਨਬਹਨਭਯੋ
 ਬਦਨਸੁਧਾਰੀ॥ਲੋਕਿਪਾਨਸੋਕੰਠਲਗਾਈ॥ਸੀਸਧਾਰਉਰਸਾ
 ਥਮਿਲਾਈ॥੨੧੨॥ਸਵੈਯਾ॥॥ਆਨਦਪੁੰਜਭਯੋਮਨਮੇਬ
 ਭਤਾਸੁਖਕੋਪੁਭਆਪਹੀਜਾਨੈ॥ਰੂਪਅਨੂਪਦਿਦਾਗੁਦਿਖੈਬਰਕ
 ਉਪਮਾਤਿਹਕੀਕਥਿਠਾਨੈ॥ਕੰਚਨਬਾਰਸਸੀਗਵਿਕੇਸਰਯਾਤਨ
 ਜੇਤਅਭੂਤਬਖਾਨੈ॥ਲਾਲਗੁਲਾਲਸਰੂਪਭਯੋਗੁਰਯੋਬਹੁਪਾਇ
 ਸੁਦੇਵਿਨਿਧਾਨੈ॥੨੧੩॥ਲੋਗਤਲੈਸੁਚਲੈਸੁਨਕੋਤਕਜਾਇਅਭੂਤ
 ਦਿਦਾਗਨਿਹਾਗੇ॥ਸਿੰਘਸਖਾਦਿਜਨਾਇਕਜੇਤਕਆਨਦਕੈਸਬ
 ਹੀਸੁਸਿਧਾਗੇ॥ਹੋਤਜਕਾਰਭਯੋਤਿਹਠੰਗਹਕੋਨਕਬੀਮੁਖਸੋਭ

ਉਚਾਗੇ॥ ਜੇ ਸਗਨੇ ਜਲਿਖੈ ਨਿਜ ਅੰਕਨ ਤੰਦ ਪਪਾਵਤ ਨਹਿ ਸੁ
 ਪਾਗੇ॥ ੨੧੪॥ ਏਕ ਸੁਹਾਥਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨ ਬਿਗਾਜਿ ਤਦੁ ਸਗਮੰ ਧਿਕ ਮਲ
 ਸੁਹਾਈ॥ ਅਯੁਧ ਅੰਗ ਸਪੁਰਸ ਜੇ ਨਿਜ ਤੋਂ ਦਿਜ ਅਸਿਖ ਮਾਨ
 ਸੁਨਾਈ॥ ਜੇ ਜਗਮਾਤ ਪ੍ਰਤੰ ਛੁਭਈ ਵਹ ਛੋਰ ਕਥਾ ਬਰਨੇ ਚਿਤ
 ਲਾਈ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਕੈ ਕਰਨ ਨਿਧ ਅੰਚੁ ਤਛੋਰਿ ਦਿਜੈ ਸੁਕਥਾ ਸਮ
 ਝਾਈ॥ ੨੧੫॥ ਭੁਮ ਸੁਮੰਧਿ ਸਬੰਧ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਪਾਠ ਅਖੰਡ
 ਕਰੰਤ ਬਨਾਈ॥ ਪੰਥੁ ਹਲਯੇ ਦਹਲਯੇ ਜਨੁ ਬੋਮ ਸੁਧੋਰ ਪਾਟਾ
 ਚਲ ਭੁਮ ਜਨਾਈ॥ ਨਿਰਤ ਤੁਭੁਤ ਪਰੇਤ ਪਰੀਗਣ ਭੈਰਵ ਜੰਗ
 ਟਪਾਰੁਨ ਪਾਈ॥ ਯਾ ਬਿਧਾ ਮਾਨ ਪ੍ਰਤੰ ਛੁਭਈ ਤਨ ਫਾਂਤ ਪ੍ਰਭਾ ਬ
 ਰਨੀ ਨਹੀ ਜਾਈ॥ ੨੧੬॥ ਸਦੈ ਯਾ॥ ॥ ਮੁੰਡਨ ਮਾਲ ਬਿਮਾਲ
 ਧਰੇਗਰਜਾ ਲਬਿਜਾਲ ਬੀਮੇ ਮੁਖ ਚਾਗੀ॥ ਅਹਿ ਦਿਸਨ ਅਭੂਤ

੧੮੧

ਧਰੇਪਟਮਾਯੁਧਚਾਪਕ੍ਰਿਪਾਨਅਪਾਗੀ॥ ਖੰਪ੍ਰਧਕੋਜੁਗਹਾਥ
 ਨਭੀਤਰਸਿਆਮਸਰੂਪਦਿਪੈਥਿਕਰਾਗੀ॥ ਮਿਖਅਜੀਸੁਮਲੇਛ
 ਨਕੇਤਨਭੰਛਮਯਾਇਹਭੇਟਤਿਹਾਗੀ॥ ੨੧੧॥ ਅੰਗਸੁਭੇਟਸੁਜੇ
 ਗਹੁਤੀਅਰਭੰਛਨਕੀਸਭਹੀਮਮਦੀਨੀ॥ ਮਾਂਗਲਯੋਮਨਇਛੰ
 ਤਜੇਬਰਦੇਵਿਅਯਾਕਰੁਨੀਬਰਕੀਨੀ॥ ਦੇਖਤੋਮੇਗਮਲਪਤਈ
 ਕਰਦੈਕਰਤੇਗਅਭੂਤਨਵੀਨੀ॥ ਰੈਨਦਿਨਾਮੁਰਸੀਗਬਸੋਅੰਗਜਾ
 ਗਤਿਗੁੜਨਬੇਦਨਚੀਨੀ॥ ੨੧੨॥ ਚਾਚੋਪਈ॥ ॥ ਯੋਸੁਨਕੈਪ
 ਰਿਤਤਿਨਗਾਯੋ॥ ਦੈਆਸਿਖਮੁਖਬਚਨਸੁਨਾਯੋ॥ ਆਗਮਕ
 ਲੀਕੋਸੁਨਪਾਈ॥ ਧੀਨਧੀਨਦਿਜਤੋਨਅਲਾਈ॥ ੨੧੩॥ ਧੀਭੂਤ
 ਭਵਿੱਖਸੁਧਗਨਿਮੰਤ੍ਰਾਗੀ॥ ਤੁਮਸਮਅੰਗਨਹੋਇਨਿਹਾਗੀ॥ ਸੁਗ
 ਹਕੀਨਰਜੰਛਸੁਜਾਨਹੁ॥ ਅਸੁਗਨਗਪਤਪ੍ਰਿਥੀਪ੍ਰਮਾਨਹੁ॥ ੨

੨੦॥ ਮਾਜਲਗੇਵਿਪਲੀਇਹਮਾਹੀ॥ ਮਸਭਈਪ੍ਰਗਟਿਕਾ ੧੮੮
 ਲਕਾਨਾਹੀ॥ ਸੇਸਸੁਰੇਸਦਿਨੇਸਸਮਾਨਾ॥ ਬਰਨਬਿਰੰਚਬਿਸ
 ਨਬਿਧਨਾਨਾ॥ ੨੨੧॥ ਬਰੇਬਰੇਨਰਪਤਿਮਦਤਾਹੀ॥ ਮੋਨੀਨਾਥ
 ਸਿੰਧਬਤਧਾਹੀ॥ ਕਰਮਤਕਸਟਕ, ਲਿਕਾਧਿਮਾਵੈ॥ ਬਿੰਦਿਮਾਨ
 ਦੇਖਨਨਹੀਪਾਵੈ॥ ੨੨੨॥ ਕਲਮਹਿਦਰਸਨਤੋਕਹਭਯੋ॥
 ਤੋਸਮਮਦਰਨਜਗਮਹਿਜਯੋ॥ ਤੈਕੁਲਕਲਜਦੀਪਮਦਤ
 ਹੀ॥ ਜਾਪਗ੍ਰਿਪਾਚੰਛੁਕਲਿਧਾਹੀ॥ ੨੨੩॥ ਗਜਾਦਲਛੰਦ
 ॥ ਪੁਨੀਬਿੰਪਗਈ॥ ਭੁਲੀਬਾਤਰਾਈ॥ ਹੁਤੀਤੋਰਚਾਹਾ॥ ਭਈ
 ਪ੍ਰਗਮਾਹਾ॥ ੨੨੪॥ ਕਰੋਕਾਜਸੋਈ॥ ਨਿਜੀਇਛੋਜੋਈ॥ ਤਲੋਕੋ
 ਪਯਾਨਾ॥ ਦਿਜੈਦਾਨਨਾਨਾ॥ ੨੨੫॥ ਪੁਰੰਨਦਮਾਏ॥ ਜਯੀਗੀ
 ਤਗਾਏ॥ ਕਰੋਦਾਨਮਾਈ॥ ਰਿਧੀਸਿੰਧਜਈ॥ ੨੨੬॥ ਅਤ੍ਰਿਲ

॥ ਸਿਤ ਅਨੰਤ ਅਤੀਤ ਸੁਖਿੰ ਪਬੁਲਾਇਕੈ ॥ ਮੁਹਰ ਰੁਪੇਯਾਬੰ •
 ਦੇਰ ਰਬੁ ਮੰਗਾਇਕੈ ॥ ਪਾਇ ਸਬੈ ਜਬ ਜੇਗ ਸੁਮੇਦ ਬਢਾਇਯੋ
 ॥ ਹੋ ਨਿਰਖ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰ ਓਰ ਸੁਮੇਰ ਡਗਾਇਯੋ ॥ ੨੮ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥
 ਪਰਸਾਏ ਨਾਮੇਰ ਸੁਰੰਤ ਗਚਿਤਤ ਹੈ ਮਨ ਚਿਤ ਬਢਾਈ ॥ ਜਾਇ
 ਦੁਰੀ ਮਾਇ ਚਿਤ ਕਹੀ ਪੁਨਤਾ ਸਭੁ ਗੀ ਮਨ ਸੋ ਕਜਨਾਈ ॥ ਬੋਲ
 ਅਨਾਥ ਸੁਦੀ ਨਨਕੋ ਗੁਰਦੈ ਜਿਨ ਬਾਂਟ ਹਮੈ ਬਹੁਤਾਈ ॥ ਦ •
 ਰਦਕੈ ਤਨ ਛੇਦ ਪਰੇਪ ਨਸੀ ਗੁਰਦੇਵ ਕੇ ਦਾਨ ਲਖਾਈ ॥ ੨੯
 ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਜਸੀ ਇੰ ਛੁਜੇਈ ॥ ਨਰੰ ਪਾਵਸੇਈ ॥
 ਨਰੰ ਨਾਰੀ ਆਵੈ ॥ ਧਨੀਧੀ ਨਗਾਵੈ ॥ ੩੦ ॥ ਕਰੈ ਕਿੰਤ ਮੇਸੀ ॥ ਕ
 ਥੈ ਕੋ ਨਤੈ ਸੀ ॥ ਸੁਨੀ ਸਰਬ ਥਾਨੀ ॥ ਸੁਦੇਵ ਕਹਾਨੀ ॥ ੩੧ ॥ ਜਬ •
 ਮੰਤਗਾਈ ॥ ਕਬੀ ਚਿੰਤ ਲਾਈ ॥ ਸੁਮੇਯਾ ਕਹਾਨੀ ॥ ਬਰੰ ਬੁਹਾਰ •

ਇ

ਨੀ॥੨੯॥ਸੁਨੇਮੋਰੁਆਗੇ॥ਸਬੈਪ੍ਰੇਮਪਾਗੇ॥ਦਸੀਮੀਕਹਾਨੀ॥
ਕਛੁਸੁਖਦਾਨੀ॥੨੯॥ਤੋਟਕਛੰਦਾ॥ਜਿਹਤਾਂਤਮਸੰਦਹ
ਨੇਸਭਹੀ॥ਮਾਧਿਯਮਾਦਸਾਏਕੁਕਹੇਅਬਹੀ॥ਕਛੁਕੋਪੁਪ੍ਰਭੂਚਿ
ਤਮੇਧਾਰਿਯੋ॥ਜਿਮਨਾਸਮਸੰਦਨਕੋਕਰਿਯੋ॥੨੯॥ਜਿਹਤਾਂਤ
ਸੁਨੇਮਧਯਾਇਗਨੇ॥ਅਬਚਾਹਤੋਹਸੁਦਸੰਮਭਨੇ॥ਜਿਹਤੂਲ
ਭਈਕਵਿਸੇਧਧੋਗੇ॥ਇਸਬਾਲਕਪੇਜਿਨਕੋਪੁਕੋਗੇ॥੨੯॥
॥ਨਹੀਪੰਡਿਤਮੇਸੁਗੁਨੀਕਬਿਨਾ॥ਗੁਰਬਾਲਭੁਜੀਵਪਕੋਸਰ
ਨਾ॥ਇਹਕਾਰਨਪ੍ਰੇਮਕਹੀਜੁਕਥਾ॥ਗੁਰਦੀਨਦਯਾਲਕੀਜਨ
ਜਥਾ॥੨੯॥ਦੋਹਰਾ॥ਪ੍ਰਗਟਕਥਾਜਿਮਜਗਤਿਮਹਿ
ਗਾਵਤਗੁਨੀਸੁਧੀਗੇ॥ਤਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬਰਨਨਕਹੀਤੈਸਭਾਂਤਇ
ਨਕੀਗੇ॥੨੯॥ ॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਗੁਰਬਿਲਾਸਕਾਲੀਆਗਮ

੧੮੯

ਇਕ

ਏਕ

ਨਬਰਨਨੰਦੇਵੀਪੂਜਮਹਾਤਮੇਨਾਧਿਜਾਇਸਮਾਪਤਮਸਤੁਸੁ
ਭਮਸਤੁ॥੯॥ ॥ਅਫਜੁ॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ੬ ਸੰਨਮਾਧਿਜਾ
ਇਜਿਐਬਰਨਐਗੁਰਪੂਰਨਪ੍ਰਤਾਪ॥ਬਹੁਗੁਰਦਸਮੀਕਥਾਕੋ
ਸੁਨਹੁਸਕਲਜਨਆਪ॥੧॥ਝੁਲਨਾਛੰਦਾ॥ ॥ਅਮਲਖਾ॥
ਨਭੇਵਗੁਰਦੇਵਕਰੁਣਾਨਿਧੀਪੂਜਕੈਚੰਡਿਜਬਧਾਮਆਏ॥੨॥
ਨਬੇਧਾਨਸਨਮਾਨਕੇਤਾਰੀਯੈਜਾਸਕੋਪਾਹੁਕਿਨਨਾਹਿਪਾਏ॥੩॥
ਸਪਰਦੇਸਮੇਖਬਰਕੋਲੇਤਹੀਸੀਗੁਰਦੇਵਕੇਦਾਸਧਾਏ॥੪॥
ਕੇਸਹਜੂਹਸਿਗਮਾਵਣਾਲਿਖੇਤਿਨਨਾਬਕੇਜਾਦਿਖਾਏ॥੫॥
ਛਬੀਚਾਰੁਕਰਤਾਰਮੇਸਾਕੀਯੋਰਚੋਅਬਖਾਲਜਾਖਾਸਕਾਰੀ॥
ਸੋਧਸਰਕਾਰਦਰਬਾਰਕੋਸੋਧਕੈਸੰਗਤਾਸੋਧਲੀਜੈਪਿਛਾਰੀ॥
ਦਸਟਮਤਮੰਦਮਾਸੰਦਏਮੂੜਹੈਕਰਤਸਰੀਕਤਾਅਧਿਕਭਾਰੀ॥

੫॥ ਇਨਿ ਜਪੁ ਜਕੀਲ ਛਮੀ॥ ਆਧਿ ਕਹੀ ਗਈ ਹੈ ਮੰਤ੍ਰ ਇਨ ਕੀ ਸੁਮਾ ੧੬੦
 ਗੀ॥ ੩॥ ਪੁਜ ਕੀ॥ ਮੀਸ ਬਿਸੁੰ ਸਨ ਰਕਤ ਹੈ ਖਾਤੁ ਹੈ ਜਾਨ ਸੋ ਆਧਿ
 ਕਪਿ ਮਾਗੀ॥ ਭੁਜਨ ਬਿਨੁ ਵਹਲ ਇਹ ਗੁਲ ਨਹੀ ਕਰਤ ਹੈ ਦੇਤ ਹੈ ਮੰ
 ਤ੍ਰਿਸ ਭਕੀ ਸੁਮਾਗੀ॥ ਸਾਤੁ ਮੰਤ੍ਰੀ ਨਮਹ ਲਾਨ ਲਗ ਜਾਨਿਐ ਇ
 ਨੈ ਹੈ ਪੁਜ ਨਿਜ ਲਈ ਸਾਗੀ॥ ਇਸੀ ਤੇ ਅੰਧ ਏਗੀ ਧਜ ਕੁਭ ਏਹੈ
 ਕਿਸੁ ਕੀ ਬਾਤੁ ਨਹੀ ਗਨਤ ਕਾਗੀ॥ ੪॥ ਸੰਤ ਸਿਖ ਸਾਧਕਾ ਕਹਾ ਕ
 ਬਿਮਾਨ ਹੈ ਨਹੀ ਇਹ ਕਰਤ ਮੁਖ ਮੁਰ ਉਚਾਗੀ॥ ਮੇਸ ਬੀਚਾਰ ਕ
 ਰਤਾ ਰਜੁ ਨਿਜ ਮਨੈ ਤਵ ਨ ਕੇਨਾ ਸਕੀ ਕਾ ਤਿਯਾਗੀ॥ ਧਰੀ ਨਿਜੁ
 ਬੁਧ ਕੇ ਮੰਧਿ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੁ ਨਹੀ ਮੈ ਕੀਸੀ ਕੇਤੀ ਰਸਾਗੀ॥ ਕਿਤ ਕਪੁ
 ਨ ਦਿਵਸ ਜੋ ਬਿਤੇ ਇਸ ਭਾਂਤ ਸੋ ਜੁਨੀ ਤਬ ਸਾਖਿ ਮੇਸੇ ਬਿਚਾਗੀ॥
 ੫॥ ਮਾਸੰਦ ਬਾਈ ਸਜੇ ਦੇਸ ਦੇਸਾਨ ਕੇ ਜਾਤ ਵੈਸੰਗਤਾ ਬੀਚ ਧਾਈ

ਗੀ

॥ ਅਧਿਕ ਜੋ ਮੇਲ ਕੀ ਚੀਜ ਨਿਜ ਲਿਖਾਵਹੀ ॥ ਮਾਪ ਨੇ ਦੇ ਤਾ ਗਿਹ
 ਮੇਧਿ ਜਾਈ ॥ ਹੀਰਮਨ ਮਾਨ ਕੀ ਚੀਰ ॥ ਮੇਲ ਕੀ ਜਾਸ ਕੀ ਕੀਮਤ
 ਅਧਿਕ ਤਾਈ ॥ ਨਾਰਿਸੁ ਤੇ ਨ ਕੇ ਓਢ ਪਨੁ ਖਾਵਹੀ ਗੁਰੂ ਗਿਹ ਦੇ
 ਤਨਾ ਕ ਛੁਜਾਈ ॥ ੬ ॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਸੁਤਾ ਸੁਪੁਤ ਤ ਉਨ ਕੇ
 ਹਜੂਰ ਓਢ ਆਵਹੀ ॥ ਨਿਹਾਰਿ ਨਾਰਿ ਮਾਨ ਸੀਤਿ ਨੈ ਕਿਧੈ ਅਲਾਵ
 ਹੀ ॥ ਕਹੋ ਕਹਾਤਾ ॥ ਏਯੋ ਬਸੰਤ ਚਾਹੁ ਖੁਖਨੀ ॥ ਬਿਲੋਕ ਜਾਨਈ
 ਛਨੀ ਮਿਟ ਤੇ ਕਦੁ ਖਨੀ ॥ ੭ ॥ ਓਚਾਗੇ ਸਬਾਤ ਕੇ ਸਭੈ ਜੋ ਮੇਨ ਪਾਰ
 ਹੀ ॥ ਬਿਨਾ ਜੁਕੋ ਪੁਨਾ ਬਕੇ ਕ ਛੁਨ ਸੋ ਬਿਚਾਰਹੀ ॥ ਸੁਨੀ ਕਥਾ ਸੁ
 ਏ ਕ ਜੋ ਮਸੀਦ ਦੇ ਇਜਾਨਿ ਯੈ ॥ ਮਨੇ ਸੁਦੇ ਸਪੁਰ ਬੀਪੁ ਸਿੰਧ ਪੂਜ
 ਮਾਨਿ ਯੈ ॥ ੮ ॥ ਅਕਿੰਲਾ ॥ ॥ ਮੇਯਾ ਮੇਰੁ ਸੁਚੈ ਯਾਨਾ ਮਦੁ ਹਨ ਕੇ
 ॥ ਦੇਨੇ ਬਡੇ ਪਨਾ ਢਸੁ ਵੀਚ ਜਹਾਨ ਕੇ ॥ ਸਬ ਪੁਰਬ ਕੀ ਕਾਰਡੇਟ

ਲੈਆਵਹੀ॥ ਹੋਤੁੰ ਛਮਾਤ ਕਛੁ ਦੇਤ ਸਰਬ ਨਿਜ ਖਵਹੀ॥ ੯੫ ੧੯੯
 ਟਲੇ ਕਾਂਸੀ ਗਾਜੀ ਪੁਰ ਮੇਜਾ ਨਿਯੈ॥ ਰਾਜ ਮਹਲ ਮੁਗੇਗ ਕੀਧੋ ਸੁ
 ਪਗ ਮਾਨਿਯੈ॥ ਚਾਕੇ ਅੰਮ ਕਸੂਦਾ ਵਾਦ ਸੁਜਾਵਹੀ॥ ਹੋ ਸਰਬ
 ਬੰਗਾਲਾ ਕਾਰੁ ਭੇਟ ਲੈਆਵਹੀ॥ ੧੦॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ॥ ॥
 ਇਕੈ ਸਿੱਖ ਕੋ ਨੈਪੁ ਭੁਭੇਟ ਜਾਗੀ॥ ਪਠੁ ਜੇ ਏਕ ਬਾਨਿ ਕੀਧੋ ਲੈ
 ਜਾਗੀ॥ ਮਨਿ ਚਾਗੁ ਮੇਤੀ ਬਗੀਕੀ ਮਵਰੇ॥ ਸੁਪਾਸੀ ਮਸੀਦ ਪਠੈ ਰੀ
 ਨ ਭਾਗੇ॥ ੧੧॥ ਕਹਾ ਲੈਹ ਜੁਗੰ ਮੁਝੈ ਭੇਟ ਦੀਜੈ॥ ਬਿਨੈ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤੀ ਮੁਰ
 ਚਿਰ ਕੀਜੈ॥ ਇਹੈ ਅੰਗ ਮਾਤਾ ਸੁਨੇ ਜੂਲਾਵੈ॥ ਖੁਸੀ ਮੇਹ ਦਾ ਸਿੰਘ
 ਨੀਜੁ ਕਰਾਵੈ॥ ੧੨॥ ਪਾਧ ਗੀ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤ ਬਿਨੈ ਤਿਨਦ
 ਸਪਾਇ॥ ਲੈਦ ਏਹਾ ਬਵਾ ਕੇ ਫਗਾਇ॥ ਲੈਪਿਲ ਜੇ ਬੇਗਤਾ ਕੋ ਸੁ
 ਧਾਇ॥ ਰਖਲੀ ਸਧਾ ਮਨ ਹਿਸੇ ਕਢਾਇ॥ ੧੩॥ ਪੁਨ ਮਵਰਨੇ

ਕਬਾਦਲਜਗੀਸਾ॥ਜੜਪਹਤਪਾਮਕਾਹੂਨਦੀਸਾ॥ਇਹਭਾਂਤ
 ਜਾਨਅਨਗਤਬਿੰਤਾ॥ਨਿਜਕਥਤਮਾਲਨਹੀਦੇਤਨਿੰਤਾ॥੧੪॥
 ਪੁਨਵਹੈਥਾਨੁਨਿਜਲੈਮਸੀਦਾ॥ਤਿਨਕਰਾਨਾਰਿਕੋਤੇਰਬੰਦਾ॥
 ਲਹਗਾਸੁਨਾਰਿਲੀਨੋਬਨਾਇ॥ਨਹੀਚਿਤਨਾਬਕੀਕਛੁਕਾਇ
 ॥੧੫॥ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ਉਢੈਨਾਰਿਅੰਗਾ॥ਧਰੈਨਾਰਿ
 ਸੰਗਾ॥ਲਖੈਜੋਨਜਾਈ॥ਰਹੈਬਿੰਸਮਾਈ॥੧੬॥ਕਿਤੋਕਾਲਬੀ
 ਤਾ॥ਭਈਯੋਸੁਗੀਤਾ॥ਵਹੈਸਿੱਖਜਾਨੋ॥ਬੀਗਾਲੀਨਿਧਾਨੋ॥੧
 ੭॥ਮਿਲਾਜਾਨਮਾਯੋ॥ਉਸੈਚੀਤਭਾਯੋ॥ਚਲੇਮੇਹਜੁਗੀ॥ਕ
 ਰੋਇਛਪੁਗੀ॥੧੮॥ਹੁਰਥਾਨੁਲੀਨਾ॥ਤਿਸੈਬੋਰਹੀਨਾ॥ਲਏ
 ਆਪਮਾਯੋ॥ਸਬੁੱਧੀਸਵਾਯੋ॥੧੯॥ਕਿਤਾਕਾਲੁਬੀਤਾ॥ਪੁ
 ਜੋਸੀਗਈਤਾ॥ਕਰਮੋਜਾਦਿਦਾਗਾ॥ਬਰੋਮੋਦਧਾਗਾ॥੨੦॥ਸਬੁ

ਭੇਟਦੀਨੀ॥ ਜਥਾ ਜੋਗਚੀਨੀ॥ ਜਬੈ ਬਾਨੁ ਦੀਯਾ॥ ਸਬੈ ਦੇਖਲੀ ੧੯੨
 ਯਾ॥ ੨੧॥ ਸਭਾ ਜੋਇ ਸਾਗੀ॥ ਤਿਸੈ ਕੂਨਿਹਾਰੀ॥ ਧਨੰਧੀਨਗਾ
 ਵੈ॥ ਬਡੇ ਮੋਲ ਪਾਵੈ॥ ੨੨॥ ਸਿਖੰਤਾਂ ਉਚਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵਤਾਰੀ
 ॥ ਅਗੈ ਜੋ ਪਠਾਯੋ॥ ਇਸੀ ਤੇ ਸਵਾਯੋ॥ ੨੩॥ ਇਹੈ ਦੋਇ ਬਾਨੀ॥
 ਸੁਚੀਨੀ ਨਿਸਾਨੀ॥ ਪਰੈ ਏਕੁ ਭੇਜਾ॥ ਦੁਤੈ ਯਾ ਸੁਰੇਜਾ॥ ੨੪॥ ਵ
 ਰੈ ਬੈ ਜਨਨਾ॥ ਇਹੈ ਹੋ ਮੁਦਾਨਾ॥ ਸੁਨੀਨਾ ਬਬਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਬ
 ਖਾਨੀ॥ ੨੫॥ ਇਤੈ ਸੋਨ ਮਾਯੋ॥ ਕਿਸੈ ਪੈ ਪਠਾਯੋ॥ ਤਿਨੈ ਯੋ
 ਉਚਾਰੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਭਾਗੀ॥ ੨੬॥ ਮਸੰਦੀ ਜੁਚੈ ਯਾ॥ ਤਿਸੈ ਪੈ
 ਪਠੈ ਯਾ॥ ਕਛੁ ਹੋਰ ਦੀਆ॥ ਸਭੈ ਸੋਨ ਕੀਆ॥ ੨੭॥ ਕਛੁ ਕੋ
 ਪਮੇ ਸਾ॥ ਰਵੈ ਜੇਠ ਜੈਸਾ॥ ਇਹੈ ਦੋ ਸੁਧਾਰੀ॥ ਕੁਪੇ ਆਵਤਾਰੀ
 ॥ ੨੮॥ ਗਹੈ ਸੋ ਮੰਗਾਯੋ॥ ਬਧੈ ਪਾਸ ਮਾਯੋ॥ ਕਿਨੈ ਮੇਸਾਮ ०

ਖੀ॥ ਤਿਯਾ ਤੇਰਯਾ ਕੀ॥ ੨੯॥ ਲਹਿਗਾਹੁ ਮੇਤੀ॥ ਦਿਖੇ ਚਾਹੁ ਜੇਤੀ॥
 ॥ ਸੁਨੈ ਬੈਠ ਪਾਈ॥ ਤਿਯਾ ਸੇਮੰਗਾਈ॥ ੩੦॥ ਵਹੈ ਚੀਰ ਓਢੀ॥
 ਲਿਅਵੇ ਨਗੋਰੀ॥ ਨਹੀ ਜਾਨ ਪਾਵੈ॥ ਪਨੀਸੀ ਸਖਾਵੈ॥ ੩੧॥
 ਝੁਲਨਾ॥ ॥ ਗਏ ਤਬ ਧਾਇ ਨਿਜ ਬੀਰ ਸਰਕਾਰ ਕੇ ਗਹੀਤ ਬਜਾ
 ਵੈ ਨੀਨਾਰਿ ਜਾਈ॥ ਅੰਗ ਓਢਾਇ ਕਰ ਚੀਰ ਵਹਤਾ ਸਕੇ ਆਨਹੁ
 ਗਮੇ ਦਿੜਕ ਗਈ॥ ਨਿਰਖ ਦੀਦਾਰ ਤਿਹ ਬਸਤ੍ਰ ਕੇ ਸਰਬ ਹੀ ਸਭਾ
 ਸਬ ਨੈਨ ਰਹੀ ਸੁਲਾਈ॥ ਲਗੀ ਪੁਨ ਆਰਿਦੋ ਗੰਨ ਕੋ ਹੋਵੇ ਨੇਕੋ
 ਤਿਹ ਕਉ ਨ ਲੇਵੈ ਛੁਡਾਈ॥ ੩੨॥ ਰੂਖ ਕੇ ਸਾਥ ਲਟਕਾਇ ਦੋਨੋ
 ਏ ਮਾਰਹੀ ਮਾਰ ਮਰੇ ਸੁਭਈ॥ ਬੰਧ ਬਰਤਾ ਸਕੇ ਦੁਤੋ ਜੋ ਮਾਈ
 ਮਾਤਾ ਸਕੇ ਜੀ ਮਕਛੁ ਕਨਕ ਹੋਈ॥ ਕਈ ਗਜਾ ਰਕੋ ਗਯੇ ਜੜਖ
 ਇਕ ਰਿਨਹੀ ਹਜੂਰ ਦੀ ਨੇ ਸੁਸੇਈ॥ ਉਘਰ ਜੇ ਪਰਦ ਪੁਨ ਗਯੇ

ਬਿਮੁਖ ਨ ਕੋ ਨ ਰ ਕਈ ਘੋਰੀ ਬਸੇ ਦੇਈ ॥੩੩॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦਾ ॥ ੧੯੩
 ॥ ਯੋਇ ਹਰਿਗੰਢ ਭੈ ਨ ਕੋ ਨਿਹਾਗ ॥ ਭੁਗਏ ਮੁਕੁ ਮਨ ਮੇ ਅਪਾਰ
 ॥ ਘੋਗਰ ਬੁਥ ਭੋਮ ਨ ਤੇ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਹੀ ਹੋਇ ਦੀਨ ਪਗਗਹਤ ਧਾਇ
 ॥੩੪॥ ਜੇਗਹਤ ਚਰਨ ਹੋਇ ਕਰਿ ਸੁਸੁੰਧਾ ॥ ਤਬ ਬਖਸ ਲੇਤ ਸ
 ਤਿਗੁਰ ਸਬੁੰਧਾ ॥ ਹਠਗਹਿਯੋ ਸੁੰਧ ਨਹੀ ਭੇਸੁ ਜਾਨਾ ॥ ਤਬ ਭਈ ਜ
 ਨੁ ਤਿਨ ਕੀ ਸੁਹਾਂਨਾ ॥੩੫॥ ਕਈ ਗਾਜ ਤਖਤ ਹੀਰੇ ਹੁਲਾਲਾ ॥ ਪਾਗੁ
 ਸੁਪੇ ਨ ਕੰਚਨਾ ਵਿਸਾਲਾ ॥ ਇਸ ਰਬ ਸੈਜ ਜੇਤ ਕਜਹਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਚਰ
 ਨ ਮੱਧਿ ਸੋਭਤ ਅਮਾਨਾ ॥੩੬॥ ਜਬ ਕਬੀ ਪੁਛ ਕਰਹੀ ਦਿਯਾਗ
 ॥ ਤਬ ਕਹੈ ਬਚਨ ਸਬ ਯੋਭਿ ਚਾਗ ॥ ਜਿਤ ਕਪੂਜ ਮਾਇਆ ਦਿਤ ਅ
 ਇ ॥ ਹਮ ਦੇਤ ਸੰਗਤ ਕੋ ਛਕਾਇ ॥੩੭॥ ਨਿਸਦਿਨ ਧਾਮ ਹਮੇ
 ਦਿਯਾਗ ॥ ਪਾਕੀਤ ਦੇਗਵਾਰਨ ਪਾਗ ॥ ਯੋਸੁਨ ਤਬੈ ਨ ਪ੍ਰਭ ਹਮੁ

ਮੇਨਾ ਜਾਨੰਤਰੀਤਮਹਿਸਰਬਜੋਨਾ॥੩੮॥ਇਕਦਿਨਰੈਨਕੀਨੇ
 ਬਿਚਾਗਾ॥ਨਿਜਓਢਕਾਮਗੀਮੰਗਧਾਗਾ॥ਸਰਬਲੀਗਰਨਗੇਸੁਧ॥
 ਇ॥ਮਾਂਗਯੋਪ੍ਰਸਾਦੁਨਹੀਕਿਨਦਿਖਾਇ॥੩੯॥ਚੋਪਈ॥ ॥
 ਪੁਨਆਏਸਤਿਗੁਰਮਦਤਾਗੀ॥ਬੁਢੇਕੋਲੀਗਰਜਹਤਾਗੀ॥ਪ੍ਰੈਗ
 ਗੀਬੁਨਿਜਬਚਨਉਚਾਗੇ॥ਭੋਜਨਦੀਜੈਗੇਪਿਆਰੇ॥ਪ੍ਰਸਾਦੇ
 ਦੀਨੇਤਿਨਪਾਂਚਾ॥ਤਿਨਕੋਲੀਗਰਸਮਝੁਜੈਸਾਚਾ॥੪੦॥ਏਕਸਿੰ
 ਖਕੋਉਮੰਨਪਿਆਰੇ॥ਤਿਨਹੁੰਬਗੀਯਾਦਈਸੁਧਾਗੇ॥ਭੋਜਨਪ॥
 ਇਪ੍ਰੀਤਕਰਤਾਗੀ॥ਏਦੋਉਲੀਗਰਲਖਚਾਗੀ॥੪੧॥ਯੈਝੂਠੇਜਾ
 ਨੇਸਭਕੋਇ॥ਸਾਥੁਮਸਿੰਦਜਿਤਾਮਦਲੇਇ॥ਯੈਤਿਨਆਛੇਸੇ
 ਧਾਬਿਚਾਗਾ॥ਪੁਨਆਏਨਿਜਸਦਨਮੰਝਾਗਾ॥੪੨॥ਭੋਰਭਏਤਿ
 ਨਕੋਸੁਬੁਲਾਇ॥ਝੂਠੇਕੀਨੇਭੋਜੁਦਿਖਾਇ॥ਤਿਨਪਰਕੋਪੁਨਾਬ

ਕਾਆਯੋ॥ ਅਨਕਬਾਤਕਰਉਨੈਣੁਠਾਯੋ॥ ੪੩॥ ਏਕਦਿਵਸਬੈਠੇ ੧੮੪
 ਸੁਨਿਧਾਨਾ॥ ਸਾਚਤਖਤਉਚਹਅਸਥਾਨਾ॥ ਅੰਗੀਭਾਂਡਪਰਾ
 ਪਤਭਏ॥ ਅੰਨਹਜੂਰਬਚਨਤਿਨਕਏ॥ ੪੪॥ ਜੋਸਾਹਿਬਕੀ
 ਆਗਿਆਪਾਉ॥ ਸ੍ਵੰਗੁਕਾਛਕਰਿਆਨਦਿਖਾਉ॥ ਸੁਨੇਬੈਨਸੁ
 ਹਿਬਅਵਤਾਗੀ॥ ਅੰਗੁਮਸੀਦਨਕਾਛਸੁਧਾਗੀ॥ ੪੫॥ ਤਾਂਕੋਜੋ
 ਤੋਸਾਂਗੁਬਨਾਈ॥ ਬਿਗਬਨਾਉਆਗਿਆਪਾਈ॥ ਸੁਨਤਬਚ
 ਨਕੀਨਾਉਨਸੇਈ॥ ਬਨਾਮਸੀਦੁਭਾਂਡਇਕਕੋਈ॥ ੪੬॥ ਘੋਰੀ
 ਚਢੇਨਫਰਦੈਸੀਗਾ॥ ਪਾਛੈਬਿਸਵਾਧੀਨਿਸੀਗਾ॥ ਕਾਰਭੇ
 ਦਉਗਰਾਹਨਕਾਜਾ॥ ਚਲਯੋਮਸੀਦੁਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ॥ ੪੭॥
 ਉਤਕੋਆਨਏਕਸਿਖਪਰਾ॥ ਹੁਤੋਨਿਧਨਵਹਸੁਮੰਤਿਸੁਖਰ
 ॥ ਕਰੀਸੇਵਤਿਨਅਧਿਕਅਪਾਗਾ॥ ਜਥਾਸਕਤਜੋਸਦਨਮਣਾ

ਗਾ॥੪੮॥ਭੋਜਨਕਰਿਕੈਤਿਆਰਸੁਜਾਨਾ॥ਆਭਾਖੇਚਲੀਮੇਮਿ
 ਹਰਵਾਨਾ॥ਆਬੈਠੇਜਬਹੀਭੁਜਸਾਗ॥ਲੈਤਿਨਪਕੇਪ੍ਰਸਾਦੁ
 ਤਿਆਗ॥੪੯॥ਫੁਰਕੇਗੋਹੂਓਰਦਨਦਾਗ॥ਤਾਕੋਨਿਰਖਤਭਯੋ
 ਸੁਮਾਗ॥੫੦॥ਤੀਦੀਨੀਕਹੀਬਹਾਇ॥ਫੁਰਕੇਚਹੁਦਿਸਦੀਸ
 ਵਗਾਇ॥੫੧॥ਅਧਿਕਕੋਪਕੀਨੋਤਿਨਪਨੋ॥ਉਚਪੁਕਾਰਬਰ
 ਨਯੋਭਨੋ॥ਪਾਪੀਤੇਰੇਸਦਨਮੰਝਾਰਾ॥ਆਯੋਗੁਰੂਚਰਨਨਿਜ
 ਧਾਰਾ॥੫੨॥ਤੈਕਾਭੋਜਨਕਰਕੇਸੁਆਗ॥ਧ੍ਰਿਗਜਨਮਤੁਮਰੇ
 ਜਗਆਹਿ॥ਮੇਸੇਭੋਜਨਸੁਪਨੇਮੂਲਾ॥ਹਮਰੇਸੁਨਨਕਾਰਿਤੁ
 ਕਬੂਲਾ॥੫੩॥ਜੈਸਾਤੇਹਗੁਰੂਕਹਕਰਾ॥ਇਹਤੈਕਹਕਾਭਯੋ
 ਸੁਖੰਗਾ॥ਸੁਨਤਬਚਨਤਬਸਿਖਉਚਰਾ॥ਕਸਭੋਜਨਤੁਮਰੇਸੁ
 ਖਰਾ॥੫੪॥ਜਸਤੁਮਭਾਖੇਤਸਮੇਕਰੋ॥ਮੇਸੁਮਨਾਥਆਪ

ਤੇਰੇਗੋਂ ਕਹੀ ਮਸੀਦ ਮੁੜ ਸੁਲਾ ਮਾਹਿ ॥ ਚਹੀ ਯੈ ਝਟਕਾ ਸੁਰਾ ਕੜ
 ਗ ॥ ੫੪ ॥ ਯੈ ਕਹ ਚਲੋ ਮਾਪੁ ਚੜ੍ਹ ਪਾਇ ॥ ਪਾਇ ਨ ਪਕੋ ਸਿ
 ਖਤ ਬਮਾਇ ॥ ਮਿੰਨ ਤ ਕਰਿ ਤਾ ਕੋ ਅਟਕਾਯੋ ॥ ਕਛੁ ਭੂਖਨ ਤਿਯ
 ਬੇਚ ਸੁਆਯੋ ॥ ੫੫ ॥ ਜਸ ਤਿਨ ਭਾਖੋ ਤਸ ਭੁਜ ਕੀਨਾ ॥ ਨਾ
 ਕ ਚੜ੍ਹਾਇ ਤਾ ਸਮ ਚਲੀਨਾ ॥ ਇਕ ਰਜਾਈ ਹਟ ਬਿਚਾਇ ॥ ਰੁਪੇ
 ਯਾ ਮਾਨੋ ਭੇਟ ਕਢਾਇ ॥ ੫੬ ॥ ਮਾਗ ਰਾਖ ਚਰਨ ਨਾ ਸਿਖ ਪਰ
 ॥ ਤਬ ਤਾਂ ਕੋ ਲਾਤੁ ਨ ਤਿਨ ਮਗਾ ॥ ਦਮ ਝਾਲੀ ਨੋ ਗਾਥ ਭੁਠਾਇ ॥ ਬਿ
 ਸਵਾਦੀ ਨੋ ਓਰ ਚਲਾਇ ॥ ੫੭ ॥ ਫਿਰ ਚਲਤੇ ਤਿਨ ਬਚਨ ਉਚ
 ਗਾ ॥ ਪਾਪੀ ਤਵ ਗਿਹ ਗੁਰੂ ਸਿਧਾਗਾ ॥ ਭੈ ਕਤ ਭੇਟ ਬੋਰ ਸੀਦੀ ਨੀ
 ॥ ਯੈ ਕਹ ਮਗਰ ਪੈ ਡੁਤੇ ਨਲੀ ਨੀ ॥ ੫੮ ॥ ਯੈ ਤਿਨ ਕੇ ਬਹੁ ਸਾਂਗ
 ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਬਿਸਮੇ ਭਏ ਨਾਥ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਅਸਗਤਿ ਤਿਨ ਕੇ

੦੧੯੫

ਚਰਿਤ ਨਿਹਗੇ ॥ ਜਗ ਯੋਕੋ ਪਸਿਖ ਚਰਿਤੁ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਯੋ
 ਸਿੰਘੁ ਹੈ ਮੋਹ ਪਾਨਾ ॥ ਮੇਰਿ ਨ ਕੋ ਨਿਜ ਗਾਥ ਬਿਕਾਨਾ ॥ ਏਤਿ ਨ ਕੋਤਾ
 ਕੁਨ ਯੋ ਕਰਿ ਹੀ ॥ ਮੇਰੇ ਰਤੀ ਤਨ ਕਨ ਹੀ ਰਹੀ ॥ ੬ ॥ ਰਸਾ ਵਲ
 ਛੰਦਾ ॥ ਪੁਨੰ ਭਾਂਡ ਗਯੋ ॥ ਪੁਰੂ ਕੋ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਹਮੇ ਬੋਰ ਕੀ ਨੀ
 ॥ ਭੁਯੋ ਅਪਚੀ ਨੀ ॥ ੭ ॥ ਜਿਤੀ ਏਕ ਰਾਹੀ ॥ ਕਹੀ ਦਾਸ ਨਾਹੀ ॥
 ਇਸੀ ਭਾਂਤ ਜਾਨੈ ॥ ਕਹੈ ਏਜਹ ਨੈ ॥ ੮ ॥ ਹਮੇ ਤੁਛ ਗਾਈ ॥ ਸੁਅ
 ਗਮਾਨੁ ਪਾਈ ॥ ਸੁਨੈ ਬੈਠ ਓਈ ॥ ਪੁਰੂ ਕੋ ਪਹੋਈ ॥ ੯ ॥ ਪੁਨੰ ਜੋ
 ਗਜਾਨੈ ॥ ਸੁਮੇਘ ਲਜਾਨੈ ॥ ਦਈ ਬੀਰ ਆਗਮਾ ॥ ਨਹੀ ਜਾਹੁ
 ਗਮਾ ॥ ੧੦ ॥ ਗਹੇ ਸੋਇ ਜਾਈ ॥ ਸੁਬਾਂਧੇ ਬਨਾਈ ॥ ਲਗੀ ਹੋਨ ਮਾ
 ਹੀ ॥ ਮਹਾਂ ਦੀ ਹਭਾਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਕਰਾਹੀ ਦਿਵਾਲੀ ॥ ਜਰੇ ਮੱਧਿ ਜੂਲੀ
 ॥ ਸਿਰੀ ਤੇ ਲੁਪਾਈ ॥ ਦਏ ਸੋ ਜਗਈ ॥ ੧੨ ॥ ਅਸੀ ਮਾਰ ਕੀ ਨੀ ॥ ਲ

ਖੈਨਾਹਿਚੀਨੀ॥ ਭਏਬੰਧਸਾਗੇ॥ ਸੁਦੇਖੀਕਰਗੇ॥ ੬੧॥ ਚੌਪਈ ੧੯੬
 ॥ ਕੇਤਕਸੁਗੀਦੀਸਚੜਾਈ॥ ਕੇਤਕਤੀਰਨਛੇਦਕਰਾਈ॥
 ॥ ਕੇਤਕਤਵਾਲੇਹਪਰਜਾਗੇ॥ ਇਹਬਿਧਸਕਲਮਸੰਦਸੰਘਰੇ
 ॥ ੬੮॥ ਰਹੇਵਹੈਜੀਵਤਜਗਜਾਨਹਾ॥ ਦੇਸਛਾਰੂਪਦੇਸਸਿਧਾ
 ਨਹਾ॥ ਕੈਪੁਨਵਹੈਜੀਵਲੈਬਾਚੇ॥ ਜੋਮਧਿਪਏਚਰਨਗੁਰਸਾ
 ਚੇ॥ ੬੯॥ ਸਰਨਪਰੇਸਤਿਗੁਰਖਲੀਨੇ॥ ਮੈਪੁਨਭੇਟਕਾਲ
 ਕੀਦੀਨੇ॥ ਦੁਨੀਚੰਦਨੰਦੁਚੰਦਨਿਹਾਰਾ॥ ਏਦੈਬਚੇਨਾਮਜੋਦ
 ਭਾ॥ ੭੦॥ ਨੰਦਚੰਦਮਤਿਹੀਬਲਵਾਨਾ॥ ਜਾਸਮਸੁਭਟਨਜਗ
 ਮਹਿਮਾਨਾ॥ ਹੁਕਮਧਨੀਕਾਮੇਸਾਭਯੋ॥ ਮਾਰੇਬਿਨਾਸੇਊਮ
 ਰਗਯੋ॥ ੭੧॥ ਸੁਨਾਮਬਤਾਂਕੀਕਥਾਸੁਨਾਊ॥ ਤਤੇਤੁਮਕਹ
 ਮਾਧਿਕਰਿਝਾਊ॥ ਉਨਤੇਕਛੁਕਕਾਲਹੀਦਿਨਾ॥ ਪਾਛੇਇਹ

ਚਰਿਤ੍ਰ ਆਬਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਏਕਉ ਦਾਸੀ ਸਾਧ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ
 ਜੁਲਿਖ ਜੋ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਲੈਹ ਜੂਹ ਪਹੁਚੇ ਵਹਧਾਇ ॥ ਸਹੀ ਪਵਾਵਨ
 ਕੈ ਚਿਤ ਚਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਜਬੈ ਹਜੂਰ ਪੁਜੇ ਵੈ ਆਈ ॥ ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਨਹੀ
 ਪਹੁਚੈ ਜਾਈ ॥ ਤਿਨ ਮਨ ਮੇਯੈ ਕਰ ਕੋ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਕਉ ਆਗੂ ਕਰ
 ਹੁਸੁਧਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਨਿਦ ਚੰਦੁ ਆਗੂ ਚਿਤ ਪਗਾ ॥ ਸੀਕਾ ਸੂਰ ਬੀਰ ਬ
 ਹੁਖਗਾ ॥ ਸੇਲੈ ਪਹੁਚੈ ਗਾਹ ਮਤ ਹੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋ ਜਹੀ ॥
 ੧੫ ॥ ਸਭੁ ਮਿਲਿ ਨਿਦ ਸਸੀ ਕੇ ਪਾਸਾ ॥ ਬਹਨ ਨ ਕਰੀ ਸਹੀ ਅਰਦਾਸ
 ॥ ਤਿਨ ਭਾਖੈ ਬਤਿਯਾ ਸੁਨਤਾਈ ॥ ਕੌਨੁ ਬਡੀ ਇਹ ਬਤ ਬਨਾਈ ॥
 ੧੬ ॥ ਨਿਸਾਦਿ ਨ ਮੇਅੰ ਬੁਜ ਪਗਮਾਂਹੀ ॥ ਸਦਾ ਬਿਰਾਜਤ ਸਾਂਝ ਸ
 ਥਾਂਹੀ ॥ ਅਨਾ ਗ੍ਰੰਥ ਜੁਦਿ ਹੁਮਰ ਪਾਹੀ ॥ ਲੈਹੁ ਦਸਖਤ ਪੁਆਇ ਉ
 ਗਾਹੀ ॥ ੧੭ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਤਿਨ ਤੁਹਤ ਹੀ ਦਯੋਗ

ਬਜੁਆਨ॥ ਨਿਰਖਲਿਖਿਤਦੀਦਾਰਤਿਗਗਦਗਦਭਯੋਜੁਜਾਨ॥ ੧੮੧
 ੧੮॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਲੈਗਿੰਬਜੀਅੰਦਰਧਗਾਸਾਧਨਸਾਬਬ
 ਚਨਯੋਕਗਾ॥ ਦੋਇਚਾਹਦਿਨਮੇਲਹੇਗਾ॥ ਲੈਹੁਸਹੀਪਵਾਇਸੁ
 ਫੇਗ॥ ੧੮॥ ਦੋਕਰਸੋਨਿਜਸਦਨਸਿਧਾਨੇ॥ ਬਹੁਤੇਦਿਨਾਉਡੀ
 ਕਬਿਹਨੇ॥ ਪੁਛਨਸਾਧਜੇਆਵੈਧਾਇ॥ ਆਜੁਕਾਲਯੋਬਚ
 ਨਸੁਨਾਇ॥ ੧੯॥ ਪਪਨੇਫਿਰੇਜਬਹੀਦੁਜਾਨਾ॥ ਏਕਦਿਨਯੋ
 ਕਗਾਬਖਾਨਾ॥ ਕਗਦਸਿਜਾਹੀਮੇਪਹਲੀਜੈ॥ ਅੰਗਿੰਬਜੁਤੁਮ
 ਹਚਲੀਜੈ॥ ੨੦॥ ਯਾਕੀਮਆਛੀਲਿਖਤਨਿਹਾਗਾ॥ ਮੇਰਪਰਨ
 ਕੋਚਹੀਯੈਯਾਗਾ॥ ਤੁਮਕਹਕਾਜਕਿਰਤਕਛੁਨਾਹੀ॥ ਅੰਲਿਖ
 ਲੇਹੁਆਛੁਬਰਮਾਹੀ॥ ੨੧॥ ਹਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਸੁਨੇਬੈਨਸ
 ਗੇ॥ ਚਲੇਮੇਨਧਾਗੇ॥ ਭਈਅੰਗਅੰਗਾ॥ ਕਰੋਕਾਰਿਧੋਗਾ॥ ੨੨॥

ਜੁਗਿ ਸਿਧਾਈ॥ ਪੁਕਾਰੰਗਾਈ॥ ਸੁਦੇਹੀ ਜੁਦੀਨੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧੀ
 ਨੀ॥ ੨੪॥ ਕਹਾ ਕੋਨ ਭਾਈ॥ ਲਵੇ ਜੋ ਪਜਾਈ॥ ਤਿਨੈ ਕੇ ਦੁਪਾਈ
 ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਤੀਰਗਾਈ॥ ੨੫॥ ਸੁਜਾਧੀ ਉਦਾਸੀ॥ ਮਹਾਂ ਮੰਤ੍ਰ ਗਾਈ॥
 ਗਿਰੀਬੀ ਲਿਖਾਏ॥ ਸਹੀ ਕਾਜ ਲਿਖਾਏ॥ ੨੬॥ ਸਬੈ ਯੋ ਸੁਨਾਈ
 ॥ ਜਿਤੀ ਹੀ ਬਿਗਾਈ॥ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਗਾਈ॥ ਦਿਵਾਵੇ ਸੁਜਾਈ॥ ੨੭॥
 ਗਏ ਬੀਰ ਪਾਈ॥ ਕਹਾਤਾ ਸਜਾਈ॥ ਧਕਾਨਾ ਸੁਕੀ ਜੈ॥ ਇਨੈ ਗ੍ਰਿ
 ਬਦੀ ਜੈ॥ ੨੮॥ ਕਹਾ ਬਤ ਬੋਗੀ॥ ਇਹੈ ਸਾਧ ਧੋਗੀ॥ ਬਗੀ ਪਾਲ
 ਪਾਲੀ॥ ਲਿਖਾਹੈ ਮਕਾਲੀ॥ ੨੯॥ ਗਊ ਸਾਧ ਮਾਹੀ॥ ਧਨੀ ਲੋ
 ਗ ਨਾਹੀ॥ ਨਹੀ ਫੇਰੁ ਰੀਜੈ॥ ਇਨੈ ਗ੍ਰਿਬਦੀ ਜੈ॥ ੩੦॥ ਇਸੈ ਦਾਸ ਗ
 ਜੈ॥ ਨਹੀ ਚੀਤ ਮਾਯੋ॥ ਨਹੀ ਮੇਜੁ ਦੇਨਾ॥ ਕਰੈ ਕੋਟ ਕੇਨਾ॥ ੩੧॥ ਜਿ
 ਤਾਜੇ ਰਹੇਈ॥ ਲਵੇ ਲਾਇ ਜੇਈ॥ ਤਿਨੈ ਜਾਹ ਜੁਗੀ॥ ੩੨॥

ਕਹੀ ਗਾਥ ਪੁਗੀ॥ ੬੩॥ ਤਿਨੈ ਫੇਰ ਭੇਜਾ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਧਾਰਤੇ ਜਾ॥ ਨਹੀ ਮੁ ੧੬੮
 ਰੁਮਾਨੀ॥ ਅਹੀ ਬੁੱਧ ਠਾਨੀ॥ ੬੩॥ ਪੁਨਿ ਫੇਰ ਆਏ॥ ਪਦੰਕ ਜਪ ੦
 ਏ॥ ਸੁਨੈ ਬਾਤ ਸਾਗੀ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਚਾਰੀ॥ ੬੪॥ ਪਪੋਨੇ ਕੋ ਪਕੀਆ
 ॥ ਅਸੀਂ ਭਾਖਦੀ ਮਾ॥ ਦਿਨ ਤੋਰਨਾ ਸੀ॥ ਅਏ ਤੀਰਭਾਸੀ॥ ੬੫॥
 ਕਹਾਏ ਕਥੇ ਗੀ॥ ਗਯੋ ਤੁਜਾ ਗਏ ਗੀ॥ ਗਏ ਫੇਰ ਪਾਈ॥ ਕਿਤੀ ਲੈ ਸੁ
 ਨਾਈ॥ ੬੬॥ ਕਹੀ ਜੋਨ ਮਾਨੇ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੋ ਪੁਜਾਨੇ॥ ਅਹੀ ਬਾਤ ਬੋਗੀ
 ॥ ਗਈ ਮੰਤਰੇ ਗੀ॥ ੬੭॥ ਕਹੈ ਮੂਰਖ ਸੋਈ॥ ਤਿਸੈ ਨਾ ਸਹੇਈ॥ ਕਹੈ ਤੁ
 ਸਰੀਕਾ॥ ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਜੀ ਕਾ॥ ੬੮॥ ਅਗੇ ਜੋ ਮਸੀਦਾ॥ ਭਏ ਨ
 ਸਵੀਦਾ॥ ਤਸੀ ਤੋਰ ਹਾਲਾ॥ ਭਏ ਜਾਨ ਕਾਲਾ॥ ੬੯॥ ਕਿਤੀ ਏ ਸੁ
 ਗੱਲਾ॥ ਦਿਹੋ ਗੀ ਬਭੱਲਾ॥ ਰਿਪਾ ਨਾ ਥਪਾਈ॥ ਭਏ ਤੁਸੁ ਰਾਈ॥
 ੧੦੦॥ ਤੇਵ ਕਛੰਦਾ॥ ॥ ਇਹ ਬਾਤ ਹਚੀ ਤਨ ਲਾਵਹਿ ਗਾ॥ ਤਬ

ਦੇਖੁਸਹੀਫਲੁਪਾਵਹਿਗਾ॥ਤੁਵਪਾਸਹਬਾਤੁਜਗੀਨਗਈ॥ਹਮਛੇ
 ਰਕਥਾਸਤੁਤਾਖਦਈ॥੧੦੧॥ਜਬਅੰਤੁਅਜਾਸੁਲਾਆਵਤਹੈ॥
 ਤਬਕੇਹਰਕੋਕਰੁਪਾਵਤਹੈ॥ਵਹਜਾਹਿਬਕਾਲਹਨਾਗਰਈ॥ਤੁ
 ਹਤੀਨਬਿਗਾਨਿਜਨਾਹਿਕਈ॥੧੦੨॥ਇਹਭਾਂਤੁਕਿਤੋਸਮਝਾਇਹ
 ਹੋ॥ਤਿਨਨਾਹਿਕਿਧੋਬਚਨਾਸੁਗਹੋ॥ਮੁਖਬੈਨਵਧੀਕਸੁਗਾਵ
 ਤਹੈ॥ਨਹਿਭਖਰਹਾਜਿਯਲਾਵਤਹੈ॥੧੦੩॥ਅਮਫਿਲਾ॥ ॥
 ਫਿਰਹਜੁਗਤਿਨਸਤਹੀਭੇਦਜਤਾਇਯੋ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਪੁਨਅਧਿ
 ਕੋਕੋਪੁਜਿਯਛਾਇਯੋ॥ਤਿਹਰੇਰਾਪਰਹੰਲਾਦਯੋਕਰਾਇਕੈ॥ਹੇਥੇ
 ਮੁਖਚਲਯੋਸੁਭਾਜਬਿਲਮਨਹੀਲਾਇਕੈ॥੧੦੪॥ਲੈਗਿੰਬਭੁਜ
 ਗਯੋਤਹਾਂਚਲਆਵਈ॥ਸ੍ਰੀਪੁਰੋਕਠਤਾਰਸੁਬਯੋਤਬਨਾਵਈ॥
 ਧੀਰਮੰਲੀਏਸੋਢੀਪਾਸਜੁਆਨਕੈ॥ਹੇਇਹਬਿਧਿਕੀਨੀਕਥਕੈ

ਪ੍ਰਜੀਯਠਨਕੈ॥ ੧੦੫॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਕਈ ਸੰਗਤ ਕੋਟ ਸੁਜਾ ੧੯੯
 ਨਾਮੇ ਤੁਵਚਰਨ ਝੁਕਾਵੇ ਆਨ॥ ਤਾ ਕੋ ਮੇ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਯੋਕਗਾ॥ ਮੇਰੇ
 ਗੁਰੁ ਹਾਥੇ ਮੇਧਗਾ॥ ੧੦੬॥ ਜਾਮੇ ਕੀ ਬਾਹੁ ਗੇਝਾ ਗੁ॥ ਤਤੁ ਛਿਨ
 ਗੁਰੁ ਅਨੇ ਕਨਿਕਾਰੁ॥ ਵਤਯਾ ਬਿਧਨਿ ਜਗਯਾ ਪਲਾਈ॥ ਇਤ
 ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਯੋ ਫੁਗਮਾਈ॥ ੧੦੭॥ ਮਹਾ ਹੈ ਬੇਮੁਖਤ ਹਠਾ ਜਾਈ॥ ਤ
 ਕੀ ਕਾਲ ਦਸਾ ਨਿਜ ਕਾਈ॥ ਸਾਧਨ ਅੰਗਿ ਬਜੁਦੀ ਨਾ॥ ਭਲੀਤ
 ਰਾਮਾ ਦਰਉਨ ਕੀ ਨਾ॥ ੧੦੮॥ ਵਹਗਿ ਬਉਨ ਪਛਹੈ ਜੋਈ॥ ਚੰਛ
 ਬਿਹੀਨ ਪਲਕ ਮੇਰੇਈ॥ ਕੋਇਨ ਸਕਗੁਤਾ ਸਕਹ ਪਗਾ॥ ਨਿਸਦਿ
 ਨਰਹਗੁ ਰੋਲੀਧਗਾ॥ ੧੦੯॥ ਲੋਗਨ ਉਤ ਸੇਢੀ ਸੰਗ ਕਹੀ॥ ਕ
 ਛੁਭੇ ਦਪ੍ਰਭ ਜੀ ਇਤ ਅਹੀ॥ ਯਾ ਕਹਤੁ ਭਾਜੋ ਜਿਨ ਜਾਨਹੁ॥
 ਵਾਕੋ ਦਲ ਪਤਿ ਖਾਸ ਪਛਾਨਹੁ॥ ੧੧੦॥ ਤੁਮਗਾ ਗਢ ਲੇਵਨ ਕੇ

ਕਾਜਾ॥ ਕਰਕੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ॥ ਜੋ ਤਾ ਤੇ ਭਾਜੇ ਨਿਜਾਮ ॥
 ਵਤਾ॥ ਏਤੇ ਸੁਗਸਾਥ ਕਤ ਲਿਆਵਤਾ॥ ੧੧੧॥ ਏਹ ਪ੍ਰਤਸੂਕ
 ਛੁਚਰਿਤ੍ਰ ਪਛਾਨਹੁ॥ ਯਾਕੀ ਨਾਸ ਬਖਸ਼ਿਤ ਜਿਯ ਠਾਨਹੁ॥ ਅਸ
 ਪੁਨਸਮਾਹਾਥ ਨਹੀਆਈ॥ ਤਾਕੋ ਤੁਮ ਨਿਜ ਕਰਹੁ ਉਪਾਈ॥ ੧੧
 ੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਜੋ ਏਕਲ ਚਲਿਆਵਈ ਭੋਰ ਭਏ ਤੁਵਤੀਗ॥ ਤਾ
 ਕੀ ਭੀਤ ਰੇ ਵਢੀ ਬਹੈ ਤੁਪ ਕਲੇ ਬੀਗ॥ ੧੧੩॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਤੁਮ
 ਕਹਮਾਹਨ ਗਢਹਿਤ ਆਯੋ॥ ਤੁਮ ਯਾਹੀ ਕਹਮੀਤ ਠਗਯੋ॥ ਸੋਢੀ
 ਸੁਨ ਬਤੀਯਾਂ ਰਗਯੋ॥ ਤਾਕੋ ਨਾਸ ਮੇਸ ਬਿਧ ਕਯੋ॥ ੧੧੪॥ ਪ੍ਰ
 ਤਭਏ ਜਬ ਹੀ ਵਹ ਆਯੋ॥ ਬੀਚ ਦੁਆਹੀ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ॥ ਜਲ
 ਜੰਪਿਸਟ ਨੀਲ ਗੀਸੁਕਾਹੀ॥ ਲਰਕਰ ਮੁਯੋ ਬੀਰ ਬਰਭਾਹੀ॥ ੧
 ੧੫॥ ਕੇਤਕ ਪਗੀਰੇ ਵਢੀ ਮਾਹੀ॥ ਯਾਕੀ ਲਕਮੇ ਬੀਰ ਬਰਮਾਹੀ॥

ਉਪਰਉਨੈਛਾਤਕਹਪਾਗੀ॥ਗੋਗੀਅਵਰਅੰਗਮਹਿਮਾਗੀ॥੧੧੬ ੨੦੦
 ॥ਗਯੋਜੁਝਜਬਹੀਭਟਜਾਨਹੁ॥ਲੈਕਰਿਭਾਜੇਲੇਬਜਵਾਨਹੁ॥
 ॥ਕਾਲਹੰਸੀਕਾਹੋਤਹਬਾਧਾ॥ਤਿਹਠਾਂਤਾਂਕੀਭਈਸਮਾਧਾ॥੧੧੭
 ॥ਹਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ਗੁਰੂਦੀਨਬੰਧਾ॥ਦਯਾਕੇਗਸਿੰਧਾ॥ਜਿ
 ਨੈਬੈਰਕੀਨਾ॥ਵਹੈਕਾਲਲੀਨਾ॥੧੧੮॥ਕਿਸੇਹੋਇਕੋਈ॥ਤਿ
 ਸੈਨਾਸਹੋਈ॥ਬਿਨਤੇਗਮਾਗੇ॥ਸਬੈਵੈਸੰਘਾਗੇ॥੧੧੯॥ਪਗੀ
 ਕੰਜਜੋਨੈ॥ਗਹੇਧਾਰਮੋਨੈ॥ਨਿਜਾਪਾਤਜਾਈ॥ਗਹੀਸਾਮਧਾ
 ਈ॥੧੨੦॥ਤਿਸੈਇੰਛਪੁਗੀ॥ਸਦਾਸੇਹਜੁਗੀ॥ਜਗਤਾਨਕਾਲ
 ॥ਬਸਕੋਉਚਮਾਲਾ॥੧੨੧॥ਅਸੰਜਾਨੁਪਯਾਗੇ॥ਮਸੀਦੀਸੰਘ
 ਗੇ॥ਮਰੇਆਪਕੀਨੇ॥ਮਹਾਂਮੰਤਿਹੀਨੇ॥੧੨੨॥ਜਸਾਕੀਨਪਯੋ
 ॥ਅਗੀਮੁਕੁਆਯੋ॥ਗਏਈਤਉਤੀ॥ਜਿਮੰਤੇਲਹੂਤੀ॥੧੨੩॥

ਜਿਤੇ ਬੇਹਕਾਰੀ॥ ਜਰੈ ਯੋਭੁਖਾਰੀ॥ ਗਰੀਬ ਜੁ ਕੋਈ॥ ਪਰੋਯੋਧਾਇ
 ਸੋਈ॥ ੧੨੪॥ ਤਿਸੈ ਗੰਢ ਕੀਨੀ॥ ਰਿਧਿ ਸਿੰਧ ਦੀਨੀ॥ ਅਸੀਭੰਤ
 ਪੁਕਾਰੀ॥ ਅਸੀਦੀਸੀਘਰੀ॥ ੧੨੫॥ ਪਰੋਯੋਧੁਧਾਯੋ॥ ਜਸੀਲੇਸੁ
 ਨਾਯੋ॥ ਅਗੈਸੀਗਤਾਹੀ॥ ਸੁਧੈਗੇਸੁਬਾਹੀ॥ ੧੨੬॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਦੇ
 ਵਾ॥ ਅਲੇਖੰਮਭੇਵਾ॥ ਦਸੀਆਵਤਾਹੀ॥ ਅਸੀਚਾਪਧਾਰੀ॥ ੧੨੭॥
 ਪੁਨੀਮੇਸਗਾਯੋ॥ ਸਬੁਹਿਸੁਨਾਯੋ॥ ਸੁਖੂਨੀਗਜੇਜਾ॥ ਭਯੰਕ
 ਨਭੇਸਾ॥ ੧੨੮॥ ਇਕਓਰਮਾਈ॥ ਦੁਤੈਏਸੁਨਾਈ॥ ਅਸੀਦਾਜੁਅ
 ਵੈ॥ ਨਹੀਸਿੰਧੁਜਾਵੈ॥ ੧੨੯॥ ਸੁਹੈਨਾਗਪਿਆਨਾ॥ ਇਨੁਕੇਨਜਨ
 ॥ ਖੁਸੀਮੇਰਮਾਹੀ॥ ਇਸੈਮੰਧਿਲਾਹੀ॥ ੧੩੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਨਿ
 ਜੁਆਲੇਪ੍ਰਭਸੋਧਿਕੈਕੀਨੇਦੁਗਮਸੇਦਾ॥ ਅਬਸੀਗਤਨਿਜਸੋਧਿ
 ਕੈਕਾਢਤਬੀਰਬੁਲੀਦਾ॥ ੧੩੧॥ ਗ੍ਰਿਹਸੋਧਨਕੀਇਹਕਥਾਪਦੈ

ਸੁਨੈਚਿਤਲਾਇ॥ ਆਵੁ ਨ ਜਾਨ ਮੇਟਿ ਕੈ ਗੁਰ ਮੁਖ ਸੁਖ ਸਮਾਇ॥ ੧ ੨੦੧

੩੨॥ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਗ੍ਰੰਥ ਸੰਪਾਦ ਬੁਧਗਨ ਨ

ਨਾਮ ਸੰਗ ਮੋਖਿ ਆਇ ਸਮਾਪਤੁ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ॥ ੧੦॥

ਅਫਜ਼ਾ॥ ॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਬਿਤੀਨਿ ਸਾਭੇ ਹੋਇ ਆਯੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਿ

ਨਾਮ ਦਿਚਲਿਤ ਖਤ ਸੁਹਾਯੋ॥ ਪਰਮ ਜੇਤ ਸਾਹਿਬ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਬੈਠੇ

ਸ੍ਰੀ ਕੇਸਗੜ੍ਹ ਆਈ॥ ੧॥ ਵੇਹਰਾ॥ ॥ ਆਧਿਕ ਯੋਗੜ੍ਹ ਕੇਸ ਕੀ ਕੋ

ਕ ਬਿਸਕੈ ਉਚਾਗਾ॥ ਸਹਸਾਨ ਨ ਜੋਬਹ ਨਿਯੈ ਤਊ ਨ ਪਾਵਤ ਪਾਗ॥

੨॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਆਦਿ ਸਰੂਪ ਖਾਲ ਸੇਵਾ ਸੀ॥ ਅੰਚੁਤ ਕਯੋ ਅ

ਪ ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਉਚੈ ਆਧਿਕ ਪੰਬ ਬਰਭਾਗੀ॥ ਤਾ ਪਰਤ ਖਤੁ ਨਾਥ

ਕਾਚਾਗੀ॥ ੩॥ ਸਹਸਾਨ ਰਿਸਹਤਾ ਤਟ ਬਹੈ॥ ਸੁਰਨਰ ਜਾਸ ਦਗਸ ਕੋਚ

ਹੈ॥ ਸਾਤ ਪੁਜਾ ਅਤ ਭੁਤ ਜਿਹ ਭਾਗੀ॥ ਸਭ ਸਿਰ ਕੇਸ ਕੋਟ ਅਵਤਾਗੀ॥

੪॥ ਅਦਿਸਰੂਪ ਖਾਲ ਸੈਵਾਸੀ॥ ਰਿੰਧ ਸਿੰਧ ਕੇ ਟਕ ਜਿਹ ਦਾਸੀ॥
 ਅਜਗੈ ਬੀਜਿ ਹਘਰਤ ਨਗਰੇ॥ ਨਾਦ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਬੀਬਾਧ ਨਭਾਰੇ॥ ੫॥
 ਬੈਠੇ ਆਨਤ ਹੀਮ ਹਾਂਰਾਜਾ॥ ਅਚੁਤ ਅਲਖ ਧਰਣਿ ਸਿਰਤਾਜਾ॥
 ਸੰਗਤ ਕੇ ਸੋਧਿ ਨ ਮਹਿ ਆਯੋ॥ ਅਤਭੁਤ ਤਹਾਂ ਚਰਿਤ ਬਨਾਯੋ॥ ੬॥
 ਤ੍ਰਿਬੁਚਾਰੁ ਅਧਿਕਤ ਹਲਾਯੋ॥ ਭ੍ਰਿਨ ਭ੍ਰਿਨ ਗ੍ਰਿਹ ਦਿਪਤ ਸੁਹਾਯੋ॥ ੭॥
 ਚਅਜਾਸੂ ਅਗੁਪਤ ਮੰਗਈ॥ ਤਮੈ ਸੋਨਿ ਸਦੀਸ ਬੰਧਾਈ॥ ੮॥
 ਸਦੈ ਯਾ॥ ॥ ਸੋਨਿ ਸਪਾਨ ਬਿਹਾਨ ਭਯੋ ਨ ਭਜਾਤ ਲਟੇਤ ਮਚੋਰ
 ਦੁਹਾਨੇ॥ ਦੁੰਦੁਭਿ ਨਾਦ ਸਰੋਜ ਖਿਰੇ ਜਨ ਮੰਜਨ ਕੈ ਚਿਤ ਨਾਮ ਲਗਾਨੇ॥
 ਹੋਇ ਸੁਚੇਤ ਦਯਾਨਿ ਧਸਾਹਿ ਬਯਾਬਿਧ ਸੋ ਮੁਖ ਬੈਨ ਬਖਾਨੇ॥ ਅ
 ਜਾਬਿ ਸਾਖਾ ਅਭੂਤ ਅਹੈ ਦਿਨ ਮੋਬਤਿ ਯਾਸੁ ਨ ਲੇਹੁ ਜਹਾਨੇ॥ ੧੦॥
 ਹਰਾ॥ ॥ ਵੈਸਾਖੀ ਕੇ ਦਰਸ ਪਰਸੰਗਤਿ ਮਿਲੀ ਅਪਾਗਾ ਉਚਨੀ

ਚਰਾਜਾਪਰਜਾਦੇਖਿਤਕਈਹਜਾਗ॥ ਦੀਚੋਪਈ॥ ॥ਅਛਲ ੨੦੨
ਪੁਰਖਕੋਤਕਾਇਹਕੀਨਾ॥ਜਹਤਹਬੇਲਸੀਗਤਨਲੀਨਾ॥ਮਿਲੇ
ਸਰਬਤਿਹਜਾਜਬਆਈ॥ਦਿਪਤਜੋਤਿਸ੍ਰੀਬਦਨਸੁਨਾਈ॥੧੦॥
ਸਨਮੁਖਸਿੰਘਪੁਰਖੈਕੋਈ॥ਸੀਸੁਭੇਟਦੇਵੈਗੁਰਜੋਈ॥ਯੋਸੁਨਅ
ਧਿਕਹੁਕਮੁਬਰਭਾਗੀ॥ਬਿਸਮਰੂਪਕੰਪੇਸੀਸਾਗੀ॥੧੧॥ਤੀਨਬੇਰ
ਸ੍ਰੀਮੁਖਜਬਗਾਯੋ॥ਹਾਥਜੋਗਸੈਵਕਾਇਕਆਯੋ॥ਗਹਭੁਜਤਾਰੀ
ਖੜਗਨਿਕਾਰਯੋ॥ਤੇਜਸਰੂਪਅਧਿਕਇਮਧਾਰਯੋ॥੧੨॥ਤੰਬੂਬੀ
ਚਤਿਸੈਲੈਗਏ॥ਖੜਗਹਾਥਤਾਰੇਮਧਦਏ॥ਫੁਟਕਾਅਜਨਿਜ
ਦਯੋਕਰਾਈ॥ਰੁਪਰਪ੍ਰਵਾਹਚਲਯੋਤਬਧਾਈ॥੧੩॥ਸ੍ਰੋਨਤਪੁਲ
ਤਖੰਗੁਲੈਹਾਥਾ॥ਬਾਹਰਆਯੋਪੁਨਜਗਨਥਾ॥ਅਵਰਸੀਸਮਾਂਗ
ਯੋਮੁਖਆਈ॥ਯੋਲਖਭੁਗਮੀਅਧਿਕਲੁਕਾਈ॥੧੪॥ਤੀਨਬੇਰ

ਸ੍ਰੀਮੁਖਜਬਗਾਯੋ॥ ਸੇਵਕੁ ਨਿਸਰਮੈਗਇਕਾਯੋ॥ ਤਾਕੀਭੁਜਾ
 ਪਕਰਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਲੈਗਯੋਤੰਬੂਮਾਂਇਮਭੇਵਾ॥ ੧੫॥ ਝਟਕਾਕਰ
 ਯੋਬਹੁਗਤਿਨਜਾਈ॥ ਰਕਤਪ੍ਰਵਾਹਚਲਯੋਅਤਿਧਾਈ॥ ਘਾਂਚਸਿੰ
 ਖਮਸਤਿਗੁਰੁਇਮਲਿਆਯੋ॥ ਹਾਹਕਾਹੁਸਬਦੁਪਰਛਾਯੋ॥ ੧੬॥
 ਚੂਚਨੀਚਸਬਹੀਨਰਨਗੀ॥ ਨਿੰਦਾਕਰਨਲਗੇਸੀਸਾਗੀ॥ ਇਨਕ
 ਹਕਹੈਂਸਿਰਹੁੰਗਯਾ॥ ਅਜਾਸੁਅਨਜੋਸਿੰਖਨਘਯਾ॥ ੧੭॥
 ਜਹਾਂਤਹਾਂਇਹਭਾਂਤਭਣੀਜੈ॥ ਅਪਜਸਬਿਨਾਨਅਵਰਸੁਣੀਜੈ॥
 ਸਬਮਿਲਲੇਗਜੁਮੈਸਬਖਨੈ॥ ਸੁਖਮਮਾਂਗੁਨਜੀਵਪਛਨੈ॥ ੧੮॥
 ਕਾਲੀਅਗਮੁਕਹੈਂਬਰਭਾਗੀ॥ ਇਨਪੈਗਯੋਨਪ੍ਰਗਟਸਹਾਗੀ॥
 ਉਲਟਪਗੀਇਨਪੈਸੁਭਵਾਨੀ॥ ਤਤੇਇਨਕੀਮਤਿਬਵਹਾਨੀ॥ ੧੯॥
 ਪ੍ਰਥਮਮਸੀਦਸਕਲਇਨਜਰੇ॥ ਪੈਸੁਅਜਾਜਿਮੁਸਿੰਖਸੀਘਰੇ॥

॥ ਅਵਰਭੇਦੁਯਾਮਹਿਨਹਿਕੋਈ ॥ ਦੁਖਨੁ ਦੇਵਿ ਪ੍ਰਗਟਇਹੋਈ ॥ ੨੦੩ ॥
 ॥ ੨੦ ॥ ਗੁਪਾਮਨੁ ਪਗੁਰੁ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਕੋਇਸਪਤਰਕਹੈ ਸੁਧਾਰੀ ॥
 ਧੀਰਜਸਿਧਾਮਨ ਲਪਤਾਪਾ ॥ ਸਗਲਜਗਤੁ ਜਾਪਤਾਇਸਜਾਪ ॥
 ॥ ੨੧ ॥ ਜੋਇਹਚੀਤਿਨਪੂਜਤਭਾਈ ॥ ਰਾਜੁਕਰਤਜਗਮਹਿਅਰਿ
 ਘਾਈ ॥ ਰਿੰਧਸਿੰਧਲਖਾਮਨਕਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਜਰਨਹੀਸਕੋਸੁਕਹੈ
 ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਦੇਵਗਣਸਾਰੇ ॥ ਅਗਕਾਲਿਕ
 ਕਵਨਬਿਚਾਰੇ ॥ ਕਹਾਭਯੋਭੀਪ੍ਰਗਟਿਭਵਾਨੀ ॥ ਕਰਮਹਿਦਈਜੁ
 ਕਲਤਕ੍ਰਿਪਾਨੀ ॥ ੨੩ ॥ ਨਿਰਾਜਛੰਦਾ ॥ ॥ ਦਿਪਤਿਜੋਤਸ੍ਵਾਲਕ ॥
 ॥ ਕਹਾਲਰੂਪਕਾਲਿਕਾ ॥ ਅਖੰਡਚੀਤਿਕਾਰਈ ॥ ਨਰੰਜਕੋਸਹਾਰ
 ਈ ॥ ੨੪ ॥ ਗਰੰਜਮੁੰਡਮਾਲਹੈ ॥ ਬਮਤਤੰਡਸ੍ਵਾਲਹੈ ॥ ਧਰੇਜੁਨਾ
 ਗਭੁਖਣੀ ॥ ਅਨੇਕਦੈਤਦੁਖਣੀ ॥ ੨੫ ॥ ਗਸਾਵਲਛੰਦਾ ॥ ॥

ਦਿਖੇ ਜੋਤੀ ਹਾਂ ॥ ਰਹੈ ਬੇਦੁ ਜੀ ਹਾਂ ॥ ਬਿਰਚਾ ਦਿ ਦੇਵਾ ॥ ਭਰੈ ਦੇਖ ਭੇ
 ਵਾ ॥ ੨੬ ॥ ਦੁਤੰਦੇ ਵਿਭਾਗੀ ॥ ਸਕੈ ਨ ਸਹਾਗੀ ॥ ਕਰੈ ਯੋ ਬਖਾਨੀ ॥ ਨਰ
 ਨਾਰਿ ਜਾਨੀ ॥ ੨੭ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਕਹਤ ਸਕਲ ਨਰ ਨਰੀ
 ॥ ਤੰਦਪ ਸਕੈ ਨ ਤੇ ਜਸਹਾਗੀ ॥ ਮਾਤਾ ਤੀਰ ਲੋਗ ਇਕ ਜਾਗੀ ॥ ਇਹ ਬਿ
 ਧ ਬਤੀਯਾ ਬਰਨ ਸੁਨਾਗੀ ॥ ੨੮ ॥ ਤਿਲਕੁ ਪੇੜੇ ਭਾਲ ਸੁ ਦੀਜੈ ॥ ਇਨ
 ਕੋ ਇਕ ਜਾਪ ਕਰ ਬਿਠੀਜੈ ॥ ਨਾਥ ਚਰਿਤ ਨਾਥੀ ਜਾਨਤਾ ॥ ਅਵਰ
 ਜੀਵ ਅਸ ਬਾਤ ਪ੍ਰਮਾਨਤਾ ॥ ੨੯ ॥ ਉਤ ਲੋਗ ਨ ਇਹ ਭਾਂਤ ਬਖਾਨੈ ॥ ਇ
 ਤ ਮਹਾਂ ਰਾਜ ਮੇਸਗਤ ਠਨੈ ॥ ਨਿਸਰੇ ਤਿਹ ਤੀਬੁ ਤੇ ਧਾਈ ॥ ਪਾਂਚੋ ਪਿਆ
 ਰ ਨਾਥ ਮਿਲਾਈ ॥ ੩੦ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਹਾਥੁ ਹਾਥ ਨਿਜ ਪਾਗੀ ॥ ਬੈਠੇ ਮਾ
 ਨਤ ਖਤ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਨਿਰਖ ਚਰਿਤ ਸਕਲ ਨਰ ਨਰੀ ॥ ਤਹੀ ਬਦਨ
 ਕਹ ਓਪ ਸੁਧਾਗੀ ॥ ੩੧ ॥ ਆਯੁ ਖਤੁ ਖਟ ਬਸਤ ਮੰਗਾਏ ॥ ਨਿਜ ਹ

ਬਨਉਨਕੋਪਹਗਾਏ॥ ਕਰੁਣਾਇਸਟਤਵਨਪਰਧਾਗੀ॥ ਆਪਸ ੨੦੪
 ਮਾਨਕਰੇਸੀਗਾਗੀ॥ ੩੩॥ ਅਪਨੇਠਾਢਾਅਗਰਸਭਕੀਨੋ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤਓਰਨੈਨਚਿਤਦੀਨੋ॥ ਬਾਰਦਬਾਰਅਛੁਤਮੰਗਾਈ॥ ਲੀਨੋਬੀਚ
 ਸੁਤਾਸਪਵਾਈ॥ ੩੩॥ ਮਧੁਭਾਰਛੰਦਾ॥ ॥ ਧ੍ਰੋਕਰਿਉਦਾਸਾ॥
 ਖਾਲਸਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ਕਰੁਣਾਅਗਾਗਾਸਤਿਗੁਰਦਿਯਾਰ॥ ੩੪॥
 ਆਗਯਾਅਕਾਲਾ॥ ਮਾਨੀਵਿਸਾਲਾ॥ ਦੇਬੀਚਰਿੰਤਾ॥ ਓਰਧਰਬ
 ਚਿੰਤਾ॥ ੩੫॥ ਨਿਜਜੇਤਧਾਗਾ॥ ਕੀਨੋਵਿਆਗਾ॥ ਅਸਧੁਜਸੁਪੰ
 ਥਾ॥ ਦੇਸਰਬਸੰਥਾ॥ ੩੬॥ ਪੜਕਰਸੁਮੰਤਾ॥ ਨਨਾਇਕੰਤਾ॥ ਕਰਿ
 ਸੁੰਧਬੁੰਧਾ॥ ਭਯੋਪੁਰਸੁੰਧਾ॥ ੩੭॥ ਦੇਹਗਾ॥ ॥ ਰਾਮਕੁਅਰਬੁਢੇ
 ਸੁਮਤਿਯੈਮਾਤਾਜੁਤੀਗਾ॥ ਨਖਸਿਖਕਥਾਦਿਯਾਲਕੀਬਰਨੰਸੁਖ
 ਦਸਗੀਗਾ॥ ੩੮॥ ਤਾਤੇਮਾਤਾਅਨਕਰਦੀਸਪਤਾਸੇਡਾਗਾ॥ ਖੁਸੀਭ

ਯੇਜਗਤੇਸਜੁਮੇਸੋਚਰਿਤੁਨਿਹਾਰ॥੩੯॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਮਾਤ०
 ਗਈਧਾਂਮਨਿਜਮਾਂਹੀ॥ਖੁਸੀਭਯੋਸਤਿਗੁਰਬਰਮਾਹੀ॥ਜਿਤਕ
 ਸੰਗਤਾਹੀਤਿਹਥਾਨੈ॥ਪੰਨਪੰਨਮੁਖਬਚਨਬਖਾਨੈ॥੪੦॥ਇਹ
 ਮਾਤਾਕੀਨੇਉਪਕਾਰਾ॥ਜਨਖਾਲਸਾਆਦਿਕੁਮਾਰਾ॥ਤਤੇਧੰਨ
 ਸੁਮਾਤਭਵਨੀ॥ਜਲਬਲਜਾਕੀਜੋਤਸਮਾਨੀ॥੪੧॥ਸੁਨਅ
 ਬਜਨਮਖਾਲਸੇਜੁਕਾ॥ਹਰਿਆਹੋਹਿਜਨਮਕਿਤਸੁਕਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤੁਸਤਿਗੁਰਕੀਸਤਿਯਾਰਾ॥ਪੁਨਿਅਰਦਾਸਕਰੀਬਿਸਥਾਰਾ॥੪੨॥
 ਠਾਢਭਏਪ੍ਰਭਕਮਰਛਕਾਈ॥ਤਿਨਪਾਂਚਨਕੇਅਗਸੁਆਈ॥ਪੜ
 ਸਲੋਕਮੁਖਅਸੀਪਿਆਵੈ॥ਵਾਹਗੁਰੁਮੁਖਬੋਲਬੁਲਾਵੈ॥੪੩॥
 ਪਾਂਚਨਕੇਅੰਮ੍ਰਿਤੀਬਿਧਦੀਨੋ॥ਵਾਸੀਨਾਮੁਪ੍ਰਛਸਭਲੀਨੋ॥ਪ੍ਰਥਮੇ
 ਸੋਕਹਨਾਮੁਕਿਵਾਸੀ॥ਤਿਨਯੋਕਹਯੋਸਾਥਅਬਨਾਸੀ॥੪੪॥ਵਾ

ਸੀਮੋਰਲਹੋਰਦਿਯਾਲਾ॥ ਨਾਮੁਦਿਯਾਸਿਘਦਾਸੁਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ੨੦੫
 ਹਕਮਸਿਘਨਾਮੁਦੁਤਿਗਾਯੋ॥ ਵਾਸੀਦੁਆਰਾਵਤੀਜਤਯੋ॥ ੪੫
 ॥ ਸਾਹਿਬਸਿਘਨਾਮੁਦਿਕਕਗਾ॥ ਵਾਸੀਬਿਦਰਦਛਨੈਅਗਾ॥
 ਚਤੁਰਥਪਰਮਸਿਘਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਹਸਤਨਪੁਰਜਵਨਕੀਵਾਸੀ
 ॥ ੪੬॥ ਪੰਚਮਾਹੀਮਤਸਿਘਸੁਨਯੋ॥ ਵਾਸੀਸੀਜਗੀਨਾਬਗਨਯੋ
 ॥ ਇਹਪਾਂਚੋਪਿਅਗੇਨਿਜਜਾਨਾ॥ ਜਿਨਕਹਪਾਹੁਲਦਈਨਿਧਨ
 ॥ ੪੭॥ ਪੰਚਨਸੋਕਹਮੇਲਨਕਗੀਯੈ॥ ਨਾਮੁਦਾਨੁਨਿਸਦਿਨਉ
 ਰਧਗੀਯੈ॥ ਮੀਨਾਅੰਗਮਸੰਦੀਆਜਾਨਾ॥ ਧੀਰਮਲਰਮਰੈਯਾ
 ਜੁਆਨਾ॥ ੪੮॥ ਪੰਚਮਿਕੋਜਨਤਤੁਮਭੂਤਾ॥ ਛਪੀਨਗੀਕਛੁਯ
 ਮਾਹਿਬਾਤਾ॥ ਇਨਸੋਮੇਲੁਨਕਗੀਯੈਭਾਈ॥ ਕਰੁਣਾਨਿਧਬਿਧਏ
 ਫੁਰਮਾਈ॥ ੪੯॥ ਮੋਰਬਚਨਸੋਕਰਹੁਪਿਯਾਗਾ॥ ਖੜਗਕੇਤ੍ਰੈ

ਰਛਕਥਾਗਾ ॥ ਝੂਠੇ ਸਰਬਉਪਾਵਤਿ ਆਗਹੁ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਧੁਜਕੀ
 ਚਰਨੀ ਲਾਗਹੁ ॥ ੫੦ ॥ ਪੋਥੀ ਗ੍ਰੰਥ ਮਹਲ ਦਸ ਬ੍ਰਹਮੀ ॥ ਸੋਪਲ
 ਹੋਪਦੁ ਜੋ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ ਸਸਤੁ ਅਸਤੁ ਸਿਮਰੇ ਬਰਬੁਧਾ ॥ ਖਲਦ
 ਲਸਾਥ ਕਰਹੁ ਨਿਤ ਜੁਧਾ ॥ ੫੧ ॥ ਰਾਜੁ ਜੋ ਗੁਰੂ ਮਕਹਮੇ ਦੀਨਾ ॥
 ਪਰਮ ਜੋਤ ਸੰਗ ਪਰਚੈ ਕੀਨਾ ॥ ਸਿਤੁ ਸਮੁਹ ਨ ਕੋ ਸੁਖ ਦੀਜੈ ॥ ਅਚ
 ਲ ਰਾਜ ਧਰਨੀ ਮਹਿ ਕੀਜੈ ॥ ੫੨ ॥ ਖਾਲਸ ਕੀ ਚਰਨੀ ਸਭ ਲਾ
 ਗਹੁ ॥ ਪਰਮ ਜੋਤ ਕੇ ਰਸ ਮਾਹਿ ਪਗਹੁ ॥ ਖੜਗ ਗੋਦਿ ਤੁਮ ਕਹਮੇ
 ਪਾਯੋ ॥ ਭੁੰਨ ਭੁੰਨ ਕਰਿ ਪੰਥੁ ਬਤਾਯੋ ॥ ੫੩ ॥ ਦੇਗ ਤੇ ਗੜ੍ਹੈ ਜੀਤ ਤਿ
 ਹਾਹੀ ॥ ਅਸਧੁਜ ਰਹਤ ਲੇਹੁ ਉਰਧਾਹੀ ॥ ਮਹਾਕਾਲ ਕਾ ਧਰੋ ਬੈ
 ਧਿਨਾਨਾ ॥ ਘਟ ਮਹਿ ਨਿਰਖੋ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ੫੪ ॥ ਤੁਰਕ ਮਲੇ
 ਛੁਨ ਸੋਨ ਹੀ ਮਿਲਨਾ ॥ ਲੋਹ ਥੀਯਾ ਰਸਾਮੁ ਹੈ ਪਿਲਨਾ ॥ ਇ

ਹਬਿਧਕੈ ਤਿਨ ਸੋ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਬਰਨੀ ਅਨਕਰਹਤ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥
 ॥੫੫॥ ਸੁਰਨਗਨਿ ਰਖ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸੁਸਾਰਾ ॥ ਬਿਸਮੇਭਯੋ ਸਕਲ ਸੰ
 ਸਾਰਾ ॥ ਕੋਨੁ ਚਰਿਤ੍ਰ ਠਵ ਗਇਹ ਕੈ ਹੈ ॥ ਦੇਤੇ ਤੀਨ ਪ੍ਰਥਕ ਰਲੈ ਹੈ ॥
 ५੬॥ ਆਦਿ ਅਨੰਤ ਗੁਰੂ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਮੇ ਇ
 ਹਧਾਰੀ ॥ ਜੇ ਵਹ ਚਹੈ ਸੁਬਯੋਤੁ ਬਨਾਵੈ ॥ ਅਰਿਗਨਟਾਰ ਸੰਤ ਵ
 ਰੀਆਵੈ ॥੫੭॥ ਕਬਿ ਬਾਰਾ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਜੋ ਪਦਵੀਖ
 ਲ ਸਗੁਰ ਦੀਨੀ ॥ ਸੁਰਨਗ ਆਜਲ ਗੇਨਹੀ ਚੀਨੀ ॥ ਨਰਤੇ ਪਰ
 ਮ ਦੇਵ ਬਰਕੀਨੇ ॥ ਪਰਮ ਜੋਤ ਕੇ ਰਸ ਮਹਿ ਭੀਨੇ ॥੫੮॥ ਅਨਹ
 ਦ ਪੁਨੀ ਬਜਤ ਨਿਜ ਆਲੈ ॥ ਸੁਰਨਗ ਜਾਹਿ ਦਿਸੀ ਤਰੁ ਭਾਲੈ ॥
 ਸੋਗਿ ਹਮ ਹਿ ਪ੍ਰਥਮੇ ਦਿੜਕਯੋ ॥ ਪਾਛੈ ਸਰਬ ਪਦਾਰਥ ਲਯੋ
 ॥੫੯॥ ਜੇ ਕੋ ਕਿਸੀ ਦੇਵ ਕਹਯੋ ਯਾਵੈ ॥ ਏਕ ਪਦਾਰਥੁ ਜਤਨ

੨੦੬

ਸੁਪਾਵੈ॥ ਇਹ ਤੇ ਦਯਾ ਅਹਨ ਵਾਅਵਤਾ ਹੀ॥ ਚਾਰੇ ਦੇਤਨ ਦੇਹ ਬਿ
 ਚਾਹੀ॥ ੬੦॥ ਸਵੈਯਾ॥ ॥ ਜੇਧਰ ਨੀਹਰਨ ਛਹਗੀ ਬਰਜੀਤ ਨਿ
 ਸੈਸੁ ਬਿਗਾਹਿ ਲਿਆਯੋ॥ ਬਾਹਇ ਕੀਸਾਛਿ ਤੀਸ ਬਿਦਾਰਸੁ ਨਿਦ
 ਨਦੈ ਭ੍ਰਿੰਗ ਬਿੰਪੁ ਰਿਣਯੋ॥ ਜਾਲਗਾਛ ਤਿਨ ਦੇਵਨ ਕੇਗਨ ਜੁਝਮ
 ਰੇਕ ਛੁਪਾਰਨ ਪਾਯੋ॥ ਸੇਧਰ ਨੀਗੁਰਦੈ ਨਿਜ ਖਾਲਸ ਚੁਛਤ ਰੇਕ
 ਹਨ ਸਿਰਚਾਯੋ॥ ੬੧॥ ਯੈਕ ਰਿਸੀਸਤ ਰੇਗੁਰ ਪੂਰਨ ਮੈਇਨ ਕੋ
 ਇਹ ਬੋਰਸੁ ਦੀਨੋ॥ ਮੇਸਰਨਾ ਗਤਿ ਜਉ ਸੁਪਹੈ ਤਿਹ ਕੋਨ ਕਾਮੀ ਮਨ
 ਮੇਤੁ ਮਚੀਨੋ॥ ॥ ਰਿੰਧਸੁ ਸਿੰਧਸਭੈ ਨਿਜ ਸੀਪਤ ਮੇਖਦ ਕੰਜਸੁ ਅ
 ਹਿਅਧੀਨੋ॥ ਮੈਸੁਦਯੋਇਨ ਕੇਸੁ ਅਛੈ ਪਦੁ ਜਾਂਹਿਨ ਪਾਵਤਹੈ
 ਪੁਰਤੀਨੋ॥ ੬੨॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਸੰਤ ਜੰਗਮ ਸਤਕ੍ਰਿਤ ਜਬਕੀਨੇ
 ॥ ਕੇਵਲ ਰਾਜ ਅਮਰ ਪੁਰਲੀਨੋ॥ ਬਲਬਾਵਨ ਤੇ ਦੇਹ ਮਿਨਾਈ॥

॥ ਗਵਨ ਸੀਸ ਈਸ ਦੈ ਪਾਈ ॥ ੬੩ ॥ ਭੋਜ ਦਲੀਪ ਕਿਧੋ ਨ ਲਗਾਈ ॥ ੨੦੭ ॥
 ॥ ਬਰਤ ਪਾਸ ਕਰਿ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹ ਆਈ ॥ ਭਾਰ ਭੁਕੈ ਨਿਪ ਕੋਟਿ ਸੰਘਾਰੇ ॥
 ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪੰਥੁ ਕੀਨੈ ਨਿਰਧਾਰੇ ॥ ੬੪ ॥ ਜਦੁ ਪਤਿ ਆਧਿਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜ
 ਬਕੀਨੀ ॥ ਤਬ ਯਹ ਛੀਨਤ ਵਨ ਕਹ ਦੀਨੀ ॥ ਪੰਡੁ ਸੁਤਨ ਤੇ ਅ
 ਗ੍ਰਸਿਧਾਈ ॥ ਤੁਰਕ ਮਲੇ ਛਨ ਪੈਤ ਬਘਾਈ ॥ ੬੫ ॥ ਕੋਟ ਜਤਨ
 ਮਹਿ ਦੀਨ ਸੁਕੀਨੇ ॥ ਸਿਵ ਰਿਝਾਇ ਜਗ ਰਾਜ ਸੁਲੀਨੇ ॥ ਆਵਾ
 ਗਵਨਿ ਨ ਸਿਰ ਤੇਟਗਾ ॥ ਕਾਲ ਦੰਡ ਸਿਰ ਉਪ ਰਖਗਾ ॥ ੬੬ ॥ ਸੋ ਅ
 ਵਨੀਸ ਤਿਗ੍ਰਹ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਸਿਰੇ ਪਾਵੈ ਦੈਵ ਨੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਮੈ ਇਨ ਕ
 ਹੁਇ ਹਮਲ ਪਸੁ ਦੀਨੇ ॥ ਯੋਕਹ ਤਰੇ ਨੈ ਨ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ॥ ੬੭ ॥ ਕ
 ਯੋਨ ਹੀ ਕਰੈ ਨਾਥ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਕੋਟ ਤਖਤ ਜਿਹ ਚਰਨ ਮਝਾਰੀ ॥
 ਰਾਜ ਜੋਗ ਅਰੁ ਭੋਗ ਜਗਾ ॥ ਇਨ ਚਰਨ ਨ ਮੈ ਦਾਸ ਨਿਹਾਰਾ ॥

੬੮॥ ਸੁਰਗਰਾਜ ਬੈਕੁੰਠ ਭਵੀਜੈ॥ ਏਪਦੁ ਉਨਤੋ ਪਰੇਲੀ ਜੈ॥
 ਜੋ ਜਾਨਤੁ ਜਿਹ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਯੋ॥ ਅੰਚੁ ਤੁਸੁਖ ਮਹਿ ਜਾਯਸਮਯੋ॥
 ॥ ੬੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਸਿੰਧਨਾ ਬਮੁਨ ਜਨ ਅਧਿਪ ਸਕਤ ਨ ਜਾ
 ਕੋ ਪਾਇ॥ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਸੁਧਾ ਜੂਤ ਇਨ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਏਉ ਠਾਇ॥ ੧੦
 ॥ ਸੁਰਨਰ ਦੇਵ ਭੂਜੀ ਗਗਣ ਸਕਤ ਨ ਜਾ ਕੋ ਚੀਨ॥ ਪਰਮ ਜੋਤ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ
 ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਗਟਿ ਖਾਲਸੇ ਦੀਨ॥ ੧੧॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਸੀਤ ਨ ਕਾਜ ਸਹਾ
 ਇੰ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਕੇ ਬਚਨ ਤੇ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਹਰਿ ਗਾਇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰੇ ਸ੍ਰੀ
 ਖਾਲਸਾ॥ ੧੨॥ ਸਵੈਯਾ॥ ॥ ਆਪ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੇ ਗੁਰ ਪੁਰਨਾ
 ਛੁਡਯੋ ਮਨ ਆਨਦੁ ਪਾਈ॥ ਆਪ ਨ ਠੋਰ ਉਨੈ ਕਰ ਗੋਰ ਸੁਆਰਸੈ
 ਕਹ ਦੀਸ ਬਿਠਾਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਜ ਗੀਬ ਨਿਵਾਜ ਸੁਆਪ ਖਰੇਜੁ
 ਗਹਾ ਬਿਮਿਲਾਈ॥ ਭੂਖਨ ਚੀਰਹ ਬੀਯਾਹ ਦਿਖੈ ਬਰਜਾ ਉਪਮਾ

ਬਰਨੀਨਹੀਜਾਈ॥੧੩॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਬਾਰਜਦੋਨੋਗਥਿਮਿਲ
 ਈ॥ਕੁਣਾਸਿਧਆਧਿਕਸੁਖਦਾਈ॥ਸ੍ਰੀਆਨਨਯੋਬਚਨਉਚ
 ਗੇ॥ਸੁਨਹੁਖਾਲਸਾਜੁਚਿਤਧਾਰੇ॥੧੪॥ਜੋਪ੍ਰਾਣਦਤੁਮਕਹਗੁਰ
 ਦੀਨਾ॥ਤਸਤੁਮਹਮਕੈਦੇਹੁਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ਯੋਸੁਨਕਰਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾ
 ਨੀ॥ਪਰਮਖਾਲਸੇਪੁਜਬਖਾਨੀ॥੧੫॥ਸਵੈਯਗ॥ ॥ਦੀਨਕਮੀ
 ਨਅਧੀਨਸਦਾਹਮਜੈਤਮਨਾਥਮਹਾਂਬੁਰਆਗੀ॥ਕਾਮਰੁਕੋਧ
 ਸੁਦਾਰਿਦਚੰਪਤਝੂਠਰੁਲੋਭਪਰੇਮਧਿਜਾਗੀ॥ਘੋਰਹੁਤੇਬਿਪਦਾਦ
 ਲਸੰਕਟਆਵਨਜਾਨਸਿਰੁਪਰਭਾਗੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਇਬਚਾਇਲ
 ਏਮੁਖਅਉਰਨਹੀਸੁਸਕੰਤਹਮਾਗੀ॥੧੬॥ਅੰਚੁਤਮਾਦਿਅਨੰ
 ਤਅਸੰਧਰਖੋਜਤਹੈਜਿਹਕੋਸੁਰਾਈ॥ਸਤਅਕਾਸਪਤਾਰਸੁਸਾ
 ਤਨਰਾਜਤਹੈਜਿਹਕੀਪ੍ਰਭਤਾਈ॥ਰਾਜਨਇੰਦਗੁਬਿੰਦਰਣਾਂਚਲ

੦੨੦੮

੦

ਸਾਹਨਸਾਹਪ੍ਰਭੂਸੁਖਦਾਈ॥ਸ੍ਰੀਮੁਖਸੋਕਸਬੇਲਤਹੇਮੁਹਿਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤੁਦੇਹੁਸਭੈਤੁਮਭਾਈ॥੧੧੧॥ਦੀਨਸੁਜੰਤਨਕੇਹਮਬਾਰਕਤੋਕਰੁਣ
 ਕਰਿਕੈਸੁਨਿਵਾਜੇ॥ਕੰਚਨਭੇਸੁਮਨੁਹਰਤੇਹਵਿਜਾਇਕਕੇਸਭੁਹੀ
 ਰੁਰਭਾਜੇ॥ਉਚਭਏਸਭਹੀਜਗਮੇਕਰਅਯੁਧਲੈਬਸੁਧਾਮਧਿਗ
 ਜੇ॥ਤੋਪਦਪੰਕਜਕੇਬਲਤੇਪ੍ਰਭਜੰਤਭਏਖੰਡਭਾਰਥਰਾਜੇ॥੧੧੨॥
 ਤੋਕਹਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੈਨਦਯਾਨਿਧਹੈਸਮਰੰਥਨਹੀਜਗਕੋਈ॥ਤੂਕ
 ਰਤਾਰਦਯਾਨਿਧਅੰਚੁਤਤੈਤਨਿਭੀਤਰਜੇਤਸਮੇਈ॥ਪਾਂਚਰੁਦ੍ਰਾਹ
 ਸੁਲੋਕਸਜੇਤੁਵਸਿਧਧਰਾਧਰਅੰਸਭਲੋਈ॥ਤੋਰਚਰਿਤ੍ਰਬਚਿੰ
 ਤਰਚੇਸਬਜਾਨਲਈਬਤਿਯਾਹਮਓਈ॥੧੧੩॥ਦਾਸਸਬੈਪਦ
 ਅੰਬੁਜਕੇਨਿਜਲਾਇਕਏਬਤਿਯਾਹਮਨਹੀ॥ਬਾਰਅਨੇਕਸੁਫੇਰ
 ਤਹੈਬਚਜਮੇਗੁਰਦੇਵਕੀਆਇਸਆਗੀ॥ਸੇਸਿਰਧਾਰਕਰੈਕਰ

ਤਾਰਜਿਸੈਮਧਿਦਾਰਪੁਸੰਨਮਹਾਂਗੀ॥ਯੋਸੁਨਿਕੈਤਿਨਕੀਬਤਿਯ
 ਗੁਰਭੇਦਕਹਾਸਭਛੋਰਤਹਾਂਗੀ॥੮੦॥ਸ੍ਰੀਮੁਖਬਾਚਖਾਲਸੇਪ੍ਰਤ
 ॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਪੁਨਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਬਚਨਉਚਾਗੇ॥ਤਿਨਕੇਸੇ
 ਕਦੁਰਕਰਿਡਾਗੇ॥ਸੁਨਹੁਖਾਸਬਰਕਥਾਸੁਨਾਉਂ॥ਤੁਮਹੇਚਿਤਕਾਭ
 ਗਮੁਮਿਟਾਉਂ॥੮੧॥ਦੇਹਗਾ॥ ॥ਅੰਚੁਤਆਦਿਅਨੰਤਪ੍ਰਭਾਮਕ
 ਹਅਛੇਦਅਭੇਦਾ॥ਜਾਕੋਪਾਰੁਨਪਾਵਈਸਿਵਾਬਿੰਦਾਅਰੁਬੇਦ
 ॥੮੨॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਸੋਨਿਜਆਦਿਅਗਾਧਿਕਹਾਯੋ॥ਜਿਨਯ
 ਹਚੋਦਹਲੋਕਬਨਯੋ॥ਰੂਪਰੇਖਜਾਕਰਕਛੁਨਹੀ॥ਏਕਅਨੇ
 ਕਸਗਲਘਟਮਹੀ॥੮੩॥ਦੇਵਦੈਤਜਿਹਜੰਛਬਨਏ॥ਕਿੰ
 ਨਰਨਾਗਮਨੁਛਉਪਾਏ॥ਹਿੰਦਵਾਨਤੁਰਕਾਨਾਜਾਨਹਾ॥ਇਨਸਭ
 ਸਾਜਜੁਦਾਪਹਚਾਨਹਾ॥੮੪॥ਜਬਜਬਹੋਤਅਹਿਸਟਅਪਾਰਾ

੦੩੦੮

ਤਬਤਬਦੇਹਿਧਰਤਮਵਤਾਗ॥ ਦੁਸਟਮਹਿਸਟਸੁਪ੍ਰਲੈਕਰਈ
 ॥ ਪੁਨਭੁਗਤਨਉਰਹਤਸਮਾਈ॥ ੮੫॥ ਕਲਿਜੁਗਘੋਰਮਗ
 ਮੁਜਬਭਯੋ॥ ਸੰਕਰਬਰਣਜਗਤ੍ਰੈਗਯੋ॥ ਅਸਥਿਤਬੁਧਕਿ
 ਸੁਨਹਿਰਈ॥ ਜਹਾਂਤਹਾਂਦੁਗਮਤਿਵਰਤਈ॥ ੮੬॥ ਤੁਰਕਮਲੇਛ
 ਬੀਸਭਯੋਭਗੀ॥ ਕਰੀਭ੍ਰਿਸਟਿਤਿਨਸਬਸੰਸਾਰੀ॥ ਹਿੰਦਕਧਰਮਰ
 ਹਨਨਹੀਦਯੋ॥ ਸਰਬਮਲੇਛਬੀਸ੍ਰੈਗਯੋ॥ ੮੭॥ ਸੰਤਗਭ੍ਰਿਕਹ
 ਇਨੈਦੁਖਾਇਸ॥ ਭਈਦੁਗਮਤੀਕਲਿਜੁਗਮਾਇਸ॥ ਧੌਲਧਰ
 ਮੁਨਹੀਸਕਾਠਰਾਈ॥ ਅਕੁਲਬਿਕਲਧਰਨਿਰੈਆਈ॥ ੮੮॥
 ਮਹਾਂਕਾਲਕੋਧਰਕਰਧਿਜਨਾ॥ ਰੋਵਤਭਈਧਰਨਿਬਿਧਨਨਾ॥ ਤ
 ਕੇਦੁਖਹਰਬੇਕੇਕਾਜਾ॥ ਸੇਵਕੁਬਯੋਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ॥ ੮੯॥
 ਮੈਬਹੁਭਾਂਤਬਿਨੈਤਹਕਰੀ॥ ਕਰੁਣਾਸਿੰਧਮੁਝੈਯੋਗੀ॥ ਤੁਰਕਨ

ਰੀਜਰਮੇਅਬਮਾਗੀ॥ ਕਰਹੁਖਾਲਸਾਪਬਿਸੁਧਾਗੀ॥ ੯੬॥ ਅਗੈ
 ਜੇਜੇਮੇਸੁਪਠਾਯੋ॥ ਮੋਹਿਬਿਸਾਰਆਪਗਰਬਾਯੋ॥ ਤੋਕਹਰਾਜੇ
 ਗਮੁਝਦੀਨਾ॥ ਭਗਤਨਬੰਸਸਾਥਦਿੜਕੀਨਾ॥ ੯੭॥ ਤੋਹਿਪੁਤ
 ਅਪਨਾਮਮਸਾਜਾ॥ ਜਾਕਰਕਰਹੁਪਰਮਕਾਕਾਜਾ॥ ਮੇਸਭਾਂਤਮੁ
 ਝਕੋਸਮਝਾਯੋ॥ ਤੋਮੇਜਗਤਜਨਮਧਰਾਯੋ॥ ੯੮॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਧਰਟੀਦੁਖਤਾਬਿਲੋਕਕੈਕਰਣਜੋਗਕਰਤਾਗਾ॥ ਰਾਜਜੋਗਸਿਰਛੁੰ
 ਰੁਦੈਸੇਵਕਪਠੋਸੁਧਾਗ॥ ੯੯॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਜੋਨਿਜਮੁਵੈਕਹਾ
 ਕਰਤਾਗਾ॥ ਸੋਸੋਕੀਤਮੇਕਹਾਵਿਥਾਗਾ॥ ਅਗੈਜੋਨਿਜਹੁਕਮੁਸੁ
 ਝੁੰਗੈ॥ ਸੇਵਕਸਕਲਨਿਰਖਤਾਜੈਗੈ॥ ੧੦੦॥ ਤੁਮਾਚਿਤਾਚਿਤਮੇ
 ਜਿਨਕਰੋ॥ ਭਗਤਨਬੰਸਚੀਤਨਿਜਧਰੋ॥ ਮੇਆਇਸਅਸਧੁ
 ਜਕੀਪਾਈ॥ ਤੁਮਕਹਲਯੋਖੋਜਸੁਨਭਾਈ॥ ੧੦੧॥ ਅਬਤੁਮ

੩੧੦

ਯੋਬਤੀਯਾਨਿਜਕਰੀਯੈ॥ਸ੍ਰੀਖਾਲਸਕੀਸਰਨੀਪਗੀਯੈ॥ਏਹੈਗੁ
 ਰੁਖਾਲਸਾਆਦੀ॥ਹਿਵਤੁਆਯੋਆਦਿਜੁਗਾਦੀ॥੯੬॥ਝੂਠਉਪ
 ਵਜਗਤਕੇਤਿਆਗਹੁ॥ਨਿਸਦਿਨਯਾਕੀਚਰਨੀਲਾਗਹੁ॥ਆਦਿ
 ਅਕਾਲਨਾਥਕੀਮੂਰਤ॥ਪਰਮਜੋਤਨਨਾਬਿਧਪੂਰਤ॥੯੭॥ਯੈ
 ਸੁਨਕਰਿਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਨੀ॥ਪਰਮਖਾਲਸੇਪੂਜਪ੍ਰਮਾਨੀ॥ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤਕੀਸਤਬੈਤਈਯਾਗ॥ਮਿਲਬੈਠੇਪਾਂਚੇਤਬਪਿਯਾਗ॥੯੮॥
 ਸਦੈਯਾ॥ ॥ਸੇਸਸੁਰੇਸਦਿਨੇਸਪਸੇਸੁਰਖੇਜਤਹੈਜਿਹਕੇ
 ਅਬਤੋਗੀ॥ਸਿੰਧਮੁਨੀਮਨਨਾਰਦਸੇਜਿਹਚਾਹਤਹੈਕਰਕਸਟਕ
 ਰੇਗੀ॥ਕਿੰਨਰਜੰਛਤੁਜੰਗਪਰਾਧਰਿਸੇਵਤਹੈਜਿਹਕੇਨਿਸਭੋਗੀ॥
 ਸੇਕਰੁਨਾਨਿਧੁਰੂਪਧਰੇਗੁਰਖਾਲਸੇਅੰਗਖਰੋਕਰਜੋਗੀ॥੯੯॥ਛੁ
 ਰਸਮੁੰਦਰਿਧੈਗੁਰਪੂਰਨਲਾਲਤੰਨਭਰੇਜਿਹਮਾਂਗੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਧੈ

ਨਸਸੀਸੁਧਨਿਤਰਕੋਨਗਨੈਗਨਤੀਕਛੁਨਹੀ॥ਹੰਧਸੁਸਿੰਧਪਦਾ ੨੧੧
 ਹਥਕੋਟਕਬੀਚਬਸੈਜਿਹਕੀਪਗਛਾਂਹੀ॥ਸੋਗੁਰਪੁਰਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਮਾਂਗਤਕੋਤਕਸੀਤਲਖੋਯਹਅਾਂਹੀ॥੧੦੦॥ਜੋਨਿਜੁਜੀਵਕਰੈਮ
 ਹਜੀਵਹਕਾਢਤਹੈਮੁਕਤਾਹਲਓਈ॥ਸ੍ਵਾਸਸਹਾਰਜੁਪਾਇਕ
 ਹੈਸਿਰਜਾਨਧਰੈਕਫਭੀਤਰਜੋਈ॥ਤੋਗਦਿਵੈਕਰਪ੍ਰੀਤਮਕੈਨਿ
 ਜਕਛੁਸਮਾਨਕਰੈਬਿਤਕੋਈ॥ਤੋਮੁਕਤਾਗੁਰਸਾਗਰਭੀਤਰਪਾਵ
 ਤਹੈਨਿਸਚੈਜਨਜੋਈ॥੧੦੧॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਅੰਮ੍ਰੇਸੇਗੁਰਪੁਰਨ
 ਬਿਨੁਭਾਈ॥ਸੁਰਨਗਸਕੈਨਅੰਮ੍ਰੇਸਕਰਾਈ॥ਤਾਤੇਧੀਨਅੰਮ੍ਰੇਗੁਰ
 ਦੇਵਾ॥ਜਿਹਕੀਨੋਇਹਚਰਿਤੁਅਭੇਵਾ॥੧੦੨॥ਸੁਠੇਜੀਵੁਜਤਨ
 ਤਿਆਗੇ॥ਖੜਗੁਧਾਗਮੁਖਪੁਜਪਾਗਲਗੇ॥ਨਿਰਖਯੋਘਟਮੇਅ
 ਲਖਅਭੇਵਾ॥ਜੋਅਸਮਿਲੇਅਧਿਕਗੁਰਦੇਵਾ॥੧੦੩॥ਮੰਤ੍ਰਪ

ਕਰਕਾਮੀਤਿਆਗਾ॥ ਠਾਢੁ ਸੁਭਯੋ ਏਕਤ ਬਪਿਆਗਾ॥ ਕ੍ਰਿਪ ०
 ਸਿਧਆਗੈਤ ਬਆਯੋ॥ ਵੈਸੇ ਸੁਧਾ ਸਬੰਧ ਛਕਾਯੋ॥ ੧੦੪॥ ਸ
 ਰਬਖਾਲ ਸੇਰਹਤ ਸੁਪੁਛੀ॥ ਸੋਮੇ ਕਹੋ ਚਉਪਈ ਸੁਛੀ॥ ਵਾਸੀਨ ०
 ਮਪ੍ਰਭੂ ਕਹਿਦੀਜੈ॥ ਕਹਤ ਖਾਲਸਾ ਬਿਲਮੁਨ ਕੀਜੈ॥ ੧੦੫॥ ਪ
 ਟੇਜਨ ਮੁਅਨੰਦ ਪੁਰਵਾਸੀ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਅਬਿਨਾਸੀ
 ॥ ਪੰਚਨ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲੁ ਨ ਕਰੀਯੈ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਨਿਸਦਿਨ ਉਰਪਰੀ
 ਯੈ॥ ੧੦੬॥ ਸੇਵਾ ਭਾਉ ਭਗਤ ਉਰਪਾਰੇ॥ ਦੁਸਟ ਬਿਦਾਗ ਸੰਤ ਨਿਸ
 ਤਾਰੇ॥ ਖੜਗ ਪਾਨ ਬਿਨੁ ਅਵਰਨ ਮਾਨਹੁ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰ ਮੁਖਰ ०
 ਨਹੁ॥ ੧੦੭॥ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਸੈਂਕਰਹੁ ਪਿਆਗਾ॥ ਰਹੋ ਖਾਲਸੇ ਜੂਸ
 ਦਨਾਗਾ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਅਨਕ ਬਚਨ ਬਰਗਾਯੋ॥ ਤੁਰਕਨ ਸਮੇਖ
 ਗਜੁਪ ਬਤਾਯੋ॥ ੧੦੮॥ ਬਿਖਆਕ੍ਰਿਮਾਂ ਭੰਡਾਤਿ ਆਗਹੁ॥ ਜਟ ०

ਜੂਟਰਹਬੇਅਨੁਗਾਗੁ। ਸਬਦਬਿਨਅਨਜਾਨਹੀਮੇਲਾ। ਨਿ ੨੧੨
 ਸਦਿਨਸਾਧਸੰਗਤਸੋਕੇਲਾ। ੧੦੮। ਇਹਬਿਧਬਚਨਅਨੇਕ
 ਬਖਾਨੇ। ਜੋਕਵਿਪਹਨਹੀਜਾਤਪੁਮਾਨੇ। ਪੁਨਪ੍ਰਭੂਅਹਦਾਸ
 ਕਹਾਇ। ਬੈਠੇਸਾਚਸਿੰਘਾਜਨਆਇ। ੧੧੦। ਨਮਸਕਾਰਅ
 ਸਪੁਜਕਹਕੀਨੇ। ਧੰਨਬਚਨਖਾਲਸਕਹਦੀਨੇ। ਸੁਰਨਰਨਿ
 ਰਖਚਰਿਤੁਯਹਭਾਗੀ। ਧੰਨਧੰਨਕਹਬਿਸਮੁਅਨਾਹੀ। ੧੧੧।
 ਦੋਹਰਾ। ॥ ਸੁਰਨਰਦੇਵਭੁਜੰਗਗਣਐਸੋਚਰਿਤੁਨਿਹਾਗ। ਕ
 ਛੁਬਿਗਸੇਕਛੁਤੁਸਤਭੇਸਾਦੀਕਿਤਕਬਿਚਾਗ। ੧੧੨। ਰਸਾਵ
 ਲਛੰਦਾ। ॥ ਮਨੋਸੇਸਧਾਮੇ। ਬਜੇਲੈਦਮਾਮੇ। ਕਿਧੋਧੋਲਐ
 ਨੇ। ਬਜੈਚਾਰੁਛੈਨੇ। ੧੧੩। ਬਜੀਏਦੁਹੀ। ਸੁਬੀਬੈਅਪਰ
 ॥ ਧਨੀਸੀਦੁਆਰੇ। ਪੁਰੈਯੋਨਗਾਰੇ। ੧੧੪। ਅਜੀਬਿੰਦੁਵੀਸੀ

॥ ਮਹਾਂ ਮੋਦ ਦੀ ਸੀ ॥ ਧੁਜਾ ਧੀ ਰਧਾ ਗੀ ॥ ਜਲੀ ਸੀ ਸੁਦਾ ਗੀ ॥ ੧੧੫ ॥
 ॥ ਦਿਨ ਪੂਤਰਾਈ ॥ ਰਹੇ ਬਿੰਸ ਮਾਈ ॥ ਕਿਧੋ ਮੁੰਦ ਦੁਰੇ ॥ ਧਨੀ ਪੇ
 ਪੁਕਾਰੇ ॥ ੧੧੬ ॥ ਨਹੀ ਪੁਛ ਮਾਗੀ ॥ ਰਹੀ ਬਾਤ ਸਾਗੀ ॥ ਗਯੋ ਜੋ ਰਸ
 ਭਾ ॥ ਬਡੇ ਪੰਥ ਠਾਭਾ ॥ ੧੧੭ ॥ ਜਿਤੇ ਮੰਮ ਹੀ ਸਾ ॥ ਭਏ ਚਿਤ ਭੀ ਸਾ
 ॥ ਮਨੇ ਸਜਾਹ ਕਾਰੇ ॥ ਮੁਏ ਬਾਣੂ ਮਾਰੇ ॥ ੧੧੮ ॥ ਨ ਨ ਦਿ ਬਜਾਵੈ ॥
 ਧਰਮੇ ਲੁਕਾਵੈ ॥ ਮਲੇ ਛੱਚ ਗੰਤੇ ॥ ਭਏ ਹੈ ਬਿਗੰਤੇ ॥ ੧੧੯ ॥ ਨ
 ਬਾਦਿੰਤ ਬਾਵੈ ॥ ਨਰਾਗੀ ਸੁਗਾਵੈ ॥ ਭਯੋ ਸਾਹ ਛਾਗੀ ॥ ਲਖੇ ਪੰਥ
 ਭਾਗੀ ॥ ੧੨੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਅੰਚੁਤ ਮਾਦਿ ਮਨਿ ਤਗੁਰ ਪਰਮ ਜੋਤ
 ਕਰਤਾਗ ॥ ਸਾਚਾ ਸਿੰਘਾ ਸਟ ਬੈਠ ਕੈ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹੈ ਸੁਧਾਗ ॥ ੧੨੧
 ॥ ਜੋ ਜੋ ਮਾਦਤ ਸੀ ਗਤਿ ਮਾਤਿ ਚਿਤ ਮੋਦ ਬਢਾਇ ॥ ਤੇ ਤੇ ਮੰਮ
 ਮ੍ਰਿਤੁ ਦੀ ਜੀਯੈ ਸ੍ਰੀ ਅਸ ਕੇਤ ਮਨਾਇ ॥ ੧੨੨ ॥ ਲੈ ਮਾਇ ਸਗੁਰ

ਦੇਵਕੀਸ੍ਰੀਖਾਲਸਮਹਾਂਰਾਜਾ॥ ਪ੍ਰਗਟਿਕਰ੍ਮੋਜਗਖਾਲਸਾਹਿ २੧੩
 ਦਤੁਰਕਸਿਰਤਾਜਾ॥ ੧੨੩॥ ਆਝੂਠਪੰਥਸਭਤਿਆਗਕੈਏਕਪੰਥ
 ਫਿੜਕੀਨਾ॥ ਪਰਮਜੋਤਿਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰ੍ਮੋਸ੍ਰੀਮੁਖਕਹਿਦੀਨਾ॥
 ੧੨੪॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਆਝੂਠਉਪਾਵਜਗਤਕੇਤਿਆਗਹੁ॥ ਪਰਮਪੁ
 ਰਖਕੀਚਰਨੀਲਾਗਹੁ॥ ਯੋਸੁਨਿਅਧਿਕਸੰਗਤਾਆਵੈ॥ ਹੁਕ
 ਮੁਮਾਨਖਾਲਸਪ੍ਰੈਜਾਵੈ॥ ੧੨੫॥ ਖਾਸਾਸਿੱਖਜੋਜੋਬਡਭਾਗੀ॥
 ਸੁਨਬਚਭਏਪੰਥਅਨੁਰਾਗੀ॥ ਬਚਨਅਮੋਲਕਜਿਨਕਹਲ
 ਗੇ॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖਸੁਨਤਵਹੈਅਨੁਰਾਗੀ॥ ੧੨੬॥ ਅਮਾਦਿਅੰਤਗੁਰਕ
 ਰਨੈਹਾਰਾ॥ ਕਰ੍ਮਹਮਮੇਟੈਹੁਕਮੁਤਿਹਾਰਾ॥ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਥਮੇਤੁ
 ਵਦੀਨਹੁ॥ ਸੰਗਤਿਸਰਬਮਾਨਸਿਰਲੀਨਹੁ॥ ੧੨੭॥ ਖੜਗਸੁ
 ਧਾਅਬਸ੍ਰੀਮੁਖਗਾਯੋ॥ ਸੋਲੈਸੰਗਤਸੀਸਚਢਾਯੋ॥ ਸਨਮੁ

ਖਸੀਗਤਿ ਜਿਤ ਕਭਟੀ ਜੈ॥ ਆਇ ਸੁਸਾਫ ਸੁਮੰਧਿ ਲਹੀ ਜੈ॥ ੧
 ੨੮॥ ਕਛ ਕੇਸ ਅੰਗਤ ਜੁਸਾਗੀ॥ ਸੋਲੈ ਮੰਧਿ ਆਤਮੇ ਧਾਗੀ॥
 ਖੜਗ ਕੇਤ ਕੇ ਧਰ ਬੋਧਿ ਆਨਾ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਕਯੋ ਨਾਥ ਭਗਵ
 ਨਾ॥ ੩੯॥ ਅੰਜੋ ਮੁੜ ਲੋਗਤਿ ਹਥ ਨੈ॥ ਅਰਲ ਬਰਲ ਵੇਬਦ
 ਨ ਬਖਾਨੈ॥ ਇਹ ਤੋਰ ਹਤ ਕਠਨ ਨਹੀ ਹੋਈ॥ ਚਾਰ ਬਰਨ ਸੌਂ ਕਰ
 ਹਿ ਸੋਈ॥ ੧੩੦॥ ਹੋਇਹ ਅਧਿਕ ਬਾਤ ਕਹ ਭਾਗੀ॥ ਕੁਲਾਕਰ
 ਮੁਛੁ ਦੈ ਸੀਸਾਗੀ॥ ਚਾਰ ਬਰਨ ਇਕ ਜਾਇ ਨ ਕੀਨੇ॥ ਕਰ ਦਫੇਰ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤ ਕਹ ਦੀਨੇ॥ ੧੩੧॥ ਆਸੁ ਮੁਬਰਨੁ ਕੋਊ ਚਲ ਆਵੈ॥ ਲੈਉਨ
 ਕੋ ਨਿਜ ਸੰਗ ਲਾਵੈ॥ ਆਦਿ ਗੁਰਨ ਕੀ ਗੀਤ ਸੁਣਾਗੀ॥ ਅੰਗੈ ਰਹ
 ਤ ਜਗਤ ਬਿਸਥਾਗੀ॥ ੧੩੨॥ ਸੂਦ ਬੈਸਖੜੀ ਦਿਜ ਜਾਨਹਾਏ
 ਕਠਵਰ ਕਾਰਿ ਤੋ ਜਕਰਾਨਹਾ॥ ਬੇਦ ਲੋਗ ਮਤਿ ਸਰਬਤਿ ਯਾਗੀ॥

ਸ੍ਰੀਅਸਪੁਜਕੋਭਯੋਅਨੁਰਾਗੀ॥੧੩੩॥ਆਗਹਅਸਪੁਜਸੁ ੨੧੪
 ਨਯੋਨਪਾਯੋ॥ਪੋਥੀਪੰਡਿਤਗੁਨੀਨਗਾਯੋ॥ਹਿੰਦੂਲੋਗਜਿਤਕ
 ਸੁਰਗਮਾਨੈ॥ਗਮਫ਼ਿਸਨਜੁਪ੍ਰਗਟਬਖਾਨੈ॥੧੩੪॥ਅੰਮਵ
 ਤਾਹਨਕੀਸੁਭਕਥਾ॥ਗਾਵਤਬੇਦਪੁਰਾਨਸੁਜਥਾ॥ਪਰਮਪੁਰਾ
 ਤਨਚਲੀਜੁਆਈ॥ਸੋਹਮਤੁਮਸੋਕਹਤਬਨਾਈ॥੧੩੫॥
 ਹਮੇਖਾਲਸਾਸੁਨਯੋਨਭਾਈ॥ਇਨਯਹਗੀਤਮਨੀਤਚਲਾਈ
 ॥ਚਾਰਬਰਨਾਇਕਜਾਇਨਕੀਨੇ॥ਅੰਊਪਵੇਸਜਗਤਕਹਦੀ
 ਨੇ॥੧੩੬॥ਵੇਹਗਾ॥ ॥ਦਿਜਖੰਡੀਪੂਤਾਨਕੇਜੀਵੁਪਰਮਤੁਗਾ
 ਇ॥ਲੈਭੋਜਨਾਇਕਜਾਕੀਯੋਬੂਡੀਬਾਤਬਨਾਇ॥੧੩੭॥ਚੈਪ
 ਈ॥ ॥ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਸਕਲਮਤਿਤਿਆਗੇ॥ਏਕਖਾਲਸਾਰਸ
 ਅਨੁਰਾਗੇ॥ਬੁੱਖਿਆਭੰਦਸਰਾਪਜਰੇਰੇ॥ਇਨੈਤਮਾਗਖਗਕੇ

ਤਸਹੇਗੇ॥੧੩੮॥ਜਿਨਕੋਨਿਹਚਾਗੁਰਪਰਨਾਹੀ॥ਤੇਬੇਮੁਖ
 ਇਹਭਾਂਤਿਬਕਾਹੀ॥ਕੁਲਾਕਰਮਕੋਕਰੈਅਹੰਕਾਰਾ॥ਕਿਹਬਿ
 ਧਦਰੈਨਾਬਕਰਤਾਰਾ॥੧੩੯॥ਜਹਾਂਜਹਾਂਸੰਗਤਿਗੁਰਪਿਯ
 ਗੀ॥ਭਈਖਾਲਜਾਸਰਬਸੁਸਾਰੀ॥ਲਿਖਲਿਖਦੀਨੇਹੁਕਮ
 ਪਠਾਈ॥ਮਾਨੈਬਚਨਸੇਈਜਿਨਜਾਈ॥੧੪੦॥ਜਿਨਨਹੀ
 ਮਾਨਯੋਗਰਿਬਢਾਈ॥ਤਿਨਪ੍ਰਤਸ੍ਰੀਮੁਖਯੋਫੁਰਮਾਈ॥ਅਬਨ
 ਹੀਮਾਨਹੁਗੇਸੁਨਭਾਈ॥ਪੁਨਮੰਨਹੋਪਾਛੈਪਛੁਤਾਈ॥੧੪੧॥
 ਦੇਹਗਾ॥॥ਤੁਮਅਬਹਮਰੇਬਚਨਬਰਨਹੀਮਾਨਤਮਨਮਾਹਿ
 ॥ਤੁਮੇਸਿਖਮੁਰਜਗਤਮੇਕੋਮਾਨੈਗੋਨਾਹੀ॥੧੪੨॥ਚੋਪਈ॥
 ॥ਆਧਿਕਦੁਖੀਹੂੰਤੁਮਜਬੈ॥ਜੈਹੋਸਰਨਖਾਲਸੈਤਬੈ॥
 ਤੁਮਕਹਤੋਰਤਾਰਾਮਾਧਿਕਾਈ॥ਲੈਹੈਸ੍ਰੀਖਾਲਸਾਮਿਲਾਈ॥

੧੪੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਅੰਚੁਤਨਾਥ ਅਨੰਤਗੁਰਦਯਾ ਸਿੰਧਹਰਿ ੨੧੫
 ਰਾਇ॥ ਪੁਨਰਾਜੇ ਸਭਾਗਿਰਨ ਕੇਲੀ ਨੇ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਇ॥ ੧
 ੪੪॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਮੇਲਾ ਨਿਰਖ ਅਧਿਕ ਬਰਤਾਰੀ॥ ਆ
 ਏ ਬੇਸਭ ਪੁਰੀ ਮੰਝਾਰੀ॥ ਗਿਰਦੈ ਸਹਰ ਚਤੁਰ ਬਰਫੇਰਾ॥ ਪਹੇਰੁ
 ਤੇਤਿਨ ਕੇ ਅਤਿਭੇਰਾ॥ ੧੪੫॥ ਤਿਨ ਪ੍ਰਤਸਤਿ ਗੁਰ ਬਚਨ ਉਚਾਰ
 ਗੇ॥ ਸੁਨਹੁ ਗਿਰ ਪਤੋ ਬਚਨ ਹਮਾਰੇ॥ ਤੁਮ ਸਰਣੀ ਖਾਲਸਕੀ
 ਆਵਹੁ॥ ਸਕਲਿ ਧਰਨਿ ਇਹ ਰਾਜ ਕਮਾਵਹੁ॥ ੧੪੬॥ ਰਿੰਧ
 ਸਿੰਧ ਪਾਵਹੁ ਬਰਬੁੰਧਾ॥ ਤੁਰਕਨ ਸਾਥ ਕਰੋ ਨਿਤ ਜੁੰਧਾ॥ ਭਰ
 ਹਤੁਰ ਕਤੁਮ ਕੌਸਭ ਹਾਲਾ॥ ਜੀਤਹੋ ਗੁਤੁਮਰੀ ਸਭ ਕਾਲਾ॥ ੧
 ੪੭॥ ਜੈਤੁਮ ਮੇਸੇ ਬਚਨ ਕਮਾਵਹੁ॥ ਬਸੁਧਾ ਜੀਤ ਨਿਸਾ
 ਨ ਬਜਾਵਹੁ॥ ਉਦੈ ਅੰਸਤ ਕੀ ਜਿਤ ਕਜ ਮੇਯੰਤਾ॥ ਰੁੰਦੈ ਸਕ

ਲਤਿ ਹਰੀ ਰੈ ਯੰਤ ॥ ੧੪੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਜ ਬਯੋ ਸੁਨ
 ਯੋ ਸਭ ਰਾਜ ਨ ਜੂਤ ਲਾਇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੇ ਨਿਕਟ ਤ ਬਯੋ ਸੇਕ
 ਯੋ ਸੁਨਾਇ ॥ ੧੪੯ ॥ ਸਭ ਰਾਜਾ ਬਾਚ ਪ੍ਰਭ ਜੂਸੋ ॥ ॥ ਚੌਪਈ
 ॥ ਕਠਣ ਰਹਤ ਹਮ ਤੇ ਨ ਹੀ ਹੋਈ ॥ ਚਾਰ ਬਰਨ ਸਿਯੋ ਕਰੈ ਰਸੋ
 ਈ ॥ ਹਮ ਰਾਜੇ ਰਿਪਤਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਕੁਲਾਕਰ ਮੁਕਿ ਮਤ ਜੈਜ
 ਹਾਨੀ ॥ ੧੫੦ ॥ ਕੂਜਾ ਜੀਵੁ ਕ੍ਰਿਮਾ ਸੁਕਰਮਾ ॥ ਏਹ ਮਤੇ ਛੂਟਤ ਨ
 ਹੀ ਧਰਮਾ ॥ ਪਿਤਰ ਵੰਡ ਦੇਵਨ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥ ਕਤ ਛੂਟਤ ਹਮ ਸੋ ਅ
 ਭਿਰਾਮਾ ॥ ੧੫੧ ॥ ਰਾਜ ਪੁਤ ਜੇ ਕੋ ਜਗ ਹੋਈ ॥ ਕੁਲਾਕਰ ਮੁਬਭਿ
 ਅਨ ਕੀਖੋਈ ॥ ਧਿਕ ਧਿਕਤਾ ਕਹ ਜਗਤ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਅਗੈ ਸੂਰ
 ਗਠ ਵਰਨ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ੧੫੨ ॥ ਪੈਹ ਜਰਤ ਸੋ ਬਿਗਰਤ ਬਾਤਾ ॥ ਹਮ
 ਨ ਹੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਗਟ ਬਖਸਤਾ ॥ ਚਵਗੰਤੇ ਕਾਡੂ ਰਹਮ ਭਾਗੀ ॥ ਯਹ ਜੂ

ਹਮਕੋਬਡੀਖੁਆਗੀ॥੧੫੩॥ਜਬਰਾਜਨਜਹਤਾਂਤਿਪੁਕਾਰੋ॥ ੨੧੬
 ਘਨਪੁਨਕੈਮਹਾਂਰਾਜਉਚਾਰੋ॥ਉਪਮਾਤੁਲੀਕਿਧੋਪੁਨਪਾਈ॥
 ਸਾਵਨਹਯੋਸੁਮੇਘਲਜਾਈ॥੧੫੪॥ਸ੍ਰੀਮੁਖਬਾਕਾ॥ਮੈ
 ਇਨਕੇਸਿਰਪਰਕਰੁਪਾਕੋ॥ਰਾਜਜੇਗਾਅਸਟਬੈਰਾਕੋ॥ਚਟ
 ਗੰਤੇਰਾਜੇਗਿਰਪਾਲਾ॥ਭਰਹੈਂਸਕਲਇਨੁਕਹਹਾਲਾ॥੧੫੫॥
 ਸਕਲਧਰਨਿਹੋਸੀਇਨਹੈਯੰਤਾ॥ਜਹਤਹਮਰੀਅਹੀਜਮੇਯਤ
 ॥ਤੁਰਕਮਲੇਛਦੁਸਟਐਛਾਗਾ॥ਸਭਮਿਲਸਨਹੋਹੋਕਰਖੁਆਰ ०
 ॥੧੫੬॥ਰਾਜਾਬਾਚਾ॥ਹਮਪਲਭੁੰਛਅਧਿਕਮਦਮਤੋ
 ॥ਕਿਸੁਨਜਾਨੈਬਿਨਾਚਗੰਤੋ॥ਅੰਗੁਜਾਤਜਗਮੇਨਹੀਕੋਈ॥ਜੇਹ
 ਮਰੇਚਲਿਸਨਮੁਖਿਹੋਈ॥੧੫੭॥ਏਸਭਚਿਰੀਲਖੋਮਹਾਰਾਜਾ
 ॥ਹਮਹੈਰਾਜਪੁਤਬਰਬਾਜਾ॥ਕਿਹਬਿਧਿਧਰਨਿਰਾਜਇਨਦੈਹੈ

॥ ਅਜਾ ਸਿੰਘ ਜਿ ਮਾਹ ਸੁਲੈ ਹੈ ॥ ੧੫੮ ॥ ਯੈ ਸੁਨਿ ਕੈ ਤਿਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭ
 ਬਾਨੀ ॥ ਬੀਚ ਦਿਵਾਨ ਸੁਗਰੰਜ ਬਖਾਨੀ ॥ ਮੈ ਅਸ ਪਾਨ ਜਤ ਦਸੁ ਕ
 ਹਾਉ ॥ ਚਿਰੀ ਅਨ ਪੈ ਜਬ ਬਾਜਤੁ ਰਾਉ ॥ ੧੫੯ ॥ ਬਾਜਨ ਪੈ ਜੋ ਚਿ
 ਹੀ ਤੁਰਾਵੈ ॥ ਸੋਭਾ ਕਵਨ ਜਗਤ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਹਮ ਤਾ ਕਹ ਸਮਝੈ ਮਹ
 ਰਾਜਾ ॥ ਚਿਰੀ ਅਨ ਪਾਸ ਤੁਰਾਵੈ ਬਾਜਾ ॥ ੧੬੦ ॥ ਅਜਾ ਸੀਸ ਪਰੀ
 ਜ ਕਰ ਪਾਗਸਾ ॥ ਕੋਪ ਅਜਾ ਮ੍ਰਿਗ ਰਾਜ ਪਛਰਸਾ ॥ ਰਾਜਨ ਪ੍ਰਤ ਜੋ
 ਰਾਜ ਸੁਦੇਤੋ ॥ ਸੋਭਾ ਕਵਨ ਜਗਤ ਮਹਿ ਲੇਤੋ ॥ ੧੬੧ ॥ ਅਬ ਲਖ
 ਦੀਨ ਨਰਾਜ ਰਮਾਉ ॥ ਦੀਨ ਬੰਧਤਾ ਦਿਨ ਕਹ ਲਾਉ ॥ ਮੈ ਇਨ ਕੇ ਸਿ
 ਰ ਪਰ ਕਹੁ ਪਾਰਿਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸ ਧੁਜ ਕੀ ਚਰਨੀ ਡਾਕੋ ॥ ੧੬੨ ॥ ਦੋਹ
 ਰਾ ॥ ਬਿੰਦਾ ਗਯਾਨ ਸੁਜੇ ਗੁਤ ਪੁਸਿੰਧ ਪਵਾਰ ਬਚਾਗ ॥ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਮੰ
 ਧਿ ਸੁਖਾਲ ਸੇਨਿ ਜਤਨੁ ਖੌਸੁ ਧਾਗ ॥ ੧੬੩ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਪੰਥ

ਬਿਖੈ ਬਸਹੋ ਦਿਨ ਹੈ ਨਾ ॥ ਹਰਹੋ ਬਿਬਿਧਿ ਅਰਨ ਕੀ ਸੈ ਨਾ ॥ ਪ੍ਰਗ ੨੧੭
 ਟਖਾਲ ਸਾਧ ਬਭੁ ਦੀ ਜੈ ॥ ਜਹਾਂ ਗਹਿਤ ਮੁਰਸਕ ਲਲੀ ਜੈ ॥ ੧੬
 ੪ ॥ ਪੋਥੀ ਗ੍ਰੰਥ ਨਾਮੁ ਨਿਤਾ ਪਿਜਾਨਾ ॥ ਦੁਜੀ ਬਾਤ ਨ ਪਰਈ ਕਾਨਾ ॥
 ਸਸਤੁ ਅਸਤੁ ਸੰਗ ਕਰੈ ਪਿਯਾਰਾ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਭਜੈ ਨਾ ਬਨਿਰੰਕ
 ਗਾ ॥ ੧੬੫ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ॥ ਬਾਜਗਾਇ ਦਗਦਾਸ ਸਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
 ਪੇਨ ਪਨਿਤਰਤਾ ਮਹਿ ਰਾਜੈ ॥ ਸਾਰੰਗ ਸੰਖਾੜਿ ਸੁਲਾਸਰਾ ਸਨਤੀਰਤ
 ਰੇਵਰ ਪੁਰਨ ਕਾਜੈ ॥ ਲਾਲ ਮਨੀ ਬਿਖਭਾਂਗ ਸੁਰਾਮ ਪਿਕੋਟ ਰਤੰਨ
 ਭਕੋ ਬਰਸਾਜੈ ॥ ਰੂਪ ਅਨੁਪਦਯਾਨਿ ਪਕੋਇ ਹਛੀ ਰਸ ਮੁੰਦ੍ਰਸੁ
 ਪੰਥ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ੧੬੬ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਮੇਨੀ ਬ੍ਰਤ ਪਾਗੀ
 ॥ ਕੋ ਬਿਦਗੁਨੀ ਸੁਰਾਮ ਹੀ ਕਾਰੀ ॥ ਜੇਗੀ ਸਿੰਧ ਅਨਹਦਵਾਸੀ ॥ ਪ
 ਰਮਤੁਤੁ ਪੁਰਨ ਅਥਿਨਾਸੀ ॥ ੧੬੭ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਗਗਨ ਪੁਰਛ

ਯੋ॥ ਸਚ ਖੰਡ ਮਹਿ ਜਾਇ ਸਮਾਇ ਯੋ॥ ਭੋਗੀ ਸਿੱਧਤ ਪੀਸੁ ਰਜ॥
 ਨਹੁ॥ ਗਯਾਨੀ ਸੰਤ ਸਮੂਹ ਪਹਰਾਨਹੁ॥ ੧੬੮॥ ਸਰਬਾਤਮ ਪੁ
 ਰਨ ਇਹ ਸੋ ਹੈ॥ ਯਾ ਸਮ ਅੰਤੁ ਪੰਥੁ ਕਹੁ ਕੋ ਹੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸ ਕੇਤ ਕਾਲ
 ਕੀ ਮੂਰਤਾ॥ ਪਰਮ ਜੇਤ ਨਾਨਿਧ ਪੂਰਤਾ॥ ੧੬੯॥ ਵੇਹਗਾ॥ ॥
 ਜੇਯ ਕੋ ਪਦ ਕੰਜ ਬਰਨਿਤ ਸਿਵੁ ਹੈ ਗੁਰ ਜਾਨ॥ ਕੋਟ ਪਦਾਰਥ ਸਿਪ
 ਦਾ ਪੈ ਹੈ ਮੁਕਤ ਨਿਧਾਨ॥ ੧੭੦॥ ਚੰਪਈ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਜੋ ਨਿਜ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ॥ ਸੁਨਤ ਸਭ ਨਸੀਬ ਦਨ ਬਖਾਨਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਖਾਲਸਕੀ
 ਉਪਮਾ ਗਈ॥ ਜੇਯ ਗਠਾ ਬਰਨੀ ਨਹੀ ਜਾਈ॥ ੧੭੧॥ ਤੰਦ ਪਗਦ
 ਮੂੜ ਮੰਦ ਬਾਗੀ॥ ਭਾਏ ਨਸੀਬ ਚਸੁਨ ਮਨੁ ਰਾਗੀ॥ ਅੰਜੇ ਮੂੜ ਜਤ
 ਅੰਭੁ ਮਾਨੀ॥ ਖਾਲੀ ਰਹੇ ਢੇਰ ਜੋ ਪਾਨੀ॥ ੧੭੨॥ ਜਾ ਕੋ ਆਪ ਦੇਇ
 ਮਹਾਰਾਜਾ॥ ਸੋ ਸਿਰਧ ਹੈ ਸਿੱਖੁ ਬਰਤਾ ਜਾ॥ ਕੋਟਿ ਕਲਪ ਜਾ ਕੇਤ ਰਪ॥

ਇਕ॥ ਸੋਗੁਰੁ ਇਨ ਕੇ ਭਯੋ ਸਹਾਇਕਾ॥ ੧੭੩॥ ਇਨ ਮੁੜਨ ਯਹ ਬਾ ੨੧੮
 ਤਨ ਜਾਨੀ॥ ਭੁਬਤ ਭਯੋ ਜਾਤੁ ਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਜਾ ਕੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੁ ਭੁ
 ਲਾਵੈ॥ ਕਹੈ ਜੀਵ ਮਾਰਗੁ ਕੋ ਪਾਵੈ॥ ੧੭੪॥ ਜਿਉ ਨ ਪਰਹੇ ਤੇ ਸੁਸ
 ਹਾਈ॥ ਚਰਨ ਗਹਿਤ ਝਟਕੈ ਦੈ ਜਾਈ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕੀ ਅਗਾਸੁ ਭੁ
 ਸਾਰੀ॥ ਲੇਤ ਸਭੈ ਅਪਨੇ ਉਰਧਾਗੀ॥ ੧੭੫॥ ਵੇਹਗਾ॥ ॥ ਜੇ ਜੀ
 ਯਹ ਤੇ ਭੁਲਾਵਨੇ ਮੇਸੇ ਦਏ ਭੁਲਾਇ॥ ਜਿਨ ਪਰ ਕਰੁਣਾ ਅਪਿਕ
 ਹੀ ਕਰੁਗਾਹਿ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ੧੭੬॥ ਕੋਟਿ ਅੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਲਖਜ
 ਕੇਰੋ ਮਮਿ ਝਾਗਾ॥ ਅਧਾਇ ਅਨਾਦਿ ਅਗਾਧਿ ਗੁਰ ਜਾਤ ਜੋ ਨ ਤੇ ਪਾਗਾ॥
 ੧੭੭॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਜਾਤੁ ਜੋ ਨ ਕੇ ਕਰਨੈ ਹਾਗਾ॥ ਹੋਏ ਕੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕ
 ਰਤਾਗਾ॥ ਜੇ ਵਹ ਚਹੈ ਸੁਬ ਜੋਤ ਬਨਾਵੈ॥ ਉਚਨਟਾਰਨੀ ਚਵਤਿ ਅ
 ਵੈ॥ ੧੭੮॥ ਪਾਰ ਜਾਤ ਪਾਰ ਸਸੁ ਰਧੇ ਨਾ॥ ਬਾਛਤ ਕੋਟਿ ਜਾਸ ਪਗ

ਰੇਨਾ॥ ਜਕੇ ਸਿਰਪਰ ਨਿਜ ਕਰੁ ਪਾਗੈ॥ ਸਕਲ ਭੇਦ ਦੁਹ ਦਾਸ ਨਿਹੈ
 ॥੧੭੯॥ ਰਾਜੇ ਅਰੁ ਰਕਨ ਕੇ ਮਾਹੀ॥ ਬਿਨੁ ਮਹਾਰਾਜ ਅਵਰੁ ਕੋਊ
 ਨਹੀ॥ ਕੋਤ ਕਮਾਪ ਨਿਰਖ ਨੈਕਾ ਜਾ॥ ਕੀਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਸ ॥
 ॥੧੮੦॥ ਸਹਰਨ ਸਹਰ ਸਗਲ ਭੂਅਮਾਂਹੀ॥ ਗਯੋ ਖਾਲਸਾ ਜੁਬ
 ਰਬਾਂਹੀ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਜਾਇ ਬੇਕ ਚਲਾਏ॥ ਬਿਖਾ ਕੂਜਾ ਮਾਰੁ
 ਠਾਏ॥ ੧੮੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੈਰੁ ਸਤੁ ਦੀਏ ਮਿਟਾਈ॥ ਏਕੋ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਜੋ ਪੰਥੁ
 ਖੁਦਾਈ॥ ਲਗਨ ਸਗਨ ਤੁਨਿ ਝੂਠ ਪਸਾਰਾ॥ ਨਿਰਖ ਜੋ ਨਿਜ ਘਟਮ ॥
 ਹਿਮੁਰਾਗਾ॥ ੧੮੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੰਥ ਜੇਤੁ ਕਜਗ ਮਾਹੀ॥ ਤੇਲ ਖਡੂਰੇ ਮਾਧਿ
 ਕਮਨ ਮਾਹੀ॥ ਜਪਤ ਪਤੇ ਜਸੀ ਲਗਨ ਸਾਗਰਾ॥ ਭਯੋ ਪੰਥ ਅਦ
 ਭੁਤ ਯਹ ਨਗਰਾ॥ ੧੮੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੰਥੀ ਜੇਤੁ ਕਜਗ ਲੋਗਾ॥ ਕਾਂਪਤੁ
 ਏਜੀ ਯਹ ਸੋਗਾ॥ ਹਮ ਸਤੁ ਕੀ ਗਤੁ ਠਕੁਰਾਈ॥ ਲੈਹੈ ਸ੍ਰੀ ਖਾਲ

ਸਾਮਿਲਾਈ॥੧੮੪॥ਅਵਰਪੰਥਜਗਜਿਤਕਭਟੀਜੈ॥ਦੇਵਦੈਤ ੨੧੯
 ਬਰਨਰਨਗਟੀਜੈ॥ਇਹਤੋਸ੍ਰੀਅਸਪੁਜਕੋਪੰਥਾ॥ਦੈਹੈਸਕਲਜਗ
 ਤਕਹਸੀਥਾ॥੧੮੫॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਸ੍ਰੀਖਾਲਸਪਰਗਾਸਯੋਬਰਨ
 ਯੋਕਛੁਕਸੁਰੰਗਾ॥ਅਗਰਕਥਾਇਹੋਇਗੀਰਾਜਨਜੁੱਧਪ੍ਰਸੰਗਾ॥
 ੧੮੬॥ਸਦੈਯਾ॥ ॥ਸ੍ਰੀਅਸਪਾਨਨਿਧਾਨਸੁਸਾਹਿਬਜਾਉਪਮਾ
 ਦਸਹੁਦਿਸਛਾਈ॥ਤਾਸਪ੍ਰਕਾਸਸੁਪੰਥੁਭਯੋਜਗਰੂਪਅਨੁਪਮ
 ਹਾਂਸੁਖਦਾਈ॥ਤੋਨਨਵੀਨਸੁਧੀਨਕਥਾਯਹਜੇਪ੍ਰਗੈਗੁਰਕੇਸਿ
 ਖਭਾਈ॥ਸਿੰਧਪ੍ਰਸਿੰਧਲਹੈਪਦਪਾਵਨਸ੍ਰੀਅਸਜੂਸਦਹੋਇਸ
 ਹਾਈ॥੧੮੭॥ ॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਗੁਰਬਿਲਾਸਸੁਭਪੰਥਪ੍ਰਗਾਸਬ
 ਰਨੰਨਾਮਾਇਕਾਦਸਮੋਧਿ॥ਇਸਮਾਪਤਹਮਸਤੁਸੁਭਮਸਤੁ॥
 ੧੧॥ ॥ਅਫਜੂ॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਦੇਵਕੇ

ਇੰਬਰੂਪਉਰਧਾਗ॥ ਅਗਰਕਥਾਬਰਸੁਖਦਚਿਤਬਰਨੇਕਛੁਬਿਸਥ॥
ਗ॥ ੧॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਕਥਾਸੁਦ੍ਰਾਦਿਸਪ੍ਰਗਟੁਭਵੀਜੈ॥ ਜਾਨਦੇਵ
ਕੀਬਿਲਮੁਨਕੀਜੈ॥ ਕਾਮਪੈਨਯਹਕਥਾਨਵੀਨੀ॥ ਰੂਪਅਨੂਪ
ਸੁਧਾਰਸਭੀਨੀ॥ ੨॥ ਜੇਸਾਧੁਯਾਕਹਪਦਗੈਹੈ॥ ਪਰਮਜੋਤਸੰਗ
ਪਰਚਾਪੈਹੈ॥ ਸਫਲਜਨਮੁਤਿਨਕੋਜਗਆਵਾ॥ ਜਿਨਯਹਅਲ
ਖਭੇਦਕਹਪਾਵਾ॥ ੩॥ ਗਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਸੁਧਾਰੈਸੁਸਾਰੇ॥ ਬਿ
ਦਾਕੀਨਪਯਾਗੇ॥ ਸਿਰੈਪਾਵਦੀਨੇ॥ ਗਥੀਆਰਲੀਨੇ॥ ੪॥ ਗਏਬੀ
ਰਨੇਕਾ॥ ਕਰਯੋਜਾਬਬੇਕਾ॥ ਸੁਭੰਪਥਲਾਏ॥ ਜਿਮੰਨਾਥਗਾਏ॥ ੫
॥ ਸਵੈਯਾ॥ ॥ ਬੀਤਤਭਯੋਜਬਮੇਲੁਵਿਸਾਖਹਤੋਪ੍ਰਭਜੁਇਮਬ
ਯੋਤਬਨਈ॥ ਪੰਡਿਪਠੇਸਭਦੇਸਨਕੋਲਿਖਸੰਗਤਕੋਬਿਧਯਾਫੁ
ਰਮਾਈ॥ ਮੰਧਜਹਾਜਨਵੀਨਚਫੇਸਭਸ੍ਰੀਮੁਖਕੀਇਹਆਇਸ

ਪਾਈ॥ ਯੋਬਤੀਯਾਸੁ ਨਿਕੋਗੁਰਨੇ ਬਮਸੰਦਚਲੇਚਹੁਓਰਸੁਧਾਈ ੨੨੦
 ॥੬॥ ਗਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ਦਿਨੰਏਕਕੋਨੈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਜੋਨੈ॥
 ॥ਦਿਤੇਥੇਦਿਦਾਗਾ॥ ਕਿਧੋਯੋਅਪਾਗਾ॥ ॥ਕਿਨੈਆਇਜੋਨੈ॥ ਤਹੀ
 ਯੋਬਖੋਨੈ॥ ਕਿਧੋਪੇਡਮਾਹੀ॥ ਖੁਸੇਸੀਗਆਹੀ॥ ੮॥ ਇਕੋਗਉਨੁ
 ਜੋ॥ ਸਸੈਪਰਭੂਹੋ॥ ਤਹਾਂਕੋਸੁਧਾਗਾ॥ ਪਕੋਆਅਪਾਗਾ॥ ੯॥ ਕਿਤੋ
 ਸੰਗਲੂਟਾ॥ ਅਸੰਧਾਰਛੁਟਾ॥ ਜਿਨੈਖੰਗੁਚਯੋ॥ ਵਧੈਬਾਚਅਯੋ
 ॥੧੦॥ ਸੁਨੀਨਥਬਾਨੀ॥ ਤਬੈਮੋਨਠਾਨੀ॥ ਦਿਨੰਕੋਬਿਤਾਈ॥ ਕਰੀ
 ਆਪਧਾਈ॥ ੧੧॥ ਅਸੰਬੇਗਧਾਯੋ॥ ਮਨੋਪੋਨੁਆਯੋ॥ ਪੁਰੰਤੀਰ
 ਆਏ॥ ਸੁਹੰਲਾਕਰਾਏ॥ ੧੨॥ ਕਹਾਏਹੁਲੂਟੀ॥ ਨਹੀਜਾਹਿਛੁਟੀ
 ॥ਘਨੇਤਾਹਿਮਾਰੇ॥ ਗਏਭਾਜਟਾਰੇ॥ ੧੩॥ ਮਧੁਭਾਰਛੰਦਾ॥ ॥ਗੁਜ
 ਰਅਪਾਗਾ॥ ਰੰਘੜਹਜਾਗਾ॥ ਖੰਡਮਝਾਗਾ॥ ਦੀਨੈਨਿਕਾਗਾ॥ ੧੪॥

ਬਾਛੇ ਜੁਸੋਇ ॥ ਹਾਛੇ ਜੁਕੋਇ ॥ ਮੁਖਗਹਾਧਾਸਾ ॥ ਝੁੰਕਰਿ ਝੁੰਦ ॥
 ਸਾ ॥ ੧੫ ॥ ਚੋਹੀ ਅਕਾਲਾ ॥ ਟੇਹੀ ਦਿਸਾਲਾ ॥ ਲੀਨੇ ਉਬਾਗ ॥ ਸਰਨੀ
 ਨਿਹਾਗ ॥ ੧੬ ॥ ਹੀਂਦੁ ਜੁਕੋਇ ॥ ਜਾਛੇ ਜੁਸੋਇ ॥ ਤੁਰਕਾ ਮ੍ਰਿਤਾਨਾ ॥
 ਗਾਡੇ ਸੁਥਾਨਾ ॥ ੧੭ ॥ ਦਿਨ ਤੋਨ ਆਹਿ ॥ ਕਰਖਤ ਨਗਾਹਿ ॥ ਸੋਨਾ ਸੁ
 ਥਾ ॥ ਜਾਚਲੇ ਸਾਥਾ ॥ ੧੮ ॥ ਕਰੁਣਾ ਨਿਪਾਨਾ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਬਸਤ ਆਨਾ ॥
 ਦਿਨ ਬਹੁ ਬਿਤਾਇ ॥ ਯੋਸੁ ਨ ਯੋਪਾਇ ॥ ੧੯ ॥ ਦੇਵਤਾ ਦਿਦਾਗ ॥ ਕਰੁ
 ਣਾ ਮਗਾਗ ॥ ਸੰਗਤ ਅਪਾਗ ॥ ਕਰਬੋ ਦਿਦਾਗ ॥ ੨੦ ॥ ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ
 ॥ ਤੁਬਕਰੀ ਆਨ ਕਿਨਹੂ ਫਰਾਦਾ ॥ ਸੁਨਲੇਹੁ ਕਥਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤ ਆ
 ਦਿ ॥ ਬਜਰੂੜਗਾ ਵਜੇ ਬਸਤ ਪਾਗ ॥ ਤਿਹ ਕੇ ਸੁਲੈ ਗਵੇਖੀ ਅਪਾਗ ॥
 ੨੧ ॥ ਸੰਗਤ ਅਨੇਕ ਆਵਤ ਨਿਹਾਗ ॥ ਤੇਪਰੇ ਆਨ ਸਰਤਾ ਕਿਨਗ ॥
 ਲੁਟੇ ਸੁਰਾਹ ਤਿਨਹੂ ਅਸਾਗ ॥ ਇਮਕਹੇ ਬੀਰ ਪ੍ਰਭ ਪਹ ਬਿਚਾਰ

॥२२॥ सुन बैन ता सकरु दान लीसा ॥ सिरही में न कहु कहु नदी २२१
 सा ॥ फगीया ॥ दबहुत न बडही बेग ॥ ऐक दिन नाथ चितु बेस
 देग ॥ २३ ॥ सदैया ॥ ॥ नमू सिकार दिआर कहेत बलै रद
 नीत की चेष बजाही ॥ पै दल सदा रअ पार चढे डट कौत कका न
 सुमे दबदाही ॥ लं पतु बै सगता सतगा मनिता ॥ पुरती गपु ने
 नब आही ॥ छेग निमान न के फरगेति जग ॥ ऐकिये इम सुम
 मचाही ॥ २४ ॥ गुजर रयि नूने कहेतु हबा हरा पदु छै नै नठ
 ही ॥ पेग गद्दी महीली नत बै निज गं छै लुट जे बहुरांत बनही
 ॥ ऐक महु रतु मेन लमे गढ मार बंदु कन मे सा दिवाही ॥ मल
 हुकाल पुलै छै न नी दन मान पुजे कबि नै मुख गाही ॥ २५ ॥
 मार मची सुतु फंगन की नब बहरी सी सनिक सन पायो ॥ काप

ਉਠਯੋਤਬਗੀਗਦੁਤਸਤਹਾਰਮਨੀਤਿਨਚੀਗਫਿਰਯੋ॥ ਦੁਹਸੁ
 ਸਾਫਮਿਦਾਨਕਕੋਗੜਖੰਗੁਗਯੋਦੁਹਮਾਰਗਿਰਯੋ॥ ਤਾਦਿਨਤੇ
 ਸਭਸੰਗਤਖੋਸਨਹੈਇਨਲੋਗਨਤਿਆਗਕਰਯੋ॥ ੨੬॥ ਜੋਅਲ
 ਸੁਣਸੁਨੁਹਲੁਯੋਪ੍ਰਭਯੋਬਜਰੂਕੀਛਰਉਡਾਈ॥ ਤਾਦਿਨਤੇ
 ਇਨਮਾਰਗਖੋਸਨਲੈਸਭਲੋਗਨਹੰਦਕਰਾਈ॥ ਹੋਤਜੰਕਾਰਭਯੋ
 ਕਰੁਣਾਨਿਧਕੋਉਨਜੈਸਕਰੀਪਲਮੈਉਨਪਾਈ॥ ਯਾਬਿਧਸੋਮਧ
 ਦੂਨਹਕੇਨਹਸੰਗਤਕੋਨਹਗਾਥਉਠਾਈ॥ ੨੭॥ ਤਾਪੁਰਲੁਟਅਏਪੁ
 ਰੰਮਾਨੰਦਅਨੰਦਕੀਬਰਬੰਬਬਜਾਈ॥ ਚੋਰਸੁਜਾਗਕਿਧੈਬਟਹਾ
 ਗਹਿਟੰਗਦਏਕਿਤਸੁਰਚਢਾਈ॥ ਪਾਪੁਨਹੋਤਕਹੁਭੁਵਮੰਡਿਲਮ ०
 ਨੈਧਰਮਕੀਨੀਵਧਰਾਈ॥ ਛੀਰਸਮਾਨਜਦਾਸੁੰਭਕੀਰਤਯੋਗੁਰ
 ਦੇਵਸਬੈਧਰਛਾਈ॥ ੨੮॥ ਏਕਾਦਿਨਕਰੁਣਾਨਿਧਜੁਪੁਨਿਉਚ

ਸਥਾਨ ਸੁਦੇਤਾ ਦਿਦਾਰਾ ॥ ਆਨ ਪਰਾਪਤ ਭੇਸਿਖ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਏਕ ਪਠ ३੨੨
 ਨਹੁ ਤੇਤਿ ਨਨਾਗਾ ॥ ਪਾਂਚ ਸੁਕਾਢ ਕਿਧੈ ਸਰਫੀ ਉਨ ਭੇਟ ਪਰੀ ਪ੍ਰਭ
 ਕੇ ਸੁ ਅਗਾਰਾ ॥ ਸੁਖ ਪਰਾਪਤ ਭੇਤਿ ਨ ਕੋ ਨਿਜ ਚਿਤ ਹਜਾ ਲਦ ਰਿੰਦ
 ਬਿਡਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਅਕਿੰਲਾ ॥ ॥ ਮੁਹਰ ਏਕ ਦਸਤ ਦੁਨ ਪਠਨ ਨਿ
 ਕਾਰ ਕੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੈ ਆਗੈ ਪਰੀ ਬਿਚਾਰ ਕੈ ॥ ਨਿਰਖਤ ਦੁਨ ਕੋ ਦ
 ਯਾ ਸਿੰਧ ਇਮ ਭਾਖਿਐ ॥ ਹੋ ਕੈ ਸੀਹੈ ਇਹ ਮੁਹਰ ਕਾਢ ਜੇ ਰਾਖਿਐ ॥ ੩੦
 ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨੁ ਤਿਨ ਸਿਖ ਜਨਤ ਹੀ ਬਖਾਨਿਐ ॥ ਮੰਨਤ ਹਮਰੀ ਗੁਰ
 ਕਾ ਜੁਗਰਠਾਨਿਐ ॥ ਤਬ ਇਹ ਭੇਟ ਹਜੁਰ ਦਾ ਸੁਲੈ ਆਇਐ ॥ ਹੋ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾ ਸਿੰਧ ਕੇ ਜਯੋ ਕਹ ਭੇਦ ਸੁਨਾਇਐ ॥ ੩੧ ॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦਾ ॥ ॥
 ਪੁਨੀ ਸੁਨਾ ਬਗਾਇਐ ॥ ਪਠਨ ਕੋ ਸੁਨਾਇਐ ॥ ਤੁਝੈ ਸੁਕਾਇ ਜਾਨ ਕੈ
 ॥ ਪਰੀ ਸੁਭੇਟ ਆਨ ਕੈ ॥ ੩੨ ॥ ਤਿਨੈ ਸੁਬੈ ਨ ਭਾਖਿਐ ॥ ਕਛੂਨ ਲੋਪ

ਗਾਖਿਯੋ॥ ਪਤਾਸੁ ਮਾਛਹੋ ਵਈ॥ ਗੁਲਾਮ ਛੋਗੋ ਵਈ॥ ੩੩॥ ਪਪੇ
 ਕਥਾ ਬਿਬਰਹੈ॥ ਨਹੀ ਸੁਬੋਰ ਸਾਰਹੈ॥ ਪਠਾਨ ਬੈਨ ਪਾਇਕੈ॥ ਸਿਖੰਦ
 ਯੋਸੁਨਾਇਕੈ॥ ੩੪॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾਥ ਜੂ॥ ਸੁਨੇ ਪਠਾਨ ਗਾਥ ਜੂ
 ॥ ਜਿਸੈ ਜੁਕਾਜਾ ਆਇਯੋ॥ ਮੁਰੀ ਸੁਭੇਟ ਲਾਇਯੋ॥ ੩੫॥ ਸਿਰੰਦਵ
 ਸੁਜਾਨੀਯੋ॥ ਇਸੈ ਪਠਾਨ ਥਾਨੀਯੋ॥ ਦਿਲੀ ਕਿਸੈ ਮਰਾ ਵਕੀ॥ ਸੁਚ
 ਕਰੀ ਬਨਾ ਵਕੀ॥ ੩੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਖਾਟਕ ਮਾਇਜੁ ਆਇਯੋ ਨਿਜੁ
 ਆਲੈ ਸੁਪਠਾਨ॥ ਮੁਹਰ ਪਾਂਚ ਸੈ ਗਾਖਿਕੈ॥ ਮੁਰ ਪਰਕੀਯੋ ਪਯਾਨ॥ ੩
 ੭॥ ਕਿਤਕ ਸਾਲ ਬੀਤਾਇਕ ਰਿਪੁ ਨ ਵਹ ਆਇਯੋ ਫੇਰਾ॥ ਕਹੀ ਅਮ
 ਨਤ ਮੇਰ ਸੋ ਅਬਹੀ ਦੀਜੈ ਬੇਰਾ॥ ੩੮॥ ਹਸਾ ਵਲ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਨਿਜੈ ਥੇ
 ਜਾ ਆਲੈ॥ ਕਹੀ ਤਾਤ ਕਾਲੈ॥ ਹਮੇ ਧਾਮ ਨਾਹੀ॥ ਕਹੀ ਝੂਠ ਆਹੀ॥
 ੩੯॥ ਹਮੇ ਨਹਿ ਲੀਨੀ॥ ਉਨੈ ਭਾਖੀਨੀ॥ ਭਯੋ ਦੁਦਭਾਗਾ॥ ਸੁਨੈ ਲੋ

ਗਦਾਗ) ੪੦) ॥ ਭੁਜੀਗਛੰਦਾ) ॥ ਲਰੈਨੇਕਭਾਂਤੀਤਿਸੀਥਾਨਆਏ ੨੨੩
 ॥ ਜਹਾਂਹੋਤੁਸੂਬਾਸੁਨਾਵੀਚੁਕਾਏ) ॥ ਤਿਨੈਜਾਇਤਾਸੇਸਬੈਬਾਤਗਾ
 ਈ) ॥ ਸੁਨੈਭੇਦਸੂਬੈਕਕਮੇਯੋਬਨਾਈ) ॥ ੪੧) ॥ ਕਹੇਦਿੰਬੁਤਾਤੀਲਵੇ
 ਬੇਗਭਾਈ) ॥ ਨਹੀਦਾਮਯਾਕੇਦਿਵੇਲੈਬਨਾਈ) ॥ ਤਿਨੈਆਛਮਾਨੀਜੁ
 ਸੂਬੇਉਚਾਗੀ) ॥ ਨਹੀਫੇਰਕੀਨਤਿਸੈਕੈਅਗਾਗੀ) ॥ ੪੨) ॥ ਮਧੁਭਰਛੰ
 ਦਾ) ॥ ਸੂਬੇਸਿਦਾਗ) ॥ ਦਏਦੇਇਟਾਗ) ॥ ਪਰਸੇਧਆਇ) ॥ ਪ੍ਰਾਤੰਬਨ
 ਇ) ॥ ੪੩) ॥ ਨਿਜੁਧਾਮਆਨਾ) ॥ ਯੋਕਰਿਪਠਨਾ) ॥ ਮੁਹਰੈਦਸੀਕਾ) ॥ ਮਾਨੀ
 ਸੁਠੀਕਾ) ॥ ੪੪) ॥ ਖਾਲਕਜੁਵਲੀ) ॥ ਦੈਹੂਸੁਚਲੀ) ॥ ਯੋਕਰਿਉਚਾਗ) ॥
 ਉਗਮੰਧਿਧਾਗ) ॥ ੪੫) ॥ ਤੋਟਕਛੰਦਾ) ॥ ਉਹਓਹਉਨੈਇਹਭਾਂਤਕ
 ਕਮੇ) ॥ ਗੁਰਪੂਰਨਕੋਨਿਜਧਿਯਾਨਧਕਮੇ) ॥ ਸਰਫੀਤਿਨਪਾਂਚਸੁਮਾਨ
 ਮਨੀ) ॥ ਨਹੀਅੰਰਕਿਸੁਪਹਿਭੁਖਠਨੀ) ॥ ੪੬) ॥ ਇਹਸਾਥਰਹੈਅ

ਬਰੋਇਅਬੈ॥ ਚਲਭੇਟਹਜੁਗਦੇਉਤਬੈ॥ ਇਮਭਾਖਿਅਦਾਲ
 ਤਮੰਧਿਗਯੋ॥ ਕਰੁਣਾਨਿਧਕੋਉਰਧਾਰਲਯੋ॥ ੪੧॥ ਉਨਜੁਬਕ
 ਹੋਸੁਨਲੇਹੁਭੈਯਾ॥ ਤੁਮਰੇਪਰਖਾਨਸੁਭਰਮਹੈਯਾ॥ ਤਿਹਤੋਤੁਮਰੇ
 ਬਸੁਹਾਥਧੋ॥ ਨਹਿਅੰਰੁਕਛੁਪਨਫਰਕਕਰੋ॥ ੪੨॥ ਤਿਲਕਛੰਦ
 ॥ ਉਨਜੈਸਕਹੀ॥ ਤਿਨਮਾਨਸਹੀ॥ ਕਰਿਲੈਫਰਿਯਾ॥ ਤਿਹਜ
 ਭਰਿਯਾ॥ ੪੩॥ ਲਖਲੋਗਸਬੈ॥ ਬਿਸਮੇਸੁਤਬੈ॥ ਇਨਸਾਚਕ
 ਕੋ॥ ਉਨਝੂਠਰਕੋ॥ ੪੪॥ ਮੁਖਸਾਹਭਯੋ॥ ਨਿਜਧਾਮਗਯੋ॥
 ਧਰਲਾਜਮਨੈ॥ ਤਿਨਸੀਸਧੁਨੈ॥ ੪੫॥ ਉਤਸਿੱਖਜਵਏ॥ ਨਿਜੁ
 ਧਾਮਗਏ॥ ਤਿਨਜਾਇਘਰੇ॥ ਸੁਬਿਚਾਰਕਰੇ॥ ੪੬॥ ਗ੍ਰਿਹਖੋਜ
 ਸਭੈ॥ ਮੁਹਰੈਜੁਲਭੈ॥ ਦਿਨਚਾਰਬਿਤੇ॥ ਵਹਖੋਜਲਿਤੇ॥ ੪੭॥
 ਕਿਤਕੋਟਘਗਾ॥ ਲਹਿਲੀਨਧਗਾ॥ ਤੁਹਲੈਸੁਗਏ॥ ਕਰਜਾਇਦ

ਏ॥੫੪॥ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ਤਿਨੈਜਾਇਗਈ॥ਲਵੇਜੁਬ ੨੨੪
 ਨਈ॥ਤਿਹਰੀਅਮਾਨਾ॥ਹਮੇਬਿੱਖੁਜਾਨਾ॥੫੫॥ਗੁਰੁਮੋਗਾਈ
 ॥ਪਰਾਈਤਜਾਈ॥ਅਹੈਮਤਸੈਲਾ॥ਤਿਯਅੰਨਪੈਲਾ॥੫੬॥
 ਇਸੈਆਪਲੀਜੈ॥ਹਮੇਸੁੰਧਕੀਜੈ॥ਲਈਸੇਪਠਨਾ॥ਜੁਥੈਲੀ
 ਅਮਾਨਾ॥੫੭॥ਪੁਨਮੇਸਗਾਯੋ॥ਬਿਸੀਮੇਬਿਤਾਯੋ॥ਕਹਾਯਾਹਿ
 ਕੀਨੀ॥ਸੁਨੇਮੋਰਦੀਨੀ॥੫੮॥ਇਤੋਕੀਨਕਾਜਾ॥ਕਹੋਕੋਨਸਾਜਾ
 ॥ਅਬੈਆਨਦੀਨੀ॥ਕਿਧੋਖੇਲਕੀਨੀ॥੫੯॥ਤਬੈਸਿੱਖਾਅਖੀ
 ॥ਘਰੀਮੇਨਲਾਖੀ॥ਨਹੀਥੀਸੁਪਾਈ॥ਤਬੈਮੁਕਗਈ॥੬੦॥ਸਬੈ
 ਧਾਮਟੇਗੀ॥ਲਈਕਾਢਭੇਗੀ॥ਤੁਮੇਆਨਦੀਨੀ॥ਲਵੇਤਾਸਚੀ
 ਨੀ॥੬੧॥ਪਠਾਣੰਓਚਗੀ॥ਖੁਦਾਖੇਲਨਿਆਗੀ॥ਹੁਤੈਧਾਮਦਾਮੈ
 ॥ਭਏਸਾਚਜਾਮੈ॥੬੨॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਘਰਮਹਿਧਗੀਹੁਤੀਸੁਅ

ਮਾਨਾ॥ ਝੂਠੇ ਤੇ ਸਾ ਚੇ ਕਿ ਮਜਾਨਾ॥ ਯਹ ਤੁ ਮਹਮ ਕੋ ਭੇਦ ਬਤਾਵਹੁ॥
ਯਾ ਮਹਰਤੀ ਨ ਦੇਹ ਲਗਾਵਹੁ॥ ੬੩॥ ਸੁਮਤਿ ਸਿੰਘ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਗਾ
ਈ॥ ਸੁਨਹੁ ਖਾਨਜੂ ਬਤ ਬਨਾਈ॥ ਪਾਂਚ ਮੁਹਰ ਮਨੈ ਮਨ ਮਨੀ
॥ ਗੁਰੂ ਦਿਆਲ ਨਾਥ ਕੀ ਪਤੀ॥ ੬੪॥ ਹਮ ਗੀਤਿ ਨ ਅਬ ਹੋਇ ਸੁਰ
ਖੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਤ ਸਮਝੈ ਜਿਨ ਚੁਖੀ॥ ਅੰਚੁਤ ਹੋਵਹੁ ਮਲਖ ਅਪਾ
ਰਾ॥ ਸਰਬ ਖਤੇ ਜਗ ਬਖਸਨ ਹਾਰਾ॥ ੬੫॥ ਤਿਨ ਹਮ ਕੋ ਸਾਚਾ ਕਰ
ਤਾ ਕੋ॥ ਝੂਠਾ ਖਤਾ ਨ ਕਛੂ ਬਿਚਾਰ ਕੋ॥ ਯੈ ਪਠਾਨ ਬਤੀਯਾਤ ਬਗਾ
ਈ॥ ਮੈ ਤੈ ਗਯਾ ਹਮ ਨਿਤ ਕਰਾਈ॥ ੬੬॥ ਖਾਲ ਕਵਲੀ ਜੁਰੇ ਪਰਜਾਨ
ਹੁ॥ ਤਾ ਕੀ ਨਿਅਜ ਮਨੀ ਮਨ ਮਾਨਹੁ॥ ਤਿਨ ਮੁਝ ਕੋ ਨਹੀ ਮੋਹ ਦਿਵੁ
ਈ॥ ਕਹਾ ਭੇਦੁ ਇਹੁ ਭਯੋ ਸੁਭਾਈ॥ ੬੭॥ ਸਿਖ ਕਹੈ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਾਨੀ
॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨ ਜਗ ਮਹਿ ਦੁਤੈ ਬਖਾਨੀ॥ ਤਾ ਕੇ ਪਾਸ ਚਲੇ ਪੁਨਧਾਈ॥

ਪੁਛਲੀਜੀਐਜੋਮਨਆਈ॥੬੮॥ਮਾਨਬਚਨੁਸੋਬੇਗਸਿਧਐ ੨੨੫
 ॥ਮਾਨਦਪੁਰੇਹਜੁਹਸੁਆਯੋ॥ਜਹਾਂਬਿਰਾਜਿਤਹੁਤੇਦਿਯਾਲਾ॥
 ਤੇਆਪਹੁਚੇਚਲਤਤਕਾਲਾ॥੬੯॥ਪ੍ਰਥਮੇਸਿੱਖਮਸੁਭੇਟਚਢਾਈ
 ॥ਮਨਕਭਾਂਤਬਿਨਤੀਮੁਖਗਾਈ॥ਜਬਸਾਹਿਬਤਾਕਹਪੁਛਲਈ
 ॥ਯੋਬਤੀਯਾਤਵਨੈਕਹਦਈ॥੭੦॥ਮੋਰੀਸਰਪਾਪੂਰਨਭਈ॥ਤਾ
 ਤੇਮੁਹਰਭੇਟਮਮਦਈ॥ਜਬਪਠਾਨਗਿਆਰਹਨਿਜਧਗੀ॥ਕਰੁਣਾ
 ਸਿੰਧਸੁਨਤਤਿਹਰਗੀ॥੭੧॥ਦੋਹਰਾ॥ਕੈਸੀਦਸਇਕਮੁਹਰਏ
 ਤੈਰਾਖੀਕਿਹਕਾਮਾ॥ਤਾਕੇਛੋਰਪ੍ਰਸੰਗਯਹਕਹੋਬੇਗਬੁਧਧਾਮਾ॥
 ੭੨॥ਨਖਾਸਿਖਛੋਰਪ੍ਰਸੰਗਤਿਨਕਹਯੋਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਤੀਗਾ॥ਪੁਨਪ
 ਛੈਪੁਛਤਭਯੋਭੇਦਮੁਹੀਦਸੁਪੀਗਾ॥੭੩॥ਤਿਨਮਾਨੀਪਾਂਚੇਮੁਹਰਏ
 ਠਤੇਸਚਕੀਨਾ॥ਮੇਰਿਆਰਹਸੁਖਮਾਨਕੈਇਹਬਿਧਭਯੋਅਧੀਨ

॥१४॥ ਕਛੂਭੇਦੁਪੀਰਨਮੇਰਿਧੋਮੁਰੀਦਨਿਹਾਗ। ਏਤੀਕਥਾਸੁ
 ਪੁਛਨੈਮਮਾਇਯੇਰਬਾਗ॥१५॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ਮੇਸਾਚਾਝੂ
 ਠਕਿਮਭਯੋ॥ ਝੂਠਹੁਤੋਸਾਚਹੁੰਗਯੋ॥ ਏਸਭਬਾਤਪੁਛਬੇਕਾਜ
 ॥ਮਾਯੋਮੇਸੁਗੰਗੀਬਨਿਵਾਜਾ॥१६॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਸਿੰਧਰਾਈ॥ ਸੁਨੇਬੈਨਗਾਈ॥ ਗੁਰੂਸੇਇਆਹੀ॥ ਤਰੈਤਾਰਜਾਹੀ॥
 ११॥ ਗਯੋਜਾਸਮੁਲਾ॥ ਤੁਨੇਡਾਰਫੁਲਾ॥ ਅਚੰਲੀਸੁਮੇਰੀ॥ ਮਨੇ
 ਸਿੰਧਸੇਰੀ॥१२॥ ਕਬੀਨਾਹਿਡੇਲੈ॥ ਚਲੈਬਾਤਝੇਲੈ॥ ਮਹਾਂਵਾਕਪੁ
 ਗਾ॥ ਰਿਧੋਬੀਰਸੁਗਾ॥१३॥ ਅਸੀਪੀਰਜੇਈ॥ ਗਹੈਪਾਵਕੋਈ॥
 ਨਹੀਤਾਸਲੇਖਾ॥ ਭਯੋਸੁੰਧਭੇਖਾ॥ १४॥ ਝੂਠੇਅੰਗੁਸਾਰੇ॥ ਖਰੇਦੁ
 ਰਜਾਰੇ॥ ਜਿਸੀਤਾਸਭਾਵੈ॥ ਸੁਈਲੈਕਰਾਵੈ॥ १५॥ ਭੁਜੰਗਛੰਦ
 ॥ਕ੍ਰਿਪਾਚੰਛਕੀਨੈਜਿਸੈਜੀਵਹੈਰੈ॥ ਨਹੀਦੁਖਰੋਗੀਛੁਮੇਤ

ਸਨੇਗੇ॥ ਸਬੈ ਸੁਖਤਾ ਕੀ ਸਦਾ ਪੁਰ ਹੋਈ॥ ਨਹੀ ਭੇਦ ਯਾ ਮੇਲ ਵੇਚੀ २੨੬
 ਨ ਕੋਈ॥ ੮੨॥ ਇਤੈ ਉਤਲੇ ਕੰਮ ਲਾਹੀ ਸੁਭਾਗੀ॥ ਤਿਸੈ ਕੋ ਨੁਚੀ ਨੈਮ
 ਧੰਏ ਸੀਸਾਗੀ॥ ਬਰੇ ਭਾਗਤਾ ਕੇ ਕਿਧੈ ਪੁਰ ਹੋਈ॥ ਜਿਸੈ ਮੇਸਾ ਪੀਰੰ ਪ
 ਰੈ ਗਥ ਸੋਈ॥ ੮੩॥ ਇਸੈ ਭਾਂਤ ਵਾ ਕੰਮ ਨੇ ਕੰ ਪ੍ਰਕਾਗੀ॥ ਸੁਨੇਯੋ ਪਠਾ
 ਟੰ ਸੁਆਛੇ ਸੁਧਾਗੀ॥ ਗਹੇ ਪਾਵ ਕੰਜੀ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਗਮਾਈ॥ ਧਨੰ ਧੰਨ ਬੈ
 ਨੰ ਪੁਨੰ ਫੇਰ ਗਾਈ॥ ੮੪॥ ਪਾਧ ਗੀ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਕਾਮ ਲਸ ਪੁਰਤਿ ਨ
 ਕੀ ਕਲਾਮਾ॥ ਜੋ ਪੀਰ ਬਰੇ ਮੁਰਸਦਤਾ ਮਾਮਾ॥ ਜੋ ਮਾਦਿ ਅੰਤਿ ਨਿਜ
 ਜਾਨ ਲੇਤਾ॥ ਲੈ ਅਮੀ ਸੁੰਧ ਉਰ ਮਾਹਿ ਦੇਤਾ॥ ੮੫॥ ਯੋ ਭਾਖ ਗਯੋ
 ਗ੍ਰਿਹ ਕੋ ਪਠਾਨਾ॥ ਤਿਹ ਮਿਟੀ ਚਿਤ ਉਰਧ ਕੋ ਸੁਗਯਾਨਾ॥ ਸੋ ਸਿੰਘ ਯਨ
 ਬਾਮਾ ਗਯਾ ਸੁਪਾਇ॥ ਨਿਜੁ ਬਸਮੋ ਮਾਪਣੇ ਧਾਮ ਜਾਇ॥ ੮੬॥
 ਮਾਗੈ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੋ ਸੁਣਹੁ ਬੀਗ॥ ਜਿਮ ਕਰਤ ਨਾਥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰੀਗ

ਸੁਭਜੇਠਹਾੜਬੀਤੇਜੁਮਾਸਾ॥ਸਾਵਣਸੁਬੀਤਭਾਦੋਪਕਾਸਾ॥੮
 ॥ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ਗਯੇਬੀਤਸੇਓ॥ਇਸੀਤਾਂਤਓਓ॥
 ਅਸੈਜੀਬਿਤਾਏ॥ਸੁਕਾਤਕਮਾਏ॥੮੦॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਕਾਤਕ
 ਮਾਸਏਕਾਦਿਨਪਿਯਾਗੇ॥ਦੇਤਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਜੂਦੀਦਾਗੇ॥ਓਚਦਮ
 ਦਮੇਤਖਤਨਿਧਾਨ॥ਦਰਸਨੁਦੇਵਤਸੁਨੇਮਹਾਂਨ॥੮੧॥ਏਕਪਠ
 ਨਸੁਜਾਤਨਿਹਾਰੀ॥ਲੀਨਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਨਿਕਟਹਕਾਰੀ॥ਸਿੱਖਮਨਤ
 ਕੇਕਹਾਸੁਜਾਈ॥ਤਰੇਆਨਕੀਯੇਠਾਢਬਨਾਈ॥੮੨॥ਸੀਮੁਖਦ
 ਕੀਓਗਨਿਹਾਰੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਚੰਛੁਕਰਿਅੰਸਓਚਾਗੀ॥ਕਿਤੇਆਇਯੇ
 ਕੇਤੁਵਧਾਮ॥ਕਾਤੈਕਾਖਮਧਿਧਾਰੇਤਾਮ॥੮੩॥ਤਿਨਭਾਖਯੋਕ
 ਛੁਕਾਖਸੁਨਾਗੀ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਕਗੀਲਾਮਾਗੀ॥ਤਾਕੋਪੀਛਾਅਧਿ
 ਕਕਰਾਈ॥ਕੁਕਰਾਮਾਮਿਖਦਯੇਸੁਟਾਈ॥੮੪॥ਸੁਣਨਮਾਸੁਦੀ

ਨੇਉਨਤਾਹੀ॥ ਨਿਜਆਨਨਸੁਹਜੁਰਉਚਾਹੀ॥ ਗੁਪਠਨਭੂਖੇਇ
 ਹਲੀਨਾ॥ ਕਬੀਨਸੁਆਲਾਕਿਸੁਪਹਕੀਨਾ॥ ੯੩॥ ਖਾਵਉਭੁਜ
 ਹੀਧਕੈਇਸੈ॥ ਕਰਦਾਫਿਰੁਸੁਆਲਜਾਕਿਸੈ॥ ਖੁਸੀਮਹਲਦੈ
 ਕਰਕਰਤਾਹਾ॥ ਰਾਖਯੋਤਾਕਹਤੀਰਸੁਧਾਹਾ॥ ੯੪॥ ਆਨੇਆਠਰੋਜ
 ਕਰਿਦੀਨਾ॥ ਸੋਸਰਕਾਰੈਰਾਖਸੁਲੀਨਾ॥ ਭੋਜਨਬੁਸਨਖਾਇਸੁਖਪ
 ਵੈ॥ ਦੁਜੇਤੀਜੇਦਰਸਦਆਵੈ॥ ੯੫॥ ਆਵਤਕੋਸਤਿਗੁਰਯੋਕ
 ਹੈ॥ ਖੁਸੀਪਠਨਚੀਤਨਿਜਅਹੈ॥ ਸੋਭਾਖੇਸਾਹਿਬਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮੇ
 ਕਹਖੁਸੀਅਤਿਅਹੁਆਦਿ॥ ੯੬॥ ਰਹਤਰਹਤਬਹੁਦਿਨਜਬਰ
 ਹਾ॥ ਦਮਕੇਪਾਂਚਰੋਜਆਰਹਾ॥ ਖਾਇਹਢਾਵੈਭਯੋਅਮੀਗਾਨਿ
 ਸਦਿਨਆਛੋਰਹਤਸਹੀਗ॥ ੯੭॥ ਸਮਾਪਾਇਇਕਦਿਨਜਬ
 ਆਯੋ॥ ਖੁਸੀਦਿਯਾਨਿਧਯੋਫੁਰਮਾਯੋ॥ ਤਿਨਯੋਕਹਾਖੁਸੀਮੁ

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १०० ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १०० ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १०० ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १०० ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १०० ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १०० ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १०० ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १०० ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १०० ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १०० ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १०० ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १०० ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १०० ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १०० ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १०० ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १०० ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १०० ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १०० ॥
 ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १०० ॥ ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १०० ॥

ਗੀ॥ ਤਕੈ ਅੰਗ ਨਗੀ॥ ਪਰੇ ਲੋਭ ਮੋਹਾ॥ ਪਰੇ ਖਤ ਹੋਹਾ॥ ੧੦੬॥ ਇ ੨੨੮
 ਹੈ॥ ਮੋਹਿ ਚਿਤਾ॥ ਹਰੇ ਲੈ ਬਿਅੰਤਾ॥ ਸੁਨੈ ਤਾ ਸਬਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਬਖ
 ॥ ੧੦੭॥ ਤੇਟ ਕਛੀਦਾ॥ ॥ ਅਬ ਅੰਗ ਸੁਧਿ ਜਾਨ ਮੇਰੈ ਸੁਮਨਾ॥ ਟਿ
 ਰਦੇ ਵਹਿ ਗੇਤੁ ਹਕੈ ਸੁਭਨਾ॥ ਹਰੈ ਤੁਹ ਚਿਤ ਅਨੇਕ ਘਨੀ॥ ਸੁਭ
 ਗਾਨ ਕਥਾ ਸੁਸੁਨਾਧਨੀ॥ ੧੦੮॥ ਦਿਨ ਪਾਂਚ ਕਿਧੈ ਜਬ ਸਤੁ ਬਿ
 ਤੇ॥ ਵਹ ਬਾਤ ਪਠਾਨ ਭੁਲਾਇ ਦਿਤੇ॥ ਤਿਨ ਅੰਸ ਜਨੀ ਨਿਜੁ ਚਿਤ
 ਮਨੈ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਨਿਜ ਕਾਰਜ ਅੰਗ ਗਨੈ॥ ੧੦੯॥ ਮੁਰਬਾਤ ਕਹੀ ਚਿ
 ਤ ਮੇਨ ਰਹੀ॥ ਇਹ ਭਾਂਤ ਪਠਾਨ ਹਆਪ ਲਗੀ॥ ਦਿਨ ਪਾਇ ਹਜੂਰ
 ਗਯੋ ਸੁਜ ਬੈ॥ ਇਹ ਭਾਂਤੁ ਦਿਯ ਲਕਹਾ ਸੁਤ ਬੈ॥ ੧੧੦॥ ਗਸਾਵ
 ਲਛੀਦਾ॥ ॥ ਖੁਸੀ ਹੋ ਪਠਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਬਖਾਨਾ॥ ਤਿਨੈ ਅੰਸ ਗ
 ਈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾ ਬਗਈ॥ ੧੧੧॥ ਪੁਨੀ ਅਪ ਗਾਯੋ॥ ਉਸੈ ਭੈ ਲਖਾ

ਜੋ॥ ਸਮਤੋਰਭਾਈ॥ ਪੁਜੋਤੀਰਾਮਾਈ॥ ੧੧੩॥ ਅਮ੍ਰਿਤ॥
 ਦਸਦਿਨਤੇਰੇਬਾਕੀਰਹੇਸੁਜਾਨਿਯੈ॥ ਬਹੁਰੇਕਾਲਕਰਲਸੀਸਤੁਰ
 ਮਾਨਿਯੈ॥ ਹਮਕੋਆਗਮੁਤੋਰੇਅਹੀਲਖਾਇਆ॥ ਹੋਤੁਬਪਠਨ
 ਇਹਹਮਤੁਮਭੇਦਜਤਾਇਆ॥ ੧੧੩॥ ਜੋਤੁਹਮਸੋਕਹੈਵਹੈਤੁਹ
 ਦੀਜੀਯੈ॥ ਹੋਰੈਕੰਚਨਬਸਨਦਾਮਲਖਲੀਜੀਯੈ॥ ਹਮਰੋਤੁਮ
 ਹੋਸੰਗੁਅਲਪਦਿਨਆਰਹਾ॥ ਜੋਜੋਕਿਛੁਇੰਛਾਚੀਤਲੇਹਮ
 ਬਹੀਅਹਾ॥ ੧੧੪॥ ਝੂਲਨਛੰਦਾ॥ ॥ ਕੋਸੁਪੁਨਬੋਲਕੈਅਵਰ
 ਇਕਮਨੁਖਕੋਦਯਾਕੇਸਿਧਐਸੇਸੁਨਾਈ॥ ਕੰਚਨੀਬਹੁਤਸਿ
 ਗਾਰਕੈਦਰਬਸਮੋਯਾਹਿਕੇਧਾਮਲੈਜਾਹੁਭਾਈ॥ ਮਾਨਕੈਬਚਨ
 ਤਿਨਕਾਮਤੈਸੋਕੀਯੋਬੇਸਵਾਮਾਨਤਾਪਹਬਿਠਾਈ॥ ਮਾਨਹਾਜੁ
 ਰਕੇਵਾਕਪਠਨਕੋਭਈਬਹੁਚੀਤਜਾਨੀਨਜਾਈ॥ ੧੧੫॥ ਅਸੀ

ਬੀਚਾਰਤਿਨਕਰਯੋਨਿਜਮਾਤਮੇਇਨੁਕਾਕਹਣੁਠਾਨਭਾਈ॥ਕਾ ੩੨੯
 ਲੁਨਿਜਤੀਗਮੁਰਪੁਜਯੋਸਤਮਾਨਿਕੈਭਈਬਹੁਚਿਤਜਾਨੀਨਜਾਈ
 ॥ਸਰਬਹੀਗੈਨਨਿਜਮੇਨਸਿਮਰਨਕਰਯੋਬੇਸਵਨਓਰਨਹਨੈਨ
 ਚਾਈ॥ਭੋਜਰਸਮੇਵਧਨੁਨਾਗਿਪਾਸੇਗਾਲਹੀਤਿਨਮੋਤਸਿਰਪੇਸੁ
 ਆਈ॥੧੧੬॥ਚੈਪਈ॥ ॥ਦਸਜਬਦਿਨਪ੍ਰਭਾਇਮਕਯੋ॥ਸੁੰ
 ਧਪਠਾਨਮਾਤਮੇਭਯੋ॥ਤਸਬੀਲਏਧਾਮਨਿਜਬਹੈ॥ਅਲਹਖੁ
 ਵਾਇਬਿਨਾਨਹੀਕਹੈ॥੧੧੭॥ਮਾਦਰਭੁਗਨੀਉਨੈਬੁਲਵੈ॥ਮਾ
 ਇਆਓਰਨਹਿਸਟਚਲਾਵੈ॥ਸੁਧਚਿਤੰਨਮੇਸਬਿਧਭਯੋ॥ਮਾ
 ਨਹੁਗਾਨਸਿੰਧਮਹਿਨਯੋ॥੧੧੮॥ਰਸਾਵਲਛੰਦ॥ ॥ਬਸੁਵੈਜੁ
 ਬਾਗੀ॥ਹਰੀਭਾਦਿਖਾਗੀ॥ਉਨੈਨਾਨਿਹਾਰੈ॥ਨਮਾਯਾਚਿਤਾਰੈ॥੧੧੯
 ॥ਬੁਰਾਜੀਨਕਾਜਾ॥ਕਰੋਕੋਅਕਾਜਾ॥ਜਪੈਨਾਮੁਅੰਲਾ॥ਹੁਵੈਜ ०

ਨਤੁੰਲਾ॥ ੧੨੦॥ ॥ ਦਿਨ ਸੋ ਬਿਤਾਈ॥ ਲਯੋ ਖਾਂਬੁ ਲਾਈ॥ ਕਹਯੋ ਬੈ
 ਨ ਦੇਵਾ॥ ਸੁਨੋ ਖਾਨ ਬੇਵਾ॥ ੧੨੧॥ ॥ ਤਿਯਾ ਧੀਨੁ ਪਾਈ॥ ਭੁਗਯੋ ਚੀਤੁ
 ਲਾਈ॥ ॥ ਤਿਨੈ ਯੋਉ ਚਾਗੀ॥ ਮੁਝੈ ਨਾ ਨਿਹਾਗੀ॥ ੧੨੨॥ ॥ ਰੁਆਲ ਛੰਦ
 ॥ ਬੋਰ ਜੀਵਨ ਕਾਰਨੈ ਪ੍ਰਭ ਮੇਨ ਕੀਨ ਅਕਾਜਗੀ॥ ਨਾ ਮੁਲੀਨ ਖੁ
 ਦਾਇਦ ਜੋ ਭੁਲ ਗਗੀ ਬਨਿਵਾਜਗੀ॥ ਯੋ ਜਾਨ ਬੇਸਵਾ ਦਰਬ ਜੇਤ
 ਕ ਦੀਨ ਸਰਬ ਬਿਰਾਗ॥ ਕਾਮ ਅੰਗੁ ਸੁਲੋਭ ਮੇਰੀ ਗਏ ਭੁਲ ਅਪਾਗ॥
 ੧੨੩॥ ॥ ਸੁੰਧ ਮਾਰਗ ਪੈਤੁ ਕੋ ਜੋਉ ਪਾਕ ਜਾਮਨ ਟੇਕਾ॥ ਇਹ ਭਾਂਤ ਅੰ
 ਗ ਅਨੇ ਕਥਾਤ ਸੁਕਹੀਤ ਵਨ ਵਸੇਖਾ॥ ਤਬ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਦਿਯਾਲ
 ਸਾਹਿਬ ਕਹੇ ਬਚਨ ਅਨੁਪਾ॥ ਇਹ ਭਾਂਤ ਦੈ ਰਿਸ ਟਾਂਤ ਕੋ ਵਹ ਕਰ ਕੋ
 ਸੁੰਧ ਸਰੂਪਾ॥ ੧੨੪॥ ॥ ਸਵੈਯਾ॥ ॥ ਜੋ ਜਗ ਜੀਵਨ ਬੋਰ ਸੁਕਾਰਨ
 ਤੈਨ ਕਰੀ ਕਛੁ ਹੂਬੁ ਰਾਖਾਈ॥ ਤਾਗ ਦਯੋ ਪਨੁ ਨਾਰਿਸ ਭੈ ਕਛੁ ਜੋ

ਸਿਰਉਪਰਮੀਚਲਖਾਈ॥ ਤੇਸਭਸੰਤਨਕੀਸੁਨਲੈਕਥਮੋਤਲ ੨੩੦
 ਖੈਸਿਰਉਪਰਮਾਈ॥ ਤਾਗਦਯੋਸਭਹੀਜਗਲਾਲਚੁਜੋਤਮਕੋ
 ਮਮਸਾਚੁਸੁਨਾਈ॥ ੧੨੫॥ ਮੋਤਲਸੈਸਦਹੀਸਿਰਉਪਰਚਿਤਾਈ
 ਨਿਸਬਾਸੁਰਭਾਗੀ॥ ਸੈਲਸਮਾਨਲਖੈਪਰਕੋਧਨੁਨਾਰਿਕਹੈਪਰਕੀ
 ਮਹਤਾਗੀ॥ ਚਾਰਦਿਨਜਗਕੋਲਖਜੀਵਨਕੋਅਪਨੀਜਰਲੇਤ
 ਉਖਾਗੀ॥ ਯੋਸਮਝੈਸੁਪਠਾਦਰਿਦੈਨਿਜੁਜੋਜਗਜੀਵਨਸਾਚੁ
 ਉਚਾਗੀ॥ ੧੨੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਕਹਾਭਯੋਸੁਰਦੇਗਚੇਛਕਤਪਦ
 ਰਥਨੇਕਾ॥ ਮਮਾਅਛਹਰਿਦੇਤੇਭੂਲਤਨਹੀਬਬੇਕ॥ ੧੨੭॥ ਇ
 ਹਬਿਧਸੋਜਬਾਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਤਾਕਹਉਤਰਦੀਨਾ॥ ਪਰਪਾਇਨਗੁਰੇ
 ਦ੍ਰੋਖੰਧੰਧੰਧਚਕੀਨਾ॥ ੧੨੮॥ ਹਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਤਬੈਤੋ
 ਨਕਾਲਾ॥ ਕਰਕੇਦੀਨਦਾਨਾ॥ ਕਥਾਯੋਸੁਨਾਈ॥ ਭਯੋਸੁੰਧਸਾਈ

॥१२८॥ ਕਬੁੰਧੀਤਜਯੋ ॥ ਸੁਕਾਮੀਮਿਟਯੋ ॥ ਭੁਯੋਗਮਾਨਵਾਨਾ ॥ ਸੁ
 ਤੇਨੈਪਠਾਨਾ ॥ ੧੩੦ ॥ ਦੇਹਗਾ ॥ ॥ ਨੂਹੋਅੰਬਜਰੂਕੋਲੁਟਸੁਕਰਨ
 ਮਿਦਾਨਾ ॥ ਸਾਖੀਸਿਖਸੁਜਾਨਿਯੈਬਰਨੀਬਿਬਸੁਪਠਾਨਾ ॥ ੧੩੧ ॥
 ॥ ਰਾਜੇਅਤਦੁਖਪਾਇਕੈਜਰਹੈਅਪਨੇਚਿੰਤਾ ॥ ਸੈਨਮਲੇਛਚਢਾਇ
 ਕੈਆਨਹਗੇਸੁਆਮਿੰਤਾ ॥ ੧੩੨ ॥ ॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀਗੁਰਬਿਲਾਸਨੂ
 ਹੋਬਜਰੂਮਾਰਸਾਖੀਸਿਖਪਠਾਣਦੋਇਬਰਨਨੀਨਾਮਦੁਦਸਮੈ
 ਪਿਆਇਸਮਾਪਤਮਸਤੁਸੁਭਮਸਤੁ ॥ ੧੩ ॥ ॥ ਅਫਜੁ ॥

॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਦੀਪਮਾਲਮੇਲਾਲਖਿਪਾਈ ॥ ਦੂਰਦੂਰਕੀ
 ਸੰਗਤੁਆਈ ॥ ਅਨਕਭਾਂਤਿਭੇਟਨਸੀਗਿਲੀਨੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਗੁ
 ਰਕੇਰਸਭੀਨੇ ॥ ੧ ॥ ਨਾਦਮ੍ਰਿਦੰਗਉਪੰਗਬਜਾਵਤਾ ॥ ਕੀਰਤਨੁਕਥ
 ਹੋਨਦਿਨੁਗਾਵਤਾ ॥ ਚਲਿਚਲਿਅਮਿਤਸੰਗਤਾਮਾਵੈ ॥ ਦਰਸਨਕ

ਹੈ ਅਧਿਕ ਬਿਗਸਾਵੈਂ॥ ੨॥ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਅਨਦ ਪੁਰ ਮਾਹੀ॥ ਜਹਤ ੨੩੧
 ਹਸੀਗਤ ਅਨਕ ਲਖਾਂਹੀ॥ ਗਿਰਦੈ ਸਹਰ ਓਰ ਚਹੂੰ ਪਾਸਾ॥ ਰਹਨ ਨ
 ਪਾਇ ਓਲਕ ਗੀਘਾਸਾ॥ ੩॥ ਹੈ ਗੈ ਪਸੁ ਜਿਤ ਕਤਿ ਹਥ ਨੈ॥ ਧਰਜ ਬਿ
 ਨ ਜਬ ਦੁਖਿਤ ਪਛਨੈ॥ ਤਬੈ ਖਾਲਸੇ ਦ੍ਰੈ ਇਕਰਾਸਾ॥ ਜਾਇ ਹਜੂਰ
 ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਾ॥ ੪॥ ਘਾਸ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ਜੂਸੁ ਨਿਲੀਜੈ॥ ਹੈ ਗਜ ਦੁਖੀ
 ਰਹਤ ਕਾਕੀਜੈ॥ ਯੈ ਸੁਨਿ ਕੈਸਾ ਹਿਬ ਅਵਤਾਰੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸੋ ਕਹ ਪੁਰ
 ਟਿਉ ਚਾਰੀ॥ ੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਬੀਰ ਅਬੀਰ ਸੁਧੀ ਰਤ ਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ
 ਕਹ ਦੀਨਾ॥ ਅਤਿ ਚਿਤ ਮੋਦ ਬਢਾ ਇਕ ਰਿਕਹੀ ਅੰਕਰਹੁ ਪ੍ਰਬੀਨ॥
 ੬॥ ਜੇਤੁ ਮਸੇ ਮਿਲਵੈ ਨਹੀ ਕਰਿਤ ਕਛੁ ਖਚਰੇਟਾ॥ ਤਾਸੇ ਬਹੁ ਬਿਧ
 ਜਾਇ ਕਰਿ ਕਰਹੁ ਸਸਤ੍ਰ ਕੀ ਚੋਟਾ॥ ੭॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਯੈ ਖਾਲਸ ਜੂ
 ਆਇ ਸੁਪਾਈ॥ ਨਿਜ ਦਲ ਸੋ ਜਿਮ ਸ੍ਰੀ ਰਪੁ ਰਾਈ॥ ਸਿੰਘ ਹਜੂਰ ਸ

ਬਬਹੁਜਾਵੈ॥ ਨਿਰਭੈਜਾਇਕਹੀਕਰਵਾਵੈ॥ ੮॥ ਯੈਸੁਨਿਕੈਬ
 ਤੀਯਾਨਿਤਜਾਵੈ॥ ਲਕਰੀਪਾਸਲੂਟਲੈਆਵੈ॥ ਕਿਰਸਾਕਹੁ
 ਹਨਨਾਦੇਗੀ॥ ਮਾਰਿਕੂਟਕੈਲੂਟਸੁਲੇਗੀ॥ ੯॥ ਸੰਗਤੁਆਵਤਕੋ
 ਜੋਭੈਰੋਕੈ॥ ਸਿੱਖਜਾਸੰਤਕਹਜਹਤਹਟੈਕੈ॥ ਤਾਪਰਕਰਤੁਖਾਲਸਾ
 ਪਾਈ॥ ਲੂਟਮਾਰਿਹਥਮੇਜੋਭੁਆਈ॥ ੧੦॥ ਨਿਜਾਦਿਨਇਹਬਿ
 ਧਬਜੋਤਬਨਵੈ॥ ਸਰਬਦੇਸੁਹਨਪ੍ਰਮਮਚਾਵੈ॥ ਯਾਤੇਦੁਖੀਭਯੋ
 ਸੰਸਾਰਾ॥ ਨਿਜਰਾਜਨਪੈਜਾਇਪੁਕਾਰਾ॥ ੧੧॥ ਰਾਜੇਅਧਿਕਜਰੈ
 ਮਨਮਾਹੀ॥ ਤਿਨਕਾਚਲੈਜੋਰੁਕਛੁਨਾਹੀ॥ ਯੈਲਖਕਰਿਤਿਨਕੀ
 ਨਬਿਚਾਰਾ॥ ਚਲੈਸਾਹਤਟਕਰੈਪੁਕਾਰਾ॥ ੧੨॥ ਤਿਨਕੀਸੈਨਾਅ
 ਧਿਕਲਾਵੈ॥ ਇਨਕੋਮਾਰਿਸੁਦੂਰਭੁਠਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਮੇਸੀਭਾਂਤਿ
 ਬਿਚਾਰੋ॥ ਤਹੰਜਾਨਕੋਕੀਨਤਿਯਾਰੋ॥ ੧੩॥ ਦੇਹਰਾ॥ ਚੀਜਦੇ

ਸਾਵਗਬਿਬਿਧਲੈਤਹਕੋਕੀਨਪਿਯਨਾ॥ਅਲਪਾਦਿਵਸੁਕ
 ਛੁਪਾਇਕਰਿਤਹਾਂਪਹੁਚੇਆਨਾ॥੧੪॥ਚੌਪਈ॥॥ਦਿੱਲੀ
 ਬਾਦਿਸਾਹਪਹਿਆਏ॥ਹਾਥਜੋਰਿਅਤਹੀਪਿਪਘਆਏ॥ਕਾ
 ਜੀਮੁਫਤੀਲੈਨਿਜਸੰਗਾ॥ਪ੍ਰਾਪਤਿਭਯੋਸੁਜਹਾਂਉਰੰਗਾ॥੧੫॥
 ਭਾਂਤਿਭਾਂਤਿਕੈਦੁਖਤਪੁਕਾਰੇ॥ਹਜਰਤਹਮਰੋਨਿਆਉਨਿਹਾਰੇ
 ॥ਯੈਸੁਨਿਸਾਹਸਭਾਮਧਿਕਹਾ॥ਏਫਗੀਯਾਦੀਕਾਪਰਅਹ
 ॥੧੬॥ਲੋਗਨਸਾਹਸਲਾਮਤਿਕਹੀ॥ਭੀਮਚੰਦਗਿਰਪਤਿਏ
 ਹਅਹੀ॥ਰਾਜਨਿਸਰਬਸਿਰੋਮਾਟਿਜਾਨਹੁ॥ਰੈਯੰਤਸਾਹਕ
 ਦੀਮਪਛਾਨਹੁ॥੧੭॥ਫਰਿਯਾਦੀਕਾਪਰਯਹਭਯੋ॥ਹਾਥ
 ਜੋਰਹਾਜੈਤਬਕਯੋ॥ਨਨਕਕੀਗੰਦੀਪਰਜਾਨਹੁ॥ਸੋਢੀਗ
 ਮਦਾਸਪਹਚਾਨਹੁ॥੧੮॥ਤਾਕੋਨਤੀਪ੍ਰਗਟਭਈਜੈ॥ਗੋ

੨੩੨

ਬਿੰਦਾ ਸਿੰਘ ਸੁਨਾ ਮੁਕਹੀ ਜੀ॥ ਪੁਰਬ ਤੇ ਪ੍ਰਥਮੇ ਵਹਾ ਮਾਯੋ॥ ਹਮਰੇ
 ਸਨ ਮੇਠਹਾਯੋ॥ ੧੯॥ ਸੀਨ ਨ ਕਕਾਧਾ ਮਪਛਾਨੀ॥ ਹਮਨੈ ਤਾਸੇ
 ਕਛ ਨ ਬਖਾਨੀ॥ ਫੈਲ ਗਯੋ ਜਬਹੀ ਲਖ ਪਾਯੋ॥ ਹਿਯਾ ਤੇ ਮਾਰਿ ਸੁਦੁ
 ਰਉਠਾਯੋ॥ ੨੦॥ ਸਾਰ ਮੇਰੇ ਪੁਨਿ ਚਲਿ ਗਯੋ॥ ਤੁਹਾਂ ਸੁਧੁ ਮਮਚਾਵੁ
 ਤਰੁਯੋ॥ ਸਾਰ ਮੇਰਾ ਕਰਿਉ ਪਰਲਾ॥ ਤਿਹ ਠਾਂ ਕਿਲਾ ਅਧਿਕ ਬਰੁ
 ਲਾ॥ ੨੧॥ ਸਿਰੀ ਨਗਰ ਕੋ ਤਲੈ ਦਬਾਯੋ॥ ਨਾਹਿਨ ਪਤੀ ਹਾਥ ਪਰਚਾ
 ਯੋ॥ ਤਿਹ ਠਾਂ ਹਮ ਸੋ ਕਹੀ ਲਗਾਈ॥ ਮਾਰਿ ਗਵਸ ਭੁਦਏ ਭੁਜਾਈ॥ ੨
 ੨॥ ਰਾਜਾ ਖਾਸ ਹਰੀ ਚੰਦ ਮਾਯੋ॥ ਅੰਬੀ ਨ ਕਾਗਣ ਤ ਬਿਚਾਯੋ॥
 ਸਹਸ ਪਾਂਚ ਪਾਣ ਸੁਬੀਗਾ॥ ਵਾਸੀ ਨਗਰ ਦਾ ਮਲੇ ਪੀਗਾ॥ ੨੩॥
 ਤੇ ਸੁਭਹੀ ਤਿਹ ਜਾਉ ਨ ਮਾਰੇ॥ ਭੁੰਤਿ ਭੁੰਤਿ ਅੰਸੁ ਭਟ ਸੰਘਾਰੇ॥ ਤਵ ਨੈਠ
 ਵਰਬਹੁਰ ਚਲਿ ਮਾਯੋ॥ ਮਾਨ ਦਗੜ ਤਿਨ ਨਗਰੁ ਬਸਾਯੋ॥ ੨੪॥ ਪੁ

ਸਕਾਲਿਕਾਕੀਤਿਨਿਕੀਨੀ॥ਤਾਸਹਿਝਾਇਖੜਗਬਰਲੀਨੀ॥ਤਾ
 ਤੇਭਯੋਅਧਿਕਬਲਵਾਨਾ॥ਕਰਮਾਤਿਜੁਤਨਿਪੁਨਨਿਧਾਨਾ॥੨੫
 ॥ਪੁਨਤਿਨਅੰਰੈਬੋਤਬਨਯੋ॥ਪ੍ਰਗਟਆਪਨਾਪੰਥਚਲਾਯੋ॥
 ਧਯੋਖਾਲਸਾਤਾਕਰਨਮਾ॥ਜਾਸਮਾਅੰਗੀਕਿਤਠਾਮਾ॥੨੬
 ॥ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦੇਊਮਾਤਿਡਾਗੀ॥ਅੰਰੈਹਤਜਗਤਬਿਸਤਾਗੀ॥ਸਿੱਖ
 ਕਯੋਤਿਨਸਤੁਸੀਸਾਰਾ॥ਧਯੋਖਾਲਸਾਨਾਮੁਸੁਧਾਰਾ॥੨੭॥ਚਰਬ
 ਰਨਇਕਜਾਤਿਨਕੀਨੋ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਿਜਉਪਦੇਸਸੁਦੀਨੋ॥ਗਿਰਨ
 ਯਕਹਮਸਰਬਬੁਲਾਏ॥ਹੋਰੁਖਾਲਸਾਯੋਫੁਰਮਾਏ॥੨੮॥ਰਾਜਜੈ
 ਗਤੁਮਕਹਮੇਦੀਨੋ॥ਅੰਤ੍ਰਪੰਤੁਮਰੇਸਿਰਕੀਨੋ॥ਸਕਲਗਹਿਤਹਮ
 ਗੀਉਰਪਗੀਯੋ॥ਬਾਦਿਸਾਹਲਰਬੋਸੀਗਕਗੀਯੋ॥੨੯॥ਚਵੁਗੰਤੇ
 ਯਮਨੀਨਰਪਾਲਾ॥ਤੁਮਕੋਸਰਬਭਰੰਗੀਹਾਲਾ॥ਹਮਰੇਸਿੱਖਅਹੋ

ਤੁਮਆਈ॥ ਜਹਤਹਕੀਜੈਭੂਮਠਕੁਰਾਈ॥੩੦॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਖੜ
 ਗਕੇਤਮਰੁਕਾਲਕਾਮੇਰੇਤਈਜਹਾਇ॥ਮਿਅਬਸਫਾਮਲੇਛਕੀ
 ਦੈਹੋਅਬੈਉਠਾਇ॥੩੧॥ਰਸਾਟੁਲਛੰਦਾ॥ ॥ਉਨੈਧਾਰਜੇਗਾ॥
 ਹਨਜੇਤਾਤਮੇਗਾ॥ਲਵੇਗਾਸੁਬੈਗਾ॥ਨਹੀਬਾਤਗੀਗਾ॥੩੨॥ਅਸੰ
 ਬੈਨਗਾਯੋ॥ਸਭੈਕੂਸੁਨਯੋ॥ਨਹੀਬਾਤਛਾਨੀ॥ਸੁਨੈਸਾਹਕਾਨੀ॥
 ॥੩੩॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਹਮਨੈਸੁਨਯਹਬਾਤਨਮਾਨੀ॥ਹਜਰਤਸੋਬਿ
 ਗਰਤਪਹਚਾਨੀ॥ਤਾਤੇਹਮਪਰਕੋਪਤਭਯੋ॥ਸਗਰੇਦੇਸਛਾਹਮੁਰ
 ਕਯੋ॥੩੪॥ਹਮਰੈਪੈਵਹਸਧਯੋਨਜਾਈ॥ਬਾਦਿਸਾਹਕੀਸਰਨ
 ਤਕਾਈ॥ਅਬਹਮਰੋਉਪਹਾਲਾਕੀਜੈ॥ਮਾਨਦਗੜਹਮਕੋਲੈਦੀ
 ਜੈ॥੩੫॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਤਾਤੇਹਮਅਤਿਦੁਖਤਰੈਆਇਹਜਰਤਪਾ
 ਸਾ॥ਜੋਭਾਵੈਸੋਕੀਜਿਯੈਹਮਗੀਏਅਰਦਾਸਾ॥੩੬॥ਚੌਪਈ॥

ਕੈਹਮਰੋਉਪਗਲੋਕੀਜੈ॥ ਨਤਰੁ ਬਿਦਾਤਹਾਕਹਦੀਜੈ॥ ਚਲਿਹਮ ੨੩੪
 ਤੀਰਤਵਨਕੇਜਾਵੈ॥ ਜੋਭਾਖੈਸੋਬੋਤਬਨਾਵੈ॥ ੩੧॥ ਜੋਰੈਯਤਮ
 ਪਨੀਇਹਜਾਨਹਾ॥ ਤੋਤੁਮਹਮਰੋਹਾਲੁਪਛਾਨਹਾ॥ ਇਹਬਿਧਜਬੈ
 ਸਾਹਸੁਨਪਾਯੋ॥ ਅਧਿਕਕੋਪਕੈਬਦਨਅਲਾਯੋ॥ ੩੨॥ ਦੋਹਰਾ
 ॥ ਨਿਰਖਸਾਹਚਹੂੰਓਗਮੇ॥ ਮੇਸੇਕਹੈਅਮਰੀਕਾਗ॥ ਮੇਅਬ
 ਤਾਕੀਦੇਖਹੂੰਦਿਖੁਕੈਸੀਤਰਵਾਗ॥ ੩੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ॥ ਬੀਗਮ
 ਮੀਰਬਡੇਉਮਹਾਵਸੁਸੈਯਦਸੇਖਜਹਾਂਅਧਿਕਾਈ॥ ਖਾਨਪਠਾਨ
 ਮਹੀਪਬਡੇਜਿਹਆਠਦਿਸਾਖਰੇਗਥਮਿਲਾਈ॥ ਯੈਚਹੂੰਓਗਨਿ
 ਹਗਦਿਲੀਸਰਬੀਰਨਕੋਬਿਧਯਾਫੁਗਮਾਈ॥ ਕੌਨੁਬਲੀਇਹ
 ਬੀਚਸਭਾਜੋਉਪਾਨਚਬਾਇਗੁਰੂਪਰਜਾਈ॥ ੪੦॥ ਸਵੈਯਾ॥
 ਖਾਨਲਹੌਰਪਤੀਬਰਨਾਯਕੁਠਾਢਹੁਤੋਤਬਹੀਤਿਹਠਾਉ॥ ਜੋਗਸੁ

ਹਾਥਕਰੀਸਜਦਾਤਿਨਸਾਹਸਲਾਮਤਿਜੂਮਮਜਾਂਊ॥ਅਮਾਇਸੁ
 ਰੋਇਤਮਾਰਿਰੁਹੈਨਹੀਆਪਹਜੁਰਸੁਬੰਧਲਿਅਊ॥ਕੇਤਕੁਗੇ
 ਬਿਦਸਿੰਘਬਲੀਮਮਰੂਮਸਿਨਾਮਕੋਧੁਗਮਿਲਾਊ॥੪੧॥ਅਮਿ
 ਲਾ॥ ॥ਜਬੈਸਾਹਇਹੁਤਾਂਤਿਬਚਨੁਸੁਨਪਾਇਯੋ॥ਹੈਗਜਦ
 ਏਅਨੇਕਸੁਬੀਰਗੀਝਾਇਯੋ॥ਪੁਨਹਜਰਤਾਇਮਕਹੀਸੁਬੇਗਸਿਧ
 ਗੀਯੋ॥ਹੋਭੀਮਚੰਦਗਜਾਕੋਕਾਜਸਵਾਗੀਯੋ॥੪੨॥ਦੋਹਰਾ॥
 ਹੈਗਜਬਿਬਿਧਸਿੰਗਾਰਿਕੈਸੈਨਦਈਅਪਾਗ॥ਗਗਨਉਰੁਗਕੋ
 ਊਗਨਸਕੈਉਨੈਨਪੇਯਤਪਾਗ॥੪੩॥ਸਵੈਯਾ॥ ॥ਪੂਰਬਦੰਛਨ
 ਪੰਜਮਿਲਯੋਦਿਸਪੰਛਮਕੀਬਹੁਸੈਨਬੁਲਾਈ॥ਹਿੰਦਸਤਾਨਜ
 ਹਾਨਚਲਯੋਸਤਸੁਬਾਅਮੀਰਮਹਾਂਅਧਿਕਾਈ॥ਕੋਪਮਲੇਛਰ
 ਕੇਅਮਗਨੈਇਮਦੰਦਤਦੋਲਸੁਬੇਲਬਜਾਈ॥ਮਾਰਗਜੋਨਸੁਗੀਨ

ਕਰੈ ਜਲਕੁ ਪੁਨਾਵੀ ਸਰਸੁ ਖਤ ਜਾਣੀ॥ ੪੪॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਕਾਪਤ ੨੩੫
 ਸਕਲ ਪਰਨਿਭੀ ਭਾਰਾ॥ ਸੂਰਜੁ ਗਗਨ ਨਜਾਤ ਨਿਹਾਰਾ॥ ਨਿਰਖ
 ਲੋਗ ਉਚਰਤ ਨ ਰਨਾਹੀ॥ ਕਾਪਰ ਕੁਪਯੋ ਸਹਨ ਸਹ ਭਾਹੀ॥ ੪੫॥
 ਅਸ ਕੋਊ ਨਹਿ ਨ ਬੀਰਨ ਵਖੰਡਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਜਰਤ ਸੰਗ ਕਰੈ ਪਮੰਡਾ॥
 ਦਸੋ ਦਿਸਾ ਬਲ ਕੈ ਜਿਹ ਜੀਤੀ॥ ਕਵਨ ਤਵਨ ਸੋ ਕਰੈ ਅਨੀਤੀ॥
 ॥ ੪੬॥ ਚੌਹਰਾ॥ ॥ ਸਕਲ ਪ੍ਰਬਲ ਦਲ ਤਵਨ ਕੋ ਕਿਤ ਕਵਿ ਵਸ
 ਕੋ ਪਾਇ॥ ਦੇਸ ਬਾਵਨੀ ਕੋ ਬਿਖੇ ਸੀਰੰਦ ਪਹੁ ਚੋਆਇ॥ ੪੭॥ ਸ
 ਹਰ ਸਿਰੰਦ ਹਿ ਕੋ ਬਿਖੇ ਜਬ ਉਤਰੇ ਤੇਊ ਮਾਨ॥ ਸਕਲ ਭੇਵ ਯਹ ਤ
 ਵਨ ਕੋ ਸੰਗਤ ਸੁਨਯੋ ਸੁਜਾਨ॥ ੪੮॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਪੁਰਸੰਗਤ ਮਿ
 ਲਿਕ ਕੋ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਗੁਪਤ ਬਾਂਤ ਕਛੁ ਲਿਖੋ ਸੁਧਾਰਾ॥ ਇਤ ਯਹ
 ਲੋਗ ਭੇਦੁ ਨਹੀ ਪਾਵੈ॥ ਉਤੈ ਸੁਚੇਤ ਪ੍ਰਭੁ ਦ੍ਰੋਜਾਵੈ॥ ੪੯॥ ਇਹ ਬਿ

ਧਿਕੈ ਤਿਨ ਬਾਤ ਬਨਾਈ॥ ਗੁਪਤ ਕਥਾ ਲਿਖਿ ਏਤੈ ਪਠਾਈ॥ ਦੰਛ
 ਨ ਦੇਸ ਪ੍ਰਭੂ ਇਕੁ ਨਾਇਕੁ॥ ਸਕਲ ਦੇਸੁ ਜਾਕੋ ਏਹ ਪਾਇਕੁ॥ ੫੦॥
 ॥ ਗਾਵੁ ਗਾਟ ਅਗਿ ਪਿਤ ਸੋਭਾਤਾ॥ ਤੋਨੈ ਪ੍ਰਸਤਨ ਗੁਰ ਬਖਿਯਾਤਾ॥ ਸੋ
 ਪੁਨਿ ਨਿਰਖਤ ਵਨ ਕੀਨ ਗਗੀ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੇ ਮੱਧਿ ਉਜਗਗੀ॥ ੫੧॥
 ॥ ਹਰਖ ਵਾਨ ਤੁਮ ਪਰਵਹੁ ਭਯੋ॥ ਟਾਂਡੁ ਸੁਜੋਰ ਮਧਿ ਕਤਿ ਨ ਲਯੋ॥ ਏ
 ਕ ਗੁਲਾਮ ਸੀ ਗਦੈ ਭਾਗੋ॥ ਭੇਜਿ ਮੱਧਿ ਕੋ ਪੁਜੀਯ ਧਾਗੋ॥ ੫੨॥ ਸ
 ਕ ਵਨ ਲਪੁਕ ਨਾਲ ਅਨੇਕਾ॥ ਸੁਤਨ ਲਗ ਜਨ ਨਾਲ ਬਸੇਕਾ॥
 ਸੋਦਾਸਾਰ ਕਰਨ ਕੇਕਾ ਜਾ॥ ਮਾਯੋ ਏਹੈ ਗਗੀ ਬਾਨਿ ਵਾਜਾ॥ ੫੩॥ ਤੁਮ
 ਆਕੋ ਆਦਰੁ ਸੁਭ ਕਰੀਯੋ॥ ਲੋਹਾ ਮਧਿ ਕਭੇਟ ਇਹ ਧਰੀਯੋ॥ ਟਾਂ
 ਭਾਗੈ ਪ੍ਰਭੂ ਯਾ ਸੀ ਗਭਾਗੋ॥ ਤੁਮ ਅਪਨੇ ਨਿਜ ਬਿਰਦ ਸੀ ਭਾਗੋ॥ ੫੪॥
 ॥ ਯਾ ਅਦਰ ਕੋ ਸਰਬ ਸਮਾਨਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਕਰ ਬੋਧਿ ਪਨਾ॥ ਓ

ਹੀਪਤਿਯਾਬਿਗਸੇਅਹੁਭੇਦੁਸਭੇਤਿਨਕੋਲਖਪਾਯੋ॥ਸ੍ਰੀਮੁਖਸੰਗ
 ਤਿਧੀਨਕਹਯੋਸਭਭੇਦੁਦਿਵਾਨਮੇਛੋਰਸੁਨਾਯੋ॥੬੦॥ਚੌਪਈ॥
 ॥ਭੀਮਚੰਦਨਾਇਕਗਿਰਜੇਈ॥ਦੁਖਤਸਾਹਪੈਗਯੋਸੁਸੋਈ॥
 ਤਾਕੀਸੈਨਾਮਮਿਤਚਢਾਈ॥ਅਯੋਬੋਗਹਮੁਪਰਧਾਈ॥੬੧॥
 ਤੁਮਚਿੰਤਾਮਨਮੇਜਿਨਕਰੋ॥ਸਾਮੁਹਿਜੁੰਧਖਲਨਸੋਲਰੋ॥ਜੋਜਿ
 ਤਹੈਜਸੁਦ੍ਰੈਜਗਮਾਹੀ॥ਜੁਝੈਸ੍ਰੀਹਰਿਪੁਰਿਕੋਜਾਂਹੀ॥੬੨॥ਇਹਸਮੁ
 ਅਵਰਬਾਤਨਹਕਾਈ॥ਦੀਨਮਜਬਕੋਜੁੰਧਸੁਭਾਈ॥ਨਿਰਭੈਰੈ
 ਕਰਬਾਹੈਅੰਸਾ॥ਈਤਊਤਹੈਸੀਜਗਜੰਸਾ॥੬੩॥ਛੱਤ੍ਰੀਕੋਦੁਰਲ
 ਭਏਮਾਹੀ॥ਜੁੰਧਸਮਾਨਅਵਰਪੁਨਨਾਹੀ॥ਜੇਤਕਪਗਸਨਮੁਖ
 ਪ੍ਰੈਲਰਹੀ॥ਤੇਤੁਕਬਰਖਸੁਰਗਫਰਫਰਹੀ॥੬੪॥ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ
 ॥ਜਿਤੇਬ੍ਰਿਦਲੋਹਾ॥ਗਿਰੈਆਗਓਹੁ॥ਬੁਗੈਜਾਬਿਕੁਠਾ॥ਨਹੀਬ ०

ਤਤ੍ਵੰਗਾ॥ ੬੫॥ ਤਬੈਯੋਓਚਾਗੀ॥ ਕਗੀਜੁੰਧਤਾਗੀ॥ ਭਏਯੋਪ੍ਰਸੰਨ ੨੩੭
 ॥ ਕਹੈਕਾਲਪੀਨਾ॥ ੬੬॥ ਚਿਰੇਲੈਲਿਖਾਏ॥ ਸੁਬੀਰਿਬੁਲਾਏ॥ ਭੁ
 ਗੇਸਾਰਥਾਨਾ॥ ਦਏਬਾਂਧਜੁੰਨਾ॥ ੬੭॥ ਸਵੈਯਾ॥ ॥ ਯੋਸੁਓਚਾਰ
 ਦਿਯਾਹਦਿਵਾਨਮੇਜੁੰਧਸਮਾਜੁਤਿਯਾਹਸੁਕੀਨੋ॥ ਆਯੁਧਕੋਦਿਅ
 ਪਾਠਅਨੁਪਮਚਾਪਤਿਸੁਲਨਿਖੰਗਨਵੀਨੋ॥ ਤੇਪਤੁਫੰਗਾਕ੍ਰਿਪਾਨ
 ਸਿਲੀਮੁਖਦਾਰਜਮੰਦਰਹੈਬਹੁਲੀਨੋ॥ ਆਪਾਸਿੰਗਾਰਦਯਾਨਿ
 ਧਿਸਾਹਿਬਖਾਲਸਕੋਬਿਬਿਧਾਨਿਜਦੀਨੋ॥ ੬੮॥ ਚੋਪਈ॥
 ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਦੈਸਸਤਨਵੀਨੋ॥ ਨਿਜਨਿਜਠੋਰਬੀਗਦੇੜਕੀਨੋ॥
 ਤੁਮਕਤੋਪਜੈਬੁਰਅਪਾਗਾ॥ ਸਕਲਮੋਰਚਾਬਾਂਧਸੁਧਾਗਾ॥ ੬੯॥ ਰ
 ਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਸੁਨੀਯੋਸੁਬਾਨੀ॥ ਸਭੈਠੋਰਥਾਨੀ॥ ਭਏਪ੍ਰਤ
 ਜੋਈ॥ ਅਰੰਪੇਸੁਢੋਈ॥ ੭੦॥ ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦਾ॥ ॥ ਸੁਨੇਯੋਸੁ

ਬੈਨਿਭਏਬੀਰਲਾਲੀ॥ਜਿਤੇਸੁਮਸੇਫੀਫਿਰੈਯੋਬਿਹਾਲੀ॥ਸੁਨੈਸੋਇ
 ਏਕੰਦੁਤੈਪਾਸਜਾਈ॥ਕਰੰਕੰਪੁਛਾਤੀਮਨੇਮੀਚੁਆਈ॥੧੧॥ਸਦੈ
 ਯਾ॥॥ਰਤਬਿਤੀਤਸੁਪ੍ਰਾਤਭਈਜਬਸੀਅਰਣੇਸਚਢੋਸੁਖ
 ਦਾਈ॥ਹੋਇਸੁਚੇਤਸਿਰੋਮਣਸਾਹਿਬਬੈਠਤਭੇਪੁਰਮਾਨਦਆਈ॥
 ॥ਰੂਪਅਨੂਪਸੁਪੰਬੁਬਿਲੋਕਕੈਯੋਉਪਮਾਕਬਿਦਾਸਸੁਨਈ॥ਮ०
 ਨਹੁਭਾਨਉਦਾਚਲਪੈਗਿਰਾਜਤਹੈਮਨਮੋਦਬਢਾਈ॥੧੨॥ਇ
 ਤਜਾਨਦਯਾਨਿਧਤਯਾਰਭਯੋਉਤਦੂਤਨਕੇਦਲਕੂਚਕਰਕੋ॥ਸ
 ਭਦੇਸਲੋਤਿਨਸਾਥਕਿਧੋਨਿਜਰਾਜਨਕੋਅਹੁਮੈਰਸਕੋ॥ਥਰ
 ਹੱਲਭਯੋਸਭਹੀਧਰਉਪਰਏਕਬਦੰਨਨਜਾਤਰਕੋ॥ਪੁਨਰੋਪਰ
 ਹੋਸੁਪਿਛਾਰਉਨੈਇਤਮਾਗਲਮਾਨਇਤੈਸੁਲਕੋ॥੧੩॥ਬਾਜ
 ਤਹੈਕਰਨਾਦਭਯੋਕਰਬੀਬਕਿਧੋਸੁਤਹੀਸੁਨਗਾਰੈ॥ਰਾਜਨਕੋਅ

ਗੈਤ ਅਯੋਇਤ ਦੂਤਨ ਕੋ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਅਪਾਹੀ ॥ ਸਿੰਧ ਜਗਾ ਜਿ ਮਸਾ ੨੩੮
 ਜ ਅਣੀ ਘਨ ਜਜਾ ਮਸੂਓ ਪਰ ਕੀਨ ਤਿਯਾਗੇ ॥ ਸੇਰਨ ਕੋ ਦਲੁ ਘੇਰਲ
 ਯੋਜਨ ਕੈ ਮਿਰਗਾ ਵਲ ਕੋ ਪੁਹ ਜਾਗੈ ॥ ੧੪ ॥ ਅਤ੍ਰਿੰਲਾ ॥ ॥ ਗੁਜਰੀ
 ਘੜਾ ਵਰੀ ਕਸਭ ਪਾਇਯੋ ॥ ਸੈਯਦ ਸੇਖ ਪਠਨ ਮੁਗਲ ਮਿਲਿਅ ०
 ਇਯੋ ॥ ਸਕਲ ਜਗਤ ਮੇਹਿ ਦਤੁਰ ਕਜੇ ਜਾਨਿਯੋ ॥ ਹੋਸਹਨ ਸਾਹੁ ਪ
 ਰਾਮਾਇਯੋ ਸਕਲ ਪਛਾਨਿਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ॥ ਆਗਮੁਜ ०
 ਨਿਕੋ ਦੂਤਨ ਕੋ ਗੁਰਖਾਲ ਸਕੋ ਬਿਧ ਯਾਫੁਰ ਮਾਈ ॥ ਹੋਇਤੁ ਲੈ ਬਿ
 ਬਿਧਾ ਯੁਧ ਲੈ ਸੁਨਿ ਸੀਗ ਕਰੋਇਨ ਸੀਗ ਲਗਾਈ ॥ ਜਾਇਨ ਜੀਵ
 ਤ ਸੰਤ ਸਕੋ ਹਰਿ ਭਾਂਤੁ ਹਰੇ ਹਰਿ ਕੀ ਜਿ ਮਜਾਈ ॥ ਮਾਨ ਸੁਬਾ ਕਰਿਯੋ
 ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਯੋਤ ਬਖਾਲ ਸਕੋ ਪਬਢਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥
 ਇਹ ਬਿਧ ਪਕੋ ਸੁਖਾਲ ਜਾ ਅਰਿ ਪਰ ਕੋ ਪੁਬਢਾਇ ॥ ਪਲਕਏ

ਕਲਾਗੀਨਹੀਹਨੇਸਤੁਬਹੁਭਾਇ॥੧੧॥ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥
 ਪਕੋਸਾਰੁਭਾਗਾ॥ਕਥੈਕੋਨੁਸਾਗਾ॥ਭਏਹੰਡਮੁੰਡਾ॥ਮਨੇਜੁੰਧਚੰਡਾ॥
 ॥੧੨॥ਨਚੇਮਾਸਹਾਗੀ॥ਹਸੈਭੁਤਭਾਗੀ॥ਲਏਹੰਡਨਾਲਾ॥ਫਿਰੀ
 ਜੋਗਜ਼ਾਲਾ॥੧੩॥ਸਵੈਯਾ॥ ॥ਜੋਗਨਿਭੁਤਪਿਸਾਚਪਰੀਕ
 ਲਿਨਾਰਦੁਆਨਤਹੀਸੁਨਚਯੋ॥ਬੀਰਬੁਯੰਜਸੁਕਾਕਨਡਾਕਨਗੀ
 ਧਨਯੋਚਿਤਚਾਉਰਚਯੋ॥ਹੰਡਸੁਮੁੰਡਾਬਿਥਾਰਘਨੇਪਿਖਯੋਕਵਿ
 ਨਗਰਿਭਾਵਖਚਯੋ॥ਮਾਨਹੁਕਾਲਪੁਲੈਜਨੁਸਿਮਾਮਤਿਯਾਸੁਤ
 ਮਾਰਿਇਤੈਸੁਨਚਯੋ॥੧੪॥ਝੁਲਵਾਛੰਦਾ॥ ॥ਕੋਸਕੇਬੀਚਚ
 ਹੁਓਰਪੁਰਮੰਨਦਕੇਮਚਯੋਨਿਜਜੁੰਧਅਨਭੁਤਕਾਗੀ॥ਲਰਤਹੈਖ
 ਲਸਾਅਧਿਕਚਿਤਚੈਪਿਸਯੋਕ੍ਰਿਪਾਕੇਸਿਧਕੈਦ੍ਰੈਅਗਾਗੀ॥ਪਰਤ
 ਹੈਸਾਰੁਜਨੁਮੇਘਅਨੁਹਾਰਜਯੋਮਰਤਹੈਦੁਸਟਬਰਧਨੁਰਧਾਗੀ॥ਨਿ

ਰਖਹੈਆਪਬਹਉਚਅਸਥਾਨਪੈਦਯਾਕੇਸਿੰਧਗੁਰਕੇਸਧਾਗੀ॥
 ੨੧॥ਪਹਰਜਬਏਕਤਹਲਕਯੋਨਿਜਖਾਲਜਾਤਿਨੁਕੇਆਗਮਨ
 ਆਪਜਾਈ॥ਤਬੈਤੁਪਖਾਨਨਿਜਕਾਨਪਠਾਨਕੋਜਾਸਕੀਗਨਤਨ
 ਹੀਹੈਸੁਕਾਈ॥ਬੀਰਜੋਧੀਰਸਹੀਰਬਹਨਿਰਮਲੀਬੋਲਤਿਨਤਨੈ
 ਪ੍ਰਭਜੁਸੁਨਾਈ॥ਮੋਰਚੰਬੈਠਕਾਰਿਲਰੋਖਲਦਲਨਸੋਭਾਖਯੈਬ
 ਚਨਦੀਨੇਬਿਠਾਈ॥੨੨॥ਅਕੁੰਲ॥ ॥ਅਧਿਕਮਾਰਿਤਹਪ
 ਰੀਸੁਕਿਤਕਗਨਾਈਯੈ॥ਸਹਸਬਦਨਜੋਰਟੀਯੇਪਰਨਪਾਈਯੈ॥
 ਠਟਕਰਹੇਤਬਖਲਦਲਤਾਸੁਬਛਾਇਕੈ॥ਹੋਕਦਨਬਲੀਭ
 ਟੁਲਰੈਇਨੁਸੰਗਆਇਕੈ॥੨੩॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਬੈਠਮੋਰਚਨ
 ਯੋਰਨਲਗੈ॥ਏਕਪਾਵਪਾਛੇਨਹੀਟਰੇ॥ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਪ੍ਰਭਕੋਦਲ
 ਪਰਾ॥ਖੰਡਖੰਡਲਸਕਰੁਸਭਕਰਾ॥੨੪॥ਬੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦ॥

੨੩੯

ਤਬੈ ਆਨ ਆਗੈ ਸੁਮੇਦਾਨ ਮਾਹੀ॥ ਭਯੋ ਆਨ ਠਾਢੇ ਸੁਬਾਤੈ ਨਤਹੀ॥
 ॥ ਕਹੈ ਬੈਨ ਆਛੈ ਇਨੁ ਕੋ ਸੁਨਾਈ॥ ਬਿਠੋ ਕੋਨ ਆਗੈ ਗਿਰ ਪੇਸੁ
 ਆਈ॥ ੮੫॥ ਮਹਾਂ ਚੰਗ ਬਾਂਧੇ ਲਏ ਬੀਰ ਸੰਗਾ॥ ਫਿਰੈ ਚੰਗ ਪੱਤੰ
 ਜਿਸੈ ਪੇਅ ਭੰਗਾ॥ ਦਿਪੇ ਚਾਰੂ ਛੰਡੈ ਸਿਤੀ ਸੀ ਸਭਾਗੀ॥ ਕਹੇ ਪੰਬਰ
 ਟਮੁਝੈ ਸੋਊ ਚਾਗੀ॥ ੮੬॥ ਕਹੀ ਗੋਤ ਪਾਲਿ ਸੁਬੈ ਕੋ ਸੁਨਾਈ॥ ਇਹੀ ਅ
 ਪਬੈ ਠੇਗੁਰੂ ਨਾਥ ਗਈ॥ ਜਹਾਂ ਜੰਗ ਜੂਟੈ ਅਰਿ ਸੰਗ ਜਾਨੈ॥ ਕਬੈ
 ਪਾਵ ਪਾਛੈ ਫਿਰੈ ਨ ਪ੍ਰਮਾਨੈ॥ ੮੭॥ ਕਲੀ ਮੁਲ ਸਾਹਿ ਇਸੈ ਜਾਨਲੀ
 ਜੈ॥ ਸਦਾ ਸੋ ਅਜੀਤ ਅਭੀਤ ਲਖੀ ਜੈ॥ ਮਨੈ ਬੁਧ ਸਿਧੀ ਬਡੇ ਖੰਗ
 ਧਾਗੀ॥ ਭਯੋ ਅਸਹੈ ਗਾਨੁ ਦ੍ਰੋਹ ਦੁਤਾਗੀ॥ ੮੮॥ ਤਿਲ ਕਾ ਛੰਦਾ॥
 ਬਹੁ ਬੀਰ ਪਾਨੈ॥ ਜਿਹ ਦਾਸ ਬਨੈ॥ ਨਿਜ ਸੋਭ ਧਰੈ॥ ਪਿਖ ਕਾ ਮਜ
 ਗੈ॥ ੮੯॥ ਇਹ ਭਾਂਤ ਸੁਨੈ॥ ਨਿਪ ਭੀ ਮਭਨੈ॥ ਸੁਨ ਦੂਤ ਕੁਪ ਜੋ ਪਗ

ਧਾਰੁਪਯੋ॥ ੯੦॥ ਤੋਟਕਛੰਦਾ॥ ॥ ਤੁਪਦਾਰਤਬੈਸੁਬੁਲਾਇਲ ੨੪੦
 ਏ॥ ਬਚਨਾਤਿਨਕੋਇਹਭਾਂਤਿਕਏ॥ ਨਿਜਗੋਰਨਮਾਰਪਨੀਸੁਕਰੈ
 ॥ ਇਹਦੇਹੁਓਠਾਇਮਬੈਸੁਪਰੈ॥ ੯੧॥ ਕਿਹਭਾਂਤਿਖਾਇਤਬੈ
 ਠਹਰੀ॥ ਤੁਰਜਾਇਦੁਰੈਸੁਕਹੀਰੁਕਹੀ॥ ਤੁਪਦਾਰਨਜੋਇਮਬੈਨ
 ਸੁਨੇ॥ ਪਪਨਸਾਵਨਜੋਤੁਮਤੋਨਹਨੈ॥ ੯੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਲੈਅ
 ਗਜਾਅਵਨੇਸਕੀਕੁਪਤਭਏਤੁਪਦਾਰ॥ ਸਰਬਓਰਧਰਮਨਲ
 ਕੀਲਗੀਹੋਨਤਬਮਾਗ॥ ੯੩॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਗਰਜਤਭਈਸੁ
 ਤੁਪਅਪਾਰਾ॥ ਪੁਹਮੀਗਗਨਨਜਾਤਨਿਹਾਰਾ॥ ਅੰਧਧ੍ਰਿਪਉਤੀ
 ਦ੍ਰੋਗਯੋ॥ ਗਥੁਪਸਾਰਾਵਿਸਟਨਅਯੋ॥ ੯੪॥ ਤਬੈਖਾਲਜੇਸੁਮ
 ਤਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਕਰੀਹਜੁਰਮੈਸਮਰਦਾਸਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਸਾਹਿਬ
 ਅਵਤਾਰੀ॥ ਅਮਨਤਠਵਰਦ੍ਰੋਬਹੈਸੁਧਾਰੀ॥ ੯੫॥ ਅਧਿਕਮਿਦ ०

ਨਉਚਲਖਪਾਈ॥ ਮਾਰਿਤ ਦੁਸਟ ਤੋਪ ਮਾਧਿਕਾਈ॥ ਤਾਤੇਹਮਸ
 ਤੁਝਿਨਤੀਕਹੈ॥ ਅਨਤੁਠੋਰਸਾਹਿਬਰੈਬਹੈ॥ ੬੬॥ ਆਗੈਜੇਪ੍ਰ
 ਤਕੀਸੁਰਜਾਇ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕਰਬੋਚਿਤਚਾਇ॥ ਭੁਲੇਕਾਜਬਰ
 ਨਤੁਇਹਦਾਸਾ॥ ਜਿਮਸਤਿਗੁਰਕੋਹੋਇਬਿਲਾਸਾ॥ ੬੭॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ॥ ਅੰਚੁਰਮਲਖਮਨੰਤਗਤਿਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਹਰਿਗਾਇ॥ ਪ੍ਰਗਟ
 ਸੰਗਿਸੁਖਾਲਸੇਮੇਸੇਕਯੋਸੁਨਾਇ॥ ੬੮॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਗਮਕੋ
 ਸਰਬਲੋਹਕੀਰੰਛਾ॥ ਖੜਗਕੇਤਹਮਰੇਸਦਪੰਛਾ॥ ਸਰਬਕਾਲਹ
 ਮਰੇਚਹੁਰੰਗਾ॥ ਭੇਟਨਸਕਤਜਾਸਕਹਗੋਰਾ॥ ੬੯॥ ਕਾਲਕੋਚਹਮ
 ਨੈਗਰਡਾਕੋ॥ ਤੈਈਤਾਪੁਜਿਹਸਾਰੁਬਿਦਾਕੋ॥ ਬ੍ਰਹਮਕਵਚਧਾਕੋ
 ਮਮਰਿਦਾ॥ ਸਾਰੁਨਸਕਤਿਜਾਸਕਹਭਿਦਾ॥ ੭੦॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦ
 ॥ ਮਲੇਛੰਗਵਾਰਾ॥ ਲਵੈਜੋਰਸਾਰਾ॥ ਨਹੀਪੋਸਜਾਈ॥ ਕਰੈਕੋ

ਨਕਾਈ॥੧੦੧॥ਰਹੈਬੈਠਤਾਹੀ॥ਉਠੇਨਾਸੁਆਹੀ॥ਤਬੈਤੋਪਖਾ ੨੪੧
 ਨਾ॥ਚਲਯੋਭਾਂਤਨਾ॥੧੦੨॥ਤੁਲੈਜੋਚਲਾਈ॥ਗੁਲਾਕਾਸਜਾ
 ਈ॥ਨਭੈਜੋਚਲਾਵੈ॥ਗਿਰੀਪੈਰਆਵੈ॥੧੦੩॥ਚੋਪਈ॥ ॥
 ਜਬਉਪਰਵਹਤੋਪਚਲਾਹੀ॥ਚਰਨਪੰਥਾਕੇਗੋਰਾਪਾਂਹੀ॥ਇਹਬਿ
 ਧਪਚੀਮਲੇਛੀਸੈਨਾ॥ਉਠੇਨਤਤੋਪ੍ਰਭਬਰਮੇਨਾ॥੧੦੪॥ਆਪ
 ਮਲੇਛਉਤਰਗਜਆਯੋ॥ਅਨਿਕਤੋਪਤਿਨਕਰਨਚਲਾਯੋ॥ਸੁਦ
 ਪਕਛੂਪੇਸਨਹੀਗਈ॥ਲੰਜਤਸੈਨਮਲੇਛਨਭਈ॥੧੦੫॥
 ਕਰਾਮਾਤਹਿਦੁਆਹਿਆਈ॥ਕੀਯੋਸਾਰੁਨਿਜਬੰਦਤਕਾਈ॥ਤੋਰ ੦
 ਡਾਰੁਗਾਥਤੇਦਯੋ॥ਉਪਰਕਰੀਸੁਆਰਜਾਭਯੋ॥੧੦੬॥ਭੀਮਸਸੀ
 ਨਿਪਸੌਤਿਨਭਨੀ॥ਕਰਾਮਾਤੁਹਮਨੈਯਹਜਨੀ॥ਕਈਜਬਰਜੀਗ
 ਹਮਸੁਚਲਾਈ॥ਏਕਨਲਗੀਤਵਨਕੇਜਾਈ॥੧੦੭॥ਇਹਹ

ਮਨੈ ਅਚਰਜ ਜਿਯ ਜਾਨਾ ॥ ਕਰਾਖੇ ਲੁਕਾਅਲ ਹਨਿ ਧਾਨਾ ॥ ਯੋਕ
 ਹਿ ਕੈ ਵਹਨਿ ਪਕੈ ਸਾਥਾ ॥ ਸੋਨ ਸੁਭਯੋ ਅਰਿਨ ਕੋ ਨਾਥਾ ॥ ੧੦੮ ॥
 ਬਕਰਨਾਨਿ ਧਿਯਾ ਬਿਧਿ ਕੀਨੋ ॥ ਅਪਨੀ ਬੋਲ ਜਬਰ ਜੀਗਲੀਨੋ
 ॥ ਤਤੁ ਛਿਨ ਤਾਹਿ ਬੀਰ ਲੈ ਆਏ ॥ ਦਹਨੀ ਓਰ ਆਪਨਿ ਜਕਾਏ ॥ ੧
 ੦੯ ॥ ਭਈ ਆਨ ਅਸਥਿਤੁ ਹਥ ਲੈ ॥ ਨਿਕਟ ਦਯਾਨਿ ਧਸੀ ਬਰ
 ਬਲੈ ॥ ਬਿੰਜੁ ਘੋਖ ਬਾਘਨਿ ਜੁਤਾਇ ਜੈ ॥ ਜੁਲਾਓ ਪ੍ਰਗਟਿ ਜਿਹ
 ਦਿਜੈ ॥ ੧੧੦ ॥ ਕਬਿੰਤੁ ॥ ॥ ਕਿਧੈ ਸੁਭ ਬੀਸ ਹੁੰ ਕੀ ਕੀਰਤ ਪ੍ਰਗਾਸ
 ਕੀਨੋ ਕਿਧੈ ਗੁਰਮੂਰਤ ਕੀਰੰ ਛਕਸ ਦਾਈਹੈ ॥ ਕਿਧੈ ਨਿਜੁ ਕਾਲੀਦੀ
 ਨ ਦਾਲੀ ਜੁਲੀ ਨਾਲੀ ਰੁਪਧਾਰ ਜਗ ਅਕਥਕ ਹਾਈ ਬਰਦਾਈ
 ਹੈ ॥ ਗਾਢੇ ਗਢਾਹਿ ਬੇਕੋ ਖਲ ਦਲ ਦਾਹਿ ਬੇਕੋ ਸੰਤਨ ਮਹਾਇ ਬੇ
 ਕੋ ਬੇਦ ਨ ਬਤਾਈਹੈ ॥ ਅਰਿਦਲ ਘਾਇ ਬੇਕਉ ਸੀਕਟ ਮਿਟਾਇ

ਬੇਕੋਦੀਨ ਕੇ ਦਿਯਾਲ ਜੁਪੈ ਆਗਿਯਾ ਲੈਨ ਆਈ ਹੈ ॥ ੧੧੧ ॥ ਏਕ ੨੪੨
 ਰੂਪ ਧਾਰੇ ਠਾਢੀ ਮਹਾਕਾਲ ਦੂਰੇ ਦੁਤੈ ਸਾਗਰ ਮਝਾਗੇ ਬਿੰਸੁ ਨਾਥ ਨੀ
 ਬਖਾਨਿਯੈ ॥ ਤਿਤੇ ਸੰਤੁਰਾਨੀ ਭਈ ਸਾਹ ਦਭਵਾਨੀ ਪੁਨ ਬੇਦਨ ਨਿਧਾ
 ਨੀ ਕਬਿ ਬਿੰਦਗੁਨ ਗਾਨਿਯੈ ॥ ਮਹਿਖੇਸ ਅਹਿਮਾਰਿ ਧੂਮ ਹੰਛਹਿ
 ਸੰਘਾਰ ਚੰਡ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡ ਕਾਟ ਜਿਤ ਕਿਤ ਠਾਨਿਯੈ ॥ ਅਬ ਦੀਨ ਬੰਧ ਦੂ
 ਰੇ ਨਿਜ ਭਗਤ ਬਿਚਾਰੇ ਆਈ ਤੋ ਪਤਨ ਧਾਰੇ ਜਾ ਕੀ ਅਮਿਤ ਕਹਾਨਿਯੈ
 ॥ ੧੧੨ ॥ ਅਮਾਗਿ ਆਜ ਬਧਾਈ ਤਬ ਦਾਸਨ ਬਨਾਈ ਭਾਰ ਦਾਰੂ ਅੰਧ
 ਗੋਰਨ ਸਿਸਤਾਈ ਹੈ ॥ ਲਾਇਯੋ ਜਬ ਤੋ ਗਭਯੋ ਸਬ ਦਸੁ ਘੋਰ ਚਲੇ
 ਰਿਪ ਚਤੁਰੇ ਗਤ ਹਾਕੋ ਨ ਠਹਰਾਈ ਹੈ ॥ ਕਿਤ ਕਉ ਭੁਨੇ ਨ ਦਿਧਾਰੇ ਬ
 ਹਾਨੇ ਕਿਤ ਤਲੈ ਦੁਗਨੇ ਤਹਾਨਿ ਰਖਨ ਪਾਈ ਹੈ ॥ ਅਹੈ ਦਰਮਿ ਆਨੀ
 ਨਿਜ ਗੁਨ ਨ ਨਿਧਾਨੀ ਜਾ ਕੀ ਸੁਨ ਕਰਿ ਬਾਨੀ ਅਰਿਦਲ ਨ ਸਰਾਹੀ

ਹੈ॥੧੧੩॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਸਹੋਦਿਨਇਮਕਰਸੁਲਹਾਈ॥ਡੇਹਕ
 ਰਿਯੋਬਹੁਗਤਿਨਜਾਈ॥ਅਧਿਕਬੀਰਤੁਰਕਨਕੇਮਾਗੇ॥ਇਤਸਤਿ
 ਗੁਰਕੇਜੀਤਨਗਾਗੇ॥੧੧੪॥ਸੁਰਜਛਿਪਯੋਭਈਜਬਹੈਨਾ॥ਉਹਦਿ
 ਸਚਯੋਨਿਪਤਬਰਗੈਨਾ॥ਬੈਠਤਖਤਤਿਨਛਤੁਫਿਰਾਯੋ॥ਖਲਰ
 ਲਜੀਤਬਿਜੈਨਿਜਪਾਯੋ॥੧੧੫॥ਕੁਮਦੀਕੋਕਉਡਗਾਬਿਗਸਾਨੇ
 ॥ਨਿਜਨਾਇਕਕੀਜੀਤਪਛਨੇ॥ਕੁਲਟਾਤਸਕਗਤਿਮਰਉਲੂਕਾ
 ॥ਬਿਗਸਤਭਏਅਧਿਕਕਰਿਸੁਖਾ॥੧੧੬॥ਭੀਮਜਲਪਿਸੁਤਨਿ
 ਪਤਸੁਜਨਾ॥ਯੋਵਜੀਰਤਨਬਚਨੁਬਖਾਨਾ॥ਪਾਸਨਬਾਬਬੇਗਤੈ
 ਜਾਈ॥ਮੋਮੁਖਸੋਕਹਬਚਨਬਨਈ॥੧੧੭॥ਜੇਤਕਲੋਗਗੁਰੂਜੀ
 ਪਾਸਾ॥ਤੇਹੋਚੋਰਅਭੀਤਅਨਾਸਾ॥ਰੈਨਸਮੇਮੁਰਚਨਪਰਪਰਹੀ॥
 ਮਰਨਾਜਿਯਨਕੀਕਨਨਪਰਹੀ॥੧੧੮॥ਪਗੀਰੈਨਲਖਕੈਅੰਧਅ॥

ਗੀ॥ ਜੰਗਤੰਗ ਰਹੈ ਬੀਰ ਰਖਵਾਰੀ॥ ਇਹ ਬਿਪ ਜਬ ਵਜੀਰ ਸੁਨ ਪਾ २੪੩
 ਯੋ॥ ਪਲਕ ਨ ਲਗੀ ਪਾਸ ਤਿਹ ਆਯੋ॥ ਜੇ ਪਤਿ ਕਹੀ ਸੁਤਾ ਹਿਜਤਾ
 ਈ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਨਖ ਸਿਖ ਸਮਝਾਈ॥ ੧੧੯॥ ਸੁਨਤ ਪਠਨ ਮੇਸ
 ਬਿਪ ਭਾਖੀ॥ ਕਾਕੀ ਸੈਨ ਜੋਗ ਇਨ ਕਾਖੀ॥ ਹਜਰਤ ਕੋ ਸਭ ਹੀ ਦਲ
 ਸਾਗ॥ ਜੂਝ ਰਹੇ ਨਹੀ ਨੈਕ ਬਿਚਾਰਾ॥ ੧੨੦॥ ਮਾਝਿ ਲਾ॥ ॥ ਸੁ
 ਨਤ ਬਚਨ ਤਿਨ ਇਹ ਬਿਪਤ ਬੈਧ ਠਾਨਿ ਯੋ॥ ਜਿਤ ਕਦੀ ਪੁਯ ਗੁਨ
 ਸੁਜਨ ਨ ਬਖਾਨਿ ਯੋ॥ ਸਿਖ ਸਖਾਇਹ ਜਿਤ ਕਤ ਵਨ ਮਹਿ ਜਾਨਿ
 ਯੋ॥ ਹੋਇ ਨ ਕੇ ਸਭ ਹੀ ਸਿੰਘ ਸੁਨਿ ਕਟਿ ਪਛਾਨਿ ਯੋ॥ ੧੨੧॥ ਏਹਰ
 ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਧਿਕ ਪਿਵਾਇ ਕਰਿ ਕਰੇ ਖਾਲ ਸਾਸੇਇ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ
 ਸਿੰਘ ਜੋਗਰਜ ਹੀ ਪਾਛੈ ਪਗਨ ਹੀ ਹੋਇ॥ ੧੨੨॥ ਚੋਪਈ॥
 ਪੁਨ ਪਠਨ ਇਮ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ॥ ਸੁਨਿ ਵਜੀਰ ਸੁੰਦਰਿ ਮਤਿ ਸਾਰ ०

॥ ਇਨਕਾ ਅਰੁ ਜਨਕਾ ਜਾਨਹਾ ॥ ਕੈ ਜੇ ਝਗਗਾ ਪਕੋ ਬਖਾਨਹਾ ॥
 ੧੨੩ ॥ ਅਪਨੋ ਧਰਮੁ ਪਛਾਨ ਸੁਕਹੀਯੈ ॥ ਇਤ ਉਤ ਕਿ ਸੈ ਪੰਛਨਹੀ
 ਗਹੀਯੈ ॥ ਜਬ ਮੰਤ੍ਰੀ ਮੇ ਜੇ ਸੁਨ ਪਾਯੋ ॥ ਧਰਮੁ ਪਛਾਨ ਜਾ ਫੁਚਿਤ
 ਗਾਯੋ ॥ ੧੨੪ ॥ ਖਾਨਜਲਾ ਮਤ ਜਗਤ ਪਨਹਾ ॥ ਸੰਤ ਬਾਤ ਹਮਰੇ ਸੁਨ ਪ
 ਹਾ ॥ ਮਨੁ ਖਨਾਹਿ ਗੁਰੂ ਕੋ ਲਹੀਯੈ ॥ ਅੰ ਚੁਤ ਨਾਥਾ ਮਗਾਧ ਸੁਕਹੀ
 ਯੈ ॥ ੧੨੫ ॥ ਤਾ ਕੋ ਲੇਖੁ ਤਵਨ ਕੇ ਸੰਗਾ ॥ ਇਨ ਕੋ ਮਹੀ ਇਨੁ ਕੇ ਮੰਗਾ
 ਉਨ ਕੋ ਦਾਵਾ ਸਕਲ ਖੁਦਾਈ ॥ ਇਨ ਕੋ ਗਾਂਢ ਦੇ ਸੁਆਧਿ ਕਾਈ ॥
 ੨੬ ॥ ਕੋਟਿ ਚੀਜ ਨਿਯਾਮਤ ਇਨ ਮਾਵਤਾ ॥ ਏਲਖ ਕਹਿ ਜਿਯੈ ਮੇਰ
 ਰਗਾਵਤਾ ॥ ਹਾਥੀ ਚਾਰੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸਾ ॥ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਅਧਿਕ ਗੁਨਤ
 ਸਾ ॥ ੧੨੭ ॥ ਚਾਰੋ ਸੁੰਦਰ ਅਧਿਕ ਬਿਰਾਜਤਾ ॥ ਬਾਰ ਵੇਰੁ ਜਿਨ ਕੋ ਲ
 ਖਲਾ ਜਤਾ ॥ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਨਿਪਏ ਕਚ ਢਾਯੋ ॥ ਦੂਸਰਾ ਸਿੰਘ ਪਾਗਿ

ਤਮਾਯੋ॥੧੨੮॥ਤੀਸਰਦਿਸਦਛਨਤੇਮਾਯੋ॥ਕਿਨੈਸਿਖਮਾਇ ੨੪੪
 ਨਭੇਟਚਢਾਯੋ॥ਜੇਚਤੁਰਥਸੁੰਦਰਗਜਸੇਹੈ॥ਤਵਨਸਮਨਕਰੀ
 ਕਹੁਕੋਹੈ॥੧੨੯॥ਏਕਪਦਜਿਹਵੇਸੁਭਣੀਜੈ॥ਤਤੇਮਾਯੋਪ੍ਰਗ
 ਟਿਲਹੀਜੈ॥ਤਵਨਵੇਸਇਹਜਨਮਪਛਾਨਹੁ॥ਦਸਰਯਾਹਿਗ
 ਵੇਸਪ੍ਰਮਾਨਹੁ॥੧੩੦॥ਯਾਬਿਧਿਸੋਭਤਵਨਕੀਲਾਗੈ॥ਬਾਰਵੇਂਦ
 ਯਾਕੇਕੋਮਾਗੈ॥ਰੋਮਰੋਮਰਸਨਾਕਰਿਗੈਯੈ॥ਤੰਦਪਏਛਬਿਅੰਤੁਨ
 ਪੇਯੈ॥੧੩੧॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਸੁਨਤੁਬਚਨਤਿਹਮੰਤ੍ਰਕੇਪੁਨਬੋਲਯੋ
 ਸੁਪਠਾਨ॥ਤਤੇਕੋਸੇਮਾਇਯੈਕਹਿਮੁਹਿਭੇਦੁਸੁਜਾਨ॥੧੩੨॥ਮੰ
 ਤੀਵਾਚਾ॥ ॥ਚੈਪਈ॥ ॥ਸੁਨਨਬਾਬਜੁਕਥਾਸੁਨਾਊ॥ਤੋ
 ਹਿਚਿਤਕੋਭਗਮੁਮਿਟਾਊ॥ਤੇਗਬਹਾਰਗ੍ਰਿਪਾਨਿਪਾਨਾ॥ਪ੍ਰਗਬ
 ਦਿਸਜਬਕੀਨਪਯਾਨਾ॥੧੩੩॥ਭਾਂਤਭਾਂਤਕੇਤੀਰਥਨਾਯੋ॥ਦਾਨੁ

ਪੁਨਤੁਹਮੇਸਕਰਾਯੋ॥ ਕਲਪਬਿਰਛਜਯੋਪਨੁਪਨਬਰਖਾ॥ ਜ
 ਨੁਰਪੁਰਾਜਜਾਚਕਨਪਰਖਾ॥ ੧੩੪॥ ਮਾਨਸਿਪਰਾਜਾਸੁਨਮਾ
 ਯੋ॥ ਲੈਸਤਿਗੁਰਕੇਸਾਬਸਿਧਾਯੋ॥ ਜੀਤਬਗਾਲਾਸਰਬਸੁਜਾ
 ਨਗੁ॥ ਢਾਕੇਮੇਤਬਕੀਯੋਪਯਾਨਗੁ॥ ੧੩੫॥ ਪੁਨਨਿਪਜੁਮਾਗੈ
 ਪਗਧਾਕੋ॥ ਸਾਗਰਖੰਡਾਜਾਇਪਖਾਕੋ॥ ਪੁਨਫਿਰਕੈਜਬਗੀ
 ਨਿਪਧਾਯੋ॥ ਦੇਸਉਤਰਾਓਗਸਿਧਾਯੋ॥ ੧੩੬॥ ਬ੍ਰਹਮਪੁਤ੍ਰਤਟਉ
 ਤਕੋਜਾਈ॥ ਡੇਰਾਕਕੋਤਵਨਫਿਗਮਾਈ॥ ਧਾਰਨਗਹੁਬਿਰੰ
 ਚਸੁਤਤੀਗਾ॥ ਕੀਓਮੁਕਾਮੁਗਾਇਉਤਬੀਗਾ॥ ੧੩੭॥ ਦੇਸੁਅਸਾਮਸ
 ਗਲਨਿਪਜੀਤਾ॥ ਜੰਗਤੰਗਕਰੀਰਾਜਨਿਜਨੀਤਾ॥ ਦੇਸਦੇਸਏਸ੍ਰ
 ਰਤੰਗਮਾਵੈ॥ ਨਿਪਜੁਤਗੁਰਕੇਸੀਸਝੁਕਾਵੈ॥ ੧੩੮॥ ਕੀਰਤਗੁਰ
 ਕੀਛੀਰਸਮਾਨਾ॥ ਬਿਥਰੀਤਵਨਦੇਸਮੇਨਾਨਾ॥ ਦੇਸਅਸਾਮਰਾ

ਵਇਕਭਾਗੇ॥ ਤਾਤਮਾਤਪਾਛਿਨਉਜਿਆਗੇ॥ ੧੩੮ ॥ ਵਤੀਅਸਾਂ ੨੪੫
 ਮਤੁਵਨਕੀਨਗਗੀ॥ ਅਮਰਾਵਤੀਸੋਭਜਿਹਸਗਗੀ॥ ਸੈਨਅਸਾਂ
 ਮਨਿਪਤਕੋਨਾਮਾ॥ ਬਕਤਰਹਤਜਾਕੋਲਖਬਾਮਾ॥ ੧੪੦॥ ਸਖੀ
 ਅਨਤਿਹਰਨੀਕੇਪਾਸਾ॥ ਇਹਬਿਧਿਕਰੀਜਾਇਅਰਦਾਸਾ॥ ੧੪੧॥
 ਨੀਮਾਨਸਿੰਘਜੋਗਾਈ॥ ਤਾਕੋਗੁਰੂਜਗਤਸੁਖਦਾਈ॥ ੧੪੨॥ ਜੋ
 ਤਾਪੇਮਨਸਾਧਰਜਾਈ॥ ਦਾਇਕਕਲਪਧਰਾਪਤਿਗਾਈ॥ ਤੁਮ
 ਗਨੀਜੂਯੋਮਤੁਕੀਜੈ॥ ਨਿਜਨਾਇਕਕੋਤਹੀਪਠੀਜੈ॥ ੧੪੩॥ ਜਾ
 ਇਗੁਰੂਜੀਕੇਨਿਜਪਾਸਾ॥ ਲੇਵੈਮਾਂਗਪੁਤਬਰਖਾਸਾ॥ ਜੋਗਨੀਤੁ
 ਮਨਿਪੈਪਠਾਵਹੁ॥ ਸਹੀਸੰਤਿਨਿਸ਼੍ਰੈਸੁਤਪਾਵਹੁ॥ ੧੪੪॥ ਗਨੀ
 ਸੁਨਤਿਹਰਿਯਕੇਬੈਨਾ॥ ਸਭਬਰਨੀਰਾਜਾਸਮੇਰੈਨਾ॥ ਦੈਨਿਪਜੂ
 ਕੋਭੇਟਅਪਾਗਾ॥ ਗਨੀਪਠੈਨਾਬਦਰਬਾਗਾ॥ ੧੪੫॥ ਚਲਨਿ

ਪਾਛਿਪਾਸਿਧਪਾਹਿਅਯੋ॥ ਹੁਕਮੁਮਾਨਤਿਨਨਿਜਸੁਤਪਾਯੋ॥ ਫਿ
 ਪਾਸਿਧਕੰਹਅਧਿਕਰਿਣਾਈ॥ ਸਮਾਮਸੈਨਨਿਪਮੁਹਰਕਰਾਈ
 ॥ ੧੪੫॥ ਤੁਮਰੇਬਚਨਨਪ੍ਰਭੂਅਨਿੰਤਾ॥ ਮੁਹਰਮਿਲੈਮੁਝਕੋਕਰ
 ਸੰਤੁ॥ ਯੈਕਹਿਗਇਮੁਹਰਕਰਵਾਈ॥ ਲੈਨਿਜਕਰਮਹਿਮੋਦਬ
 ਛਾਈ॥ ੧੪੬॥ ਪੁਨਤਿਨਬਿਦਾਪ੍ਰਭੂਤੇਲੀਨੀ॥ ਮੁਹਰਮਾਨਨਿਜ
 ਤਿਯਕਰਦੀਨੀ॥ ਲੈਗਨੀਕਰਮੋਦਬਛਾਯੋ॥ ਜਨੁਕਰਤਨਬਿਧ
 ਨੀਇਨਪਾਯੋ॥ ੧੪੭॥ ਕਾਨਡਰੇਪੈਹੈਕਹਦੀਨੀ॥ ਬਾਲਕਕੈਮੁਹ
 ਮੁਹਰਸੁਚੀਨੀ॥ ਯੈਕਹਦਯਾਸਿਧਸੁਖਪਾਯੋ॥ ਰਾਜਾਰਾਜਸਾਜਲ
 ਲਚਾਯੋ॥ ੧੪੮॥ ਮਾਨਸਿਧਬਹੁਰੇਇਤਮਾਵਾ॥ ਓਤਓਨਗਇ
 ਚੀਤਸੁਖਪਾਵਾ॥ ਕੇਤਕਕਾਲੁਬੀਤਜਬਗਯੋ॥ ਸਤਿਗੁਰਏਕੁਪੁ
 ਤਤੰਹਦਯੋ॥ ੧੪੯॥ ਸੁਰਬੀਰਸੁੰਦਰਮਵਤਾਰੀ॥ ਜਨੁਅਲਿਪ

ਨਚਦੇਹਿ ਨਿਜਧਾਰੀ॥ ਰਾਜਪੁੰਡਰਿਕ ਬਤੇਜ ਸੀਭਰੇ॥ ਰਾਜਾਦਿਵ
 ਕੇਲੋਕ ਸਿਧਾਰੇ॥ ੧੫੦॥ ਰਾਨੀ ਰਾਜਪੁੰਡਰਿਕ ਦੀਨੋ॥ ਅੰਤ੍ਰਪੰਡਰਿਕ
 ਰਛਾਰਨ ਵੀਨੋ॥ ਰਾਜਪਾਇ ਨਿਪਸੁਤ ਸੁਖ ਪਾਯੋ॥ ਏਕਾਦਿਵਸ
 ਯਹ ਚਰਿਤ ਬਨਾਯੋ॥ ੧੫੧॥ ਸੀਸ ਰਾਜਪੁਤ ਕਰ ਲਯੋ॥ ਨਿਜ ਸ
 ਰੂਪ ਨਿਰਖਤ ਸਭ ਭਯੋ॥ ਮੁਹਰ ਚਿੰਨ ਬਰਬਦ ਨ ਬਿਲੋਕੀ॥ ਮੰ
 ਤ੍ਰਿਨ ਸਾਬ ਬਾਤ ਤਿਨ ਟੋਕੀ॥ ੧੫੨॥ ਸੁਨ ਤਿਨ ਨਿਪ ਕੇ ਸਾਬ ਉਚਾ
 ਰੇ॥ ਹਮੇ ਨਯਾ ਕੀ ਨਿਪ ਕਛੁ ਸਾਗੇ॥ ਜਬ ਮਾਤਾ ਪੈਤੁ ਮਾਨਿ ਜਜਈ
 ਅਹੁ॥ ਸਰਬ ਭੇਦਤ ਬਪੁਛੁ ਸੁਲਈ ਅਹੁ॥ ੧੫੩॥ ਜਬ ਨਿਪ
 ਨਿਜ ਮਾਤਾ ਪਹਗਯੋ॥ ਪੁਛਤ ਸਰਬ ਭੇਦਤ ਬਭਯੋ॥ ਸੁਨਤ ਬੈਨ
 ਨਿਜ ਸੁਤ ਇਮਾਈ॥ ਜਲ ਜਨੈਨ ਪਨ ਸੁਤ ਭਗਆਈ॥ ੧੫੪
 ॥ ਪੁਨ ਸੁਤ ਸੋਇ ਮਾਤ ਉਚਾਰੇ॥ ਧੀਨ ਜਨ ਮੁਸੁਤ ਤੋਗ ਬਿਚਾਰੇ॥

੨੪੬

ਜਿਨ ਅਸਗੁਰ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਪੁਛੀ॥ ਸੁਨ ਕਛੁ ਕਹੋ ਤੋਰ ਸੀ ਗਸੁ ਛੀ॥
 ੧੫੫॥ ਮਨ ਸਿੰਘ ਰਾਜਾ ਜਿਹ ਕਾਲਾ॥ ਚਢ ਕਾਰਿਆ ਯੋ ਦੇਸ ਬੰ
 ਗਾਲਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਤ੍ਰ ਤਟ ਉਤਰ ਯੋ ਜਾਈ॥ ਇਹ ਸਬ ਬਾਤ ਹਮੇਸੁ ਨ
 ਪਾਈ॥ ੧੫੬॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਛਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ॥ ਤੈਂ ਰਾਜਾ ਕੇ ਗੁਰੂ ਬ
 ਖਾਨਾ॥ ਜੇ ਤਿਨ ਪਹੁ ਮਨ ਸਾਧ ਰਾਜਾਈ॥ ਸਹੀਸਤਿ ਨਿਸਚੈ ਬਹੁ ਪ
 ਈ॥ ੧੫੭॥ ਤਬ ਰਾਜਾ ਤਿਨ ਕੇ ਪਹੁ ਗਯੋ॥ ਤੇਕਹੁ ਮਾਗੁ ਪੁਤ੍ਰ ਤਬ ਲ
 ਯੋ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਹਰਤ ਬੈਕਰਿ ਦੀਨੀ॥ ਕਾਨਤ ਰੇ ਪ੍ਰੈ ਹੈ ਕਹ ਚੀਨੀ॥
 ੧੫੮॥ ਇਹ ਸੁਤ ਤਿਨ ਕੀ ਮੁਹਰ ਲਹੀ ਜੈ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਤਿਨ ਕੋ ਸਦ
 ਕੀ ਜੈ॥ ਬਡੇ ਤਾਗ ਜਾ ਕੇ ਜਗ ਜੈਈ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਦਰਸੁ ਪਰਾਪਤ ਹੋਈ॥
 ੧੫੯॥ ਰਾਜ ਪੁੰਡ ਸੁਨ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ॥ ਤੇਸਤਿ ਗੁਰ ਅਬਹੈਂ ਕਿਹ
 ਥਾਨਾ॥ ਜਨ ਨੀ ਨਿਜ ਸੁਤ ਸੋ ਕਹ ਦਯੋ॥ ਅਬ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਪੁਕ

ਹਗਯੋ॥੧੬੦॥ਤਿਨਕੇਰਾਜਤਖਤਪਰਜਾਨਹ॥ਪੁਰਨਪੁਰਖਪੂ ੨੪੧
 ਤਪਹਚਾਨਹ॥ਧੀਰਜਸਿਧਅਨਲਪਰਤਾਪ॥ਸਕਲਜਗ
 ਤੁਜਾਪਤਾਜਿਹਜਾਪਾ॥੧੬੧॥ਕਬਿੰਤੁ॥ ॥ਆਪਬਿਸ੍ਵਰਾਈਵ
 ਕੋਪਠਿਯੋਹੈਬਨਈਯਾਮੇਕਛੁਨਦੁਰਾਈਚੀਤਲਾਈਹੈ॥ਜਗ
 ਸੁਮਤਦਿੜਾਵੇਖਲਦਲਨਖਪਾਵੇਜਸਦੰਦਭੀਬਜਾਵੇਇਹੈਰ
 ਹਰਾਈਹੈ॥ਬਿਨਤੋਰਜਾਨੈਭਏਸਰਬਦਿਵਨੇਸੁਰਅਸੁਰਨਿਦਨੇ
 ਮਲੇਛਬੀਸਛਾਈਹੈ॥ਇਹੈਬਾਕਮਾਨੀਆਯੋਜਗਤਨਿਧਾਨੀਯ
 ਕੀਹੈਨਬਾਤਛਾਨੀਮੁਹਸਾਚੁਕੈਸੁਨਾਈਹੈ॥੧੬੨॥ਸਵੈਯਾ॥ ॥
 ਮੇਘਸਮਾਨਜਿਸੈਧੁਨਪੁਰਨਚੂਰਨਕੈਅਰਿਧੈਲਧਰਾਹੀ॥ਕੇਹਰ
 ਜੋਕਰਪੰਜਤਰੀਨਿਜਰਾਖਤਹੈਸੁਭਦਾਸਸਦਾਹੀ॥ਸਾਗਰਸਾਨਗੀ
 ਭੀਗਮਤੋਗਤਿਸਾਹਿਬਜੋਨਿਜਪੁਜਕਰਾਹੀ॥ਯੋਸੁਸਦਾਜਨਕੀ

ਵਹ ਜੀਵਨ ਪੀਵਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸਾਹੀ॥ ੧੬੩॥ ਚੌਪਈ॥
 ਦੀਪਕ ਬੰਭੁਕਲ ਸਕੁਲ ਸਾਗਰ॥ ਧਵਲ ਪਰੰਪਰ ਪੰਬ ਬਿਗਾਰ॥
 ॥ ਸਰਬ ਜਨ ਨ ਬੰਭੁਤ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਅਚੁਤ ਅਲਖ ਜਗਤ ਕੇ ਰਾਈ॥
 ॥ ੧੬੪॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰ॥ ਕਹਾ ਜੀਵ ਇਹ ਸਕਤ
 ਉਚਾਰਾ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਿੰਗਤਿ ਜਿਹ ਸੇਵੈ॥ ਨੇਤ ਨੇਤ ਕਰਿ ਨਾਮ ਸੁਲੇਵੈ॥
 ॥ ੧੬੫॥ ਦੇਸ ਪੰਜਾਬ ਬਸਤ ਹੈ ਜਗ॥ ਤੇਸਤਿ ਗੁਰ ਰਾਜਤ ਹੈ ਤਗ॥
 ਇਹੀ ਪੰਬ ਕੇਤ ਲੈ ਪਛਾਨਹ॥ ਆਨਦ ਪੁਰਤਿ ਨਕਾ ਅਸਥਾਨਹ॥
 ॥ ੧੬੬॥ ਨਿਪਸੁਤ ਕਹੀ ਮਾਤ ਕੈ ਸੰਗ॥ ਹਮ ਮਾਤਾ ਨਿਰਖੈ ਕਿਹ ਢੰਗ॥
 ॥ ਮਾਤਾ ਕਹੀ ਪੁਤਤ ਹਜਾਵਹ॥ ਦਰਸਨ ਕੈ ਬਹੁਰੋਚ ਲਿਆਵਹ॥
 ੧੬੭॥ ਜਬ ਲਗੈ ਜੀਵਤ ਹਾਂ ਪੂਤਾ॥ ਦਰਸੁ ਜਾਇ ਸੀਤਨ ਪੁਰਹੂ
 ਤਾ॥ ਯੋਸੁਨ ਨਿਪਸੁਤ ਕਹੀ ਤਿਯਾਹੀ॥ ਭਿਨ ਭਿਨ ਕੀ ਸੋ ਜਸੁ ਪਾਹੀ॥

॥१६८॥॥ਅਮ੍ਰਿਤ॥ ॥ਇਕਪਾਦਜੋਬੀਰਜਗਤਮਹਿਜਾਨਿਯੈ ॥੨੪੮॥
 ॥ਇਹੀਕੁੰਟਮੇਇਨਤੇਪਰੇਪਰਵਾਨੀਯੈ॥ਉਨਕੈਗਾਇਸੁਪ੍ਰੀਤਭਾ
 ਵਜਿਯਧਾਰਿਕੈ॥ਹੋਇਨਕੋਪਠਿਯੋਸੁਗਾਤਸੁਪ੍ਰੇਮਬਿਚਾਰਿਕੈ॥੧
 ੬੯॥ਦੁਗਧਫੇਨਸਮਸ੍ਰੇਤਬਰਨਤਿਹਜਾਨਿਕੈ॥ਉਚਅਧਿਕਜ
 ਨੁਗਿਰਕੈਲਾਜਪ੍ਰਮਾਨਿਕੈ॥ਨੀਰਰਾਸਜਿਮਸੀਚਤੁਨਿਸਾਦਿਨਬ
 ਰਹੈ॥ਹੋਜਨੁਕਹਿਮਧਰਮਾਛੋਬਡੋਪਹਾਰਹੈ॥੧੭੦॥ਇਹਦੁਰਲ
 ਭਤਿਹਮਾਛੋਨੀਕਨਿਹਾਰਿਕੈ॥ਪਦਯੋਗੁਨਯੋਤਿਹਨਿਰਮਲਉ
 ਚਬਿਚਾਰਿਕੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਪਹਿਲਿਯਾਇਯੋਗਵਹਜੁਰਹੈ॥ਹੋਇ
 ਹਿਬਿਧਯਾਕੀਕਥਾਜਗਤਮਸਹੁਰਹੈ॥੧੭੧॥ਚਉਪਈ॥ ॥
 ਜਬਦਰਬਾਹਨਿਪਤਵਹਮਾਯੋ॥ਸੀਗਤਿਅਧਿਕਸੀਗਮੋਲਿ
 ਯਾਯੋ॥ਦਯਾਸਿਧਜਬਹੀਸੁਨਪਾਯੋ॥ਬੇਟਾਤਵਨਨਿਪਤਕੋਆ

ਯੋ॥ ੧੭੨॥ ਭੇਗੁ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਤਿਹ ਦੀਨੋ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਅਪਨੇਉ
 ਨ ਚੀਨੋ॥ ਉਤਕ੍ਰੋ ਪੁਗੀ ਬੀਚ ਜਬ ਆਈ॥ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੀ ਬਜੀ
 ਬਧਾਈ॥ ੧੭੩॥ ਸੋਨਿ ਸਬੀਤੀ ਭਯੋ ਸਕਾਰਾ॥ ਜਮੁ ਨਾਪਿਤ ਚੜ੍ਹ
 ਗਗਨ ਮਝਾਗਾ॥ ਚਲੀ ਮਰੀ ਚਦਹ ਦਿਸ ਤਿਹ ਧਾਈ॥ ਜਾਨਕ ਪ੍ਰ
 ਭੂਬਾਨ ਮਧਿਕਾਈ॥ ੧੭੪॥ ਕਰੁਣਾ ਸਿੰਧ ਨਾਥ ਮਵਤਾ ਗੀ॥ ਹੋਇ
 ਸੁਚੇਤ ਸੁਬਿਬਿਧ ਪ੍ਰਕਾਗੀ॥ ਬੈਠੇ ਆਪਦ ਮਦਮੇ ਆਈ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ
 ਸੋਇਹ ਬਿਧ ਫੁਗਾਈ॥ ੧੭੫॥ ਸੰਗਤ ਦੇਸ ਅਸਾਮੁ ਜੁ ਆਈ॥
 ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਤਿਹ ਲੇਹੁ ਬੁਲਾਈ॥ ਸੰਗਤਿ ਨਿਪ ਜਾਸਹੁ ਤੁਲਯੋ
 ॥ ਬਿਬਿਧ ਭੇਟ ਲੈ ਕਰਵਹੁ ਆਯੋ॥ ੧੭੬॥ ਪਾਂਚ ਕਿਕਾਣ ਸੁਆਧਿ
 ਕਾ ਸੰਗਾਰੇ॥ ਮਨ ਮੁਕਤਾ ਸਜ ਕੀਨ ਤਿਨਾਰੇ॥ ਪਾਂਚੋ ਸੁੰਦਰ ਪਰਮ ਬਿ
 ਗਨੈ॥ ਸਿਨਾਮ ਤਿਯਾ ਪਿਤਲ ਖਹੈ ਲਾਜੈ॥ ੧੭੭॥ ਖਟਵੈ ਕਹੀਰਿ

ਪਤਮਤਸੋਹੈ॥ ਜਲਧਿਤਾਤਤਿਹਮਗਸੁਕੋਹੈ॥ ਵਹਨਿਜੁਦਿਪਤ ੨੪੯
 ਗੁਨਨਕੋਆਲਾ॥ ਮਤਗਇਦਇਹਮਧਿਕਬਿਸਾਲਾ॥ ੧੧੫॥
 ਵੋਹਗਾ॥ ॥ ਭੁਖਨਜੀਨਨਵੀਨਸਜਿਮਇਮੁਕਤਾਖਚਕੀਨਾ॥
 ਇਹਬਿਧਿਦੇਊਂਬਿਰਾਜਈਜਲਪਤਾਤਕਾਦੀਨਾ॥ ੧੧੬॥ ਚੋਪਈ
 ॥ ਔਗਦਿਸਾਵਰਚੀਜਮਪਾਗਾ॥ ਏਕਬਦਨਕੋਕਰੈਸੁਮਾਗਾ॥
 ਚੀਨਮਚੀਨਸੁਮਊਰਦਿਸਾਨਾ॥ ਆਈਭੇਟਹਜੁਰਪਛਾਨਾ॥ ੧
 ੮੦॥ ਕੇਤਕਦਿਵਸਹਜੁਰਸੁਰਗਾ॥ ਪੁਨਸਤਿਗੁਰਤੇਆਇਸੁਚ
 ਹਾ॥ ਸਿਰੈਪਾਵਦੈਖੁਸੀਨਵੀਨਾ॥ ਕਰੁਣਾਸਿੰਧਬਿਦਾਵਹਕੀਨਾ
 ॥ ੧੮੧॥ ਇਹਬਿਧਿਗਯੋਰਾਵਸੁਤਪਾਮਾ॥ ਗਾਵਤਗੁਰਕੋਜਸੁਮ
 ਭਿਰਾਂਮਾ॥ ਜਬਲਗਪਹਨਿਗਗਨਿਫੁਨਿਤਾਰੇ॥ ਸੁਰਜਸਸੀਪ
 ਵਨਨੀਗਾਰੇ॥ ੧੮੨॥ ਦੇਵਗਿਰਾਸੀਤਨਕੀਬਾਨੀ॥ ਪਾਵਕਨੀਰ

ਮੁਨੀਸੁਰਗਜਾਨੀ॥ ਪੋਥੀਗ੍ਰੰਥਸਾਰਦਾਸਿਵਾ॥ ਚਤੁਰਾਨਨੁਪਨ
ਸਿਜਾਮਸੁਭਵਾ॥ ੧੮੩॥ ਤਾਤੇਆਗਬਹੁਤਾਮਾਧਿਕਾਈ॥ ਰ੍ਹੇਪ੍ਰਭ
ਜੁਤੁਮਹੀਠਕੁਰਾਈ॥ ਇਹਬਿਧਿਗਯੋਗਾਇਨਿਜੁਆਲੈ॥ ਭਾਖ
ਤਬਤੀਆਬੁਧਬਿਸਾਲੈ॥ ੧੮੪॥ ਆਜੁਲਗੈਤਵਨੈਸੁਭਦੇਸਾ
॥ ਸਾਧਸੰਗਤਕੋਮਹੀਪ੍ਰਵੇਸਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਪੁਤ੍ਰਨਦਿਕੇਤਟਮਹੀ॥
ਅਧਿਕਦਮਦਮਾਗਰਕੋਸਹੀ॥ ੧੮੫॥ ਤਵਨਗਵਸੁਤਇਹਗ
ਜਾਇਜਾਯੋ॥ ਜਯੋਮੈਤੁਮਕਹਬਰਨਸੁਨਯੋ॥ ਪ੍ਰਗਟਗਨੇਸਜਾ
ਹਿਤੁਮਜਾਨਹਾ॥ ਬੁਧਸਿੰਧੁਕਹਬਿਦਤਪ੍ਰਮਾਨਹਾ॥ ੧੮੬॥ ਜਬਸੀ
ਸਤਿਗੁਰਤੀਰਚਲਾਵੈ॥ ਪਲਮੈਬੀਨਪਥਧਗਲਿਖਾਵੈ॥ ਲੈਕਰ
ਚਵਰਸੀਸਗੁਰਢਾਰਤਾ॥ ਬਿਸਮਹੋਤਭਟਚਰਿਤਨਿਹਾਰਤਾ॥ ੧੮
੭॥ ਗੀਗਾਸਿੰਧਕਰਮੈਨਿਜਪਾਰਤਾ॥ ਬਾਰਡਾਰਗੁਰਚਰਨਪਖਾਰਤਾ॥

॥ ਪਨੀਯਾਗੁਰਕੀਜੋਜਰਜਰਤਾ ॥ ਲੈਗੁਰਜੀਕੈਪਗਤਟਧਰਤਾ ॥ ੧ ੨੫°
 ੨੨ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ॥ ਕਾਰਸਰੂਪਮਨੋਤਮੁਰਜਤਅੰਜਨਕੇਸਨ
 ਕੀਦੁਤਿਸਾਗੀ ॥ ਘੰਟਨਕੀਪੁਨਮੇਘਪੁਰੇਜਨੁਝਾਲਰਣੀਨਨਵੀ
 ਨਅੰਬਾਰੀ ॥ ਸੀਚਤਬਾਰਪਹਾਰਕਿਧੈਗਤਚੰਚਲਹੈਸੁਅਭੁਤ
 ਅਪਾਗੀ ॥ ਊਰਧਪੰਬੁਕਿਸਿਧੁਬਿਰਾਜਤਰੈਨਮਨੋਤਮੁਪੁਰਨਿਹੰ
 ਗੀ ॥ ੧੨੬ ॥ ਯਾਬਿਧਿਹੈਗਤਿਤੀਨਗਾਇਦਕੀਜੈਸਮੁਝੈਤੁਵਸਾ
 ਬਬਖਾਨੀ ॥ ਸਾਚੁਰਕਮੇਮੁਝਖਾਨਸਲਾਮਤਨਹਿਕਛੂਧਰਸੰਕ
 ਮੈਅਮਾਨੀ ॥ ਹੈਗੁਰਪੂਰਨਅਚੁਤਹੀਬਰਤਾਹਿਚਰਿਤੰਅਕਥਕਹੰ
 ਨੀ ॥ ਏਲਖਕੈਜੀਯਮੇਕੁਰਗਾਵਤਜਾਨਤਸਾਰਨਹੀਅਗਮਾਨੀ ॥
 ੧੨੭ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਅੰਮੇਸੀਕੋਟਚੀਜਬਰਖਾਨਾ ॥ ਆਵਤਸੀ
 ਸਤਿਗੁਰਕੈਥਾਨਾ ॥ ਦੇਸਾਬਿਦੇਸਅਧਿਕਬਰਲਛਾ ॥ ਆਵਤਗੁ

ਰਕੇਧਾਮਪ੍ਰਤੰਛਾ॥੧੯੧॥ਏਲਖਲਖਾਜਿਯਮੇਕੁਰਗਾਵਤਾ॥ਤਾ
 ਤੇਇਨਸੰਗਰਾਬਢਾਵਤਾ॥ਮੇਰਾਜਾਸੰਗਪ੍ਰਿਥਮਉਚਾਗੀ॥ਰਾਖੁ
 ਗੁਰੁਜੀਸਾਬਸਦਾਗੀ॥੧੯੨॥ਤਿਨਮੇਗੀਤਬਕਹੀਨਮਾਨੀ॥ਗ
 ਜਬਰਲੈਹੁਬਿਦਤਬਖਾਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰਗਾਥੀਇਨੈਨਦਯੋ॥ਸਾਰ
 ਮੋਹਮਹਿਪੁਨਚਲਗਯੋ॥੧੯੩॥ਤਿਹਠਾਇਨਸੋਕਹੀਲਗਈ॥
 ਬਾਈਧਾਰਉਮਡਕਰਿਆਈ॥ਮਾਰਗਾਵਸਭੁਦਏਭਜਾਈ॥ਸੀਪੁ
 ਰਮਨਦਾਬਿਰਾਜੇਆਈ॥੧੯੪॥ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ਸੁਰੇ
 ਬੀਮਨਈ॥ਬਰਤੋਗਪਾਈ॥ਪੁਨਪ੍ਰਿਥੁਸਾਜੇ॥ਲਏਖੰਗੁਗਾਜ
 ਯੋ॥੧੯੫॥ਇਨੁਕੋਮਲਾਈ॥ਬਨੈਸਿੰਘਆਈ॥ਇਨੈਨਹਿ
 ਮਾਨੀ॥ਕੁਪਯੋਤੋਨਿਧਾਨੀ॥੧੯੬॥ਕਹੀਅੰਕਰਾਈ॥ਖਿਤੀਲੈਚ
 ਰਾਈ॥ਤੁਬੈਗਇਧਾਏ॥ਸੁਦਿਲੀਸਿਧਾਏ॥੧੯੭॥ਕਰੀਦਾਰਸ०

ਗੀ॥ ਸੁਨੀ ਜਾਹ ਭਾਗੀ॥ ਤੁਮ੍ਹ ਕੋ ਪਠਾਯੋ॥ ਜਿ ਮੰ ਲੈ ਸੁਨਾਯੋ॥ ੧੯੮॥ ਸੁਨੈ ੨੫੧
 ਯੋ ਪਠਾਨਾ॥ ਅਹੰ ਕੈ ਬਖਾਨਾ॥ ਨਹੀ ਚਿਤੁ ਕਾਈ॥ ਵਿਖੋ ਬਾਤ ਭਾਈ॥
 ੧੯੯॥ ਵਹੈ ਹੈ ਚਗੰਤਾ॥ ਹੁਮਾਓ ਸੁਨੰਤਾ॥ ਜਿਨੈ ਬੈਰੁ ਧਾਗੀ॥ ਛੁਡੋਨ
 ਸਜਾਗੀ॥ ੨੦੦॥ ਚਉਪਈ॥ ॥ ਪਤਿ ਸਾਹੀਤਾ ਕੀ ਇਹ ਸੈਨਾ॥ ਨਿ
 ਗਖਤ ਜਾਹਿ ਕੰਪ ਧਰਗੀਨਾ॥ ਸਕਲ ਦੀਪੁ ਜਿਹ ਜੀਤ ਸੁਲੀਨਾ॥ ਦੁਸ
 ਮਨ ਕਹੀ ਹਰਨ ਨਹੀ ਦੀਨਾ॥ ੨੦੧॥ ਭੋਰ ਭਏ ਕੈ ਸੀ ਵਿਖੁ ਕਰਿਹੈ॥
 ਪਲਮੇ ਇਨੈ ਮਾਰ ਕਰਿ ਡਰਹੈ॥ ਤੁਪ ਖਾਨਾ ਧਰਹੈ ਚਹੁ ਓਗਾ॥ ਦੈਹੈ ਮ
 ਧਿਕ ਮਾਰਤ ਬਹੋਗਾ॥ ੨੦੨॥ ਜੀਤ ਮਾਰਗੜ ਪਕਰ ਸੁਲੈਹੈ॥ ਜਾਹ ਜ
 ਹਤ ਕੇਹਾ ਜਰ ਕੈਹੈ॥ ਸੁਨਤੁ ਦੂਤ ਮੇਸੇ ਬਚ ਬੋਲਾ॥ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਰਾਜੇ
 ਅਵਰ ਨ ਓਲਾ॥ ੨੦੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਯੋਤਾ ਕਹ ਸਮਝਾਇ ਕਰਿਗ
 ਯੇ ਦੂਤ ਨਿਜ ਮੇਨਾ॥ ਇਤੁ ਪਠਾਨ ਪੁਨ ਸਦਨ ਮੇਕਹੀ ਸੁਤ ਬਹੀ ਸੈਨ

॥ २०४ ॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ ॥ ॥ ਸੁਨੇ ਮੋਰੁ ਮਾਗੈ ॥ ਸਭੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਗੈ ॥
 ਚਿੰਤਾ ਰਹਿ ਜਾਈ ॥ ਤੁਮੈ ਯੋ ਸੁਨਾਈ ॥ २०५ ॥ ਅਗੈ ਧੀਰ ਦੰਸਾ ॥ ਭੁਨੇ
 ਜੋ ਪਰੰਸਾ ॥ ਜਿ ਮੰਕੋ ਪੁਪਾਈ ॥ ਲਰੈ ਗੇ ਸੁਰਾਈ ॥ २०६ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇਰ
 ਬੀਰਾ ॥ ਤਨਿ ਪਾਗ ਪੀਰਾ ॥ ਨਿਸੰਘਿ ਜਾਈ ॥ ਕਰੈ ਗੇ ਲਗਾਈ ॥ २०७
 ॥ ਤਿਨੈ ਮਾਰ ਮੇਰੈ ॥ ਬਿਜੈ ਨਾਮ ਪੇਰੈ ॥ ਵਰੈ ਦੁਖ ਪਾਈ ॥ ਚਿਰੈ ਗੇ ਸੁਰਾ
 ਈ ॥ २०८ ॥ ਛੁਟੈ ਗੇ ਬਿਯਾਲਾ ॥ ਗਛੈ ਦੁਰ ਨਾਲਾ ॥ ਮ੍ਰਿਗੀ ਜਨੁ ਪ
 ਲਾ ॥ ਹਨੈ ਗਾ ਸੁਭਾਲਾ ॥ २०९ ॥ ਇਹੈ ਕੰਥ ਮੇਰੈ ॥ ਜਿਸਿ ਏਸੁ ਨੈਰੈ ॥
 ਸੁਖਾ ਸਿੰਘ ਨਾਮਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਰ ਕਾਮਾ ॥ २१० ॥ ਜਥਾ ਮੰਤ ਜੇਈ ॥ ਤਿਸ
 ਦਾ ਸਗੋਈ ॥ ਜਹਾ ਚੁਕ ਹੋਈ ॥ ਪੜੈ ਸਿਤ ਜੇਈ ॥ २११ ॥ ॥ ਇਤਿ
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਗਾਨੇ ਮੋਰੁ ਕਾਨ ਸੋ ਪ੍ਰਥਮ ਜੁਪ ਸੀ ॥ ਅਨੰਦ ਪੁਰ
 ਕਾ ਬਰਨ ਨੰਨਾਮ ਤਿਰਸ ਮੋਧਿ ਜਾਇ ਸਮਾਪਤੁ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥

੧੩॥ ॥ਅਫਜੂ॥ ॥ਤੋਟਕਛੰਦਾ॥ ॥ਰਨਹਾਜਨਅ ੨੫੨

ਰੁਤਕਾਨਭੁਨੇ॥ਨਿਜਸੀਤਸਭੈਚਿਤਲਾਇਸੁਨੇ॥ਇਹਧਿਯਾਇ
ਹੀਕਥਮਾਵਹਿਗੀ॥ਗੁਰਖਾਲਸਜੀਤਕਰਾਵਹਿਗੀ॥੧॥ਅਰਿ
ਤਾਸੁਸਭੈਕਰਿਭਾਜਹਗੇ॥ਨਿਜਧਾਮਨਜਾਇਬਿਰਾਜਹਗੇ॥ਇ
ਹਆਗਸੁਨੇਚਿਤਲਾਇਭਯਾ॥ਗੁਰਦੀਨਦਯਾਲਕੀਗਾਥਗਯ
॥੨॥ਦਿਸਪੂਰਬਜਾਨਪ੍ਰਕਾਸਭਯੋ॥ਕੁਲਟਕੁਮਦੀਚੁਹਨਸਗ
ਯੋ॥ਉਤਮੰਧਗਯੋਨਿਜਆਲਹਕੋ॥ਲਖਤੇਜਕਿਧੋਮੁਨਬਾਲ
ਹਕੋ॥੩॥ਦੇਹਗਾ॥ ॥ਰਾਤਬਿਤੀਤਨਿਚੀਤਸਮੇਓਦਯੋਉਤੈਦਿਨ
ਗਇ॥ਖਲਦਲਸਕਲਸੰਘਾਰਕੈਤਖਤਬਿਰਾਜੋਆਇ॥੪
॥ਚਉਪਈ॥ ॥ਚਕਈਜਲਜਮਨੰਦਤਭਏ॥ਜਾਨੁਕਨਏ
ਜਨਮਾਇਨਲਏ॥ਜਾਗੁਤਭਏਸਕਲਨਰਨਰੀ॥ਕਰੁਣਾਸਿੰਧਅ

ਦਿਅਵਤਾਗੀ॥੫॥ਸਵੈਯਾ॥ ॥ਗੋਇਸੁਚੇਤਦਆਨਿਪਸਾਹਿ
 ਬਭੂਖਨਚੀਰਸਰੀਰਬਨਈ॥ਪੂਜਾਭਿਪਾਨਨਿਖੰਗਧਕੋਗਰ ०
 ਥਕਮਾਨਲੈਈਅਧਿਕਾਈ॥ਬਾਜਹਕਾਰਸੁਸੈਨਬਿਦਾਰਸੁਆਰ
 ਭਏਉਪਮਾਕਵਿਗਾਈ॥ਦੇਖਨਕੋਜਨੁਕੋਤਕਕੋਇਹਆਹਿਭਿ
 ਪਾਨਿਪਥੋਤਬਨਈ॥੬॥ਵੇਹਗਾ॥ ॥ਪੁਰਮਾਨੰਦਮੁਕੰਦਪ੍ਰ
 ਭਭਏਠਾਢਯੋਆਇ॥ਜਨੁਦੇਵਨਆਵਰਤਜੁਤਗਜਤਸ੍ਰੀਦਿ
 ਵਗਾਈ॥੭॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਸੁੰਦਰਦੁਰਤਚਮਰਚਹੁਓਰਾ॥ਅੰ
 ਪਮਾਨਜਿਨਕੀਛਬਜੋਗਾ॥ਅਦਭੁਤਸੀਸਧਰਮਛਤੁਸੋਹੈ॥ਤਿਹ
 ਸਮਊਪਮਾਔਗਨਕੋਹੈ॥੮॥ਵੇਹਗਾ॥ ॥ਅਗਰਭਾਟਢਾਢੀਨ
 ਕੇਬੰਦੀਜਨਬਹੁਭਾਇ॥ਕਰਤੁਕ੍ਰਿਤਗੁਰਦੇਵਕੀਅਤਿਚਿਤਮੋਦੁ
 ਬਢਾਇ॥੯॥ਉਚੀਵ੍ਰਿਸਟਿਬਿਲੋਕਕੋਭਵਭੂਖਨਹਰਿਗਾਇ॥

ਭਾਖਤ ਭੇਬ ਚਖਾਲ ਸੇਅਮੀ ਸੁੰਧ ਸੁਖ ਦਾਇ॥੧੦॥ ਚੌਪਈ॥ ੨੫੩
 ਫੇਰਾ ਅਧਿਕ ਗਿਰਦ ਮਹਿ ਪਗਾ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੁ ਨ ਹੀ ਜਾਤਿ ਨਿਹਰਾ
 ॥ ਸਿੰਘ ਨ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਰਤਾ ਜਾ॥ ਉਦੈ ਅਸਤ ਲਗ ਜਿਨ ਕੋ ਰਾਜ ०
 ॥੧੧॥ ਕਵਨ ਜੀਤੈ ਇਨ ਤੇ ਭਟੁ ਜਾਈ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੇ ਵਜ ਗਤ ਸੁ
 ਖਦਾਈ॥ ਦਸੋ ਦਿਸਾ ਬਲ ਕੈ ਜਿਨ ਜੀਤੀ॥ ਕਵਨ ਤਵਨ ਸੋ ਕਰੈ
 ਅਨੀਤੀ॥੧੨॥ ਕਹਾ ਪ੍ਰਭੂ ਤੂੰ ਮਨ ਓਹ ਮਾਂਝੀ॥ ਡੇਰ ਜੋ ਜੁਦਾ ਬੈਠ ਕੋ
 ਆਹੀ॥ ਤਟ ਸੇਵਕ ਯੋ ਬਚਨ ਓਚਰੇ॥ ਜੇਹਦ ਸਤੁ ਪ੍ਰਭ ਇਹੀ ਨਿ
 ਹਰੇ॥੧੩॥ ਨਦੀ ਤੀਰ ਤੂੰ ਮਣਕੇ ਮਾਹੀ॥ ਖੇਲਤ ਸੁ ਬਾਢੈ ਪਰਤਾਹੀ॥
 ਸਕਟ ਨਾਲਿ ਵੈ ਕਾਲ ਚਲਾਈ॥ ਸਕੇਨ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਵਹ ਓਠਾਈ॥੧੪॥
 ॥ ਅਬ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਤੋ ਪਾਮੰਗਾ ਵੈ॥ ਉਨ ਕੋ ਮਾਹ ਸੁ ਅਨਤ ਓਠਾ ਵੈ॥
 ਭੜਭੜਾਇ ਭਾਜਹ ਜਬ ਖਲਾ॥ ਤਬ ਨਿਰਖ ਹੋ ਪਨ ਕੋ ਬਲਾ॥

੧੫॥ਦੇਹਗਾ॥ ॥ਸੁਨਤਬਚਨਮਹਾਰਾਜਜਪਨਖੁਬਨਲਯੋਗ
 ਥਾਪ੍ਰਗਟਖੇਚਕਗਿਮਾਰੀਯੋਕਛੁਕਕੋਪਕੇਸਾਥਾ॥੧੬॥ਰਸਾਵਲ
 ਛੰਦਾ॥ ॥ਪੁਨੀਅੰਗਮਾਰਾਧਰੀਪੀਥਿਕਾਰਾ॥ਰਹੇਬਿੰਸਮਾਈ
 ਮਨੋਮੀਚੁਆਈ॥੧੭॥ਗਯੋਯੋਸੁਤੀਜਾਮਨੋਗਾਜਬੀਜਾਉ
 ਠੇਭਭਭਈ॥ਚਲੇਬੇਗਧਾਈ॥੧੮॥ਮਧੁਭਾਰਛੰਦਾ॥ ॥ਨਿਜ
 ਕਹਪਠਨਾ॥ਕਰਮਾਤਜਾਨਾ॥ਇਤਨੇਮਦਾਨਾ॥ਕਤਜਾਇਬਾਨਾ॥
 ੧੯॥ਬਿਨੁਕਰਸੁਮਾਤਾਨਭਚਰਨਜਾਤਾ॥ਤਿਨਯੋਬਖਾਨਾ॥ਪ੍ਰ
 ਭਸਰਬਜਾਨਾ॥੨੦॥ਲੈਕਲਮਪੰਤਾ॥ਲਿਖਯੋਚਰਿਤਾ॥ਚੀਗੀ
 ਲਿਖਾਨਾ॥ਸੰਗਬਾਧਬਾਨਾ॥੨੧॥ਦੀਨਿਉਤਾਇ॥ਖੇਚਰਬਨਾਇ
 ॥ਤਿਹਪਰਸਬਾਨਾ॥ਗਹਲੀਪਠਨਾ॥੨੨॥ਦੇਹਗਾ॥ ॥ਅਜਮ
 ਤਿਮੁਖਕਾਰਖਕਕੋਕਰਮੁਕਕੋਕਰਤਾਗਾ॥ਕੂਕੁਰਾਵਿਖਭਵਾਨਮੇ

ਬਿੰਦਾ ਬਿੰਦਤ ਸੀਸਾਗ ॥ ੨੩ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਯੈ ਤਿਨ ਪਦ੍ਮੋਪੰ ੨੫੪
 ਤਿਤਿਹ ਬਾਨਾ ॥ ਕਾਜੀ ਮੁਗਲ ਸੁਸੇਖ ਪਠਾਨਾ ॥ ਬਿਸਮੇ ਭਏ ਸੁਜਿਯ
 ਮੇਭਾਗੀ ॥ ਜਿਨ ਤੇਰਾ ਦੇ ਦੂਰ ਉਠਾਗੀ ॥ ੨੪ ॥ ਬਿਦਿਯਾ ਬਡੇ ਅਧਿਕ
 ਧਨ ਜਾਨੀ ॥ ਹੋ ਜਾ ਕੇ ਧਨ ਵੰਤ ਪਛਾਨੀ ॥ ਯੈ ਪਤੀਯਾ ਲਿਖ ਪੜੀ
 ਬਨਾਈ ॥ ਨਿਰਖਤ ਭਏ ਤੀਰ ਵਹ ਜਾਈ ॥ ੨੫ ॥ ਪਰਪਕ ਕਾਨ ਅਧਿ
 ਕ ਬਰਸੇ ਹੈ ॥ ਪਾਖਿ ਫੋਕ ਗੁਨੀ ਅਨਮਨ ਮੋ ਹੈ ॥ ਭਾਲ ਫਾਗ ਪਰਕੀ
 ਨ ਜੜਾਉ ॥ ਕੰਚਨ ਮੁਹਰ ਚੀਨ ਧਰ ਭਾਉ ॥ ੨੬ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਸੋ ਨਿਰ
 ਖਾ ਤਿਨ ਸਗਾ ॥ ਸੁਨ ਅਬ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ਜੋ ਕਰਾ ॥ ਨਿਜ ਬੀਰਨ ਸੋ ਬਚ
 ਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਉਪਗਮੁ ਰਚਨ ਜਾਹੁ ਸੁਧਾਰੇ ॥ ੨੭ ॥ ਯੈ ਸਤ ਸੋ ਕਹੀਯੈ
 ਬਚ ਜਾਈ ॥ ਅਜੁ ਇਨੈ ਨਹੀ ਕਰੀ ਲਗਾਈ ॥ ਭੋਰ ਭਏ ਦਿਖੀਯੈ ਤ
 ਬ ਕੈ ਹੈ ॥ ਤਬ ਤੁਮ ਕੇ ਕਾਬੁ ਮਾਹਿ ਮੋ ਹੈ ॥ ੨੮ ॥ ਚਲੇ ਬੀਰ ਸੁਨ ਸੁਨ ਬ

ਚਧਾਈ॥ ਸਰਬ ਮੋਰਚ ਨ ਜਾਇ ਜਤਾਈ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਿਜੈ ਗੜ ਮੇਇ ਕਗ
 ਏ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਦਮਦ ਮੇਏ ਕਸੁ ਅਏ॥ ੨੯॥ ਅਗੀ ਮਪੁਰੰਗ ਕਲੇਹ ਸਿਧ
 ਏ॥ ਸਰਬ ਰੇਦਤਿ ਨ ਜਾਇ ਜਤਾਈ॥ ਕੇਸ ਕੋਟ ਸਾਹਿਬ ਤਟ ਜਾਈ॥ ਅ
 ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੂਕੋ ਸਮਝਾਈ॥ ੩੦॥ ਖੜਗ ਕੇਤ ਜਾ ਸੁਤਾ ਅਵਤਾਰੀ॥
 ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪਾਵਨ ਅਸਧਾਰੀ॥ ਕਰਮ ਹਿਗਹੇ ਪਨੁਖ ਸਰਭਾਰੀ॥
 ਪ੍ਰਗਟ ਉਡੀਕਤ ਜੁਧਤਿ ਆਗੀ॥ ੩੧॥ ਖਲ ਦਲ ਸੈਜੂਣ ਨ ਕੇਹੇਤਾ॥
 ਜਨੁ ਤਨੁ ਧਮੋਇ ਹੈ ਝਖ ਕੇਤਾ॥ ਸਿਤ ਨ ਕੀਰਛਾ ਕੇ ਕਾਰਨਾ॥ ਅਖ
 ਲ ਪੁਰਮਿ ਕੋਭਾਰ ਉਤਾਰਨਾ॥ ੩੨॥ ਧਵਲ ਧਰਾ ਜਨ ਕੀ ਸੁਪ੍ਰਕਾਰਾ॥
 ਇਹ ਬਿਧ ਜੁਨੀ ਜਬੈ ਕਰਤਾਰਾ॥ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਅਧਿਕਾਇ ਮਧਾਰੀ॥
 ਉਤਰੇ ਸੇਢ ਬੀਸ ਅਵਤਾਰੀ॥ ੩੩॥ ਇਹ ਬਿਧ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਸੁਤਤੀਰ
 ॥ ਬਰਨੇ ਭੇਦੁ ਸਕਲ ਮਤਿ ਧੀਰਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕੇ ਅਦਭੁਤ ਗਤ ਬੈਨਾ॥

ਬਰਨਸੁਨਾਏਕਰਿਨਿਜਸੈਨਾ॥੩੪॥ਉਪਗਮੁਰਚਨਮੇਸਭਥਨ ੨੫੫
 ॥ਗਿਰੀਅਨਕੇਹੈਅਧਿਕਜੁਵਾਨਾ॥ਤਿਨਕੀਰਖੇਸੁਚੇਤੀਗਨੈ॥
 ਤਵਭੁਖਨਤੁਮਸੈਬਚਭਨੈ॥੩੫॥ਇਤਸਤਿਗੁਰਕੀਇਮਤਕਰਾਈ
 ॥ਉਤੈਨਉਨੈਲਗਾਈਪਾਈ॥ਤਵਨਦਿਵਸਬੀਤੈਸੁਖਸੰਗਾ॥
 ਨਿਸਮਾਗਮਹਤਭਯੋਪਤੰਗਾ॥੩੬॥ਨਲਨਿਉਤਗਦੀਪਤਮਘੁ
 ਕਾ॥ਲਏਨਿਸਾਨਿਸਚਗਜਿਮਕੂਕਾ॥ਬੀਤੀਨਿਸਾਭੋਰਜਬਭਯਾ
 ॥ਦਿਨਮਦਿਜੁਤਪ੍ਰਵਾਰਿਹਮਯਾ॥੩੭॥ਜਲਜਜੀਤਾਬਿਗਸੇਖ
 ਨਸਾਰੇ॥ਸੇਤਬਦਨਤਬਸਸੀਨਿਹਾਰੇ॥ਸੀਤਮੁਨੀਦੰਦਭਿਪੁਰਾ
 ਨੈ॥ਨਾਨਦਾਨਜਨਸੁਮਾਤਿਲਗਾਨੈ॥੩੮॥ਭਯੋਸੁਚੇਤਪ੍ਰਭੁਅਵ
 ਤਾਰੀ॥ਬੀਰਨਸੈਨਿਜਕਹਾਹਕਾਰੀ॥ਹੋਹਸੁਚੇਤਸੁਬਿਬਿਧਪ੍ਰਕਾਰਾ॥
 ਸ੍ਰੀਰਨਜੀਤਸੁਕਰੋਨਗਾਰਾ॥੩੯॥ਇਤੁਤੁਪਖਾਨਾਪਯੋਸੁਧਾਰੇ॥ਉ

ਤਤੇਉਨ ਕੇ ਬਜੇ ਨਗਾਰੇ॥ ਚੜ੍ਹੇ ਦੂਤ ਅਤਿ ਬਲ ਭਟਕਾਰੀ॥ ਹੈ ਗੈ ਅਪ
 ਨੀ ਸੈ ਨਜੁਧਾਰੀ॥ ੪੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਯੋਤੁ ਪਖਾਨ ਤੁਰ ਕਨੈ ਪਖਿੰਨ
 ਗਰਚੁ ਓਗ॥ ਸਕਟ ਨਾਲਿ ਪੁਕਿ ਨਾਲਿ ਭੁਨ ਪੀਲ ਸੁਨਾਲਿ ਨਗੇ
 ਗ॥ ੪੧॥ ਚਉਪਈ॥ ॥ ਸੁਤਰ ਨਾਲ ਬਹੁ ਬਿਧ ਗਰਜਾਹੀ॥ ਪੁਲੈ
 ਕਾਲ ਜਨੁ ਕਘ ਨ ਅਹੀ॥ ਆਇ ਤੇ ਸਕਲ ਗਵਰਿ ਸਭੁ ਗੇ॥ ਉਤੈ ਮਲੇ
 ਛਕੋ ਪਕਰ ਲਗੇ॥ ੪੨॥ ਬਰਹਰ ਕੰਪਤ ਭਈ ਸੁਧਗਾ॥ ਅੰਧ ਧੁੰਧ ਨ
 ਜੀ ਜਾਤੁ ਨਿਹਗਾ॥ ਅਧਿਕ ਬੀਰ ਮਾਤ ਨ ਕੇ ਜਾਏ॥ ਨਿਰਖਾ ਅਰੁ ਨ ਆ
 ਨ ਨ ਝੈ ਆਏ॥ ੪੩॥ ਮਧੁ ਭਾਰ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਨਿਜ ਹੁਕਮ ਮਾਨਾ ਖਾ
 ਲ ਸਨਿਧਾ॥ ਮੁਰਚਾਨ ਮੰਧਿ॥ ਪੈਲ ਰਤ ਸੁੰਧਾ॥ ੪੪॥ ਮਨੈ ਨ ਤੋਪ
 ॥ ਨਹੀ ਗਨਤ ਕੋ ਪਾ॥ ਸੀਕਾਨ ਧਰਾ॥ ਪਗ ਕਿਰਤੁ ਸਾਗ॥ ੪੫॥ ਚਉਪਈ॥
 ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਜੇਤ ਕਤੋ ਪਚ ਲਈ॥ ਬਿਨ ਕਾਮ ਨਿਹ ਫਲ ਸਭੁ ਜਾਈ

॥ ਕੇਤ ਕਗਰ ਜਗੈ ਨ ਮਗ ਜਾਵਤਾ ॥ ਕੇਤ ਕਾਗਿਰ ਕੇਚਰ ਨ ਸਮਾਵਤ ॥
 ॥ ੪੬ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕੀ ਇਤ ਤੇ ਜੋ ਛੁਟੈ ॥ ਬਹੁਤੁ ਅਰਿ ਨ ਕੀ ਮੁਡੀ ਜਾਛੁਟੈ ॥
 ॥ ਗਰਜਤੁ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਬਤੇ ਆਵੈ ॥ ਤੂੰ ਮਨ ਕਰਿ ਨ ਦੂਤ ਨ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥
 ੪੭ ॥ ॥ ਨਿਰਖਾ ਮਿਦਾਨ ਸੁਨ ਦੀ ਕਨਹਾ ॥ ਗਰਜਤੁ ਅਧਿਕ ਅਨਲ
 ਕੀ ਧਾਗ ॥ ਅਸੂ ਗਯੈ ਦਮ ਗ੍ਰਜੇ ਆਵੈ ॥ ਜੀਵਤ ਕੋਊ ਜਾਨ ਨ ਹੀ ਪ
 ਵੈ ॥ ੪੮ ॥ ॥ ਰੋਹਗਾ ॥ ॥ ਸਕਲ ਦਿਵਸ ਇਹ ਭਾਂਤ ਕਰ ਬਰਖ ਜੋ ਲੈ
 ਹਾ ਅਪਾਗ ॥ ਉਚ ਨੀਚ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਜਾ ਰਹੇ ਸਕਲ ਤੇਊਹਾਗ ॥ ੪੯ ॥ ਰੋ
 ਹਗਾ ॥ ॥ ਅਸਤ ਚਲਾ ਦਿਨ ਮਟ ਗਯੋ ਚੜ੍ਹੇ ਉਤੈ ਨ ਭਰੀ ਦਾ ॥
 ਬਿਬਿਧ ਭਾਂਤ ਨਿਸਰਾਟ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਭਯੋ ਅਨੰਦਾ ॥ ੫੦ ॥ ॥ ਸਭ ਰਾ
 ਜਾ ਮਿਲਯੋ ਕਹੀਤ ਵਨ ਭੁਰ ਕਤ ਟਜਾਇ ॥ ਅਪਨੀ ਅਪਨੀ ਠ
 ਵਰ ਮੇਰੇ ਮੇਰ ਚਨ ਲਾਇ ॥ ੫੧ ॥ ॥ ਚੈਪਈ ॥ ॥ ਸਕਲ ਰੈਨ ਕ

੨੫੬

ਰਹੈ ਸੁਲਾਹੀ॥ ਲੈਹੈ ਪ੍ਰਤਸੁ ਮਾਰ ਬਨਾਈ॥ ਰਾਜ ਨ ਕਹੈ ਤਬੈ ਤਿ
 ਹ ਮਾਗੇ॥ ਜੰਗ ਤੁੰਹ ਰਹੈ ਮੋਰ ਚਾਲਾਗੇ॥ ੫੨॥ ਪ੍ਰਥਮ ਪਹਰ ਦੁਸ
 ਰਤੁ ਮਜਾਨਹਾ॥ ਜੰਗ ਤੁੰਹ ਲਹੈ ਤੁਰਕ ਸਵਧਾਨਹਾ॥ ਤੀਸਰਾ ਪਹਰ ਬੀ
 ਤੁਜ ਬਗਯੋ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਚਰਿਤੁ ਖਾਲ ਸੇਕਯੋ॥ ੫੩॥ ਬੀਚਗੜ੍ਹ
 ਲੋਹ ਕੇ ਜਾਨਹਾ॥ ਸਹਸ ਪੰਚ ਬਰਬੀਰ ਪਛਾਨਹਾ॥ ਸੇਰ ਸਿੰਘ ਨ
 ਹਰ ਸਿੰਘ ਪਿਆਰਾ॥ ਦੇਇ ਬੀਗਤਿ ਨ ਕੇ ਸਿਰਦਾਰਾ॥ ੫੪॥ ਦੇਹਰਾ
 ॥ ਜਾਮੁ ਜਾਮਨੀ ਚਤੁਰ ਬੈਬਾਕੀ ਰਹਾ ਨਿਹਾ॥ ਭਯੋ ਸੁਚੇਤਤ ਬਖ
 ਲ ਸਾਬਾਹਰ ਗਯੋ ਸੁਧਾਗ॥ ੫੫॥ ਅਗਰ ਜਾਇ ਜਬ ਖਲ ਨ ਕੋਮੁ
 ਰ ਚਾਲ ਖੋ ਸੁਧਾਗ॥ ਸਰੁ ਸੇਵਤ ਤੇ ਉਪਰੈ ਕੋਊ ਨ ਜਾਗ ਨਿਹਾਗ॥ ੫
 ੬॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਸੇਰ ਸਿੰਘ ਜੁ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ॥ ਅਬ ਇਨ ਪਹਰ
 ਮਕਰੈ ਉਰਾਨਾ॥ ਮਾਰ ਕੂਟ ਕੈ ਕਰੈ ਲੁਟਾਈ॥ ਪੁਜਾ ਪਤਾ ਕਾਲੇ ਹਿਛਿਨ॥

ਈ॥੫॥ਸ੍ਰੀਨਾਹਰਮਿਗਪਤਿਯੋਭਖਿਯੋ॥ਅਇਸਬਿਨੁਜਿਯ ੨੫॥
 ਮੇਰੁਰਾਖਿਯੋ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਪੁਛੇਬਿਨੁਭਾਈ॥ਭਲੀਨਕਗੀਯੈਜਇ
 ਲੁਟਾਈ॥੫੮॥ਦੁਤੈਬੀਰਜੋਬਦਨਉਚਾਗੀ॥ਸੁਨਿਪਿਯਾਰੇਤੈਬਾਤ
 ਹਮਾਗੀ॥ਰਾਜਨੀਤਨਿਸਚੈਇਹਆਗੀ॥ਸਮਾਨਿਹਰਚੁਕੀਯੈਨਾ
 ਗੀ॥੫੯॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਨਿਜਸਦਨਮੇਧੂੰਗੇਅਨਦ
 ਮੰਝਾਗ॥ਅਬੈਜਗਾਵਨਆਪਕੋਭਲੀਨਬਾਤਬਿਚਾਗ॥੬੦॥ਏ
 ਸੁਚੇਤਧ੍ਵੈਜਾਹਗੇਹਮੇਲਗੀਗੀਦੇਗ॥ਆਛਨੀਕਬਰਬਾਤਹੈਗਹੇ०
 ਬਸਮਸੇਗ॥੬੧॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਤਾਤੇਤੁਮਚਿੰਤਾਜਿਨਕਰੋ॥ਮਾਰਿ
 ਮਾਰਿਕਹਿਇਨਪਰਪਾਗੇ॥ਜੇਕਛੁਆਨਬਾਤਹੀਧ੍ਵੈਹੈ॥ਤੋਬਖਸਾ
 ਇਖਾਲਸਾਲੈਹੈ॥੬੨॥ਯੈਕਹਿਪਰੇਤੋਨਪਰਧਾਈ॥ਮਾਗੇਰਚਦ
 ਯੋਭਜਾਈ॥ਮੁਢੀਯਾਨਾਂਗਤੁਰਕਬਹੁਜਾਗੀ॥ਅਲਹਖੁਦਾਈਕਿਤ

ਕਬਕਾਹੀ॥੬੩॥ਕਈਹਜਾਰਦੁਸਟਗਮਾਗੇ॥ਖੰਡਖੰਡਕਗਿਬਿ
 ਬਿਧਸੰਘਾਗੇ॥ਪਟਿਕਾਅਰਧਤੇਗਤੰਹਬਹੀ॥ਇਹਿਬਿਧਿਬਿਜੈਖੰ
 ਲਸੇਲਹੀ॥੬੪॥ਤੋਪਬਦੁਕਨਿਖੰਗਤਮਾਚੇ॥ਅਨਕਭਾਂਤਸੇਲੁਟੇ
 ਤਾਚੇ॥ਗੋਰਪਗੀਲਸਕਰਸਰਮਾਹੀ॥ਕਾਹੁਰਹੀਸੁੰਧਕਛੁਨਾਹੀ॥੬
 ੫॥ਜਬਵੈਬਾਗਮਿਸਾਲਨਧਾਏ॥ਤੁਬਏਗਢਮਾਹਿਅਨਿਸਮਾਏ
 ॥ਫਿਕੋਖਾਲਸਾਗਢਮਾਹਿਅਯੋ॥ਫਤੇਨਦੁਜਬਾਮਾਨਬਜਾਯੋ॥
 ੬੬॥ਭਯੋਕੁਲਾਹਲਉਚਸੁਭਾਹੀ॥ਇਤਉਤਸੁਨੀਬਾਤਏਸਾਹੀ॥
 ਕੰਚਨਮਈਦਿਪਤਿਜਿਹਆਲਾ॥ਮਨਿਮੁਕਤਾਹੀਰਨਦੁਤਿਸਾਲ
 ॥੬੭॥ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ਲਗੇਬੰਜਰਾਹੀ॥ਲਿਖੀਚਿਤ੍ਰਸਾਹੀ
 ॥ਪਗੀਬੇਲਫੁਲਾ॥ਮਨੇਚਾਰੁਮੁਲਾ॥੬੮॥ਅਸੀਮਾਧਿਆਲਾ॥ਛੁ
 ਕੇਦੀਨਦਿਆਲਾ॥ਦਿਪੈਮੰਚਚਾਰਾ॥ਮੁੰਗਾਸੇਨਜਾਗਾ॥੬੯॥ਦਿਪੈ

ਚਾਹਪਾਏ॥ ਚਿਤੀ ਸੰਬਨਾਏ॥ ਸੁਭੀ ਪਾਟਨਗੀ॥ ਬੁਨ੍ਹੇ ਹੋ ਸੁਧਾਗੀ॥
 ੧੦॥ ਭਿਸੀ ਪੋ ਬਿਰਾਜੈ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿੰਦੁ ਰਾਜੈ॥ ਤਹੀ ਬੀਰ ਆਈ॥ ਸਭੈ
 ਲੈ ਸੁਨਾਈ॥ ੧੧॥ ਜਿ ਮੰਜੀਤ ਪਾਈ॥ ਅਰੰ ਸੈਨ ਪਾਈ॥ ਸਬੈ ਆਰਿ
 ਅੰਦੀ॥ ਸੁਨਾਈ ਬਿਅੰਤੀ॥ ੧੨॥ ਚੋ ਪਈ॥ ॥ ਤਬ ਹੀ ਦੋਨੋ ਬੀਰ
 ਬੁਲਾਏ॥ ਸਿਰੇ ਪਾਇ ਤਿਹ ਸੀ ਸਬ ਧਾਏ॥ ਜੇ ਮਨ ਸਾਮਨ ਮਹਿ ਤਿਹ
 ਧਰੀ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਬ ਲਪੁਰ ਸਬ ਕਰੀ॥ ੧੩॥ ਰਸਾ ਵਲ ਛੰਦਾ॥
 ਇਸੇ ਦਾਨ ਦੀਨਾ॥ ਕਿਸੁ ਹੋ ਨ ਚੀਨਾ॥ ਸੁਰੰ ਹੋਇ ਰੁਖਾ॥ ਹਨੀ ਪੁੰਜ ਰੂ
 ਖਾ॥ ੧੪॥ ਵਹੈ ਪਾਇ ਲੀਨਾ॥ ਸੁਰੰ ਜੋ ਨ ਚੀਨਾ॥ ਪਦਾਰਥ ਚਰਗੇ॥ ਲ
 ਏਯੋ ਸੁਧਾਗੇ॥ ੧੫॥ ਗਏ ਆਪ ਥਨੈ॥ ਗੜੀ ਮੰਧਿ ਜਨੈ॥ ਸੁਨੇ ਅੰਗੁ
 ਆਗੈ॥ ਸਭੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਗੈ॥ ੧੬॥ ਚੋ ਪਈ॥ ॥ ਇਤ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਰੇ ਪਾਇ
 ਪਹਿਰਾਏ॥ ਉਤ ਉਨ ਕੇ ਨਖ ਸਿਖ ਮੁਰਝਾਏ॥ ਬੀਤੀ ਨਿਸਾ ਭੋਰ ਜਬ ਭ

ਯੋ॥ ਹਾਹ ਕਾਉਤੁ ਰਕਦਲੁ ਛੁਯੋ॥ ੧੧॥ ਜਿਤੁ ਦਿਖੀ ਅਤੁ ਤਿਤੁ ਗੀਅ
 ਰਦੁਖੀ॥ ਕੇਉਨ ਦਿਖੀ ਅਤੁ ਤਿਹ ਜਾਸੁਖੀ॥ ਸੀਸੁ ਧੁਨੈ ਮਾਮੁ ਗਲ
 ਪਠਾਨਾ॥ ਅਰੇ ਮਿਅਾਹ ਮਯਹ ਕਿਅਾ ਜਾਨਾ॥ ੧੨॥ ਮੇਸੀ ਜੁਲ
 ਮੀਉਨ ਹੁਕਰੀ॥ ਏਕ ਘਰੀ ਦਰਮਿਯਾਨ ਨ ਪਗੀ॥ ਹਮ ਨੈਲ ਖਾਭੁਯੋ
 ਸੁਬਹਾਨਾ॥ ਕਾਜ ਨਿਯੈਯੋ ਕਰਤ ਸਤਾਨਾ॥ ੧੩॥ ਸੂਤੇ ਜਾਗਤੁ ਨਹੀ ਸਮ
 ਨਾ॥ ਸੂਨੈ ਮਿਯਾਹ ਮਕਰਤ ਬਖਾਨਾ॥ ਇਨ ਗਾਜਨ ਹਮ ਰੇਸੀ ਗਿਕਈ॥
 ਨਾਹੁਕ ਹਮੇਨ ਮੇਸੀ ਦਈ॥ ੧੪॥ ਹਮ ਨੈਲ ਖਾ ਜੀਗਦਰ ਮਿਯਾਨਾ॥ ਦਿ
 ਨ ਮੇਲ ਰਸਨ ਬਾਨ ਫਿਪਾਨਾ॥ ਕਾਜ ਨਿਯੈ ਨਿਸਭੀਤਰ ਮਾਇ॥ ਯੋਜ
 ਵਤ ਮੁਰਚਾ ਸਬ ਘਾਇ॥ ੧੫॥ ਯੋਸੁਨ ਕਰਿ ਬਤੀਯਾ ਨਿਜ ਕਾਨਾ॥ ਸੁਬ
 ਕਰੀ ਮੇਸ ਬਿਧ ਜਾਨਾ॥ ਅਧਿਕ ਕੋਪਤੁ ਰਕਸਤ ਬਕੀਨੋ॥ ਰਾਜ ਨਿਸ
 ਰਬ ਬੋਲਿ ਕਰਿ ਲੀਨੋ॥ ੧੬॥ ਜਹਤੁ ਹਚਲੇਰਾ ਵਸਭਾ ਮਾਵਤਾ॥ ਅ

ਸਰਨਿ ਰਖਨੀਯਮੈ ਬਿਸਮਾਵਤਾ ॥ ਕਹੈ ਕਹਾ ਕੋਤ ਕਇਹ ਭਯੋ ॥ ਯਾ ੨੫੯
 ਮਹਿ ਕਛੁ ਹਮਾਰਾ ਗਯੋ ॥ ੮੩ ॥ ਅਕਿੰਲਾ ॥ ॥ ਸੁਨਤਰਾਵਇਹ
 ਭਾਂਤਤਹਾਂ ਚਲਿਆਵਹੀ ॥ ਮਾਰੇ ਬੀਰਨਿ ਹਰਮਪਿਕਦੁਖਿ ਪਾਵਹੀ
 ॥ ਲੰਜਤਰੇ ਸਬਰਾਵਨ ਬਚਨ ਬਖਾਨਿਯੋ ॥ ਹੋ ਬਿਨੁ ਮਾਰੇ ਮਰਗ
 ਏਸ ਕਲਹੀ ਜਾਨਿਯੋ ॥ ੮੪ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਕੋਪਤਰਕਤ ਬਬਚ
 ਨਉ ਚਾਰੋ ॥ ਰਕਤ ਨੇੜ ਕਰਿ ਉਚਪੁਕਾਰੋ ॥ ਤੁਮਨੈ ਹਮਰੀ ਸੈਨ ਮਰਾਈ
 ॥ ਦਯੋਤੁ ਪਖਾਨਾ ਖਾਸ ਲੁਟਾਈ ॥ ੮੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਤੈਹ ਜਰਤ ਕੇ
 ਤਵਨ ਦਿਨ ਭਾਖਾ ਥਾਤ ਬਤੀਗ ॥ ਤਹਾਂ ਸੈਨ ਕਛੁ ਹੈ ਨਹੀ ਫਕਤਗੁ
 ਰੁਬਰਬੀਗ ॥ ੮੬ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਜਬ ਨਿਰਖਾਯ ਹਠ ਉਰਸੁਆ
 ਈ ॥ ਗਰਜਤੁ ਸੂਰਬੀਰ ਅਪਿਕਾਈ ॥ ਕਈ ਅਮੀਰ ਸਾਹਕੇ ਮਾਰੇ ॥
 ਤਦਪ ਕਛੁ ਜੀਤ ਨਹੀ ਹਾਰੇ ॥ ੮੭ ॥ ਜਬ ਮੇਸੀ ਹਜਰਤ ਪੇਜੈਹਾ ॥ ਕ

ਵਨ ਬਦਨ ਕਹੁ ਜਾਇ ਦਿਖੈ ਹੂ॥ ਦ੍ਰੈ ਸੈ ਬੀਰ ਤੁ ਵਨ ਕਾ ਪਗਾ ਖੰਡ ਖੰ
 ਡੁਲ ਸਕਹੁ ਸਭ ਕਰਾ॥ ੮੮॥ ਦ੍ਰੈ ਹਜਾਰ ਮੇ ਸੇ ਜਬ ਪੈ ਹੈ॥ ਲੂਟ ਕੂਟ
 ਡੇਹਾ ਹੀ ਲੈ ਹੈ॥ ਮੇ ਅਬ ਕੂਚ ਕਰਤੁ ਹੋਤਾਈ॥ ਤੁਮ ਸਭ ਲਰੈ ਤੁ ਵਨ
 ਸੰਗ ਜਾਈ॥ ੮੯॥ ਇਹਿ ਬਿਧਿ ਸੇ ਕੁਤੁ ਰਕਮ ਨ ਭਯੋ॥ ਅਧਿਕ ਕੋਪੁ
 ਰਾਜਨ ਪਰਕਯੋ॥ ਹਾਥਿ ਜੋ ਰਾਜੋ ਨ ਉਚਾਰੀ॥ ਸੁਨਨ ਬਾਬ ਜੁ ਬਾਤੁ ਹ
 ਮਾਰੀ॥ ੯੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਕਾਲਿ ਮਨੁ ਖਹਮ ਭੋਜਿ ਕੈ ਤੁਮ ਸੈ ਕਹੀ ਬ
 ਨਾਇ॥ ਚੋਰ ਲੋਗ ਇਹ ਸਾਥ ਹੈ ਰਹੀਯੋ ਮਾਪ ਬਚਾਇ॥ ੯੧॥ ਤੁਮ ਨੈ
 ਹਮ ਰੈ ਬਚਨ ਬਰਨ ਹਿਮਨੇ ਨਿਜ ਚਿਤ॥ ਆਨਦ ਸੋ ਸੋ ਵਤਹੇ ਸ
 ਰਬ ਮੋਰਚਨ ਮਿਤ॥ ੯੨॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਤੁ ਤੇ ਹਮ ਪਰ ਕੋਪੁ ਨ ਕੀਜੈ
 ॥ ਹਮ ਗੀ ਬਾਤ ਕਾਨ ਸੁਨ ਲੀਜੈ॥ ਬੀਰਨ ਕੀ ਯਹ ਗੀਤ ਪਛਾਨਹਾ ਕਿ
 ਹਾ ਰੈ ਕੋ ਜੀਤੈ ਜਾਨਹਾ॥ ੯੩॥ ਦੋਨੋ ਪਾਛਿ ਜੀਤਨ ਹੀ ਹੋਈ॥ ਬਰਕ ਬਿ

ਹਧਲਖੇਸਭਕੋਈ॥ ਤਾਤੇਮਨਪੀਰਜਤੁਮਧਰੇ॥ ਹਮਗੀਬਾਤਸਭੈ ੨੬੦
 ਅਨਸਰੇ॥ ੯੪॥ ਇਹਜੇਗੜੀਗੁਰੂਕੀਜਨਹ॥ ਚੇਹੁਪਾਂਚਸੈਯਾ
 ਮਹਿਠਾਨਹ॥ ਰੈਨਪਗੀਡੇਰਨਪਰਪਰਹੀ॥ ਮਰਨਜੀਯਨਕੀਕਾਨ
 ਨਧਰਹੀ॥ ੯੫॥ ਜਬਮੁਰਚਸੇਵਤਤਿਨਜਾਨਯੋ॥ ਤਬਹੀਅਨ
 ਜੁਪਤਿਨਠਾਨਯੋ॥ ਸੇਵਤਲੂਟਮਾਰਿਲੈਗਏ॥ ਯਾਮੇਕਹਾਮਰਦ
 ਕਹੁਭਏ॥ ੯੬॥ ਦੇਹਗਾ॥ ॥ ਤਾਤੇਤਮਅਬਾਚਿਤਤਜਿਅਚਲਰ
 ਹੋਰਦਮਾਧਿ॥ ਭੋਰਭਏਇਨਮਾਰਿਹੈਮੇਸਭਾਂਤਕਾਰਿਜੁੱਧਾ॥ ੯੭॥ ਜ
 ਸਦ੍ਵਾਰਨਕੋਬੋਲਿਕੈਕਰਿਹੈਮਸਤੁਮਤੰਗਾ॥ ਆਨਗਢੀਦਰਦੋਇ
 ਹੈਂਜੰਹਤੰਹਸਰਬਾਨਿਸੰਗਾ॥ ੯੮॥ ਮਸਤੁਮਿਸਾਲਨਸਾਥਕਰਿਢੋ
 ਵਹਗੇਦਰਮਾਨ॥ ਕਵਨਜਨਯੋਨਰਦੋਬਨੀਰਹਗੁਠਾਢਉਹਥਾਨ
 ॥ ੯੯॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਚਤੁਰਦਿਸਾਹੱਲਾਦਲਕੈਹੈ॥ ਆਨਕਗੀਪ

ਰਦਾਰਝੁਕੈਹੈ॥ ਪਲਮੇਗਢੀਫਤੇਜਬਕਰਿਹੈ॥ ਬਹੁਰੇਸਹਰਓਰਚਿਤੁ
 ਧਰਹੈ॥ ੧੦੦॥ ਸਾਂਵੀਜਬਰਜੇਗਸਭਲੈਹੈ॥ ਕੋਟਿਚੀਜਸੀਗਮੈਰੁ
 ਮਿਲੈਹੈ॥ ਮਾਰਕੁਟਤੁਮਕੋਜਬਦੀਜੈ॥ ਤੋਹਮਰਜਪੁਤਜਗਜੀਜੈ॥ ੧੦੧॥
 ਕਈਬਾਰਹਮਗੁਰੁਭਜਾਯੋ॥ ਸਾਹਮੋਰਲਗਫਿਰਕਰਆਯੋ॥ ਤੈਸੇ
 ਦਿਖਾਅਬਫੇਰਿਭਜੈਹੈ॥ ਤੁਮਕੋਜਸਕਾਟੀਕਾਦੈਹੈ॥ ੧੦੨॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਮਿਲਰਾਜਨਿਸਬਯੋਕਹੀਤਵਨਤੁਰਕਬਰਤੀਗ॥ ਸੁਨਤੁਬਚਨਤਬ
 ਤਵਨਕੇਕਛੁਕਧਕੋਤਿਨਧੀਗ॥ ੧੦੩॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਯੋਰਜ
 ਨਿਤਕੋਬਿਗਮਾਇਸਾ॥ ਹੋਵਤਪ੍ਰਤਜੁਪਠਹਰਾਇਸਾ॥ ਇਤਦਰਬਾ
 ਰਜਬੈਸੁਨਪਾਯੋ॥ ਜਾਵਤਤੁਰਕੁਨਿਪਨਠਹਰਾਯੋ॥ ੧੦੪॥ ਰਸਾਵ
 ਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਤਬੈਦੂਤਮਾਯੋ॥ ਤਿਨੈਯੋਸੁਨਾਯੋ॥ ਚਲਯੋਖਾਨਧ
 ਯੋ॥ ਗਿਰੀਸੀਹਟਾਯੋ॥ ੧੦੫॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਚਲਯੋਤੁਰਕਨਿਜਕੁ

ਚਕਰਾਈ॥ ਰਾਜਨਲੀਨਤੁਰਤੁਹਟਾਈ॥ ਯੋਤਿਨਆਪਸੁਮਤਾਪਕਾ २੬੧
 ਯੋ॥ ਹੋਵਤਪ੍ਰਤਜੁਧਠਹਰਾਯੋ॥ ੧੦੬॥ ਜਸਵਾਰਨਕੋਭੂਰਹਾਥੀ
 ॥ ਕਰਿਹੈਮਸਤੁਮਸਾਲਨਸਾਥੀ॥ ਢੇਵਹਗੇਦਰਵਾਜਹਆਨਾਰ ੦
 ਜੇਦੋਖੀਮੁਗਲਪਠਾਨ॥ ੧੦੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਜਸਵਾਰਨਕੋਬੋਲਕ
 ਰਿਕਰਿਹੈਮਸਤਮਤੰਗਾ॥ ਆਨਪ੍ਰਭੁਗਢਦੁਰਪਰਛੁੰਦੈਦੂਤਨਿਸੀ
 ਗਾ॥ ੧੦੮॥ ਤਾਤੇਆਪਸੁਚੇਤਹੈਕੀਜੈਬੇਗਉਪਾਇ॥ ਤੁਮਪਰਗਜ
 ਆਦੈਨਹੀਬੇਮੁਖਤਿਨੈਖਪਾਇ॥ ੧੦੯॥ ਸੁਨਤਬਚਨਤਬਦੂਤਿਕੇ
 ਸੀਮੁਖਘਨਜੋਗਾਇ॥ ਦੁਨੀਚੰਦੁਮਮਮੰਤਗਜਲਾਰਿਹੈਤਾਸੰਗ
 ਜਾਇ॥ ੧੧੦॥ ਅਧਿਕਕੋਪਹਰਜੰਛਜਿਮੁਖੰਗੁਗਹਿਗੁਜਬਬੀਗ
 ਕਿੰਨੁਨਾਗਅਰਿਸੁਗਮਾਯਾਸੰਗਧਰੈਜੁਧੀਗ॥ ੧੧੧॥ ਚੀਟੀਜੋਗ
 ਜਰਾਜਕੋਛਿਨਮਹਿਦੇਗੁਬਿਰਾਗਾਦੁਨੀਛਪਾਕਰਿਅਰਿਨਕੋਮਾ

ਰਤਮੇਘਨਿਹਾਗ ॥ ੧੧੨ ॥ ਯੈਕਹਿਕਹਿਬਚਸਭਾਮੇਪੁਨਪੁਤ੍ਰਗ੍ਰਹਕੀ
 ਯਪਯਨ ॥ ਅਪਨੇਅਪਨੇਸਦਨਮੇਟਿਕੇਬੀਰਸਭਆਨ ॥ ੧੧੩ ॥
 ਚੋਪਈ ॥ ਅਸਤਾਚਲਦਿਨਮਾਦਿਜਬਗਯੋ ॥ ਅਧਗੁਬਾਰਹੈ
 ਨਮਗਲਯੋ ॥ ਅਗਧਰਾਤ੍ਰਜਬਸਿਆਹਸਿਧਾਈ ॥ ਰੁਕੇਦੁਨੀਚੰ
 ਦਬੋਤਬਨਾਈ ॥ ੧੧੪ ॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ ॥ ਰੁਕੇਸੇਅਧਾਰੀ ॥
 ਉਨੈਯੋਬਿਚਾਰੀ ॥ ਚਲੇਮੇਪਲਾਈ ॥ ਇਹੈਆਛੁਭਾਈ ॥ ੧੧੫ ॥ ਸ
 ਬੈਪਾਸਧਾਈ ॥ ਫਿਕੇਪੁਛਜਾਈ ॥ ਜਿਸੈਪਾਸਜਾਵੈ ॥ ਸੁਧੀਰਧਰਾ
 ਵੈ ॥ ੧੧੬ ॥ ਜਿਤੇਮੋਰਚੰਗੀ ॥ ਫਿਕੇਹੈਨਮਾਂਗੀ ॥ ਕਿਨੈਗੰਨਭਾਖੋ
 ਧਰੀਧੀਰਗਾਖੋ ॥ ੧੧੭ ॥ ਅਤ੍ਰਿੰਲਾ ॥ ਧਰਮਸਿੰਘਤਜਦਆਸਿ
 ਘਤਟਧਾਇਯੋ ॥ ਸਾਹਿਬਸਿੰਘਤਜਹਿਮਤਸਿੰਘਪਹਆਇਯੋ ॥
 ਕਮਾਸਿੰਘਤੇਬੀਰਆਦਿਜੇਜਾਨਿਯੋ ॥ ਹੋਸਭਪਹਫਿਕੇਸੁਧਾਇਜੁ

ਪੀਰਧਰਾਨਿਯੈ॥੧੧੮॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਜਿਹਜਿਹਪਾਸਧਾਇਕਰ
 ਅਯੋ॥ਤਿਹਤਿਹਤਕੋਪੀਰਧਰਾਯੋ॥ਸਭੁਕਹਾਚਿਤਜਿਨਕੀਜੈ॥
 ਆਸਣੁਨਿਜਤੇਰੇਦਿਫਲੀਜੈ॥੧੧੯॥ਫਿਰਗੁਰਬਖਸਾਸਿਘਪਹ
 ਆਯੋ॥ਤੁਜਚਲਨਕੋਬਮੇਤਬਨਾਯੋ॥ਤਿਨਤਾਸੋਇਮਬਤਉਚਾ
 ਗੀ॥ਸੁਨੇਦੁਨੀਸਸਬਾਤਹਮਾਗੀ॥੧੨੦॥ਤੁਮਚਿਤਮਨਮੇਜਿਨਗ
 ਖੋ॥ਸਤਿਬਚਨਸਤਿਗੁਰਮੁਖਭਾਖੋ॥ਕਿਹਰਜੈਤਮਕਹਬਲੁਦੈਹੈ॥
 ਤੋਬਾਹਨਮਤਮਾਗਝੁਕੈਹੈ॥੧੨੧॥ਜੈਤੋਕਹਗਜਮਾਰਗਵੈਹੈ॥ਤਬ
 ਲੰਜਾਸਤਿਗੁਰਕਹਮੇਹੈ॥ਕਨੇਲਪੁਤਾਨਿਜਕੋਪੁਭਕੈਹੈ॥ਬਿਜੈਛ
 ਤੁਤੇਹੇਸਿਰਦੈਹੈ॥੧੨੨॥ਅਧਿਕਭਾਗਤੇਰੇਕਛਜਗੋ॥ਜਾਪਗਕ੍ਰਿਪ
 ਸਿਧਅਨੁਰਾਗੋ॥ਕਾਮਆਪਨਕਰਹੈਆਪੋ॥ਤੈਰੋਕਰਿਹੈਅਧਿਕਪ੍ਰ
 ਤਾਪੋ॥੧੨੩॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਜਾਦਿਨਸਾਹਿਬਕਾਮਕੋਸੇਵਕੁਸਭਾ

੨੬੨

੦

ਮੰਤ੍ਰਾਗਲਾਖਨਏਕੁਹਕਾਰੀਯੈਤਾਕੇਸਦਬਲਿਹਾਰਾ॥੧੨੪॥ਸਾ
 ਹਿਬਕਾਰਜੁਪੁਰਖੈਸੇਵਕਅਧਿਕਪੁਤਾਪੁ॥ਤਾਕੋਨਿਸਦਿਨਜਪ
 ਤਹੈਸੁਰਨਗਆਛੇਜਾਪਾ॥੧੨੫॥ਚੈਪਈ॥ ॥ਜਬਇਹਭਾਂਤੁਦੁ
 ਨੀਸੁਨਪਾਯੋ॥ਪ੍ਰਗਟਸਿੰਘਸੋਬਚਨਅਲਾਯੋ॥ਬਿਜੈਛਤਤਬ
 ਦੇਤਾਦੈਗੈ॥ਪ੍ਰਥਮੈਕਗਿਟੁਕਮੂਹਕੈਗੈ॥੧੨੬॥ਬਿਨੁਆਈਮਰਹੈਸੁ
 ਨਿਹਾਰਾ॥ਆਈਬਿਨੁਭਾਂਗਕੇਭਾਰਾ॥ਜਸੁਪ੍ਰੈਹੈਮੇਰੇਕਿਹਕਾਜਾਜੈ
 ਮੁਹਿਚੀਰਡਰਗੁਗਜਰਾਜਾ॥੧੨੭॥ਇਨਜਬਤੇਜਗਮੇਭਵਲੀਨਾ
 ॥ਨੀਤਅਨੀਤਾਵਿਥਾਰਨਕੀਨਾ॥ਜੇਤਕਗੁਰੂਹੋਤਜਗਆਏ॥ਕਿਨ
 ਤੁਭਕਨਸੋਖੜਗਬਜਾਏ॥੧੨੮॥ਪ੍ਰਗਮਹਿਬੈਠਭਗਤਨਿਜਕਰ
 ਗੀ॥ਰਾਮਨਾਮੁਨਿਸਦਿਨਉਰਧਰਗੀ॥ਲੋਕਚਤੁਰਦਸਮਾਣਨਗਾ
 ਈ॥ਜੇਤੁਰਕਨਪੈਜੀਤਸੁਜਾਈ॥੧੨੯॥ਐਰਜੁਪਜੋਬਨਤਸੁਅ०

ਈ॥ ਲੁਕਛ ਪਲੇਤੇ ਪੁਨ ਬਚਾਈ॥ ਮੰਤੁ ਦਰਦ ਆਗੈ ਅਬ ਰਹੈ॥ ੨੬੩
 ਟੁਕ ਟੁਕ ਮੇਰੇ ਟੁਕ ਰਿਹੈ॥ ੧੩੦॥ ਹਮ ਨੈਯ ਕੋ ਜੋ ਵਡਿਆਯੋ॥ ਤਬ
 ਯਹ ਪੈਸ ਹਮ ਰੋਆਯੋ॥ ਸਰਬ ਦੀ ਪਕੀ ਸੰਗਤਿ ਆਨੀ॥ ਯਕੇ ਪਾਇ
 ਨਤੀ ਰਖੁ ਕਾਨੀ॥ ੧੩੧॥ ਏਕ ਗੁਰੂ ਕਾ ਲੋਛ ਨ ਨਹੀ॥ ਹਮ ਯਹ ਸਮਾ
 ਲੈਯਾ ਵਤ ਜਾਂਹੀ॥ ਸੀਕਰਤਾਰ ਪੁਰੇ ਅਬ ਜੈਹੈ॥ ਸੋਢੀ ਵਹੈ ਗੁਰੂ ਕ
 ਰਿਲੈਹੈ॥ ੧੩੨॥ ਹਮ ਰੇ ਗੁਰੂ ਹਾਥ ਮੇ ਜਾਨਹੁ॥ ਜਿਹ ਚਾਹੈ ਤਿਹ ਕਰੈ
 ਪਛਾਨਹੁ॥ ਜਬ ਤਿਨ ਯਹ ਬਿਧ ਬਚਨ ਬਖਾਨੈ॥ ਸੁਨ ਬਚ ਮੇਨ ਰ
 ਹਾ ਸੁਰਗ ਯਾਨੈ॥ ੧੩੩॥ ਧਿਕ ਧਿਕ ਤਾ ਕੋ ਮਨ ਮੇ ਕਰੀ॥ ਮੁਖ ਕਹ
 ਬੁਧ ਇਹ ਪਰੀ॥ ਪੁਨ ਤਿਨ ਮਨ ਮਹਿ ਇਹ ਬਿਧ ਚੀਨੈ॥ ਨਿਸਚਾ ਛੀ
 ਨ ਯਾਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲੀਨੈ॥ ੧੩੪॥ ਤਿਨੈ ਮਸੀ ਦੁਰ ਹਨ ਨਹੀ ਦੇਨਾ॥ ਅਨਕ
 ਜਤਨ ਕਰਿ ਮਾਰਿ ਸੁਲੈਨਾ॥ ਤਾ ਤੇ ਯਾ ਕੀ ਮਤਿ ਬਵਰਾਈ॥ ਅਵਰਨ

ਭੇਦੁ ਭੂਲ ਸੁਨ ਭਾਈ॥ ੧੩੫॥ ਨਿਜ ਮੁਖ ਸੋਖੁ ਨ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ॥ ਸੁ
 ਨਹੁ ਦੁਨੀ ਬਿਧੁ ਬਚਨ ਹਮਾਰੇ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪਛਾਨਹੁ॥
 ਕਿੰਨਰ ਜਛ ਦੇਵ ਅਹੁਦਾਨਹੁ॥ ੧੩੬॥ ਕਮਲ ਜਬਦ ਨ ਚਰਜਿ
 ਹਧਿ ਜਾਈ॥ ਪੁਤ ਪਾਂਚ ਖਟੁ ਤਿਹ ਸਿਸਗਾਈ॥ ਨਿਸਦਿਨ ਏਜਿਹ
 ਰਤੁ ਧਿਯਾਨਾ॥ ਸੇਸ ਨਾਗ ਕਹਨੇ ਤਬ ਖਾਨਾ॥ ੧੩੭॥ ਸੇਵਹੁ ਇਹੀ
 ਗੁਰੂ ਕਤ ਅਵਗਾ॥ ਕਹਹੁ ਮਸੋ ਸਭ ਹੀ ਇਹ ਠਵਗਾ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੋ
 ਜਬ ਸਿੰਘ ਬਖਾਨੀ॥ ਤਬੈ ਦੁਨੀ ਮ੍ਰਿਗ ਪਤਿਯੋ ਠਨੀ॥ ੧੩੮॥ ਦੇਹ
 ॥ ਆਦਿ ਗਰਨ ਮਹਿ ਹੋਤ ਹੀ ਨਿਸਚੈ ਕਰਿ ਇਹ ਗੀਤਾ॥ ਇਹ ਤੋ ਨਿਸ
 ਦਿਨ ਕਰੀਤ ਹੋ ਅੰਨਿ ਭਾਤ ਬਿਪਰੀਤਾ॥ ੧੩੯॥ ਚਉਪਈ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਪਰਸੁ ਨਿਹਾਗੀ॥ ਹਮ ਇਨ ਲੋਗਨ ਜਾਤ ਸਵਾਗੀ॥ ਇ
 ਨ ਜਬ ਤੇ ਨਿਜ ਅਪਸੰਭਾਰੇ॥ ਸਕਲ ਦੀਪ ਮਹਿ ਦੰਦ ਉਠਾਰੇ॥ ੧੪੦

॥ ਲੋਗ ਬੇਦਗਰ ਇਨ ਮਤ ਭਾਗੀ ॥ ਅਵਰੈ ਗੀਤ ਜਗਤ ਬਿਸਥਾਗੀ ॥ ੨੬੪
 ਬਾਦਿ ਸਾਹ ਕੇ ਸੀਗ ਸੁਭਾਈ ॥ ਕਿਨ ਅਗੈ ਕਹੁ ਤੇਗ ਵਗਾਈ ॥ ੧੪੧
 ॥ ਸਕਲ ਦੀਪ ਜਿਨ ਜੀਤ ਸੁਲੀਨੋ ॥ ਉਦੈ ਅੰਸਤ ਅਪਨੇ ਬਸ ਕੀਨੋ
 ॥ ਭੋਰ ਕੁਏ ਤਿਨ ਕੇ ਦਲ ਪੈਰੈ ॥ ਮਾਰਿ ਕੂਟ ਕੈ ਪਕਰ ਸੁਲੈਰੈ ॥ ੧੪੨ ॥ ਲੈ
 ਜਾਸਨ ਹਜਰਤੁ ਤਟ ਜਾਨਹਾ ॥ ਹੰਢ ਕੰਢੈ ਹੈ ਕਵਨ ਪਛਾਨਹਾ ॥ ਹਮਤੁ
 ਮਨਿ ਤਕ ਲੋਗ ਸੀਗ ਭਾਈ ॥ ਬਾਂਧੇ ਜੈ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਸੁਆਈ ॥ ੧੪੩ ॥ ਅ
 ਰਧ ਨਿਸਾ ਜਿਰ ਜਨ ਅਬ ਆਈ ॥ ਚਲੁ ਅਬ ਚਲਿਯੈ ਬੇਗ ਪਲ
 ਈ ॥ ਨਿਕਸੇ ਬਿਨਾ ਸੁਨਹੀ ਉਬਾਰਾ ॥ ਮੋਰ ਬਚਨ ਸੁਨ ਲੈ ਸੁਤ ਧਾਰਾ ॥
 ੧੪੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਤਬ ਤਵਨ ਕੇਲੀ ਨ ਸੁਸਿੰਘ ਬਿ
 ਚਾਰਾ ॥ ਇਹ ਮਨ ਮਤੀਯਾ ਮੂੜ ਜੜ ਭਯੋ ਸੁਅੰਧ ਗਵਾਰਾ ॥ ੧੪੫ ॥ ਚ
 ਉਪਈ ॥ ॥ ਤਬੈ ਸਿੰਘ ਇਹ ਭਾਂਤ ਪਛਾਨੀ ॥ ਯਹ ਮਸੰਦ ਮੁਰਖ

ਅਗਮਾਨੀ॥ ਪੂਜ ਬਿਰਾਟ ਏਨ ਜੋ ਖਾਈ॥ ਤੁਤੇ ਯਾ ਕੀ ਮਤ ਬਦਾਈ॥ ੧
 ੪੬॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਨਰਕ ਰਜਾਨਤਾ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਰਖਨ ਹਿਤ ਛਲ ਬਲ ਠਾ
 ਨਤਾ॥ ਸਾਲੋ ਕਾਇਨ ਨਾਮੁ ਗਵਾਯੋ॥ ਪੈਤਾ ਭਲੋ ਮਾਧਿ ਭੁਲਾ ਆਯੋ॥ ੧
 ੪੭॥ ਅਸ ਪੈਤਾ ਨਤੇ ਸੁਨਹੁ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਆਛੀ ਬਧੁ ਸੁਬਾਝੁ ਨਿਹਾਰਾ॥
 ਮੇਯਾ ਕੋ ਨਿਜ ਮਨੈ ਸੁਕਰੋ॥ ਬੇਗ ਭਾਜਾ ਤੇ ਮੁਖ ਰੋ॥ ੧੪੮॥ ਕਹਾ ਬੇ
 ਗਤੈ ਭਾਜ ਸੁਭਾਈ॥ ਹਮ ਜੀਵਤ ਜੁਝੈ ਸਰਦਾਈ॥ ਇਨ ਚਰਨ ਨ ਜੋ ਬੇਮੁ
 ਖ ਪੁੰਦਰੀਕ॥ ਆਗੈ ਕਹਾ ਜਾਇ ਜ ਸੁਪੈ ਹੋ॥ ੧੪੯॥ ਯੈ ਸੁਨਦੁ ਨੀ ਬੇਗ ਘਰ
 ਆਇ ਸਾ॥ ਅਪਨੀ ਸੰਗਤਿ ਸਰਬ ਬੁਲਾਇ ਸਾ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤਿਨ ਕੋ ਸ
 ਮਝਾਈ॥ ਚਲਹੁ ਕਹਾ ਜੀਵਤ ਗ੍ਰਿਹ ਪਾਈ॥ ੧੫੦॥ ਭਾਜ ਚਲੋ ਤਿਨ
 ਬਿਲ ਮਨ ਕਈ॥ ਗਿਰਤੇ ਫਿਸਲਟਾਂਗਟੁ ਗਈ॥ ਨਿਰਖਹੁ ਸ੍ਰੀ ਕਲ
 ਕਾਲ ਬਿਲਾਸਾ॥ ਕਹਾਂ ਦੁਨੀ ਸੰਗ ਭਯੋ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੧੫੧॥ ਵੇਹਰਾ॥

ਪਗਟਿਵਮਦਮੋਰਚੇਰਪਨਲਗੋਪਿਛਵਗਾਫਿਸਲਰਗਗਿਰ ੩੬੫
 ਤੇਗਿਗੀਪਮੋਸੁਧਗਨਿਮਝਗ॥੧੫੩॥ਚਉਪਈ॥ ॥ਸਾਥਿਨਤੁ
 ਕੋਲਯੋਊਠਈ॥ਪਹੁਚੇਦੇਸਮਾਪਨੇਆਈ॥ਭੀਤਰਧਾਮਧਸਮੋਨਿ
 ਜਜਾਈ॥ਮਿਤੁਕਨਿਕਸਮੋਤਾਤੇਧਾਈ॥੧੫੩॥ਹੁਕਮੁਧਨੀਕਾਮੋ
 ਸੇਭਯੋ॥ਨਿਸਮੋਅਦਭੁਤਨਗਡਸਮੋ॥ਪਲਮਧਿਮਕੋਧੀਰਨਹੀ
 ਧਗਾ॥ਇਹਬਿਧਚਰਿਤੁਕਾਲਸੀਕਰਾ॥੧੫੪॥ਤੋਟਕਛੰਦਾ॥
 ਪਲਮਧਿਮਕੋਨਹਿਧੀਰਧਰੀ॥ਸੁਤਸੂਰਜਜਾਨਗਯੋਸੁਪੁਰੀ॥
 ਵਹਘੋਰਸਥਾਨਸੁਮੰਧਿਤਗਾ॥ਸਿਰਆਵਨਜਾਨੁਨਕਾਲੁਟਗਾ॥੧੫
 ੫॥ਸੋਰਠਾ॥ ॥ਸਕਲਜਗਤਇਹਭਾਇਜੋਬੇਮੁਖਧ੍ਰੈਗੁਰਨਤੋ॥
 ਪਰੈਨਰਕਮਹਿਜਾਇਲੋਗਬੇਦਨਿੰਦਤੁਜਗਤ॥੧੫੬॥ਸਬਸੀਗ
 ਤਨਰਨਾਰਿਗਮਦਾਸਪੁਰਕੀਸੁਨਾ॥ਦੁਨੀਚੰਦਕਰਤਾਰਪੁਰਮਾਯੋ

ਬਿਨਸਲਿਯੋਮਨਿਹੰਦਿਅਨੰਦਾ।
 ਕਟਕਲਜਲਭੈਏਹਾ।

ਨਿਕਟਹਜੁਰਤੇ॥੧੫੭॥ਚਉਪਈ॥ ॥ਯੈਸੁਨਕਰਿਆਵਤਸਭ
 ਧਾਈ॥ਸੁਨਹੈਕਥਾਮਮੀਰਸੁਆਈ॥ਆਗੈਕਹਾਲਖੇਵਹਾਪਿਅ
 ਗੇ॥ਦੁਨੀਗਯੋਗਿਹਕਾਲਬਿਚਗੇ॥੧੫੮॥ਜੀਵਤਪਸੇਹੁਤੋਨਿਜ
 ਮਾਲੈ॥ਨਿਕਸੇਪ੍ਰਤਕਟੋਮਹਿਕਾਲੈ॥ਬਿਸਮਭਈਸੰਗਤਸਭ
 ਸਾਗੀ॥ਯਾਬਿਧਵਕੋਚਹਿਤੁਨਿਹਾਗੀ॥੧੫੯॥ਸਦਾਕਲੀਕਧਕੋ
 ਇਨਸਿਗਾ॥ਸਾਲੇਜਸੁਵਰਤਾਇਯੋਧਗਾ॥ਜਬਲਗਧਰਨਗਗਨ
 ਜਲਤਾਗੇ॥ਤਬਲਗਟੀਕਾਸੀਸਨਿਹਾਗੇ॥੧੬੦॥ਇਮਕਹਸੰਗਤਿ
 ਤਿਸੈਪਿਕਾਗੀ॥ਬੁਰੇਮਸੰਦਕਕੋਇਨਭਾਗੀ॥ਇਹਬਿਧਤਿਹਸਿਰ
 ਕਾਲੁਬਿਹਾਨੈ॥ਸਕਲਜਗਤੁਜਾਨਤਸਭਥਾਨੈ॥੧੬੧॥ਸੁਨਕਥ
 ਟੀਨਬੰਧਅਬਪਾਵਨਾ॥ਬੁਰੇਨਬਿਮਲਪ੍ਰੇਮਸੁਖਦਾਵਨਾ॥ਚਢੇ
 ਦਿਨਧਜਬਗਗਨਮੰਝਾਗਾ॥ਇਤਉਤਦਲਮੇਬਜੇਨਗਾਗਾ॥ਆ

ਨਖਾਲਸੇਸੁਮਤਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ਕਰੀਹਜੁਰਮੇਸਅਰਦਾਸਾ॥੧੬੨॥ਦੁਨੀ ੨੬੬
 ਨਿਸਾਕਹਪੁਭਭਜਗਯੋ॥ਖਾਲੀਮੁਰਚਨਖਸਿਖਪਯੋ॥ਸੁਨਬ
 ਚਸੀਸਾਹਿਬਅਵਤਾਰੀ॥ਮੋਨਬਦਨਹੈਕਛੁਨਉਚਾਰੀ॥੧੬੩॥
 ਵੇਹਗਾ॥ ॥ਪੁਨਬੋਲੇਮਹਾਰਾਜਜੁਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਵਰਦਾਨ॥ਜੇਸਨਮੁ
 ਖਸੇਮੇਲਲਹੁਭੈਜੇਸੁਦੇਵਹਜਾਨ॥੧੬੪॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਕਹਕਾਲ
 ਤੇਭਾਜਸੁਜੈਹੈ॥ਸ੍ਰੀਕਲਕਾਲਤਹਾਹੀਲੈਹੈ॥ਜਵਨਜੁੰਧਤੇਡਰਕਰ
 ਭਾਗੇ॥ਸੋਮੇਹੈਇਨਹੀਕੇਆਗੈ॥੧੬੫॥ਸਾਰੋਦਿਵਸਜੁੰਧਜਬਕੈ
 ਹੈ॥ਤਬਹੁਟੀਯਾਖਾਵਨਕਹਪੈਹੈ॥ਇਹਤੇਸ੍ਰੀਸਭਿਗੁਰਕੋਧਾਮਾ॥ਰਾ
 ਜਤਬੀਰਜਹਾਂਅਭਿਰਾਮਾ॥੧੬੬॥ਜਾਕੇਅਤਪਤ੍ਰਸਿਰਧਰਹੈ॥ਕ
 ਹਗਾਇਦਕਾਲਕੋਹਰਹੈ॥ਕਵਨਕਰੀਤੁਮਸੁਨਹੁਸੁਗਯਾਨ॥ਕਰੈ
 ਕਾਲਕੋਕਾਲਪਛਾਨਾ॥੧੬੭॥ਜਾਕੇਸੀਸਹਾਭੁਗਰਧਰਹੈ॥ਤਕੋ

ਪ੍ਰਗਟੁ ਵਨ ਸਭ ਕਰਹੈ ॥ ਦੇਉ ਅਨਜੁਗੀ ਧਿਰਨ ਕੇ ਮਾਹੀ ॥ ਆਛੇ
 ਲਗੁ ਬੀਰ ਬਰਤਾਹੀ ॥ ੧੬੮ ॥ ਅਕਿਲਾ ॥ ॥ ਯੈ ਕਹਿ ਕੈ ਮਹਾਰ
 ਜਸੁ ਅਗਨਿ ਹਾਰਿਯੋ ॥ ਦਸੋ ਦਿਸਾ ਬਰਬੀਰਨ ਖਰੇ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ॥
 ਏਕ ਦਾਸ ਪਰਪਗੀ ਵਿਸਟਿ ਸੁਭ ਜਾਇ ਕੈ ॥ ਹਿਭੁ ਯੋ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸੁਈ ਭ
 ਵਨ ਚੈ ਦਹੁ ਮਾਇ ਕੈ ॥ ੧੬੯ ॥ ਦੇਹਗਾ ॥ ॥ ਚੈ ਕੀਖਾ ਸਪਲਿ ਪਕੀ
 ਰਹਤ ਕਿਤ ਕਬਰ ਬੀਗ ॥ ਤਿਨ ਮੇ ਏਕ ਬਚਿੰਤੁ ਸਿੰਘ ਰਾਜ ਪੂਤਰਨ ਪੀਰ
 ॥ ੧੭੦ ॥ ਪੋਤੁ ਮਾਈ ਦਾਸ ਕਬਾਹਿ ਰੂਪੀ ਏ ਬੰਸਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਭਏ ਸਭ
 ਜਗਤ ਮੇ ਜਿਉ ਦੇਵਨ ਮਹਿ ਹੀਸਾ ॥ ੧੭੧ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਮਾਈ ਦਾ
 ਸਹੁ ਤੋ ਇਕ ਨਾਇਕਾ ॥ ਬਾਹਿਰੂਪੀ ਯਾ ਅਤਿ ਸੁਖ ਦਾਇਕਾ ॥ ਦਛਨ ਦੇ
 ਸਜਵਨ ਕੀ ਵਾਸੀ ॥ ਸੇਵਕ ਸੁਨੇ ਮਾਦਿ ਅਬਨਾਸੀ ॥ ੧੭੨ ॥ ਤਿਹ
 ਨਾਇਕ ਕੋ ਇਹ ਭਨ ਪੂਤਾ ॥ ਸਿੰਘ ਬਚਿੰਤੁ ਅਧਿਕ ਮਦ ਪੂਤਾ ॥ ੩ ॥

ਸਤਿਗੁਰਬਖਸ਼ਨਧਰਮਮਾਨੀ।
ਰਹੇਨਿਕੇਗਾਦਰਮਾਨੀ।

੨੬੧

ਕੇਭਾਗਜਗੇਜਬਆਈ॥ਸ੍ਰੀਅਸਪਾਨਜਯੋਫੁਗਆਈ॥੧੭੩॥
ਤਕੋਗਹੇਹਾਥਲਖਭਾਲਾ॥ਅਚੁਤਬਰਨੇਬਚਨਬਿਸਾਲਾ॥ਚ
ਰਨਿਬੁਜਤਟਬੋਲਸੁਲਯੋ॥ਸਗਰੋਭੇਦੁਭਾਖਤਬਦਯੋ॥ਚਲਤੁ
ਮਗੜਲੋਹਾਮਧਿਜਾਵਹੁ॥ਮੰਤੁਦਰਦਸਿਓਜੁਪਮਚਾਵਹੁ॥੧੭
੪॥ਰਾਜੇਤੁਰਕਕੋਪੁਬਡਿਕੈਹੈ॥ਮੰਤਮਤੰਗਦੁਰਗੜਦੈਹੈ॥ਤੈਆ
ਗੈਬਰਛਾਪਰਹਾਥਾ॥ਨਿਰਭੈਜੁਝਕਰੀਤਿਹਸਾਥਾ॥੧੭੫॥ਇਹ
ਬਿਧਮਾਰੁਭਾਲਤਿਹਭਾਲਾ॥ਫਿਰਗਜਕਰੈਤਿਨੁਕੋਕਾਲਾ॥ਜੀ
ਵਤਦੁਸਟਕਰੀਨਹੀਜਾਵੈ॥ਅਪਨੋਕੀਓਆਪਹੀਪਾਵੈ॥੧੭੬॥
ਯਾਬਿਧਤਾਸੋਦੀਨਦਯਾਲਾ॥ਨਖਸਿਖਬਰਨੀਕਥਾਬਿਸਾਲਾ॥
ਰਾਜੇਅਵਰਤੁਰਕਨਕੀਸਾਹਾ॥ਸੁਨਕਰਿਭਯੋਸਿੰਘਤਈਆਹਾ॥
੧੭੭॥ਦਿਹਗਾ॥ ॥ਸੁਨਤਬਚਨਗੁਰਦੇਵਕੇਪਰੋਚਰਨਮਧਿਧ ०

ਇਹਾਥਿਜੇਗਸਿਹੁਨਿਆਇਕੈਉਚਰਤਭਯੋਬਨਾਇ॥੧੭੮॥ਜੋਪ
 ਈ॥ ॥ਜੀਤਹਾਰਜਾਨੇਨਹੀਦਿਯਾਲਾ॥ਹੁਕਮੁਮਾਨਸਿਰਧਕੋਵਿ
 ਸਾਲਾ॥ਸੇਵਕਚਲਯੋਓਰਤਿਹਜੈਹੈ॥ਜਿਹਦਿਸਦਿਯਾਸਿਧਫੁਰੇ
 ਹੈ॥੧੭੯॥ਵਹਬਾਰਨਮਤਿਬਲਮਦਮੰਤਾ॥ਮੇਤੁਵਦਾਸਤਨਕਬ
 ਲਗੰਤਾ॥ਮੇਤਨਕੀਕਛੁਚਿਤਨਕਰੀਯੈ॥ਆਪਜੁਧਕੀਲਾਜਸੰਤਰੀ
 ਯੈ॥੧੮੦॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਆਧਿਕਓਪਜਯੋਆਪਕੀਹੋਵੈਜਗਤਮ
 ਝਾਗ॥ਸੇਈਕਾਮਨਿਜਕੀਜੀਯੈਕਰਨਜੇਗਕਰਤਾਗ॥੧੮੧॥ਸੇਵਕ
 ਕੋਇਹਚਾਹੀਯੈਬਚਨਮਾਨਬੋਸੀਸਾ॥ਮਾਗੈਕਾਰਜੁਗੁਰੂਕਾਆਪ
 ਕਰਗੁਜਗਦੀਸ॥੧੮੨॥ਝੰਝਾ॥ ॥ਸਿਧਜਗਜਿਮਪਾਤਸਮੇ
 ਹਨਸ੍ਰੀਜਦੁਨੰਦਨਬੋਤਬਨਾਈ॥ਪੈਨਸੁਪੂਤਜੁਹਾਰਗਯੋਬਲਅ
 ਰੁਦਯੋਜਗਨਾਇਕਗਾਈ॥ਧੀਰਜੁਦੈਨਿਜਪੈਰਖੁਸੀਜੁਤਸੰਤੁਜਿਤ

ਯੋਜਗਪੇਜਬਢਾਈ॥ਤਯੋਪੁਤੁਜੁਯਹਕਰਜੁਆਪਨਆਪਕੋਰੋ ੨੬੮
 ਸੀਗਹੋਇਸਹਾਈ॥੧੮੩॥ਚਉਪਈ॥ ॥ਇਹਬਿਧਬਚਨੁਜ
 ਬੈਸੁਨਪਾਇਸੁ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਤਬਬਿਵਤਬਨਾਇਸੁ॥ਸਿੰਧਸੁਤਾਅ
 ਹਿਫੇਨਮੰਗਈ॥ਨਿਜਕਰਧਾਰਸੁਤਾਹਿਪਿਵਾਈ॥੧੮੪॥ਦੋਹਰਾ
 ॥ਪਾਰਬਤੀਪਤਿਬੰਲਭਾਨਗਫੇਨਕੋਖਾਇ॥ਮਸਤਭਯੋਹਰ
 ਜੰਛਤਬਏਣੀਪਤਿਕੀਭਾਇ॥੧੮੫॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਤਿਹਅਚ
 ਭਯੋਮੰਤਇਮਗਾਜੀ॥ਕਵਨਕਰੀਯਹਅਗਰਸੁਪਾਜੀ॥ਬਰਛ
 ਖਾਸਹਾਬਪੁਭਲਯੋ॥ਵਿਛਕਰਹਾਬਤਵਨਕੇਦਯੋ॥੧੮੬॥ਸਸਤੁ
 ਅਸਤੁਸੈਕਮਰਛਕਾਈ॥ਅੰਬੁਜਪਕੋਮਧਿਪਗਆਈ॥ਥਾਪੀ
 ਪਿਸਟਪਾਛਪੁਭਵਈ॥ਕਰੁਣਾਚੰਛਤਵਨਪਰਕਈ॥੧੮੭॥ਲੈ
 ਕੇਸੁਰਅਰਿਬੰਧਸੁਅਗੀ॥ਗਾਹਿਕਰਮੰਧਿਅੰਛਤਰਧਗੀ॥ਨਮਸ

ਕਰਪ੍ਰਕਰਮਾਪਾਈ॥ ਨਿਜਬਾਜੀਪਰਦਿਸਟਚਲਾਈ॥ ੧੮੮॥ ਅ
 ਫਿੱਲਾ॥ ॥ ਧ੍ਰੋਸਵਾਰੁਇਹਭਾਂਤਿਮ੍ਰਿਗੀਸਸਿਧਾਯੋ॥ ਪਲਕਏਕ
 ਨਹੀਬਿਤੀਬਿਜੈਗਦੁਆਇਯੋ॥ ਸਿੰਘਪੈਰੁਯੋਆਦਿ੩ਭਯੋਸੁ
 ਜਾਨਿਯੋ॥ ਹੋਸਾਰਦੁਲਜਿਯੋਗਜਬਧਹੇਤਪਛਾਨਿਯੋ॥ ੧੮੯॥ ਉ
 ਤਇਮਚਲਕਰਭਯੋਸਿੰਘਦਿ੩ਜਾਇਕੈ॥ ਇਤਸਤਿਗੁਰਜੁਦੇਖ
 ਤਮੇਦਬਢਾਇਕੈ॥ ਮਾਨਦਪੁਰਨਿਜਉਚਸਥਾਨਬਿਰਾਜਹੀ॥ ਹੋ
 ਨਿਰਖਦਰਸੁਜਿਹਮਦਭੁਤਪਾਪਸੁਭਾਜਹੀ॥ ੧੯੦॥ ਚੌਪਈ॥
 ॥ ਇਤਪ੍ਰਭਜੁਮਾਨਦਜਿਯਧਾਰਾ॥ ਉਤਦੂਤਨਕੇਬਜੇਨਗਾਰਾ॥
 ਇਹਬਿਧਚੜੀਮਲੇਛੀਸੈਨਾ॥ ਛਾਇਲਯੋਗਵਿਕਹਰਜਗੈਨਾ॥
 ੧੯੧॥ ਸੁਤਗੀਬਾਜਤਬੰਬਨਗਾਰਾ॥ ਕੰਪਤਧਰਨਅਧਿਕਭੀਭਾਰ॥
 ॥ ਦਾਓਜਈਰੁਹੇਲੇਆਏ॥ ਮਾਫਗੀਦੀਅਨਤੁਰੇਨਚਾਏ॥ ੧੯੨

॥ ਲੇਟੀ ਸੁਹਨਿ ਆਜੀ ਚਲੇ ॥ ਬਾਵਨ ਖੇਲ ਪੁਠਨ ਜੁਭਲੇ ॥ ਰਾਜੇ २੬੯
 ਸਰਬ ਗਿਰਨ ਕੇ ਜਾਨਹੁ ॥ ਗੁਜਰੰ ਪੜਾ ਮਾਧਿਕ ਪ੍ਰਮਾਨਹੁ ॥ ੧੬੩
 ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਸਬੈ ਕੋ ਪੁਕੈ ਕੈ ਕਿਧੈ ਆਨ ਢੁਕੇ ॥ ਚਹੁ
 ਓਹ ਗਾਵੈ ਸਭੈ ਮਾਰ ਕੂਕੇ ॥ ਇਸੇ ਜੇਹੁ ਪਾਯੋ ਸਭੈ ਓਹ ਭਾਗੀ ॥ ਦੁਤਿ ਓਹ
 ਬੀਰ ਸਕੈ ਨਾ ਸਿਧਾਗੀ ॥ ੧੬੪ ॥ ਜਿਸੈ ਥਾਨ ਹੋਈ ਤਿਸੈ ਥਾਨ ਜੁਝੈ ॥ ਬੁ
 ਰਾ ਆਛ ਬੀਰਿ ਨਹੀ ਜਾਤ ਬੁਝੈ ॥ ਇਸੇ ਪਾਇ ਜੇਹੀ ਤਿਨੁ ਯੋ ਸੁਕੀ ਨਾ ॥ ਗ
 ਤ੍ਰੀ ਲੋਹੁ ਪੇਦ ਲੀਪੇ ਲਦੀ ਨਾ ॥ ੧੬੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਅਗਮ ਪੁਰੰ ਪ
 ਹੋਰ ਚੈ ਆਧਿਕ ਮਾਰ ਬਲੁ ਪਾਇ ॥ ਤਿਹ ਪਕਾਇ ਗਤ੍ਰ ਲੋਹ ਪੇ ਆਏ ਕੇ
 ਪੁਬ ਢਾਇ ॥ ੧੬੬ ॥ ਮਸਤੁ ਪੀਲ ਤਿਨ ਆਗ ਕਰਿ ਅਵਰ ਪਾਛ ਦ
 ਲੁ ਸਾਗ ॥ ਸੁਆਰ ਪਿਆਦ ਗੈ ਸਾਜ ਦਲੁ ਹੁਲਾ ਕਰੇ ਮੇਅ ਪਾਗ ॥ ੧੬੭
 ॥ ॥ ਭੁਜੰਗ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਕਰੇ ਸੁਆਰ ਸਾਰੇ ਮਧੰ ਕੁੰਭ ਲੀਨਾ ॥ ਪਿਰੇ

ਓਰਚਾਰ ਬਡੋ ਜੋ ਰੁਕੀ ਨਾ ॥ ਤਿਸੈ ਭਾਲ ਲੋਹੇ ਸੁਮੇ ਟੀਬੀ ਧਾਈ ॥ ਬਡੀ
 ਸੈਫ ਤੇਗੀ ਮਧੀ ਸੁੰਡ ਲਾਈ ॥ ੧੯੮ ॥ ਕਕੋ ਮੰਤ ਕੈ ਫੰਘਨੀ ਦੈ ਮਿਸਾਲ ॥
 ॥ ਮਨੋ ਯੋ ਬਿਰਾਜੈ ਮਹੈ ਕਾਲ ਕਾਲਾ ॥ ਸਰੀ ਸਾਂਗ ਪੇਲਾ ਸੁਹੈ ਕੋਇ ਮ
 ਯੋ ॥ ਅਗੈ ਸੋ ਬਿਚਿਤ੍ਰੀ ਮਿਹੀ ਰਾਲਾ ਯੋ ॥ ੧੯੯ ॥ ਲਖੈ ਸਿਧ ਰੂਪ
 ਫਿਕੋ ਫੇਰ ਬਜਾਲਾ ॥ ਤਿਨੈ ਕੋ ਪੁਕੈ ਕੈ ਪਨਿ ਫੇਰਿ ਡਾਲਾ ॥ ਭਯੋ ਜੁਧ ਭ
 ਗੀਤਿ ਸੀਯੋ ਸੁਥਾਨੈ ॥ ਮਨੋ ਭੂਤ ਪ੍ਰਤੀ ਭਖੈ ਮਾਸੁ ਮਾਨੈ ॥ ੨੦੦ ॥ ਸੈਯਾ ॥
 ॥ ਆਨ ਨਿਦਾਨ ਕੀ ਮਾਗ ਮਚੀਤ ਬਬੀਰ ਗਏ ਬਹੁਤਾ ਹਿਕਟਾ ਕਟ
 ॥ ਤੋਪ ਬੰਦੂਕ ਪਾਨ ਸਰਾਸ ਨਤੀਰ ਪਰੇਤਿ ਹਠੈ ਰਸਟਾ ਸਟਾ ॥ ਜੇਗ ਨਿ
 ਭੂਤ ਪਿਸਾਚ ਪਗੀ ਕਾਲਿ ਨਾਰਦੁ ਨ ਚਤਹੈ ਸੁਰਟਾਰਟਾ ॥ ਕਾਇਰ ਭਾਜ
 ਤਜਾਤ ਗਿਰੈ ਇਹ ਭਾਂਤ ਮਨੋ ਜਨੁ ਦੀਹ ਮਟਾ ਮਟਾ ॥ ੨੦੧ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤ
 ਸੁਮਾਰ ਮਪਾਧ ਗੀਦਲ ਦੂਤ ਨ ਕੇ ਅਗਨਿ ਤਹਨੈ ॥ ਪੁਨ ਬਾਜ ਗਜ

ਰਥਪੰਤਿਕਿਧੋਜਨੁਸਾਵਨਮਾਰਤਮੇਘਗਨੈ॥ਤਬਤੋਸੁਭਿਪਾਵਕ ੨੧੦
 ਮੇਭਿਨਦੁਤਨਨਾਗਕਿਧੋਤਿਨਫੇਰਮਨੈ॥ਗੜਤੀਰਸੁਪੋਰਕੇਅ ੦
 ਨਝੁਕੋਸਬਓਰਨਤੇਤਿਨਮੰਤਮਨੈ॥੨੦੩॥ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥
 ਤਿਨੈਕੋਪੁਕੀਨਾ॥ਸੁਹੈਪੇਲਦੀਨਾ॥ਲਖੋਸਿੰਘਭੁਪਾ॥ਗਜੀਕਾਲ
 ਰੂਪਾ॥੨੦੩॥ਨਹੀਆਗਜਾਈ॥ਅਰੀਮਾਰਖਾਈ॥ਇਸੋਰੁਪਤਾਰੀ
 ॥ਤਿਸੈਤੋਲਖਾਹੀ॥੨੦੪॥ਮਨੋਕਾਲਕਾਲਾ॥ਲਖੋਹੈਬੰਜਾਲਾ
 ॥ਪੁਨੰਫੇਰਮਾਨਾ॥ਤਿਸੀਜਾਣੁਕਾਨਾ॥੨੦੫॥ਮਹਾਮੰਤਹਾਥੀ॥
 ਕਰਮੈਕੈਫਸਾਥੀ॥ਅਸੀਸੈਫਸੁੰਡਾ॥ਬਧੋਤਾਸਝੰਡਾ॥੨੦੬॥ਹ
 ਢੁਰੰਕਲੂਰੀ॥ਜਸੀਵਾਲਸੁਰੀ॥ਗੁਲੇਰੰਕਟੇਚੀ॥ਪਰੇਤਿਯਾਗਸੇਚੀ
 ॥੨੦੭॥ਸਬੈਧਾਰਗਈ॥ਮਡੀਸੀਮਿਲਾਈ॥ਚਿਰੇਚੋਪਿਦੂਕੈ॥
 ਸਭੈਮਾਰਕੂਕੈ॥੨੦੮॥ਸਵੈਯਾ॥ ॥ਘੇਰਦਸੋਦਿਸਤੇਗਢਦਾਰ

ਨਿਫੇਗ ਅਨ੍ਯੋਗ ਜਗਜਬਨਾਈ॥ ਆਵਤ ਹੈ ਜਨ ਪੰਥ ਅਸਪਾਛਿ
 ਸੁਭਯਾਨ ਕਸੋਤਿ ਹਰੂਪ ਲਖਾਈ॥ ਤਾੜਤ ਹੈ ਚਤੁਰੇਰੇ ਦੂਤ ਸੁਲੇਖ
 ਰਛੇ ਬਹੁ ਭੰਤ ਨ ਚਾਈ॥ ਰੂਪ ਨਿਹਾਰ ਸੁਬੰਧੁ ਧਰੀ ਸਿੰਘ ਸੰਕਤ ਹੈ
 ਗਜਯੋਮਨ ਮਾਈ॥ ੨੦ ॥ ਆਵਤ ਨਾਗ ਬਿਲੋਕ ਤਬੈ ਹਰਿ ਅ
 ਗਭਯੋਤਿ ਹਕੇਬ ਲਪਾਣੀ॥ ਹਾਥ ਸੁਬੀਚ ਧਰਮੋ ਬਰਛਾ ਤਿਨ ਸੋ
 ਕਰੁਣਾ ਨਿਪ ਕੀਬਖਸੀ ਜਮਹਾਂ ਨੀ॥ ਕਾਲ ਕਰਾਲ ਸੁਰੈ ਗਰਜੇਤ
 ਬਮਾਨ ਭਈ ਗਜਕੀ ਨਿਜ ਕਾਨੀ॥ ਭਾਲ ਸੁਬੀਚ ਹਨ ਯੋ ਬਰਛਾ
 ਗਜਦੈ ਕਰਜੇ ਰਕਾਬ ਨਿਪਾਣੀ॥ ੨੧ ॥ ਕੋਪੁ ਭਯੋ ਜਨੁ ਪੰਥ ਹਿ
 ਪੈ ਹਰਿ ਮਾਰਿ ਧਰਾ ਧਰੀ ਸਫਿਰਾਈ॥ ਕੈ ਬਨ ਤਾ ਸੁਤ ਕੋਰੁ ਕੈਇ
 ਹਨ ਗਧਰਯੋ ਗਿਰਭੀ ਤਰਜਾਈ॥ ਸ੍ਰਿਨਤ ਪਾਰਚਲੀ ਪਥਊਰਧ ਸੋਇ
 ਪਮਾ ਬਰਨੀ ਨਹੀ ਜਾਈ॥ ਕਾਟ ਸੁਕਾਲ ਕਾਸੀ ਜੁ ਮਖਾ ਸੁਰਜੇਧਰ

ਸ

ਸੇਨਕੀਧਾਰਵਹਾਈ॥੨੧੧॥ਸ੍ਵੈਯਾ॥ ॥ਤ੍ਰੈਨਸੁਥਾਨਬਡੇਬਲਵਾਨ ੨੧੧
 ਗਹੇਕ੍ਰਿਪਾਨਮਹਾਂਬਲਧਾਨੀ॥ਰਾਇਕਿਧੋਜਸਵਾਰਧਿਥੀਪਤਿਜਹਰ
 ਹੈਜਿਹਤੇਗਕਹਾਨੀ॥ਹੋਇਸੁਟੁਕਜੁਟੁਕਗਿਯੋਗਜਤਿਅਗਗਯੋਨ
 ਹੀਪਾਛੁਨਿਦਾਨੀ॥ਅੰਗੁਸੁਬੀਰਕਿਤੇਕਮਰੇਤਿਹਕੋਨਸਕੈਓਨਨਾਮ
 ਬਖਾਨੀ॥੨੧੨॥ਰੋਹਗਾ॥ ॥ਅਧਿਕਲਕੋਪੁਨਕੇਸਰੀਗਵਬਡੇ
 ਰਣਮੰਡਾ॥ਟੂਕਟੂਕਭਯੋਖੇਤਮੇਗਯੋਨਰਣਕੋਛੰਡਾ॥੨੧੩॥ਅਤ੍ਰਿਲ
 ॥ਅਧਿਕਲਕੋਰਣਮੰਡਪੁਤਾਜਸਵਾਰਕਾ॥ਨਾਮਕੇਸਰੀਜਾਸ
 ਪਤੀਨਿਜਧਾਰਕਾ॥ਨਿਜਬਾਰਣਪਰਜੁਯੋਬਡਰਣਪਾਇਕੈ॥ਹੋਬਸ
 ਯੋਸੁਰਗਕੇਮਾਧਿਪਰਮਸੁਖਪਾਇਕੈ॥੨੧੪॥ਸ੍ਵੈਯਾ॥ ॥ਜੈਨਦਿਸ
 ਵਹਨਾਗਸਿਧਾਰਤਹੋਤਸਥਾਰਅਗੈਦਲਜਾਈ॥ਬਾਰਨਬਾਜਨਰਾ
 ਜਬਿਚਾਰਤਪੈਦਲਸੈਨਗਿਰੈਬਹੁਤਾਈ॥ਕਾਲਸਮਾਨਸੁਕੀਤਤਹੈ

ਗਜਕੋਨਸਕੈਤਿਹਕੀਛਬਿਗਾਈ॥ਪੈਨਸਮਾਨਫਿਯੋਤਿਤਬਰ
 ਨਅੰਤ੍ਰਕਿਧੋਅਰਸੈਨਪਲਾਈ॥੨੧੫॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਇਹਬਿਧਿ
 ਪਯੋਅਰਿਨਮੇਹਾਬੀ॥ਮਾਹੇਅਧਿਕਤਵਨਕੇਸਾਬੀ॥ਮੇਰਸਮਾਨ
 ਓਰਜਿਹਜਾਈ॥ਅੰਤ੍ਰਨਜੋਅਰਸੈਨਖਪਾਈ॥੨੧੬॥ਕਿਤਕਹ
 ਜਾਰਬਾਜਤਹਮਾਹੇ॥ਭਾਤਭਾਤਸੈਕਰੀਪਛਾਹੇ॥ਪੈਦਲਤਹਾਅਧਿ
 ਕਦਲੁਪਾਯੋ॥ਕਰੀਨਹੋਇਕਾਲੁਜਨੁਪਾਯੋ॥੨੧੭॥ਇਕਓਰਪ੍ਰ
 ਭਕੋਦਲੁਮਾਰਤਾ॥ਦੂਜੀਓਰਗਇੰਦੁਪਛਾਰਤਾ॥ਯੋਤੁਰਕਨਕੋਕਟਕ
 ਅਪਾਗਾ॥ਕੀਨੋਮਾਰਪਲਕਮਹਿਛਾਗਾ॥੨੧੮॥ਇਹਬਿਧਿਭਯੋ
 ਜੁਪਤਿਹਭਾਗੀ॥ਕੋਨਸੁਮਤਿਤਿਹਕਰੈਸੁਮਾਗੀ॥ਜਥਾਬੁਧਬੋਰਕ
 ਛੁਗਾਯੋ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਜਿਮੁਆਪਜਤਾਯੋ॥੨੧੯॥ਯੋਲਖਕੇਸੁ
 ਚਢੇਵਹਸੁਬਾ॥ਲੋਜਕੇਸਾਗਰਮਹਿਰੂਬਾ॥ਇਤੈਕਛੁਜਬਧੇ

ਸਨਗਯੋ॥ ਦਿਲੀਤਿ॥ ਗਲਹੋਰਸਿਧਯੋ॥ ੨੨੦॥ ਇਤੁਗਜਨਕੀ ੨੭੨
 ਸੁਨਹੁਕਹਾਨੀ॥ ਜਿਮੁਸੰਤਨਕੇਸੀਸਬਿਹਾਨੀ॥ ਕਰਕੈਮਸਤਪਠ
 ਯੋਤਿਨਬਿਜਾਲਾ॥ ਸੋਫਿਰਭਯੋਤਿਨੀਕੋਕਾਲਾ॥ ੨੨੧॥ ਬੁਗੀਬਾ
 ਤਜੇਕੋਈਬਨਾਵੈ॥ ਉਲਟੀਪੇਸਤਿਸੀਕੇਆਵੈ॥ ਬਾਈਧਾਰਤੁਰਕ
 ਜੋਆਏ॥ ਖੜਗਕੇਤਪਲਮੰਧਿਖਪਾਏ॥ ੨੨੨॥ ਨਿਜਭਗਤਨ
 ਕੋਜਸਦੁਰਤਾਯੋ॥ ਖਲਦਲਮਾਰਿਪਲਕਮਹਿਘਾਯੋ॥ ਆਦਿ
 ਕੇਸਗੀਰਾਵਸੀਘਾਗੇ॥ ਅਦੁਰਨਕਕੋਕਰਤਜੁਮਾਗੇ॥ ੨੨੩॥ ਰਸਾ
 ਵਲਛੰਦਾ॥ ਘਨੇਰਾਵਮਾਗੇ॥ ਕਥੈਕੋਨਜਾਗੇ॥ ਗਏਭਾਜਮੇਸੇ
 ॥ ਹਰੀਏਣਜੈਸੇ॥ ੨੨੪॥ ਨਧੀਰੰਧਰਾਗੀ॥ ਨਪਾਛੈਫਿਰਾਗੀ॥ ਪ੍ਰਭੂ
 ਜੀਤਪਾਈ॥ ਜਯੀਗੀਤਗਾਈ॥ ੨੨੫॥ ਚੌਪਈ॥ ਇਹਬਿਧ
 ਨਸਤਦੁਨਕਾਕੀਨਾ॥ ਬਿਜੈਛੰਡਅਪਨੇਸਿਰਲੀਨਾ॥ ਪਰਮਜੋਤ

ਸਾਹਿਬ ਅਵਤਾਰੀ॥ ਕੋਜੀ ਤੈਤ ਕੋਸੀ ਸਾਹੀ॥ ੨੨੬॥ ਅਮ੍ਰਿਤ ਲਾ॥
 ਤਬੈ ਖਾਲਸਾ ਮਗਰ ਤਿਨੂ ਕੈ ਪਾਇਯੋ॥ ਮਾਰ ਕੂਟ ਜਬ ਖਲ ਦਲ ਸ
 ਰਬ ਭਜਾਇਯੋ॥ ਸਤਗੁਰ ਪੂਰਨ ਮੇਸਭਾਂਤ ਲਖ ਪਾਇਕੈ॥ ਹੋਲ
 ਯੋ ਖਾਲਸਾ ਮੇੜ ਸੁਸਵਾਰ ਚੜਾਇਕੈ॥ ੨੨੭॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਆ
 ਛੇਉਤ ਮਮਨੁ ਖਪਠਾਈ॥ ਯੈ ਸਤਿਗੁਰ ਜੁ ਕਹ ਸਮਝਾਈ॥ ਮੇਰ ਬ
 ਚਨੁ ਮਾਨ ਕਰਿ ਸਰੇ॥ ਫਿਰ ਆਵੈ ਜਿਨ ਜਾਹੁ ਮਗਰੇ॥ ੨੨੮॥ ਜਬ
 ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਤੇ ਸਿਧਾਏ॥ ਸਰਬ ਖਾਲਸੇ ਜੋ ਗਰਿ ਖਾਏ॥ ਫਿਰ ਯੋ
 ਖਾਲਸਾ ਬਿਲਮੁਨ ਲਾਈ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਕੀ ਆਗਿਯਾ ਪਾਈ॥ ੨੨
 ੯॥ ਜਬ ਤਹ ਮਿਲਿਯੋ ਖਾਲਸਾ ਆਈ॥ ਜਗ ਪਾਵਨ ਸ੍ਰੀ ਬਦਨ ਅ
 ਲਾਈ॥ ਭਾਗੈ ਅਗੀ ਮਗਰੁ ਨਹੀ ਕੀਜੈ॥ ਇਹ ਬਚ ਮੇਰ ਕਾਨ ਸੁਨ
 ਲੀਜੈ॥ ੨੩੦॥ ਨੀਤ ਬਿਖੈ ਭਾਖਤ ਬਚ ਬਡੇ॥ ਅਹਿ ਭਾਗੈ ਕੇ ਮਗਰ

ਨਚਢੇ॥ ਸਸਤ੍ਰੀਨਹੁਇਗਹੈਜੁਸਰਨਾ॥ ਤਕੋਬਧੁਆਛੋਨਹੀਕ ੨੧੩
 ਰਨਾ॥ ੨੩੧॥ ਜਬਸੀਮੁਖਸਤਿਗੁਰਇਮਭਾਖੀ॥ ਲੈਸਤ੍ਰਹੁਮ
 ਪਨੇਚਿਤਰਾਖੀ॥ ਇਹਬਿਧਭਯੋਨਥਜੈਕਾਰਾ॥ ਗਇਮਲੇਛਗ
 ਏਸਭਹਾਰਾ॥ ੨੩੨॥ ਸ੍ਵੈਯਾ॥ ॥ ਦੇਸਬਿਦੇਸਸਬੈਵਿਪੁਲੀਮਧਿ
 ਏਬਤੀਯਾਸਬਹੁਸੁਨਪਾਈ॥ ਸੀਤਮਨੰਤਸਖੇਸਿਖਪੂਰਨਨੰ
 ਚਉਠੇਮਨਮੋਦਬਢਾਈ॥ ਆਜਸਮਨਸੁਹੈਨਕਹੁਸੁਖਜੈਗੁਰਦੇ
 ਵਕੀਜੀਤਸੁਨਾਈ॥ ਪੀਨਹੀਪੀਨਭਯੋਸਬਜਾਜਬਨਾਥਜਿਤੇਅ
 ਹਿਸੈਨਭਜਾਈ॥ ੨੩੩॥ ਸ੍ਵੈਯਾ॥ ॥ ਗੀਗਸੁਨੀਰਦਿਪੈਜਿਮਛੀ
 ਰਸਚੰਦਨਐਘਨਸਾਰਸੁਹਾਈ॥ ਬਾਜਗਇਦਸਸੀਮੁਕਤਾਹਿ
 ਮਫੇਨਕਪਾਸਰਦਾਸਮਸਾਈ॥ ਜੋਨਜਗਸੁਮੰਦਾਰਸੁਧਾਛਤਸੀ
 ਤਨਕੇਮਨਸੀਜਿਤਸਾਈ॥ ਕੀਰਤਸ੍ਰੀਗੁਰਪੂਰਨਕੀਬਰਸੇਤਸਰੂ

॥ सादलके पन नि उषर धये पन पार
॥ सादलके पन नि उषर धये पन पार ॥

७

पसबै पगछाही ॥ २३४ ॥ दोहरा ॥ ॥ पृथम जप पुरा मनि
दके मे से उये सुब नहि ॥ निह पुरा रघु न न कर के ॥ अन गृहि
नै चितु लाहि ॥ २३५ ॥ सदैया ॥ ॥ दुं धन त्रै मिला रा दस
डै निज जाहि कै सा ह कै तीर पुरागे ॥ मै न दही बह ला ध तिनै
बमान लगे सुब जाहि न गागे ॥ नीत उदी करु नानि पकी जस
दाग रि पौ जम रा दसि पागे ॥ गाढ लगी जसु पीन गृह निह सी
त नि दान सुमै उा बिदागे ॥ २३६ ॥ सदैया ॥ ॥ बिंता म भिंता सु
दिउं निहा र कै को न स कै बिचिंता गन ही ॥ दीन न को जनु रूख
ये सु र बांटा उदे ध गिगी स डरा ही ॥ दार द के उ न छे द पहे निज
सुमन देहि रगे न छाही ॥ ~~सादलके पन नि उषर धये पन पार~~
~~मेरु मेरु लगे~~ ॥ २३७ ॥ दुंदुब न दामु दै गाम नु पाम नी उष
स बामा ही ॥

ਜੈਜਿਹਕੇਦਰਬਾਰਾਧੋਬੀਗਿੰਥਪੁਰਾਨਨਕੋਸੁਭਹੋਵਤਹੈਦਿਨਹੈ ੨੭੪
 ਨਭਿਚਾਰਾਯਬੀਰਾਮੀਰਸਰੀਰਸੁਪਾਵਨਰਾਜਤਹੈਅਗਨੈਤਾਮ
 ਪਾਗਾਭਾਟਕਲਾਵਤਢਾਢਿਗੁਨੀਧਨੁਪਾਵਤਹੈਮੁਖਸੋਭਨਿਸਾਰ •
 ॥੨੩੮॥ ਦੇਵਅਦੇਵਕਰੇਇਨਕੇਤੁਮਹੀਜਗਮੇਸਬਬਯੋਤਬ
 ਨਾਈ॥ ਰਾਵਨਸੇਰਿਪਕੋਟਹਤੇਪੁਨਕੋਟਿਤਿਤੀਸਕੀਬੰਦਛਡਾ
 ਈ॥ ਮੋਰਚੰਡੂਰਸੁਕੀਸਕਿਸੀਹਰਭੂਸਤਕੀਤਿਯਮੰਗਲਗਾਈ
 ॥ ਸੋਅਬਸਾਹਨਸਾਹਭਯੋਅਰਿਚੁਰਕੈਜੀਤਕੀਬੰਬਬਜਾਈ॥
 ੨੩੯॥ ਦੇਹਗਾ॥ ॥ ਸਕਲਤੁਰਕਰਾਜਾਨਪੈਕੋਜੀਤੈਰਨਪਾਇ
 ਸੋਇਨਦਏਭਜਾਇਕੈਪਲਮੇਮਾਰਖਪਾਇ॥ ੨੪੦॥ ਚੌਪਈ॥
 • ਇਹਬਿਧਕਹਤਸਕਲਨਰਨਗੀ॥ ਹੈਇਹਪਰਮਪੁਰਖਅ
 ਵਤਾਰੀ॥ ਹਮਰੇਅਧਿਕਭਾਗਕਛੁਜਾਗੇ॥ ਜੈਅਸਗੁਰਕੀਚਰ

ਨੀਲਾਗੇ॥ ੨੪੧॥ ਟੋਹਗਾ॥ ॥ ਕਬਾਚਤੁਰਦਸਵੀਸੁਮਾਤਿਬ
 ਹਨੀਕਛੁਕਸੁਰੀਗਾ॥ ਅਗਰਪੰਚਦਸਮੀਭੁਨੇਸੇਤੁਮਸੁਨਘੁ
 ਸੀਗਾ॥ ੨੪੨॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਜੇਹੁਚਸੇਇਹਪਛੈਪਛਾਵੈ॥ ਅ
 ਨਸਾਬਾਚਸਕਲਫਲਪਾਵੈ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰਭਗਤਮਾਧਿਕਦਿੜ੍ਹੇ
 ਈ॥ ਦਾਰਦਦੁਖਰਹੈਨਹੀਕੋਈ॥ ੨੪੩॥ ਅੰਚੁਤਗੁਰਚਰਨਨ
 ਮੇਬਾਸਾ॥ ਰਿਧਾਸਿੰਘਪੂਰਨਤਿਹਆਸਾ॥ ਜਨਨੀਜਠਰਬਹੁਰ
 ਨਹੀਆਵੈ॥ ਨਵਗ੍ਰਿਹਚੀਨਦਸਮਿਬਹੁਪਾਵੈ॥ ੨੪੪॥
 ਇਤਿਸ੍ਰੀਗੁਰਬਿਲਾਸਰਾਜਨਸਮੇਤੁਰਕਾਨਜੁਤਮਨਦਪੁਰਕਾਜੁ
 ਧਖਾਲਸੇਕੀਬਿਜੈਭਵੇਤਬਰਨਨੰਚਤੁਰਦਸਮੋਧਿਯਾਇਸਮਾ
 ਪਤਮਸਤੁਸੁਭਮਸਤੁ॥ ੧੪॥ ॥ ਅਫਜੂ॥ ॥ ਸ੍ਵੈਯਾ॥
 ਯੋਜਬਹਾਰਗਯੋਤਿਨਕੋਦਲੁਭੰਗਲਲੋਕੁਤਹਾਂਸੁਸਿਧਰੇ॥ ਜ

ਇਸੁ ਸਾਹ ਕੇ ਤੀਰ ਕਹਯੋ ਉਨ ਜੀਤ ਭਈ ਤੁਮਰੇ ਦਲੁ ਹਾਗੇ ॥ ਯੈ ਸੁਨ
 ਸਾਹ ਭਯੋ ਬਿਸਮੈ ਤਿਨ ਸਾਥ ਕਹਯੋ ਕਹ ਕੈ ਸਪੁਕਾਗੇ ॥ ਤੈ ਸੁਨ ਦੂਤ
 ਕਹੀ ਬਤਿ ਯਾਨ ਖਾਮੋ ਸਿਖ ਲੈ ਸਬ ਛੋਗ ਬਿਥਾਗੇ ॥ ੧ ॥ ਦੂਤ ਬਾਚ
 ਸਾਹ ਸੋ ॥ ॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ॥ ਜਬ ਹਮਰੇ ਇਤ ਤੇ ਦਲ ਗਏ ॥
 ਉਤ ਤੇ ਗਾਜਨ ਕੇ ਬਹੁ ਅਏ ॥ ਮਿਲ ਕੈ ਕੀਨ ਜੁਪ ਜਬ ਜਾਈ ॥ ਬਾਹ
 ਹਲ ਕੋ ਸਉਹ ਦਲੁ ਮਾਈ ॥ ੨ ॥ ਆਪੋ ਦਿਵਸੁ ਜੁਪ ਜਬ ਭਯੋ ॥
 ਤੁਪ ਖਾਨ ਤਬ ਨਿਕਟ ਸੁ ਅਯੋ ॥ ਇਤ ਜਬ ਲਗੀ ਤੋਪ ਗਨ ਗਰਜ
 ਨਾ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਕਰੇ ਬੀਰ ਨਿਜ ਬਰਜਨਾ ॥ ੩ ॥ ਗਿਰਮੁਰਚਨ ਮੈ ਦੀਸ
 ਬਿਠਾਈ ॥ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਯੈ ਕਰੀ ਲਗਾਈ ॥ ਇਤ ਉਤ ਲਰੈ ਬੀਰ ਗਨਸ
 ਗੇ ॥ ਦਹ ਬੈਠੋ ਗਿਰਜੁ ਪਨਿਹਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਤਬ ਨ ਬਾਬਰੂ ਪਤਿ ਅਤਿ ਭ
 ਯੋ ॥ ਤੁਪ ਖਾਨਾ ਪ੍ਰਤਿ ਮਾਇ ਸਦਯੋ ॥ ਕਈ ਤੋਪ ਇਨ ਉਤੈ ਚਲਾਈ

॥ ਤਦ ਪਤ ਤੇ ਉਠੇ ਨਗਈ ॥ ੫ ॥ ਤਬ ਨ ਬਾਬਗ ਜਤੇ ਤਰ ਮਾਯੋ ॥ ਨਿ
 ਜਹਾ ਬਨ ਕਈ ਤੇ ਪਚਲਾਯੋ ॥ ਹਜਰਤ ਕਛੂ ਸਿਹਰ ਤਿਨ ਕਯੋ ॥ ਗੋਰ
 ਏਕੁ ਛੁਹਨ ਨਹੀ ਦਯੋ ॥ ੬ ॥ ਰਸਾ ਵਲ ਛੁੰਦਾ ॥ ਕਰਮੇ ਬੰਦ ਸਾਰ
 ॥ ਕਛੂ ਕੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਉਠੇ ਨਹਿ ਬਾਨਾ ॥ ਪਚੇ ਖਾਨ ਜੁਲਾਨਾ ॥ ੭ ॥ ਲਗੇ
 ਲੰਛ ਗੋਰਾ ॥ ਗਨੇ ਨਹਿ ਭੋਗਾ ॥ ਨਿਜੀ ਮਾਨ ਤੇ ਪਾ ॥ ਕਰਮੇ ਮਾਪ ਕੋ ਪਾ ॥
 ੮ ॥ ਮਸੀਹ ਗੋਰ ਮਾਰੇ ॥ ਹਨੇ ਟੋਲ ਸਾਰੇ ॥ ਜਿਸੈ ਮੰਗ ਲਾਗਯੋ ॥ ਤਿਨੈ ਪ੍ਰਨ
 ਤਿਆਗਯੋ ॥ ੯ ॥ ਹਮੇ ਨੇ ਕਮਾਗੀ ॥ ਲਗੀ ਕੋ ਨ ਕਾਗੀ ॥ ਉਨੈ ਮੇਸ ਮਾਗੀ
 ॥ ਜਿਸੀ ਬਿੰਜੁ ਕਾਗੀ ॥ ੧੦ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਚਾਰ ਪਹਰ ਯੈ ਕਰ ਸੁਲਹ
 ਈ ॥ ਡੇਰਾ ਕਰਮੇ ਬਹੁਰ ਹਮ ਜਾਈ ॥ ਬੀਤੀ ਨਿਸਾ ਭੋਰ ਜਬ ਭਯੋ ॥ ਇਤ
 ਉਤ ਕਿਨੈ ਜੁਧਨ ਹੀ ਕਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਹਮ ਉਤਰੇ ਸਤੁ ਦੁਵ ਪਰ ਜਾਈ ॥ ਦੁ
 ਹਬੈ ਠਯੋ ਗਿਰ ਉਪਰ ਮਾਈ ॥ ਹਜਰਤ ਕਛੂ ਚਰਿਤ ਤਿਹ ਕੀਨਾ ॥ ਅ

०२१६

॥ ਤਦ ਪਤ ਤੇ ਉਠੇ ਨਗਈ ॥ ੫ ॥ ਤਬ ਨਬਾ ਬਗ ਜਤੇ ਤਰ ਮਾਯੋ ॥ ਨਿ
 ਜਹਾ ਬਨ ਕਈ ਤੇ ਪਚਲਾਯੋ ॥ ਹਜਰਤ ਕਛੂ ਸਿਹਰ ਤਿਨ ਕਯੋ ॥ ਗੋਰ
 ਏਕੁ ਛੁਹਨ ਨਹੀ ਦਯੋ ॥ ੬ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਕਰਕੋ ਬੰਦ ਸਾਰ
 ॥ ਕਛੂ ਕੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਉਠੇ ਨਹਿ ਬਨਾ ॥ ਪਚੇ ਖਾਨ ਜ਼ੁਲਾ ॥ ੭ ॥ ਲਗੇ
 ਲੰਛ ਗੋਰਾ ॥ ਗਨੇ ਨਹਿ ਭੋਗਾ ॥ ਨਿਜੀ ਮਾਨ ਤੇ ਪਾ ॥ ਕਰਕੋ ਮਾਪ ਕੋ ਪਾ ॥
 ੮ ॥ ਅਸੀਂ ਗੋਰ ਮਾਰੇ ॥ ਹਨੇ ਟੋਲ ਸਾਰੇ ॥ ਜਿਸੈ ਮੰਗ ਲਾਗਯੋ ॥ ਤਿਨੈ ਪ੍ਰਨ
 ਤਿਆਗਯੋ ॥ ੯ ॥ ਹਮੇ ਨੇ ਕਮਾਗੀ ॥ ਲਗੀ ਕੋ ਨ ਕਾਗੀ ॥ ਉਨੈ ਮੇਸ ਮਾਗੀ
 ॥ ਜਿਸੀ ਬਿੰਜੁ ਕਾਗੀ ॥ ੧੦ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਚਾਰ ਪਹਰਯੋ ਕਰ ਸੁਲਰਾ
 ਈ ॥ ਡੇਰਾ ਕਰਕੋ ਬਹੁਰ ਹਮ ਜਾਈ ॥ ਬੀਤੀ ਨਿਸਾ ਭੋਰ ਜਬ ਭਯੋ ॥ ਇਤ
 ਉਤ ਕਿਨੈ ਜੁਧਨ ਹੀ ਕਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਹਮ ਉਤਰੇ ਸਤੁ ਦੁਪਰ ਜਾਈ ॥ ਦੁ
 ਹਬੈ ਠਯੋ ਗਿਰ ਉਪਰ ਮਾਈ ॥ ਹਜਰਤ ਕਛੂ ਚਰਿਤ ਤਿਹ ਕੀਨਾ ॥ ਅ

ਵਡੁਤਤੁਏਸਰਬਤੁਟਚੀਨਾ॥੧੨॥ਤੀਨਬਾਨਤਿਨਮੇਸਪੁਹਗੇ॥ਸਵ
 ਕੋਹਮਊਪਗਮਾਗੇ॥ਯੈਲਖਬੀਗਬਿਸਮਸਬਭਏ॥ਅਸਸਰਕੁਤ
 ਭੁਟਿੰਖਨਹਏ॥੧੩॥ਵੇਹਗਾ॥ ॥ਲਾਂਬਚਉਰਖਪਗਦਿਪੈਕਾਨ
 ਪੀਖਿਬਰਫੇਕਾ॥ਨਿਰਖਜਗਊਸੂਰਨਜੁਤਬਿਸਮਹੋਤਸਭਲੋਕਾ॥
 ੧੪॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਸੋਦਿਨਬੀਤੇਭਯੋਸਿਕਾਗਾ॥ਇਤਉਤਦਲਮੇ
 ਬਜੋਨਗਾਗਾ॥ਇਹਬਿਧਪਰੋਸਾਰਤਹਭਾਗੇ॥ਸਾਵਨਦੁਤੈਮੇਘਅਨੁ
 ਹਾਗੇ॥੧੫॥ਰਜਨਬਿਤੀਤਬਭਯੋਸਿਕਾਗਾ॥ਰਜਨਅਨਇਤੈਸੁਊ
 ਚਗਾ॥ਜੰਗਤੰਗਰਹੈਮੋਰਚਨਲਾਈ॥ਲੈਹੈਪ੍ਰਤਸੁਮਾਰਿਬਨਈ॥੧੬
 ॥ਤਬਪਠਨਤਵਨੈਬਿਧਕੀਨਾ॥ਜਹਤਿਹਰਹੈਮੋਰਚਨਦੀਨਾ॥ਤੀਨ
 ਪਹਰਰਜਨੀਸਬਥਾਨਾ॥ਜਹਤੁਹਮਰੇਲਰੇਜੁਵਾਨਾ॥੧੭॥ਚਤੁ
 ਰਥਜਾਮਸੋਇਕਰਿਗਏ॥ਤਬਵੈਅਨਇਨ੍ਹਪਰਪਏ॥ਮਗੋਰਚ

੦੨੧੬

ਦਯੋਭਜਾਈ। ਤੇਪਬੰਦੁਕਨਲਯੋਛਿਨਈ॥੧੮॥ ਇਤਜਬਬਾਗੀਮ
 ਸਾਲਨਪਾਏ। ਤਬਦੈਂਗਦਮੇਜਾਇਸਮਾਏ। ਤਬਨਬਾਬਦੁਖਤਮ
 ਤਿਭਯੋ। ਨੈਨਚੁਚਾਤੁਨਿਪਨਬੁਲਯੋ॥੧੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਤਿਨਪਰ
 ਹਜਰਤੁਕੋਪੁਕਰਿਯੋਬਚਕਹੈਨਬਾਬਾ। ਮੈਮਬਜਾਇਦਿਲੀਸਤ
 ਟਦੈਹੁਕਉਨਜਬਾਬਾ॥੨੦॥ ਤੁਮਹਜਰਤੁਕੇਤੀਰਤਬਤਾਖਾਬਾਇਹ
 ਭਾਇ। ਤਹਾਂਫਵਜੁਕਛੁਹੈਨਹੀਫਕਤਗੁਰੂਉਹਜਾਇ॥੨੧॥ ਰਸ
 ਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ਲਖੋਜੋਸੁਮਾਈ॥ ਪਨੇਬੀਰਭਾਈ॥ ਪਰੇਦੇਇਸੰ
 ਤਾ। ਕਰੀਸੈਨਕੰਤਾ॥੨੨॥ ਜਬੈਰਾਵੜਾਛੇ। ਵਹੈਯੋਬਬਾਛੇ। ਖਤਾ
 ਨਹਮਾਗੀ। ਸੁਨੇਬਾਤਸਾਗੀ॥੨੩॥ ਸੁਮੰਤੀਪਠਾਈ। ਤੁਸਾਕੂਜਤਾ
 ਈ। ਤੁਮੇਨਾਹਿਮਾਨੀ। ਸੁਚੇਤੀਨਠਾਨੀ॥੨੪॥ ਗਏਸੋਤਮਾਗੀ। ਕ
 ਹਾਜ਼ੂਨਭਾਗੀ। ਚਿਤਾਜੂਨਕੀਜੈ। ਕਰੀਬੋਲਲੀਜੈ॥੨੫॥ ਲਗਈ

ਸੁਪਾਈ॥ ਦਯੋਗੈ ਦੁਕਾਈ॥ ਦਰੋਜੇ ਦੁਕਾਯੋ॥ ਬਰੋਜੇ ਰੁਪਾਯੋ॥ ੨੬॥ ੨੭੭
 ਉਨੈ ਜੁੱਧ ਕੀਨਾ॥ ਅਗੈ ਹੈ ਨਚੀਨਾ॥ ਘਗਿ ਅੰਧਿ ਮੰਧਾ॥ ਭਈ ਸੈ ਨ
 ਬੰਧਾ॥ ੨੭॥ ਇਕੈ ਓਹ ਹਾਥੀ॥ ਦੁਤੈ ਸਿੰਘ ਸਾਥੀ॥ ਕਰਕੇ ਮੇਸ ਜੁੱਧ
 ॥ ਕਥੈ ਕੋਟ ਬੁੰਧਾ॥ ੨੮॥ ਜਸੀ ਦਾਲਗਈ॥ ਜੁਝੈ ਤੋ ਨ ਜਾਂਈ॥ ਨਿ
 ਜੈ ਕੁੰਭ ਰੰਛਾ॥ ਕਰਕੇ ਪੂਰ ਪੰਛਾ॥ ੨੯॥ ਸੁਸੀ ਨਿਦ ਸੁਬਾ॥ ਮਿਤੰਧ
 ਰੁਬਾ॥ ਘਨੇ ਮੋਹ ਮਾਹੇ॥ ਗਨੇ ਕੋ ਨੁਸਾਹੇ॥ ੩੦॥ ਗਜੈ ਬਾਜ ਪੰਤੀ॥
 ਮੋਹੈ ਮੇਸ ਗੰਤੀ॥ ਅਸੀ ਕੀਨ ਹਾਥੀ॥ ਜਿਮੈ ਕਾਲ ਪਾਤੀ॥ ੩੧॥ ਜਿਹੀ
 ਓਹ ਪਾਈ॥ ਦਲੀ ਹੋਤ ਹਾਈ॥ ਇਮੈ ਹਲ ਦੇਖੀ॥ ਰਹੀ ਨਹਿ ਸੇਖੀ॥
 ੩੨॥ ਤਬੈ ਜੰਬੁਖਾਨਾ॥ ਫਿਰਕੇ ਤਉ ਨੁਬਾਨਾ॥ ਤੁਰੈ ਕੁਚ ਵਾਈ॥ ਲਹੈ
 ਰੀਸਿ ਪਾਈ॥ ੩੩॥ ਭਜੇ ਸਾਰਗ ਜੋ॥ ਘਰ ਜਾ ਬਿਰਾਜੋ॥ ਹਮਲੋ ਗਜੇ
 ਈ॥ ਇਤੈ ਮਾਇਸੇ ਈ॥ ੩੪॥ ਅਸੀ ਜੁੱਧ ਹੋਯਾ॥ ਜਿਮੈ ਮੇਸੁ ਗੋਯਾ॥

ਆਨ

ਸੁਨੇਸਾਹਬਾਨੀ॥ ਸੁਸਾਚੀਬਖਾਨੀ॥ ੩੫॥ ਨਹੀਝੂਠਾਈ॥ ਜਬੀਜੋ
ਗਗਾਈ॥ ਤਿਸੈਕਾਉਪਾਈ॥ ਕਰੋਚੀਤੁਲਾਈ॥ ੩੬॥ ਛੁਟਾਹੈਨਜ
ਨੇ॥ ਕਰੈਗਾਨਿਦਾਨੇ॥ ਸਫਾਏਜੁਸਾਹੀ॥ ਉਠੀਮੈਨਿਹਾਗੀ॥ ੩੭॥ ਦੋਹ
ਰਾ॥ ॥ ਤਬਲਗਮਾਪਜਹਾਨਮੇਕੀਨੇਰਾਜੁਨਿਸੰਗਾ॥ ਜਬਲਗੁ
ਸਾਬਸੁਤਵਨਕੇਬਨਯੋਨਤੁਮਰੋਜੰਗਾ॥ ੩੮॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਹਿੰਦੂ
ਲੋਕਜਿਤਕਤਿਹਥਾਨੈ॥ ਬਾਦਸਾਹਕਰਤੋਹਿਬਖਾਨੈ॥ ਤਾਕੀਉਪਮ
ਅਧਿਕਸੁਠਾਨੈ॥ ਸਾਚੋਪਾਤਸਾਹਕਰਿਮਾਨੈ॥ ੩੯॥ ਇਹਬਿਧਲਗ
ਤਮਧਜੰਗਾ॥ ਤੁਨਕਾਚਿਤਨਹੀਕਰੈਸੁਅੰਗਾ॥ ਟੁਕਟੁਕਧ੍ਵੈਜਾਤਿਹਥ
ਨੈ॥ ਜਵਨਜਾਇਨਿਜਚਰਨਧਰਾਨੈ॥ ੪੦॥ ਜੋਹਜਰਤਚਾਹਤਪਤਸ
ਈ॥ ਤਉਤੁਮਯਾਕੋਕਰਹਉਪਾਈ॥ ਜਸਹਮਾਨਿਗਖੀਤੈਸਉਚਾਗੀ॥
ਆਗੈਤੁਮਾਨਿਜਲੇਹਾਬਿਚਾਗੀ॥ ੪੧॥ ਯੋਤਿਨਲੋਗਨਚੁਗਲਮ

ਪਾਠਾ॥ ਉਸਤਤ ਚੁਗਲੀ ਕਰੀ ਹਜਾਰਾ॥ ਜੀਗੁਭੇਦ ਸੈਸੇ ਇਤਭਯੋ॥ ੨੧੮
 ਭਿਨ ਭਿਨ ਯਾਹਰ ਕਰਦਯੋ॥ ੪੨॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ
 ਇਹ ਭਾਇਆ ਧਿਕਦੁਖੀ ਹਜਰਤਭਯੋ॥ ਲੋਗਨ ਦੂਰ ਹਟਾਇ ਮੰਤ੍ਰਨ
 ਸੋ ਬੁਝਤ ਪ੍ਰਗਟਿ॥ ੪੩॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਬਿਠੋ ਲੈ ਇਕ
 ਤੀ ਇਨ੍ਹ ਕੇ ਸੁਜਾਈ॥ ਸਭੈ ਬਾਤ ਜੀ ਕੀ ਉਨੈ ਯੋਜਤਾਈ॥ ਕਹੈ ਕੋਨ ਭਾਤੀ
 ਅਬੈ ਮੰਤ੍ਰ ਕੀ ਜੈ॥ ਮੁਝੈ ਨ ਜਪਾਨੀ ਹਰਾਮ ਲਗੀ ਜੈ॥ ੪੪॥ ਕਹੈ ਨੈਕ
 ਬਾਤੀ ਉਨੈ ਕੂਸੁਮਾਰੈ॥ ਇਤ ਉਤ ਬੋਲੀ ਦਗਾ ਜੁਪਧਾਰੈ॥ ਸੁਨੈ ਬੈਨਤ ਕੇ
 ਕਹੀ ਬਾਤ ਮੰਤ੍ਰੀ॥ ਸੁਨੇ ਸਾਹਭਾ ਖੋਕਥਾ ਜੇ ਇਕੰਤੀ॥ ੪੫॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਬਾਚ
 ਸਾਹਸੋ॥ ॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਮੰਤ੍ਰਨ ਕਹੀ ਸਾਹ ਸੁਨ ਲੀਜੈ॥ ਜੇਹਮ
 ਭਾਖਤ ਸੋ ਬਿਧ ਕੀ ਜੈ॥ ਤੁਮਤਾ ਕੋਲ ਪੁਕਾਰਿ ਜਿਨ ਜਾਨਹਾ॥ ਪੁਰਨ
 ਪੁਰਖ ਖੜਗ ਧਰਿ ਮਾਨਹਾ॥ ੪੬॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਕਾਗਿ ਹਵਹ ਮੰਗੀ॥

ਧੁਰ ਦੁਗਾਹ ਜਵਨ ਕੀ ਸਹੀ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਦੀ ਪਰ ਹਮ ਜਾਨੈ॥ ਸੋਢੀ
 ਹਮ ਰਾਸ ਪਹੁਚਾਨੈ॥ ੪੧॥ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਕਲਪ ਜਨੁ ਤਗਾਸ
 ਬਬਰ ਸਾਈ ਜਾਤੇ ਧਰਾ॥ ਪਾਰਸ ਜਯੋ ਜਿਨ ਕੋ ਛੁਹ ਗਯੋ॥ ਕੰਚ
 ਨ ਕਰਿਤ ਮਨੁ ਰਹੁ ਯੋ॥ ੪੨॥ ਤਾ ਕੋ ਨ ਤਾ ਯਾ ਕੋ ਕਹੈ॥ ਰਿਧ ਸਿੰ
 ਧ ਆਲੈ ਕਾਰੈ ਲਹੈ॥ ਰਾਜ ਜੋ ਗਜਿ ਹਮ ਦਨ ਭੁਟੀ ਜੈ॥ ਕੋਊ ਪ
 ਮਾਪ ਰਤ ਗਇਨ ਦੀਜੈ॥ ੪੩॥ ਦੀਪ ਕੁਦੀਪ ਮਹੀ ਪਸਿਰੇ ਮਣ
 ॥ ਸਾਗਰ ਸੀਹ ਗਇਨ ਬੁਝੇ ਗਇ॥ ਧੋਲ ਕੰਧ ਧਰ ਧੀਰ ਧਰਾਸ
 ਮਾ॥ ਭਵ ਭੁਖਣ ਪੁਖਣ ਸੇਹ ਤਰਮਾ॥ ੪੪॥ ਜਿਹੁ ਰਪੀਰ ਜਗਤ
 ਇਹ ਮਾਂਗੀ॥ ਸਰਬ ਆਦਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਾਂਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਮਧਿ
 ਖੁਦਾਇ ਸੁਜਾਣੁ॥ ਰਤੀਨ ਅੰਤਰੁ ਦੁਤੈ ਪਛਾਣੁ॥ ੪੫॥ ਆ
 ਲਮ ਕੁਲ ਤਾਰਨ ਕੇ ਕਾਜਾ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ॥

ਤਿੰਦਕਮੈਤੁਰਕਨਕੋਸਾਝਾ॥ਸਮਝਲੇਹੁਤਾਕੋਮਨਮਾਝਾ॥੫੨॥ਜਿਥੇ ੨੧੯
 ਮਿਲਯੋਤਿਸੀਕਹਜਾਈ॥ਤਾਕੀਮਨਸਾਪੂਰਕਰਾਈ॥ਤਾਤੇਅਗਦਮ
 ਮਰਸੁਤਯੋ॥ਰਾਮਦਾਸਅਰਜਨਪੁਨਠਯੋ॥੫੩॥ਤਾਸਜਪੋਤਾਯਾਹਿ
 ਭਈਜੈ॥ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਨਾਮਜਿਹਲੀਜੈ॥ਤੁਮਤਾਕੋਇਹਠਵਰਬੁਲਾ
 ਵਹਾ॥ਨਤਰੁਚਲਿਅਪਨਤਹਜਾਵਹਾ॥੫੪॥ਪੂਰਨਪੁਰਖਅਧਿਕ
 ਜੋਆਂਗੀ॥ਨਿਪਚਲਿਜਾਂਹਆਪਤਿਨਪਾਗੀ॥ਬਾਬਰਮੀਰਆਪਜਿਮ
 ਗਯੋ॥ਨਾਨਕਮਿਲਯੋਅਭੈਪਦੁਲਯੋ॥੫੫॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਤਿਮਹਜ
 ਰਤੁਕਰਲੇਹੁਗੇਸੁਖਪਾਵਹੁਗੇਨਿੰਤਾ॥ਨਤਰੁਵਹੈਸੁਕੀਜਿਯੈਜੋਆਵੈ
 ਮਨਚਿੰਤਾ॥੫੬॥ਹਜਰਤਪ੍ਰਿਥਮੇਯੈਲਖੇਸਹੀਆਪਮਨਮੰਧੀਜੇ
 ਜੋਚਰਿਤਸੁਤਵਨਕੇਸੁਨੇਮੰਧੀਇਹਜੁੰਧਾ॥੫੭॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਕਿਤ
 ਕਲੰਛਸੈਨਾਚਫਗਈ॥ਪੇਸਨਗਯੇਫੇਰਫਿਰਅਈ॥ਕਰਾਮਤਕਿਧੋ

ਹੈਯਹਨਹੀ॥ ਅਲਪਬੀਰਲੈਲਕੋਤਹਾਹੀ॥ ੫੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਅੰ
 ਰੁਚਰਿੰਤੁਸੁਤਵਨਕੇਜਿਤੇਸੁਨੇਇਤਆਇ॥ ਅਦਭੁਤਕਥਾਸੁਤਵਨ
 ਕੀਕਸਕੋਊਸਕੈਦੁਗਾਇ॥ ੫੯॥ ਪੁਨਦੇਬੀਅਹਜਗਤਮੇਕਹੁਕਾਕੋ
 ਅਸਦੀਨਾ॥ ਸੋਇਨਲਯੋਗੀਝਾਇਕਰਭਾਖਤਲੋਗਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ੬੦॥
 ਸਗਮੰਤ੍ਰਏਜਾਨਿਯੈਸੁਨਹਜਗਤਜੁਕਨਾ॥ ਅਗੈਆਇਸੁਆਪਕੋ
 ਸੋਨਿਜਕਰੋਬਖਨਾ॥ ੬੧॥ ਸੁਨਮਲੇਛਕ੍ਰਪਤਭਯੋਆਧਿਕਕਰਕੋ
 ਤਿਨਕੋਪੁ॥ ਪੁਨਸੁਬੇਇਤਪਠਨਕੋਕਹੈਬਚਨਤਜਗੋਪੁ॥ ੬੨॥ ਰ
 ਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਅਨੈਕੈਬਿਚਾਰੀ॥ ਯਹੈਲੈਨਿਹਾਰੀ॥ ਦਿਜੈਸ
 ਥਸੈਨਾ॥ ਪਠੋਪੁਤਮੇਨਾ॥ ੬੩॥ ਲਗੋਕੈਤਿਆਰੀ॥ ਗਜੰਬਾਜਧਾਰੀ॥
 ਧਨਬਿੰਤਖੰਡੈ॥ ਸਭੀਦੀਸਬੰਡੈ॥ ੬੪॥ ਅਸੰਕੈਤਿਆਰੀ॥ ਦਈਸੋ
 ਜਸਾਰੀ॥ ਜਿਤੇਮੰਤਧੀਗਾ॥ ਰਟੈਸਾਹਭੀਗਾ॥ ੬੫॥ ਰਿਤੀਮੇਘਆਈ॥

ਲਹੈਲੋ ਬਿਤਾਈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਤਿ ਬਿਤਾਵੈ॥ ਸੁਤਿ ਪੈਪਠਾਵੈ॥ ੬੬॥ ਰਿਸਾਹੈ ੨੮੦
 ਪਹਾਗੀ॥ ਨਦੀ ਨਵਭਾਗੀ॥ ਸਿਤਾ ਬੀਨ ਕੀਜੈ॥ ਸਮਾਦੇਖਲੀਜੈ॥ ੬੭॥
 ॥ ਤਿਨੈਯੋਸੁਨਾਯੋ॥ ਸੁਦੇਖੀਹਟਾਯੋ॥ ਕੁੜੈਚੀਤਭਾਗੀ॥ ਮਲੇਛਬੁ
 ਰਾਗੀ॥ ੬੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਕਿਤਕਦਿਨਾਸੁਬਿਚਾਰਕਰਿਪੁਨਉਚਰੇਤਿ
 ਨਬੈਨ॥ ਚਤੁਰਮਾਸਬੀਤਾਇਕੈਪਠਹੈਤਹੀਸੁਸੈਨ॥ ੬੯॥ ਏਕਦਿ
 ਵਸਨਿਜਤਖਤਪਰਬੈਠਹੁਤੋਬਦਸਾਹ॥ ਭਾਂਡਮਾਨਪਰਾਪਤਭਏ
 ਤਬੈਤਵਨਕੇਪਾਹ॥ ੭੦॥ ਤਿਨਹਜਰਤਸੋਇਮਕਹੀਕਛੂਕਾਛਕਰਿ
 ਸਾਂਗਾ॥ ਆਨਦਿਖਾਵੈਤੁਹਤਹੀਜੋਨਿਜਹੋਸੀਆਗਾ॥ ੭੧॥ ਅਕਿਲ
 ॥ ਸੁਨਤਬਚਨੁਤਬਸਾਹਉਨੈਇਮਗਾਇਯੋ॥ ਕਰੋਖਾਲਸੇਸਾਂਗੁਜੇ
 ਗੁਰੂਬਨਾਇਯੋ॥ ਸੁਨਤਬਚਨਤਿਹਸਾਹਮੇਸਬਿਧਠਾਨਿਯੋ॥ ਹੋਸਰ
 ਬਖਾਲਸੇਰੂਪਕਾਛਕਰਿਆਨਯੋ॥ ੭੨॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਦਸਪਾਂਚ

ਕਇਕਜਾਵਹਭਏ॥ ਦੁਜੀਦਿਸਾਤਿਤਕਹੈਅਏ॥ ਸਸਤ੍ਰਅਸਤ੍ਰਪਰਕ
 ਮਰਛਕਾਈ॥ ਕਾਛਕ੍ਰਿਪਾਨਸਬੈਸੁਬਨਈ॥ ੧੩॥ ਭੂਖਨਮਾਯੁਧ
 ਚੀਰਸਜਾਈ॥ ਜੋਗੀਤੋਦਹਬਰਨਬਨਈ॥ ਦਿਸਕੁਚਕਰਤਚ
 ਲਮਾਏ॥ ਉਹਦਿਸਤੇਇਕਇਹਦਿਸਧਾਏ॥ ੧੪॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥
 ॥ ਮਿਲੇਆਨਬੀਗਾ॥ ਕਿਸੁਗਾਂਊਤੀਗਾ॥ ਕਰੈਪ੍ਰੇਮਦੇਊ॥ ਮਿਲੈਅ
 ਕਸੇਊ॥ ੧੫॥ ਗਹੈਪਾਇਧਾਈ॥ ਦੁਤੈਤੀਰਜਾਈ॥ ਪੁਛੈਖੇਮਨਾਨਾ॥
 ਸੁਖੀਹੈਪ੍ਰਾਨਾ॥ ੧੬॥ ਬਿਠੇਤੋਨਜਾਈ॥ ਦਯੋਡੇਰੁਲਾਈ॥ ਕਮੋਭੋਜ
 ਖਾਨਾ॥ ਅਚਯੋਏਕਥਾਨਾ॥ ੧੭॥ ਗੁਨੰਨਬਗਾਈ॥ ਨਿਸੰਲੈਬਿਤਾਈ
 ॥ ਭੁਯੋਪ੍ਰਤਕਾਲਾ॥ ਚਛੋਦੋਸਪਾਲਾ॥ ੧੮॥ ਤੋਟਕਛੰਦਾ॥ ॥
 ਬਹੁਤਾਂਤਸੁਚੇਤਭਏਸੁਸਬੈ॥ ਗੁਨਗਾਵਤਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਅਬੈ॥ ਕ
 ਰਿਭੋਜਨਏਕਹਜਾਇਲਯੋ॥ ਉਹਕੇਮੁਖਮੈਉਨਹੁੰਸੁਦਯੋ॥ ੧੯॥

ਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ਚਢੇਕੈਤਿਮਾਗੀ॥ਦਿਸਦੇਇਭਾਗੀ॥ਪਰੈਪਾਇ ੨੮੧
 ਮਾਗੀ॥ਬਿਨੈਯੋਕਰਾਗੀ॥੮੦॥ਜਹਾਂਹੋਤਜਾਨਾ॥ਚਲੇਤੋਨਥਾਨਾ॥ਚ
 ਲੈਪੈਂਡਜਾਂਗੀ॥ਦਭੇਤੋਕਰਾਗੀ॥੮੧॥ਫਤੈਲੈਬੁਲਾਵੈ॥ਤਰੈਸੀਸਲਿਮ
 ਦੈ॥ਜਿਮੀਹਾਥਲਾਈ॥ਦਿਖੈਪਾਛੁਧਾਈ॥੮੨॥ਜਬੈਲਗਦੇਉ
 ਪਰੇਦੇਖਓਉ॥ਰਹੇਠਾਢਹੇਗੀ॥ਚਲੇਆਗਫੇਗੀ॥੮੩॥ਲਖੈਮੇਸ
 ਸਾਹ॥ਬਿਸੰਮੇਮਨਹਾ॥ਰਟੈਯੋਸੁਬੈਨਾ॥ਸੁਨੈਲੋਗਸੈਨਾ॥੮੪॥ਚੋ
 ਪਈ॥ ॥ਇਤੋਨਇਨਮੈਹੈਇਤਫਾਕਾ॥ਕਰੈਖੁਦਾਈਦੁਰਸੁਸਾਕਾ
 ॥ਇਨਕੋਯੋਇਤਫਾਕਨਿਹਾਗੀ॥ਅਲਹਖੁਦਾਈਸਾਹਉਚਾਗੀ॥
 ੮੫॥ਏਕਗੋਰਹਬਡੈਇਤਫਾਕਾ॥ਜੋਚਹੈਲੁਟੈਗੜਲਾਕਾ॥ਯੋਇਨ
 ਕੋਨਿਜਪ੍ਰੇਮਨਿਹਾਗੀ॥ਬਿਸਮੈਭਯੋਸਾਹਜਿਯਭਾਗੀ॥੮੬॥ਸੁਨ
 ਅਬਸੀਸਤਿਗੁਰਕੀਬਤਾ॥ਕਾਟਤਜਯੋਅਦਭੁਤਬਰਸਾਤਾ॥ਨਿਸ

ਦਿਨ ਬਸਤ ਅਨ ਦ ਪੁਰਮਾਂਗੀ॥ ਜਾ ਕੇ ਗੁਨ ਬਰਨੇ ਕਤ ਜਾਗੀ॥ ੨੧॥
 ਚੁਹੁ ਦਿਸ ਬਾਗਤ ਜਗਨ ਵੀਨੇ॥ ਖਾਈ ਰੰਗ ਦਿਪਤ ਰਸ ਭੀਨੇ॥ ਸੁੰਦ
 ਰਨ ਗਰਭੁ ਮਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਚਤੁਰ ਦਿਸਾ ਸਤਿ ਗਾਮ ਨਿਆਈ॥ ੨੨॥
 ਗਿਰਦੈ ਰਿਪਤ ਪੰਬ ਮਜਿਹ ਭਾਗੀ॥ ਮਨੋ ਕਿਲੇ ਜਗਦੀਸ ਸੁਧਾਗੀ॥
 ਬਗਰ ਬਜਾਰਨ ਵੀਨ ਸੁਹਾਏ॥ ਸਾਚ ਅਦਲ ਜਿਹ ਨਾ ਬਚ ਲਾਏ॥ ੨੩॥
 ਸਦੈ ਯਾ॥ ॥ ਕੰਚਨ ਮੈ ਗੁਰ ਪਾਮ ਬਿਰਾਜਤ ਸੁਧ ਮਨੋ ਚੁਨਿਯ
 ਜਿਹ ਲਾਈ॥ ਗਿਰ ਮਨਿ ਮੁਕਤਾ ਲਿਖ ਚਿੰਤੁ ਹਚਾਰੁ ਬਿਤਾਨ ਦਿਪੈ ਸੁਖ
 ਦਾਈ॥ ਥੀਭਿ ਕਿਧੈ ਕਲਧੈ ਤਲਗੇ ਜਿਹ ਦੇਖ ਗੁਨੀ ਮਨ ਮੋਦ ਬਢ
 ਈ॥ ਆਨ ਕੀ ਬਤ ਸੁਕੋਨ ਗਨੈ ਜਿਹ ਪੇਖ ਰਿਝੈ ਮਨ ਮੈ ਸੁਰਾਈ॥ ੨੪॥
 ॥ ਦੇਸ ਕਿਧੈ ਯਹ ਮੱਧ ਕਲੂਰਹ ਆਨ ਦਯਾ ਨਿਪ ਕੋਤ ਕਲਾਏ॥ ਦੇਸ
 ਨ ਦੇਸ ਕੋਨਾਰਿ ਗੁਨੀ ਨਹੁ ਆਨ ਪੁਰੀ ਇਹ ਮੱਧ ਸਮਾਏ॥ ਕੋਤ ਕੋਰ

ਕਰੈਗੁਰਪੁਰਨਹੈਜਿਨਕੋਕਛੁਪਾਹੁਨਪਾਏ।ਜੇਪਿਖਵੈਨਹੁਗਿਝਰ ੨੮੨
 ਹੈਚਿਤਬਿੰਤਸਭੈਤਿਨਹੁਸੁਭੁਲਾਏ॥੬੧॥ਹਸਪਾਨਸੁਦਾਰਗਐ
 ਬਕਮੋਰਨਹੁਘਨਘੋਰਲਗਾਈ॥ਬੋਲਤਹੈਚਤੁਰੇਦਿਸਚਤੁਕਾਬਿੰ
 ਜੁਘਨੈਉਤਘੋਖਸੁਨਾਈ॥ਨਿਲਪਟਾਨਹੁਨਿਰਭੁਗਿਤਿਨਮੇਮਘ
 ਵਾਧਨਯੈਛਬਿਪਾਈ॥ਸਯਾਮਘਨੈਜਨੁਮੰਧਿਤਨੈਯਹਪੀਤਦੁਕੁ
 ਲਦਿਪੈਅਧਿਕਾਈ॥੬੨॥ਮੂਸਲਧਾਰਸੁਨਿਰੁਪਹੈਨਹੁਹੈਅਵ
 ਨੀਸਗਗੀਜਲਛਾਈ॥ਕੇਤਕੀਕੰਜਕਦੰਬਪ੍ਰਫੁਲਤਨਿਰਭੁਗਿਸ
 ਰਤਾਚਲਿਆਈ॥ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਲਾਪਤਹੈਨਰਨਾਥਸੁਨੈਮਨਮ
 ਨਦਪਾਈ॥ਯਾਬਿਧਸੈਬਰਸਤਸੁਕਾਰਤਦੀਨਦਯਾਲਪ੍ਰਭੂਸੁਖ
 ਦਾਈ॥੬੩॥ਅਕਿੰਲ॥ ॥ਅਮਲਅਕਾਸਪ੍ਰਕਾਸਸੀਨਿ
 ਸਜਾਨਿਯੈ॥ਮੁਦਤੁਕਮਲਕੁਲਸਰਦਰਿਤਸੁਬਖਾਨਿਯੈ॥ਪੰਖ

ਪਿਤਰਪ੍ਰਯਾਨਸਦਾਨਿਪਹੋਹਿਗੇ॥ਹੋਯਾਬਿਪਸਰਦਾਨਿਗਾਰਕ੍ਰਿਪਾ
 ਨਿਪਸੋਹਿਗੇ॥੯੪॥ਚੋਪਈ॥॥ਸਾਦਨਭਾਦਵਯੋਸੁਬਿਤਾਯੋ॥
 ਮਾਂਸਮਸੋਜਮਰਪਜਬਮਾਯੋ॥ਪਿਤਰਪੰਛਜਬਸਰਬਬਿਤਾਯੋ
 ॥ਇਹਬਿਪਤਹੀਚਰਿਤੁਲਖਪਾਯੋ॥੯੫॥ਇਕਦਿਨਸੀਮੁਖਬਾ
 ਕਉਚਾਰੋ॥ਮਾਰਿਦਾਰਿਅਨਨਿਕਟਹਕਾਰੋ॥ਦਸਮੀਬਿਜੈਨਿਕਟ
 ਅਬਮਾਈ॥ਕਰਹੈਪੂਜਾਖੜਗਬਨਾਈ॥੯੬॥ਯੋਸੁਨਚਲੇਬੀ
 ਰਬਰਧਾਈ॥ਤੁਤਛਿਨਅਨਯੋਤਿਨੈਬੁਲਾਈ॥ਸਿਲਖਾਨਕੋਛੋਰ
 ਭੰਡਾਰਾ॥ਤਾਕੋਦੀਨੇਸਰਬਸੁਧਾਰਾ॥੯੭॥ਜੋਜੋਆਯੁਧਖਾਸਖ
 ਜਾਨੈ॥ਅਸਨਹਿਸੁਮਤਿਨਾਮਗਨਠਨੈ॥ਤੋਪਤੁਪਕਜੀਬੁਰਮ
 ਪਾਰਾ॥ਖੜਗਸੰਗਸਰਸੈਫਹਜਾਰਾ॥੯੮॥ਸੈਫਕ੍ਰਿਪਾਨਖੜ
 ਗਖਗਖੰਡੋ॥ਮਿਸਰੀਊਨਤੇਗਪ੍ਰਚੰਡੋ॥ਧੋਪਦੁਧਾਰੇਅਸਸਮਸੇ

ਗਾਇਗੁਜਰਾਤ ਸਰੋਗੀਰੇਗ। ੯੯। ਹਲੰਬਜੁ ਨ ਬੀਮਗਰਬ ਜੋਇ।
 ਤੇਗਾਨੀ ਮਸੀਖ ਚਾਸੋਇ। ਇਤਮਾਦਿ ਕਜੇ ਹੈ ਤਰਵਾਗ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿ
 ਧਕੇ ਸਰਬ ਭੰਡਾਗ। ੧੦੦। ਬਾਨ ਨਰਾਚ ਬਿਸਖ ਸਰਤੀਗ। ਖੇਚਰਖ
 ਪਗੀਲੇ ਸਗੀਗ। ਤੁਕਿ ਬਿਦਾ ਮਚ ਪਨ ਜਖਤੀਗ। ਫੇਕੀ ਫਲਾਧ
 ਰਪੰਡੀ ਮੰਗ। ੧੦੧। ਕਰਦਕਟਾਗੀਨੀ ਮਤਮਾਚੇ। ਜੈਲੈ ਬਰਨੇਇ
 ਤਕੁ ਬਾਚੇ। ਤਉ ਹੋਵੈ ਦੁਰਕਥਾ ਪਸਾਗ। ਤਤੇ ਭੀਨ ਭੀਨ ਕਹੀਨ
 ਯਾਗ। ੧੦੨। ਇਤਮਾਦਿ ਕਸਰ ਚਕ੍ਰਨ ਵੀਨੇ। ਲੈਤਿਨ ਕੋ ਮਾਂਜਨ
 ਕਹੀਨੇ। ਸਭੁ ਮਾਂਜਨ ਵਹਲਗੇ ਬਨਾਈ। ਉਪਰਮਾਯੁ ਪਪੰਦੁ
 ਦਿਕਾਈ। ੧੦੩। ਕਿਤਕ ਕਾਲੁ ਜਬ ਯੈ ਸੁ ਬਿਤਾਯੋ। ਤਬ ਕਰਨਾ
 ਨਿਪ ਬਾਹਰਮਾਯੋ। ਠਾਢੁ ਭਯੈ ਉਨ ਕੈ ਚਲਮਾਗੇ। ਤਾ ਕੋ ਨਿਰਖ
 ਕਹਨ ਯੈ ਲਾਗੇ। ੧੦੪। ਅਸਕਾਰ ਜੁ ਕਰਿਯੈ ਨਹੀ ਮਰੇ। ਸੀਜਗ

੨੮੩

ਮਾਤਲੇਹੁ ਸਿਰਧਰੇ॥ ਭੁਲਨਯਾਪਰਪਾਵਧਗੀਜੈ॥ ਨਿਸਦਿਨਯਾ
 ਕੀਪੁਜਕਗੀਜੈ॥ ੧੦੫॥ ਏਹੈਸ੍ਰੀਅਸਪੁਜਕੇਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਸ੍ਰਿਤੁਹਥੀਯਾ
 ਰਜਗਤਾਬਿਧਨਾਨੀ॥ ਯੈਬਚਬੋਲਤੁਆਗਸਿਧਾਏ॥ ਕੀਨਚਰਿਤੁ
 ਅਧਿਕਉਤਜਾਏ॥ ੧੦੬॥ ਕਰਤਸੁਚੇਤਾਨਿਜਾਬਿਧਨਾਨਾ॥ ਬੈਠੇ
 ਅਨਦਿਵਾਨਸੁਖਾਨਾ॥ ਨਿਜਮੁਖਅੰਬੁਜਯੈਸੁਉਚਾਗੀ॥ ਨਿਰ
 ਖੋਤਕੋਜਾਇਸੁਧਾਗੀ॥ ੧੦੭॥ ਮਾਂਜਤਕੈਵਹਬੈਠਹਥੀਯਾਗਾ॥ ੧੦੮॥
 ਸੀਸਿਖਮਾਰਦਰਸਾਰਾ॥ ਸੁਨਤਬਚਨਸ੍ਰੀਮੁਖਕੇਸਾਰੇ॥ ਤਤਛਿ
 ਨਚਲੇਬੀਰਬਰਭਾਰੇ॥ ੧੦੯॥ ਅਕਿਲਾ॥ ॥ ਕਹਾਜਾਇਵਹ
 ਆਮੈਚਰਿਤੁਨਿਹਾਰੀ॥ ਸਿਰਪਰਬੈਠੇਧਾਰਨਮੈਲੁਉਤਾਰੀ
 ॥ ਤਿਨਪੁਛੋਉਨਸਾਥਜੁਬਚਨਬਨਾਇਕੈ॥ ਹੋਕਿਹਕਾਰਨਸਿ
 ਰਾਖੀਤੇਗਲਗਾਇਕੈ॥ ੨੦੯॥ ਉਨਆਗੈਸੁਨਯਾਬਿਧਬ

ਬਚਨੁ ਬਖਾਨਿਯੋ॥ ਗੁਰਪੂਰਨ ਇਹਿ ਭਾਂਤਿ ਹਮੇ ਬਚਨੁ ਨਿਯੋ॥ ੨੮੪
 ਯਾ ਕੋ ਸਿਰਧਾਰਨ ਚਰਨ ਲਗਾਇਯੋ॥ ਹੋਇ ਹੈ ਖੜਗ ਧੁਜ
 ਪ੍ਰਾਨ ਨ ਬਚਨ ਭੁਲਾਇਯੋ॥ ੧੧੧॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬਚ
 ਨ ਖਤਾ ਨ ਹੀ ਕਰੀ॥ ਤਤੋ ਲੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨ ਸਿਰਧਰੀ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਸੇ
 ਵ ਕਰਾਣ ਸਾਗੇ॥ ਗੁਰਪੂਰਨ ਕੇਤੀਰ ਸਿਧਾਗੇ॥ ੧੧੧॥ ਨਖ ਸਿਖ ਓ
 ਨੈ ਭੇਦੁ ਏਸਾਗਾ॥ ਅੰਬੁਜ ਜਾ ਪਗਤੀਰ ਓਚਾਗਾ॥ ਬਿਹਸ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਰ
 ਖਨ ਓਨੁ ਮਾਏ॥ ਮਾਗੈ ਯੋਹੀ ਮਾਨ ਲਖਾਏ॥ ੧੧੨॥ ਛੋਟਾ ਬਰੋ
 ਜਿਤ ਕਵਹ ਜਾਨਹਾ॥ ਨਿਜਿ ਸਿਰਧਾਗੇ ਦਿਖਤ ਪਛਾਨਹਾ॥ ਤਿਨ ਪ
 ਰ ਅਧਿਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਚ ਛੁਧਾਗੀ॥ ਸਬ ਬੀਰਨ ਨਿਜ ਸੁਨਤ ਓਚਾਗੀ॥
 ੧੧੩॥ ਤੁਮ ਹੋ ਸ੍ਰੀ ਮਸਜੂ ਕੇਦਾਸਾ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਖਤਾ ਬਖਸਹੁ ਨਤਾ
 ਸਾ॥ ਤੁਮ ਜੇ ਸਦਾ ਸੇਵਾਇ ਹ ਕੈਹੋ॥ ਹਿੰਧ ਸਿੰਧ ਸਿੰਧੀ ਫਲੁ ਪੈਹੋ॥ ੧

੧੪॥ ਤਿਨੇ ਮੇਰਾ ਮਾਸਿ ਪਾਮ ਤਿਸਾਰਾ ॥ ਵਾਸੀ ਦੇ ਸਮਾਰ ਵਾੜਿ ਪਿਆਰਾ
 ॥ ਤਰੋ ਬਖਸੇ ਜੇ ਰੀਨ ਦਾ ਲਾ ॥ ਹੈ ਇਹ ਰੋਸ ਨ ਕਥਾ ਵਿਸਾਲਾ ॥ ੧
 ੧੫॥ ਪੁਨ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧ ਤਹੀ ਸਿਧਾਨਾ ॥ ਜਗਾ ਬਿਰਾਜਤ ਖਾਨਾ ਦਿਵ
 ਨਾ ॥ ਦਿੰਬ ਸਰੂਪ ਸੁਸਦਨ ਬਿਰਾਜੈ ॥ ਕਰਮਾ ਨਿਰਖ ਬਿੰਸੁ ਜਿਹਲ
 ਜੈ ॥ ੧੧੬॥ ਗੀਰ ਪੰਨਾ ਜਿਹ ਨਗ ਜਗੇ ॥ ਕੰਚਨ ਮਈ ਦਿਪਤ ਜਿਹ ਖ
 ਗੇ ॥ ਪਿਤਰ ਪੰਛ ਪੁਨ ਸਰਬ ਬਿਤਾਯੋ ॥ ਆਦਿ ਨੁਰਤਾ ਨਿਕਟਿ ਸੁ
 ਆਯੋ ॥ ੧੧੭॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਗੁਰਯੋ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਪ੍ਰਾਤਿ ਨੁਰਤਾ ਅ
 ਦਿ ਜਤਾਈ ॥ ਸਰਬ ਸਮਗਰੀ ਬੇਗ ਮੰਗਾਵਹੁ ॥ ਪੂਜਹ ਸ੍ਰੀ ਅਸਮ
 ਤ ਹਮਾਵਹੁ ॥ ੧੧੮॥ ਸਰਬ ਖਾਲ ਸੈ ਆਇ ਸਪਾਈ ॥ ਸਬ ਹੀ ਪ
 ਲਮ ਹਿਸੈ ਜਮੰਗਾਈ ॥ ਜਮੇ ਨਿਜ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਗੁਰ ਦਿਯਾਲਾ ॥ ਸ
 ਰਬ ਤਿਆਰੀ ਕਰੀ ਵਿਸਾਲਾ ॥ ੧੧੯॥ ਕਿਤ ਕਰਤ ਲੈ ਕਰਿ ਸਤੁ ਜਾ

ਗੈ॥ ਕਾਲੀਕੀਪੁਜਾਮਧਿਲਾਗੈ॥ ਸੁਪਦੀਪਨਈਬੇਦਕਰਾਗੀ॥ ਅ ੨੮੫
 ਛੇਅੰਛਤਪੁਹਪਮੰਗਾਗੀ॥ ੧੨੦॥ ਉਚਕੂਰਸੀਅਨਧਰਹਥੀਯਾਰ
 ॥ ਚੋਰਛੰਤਲੈਕਰੈਸੁਧਾਰਾ॥ ਦੇਬਿਚਰਿਤ੍ਰਸੀਮੁਖੁਭਾਖੈ॥ ਉਪਮਾਅ
 ਧਿਕਚੰਡਕੀਰਾਖੈ॥ ੧੨੧॥ ਅਛੇਪਾਠਅਭੂਤਕਜੇਈ॥ ਯਾਬਿਧ
 ਰਟੈਅਨੰਦਜੁਤਸੋਈ॥ ਭੂਤਭਵਿਖਮਤਠਹਰਾਵੈ॥ ਮਨੁਮਨਸਾਤਿ
 ਹਮੰਧਿਮਿਲਾਵੈ॥ ੧੨੨॥ ਅਧਕੈਟਭਭਾਖੈਜੈਹੰਤੀ॥ ਮਹਿਖਾਸੁਰਦ
 ਰਣੀਜੈਯੰਤੀ॥ ਚਾਮਰਚੰਛਪਿੰਗਾਛਸੇਘਰਨਾ॥ ਬਿੜਾਲਾਛਪੁ
 ਤੰਛਬਿਦਾਰਨਿ॥ ੧੨੩॥ ਨਿਰਜਛੰਦਾ॥ ॥ ਧਰਾਸੁਬਿਨੋਮਕਾਰ
 ਨੀ॥ ਪਤੰਤਲੈਕਤਾਰਨੀ॥ ਪਿੰਗਾਛਪੁਮੁਲੋਚਨੀ॥ ਅਧੰਕਲੇਸ
 ਮੋਚਨੀ॥ ੧੨੪॥ ਰਕੰਤਬੀਜਖੰਡਨੀ॥ ਸੁਦੈਤਰਾਟਦੰਡਨੀ॥ ਸੁਚੰ
 ਡਮੁੰਡਨਾਸਨੀ॥ ਸੁਬੁੰਧਕੋਪ੍ਰਕਾਸਨੀ॥ ੧੨੫॥ ਨਿਸੰਭਸੰਭਖਾਪਿ

ਕਾ। ਧਰਾ ਸੁ ਬਿਯੋ ਮਥਾ ਪਿਕਾ। ਸੁਰੇ ਸਰਾ ਜਥਾ ਪਨੀ। ਪਵਿੰਤ੍ਰ ਲੋਕਜ ०
 ਪਨੀ॥ ੧੨੬॥ ਸੁਰੰਥਰਾ ਜਫੇਰਨੀ॥ ਬਈ ਸਮੰਤ ਪ੍ਰੇਰਨੀ॥ ਰਿਧੀ ਸਿ
 ਧੀ ਸੁਆਲਕੀ॥ ਦਿਪੰਤ ਜੋਤਿ ਜੁਲਕੀ॥ ੧੨੭॥ ਰਸਾ ਵਲਛੰਦਾ।
 ਨਮੋ ਜੋਗਾ ਮਾਯਾ। ਧਰਾ ਕਾ ਸਛਾਯਾ। ਸਭੈ ਮੇ ਨਿਰਾਣੀ॥ ਦਿਪੇ ਮੁੰਡਮਾ
 ਲੀ॥ ੧੨੮॥ ਦਸੰਚਾਰ ਲੋਗੀ। ਤੁਯੀ ਮਾਤਭੋਗੀ। ਭਵੰ ਪੁਰਮਾਲੀ। ਸ
 ਦਾ ਜੈ ਜੁਟਾਲੀ॥ ੧੨੯॥ ਭੁਜੀ ਮਾਠ ਪਾਗੈ॥ ਦਿਪੇ ਮੁੰਡਚਾਗੈ॥ ਅਸੰਚ ०
 ਪਤੀਗੀ॥ ਦਿਪੇ ਯੋਸਗੀਗੀ॥ ੧੩੦॥ ਚਛੀ ਸਿੰਘਰਾ ਜੈ॥ ਅਗੰ ਹੇਰਭਾ
 ਜੈ॥ ਸੁਖੀ ਸੰਤ ਸੋਗੈ॥ ਮਾਦੇਖ ਮੋਗੈ॥ ੧੩੧॥ ਤਿਲਕਾ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਸਤ
 ਸੈ ਸੁਕਥਾ। ਕਰ ਪਾਠ ਜਥਾ। ਅਜ ਕੋਚ ਜੁਈ॥ ਪਛਹੈ ਜੁਸੁਈ॥ ੧
 ੩੨॥ ਮੁਖ ਵਾਕ ਮਹੈ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਜੁਕਹੈ॥ ਹਟ ਬੋਸੁ ਤਿਨੈ॥ ਦਿਨ ਰੈਨ
 ਭਨੈ॥ ੧੩੩॥ ਨਿਤ ਜਾਗਤਹੈ॥ ਗੁਣ ਪਾਗਤਹੈ॥ ਬਿਨੁ ਤੇਗ ਪੁਜਾ॥ ਮ

ਨਹੈ ਨਦੁ ਜਾ ॥ ੧੩੪ ॥ ਨਵਰਤ ਕਿਧੋ ॥ ਇਮ ਪੂਜ ਸਿਧੋ ॥ ਦਸਮੀ ਜੁ ੨੮੬
 ਬਿਜੈ ॥ ਤਬ ਅਨਪੁਜੈ ॥ ੧੩੫ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਅਧਿਕ ਅਰੰਭ
 ਤਵ ਨ ਦਿਨ ਕੀਨੋ ॥ ਸਰਬ ਸੋਜ ਨਿਜ ਜੇਹੁ ਸੁਲੀਨੋ ॥ ਸਭਾ ਸਿਲਖਾ
 ਨ ਛੋਗ ਮਗਾਯੋ ॥ ਉਚਤ ਖਤ ਕਰ ਸੀਨ ਧਰਾਯੋ ॥ ੧੩੬ ॥ ਗਿਰਦੈ ਚ
 ਵਰ ਪੂਪ ਨਰ ਕਰਹੀ ॥ ਜੈ ਜਗਮਾਤ ਕਾਲਿ ਕਾਰਹੀ ॥ ਕੇਸੁਰ ਚੰਦਨ ਕ
 ਪੁਗ ਮਿਲਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਟੀ ਕਾ ਲੇਖ ਨਾਈ ॥ ੧੩੭ ॥ ਮਦੁ ਗਾ ਬਿਜੀ
 ਯਾ ਖੰਡੁ ਰਲਾਈ ॥ ਕਰ ਚਰਨਾਂ ਮ੍ਰਿਤ ਗਾਗਰ ਪਾਈ ॥ ਲੈ ਨਿਜ ਭੇਟ ਕਾ
 ਲਿ ਅਜ ਦੀਨੋ ॥ ਜੈ ਭਵਾ ਨਿਉ ਚਰਤ ਪ੍ਰਬੀਨੋ ॥ ੧੩੮ ॥ ਅੜਿੱਲਾ ॥
 ॥ ਗਾਮਾ ਯਦ ਕਲਿ ਪਾਠ ਸਕਲ ਮਿਲ ਗਾਵਹੀ ॥ ਜੈ ਜੈ ਸਬਦ
 ਉਚਾਰ ਪ੍ਰਮੋਦ ਸੁਪਾਵਹੀ ॥ ਵੰਦ ਬਿਅਵਰ ਨਿਸਾਨ ਸੁਪੂਜ ਕਰਾ
 ਇਕੈ ॥ ਹੋ ਬਹੁ ਗਅਨ ਕਪ੍ਰਸਾਦੁ ਸੁਦੈ ਵਰਤਾਇਕੈ ॥ ੧੩੯ ॥ ਵੇਹਰਾ

ਯੋਰਸਮੀਪ੍ਰਭੂਜਕੈਖੇਲਨਚੜਤਮਹੱਲਾ॥ਬਿਨਤਕੋਸੁਤਨਿਰਖ
 ਕੈਧਰਮਜੁਪਕਰਭੁੱਲਾ॥੧੪੦॥ਸ੍ਵੈਯਾ॥ ॥ਯੋਕਰਿਪੁਜਬਿਜੈਦ
 ਸਮੀਨਿਜੁਬੀਰਨਕੋਪ੍ਰਭੂਜੁਫੁਰਮਾਈ॥ਮੰਤਮਤੰਗਕਿਕਨਸਬੁਪ
 ਰਤਾਰਹੁਜੀਨਹਮੇਲਹਵਾਈ॥ਦੰਦਭਿਅੰਰਨਜੀਤਬਜਾਇਕੈਰੇਖ
 ਹਗੋਬਿਨਤਾਸਿਸਜਾਈ॥ਸੰਗਤਕੋਗੁਰਦੇਵਕਹੀਨਿਜਪੁਰਹੀਜ
 ਗਮੇਜਸਤਾਈ॥੧੪੧॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਸਕਟਨਾਲਿਗਜਨਾਲਿਭਨ
 ਸੁਤਰਨਾਲਿਕਾਸੰਗਾ॥ਨਾਲਿਸੁਘੋਰਿਅਨੇਕਹੈਕ੍ਰਿਪਾਸੰਧਕੇਸੰਗ
 ॥੧੪੨॥ਸ੍ਵੈਯਾ॥ ॥ਸਾਜਅਨੀਬਹੁਭਾਂਤਬਨੀਜਗਕੇਰਧਨੀਚਫ
 ਆਨਦਪਾਈ॥ਸੁਰਪਦਾਂਤਨਿਕੇਜੁਗਤੰਮਨਿਜੁਪਸੁਕਾਰਨਬੰਧੋਤ
 ਬਨਾਈ॥ਏਕਦਿਸਾਦਲੁਪੈਦਲਕੋਕਰਿਆਨਦਿਸੈਅਸਵਾਰਲ
 ਹਾਈ॥ਰੇਲਤਹੈਇਤਤੇਵਹਬੀਰਨਵੈਉਤਤੇਇਨਪੇਲਚਲਾਈ॥

+ ਰ

੧੪੩॥ ਸ੍ਵਾਰਕ ਦਲ ਪੈ ਦਲ ਪੇਲ ਤੁ ਪੰਤ ਕ ਬੈ ਅਸ ਵਾਰ ਚਲਾਈ॥ ੨੮੭
 ਏਕ ਚਲੈ ਤੁ ਪਕਾ ਤੁ ਪਜੀ ਗਹ ਮੰਧਿ ਜੀ ਬੁਰਤ ਮਾ ਚਤੁ ਹਾਂਗੀ॥ ਏਕ ਭਿਨ
 ਦਸੁ ਗੋ ਮੁਖ ਬਾਜਤ ਸਾਜਤ ਹੈ ਤੁ ਰਹੀ ਰਨ ਮਾਂਗੀ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਸੈ ਪੁਨ ਪੁ
 ਰਹੀ ਜਨੁ ਨੀਰਧਿ ਰਾਜ ਸੁਯੋਖ ਕਰਾਹੀ॥ ੧੪੪॥ ਖੇਲ ਸੁਭਾਂਤ ਅਨੇ
 ਕ ਮਹਾਂ ਲੋਹ ਪੈ ਕਰੁਨਾ ਨਿਧ ਭੋਗਨ ਆਏ॥ ਗਾਵਤ ਰਾਗ ਅਲਾਪਤੁ ਗੀ
 ਤੁ ਹਯੋ ਸਬ ਹੁਮਨ ਮੇਰ ਬਢਾਏ॥ ਹੈਨ ਬਿਤੀ ਸੁਖ ਆਨ ਦਸੋ ਤਿਹ ਕੇਕ
 ਬਿਮੰਗਲ ਗਾਇ ਸੁਨਾਏ॥ ਭੋਰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦਿਨੀ ਸਭ ਯੋਜਨ ਜਾਤ ਖਿ
 ਰੇ ਚਕਈ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ੧੪੫॥ ਅੰਧ ਕਵੀ ਕੁਲ ਟਾੜਿਯ ਚੋਰਨ ਪ੍ਰਕ
 ਚਕੋਰ ਸਬੈ ਮੁਰਝਾਏ॥ ਏਕ ਭਬੇਦ ਮੁਨੀ ਪੁਨ ਮੰਜਨ ਸੀਤਨ ਗੀਤ ਕ
 ਬਿੰਤ ਅਲਾਏ॥ ਲਾਇ ਦਿਵਾਨ ਫ਼ਿਪਾ ਨਿਧ ਸਾਹਿਬ ਬੈਠਤ ਭੋਮਨ ਮੇ
 ਰ ਬਢਾਏ॥ ਤੋਨ ਸੁਕਾਲ ਅਏ ਜੁਗ ਮਾਨ ਵਯੋ ਤਿਨ ਆਨ ਸੀਦੇ ਸਜੁਨ॥

ਮੇ

ਏ॥ ੧੪੬॥ ਸਾਹਉਰੰਗਸੁਪੂਤਪਠੇਕਰਿਕੋਪੁਪ੍ਰਭੂਤਮਉਪਗਮਯੋ॥
 ਸੈਨਅਪਰਸੁਨਰਲਈਉਨਦਾਰਨਹੀਕਛੁਪਾਰਗਨਯੋ॥ ਦੰਛਨਪ੍ਰ
 ਰਬਸਾਬਚਯੋਤਿਨਪੰਛਮਕੀਸਤਸੈਨਬੁਲਾਯੋ॥ ਜਿਬਲਹੈਤਬ
 ਹਿੰਯਾਸੁਲਰੋਨਹੀਝੈਅਨਤੈਜਗਦੀਸਬਚਯੋ॥ ੧੪੭॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਇਹਬਿਧਦਿੱਲੀਨਗਰਿਤੇਸੰਗਤਿਲਿਖਾਬਨਇ॥ ਪਹੁਚਯੋਅਨ
 ਹਜੂਗੇਜਹਾਂਪ੍ਰਭੂਜਗਰਾਇ॥ ੧੪੮॥ ਸਕਲਪ੍ਰਗਟਿਦੀਵਾਨਮੇਸੁ
 ਨੀਮੇਸਜਬਬਤ॥ ਕੁਮਲਨੇਕਛੁਸਰਸਭੇਗਈਕਿਸੁਸੁਧਸਾਤ॥
 ੧੪੯॥ ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦਾ॥ ਜੁਝੇਗੋਹਜੂਗੀਬਡੋਸੁਖਿਪੈਹੈ॥ ਗ
 ਹੈਂਤੇਗਬਾਨੀਮਰਕੋਭੁਜੈਹੈ॥ ਜਿਤੈਂਸੁਖਈਹਾਂਮ੍ਰਿਤੈਂਦੇਵਲੋਗੀ॥ ਗੁਰੂ
 ਕੋਰਿਝੈਹੈਇਹੈਜੋਗਭੋਗੀ॥ ੧੫੦॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ਜਿਨੈਯੋਬਿਚ
 ਗੀ॥ ਵਹੈਧੀਨਭਾਗੀ॥ ਸਬੈਪੁਰਇੰਛਾ॥ ਜਿਨੈਯੋਸੁਇੰਛਾ॥ ੧੫੧॥ ਸ

ਸੀਸੋਇਜਾਨੋ॥ ਅਸੀਜਾਬਖਾਨੋ॥ ਵਹੈਕੁਮਲਾਨੋ॥ ਸੁਫੀਸੁਮਕਾਨੋ॥ ੧੮੮
 ੧੫੨॥ ਭਰੀਚੀਤਧਾਰੀ॥ ਨਸੇਰੈਨਪਾਰੀ॥ ਗੁਰੂਜੀਨਜਾਨੋ॥ ਤਬੈਕੁਮ
 ਲਾਨੋ॥ ੧੫੩॥ ਸਈਸੁੱਧਤਾਰੀ॥ ਸਟੱਲੀਜੁਬਾਰੀ॥ ਭਏਵੈਬਿਸੁਧ
 ॥ ਤਜੀਸੁੱਧਬੁੱਧਾ॥ ੧੫੪॥ ਸਜਾਦੇਅਵਾਈ॥ ਪਨੀਈਤਮਾਈ॥
 ਜਿਤੇਲੋਗਆਵੈ॥ ਪ੍ਰਭੈਯੋਸੁਨਾਵੈ॥ ੧੫੫॥ ਅਹੈਫੋਜਭਾਰੀ॥ ਰਖੈ
 ਅੰਸਧਾਰੀ॥ ਭਰੈਪੁਰਸਾਰਾ॥ ਨਦੀਨਵਧਾਰਾ॥ ੧੫੬॥ ਕਰੈਚਿਤਸੋਭੈ
 ॥ ਜਿਨੈਤ੍ਰਾਸਹੋਭੈ॥ ਫਿਰੈਪ੍ਰਾਨਤਾਗੋ॥ ਸੁਫੀਸੁਮਕਾਗੋ॥ ੧੫੭॥ ਗੁਰੂ
 ਜੈਸੁਜਾਨੈ॥ ਫਿਰੈਪ੍ਰੇਮਜਾਨੈ॥ ਨਹੀਚਿਤਕਾਈ॥ ਜਪੈਬਿੰਸੁਰਾਈ॥ ੧
 ੫੮॥ ਤਿਨੂਕੋਨਤ੍ਰਾਸਾ॥ ਸਬੈਪੁਰਆਸਾ॥ ਗੁਰੂਅੰਗਸੰਗਾ॥ ਬਨੈਕੋਟ
 ਜੰਗਾ॥ ੧੫੯॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਤੋਨਸਮੇਸਾਬਤਸੋਬਾਰਾ॥ ਜਿਹਬਿਸ
 ਵਾਸੁਦੀਨਪ੍ਰਭਸਾਰਾ॥ ਬਹੁਤਲੋਕਗੁਰਕੋਇਤਛੋਗੀ॥ ਜਾਜਾਦੁਗੰਧਿ

ਗਿਐਗੀ॥ ੧੬੦॥ ਤਿਨਜੀਵਨੁ ਅਪਨੇ ਉਤਜਾਨੇ॥ ਨਿਜਕੋ ਅਧਿ
 ਕਚਤੁ ਰਕਗਮਾਨੇ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਤਿਨਕੋ ਭਯੋ ਸੁਨਾਸਾ॥ ਗੁਰਪੁਰਨ
 ਯੋਲਖੋਤਮਾਸਾ॥ ੧੬੧॥ ਇਕਮਾਤਾ ਜੀਤੀਰਸਿਧਾਵੈ॥ ਸਹਜਾ
 ਦੇਕੋਤਾਸਦਿਖਾਵੈ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਕੈਜੜਬਾਤਬਕਾਹੀ॥ ਕਾਲਕਰਮ
 ਕੋਮਰਮੁਨਪਾਹੀ॥ ੧੬੨॥ ਸ੍ਰੀਅਸਧੁਜਕਲਕਾਲਦਿਯਾਲਾ॥ ਸਦ
 ਸੰਤਨਅੰਗਸੰਗਰਿਪਾਲਾ॥ ਪਰਮਜੋਤਿਸਾਹਿਬਅਵਤਾਰੀ॥ ਸ
 ਰਬਕਲਾਕਰਮੇਜਿਹਧਾਹੀ॥ ੧੬੩॥ ਇਤੁਇਨਕੋਇਹ ਬਿਧਭਗ
 ਯੋ॥ ਉਤਉਨਕੋਬਿਧਯਾਫੁਗਮਾਯੋ॥ ਅੰਧਿਬਾਵਨੀਮੇਜਬਅਇਸ
 ॥ ਬੁਧਵੰਤਨਤਾਕੋਸਮਝਾਇਸਾ॥ ੧੬੪॥ ਸੁਨਹਜਰਤਸੁਤਬਾਤਹਮ
 ਗੀ॥ ਗੁਰੂਕਨੈਤੈਰਾਖੁਸਵਾਹੀ॥ ਇਹੁਜਗੁਪੁਅਰੋਪਉਲਭਈਜੈ॥
 ਕੋਨਮਯੋਅਹੁਕੋਨਮਹੀਜੈ॥ ੧੬੫॥ ਜਬਹਜਰਤਨਿਜਭਿਸਤ

ਸਿਧੈਹੈ॥ ਆਜਮਰਾਜਤੋਹਕਿਮਦੈਹੈ॥ ਵਖਟਸਰਬਜੇਹਉਨਕੀਨ ॥ ੨੮੬ ॥
 ॥ ਅਵਰਸਕਲਜਗਤਾਹਿਅਧੀਨਾ॥ ੧੬੬॥ ਸਾਹਖੁਸੀਤਿਹਪੀ
 ਰੁਸਹਾਈ॥ ਤਾਤੇਤੋਤੇਭਯੋਅਧਕਾਈ॥ ਤਾਤੇਤੂੰਯੋਬਾਤਬਨਾਵੈ॥ ਇ
 ਨਕੋਅਪਨੀਕੁਮਕਤਕਾਵੈ॥ ੧੬੭॥ ਜੋਇਹਤੁਮਹੇਸਿਰਕਰਪਰਹੈ
 ॥ ਖਲਦਲਜੀਤਤਖਤੁਤੁਰਕਹੈ॥ ਜੋਦਖਵਾਅਪਨੋਉਨਕੀਨ
 ॥ ਤਿਯੋਤੁਇਨਸੰਗਰਾਖੁਪੁਬੀਨਾ॥ ੧੬੮॥ ਅਹੁਜੇਸਹੀਜੁਪਹੀਕੈਹੈ
 ॥ ਤਾਤੇਕਬੀਜੀਤਨਹੀਮੈਹੈ॥ ਦੋਓਬਾਤਮਹਿਤੁਫਕੋਹਾਰਾ॥ ਬਰਨਸੁ
 ਨਾਵੈਤੁਹਕਰਿਪਿਯਾਗ॥ ੧੬੯॥ ਗੁਰਨਾਨਕਕਹੈਵਹਧਾਮਾ॥ ਅਜ
 ਮਤਿਸਿੰਧਪੁਰਜਗਕਾਮਾ॥ ਸਿਵਪੁਨਸਕਤਦੋਓਸਮਸੇਗ॥ ਸਦਾਬਿ
 ਰਾਜਤਜਿਹਕਰਜੇਗ॥ ੧੭੦॥ ਮਾਤੁਪਿਤਾਗੁਰਦੇਜਤੇਜਾਨਾ॥ ਜਿਨ
 ਤੇਰੁਹੀਯੈਸਦਾਸਿਯਾਨਾ॥ ਜੋਜੀਤੈਜਗਮਹਿਅਪਜੰਸਾ॥ ਹਰੈਸ੍ਵਾਪ

ਤਰਹੈ ਨਗੰਸਾ ॥ ੧੭੧ ॥ ਦਿੱਲੀ ਕੇ ਖੰਡੀ ਸਿਖਵਾਸੀ ॥ ਨਿਦਲਾਲਾ ਆ
 ਦਿਕਮਤਿਗਾਸੀ ॥ ਤਿਨ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਸਾਹਕੋ ਪੁਤਾ ॥ ਲੈਸਮਝਾਇਯੋ ਕ
 ਰਿਬਚਸੁਤਾ ॥ ੧੭੨ ॥ ਆਛੀ ਬਾਤ ਚਿੰਤਿਤਿ ਹਲਾਗੀ ॥ ਤਾਤੇ ਇਹ ਦਿ
 ਸਭਯੋ ਅਨੁਗੀ ॥ ਤਾਕੋ ਰਿਦਾ ਪ੍ਰਭੂ ਜਨੁ ਹਗਾ ॥ ਸਿੰਖਨ ਕੇ ਬਚਸਮ
 ਝੇਖਗਾ ॥ ੧੭੩ ॥ ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਯੋਕਿ ਆਬਨਈ ॥ ਇਹ ਦਿਸਤੇ ਸਭ
 ਫੋਜ ਹਟਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਸੰਧਿ ਕਰਸਾਈ ॥ ਸਹਰਲ ਹੋਰ ਓਗ
 ਯੋਧਾਈ ॥ ੧੭੪ ॥ ਪੁਨ ਅੰਗੇਯੋ ਸੁਨ ਪਾਈ ॥ ਅਹਿਰੀ ਇਹ ਦਿਸ
 ਵਯੋ ਪਠਾਈ ॥ ਤਾਕੋ ਇਤੈ ਪੇਸਨ ਹੀ ਗਯੋ ॥ ਬੇਮੁਖ ਢੁਢਤ ਵਨ ਪਰਪ
 ਯੋ ॥ ੧੭੫ ॥ ਆਛੇ ਤਿਨ ਹੁਸੈ ਪਬਿ ਚਾਗੀ ॥ ਕਾਕੀ ਫੋਜ ਗੁਰੁ ਪਹਿ ਭਾਗੀ
 ॥ ਲੋਗਨ ਵਾਸੀ ਨਾਮ ਬਤਾਏ ॥ ਤੇਚੁਨ ਚੁਨ ਉਨ ਹੁਗ ਹਘਾਏ ॥ ੧੭੬ ॥ ਹੁ
 ਕਮੁਧਨੀ ਕਾ ਅੇਸਾ ਭਯੋ ॥ ਬੇਮੁਖ ਹੁੰ ਪਰਸੈ ਨਿਜ ਗਯੋ ॥ ਜੇਗੁ ਰਤੇ ਬੇ

ਮੁਖੁ ਪੈਰਾ ਜੇ। ਤੇ ਅਹਿ ਦੀ ਨਿਜ ਅਨ ਨਿਵਾਜੇ॥੧੧੧॥ ਅਹਿ ਦੀ ਬ
 ਰ ਅੰਗੁ ਪੁਨ ਆਏ॥ ਵਿੱਲੀ ਤੇ ਬਦ ਸਾਹ ਪਠਾਏ॥ ਸੋਭੀ ਇਨ ਹੂਊ ਪ
 ਰ ਪਏ॥ ਵਾਸੀ ਲੋਗ ਨਾ ਸਇ ਨ ਕਏ॥੧੧੨॥ ਮਿਰਜਾ ਬੇਗ ਮੁਗਲ ਜ
 ਰੁਗੁ ਆਗਾ॥ ਸਰਬ ਅਹਿ ਦੀ ਅਨ ਕੋ ਸਰਦਾਗਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਯੋ ਬਿਦ
 ਤ ਬਨਾਈ॥ ਸਬ ਹੀ ਗਏ ਉਨੁ ਪਰ ਪਾਈ॥੧੧੩॥ ਗਹਿਗਹਿ ਸਰਬ
 ਢੁਢ ਉਨ ਲਏ॥ ਦੈ ਦੈ ਰਾਸ ਮਿਰਤ ਬਸ ਕਏ॥ ਸੀਸ ਮੁੰਡਿ ਕਤ ਸਹਰ
 ਫਿਰਾਏ॥ ਸੂਰ ਦਿਵਾਗਨ ਕਿਤ ਕਚਿ ਏ॥੧੧੪॥ ਪੁਨ ਰਖਨ ਹਿਤ
 ਗੁਰਤ ਜਭਾਗੋ॥ ਸੋ ਆਯੋ ਇਨ ਹੀ ਕੇ ਆਗੇ॥ ਬਮੈ ਕੁਟਿ ਬਸੁ ਤਿਨ ਕੇ
 ਸੰਗਾ॥ ਯਾ ਬਿਧੁ ਯੋ ਕਯੋ ਜਿਮ ਢੰਗਾ॥੧੧੫॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਰੈ ਤ ਕੋ
 ਜਗ ਮਾਂਹੀ॥ ਈਹਾਂ ਨਿਦ ਸੁਰਗੁ ਅਗਨ ਹੀ॥ ਬੇ ਮੁਖ ਨਰ ਤੇ ਸਗ ਪੁਨਖ
 ਹੇ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਰਹਤ ਦੁਆਰ ਪਰ ਪਹੇ॥੧੧੬॥ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਨ

੦੨੯੦

ਰੁਕਰਿਜਾਨਾ॥ਪੁਨਤਾਕੀਮੁਖਨਿਰਬਖਾਨਾ॥ਤਾਕੋਫਲੁਯਾਬਿਧਤਿ
 ਹਲਾਗੋ॥ਲੋਗਦੁਖੀਪਰਲੋਗਤਿਯਾਗੋ॥੧੮੩॥ਇਹਬਿਧਭਯੋ
 ਤਿਨੂਕੋਨਾਸਾ॥ਸਭਸੰਤਨਮਿਲਿਲਖਿਯੋਤਮਾਸਾ॥ਕੋਸਾਕੈਤਿਹੁ
 ਬੁਠਿਠਾਈ॥ਜਾਕੇਨਿਸਾਦਿਨਗੁਰੂਸਹਾਈ॥੧੮੪॥ਚਰਨੰਬੁਜਗੁ
 ਹਜਿਹਰਤੁਲਾਗੀ॥ਅਭੈਸਦਾਸਾਧੁਵਡਭਾਗੀ॥ਜਿਮੁਜਿਹਬਾਰ
 ਦਮੰਧਿਬਤੀਸਾ॥ਤਿਮੁਸੰਤਨਰਾਖਤਜਗਦੀਸਾ॥੧੮੫॥ਦੋਹਰਾ॥
 ਸਹਿਜਾਦੇਅਹਿਰੀਨਕੋਮੰਦ੍ਰਦੇਸਕੋਪਾਨਾ॥ਖੰਦਮੁਦਸਮੋਧਿਧਿ
 ਯਾਉਮੇਯੋਕਬਿਕੀਓਬਖਾਨਾ॥੧੮੬॥ ॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਗੁਰਬਿਲਾ
 ਸਸਹਜਾਦੇਅਹਿਰੀਨਆਗਮਨਬਰਨਨੰਨਾਮਖੰਦਮੁਦਸਮੋਧਿਧਿ
 ਇਸਮਾਪਤੁਮਸਤੁਸੁਭਮਸਤੁ॥੧੪॥ ॥ਅਫਜੁ॥ ॥ਨਿਰ
 ਜਛੰਦਾ॥ ॥ਦਸੰਸੁਖਮੁਦਧਿਯਾਇਹੈ॥ਪਵਿਤ੍ਰਅਗੁਆਇਹੈ॥

ਕੇ

4

੨੮

ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਕੇਰਗੀਤ ਹੈ॥ ਸੁਧਾ ਸਮੁਪ੍ਰੀਤ ਹੈ॥ ੧॥ ਪਦੈ ਸੁਨੈ ਜੁ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋ॥ ਲ ੨੯੧
 ਹੈ ਕੁ ਸੰਲਖੇ ਮਸੋ॥ ਸੁਖੈ ਸੁਤੈ ਨ ਪਾਵਈ॥ ਜਿਸੈ ਜੁ ਗੀ ਬੁਗਾਵਈ॥ ੨
 ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਧਰਮ ਗਗਨ ਨਿਗਰਿ ਮਨ ਹੀ ਪਾਨੀ ਪਵਨ ਅਕਾਗ॥
 ਸੁੰਧਾ ਚਿਤੰਨ ਸੁਦੇ ਸੁਦਹ ਨਿਗਰ ਬਸੈ ਦਿਯਾਗ॥ ੩॥ ਚੌਪਈ॥
 ਪੰਚਾਇਤੁ ਘਨ ਘੋਰ ਬਿਰਾਜੈ॥ ਜਗ ਮਗ ਜੇਤ ਸਦਾ ਨਿਗਰਾਜੈ॥ ਤਾ
 ਪੁਰ ਬਸੈ ਸਾਧੁ ਦੁਹ ਜਾਈ॥ ਜਿਹਿ ਸਾਖੀ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾਈ॥ ੪॥ ਰਸਾਵ
 ਲਛੰਦੀ॥ ॥ ਜਬੈ ਸਾਹੁ ਪੁਤੀ॥ ਗਯੋ ਕੈ ਸੁਸੁਤੀ॥ ਮਿਜਾ ਬੇਗ ਅਯੋ
 ॥ ਤਿਨੈ ਯੋ ਕਰਾਯੋ॥ ੫॥ ਗੁਰੁ ਪਾਸ ਤਿਆਗੀ॥ ਗਏ ਜੇ ਸੁਭਾਗੀ॥ ਤਿਨੈ ਦੂ
 ਢਵਾਸੀ॥ ਦਏ ਸੋਇ ਛਾਸੀ॥ ੬॥ ਬਸੈ ਜੇ ਗੁਜਰੀ॥ ਤਿਨੈ ਇਛੁ ਪੁਗੀ॥
 ਤਿਨੈ ਕੋ ਨੁਤਾਸੀ॥ ਸਬੈ ਕਾਜ ਰਾਸੀ॥ ੭॥ ਸੁੰਦਰਾ॥ ॥ ਕੇਤ ਕਕਾਲੁ ਬਿ
 ਤੇਇਨ ਭਾਂਤੁ ਨ ਯੋਗੁ ਰੇ ਜਗ ਮੇਜ ਸੁਛਾਯੋ॥ ਛੀਰ ਸੁਨੀ ਗਕਿਯੋ

ਜਿਮੁ ਜਾਨਵਿ ਪਾਹੁ ਵਤੁ ਲਸਿ ਤੰ ਕ ਬਿਗਾਯੋ ॥ ਸੰਤਨ ਸਤੁ ਸਰੂਪ ਲਖੋ
 ਅਗੁ ਸੰਤਨ ਕਾਲ ਪੁਤੰ ਛ ਜਨਾਯੋ ॥ ਖਾਲ ਸਸੀ ਅਸ ਕੇਤ ਲਖੋ ਇਨ ਬੇ
 ਮੁਖ ਕੈ ਛ ਲਰੂਪ ਲਖਾਯੋ ॥ ੮ ॥ ਦਾਸਨ ਕੈ ਸੁਰੂਪ ਲਖਾ ਗੁਰ ਦੀਨਨ
 ਦਾਇਕ ਸਿੰਧ ਬਿਚਾਯੋ ॥ ਸਿੰਧ ਨ ਸੀਖ ਨਿਵਾਸ ਦਯਾ ਨਿਧ ਚਾਹੁ
 ਦਾ ਰਥ ਦੇਤ ਨਿਹਾਯੋ ॥ ਕੰਸ ਪੁਕਾਸ ਪੀਸੁ ਲਖੋ ਦਿਨ ਚੰਦ ਸਮਾਨ
 ਨਿਸਾਨਿ ਰਧਾਯੋ ॥ ਜੈ ਸਕਰੀ ਮਨ ਸਾਜਿ ਹਇ ਛਤ ਤੋਨ ਸਰੂਪ ਸਬੈ
 ਕਹਿ ਸਾਯੋ ॥ ੯ ॥ ਵੇਹਗਾ ॥ ॥ ਆਨਦ ਪੁਰ ਪ੍ਰਭੂ ਬਸੈ ਮਾਤਿਆ
 ਨ ਦੁਜਿ ਯਧਾਗ ॥ ਕਰਤ ਚਰਿਤ ਪੁਨ ਬਿਬਧਿ ਬਿਧਿ ਜਿਨੈ ਨ ਪੇਂਯਾਤਿ
 ਪਾਗ ॥ ੧੦ ॥ ਸਦਾ ਪਹਰ ਦਿਨ ਚ ਛਤ ਲਗ ਇਕ ਜਾ ਬੈਠਾਇ ਕਾਂਤਾ ॥ ਬ
 ਨੀ ਕਾਰਿਤ ਉਚਾਹ ਸੁਭ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੀ ਅਵਦਾਂਤਾ ॥ ੧੧ ॥ ਲੇਖਕ ਗੁਨੀ ਛ
 ਤੀ ਸਬ ਗਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੇ ਪਾਸਾ ॥ ਜੋ ਆਗਿ ਮਾਗੁਰ ਕਰਿਤ ਹੈ ਲਿਖਵਤ

ਬੁਧ ਬਿਲਾਸ ॥ ੧੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਚਾਰ ਚਾਰੁ ਮਤਿ ਧੀਰ ੨੬੨
 ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਸਦਾ ਬਸੈ ਗੁਰਤੀਰਾ ॥ ਤਿਨ ਮੇਇ ਕਰੋ ਸਨ ਸਿੰਘ ਨਾਮਾ
 ॥ ਅਛੋ ਚਤੁਰ ਮਨੋ ਗੁਨ ਧਾਮਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜਬ ਵਹ ਬੈਠਤ ਨਿਕਟਿ ਦਿਯ
 ਲਾ ॥ ਬਾਣੀ ਸਮੇ ਉਚਾਰ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਤਿਕਾ ਲੰਗਤਿ ਨਦੈ ਬੁਧ ਜਾਈ
 ॥ ਸਬ ਭਾਸੈ ਬਿਦਮਾਨ ਬਨਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਸਤਿ ਦੁਆ ਪੁਰਤੋਤਾ ਕਲਜਾ
 ਨਾ ॥ ਸਬ ਉਨ ਕੋ ਭਾਸੈ ਬਿਦਮਾਨਾ ॥ ਰਛਾ ਬਾਣੀ ਸਬਦ ਕਹਾਈ ॥ ਜਿ
 ਨ ਕੋ ਅਨਤੈ ਲੈਨ ਸਿਧਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਕਰੁਨਾ ਨਿਧ ਦੇਵਾ
 ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਸੁ ਬਾਣੀ ਕਰਤ ਅਭੇਦਾ ॥ ਭੀਤਰ ਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿਜ ਆਏ ॥ ਰੋਸਨ
 ਸਿੰਘ ਯੋ ਚਹਿਤ ਬਨਾਏ ॥ ੧੬ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਤਿਨੈ ਯੋ
 ਪਛਾਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਸ ਨਹੀ ॥ ਕਿਤੇ ਲੈਸ ਵੈਯੇ ਚੁਹਾਏਤ ਦਾਹੀ ॥ ਨਿਜ
 ਪਾਟੁ ਪੈਲਿ ਖੇਹੈ ਬਨਾਈ ॥ ਕਰੇ ਅਛਰ ਯੋਗੀ ਬਿਨ ਲਾਇ ਸਾਈ

॥ ੧੭ ॥ ਕਰੋ ਅੰਕਸੇਤੀ ਮਧਿ ਜਾਪ ਅਨੈ ॥ ਤਰੈ ਕਾਛੂ ਕੈ ਨਹੀ ਕੋਇ ਜਾ
 ਨੈ ॥ ਜਬੈ ਧਾਮ ਜੈ ਹੋਲ ਦੇ ਗਲਿ ਖਾਈ ॥ ਮਧਿ ਨੀ ਕਪਨਿ ਭੁਲੇ ਲੈ ਬਨਾ
 ਈ ॥ ੧੮ ॥ ਤਿਨੈ ਕੀਨ ਚੇਰੀ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਬਨਾਈ ॥ ਨਹੀ ਅੰਤ ਜਾਮੀ ਜਨਮੇ
 ਚੀਤ ਲਾਈ ॥ ਕਰੀ ਮੇਸਤੁ ਨੈ ਉਤੈ ਨਾ ਥਰੇ ਵਾ ॥ ਸਭਾ ਮੰਧ ਬੈਠੇ ਕਮੇਯੋ
 ਸੁਭੇ ਵਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ॥ ਬੋਲ ਖਜਾਨ ਚੀ ਆਪ ਕਹਾਇ ਹਕ
 ਜਕਰੇ ਅਬਹੀਤੁ ਮਜਾਈ ॥ ਕੇਸ ਕਹਾਇ ਹੇ ਉਨ ਕੇ ਨਿਜ ਦੇਹ ਰਹੀ ਉ
 ਨ ਨੀ ਕਪਿ ਨਾਈ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਕੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬਤਿ ਯਾ ਤਿਨ ਜਾਇ ਸੁਯਾ ਬਿਧ
 ਬਯੋਤ ਬਨਾਈ ॥ ਨੀ ਰਹੀ ਸੁਮੰਗਾਇ ਤਹੀ ਛਿਨ ਲਾਹਿ ਪੁਸਾ ਕਨਈ
 ਨ ਉਢਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਨੀ ਰਪ ਕੋ ਜਬਹੀ ਤਨ ਉਪਰ ਅੰਛ ਰਹੇ ਮਿਟਹੀ
 ਸਬ ਸਾਗੇ ॥ ਗਖ ਲਯੋ ਸਿਖ ਕੇ ਪਰਦਾ ਗੁਰ ਚੀ ਜਲਈ ਅਪਨੀ ਨਿ
 ਰਧਾਗੇ ॥ ਭੇਰ ਕਿਸੂ ਜਨ ਨਹਿ ਲਗਾਇ ਹਕੈ ਤਕ ਕੀਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰਤਾਗੇ ॥

ਧੀਨਕਹੋਕਰੁਨਾਨਿਧਸਾਹਿਬਤੁਤਭਵਿਖਪਛਾਨਨਹਰੇ॥੨੧॥ਚੈ ੨੬੩
 ਪਈ॥ ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਗੁਰਕਰਤਾਰ॥ਤੁਤਭਵਿੰਖਜਿਸੈਅਗਸ ੦
 ਰਾ॥ਯਾਬਿਧਸੋਤਾਤੇਨਿਜਲਈ॥ਚੈਗੀਜੈਗੀਜਨਸਿੰਘਕਈ॥੨੨॥
 ਕਿਤਕਦਿਵਸਪ੍ਰਭਜੁਸੁਬੀਤਾਈ॥ਤਾਕੋਭਲੇਕਰਨਹਿਤਭਾਈ॥ਤ
 ਬਵਹਬਤੀਯਾਸਰਬਚਲਈ॥ਕਾਤੁਮਲਿਖਯੋਤਬਸੁਦਰਾਈ॥
 ॥੨੩॥ਤਿਨਸੁਨਕੈਬਚਯੋਜੁਬਖਾਨਾ॥ਕਾਤੁਮਤੇਪ੍ਰਭਜੁਹੈਛਾਨਾ॥
 ਜੇਕਛੁਹੁਤੇਆਪਸਭਜਨੋ॥ਹਮਮੁਖਸਭਕਰਤਦਰਨੋ॥੨੪॥ਅਚੁ
 ਤਕਹੀਤਬੈਗੁਰਬਤੀਯਾ॥ਭਲਾਕਰਨਹਿਤਤੁਮਗਤੀਯਾ॥ਜੋਹਮ
 ਯਾਕੋਪ੍ਰਗਟਨਕਰਤੇ॥ਤੋਮਨਮੇਤੁਮਸੀਸਯਾਧਰਤੇ॥੨੫॥ਦੋਹਰਾ॥
 ਤੋਤੁਮਜਾਨਚੀਤਮੇਗੁਰਨਜਾਨੀਬਾਤਾ॥ਅਵਰਨਰਨਜੋਸਮਝਤੇਹ
 ਮਕਉਨਿਰਨੈਸਾਤਾ॥੨੬॥ਗੁਨਨਹੋਤਾਯਹਤੁਮੇਜੁਜਾਨਲੇਹਮਨਮ

ਤਾ॥ ਅੰਗਨ ਜਯੋ ਕਰ ਜਾਨ ਜੋ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਨਿਧ ਪ੍ਰੀਤ॥ ੨॥ ਚੌਪਈ॥
 ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਗੁਰ ਕੋ ਜਨ ਹੋ ਗੁਰਾ॥ ਭੁਲੇ ਹੋ ਗੁਰੁ ਮਰੋ ਧਿਰਧਰਾ॥ ਨਿਸ
 ਦਿਨ ਅਰਬੁ ਕੋ ਕੋਹੇ ਹਿਦੈ॥ ਨਾ ਸੁਹੋਇ ਗਾ ਅਨ ਭਾਭਿਦੈ॥ ੨੮॥ ਇਹ ਬਿ
 ਧਵਾ ਕੋ ਬਚਨ ਸੁਨਾਈ॥ ਸੀਤਲ ਕੀ ਨਾਨਖ ਸਿਖਤਾਈ॥ ਪੂਰਨ ਭਈ
 ਇਹੈ ਕਥਾ ਜਾਨ॥ ਅਗੈ ਅਵਰ ਸੁਕਰਤ ਬਖਾਨਾ॥ ੨੯॥ ਵੇਹਰਾ॥
 ਏਕ ਦਿਵਸ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੁਗ ਜਤਖੁ ਸੀ ਮਹੰਲਾ॥ ਰਾਮ ਦਾ ਸਬੰਢ ਪੁਤਾ
 ਦਰਸਨ ਗਯੋ ਅਚੰਲਾ॥ ੩੦॥ ਰਾਮ ਕੁ ਅਰਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਗੁਰ ਬਖ
 ਸ ਸਿੰਘ ਕਰਿ ਲੀਨਾ॥ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਅਰੁ ਲਮਾਤਿ ਸੁਨ ਤਿਨ ਕਥਾ ਨਵੀ
 ਨਾ॥ ੩੧॥ ਪਾਧਰੀ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਜਬ ਗਯੋ ਦਰਸਨ ਗੁਰ ਕੇਹ ਜੁਗਾਤਿ ਨਲ
 ਖਯੋ ਜਾਇ ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਪੂਰਾ॥ ਹਥੀ ਅਰਪਾਂਚਤੁਰ ਕਸਕ੍ਰਿਪਾਨਾ॥ ਬਰਦ
 ਰਾਜ ਚਾਂਪਖ ਪਰੇ ਸੁਬਾਨਾ॥ ੩੨॥ ਨਹਿ ਸਕਤ ਖੈਂਚ ਜਿਹ ਅਵਰ ਜੁਵਾਨ

॥ ਬਿਨੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਗੁਰ ਬਰਨਿਧਾਨ ॥ ਬਰਿਖ ਪਰਬੰਨ ਲਾਂਬੀ ਕਮਾ २੯੪
 ਨਾ ॥ ਤਿਹ ਨਿਰਖ ਨੈਨ ਸਿਖ ਰਿਦ ਬਖਾਨਾ ॥ ੩੩ ॥ ਏਤੀ ਕਮਾਨ ਬਡ ਜਾ
 ਨਤੀਗ ॥ ਕਿਮ ਖਿਚਤ ਯਾਹਿ ਸਾਹਿਬ ਸਰੀਗ ॥ ਹੇਤ ਨ ਕਸਰੀ ਗੁਰੁ ਹੋ
 ਅਰੋਲਾ ॥ ਕਿਮ ਖਿਚਤ ਚੰਪ ਰਿਦ ਕਰ ਸੁਬੋਲਾ ॥ ੩੪ ॥ ਫੁਗਾ ਦੰਤ ਖਗ
 ਸੁਨਿਰਖ ਚਾਪਾ ॥ ਤਿਨ ਕਹਾਰਿ ਦੈ ਮਧਿ ਜਬ ਸੁਆਪਾ ॥ ਫਿਰਹ ਗਮੇਨ
 ਨਹੀ ਬਰਨ ਬੈਨਾ ॥ ਗੁਰਗ ਏਚੀ ਨਤ ਕੀ ਸੁਸੈਨਾ ॥ ੩੫ ॥ ਨਿਜ ਕਹਾ ਬ
 ਚਨ ਬੀਰਨ ਦਿਆਗ ॥ ਹੋਗ ਜਸਿ ਗਾਰ ਕਰਹੋ ਤਿਯਾਗ ॥ ਗੁਰ ਬਖਸ
 ਸਿੰਘ ਕੋ ਕਹਿ ਤਿਆਗ ॥ ਸਬ ਚੜ੍ਹੇ ਆਪ ਖੇਲੈ ਸਿਕਾਗ ॥ ੩੬ ॥ ਚੌਪਈ
 ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਾਇ ਬੀਰਨ ਸਭ ਜਾਈ ॥ ਸਾਜੇ ਬਾਜਗਾ ਏਦ ਬਨਾਈ
 ॥ ਸੁਨ ਸਿਚਾਨੇ ਜੁਗਾ ਬਾਜਾ ॥ ਬੀਰਨ ਕਹਿਯੋ ਸਰਬ ਜਾਸਾਜਾ ॥ ੩੭ ॥
 ॥ ਪਲ ਕਨ ਲਗੀ ਡਵਨ ਹੀ ਬਨਾ ॥ ਸਜ ਸਜ ਅਏ ਅੰਸੁ ਜੁਵਨਾ

ਅਧਕਗਇੰਦੁਖਾਸਗੁਰਮਾਯੋ॥ ਜਨੁਕਪੰਬਗਤਿਯੋਛਬਿਛਯੋ
 ॥੩੮॥ ਸੈਯਾ॥ ॥ ਆਵਤਹੈਜਨਉਚਗਿਰੋਬਰਕੈਤਮਪ੍ਰਜਨਿਸ०
 ਧਰਿਧਾਨੀ॥ ਕੈਤੁਕਿਧੋਜਲਗਾਸਪ੍ਰਕਾਸਤਸਿਮਾਮਘਟਾਜਨੁਸੀਚ
 ਤਪਾਨੀ॥ ਗੰਛਤਹੈਗਤਿਮੰਦਬੁਲਿੰਦਸੁਚੰਚਲਚਾਹੁਦਿਪੈਸੁਖਰ०
 ਨੀ॥ ਯੋਉਪਮਾਗਜਰਾਜਕੀਰਾਜਤਕੋਨਕਹੈਇਹਕੀਪਨਸਾਨੀ॥
 ੩੯॥ ਚੰਦਨਭਾਲਸੀਧੁਰਸੁਚਿਤ੍ਰਤੁਲਾਚਰਨਵੀਨਿਅੰਬਾਰੀ
 ॥ ਘੋਰਤਪੰਟਸੁਜਾਮਘਟਾਜਨੁਪ੍ਰਿਧਰਤਾਲਪੁਰੈਤਨਭਾਗੀ॥ ਅ०
 ਵਤਹੈਨਗਰਾਜਬਿਧਾਚਲਦੀਨਦਯਾਲਕੇਤੀਰਸੁਧਾਰੀ॥ ਚਾਹਤ
 ਹੈਕਰਿਸੇਵਦਯਾਲਕੀਹਾਥਨਸੋਕਰਪ੍ਰੇਮਅਪਾਰੀ॥ ੪੦॥ ਏਜਬ
 ਆਨਹਜੁਰਪੁਜੋਤਬਸੈਨਬਿਦਾਰਕਿਕਾਨਸੁਆਯੋ॥ ਦਾਸੁਲਏ
 ਕਰਿਮੈਤਿਹਆਵਤਨਿਰਤੁਤਹੈਮਨਮਾਨਦਪਾਯੋ॥ ਮਾਰਤਮੋਮਨਬੇ

ਗਧਰੈਤਨਬਾਹਨਹੈਸਸਿਪਾਛਗਿਗਯੋ॥ਖੰਜਨਮੀਨਸੁਚਤੁਰਬੈ
 ਨਨਤਾਰਤਪੈਗਤਿਯੋਤਿਹਗਯੋ॥੪੧॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਯੋਸਮਾਜਮ
 ਯੋਤਟਜਾਨੀ॥ਠਾਢਤਯੋਪ੍ਰਭਜੁਸੁਖਦਾਨੀ॥ਭਾਈਕੋਕਰੁਕਗਨਿਜ
 ਧਾਗੀ॥ਭਯੋਓਦਤਚਕਿਖੇਲਸਿਕਾਗੀ॥੪੨॥ਗਜਕੇਤੀਰਧੀਰਗੁ
 ਰਆਯੋ॥ਯੋਤਾਈਕੋਬਚਨਸੁਨਯੋ॥ਏਕਗਯਿਦਚਢੈਹਮਦੇਓ
 ॥ਚਰਨਗਹੈਸੇਵਕੁਸੁਨਓਓ॥੪੩॥ਹੋਤਬਹੋਬਹੈਸੁਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਮੇ
 ਚਾਢਿਹੈਅਨਅਸ੍ਰਵਿਸਾਲਾ॥ਕਰਅੰਬੁਜਗਹਿਨਿਕਟਸੁਕੀਨਾ॥
 ਸਗਰੋਬੋਝਕੰਧਤਿਹਦੀਨਾ॥੪੪॥ਐਸੋਭਾਰਕੰਧਪਰਭਾਗਾ॥ਅੰਨਸ
 ਕੈਤਿਹਕੋਨਸਹਾਰਾ॥ਰਾਮਦਾਸਬੁੰਦੇਬਿਨੁਬੀਸਾ॥ਔਰਸਹੈਕਾਕੀ
 ਅੰਸਾ॥੪੫॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਤਿਲੋਕੀਕਾਭਾਰੁਜਨੁਤਾਯੋਤਕੇਸੀਸਾ॥
 ਤਬੈਬਚਨਤਿਨਯੋਕਹੈਸੁਨੇਅਰਜਿਜਗਦੀਸਾ॥੪੬॥ਚੌਪਈ॥

੨੯੫

੦

ਰਮਦਾਸ ਨ ਕੀ ਕੁਲ ਕੋ ਬਿਨਾ ॥ ਅਵਰ ਸਹਾਇ ਕ ਕੋ ਛਿਨਾ ॥ ਯੋਸੁ
 ਨਿਕੈ ਤਿਨ ਕੇ ਬਰ ਬਚਾ ॥ ਬੋਲਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੁ ਸਚਾ ॥ ੪੧ ॥ ਹੁਤੋ ਅਭੁ
 ਲਤੁ ਮਾਹੋ ਸਦਨਾ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਭਰਮੇ ਸੁਨ ਬਰ ਬਦਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਜਾਨ
 ਯੋ ਕਰਨਗਾ ॥ ਬਡੋ ਧਨ ਖਤੁ ਨ ਕੋ ਮਲ ਖਰਾ ॥ ੪੨ ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਜਾਨਤ ਬ
 ਲ ਨਿਪ ਗੁਰਾ ॥ ਤੁਮ ਕਤ ਕ ਕੋ ਬਚਨ ਇਹ ਸੁਗਾ ॥ ਜੋ ਸਮਝੈ ਗੁਰ ਕੋ
 ਬਲੁ ਨਾਹੀ ॥ ਤਬ ਯੋ ਬਚਨ ਬਖਾਨੇ ਅੰਗੀ ॥ ੪੩ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਕੈ ਗੁਰ ਕੀ
 ਬਰ ਬਾਨੀ ॥ ਪਾਇਨ ਪ ਕੋ ਕਮਲ ਮੰਧਿ ਅਨੀ ॥ ਭੂਲਨ ਮੈ ਭਾਖੈ
 ਹੈ ਜੀਤਾ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਚਰਤੁ ਨ ਲਖੈ ਅਨੰਤਾ ॥ ੪੪ ॥ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਬਲਨਾ ਬਜੁਮ
 ਇਆ ॥ ਬੁਧਮਾਦਿ ਕ ਜਿਹ ਦੇਵੁ ਭੂਲਾ ਇਆ ॥ ਅਮਾਦਿ ਅੰਤੁ ਇਹ ਲ
 ਖਾਨ ਜਾਈ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਹ ਸਿਆਮ ਸਹਾਈ ॥ ੪੫ ॥ ਹਮੇ ਸੁਰਾਇ ਕਮ
 ਨ ਮਧਿ ਗਈ ॥ ਤੁਮ ਨੈਲਈ ਚੀਨ ਸਭ ਸਾਈ ॥ ਸਭੁ ਹਮੇ ਤੁਮ ਭਰਮੁ

ਮਿਟਾਯੋ॥ ਧੀਨਗੁਰੂਕਰੁਨਾਨਿਧਗਾਯੋ॥ ੫੩॥ ਚੋਹਰਾ॥ ॥ ਅੰਧਿਖ ੨੯੬
 ਵਾਸਚੜਾਇਤਿਹਖੈਲਨਚੜੇਸਿਕਾਗ॥ ਕਾਰਿਕਉਤਕਬਨਮੈਕਿਤੇਅ
 ਏਸਦਨਮੰਝਾਗ॥ ੫੩॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਕੇਤਕਦਿਨਬੀਤੇਇਹਕਥ
 ॥ ਸਾਖੀਅਵਰਭਈਇਕਜਥਾ॥ ਸੋਤੁਮਕੋਜੁਬਰਨਸੁਨਾਉ॥ ਤੁਤੇ
 ਗੁਰਸਿਖਬੀਸੁਰਿਝਾਉ॥ ੫੪॥ ਆਸਾਸਿੰਘਮੁਸਦੀਏਕਾ॥ ਪਾਸੁ
 ਜੁਰਹੈਬਿਧਨੇਕਾ॥ ਸਰਬਨਗਰਕੋਅਦਲੁਨਿਧਾਨਾ॥ ਤੁਕੋਸੋਪਿਯੋ
 ਪ੍ਰਭੂਜਨਾ॥ ੫੫॥ ਲੈਨੁਦੇਨੁਤਾਹੁਕੇਹਾਥਾ॥ ਸੋਪਿਯੋਸਾਹਿਬਸਦਾ
 ਸਨਾਥਾ॥ ਅੰਤਰਬਾਹਰਦੇਸਬਿਦੇਸਾ॥ ਵਾਕੋਟੋਬੁਕਰਪ੍ਰਵੇਸਾ॥ ੫੬॥
 ਹੁਕਮੁਧਨੀਕਾਐਸੇਭਯੋ॥ ਇਹਕੋਤਕਤਬਅਦਰਸਯੋ॥ ਏਕੁਸਿ
 ਘੁਕੋਉਹੁਤੇਹਜੁਗਾ॥ ਮਤੇਗਰੀਬਸੁਜਨਰਸਭੁਗਾ॥ ੫੭॥ ਸੋਨਿਸਦਿ
 ਨਆਸਾਸਿੰਘਪਾਸਾ॥ ਯੋਕਰਵਤਸੋਊਅਰਦਾਸਾ॥ ਮੋਗੇਗਿਹਕੀਲਿਖ ॥

ਬਰਜੋਗਾ॥ਕਿਹਬਿਧਬਿਨਾਹੁਹੈਮਨਸੋਗਾ॥੫੮॥ਸੋਪਰਅਬਕੁ
 ਨਾਚਛਕੀਜੈ॥ਰੁਪੇਯਾਮੁਝੈਪਾਚਸਤਦੀਜੈ॥ਯਕੇਫੇਰੇਦੇਉਫਿਰਾ
 ਈ॥ਪਰਸੁਆਰਥਹੈਗੁਰੁਸਹਾਈ॥੫੯॥ਬਹੁਬੇਗੀਜਬਵਹੁਆਪ
 ਆਯੋ॥ਕਾਹਿਇਨਟੋਬੂਹਾਥਫਰਾਯੋ॥ਜਿਹਜਾਲਿਖਾਗਓਤਿਤ
 ਓਉ॥ਲਏਰੁਪੇਯੇਸੈਪੰਜਸੋਉ॥੬੦॥ਕਾਰਜੁਕੀਨੋਤਿਨਗਿਹਜਾਇ
 ॥ਕੁਆਰੀਦੁਹਤਾਯੋਪਰਨਾਈ॥ਮਾਸਖਸਟਬੀਤੇਜਬਜਾਈ॥ਦਰ
 ਸਨਗਯੋਸਿਖਵਹਆਈ॥੬੧॥ਰੁਪੇਯਾਜਿਨੈਪਾਚਸਤਦੀਨਾ॥ਲੈ
 ਟੋਬੂਗੁਰਕੇਕਾਰਿਚੀਨਾ॥ਆਗੈਆਨਪ੍ਰਕੇਦਯੋ॥ਨਿਰਖਜਗਤਪ
 ਤਜੁਵਹਲਯੋ॥੬੨॥ਸ੍ਰੀਮੁਖਕਹੀਲਿਖਾਕਿਨਹਾਥਾ॥ਆਸਾਸਿੰ
 ਘਮੁਹਰਕਰਿਨਾਥਾ॥ਕਹਾਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਮੁਝੈਨਸਾਰਾ॥ਅਪਨੇਆਪਕ
 ਮੋਉਨਕਾਰਾ॥੬੩॥ਯਾਬਿਧਸੋਗੁਰਬਚਨਉਚਾਰਾ॥ਕਛੁਕਕੋਪੁ

ਜਿਮੇਨਿਜਪਾਗਾ॥ਸੁਨਕਰਿਸਰਬਕਥਾਸਿਖਕਿਨੈ॥ਬਡੇਡੁਗਇ ੨੯੧
 ਯੋਜਾਇਸੁਉਨੈ॥੬੪॥ਡੁਰਕਰਗਯੋਭੁਜਨਿਸਓਈ॥ਮੋਕਹਮਤ
 ਗੁਰਹਨੈਨਸੋਈ॥ਭਾਗੈਕਉਜਬਬਹੁਦਿਨਬੀਤੇ॥ਆਸਾਸਿੰਘਕ
 ਗੀਇਮਗੀਤੇ॥੬੫॥ਲਿਖਅਰਦਾਸਪ੍ਰਭੂਤਟਭਾਗੀ॥ਚੋਪਈਦੋਹਛੁ
 ਦਸੁਧਾਗੀ॥ਅਧਿਕਪ੍ਰੇਮਕਰਿਕੈਨਿਰਧਾਗ॥ਯੋਦੋਹਉਨਲਿਖਯੋ
 ਬਿਚਾਗ॥੬੬॥ਕਲਮਬਾਚ॥ ॥ਦੋਹਗਾ॥ ॥ਮੁਖਕਾਰੋਮੋਰੋਕ
 ਹੈਕਰਤਨਪਹਉਪਕਾਰਾ॥ਤਾਹੁਕੇਮਮਕਰਤਨਿਸਕਾਰੋਬਦਨਨਿਹ ੦
 ਗ॥੬੭॥ਫਟਛਾਤੀਦੋਟਕਭਈਰਦਨਕਰਤਲਿਖਜਾਤਾ॥ਪਗਸੁਅ ੦
 ਰਬਉਪਕਾਰਾਬਿਨੁਮੁਝੈਨਸੁਪਨੈਸਾਂਤਾ॥੬੮॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਯੋਲਿ
 ਖਨੀਬਚਹੈਬਰਗਾ॥ਸੋਪਕਰਾਈਗੁਰਮੁਰਕਗਾ॥ਜੋਉਪਕਾਰਨਾ
 ਥਨਾਕਰੇ॥ਤੰਦਪਤੁਮਤੇਬਹੁਬਿਧਡੋਰੇ॥੬੯॥ਅੰ॥ਸਿਖਤੁਮਗੀਦਈ

ਦੁਹਾਈ॥ ਤਉ ਮਮਟੇ ਬੂਦਯੋ ਕਰਾਈ॥ ਭੂਲਨ ਮੰਧਿ ਸਦਾ ਇਹ ਜੀਤਾ
 ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋ ਬਖਸਿ ਦਾ ਬਿਅੰਤਿ॥ ੧੦॥ ਮੇਰੇ ਖਤੇ ਓਰ ਨਹੀ ਜਾਨਾ॥ ਅ
 ਪਨੇ ਲੀਜੈ ਬਿਰਦ ਪਛਾਨਾ॥ ਸਰਬ ਲੰਛ ਜਗ ਮੇ ਇਹ ਤੇਰੀ॥ ਖਾਵਤ
 ਭੈ ਚਜੀ ਵਕਰ ਜੇਰੀ॥ ੧੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਯੈ ਤਾ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਸੁਨਹੀ
 ਝਗਏ ਗੁਰ ਦਿਆਲਾ॥ ਅਛੋ ਮਾਨਸ ਭੇਜ ਕਾਰਿ ਬੋਲਿ ਲਯੇ ਤਤਕਾਲ
 ॥ ੧੨॥ ਬਾਗੋ ਸੀਸ ਬੰਧਾਇ ਕਰ ਸੋ ਪੀਕਾ ਸੁਨਿੰਤਾ॥ ਜਾ ਕੇ ਅਗੈ ਕਰ
 ਤ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਨਿਕਟਿ ਅਮਿੰਤਾ॥ ੧੩॥ ਭੂਲ ਬੂਰ ਗੁਰ ਬਖਸ ਕਰਿ ਨਿ
 ਰਮ ਲਕੌਰੇ ਸਹੀਗਾ॥ ਸਬ ਕੇ ਸਿਰ ਦਫਤਰ ਪਤੀ ਬਾਪਿ ਕਯੋ ਗੁਰ ਪੀ
 ਗਾ॥ ੧੪॥ ਕਿਸੀ ਨਗਾਰਿ ਕੇ ਜਾਟ ਪੁਨ ਇਕ ਦਿਨ ਮਾਨਹ ਜੁਗਾ॥ ਕਰੀ ਅ
 ਪਿਕਫਰੀ ਯਾਵਉ ਨ ਉਚ ਸੁਰਨ ਭਰ ਪੁਗਾ॥ ੧੫॥ ਸਰਬ ਭੇਦ ਗੁਰ ਚੀ
 ਨ ਕਰ ਮੇ ਨ ਰਹੇ ਮਨ ਮਾਂਹਿ॥ ਉਤਰ ਕਛੁ ਦੀਨੈ ਨਹੀ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਨਿਜਤ॥

॥१॥ ६॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਮਾਤਾ ਪਹਿ ਕਿਨ ਸਿਖ ਸੁਜਈ॥ ਤਿਨ ਕੀ २੯੮
 ਬਤਿਯਾ ਸਰਬ ਸੁਨਈ॥ ਹੁਕਮ ਪਾਇ ਪ੍ਰਭੂ ਅਵਤਾਰੀ॥ ਭੀਤਰ
 ਜਬ ਗ੍ਰਿਹ ਗਏ ਸੁਧਾਗੀ॥ ੧॥ ॥ ਤਬ ਮਾਤਾ ਜੀ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਗੀ॥ ਉਨ
 ਕੀ ਯੋਕ ਹਕ ਥਾ ਸੁਧਾਗੀ॥ ਦੁਖੀਯਾ ਜੋ ਫਰੀਯਾ ਵੀ ਕੋਇ॥ ਸੁਨ ਕਰੋ
 ਅਰਜੀ ਤਿਹ ਸੋਇ॥ ੧॥ ੮॥ ਕਾਲ ਭੋਰ ਕੇ ਮਾਮ ਕੇ ਜਾਟਾ॥ ਪਰੇ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਤਦੁ ਮਾਰੇ ਬਾਟਾ॥ ਦੋਇ ਤੀਨ ਬੇਗੀ ਇਹ ਭਾਇ॥ ਜਬ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕਹਿਓ
 ਸੁਨਾਇ॥ ੧॥ ੯॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਬਚਨ ਬਖਾਨੇ॥ ਇਤੈ ਬੁਲਾਵੇ ਤਵ
 ਨ ਜਟਾਨੇ॥ ਤਤਾ ਛਿਨ ਤਾਹੀ ਜਾਟ ਬੁਲਾਏ॥ ਕਰਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਦਨ ਮ
 ਹਿ ਮਾਏ॥ ੧੦॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹੀ ਕਹੈ ਰੇ ਗੁਮਾਗ॥ ਕਹਾ ਗਏ ਹੈ ਕਾਜੁ
 ਤਿਹਾਗ॥ ਤਿਨ ਯੋਕ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਅਸਪਾਨਾ॥ ਹਮਰੇ ਖੇਤੁ ਭਯੋ ਓਦਾ ਮਨਾ
 ॥ ੧੧॥ ਤਰ ਬੂਜਨ ਕੋ ਮੋਠ ਸਮੇਤਾ॥ ਰਤੀਨ ਛੋਰਾ ਹਮਰਾ ਖੇਤਾ॥ ਸੁਨ

ਗੁਰਬਿਗਸਮਾਤਸੋਗਾਈ॥ਇਹਫਰੀਯਾਦਮਾਤਜੁਆਈ॥੮੨॥ਕ
 ਹਮਕਰੈਅਦਾਲਤਯਾਕੀ॥ਕਦਨਬਰੋਨਕਸਨਸੁਬਾਕੀ॥ਸਿਖਨ
 ਲੈਤਰਬੁਜਸੁਖਾਈ॥ਕਿਤਘੋਰਨਬੂਟਾਮੁਠਪਾਈ॥੮੩॥ਕਾਦਰੁਕ
 ਰੋਪਨੀਫਰਯਾਦਾ॥ਗੁਰਮਹਿਬੈਠੈਜਾਸਈਆਦਾ॥ਕਾਲਤੋਰਕੇ
 ਇਹੀਉਜਾਗਾ॥ਕੁਕਤਹੋਉਚੇਸੁਰਧਾਗਾ॥੮੪॥ਬਿਗਸਪ੍ਰਭੂਮਾਤਾਸੀ
 ਗਗਾਈ॥ਕਦਨਦਰੀਫਰਿਯਾਦਿਸੁਮਾਈ॥ਇਹਬੇਮੁਖਹੈਲੋਗ
 ਅਜਾਨਾ॥ਮੁਏਮੁਏਨਿਤਕਰਤਬਖਾਨਾ॥੮੫॥ਸਿੰਘੁਸੁਚੇਤਾਕਰਿਕੋ
 ਉਜਾਈ॥ਰੋਵਤਏਪਾਛੇਉਠਪਾਈ॥ਲੂਟਲੀਨਹਮਕਰੈਪੁਕਾਗਾ॥ਯੋ
 ਹੀਏਜੜਕਰਿਹੈਰਾਗਾ॥੮੬॥ਮੈਂਜਾਨਤਇਨਕੋਜਸੁਭਾਇ॥ਮੇਤੇਛਪੀ
 ਨਹੀਕਛੁਮਾਇ॥ਯੋਕਹਿਮੇਨਭੁਏਜਗਗਾਇ॥ਦੀਨੇਲੋਗਸੁਪਰੇਉਠ
 ਇ॥੮੭॥ਏਕਸਿੰਘਜੋਗਾਸਿੰਘਨਾਮਾ॥ਪਗਪੰਕਜਮੈਜਾਕੋਧਾਮਾ

॥ ਦੇਸ ਪਿਸੇ ਰਤ ਵਨ ਕੀ ਬਾਸੀ ॥ ਵਰਸਨ ਹਿਤ ਆਯੋ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ੨੯੯
 ੮੮ ॥ ਤਾਤ ਮਾਤ ਵਰਸਨ ਗੁਰ ਪਾਈ ॥ ਗਏ ਆਪ ਨੇ ਦੇਸ ਬਨਾਈ ॥ ਏਅ
 ਗਿਆ ਸਬ ਹੁਕੀ ਪਾਈ ॥ ਬਸ ਜੇਹ ਜੂਰ ਹੁਕ ਮੁਕਰਾਈ ॥ ੮੯ ॥ ਜੇਵਾ
 ਕਰੈ ਹਜੂਰ ਸੁਸੇਈ ॥ ਤਿਹ ਕਰਨੀ ਹਿਤ ਹੋਇ ਸੁਜੇਈ ॥ ਟਹ ਲਕਰਿਤ
 ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਰਿਝਾਯੋ ॥ ਸੂਰਜ ਕਮਲ ਪ੍ਰੇਮ ਜਨੁ ਲਾਯੋ ॥ ੯੦ ॥ ਕੇਤਕ
 ਬਰਖ ਬੀਤ ਜਬ ਗਯੋ ॥ ਸਭ ਪ੍ਰਵਾਰ ਵਰਸ ਤਿਹ ਅਯੋ ॥ ਵਰਸਣੁ ਕੈਸ
 ਬਹੁ ਤਿਹ ਗਾਈ ॥ ਨਿਜੁ ਆਲੈ ਕੋਚ ਲੁਤੈ ਭਾਈ ॥ ੯੧ ॥ ਵਹੁ ਭਾਖਤ ਏ
 ਨਾਹਿ ਕਰਾਈ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਉਨ ਦੇ ਬਿਤਈ ॥ ਜਬ ਉਨ ਜਾਇਹੁ ਜੂਰ
 ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸਰਬ ਕਥਾ ਉਚ ਗੀ ਕਰਿ ਗਿਆਨਾ ॥ ੯੨ ॥ ਯਾ ਕੋ ਬਿਅਹ
 ਪ੍ਰਭੁ ਅਸ ਪਾਨਾ ॥ ਕੁਰਮਨ ਹਮਰੇ ਦਯੋ ਕਮਾਨਾ ॥ ਕਰੁਨਾ ਅਥਿਕ ਹਮੁ ਪ
 ਰਕਰੀਯੋ ॥ ਸਮਰੈ ਸੰਗਾਇ ਸੈ ਨਿਜ ਤੁਰੀਯੋ ॥ ੯੩ ॥ ਯਾ ਮੈ ਨਿਜ ਅਬਰੋ

ਇਹਮਾਰੀ॥ ਸਸੁਰਾਰਨ ਸੋਗਤ ਸੁਧਾਰੀ॥ ਬਿਜਾਹ ਕਾਜੁ ਕਰਿ ਕੈ ਸੁਖ
 ਸਾਥਾ॥ ਬਹੁਰਹ ਜੁਰਸੁ ਅਵੈ ਨਾਥਾ॥ ੯੪॥ ਯੈ ਸੁਨਿ ਕੈ ਕਰੁ ਨਾਨਿ ਪਗ
 ਈ॥ ਇਨ ਕੈ ਸੀਗ ਜਾਇ ਨਿਜ ਭਾਈ॥ ਤਾਤ ਮਾਰ ਸੁਨ ਮਨੁ ਮਨਿ ਬਾਤਾ॥
 ਜਾਤੈ ਪੈ ਇਨ ਕੋ ਕੁਸਰਾਤਾ॥ ੯੫॥ ਤਿਨ ਭਾਖੇ ਮੈ ਹੁਕਮੀ ਮਾਨਾ॥ ਜੋ
 ਭਾਖੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਨਿਪਾਨਾ॥ ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਫੁਰਮਾਈ॥ ਇਸੀ ਤਰ
 ਹੈ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਈ॥ ੯੬॥ ਜਬ ਕਛੁ ਅੰਨ ਹੁਕਮ ਲਖਾਈ॥ ਸੋਮਾ
 ਨੈ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਫੁਰਮਾਈ॥ ਯੈ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜੁ ਕੀਪਾਈ॥ ਗਯੈ ਕੁਟੰਬੁ
 ਸਾਥ ਬਨਾਈ॥ ੯੭॥ ਕਾਰਜੁ ਬਿਜਾਹੁ ਤਰਤੁ ਉਨ ਪਾਯੋ॥ ਸਰਬ ਸਮਗ
 ਰੀ ਬੇਗ ਬਨਾਯੋ॥ ਉਤਰੈ ਆਛਿ ਜਨੇਤ ਬਨਾਈ॥ ਸਬ ਕਾਰਜੁ ਕੀਨੈ ਗ੍ਰਿ
 ਹਮਾਈ॥ ੯੮॥ ਗਏ ਤਿਨੈ ਸਸੁਰਾਰੈ ਪਾਮਾ॥ ਇਤੁ ਇਮ ਕਰਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਰ
 ਕਾਮਾ॥ ਏਕੁ ਮੇਵ ਕਾਪਿਥ ਮਬੁਲਾਯੋ॥ ਸਰਬ ਕਥਾ ਕਹਿ ਕੈ ਸਮਝਾਯੋ

॥੯੯॥ਜਬਾਇਹਜਾਸਸੁਰਾਏਧਾਮਾ॥ਫੇਰੇਲਗੇਲੈਨਕਰਸਾਮਾ॥੩੦੦
 ਮੇਰੇਇਹੁਕਮੁਦਿਖੀਜੈ॥ਲਿਖਦੀਨੋਜਾਬਿਲਮੁਨਕੀਜੈ॥੧੦੦॥
 ਜਬਵਹਸਬਸਗਸੋਨਕਰਾਈ॥ਫੇਰੇਫਿਰਨਲਗੇਲਰਲਾਈ॥੪
 ਛੈਤਰੁਨੀਆਗੈਆਪਾ॥ਫੇਰੇਲੇਤੋਗੁਰਪ੍ਰਤਾਪਾ॥੧੦੧॥ਕਾਛਹੁਕਮੁ
 ਤਿਨਜਾਇਅਗਾਗੀ॥ਲੈਦਿਖਰਾਯੋਪਛੋਸੁਧਾਗੀ॥ਯਾਬਿਧਲਿਖ
 ਦੀਨਕੇਦਿਯਾਗਾ॥ਆਗੈਪਗਜਿਨਧਰੋਸੁਧਾਗਾ॥੧੦੨॥ਮੇਰੇਹੁਕਮੁ
 ਇਸੀਬਿਧਆਗੀ॥ਬੈਠਤਉਠਤਪੈਡਤੁਗਮਾਗੀ॥ਯੋਨਿਜਪਛਤਬਿ
 ਸਮਚਿਤਤਯੋ॥ਆਗੈਚਰਨਨਾਹਿਤਿਨਦਯੋ॥੧੦੩॥ਲੋਗਨਸਮੇ
 ਭਾਖਤਬਚਭਾਈ॥ਗੁਰੁਦਯਾਨਿਧਯੋਫੁਰਮਾਈ॥ਬੈਠਤਉਠਤਪੰ
 ਥਪਹੁਆਈ॥ਜੈਮੁਝਸੰਗਸਾਬਤੀਗਾਈ॥੧੦੪॥ਮੇਰੇਹੁਕਮੁਨਮੇ
 ਰੇਜਾਈ॥ਭਾਖੋਬਤੀਯਾਸੁਨੇਲੁਗਾਈ॥ਤਾਸੰਗਮਿਲਯੋਗਗੁਜੈ

ਮਾਥਾ॥ ਸਰਬ ਪਦਾਰਥ ਹੈਂ ਮਧਿ ਹਾਥਾ॥ ੧੦੫॥ ਸਰਬ ਲੋਗ ਰਹਮਨ
 ਸਮਝਾਈ॥ ਇਕ ਪਲੁ ਫੇਗਾ ਫਿਰ ਸੁਬਨਾਈ॥ ਯਾ ਮੈ ਕਵਨ ਦੇਹ ਹੈ ਕ
 ਈ॥ ਯੋਨ ਹਸਾਵੇ ਸਹਰ ਲੁਗਾਈ॥ ੧੦੬॥ ਇਕ ਘਰੀ ਮੈ ਕਹੁ ਗੁਰਤੇ
 ਗਾ॥ ਕਾਕ ਛੁਤਿਆ ਗਤ ਹੈ ਇਹ ਬੇਰਾ॥ ਤਿਨ ਭਾਖੇ ਸੁਨ ਲੋਗਾਇ ਮਾਨ
 ॥ ਤੁਮ ਕਾ ਜਾਨੇ ਇਹੈ ਗਿਯਾਨਾ॥ ੧੦੭॥ ਸਤੀ ਪਤੰ ਬਿਤਿ ਨਾ ਰਿਸੁ ਜੁਗ
 ਭੀ॥ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕੀ ਹੈ ਨਿਜ ਸਤੀ॥ ਸਤੀ ਚਿਖਾ ਪਰ ਪਾਵ ਸੁਤ ਹੈ॥ ਪਤਿ
 ਬਰਤਾ ਪਤ ਬਚਨ ਸੁ ਫਿਰੈ॥ ੧੦੮॥ ਇਸੀ ਤਰਾ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੁਜਾਨਾ॥
 ਸਾਧੂ ਕਰਤੇ ਸੁਮਤਿ ਬਖਾਨਾ॥ ਪਟਕਾਤੀ ਰਹਮ ਹੈ ਸੰਗਾ॥ ਫੇਰੈ ਕਰਿ ਹੈ
 ਤਜਮਨ ਭੰਗਾ॥ ੧੦੯॥ ਯੋ ਕਹਿਤ ਤਛਿਨ ਭਯੋ ਸੁਆਗਾ॥ ਚਲ ਜੋਚ
 ਰਨ ਗੁਰ ਰਿਦ ਨਿਜ ਧਾਗਾ॥ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਹੀ ਮਾਨੀ ਬਾਤਾ॥ ਮਾਰਤ ਗਤਿ ਪੁ
 ਨ ਚਲ ਜੋ ਸਿਧਾਤਾ॥ ੧੧੦॥ ਚਲ ਚਲ ਲਾਘਤ ਭੇਨਾ ਰਿਦੇ ਸਾਹੂ

ਆਬੇਮਾਂਧਿਸੁਕਰਯੋਪ੍ਰਵੇਸਾਯੋਮਨਮੇਕਛੁਕਰਹੰਕਾਗਮੋਸਮ ੩੦੧
 ਅੰਗਨਕਰੈਬਿਚਾਗ॥੧੧੧॥ਦਿੰਬਸਰੂਪਸੁਖਦਬਰਤਰੁਨੀ॥ਅ
 ਯੋਪਲਮੇਤੁਜਿਨਿਜਧਰਨੀ॥ਅੰਸਾਜਗਮੇਕਵਨਸੁਕਰੈ॥ਜੋਮੇ
 ਮਾਯੋਤੁਜਨਿਜਘਰੈ॥੧੧੨॥ਯੋਊਪਜੋਮਨਮੇਨਿਜਆਇ॥
 ਮਾਇਆਗੁਰਕੀਬੁਗੀਬਲਾਇ॥ਉਸੀਆਰਪੁਰੇਬਡਨਗਰਮੰਝਾਰ
 ॥ਆਨਕੀਯੋਡੇਗਚਿਤਧਾਰ॥੧੧੩॥ਬੇਸ੍ਵਾਤੁਹਾਰਿਸਟਿਇਕਪਰ
 ॥ਰੰਭਾਕਿਧੋਊਰਬਸੀਖਰੀ॥ਸਿਆਮਨੈਨਤਨਦੁਤਿਦਿਪਤਰੁਨੀ॥
 ਨੈਸਤਿਹੈਸਿੰਗਾਰਤਨਧਰਨੀ॥੧੧੪॥ਗਾਵਤੁਰਾਗਲਲਤਿਗਤਿ
 ਪਿਆਰੀ॥ਮਨੈਕੰਦਲਾਕਾਮਬਿਚਾਰੀ॥ਕੈਤਿਲੋਤਮਾਸੀਇਹਨ
 ਗਿ॥ਜੋਨਿਰਖੇਨਰੁਹੋਤੁਸੁਮਾਰ॥੧੧੫॥ਜਿਹਰੇਗਸਿੰਘਜੁਹੋਕਰ
 ॥ਸਾਮੁਹਿਦਿਪਤਿਨਾਰਿਤਿਹਘਰਾ॥ਜਬਹੀਨਿਰਖਤਿਯਾਵਹਪਾਈ

॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਿੰਘਾ ਤਿਹ ਗਯੋ ਬਿਕਾਈ ॥ ੧੧੬ ॥ ਨਿਜ ਮਨ ਮੇ ਅਸ ਕੀਯੋ
 ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਨਿਜ ਮੇ ਜੈ ਹੋ ਯਕੇ ਦੁਆਰਾ ॥ ਕਰਿ ਹੋ ਮਨ ਸਾ ਨਿਜ ਮਨ ਪੁਰੀ
 ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਕਾ ਮਨ ਇਹ ਜਾਇ ਜਰੂਰੀ ॥ ੧੧੭ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਦਿਨ ਧਿਲਟ
 ਯੋ ਨਿਜ ਪਤ ਠਟੇ ਦਿਪਤ ਅੰਧ ਉੰਡ ਦੀਪਾ ॥ ਕੁਮਾਦਿ ਚੋਰ ਉਲਕਲਾਮ
 ਟਾਲਖ ਸਸਿ ਸੁਖੀ ਮਹੀਪਾ ॥ ੧੧੮ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਸੋਚਿਤ ਮਨ ਮੇ ਗਟੀ
 ਬਿਚਾਰਤਾ ॥ ਚਿਤ ਤਰ ਮਨ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਧਾਰਤਾ ॥ ਏਕ ਜਾਮਰ ਜਨੀ ਸਾ ਬਿਤ
 ਈ ॥ ਜਾਉ ਜਾਉ ਚਿਤ ਕਰੈ ਉਪਾਈ ॥ ੧੧੯ ॥ ਸ਼੍ਰੋਤਾ ॥ ॥ ਕਾਮ ਨਿਨੈਨ
 ਅਭੂਤ ਕਬਾਨ ਸੁਛੁਟ ਕਗ ਜਾਨ ਜਿ ਮੈ ਉਰ ਲਾਗੇ ॥ ਬੁੱਧ ਬਬੇਕ ਸਿਖ
 ਨ ਤੈ ਜੈ ਸਬ ਪਾਇ ਲਜੋ ਸਰੂਹੀ ਅੰਗ ਦਾਗੇ ॥ ਆਨ ਮਨੈ ਜਬ ਸੋਰਿ
 ਦਭੀ ਤਰ ਭੂਤ ਕਿ ਪੋਯਹ ਪ੍ਰੇਤ ਪਰਾਗੇ ॥ ਲੇਟ ਤਹੈ ਤਨੁ ਨਾਗ ਰੁਸੇ ਸਮ ਅਨ
 ਬਸੀ ਅਬਲਾਮ ਪਿਬਾਗੇ ॥ ੧੨੦ ॥ ਆਪ ਗਯੋ ਚਾਲਿ ਕੈ ਤਿਹ ਆਸੁ ਮ

ਘੇਰਤੁ ਕਾਮਾ ਕਿਧੋ ਮਨ ਭਾਗੀ॥ ਏਤੁ ਗਯੋ ਰੀ ਮਨੈ ਤਿਹ ਕੇ ਹਿਤ ਈਤ ਪੁਰੂ ੩੦੨
 ਸਤ ਜਾਨਤ ਸਾਗੀ॥ ਅੰਤਰ ਕੋਲ ਖੀਯਾ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਜਾਸ ਚਖੀ ਮਧਿ ਏ
 ਬਿਸ੍ਵ ਅਪਾਰੀ॥ ਜਾਤ ਨਿਹਾਰ ਸੁਸਿੰਘੁ ਅਧੋ ਗਤਿ ਸਾਹਿਬ ਅਚੁੰਤ ਲੀ
 ਨ ਉਬਾਰੀ॥ ੧੨੧॥ ਜਾਨ ਸੁਪੁਰਨ ਹੈ ਮਮ ਸੇਵਕ ਅੰਨਖਤਾਇ ਹਮੈ ਕ
 ਛੁਨਾਹੀ॥ ਸਾਗਰ ਕੀਤ ਨ ਯਾਤ ਨੁ ਮੋਹਿਤ ਬਿਆਪਤ ਜੋ ਮੁਨ ਦੇਵ ਨ ਮਹ
 ॥ ਜੋਇਹ ਕੋ ਅਬਨਾਹਿਰ ਖੋ ਮਮ ਕੋ ਨਇ ਸੈ ਨਿਜ ਹੰਛ ਕਾਹੀ॥ ਯੋ
 ਸੁਬਿਚਾਰ ਕੈ ਦਾਸੁ ਬਨਯੋ ਗੁਰ ਪਾਰਛਗੀ ਚੁਬਦਾਰਤ ਹਾਹੀ॥ ੧੨੨॥ ਚੋ
 ਪਈ॥ ॥ ਚੋਬਦਾਰੁ ਪ੍ਰਭ ਜੂਤ ਨੁ ਪਾਗਾ॥ ਠਾਢੇ ਭਯੋ ਜਾਇ ਤਿਯ ਦੁ
 ਆਗਾ॥ ਕਰਮੰਧਿ ਧਰ ਚਾਂਦੀ ਬਰਾ ਆਸਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਯੋ ਕਰੇ ਯੋ ਬਿਲ
 ਸਾ॥ ੧੨੩॥ ਤੁਬਲ ਗਮ ਕਰ ਕੇਤਤ ਨੁ ਪੀੜਤਾ॥ ਆਯੋ ਮਿਗਾਧਿ ਪਜੁ
 ਕਰੀੜਤਾ॥ ਕਾਨਿਰ ਖੇਸਾ ਮੁਹਿ ਦ੍ਰਿਗਲਾਈ॥ ਤਿਯ ਦਰਦੁ ਆਰਖੇ ਕੋ

ਉਭਾਈ॥੧੨੪॥ਕੰਚਨਛਗੀਹਾਥਨਿਜਧਰੇ॥ਚੋਬਦਾਰਉਨਕਿਸੂਨਿ
 ਹਾਗੇ॥ਯਾਕੋਪਤਿਆਛੋਉਮਰਾਇ॥ਹੈਕੋਉਭੀਤਰਗਯੋਬਨਾਇ॥੧੨
 ੫॥ਜਬਹੀਇਹਜੈਹੈਨਿਜਸਦਨ॥ਤੋਕਾਰਿਹੈਤਰੁਨੀਸੰਗਮਦਨ॥
 ਮੇਸਬਿਚਾਰਧਾਮਨਿਜਆਯੋ॥ਆਗੈਜਹਾਕਿਕਨਲਗਾਯੋ॥੧
 ੨੬॥ਦੇਇਪਹਰਜਬਹੈਨਬਿਤਾਈ॥ਫੇਰਿਗਯੋਆਲੈਤਿਯਧਾਈ
 ॥ਆਗੈਨਿਰਖਯੋਚਛਤਿਨਿਜਾਇ॥ਤਯੋਹੀਠਾਛੋਛਗੀਧਰਾਇ॥
 ੧੨॥ਆਗਪਾਛਹੋਵੈਨਹੀਪੰਲਾ॥ਠਾਛੋਤਿਹਧਰਨੀਪਿਰਮੰਲਾ॥
 ਫੇਰੁਫਿਕੋਆਯੋਨਿਜਆਲੈ॥ਹਾਥਨਲਗੀਦੁਖੈਨਿਧਬਾਲੈ॥੧
 ੨੮॥ਤੀਨਬੇਰੇਮੇਸੀਬਿਧਿਗਯੋ॥ਆਯੋਪੁਰਖਨਿਰਖਤੋਭਯੋ॥ਇ
 ਕਜਾਮੁਜਾਮਨਿਜਬਿਹਾਰੀ॥ਤਬਹਿਸਿੰਘਜੁਆਖਉਧਾਰੀ॥੧੨੯
 ॥ਜਗਯੋਗਿਮਾਨਮਨਮੇਤਬਭਾਰੀ॥ਲਾਗੋਮਨਕੋਕਰਨਧਿਕਾਰੀ॥

ਧਿਗਮੋਕਉਤਾਖਮੋਮਨਮਾਹੀ॥ਇਹਕਾਰੋਜਿਨਨੀਚਕਰਾਹੀ॥੧੩੦॥ ੩੦੩
 ਰੋਵੈਪੀਟੈਹਾਬੁਮਰੋਗੈ॥ਅਸਰੁਗਯੋਬੀਤਸੋਟੋਗੈ॥ਯਾਬਿਧਸੋਤਨਕੀ
 ਗਤਿਠਈ॥ਕਿਨੈਮਨੋਨਿਪਬਡਲੁਟਲਈ॥੧੩੧॥ਭਯੋਪ੍ਰਤਮਾਰਗ
 ਉਠਪਯੋ॥ਚਿਤਾਕਰਤਾਇਹੈਦਿਸਮਯੋ॥ਜੋਭਾਖੈਚੁਬਦਾਰੁਨਹੋਤਾ॥
 ਤੋਮੇਖਾਤਨਰਕਮਧਿਗੋਤਾ॥੧੩੨॥ਤਿਹਨਰਮੁਝਕੋਰਾਖਸੁਲਯੋ॥ਮੇ
 ਤਿਹਦਾਸੁਮੋਲਬਿਨੁਭਯੋ॥ਕੈਮੇਰੇਕਰੁਨਾਨਿਧਸੁਆਮੀ॥ਧਾਕੋਤਨੁ
 ਚੁਬਦਾਰਤਮਾਮੀ॥੧੩੩॥ਨਿਰਖੋਮੋਮਨਕੀਜੜਤਾਈ॥ਜੈਮੁਝਤਤ
 ਛਿਨਕਗੀਬੁਗਾਈ॥ਨਿਜਮਾਲੈਕੀਅਦਭੁਤਨਗੀ॥ਤਾਤਮਾਤਪੰਛ
 ਨਉਜਮਾਹੀ॥੧੩੪॥ਬੇਦਲੋਗਮਤਿਜੋਸੁਖਦਾਈ॥ਅਰਧੀਗੀਮੁਨ
 ਜਨਬਰਗਾਈ॥ਮੇਤਾਕੋਤਤਾਛਿਨਤਜਮਾਯੋ॥ਕੈਇਹਤੁਰਕਨਦੁਅ
 ਰਸਿਧਾਯੋ॥੧੩੫॥ਜੋਪਰਲੋਕਲੋਕਇਤਬੁਗੀ॥ਗਾਵਤਬੇਦਪੁਰਾ

ਨਨਧੁਗੀ॥ਯਾਬਿਧਮਨਮੈਬਾਤਬਿਚਾਰਤ॥ਮਾਹਗਆਵਤਚਲ
 ਯੇਸਿਧਾਰਤ॥੧੩੬॥ਕੇਤਕੁਯਾਬਿਧਕਾਲਬਿਤਾਈ॥ਸ੍ਰੀਪੁਗਮਨ
 ਦਪਹੁਚਯੋਆਈ॥ਜਿਹਠਾਂਅਚੁਤਪ੍ਰਭੂਬਿਰਾਜੈ॥ਜਕੋਜਸੁਜਗਮ
 ਹਿਸਿਤਸਾਜੈ॥੧੩੭॥ਪ੍ਰਥਮੇਪਰਕਰਮਾਨਿਜਲੀਨੀ॥ਭਾਂਤਅਨਕ
 ਅਭੁਬੰਦਨਕੀਨੀ॥ਸਨਮੁਖਪ੍ਰਭਕੇਜਬਹੀਲਾਗੇ॥ਬਿਹਸਿਅਧਿ
 ਕਪ੍ਰਭਜੁਅਨੁਗਾਗੇ॥੧੩੮॥ਪਲਕਾਤੇਇਤਉਤਪ੍ਰਭਹੈਗੈ॥ਬਿਗਸਤ
 ਤਾਕੋਨਿਰਖਪਨੇਗੈ॥ਜੋਗਾਸਿਧਅਯੋਹੈਭਾਈ॥ਨਿਰਖੋਸਰਬਬੀ
 ਗਚਿਤੁਲਾਈ॥੧੩੯॥ਅਧਿਕਾਬਿਲਾਸਪ੍ਰਭਕੋਲਖਪਾਈ॥ਅੰਬੀਰ
 ਨਯੋਬਿਨੈਕਰਾਈ॥ਯਾਕੋਭੇਦੁਪ੍ਰਭੁਜੀਜੇਈ॥ਕਛੂਪ੍ਰਗਟਧ੍ਰੁਵਾਨੈਕੋ
 ਈ॥੧੪੦॥ਅਧਿਕਾਬਿਨੈਜਬਕਰੀਸੁਜਾਨਾ॥ਤੋਕਰੁਣਾਨਿਧਬਚਨੁਬ
 ਖਾਨਾ॥ਪੁਛੋਬਾਤਇਸੈਨਿਜਪਾਸਾ॥ਬਰਨਸੁਨਵੈਕਰਅਰਦਾਸਾ॥

॥१४१॥ ਕਹੀਖਾਲਸੇਸੁਨਹੁਸੁਜਾਨਾ॥ ਜਾਹਰਕਰੋਤੇਦੁਬਿਧਨਾਨਾ॥ ੩੦੪
 ਸੁਨਕੈਤਿਨਕਹਾਉਚਾਗਾ॥ ਪਾਸਹਜੂਰਸੁਨੇਨਿਰਧਾਗਾ॥ ੧੪੨॥ ਗੁਰਕੀ
 ਰਿਪਾਇਸਟਕੇਸਾਥਾ॥ ਜਾਨਗਯੋਸਿਖੁਨਖਸਿਖਗਾਥਾ॥ ਬੈਬਦਾਰੁ
 ਵਹਅਵਰਨਕੋਈ॥ ਏਸਬਚਹਿਤੁਪ੍ਰਭੁਕਹੋਈ॥ ੧੪੩॥ ਮੈਭਾਬੰਤ
 ਬਨਿਜਕੀਕਹੋ॥ ਰਿਪਾਸਿਧਕੇਚਰਤਨਲਹੋ॥ ਜੇਕੀਨੀਕਰੁਨਾਨਿ
 ਧਸੁਆਮੀ॥ ਦਾਸੁਓਬਾਕੋਰੈਨਤਮਾਮੀ॥ ੧੪੪॥ ਤਾਤੇਪੁਛੋਸਤਿਗੁ
 ਰਪਾਸਾ॥ ਸਰਬਕਥਕੋਅਮਿਕਬਿਲਾਸਾ॥ ਕਹੀਖਾਲਸੇਨਿਕਟਹਜੂ
 ਗਾ॥ ਪ੍ਰਭੂਸੁਨਾਵਹੁਸਰਬਜਰੂਗਾ॥ ੧੪੫॥ ਕਰੁਨਾਨਿਪਤਬਸਿੰਛਸੁਨਾ
 ਈ॥ ਨਖਸਿਖਤਾਕੇਤੀਰਬਨਾਈ॥ ਜਿਹਬਿਧਤਾਤਮਾਤਤਿਹਆਏ॥
 ਲੈਯਾਤੇਗ੍ਰਿਹਮਧਿਬਨਾਏ॥ ੧੪੬॥ ਪਛੈਹੁਕਮੁਪਠੈਜਿਹਭਾਂਤਾ॥
 ਫੇਰਨਪਰਦਿਖਗਾਇਓਨਾਥਾ॥ ਤਰੁਨੀਬਿਜਾਹਕੁਟੰਬੁਸੁਸਾਗਾ॥ ਆ

ਯੋਜਿਹ ਬਿਧ ਤਿਆਗ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੧੪੭ ॥ ਚਲਤ ਪੈਂਤ ਦੁਆਬੇ ਜਿਮਾ
 ਯੋ ॥ ਉਸੀ ਮਾਰ ਪੁਰੇਗ ਨ ਕਾਭਰ ਮਾਯੋ ॥ ਤੀਨ ਬੇਰ ਤਿਹ ਗਿਹ ਜਿਮਾਯੋ
 ॥ ਮਦਨ ਪਰੇਹ ਪੀੜਤ ਜਿਯੋਭਯੋ ॥ ੧੪੮ ॥ ਛਹੀ ਦਾਰ ਜਿਮ ਹੋਇ ਦਿਯ
 ਲਾ ॥ ਰਛਾ ਕੀ ਨੀਅਤਿ ਕਾ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਪਾਛਰਾਤ ਮੇਭਯੋ ਜੋਯੋ ਗਿਮਾਨ
 ॥ ਚਿਤਾ ਤੁਰ ਪੈਂਤ ਸਿਧਾਨਾ ॥ ੧੪੯ ॥ ਮਾਰਗ ਮੇਨਿ ਜਮ ਨੈਧਿ ਕਾਰਤਾ ॥
 ਜਿਹ ਬਿਧ ਮਾਯੋ ਹੋਇ ਸੁਆਰਤਾ ॥ ਸਰਬ ਕਥਾ ਇਹ ਭੰਤਾ ਵਿਥਾਰੀ ॥ ਕਹੀ
 ਖਾਲ ਸੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ੧੫੦ ॥ ਜੋਯਾ ਕੋ ਮੇਨਾ ਹਿ ਬਚਾਵਤਾ ॥ ਤਬ ਯਹ ਜ
 ਨ ਮਧੋਗਾ ਤਿਜਾਵਤਾ ॥ ਯਾਸ ਮਚਹੀ ਯੈ ਸਿਖੁ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਮਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸਦਾ
 ਨਿਤ ਨੀਤਾ ॥ ੧੫੧ ॥ ਜੋ ਕਬਹੀ ਵਹੁ ਭੁਲ ਸੁਜਾਇ ॥ ਤੋਗੁਰਤਾ ਕੋ ਲੇਤ
 ਬਚਾਇ ॥ ਕੈਸੇ ਹੋਇ ਜਗਤ ਮੇ ਦੁਖਾ ॥ ਤਾ ਕੋ ਰਾਖਤ ਸਦਾ ਬਖਸ਼ਿਖਾ ॥ ੧੫੨ ॥
 ਦਿਹਗਾ ॥ ॥ ਇਹ ਸਮ ਸਿਖੁ ਸੁਚਾਰੀ ਯਤ ਮੇਸਮ ਗੁਰੂ ਨਿਹਾਗਾ ॥ ਦੁਖਦ

ਹਰਭਵਕਾਟਕੈ ਜਗਤ ਉਤਾਰੈ ਪਾਗ ॥ ੧੫੩ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਤਾ ਕੋ ਗੰਢਕ ੩੦੫
 ਗੁਰੁ ਨਿਪਾਨਾ ॥ ਜੇ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰੁ ਹੁਕਮ ਮਿਆਨਾ ॥ ਕਲਿ ਕੀ ਬਾਤ ਤਾ ਸਨ
 ਹੀਲਾ ਗੈ ॥ ਨਿਸਾ ਦਿਨ ਪਦ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਪਾਗੈ ॥ ੧੫੪ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਕੀ
 ਅਵਰ ਕਹਾਨੀ ॥ ਬਰਨੈ ਪਰਮਾ ਬਿਮਲ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ॥ ਅੰਚੁਤ ਕਿਧੈ ਉ
 ਚ ਬਰਤ ਖਤਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਤ ਨਾ ਬਬਰ ਬਖਤਾ ॥ ੧੫੫ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਨਿ
 ਰਖ ਲੰਛਤਿ ਹਮਾਵਤਾ ॥ ਸਾਵਨ ਮੰਧਿ ਮੇਘ ਜਿ ਮਧਾਵਤਾ ॥ ਹੋਲਾ ਬੀਤ
 ਕਿਤ ਕਾ ਦਿਨ ਪੰਛਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਤ ਦਯਾ ਧਰ ਚੰਛਾ ॥ ੧੫੬ ॥ ਤੁਹੀ ਸਮੇ
 ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਹਜੂ ਗੀ ॥ ਬਾਜੀ ਗਰਤ ਅਏ ਜਰੂ ਗੀ ॥ ਨਿਰਤਤ ਕੂਦਤ ਢੇ
 ਲ ਬਜਾਵਤਾ ॥ ਨਾਨਾ ਬਿਧ ਨਿਜ ਕ੍ਰਿਆ ਬਨਾਵਤਾ ॥ ੧੫੭ ॥ ਉਛਰਤ ਹੈ
 ਯਾ ਬਿਧ ਇਕਧਰੀ ॥ ਪਰਾਵਤਿ ਜੇਨ ਤ ਨਿਰਤਤ ਪਰੀ ॥ ਏਕ ਨਗਰ
 ਯੋ ਮਾਨ ਇਕ ਬਾਸਾ ॥ ਉਚੈ ਮੁਨੇ ਸੁਨਿਕਟ ਅਕਾਸਾ ॥ ੧੫੮ ॥ ਮਾਛੀ

ਤੁਪਕਸੁਕਮਰਛਕਾਈ॥ਖੜਗਾਦਿਕਹਬੀਯਾਰਬਨਈ॥ਉਪਰਚ
 ਦੁੱਯੋਬਾਸਵਹਜਾਈ॥ਕਉਸਕਕਾਜਜੁਪਕਰਿਧਾਈ॥੧੫੯॥ਗਗ
 ਨਮੰਧਿਜਾਭਯੋਅਲੋਪੀ॥ਛੋਗੀਤੁਪਕਧਾਰਜੀਯਕੋਪੀ॥ਪਲਕਪਾਛ
 ਤਾਕੇਸਬਅੰਗਾ॥ਧਰਨੀਮੰਧਿਗਿਰੇਸੁਅਭੰਗਾ॥੧੬੦॥ਜੁਦੇਜੁਦੇਕਾ
 ਦੇਸਭਜਾਨਾ॥ਯੋਜਬਅਵਨੀਪਰੇਮਿਜਾਨਾ॥ਰੋਇਪੀਟਨਰਕਰਤਪੁ
 ਕਾਗ॥ਮਘਵਾਸਾਬਲਕੋਨਭਧਾਗ॥੧੬੧॥ਦੀਨੋਧਰਨੀਮਾਗਗਿਰ
 ਈ॥ਯਨਟੁਬਾਸਵਦੇਵਨਗਈ॥ਪਲਕਪਾਂਛਤਾਕੇਸਭਅੰਗਾ॥
 ਕੀਨੇਤਿਨੈਇਕੰਤਸੁਛੰਗਾ॥੧੬੨॥ਉਪਰਤਾਸਬਜਤਬਰਤਾਗੀ॥ਛੋਲ
 ਕਸਬਦੁਕਕੋਬਰਕਾਗੀ॥ਠਾਛਲਯੋਕਰਿਤਵਨਸੁਨਟਵਗ॥ਬਿਗ
 ਸੇਬੀਰਨਿਰਖਤਿਹਗਤਸਗ॥੧੬੩॥ਇਹਬਿਧਅਪਿਕਤਿਨੈਕਰਿਬ
 ਜੀ॥ਦਿਖਾਈਸਤਿਗੁਰਤਨਜਾਜੀ॥ਪੁਨਪਾਛੈਤਿਨਬਚਨਉਚਾਗੇ

॥ ਦੀ ਸੈ ਕਛੂ ਇਨਾ ਮੁਸੁਧਾਰੇ ॥ ੧੬੪ ॥ ਤੈ ਪ੍ਰਭੂ ਜੁ ਬਡ ਕਲਪ ਬਿਰੰਛਾ ਕ ॥ ੩੦੬ ॥
 ਮਧੈ ਨਤੁ ਮਰੈ ਕਰ ਅੰਛਾ ॥ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਦਾਇਕ ਜੋਇ ॥ ਦੀ ਪਕੁਦੀ
 ਪਸਿਰੇ ਮਟਿ ਸੋਇ ॥ ੧੬੫ ॥ ਰਾਮ ਦਾ ਸਸੇਢੀ ਗ੍ਰਿਹਨੰਤਾ ॥ ਜਗਤਾ ਬਿ
 ਰਾਜਤ ਜਾ ਕੀ ਸੰਤਾ ॥ ਛੀਰ ਸਮਾਨ ਸੁਕੀਰਤ ਜਾ ਕੀ ॥ ਸਦਾ ਬਿਰਾਜਤਾ ਇਤ
 ਉਤਬਾਂ ਕੀ ॥ ੧੬੬ ॥ ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤ ਕਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤਿਨ ਜੋ
 ਇਹ ਠੋਰ ਭਨੀ ਨਹਿ ਜਾਈ ॥ ਪੁਨਠਾ ਢਭਏਤ ਬਹੀ ਕਰੁਨ ਨਿਪਤੀਤਰ
 ਧਾਮ ਧਸੇ ਨਿਜ ਆਈ ॥ ਨਟ ਤੋਨ ਸਮੇਸ ਭਗੀਵਤ ਪੂਰਨ ਆਪਨ
 ਮੰਧਿਰ ਹੋ ਬਿਸਮਾਈ ॥ ਚਿਤਤ ਹੋ ਮਨ ਮੈ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਨ ਕੋਨ ਚ ਰਿਤੁ ਭਯੋ
 ਜਗਾਈ ॥ ੧੬੭ ॥ ॥ ਸਿੰਘ ਸੁਜਾਨ ਬਿਗਮਾਨ ਕਿਸੁ ਪੁਨਤਾ ਸੀ ਗਯਾ ਬਿ
 ਧ ਬੈਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਕਯੋਤੁ ਮਹੋ ਬਿਸਮਾਦ ਭਏ ਸਬ ਮੋਹਿ ਕਹੋ ਬਤਿਯਾ
 ਨਿਰਧਾਰੇ ॥ ਯੋ ਸੁਨਿ ਕੈ ਬਤਿਯਾ ਨਟ ਨਗਰ ਭੇਦ ਕਹੋ ਸਭ ਹੀ ਸੁਸੁਧ ॥

ਗੇ॥ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਸਿਰੇ ਮਾਇ ਸਾਹਿਬ ਜਾਗਿ ਹਮੇ ਧਨੁ ਪੂਰਤੁ ਰਹੈ॥ ੧੬੮॥
 ਚੋਪਈ॥ ॥ ਇਹ ਮਿਗੀ ਸਕਹੇ ਮਿਗਰਾਈ॥ ਰਿੰਧ ਸਿੰਧ ਦੈ ਅਮਿਤ ਬਰੁ
 ਈ॥ ਪਾਸ ਜੋ ਜਾ ਕੇ ਛੁਗਯੋ॥ ਕੰਚਨੁ ਕਰਿਤ ਮਨੂਹ ਹਿਭਯੋ॥ ੧੬੯॥
 ॥ ਹਮ ਤਿਹ ਅੰਗੁ ਕਰੀ ਪੁਨ ਬਾਜੀ॥ ਧਨ ਇਛਾ ਧਰਿ ਮਧਿ ਕਸਮਾਜੀ
 ॥ ਸੋ ਹਮ ਕੋ ਕਛੁ ਦਰ ਬੁਨਰੀਨੋ॥ ਠਾਢ ਸਿੰਘਾਸਨ ਮਾਰ ਗੁਲੀਨੋ॥ ੧
 ੭੦॥ ਭੀਤ ਰਧ ਸੇਧਾ ਮਮ ਬਜਾਈ॥ ਹਮ ਰੈ ਕਰ ਧਨੁ ਦਯੋ ਨ ਰਾਈ॥ ਯਾ
 ਤੇ ਹਮ ਨਿਜ ਹੋ ਬਿਸਮਾਦੋ॥ ਬਰਨ ਸੁਨਯੋ ਜਿ ਮਮ ਤਿਆਦੋ॥ ੧੭੧॥ ਦੋ
 ਹਰਾ॥ ॥ ਸਿੰਧੁ ਕਹਿਯੋ ਸੰਗਤਾ ਸਯੋ ਬਤੀਯਾ ਸੁਨੇ ਸੁਜਾਨਾ॥ ਸਬਦੁ ਗਾ
 ਇ ਜਨ ਤਤੁ ਮੈ ਕੈ ਨਿਜ ਨਹੀ ਬਖਾਨਾ॥ ੧੭੨॥ ਤਿਨ ਭਾਖਯੋ ਗਾਵਤ ਹਮੇ ਜਾ
 ਨਤੁ ਸਾਜਿ ਬਨਾਇ॥ ਪਾਚ ਸਤ ਗੁਰ ਮਾਦ ਕੇ ਕੰਠੇ ਸਬਦ ਸੁਹਾਇ॥ ੧੭੩॥
 ਚੋਪਈ॥ ॥ ਰਾਗ ਕਲਾਵਤੁ ਗਾਇਨ ਤਾਲਾ॥ ਜਾਨਤੁ ਹੋ ਸਭ ਨਖ ਸਿ

ਖਖਿਆਲਾ। ਯੈਸੁਨ ਸਿੱਖ ਕਹਾਇ ਹੁਭਾਇ। ਮੇਤੁਮ ਦੇਵੈ ਭੇਦ ਬਤਾਇ ३੦੧
 ॥੧੧੪॥ ਪਟਕਾ ਦੇਇ ਗਤ ਜਬ ਜਾਈ। ਤਬ ਤੁਮ ਆਵੈ ਸਾਜ ਬਨਾਈ।
 ਗੁਰਨਾਨਕ ਕੇ ਸਬਦ ਨ ਵੀਨਾ। ਆਛੀ ਸੁਰਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਬੀਨਾ। ੧੧੫॥
 ਤਬ ਤੁਮ ਨਿਰਖਹੁ ਗੇਤੁ ਕਾਲਾ। ਰਿਧਿ ਸਿੰਧ ਗੁਰ ਦੇਗੁ ਦਿਯਾਲਾ। ਸਬਦ
 ਭੇਟ ਕਹੀਯੈ ਗੁਰ ਦੀਜੈ। ਹਮ ਪਰ ਅਧਿਕ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਕੀਜੈ। ੧੧੬॥ ਤਵ
 ਨੈਭੰਤ ਕਾ ਜੁਓਨ ਕੀਨਾ। ਵਈ ਸਿਖ ਜਿਮ ਦਾਸ ਪ੍ਰਬੀਨਾ। ਜੁਗੁ ਪਾਟਿਕ ਜ
 ਬਰੈਨ ਬਿਤਾਈ। ਤਬ ਵੈ ਆਵੈ ਸਾਜ ਬਨਾਈ। ੧੧੭॥ ਆਨ ਸਲੋਕ ਜਬੈ
 ਓਨ ਦੀਨਾ। ਜਿਹ ਠਾਂਗ ਜਤ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਬੀਨਾ। ਸੁਨਤ ਤਾਲ ਕਰੁਨਾ ਨਿਧਗਾ
 ਈ। ਇਨ ਤਰ ਦੀਜੈ ਬਸਨ ਬਿਛਾਈ। ੧੧੮॥ ਤਬੈ ਖਾਲ ਸੇਹੁ ਕਮੁ ਸੁਪ
 ਈ। ਆਛ ਬਸਨ ਤਰਦਯੈ ਬਿਛਾਈ। ਕੀਰਤਨੁ ਰਾਗ ਮਧਿਕ ਲਿਆਨ
 ॥ ਆਛੀ ਸੁਰਬਰਪ ਦਯੈ ਨਿਧਨਾ। ੧੧੯॥ ਭੋਗ ਪਾਇ ਤਿਨ ਕਮੋ ਬਖਨ

॥ ਸਬਦ ਭੇਟ ਦੀ ਜੈ ਗੁਰ ਗਿਯਾਨ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਤਿਹ ਬਾਨੀ ॥ ਸੇਵ
 ਕ ਬੋਲ ਸੁਨਿ ਕਟਿ ਬਖਾਨੀ ॥ ੧੮੦ ॥ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਸੁਜਾਈ ॥ ਸੋ ਸੁ
 ਰੁਪੈ ਯਾਲਿ ਆਵੇ ਧਾਈ ॥ ਸੁਨ ਬਚ ਗਯੋ ਸਿਖੁ ਤਿਹ ਬਾਨੀ ॥ ਮਾਤਾ ਕੇ ਮੰ
 ਰ ਮਾਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ੧੮੧ ॥ ਭਾਖਯੋ ਮਾਤਾ ਸੋ ਸੁਰੁ ਪੈਯਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਮਾਂਗਤ ਮੁਝੈ ਪ
 ਠੈਯਾ ॥ ਮਾਤਾ ਕਯੋ ਕਹਾ ਹੈ ਕਰਨਾ ॥ ਮੁਝੈ ਸੁਨ ਵੇਇਹ ਬਿਧ ਬਰਨਾ ॥ ੧੮
 ੨ ॥ ਸਿਖ ਕਹਾ ਸੁਨ ਮੁਰਗੁਰ ਮਾਈ ॥ ਬਾਜੀ ਗਰਨ ਟਹੈ ਇਕ ਕਾਈ ॥ ਦਿਨ
 ਮੈ ਉਨ ਬਾਜੀ ਇਤ ਪਾਈ ॥ ਕਛੂਨ ਧਨੁ ਦੀਨੈ ਇਕ ਗਾਈ ॥ ੧੮੩ ॥ ਪੁਨ ਵ
 ਹ ਅਬਰਜਨੀ ਮਧਿ ਆਏ ॥ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਗੁਰ ਦੇਵ ਰਿਝਾਏ ॥ ਮਾਂਗੀ ਭੇਟ
 ਭੋਗ ਉਨ ਪਾਈ ॥ ਦੇਹੁ ਦਯਾ ਨਿਧ ਜੋ ਚਿਤ ਆਈ ॥ ੧੮੪ ॥ ਇਹ ਕਾਰਨ
 ਮਾਤਾ ਮਮ ਮਾਯੋ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧ ਮੁਝ ਨਿਜ ਬਰਨ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਮਾਤਾ ਭਾਖਯੋ
 ਤੇਰੁ ਪੈਯਾ ॥ ਕਿਹ ਕਾਰਨ ਦੇਵੋ ਮਮ ਭੋਯਾ ॥ ੧੮੫ ॥ ਆਏ ਮਾਜੁ ਕਾਲ ਉਠ

ਜਾਸਨਾ। ਏਤਾ ਧਨ ਲੈ ਕਹੀ ਸਿਧਾਸਨਾ। ਹਮਰੇ ਆਦਿ ਕਦੀ ਮਰ ਬਾਬੀ ੩੦੮
 ॥ ਨਹੀ ਜਾਨੇ ਆਏ ਸਿਤਾਬੀ॥ ੧੮੬॥ ਦਸ ਪੁਨਬੀ ਸਰੁ ਪੈਯਾਲੀ ਜੈ॥
 ਦੇਉ ਨ ਕੋਰੁ ਕਸਦ ਕਰਿ ਦੀਜੈ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਕਰਿ ਆਯੋ ਸਿਖੁ ਤਹਾਂ॥ ਪੁਰਨ
 ਗੁਰੁ ਬਿਰਾਜਤ ਜਹਾਂ॥ ੧੮੭॥ ਕੋਡੀ ਮੁਹਰੁ ਪੈਯਾਸਨਾ॥ ਬਚਨ ਅੰਤੈ
 ਲਏ ਕਸਮ ਜਾਨਾ॥ ਆਵਤ ਨਿਰਖ ਦਾਸ ਕੋ ਗਾਈ॥ ਖਾਲੀ ਕਤ ਆਇ
 ਯੋ ਮਮ ਪਾਈ॥ ੧੮੮॥ ਤਿਨ ਭਾਖੀ ਮਾਤਾ ਜੋ ਕਹੀ॥ ਆਦਿ ਅੰਤ ਬਰਨੀਕ
 ਹਸੀ॥ ਪੁਨ ਸਤਿ ਗੁਰ ਵਹ ਫੇਰ ਪਠਾਨੇ॥ ਤੈ ਸਹ ਖਾਲੀ ਆਨ ਬਖਾਨੇ॥
 ੧੮੯॥ ਤੀਨ ਬੇਰ ਮਾਤਾ ਪਹ ਜਾਈ॥ ਯੋ ਹੀ ਸੁਨ ਕਰਿ ਆਯੋ ਪਾਈ॥ ਪੰ
 ਚ ਸਹ ਸਲਗ ਸਤਿ ਗੁਰ ਗਯੋ॥ ਸਿਖ ਨ ਨਿਰਖ ਭੇਦੁ ਸਭ ਲਯੋ॥ ੧੯੦
 ॥ ਵੇਹਰਾ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤੰ ਸਮਝਾਇਯੋ ਸੁਮਤਿ ਸਿਖ ਨਿਜ ਜਾਇ॥ ਤੁਮ
 ਮਾਤਾ ਜਿਨ ਹੁਗਹੋ ਸੁਨ ਹੁਬਚਨ ਚਿਤੁ ਲਾਇ॥ ੧੯੧॥ ਭੂਖਣ ਕਛੂਸ

ਹੀਰਤੇਜੋਗੁਰਦੇਗੁਉਤਾਗ। ਤੁਮਰੋਕਿਤਕਹਜਾਰਕੋਯੋਹੀਜਾਗੁਨਿਹਾਰ
 ॥੧੯੨॥ ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੈਦਾ॥ ॥ਸੁਨੇਬੈਨਤਾਕੇਇਹੈਮਾਤਕੀਨਾ॥ਸ
 ਤੰਪਾਂਚਬਾਰੰਭੁਰੰਲੈਸੁਦੀਨਾ॥ਵਹੈਲੈਰੁਪੇਯੇਸਤੰਪਾਂਚਮਾਯੋ॥ਧਰੈਨ
 ਥਾਮਾਗੈਬਡੋਮੋਦੁਪਾਯੋ॥੧੯੩॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ਦਏਆਪਉਨਕਉਦੁ
 ਦਾਮਾ॥ਦਯਾਸਿੰਧਸਤਿਗੁਰਬਲਧਾਮਾ॥ਪਾਛੈਸੀਮੁਖਜਲਜਉਚਰੋ
 ॥ਸਬਦਭੇਟਹੈਮਧਿਕਅਪਾਰੋ॥੧੯੪॥ ਕਵਨੁਸਕਤਤਾਕੋਨਰੁਦੇਈ
 ॥ਸੀਸਦਏਲਗਪੂਰਨਸੇਈ॥ਗੁਰੁਅਨਕੋਗੁਰੁਸਬਦੁਰੁਦੀਜੈ॥ਇਹ
 ਉਪਮਾਧਰਯਾਕੋਦੀਜੈ॥੧੯੫॥ ਯੈਕਹਿਯੈਸਾਹਿਬਅਵਤਾਗੀ॥ਮੋਨ
 ਬਦਨਆਨੰਦੁਜਿਯਧਾਗੀ॥ਇਹਬਿਧਗੁਰਸਾਖੀਮਧਿਧਿਆਇ॥ਪ੍ਰ
 ਰਨਕਗੀਪ੍ਰੇਮਚਿਤੁਲਾਇ॥੧੯੬॥ ਆਗੈਧਿਆਇਮਾਗੁਰਮਣਗਾਗਿ
 ਰਪਤਿਕਰਿਹੈਚਿਤਅਪਾਰਾ॥ਹਮਰੋਗਜੁਕਹੈਅਬਗਯੋ॥ਸਤਿਗੁਰਕੋ

ਪਤਾਪੁਸਤਕਯੋ॥੧੯੭॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਮੰਤ੍ਰਵਜੀਰਕਲੁਰਪਤਮਿਲਿਯੋ ३੦੯
 ਤਿਨਕੀਯੋਉਪਾਈ॥ਗਊਬਨਾਇਸੁਚੁਨਕੀਬਾਂਧਅੰਨਦਪੁਰਆਇ
 ॥੧੯੮॥ ॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਗੁਰਬਿਲਾਸਗੁਰਸਿਖਸਾਖੀਬਰਨਨੰਨਮ
 ਸਪਸਮੋਧਿਯਾਇਸਮਾਪਤਮਸਤੁਸਤੁਮਸਤੁ॥੧੯੯॥ ॥ਅਫਜ਼ਾ
 ਤੋ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਜੇਰਦਸਤਸੁਬਾਜਬੈਗਯੋਅੰਨਦਪੁਰਹਾਰਾਦੁ
 ਖੀਭਏਗਿਰਗਾਇਤਬਕੀਨੈਮਨੈਬਿਚਾਰਾ॥੧॥ਅਨਕਭਾਂਤੁਮਹਾਰਾਜ
 ਤੇਜੀਤਸਕੇਜੁਬਨਾਹਿ॥ਤਬਤਿਨਮਿਲਿਮਸਲਤਕਰੀਚਲੇਤੁਰਕਪੈਜ
 ਹਿ॥੨॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਮੰਤ੍ਰਵਜੀਰਮਿਲੀਸਤੁਸੈਨਾ॥ਬਰਨਤਭਈਕਿ
 ਧੋਇਮਬੈਨਾ॥ਅਮਦੇਕੀਇਕਗਊਬਨਈ॥ਬਾਂਧੋਸ੍ਰੀਆਨਦਪੁਰਆਈ
 ॥੩॥ਪ੍ਰਥਮੇਇਹਬਿਧਕਰੋਉਪਾਈ॥ਫੇਰਚਲੇਦਿਲੀਪੁਨਧਾਈ॥ਨੀ
 ਚਚੰਡਾਲਕਹੀਦਿਜਮਮੋ॥ਦਿਖੁਮੇਕਰਸਾਯਾਬਿਧਕੀਮੋ॥੪॥ਯੋਤਿ

ਨਜੀਤ ਮੰਤ੍ਰ ਬਸ ਕਰਿ ਕੈ॥ ਧਰਨੀ ਲੀਪ ਗੋਬਰਾ ਪਰਿ ਕੈ॥ ਗਾਇਬ ਨਾਇਕ
 ਧੋਇ ਕਆਟੈ॥ ਬਾਂਧੀ ਅਨਦ ਪੁਰਮ ਧਿਬਾਟੈ॥ ੫॥ ਝੂਲਨਾ ਛੰਦਾ॥
 ਚੂਨ ਕੀ ਗਾਇਬ ਨਾਇਤਾ ਹੀ ਸਮੇਗਏ ਪੁਨ ਬਾਂਧ ਪੁਰਮ ਅਨਦ ਆਈ॥ ਭ
 ਯੈ ਸਾਕਾ ਗਨਿਹਾਰ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੁ ਕਰੀ ਇਹ ਬਾਤ ਤਬ ਹੀ ਬਨਾਈ॥ ਕੀਯੋ ਪੁ
 ਨ ਕੁਚਤਿ ਹਠ ਉਰਤੇ ਆਪ ਹੀ ਬਸੇ ਨਿਗਮੋ ਹਕੀਧਰ ਨਿ ਆਈ॥ ਕਰੇ ਨਿ
 ਜ ਚਰਿਤ ਉਤਠ ਉਰ ਅਨਗਨ ਤੁਹੀ ਕੋਨ ਕੀ ਸਕਤ ਤਿਨ ਕੋ ਲਿਖਾਈ॥
 ੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਏਕ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਭ ਸੋ ਕਹੀ ਗਾਥ ਜੋ ਗਸਿਰ ਸਿਰੁ ਨਿ ਆਇ
 ॥ ਕਹੇ ਕਉ ਗੁਰ ਪਯਾਨ ਕਰਿ ਅਨਦ ਪੁਰਤ ਜ ਜਾਇ॥ ੭॥ ਭੁਖ ਅਚੁਤ
 ਗੁਰ ਖਾਲ ਸਾਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ ਦੇਹ॥ ਆਪ ਪੁੰਨ ਤੁਮ ਕੋਨ ਹੀ ਸਿੰਘ ਗਊ
 ਸੁਨ ਲੇਹੁ॥ ੮॥ ਭੁਜੰਗ ਪੁਯਾਤ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਜਗਾਂ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਚਿਤਾ ਰੋਗ
 ਦੇਉ॥ ਤਿਤ ਚਾਰ ਪਾਂਚ ਸਤੰ ਖਾਟ ਓਉ॥ ਸਦਾ ਨਿਦ ਓਪੰਦੁ ਖੰ ਸੁਖ ਪਯਾ॥

ਨੇ॥ ਇਨ੍ਹ ਪਾਰ ਉਚੰਤੁ ਮੂਡੇ ਰਥਾਨੇ॥ ੯॥ ਜਹਾਰੈ ਨਦੀ ਸੀਨ ਹੀ ਸੁਰਚੰਦਾ ੩੧°
 ॥ ਤਹਾਰੈ ਰੁਡੇ ਰਾਪੁ ਭੂਜੀ ਮੁਕੰਦਾ॥ ਤੁਝੈ ਪਾਪਤਾਪੰਨ ਹੀ ਲੇ ਪੁਗਈ॥ ਅ
 ਛੇਦੀ ਅਰੇਦੀ ਸਦਾ ਤੋ ਕਹਾਈ॥ ੧੦॥ ਇਹੈ ਸੁਮ ਸੋਫੀ ਤੁਝੈ ਦੈ ਸੁਗੰਦਾ॥
 ਕਰਕੇ ਦੁਰਚਾਹੇ ਲਖੇ ਨਾ ਮੁਕੰਦਾ॥ ਕਹਾ ਕਾਜੁ ਤੋ ਰੋਬ ਸੈ ਅਨਥਾਨੈ॥ ਕ
 ਹੀ ਦਾਸ ਸਾਚੀ ਲਿਜੈ ਜੁ ਪਛਾਨੈ॥ ੧੧॥ ਸੁਨੇ ਬੈਨਤਾ ਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧਗ ੦
 ਈ॥ ਸਹੀ ਬਾਤਈ ਹਾਂਜ ਸੀਤੋ ਸੁਨਈ॥ ਗੁਰੂ ਪਾਕ ਜਾਮਾ ਸੁਤੈ ਸਿੰਧ ਸੋਈ
 ॥ ਨਹੀ ਪੁੰਨ ਪਾਪੀ ਤਿਸੈ ਲੇ ਪਕੋਈ॥ ੧੨॥ ਪੁਨੀ ਅਰੁ ਬਾਤੁ ਰਟੇ ਕਨਕੀਜੈ
 ॥ ਜਸੀਤੋ ਇਭਾਖੀ ਤਸੀ ਹੀ ਲਹੀਜੈ॥ ਅਸੀਚਾਪਤੀ ਹੰਤੁ ਫੰਗੀ ਬਿਦਾਹੀ
 ॥ ਇਨ੍ਹ ਦੇ ਖੁਬਾਤੀ ਅਏਹੈ ਮੁਦਾਹੀ॥ ੧੩॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਸਸਤੁ ਅਸਤੁ
 ਤਜ ਸਰਬ ਉਪਾਈ॥ ਇਨ ਬਾਤ ਨਮੇ ਅਏਧਾਈ॥ ਹਮ ਕੋ ਸਹੀ ਮਾਨ
 ਨੀਜੇਗਾ॥ ਯਾਮੇ ਸਾਚ ਸੁਅਧਿਕ ਪੁਯੋਗਾ॥ ੧੪॥ ਬੈਰੀ ਅਧਿਕ ਹੋ

ਇਨਿਜਦੁਖੀ॥ਗਉਆਦਿਜਹੁਦੈਮੁਖੀ॥ਜੋਤਿਹਨਹਿਮਨੈਧਰਛੰ
 ਤੀ॥ਅੰਗੁਕੰਨੁਮਨੈਬਿਨੁਮੰਤੀ॥੧੫॥ਸੋਜਬਧਗਮੁਨਧਰੈਸੁਜਨਾ॥
 ਅਵਰਕੰਨਕਹਧਗਮੁਧਰਨਾ॥ਤੁਵਜੇਅਨਦਪੁਰਕੀਕਹੀ॥ਦਿਖ
 ਅਬਪਲਮੇਚਲਹੈਸਹੀ॥੧੬॥ਅਨਦਪੁਰਗਮਰੋਬਰਘਗਾ॥ਕ
 ਹਾਭਯੋਆਏਇਹਧਗਾ॥ਯੋਸੁਨਬੈਨਮੇਨਸਿਖੁਰਗਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਅ
 ਨਦੁਜਿਯੁਗਾ॥੧੭॥ਜਬਆਏਸਤਿਗੁਰਇਤੁਧਾਇ॥ਤੁਬਉਨਨੀ
 ਚਨਕਕਯੋਉਪਾਇ॥ਰਾਜਜੇਰਹਦੂਰਸੁਲਯੋ॥ਅਨਸਮਾਗਮੁਜੁ
 ਧੁਸੁਕਯੋ॥੧੮॥ਸੈਯਾ॥ ॥ਕੋਟੁਨਹੀਪੁਨਨੀਰਬਿਨਾਭਟਮੰਗੁਸ
 ਮਾਜਨਮੰਨੁਬਿਚਾਰੀ॥ਬੇਗਉਪਾਵਕਰੋਇਹਤੇਪੁਨਜੇਰਲਰੋਪੁਤਨ
 ਜਿਤੁਸਾਰੀ॥ਯੋਸੁਬਿਚਾਰਭਏਇਕਜਾਇਸੁਬੀਰਨਜੇਰਕਹੀਜੁਤਿਯ
 ਗੀ॥ਜੁਧਕਰੋਤਿਨਯਾਬਿਧਸੇਪੁਨਭਾਰਥਕੀਸਮਰੋਇਅਗਾਰੀ॥

੧੯॥ ਆਨ ਲਰੈ ਸਬ ਜੋਰ ਬਡੋ ਦਲੁ ਆਪਨ ਜੋਰ ਨਿਦਾਨ ਲਗਾਈ॥ ੩੧੧
 ਗੂਜਰੀ ਪੜਨੀ ਚਮਲੇ ਛਸੁ ਆਵਤ ਹੈ ਚਹੂ ਘਾਂਬ ਲੁਪਾਈ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ
 ਬਾਕਰੋ ਨਿਜ ਬੀਰਨ ਮੋਰ ਚਬੈ ਠਲਰੋ ਬਡ ਭਾਈ॥ ਆਪ ਬਚਾਇ ਕੋਰੋ
 ਬਡ ਆਹ ਵਦੁਤ ਨ ਕੇ ਸੀਗਨਾ ਦੁਬ ਜਾਈ॥ ੨੦॥ ਦੁਜੋ ਸਲਰੋ ਸਗੋਰੋ
 ਜਬ ਬੇ ਮੁਖੁ ਪੈਉਤ ਰੇ ਪਿਰਥੀ ਪੁਰ ਜਾਈ॥ ਨਾਹਿ ਲਗੇ ਦਿਨ ਆਗਲ
 ਭੀਤਰ ਨਾ ਦਕਿਧੈ ਪੁਨ ਢੋਲ ਬਜਾਈ॥ ਸੋਊ ਬਿਤੋ ਪੁਨ ਅੰਰੁ ਚਢੇ
 ਤਬ ਸੇਵਕੁ ਆਨ ਹਜੂਰ ਸੁਨਾਈ॥ ਮੇ ਪ੍ਰਭ ਜੁਤ ਬਪਾਸ ਹੁਤੋ ਜਬ ਭੀ
 ਮਸ ਸੀਨਿ ਪਬਾਤ ਅਲਾਈ॥ ੨੧॥ ਤੋਪ ਸੁਦਾਰ ਸੁਨੀ ਕਿਤ ਠੈਰ ਹਏ
 ਕਨਿ ਪਤਟ ਹੈ ਨਿਜ ਆਯੋ॥ ਰਾਜਨ ਵਾਸੀ ਗਬਾਤ ਗਨੀ ਨਿਜ ਤੋਪ ਹਜੂ
 ਰ ਚਲਾਨ ਜਤਾਯੋ॥ ਹੋਇ ਸੁਚੇਤ ਪ੍ਰਭੂ ਗਿਰਉ ਪਰਬੈ ਸਤੁ ਹੈ ਯਹ ਭੇਦ
 ਗਨਾਯੋ॥ ਤਾਹਿ ਸਮੇਤੁ ਮਤੋ ਪਹੁਨੇ ਯਹ ਯੋਗਨ ਕੈ ਤਿਨ ਬਜੋਤ ਬਨਾਯੋ॥

੨੨॥ ਪਾਂਚਸਹਸਕਿਧੋਦਮਗਤਿਨਮਾਂਗਲਯੋਭੁਨਦੈਨਕਰਾਯੋ॥ ਝੁਠ
 ਕਯੋਨਹੀਮੇਸੁਕਬੈਤੁਮਜਾਨਲਿਜੈਅਸਭਾਖਾਸਿਧਯੋ॥ ਹੈਨਬਿੰਤੀ
 ਚਲਪ੍ਰਤਭਯੋਤਬਜਾਮਦਿਨਪੁਨਪਾਛਹਯੋ॥ ਹੋਇਸੁਚੇਤਸਿਰੋਮ
 ਏਸਾਹਿਬਖਾਇਅਮੰਲਤਬੈਇਤਅਯੋ॥ ੨੩॥ ਉਚਸਥਾਨਗਿਰੇਵ
 ਹਉਪਰਬੈਸਤਭੇਜਬਹੀਨਿਜਅਈ॥ ਬਾਂਧਤਹੈਦਸਤਾਰਦਯਾਨਿਧ
 ਆਨਦਕੀਮਨਮੋਜਬਦਾਈ॥ ਤੋਊਨਦੂਤਨਕਾਜਕਰਯੋਇਮਜੋਰਤ
 ਬੈਨਿਜਤੇਪਚਲਾਈ॥ ਆਗੈਸੁਨਯੋਗੁਰਸਿਖੁਹੁਤੇਤਿਹਅੰਗਲਗਯੋ
 ਤਬਹੀਪੁਨਜਾਈ॥ ੨੪॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਯੋਕਰੁਨਨਿਧਚਰਿਤੁਨਿਹਾ
 ਗੀ॥ ਧਨੁਬਿਸਾਲਕਰਧਯੋਸੁਧਾਰੀ॥ ਕਹਤਅਠਾਰਹਬਾਂਕਸੁਬੀਰਾ
 ਖਪਗਾਦਿਪਤਅਧਿਕਬਡਤੀਰਾ॥ ੨੫॥ ਸੋਪੁਨਕਰਖਹਾਬਨਿਜਮਿਮ
 ਨੈ॥ ਬਿੰਜੁਘੋਖਕਾਰਿਚਲਯੋਸਮਨੈ॥ ਚਲਕਰਅਯੋਤਵਨਹੀਥਨੈ॥ ਕ

ਸਤਤੋਪਚੀਜਿਤਤੁਪਜਾਨੈ॥੨੬॥ਏਕਦੁਤੈਗਹਿਐਰੁਪ੍ਰਹਾਰਾ॥ਹਨਜੇ ੩੧੨
 ਸੁਨੇਤੁਰਕਨਸਰਦਾਰਾ॥ਤਤਾਛਿਨਬਦਲੈਲਯੋਸੁਦਾਸਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿ
 ਧਰਾਰਿਅਧਿਕਬਿਲਾਸਾ॥੨੭॥ਅਤ੍ਰਿੰਲਾ॥ ॥ਤਿਨਦੋਨੋਕੀਕਬੁ
 ਰਤਹਾਂਹੀਜਾਨਿਯੈ॥ਸਿਯਾਹੀਟਿੰਬੀਊਪਰਪ੍ਰਗਟਿਪਰਵਾਨਿਯੈ॥ਤਿਨਕ
 ਕਥਾਪ੍ਰਸਿੰਧਜਗਤਮਸਹੂਰੈ॥ਹੋਲੀਜੈਜਾਨਸੁਜਾਨਨਹੀਕਛੁਕੁਰ
 ਹੈ॥੨੮॥ਸਾਹਿਬਕੇਦੈਬਾਨਸਹੀਇਹਬਾਨਹੈ॥ਨਿਜਬੈਠਕਇਕਆ
 ਪਦੁਤੈਸਿਖਸਾਨਹੈ॥ਕੋਸਕਗਿਰਤਰਮਾਰਗਜਾਨਸੁਬੀਚਹੈ॥ਹੋਜਹਾਂ
 ਮਲੇਛਨਪਾਈਦੋਨੋਮੀਚਹੈ॥੨੯॥ਸੁੰਦ੍ਰਾ॥ ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਕੋਇਕਬੈਠ
 ਕਥਾਨਦੁਤੈਪੁਨਸੇਵਕਗੀਜਸਹੀਦਭਲੀਜੈ॥ਜਾਨਤਹੈਸਬਹੀਮਤਸ
 ਗਰਚੀਨਸਦਾਮਨਮੋਇਹਲੀਜੈ॥ਯਾਬਿਧਸੋਨਿਗਮੋਹਚਰਿਤਕਰੇ
 ਗੁਰਕੋਨਸਕੈਸੁਲਿਖੀਜੈ॥ਅੰਗਸੁਨੇਕਛਬੋਰੁਕਥਾਜਿਹਕੋਜਸੁਹੈ

ਬਰਮੀਮ੍ਰਤੁਪੀਜੈ॥੩੦॥ ਪੁਰਭਈਯਹਥਾਨਕਥਾਜਬਮੋਰੁਚਲੀਸੁ
 ਨਜੁਪਕਹਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਾਤਭਯੋਦਿਨਨਾਥਚਢੋਬਰਨਦਬਜੋਦਿਸ
 ਦੇਇਸੁਜਾਨੀ॥ ਦੂਤਚਢੇਦਲਜੋਰਬਡੋਤਬਆਨਲਰੇਤਿਹਠੋਗਨਿ
 ਦਾਨੀ॥ ਹੋਤਭਯੋਬਡਹੀਤਿਹਮਾਹਵਕੋਨਸਕੈਤਿਹਕੋਸੁਬਖਾਨੀ॥੩
 ੧॥ ਅਕਿੰਲਾ॥ ॥ ਲਰੇਦੁਸਟਚਹੂਓਰਮਧਿਕਬਲੁਪਾਇਕੈ॥ ਅ
 ਪਨੇਸਗਰੋਦੋਜਤਬੈਪੁਨਲਾਇਕੈ॥ ਤਵਨਸਮੇਇਹਭਾਂਤਕਿਧੈਸੁਨ
 ਪਾਇਯੋ॥ ਹੋਰਵਥਿਸਾਲੜਮਿਲਯੋਪ੍ਰਭੂਤਟਮਾਇਯੋ॥੩੨॥ ਚੈ
 ਪਈ॥ ॥ ਆਵਤਗਾਇਚਰਨਗੁਰਪਗਾ॥ ਭਾਂਤਮਨਕਸੋਬਿਨਤੀ
 ਰਗਾ॥ ਚਲੋਬਿਸਾਲੀਕਰੀਯੈਪਾਮਾ॥ ਕਿਹਕਾਰਨਇਤਕਰਿਸੰਗਰ
 ਮਾ॥੩੩॥ ਝੂਲਣਾਛੰਦਾ॥ ॥ ਪ੍ਰਭੂਕੇਚਰਨਜੁਗਜਲਜਤਟਅ
 ਨਕਰਗਾਇਬਿਸਾਲੀਏਬਿਨਪਾਈ॥ ਸਰਬਹੀਭੂਮਾਇਹਦੀਨਕੇ

ਦਿਲਾ ਕੀ ਪਾਰ ਉਰ ਵਾਰ ਜੇ ਤੀ ਕ ਜਾਈ ॥ ਮੁੜ ਮਤਿ ਮੰਦ ਏ ਅੰਧ ਜੜ ੩੧੩
 ਨੀਚ ਹੈ ਸਮਝ ਤੇ ਨਾਹਿ ਗਤਿ ਭਲ ਬੁਧਾਈ ॥ ਅੰਧ ਸੁਨ ਦੋਸ ਕੋ ਘਨੇ
 ਪਛੁਤਾਹਿ ਗੇਲ ਗੇ ਗੀ ਬਦਨ ਜੇ ਸਰਬ ਸਿਯਾਈ ॥ ੩੪ ॥ ਨੀਰ ਅਰੁ ਚੀ
 ਹ ਸੋਧੋਇ ਹੈ ਅਨਿਕਾ ਬਿਧ ਲਹੈ ਗੀਨਾਹਿ ਬਰੁ ਜਤਨ ਕੀਨੇ ॥ ਪੁੰਡਰ
 ਲਿੰਗ ਮੁਖ ਮਿੰਡ ਕਰ ਕਾਰ ਹੈ ਫੈਲ ਹੈ ਬੀਸ ਮੇ ਅਧਿਕ ਚੀਨੇ ॥ ਗੰਗ ਬਾਨ ੦
 ਹ ਸੀ ਗਰੈ ਹੈ ਮੰਚਲੀ ਸਿਧ ਮੇ ਜਾਇ ਕਯੋ ਨਹੋ ਹਿਲੀਨੇ ॥ ਲਹੈ ਗੀਨਾ
 ਹਿਯ ਹ ਸਿਯਾ ਮਤਾ ਬਦਨ ਤੇ ਆਪ ਹੀ ਹੋਹਿ ਗੇ ਅਧਿਕ ਦੀਨੇ ॥ ੩੫ ॥ ਚੋ
 ਪਈ ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੋ ਤਿਨ ਬਚਨ ਸੁਨਾਈ ॥ ਨਿਜ ਕੀ ਬਤੀਯਾ ਸ
 ਰਬ ਜਤਾਈ ॥ ਕਹਾ ਪਾਨ ਅਬੈ ਇਤ ਕਾਰਿਯੈ ॥ ਹਮਰੈ ਦੇਸ ਚਰਨ ਕੰ
 ਜ ਪਰੀਯੈ ॥ ੩੬ ॥ ਤੇਰੇ ਕਹਾ ਕਹੋਇ ਤ ਕਾਜਾ ॥ ਸਰਬ ਧਰਨ ਤੁਮ ਹੀ ਜ
 ਗਰਾਜਾ ॥ ਯੋਕ ਹਿਕ ਰਿਤਿ ਨ ਪਾਨ ਕਰਾਯੋ ॥ ਲੈਸ ਤਿਹੁ ਰੋਪਾ ਸਿ

ਧਾਇਯੋ॥੩॥।।ਕਰਤਕੂਚਤਿਹਭਯੋਸੁਜੁੰਧਾ॥ਕੋਕਾਬਿਬਰਨਸਕੈਕਰਿ
 ਬੁੰਧਾ॥ਅਪਿਕਜੋਰਦੂਤਨਤਬਪਾਯੋ॥ਪੁਹਮੀਬੀਮਏਕਹੁੰਅਯੋ
 ॥੩੮॥।।ਸਹਸਨਰਿਸਰਤਾਨਿਜਤੀਰਾ॥ਭਾਰਭੂਭਯੋਜੁਪਜਨੁਪੀਗਾ॥
 ਸਸਤੁਅਸਤੁਬਰਖਤਇਹਭੁਤਾ॥ਸਾਵਨਮਨੇਮੇਪਬਖਿਆਤਾ॥੩
 ੯॥।।ਝੁਲਾਣਾਛੰਦਾ॥।।ਮੰਪਿਦਗੀਆਵਕੇਭਯੋਹਨਦਾਰੁਨੰਚਲਤ
 ਹੈਤੁਪਕਸਰਅਸਤੁਭਾਗੀ॥ਭੂਤਮੰਪੇਤਤਹਨਚਤਰਨਾਫਿਰਤਹੈਜੋ
 ਗਨੀਭੋਗਨੀਸੁਰਨਨਗੀ॥ਬਰਤਹੈਜੁਆਨਸਵਧਾਨਜੋਗਿਗਤਿਹੈ
 ਅਸਨਕੀਧਾਰਸਹਕੈਅਗਾਰੀ॥ਭਈਧਾਰੰਨਅਰੰਨਕੇਬਰਨਕੀ
 ਲਈਜਨੁਓਢਇਨਸੁਖਸਾਗੀ॥੪੦॥।।ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥।।ਕੀਯੋਖੇ
 ਲਭਾਗੀ॥ਕੁਮੀਬਿੰਦੁਸਾਗੀ॥ਕਰੈਏਕਨਿੰਦਾ॥ਸੁਦੇਖੀਨਰਿੰਦਾ॥੪੧
 ॥ਜਿਤੇਸਾਵਧਾਨਾ॥ਕਹੈਧੰਨਪ੍ਰਾਨਾ॥ਪ੍ਰਭੁਕਾਜਲਾਗੇ॥ਬਰੇਪੁਰਭ

ਗੋ॥੪੨॥ਇਸੇ ਦਾ ਵਕੇਈ॥ਲਹੈ ਗੋਨ ਸੇਈ॥ਬਚੈਯੋ ਅਲਾਵੈ॥ਅਧੀਜੁ ੩੧੪
 ਧਜਾਵੈ॥੪੩॥ਸਵੈਯਾ॥ ॥ਤੋਲਗਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਬਡੇ ਭੁਟ ਜੁੜ
 ਗਯੋ ਹਨਕੀ ਮਧਧਾਨੀ॥ਲੋਥਲਈ ਤਿਹ ਕੀ ਕਰ ਪੋਰਖ ਜੁੰਧ ਬਡੇ ਕਰ
 ਕੈ ਪਨ ਤਾਨੀ॥ਬੀਰ ਅਨੇ ਕਹਨੇ ਉਨ ਕੈ ਕ ਬਿਕੋਨ ਗਨੈ ਤਿਨ ਕੀ ਸੁਕਹਨ
 ॥ਪਰ ਭਏ ਤ ਬਹੀ ਸਤ ਗਾਮ ਨਿਵਾਰ ਚੰਦੇਰ ਹੇ ਅਗਆਨੀ॥੪੪॥ਰ
 ਸਾਵਲ ਛੰਦਾ॥ ॥ਕਰੁ ਜੇ ਆਨ ਡੇਗਾ ਨ ਦੀਤੀ ਰਘੇਗਾ॥ਰਹੇ ਪਾਰ ਦੇਖ
 ॥ਗਿਰੀ ਬੇਇ ਮੋਖੀ॥੪੫॥ਬਸੇ ਰੈਨ ਸਾਗੀ॥ਨ ਦੀ ਕੇ ਕਨਗੀ॥ਉਦੈ ਅੰ
 ਸਮਾਲੀ॥ਮਿਟੀ ਧੁੰਧ ਕਾਲੀ॥੪੬॥ਕੀਯੋ ਨਾਥ ਪਯਾਨਾ॥ਬਿਸਾਲੀ ਸਿ
 ਧਾਨਾ॥ਜਹਾਂ ਗਵਾਮਾਲਾ॥ਬਸ ਜੋ ਆਨ ਦਾ ਲਾ॥੪੭॥ਵੇਹਗਾ॥ ॥ਇ
 ਹ ਬਿਧ ਸੋ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੁ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਰਖ ਤਿਹ ਗਇ॥ਬੈਸਾਲੀ ਕੇ ਨਗਰ ਯੋ ਮੰ
 ਧਿ ਬਿਰਾਜੈ ਆਇ॥੪੮॥ਝੁਲਣ ਛੰਦਾ॥ ॥ਨਿਰਖ ਕਰਿ ਗਵਕੇ ਪ੍ਰੇ

ਮਭਾਗੀ ਕਛੂ ਬਸੇ ਗੁਰ ਦੇ ਵਤਿ ਹਠੋਰ ਆਂਗੀ॥ ਖਿਲਤੁ ਅਖੇਗ ਇਹ ਸਰ
ਬਗੀ ਦੂਨ ਮੇਵਾਰ ਪੁਨ ਪਾਗ ਸਿਤ ਮੋਜ ਚਾਹੀ॥ ਏਕ ਹੀ ਦਿਵਸ ਬੈਠੋ ਰਕੇ
ਦੇ ਸਮੇਂ ਗਏ ਨਿਜ ਕਰਤ ਸੀ ਕਾਰਤਾਹੀ॥ ਮਿਲ ਜੋ ਵਹਰਾ ਵਹੰ ਜੁਰਤ
ਆਨ ਕਰਿ ਗਏ ਲੈਨਾ ਬਕੋ ਨਗਰ ਮਾਹੀ॥ ੪੬॥ ਰਸਾ ਵਲ ਛੇਦਾ॥

॥ ਜਹਾ ਦੁਆਲਾ ॥ ਬਸ ਜੋ ਦੀਨ ਦੁਆਲਾ ॥ ਪੁਰੀ ਮੈ ਬਥੋ ਗਾ ॥ ਸੁ
ਭੀ ਚਾਰ ਠੋਗਾ ॥ ੪੭॥ ਅਛੀ ਦੇਖ ਜਾਗਾ ॥ ਬਥੋ ਮੇਦੁ ਪਾਗਾ ॥ ਦਿਪੈ ਪੰ
ਬੁਦ ਲੈ ॥ ਮਨੋ ਹੈ ਗਿਮਾ ਲੈ ॥ ੪੮॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ॥ ਨਿਰਖ ਦਯਾ ਨਿ
ਧਾ ਅਦਭੁਤ ਜਾਈ ॥ ਧਮੋ ਨ ਮੁਤਿ ਹਮੇਦੁ ਬਢਾਈ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੜਤਾ
ਕੋ ਭਨਨਾ ਮਾ ॥ ਮਹਾਂ ਪਵਿੰਤ੍ਰ ਆਦਿ ਇਹ ਧਾਮਾ ॥ ੪੯॥ ਪੰਡ ਸੁਤਨ
ਫਿਰ ਕਰਿ ਬਨ ਜਾਗੇ ॥ ਆਨ ਕਰਿ ਯੋਤ ਪੁਇ ਸੀ ਕਨਗੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅ
ਦਿ ਇਤੈ ਤਪੁ ਕਰਾ ॥ ਜਗ ਕਰਨਾ ਮੁਕਲੇ ਸੂਰਧਰਾ ॥ ੫੦॥ ਯੋਕ ਹਿ

ਕਰਪ੍ਰਭਜੁ ਬਰਬਚਾ ॥ ਬਸਜੇ ਬਭੋਰਪੇ ਮਬਰੁਰਚਾ ॥ ਬੋਲਗਵਕਹਤਹੀਪ ੩੧੫
 ਠਯੋ ॥ ਲਏਵਹੀਗੁਬਿਸਾਲਜੁਆਯੋ ॥ ੫੪ ॥ ਆਨਮਿਲਯੋਸਬਹੀਤਬ
 ਰੋਗਾ ॥ ਚਰਨੰਬੁਜਪ੍ਰਭਜੁਕੇਨੇਗਾ ॥ ਬਸਤੁਜਰੂਰਦਯਾਨਿਪਜਨਾ ॥ ਅਗੀ
 ਯਾਲੈਗਿਹਰਾਇਸਿਧਨਾ ॥ ੫੫ ॥ ਸ੍ਰੀਜਤਿਗੁਰਇਤਕਹਿਯੋਮੁਕਾਮਾ ॥
 ਸਿੰਖਸਖਾ ॥ ਆਵਤਉਤਠਾਮਾ ॥ ਸਿਮਤੁਸਤੁਰਹਸਹਸਬਵੰਝੇ ॥ ਗਯੋਦਯਾ
 ਨਿਧਚਲਗਟਪੰਝੇ ॥ ੫੬ ॥ ਕਿਤੁਕਦਿਨਬੀਤੇਜਬਤਹਾ ॥ ਕਵਤਕਭਯੋ
 ਆਨਇਮਾਇਗਾ ॥ ਸਿੰਖਨਆਨਹਜੂਰਉਚਾਗੇ ॥ ਕਲਮੋਟੀਜੋਬੀਚਗਵ
 ਰੇ ॥ ੫੭ ॥ ਆਵਤਸੰਗੁਖੋਸਤਿਨਲੀਨਾ ॥ ਨਿਚਨਕਿਧੈਕਿਰਤਯੋਕੀਨਾ
 ॥ ਯੋਸਿੰਖਨਕਹਿਪ੍ਰਗਇਸੁਨਾਈ ॥ ਮੋਨਰਹੇਸੁਨਕਰਿਬਚਪਾਈ ॥ ੫੮ ॥
 ਤੀਨਚਾਰਦਿਨਅਵਰਬਿਤਾਈ ॥ ਫਿਰਿਸਿਖਨਤਿਮਆਨਸੁਨਾਈ ॥
 ਨਗਰਕਿਧੈਕਲਮੋਟਮੰਝਾਗਾ ॥ ਰਿਪ੍ਰਲੁਟਯੋਸੰਗੁਅਪਾਗਾ ॥ ੫੯ ॥ ਏ

ਕਰਿ ਜਮਾਤਿ ਨ ਕੀਨੀ ਛੋਗੀ॥ ਇਯੋਤਿ ਨ ਕੀਯੋ ਕਾਜ ਬਡ ਘੋਗੀ॥ ਇ
 ਹ ਬਿਧ ਭਾਖਿ ਮੋਨ ਸਿਖ ਠਨੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਨਿਜ ਯੋਸੁ ਕਰਾਨੀ॥ ੬੦॥
 ਏਕ ਦੇਇ ਦਿਨਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਬਿਤਾਈ॥ ਦੈਰ ਨ ਜੀਤੁ ਚਢੇ ਇਮ ਧਾਈ॥ ਸੁਰ
 ਸੁਪੰਤਿ ਜੋਗ ਨਿਜ ਦਲਾ॥ ਅਰਿ ਦੂਖ ਨ ਹਿਤਿ ਚਢ ਬਰ ਬਲਾ॥ ੬੧॥ ਨ
 ਮੁਸਿਕਾਰ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰ ਗਾਯੋ॥ ਅੰਤ ਰਿਭੇ ਦੁਨ ਕਿਸੁ ਜਤਾਯੋ॥ ਬਹੁ ਗਰਭ
 ਈ ਸਰਬ ਹੀ ਧਰਾ॥ ਪਯਾਨ ਨਿਧਾਨ ਜਬੈ ਨਿਜ ਕਰਾ॥ ੬੨॥ ਸੈਯਾ॥

॥ ਛੋਗ ਨਿਜਾਨ ਨ ਕੇਫ ਰੇ ਪੁਨ ਕੈਰਟ ਜੀਤ ਕੀ ਬੇਗ ਸਿਧਾਯੋ॥ ਓਰ
 ਕਿਧੋ ਕਲ ਮੋਟ ਸਜੇ ਦਲ ਪੋਨ ਸਮਾਨਤ ਬੈਨਿ ਜਮਾਯੋ॥ ਲਾਂਘਤ ਪਰ
 ਸਵਾਇਨ ਦੀਨ ਹੀ ਦੇਰ ਕਰੀ॥ ਇਹ ਭੇਦੁ ਜਤਾਯੋ॥ ਲੇਹੁ ਕਹਾਇ ਹਲੁਟੁ
 ਗੀਗਿਰੇ ਪੈ ਚੜ ਕੈ ਪੁਨ ਨ ਦਬ ਜਾਯੋ॥ ੬੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਲਈ ਘੋਰ ਕ
 ਲ ਮੋਟ ਤਬ ਮਾਧਿ ਕਤੁ ਪਕਧਰ ਮਾਗਾ॥ ਪਲ ਕਨ ਲਰੇ ਗਵਾਰ ਦੁਹ ਬਨ

ਜਿਮਭਏਸਥਾਗ॥੬੪॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਗਢਮੈਧਸੇਸਰਬਵਹਜਈ॥੩੧੬
 ॥ਲੁਟੇਨੇਨਗਰੁਨਧੀਰਧਗਈ॥ਘੇਰਦਸੇਦਿਸਯੋਗਢਲਯੋ॥ਤੁਪਕ
 ਬਾਨਬਰਖਤਗਨਭਯੋ॥੬੫॥ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ਕਕੋਤਾਹਿਡੇਗਾ
 ਲੁਟੇਗਾਵਖੇਗਾ॥ਵਹੈਕੋਟਮਾਢੈ॥ਰਹੈਬੀਰਠਾਢੇ॥੬੬॥ਅਗੈਰੈ
 ਨਆਈ॥ਗੁਬਾਰੈਬਨਾਈ॥ਉਲੂਸਮਾਰਬੋਲੈ॥ਨਭੰਤਾਰਡੋਲੈ॥੬੭॥
 ਅਰੰਗੀਤਚੋਗੀ॥ਮਿਲੀਕੀਨਸੋਗੀ॥ਮਨੀਮੈਪਕਾਈ॥ਕਰੋਗਤਹਾਈ॥੬੮
 ॥ਰਤੰਵਾਹਿਕੀਜੈ॥ਸਬੈਓਹਲੀਜੈ॥ਤਿਨੈਯੋਬਿਚਗੀ॥ਤੁਫੰਗੈਸੰਭਾਗੀ
 ॥੬੯॥ਨਿਰਾਜਛੰਦਾ॥ ॥ਤੁਟੰਸੁਡੇਰਮਾਨਕੈ॥ਹਨੈਤੁਫੰਗਸ਼੍ਰਾਨਕੈ॥
 ਸੁਤੀਰਗੋਗਮਾਰਹੀ॥ਨਹੀਮੁਖੰਪੁਕਾਰਹੀ॥੧੦॥ਇਤੈਪ੍ਰਭੂਸੁਬੀਰਜੋ॥ਹ
 ਨੈਤੁਫੰਗਤੀਰਸੋ॥ਕਿਤੇਹਜੂਗਮਾਨਜੂ॥ਇਮੰਕਰੈਬਖਾਨਜੂ॥੧੧॥ਰਜਾ
 ਇਨਾਬਦੀਜੀਯੋ॥ਰਣੰਘਮੰਡਕੀਜੀਯੋ॥ਕਹਾਸੁਭਾਜਜਾਂਹਿਗੋ॥ਤੁਫੰ

ਗਬਾਨਖਾਹਿਗੇ॥੧੨॥ਇਕੋਨਜੀਤਛੋਰਹੈ॥ਨਿਸੰਗਤਾਸਤੋਰਹੈ॥ਕਹਾਂ
 ਜੁਰੈਨਕਾਰਹੈ॥ਤੁਓਇਨੈਬਿਦਾਰਹੈ॥੧੩॥ਕਹੈਬਚੈਨਖਾਲਸੈ॥ਕਿ
 ਪਾਨਿਧਾਨਜਾਲਸੈ॥ਅਬੈਨਿਸਾਨਿਹਾਰਕੈ॥ਰਹੈਸੁਮੋਨਧਾਰਕੈ॥੧
 ੪॥ਸੁਹੇਨਪ੍ਰਾਤਰੀਜੀਯੈ॥ਬਿਥਾਨਕੋਪੁਰੀਜੀਯੈ॥ਬਡੇਸੁਚੁੰਧਪਾਇ
 ਹੈ॥ਕਬਿਦੁਗੀਤਗਾਇਹੈ॥੧੫॥ਸੁਏਆ॥ਯੈਲਖਕੈਤਿਨਕੋਰਨ
 ਦਾਰਨਖਾਲਸੇਆਨਹਜੁਰਜੁਨਾਈ॥ਆਇਸਹੋਇਹਮੈਜੁਕਿਪਾਨਿ
 ਧਜਾਇਕਰੈਉਨਸੰਗਲਗਾਈ॥ਰੈਨਨਿਹਾਰਹਟਯੋਗੁਰਪੂਰਨਨਾਹਿ
 ਸਿਤਾਬਿਕਰੋਸੁਨਭਾਈ॥ਮੋਨਹੋਘਟਕਾਜੁਗਚਾਰਕਪੈਕਰਹੈਮਨ
 ਮੰਧਿਜੁਆਈ॥੧੬॥ਰੈਨਕਿਧੋਸਗਗੀਉਨਦੁਤਨਬਾਨਬੰਦੁਕਚਹੂੰ
 ਦਿਸਮਾਗੀ॥ਗੰਛਕਰੀਸਬਕੀਕਰੁਨਾਨਿਧਨਾਹਿਕਿਸੁਤਨਪਾਇਨਿ
 ਹਾਗੀ॥ਡੋਰਭਯੋਦਿਨਗਾਇਚਢੀਸਜਸਾਜਲਏਅਪਨੇਪਰਵਾਗੀ॥

ਦਿੰਦੁਨਾਦਜੁਸੀਖਘੁਰੈਪੁਨਕੀਸਕਿਪਾਨਿਪਜੀਗਤਿਆਗੀ॥੧੧॥ ੩੧੧

ਭਾਨਨਿਗਾਰਿਕਯੋਭਵਭੂਖਨਬੇਗਕਰੋਗੜਭੂਪਰਹੱਲਾਯੋਸੁ
ਨਕੈਵਹਬੀਰਚਢੇਵਹਦੁਤਦੁਰੇਮਧਜਾਇਸੁਝੱਲਾਘੋਰਲਯੋਗ
ਜੁਜਾਇਚਹੁਦਿਸਹੋਇਪਗੀਤਿਨਮੇਥਰਥੱਲਾਦੋਇਲਕੋਘਟਕਾ
ਗੜਤੀਨਕਫੇਗਫਿਕੋਤਿਨਆਬਿਧਪੱਲਾ॥੧੨॥ਤਰਪਰੇਮਨੁਹਾ
ਰਕਰੈਕਹਰਾਖਲਿਜੈਅਸਕੇਤਦੁਹਾਈ॥ਪ੍ਰਾਨਬਚੈਹਮਰੈਅਬਜੀਵ
ਤਅੰਗਨਬਾਛਤਹੈਗਤਿਕਾਈ॥ਅੱਛਤਜੀਵਨਕਾਰਦਏਅਰਿਛਾਹਿ
ਮਿਦਾਨਕਕੋਗੜਧਾਈ॥ਪੂਰਹਯੋਜਗਯੋਗਰਕੋਜਸੁਜੈਸਕਰੀ
ਪਲਮੇਓਨਪਾਈ॥੧੩॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਮਾਰਕੂਟਕਲਮੋਟਕੋਕੀਨੋ
ਢਾਹਿਮਿਦਾਨਾ॥ਤਾਦਿਨਤੇਪੁਨਸੰਗਕੋਖੋਸਤਕੋਇਨਆਨਾ॥੧੪॥ +

॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਗੁਰਬਿਲਾਸਨਿਗੋਹਕਲਮੋਟਜੁਪਬਰਨਨੰਨਾਮਸ

ਅਰ

+
 ॥ ਦਸਮੇ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤੁ ਮਾਸਤੁ ਸੁਭ ਮਾਸਤੁ ॥ ੧੧ ॥ ॥ ਅਫਜੁ
 ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਫਿਰ ਆਏ ਪੁ
 ਗ ਅਨਦਮੰਤਾਰੀ ॥ ਬਾਂਧੋ ਅਦਭੁਤ ਨਗਰ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਧੁਜਾ ਪਤਾ ਕਾ ਬ
 ਗਰ ਬਜਗਾ ॥ ੧ ॥ ਚਾਰੁ ਪੁਤ੍ਰੇ ਲੀਨੀ ਕੇ ਧਾਮਾ ॥ ਬਿਸੁਕਰ ਮਾਜਨੁ ਰਚੇਤਾ
 ਮਾ ॥ ਕ੍ਰਪਤ ਡਾਗ ਬਾਗ ਫੁਲਵਾਰੀ ॥ ਕਮਲ ਜਮਨੇ ਸੁਕਰਨ ਸੁਧਾਰੀ ॥
 ੨ ॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ॥ ॥ ਬਾਇਤ ਡਾਗ ਸੁਕ੍ਰਪ ਅਨੂਪ ਮਬਾਗ ਲਤਾ ਜੁਤ ਪੁਰਸੁ
 ਏ ॥ ਕੋਕਲ ਕੀਰ ਕਪੋਤ ਸਿਖੀ ਧਨ ਚਾਰਿ ਕਹੈ ਗਨ ਟੇਰ ਲਗਾਏ ॥ ਨੀਰਝ
 ਹੈ ਝਰਨ ਚਤੁਰੋਹਿ ਸੁੰਧ ਪੁਰੰ ਪਰਮਾਨ ਦਭਾਏ ॥ ਮਾਨ ਬਸਮੋ ਕਰੁਣਾ ਨਿ
 ਧਸਾ ਹਿ ਬਚਾਰ ਦਿਨ ਸੁ ਅਖੇਟ ਮਚਾਏ ॥ ੩ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਗਨੇਰਾ ਦਸਿ
 ਤ ਕਹਿ ਰਵਾਰੀ ॥ ਮਾਨੀ ਮਾਨ ਸਬੈ ਸਿਰ ਆਹੀ ॥ ਜੱਹ ਜੱਹ ਪ੍ਰਗਟ ਖਾਲ
 ਸਾਧਾਵੈ ॥ ਬਢਤੀ ਕਹੈ ਲੂਟ ਤਿਹ ਲਿਆਵੈ ॥ ੪ ॥ ਬਿਨੁ ਬਢਤੀ ਕੋ ਕਿਸ

ਨਦੁਖਾਵੈ॥ ਸੋਨਾ ਕਉ ਉਛਾਰਤਾਵੈ॥ ਧਰਮ ਪੁਜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਿਰਵਾਈ॥ ੩੧੮
 ਧਰਮ ਪੁਰੀ ਨਿਰਖਾ ਬਿਸਮਾਈ॥ ੫॥ ਚੋਰ ਜਾ ਰਠ ਗਦਿ ਸਟ ਨਪਰੈ॥
 ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਅਨਦ ਜੁਤ ਫਿਰੈ॥ ਰੈਨ ਦਿਨਾ ਸਿਮਰਨੁ ਗੁਰ ਹੋਈ॥ ਭੂਖਾਨਾ
 ਗਨ ਦਿਖੀ ਅਤ ਕੋਈ॥ ੬॥ ਚੋਰ ਕਰੈ ਪਨ ਕੀ ਰਖਵਾਈ॥ ਕੇਹਰ ਅੰਜਇ
 ਕਪੌਡ ਸਿਧਾਰੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਨੁ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਹੋਈ॥ ਸਦਾ ਅਨਾਹਦ ਕੀ ਰਤ
 ਨ ਹੋਈ॥ ੭॥ ਸੁਰਜ ਸੁਤ ਕੋ ਜੇਤ ਕਤਾਸਾ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤੇ ਭਯੋ ਬਿਨਾਸਾ
 ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਸਤਿਗੁਰ ਅਵਤਾਰੀ॥ ਉਤਰੇ ਸਤ ਵਨ ਦੀ ਕਨਾਰੀ॥ ੮॥ ਕ
 ਰਿਤ ਸੁਚੇਤਾ ਅਤਿ ਮਨ ਭਾਏ॥ ਕਰੁਨਾ ਨਿਧ ਅਤਿ ਮੋਦ ਬਢਾਏ॥ ਤਵਨ
 ਜਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਨ ਪਾਏ॥ ਏਕ ਸਾਧੂ ਕਉ ਦਰਸਨ ਆਏ॥ ੯॥ ਮੁਨੀਸ
 ਮਾਨ ਜਾਸ ਕੋ ਰੂਪਾ॥ ਜਾਨੁ ਕਸਰ ਬਮੁਨ ਨਿਕੋ ਰੂਪਾ॥ ਸੋਹ ਜੁਰ ਦਰਸਨ
 ਜਬ ਆਏ॥ ਕਿਸੁ ਪਰੀ ਕੇ ਪੰਖਿ ਲਿਆਏ॥ ੧੦॥ ਅਗੈ ਧਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਅੰ

ਨੀ॥ ਚਰਚਾ ਕਰਿ ਕਛੁ ਬਚਨ ਬਖਾਨੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸਾਹਿਬ ਕਹਤਿ ਹ
 ਨਾਲਾ॥ ਕਿਯੋ ਰਿਖ ਜੁਤੁ ਮਕਕੋ ਕਸਾਲਾ॥ ੧੧॥ ਤਿਨ ਭਾਖੋ ਪ੍ਰਭ
 ਜੁਭਿਟ ਹੀਨਾ॥ ਦਰਸਦੁ ਸਾਧੂ ਕਰਤ ਕਮੀਨਾ॥ ਤੁਗੁਰ ਜਗਤ ਸੰਤ ਜ
 ਨੁ ਜੀਵਦੁ॥ ਤੁਵਦਰਸਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪੀਵਦੁ॥ ੧੨॥ ਤੁਮਰੇ ਦਰ
 ਸਦੁ ਅਧਿਕ ਸੁਭੇਟਾ॥ ਮੇਟੈ ਤੀਨ ਤਾਪ ਕੀ ਫੇਟਾ॥ ਤੁਮ ਦਰਸਨੁ ਦੇ
 ਵਤ ਨਿਤ ਤਿਨੈ॥ ਅਧਿਕ ਭਾਗ ਜਾ ਕੇ ਜਗ ਗੁਨੈ॥ ੧੩॥ ਤਿਨ ਭਾਖੋ
 ਤੁਮਰੈ ਸਰਕਾ ਜਾ॥ ਮਾਨੇ ਪੰਥਿ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਕੇਤ
 ਕ ਬਚਨ ਉਚਾਰੀ॥ ਭਯੋ ਅਲੋਪ ਸਹੀ ਨਿਘਾਰੀ॥ ੧੪॥ ਪਾਛੈ ਸਰ
 ਬ ਖਾਲ ਸੈ ਪੰਥਾ॥ ਯੋ ਪ੍ਰਛੀ ਗੁਰ ਬਰਤ ਸੰਥਾ॥ ਕਦ ਨ ਜਾਤੁ ਪ੍ਰਭ ਜੁ
 ਏ ਮਾਹੀ॥ ਕਾਤੇ ਮਾਯੋ ਗਯੋ ਕਿਤਰਾ ਹੀ॥ ੧੫॥ ਯਾ ਕੀ ਕਥਾ ਪ੍ਰਗ
 ਟਿ ਕਰ ਸਿਟਾ॥ ਬਰਨਨ ਹਮੇ ਸੁਨਵਹੁਇ ਠਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹੀਇ

ਮੁਨਨਾਰਦੁ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਸੁਤ ਬੁਧ ਬਿਸਾਰਦੁ॥੧੬॥ ਯੈ ਬਚਤਾ ਖਦਯਾ ३੧੯
 ਕੇ ਸਾਗਗਾ ਕਯੋ ਖਾਲ ਸੇ ਬਚਨ ਸੁਨਾਗਗਾਇ ਅਬ ਸਰਬ ਪੰਖ ਲੈਜ
 ਹੋ॥ ਪੁਰਮੇਤੀ ਰਨ ਜਰ ਕਰ ਲਿਆਵੋ॥੧੭॥ ਯੈ ਸੁਨ ਚਲੇ ਬੀਰ ਬਰਧ
 ਈ॥ ਸਰਸੋ ਅਨੇ ਪਰ ਸੁਜਰਾਈ॥ ਫੈਸ ਗਨਿ ਰਖ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰਤਾਰਾ॥
 ਬੀਰਨ ਸੋ ਯੈ ਬਦਨ ਉਚਾਰਾ॥੧੮॥ ਯੈ ਰਨ ਚਰ ਕਰਿ ਠਾਢ ਸੁਹੋਈ॥
 ਆਵਤ ਜਾਤ ਲਖੇ ਸਰਭ ਈ॥ ਮੇਲ ਅਧਿਕ ਕੇਏ ਬਰਬਾਨਾ॥ ਜਿਨ
 ਕਤ ਪਾਵੈ ਆਵਨ ਜਾਨਾ॥੧੯॥ ਯੈ ਕਹਿ ਸਿੰਘ ਸਰਬ ਕਰਿ ਠਾਢੇ॥
 ਕਰਧਨੁ ਪਰੇ ਅਧਿਕ ਬਲ ਗਾਢੇ॥ ਖੈਂਚ ਬਾਣੁ ਦਿਸ ਗਗਨ ਚਲਾ
 ਯੋ॥ ਘਨੁ ਧੁਨ ਕਰਤ ਗੈਨ ਮਗਧਾਯੋ॥੨੦॥ ਪਾਂਚ ਬਾਣ ਮਾਰੇ ਗੁਰਬ
 ਰਾ॥ ਇਹਿ ਬਿਧਿ ਚਰਤੁ ਦਯਾ ਨਿਧ ਕਰਾ॥ ਪੁਰਮੀ ਪਰਸਰਏ ਕਨ ਆ
 ਯੋ॥ ਕੌਤਕ ਨਿਰਖ ਪੰਥੁ ਬਿਸਮਾਯੋ॥੨੧॥ ਏਕੁ ਜਾਮਲ ਗਬੀਰ ਨਿਹ

ਗੀ॥ ਮਿਲੁ ਆਏ ਪਗ ਕੰਜ ਮੰਝਾ ਗੀ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਨਿਰਖ ਕਹਾ ਗੁਰ ਈ ਗਾਂ॥ ਬ
 ਹਨ ਨ ਕਰੈ ਠਉਰ ਭਿਦ ਤੀ ਗਾਂ॥ ੨੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਥਕਾਯੈ ਭ
 ਯਾ ਅਨੇ ਤੀਰ ਸੁਖੀ ਨ॥ ਤਿਨ ਭਾਖੈ ਬਲ ਜਾਉ ਗੁਰ ਜਾਇ ਨ ਪਾਯੈ
 ਚੀਨ॥ ੨੩॥ ਹਸਾਵ ਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਘਨੀਰੇ ਹਸਾ ਗੀ॥ ਗਹੇ ਜੁ ਨਿਹ
 ਗੀ॥ ਤਰੈ ਕੌਨ ਆਯੋ॥ ਨ ਭੀ ਮੇ ਸਿਧ ਯੋ॥ ੨੪॥ ਭਯੋ ਨ ਦੁਮੇ ਸੋ॥ ਬ
 ਰੇ ਮੇਘ ਜੈ ਸੋ॥ ਕਿਤੀ ਦੇਹ ਤੇ ਗੀ॥ ਭਈ ਗਾ ਜਯੋ ਗੀ॥ ੨੫॥ ਤਿਲ ਕਾ ਛੰ
 ਦਾ॥ ॥ ਲਖ ਯੈ ਸੁ ਸਬੈ॥ ਟਿਹ ਆਵ ਤਬੈ॥ ਜਸ ਹੋਇ ਹਜਾ॥ ਕ
 ਰਹੈ ਇਹ ਜਾ॥ ੨੬॥ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਹੀ॥ ਸੁਨ ਲੈ ਹੁਸ ਗੀ॥ ਕਿਹ ਠਾ ਦੁਹਰੇ
 ॥ ਨਹਿ ਜਾਇ ਗਹੇ॥ ੨੭॥ ਅਟਕੇ ਸੁ ਜਗਾਂ॥ ਨਹੀ ਥਾਉ ਤਗਾਂ॥ ਸਭ ਖੈ
 ਲ ਕਹੈ॥ ਮਤੁ ਸਿਕਹਾਯੋ॥ ੨੮॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਕਹੇ ਬਚੀ ਨ ਖਾ
 ਲ ਸੈ॥ ਹਜੁਰ ਤੀਰ ਸਾਲ ਸੈ॥ ਹਮੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਸਾਰਹੈ॥ ਕਰੈ ਕਹਾਉ ਚਾਰਹੈ॥

॥ ੨੮ ॥ ਨਮੋ ਧਿਓਟ ਮਾਸਗੇ ॥ ਨਭੋ ਵਿਸੈ ਨਿਰਾਸਗੇ ॥ ਉਡੀਕਣ ਕਹੇਰ ੩੨੦
 ਗੀ ॥ ਫਿਰੈ ਜੁਮਾਨ ਟੇਰ ਗੀ ॥ ੩੦ ॥ ਪੁਲਾੜ ਗੈਨ ਜਾਨਿਯੈ ॥ ਨਜਾਇ ਭੂਮ
 ਥਾਨਿਯੈ ॥ ਉਡੀਤ ਗੈਨ ਸੋਗਏ ॥ ਕਹਾ ਸੁਜਾਨਿਯੈ ਭਏ ॥ ੩੧ ॥ ਸੁੰਝਾ ॥
 ਫੇਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿ ਧਿਅਪ ਭੁਨ ਬਚ ਬੀਰਨ ਕੋਇ ॥ ਥਾਨ ਸੁਧਾ ਗੀ ॥ ਜੇਕ
 ਛੁਆਵਤ ਹੈ ਮਤ ਭੀਤ ਰਹੈ ॥ ਇਨਿ ਚਿਤ ਕੋਹ ਨਿਰਪਾ ਗੀ ॥ ਸੰਕਰੋ ਜਿਨ
 ਆਪਾ ਵਿਖੈ ਸਭ ਮੋਬਤੀ ॥ ਯਾਧ ਰਿਕੈ ਚਿਤ ਕਾ ਗੀ ॥ ਯੋਸੁ ਨਿਕੈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਬਚ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲੈਤ ਬਖਾਲ ਸਛੋਰ ਉਚਾ ਗੀ ॥ ੩੨ ॥ ਤੀਰਹ ਜੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਦ ਪੰ
 ਕਜ ਕੋਨ ਕੰਬੁ ਪਕ ਹੈ ਸਕ ਹੈ ਸਕ ਜਾਨੀ ॥ ਆਪਾ ਦਿਯਾ ਲਸਿਟਾ ਕਰਿਜ ੦
 ਹਰ ਛੋਰ ਕਹੈ ਸਭ ਕੋਇ ਹਥਾਨੀ ॥ ਅੰਰ ਕੀਨਾ ਹਿਸ ਕੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿ ਪਤਾਖ
 ਸਕੈ ਸੁਅਭੁਤ ਗਿਆਨੀ ॥ ਯੋਸੁ ਨਿਕੈ ਬਿਨਤੀ ਸਤ ਸੰਗਤ ਆਪ ਸਭੈ
 ਬਿਧ ਛੋਰ ਬਖਾਨੀ ॥ ੩੩ ॥ ਵੇਹਗਾ ॥ ॥ ਜਿਹ ਪੰਛੀ ਕੇ ਪਰਲਗੇ ਬਾਨ

ਨਮੋ ਧਿਸੁ ਜਾਨਾ ॥ ਸੋਊ ਪਰਲੋਕ ਨ ਕੋ ਪਖੀ ਹੁਤ ਬਖਾਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਚੋਪਈ
 ॥ ਕਾਨ ਪਿਕਾ ਮਫੇ ਕਸਰ ਸਾਨਾ ॥ ਲੈ ਪਰਉ ਤੋ ਮੋਧਿ ਅਸਮਾਨਾ ॥
 ਜਿਹ ਲੋਕ ਨ ਮੋਧਿ ਪਰਪੰਛ ਨਿਲਾ ॥ ਤੋ ਨੈ ਪੈਰ ਲੈਤ ਸੁਭ ਪਿਲਾ ॥ ੩੫ ॥
 ॥ ਨਿਜ ਦੇਸ ਨ ਮੇਲੈ ਵਹ ਗਯੋ ॥ ਅਵ ਨੀ ਸਰੁ ਨ ਹੀ ਆਵ ਨ ਦਯੋ ॥ ਲੈ
 ਨਿਜ ਇਤਨ ਬੋਝ ਅਪਾਗਾ ॥ ਅਪਨੇ ਮੰਦਰ ਬਸ ਜੋ ਮਝਾਗਾ ॥ ੩੬ ॥ ਭੂਜੀ
 ਗਪੁ ਯਾਤ ਛੈਰਾ ॥ ॥ ਇਸੀ ਭਾਂਤਿ ਪਿਯਾਰੇ ਸਹੀ ਜਾਇ ਲੀਜੈ ॥ ਭੋਨੇ ਭੇਦ
 ਛੋਰਨ ਹੀ ਸੰਕਰੀਜੈ ॥ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨ ਬੰਧੀ ਅਕਾਸੀ ਪਰੀਹੈ ॥ ਅਛੇਦੀ ਅਭੇਦੀ
 ਅਖੇਦੀ ਸਹੀਹੈ ॥ ੩੭ ॥ ਜਹਾਂ ਰੋਗ ਚਿਤਾ ਦੁਖੀ ਸੁਖ ਦੇਈ ॥ ਨਹੀ ਕਾਮ ਕੋ
 ਧੰਜ ਰੋਗ ਸੋਈ ॥ ਸਬੈ ਏਸੁ ਉਚੈ ਗੁਰੂ ਕੀ ਪਰੀਹੈ ॥ ਜਿਤੀ ਸੁਧ ਬਾਣੀ
 ਗੁਰੂ ਕੀ ਕਹੀਹੈ ॥ ੩੮ ॥ ਜਿਕੋ ਸਿੱਖ ਜਾਸੀਤੀ ਤਿਸੈ ਪ੍ਰਮੁਕੈਹੈ ॥ ਲਏ ਆਪ
 ਬਾਣੀ ਪਰ ਕੋ ਸਿਧੈਹੈ ॥ ਜਹਾਂ ਨਾਥ ਮਾਲਾ ਦੇ ਪੈ ਜੇਤ ਭਾਗੀ ॥ ਪੁਰੈਯੋ

ਰਬਾਜੀਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰੀ॥੩੮॥ਸਹਾਸੁਪਦੇਸੰਪ੍ਰਦੇਸੰਤਸਾਧੁ॥ਰਟੈਏਕ ੩੨੧
 ਨਾਮੰਅਲੇਖੰਅਗਾਧੁ॥ਰਿਖੀਚੀਤੁਰੋਕੰਬਸੈਕੋਇਜਾਈ॥ਜਿਸੈਪੁਰ
 ਭਾਗੀਲਿਖੇਲੇਖਆਈ॥੪੦॥ਦੇਹਗਾ॥॥ਦੇਹੀਨਗਗਦਿਯਾਲਕੋਮ
 ਦਭੁਤਬਨੋਨਿਵਾਸਾ॥ਸੁਰਨਗਨਿਜਪਹੁਚੈਨਹੀਨਵਤੇਦਸਮਅਵਾ
 ਸਾ॥੪੧॥ਨੁਗਮਹਲਕੋਸੋਧਕਰਿਗੁਰਬਲਪਸੈਜੁਦਾਸਾ॥ਤਾਸਮਹ
 ਤਮਸੇਲਖੈਜਕੋਸਿਆਮਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੪੨॥ਚੋਪਈ॥॥ਬਾਣੀਗੁਰਗੁਰ
 ਹੈਬਾਣੀ॥ਜਾਮੈਸਤਿਗੁਰਬਸੈਨਿਧਾਣੀ॥ਇਕਾਪਿੰਗਲਨੋਗਿਹਪਾਗ
 ਅਮਾਗੈਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਯਾਗ॥੪੩॥ਆਪੁਮਧਿਜੋਨਿਰਖੋਆਪੁਤ
 ਉਜਾਨੈਯਕੋਪ੍ਰਤਾਪੁ॥ਸੁਹਤਸੰਕੋਚਦਿਬਕਰਿਦਿਸਟਾ॥ਚੀਨੈਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਏਹਸਮਿਸਟਾ॥੪੪॥ਨਾਰਦਮੁਨਿਕੀਕਥਾਮਝਗਾ॥ਇਹਬਿਧਸਾਹਿਬ
 ਕਹਾਉਚਾਗਾ॥ਤੀਰਪੰਖਕੀਕਥਾਬਨਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਦੀਨੋਭੇਦੁਬਤਾਇ॥

੪੫॥ ਆਗੈ ਅਵਰ ਕਥਾ ਸੁਨ ਬੀਗਾ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਖੀ ਸੁਖ ਦਸ ਗੀਗਾਏ
 ਕਬੇਰ ਸਤਿਗੁਰ ਅਵਤਾਰੀ॥ ਬੈਠੇ ਬੈਸੁਖ ਮਹਲ ਮੰਝਾਗੀ॥ ੪੬॥ ਏਕੁ ਸਿੰ
 ਖੁ ਦਰਸਦੁ ਕੋਊ ਆਯੋ॥ ਲਾਲ ਸਿੰਘ ਨਾਮਾ ਸੁਨ ਪਾਯੋ॥ ਪੂਰਬ ਦੇਸ ਜ
 ਵਨ ਕੀ ਵਾਸੀ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੇਵਕੁ ਅਭਿਨਾਸੀ॥ ੪੭॥ ਦਰਸਦੁ ਕ
 ਰਿ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਇ॥ ਬੈਠੇ ਜ ਬੈਠ ਜੂਰਬ ਜਾਇ॥ ਤਾ ਕੀ ਢਾਲ ਨਿਰ
 ਖ ਨੈਕਾ ਜਾ॥ ਲਈ ਖਾਲ ਸੇ ਸੁਖ ਦਸ ਮਾਜਾ॥ ੪੮॥ ਕਰਮੈ ਲੈ ਸਭ ਹੁ
 ਨ ਸਰਾਗੀ॥ ਆਛੀ ਆਛੀ ਬੋਲ ਨਿਬਾਗੀ॥ ਦੀਨ ਬੰਧ ਯੋਗੁ ਰੂਝਿ ਚਰਾ
 ॥ ਆਛੀ ਹੋ ਮਾਠ ਕ ਨਿਰਧਾਰਾ॥ ੪੯॥ ਹਮਰੀ ਏਨਹੀ ਸਿੰਘ ਰਸ ਮਾਨਾ
 ਯਾ ਤੇ ਦੁਹ ਬਰ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਮਾਨਾ॥ ਵਾਕੁ ਛੇਦ ਸਕਤ ਨਹੀ ਗੋਗੀ॥ ਯਾ ਕੋਚੀ
 ਰਕਰੀ ਛਿਦ ਮੇਗੀ॥ ੫੦॥ ਏਹ ਬਿਧ ਬਚਨ ਭਨੈ ਜਬ ਨ ਥੈ॥ ਲਾਲ ਸਿੰਘ
 ਜਰਸ ਕੋ ਨ ਗਾਥੈ॥ ਬੋਲਤੁ ਭਯੋ ਮੇਸ ਬਿਧ ਬਾਨੀ॥ ਮੇਰ ਚਰਮ ਹੋ ਅਕ

ਥਕਹਾਨੀ॥ ੫੧॥ ਜਲਜਪ੍ਰਿਸਟੀਤੀਰਸੁਨਾਇ॥ ਯਾਕੋਛੁਪਛੈਗੀ ੩੨੨
 ਗਪਾਇ॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖਭਾਖੋਸਭਨਸੁਨਾਇ॥ ਗੋਗੀਹੈਨਿਜਬੁਗੈਬਲਾਇ॥
 ੫੨॥ ਤਿਨਭਾਖੋਕੈਸੀਰਿਨਹਈ॥ ਮੋਹਸਿਪਰਤਿਰਸਕੈਨਕੋਈ॥ ਤੁ
 ਰਜਬਾਸਨੀਅਬਨਮੰਗਾਇ॥ ਯਾਮੇਲੀਜੈਅਬੈਲਗਾਇ॥ ੫੩॥
 ਭਲੀਭਲੀਸੁਨਸਭਨਉਚਗੀ॥ ਲਾਲਮ੍ਰਿਗਾਧਿਪਹੁਜਿਯਧਰੀ
 ॥ ਸੁਨੀਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਮੋਸਬਖਾਨੋ॥ ਸੇਦਗਸਮਾਸਚੁਜਿਯਜਾਨੋ॥
 ॥ ੫੪॥ ਭੋਰਭਏਗਹਿਤੁਪਕਚਲੈਗੈ॥ ਤਬਤੋਕਹਕਵਤਕਦਰਸੈਗੈ॥ ਏ
 ਕਹਿਕਾਰਿਸਭਸਦਨਸਿਧਾਰੇ॥ ਲਾਲਹਰਨਪਤਨੈਨਉਘਾਰੇ॥ ੫੫॥
 ਮੋਮਤਿਕਹੈਕਹਾਯਹਭਯੋ॥ ਮੂਰਖਮਤਬੋਲਤਮਮਗਯੋ॥ ਤੁਪਕਜਾ
 ਇਗੀਚਗਮਾਬਿਦਾਗੀ॥ ਪਰਦਾਮੋਰਖੁਲੈਗੋਭਾਗੀ॥ ੫੬॥ ਮੇਕੀਨੋਮੁਖ
 ਦੁਕਹਮੁ॥ ਸ੍ਰੀਅਸਧੁਜਕਹਹੈਮੁਰਸਹਮੁ॥ ਯੋਚਿਤਕਹਿਕੈਨਿਜਤਿ

ਸੁਖੀਗਸਾਰਨਲਹੀਅਯੋਨੁਸਿੰਘਲਲਹੀ॥
 ਤਵੇਹਜੁਗਆਇਯੋ॥

ਦੈ॥ਚਢੈਉਤਾਰਤਗਟੀਯਾਰੀਦੈ॥੫੭॥ਯੋਕਹਿਕੈਸੁਕੜਾਹੁਕਰਾਯੋ॥
 ਸਿੰਗਤਿਜੋਰਗੁਪਤਾਪਿਘਆਯੋ॥ਮੇਰੀਰਹੈਪ੍ਰਭੁਸੰਗਪਤਾ॥ਬਖਸੈ
 ਜਾਨਅਨਕਮਮਖਤਾ॥੫੮॥ਪਾਂਚਸਿੰਘਨਨਿਜਫੇਰਛੁਕਾਊ॥ਜੇਇ
 ਹਠਾਮਬਬਖਸਿਜਾਯਾਊ॥ਲਾਲਸਿੰਘਮੁਕਤਨਕੀਚੋਕੀ॥ਯੋਅ
 ਰਦਾਸਕਰਾਈਗੋਕੀ॥੫੯॥ਗੋਗੀਲਗੈਸਿਪਰਨਹੀਜਾਇ॥ਮੇਰੀ
 ਸਰਮਰਖੇਹਰਿਗਇ॥ਯੋਪ੍ਰਭੁਤੇਚੋਗੀਨਿਸਮੰਧਿ॥ਕਰਿਯੋਚਰਿਤ੍ਰ
 ਲਾਲਸਿੰਘਸੁੰਧਾ॥੬੦॥ਨਿਰਾਜਛੰਦਾ॥ ॥ਬਿਤੀਨਿਸਾਸੁਜਾਨਿ
 ਯੋ॥ਚਢੈਦਿਨੇਸਧਾਨਿਯੋ॥ਪ੍ਰਭੁਸੁਚੇਤਧਾਰਕੈ॥ਸੁਪ੍ਰਜਦੇਵਰਿ
 ਯਾਲਕੈ॥੬੧॥ਦਿਵਾਨਮੰਧਿਅਯੋਯੋ॥ਸੁਸਿੰਘਕੈਸਦਾਇਯੋ॥
 ਬੰਦੁਕਢਾਲਲਿਆਇਯੋ॥ਨਿਸਾਨਮਾਗਧਾਰਕੈ॥ਹਨੇਤੁਫੰਗੁਤੁ
 ਹਕੈ॥੬੨॥ਸੈਯਾ॥ ॥ਕੇਤਕਪੇਂਗਸੁਰਾਖਨਿਸਾਨਹਰਾਬਕਿਯੋ

ਘਨਘੋਖਫੜਾਈ॥ ਮਾਰਕਹਾਇਹਕੇਮਾਪਿਭੀਤਰਦੇਖਤਕੋਤਕਅੰ ੩੨੩
 ਰਬਨਾਈ॥ ਏਕਹੀਨੀਪ੍ਰਿਥਮੇਤਿਨਬੀਰਹਨਹਿਲਗੀਉਨਅੰਰੁਤਰ ०
 ਈ॥ ਸੋਜੁਹਨੀਨਹਿਮਾਪਿਲਗੀਤਿਨਮੈਰਚਲਾਇਭੁਲੇਸਿਸਤਾਈ
 ॥੬੩॥ ਚਉਪਈ॥ ॥ਤੀਨਤੁਫੰਗਹਨੀਤਿਨਜਬੈ॥ ਸੋਇਨਲਗੀ
 ਜਾਇਤਿਹਤਬੈ॥ ਬਹੁਰਪ੍ਰਭੁਮਨਕੋਪਬਢਾਈ॥ ਨਿਜਕਰਧਾਰਭੁਲੇ
 ਸਿਸਤਾਈ॥੬੪॥ ਪੁਨਕਹੁਨਾਨਿਧਾਰਿਬਦਿਸਟਿਕਗਾਨਿਜਉਰਮ
 ਧਿਲਖੋਕਰਮਾਹਿਧਗਾਕਤਨਹੀਲਗੀਦਾਰਤਨਗੋਗੀ॥ ਯੋਨਿਰ
 ਖੀਤਿਹਮਨਕੀਚੋਗੀ॥੬੫॥ ਇਨਜੋਨਿਸਮੈਕਕੋਕੜਾਹਾਸਾਧਸੀ
 ਗਤਿਅਮਰਦਾਸਕਰਾਹਾ॥ ਸੋਨਹੀਲਗਨਦੇਤਹੈਗੋਗੀ॥ ਕਰੈਬਾਤਕੇ
 ਕੋਨਕਰੋਗੀ॥੬੬॥ ਯੋਲਖਹਾਥਬੰਦੁਕਸੁਗੀ॥ ਦਿਖੁਅਬਮੈਮ ०
 ਰਤੁਇਹਸਹੀ॥ ਕਰਿਲੈਅਵਗਹਿਮਾਇਤਭਾਗੀ॥ ਪਲਮੈਯਕੋਦੇਉ

ਬਿਦਾਗੀ॥੬੧॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਜਬੈ ਪ੍ਰਭੂਗਹਤੁ ਪਕਕੋ ਮਾਹਨ ਲਗੇ
 ਬਨਾਇ॥ਲਾਲਸਿੰਘਗੁਰਦੇਵ ਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਨ ਮਾਧਿ ਜਾਇ॥੬੨॥
 ਚੋਪਈ॥ ॥ਪੁਨਮੁਖਸੋਤਿ ਨ ਮੇਸਉ ਚਾਗੀ॥ਤੁਮ ਆਗੈ ਕਿਆ
 ਰਮ ਬਿਚਾਗੀ॥ਸ੍ਰੀਮੁਖਤਾ ਕੋ ਕਹਾ ਸੁਨਾਈ॥ਅਵਗਹਿ ਮਾਇਤ ਕਰਿ
 ਲੈਕਾਈ॥੬੩॥ਰਾਤ ਰਾਤ ਮਹਿ ਕਰਿ ਗੁਰਮਤੋ॥ਫਿਰ ਕੋ ਕੜਾਹੁ ਛਕਾਵ
 ਤਉ ਤੈ॥ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਅਸ ਕੇਤ ਮਨਾਈ॥ਡਰਦਾ ਫਿਰ ਕਿ ਮੁਰੈ ਨ ਸਬਾ
 ਈ॥੭੦॥ਅਬ ਛੇਦਤ ਤੋਰਖ ਲੈਛਾਲਾ॥ਕਰਿ ਲੈਸ ਗਹੈ ਜੋ ਗਨਿਗ
 ਲਾ॥ਲਾਲਸਿੰਘ ਕਹਿ ਬਾਤ ਬਿਚਾਗੀ॥ਮੇ ਪ੍ਰਭਤੁ ਮਹੀ ਗਲ ਨ ਉਚਾਰ
 ॥੭੧॥ਤੁਮ ਕਰਿ ਤੇਜੋ ਛੁਟੈ ਤੁਫੰਗਾ॥ਬੇਧ ਜਾਇ ਕਈ ਧਰਨਿ ਨਿਸੀਗਾ॥
 ਕਈ ਸੁਮੇਰ ਪਬ ਸੇਗਿਗਾ॥ਤੋਰ ਕੋ ਪਕਰਿ ਰਹੈ ਨ ਬਿਗਾ॥੭੨॥ਕਹਾ ਬਾ
 ਪੁਰੀ॥ਇਹ ਜਰਫਾਗਾ ਜਗੀ ਜਗੀ ਹੋਇ ਜਾਇ ਰਵਾਗਾ॥ਯੋ ਕਹਿ ਕੈ ਪਗ

ਗਹਿਪਿਪਿਅਮਾਯੋ॥ ਅਨਕਭੰਤਕਰਿਬਿਨੈਸੁਨਾਯੋ॥ ੧੩॥ ਸ੍ਰੈਯਾ ੩੨੪
 ॥ ਢੀਠਸੁਹੋਇਮੁਝੈਮਤਿਮੰਦਕਰੀਪ੍ਰਭਜੁਬਹੁਮੁਖਤਾਈ॥ ਬੈਨ
 ਪਨੇਉਲਟਾਤਭਨੈਨਹੀਗਮਾਨਗਹੈਮਨਮੰਧਿਬਨਾਈ॥ ਸੇਵਕਹੋਇ
 ਸਰੋਤ੍ਰਕਰੀਯਹਜਾਨਖਤੋਬਖਸੋਅਧਿਕਾਈ॥ ਯੈਸੁਨਕੈਬਿਨਤੀਤਿ
 ਹਕੀਪ੍ਰਭਜੁਬਿਗਸੇਮਨਅਨਦਪਾਈ॥ ੧੪॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਇਹਬਿ
 ਧਸੋਇਹਸੁਖਦਕਹਾਨੀ॥ ਪੁਰਨਭਈਅਵਰਸੁਨਕਾਨੀ॥ ਲੰਖੀਜੀ
 ਗਲੁਜਹਾਂਭਾਦਿਜੈ॥ ਅਦਭੁਤਪਾਵਨਦੇਸਗਾਇੰਜੈ॥ ੧੫॥ ਏਕੁਕਪੁ
 ਹਾਥੋਤਿਹਜਾਟਾ॥ ਤਵਨਦੇਸਕੋਗਾਨਿਯੈਗਾਟਾ॥ ਏਕਅਸੂਗੀਯਾਹਸੋ
 ਮੇਲਾ॥ ਪਠਯੋਹਜੁਰਸੁਜਾਨਅਡੋਲਾ॥ ੧੬॥ ਸੈਨਸਿੰਗਾਹਤਾਸਧਰਨ
 ਮਾ॥ ਪਠਯੋਦਯੋਸਤਿਗੁਰਕੇਧਾਮਾ॥ ਪਹੁਚਯੋਅਨਜਬੈਦਰਬਰਾਸ
 ਭਕਧੁਨਿਰਖਯੋਨਿਰਧਾਗਾ॥ ੧੭॥ ਅਛੈਨੀਕਸਭੈਜਨਭਾਖਾਮਨੇ

ਜਲਪਿਸੁਤਕੈਛੁਬਿਗਾਖਾ॥ਦਲਬਿਡਰਕੇਪਾਸਬੀਧਯੋ॥ਦਾਣਗ
 ਤਬਸਰਬਕਰਾਯੋ॥੧੮॥ਕੇਤਕਕਾਲਬੀਤਜਬਗਯੋ॥ਏਕਦਿਵਸ
 ਕਵਤਕਏਭਯੋ॥ਹੁਕਮੁਕਯੋਕਹੁਣਾਕੈਆਲੈ॥ਬਾਜਸਿੰਗਾਹੁਬੁੰ
 ਧਬਿਸਾਲੈ॥੧੯॥ਕਾਠੀਜੀਨੁਤਾਸਪਯਪਾਵਹੁ॥ਭੂਖਣਚਾਰੁਹਮੇ
 ਲਸਜਾਵਹੁ॥ਕਲਗੀਝਾਲਰਲੂਲਸਿੰਗਾਗਾ॥ਅੰਗਅੰਗਰੁਹੁ
 ਨਿਰਧਾਗ॥੨੦॥ਯੋਤਿਨਾਮਾਛੇਕਰਿਤਈਯਾਗਾ॥ਅਨਹਜੁਰਕਯੋ
 ਸੁਖਲਾਗਾ॥ਆਪਦਯਾਨਿਪਚੜਣਜੁਲਾਗੇ॥ਰਕਾਬਚਰਨਜਬ
 ਦਯੋਅਨੁਗਾਗੇ॥੨੧॥ਘੋਰੇਤਬਨਿਜਕਰੀਸੁਛਾਗਾ॥ਓਛਕੋਗੁਰ
 ਕੇਚੜਣੇਨਗਾ॥ਦਾਹਣਬੁਜਾਪ੍ਰਭੂਕੀਮੁਲਾ॥ਖਾਪਾਜੇਰਕਛੁਕਕਰੀ
 ਸੁਲਾ॥੨੨॥ਫੇਰਸੁਤੋਰਕਿਕਾਣਜੁਆਏ॥ਕਰਤਸੁਚੇਤਾਮੇਦਬਢ
 ਏ॥ਮਾਤਾਕੇਮੇਦਰਜਬਗਏ॥ਮਾਤਾਨਿਰਖਚੀਰਬਚਕਏ॥੨੩॥ਭੂ

ਜਪਰਬਾਂਧੋਨਿਗੁਮਾਲਾ। ਪੁਛੁਛੋਮਾਤਾਪ੍ਰਭਜੁਨਲਾ। ਕਿਹਕਾ ੩੨੫
 ਹਨਬਾਂਧਾਇਹਚੀਗ। ਅਛੋਹੈਸੁਭਅੰਗਸਰੀਗ। ੮੪। ਕਰੁਣਾਨਿ
 ਧਇਹਬਿਧਬਚਰਗ। ਘੋਰੇਚਢਤਜੋਰਅੰਗਪਗ। ਝਟਕਾਲਗ
 ਯੋਬਾਹਮੁਗਮਾਹੀ। ਤਾਂਤੇਬਾਂਧੋਚੀਰਸੁਆਹੀ। ੮੫। ਸੁਨਤਬਚਨ
 ਮਾਤਾਇਹਕੀਨਾ। ਸਰਬਸਮਗਹੀਜੋਰਿਸੁਲੀਨਾ। ਤੇਲਮਾਹਪਿਪ੍ਰ
 ਤਲੋਹਮੰਗਾਇ। ਸੋਨਾਤਿਲਸਤਨਜਮਣਾਇ। ੮੬। ਰਸਾਵਲਛੰ
 ਦਾ। ੧। ਧਰੀਆਨਤਾਹੀ। ਪ੍ਰਭੁਕੇਰਪਹੀ। ਸਬੈਅੰਗਲਾਈ। ਸੁਟ
 ਰੰਬਨਾਈ। ੮੭। ਦਿਜੀਏਕਦੀਨੀ। ਉਨੈਬਾਂਧਲੀਨੀ। ਬਾਂਧੋਪੋਟ
 ਸਾਈ। ਚਲੋਬਿੰਪਧਾਈ। ੮੮। ਅਗੈਦੂਰਚੋਕੀ। ਬਬੇਕੀਸਿਘੋ
 ਕੀ। ਉਨੈਬਿੰਪਹੇਗੀ। ਲਯੋਜਤਘੇਗੀ। ੮੯। ਕਹਾਬਿੰਪਮਨੋ। ਤਿ
 ਨੈਯੋਬਖਨੋ। ਗੁਰੂਸੀਸਸੰਦਾ। ਅਨਯੋਪੋਟਬੰਧਾ। ੯੦। ਦੋਹਰਾ।

ਸਿਹੰਦ ਕੋ ਕੋ ਨਾਮ ਸੁਦ ਲਯੋ ਪਾਲ ਸੈ ਲੂਟਾ ॥ ਰੋਵਤ ਪੀਟਤ ਮਿੰਸੂ ਜੂਚ
 ਲਯੋ ਪਾਛ ਫਿਰ ਹੂਟਾ ॥ ੯੧ ॥ ਮਾਤਾ ਜੀ ਪੁਛੋ ਓ ਨੈ ਕੋ ਆਏ ਇਹ ਹਾਲ
 ॥ ਤਿਨ ਆਗੈ ਬਰਨਨ ਕੀਯੋ ਜੋ ਨਿਜ ਭਯੋ ਖਿਆਲਾ ॥ ੯੨ ॥ ਭੂਜੇ ਗਪੁ
 ਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ਸੁਚੈ ਕੀਦਰੇ ਜੇਹੁ ਤੀ ਸਿੰਘ ਜੇਈ ॥ ਤਿਨੈ ਛੀਨ ਲੀਨੇ ਮੁ
 ਝੈ ਮਾਲ ਸੇਈ ॥ ਪ੍ਰਤਖੰਡ ਮੇਦਾ ਤਿਲਿ ਤੇ ਲੁਸਾਹੇ ॥ ਰਤੀ ਨਾਹਿ ਛਾਡੇ ਸ
 ਬੈਲੈ ਬਿਦਾਹੇ ॥ ੯੩ ॥ ਸੁਨੇ ਬੈਨ ਬਿੰਪੀ ਫਿਪਾ ਸਿਧਾ ਮਾਈ ॥ ਕਰੋ ਕੋ ਪੁਤ
 ਰੇ ਮੁਖੀਯੋ ਸੁਨਾਈ ॥ ਭਲੇ ਸਿੰਘ ਚੈ ਕੀਦਰੇ ਪੈ ਪਠਾਏ ॥ ਨਹੀ ਲਾਜ ਰਖੇ
 ਗਏ ਲੋਗ ਆਏ ॥ ੯੪ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਬਖਾਨ ਕਹਾ ਮਾਤ ਹੋਆ ॥ ਹਮੇ ਭੀ ਜਨ
 ਵੇ ਜਿਤ ਭੇਦ ਆ ॥ ਕਹੀ ਮਾਤ ਦਾਨੀ ਦੇ ਜਖੋ ਸਲੀਨਾ ॥ ਜਿਨੈ ਲੋਗ ਮਾ
 ਨੈ ਇਨੈ ਛੀਨ ਕੀਨਾ ॥ ੯੫ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ॥ ਕਹਾਂ ਮਿੰਸੂ ਤੁਮ ਨੈ ਕਹਾ ਓ ਨੈ ਰ
 ਟੋ ਕਿਹ ਭਾਇ ॥ ਸਗੋ ਭੇਦੁ ਸੁਤ ਵਨ ਕੋ ਕਹ ਗੁਰ ਮੁਝੈ ਸੁਨਾਇ ॥ ੯੬ ॥

ਰੋਪਈ॥ ॥ ਤਿਨ ਯੋਕ ਹੀ ਕਮਲ ਪਗਤੀ ਗਾ॥ ਸੁਨ ਹੁਕਾਨ ਦੇ ਸੁਖ ਦ ੩੨੬
 ਸਗੀ ਗਾ॥ ਜਬ ਹਮ ਦਰਵਾਜੇ ਨਿਜ ਗਏ॥ ਏ ਅਗੈ ਬੋਲਤੁ ਇਮ ਭੁਏ॥ ੯
 ॥ ਕਹਾਂ ਸਿੰਸੁਆਨ ਜੋ ਇਹ ਬਾਧਾ॥ ਹਮ ਕੋ ਸਕਲ ਸੁਨ ਵੇਸਾਂਧਾ॥ ਤਬ
 ਤਾਂ ਸੋਹਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਚਾਹੀ॥ ਸਿਰ ਸੰਦ ਕੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਭਾਹੀ॥ ੧੦॥ ਯੋ ਸੁਨ
 ਪਰੇ ਬੇਗ ਕਰਿ ਹੋਲਾ॥ ਸਭ ਕੀ ਲਈ ਪੈਟ ਗਹਿ ਪੱਲਾ॥ ਛੀਨ ਛਾਨ ਪਨ
 ਦਏ ਨਿਕਾਰੀ॥ ਅਬ ਆਏ ਤੁਮ ਤੀਰ ਸੁਧਾਹੀ॥ ੧੧॥ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਮਾਤਾ
 ਸੋਂ ਕਹੈ॥ ਅਬ ਕਛੁ ਮਾਤਾ ਅਨੇ ਅਹੈ॥ ਅੰਗ ਸਮਗਰੀ ਮਾਤਾ ਲਿਆਈ॥
 ਬਿੰਪਨ ਕੋ ਬਹੁ ਭਾਂਤਾ ਦਿਵਾਈ॥ ੧੨॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿੰਪਨ ਇਮ ਕਹੀ॥ ਅ
 ਬ ਜੋ ਫੇਰ ਪੁਛਹੈ ਸਹੀ॥ ਤੋਯਾ ਬਿਧ ਭਾਖੈ ਉਨ ਸਾਥਾ॥ ਦਨੁ ਦਯੋ ਕਰਿ ਪੁ
 ਰਖ ਬਿਧਾਤਾ॥ ੧੩॥ ਯੋ ਸੁਨ ਚਲੇ ਵਹੈ ਦਿਜ ਧਾਈ॥ ਪਹੁ ਚੇਤ ਵਨ ਦ
 ਰੋਜੇ ਆਈ॥ ਪੁਛੋ ਤਬੈ ਖਾਲ ਸੈਧਾਇ॥ ਉਨ ਅਗੈ ਇਮ ਦਯੋ ਸੁਨ ਇ

॥ १०३ ॥ ਕੈਸੀ ਕਲਪਦਯਾ ਕੇ ਨਿਧਾ ॥ ਗਮ ਕੋ ਦਈ ਸਮਗੀ ਸਿਧਾ ॥ ਤਿਨ
 ਪ੍ਰਿਤ ਕਹਾ ਖਾਲ ਸੇਧਾਇ ॥ ਆਛੇ ਭੁਲਾ ਮਿੰ ਸੁਜਾਇ ॥ १०३ ॥ ਇਹ
 ਬਿਧ ਭਾਖ ਗਏ ਦਿਜ ਧਾਮਾ ॥ ਕਾਕਿ ਜੋ ਚਰਿਤ੍ਰ ਖਾਲ ਸੇਕਾਮਾ ॥ ਜੇਤ ਕਸੈ
 ਜਦਿ ਜਨ ਤੇ ਲਈ ॥ ਕਰ ਭੋਜਨ ਸਭ ਹੀ ਯੈ ਕਈ ॥ १०४ ॥ ਤੋਟ ਕਛੰਦਾ
 ॥ ਪਿਰਤਾ ਦਿਕ ਮਾਹ ਮਿਠਾਨ ਜਿਤਾ ॥ ਵਹ ਪਾਇ ਸੁਲੰਗ ਮੰਧਿ ਲਿ
 ਤਾ ॥ ਪਿਤ ਲੋਹ ਸਿਤੰ ਕਲ ਧੋਤ ਜੁਈ ॥ ਵਹ ਬੇਚ ਬਜਾਹ ਸੁਮੰਧਿ ਲਈ
 १०५ ॥ ਤਿਹ ਕੋ ਮਿਠਾ ਪੀਓ ਮਿਦਾ ਸੁਲਯੋ ॥ ਕਰ ਭੋਜ ਕੜਾ ਹੁਬ ਦਾਇ
 ਯੋ ॥ ਸੁਨ ਸੀਤ ਕਥਾ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ॥ ਇਸ ਖਾਲ ਸਪੰਥ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕਏ
 ॥ १०६ ॥ ਗਰ ਕੋ ਸਿਰਸੰਦ ਕੁਜੇ ਸੁਭਯੋ ॥ ਵਹ ਬਿੰਪਨ ਤੇ ਇਸ ਛੀਨ ਲ
 ਯੋ ॥ ਇਹ ਬੈਨ ਭਨਯੋ ਤਿਨ ਕੋ ਸੁਤ ਬੈ ॥ ਸਿਰਸੰਦ ਕੁ ਮਾਲ ਕੁਪੀ ਬੁਸ ਬੈ
 ॥ १०७ ॥ ਵਹ ਮੰਚੁਤ ਨਾਥ ਮਲੇਖ ਗੁਰੀ ॥ ਜਿਹ ਕੋ ਜਸੁਗਾ ਵਤ ਸੇਸ ਸੁ

ਗੀਕਈਬੀਤਗਏਸੁਕਲੰਪਾਜਿਨੈ॥ਬਿਦਮਾਨਲਖੋਨਹੀਤੋਨਤਿ
 ਨੈ॥੧੦੬॥ਵਹਧਾਗਕਿਪਾਹਮਪੈਸੁਅਯੋ॥ਹਮਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜ
 ਲਯੋ॥ਤਿਹਕੋਸਿਰਸੰਦਕੁਅੰਨਦਯੋ॥ਤਬਖਾਲਸਪੀਥੁਸੁਕੋਨ
 ਭਯੋ॥੧੦੭॥ਸਿਰਸੰਦਕੁਨਹਮਦੇਤਕਿਸੈ॥ਤਮਜਾਨਲਿਜੈਦਿਜ
 ਜੁਸੁਇਸੈ॥ਪੁਨਦਾਨਕਰੈਸਕਲੰਪਾਬਿਧੀ॥ਜਿਹਤੇਸਭਕਰਜਹੋਤ
 ਸਿਧੀ॥੧੦੮॥ਸਿਰਸੰਦਕੁਅੰਮਰਦਾਸਸੁਨੈ॥ਹਮਦੇਵਤਨਹਿਕਿ
 ਸੁਸੁਓਨੈ॥ਇਹਭਾਂਤਕਥਾਯਹਪੁਰਭਈ॥ਅਬਾਮੰਨਪ੍ਰਸੰਗਹਬਾ
 ਤਅਈ॥ਇਕਸਿੰਘਹੁਤੇਪ੍ਰਭਜੂਸੁਤਟੀ॥ਤਿਹਨਾਮੁਜਗਾਹਰਿਜੰਛ
 ਭਟੀ॥੧੦੯॥ਪਗਜੋਗੁਰਕੇਬਰਕੰਜਹੁਤੇ॥ਤਿਹਪ੍ਰੇਮਜਗਾਪ੍ਰਭਜੂਸੁਰ
 ਤੇ॥ਇਹਭਾਂਤਪਰੀਤਅਖੰਡਰਚੀ॥ਦੁਹਮੂਰਤਤੇਜਨੁਏਕਸਚੀ॥੧
 ੧੦॥ਅਲਕੰਜਕਵੀਨਿਸਰਾਟਰਤੀ॥ਇਮਪ੍ਰੇਮਪਗੀਪੁਨਤੋਨਮਤੀ

॥ ਨਿਜ ਸੇਵ ਜਿਤੀ ਪਗ ਨ ਥਾ ਮਹੈ ॥ ਜੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੈ ਬਿਨੁ ਅੰਨ ਕਹੈ ॥ ੧੧੩ ॥
 ॥ ਜੀਭੋ ਜਨ ਚੀਰਨ ਆਸ ਪਹੀ ॥ ਤਨ ਆਲਸ ਨੀਵ ਕਹੀ ਸੁਦਹੀ ॥ ਦਿ
 ਨੈ ਨ ਰਤੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾਂ ॥ ਨਹੀ ਅੰਗੁ ਰਿਖੀ ਸੁਚ ਲੀਤ ਕਹਾਂ ॥ ੧੧੪ ॥ ਇ
 ਹੁ ਤੁਲਿ ਹਾਰ ਸੁਸੇਵ ਹਸੀ ॥ ਨਿਜ ਸੁਦਾਮ ਸੁਹੇਵ ਤਦਾ ਸਬਸੀ ॥ ਜਿਮਨ
 ਗਕਿਧੈ ਪਤ ਪ੍ਰੇਮ ਪਹੀ ॥ ਨਿਜ ਨਾਯਕ ਕੋ ਬਸ ਲੈਤ ਕਹੀ ॥ ੧੧੫ ॥ ਤਿਸੇ
 ਵਕੁ ਸੁਦਾਮ ਸੁਬੰਸਿ ਕਹੈ ॥ ਸੁਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਹਰੈ ॥ ਕਰੁਣਾ ਪ੍ਰਭੁ
 ਬਹੁਤਾ ਸਕਹੈ ॥ ਕਹ ਬੋਕ ਛੁਕਾ ਜਤਿ ਸੈ ਜੁਹਰੈ ॥ ੧੧੬ ॥ ਖਿਜ ਮੰਤ੍ਰ ਸੁਦਾ
 ਰ ਸੁ ਅੰਗ ਜਿਤੇ ॥ ਤਿਹ ਹੇਰ ਸਭੈ ਚਿਤ ਮੰਧਿ ਤਿਤੇ ॥ ਪੁਨਏ ਕਾਨਿਸਾ ਪ੍ਰਭੁ
 ਛਹੁਤੇ ॥ ਇਨ ਅੰਗ ਲਖੋ ਪਰਹੈ ਨ ਸੁਤੇ ॥ ੧੧੭ ॥ ਗਸਾ ਵਲ ਛੰਦਾ ॥
 ਸਬੈ ਜੋਇ ਦਾਸਾ ॥ ਭਨੈ ਬੈਨਤਾ ਸਾ ॥ ਤੁਮੈ ਹੀ ਹੋਗੇ ॥ ਹਮੈ ਕਾਢ ਦਯੋਗੇ ॥
 ੧੧੮ ॥ ਹਮੈ ਪਾਛਤਾ ਹੀ ॥ ਫਿਰੈ ਯੋ ਅਗਾ ਹੀ ॥ ਬਿਨ ਕਾਇ ਬੋਲੈ ॥ ਅਗੈ

ਪਾਛਤੋਲੈ॥ ੧੧੯॥ ਤੁਮਜੈਸਹਈ॥ ਗਏਕੇਤਜੇਈ॥ ਤਿਨੈਯੋਸੁਰਗ ੩੨੮
 ॥ ਕਹੀਤੋਨਲਗਾ॥ ੧੨੦॥ ਨਹੀਸੋਇਬੋਲਾ॥ ਚੁਪਬਤਝੇਲਾ॥ ਗਹੈ०
 ਥਪੱਖਾ॥ ਬੁਲੇਨਾਹਿਰੁੱਖਾ॥ ੧੨੧॥ ਭਲੀਨਬੁਰਾਈ॥ ਤਿਨੈਨਸੁਗ
 ਈ॥ ਸੁਨੀਬਾਤਸਾਗੀ॥ ਫਿਪਾਸਿਧਰਾਮੀ॥ ੧੨੨॥ ਬਿਤੀਜਾਨਰਤੀ॥
 ਭਯੋਫੇਰਪ੍ਰਤੀ॥ ਪਛੰਗਾਇਬਾਨੀ॥ ਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰੇਮਸਾਨੀ॥ ੧੨੩॥ ਦਿਵਾ
 ਨਲਗਾਈ॥ ਬਿਠੋਜੋਸੁਆਈ॥ ਤਬੈਚੀਤਆਯੋ॥ ਸਿਖਸੋਬੁਲਾਯੋ
 ॥ ੧੨੪॥ ਪ੍ਰਭੁਬਾਚਾ॥ ॥ ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦਾ॥ ॥ ਤਬੈਸਾਬਦੁ०
 ਕੇਮਹਾਰਾਜਗਾਈ॥ ਨਿਸਬੋਲਕੋਨਹੁਤੇਜਾਨਸਾਈ॥ ਤਿਨੈਨੀਕਮਦੇ
 ਕਹੈਬੈਨਤੇਈ॥ ਮੁਝੈਸੋਬਖਾਨੇਕਰੋਮੇਸੁਜੇਈ॥ ੧੨੫॥ ਮੁਝੈਆਛਮੰ
 ਦੀਕਿਨੈਨਾਹਿਗਾਈ॥ ਪਗਤੀਰਕਜੀਤਿਨੈਯੋਸੁਨਾਈ॥ ਪੁਨੰਦੀਨਬੀ
 ਧੀਕਹੈਯੋਸੁਕਾਜਾ॥ ਬੁਲੈਦਾਸਸਰੈਅਸੀਬਾਨਸਾਜਾ॥ ੧੨੬॥ ਜਲੈ

ਦੇਇਬਾਟੀਭਰੀਸੋਮੰਗਾਈ॥ਇਕੈਸੈਲਕੰਕੀਪਤਾਸਾਪਵਾਈ॥ਧਰੀ
 ਤੋਨਥਾਨੀਬਿਤੇਜਾਮਦੇਈ॥ਰਟੈਫੇਰਬੈਨਕਿਧੋਮਾਂਗਿਸੋਈ॥੧੨॥
 ਚੋਪਈ॥॥ਪਥਰੀਮੋਰਪਤਾਸੋਜੋਈ॥ਗਹਿਲਿਆਵੇਹਮਰੇਤ
 ਟਸੋਈ॥ਤਬੈਖਾਲਸੇਬਚਨਉਚਾਰਾ॥ਪਦਪੰਕਜਗੁਰਤੀਰਸੁਧਾ॥
 ॥੧੨੮॥ਪਥਰੀਸਾਬਤਾਇਹੈਸੁਥਾਨੀ॥ਭਯੋਪਤਾਸਾਫਰਿਕਰਿਪਾ
 ਨੀ॥ਤਕੋਤੁਰਤਛੁਹਤਜਲਨਾਗਕਿਮਲਭਯੋਪਤਾਸੋਬਾਗ॥੧੨੯
 ॥ਯਹਜੜਪਾਥਰਕਠਨਕਹਾਲਾ॥ਜਲਨਹੀਭਿਦੈਬੀਤਜੁਗਸਾ
 ਲਾ॥ਇਨਕੀਆਦਿਬੀਸਚਲਚਾਲਾ॥ਨਈਨਹੀਸੁਨਦੀਨਦਯ
 ਲਾ॥੧੩੦॥ਯੋਪ੍ਰਭਜੁਓਨਕੇਸੰਗਗਾਈ॥ਤੁਮਹੋਪਾਹਨਮਨਭਿਦ
 ਭਾਈ॥ਰਤੀਪ੍ਰਸੰਗਤੁਮੈਨਹੀਲਾਗਾ॥ਸੰਗਮਹਾਲਰਹੈਜਿਮਕਾਗਾ॥
 ੧੩੧॥ਦੁਹੰਤਰਕੇਜੋਸਿਖਆਵਤਾ॥ਹੋਇਪਤਾਸਾਜਲਹਸਮਾਵਤਾ॥

ਸਾਕਤੁਨਿਸਦਿਨਨਿਕਟਜੁਬਸੈ॥ਤਕੋਕਛੂਪਾਹੁਨਹੀਰਸੈ॥੧੩੨॥ ੩੨੯
 ਜਲਜਸਿਬਾਲਦੇਓਜਲਮਾਹੀ॥ਦਾਦਰਨੀਚਸਿਬਾਰਸੁਖਾਹੀ॥ ੪
 ਨਹੀਜਾਨਰਸਕੋਲਪਰਾਗਾ॥ਕੀਚਸਿਬਾਲਡਾਡਿਰਸਪਾਗਾ॥੧੩
 ੩॥ਕੋਟਕਲਪਪਾਹੁਨਜਲਬਸੈ॥ਤਨਕਨਤਾਸਅੰਗਪੁਨਰਸੈ॥
 ਤਿਮਸਾਕਤਸੰਤਨਕੇਪਾਸਾ॥ਨਿਸਦਿਨਗੁਨਤੇਰਹਤਨਿਰਾਸਾ॥੧੩
 ੪॥ਗੁਨਕੋਤਿਯਾਗਅੰਗਨੇਗਹੈ॥ਦਾਦਰਕਮਲਸਿਬਾਲਨਲਹੈ
 ॥ਗਊਭੈਸਥਨਜੋਕਲਗੀਯੈ॥ਛੀਰਨਗਹੈਰੁਪਰਕੋਪੀਯੈ॥੧੩੫॥
 ਮਧੁਭਾਰਛੰਦਾ॥ ॥ਕਰੁਣਾਨਿਧਨਾ॥ਇਮਚਰਿਤਠਨਾ॥ਖਿਜਮ
 ਤਸੁਦਾਗ॥ਤਾੜੀਅਪਾਗ॥ਵਿਸਦਾਂਤਧਾਗ॥ਅਨਕੰਪ੍ਰਕਾਗ॥੧੩੬॥
 ਆਦਰੁਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ਕਰਿਤਵਨਦਾਸਾ॥ਜਿਹਗੁਰੁਸਹਾਇ॥ਤਿਹਸਰਬੁ
 ਪਾਇ॥੧੩੭॥ਆਗੈਸੁਜਾਨਾ॥ਸੁਨਕਥਾਅਨਾ॥ਜਿਮੁਕਰਾਦੇਵਾਚ

ਰਿਤੀਅਭੇਦਾ॥੧੩੮॥ਤਖਤੀਅਕਾਲਾ॥ਸਾਚੇਵਿਸਾਲਾ॥ਦੇਵਤਦਿ
ਗਾਦਮਦਮੇਦਿਯਾਗ॥੧੩੯॥ਉਚੇਸਥਾਨਾ॥ਜਿਮਗਗਨਭਾਨਾ॥ਤਿ
ਹਬਿੰਪਏਕ॥ਦੁਖਕਹਅਨੇਕਾ॥੧੪੦॥ਕੀਨੀਸੁਦਾਦਾ॥ਬਹੁਭਾਂਡ
ਰਾਦਾ॥ਸੁਨੀਯੈਦਿਯਾਲਾ॥ਮੇਦੁਖਵਿਸਾਲਾ॥੧੪੧॥ਤੋਟਕਛੰਦਾ॥
ਬਿਧਨੇਕਫਰਾਦਕਹੀਜੁਓਨੈ॥ਸੁਨਕਾਨਦਯਾਲਸੁਤਾਸਧਨੈ॥ਨਿ
ਜਸੇਵਕੁਭੇਜਪੁਛਾਸੁਕਹਾ॥ਇਹਕੌਨੁਵਖੀਕਿਹਪੈਸੁਅਗਾ॥੧੪
੨॥ਤਬਕਿਕਹਜਾਇਸੁਖੇਜਲਯੋ॥ਇਹਭਾਂਤਤਿਨੈਦਿਜਭਾਖਦ
ਯੋ॥ਉਸੀਆਰਪੁਰੇਉਰਏਕਵਸੀ॥ਤਿਹਨਾਰਿਮੁਹੀਸੁਪਠਾਨਖਸੀ॥
੧੪੩॥ਹਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ਮੁਝੈਕੌਸੁਮਾਰੀ॥ਲਈਛੀਨਨਗੀ॥
ਪ੍ਰਭੁਕੋਤਕਾਈ॥ਅਯੋਮੇਸੁਧਾਈ॥੧੪੪॥ਤੋਟਕਛੰਦਾ॥ਬਰਸੁ
ਬਕਿਧੌਉਮਹਾਵਧਨੈ॥ਗਨਬੀਰਅਮੀਰਸੁਹਾਵਤਨੈ॥ਮੁਹਟੇਗਸ

ਬੈਵਹ ਦੇਖ ਲਈ॥ ਨਹੀ ਮੋਹ ਸੁਕਾ ਜ ਕਿਨੈ ਸੁਕਏ॥ ੧੪੫॥ ਰਸਾਵਲ ੩੩°
 ਛੰਦਾ॥ ॥ ਕਰੋ ਮੇ ਪਰਾਲਾ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਨਾ ਦਿ ਜਾਲਾ॥ ਨਹੀ ਏਟ ਕਾਨਾ॥
 ਤਜੋ ਮੇ ਪਰਨਾ॥ ੧੪੬॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਅਗੀ॥ ਅਸੀ ਹੋ ਨ ਲਾਗੀ॥ ਜਗੀ
 ਸੈਨ ਛੰਡੀ॥ ਧਰੈ ਹਾਥ ਅੰਡੀ॥ ੧੪੭॥ ਮਲੇ ਛਾਨ ਬੀਸਾ॥ ਕਰੋ ਜੋ ਬਿਧੁ
 ਸਾ॥ ਇਨੈ ਜੁਧ ਸਾਜੀ॥ ਕਰੈ ਦੁਰਬਾਜੀ॥ ੧੪੮॥ ਤਿਨੈ ਪੀਟੋਈ॥ ਘ
 ਨੀ ਬਾਤ ਗੋਈ॥ ਦਯੋਤਾ ਦਿਲਾ ਸਾ॥ ਸੁਨੈ ਹਾਲ ਤਾਸਾ॥ ੧੪੯॥ ਤਟੈ ਸੋ
 ਬਿਠਾਯੋ॥ ਸਬੈ ਭੇਦੁ ਪਾਯੋ॥ ਕਹਾ ਬਿੱਪ ਬੈਨਾ॥ ਧਰੋ ਧੀਰ ਮੇਨਾ॥ ੧੫੦°
 ॥ ਅਈ ਜਾਨ ਨਾਗੀ॥ ਅਰੰ ਕੋ ਬਿਦਾਗੀ॥ ਸੁਨੀ ਮੇ ਸਬਾਨੀ॥ ਤਿਨੈ ਪੀ
 ਰਠਾਨੀ॥ ੧੫੧॥ ਪੁਨੀ ਦੀ ਨ ਬੀਧਾ॥ ਕਰੋ ਯੋ ਸੁਧੰਧਾ॥ ਤਨੀ ਮਾਪ ਜਾ
 ਯੋ॥ ਤਟੈ ਸੋ ਬੁਲਾਯੋ॥ ੧੫੨॥ ਚੁੱਪਈ॥ ॥ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਯੋ
 ਬੁਲਾਈ॥ ਪਗ ਪੱਲ ਵਤ ਵਾਅਯੋ ਸੁਧਾਈ॥ ਕਰਮ ਹਿਗ ਹਿਧ ਨੁਦਤਿ

ਯਪੁਨਬਾਨਾ ਕਸੀਹੁਤੀਜਨੁਕਮਗਨਿਧਾਨਾ॥੧੫੩॥ ਅਰੁਨਦਿਪਤ
 ਪਗਮਹਿਪਗੜਾਨਾ॥ ਅਰੁਨਦੁਸਾਲੇਨਿਰਖਤਨਨਾ॥ ਅਰੁਨਸੀਸਰ
 ਜਤਦਸਤਾਗਾ॥ ਲਾਲੈਕੁਰਤੀਦਿਪਤਦਿਦਾਗਾ॥੧੫੪॥ ਅਰੁਨਜੇਤ
 ਅਸਤਕਇਮਸੇਹੈ॥ ਜਿਹਸਮਅੰਧਪਨਹੀਕੋਹੈ॥ ਸਸਿਅਨੰਗਉ
 ਪਮਾਜੇਦਈਯੈ॥ ਅਧਿਕਲਜਮਨਮੇਮਰਜਈਯੈ॥੧੫੫॥ ਗੁਰਤ
 ਲਪੀਵਹਿਦੇਹਿਬਿਗੀਨਾ॥ ਮੋਗੁਰਸੁਤਛਬਿਅਧਿਕਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ਕ੍ਰਮ
 ਰਕੀਰਖੰਜਨਪਿਕਮੀਨਾ॥ ਕੇਹਰਕਰੀਕਧੋਤਅਧੀਨਾ॥੧੫੬॥ ਸਵੈ
 ਯਾ॥ ॥ ਪੰਕਜਕੀਉਪਮਾਪਦੁਹਾਬਨਜੋਦਿਜਿਯੈਇਨਕੋਨਿਰਧ
 ਗੀ॥ ਤੋਪੁਨਤੁੰਛਬਿਚਾਹਰਿਦੈਮਧਿਨਹਿਪੁਜੈਇਨਜੇਤਸੁਧਾਗੀ॥ ਨੀ
 ਗਬਿਨਮੁਰਝੈਪਲਭੀਤਰਕੰਟਕਜਾਲਭਰੇਤਨਭਾਗੀ॥ ਦੈਗੁਰਜਾਨਿਜ
 ਮੰਚੁਤਅੰਗਸੁਰੂਪਅਨੂਪਅਨਹਦਚਾਗੀ॥੧੫੭॥ ਪੁਰਨਅੰਗ

ਵਿਖੇ ਪਗਮਾਨਿਧਸੀਤ ਨਕਾਜਮ ਹੀ ਬਪਧਗੇ। ਦੀਨ ਸੁਸਾਹ ਅਲਾਹ ੩੩੧
 ਫਿਪਾਨਿਧਿਦਾਸਨ ਕੋ ਸੁਹਰੂਖ ਨਿਹਾਗੈ। ਪੁਰਤ ਹੈ ਮਨਸਾ ਸਭ ਕੀ ਨਿਜ
 ਧਾਗਮਨ ਚਲਦਾ ਸਬਿਹਾਗੈ। ਸੋਭ ਅਨੂਪ ਅਪਾਰਧਰੈ ਤਨ ਅਨਢ
 ਘੋਗੁਰੂ ਪੁਰਦਿਦਾਗੈ। ੧੫੮। ਤੀਰਥਿਠਾਇ ਪ੍ਰਭੂ ਪਗਪੰਕਜ ਭੇਦ ਕਹੈ
 ਸਭੁ ਹੀ ਸਮਝਾਈ। ਮਾਰਗ ਮੇ ਅਟਕੇ ਜਿਨ ਆਵਤ ਜਾਤ ਸੁਨੇ ਚਿਤ ਪ੍ਰੇਮ
 ਲਗਾਈ। ਘੋਰ ਸਬੈ ਨਗਰੀ ਵਹਦੁ ਤਨ ਮਾਰਗ ਹੋ ਅਰਿ ਕੋ ਪੁਨਜਾਈ
 ॥ ਲੈਹ ਮਰੇਤ ਆਵਹੁ ਬੇਗ ਪਠਾਣ ਸਮੇਤ ਸੁਨਾਰਿ ਬਨਾਈ। ੧੫੯। ਲੈ
 ਕਰਿ ਬੀਰਨ ਸੰਗ ਚਢ੍ਹੇ ਪੁਨਸਿੰਘ ਅਜੀਤ ਕਿਧੈ ਬਲਧਾਨੀ। ਸਾਥ
 ਲਯੋ ਅਪਨੇ ਦਿਜ ਨਾਇਕੁ ਜਾਸ ਤਿਯਾਹਿਤ ਕੀ ਸਪਿਯਾਨੀ। ਰੈਨ ਗਏ
 ਚਲਿ ਕੈ ਮਧਿ ਮਾਰਗ ਪ੍ਰਤ ਭਏ ਸੁਪੁਜੇ ਪੁਗਆਨੀ। ਘੋਰ ਸੁਗੰਭਿ ਲੁਟੇ
 ਪਲਭੀ ਤਰਖਾਨ ਗਯੋ ਦਿਜ ਨਾਹਿ ਛਡਾਨੀ। ੧੬੦। ਨਾਰਿ ਸਮੇਤ ਪਠਨ

ਲਯੋਗਹਿ ਅਨਕਿਸੂਨ ਹੀ ਹਾਥ ਉਠਾਯੋ ॥ ਤਾਸਤ ਬੀਰਮ ਲੇਛ ਦੁਰੇ
 ਕਿਤ ਦੀਨ ਨ ਮਾਨ ਸੁਚੀਰ ਫਿਰਾਯੋ ॥ ਲੈਤਿ ਨ ਕੋ ਮਧਿ ਪੈਂਡ ਪਰੇ ਭਟਾਅ ॥
 ਨਹ ਜੂਰ ਪਤੰਛ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ਹੋਤ ਜਕਾਰ ਮਜੀਤ ਭਯੋ ਸਿੰਘ ਛੀਰ ਸ
 ਮਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ਜਸੁ ਛਾਯੋ ॥ ੧੬੧ ॥ ਨਾਰਿ ਦਈ ਦਿਜ ਕੋ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਅਦਰਸੈ
 ਨਿਜ ਤੀਰ ਬਿਠਾਈ ॥ ਤੀਰ ਨ ਛੇਦ ਪਠਨ ਕ ਕੋ ਸਿਰ ਤੇ ਲੁਪਵਾਇ ਸਬੈ
 ਸੁਰਿਖਾਈ ॥ ਸਾਚੁ ਅਦਾਲਤ ਕੈ ਭਵ ਭੂਖਨ ਦੁਖਨ ਦੁਰ ਕਰੈ ਅਗਾਈ
 ॥ ਤਾਂ ਦਿਨ ਤੇ ਗੁਰ ਕੋ ਜਸੁ ਪਾਵਨ ਗਾਵਤ ਹੈ ਕਾ ਬਿਬਿਦ ਬਨਾਈ ॥ ੧੬੨
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਤਪਤ ਤੇ ਲੁਸਿਰ ਡਾਰ ਕਰਿ ਤੀਰ ਨ ਛੇਦ ਕਰਾਇ ॥ ਸਰਬ
 ਜਗਤ ਕੇ ਨਿਰਖ ਤੇ ਮਾਕੋ ਨੀਚ ਬਜਾਇ ॥ ੧੬੩ ॥ ਤਿਯਾ ਦਈ ਦਿਜ ਤੋ
 ਨ ਕੋ ਦੁਸਟ ਹਨ ਏਤੁ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਕੋ ਜਗਤ ਮੇਰੇ ਮਾਧਿਕ ਜ
 ਸੁਛਾਇ ॥ ੧੬੪ ॥ ਨਾਰ ਦਲਾਲ ਮਿਰਗੋ ਸਕੀਯੋ ਗਾਬਿੰਧੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਏ

ਤੀਕਥਾ ਪੁਰਨ ਕਰੀਏ ਮਧਿਧਿਯਾਇ ਬਨਾਇ ॥੧੬੫॥ ॥ ਇਤਿਸ੍ਰੀ ੩੩੨
 ਗੁਰਬਿਲਾਸ ਸਾਖੀ ਚਾਰ ਚਰਿਤ ਬਰਨਨ ਨਾਮਥੀ ਯਿਸ ਮੋਧਿਯਾਇ ਸ
 ਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੧੮॥ ॥ ਅਫਜੂ ॥ ॥ ਚੌਪਈ ॥
 ਇਹ ਬਿਧ ਸੋ ਨਿਜ ਚਰਿਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਚੁਨ ਚੁਨ ਭਨੀਯੈ ਹੋਤੁ ਪਸਾਰਾ ॥
 ਤਾਂ ਤੇਜ ਥਾ ਮੰਤਿ ਇਨ ਦਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੀ ਗੁਰ ਕਥਾ ਬਿਲਾਸਾ ॥੧॥ ਅ
 ਨਿਕ ਜੁਧ ਮਾਨ ਦੁਪੁਰ ਭਾਗੀ ॥ ਦੇਇਨ ਸੇਵ ਕਰੈ ਸੁਧਾਗੀ ॥ ਪਛੈ ਕਹ
 ਏਕ ਅੰਗ ਕਹੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦ ਲਹੈ ॥੨॥ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਬੀ
 ਤਤੁ ਇਮ ਭਯੋ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰਨ ਕੋ ਜਗ ਜਸੁ ਛਯੋ ॥ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸ ਅਦੇਸ ਸਿ
 ਧਾਯੋ ॥ ਧਰਨਿ ਗਗਨ ਮੇਜਿਤ ਕਿਤ ਭਯੋ ॥੩॥ ਰਾਜ ਜੋਗ ਜੁਤਤ ਖਤ ਬਿ
 ਰਾਜੈ ॥ ਜਾਕੋ ਨਿਰਖ ਜਰਤ ਜਗ ਰਾਜੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਜਸੁ ਲਖ ਅਨਲਾਸ ਮ
 ਨਾ ॥ ਜਹਤ ਹਜਰਤ ਗਵਾ ਅਰੁ ਰਾਨਾ ॥੪॥ ਗੁਰ ਕੇ ਦਲ ਜਹਤ ਹਚ ਲਿਜਾ

ਗੀ॥ ਬਢਤੀ ਕਰੈ ਤਿ ਸੈ ਗਹਿ ਘਾਂਗੀ॥ ਖਤਾ ਬਿਨ ਕਿਸ ਕੋ ਨਹੀ ਹਰੈ॥
 ਸਤੁ ਜਨ ਕੀ ਰਛਾ ਨਿਜ ਕਰੈ॥ ੫॥ ਹੈ ਅਜ ਭੇਟ ਛੀ ਰਜੇ ਦੇਹੀ॥ ਤੋ ਕੋ ਬ
 ਖਸ ਖਾਲ ਸਾਲੇਹੀ॥ ਕਰੈ ਬਿਲੀ ਬੁਭੇਟ ਨਹੀ ਮਾਨੈ॥ ਤੋ ਕੋ ਹਨੈ ਤੇ ਗਧ
 ਨੁ ਬਾਨੈ॥ ੬॥ ਸਦੈ ਯਾ॥ ॥ ਕੇਤ ਕਕਾਲੁ ਬਿਤੋ ਇਨ ਭਾਂਤ ਨ ਰਾਵ ਜੁਰੇ
 ਮਿਲਿ ਬਾਤ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਰਾਜੁ ਗਯੋ ਬਰਬੀਰ ਮਰੇ ਪਤ ਸਾਹਨ ਕੀ ਪੁਤ
 ਲਗਾਰੀ॥ ਹੈ ਨਦਿਨ ਬਢਤੋ ਸੁਗਯੋ ਜਿ ਮਏ ਕਮ ਕੋ ਬਰਚੰਦ ਨਿਹ
 ਗੀ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸਭੈ ਸੁਭਿ ਪਾਵ ਕਰੈ ਜਿ ਮਧਾ ਮਰਹੈ ਗਿਰ ਕੀ ਮਾਧਿਧਾਰੀ॥ ੧
 ॥ ਜੋ ਪੁਨ ਜੋਗ ਸਭੈ ਲਹਿਯੈ ਦਲ ਤੋ ਨਹੀ ਜੀਤ ਸੁ ਦੇਗੁ ਭੁਜਾਈ॥ ਜੋ ਨਿ
 ਜ ਬੈਠ ਰਹੈ ਪਰਮੇਤ ਬਛੀ ਨਤ ਹੋਯ ਹਤੀ ਠਕੁਰਾਈ॥ ਜੋ ਪੁਨ ਜਾਇ ਮਿ
 ਲੈ ਉਤਹੀ ਨਹੀ ਲਾਜ ਰਹੈ ਮੁਖ ਲਾਗਤ ਸਿਜਾਈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸੁ ਸਾਹ ਪੈ ਫੇਰ
 ਲੈ ਨਿਜ ਲਿਖਾਵਹੁ ਤਾ ਕਹ ਮਾਪ ਚਢਾਈ॥ ੮॥ ਯੋ ਸੁ ਬਿਚਾਰ ਸਭੈ ਹੀ

ਹਨਾਇਕ ਆਪ ਚਲੇ ਕਿਨ ਦੂਤ ਪਠਾਏ। ਕੇਤ ਕਕਾਲ ਤਬੈ ਚਲਿ ਕੈਪੁ ३੩੩
 ਨਸਾਹ ਦਿਲੀ ਸਰਤੀ ਗਸਿਧਾਏ। ਫਾਹਤ ਚੀਰ ਪੁਕਾਰਤੁ ਆਹਤੁ ਦੀਨਨ
 ਜੋ ਸਭ ਹੀ ਪਿਪਿ ਆਏ। ਸਾਹ ਨਿਹਾਰ ਦਸਾਉ ਨ ਕੀਮਨ ਦੁੱਖ ਤਬੈ
 ਤਿਨ ਧੀਰ ਧਰਾਏ। ੯। ਸਾਹ ਨਿਹਾਰ ਦਸਾਉ ਨ ਕੀਇ ਹਭਾਂਤ ਕਯੋਤੁ ਮ
 ਕਾਮ ਕਰੋਗੇ। ਜੇਹ ਸਭੈ ਪੁਜਨੀ ਗਿਰ ਕੀਪੁ ਨ ਜਾਇ ਕੈਤਾ ਹੀ ਕੇ ਸੰਗਲ
 ਰੋਗੇ। ਆਇ ਸੁਹੈ ਤੁਮ ਕੋਹ ਮਹੀਤੁ ਮਘੇ ਹਸਭੈ ਤਿਹ ਗਿਰ ਦਪਰੋਗੇ। ਮੇਮ
 ਨ ਚਿਤ ਯਹੈ ਨਿਸਬਾ ਸੁਗਮਾਹਤ ਹੋਤਿ ਹਨਾਹਿ ਰੋਗੇ। ੧੦। ਯਾ ਬਿਧਿ
 ਜਬ ਸਾਹ ਕਯੋਤ ਬਹੈ ਇਨ ਕੇਤੁ ਨ ਮੇਜਿਯ ਆਯੋ। ਗਾਇ ਮਲੇਛ ਦੁ
 ਹੀ ਮਿਲਿ ਦੂਤਨ ਪਾਪੁ ਬਡੇ ਮਨ ਮੰਧਿ ਪਕਾਯੋ। ਸਦਾ ਸੁਕਲੀ ਕੁਲਗੀ
 ਜਿਹ ਤੇ ਕੁਲ ਭੀਤ ਗਸੈ ਇਨ ਨੀਚਨ ਬਯੋਤ ਬਨਾਯੋ। ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਪ੍ਰੰਤ ਗਰੈਸਿ
 ਮਬੀਸ ਵਹੈ ਇਨ ਆਹਿ ਕਲੀ ਕੁਲ ਗਾਯੋ। ੧੧। ਦੋਹਰਾ। ॥ ਲਿਖਕ ०

ਗਦਤਬਤੁਰਕਨੈਦਏਤਵਨਕੇਹਾਥਾ॥ਕਹਯੋਤਹੰਤੁਮਜਾਇਕੈਲੀਜ
 ਹੁਸੁਬੇਸਾਥਾ॥੧੨॥ਬਿਦਾਭਏਇਹਭਾਂਤਏਉਤਸੰਗਤਿਸੁਨਪਾਇ॥
 ਸਰਬਭੇਦੁਤਾਨਕੋਲਿਖਇਤਦਯੋਪਠਾਇ॥੧੩॥ਅਕਿੰਲਾ॥
 ਸਰਬਸਹਰਕੀਸੰਗਤਿਹੈਇਕਥਾਨਜੀ॥ਗੁਪਤਕਥਾਕਗਲਿਖੀਹ
 ਜੁਗਨਿਧਾਨਜੀ॥ਏਕਸਿੰਘਕੇਕਰਮੇਦਈਬਨਾਇਕੈ॥ਹੋਯਾਬਿਧ
 ਤਾਮੇਭੇਦਸੁਦਯੋਜਤਾਇਕੈ॥੧੪॥ਸਵੈਯਾ॥ਪੌਨਜਨੀਗਧਿਤ
 ਤਕਿਧੋਨਿਜਲੋਗਬਖਾਨਤਹੈਂਜਗਜਾਂਹੀ॥ਆਪਪ੍ਰਤਾਪੁਨਿਹਰਜ
 ਕੋਵਹਭਾਂਤਅਨੇਕਸੁਨਯੋਮਨਮਾਂਹੀ॥ਆਨਪੁਕਾਰਕਰੀਸੁਮਲੇਛ
 ਪੈਵਾਰਕਿਧੋਜਿਹਪਾਰੂਨਨਾਹੀ॥ਪਾਪੁਗਨਯੋਇਨਹੁਮਨਭੀਤਗਤੇ
 ਪ੍ਰਭੂਕਛੁਹੈਨਦੁਰਾਹੀ॥੧੫॥ਯਾਬਿਧਭੇਦੁਅਪਗਲਿਖਾਉਨਦੈਨ
 ਹਹਾਬਹਜੁਰਪਠਾਯੋ॥ਆਨਦਈਪਤੀਯਾਗੁਰਕੋਸਬਚੀਨਤਬਾ

ਤਸੁ ਮੇਦ ਬਢਾਯੋ॥ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਸੁਚੇਤ ਭਏ ਇਤ ਦੁਤਨ ਆਉਤ ਪੁਮ
 ਮਚਾਯੋ॥ ਦੇਸਨ ਦੇਸ ਪਠੈ ਕਰਮਾਨ ਸਸੈਨ ਸਬੈ ਨਿਜ ਤੀਰ ਬੁਲਾਯੋ
 ॥੧੬॥ (ਦੋਹਰਾ) ॥ ਸਭ ਰਾਜਨ ਗਿਹ ਆਨ ਕਰਿ ਕੀਨੇ ਇਹੀ ਉਪਾ
 ਇ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਪਠਿ ਪੰਡਿਕਾ ਲੀਨੇ ਨਿਪਤ ਬੁਲਾਇ॥੧੭॥ ਚੌਪਈ॥
 ॥ ਗੁਰਿ ਯੇਰ ਜਸ ਵਾਰ ਸੁਜਾਨਹਾ॥ ਜੀਮੂਲਾ ਗਕਟੇ ਚਪਛਾਨਹਾ॥ ਪੁ
 ਗੀਯਾ ਨੂਰ ਚੰਦੇ ਸੂਰਾ ਆਯੋ॥ ਗਿਰ ਕੀਸੈ ਨਾ ਅਧਿਕ ਲਿਆਯੋ॥੧੮॥
 ਕੈਠੁਲ ਕੁਲੁ ਭਟਿਤ ਸੁਆਵਤਾ॥ ਮੰਡਿ ਸਪਤੀ ਬਿਸਹਰ ਸਿਧਾਵਤਾ॥
 ਸਿਰੀਨ ਗਰਤੇ ਆਦਿ ਸੂਰਾ ਜੋ॥ ਆਏ ਤਲੇ ਬਜਾਵਤ ਬਾਜੋ॥੧੯॥ (ਦੋ
 ਹਰਾ) ॥ ਸੀਰਿ ਦਮਾਦਿ ਲਹੈ ਰਕੇ ਸੁਬੇ ਸਰਬ ਬੁਲਾਇ॥ ਅਧਿਕ
 ਕੋਪੁ ਮਹਾਰਾਜ ਪਰਏ ਆਏ ਕਰਿ ਧਾਇ॥੨੦॥ ਸਵੈਯਾ॥ ॥ ਵੈਓ ਤਕੇ
 ਪਸੁਯਾ ਬਿਧਮਾ ਵਤ ਜੋਰ ਕਿਧੈ ਦਲ ਕੀ ਬਲ ਪਾਨੀ॥ ਦੀਨ ਦਯਾਲ

੩੩੪

ਕਬਾਸੁ ਇਤੈ ਸਨ ਤੇ ਹਿ ਕਹੈ ਸੁ ਅਕੁ ਬਕਹਾਨੀ॥ ਮੇਲ ਬਡੈ ਕਰਿ ਕੈ ਰਿਤ
 ਫਗਨ ਸੰਗ ਤੈ ਹੋਤਾ ਬਿਦਾਸੁ ਨਿਧਾਨੀ॥ ਪਾਗ ਬੰਧਾਇ ਦਏ ਸਿਰ ਪਾਇ
 ਨਹੈ ਤੁ ਬਿਦਾਇ ਕਾ ਆਵਤ ਜਾਨੀ॥ ੨੧॥ ਯੈ ਬਤੀਯਾ ਸੁ ਨਿਕੈ ਕਰੁਨ
 ਨਿਧਯਾ ਬਿਧ ਸੋ ਪੁਨ ਕਾਰਜ ਕੀਨੇ॥ ਸਿੱਖ ਸਖਾਧਰੀ ਯਾਹ ਬੀਯਰ
 ਨਰਾਖ ਸਭੈ ਨਿਜ ਤੀਰ ਸੁਲੀਨੇ॥ ਕੇਤ ਕਰੇ ਜੁਛਿ ਮਾਹਿ ਦਈ ਕਰਿ ਕੇ
 ਤਨ ਭਾਵ ਨਿਮੈ ਚਿਤ ਦੀਨੇ॥ ਜੁਝਹਿ ਗੇ ਪਗ ਸੀ ਗੁਰ ਭੀ ਤਰਯਾ ਸਮ
 ਆਹਨ ਯੈ ਮਨ ਚੀਨੇ॥ ੨੨॥ ਚੈ ਪਈ॥ ॥ ਕੇਤ ਕਾ ਅਨਹ ਜੁਗਮ
 ਝਗਾ ਕਰੇ ਕਿਸੀ ਯਾ ਚੀਰ ਸੁ ਪਾਗਾ॥ ਕਿਸੁ ਤਿਲੈ ਨ ਅਹੁਨ ਬਲਏ
 ॥ ਸਾਮੁ ਹਿ ਜੁਪ ਜੁਝਨੇ ਚਾਏ॥ ੨੩॥ ਕਿਨ ਦੂਕਹਾ ਜਗਤ ਸੁਖ ਭੈਯਾ॥
 ਚਾਹਿ ਦਿਨ ਰਟ ਤਗੁਨ ਗੈਯਾ॥ ਤਤੇ ਸਫਲ ਪੁਨ ਕਰਿ ਲੀਜੈ॥ ਗੁਰ
 ਪੁਰਨ ਕਾਰਜ ਹਿਤ ਦੀਜੈ॥ ੨੪॥ ਯੈ ਕਹਿ ਮਾਮਰ ਦਾਸ ਕਰਾਵੈ॥ ਅ

ਪਨੀਅਪਨੀਮਿਸਲਸੁਜਾਵੈ॥ ਜਹਜਹਦਏਮੋਰਚੇਦਿਯਲਾ॥ ਤਿ ੩੩੫
 ਹਤਿਹਭਏਠਾਢਗਹਿਭਾਲਾ॥ ੨੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ॥ ਆਏਹੈਂਦੁਤਕੀ
 ਧੋਕਈਲੰਛਕਸੈਯਦਮੀਰਪਠਨਚਗੰਤੇ॥ ਕਾਬਲਮੇਸੁਪਿਸੈਰਜਿ
 ਨੈਗਿਹਚਾਕਰਹੈਂਸੁਤਬਾਬਰਨੰਤੇ॥ ਗੁਜਰਮੋਇਤਰੀਘੜਕੇਤਕਅ ੦
 ਵਤਹੈਂਕਰਿਕੈਮਨਮੰਤੇ॥ ਕਾਲਜਮੰਨਸੁਜੋਘਨਸਮਾਮਪੈਤੋਇਨ
 ਨੀਚਨਕੀਨਅਗੰਤੇ॥ ੨੬॥ ਤਾਰਗਨੈਨਭਕੇਨਰਚਾਤੁਰਮੇਘਸੁਬੂ
 ਦਬਨੰਦਲਜੇਈ॥ ਹੋਤਸੁਮਾਹਇਨੋਸਭਕੀਜਤਤਾਰਬਨੰਘਨਕੀਮ
 ਨਸੋਈ॥ ਨਾਹਿਕਛੁਗਨਿਤੀਉਨਕੀਜਿਤੁਆਹਿਮਲੇਛੁਅਏਕਰਿ
 ਢੋਈ॥ ਘੋਰਚਹੁਦਿਸਮਾਵਤਯੋਪੁਰਜੋਬਦਰਾਗਿਰਭਾਦਵਚਿ
 ਈ॥ ੨੭॥ ਵੇਹਗਾ॥ ॥ ਜਬੈਪ੍ਰਬਲਦਲਅਰਿਨਕੇਲਰੇਚਹੁਦਿ
 ਸਮਾਇ॥ ਸ੍ਰੀਜਤਿਗੁਰਕਰਿਮੋਰਚੇਦੀਨੇਸਿਘਬਿਠਾਇ॥ ੨੮॥ ਅ

ਧਿਕਮਾਰਿਇਹਬਿਧਕਰੀਖਲਦਲਕੌਤਬਖੇਗ।ਚਤੁਰਦਿਸਾਰ
 ਲਮਾਰਿਨਕੋਦਯੋਖਾਲਸੇਫੇਗ॥੨੯॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਇਹਬਿਧਕ
 ਕੋਖਾਲਸੇਜੁੱਧਾ॥ਜਿਤਕਿਤਪਰੀਲੋਥਦ੍ਰੈਬੰਧਾ॥ਕੇਹਰਜੋਇਕ
 ਨਰਭੁਤਕਾਹੀ॥ਹੁੰਡਮੁੰਡਕਰਿਅਰਿਨਗਿਰਾਹੀ॥੩੦॥ਗਗਨਮੰਡਲ
 ਖਾਲਸਇਕਵਾਸੀ॥ਭੂਚਰਕਿਤਕਬੀਰਮਤਿਰਾਸੀ॥ਯੋਗਹਿਕਰਿ
 ਵਹਅਰਿਹਉਡਾਹੀ॥ਹਨੁਮਾਨਕਾਲੀਛਾਬਿਪਾਹੀ॥੩੧॥ਚਿਤ੍ਰਗੁਪ
 ਤਗਨੀਯੋਜੋਦਲਾ॥ਬਿਬਿਧਭਾਂਤਤਿਨਬਧੁਕਰਿਖਲਾ॥ਦਿਵਕੁ
 ਲਦੈਤਕੁਲਨਜੋਬੀਰਾ॥ਅਵਰਸਹੀਦਲਰਤਮਤਿਪੀਰਾ॥੩੨॥
 ਗੰਧਬਜੰਛਕੁਲਨਜੋਸਿੱਖਾ॥ਤੇਜੂਝਤਰਨਟਰਤਨਦਿੱਖਾ॥ਜੋਗਿਨ
 ਬੀਰਭੁਤਅਰੁਪੇਤਾ॥ਨਚਤਉਠਤਮਸਾਨੁਅਮੇਤਾ॥੩੩॥ਦੇਹਗਾ
 ॥ਅਧਿਕਮਾਰਿਜਬਖਾਲਸੇਕਰੇਸਤ੍ਰਜਬਚੁਗਾ॥ਤਬਰਾਜਨਤੁ

ਰਕਾਨਕੇਮੇਸੇਕਹਾਹਜੁਗ॥੩੪॥ਜਬਹਮਾਇਨਸੋਯੋਲਹੈਸਫਾਜੀ ੩੩੬
 ਗਰਣਮੰਡਾ॥ਤਬਇਹੋਬਹੁਬਿਪਲਰੈਗੇਅਤਿਚਿਤਕਰਿਸੁਖਮੰਡ
 ॥੩੫॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਚਹੁਓਰਮੁਰਚੇਪਰਦੁਮੀ॥ਘੇਰਾਛੋਰੋਲਾਇ
 ਜਹੂਗੀ॥ਤਬਤਿਨਵਹੈਭਾਂਤਨਿਜਕਰਾ॥ਘੋਰਦੁਰਦੁਰਪੁਰੁਡਗਾ॥
 ੩੬॥ਦੇਸੰਤਰਕੀਛੇਰਬੁਲਾਈ॥ਜਹਤਹਬੈਠਮੋਰਚੇਲਾਈ॥ਦੁਰਿ
 ਦੁਰਿਘੇਰਾਤਿਨਡਗਾ॥ਆਵਤਜਾਤਮਨੇਨਰੁਕਗਾ॥੩੭॥ਇਹਾਬਿਧ
 ਹੋਤਹੈਨਦਿਨਜੁੱਧਾ॥ਕੇਤਕਮਾਸਗੇਬੀਤਾਬਿਹੁੰਧਾ॥ਸਸਤੁਪਾਰਸੇਵ
 ਕਸਿੰਖਜੂਨਾ॥ਜਤਨੁਪਾਇਕਰਭੀਤਰਪਜਾਨਾ॥੩੮॥ਸਸਤੁਪਾਰਸੇ
 ਤਕਨਰਬੀਗਾ॥ਜੁੱਧਕਰਤੁਆਨਦਪਰਪੀਗਾ॥ਮਾਈਅਵਗਸਿੰਖ
 ਟੀਜੋਈ॥ਸਾਧਉਦਾਸੀਭਗਤਿਜੁਹੋਈ॥੩੯॥ਤੇਪਾਟਿਕਾਮਸਕਾਧ
 ਰਕੀਧੋ॥ਪਾਨੀਪਜਾਇਮੋਰਚਨਮੰਧੋ॥ਏਕਉਦਾਸੀਸਾਧਕਨੈਯਾ॥

ਸਾਧੁ ਮਤੇ ਸਾਧੁ ਗੁਨ ਗੋਯਾ ॥੪੦॥ ਸੋਮ ਸਕੰਗ ਖੈ ਨਿਜ ਤੀਗਾ ॥ ਭਰ ਕਰਿ
 ਪਮਾਇ ਸਕੁਨ ਕੋ ਨੀਗਾ ॥ ਇਤ ਉਤ ਦੁਹ ਮੋਰ ਚਨ ਜਾਈ ॥ ਘਨ ਸੁਤ ਦੇ
 ਤੇਰ ਨਹੀ ਲਾਈ ॥੪੧॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ॥ ਰੋਜ ਕਿਧੋ ਫਰੀ ਯਾ ਦਸੁ ਤੇਨ
 ਕੀ ਦੀ ਨਦ ਯਾ ਲਕੇ ਤੀਰ ਜੁਹੇਈ ॥ ਮੇਨ ਰਹੈ ਸੁਨ ਕੈ ਕਹੁ ਨਾ ਨਿਧ ਆਛੁ
 ਬੁਗੀ ਬਰਨੈ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਕੇਤ ਕਕਾਲੁ ਬਿਤੋਇ ਨ ਭਾਂਤ ਨ ਆਨ ਚਰਿ
 ਰੁਭਯੋਇ ਮਸੋਈ ॥ ਕੇਤ ਕਸਿੰਘ ਹਜੁ ਗਮਿ ਲੇਤ ਟਯੈ ਬਤੀ ਯਾਤ ਬੁਗੀ
 ਉਨ ਗੋਈ ॥੪੨॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜੁਇ ਹਏ ਕਘਰੀ ਜਲੁ ਲੈ ਮੁਰ ਚੈ ਉਨ ਕੈ ਨਹੀ
 ਜਾਈ ॥ ਤੋਹ ਮਦੇਤ ਭਜਾਇ ਉਨੈ ਨਿਜ ਸੰਤਿ ਲਖੋ ਨਹਿ ਝੂਠ ਕਦਾਈ ॥
 ਜੋਰ ਕਕੋ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਹਮੇਜ ਬਹਾਇ ਲਖੈ ਤਿਨ ਪੀਰਤ ਜਾਈ ॥ ਲੈ ਜਲੁ
 ਦੇ ਉਨ ਮਾਂਧਿ ਗਯੋਤ ਬਹੋਇ ਸੁਚੇਤ ਲਰੇ ਬਲੁ ਪਾਈ ॥੪੩॥ ਸਾਧੁ ਨਹੀ
 ਯਹ ਦੂਤਾ ਗਿਰੀ ਨ ਕੋ ਸੰਤ ਲਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਰੈਨ ਦਿਨ ਉਨ ਜ

ਇਅਚਾਵਤਕਾਰਜੁਕੋਨੁਕਹੋਇਹਮਾਹੀ॥ ਭਾਗਤਮਾਹਇਸੈਪਲ ੩੩॥
 ਮੇਹਮਕਾਕਾਰਿਯੈਪ੍ਰਭਕੋਰੁਪਾਂਗੀ॥ ਯੈਸੁਨਕੈਕਰੁਣਾਨਿਪਸਾਹਬ
 ਬੈਲਲਯੋਵਹਸਾਪੁਤਦਾਹੀ॥ ੪੪॥ ਪਾਧੀਛੰਦਾ॥ ॥ ਤਿਹਕਹੀ
 ਬੈਲਕਰੁਣਾਨਿਪਾਨਾ॥ ਤੁਵਕਹੋਬਾਕਸੁਣਸਾਧਕਾਨਾ॥ ਜਬਹੋਇ
 ਇੰਛਤੁਹਜਲਾਪਿਯਾਨਾ॥ ਭਟਚੀਨਆਪਜਲਾਦਿਹਸੁਜਾਨਾ॥ ੪
 ੫॥ ਨਹੀਰਹੋਬੈਠਨਿਜਕੈਸੁਥਾਨਾ॥ ਅੰਦੇਤਸਿੱਖਅਨਗਨਸੁ
 ਪਾਨਾ॥ ਤੈਸਾਧਰੂਪਬਹੁਜਨੁਚੀਨਾ॥ ਕਮੋਕਰਿਤੁਕਸਟਤਨਹੋਤ
 ਹੀਨਾ॥ ੪੬॥ ਨਹੀਦੇਹਿਨੀਰਮਾਪਨਬਿਚਗਾ॥ ਫਿਰਕਗੀਨਹਿ
 ਮੇਸੋਬਿਹਾਗਾ॥ ਹਮਰਾਗੀਨਕਾਯੋਬਿਹੁੰਧਾ॥ ਅਨਗਨਤਾਦਿਯੋ
 ਸਦਿਖੁਹੋਤਜੁੰਧਾ॥ ੪੭॥ ਕਛੁਮੁਲਖਦੇਸਗਢਨਗਰਸਾਗਾਨ
 ਹੀਲਯੋਮੁਲਨੀਕੇਨਿਹਾਗਾ॥ ਕਣਕਛਦੇਰਹਲਾਮਸੁਲਾਮੇ

ਨਹੀਲਯੋਉਨਕਾਵਿਸੁਲਾ॥੪੮॥ਯਹਲਰਤਮਾਨਦਲਜੋਰਲੰਛਾ॥
 ਤੁਰਕਾਨਮਾਨਮਪਨੇਜੁਪੰਛਾ॥ਵੁਕਈਲਾਖਜੇਧਾਮਨੇਕਾ॥੪੯॥
 ਲਪਮਾਹਿਗੁਰਕੀਸੁਟੇਕਾ॥੪੯॥ਉਨਉਦੈਅੰਸਤਲੈਜੋਰਦੀਪੁ॥ਕ
 ਰਿਜਾਇਏਕਜਹਤਹਮਹੀਪਾ॥ਨਿਤੁਕਰੈਮਾਨਇਹਭੰਤਜੁਪਾ॥ਗੁਰਕ
 ਬੈਨਸੁਨਲੈਸਬੁੰਧਾ॥੫੦॥ਸੁਨਫੇਰਮੇਸਕਰਿਯੈਨਕਾਮਾ॥ਜਿਮਕ
 ਰਿਤਮਾਗਤੈਬੁੰਧਧਾਮਾ॥ਆਪਨਬਿਲੇਕਜੇਧਾਸੁਧੀਗਾ॥ਵਿਹੁਤਾਹਿ
 ਚੀਨਮਾਛੇਸੁਨੀਗਾ॥੫੧॥ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ਗੁਰਕੀਸੁਬਾਨੀ॥
 ਸੁਨੀਸਾਧਕਾਨੀ॥ਤਬੈਯੋਸੁਗਾਯੋ॥ਕ੍ਰਿਪਾਲੈਸੁਨਯੋ॥੫੨॥ਸਬੈਰ
 ਰਸਾਰੈ॥ਤੁਝੈਖੇਲਡਾਯੋ॥ਤਿਹਰੇਦਿਦਾਰਾ॥ਸਬੁਹੀਨਿਹਾਰਾ॥੫੩॥ਬਿਨਤੋ
 ਰਦੇਵਾ॥ਲਖੈਮੈਨਭੇਵਾ॥ਤੁਮੈਹੀਜਤਾਈ॥ਦਿਖੈਸਾਰਜਾਈ॥੫੪॥ਪ
 ਧਰੀਛੰਦਾ॥ਮੁਹਮੀਅਕਾਸਜਲਥਲਨਮੰਧਿ॥ਯਹਤੋਰਖੇਲਰ

ਜੰਤੁਸੁੰਧਾ॥ ਤੁਹਕਹਾਆਦਿ ਚੀਟੀਬਿਰੰਚਾ॥ ਮੁਹਨਿਗੁਜੋਤਨਹੀਅਵ ੩੩੮
 ਹਰੰਚਾ॥ ੫੫॥ ਘੋਥੀਗਿਥਬਾਨੀਮਝਾਗ॥ ਤੁਹਏਕਰੂਪਬਗਨੋਦਿਯ
 ਗਾਯੋਸੁਨਤਬੈਨਤਕੇਰਸਾਲਾ॥ ਗੁਗਰਿਦਤਾਸਨਿਰਖੋਦਿਸਾਲਾ॥
 ੫੬॥ ਕਛੁਸਾਚੁਤਾਸਉਗੇਨਿਹਾਗਾ॥ ਫਿਰਹੇਆਪਯੋਮੋਨਧਾਗ॥
 ਫਿਰਕਹੇਬੈਨਖਾਲਸਸੁਧਾਗਾ॥ ਇਹਕਰੋਨਹਿਪੀਛੋਅਪਾਗ॥ ੫੭॥
 ਨਿਹਾਜਛੰਦਾ॥ ॥ ਤਬੈਦਖਾਲਖਾਲਸੈ॥ ਹਟੇਬਚਨਸਾਲਸੈ॥ ਇ
 ਸੈਕਛੁਨਗਾਇਯੈ॥ ਕਰੈਜੁਚਿੰਤੁਭਾਇਯੈ॥ ੫੮॥ ਇਹੈਜੁਸੰਤਮੰਤਰੈ
 ॥ ਹਰੈਜੁਨਾਮਹੰਤਹੈ॥ ਸੁਬੈਗਮੀਤਜਾਸਕੋ॥ ਅਨਿੰਦਾਨੰਦਤਾਸਕੋ॥ ੫
 ੯॥ ਜਿਸੈਸਮਾਨਜਾਨਿਯੈ॥ ਤਿਸੈਜੁਪੂਜਠਾਨਿਯੈ॥ ਅਸੇਜੁਸਾਧਕੋ
 ਇਹੈ॥ ਦੁਲੀਭਜਾਨਸੋਇਹੈ॥ ੬੦॥ ਤਿਨੈਜੁਸੰਗੁਪਾਵਈ॥ ਪਾਵਿੰਤੁਲੋ
 ਕਜਾਵਈ॥ ਜਨੀਮਮੋਤਕਾਲਕਾ॥ ਕਟੈਸੁਦੁਖਜਾਲਕਾ॥ ੬੧॥ ਪਾਵਿੰ

॥८५॥

ਤੁਗਮਾਨਧਮਾਨਹੈ॥ ਸਟੈ ਪ੍ਰਕੁਥਾਨਹੈ॥ ਪ੍ਰਥਾਇਸਾਧਤੋਨਕੇ॥ ਭਨੇਸੁ
ਸੁਧਤੋਨਕੇ॥ ੬੨॥ ਦਿਨਿਜਹੈਨਜਾਨਿਯੈ॥ ਹੁਯੰਤਜੁਧਧਾਨਿਯੈ॥ ਸਭੈ
ਸੁਦੇਸਦੇਸਕੇ॥ ਅਵਦਲੰਨਰੇਸਕੇ॥ ੬੩॥ ਜੁਯੋਜੁਦੀਪਸਾਧੀ॥ ਕ
ਯੋਨਜਾਸੁਮਾਰਹੀ॥ ਹਜੁਰਬੀਰਜਾਵਈ॥ ਜਤੰਨਪਾਇਆਵਈ॥
੬੪॥ ਆਵਨਜਾਨੁਬੀਰਨਹੀਪਾਵੈ॥ ਕੋਸਨਮੇਤਿਨਡੇਰਲਖਾਵੈ॥
ਕੇਤਕਮਾਸਬੀਤਕਰਿਗਏ॥ ਘੇਰਾਵਜੇਦਿਸਨਤਿਨਪਏ॥ ੬੫॥ ਆ
ਵਨਹਸਤਮਨੈਉਨਕਈ॥ ਮਾਰਗੁਰੋਕਸਭੈਦਿਸਲਈ॥ ਏਕਬੀਰ
ਐਸੀਬਿਧਕਰਿਹੀ॥ ਰੈਨਦਿਨਡੇਰਅਰਿਪਰਹੀ॥ ੬੬॥ ਮੱਧਿਬਜਾ
ਰਤੁਰਕਕੇਜਾਈ॥ ਨਿਸਮੇਲੂਟੈਖੜਗੁਬਜਾਈ॥ ਏਕਅਰਿਨਕੀਰਸ
ਤਨਿਹਾਹੀ॥ ਅਨੈਮਾਰਿਤਾਸਨਹੀਧਾਹੀ॥ ੬੭॥ ਏਕਚਲੇਕੋਸਨਬ
ਹੁਜਾਈ॥ ਅਨੈਦਾਰੂਸੀਸਾਭਾਈ॥ ਏਕਸਦਾਮੁਰਚੇਸਵਧਾਨਾ॥ ਜੁੜ

ਤਸਦਾਤੁਪਕਗਹਿਬਾਨਾ॥੬੮॥ਏਕਦਿਨਾਸਤਿਗੁਰਬਰਮਾਗੈ॥ਕ
 ਗੀਅਰਜਖਾਲਸਬਰੁਭਾਗੈ॥ਉਪਰਤੇਆਵਤਖਰਜਲਾ॥ਬੰਦਕ
 ਕੋਗਿਗੀਅਨਮਿਲਿਖਲਾ॥੬੯॥ਨਾਹਨਦੀਨਿਕਟਨਹੀਕੋਈ॥
 ॥ਜਲੁਲੈਅਚੈਬੀਰਬਰਸੇਈ॥ਕਰੁਨਾਨਿਧਸੀਮੁਖਯੋਗਾਈ॥
 ਵਹਹੈਚਰਨਜਾਨਵੀਮਾਈ॥੭੦॥ਉਨਕੀਮਨੈਕਰੀਨਹੀਰੈਗੈ॥ਅ
 ਨਕਜਤਨੁਦਰਸਨਹਮਦੈਹੈ॥ਸ੍ਰੀਮਤਾਚਰਨਨਕੋਜਲਾ॥ਆਵੈ
 ਗੋਹਮਰੇਪਹਚਲਾ॥੭੧॥ਯੋਕਹਿਕਰਿਸਾਹਿਬਅਵਤਾਗੀ॥ਬੋਲ
 ਖਾਲਸੇਬਾਤਸਿਖਾਗੀ॥ਸਹਸਨਾਰਿਸਰਤਾਤਜਾਈ॥ਹਮਰੇਦੇਹਸੀ
 ਦੇਸਬਨਾਈ॥੭੨॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਸੁਨਤਬਚਨਬਕਰਤੇਤਰਕਸਤੀ
 ਰਨਿਕਾਗ॥ਦਏਹਾਥਤਬਖਾਲਸੇਅਤਿਆਨਦੁਜਿਯਧਾਗ॥੭੩
 ॥ਸਵੈਯਾ॥ ॥ਪਾਂਚਸੁਤੀਰਤੁਨੀਰਤੇਕਾਢਕੈਦੀਨਪ੍ਰਭੂਉਨਕੇਕਰ

੩੩੯

ਗੁਰ

ਮਾਹੀ॥ ਜਾਇਕਹੋਸਤਿਗਾਮਨਿਕੋਨਿਜਪੁਰਹਿਮਾਤੁਹਮੈਸੁਇਹਾਂਗੀ॥ ਯੋ
 ਕਹਿਰੇਖਨਿਕਾਰਚਲੇਸਰਪੇਫਿਰਕੈਦਿਖੀਓਨਿਜਨਾਂਗੀ॥ ਲੈਤੁਬਾਅ ०
 ਇਸਸੀਮੁਖਕੀਚਲਿਪ੍ਰਾਪਤਭੇਬਰਬੀਰਉਹਾਂਗੀ॥ ੧੪॥ ਜਾਇਤੁਬੈਸ
 ਤਿਗਾਮਨਿਕੇਤੁਟਯਾਬਿਧਸੇਤਿਨਬੈਨਬਖਾਨੇ॥ ਯਾਦਿਕਹੈਤੁਮਕੋਕ
 ਰੁਨਾਨਿਧਗੋਬਿੰਦਸੀਹਰਿਜੰਛਨਿਧਨੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮਨੇਕਕਬਾਤਕਹੀ
 ਯਹਜੀਵਕਹਾਤਿਨਕੀਗਤਿਜਾਨੈ॥ ਯੋਬਚਭਾਖਸੁਰੇਖਕਹੀਸਰਗੀ
 ਨਕਰਮੋਫਿਰਮਾਨਿਦਠਾਨੈ॥ ੧੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਦੈਸੰਦੇਸਮਹਾਰਾਜ
 ਕੇਸਰਸੌਂਡੀਡਨਿਕਾਰ॥ ਆਨਦਪੁਰਕੀਓਰਕੋਚਲੇਸੁਮਤਿਪਗਧਰ
 ॥ ੧੬॥ ਕਿਤਕਦੂਰਜਬਚਲਗਏਉਠੇਭੁਰਮੁਮਨਮਾਂਹਿ॥ ਫਿਰਦਿਖ
 ਯੈਤੁਹਿਮਾਇਤੀਆਵਤਹੈਕਿਧੋਨਾਹਿ॥ ੧੭॥ ਨਿਰਾਜਛੰਦਾ॥ ॥ ਲ
 ਥੈਂਕਹਾਪਛਾਰਹੀ॥ ਚਲੀਸੁਗੰਗਧਰਹੀ॥ ਸਹੀਸ੍ਰਧਾਰਆਵਈ॥

ਸੁਸੇਤਸੇਭਪਾਵਈ॥੧੮॥ਸੁਛੀਰਨੀਰਸਾਨਹੈ॥ਕਰੰਤਪਾਛਪਮ
 ਨਹੈ॥ਇਮੰਪ੍ਰਵਾਹਿਆਵਈ॥ਜਲੇਸਧਾਧਾਵਈ॥੧੯॥ਚੋਪਈ
 ॥ਤਿਨਮਨਮੇਇਮੁਰਗਮਊਠਾ॥ਹਮੇਪ੍ਰਵਾਹਲਏਨਪ੍ਰਵਾ
 ਹਾ॥ਯੋਚਿਤਾਤਿਨਕੇਮਨਆਈ॥ਕਹਾਖੇਲੁਯਹਕਕੋਖੁਦਾਈ॥
 ੨੦॥ਯੋਤਿਨਕੀਸੰਕਾਲਖਪਈ॥ਹਹਾਪ੍ਰਵਾਹੁਤਵਨਹੀਜਾਈ॥
 ॥ਏਹਜੂਰਸਭਚਲਕੈਆਏ॥ਸਬਤਿਨਭੇਦਸੁਬਰਨਸੁਨਾਏ॥੨੧॥
 ॥ਹਮਰੀਖਤਾਰਿਪਾਨਿਧਜਨਹਾ॥ਅਵਰਬਾਤੁਜਿਨਭੇਦਪ੍ਰਮਾਨਹਾ॥
 ਹਮਮਨਮੇਯੋਸੰਸਪਈ॥ਕਹੀਪ੍ਰਵਾਹੁਨਲਏਸਿਧਾਈ॥੨੨॥ਮੇ
 ਸਜਲੰਹਮਅਮਿਤਲਖਾਯੋ॥ਮਨਹੁਚਲਮੇਸਮੁੰਦਆਯੋ॥ਯੋਸੰ
 ਸੈਹਮਰਗਮਨਆਈ॥ਪਲਮੇਭਯਲੋਪਉਹਜਾਈ॥੨੩॥ਨਿਗ
 ਜਛੰਦਾ॥ ॥ਸੁਨੀਤਿਨੈਕਹਾਨਹੈ॥ਕਰੋਨਿਜੰਬਖਾਨਹੈ॥ਸਮਸੁ

ਪਾਇਆਇਹੈ॥ ਪਾਵਿੰਤ੍ਰ ਸੋਭੁ ਪਾਇਹੈ॥ ੮੪॥ ਪੁਰੀ ਅਨੰਦ ਪਾਇਹੈ॥
 ਕਰੰਤ ਕੇਲ ਜਾਇਹੈ॥ ਸੁਸੇਤ ਨੀਰ ਅੰਛ ਹੈ॥ ਮਨੇ ਜੁਸੀਤ ਬੰਛ ਹੈ॥ ੮੫॥
 ਬਨੰਤ ਪੋਰ ਪਟਕਾ॥ ਅਭੁਤ ਧਾਮ ਬਟਿਕਾ॥ ਨਰੰ ਜੁ ਨਾਰਿ ਮੰਜ ਹੈ॥
 ਅਨੇ ਕਪਾ ਪਭੰਜ ਹੈ॥ ੮੬॥ ਹਿਮੰਤ ਨੀ ਹਿਮਾਇਤੀ॥ ਕਰੰਤ ਕੇਲ ਜਾ
 ਇਤੀ॥ ਕਲੁ ਕਲੇਸ ਨਾਸਨੀ॥ ਸੁਮੰਤਿ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸਨੀ॥ ੮੭॥ ਦੁਖੀ ਰਿ
 ਖੀ ਉਬਾਰਨੀ॥ ਸਹੀ ਸੁਨਹ ਧਾਰਨੀ॥ ਸਦਾ ਜੁ ਨੀਰ ਨਾਇਹੈ॥ ਪਦੰ ਪ
 ਵਿੰਤ੍ਰ ਪਾਇਹੈ॥ ੮੮॥ ਸਦੈ ਯਾ॥ ॥ ਬੀਰਨ ਕੋ ਸੁਸੁਨਾਇ ਰਿਪਾਨਿ
 ਧਯਾ ਬਿਧ ਸੋਸਰਤਾ ਜਸੁ ਗਯੋ॥ ਜੋਨ ਜੁਨੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਯੋ ਤਿਨ ਰੈਨ
 ਦਿਨਾ ਮਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾਯੋ॥ ਅਗੈ ਸੁਨੇ ਅਬ ਜੁ ਪਕਥਾ ਜਿ ਮਦੁ ਤਨ
 ਮਾਨ ਪ੍ਰਮੰਡ ਕਰਾਯੋ॥ ਰੋਕਲ ਏਤਿ ਨਹੈ ਸਭ ਮਾਰਗ ਲੰਛ ਕਈ ਦਲੁ
 ਮਾਹਿ ਲਖਾਯੋ॥ ੮੯॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਭੁਖਿ ਪਿਆਸ ਸਿਰ ਪਰਨਿ ਜ

ਸਹੈ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਥਾਨ ਠਾਢਾ ਦਿੜ ਗਹੈ॥ ਏਕ ਪਰੈ ਤੇਰੇ ਅਰਿ ਮਾਂਗੀ॥ ੩੪੧
 ਲੂਟ ਮਾਰਿ ਕਰਿ ਧੀਰ ਧਰਾ ਹੀ॥ ਈਏ ਕੁ ਅਚੈ ਜੋ ਮਿਲਤੁ ਹਜੂਗੇ॥ ਅ
 ਵਰੁ ਆਸ ਤਿਨਾ ਗਤ ਪੂਨ ਪੂਰੇ॥ ਏਕ ਰੁਪੈ ਯਾ ਕੋਤਿ ਹਥ ਨੈ॥ ਬਿਕੈ ਅ
 ਨ ਜੁ ਸੇਰ ਤਿਤ ਜਨੈ॥ ੬੧॥ ਬਾਹਰ ਤੇ ਆਵਨ ਰਹਿ ਗਯੋ॥ ਮਿਲੈ ਹ
 ਜੂਰ ਵਹੈ ਸਭ ਲਯੋ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਖੇਲ ਦਯਾ ਨਿਧਿ ਕੀ ਨੀ॥ ਕੋਨ ਸਕਤ
 ਵਾਕੀ ਗਤਿ ਚੀਨੀ॥ ੬੨॥ ਵੇਹਰਾ॥ ॥ ਭੁਖ ਪਿਆਸ ਸਿਰ ਪਰ ਸਹੈ ਨਿ
 ਤ ਠਾਢੇ ਨਿਜ ਥਾਨ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਮਿਲੈ ਹਜੂਰ ਤੇ ਵਹੈ ਬੀਰ ਸਭ ਖਨ॥ ੬੩
 ॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਏਕ ਰੁਪੈ ਯੇ ਸੇਰ ਸੁਜਾਨੈ॥ ਬਿਕੈ ਅਨ ਜੁਤ ਵਨ ਹੀ ਥ
 ਨੈ॥ ਸੋਭੀ ਢੁਢਤ ਹਾਥ ਨ ਆਵੈ॥ ਕਹੈ ਧੀਰ ਕੋਤ ਨ ਇਹ ਪਾਵੈ॥ ੬੪॥
 ਮਿਲ ਬੀਰ ਨ ਕੋਤ ਕਾਇਮ ਕੀਨਾ॥ ਨਿਜ ਮੈਂਦੜ ਕਹੀ ਮਗੁਲੀਨਾ॥
 ਲੂਟੇ ਗਾਉ ਦੂਟੇ ਮੇਜਾਏ॥ ਤਾਤੇ ਸਤ ਬਹੁਤ ਲੈ ਆਏ॥ ੬੫॥ ਕੋਤ

ਕਪੋਟਲਏਸਿਰਜਾਂਗੀ॥ ਕੇਤਕਅਸ੍ਵਬੋਲਦਾਂਗੀ॥ ਕੇਤਕਜੁਪਕਰ
 ਤਪਛਆਵੈ॥ ਅਨਕਭਾਂਤਕੇਸਸਤੁਚਲਾਵੈ॥ ੯੬॥ ਇਹਬਿਧਅੰ
 ਨਬਹੁਤਲੈਆਏ॥ ਕਿਤੁਕਦਿਵਸਇਹਭਾਂਤਬਿਤਾਏ॥ ਕੇਤਕਖਤ
 ਕਾਠਕੀਛੀਲਾ॥ ਕੇਤਕਫਲਪਾਤਕਰਿਹੀਲਾ॥ ੯੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥
 ਇਹਬਿਧਸੋਸ੍ਰੀਖਾਲਸੈਕੀਤਬੈਗੁਜਰਾਨਾ॥ ਕਿਤੁਕਦਿਵਸਬੀਤ
 ਇਕੈਫਿਰਪਹੁਚੇਤਿਹਥਾਨਾ॥ ੯੮॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਅਰਧਰਾਤੁਕ
 ਹਤਬਹੀਪਈ॥ ਲੂਟੇਨਗਰੁਅਵਹੁਇਕੁਜਾਈ॥ ਕੇਤਕਅੰਨੁਮ
 ਲੁਪਨੁਲੀਨਾ॥ ਤਿਹਰਸਅਠਕੇਸਰਬਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ੯੯॥ ਰਾਇਮਲੇ
 ਛਨਭੇਦਜੁਪਾਯੋ॥ ਲੈਸੰਗਬੀਰਨਤਹੀਸਿਧਾਯੋ॥ ਪਾਟੋਰੋਕਤ
 ਬੈਤਿਨਲੀਨੋ॥ ਬਡੋਜੁੰਧਇਨਸੋਊਨਕੀਨੋ॥ ੧੦੦॥ ਇਤੈਹਜੁਗਖਬ
 ਰਨਹੀਭਈ॥ ਊਨਕੀਕਰੈਕ੍ਰਿਪਾਲਿਪਸਈ॥ ਬਿਨੁਪੁਛੈਸਭਹੀਦ

ਹਗਏ॥ ਅਨਗਨ ਬੀਰ ਅਰਨ ਕੇ ਅਏ॥ ੧੦੧॥ ਬਹੁਤ ਤੰਤ ਕਰਿ ਅ ੩੪੨
 ਧਿਕ ਅਖਾਗੇ॥ ਭੰਨ ਭਿੰਨ ਅਰਿ ਪੁਰਸੀ ਘਾਗੇ॥ ਬਹੁਰੇ ਆਪ ਅਮਰ
 ਪੁਰਗਯੋ॥ ਕਿਤ ਕ ਸਿੰਘ ਉਤ ਕ ਉਤ ਕ ਕਯੋ॥ ੧੦੨॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦ
 ॥ ਤਬੈ ਹਜੂਰ ਖਾਲਸੇ ਇਕੰਤ ਮਤਰਾ ਸਜੀ॥ ਕਰੀ ਚਰੰ ਨਕੰ
 ਜਮੈ ਤਵ ਨ ਕੀਰਦਾ ਸਜੀ॥ ਗਏ ਜੁ ਸਿੰਘ ਨਾਜ ਕੋ ਸਭੈ ਜੁ ਏ ਸੁਥਾਨ
 ਹੀ॥ ਸੁਨੰਤ ਦੀਨ ਬੰਧ ਜੁ ਕ ਕੋ ਅਸੰਬ ਖਾਨ ਹੀ॥ ੧੩॥ ਬਿਨ ਹੁਕੰ
 ਮ ਕੋ ਗਏ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁ ਬੈਨ ਗਾਇਯੋ॥ ਕਰੇ ਮੁਕੰਤ ਸਾਜੁ ਜੀ ਜੈ ਨੈਰ ਟੰਮ
 ਚਾਇਯੋ॥ ਸੁਆਨ ਜਾਨ ਬੰਧ ਨ ਤਿਨੈ ਤਰਾ ਸੁਟਾਰਿਯੋ॥ ਸੁਮੰਧਿ ਸ
 ਧ ਸੰਗਤੰ ਹਜੂਰ ਧਾਮ ਪਾਰਿਯੋ॥ ੧੦੪॥ ਜਿਤੇ ਹਜੂਰ ਸਾਬਤੰ ਸੁ ਸਿੰਧ
 ਬੀਰ ਜਾਨਿਯੋ॥ ਸਮਾਨ ਜਾਨਤੰ ਨ ਕੇਨ ਦੇਵੁ ਲੋਕ ਮਾਨਿਯੋ॥ ਸੁਭ
 ਖਪਾਸ ਦੇਹਿ ਮੈਨੈ ਨ ਸੋ ਜਨਾਵੁ ਹੀ॥ ਸਨੰਧ ਬੰਧ ਹੋਇ ਕੈ ਨਿਸੰਗ

ਜੀਗਜਾਵਹੀ॥੧੦੫॥ਇਕੈਦਿਦਾਗਆਸਰੈਜਿਯੀਤਸੋਨਿਹਾਗੀ
 ਯੈ॥ਬਿਨਾਨਹੀਅਨਾਜਕੇਕਿਮੀਸਗੀਰੁਪਾਰਯੈ॥ਕਿਧੋਸੀਤੋਖੁਅ
 ਪਹੀਦਯੋਸਭੈਬਿਲੋਕੀਯੈ॥ਨਹੀਤੁਨੀਰਨਾਜਕੇਬਿਨਾਨਦੇਹਿਰੋ
 ਕੀਯੈ॥੧੦੬॥ਗਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ਯਹੈਧੀਰਤਾਹੀ॥ਮਿਲੈਅਨ
 ਜਾਹੀ॥ਇਮੀਸਤਮਾਸਾ॥ਰਹੈਕੈਸਸਾਸਾ॥੧੦੭॥ਕਿਤੇਜੋਸਤੋਖ
 ॥ਭਏਸੁੰਧਮੇਖੀ॥ਕਿਤੇਅੰਗਜੀਤਾ॥ਕਹੇਨੇਕਮੰਤ੍ਰਾ॥੧੦੮॥ਬਿਛੁ
 ਜੋਪੁਗਾਨੇ॥ਤਿਨੈਛੀਲਆਨੇ॥ਕਹੈਭੋਜਸੋਈ॥ਰਹੈਪ੍ਰਾਨਜੋਈ॥
 ੧੦੯॥ਅਕਿੰਲਾ॥ਸਾਰਦਿਵਸਮੈਜੋਨਹੁਪਹੀਨਖਾਤੁਹੈ॥ਤਕੇ
 ਬਾਪਤਮੀਚਸੁਨੇਬਖਾਤਹੈ॥ਬੀਸਤੀਸਖਟਮਾਸਜੋਬੀਗਬਿ
 ਤਾਵਈ॥ਹੋਕਿਪਾਸਿਧਯਹਚਰਿਤੁਨਅਵਰਲਖਾਵਈ॥੧੧੦॥
 ਰੋਪਈ॥ਸਦਾਕਮਰਬਾਂਧੇਨਿਜਰਹੈ॥ਪਾਂਚਹਥਾਗਥਾ

ਗਹੈ॥ ਰੈ ਨਾਦਿ ਨਾਜਾ ਗੈ ਨਿਜ ਬਾਨੈ॥ ਅਨਕ ਭਾਂਤੁ ਹੈ ਕੈ ਸਵਪਨੈ॥ ੨੪੩
 ੧੧੧॥ ਏਹ ਗਾ॥ ॥ ਨਿਸ ਬਾਸੁ ਰਜਾ ਗਤੁ ਹੈ ਫਿਰਤੁ ਹੈ ਚਤੁਰੇ
 ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਚੋਕੀ ਦੇਤੁ ਹੈ ਮਤੁ ਚੜ੍ਹਾ ਆਵੈ ਜੋਗ॥ ੧੧੨॥ ਚੌਪਈ॥
 ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਕੁਟਨ ਖੇਲੁ ਗੁਰਪਾ ਕੋ॥ ਬਾਜਤਾ ਜਬੀਰ ਨ ਕੋਤ
 ਕੋ॥ ਹੈ ਦੁਰਸੁ ਦੁਰਮਾਧਿ ਕਹ ਜਾਗੇ॥ ਦਾਨ ਘਾਸ ਹੋਤ ਨਿਜ ਮਾਗੇ॥
 ੧੧੩॥ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਆਦਿ ਕਹ ਜਗਾ ਜਾ॥ ਦਏ ਸੁਕਾਇ ਗੀ ਬਨਿ ਦਾਜ
 ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੋਭਤੁ ਜੋ ਸੁਸਿਗਾਗੇ॥ ਕਾਮ ਦੇਵ ਜਨੁ ਦਿਪਤੁ ਦਿਦਾਗੇ
 ॥ ੧੧੪॥ ਕਈ ਲੰਛੁ ਖਰਚੈ ਜੁਰੁ ਪੇਸਾ॥ ਤੰਦੁ ਪਖੋ ਜਤ ਮਿਲੈ ਨ ਭੋਯ
 ॥ ਸੁਰਬੀਰ ਸੁੰਦਰ ਅਵਤਾਰੀ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਬਿਨੁ ਦੇਹ ਬਿਸਾਗੀ॥ ੧੧੫
 ॥ ਖਾਸਤ ਬੇਲਾ ਸਰਬ ਸੁਕਾਯੋ॥ ਯੈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਕੇ ਮਨ ਮੇ ਆਯੋ॥ ਸਮੇ
 ਪਾਇ ਜਬਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਪਾਨਾ॥ ਮੰਧਿਤ ਬੇਲੈ ਕਰਤੁ ਪਯਾਨਾ॥ ੧੧੬॥

ਵੇਹਗਾ॥ ॥ਆਪਤਬੇਲਾਨਿਰਖਨੈਜਬਨਿਜਕਰੈਪਯਾਨ॥ਅੰ
 ਸੁਗਾਇਦਸੁਟਹਲੀਇਸਰਬਪੁਕਾਰੇਆਨ॥੧੧॥ਆਸੁਦੇਹਿਤੇ
 ਉਤਿਗਯੋਰਹੇਹਤੁਅਰੁਸਾਜ॥ਆਜੁਕਾਲਇਹਜਾਤਹੈਭੋਜਨ
 ਹੀਨਗਰਾਸ॥੧੧੮॥ਕੈਹਮਕਉਸੰਤੋਖਦੈਤੋਖਨਕਰੋਦਿਯਾਗਕੈ
 ਭੋਜਨਹਮਦੀਜਿਯੈਅਬਹੀਕਰੁਣਾਧਾਗ॥੧੧੯॥ਸੁਨਅਨਸੁ
 ਨਕਰਿਬੇਨਤੀਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕਰਤਾਗ॥ਨਿਰਖਤਬੇਲਾਮੇਨਮੁਖਨਿ
 ਜਾਗ੍ਰਿਹਧਸੇਮਝਾਗ॥੧੨੦॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਹੈਉਦਾਸਪ੍ਰਭਜੁਮਨ
 ਮਾਹੀ॥ਕਿਸੁਸਾਥਬੋਲੈਬਚਨਾਹੀ॥ਮੇਨਬਦਨਕਛੁਬੋਗਅਲਾਵੈ
 ॥ਕਿਤਕਾਦਿਵਸਇਹਭਾਂਤਬਿਤਾਵੈ॥੧੨੧॥ਤਵਨਸਮੇਅੇਸੇਸੁ
 ਨਪਾਈ॥ਗੁਰਬਖਸਸਿੰਘਆਯੋਤਬਭਾਈ॥ਸਰਬਸਿੰਘਸੇਵਕ
 ਜਨਦਾਸ॥ਭਾਈਪੇਸਤਕੀਅਰਦਾਸ॥੧੨੨॥ਤਿਨੈਹਜੁਰਜਾ

ਇਕਰਿਬਿਨੈ॥ ਦਾਣਾਭੋਜਕਰਾਯੋਤਿਨੈ॥ ਬੀਰਨਘੋਰੇਦਾਸਬਿਚਾਰ ੩੪੪
 ਗੀ॥ ਸਭੁਕੇਦਾਣਾਦਯੋਸੁਧਾਗੀ॥ ੧੨੩॥ ਬਹੁਤਕਾਲਇਹਭਾਂ
 ਤਬਿਤਾਯੋ॥ ਤਬਲੋਸੰਗਦਰਸਇਕਆਯੋ॥ ਬਿਬਿਧਿਭਾਂਤਭੇ
 ਟਨਸੰਗਲੀਨੈ॥ ਜਤਨਪਾਇਆਪਹੁਚਪ੍ਰਬੀਨੈ॥ ੧੨੪॥ ਏਕ
 ਸਿੱਖਾਤਿਨਮੈਮਾਤਿਰਾਸਾ॥ ਪਾਰਸਪ੍ਰਗਟਿਸੁਨਯੋਤਿਹਪਾਸਾ॥ ਸੋ
 ਜਬਾਇਹਠਾਂਅਯੋਪਿਯਾਗਾ॥ ਸਭੁਤਿਨਹਿਕੋਬਿਵਤੁਨਿਹਾਗਾ
 ॥ ੧੨੫॥ ਰਸਤਨਕਿਸੈਪ੍ਰਭੁਵਰਤਾਵੈ॥ ਨਿਜਦਲਨਾਗਕਿਕਾਦ
 ਸੁਕਾਵੈ॥ ਇਹਬਿਧਸੋਤਿਨਚਰਿਤੁਨਿਹਾਗੀ॥ ਨਿਜਮਨਮੈਅਸ
 ਗਟੀਬਿਚਾਰੀ॥ ੧੨੬॥ ਧਨੁਨਹੀਝੁੰਹੈਸ੍ਰੀਗੁਰਤੀਗਾ॥ ਤਾਂਤੇਦੁਖੀ
 ਹਹਤਹੈਬੀਰਾ॥ ਜੇਧਨੁਹੋਵਤੁਖਾਸਖਜਾਨੈ॥ ਕਿਯੈਭੁਟਖਾਵਤੁ
 ਬਿਰਛਪੁਰਾਨੈ॥ ੧੨੭॥ ਧ੍ਰਿਗੁਮੈਕਹਭਾਖਯੋਮਨਮਾਂਗੀ॥ ਜਾਕੇਗੁ

ਗਗਿਰਫਾਕੇਜਾਂਗੀ॥ ਸਿੰਗੁਜਗਮੇਵਹਦਰਬਕਹਾਵੈ॥ ਸਿੰਖ
 ਸਾਧਗੁਰਕਾਮਨਆਵੈ॥ ੧੨੮॥ ਜੈਪੁਰਨਸਤਿਗੁਰਅਸਪੇਯੇ
 ॥ ਜਨਮਅਨੇਕਕਤਿਹਬਲਜੈਯੈ॥ ਯੈਸੁਬਿਚਾਰਸਿੰਭੁਮਨਮਾਂ
 ਗੀ॥ ਲੈਪਾਹਸਪਹੁਚੇਗੁਰਪਾਗੀ॥ ੧੨੯॥ ਅਮਦਭੁਤਵਹਪਾਸ
 ਕਰਲੀਨੇ॥ ਪਦਪੰਲਵਮੇਆਧਰਦੀਨੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਲਯੋਹਬਜ
 ਬਪਾਹਸੁ॥ ਬਹੁਮਸਿੰਖਤਿਹਓਗਨਿਹਾਰਸ॥ ੧੩੦॥ ਅਧਿਕਗੁਮਨ
 ਚੀਤਤਿਹਜਾਨੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਯਾਬਿਧਗਤਿਠਨੀ॥ ਕਰਮੈਲਯੋ
 ਸੁਵਹੈਓਠਾਈ॥ ਜਲਪ੍ਰਵਾਹਿਮੇਦਯੋਚਲਾਈ॥ ੧੩੧॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ॥ ਜੋਬਾਰਕਬਟਫੈਕਹੀਤਿਮਸਤਿਗੁਰਕਰਤਾਰ॥ ਪਾਨੀਕੇਪ੍ਰ
 ਵਾਹਿਨਦਿਦੀਨੇਪਾਹਸੁਰਾਗੀ॥ ੧੩੨॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਇਹਬਿੰਧਸਿ
 ਖੁਚਾਰਿਤੁਨਿਹਾਗੀ॥ ਬਿਸਮੇਭਯੋਜੀਯਮੇਭਾਗੀ॥ ਟਕਟਕਪ੍ਰਭਕੀ

ਓਹਨਿਹਾਰਤਾ॥ ਮਨਮੇਗਦੀਸੁਚਢਤਉਤਾਰਤ॥ ੧੩੩॥ ਨਿਜਮਨ ੩੪੫
 ਤੇਕਛੁਬਚਨਨਬੋਲੈ॥ ਅੰਸਰੁਗਯੋਬੀਤਸੋਟੋਲੈ॥ ਪਾਹਸਸੀਨਿ
 ਧਮਮਗੁਰਦੀਨੀ॥ ਇਨੈਨਵਾਰੀਕੀਮਤਚੀਨੀ॥ ੧੩੪॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ॥ ਅਧਿਕਾਰਿਤਬਸਤਿਹਨਿਰਖਪਾਹਸਨਿਧਮਹਾਰਜਾ॥
 ਬੋਲਤਭੇਬਚਤਵਨਸੋਸੋਕਨਿਵਾਰਨਕਾਜਾ॥ ੧੩੫॥ ਪਾਧਰੀਛੰ
 ਦਾ॥ ॥ ਕਿਮਕਹੋਸਿੰਖਤੁਮਚਿਤਰੀਨਾ॥ ਕਾਗਯੋਦਰਬੁਤੁਮਹੋ
 ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ਪਥਰੀਜੁਏਕਦੀਨੀਬਗਾਇ॥ ਨਹੀਕਨਕਰੂਪਗੀਰਾ
 ਗਨਾਇ॥ ੧੩੬॥ ਯਹਨਦੀਮੰਧਿਅਨਗਨਅਪਾਗਾਹੈਪਰੀਜ
 ਨਪਥਰੀਹਜਾਗਾ॥ ਕਹੋਕਵਨਗੁਨਉਸਕੈਸੁਮੰਧਿ॥ ਤੁਵਕਰੀਸੋ
 ਚਜਾਰੀਸਬੁੰਧਾ॥ ੧੩੭॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਸੁਨਤਬਚਨਤਬਸਿ
 ਖਉਚਾਗੋ॥ ਹਾਥਜੋਰਕਰਿਅਧਿਕਪੁਕਾਗੋ॥ ਯਾਕੋਪ੍ਰਭਪਾਹਨ

ਜਿਨਜਾਨੋ॥ ਪਾਹਸੁ ਅਧਿਕ ਅਮੋਲ ਪਛਾਨੋ॥ ੧੩੮॥ ਅਸਪਾਹ
 ਸਪ੍ਰਤਿ ਜੁ ਕਰਤਾਗਾ॥ ਹੋਨਹੀਚੈ ਦਹਲੇ ਕਮ ਝਾਗਾ॥ ਮੇਰੁ ਮਕਹ ਬੇ
 ਖਰਚ ਨਿਹਾਗੀ॥ ਘੋਰੇ ਮਰਤੇ ਜੁ ਆਨ ਬਿਚਾਗੀ॥ ੧੩੯॥ ਮੇਜਾ
 ਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਅਵਤਾਰਾ॥ ਅਸਪਨ ਬਿਨ ਨਹੀ ਹੋਇ ਲਚਾਰਾ॥
 ਜਬ ਪਾਹਸ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਪੈਗੀ॥ ਅਨਗਨ ਜੋਗ ਅਧਿਕ ਧਨੁ ਲੈਗੀ॥ ੧
 ੪੦॥ ਸੈਨ ਜੋਗ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਤੁਰਕਨ ਸੋ ਕਰਿ ਹੈ ਸੁ ਅਖਾਰਾ॥
 ਤੁਮ ਆਗੈ ਇਹ ਬਿਧ ਫਿਤ ਕੀਨੋ॥ ਪਾਹਸ ਪਾਹਨ ਕੈ ਤਜਿ ਦੀਨੋ॥
 ੧੪੧॥ ਦਿਹਗਾ॥ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਪ੍ਰਤਿ ਵਨ ਕੇ ਬੈਠੀ ਲੇਸਰ
 ਬੰਗਾ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੇ ਬੋਲਤੁ ਏਤ ਬੈਰ ਵਨ ਕੇ ਸੁੰਗਾ॥ ੧੪੨॥ ਚੰਪ
 ਈ॥ ॥ ਹਮਨੈ ਯਹ ਸਭ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨੋ॥ ਇਹ ਪਾਹਸ ਹੈ ਅਧਿਕ
 ਖਜਾਨੋ॥ ਜੋ ਜਾਨਤ ਬਡੀ ਯਾਹ ਮਯਾ ਕੀ॥ ਤੋ ਕਤ ਤਾਗ ਦੇਤੁ ਨਿਰਿ

ਬਿਧ

ਧਾਕੀ॥੧੪੩॥ਅਮ੍ਰਿਤਾਚਿਤਾਏਜਿਯਜਿਨਪਹੁਗੇ॥ਪਾਗਸਹਮਰੇਤ ੩੪੬
 ਨਸੁਬਿਚਰੁਗੇ॥ਜਾਕੇਤਨਕਛੁਹਤਯਹਸੰਗਾ॥ਤਕੋਪ੍ਰਗਟਕਰਿਤ
 ਅੰਗਅੰਗਾ॥੧੪੪॥ਅਮ੍ਰਿਲਾ॥ ॥ਵਹਪਾਗਸਜੋਗਯੋਜਾਨ
 ਤਿਹਦੀਜਿਯੈ॥ਵਾਕੀਚਿਤਾਨੈਕਨਮਨਮੈਕੀਜਿਯੈ॥ਭੁਤਭਵਿਖ
 ਭਵਾਨਸਦਾਏਜਾਨਿਯੈ॥ਪਾਗਸਹਮਰੇਸਹੀਰਸਦਾਸੁਬਖਾਨਿ
 ਯੈ॥੧੪੫॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਸਗਲਜਗਤਮੇਜਿਨਕੀਮਾਯਾ॥ਜ
 ਲਪਰਨੀਜਗੁਮਚਤਸਵਾਇਆ॥ਜਬਸੀਮੁਖਾਇਹੁੰਤਉਚ
 ਗੇ॥ਸੁਨਕਰਿਸਿੰਖਕਾਨਨਿਜਧਾਗੇ॥੧੪੬॥ਜਿਯਮੈਯੋਬਤੀਯਾ
 ਤਿਨਭਾਖੀ॥ਹਮਕਾਬਿਧਨਿਜਲਖੀਯੈਆਖੀ॥ਜਲਪਰਨੀਤ
 ਖਤਨਿਧਮੈਗੀ॥ਅਬਜੋਕਢੈਤਬਸਚਸੈਗੀ॥੧੪੭॥ਪਾਗਸਸੇ
 ਟਕਲੋਹਛੁਹਵੈ॥ਕੰਚਨਹੋਤਬਿਲਮਨਹੀਲਾਵੈ॥ਜੋਮੈਕਛੁਨਿ

ਜਪਤੋਲਖਾਉਂ॥ਸਹੀਸਤਿਜਿਯਮੈਤਬਲਾਉਂ॥੧੪੮॥ਇਹਬਿਧ
 ਜਿਯਮੈਗਟੀਬਿਚਗੀ॥ਬੈਠਗਯੋਮੁਖਸੋਚੁਪਧਾਗੀ॥ਤਾਂਕੋਭਗੁ
 ਬਿਦਾਗਨਕਾਜਾ॥ਭਯੋਠਾਢਮਤਿਗੁਰਸਿਰਤਾਜਾ॥੧੪੯॥ਚੀਤਾਕ
 ਹਨਕਾਜਤੁਮਜਾਨੋ॥ਬੈਠਯੋਸੁਨਯੋਸੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨੋ॥ਤਵਨਸਿੱਖਪ੍ਰ
 ਤਬਚਨਉਚਾਰੋ॥ਤੈਜਲੁਲਿਖਾਵਸੁਮੇਸੁਹਕਾਰੋ॥੧੫੦॥ਗੁਰੁਆ
 ਤਵਨਸਿੱਖਕਰਲਯੋ॥ਪਾਨੀਡਰਪ੍ਰਭੈਕਰਦਯੋ॥ਗਬਸੁਚੇਤਹਜੁ
 ਰਕਾਈ॥ਤਿਹਪਰਨੀਦਿਸਦਿਸਟਚਲਾਈ॥੧੫੧॥ਜਿਹਜਿਹ
 ਪਗੀਚੀਤਪਰਪਾਗਾ॥ਕੁੰਦਨਪਰਨੀਕਨਿਕਨਿਹਾਗਾ॥ਲਪਲ
 ਪਪਗੀਬੁੰਦਜਿਹਰਾਜਤਾ॥ਕੁੰਦਨਪਗਨਿਦਿਪਤਛਬਿਛਾਜਤਾ॥
 ੧੫੨॥ਇਹਬਿਧਸੇਵਹਚਰਿਤੁਨਿਹਾਗੀ॥ਫਿਰਬੈਠੋਪ੍ਰਤੀਗਸੁਧ
 ਗੀ॥ਬਿਹਸਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਯੋਸੁਅਲਾਈ॥ਪਾਹਸਲੈਨਇਛੁਜੈਆ

ਈ॥ ੧੫੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ॥ ਜਾਹਿ ਅਬੈ ਜਲ ਮੰਧਿ ਨਦੀ ਸਹਮਰੁ ੩੪੭
 ਹੈ ਟੁਬਕੀ ਚਿਤ ਲਾਈ॥ ਯੋਬ ਹੁਬੇਰ ਕਹਿ ਯੋਬ ਚਸਾਹਿ ਬਮੰਧਿ
 ਧਸਮੇ ਜਲ ਕੇ ਨਿਜ ਜਾਈ॥ ਮੁੰਦ ਸੁਕਾਨ ਉਭੈ ਤਿਨ ਲੈ ਚਨ ਜੈ ਟੁ
 ਬਕੀ ਜਲ ਭੀ ਤਰ ਲਾਈ॥ ਦੇਖ ਭਯੋ ਬਿਸਮੇ ਮਨ ਆਪ ਨਗੀ ਜਕਿ
 ਤੇ ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਲਖਾਈ॥ ੧੫੪॥ ਪਾਹ ਸਹੀ ਜਾ ਮੰਤ੍ਰ ਲਖੈ ਤਿਨ ਏ
 ਕ ਅਨੇ ਕਪਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਪੂਰੇ॥ ਲਾਲ ਮਨੀ ਨਗੀ ਰਜ ਦਾਹਰ ਸੇਤੁ ਅ
 ਸੇਤੁ ਪਰੇ ਪਿਤੁ ਭੂਰੇ॥ ਕੋਟ ਅਨੇ ਕਕ ਖਾਨ ਲਖੀ ਤਿਨ ਲਾਗਤ ਹੈ ਜਨੁ
 ਸੁੰਦਰ ਰੂਰੇ॥ ਅਨਪਕੇ ਗੁਰ ਕੇ ਪਗ ਪੰਕਜ ਤਾਗ ਦਯੋ ਤਿਨ ਸੰਕੁਮ
 ਦੂਰੇ॥ ੧੫੫॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੇਵ ਹਰਿ ਤੁਨਿ ਹੀ॥ ਬਿ
 ਸਮ ਰੂਪ ਹੈ ਮੁਖ ਨ ਉਚਾਰੀ॥ ਫਿਰ ਚਰਨ ਨ ਗੁਰ ਪਰੇ ਸੁਜਾਈ॥ ਸਰ
 ਬ ਪਕ ਪਕੀ ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ॥ ੧੫੬॥ ਦੀਨ ਬਚਨ ਹੈ ਕਹਿ ਧਿਧਿ

ਆਯੋ॥ ਮੇ ਪ੍ਰਭ ਜੁ ਇਹੁ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਯੋ॥ ਬਖਸਲਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰ
 ਤਗਾ॥ ਕੋ ਨ ਲਖੈ ਤੁਵ ਚਹਿਤੁ ਅਪਾਰਾ॥ ੧੫॥ ਲਾਲ ਜਵਾਹਰ ਮ
 ਨ ਕਮੁ ਕਤਾ॥ ਰਿਧਿ ਸਿੰਧ ਜੇਤ ਕਜ ਗਜੁ ਗਤਾ॥ ਪਾਰਸ ਕਾਮ ਪੈ ਨ ਸੁ
 ਰਤ ਗਾ॥ ਤੋਰ ਚਰਨ ਮੇ ਤਿਨ ਕੋ ਘਰਾ॥ ੧੫੮॥ ਅੰਨਿ ਪਜਿਤ ਕਜ
 ਗਤ ਮੇ ਸਰਸੈ॥ ਸਭ ਤੁਵ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੋਤਰ ਸੈ॥ ਲੋਹ ਜੋ ਪਰਸ
 ਤ ਨ ਲਾਵੈ॥ ਕੰਚਨ ਹੋਤੁ ਗੁਨੀ ਜਨ ਗਾਵੈ॥ ੧੫੯॥ ਤੁਮ ਹੀ ਹਿਸਟਿ
 ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਹ ਪਾਗਸਾ॥ ਮਾਟੀ ਤੇ ਸੁਭ ਕਨਕ ਸੁਧਾਗਸਾ॥ ਤੁਮ ਜ ਕੋਇ
 ਕਦਾ ਛੁਹ ਜਾਵਹੁ॥ ਲੋਕ ਚਤੁਰ ਦਸ ਮੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵਹੁ॥ ੧੬੦॥ ਦੇਵ
 ਦਨੁ ਜਤਿ ਹਸਮੁ ਨ ਹੀ ਕੋਈ॥ ਜਾਪੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਥ ਕੀ ਹੋਈ॥ ਓਪ ਮਤੋ
 ਗੁਰੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨੈ॥ ਅਵਰ ਜੀਵ ਕੋ ਓਕਹਾ ਬਖਾਨੈ॥ ੧੬੧॥ ਜਬ ਸ
 ਤਿਗੁਰ ਮੇ ਸੇ ਸੁਨ ਪਾਈ॥ ਕਹੁਣਾ ਕੋ ਸੀ ਗਤਾ ਹਿ ਅਲਾਈ॥ ਸੁਨ ਸਿ

۱۲۸

ਈ॥੧੬॥੧॥ਪ੍ਰਸੰਨਤਰਮੇਅਧਿਕਨਿਸੰਗਾ॥ਕਰੇਆਪਕੇਤੀਰਅ
 ਭੰਗਾ॥ਮੋਕਹਲੀਜੈਬਖਸਨਿਧਾਨਾ॥ਮੇਰੀਖਤਾਭੰਤਯਹਨਾਨਾ॥੧
 ੬੮॥ਜਬਤਿਨਦੀਨਬਚਨਹੈਰੇ॥ਦਯਾਸਿਧਕਰੁਣਾਰਸਦੁਗੇ॥
 ਕਛੁਬਹੁਮਾਂਗਸੀਮੁਖਭਾਖੀ॥ਸੁਨਤਬਚਨਤਿਨਯਾਬਿਧਆਖੀ॥
 ੧੬੯॥ਮੋਪਗਇਹੈਕ੍ਰਿਪਾਅਬਕੀਜੈ॥ਇਹਬਰਦਾਨਦਾਸਕਹਦੀ
 ਜੈ॥ਜੋਇਹਪਛੈਸੁਨੈਅਹੁਗਾਵੈ॥ਤੁਵਚਰਨਨਮੇਸਦਾਸਮਾਵੈ॥
 ੧੭੦॥ਵਹੈਬਾਤਸਤਿਗੁਰਤਿਹਦੀਨੀ॥ਜੇਤਿਨਇੰਛਪੂਰਸੋਊਕੀਨੀ॥
 ॥ਇਹਤੋਅਮੀਸਰੋਵਰਸਾਖੀ॥ਜੇਨਾਵਹਿਪੂਰਨਤਿਹਕਾਂਖੀ॥੧੭
 ੧॥ਬਹੁਤਕਾਲਜਬਮੇਸਬਿਤਾਯੋ॥ਘੇਰਾਜੁਤਸਬਹੁਦੁਖਪਾਯੋ॥
 ॥ਇਕਤੋਜੁਧਹੋਤੁਦਿਨਰੈਨਾ॥ਫਿਰਤਚਤੁਰਦਿਸਤਿਨਕੀਸੈਨਾ॥੧
 ੭੨॥ਘਾਟਬਾਟਮਾਰਗਸਭਥਾਨਾ॥ਅਨਕਭੰਤਰੋਕੇਤਿਨਨਾ

॥ ਦੁਸਰਖਾਨਪਾਨਕਛੁਨਾਹੀ॥ ਕਿਹਬਿਧਬੀਰਸੁਧੀਰਧਰਾਹੀ॥ ੧ ੩੪੯
 ੧੩॥ ਹਾਰਸਾਸਤਨਮਾਹਿਗਹਿਗਏ॥ ਪਿੰਜਰਸੇਸਭੁਹੀਤਨਭਏ॥
 ॥ ਸਬੁਰਜਹਤਹਨਰਖਾਵੈ॥ ਅਨਕਜਤਨਕਰਿਪ੍ਰਾਨਠਰਾਵੈ॥ ੧
 ੧੪॥ ਕੇਤਕਰਹਤਪਵਨਹੀਗਰਾ॥ ਸਬਜਅਬਕੇਤਕਛਤਧਰਾ
 ॥ ਕੇਤਕਸਬਦਆਸਹੈਬੀਰਾ॥ ਰਹਤਅਰੁਲਧਾਗਚਿਤਪੀਰਾ॥ ੧
 ੧੫॥ ਸਰਬਰਿਖੀਮਨਮੋਨਸਹਾਹੀ॥ ਪਸਤਸੁਖਨਿਜਸਿਧਮੰਣ
 ਹੀ॥ ਤਿਨਕੋਦੁਖਨਭੂਖਸੰਤਾਪਾ॥ ਸੁਖਸਾਗਰਜਾਪਤਜੋਜਾਪਾ॥
 ੧੧੬॥ ਕੇਤਕਰੁਖਛਾਲਦਲਖਾਹੀ॥ ਅਨਕਜਤਨਕਰਿਪ੍ਰਾਨਠ
 ਰਾਹੀ॥ ਮਿਲਿਮਿਲਿਏਕਹਜੁਰਸੁਆਵੈ॥ ਮਾਤਾਜੀਕਹਸਾਥਲਿ
 ਆਵੈ॥ ੧੧੭॥ ਯੋਮਿਲਿਕੈਬਤੀਯਾਸਭਭਾਖੇ॥ ਚਰਨੰਬੁਜਪਰ
 ਸਿਰੁਕਰਾਖੇ॥ ਪ੍ਰਭਜੁਹਮਗੀਰਛਾਕੀਜੈ॥ ਜੀਵਦਾਨਹਮਸਬਕੇ

ਦੀਜੈ॥੧੭੮॥ ਦੇਖਹੁਇਹਹਵਾਲਾਅਬਭਯੋ॥ਗਹਿਗੇਅਸਤਮਾਸ
 ਉਡਗਯੋ॥ਕੈਹਮਕੋਆਇਸੁਅਬਕਰੀਯੈ॥ਇਨਸੋਜੁਝਪ੍ਰਗਟ
 ਹਮਮਰੀਯੈ॥੧੭੯॥ ਨਤਹੁਹਿਯੰਤੋਕਰਹੁਪਿਆਨਾ॥ਜਤੇਸਭਕੇ
 ਬਚੈਸੁਪ੍ਰਾਨਾ॥ਜੀਵਤਜੋਬਹੁਰੋਹਮਰੈਹੈ॥ਆਨਪ੍ਰਭੂਆਨਦਗੜਲੈ
 ਹੈ॥੧੮੦॥ ਜੀਵਤਹੈਦਾਈਅਕਈਬੇਗਾ॥ਪ੍ਰਾਨਗਏਮਾਟੀਕੋਢੇ
 ਗੇ॥ਏਕਕਹੈਹਮਜੋਚਲਿਜੈਹੈ॥ਅੰਗੁਰੁਜੰਗੀਖਾਲਸਲੈਹੈ॥੧੮੧
 ॥ਮਾਤਾਜੀਕਹਸਾਥਲਿਆਵੈ॥ਯਾਬਿਧਸੋਸੰਦਬੈਨਅਲਾਵੈ
 ॥ਮਾਤਾਜੀਭਾਖੀਯੈਕੀਜੈ॥ਪੇਟਪੁਰਭੋਜਨਇਨਦੀਜੈ॥੧੮੨॥
 ਕੈਪ੍ਰਾਨਹਿਜਤੇਕਰਹੁਪ੍ਰਾਨਾ॥ਜਤੇਸਭਕੇਬਚੈਸੁਪ੍ਰਾਨਾ॥ਜੋਤੁਮ
 ਕਰਹੁਮੇਸਬਿਧਬਾਤਾ॥ਕੁਸਲਾਬਿਜੈਹੈਵੈਬਖਾਤਾ॥੧੮੩॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਸੁਨਤਸਭਨਕੀਬੇਨਤੀਮਾਤਾਜੁਤਹਿਤਧਾਗਾਅੰ

ਬੁਜਸੀ ਮੁਖ ਯੋਕਹੀ ਇਹ ਪੁਜਾ ਦੁਖ ਕਾਗ ॥ ੧੮੪ ॥ ਕੁੰਡਲੀ ਯਾਛੀ ੩੫੦
 ਦਾ) ॥ ਨਿਯੋਜਨ ਨੀ ਨਿਜੁਤੁ ਜਕੋ ਨਿਰਖ ਜਹਰਨ ਹੀ ਦੇਤਾ ॥ ਤ
 ਯੋ ਪੁਜਾ ਕੀ ਅੰਸ ਯਹ ਸਰਬ ਦੁਖ ਕੋ ਹੇਤਾ ॥ ਨਿਰਖ ਮਾਤੁ ਜੁ ਹੇਤੁ ਪੁਜ
 ਕੀ ਅੰਸ ਹ ਲਾਹ ਲਾ ॥ ਅਬਾਇ ਨ ਕਉ ਇਹ ਦੇਉ ਪ੍ਰਥਮ ਕਰਦੀ ਨੀ
 ਪਾਹੁ ਲਾ ॥ ਕਹਾਹੈ ਗੁਪਤਾ ਪੁਜ ਗਤ ਮੈ ਕਹਾਇ ਨ ਕੇਰਾ ॥ ਦਰਸੀ ਇ
 ਹ ਲੋਕ ਉਤੈ ਹੈ ਨਰ ਕ ਬਸੇਰਾ ॥ ੧੮੫ ॥ ਮੁਗਲ ਪਠਾਨ ਦਲ ਨ ਸੇ
 ਤ ਬਲ ਰਹੈ ਰਣ ਮੰਡਾ ॥ ਉਦੰ ਮੁਕਹਿ ਜਬ ਖਾਹਿਗੇ ਪਾਕ ਭੋਜ ਬਰਬੰ
 ਗ ॥ ਪਾਕ ਭੋਜ ਬਰਬੰਡ ਦੰਡ ਦੇਹੀ ਅਰਿ ਕਰਿਹੈ ॥ ਤੁਕੋ ਅਗੈ ਸਤੁ ਕਹੈ
 ਕਿ ਮਧੀ ਰਜੁ ਪਰਿਹੈ ॥ ਕਿਰਤਾ ਬਿਰਤੁ ਕਰਿਏ ਕਏ ਕਖਲ ਦਲ ਬਲ
 ਹਰਣੀ ॥ ਤਾਹਿ ਤਾਹਿ ਕਰਿ ਪਗੁ ਸਿੰਧ ਸਤੁ ਤਿਹ ਸਰਣੀ ॥ ੧੮੬ ॥ ਖ
 ਤੁਗ ਕੇਤ ਕਾ ਜਾਨਿਯੈ ਮਾਤਾ ਜੀ ਇਹ ਪੰਥਾ ॥ ਅਪਹਿ ਪਾਨਿ ਪਥਾ ਪ

ਕੈਧਯੋਸੀਸਇਹਹੰਥਾ॥ਧਯੋਸੀਸਇਹਹੰਥੁਜਾਨਸ੍ਰੀਖੜਗਪੁਜ ॥
 ਧਰਿ॥ਕਿਤਕਜੁੰਧਮਹੁਬਿਰੁੰਧਬਨੈਗੈਯਾਕੋਆਕਗਿ॥ਭੁਖਪਿਆ
 ਸਮਹੁਕਸਟਬਨੈਗੈਜਉਇਸਆਈ॥ਬਿਨੁਪੀਰਜਕੋਧਰੇਭੂਮ
 ਕਿਮਭੁਗਹੈਆਈ॥੧੮॥ਇਤਮਿਲਿਕਾਰਿਇਹਯੋਕਹੈਪ੍ਰਭੁਕੁ
 ਤਇਹਭੁਇ॥ਉਤਰਾਜੇਤੁਰਕਾਨਜੁਤਯੋਪਠਵੈਸੁਲਿਖਾਇ॥ਯੋ
 ਪਠਿਵੈਸੁਲਿਖਾਇਏਕਆਵਤਨਰੁਜਾਈ॥ਸਭੁਰੇਹਾਧਨਧਾਮ
 ਲੰਛਜੇਤਕਤੁਮਪਾਈ॥ਲੈਕਾਰਿਕਰੋਪਯਾਨਹਮੇਟੁਕਜਾਗਾਦੀਜੈ
 ॥ਜਵਨਓਗਨਿਜਚਹੋਹਮੁਤੇਮਾਰਗੁਲੀਜੈ॥੧੯॥ਚੋਪਈ॥
 ॥ਏਕਦਿਵਸਾਲਿਖਿਆਜਬਆਯੋ॥ਸਰੇਦਿਵਾਨਪੰਥਸੁਨਪਾ
 ਯੋ॥ਸੁਨਕਰਿਬੀਰਸੁਪੀਰਜੁਵਾਨਾ॥ਸਭੁਮਾਤਾਜੁਤੀਰਬਖਾਨਾ॥੧
 ੮੯॥ਵਿਹਰਾ॥ਮਾਤਾਜੀਕਉਸਾਥਲੈਫਿਰਆਏਗੁਰਪਾਸਾਹ ॥

ਥਜੋਗਸਿਰੁਨਾਇਕੈਕਰੀਸਭੈਅਰਦਾਸ॥੧੯੦॥ਚੌਪਈ॥
 ਪ੍ਰਭਜੁਹਮਰੀਰਛਾਕਰੀਯੈ॥ਜੀਵਦਾਨਦੈਹਮੇਉਬਰੀਯੈ॥ਸਾਬੁਸੁ
 ਖੀਤੁਮਹੁਸੁਖਪਾਵੈ॥ਅਪਨੇਕੀਨੇਬਚਨਕਮਾਵੈ॥੧੯੧॥ਅ
 ਬਹੀਤਜੈਅਨਦਪੁਰਬਾਨ॥ਅਨਤਦੇਸਕਤਕਰੋਪਯਾਨ॥ਇ
 ਤਸਤਮਰਤਜੀਵਤੁਮਜਾਨਹੁ॥ਉਤਵੈਧਰਮੁਕਰਤਪਹਿਚਾਨਹੁ॥
 ॥੧੯੨॥ਫਕਤਭੁਮਤੁਮਤੇਵਹਚਹੀ॥ਅਵਰਕਛੁਛਲਾਛਿੜ
 ਨਗਹਿਗੀ॥ਜਬਵਹਸਮੇਸਬਨਛਲਜੈਹੈ॥ਅਉਸਗਬਿਤੋਹ
 ਥਨਹੀਮੇਹੈ॥੧੯੩॥ਵੇਖਹੁਬਿਤੇਕਈਦਿਨਮਾਸਾ॥ਰੈਨਦਿਨਜੁ
 ਝਤਅਨਆਸਾ॥ਇਤਵੇਰਨੇਉਤਬਰਸਾਹਾ॥ਨੇਮੁਕਾਰਿਤਤੁਮਸੈ
 ਕਾਰਿਚਾਹਾ॥੧੯੪॥ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ਸੁਨੀਨਾਬਕਾਨੀ॥ਇ
 ਨੈਜੋਬਖਾਨੀ॥ਪੁਨੀਆਪਗਾਯੋ॥ਸਬੁਹੀਸੁਨਾਯੋ॥੧੯੫॥ਤੁਮਹੋ

ਇਆਨੋ॥ ਲਖੋਨਾਗਿਯਾਨੋ॥ ਇਹੈਨੀਚਪਾਪੀ॥ ਕਰੈਬਾਤੁਲਾਪੀ॥ ੧
੬੬॥ ਉਨੈਚੀਤਮਾਂਗੀ॥ ਦਗਸਾਚੁਨਾਗੀ॥ ਸਨੈਰਾਚਗਤਾ॥ ਗਨੈਪਾ
ਪਸੰਤਾ॥ ੧੬੭॥ ਤੁਮੈਨਹਿਜਾਨੋ॥ ਮੁਝੈਤੇਨਛਾਨੋ॥ ਨਹੀਜੈਸੁਮਾਨੋ॥
ਦਿਖੋਲੈਕਹਾਨੋ॥ ੧੬੮॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਦਗਕਾਜਵੈਬਾਤਉਚਾਰਤ
॥ ਤੁਮਤਾਕੋਨਹੀਭੇਦਾਬਿਚਾਰਤਾ॥ ਜੋਤੁਮਨਹਿਮਾਨੇਯਹਠਾਉ॥ ਨਿਰ
ਖੋਤੁਮਕਹਚਰਿਤੁਦਿਖਾਉ॥ ੧੬੯॥ ਇਉਕਹਿਕੈਪ੍ਰਭਜੁਤਿਹਸੰਗਾ॥
ਕੀਯੋਚਰਿਤੁਮੇਸਤਬਢੰਗਾ॥ ਸਿੱਖਨਕਹਮਾਗਿਮਾਤੁਬਦੀਨੀ॥
ਪਲਮੇਤਿਨੈਵਹੈਬਿਧਕੀਨੀ॥ ੨੦੦॥ ਪਨੀਤੋਬਰੇਕੁਹਨਮੰਗਾਈ॥
ਕਾਠੀਜੀਨਮਲੀਨਮਿਲਾਈ॥ ਚੀਰਪੁਰਾਨੇਚਰਮਸੁਜਾਨਹਾ॥ ਠੀਕ
ਰਪਾਹਨਹਾਤੁਪਛਾਨਹਾ॥ ੨੦੧॥ ਬੁਰਦਪੋਸਇਹਭਾਂਤਾਮਪਾਗਾਕੀ
ਨਇਕਤੁਸੁਬਿਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਏਕਠਉਗਸਭੁਹੀਕਰਵਾਈ॥ ਭੁੰਨ

ਭੁੰਨਕਾਰਿਗੋਨਭਗਾਈ॥੨੦੨॥ਏਹਗਾ॥ ॥ਇਹਿਬਿਧਿਸਕਲ ੩੪੩
 ਸਕੇਲਕੈਲਿਖਿਪਠਿਯੋਉਹਥਾਨ॥ਤੁਮਰੇਬਚਨਪ੍ਰਮਾਨਕਰਮ
 ਬਹਮਕਾਰਿਤੁਪਯਾਨ॥੨੦੩॥ਅਕਿੰਲਾ॥ ॥ਇਹਬਿਧਿਸੁਹਰ
 ਤਸਭਠਾਂਦਈਉਡਾਇਕੈ॥ਕੁਚੁਗੁਰੂਜੀਕਰਿਤਸੁਨੇਮੁਕਰਾਇਕੈ
 ॥ਪ੍ਰਥਮਖਜਾਨੇਖਾਸਸੁਆਪਲੰਘਾਇਹੈ॥ਹੋਤਕੇਪਾਛੇਆਪਕੁ
 ਚਕਰਿਜਾਇਹੈ॥੨੦੪॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਯੋਸੁਨਗਵਾਅਨੰਦਤ
 ਭਏ॥ਦੁਰਬਲਹੁਤੇਪ੍ਰਸਟ੍ਰੈਗਏ॥ਅਰਧਗਤਜਬਕੀਸਪਯਾ
 ਨਾ॥ਤਬਸਤਿਗੁਰਯਹਚਰਿਤੁਕਰਨਾ॥੨੦੫॥ਕਿਤਕਹਜਾਗਸੁਖੈ
 ਲਲਿਖਾਈ॥ਉਨਹੂੰਪਹੁਤੇਲਏਮੰਗਾਈ॥ਦੈਦੈਸੀਗਮਿਸਾਲਬੰ
 ਧਾਈ॥ਤਿਨਹੀਪਰਵਹਗੋਨਪਵਾਈ॥੨੦੬॥ਤਲੇਲਬਾਨਦਯੋ
 ਚਲਾਈ॥ਬੈਠੇਆਪਅਨੰਪੁਰਆਈ॥ਇਤਮੁਰਚੇਲੰਘਤਜਬ

ਦੁ

ਭਏ॥ ਉਨਕੇ ਬੀਚ ਜਬੈ ਚਲਿ ਗਏ॥ ੨੦॥ ਚਤੁਰਦਿਸਾਲ ਖਿਕੈਵ
ਹਏ ਖੀ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਆਏ ਕਰਿ ਸੋਖੀ॥ ਤੀਰ ਆਨ ਠਾਢੇ ਤਬ ਹੋ ਗੀ॥ ਮ
ਨ ਮੇ ਪਾਪੁ ਨ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗੀ॥ ੨੦੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਅਧਿਕ ਖਜਾਨ
ਜਾਨ ਕੈ ਭਏ ਲੋਭ ਮੇ ਗਰਕ॥ ਧਰਮ ਕਉ ਲਪੀਰਾਨ ਕੇ ਕਰੇ ਚਟ ਦੈ ਫ
ਰਕ॥ ੨੦੯॥ ਚਉਪਈ॥ ॥ ਹੁੰ ਲਾ ਕਰਿ ਤੁ ਅਧਿਕ ਵਹ ਆਵੈ
॥ ਜਾਨ ਖਜਾਨੈ ਤਿਹ ਲਪਟਾਵੈ॥ ਤਾਂ ਪਰ ਲਰਲਰ ਅਧਿਕ ਸੁਮਰ
ਹੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਿਤੁ ਨ ਮੂੜ ਬਿਚਰੀ॥ ੨੧੦॥ ਇਤ ਦਹਲੂਟ ਤਉ
ਨੈ ਗਵਾਗਾ॥ ਉਤ ਪ੍ਰਭ ਧਰੀ ਤੋ ਪਕੀ ਮਾਰਾ॥ ਕਈ ਹਜਾਰ ਦੁਸਟ ਉਡ
ਗਏ॥ ਖੇਚਰ ਹੂੰ ਪਰ ਨੀ ਪਰ ਪਏ॥ ੨੧੧॥ ਲੈ ਲੈ ਗੋਨ ਬੇਗਾ ਗਿਹ ਜਾਂ
ਹੀ॥ ਫੁਲ ਫੁਲ ਤਿਹ ਨਿਰਖ ਬਫਾਹੀ॥ ਚਮਰੇ ਹਾਡੁ ਨੈ ਨਜ ਬਹਿਰ
ਹੈ॥ ਮਾਰ ਸੁ ਬਿਨ ਲਾਜ ਜਨਮ ਹੋਈ॥ ੨੧੨॥ ਬਦਰੇ ਬੈਲੀ ਨਿਰਖ

ਖਜਾਨਾ। ਤੰਬੂਲੈ ਰਾਖੇ ਨਿਜ ਆਨਾ। ਮੁਹਰੈ ਤੋਰੈ ਨ ਲਖ ਪਾਂਹੀ॥
 ਮਾਰੇ ਬਿਨ ਦੁਸਰ ਮਰ ਜਾਂਹੀ॥ ੨੧੩॥ ਤਾਮਹਿ ਠਿਕਰੀ ਨਿਰਖ ਸੁ
 ਗੋਲਾ। ਪ੍ਰਿਗ ਨਿਜ ਮਨ ਕੋ ਕਹੈ ਅਬੋਲਾ। ਪਰਮੁ ਸੁਗਯੈ ਰਬੁ ਨ
 ਹੀ ਪਾਯੋ। ਨਾਂਹਿ ਕਾ ਅਪਨੈ ਮੁੰਡੁ ਮੁੰਡਾਯੋ॥ ੨੧੪॥ ਪਿਕਾ ਪਿਕਤਾ
 ਕਹ ਜਗਤੁ ਬਖਾਨੈ। ਪਰਮੁ ਗਾਥ ਕੋਊ ਯੋਗ ਤਿਠਨੈ। ਜੇਕੋ ਇਹ ਬਿ
 ਧ ਪਰਮੁ ਤਿਆਗੈ। ਈਹਾਨੈ ਦਨ ਰਕੁ ਤਿਹ ਆਗੈ॥ ੨੧੫॥ ਇਹ
 ਬਿਧਿ ਤਿਨੈ ਭਯੋ ਉਪਗਾਸਾ। ਸਾਹਿਬ ਬਿਗਸੇ ਨਿਰਖਤ ਮਾਸਾ। ਸ
 ਭ ਸਿੰਘ ਜਨ ਕਾਹਿ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਯੋ। ਨਿਰਖ ਜੋ ਚਰਿਤੁ ਸੁਯੋ ਫੁਰ
 ਮਾਯੋ॥ ੨੧੬॥ ਤੁਮਹਮ ਕੋ ਭਾਖਤ ਬਚ ਆਗੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਭੁ ਜੁ ਅ
 ਬ ਪਰਮੁ ਕਰਾਹੀ। ਨਿਰਖ ਜੋ ਇਨ ਕਾ ਇਹ ਬਿਧ ਪਰਮਾ। ਕਹਾ ਕ
 ਯੋ ਦੇਖੀ ਉਨ ਕਰਮਾ॥ ੨੧੭॥ ਏਪਹੀ ਯਾਹੈ ਸੁਭ ਕਾਚੋ। ਇਨ

ਕੇ ਬਚਨ ਕਬੀ ਨ ਹਸਾਚੇ ॥ ਵਗਾ ਕਾਜ ਵੈ ਬਚਨ ਬਖਾਨਤਾ ॥ ਤੁਮ
 ਇਨ ਕੇ ਛਲ ਕੋ ਨ ਹੀ ਜਾਨਤਾ ॥ ੨੧੮ ॥ ਪਾਧ ਗੀ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਜਬ
 ਕਰਿਤੁ ਹਮ ਸੁਹਿਜਾਂ ਤੇ ਪਯਾਨਾ ॥ ਵਹ ਪਰਤ ਪੈਂਡਾ ਹਮ ਪਰਸੁਆਨਾ ॥
 ਜੈ ਪਰਤੁਆਨ ਪੈਂਡਾ ਮਝਾਗਾ ॥ ਤਬ ਕਰਤ ਜਾਨ ਹਮ ਕੋਲ ਚਾਗਾ ॥ ੨੧
 ੯ ॥ ਜੇਧੇ ਅਪਾਹ ਹਮ ਰੇ ਨ ਵੀਨਾ ॥ ਜੁਝੰਤ ਜਾਨ ਰਣ ਮੇ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ਤੁ
 ਮ ਕਰਹੁ ਚਿੰਤਨ ਹੀ ਅੰਨ ਜਾਨਾ ॥ ਨਿਰਖੇ ਚਰਿਤੁ ਖਗ ਪੁਜਨਿਯਾ
 ਨਾ ॥ ੨੨੦ ॥ ਦਿਨ ਕਿਤੁ ਕਾਮ ਉਰਦੀ ਜੈ ਬਿਤਾਇ ॥ ਫਿਰ ਲੇਹੁ ਭੋਜ
 ਇੰ ਛਤ ਬਨਾਇ ॥ ਚਲਿ ਜਾਨ ਅੰਨ ਬਰਨੇ ਨ ਬਾਤਾ ॥ ਇਹ ਹੈ ਨ ਕਸ
 ਟ ਕਸ ਲਿਸੁਹਤਾ ॥ ੨੨੧ ॥ ਇਹ ਤੁਮ ਰਕਾਜ ਕਰਨ ਨਿਯਾਨਾ ॥ ਯਹ ਕ
 ਰਿਤਾ ਕ੍ਰਿਤ ਨਿਰਖੇ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਨਹੀਂ ਹਾਰ ਜੀਤ ਗੁਰ ਕੋ ਨਿਹਾਗਾ ॥ ਇਹ ਸ
 ਰਬ ਖਾਲਸੇ ਹਿਤ ਬਿਹਾਗਾ ॥ ੨੨੨ ॥ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਤੁੰ ਪਾਅਰੁ ਕਸ

ਧਾਗਾ ਨਹੀਰਾਜ ਭਾਗਮਿਲ ਬੇਨਿਹਾਗਾ ਇਹ ਭਾਂਤ ਅਨਕ ੩੫੪
 ਬਚਨ ਸੁਧਾਗਾ ਸ੍ਰੀ ਕਹੇ ਬਕਤ ਸਾਹਿਬ ਦਿਖਾਗਾ ॥ ੨੨੩ ॥ ਚੈ
 ਪਈ ॥ ॥ ਕਿਤ ਕਾਦਿ ਵਸ ਯਹ ਕਸਟ ਕਮਾਗੀ ॥ ਫਿਰ ਹੂੰ ਪੈ
 ਤੁਮਰੀ ਠਕੁਰਾਈ ॥ ਯੋ ਤਿਨ ਕਹਤ ਬਚਰਿ ਤੁਦਿਖਾਈ ॥ ਕਿਤ
 ਕਾਦਿ ਵਸਤ ਬਧੀ ਰਧਾਈ ॥ ੨੨੪ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਅਨਕ ਚ
 ਰਿਤ ਇਹ ਭਾਂਤ ਸੋ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਇਹ ਬਾਨ ॥ ਤਬ ਲਗਲਿਖਾ ਊਰੀਗ
 ਕਾਤ ਹੀ ਪਹੁਚੇ ਮਾਨਾ ॥ ੨੨੫ ॥ ਜਬ ਬਾਚੇ ਵਹ ਛੋਰਿ ਕਰਿ
 ਮੇਸਲਿ ਖੁਜੇ ਤਿਹ ਮੰਧਿ ॥ ਕਸਮ ਕੁਰਾਨ ਪਿਕੰਬਰੀ ਕੋਲ ਕਰੇ
 ਸੁਬਿਹੰਦਾ ॥ ੨੨੬ ॥ ਚੈ ਪਈ ॥ ॥ ਧਰਮ ਕਉ ਲਤਿ ਨ ਲਿਖ
 ਸੁਪਠਾਯੋ ॥ ਖਾਈ ਕਸਮ ਕੁਰਾਨ ਉਠਾਯੋ ॥ ਜੈ ਤੁਮਰੇ ਹਮ ਬੁਰੇ
 ਤਕਾਵੈ ॥ ਨਿਜ ਦਰਗਾਹ ਠਹਿਰਨ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ੨੨੭ ॥ ਹਿਯਾ ਤੇ

ਕੁਚਏਕਬਿਰਕੀਜੈ॥ਹਮਕੋਆਨਦਗਸੁਇਤਦੀਜੈ॥ਕਰੀਯੈ
ਦੈਇਜੁਬਾਨੀਬਾਤਾ॥ਜਾਤੇਧੈਉਤਇਤਕੁਸਰਤਾ॥੨੨੮॥ਯੋ
ਲਿਖਿਲਿਖਿਨਿਜਸਾਹਪਠਾਵਤਾ॥ਇਕਆਵਤਕਾਗਦਇਕ
ਜਾਵਤਾ॥ਏਕਦਿਨਾਲਿਖਿਯੋਜਦਆਯੋ॥ਲਗੇਦਿਵਾਨਸਭੈ
ਸੁਨਪਾਯੋ॥੨੨੯॥ਮਾਤਾਜੀਕੋਲੈਸਬਸਾਥਾ॥ਆਏਤੀਗਸਰ
ਬਜਗਨਾਥਾ॥ਆਨਸਬੈਬਿਨਤੀਇਮਕੀਨੀ॥ਦੀਨਭਾਂਤ੍ਰੈ
ਕੈਕਹਦੀਨੀ॥੨੩੦॥ਦੇਖਹੁਅਸਟਮਾਸਅਬਭਏ॥ਭੋਜਨਬਿ
ਨਾਪ੍ਰਾਨਚਲਗਏ॥ਕਿਹਬਿਧਧਰੈਕਹੋਹਮਪੀਰੀ॥ਯੋਗਤੁ
ਸਭਕੇਭਈਸਹੀਰੀ॥੨੩੧॥ਅਮਿਖਰਕਤਦੇਹਤੇਗਯੋ॥ਅੰ
ਸਤਸ੍ਰਾਸਦੇਹਬਿਨੁਭਯੋ॥ਇਹਭੀਜਤਸੁਸਾਂਝਸਬਾਂਹੀ॥ਭੋ
ਜਨੁਬਿਨੁਕਿਮੁਪੀਰਧਰਾਂਹੀ॥੨੩੨॥ਇਹਬਿਧਜਾਨਸਭੈਹ

ਠੁਗਗਾ॥ ਤਜੇ ਅਨਦਪੁਰਯੋ ਸਭ ਕਹਾ॥ ਅਨਤ ਠਉਰ ਕਹ
 ਕਰਉ ਪਯਾਨਾ॥ ਜਾਤੇ ਸਬ ਕੇ ਬਚੈ ਸੁਪਾਨਾ॥ ੨੩੩॥ ਰਸਾਵ
 ਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਸੁਨੇ ਬੈਨ ਪਾਈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਗਾਈ॥ ਧਰੋ ਚੀ
 ਤ ਪੀਰੀ॥ ਤੁਲੇ ਨਾ ਸਰੀਰੀ॥ ੨੩੪॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਕਿਤੋ
 ਜੁ ਕਾਲ ਮੈ ਰਹੀ॥ ਬਿਤਾਉ ਯਾਹਿ ਠੋਰਹੀ॥ ਮਨਿ ਮਨ ਇਭੋ ਜਨੰ
 ॥ ਭੁਗੋ ਕਰੰਤ ਚੋ ਜਨੰ॥ ੨੩੫॥ ਉਨੀ ਸਬੀ ਸਜੋ ਦਿਨੀ॥ ਸਤਾਹ ਠ
 ਰ ਕੇ ਗਨੀ॥ ਦਸੀ ਜੁ ਪਾਂਚ ਚੋ ਦਵੀ॥ ਸੁਤੇ ਰਗ ਮਾਹ ਸਾਇਵੀ॥ ੨੩੬
 ॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਦਸ ਨਵ ਅਠ ਦਿਨ ਸਤ ਜਾਨਹਾ॥ ਸਾਹਿਬ ਕ
 ਹਾ ਬਿਤਾਇ ਇਥਾਨਹਾ॥ ਫਿਰ ਮਨ ਇਛੁ ਤਭੋ ਜਨ ਪਾਯੋ॥ ਪਾਂਚ
 ਦਿਨ ਜੋ ਮੈ ਗਬਿਤਾਯੋ॥ ੨੩੭॥ ਜੋ ਧਰਹੋ ਅਪਨੇ ਉਗਮਾਂਹੀ॥ ਸ
 ਹੀ ਸਤਿ ਪੈ ਹੋਤੁ ਮਤਾਹੀ॥ ਅਬ ਛਾਡੇ ਤੇ ਅਨਦਪੁਰਾ॥ ਸੁਰਬੀਰ

੩੫੫

ਲਾਗੇਗੇਬੁਗਾ॥੨੩੮॥ਏਹਗਾ॥ ॥ਅਬਛਾਡੇਤੇਅਨਰ
 ਗੜਹੋਗੁਬੀਰਸੰਗਾ॥ਅਬਡੇਸਿੰਘਜੋਧਾਬਲੀਤੇਜੁਝੈਇਹਨੁ
 ਮਾ॥੨੩੯॥ਸਭਸਿੰਘਨੀਮਾਲਿਯੋਕਹਯੋਬੁਗਾਹੋਤਨਹੀਕੋਇ
 ॥ਛਾਡਚਲੇਗੜਅਨਰਕੋਭਲੀਬਾਤਹੋਸੋਇ॥੨੪੦॥ਚੈ
 ਪਈ॥ ॥ਸ੍ਰੀਮੁਖਕਹਾਸੁਨੇਚਿਤਲਈ॥ਬੁਰਹੋਤਤੁਮ
 ਹੇਸਿਰਭਾਈ॥ਤੁਮਯਹਬਾਤਭੇਦਨਹੀਜਾਨੋ॥ਬਾਰਕਦ੍ਰੋਬ
 ਚਮੇਸਬਖਾਨੋ॥੨੪੧॥ਤੁਮਯਹਸਮਾਫੇਰਨਹੀਪੈਹੋ॥ਯਹ
 ਅੰਸਰਕੋਪੁਨਪਛੁਤੈਹੋ॥ਜਬਲਗਗਾਜਤਧਗਨਿਅਕਾਸਾ॥
 ਤਬਲਗਾਇਹਕਥਕਰਿਗੁਪ੍ਰਕਾਸਾ॥੨੪੨॥ਯੈਕਹਿਸਭਸੈ
 ਹੰਦਲਿਖਾਈ॥ਸਿੰਘੀਗੁਗੁਬਿਦਾਵਕਗਈ॥ਯਾਬਿਧਸੈਸਭ
 ਨੈਲਿਖਿਦਯੋ॥ਕਾਹੂਪੀਰਨਮਨਮੇਕਯੋ॥੨੪੩॥ਏਕਕਹੈਮੁ

ਕਤ ਨ ਕਹੀ ਲਿਖਾ। ਇਕ ਕਹੈ ਸਭੁ ਗੁਲਿਖਿ ਸਿਖਾ। ਮੋਮ ਨ ਮੈ ੩੫੬
 ਆਵਤੁ ਇਹੁ ਭਾਇ। ਜਉ ਨਹੀ ਲਿਖਿ ਤੇ ਸਰਬ ਬਨਾਇ। ੨੪
 ੦। ਮੁਕਤ ਸਰੋਵਰ ਪਹਜ ਗਦੀ ਸਾ। ਲੇਵਤੁ ਲਾਇਕ ਹੋ ਕਿ ਮਸੀ
 ਸਾ। ਸੀਸ ਲਾਇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਰਿਝਾਈ। ਕਾਗਦੁ ਪਾਰਿਯੋ ਪ੍ਰਗਟ ਬ
 ਨਾਈ। ੨੪੫। ਤਾ ਤੇ ਯੋਜਨਿ ਯੋਮ ਨ ਮਾਗਿ। ਸਭੁ ਲਿਖਿ ਦਲੈ ਸਿ
 ਸਕ ਛੁਨਾਹਿ। ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਕੇ ਸਾਂਗੁ ਸੁਭਾਹੀ। ਕਾਹੁ ਪਹਨਹਿ ਜ
 ਤ ਸਹਾਹੀ। ੨੪੬। ਤਾਂ ਕੋ ਸਾਂਗੁ ਲਖੈ ਨ ਰੁਸੈ ਈ। ਜਾ ਕੇ ਸਦਾ ਸਹ
 ਇਕ ਹੋਈ। ਯੋ ਸਭੁ ਹੂੰ ਮਿਲਿ ਕਹੀ ਤਿਯਾਹੀ। ਓਚਨੀ ਚਜਹਤ
 ਹਨ ਰਨਾਹੀ। ੨੪੭। ਨਗਰੁ ਭਯੋ ਇਹੁ ਭਾਂਤੁ ਤਿਯਾਹਾ। ਬਾਂਧੈ ਬੈ
 ਝਲੀਏ ਸਿਰ ਭਾਗਾ। ਸਾਮਾ ਸਭੈ ਕਚ ਕਾ ਕੀਨਾ। ਆਪਨ ਬੋਝ
 ਆਪ ਸਿਰ ਲੀਨਾ। ੨੪੮। ਸੰਗਤ ਰਾਜਨ ਅਰੁ ਬਦਿਸਾਹ

॥ ਤਿਨ ਕੋ ਲਿਖਿ ਜੋ ਲਯੋ ਨਿਜ ਪਾਹ ॥ ਭੁਭੋ ਅਪਨੀ ਜੇਬ ਮੰਝਾਗਾ ਅਛ
 ਲ ਪੁਰਖ ਸਾਹਿਬ ਕਰਤਾਗ ॥ ੨੪੯ ॥ ਸਾਮਾ ਬਹੁਰ ਕੂਚ ਕਾ ਕੀਨਾ ॥ ਸਿੰਘ
 ਨ ਬਾਟ ਖਜਾਨਾ ਦੀਨਾ ॥ ਪਾਂਚ ਸਤੁ ਨ ਹਥੀ ਯਾਰ ਬੰਧਾਏ ॥ ਬਨ ਬਨ ਸਿੰ
 ਘ ਸਰਸ ਸਭੁ ਆਏ ॥ ੨੫੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਤੰਬੂ ਮੇਖ ਕਨਤ ਜੋ ਅਸਨ ਬ
 ਸਨ ਬਹੁ ਭਾਇ ॥ ਦੈਆਇ ਸੁਮਹਾਰਾ ਜਜੂਰੀ ਨੀਅਗ ਨ ਲਵਾਇ ॥ ੨੫੧
 ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਨਗਦ ਖਜਾਨਾ ਬਾਸ ਨ ਜੇਤੇ ॥ ਸਤੁ ਵਦ ਬੀਚ ਰੁਗਾਏ ਤੇ
 ਤੇ ॥ ਭੁਮਗ ਡਨ ਕੀ ਸੋਜ ਜੁਹੇਈ ॥ ਦਈ ਪਗ ਨਿਮੇਗਾ ਭੁਜੁ ਜੇਈ ॥ ੨੫੨
 ॥ ਆਗਨ ਦੀ ਜੋਧ ਗਨਿ ਗਰਾਈ ॥ ਨਿਜ ਦਫਤਰ ਤਿਹ ਨ ਮੁਲਿਖਾਈ ॥
 ਪੁਨਸੀ ਮੁਖ ਭਾਖਿ ਮੇਇ ਹੁੰਤਾ ॥ ਕਰੋ ਪਯਾਨ ਨ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭਾਤਾ ॥ ੨੫੩ ॥
 ਸਵੈਯਾ ॥ ॥ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਿਰੋਮਣ ਸਾਹਿਬ ਜਾਉ ਪਮਾਦ ਸਹੁ ਰਿਸ
 ਛਾਈ ॥ ਆਦਿ ਅਜੀਤ ਅਭੀਤ ਰਣਾ ਚਲ ਕੋਨ ਸਕੈ ਤਿਹ ਕੋ ਸੁਚਲਾਈ

॥ ਗਇਮਲੇਛਸੁਹਰਪਰੇਮਖਪਾਸਗਯੋਮਨਮੈਪਛਤਾਈ॥ ਦੰਛ ੩੫੭
ਨਕੋਤਬਪਮਨਕਕੋਗੁਰਹੈਕਛੁਮੋਜਇਹੈਮਨਆਈ॥ ੨੫੪॥ ਦੋ
ਹਰਾ॥ ॥ ਗਜੇਰਾਵਦਿਲੀਸਸੁਤਉਦੈਅਸਤਲੋਸਗਾਦੁਣਲੈਣ
ਕੋਪਚਰਹੋਦਈਨਤਬਕਰਤਾਗ॥ ੨੫੫॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਅਬਨਿਜ
ਕੇਮਨਮੈਜਬਆਈ॥ ਦੰਛਨਕੋਤਬਸੁਹਤਉਠਾਈ॥ ਦੁਖਕੋਮੂਲਪ
ਦਾਰਥਜਾਨੀ॥ ਹੋਸੁਅਨਿੰਤਨਨਿੰਤਪਛਾਨੀ॥ ੨੫੬॥ ਸਭਧਨੁਪਾ
ਮਸੁਖੇਲਉਝਾਗਾ॥ ਦੇਸਦੇਸਕਰਿਹੈਦੀਦਾਗਾ॥ ਕਈਸਿੰਖਸੰਤਨਕੇ
ਜਾਈ॥ ਕਰਿਹੈਪੁਰਨਕਾਜਬਨਈ॥ ੨੫੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸੰਗਤਿਸਾਹ
ਗਜਾਨਪੈਧਰਮਾਬਿਦਾਵਲਿਖਾਇ॥ ਕੀਨਪਯਾਨਨਿਧਾਨਜੁਆਨ
ਦਪੁਰਕੀਜਾਇ॥ ੨੫੮॥ ਬਹੁਤਬੁਲਾਏਤੁਰਕਕੇਬਾਰੰਬਾਰਬਿਚਾਰ
॥ ਕੀਯੋਪਯਾਨਨਿਧਾਨਜੁਰਿਲੀਓਰਸੁਧਾਗਾ॥ ੨੫੯॥ ॥

ਇਤਿਸ੍ਰੀਗੁਰਬਿਲਾਸਜੁੰਧਮਨੰਦਗੜਕਾਪਿਛਲਾਪਗਮਕੋ
ਲਗਾਜੇਤੁਰਕਾਨਸੋਬਰਨਨੰਨਾਮਓਨੀਸਮੋਧਿਅਇਸਮਾਪਤ
॥ਮਸਤਸੁਭਮਸਤੁ॥੧੯॥

10

ਅਫਜ਼ਾ॥ ॥ ਮਧੁਭਾਰਛੰਦਾ॥ ॥ ਕਰੁਣਾਨਿਧਨ॥ ਸਾਹਿਬਸੁ ३੬੧
 ਜਾਨਾ॥ ਕੀਨੋਪਯਾਨਾ॥ ਪੁਰਾਨਦਥਾਨਾ॥ ੧॥ ਚਉਪਈ॥ ॥
 ਆਇਪ੍ਰਭੂਚਲਕਰਿਦਰਬਾਗ॥ ਅਭਬੰਦਨਕੀਯੋਬਿਬਿਧਿ
 ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਾ॥ ਅਮਲਕਮਲਮੁਖਬਚਨਬਖਾਨੇ॥ ਕੋਊਸਾਧਬਸੇ
 ਇਹਬਾਨੇ॥ ੨॥ ਝਾਹੁਦੀਪਕਖਿਜਮਤਿਐਗ॥ ਨਿਜਦਿਨਕਰੈਜੇ
 ਊਇਹਠੰਗ॥ ਤੀਨਬੈਰਸੀਮੁਖਜਬਠਾਨੀ॥ ਭਲੀਨਕਾਹੁਬੁਗੀਬ
 ਖਾਨੀ॥ ੩॥ ਸਮਾਨਿਰਖਕਰਿਜਾਂਗੁਸੁਭਾਗੀ॥ ਅਰਿਡਰਕਿਸੁਨਆ
 ਛਉਚਾਗੀ॥ ਤਬਗੁਰਬਖਸਹੁਤੋਜੁਓਦਾਸੀ॥ ਸੇਵਾਅਧਿਕਭਾਵ
 ਮਤਿਗਾਸੀ॥ ੪॥ ਤਕੋਕਹਾਦਯਾਨਿਧਦੇਵਾ॥ ਤੁਮਾਇਤਬਸੇਕਰੇ
 ਨਿਤਸੇਵਾ॥ ਯੋਸੁਨਬੋਲਯੋਤਿਹਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਮਹਾਂਦੇਵਨਾਮਾਸੁਅ
 ਭੇਵਾ॥ ੫॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਦੇਵਾ॥ ਕਹੈਮੇਸੁ

ਭੇਦਾ॥ ਇਹੈ ਤੋਰ ਦਾਸਾ॥ ਰਹੈ ਕੋਨ ਆਸਾ॥ ੬॥ ਇਸੈ ਅੰਨੁ ਪਾਨੀ
 ॥ ਦਿਵੈ ਕੋਨੁ ਆਨੀ॥ ਬਿਨ ਤੋਰ ਨ ਥਾ॥ ਰਹੈ ਕੋਨ ਹਾਥਾ॥ ੭॥ ਇ
 ਹੈ ਨੀਚ ਲੋਗਾ॥ ਪਹਾਗੀ ਅਯੋਗਾ॥ ਕਰੈ ਗੋਸੁ ਰਾਗਾ॥ ਇਸੈ ਸੰਗ
 ਦਿਜਾਗਾ॥ ੮॥ ਸਬੈ ਆਪ ਜਾਨੈ॥ ਤੁਝੈ ਤੇ ਨ ਛਾਨੈ॥ ਅਗੀ ਜੋ ਸੁ ਅ
 ਗੀ॥ ਕਰੇ ਪੇਸ ਪਾਗੀ॥ ੯॥ ਸੁਨੀ ਤਾ ਸਬਾਨੀ॥ ਧੁਨਿ ਕੈ ਬਖਾਨੀ
 ॥ ਲਦੀ ਅੰਨ ਗਾਡੀ॥ ਤੁਝੈ ਦੂਰ ਠਾਢੀ॥ ੧੦॥ ਮੁਝੈ ਅੰਗ ਸੰਗਾ ਲ
 ਖੋ ਗੇ ਨਿਸੰਗਾ॥ ਜਹਾਂ ਤੈ ਸੁ ਜਾਨੈ॥ ਤਹੀ ਮੇਹ ਮਾਨੈ॥ ੧੧॥ ਚਉਪ
 ਣੀ॥ ॥ ਸੋ ਦਰਸ ਮੇਸ ਦਾ ਦਰਬਾਗਾ॥ ਤੇ ਕਹੈ ਹੂਇ ਤਰੀ ਦਾਗਾ॥
 ਕਹਿਤਾ ਕੋ ਪੀਰ ਪਗਾਈ॥ ਬਿਬਿਧਿ ਕਥਾ ਕਹਿ ਕੈ ਸਮਝਾਈ॥ ੧੨
 ॥ ਸੋ ਉਤ ਦੁਨੈ ਠਉ ਗਬਿ ਠਾਯੋ॥ ਆਪ ਦਯਾ ਨਿਧਿ ਪਿਯਾਨ ਕਰਾਯੋ
 ॥ ਬਾਰਹ ਪਹੀਰਾ ਤਜ ਬਗਈ॥ ਤਬ ਅਸਵਾਰੀ ਨ ਜਰ ਸੁ ਅਈ॥

॥१३॥ਸੀਮਤਸਤਰਹਸਹਸਸੁਮੰਧਾ॥ਮਾਘਇਕਾਹਟਭਯੋਸੁਜੁੰ ੩੬੩
 ਧਾ॥ਤਬਕਰੁਨਾਨਿਧਕੀਯੋਪਿਮਾਨਾ॥ਸੁੱਖਾਸਿੰਘਸੁਨੋਇਮ
 ਕਾਨਾ॥੧੪॥ਸਵੈਯਾ॥ ॥ਦੰਛਨਪਿਮਾਨਨਿਧਨਕਕੋਜਿ
 ਮਤੋਨਕਥਾਬਰਨੇਸੁਖਸਾਗੀ॥ਜੋਪੁਰਕੀਰਤਰੋਪਰਕੋਰਨਜੁੰ
 ਧਾਰਿਧੋਚਮਕੋਰਨਿਹਾਰੀ॥ਸੀਨਦਕੋਜਿਮਗੇਗੁਰਨੰਦਨਜਾਇ
 ਮਲੇਛਕੀਮੇਖਉਖਾਰੀ॥ਏਸੁਕਥਾਬਰਨੇਮਧਿਅੰਕਹਸੰਤ
 ਸੁਨੇਨਿਜਲਾਇਪਿਆਰੀ॥੧੫॥ਤੇਦੁਕਜਾਮਜੁਰਤਗਈਜ
 ਬਤੋਕਰੁਨਾਨਿਧਕੁਚਕਰਾਯੋ॥ਆਦਿਵਹੀਰਸੁਤੋਰਲਯੋਪੁਨਕੈ
 ਅਰਅੰਧਸੁਆਪਸਿਧਾਯੋ॥ਦੁਤਨਭੇਦਸੁਪਾਛਸੁਨੋਸਬਲੈ
 ਧੁਜਨੀਤਿਨਗੈਲਕਰਾਯੋ॥ਲੰਛਕਈਅਰਿਗਾਇਮਲੇਛਸੁ
 ਆਨਚਹੁਦਿਸਓਜਜਨਾਯੋ॥੧੬॥ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦਾ॥

ਚੜ੍ਹੇ ਜੋ ਮਿਦਾਨ ਸਭੈ ਜਾਨ ਪਾਈ॥ ਚਹੂ ਓਰ ਦੇਖੀ ਮਿਲੈ ਮੇਸਾ ਆ
 ਈ॥ ਜਿਸ ਮੇਘ ਟੀਡੀ ਮਨੀਯੋ ਸੁਚੂਕੀ॥ ਕਰੈ ਮਾਰ ਮਾਰੀ ਨਹੀ ਮੰ
 ਨ ਕੁਕੀ॥ ੧੧॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਕੀਰਤ ਪੁਰਲਾਘਤ ਸੁਮਗਾਰੀ॥
 ਮਿਲੇ ਦੂਤ ਲਗਤੇ ਪਨਧਾਰੀ॥ ਲਗਤ ਲਗਤ ਨਿਰਮੋਹ ਸੁਮਨੈ॥
 ਪੁਜੇ ਆਨ ਸਭ ਭੋਗ ਆਮਨੈ॥ ੧੨॥ ਸਿਆਹੀ ਟਿੰਬੀ ਆਨ ਸੁਥਨ
 ॥ ਭਏ ਠਾਢ ਪ੍ਰਭ ਜੁਸੁ ਨਿਧਨਾ॥ ਰਾਜੇ ਦੇਖੀ ਤੁਰਕ ਪਠਨਾ॥ ਆਏ
 ਨਿਰਖ ਬਡੋ ਪਨੁਤਨਾ॥ ੧੩॥ ਜੋਰਠਾ॥ ॥ ਖਰੇ ਭਏ ਤਿਹ ਥਾਨ ਸਿ
 ਆਹੀ ਟਿੰਬੀ ਆਨ ਕੈ॥ ਨਿਕਟ ਪਹੁਚੇ ਆਨ ਰਾਜੇ ਅੰਗ ਮਲੇਛ
 ਸਬ॥ ੧੪॥ ਖੁਸੀ ਕਰੀ ਕਰਤਾਰ ਉਦੈ ਸਿੰਘ ਲਲਕਾਰ ਕੈ॥ ਦੂਤ ਨ
 ਕਰੇ ਸੰਘਾਰ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਕਰਿ ਲੀਜਿਯੈ॥ ੧੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥
 ਪਾਰਕੁ ਕਰਿ ਪਾਰਿਯੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਜ ਤਨ ਸੇਵਕ ਜਾਨਾ॥ ਉਦੈ ਮ੍ਰਿਗਾਧਿ

ਪਸੁਮਤਬਰਸੁਰਬੀਰਬਲਵਾਨ॥੨੨॥ਸਵੈਯਾ॥ ॥ਦੂਤਨ ੩੬੩
 ਕੇਦਲਆਨਮਿਲੇਜਬਠਾਢਕਯੋਤਿਹਜਾਬਲਧਾਨੀ॥ਆਪ
 ਪਯਾਨਸੁਮਾਗਕਯੋਯਹਜੁਝਤਹੈਅਤਿਹੀਧਨੁਤਾਨੀ॥ਥੰਭ
 ਰਖਯੋਇਮਦੂਤਨਕੇਦਲਜੋਸਰਤਾਬਰਸੇਤਬੀਧਾਨੀ॥ਪੰਬੁਨ
 ਦੀਜਨੁਕੁਲਭਏਬਰਨੀਗਕਿਧੈਦਲਦੂਤਪਛਾਨੀ॥੨੩॥ਨਿ
 ਰਾਜਛੰਦਾ॥ ॥ਓਦੇਜੁਸਿਘਸਾਥਕੈ॥ਹਰੈਸੁਬੀਰਹਾਥਕੈ॥
 ਅਏਅਰਾਨਹੇਰਕੈ॥ਹਨੈਸਰੰਜੁਟੇਰਕੈ॥੨੪॥ਸਭੈਮਲੇਛਕੇ
 ਹੀਅੰ॥ਪਰੰਤਭੂਮਓਹੀਆ॥ਇਕੈਪਿਛਾਰਭਾਜਹੈ॥ਕਿਤੇਅ
 ਗਾਰਗਾਜਹੈ॥੨੫॥ਕਿਤੇਤੁਫੰਗਬਾਨਲੈ॥ਹਨੈਅਨੇਕਜੂਨਕੈ
 ॥ਨਿਖੰਗਚਾਪਬਾਨਸੋ॥ਸੁਭੰਤਭੂਮਥਾਨਸੋ॥੨੬॥ਬਡੇਜੁਜੁਪ
 ਧਾਰਿਯੋ॥ਰਸੀਜੁਰੁਪਾਰਿਯੋ॥ਬੁਝੀਜਬੀਰਜੇਗਨੀ॥ਹਸੰਤ

ਮਾਸਭੋਗਨੀ॥੨॥ ਸੁਭੂਤ ਅੰਗ ਪ੍ਰੇਤਨੀ॥ ਪਿਵਤ ਸੇਨ ਚੇਤਨੀ॥ ਗ
 ਏਗਿ ਗੀਸ ਜੁਲਕਾ॥ ਸੁਰੰ ਫਿਰੰਤ ਬਾਲਕਾ॥੨੮॥ ਜੁਝੇ ਜੁਸਿਘ
 ਸਾਥਕੇ॥ ਉਦੇ ਮ੍ਰਿਗੀ ਸਨਾਥਕੇ॥ ਲਯੋ ਪਨਿ ਸੁਖਾਨਹੈ॥ ਹਨੇ ਗੀ
 ਗੀ ਸੁਖਾਨਹੈ॥੨੯॥ ਪਤੀ ਗਨੀ ਕਿਕਨਜੋ॥ ਗਿਰੰਤ ਭੂਮਥਾਨਸੋ॥
 ਅਜਿਤੈ ਜੁਤੀ ਗਮਾਰਹੈ॥ ਅਛੇਤੁ ਹੋਤੁ ਪਾਰਹੈ॥੩੦॥ ਹਸਾਵਲਛੰ
 ਦਾ॥ ਕਕੇ ਜੁਪਭਾਗੀ॥ ਮਹਾਂ ਮੰਸਧਾਗੀ॥ ਮਲੇਛੀ ਮੁਲਨੋ॥
 ਅਮਰੰਗਾਵਗਨੋ॥੩੧॥ ਹਨੇ ਤੋਨ ਬਨੈ॥ ਦਏਨਾ ਸੁਜਾਨੈ॥ ਲਏਘੇ
 ਰੰਮੇਸੇ॥ ਮ੍ਰਿਗੀ ਸਿੰਘਜੈਸੇ॥੩੨॥ ਸਵਾਜਾ ਮਤਾਗੀ॥ ਲਯੋ ਬੀ
 ਰਾਮਾਗੀ॥ ਹੁਤੇ ਸਿੰਘ ਸੰਗੀ॥ ਸੁਜੁਝੇ ਭੁਜੰਗੀ॥੩੩॥ ਤੋਟਕਛੰਦਾ॥
 ਤੰਬਖੰਗੁ ਗਯੋ ਮ੍ਰਿਗਰਾਜ ਬਲੀ॥ ਬਾਲਿ ਦੂਤਨ ਕੀ ਬਹੁਭਾਂਤ
 ਦਲੀ॥ ਜਿਹ ਓਰ ਬਲੀ ਬਰਧਾਵਤਹੈ॥ ਦਲੁ ਸੰਤਨ ਪੰਤ ਉਠਾਵ

ਤਹੈ॥ ੩੪॥ ਜਿਮ ਕੇਹਰ ਮੰਤਰਿ ਧੋਬਨ ਮੇ॥ ਤਿਮ ਜੂਝੁ ਤਹੈ ਮਾਰਿ
 ਕੇਗਨ ਮੇ॥ ਜਿਹ ਭਾਂਤ ਮਨੋਗ ਜਗ ਜਫ ਬੈ॥ ਮਿਗਾ ਵਲਹੇਗ ਜਿ
 ਸੈ ਜੁਦ ਬੈ॥ ੩੫॥ ਗਨਤਾਰਨ ਮੇ ਜਿਮ ਚੰਦ ਦੁਤੈ॥ ਜਨੁ ਦੇਖਤ ਹੈ
 ਇਹ ਸੂਰ ਉਤੈ॥ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਸੁਜੁ ਪਪਾ ਮੰਡਕ ਕੋ॥ ਇਕ ਅਨਨ ਤੇ
 ਨਹੀ ਜਾਤ ਰਕੋ॥ ੩੬॥ ਘਟਿਕਾ ਦਸ ਯੋਗ ਟਕੋ ਕਰਿ ਕੈ॥ ਸੁਰਲੇ
 ਕਗ ਯੋਗਨ ਮੇ ਲਾਰਿ ਕੈ॥ ਜਬ ਘੋਰ ਲਯੋ ਚਹੁ ਓਰ ਬਲੀ॥ ਤਹਨੇ
 ਕਬ ਦੂਕਤਿ ਸੈ ਜੁ ਚਲੀ॥ ੩੭॥ ਜਬ ਲਾਗ ਗਈ ਮਧ ਭਾਲ ਭਟੈ
 ॥ ਇਮ ਜੂਝੁ ਗਯੋ ਮੰਗ ਮੰਗ ਕਟੀ॥ ਪੁਰ ਦੇਵਨ ਕੇ ਸੁਜੈ ਕਾਰ ਭਯੋ॥
 ਭੁਵ ਮੰਡਲ ਮੇ ਜਸੁ ਪੁਰ ਰਯੋ॥ ੩੮॥ ਗੁਰ ਪੁਰਨ ਕਾ ਜਸੁ ਪੁਨ ਦ
 ਯੋ॥ ਨਿਜ ਓਚ ਅਵਾਸ ਨਿਵਾਸ ਲਯੋ॥ ਸੁਨ ਦੀਨ ਦਯਾ ਲਕੀ
 ਪੈ ਸੁਕ ਥਾ॥ ਅਬ ਭਾਖਤ ਹੋਵੁ ਛੋਰ ਜਥਾ॥ ੩੯॥ ਜਿਮ ਅਨਬ

੩੬੪

ਸੇਚਮਕੋਰਮਧੀ॥ ਰਣਚਿੰਤ੍ਰਬਚਿੰਤ੍ਰਕਯੋਸੁਸਿਧੀ॥ ਜਿਮਮਰ
 ਗਮੈਲਰਤੇਸੁਗਏ॥ ਸੁਨਲੇਹੁਵਹੈਮਬਗਾਥਮਏ॥ ੪੧॥ ਰਸ
 ਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਇਕੋਕੁਚਧਾਗੀ॥ ਚਲੇਨਾਥਭਾਗੀ॥ ਜਹਾਂ
 ਇਛਹੋਈ॥ ਖਿਡੋਪੁਰਸੋਈ॥ ੪੨॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਮਾਜਰ
 ਬੂਰਸੁਨਾਇਕਗਾਮਾ॥ ਠਾਢਭਏਤਿਤੁਪ੍ਰਭਗੁਨਧਾਮਾ॥ ਪਾਨੀਪਿ
 ਯੈਤਹਾਂਗੁਰਦੇਵਾ॥ ਤਨਕਭਨਕਪਾਯੋਕਛੁਭੇਵਾ॥ ੪੩॥ ਦਿੱਲੀ
 ਤੇਦਹਲਖਜੋਸਿਨਾ॥ ਤਾਕੋਲਖਯੋਰਿਦੈਭਿਵਸੁਨਾ॥ ਫਿਰੈਆ
 ਪਮਾਰਗਸੋਤਿਆਗੀ॥ ਗਢਚਮਕੋਰਊਚਵਿਗਲਾਗੀ॥ ੪੪॥
 ਉਚੋਨਗਰਗੜ੍ਹਲਖਪਾਈ॥ ਆਏਸਹਨਸਾਹਸੁਖਦਾਈ॥ ਚ
 ਛਨਦਿਸਾਬਾਗੁਲਖਪਾਈ॥ ਉਤਰੇਯੋਚਮਕੋਰਸੁਮਾਈ॥
 ੪੫॥ ਥੋਰੋਹੀਚਢਯੋਥੋਦਿਨਾ॥ ਆਏਜਗਤਪੁਜਜਿਹਛਿਨ

॥ ਨਿਜ ਘੋਰ ਠਾਢੇ ਪ੍ਰਭ ਤੀਗਾ ॥ ਫਰਕ ਫਰਕ ਬੈਠੇ ਅਨ ਬੀਗਾ ॥ ੪ ॥ ੩੬੫
 ੫ ॥ ਉਚ ਮਿਜਾਜ ਅਰੋਲ ਨਿਹਾਗੀ ॥ ਫਰਕ ਸਾਥ ਸੋਭਤ ਭੁਟ
 ਭਾਗੀ ॥ ਕਰਮਾਹਿਖ ਪਰਾਸ ਬਕਮਾਨ ॥ ਤਰੇ ਵਿਸਟ ਕੀਨੇ ਪਰਬ
 ਨਾ ॥ ੪੬ ॥ ਪੁਹਮੀ ਮਾਹਿ ਦੀਨੇ ਸਰਫਗਾ ॥ ਉਪਰ ਫੋਕ ਸੀਸ ਸਰਧ
 ਗਾ ॥ ਯੈ ਬੈਠੇ ਸਾਹਿਬ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਨਿਜ ਕੀ ਕਛੂ ਮਿਜਾਜ ਬਿ
 ਚਾਰੀ ॥ ੪੭ ॥ ਤਬ ਲਗ ਪਾਂਚ ਬੀਰ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਉਦੈ ਸਿੰਘ ਉਰ
 ਕ ਰਿਜੁ ਖਲਾਗੀ ॥ ਲੋਹੁ ਸੇਚ ਚਵਾਤੇ ਘਾਇਨਾ ॥ ਅਨਹਜੂਰਕ
 ਹੀ ਇਨ ਦਾਇਨਾ ॥ ੪੮ ॥ ਉਦੈ ਸਿੰਘ ਜੁਝੈ ਤਿਹ ਬਨੈ ॥ ਮੋਰ ਬੀਰ
 ਜੋ ਸੰਗ ਸਿੰਧਾਨੈ ॥ ਜਹਾਂ ਠਾਂ ਢਹ ਮਕੋ ਨਿਜ ਕੀਨਾ ॥ ਦਿਵਸ ਚਢ
 ਯੇਤ ਹੀ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ੪੯ ॥ ਲਰਤ ਕਰਤ ਉਨ ਸੋਹ ਬਾਏ ॥ ਜਹਾਥੇ
 ਜਨਿ ਜਕੇ ਹਮ ਪਾਏ ॥ ਇਹ ਤਿਨ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪਤੇ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਲਗੇ ਘਾਵ

ਮੰਧਿਅੰਗਾਬਿਚਾਰੋ॥ ੫੦॥ ਇਤਤੇ ਇਹ ਅਨਗਨ ਰਿਪਾਮਾਏ
 ॥ ਮਾਨਦਪੁਰਘੋਗਾਜਿਹਪਾਏ॥ ਉਤਤੇ ਪ੍ਰਭਹਮਯੋਸੁਨਪਾਏ
 ॥ ਦਿੱਲੀਤੇ ਦਹਲਖਮੋਮਾਏ॥ ੫੧॥ ਬੇਸੁਮਾਰਕਛੁਵਾਰੁ
 ਨਪਾਗਾ॥ ਮਾਦਿਅੰਤੁਨਹੀਜਾਤਨਿਹਾਰਾ॥ ਨੀਲਘਟਾਉਨਏ
 ਜਨੁਮਾਈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕਰਿਬੇਗਉਪਾਈ॥ ੫੨॥ ਇਤਉਤ
 ਕੇਮਾਏਖਲਦਲਾ॥ ਜੋਅਉਸਰਹੋਵਤਇਹਭੁਲਾ॥ ਸੋਕਰਿ
 ਲੈਕਰਨਾਨਿਧਪਾਇ॥ ਜੋਕੀਨੋਨਿਜਜਾਇਉਪਾਇ॥ ੫੩॥
 ਨਿਰਜਛੰਦਾ॥ ॥ ਦਗਮਲੇਛਮਾਨਿਯੋ॥ ਕਸੀਮਝੁਠਜਾ
 ਨਿਯੋ॥ ਨਚੀਤਸਾਰੁਲਾਈਯੋ॥ ਮਲੇਛਪੇਚੁਪਾਈਯੋ॥ ੫੪॥
 ॥ ਤੁਮੇਇਮੰਬੁਲਾਇਯੋ॥ ਅਗੀਦਲਿਚਛਾਇਯੋ॥ ਕਹੀਜੁਪੈ
 ਰੁਪਾਈਯੋ॥ ਸਿਤਾਬਈਤਲਿਜਾਈਯੋ॥ ੫੫॥ ਅਸੀਮਲੇਛ

ਗਾਇਯੋ॥ ਸੁਨੇ ਮਕੋਲੁ ਗਾਇਯੋ॥ ਅਬੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਤੁ ਗੀਯੋ॥ ਅਸਿ ੩੬੬
 ਕਿਤੀ ਚਿਤਾ ਗੀਯੋ॥ ੫੬॥ ਸਦੀਵ ਅਪਸਾਥੈ॥ ਪ੍ਰਸਿਧ ਸਿਧ
 ਗਾਥੈ॥ ਬਿਨ ਜੁਤਾ ਸਨਾਮ ਜੁ॥ ਨਾਨਾ ਜਾਨਧਾਮ ਜੁ॥ ੫੭॥
 ਰਸਾਵਲ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਸੁਨੇ ਬੈਨ ਸਾਗੇ॥ ਮੁਹੰਖੀ ਉਚਾਗੇ॥ ਲਗੇਘ ੦
 ਵਦੇਗੀ॥ ਲਖਾਏ ਜੁਤੇਗੀ॥ ੫੮॥ ਸਬੈ ਚਿਤ ਜਾਨੀ॥ ਕਿਸੁਨ ਬ
 ਖਾਨੀ॥ ਤਿਨੈ ਜੋ ਉਚਾਗੇ॥ ਨਿਜੀ ਕਾਨਧਾਗੇ॥ ੫੯॥ ਪੁਨਿ ਅਪਗ ੦
 ਈ॥ ਸੁਬੀਰ ਸੁਨਾਈ॥ ਪੁਰੀ ਮੰਧਿ ਜਾਵੇ॥ ਜਿਮੀ ਦਾਗ ਲਿਆਵੇ॥ ੬੦
 ॥ ਗਾਏ ਸਿੰਘਧਾਈ॥ ਪੁਰੀਏ ਸਪਾਈ॥ ਕਰੀਯੋ ਜਰੂਰੀ॥ ਚਲੇ ਜੁ
 ਹਜੂਰੀ॥ ੬੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤ ਕੀਨਾ॥ ਤੁਝੈ ਬੋਲ ਲੀਨਾ॥ ਚਲੇ ਤਾਗ
 ਵੇਗੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਨੇਗੀ॥ ੬੨॥ ਤਿਨੈਯੋ ਸੁਗਾਈ॥ ਨਹੀ ਭੇਟ ਪਾ
 ਈ॥ ਸੁਖਾਲੀ ਜੁ ਗਾਥਾ॥ ਮਿਲੇ ਮੇਨ ਨਾਥਾ॥ ੬੩॥ ਸੁਨੈ ਸਿੰਘ

ਧਾਈ॥ ਸਭੈ ਆਸੁ ਨਾਈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਕੀਨਾ॥ ਰੁਪੈ ਯੇ ਸੁਦੀਨਾ॥
 ੬੪॥ ਸੁਪੰਚੀ ਰੁਪੈ ਯਾ॥ ਕਰੀ ਆਪ ਦੈ ਯਾ॥ ਨਹੀ ਪੇਚੁ ਪਾਯੋ॥ ਚਲ
 ਯੋ ਜਾਟੁ ਆਯੋ॥ ੬੫॥ ਧਰੀ ਭੇਟ ਆਗੈ॥ ਟਿਕਾ ਸੀ ਸੁਲਾਗੈ॥ ਸਮਰ
 ਰੁਪੁ ਛੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਸੁਛੀ॥ ੬੬॥ ਪੁਨੀ ਆਪ ਗਾਯੋ॥ ਕਿਲਾ ਮੇ
 ਦਿਖਾਯੋ॥ ਵਹੈ ਬੈਨ ਕੀਨੋ॥ ਕਰੋ ਪੂਰ ਚੀਨੋ॥ ੬੭॥ ਕਹੀ ਜਾਟ ਬਾਨੀ॥
 ਪਛੰ ਫੈ ਜਜਾਨੀ॥ ਕਿਲਾ ਤੋ ਨ ਨਾਥਾ॥ ਹਵੇਲੀ ਅਕਾਥਾ॥ ੬੮॥ ਤ੍ਰਿ
 ਯਾ ਸੀ ਗੁਪੁਰੀ॥ ਸੁਖਾਲੀ ਨਕੂਰੀ॥ ਹੁਤੀ ਜੀਗ ਜੇਗਾ॥ ਤਬੈ ਕੋਨ ਸੋਗਾ॥
 ੬੯॥ ਪ੍ਰਭੂ ਚੀਤ ਜਾਨੀ॥ ਇਸੈ ਕੀ ਕਹਾਨੀ॥ ਚਢੇ ਆਪ ਘੋਗਾ॥ ਕਰੋ
 ਜਾਟੁ ਪੋਗਾ॥ ੭੦॥ ਕੁੰਡਲੀ ਯਾ ਛੰਦਾ॥ ਧਰਾ ਆਗੈ ਨਗਰੇ ਸਕਉ ਅ
 ਏ ਕਿਲਾ ਸੁਮੰਧਿ॥ ਪੇਚ ਅਨ ਕਜੜ ਕਰ ਰਹੈ ਕੋਨ ਪੁਜੈ ਪਲਾ ਅੰ
 ਗਾ॥ ਕੋਨ ਪੁਜੈ ਪਲਾ ਅੰਗ ਬਤਤਿ ਨ ਕਿਤ ਕਬ ਨਾਈ॥ ਨਿਰਖ ਫੈ

ਜਮਾਰਿਲੰਛਤੁਕੋਮਨਤਾਸਬਢਾਈ॥ ਠੋਰਠੋਰਦੁਤਨਲਿਖਤਕ ੩੬੭
 ਰਿਲਿਖੇਪਠਾਏ॥ ਚਾਲਿਪਚਾਸਕਸੂਰਬੇਗਤੁਮਆਵਹੁਧਾਏ॥
 ੧੧॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਲਿਖੇਯੈਸੁਕੀਨੇ॥ ਮਹਾਂਮੰਤਹੀਨੇ॥ ਚ
 ਲੇਬੇਗਆਯੋ॥ ਨਸੀਕਾਨਜਾਯੋ॥ ੧੨॥ ਚਉਪਈ॥ ॥ ਗੜਕੇਮੰ
 ਧਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਆਈ॥ ਜਥਾਜੇਗਕੀਨੀਤਕਰਾਈ॥ ਬਾਂਧਜਾਵਕੁਠ
 ਰੀਮਧਿਤਾਕੋ॥ ਭਾਂਤਭਾਂਤਬੀਰਨਪਚਾਕੋ॥ ੧੩॥ ਤਿਯਾਪਰੇਉਨਦ
 ਈਨਿਕਾਹੀ॥ ਉਤਮਾਏਘਨਜੋਅਰਿਭਾਹੀ॥ ਕੀਟਬੂਦਮਾਹਨ
 ਅਨਮਾਨੋ॥ ਖਲਦਲਉਮਰੇਅਧਿਕਪ੍ਰਮਾਨੋ॥ ੧੪॥ ਗਗਨਉ
 ਰਗਬਨਅਖਲਜੁਪੰਤਾ॥ ਗਨਬੇਕਰਿਕੋਉਕਰਿਮੰਤਾ॥ ਇਹਗਨ
 ਉਨਕੋਪਾਰੁਨਪਗੈ॥ ਕਉਨਕਵਿਦਰਸਨਜੇਗੈ॥ ੧੫॥ ਖੂਜਮ
 ਰਦੂਦਤੁਰਕਦਲਪਾਲਾ॥ ਅੰਗਕੋਆਪੀਹੁਨਿਰਲਾ॥ ਖਨਖੁ

ਲਾਦ ਅਮੀਰੁ ਨੀਜੈ ॥ ਪੂਰਬ ਦਿਸਾ ਜਿਹ ਦੇਸ ਗਨੀਜੈ ॥ ੧੬ ॥ ਜੇਰ ਦ
 ਸਤ ਸਰਦਾਰੁ ਮਲੇਛਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਧ ਲਗਾਯੋ ਜੁਪੇਛਾ ॥ ਨਾਹ ਰਖਾ
 ਇਕ ਪੀਰ ਪਛਾਨਹੁ ॥ ਗੈਰਤ ਖਾਨ ਅਉਰ ਭਟ ਜਾਨਹੁ ॥ ੧੭ ॥ ਅਮੀਰ ਖਾਖ
 ਭੂਰੇ ਖਾਜੈ ਧੋ ॥ ਜੇਤੁਰ ਕਨਕੇ ਪਗਮਾਹਿ ਸੋਧੋ ॥ ਖਾਨ ਜਿਤੇ ਸੁਰਤਾਨ ਜੁਅ
 ਏ ॥ ਭਿਨ ਭਿਨ ਕੋ ਸਕਤ ਅਲਾਏ ॥ ੧੮ ॥ ਤਬ ਕਥਹੈ ਦੈ ਅਧਿਕ ਪ
 ਸਾਰਾ ॥ ਜੇਬਰਨੇ ਇਹ ਅਉਰ ਮਝਾਰਾ ॥ ਜੇ ਮਲੇਛ ਕੇ ਪਗਮਾਹਿ ਸੈਨ
 ॥ ਸਰੁਆਈ ਪੰਕਜ ਪਰਨੈ ਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਧਰਨੀ ਗਗਨ ਏਕ ਹੁੰਗਯੋ ॥
 ਹਬੁ ਪਸਾਰਾ ਦਿਸਟ ਨ ਅਯੋ ॥ ਉਡੀ ਪੁਰਛਾਈ ਅਸਮਾਨਾ ॥ ਜਨੁ
 ਭੂਅ ਗਗਨ ਸੁਕੀਯੋ ਪਿਯਾਨਾ ॥ ੨੦ ॥ ਕਰੇ ਪੀਰੇ ਭੂਰੇ ਤੁਰਕਾ ॥ ਸਿਲਹ
 ਸੰਜੋਟ ਸੀਸ ਪਰਬੁਰਕਾ ॥ ਰੁਸੀਰੁ ਮੀਹ ਸਾਥਿ ਪਿਸੈ ਗੀ ॥ ਕਾਬਲ ਗ
 ਜਨੀ ਗਿਹ ਜਿਹ ਠੰਗੀ ॥ ੨੧ ॥ ਬਲਖ ਬੁਖਾਰਾ ਇਰਾਨੀ ਕਿਤੇ ॥ ਹਰੇਵ

ਕੰਧਾਰੁ ਖਰੀਹੁ ਤੇ ॥ ਠਟਾ ਅੰਕਸਮੀ ਗੀਬੰਦਗਾ ॥ ਸਬ ਆਏ ਇਨ
 ਕੇ ਜੇ ਅੰਦਗ ॥ ੮੨ ॥ ਬਾਈ ਧਾਰਗਾ ਵਅਹੁ ਗਨੇ ॥ ਗੁਜਰੀ ਘੜਕੋ
 ਨ ਬਖਨੇ ॥ ਘੋਰਾ ਪਕੋ ਸਰੁਨ ਕੋ ਆਈ ॥ ਸਾਗਰ ਜੋ ਦਲ ਚਹੁ ਦਿ
 ਸਛਾਈ ॥ ੮੩ ॥ ਮੰਧਿ ਜਹਾ ਜਮਨੋ ਚਮਕੋ ਗਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਨੀਰ ਜੋ ਦ
 ਲ ਚਹੁ ਠੋਗ ॥ ਵਾਂਮਹਿ ਰਾਜਤ ਗਿਰਬਤ ਜਾਨ ॥ ਯਾਮੇ ਦਲ ਪਤ ਗਿ
 ਰਸ ਪਛਾਨ ॥ ੮੪ ॥ ਵਾਮੇ ਬਾਰਨ ਦਿਪੈ ਕਿਕਾਨ ॥ ਯਾਮੇ ਅਨਗਨ
 ਏਗ ਜਮਾਨ ॥ ਸਾਗਰ ਘੋਖ ਉਤੈ ਘਨ ਘੋਗ ॥ ਯਾਮੇ ਦੁਰਭਿਕਈ
 ਸੁਜੇਗ ॥ ੮੫ ॥ ਮਛਕ ਛਉਤ ਅਧਿਕ ਅਨੰਤ ॥ ਪੈਦਲ ਸੈਨ
 ਇਤੈ ਬਿਅੰਤ ॥ ਵਾਮੇ ਜਲ ਕੇ ਨਿਰਖਤ ਰੰਗ ॥ ਯਾਮੇ ਬਰਛੀ ਚਮਕ
 ਅਭੰਗ ॥ ੮੬ ॥ ਨਿਰਖ ਪ੍ਰਭੂ ਚਢਉ ਚਅਟਗੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸੋਇ ਮੁ
 ਕਹ ਜੋ ਸੁਧਾ ਗੀ ॥ ਅਧਿਕ ਸੈਨ ਕਛੁ ਵਾਰਨ ਪਾਗ ॥ ਦਿਖੈ ਮਲੇ ਛਕ

੩੬੮

ਕੋਜੋਕਾਗਾ) ੮੧)। ਮੋਕਹਾਮਪਨੇਤੀਰਬੁਲਾਯੋ। ਅਗਰਸੁਦਹ
 ਲਖਸੈਨਚਢਾਯੋ। ਉਨਅਰਕੋਮਮਕਛੂਨਗਨੋ। ਏਮਲੇਛਅ
 ਏਬਹੁਭਨੋ। ੮੨)। ਦਗਮਲੇਛਕਰਾਮੁਹਸੀਗਾ। ਮੇਤਕੋਸਮਝੇ
 ਨਹੀਦੰਗਾ। ਅਬਲਚਾਗਮੁਝਕੋਇਤਬਨੀ। ਰਛਕਰੈਖੜਗਧੁ
 ਜਧਨੀ। ੮੩)। ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦਾ। ੮੪)। ਇਨੀਕੋਬਿਸਾਸੰਕ
 ਰੈਗਾਸੁਜੋਈ। ਵਹੈਅੰਤਕਾਲੀਖਰਾਬੀਸੁਹੋਈ। ਮਹਾਂਨੀਚਪਾਪੀ
 ਕਿਸੁਮੀਤਨਹੀ। ਰਸੁਲੀਕੁਰਾਨੀਪਿਕਾਂਮੰਰਦਾਂਹੀ। ੮੫)। ਹਮੁਪ
 ਪਯਾਕੋਨਹੀਜਾਨਪਾਯੋ। ਕਰਾਕੋਲਝੂਠਾਨਸਾਚਾਲਖਾਯੋ।
 ਦਸੀਲੱਛਸੈਨਾਮੁਝੈਪੈਚਢਾਈ। ਕਸੰਮਕੁਰਾਨੀਝੂਠੀਲੈਪਠਾਈ।
 ੮੬)। ਜਿਕੋਮੋਰਦਾਸੀਹਿਤੁਬੀਧਹੋਈ। ਸੁਭੁਤੰਭਾਵਿੱਖੀਮਧੀਸਾਰ
 ਲੋਈ। ੮੭)। ਇਨੀਕੋਭਰੋਸਾਨਹੀਕੋਇਕੀਜੈ। ੮੮)। ਇਹੈਨੀਚਦੇਖੀਦਿਖੋਕੋ

ਪਤੀਜੈ॥੬੨॥ਵੇਹਗਾ॥ ॥ਇਹਿਬਿਧਸੋਗੁਰਦੇਵਜੁਨਿਜਬੀਰੁ
 ਮੈਗਾਇ॥ਕਰਕੇਸਮਾਨਸੁਜੁਪਕੋਅਵਰਨਨਿਰਖਉਪਾਇ॥੬੩॥
 ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ਸਭੈਕੋਸੁਨਈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਗਾਈ॥ਗ
 ਰੋਖੰਗਪਾਨੀ॥ਮੰਡੋਜੁੱਧਪਾਨੀ॥੬੪॥ਪੁਲੋਕੀਸਵਰੋ॥ਸਮਾਸੋਨਿ
 ਹਾਰੋ॥ਨਹੀਚਿਤਕੀਜੈ॥ਇਹੈਜੁੱਧਲੀਜੈ॥੬੫॥ਸਮੰਧਰਮਜੁੱ
 ਧੀ॥ਨਹੀਲੋਕਮੰਧੀ॥ਜਸੀਕੋਟਜੰਗੀ॥ਪੁਨੰਦਾਨਮੰਗੀ॥੬੬॥ਤੁ
 ਸੀਜਾਨਛੰਡੀ॥ਜੁਝੈਧਰਮੰਡੀ॥ਰੁਲੈਨਹਿਚਿੰਤੀ॥ਲਹੈਮੋਛਬਿੰ
 ਤੀ॥੬੭॥ਇਹੈਸਾਮਦਾਨੀ॥ਕੁੰਦੰਦੰਡਜਾਨੀ॥ਸਭੈਏਬਿਚਾਰੀ॥ਬ
 ਡੋਬੀਰਧਾਰੀ॥੬੮॥ਸਹੀਸਚੁਸੇਈ॥ਕਰੋਜੀਗਜੇਈ॥ਇਹੈਜਾਨ
 ਸਾਗੀ॥ਤੁਮੈਦੇਰਿਧਾਗੀ॥੬੯॥ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦਾ॥ ॥ਇਹੈਬੈ
 ਨਸਾਰੀਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਗਾਈ॥ਮੰਡੋਜੁੱਧਭਾਰੋਪਗੀਯੋਲਗਾਈ॥ਨਿਜੈ

੩੬੯

ਸਾਵਧਾਨੀ ਸਭੈ ਕੋ ਕਰਾਈ ॥ ਦਏ ਸਸਤੁ ਅਸਤੁ ਜੁਝੈ ਸੀਗ ਜਾਈ ॥ ੧੦੦ ॥
 ॥ ਮਨੋ ਟੀਡ ਕਾਤੇ ਪਨੇ ਦੂਤੁ ਆਏ ॥ ਸਬੈ ਓਰ ਗਾਵੈ ਮਨੋ ਮੇਘ ਛਾਏ ॥
 ਚਲੈ ਸਾਹੁ ਸਾਰੀ ਤਿਸੀ ਜਾਇ ਈਹ ਗੰਗਾ ॥ ਜਿ ਮੰਸੋ ਜਮਾ ਸੀ ਮਹਾਂ ਮੇਘ ਜੀ
 ਹਾਂ ॥ ੧੦੧ ॥ ਹਲ ਪੇਹਲੀ ਦੂਤ ਕੈ ਕੈ ਜੁ ਆਵੈ ॥ ਅਗੀ ਬਾਨ ਗੋਗੀ ਮੁਖੰ
 ਮੁਖ ਖਾਵੈ ॥ ਪਗੀ ਲੋਥ ਲੈ ਟੈ ਪੁਰੰਤੀ ਰਖਾਈ ॥ ਮਨੋ ਟਾਂਡੁ ਗੋਨੀ ਦਈ
 ਹੋ ਗਿਰਾਈ ॥ ੧੦੨ ॥ ਕਹੂੰ ਹਾਥ ਜਾਂ ਪੰ ਪਗੀ ਭੂਮ ਸੋਹੈ ॥ ਕਹੂੰ ਸੀਸ ਪਾ
 ਰੀ ਪਰ ਕਾਟ ਮੋਹੈ ॥ ਕਹੂੰ ਤੀਰ ਤੇਗੀ ਪਗੀ ਹੋ ਕਟਾਹੀ ॥ ਚੁਭੈ ਬੀਰ ਸੋਭੈ ਜਿ
 ਮੀ ਮੰਛ ਜਾਗੀ ॥ ੧੦੩ ॥ ਕਹੂੰ ਈਸ ਸੀਸੀ ਗੁਹੈ ਮੁੰਡੁ ਮਾਲਾ ॥ ਕਹੂੰ ਭੂਤ
 ਪ੍ਰੇਤੀ ਫਿਰੈ ਜੋਗ ਜੁਲਾਸਾ ॥ ਮੁਨੀ ਕੰਜ ਜਾਸੁ ਤਿਯਾ ਸਾਥ ਲੀਨੇ ॥ ਫਿਰੈ ਅ
 ਨਤਾਹੀ ਮਹਾਂ ਮੋਦ ਭੀਨੇ ॥ ੧੦੪ ॥ ਸਭੈ ਜੋਗ ਨੀਯੀ ਕਰ ਪੰਤਿ ਧਾਗੀ ॥ ਗ
 ਟਿ ਕਾ ਕਣਾ ਕੀ ਕਰੈ ਮਾਸ ਹਾਗੀ ॥ ਮੁਨੀ ਸਿੱਧ ਸੁੰਧੀ ਦਿਖੈ ਆਨ ਜੁੰਧੀ ॥ ਚ

ਦੇਜੁ ਬਿਵਾਨ ਦਿਖੇ ਗੈਨ ਮੰਧੀ ॥ ੧੦੫ ॥ ਨਿਜੀ ਬੀਰ ਬੋਲੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿ
 ਧਗਾਈ ॥ ਇਕ ਏਕ ਪ੍ਰੈ ਕੈ ਲਹ ਜੰਗ ਜਾਈ ॥ ਤਬੈ ਮਾਨ ਅਗ ਯਾ ਕਰੈ
 ਜੰਗ ਜੇਧਾ ॥ ਇਕ ਏਕ ਹੋਈ ਮਠੈ ਜੁੰਧ ਕੋਧਾ ॥ ੧੦੬ ॥ ਦਸੀ ਬੀਸਤੀ
 ਸੀ ਇਕ ਜਾਇ ਮਾਰੈ ॥ ਪੁਨਿ ਮਾਨ ਅਗ ਯਾ ਸੁਮਰੈ ਪਧਾਰੈ ॥ ਕਰੈ ਜਾ
 ਇਜੁੰਧੀ ਬਡੇ ਤੋਨ ਬਾਨੈ ॥ ਭਯੋ ਮੇਸਹੈ ਨਾਨਹੀ ਜਗਨੈ ॥ ੧੦੭ ॥ ਰਣ
 ਖੰਗ ਖੰਡ ਚਲੈ ਤੀਰ ਗੋਗੀ ॥ ਛੁਗੀ ਛਿੰਪੁ ਨੇ ਜਾ ਸਰੀ ਪਾਸ ਜੋਗੀ ॥ ਬਿ
 ਛਬਾ ਕਸੇ ਲਿਉ ਹੀਯੋ ਕਟਾਗੀ ॥ ਮਨੇ ਮੰਛ ਬਾਰੇ ਖੇਠਾਂ ਸਜਾਗੀ ॥ ੧੦
 ੮ ॥ ਭਯੋ ਜੰਗ ਮੇਸਾ ਤਿਸੀ ਠੋਗ ਮਾਗੀ ॥ ਜਿਮਨੇ ਮਕਾਲਿ ਪਨਿ ਸਜਾ
 ਮਾਗੀ ॥ ਨਹੀ ਰਾਵਣੈ ਗੰਮ ਮੇਸਾ ਭਯੋ ਹੈ ॥ ਜਿਮ ਸੂਰ ਸੂਰੀ ਇਸੀ
 ਜਾ ਛਯੋ ਹੈ ॥ ੧੦੯ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਏਕ ਏਕ ਨਰ ਲੈ ਲਗਾਏ ॥ ਬਿਠੈ ਊਚਾ ਆ
 ਪਚਰਿ ਤ੍ਵੰ ਲਖਾਏ ॥ ਲਗੈ ਸਿੰਘ ਈਹਾਂ ਤਿਸੀ ਸੋਗ ਮਾਗੀ ॥ ਜਿਮ ਸਾਹ

ਦੁਲੀਪਸੰਨੇਕਮਾਂਗੀ॥੧੧੦॥ਕਹੂੰਸੰਜਪੰਜਪਰੈਬੀਰਤਰੈ॥ਪਰੈਅੰ
 ਗਭੰਗੀਕਿਤੇਭੂਬਿਦਾਰੈ॥ਕਹੂੰਮੰਤ੍ਰਦੀਤੀਬਿਨਾਸੁਰਤਾਜੀ॥ਫਿਰੰਤੁਮਜ
 ਕੀਸਜੇਸੁਧਸਾਜੀ॥੧੧੧॥ਸਰੰਤੀਰਬੀਰੰਕਰੇਖੰਡਖੰਡੀ॥ਕਿਤੀਗੀ
 ਧਕਾਰੰਭਖੇਮਾਸਝੰਡੀ॥ਕਹੂੰਬਯੋਮਬਾਲਾਸੁਹੁਰੰਪਧਾਗੀ॥ਬਰੈਸੁੰ
 ਧਸੁਰੰਕਰੰਫੁਲਧਾਗੀ॥੧੧੨॥ਕਿਤੇਭੂਮਜੰਗੰਪਰੈਬੀਰਅਈ॥
 ਘਨੈਹਾਥਕੈਕੈਗਿਰੰਭੂਮਜਾਈ॥ਕਿਤੇਦੂਤਦੋਖੀਦੁਰੇਭਟਦੁਲੀ॥
 ਕਿਤੇਦੂਰਬੈਠੇਬਜਾਵੈਂਸੁਗਾਲੀ॥੧੧੩॥ਭਯੋਜੰਗਭਾਰੋਤਿਸੀਠੇਰ
 ਮਾਨੈ॥ਕਥੇਸੇਸਸਾਰੰਨਹੀਅੰਤਆਨੇ॥ਕਹਾਗੰਮਜੀਕੀਰਦੈਅੰ
 ਨਕੋਈ॥ਸੁਭੰਸਮਾਮਕਾਲੀਭਯੋਜਾਨਜੇਈ॥੧੧੪॥ਕਹਾਂਚਲਈ
 ਸੀਕਹਾਂਦਸਲੰਛੀ॥ਮਚਯੋਜੰਗਏਤਾਸੁਨੇਮੰਤ੍ਰਛੰ॥ਤਬੀਆ
 ਛਬੀਰੰਨਿਜੰਚੀਨਕੈਕੈ॥ਪਠੇਏਕਏਕੰਮਹਾਂਅਸਤ੍ਰਦੈਕੈ॥੧੧੫

॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਮਚੇ ਘੋਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ॥ ਕੇਤ ਕਮਰੈ ਬੀਰ ३੭੧
 ਬਲ ਪਾਮਾ ॥ ਚਾਲਿ ਸਕਹਾਂ ਕਹਾਂ ਦਸ ਲੱਛਾ ॥ ਲੇਖਨ ਭਏ ਅੰਬਰ
 ਪ੍ਰਤੱਛਾ ॥ ੧੧੬ ॥ ਬੀਸ ਤੀਸ ਚਾਲਿ ਸਇਕੁ ਮਰੈ ॥ ਬਹੁਗ ਅਮਰ ਪੁ
 ਰਾਮ ਪਾਸਿ ਪਾਰੈ ॥ ਦਿੜਤਾ ਦਈ ਐਸ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ॥ ਕੇਹਰ ਜੋ ਭਭ ਕੈ
 ਹਨ ਸੁਰੈ ॥ ੧੧੭ ॥ ਭੋਜਨ ਬਿਨਾ ਬਪੁਖ ਮੁਰਝਾਏ ॥ ਨਿਸ ਚਾਸਾ ਬਤ
 ਦਿਪਤਾ ਸੁਹਾਏ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਸੋਭਾ ਖਤ ਬਚ ਅੰਗੀ ॥ ਐਸੋ ਸਮੇਂ ਹਬ
 ਫਿਰਨਾ ਹੀ ॥ ੧੧੮ ॥ ਇਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਹੋ ਪੂਰਾ ॥ ਕੀਯੋ ਖੇਲੁ ਇ
 ਨ ਅਪਹਜੁਰਾ ॥ ਸਾਬਤ ਪ੍ਰੈ ਬਹੋ ਗਬੀ ਯਾਰਾ ॥ ਏਕ ਬੀਰ ਇਉਂ ਕਰ
 ਤਉ ਚਾਰਾ ॥ ੧੧੯ ॥ ਝੁਲਨਾ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਗਰਜ ਕੈ ਸਿਖ ਯੋਜ ०
 ਇਰਲੇ ਮੇ ਪਰੈ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਲੋਹ ਬਨਾਏ ॥ ਕਿਸੀ ਤਰ ਵਾਰਜ ਮਧ ०
 ਹਨੇ ਜਾ ਕਿਸੀ ਕਿਤੀ ਧਮਕਾਰ ਤੀਰੋ ਚਲਾਏ ॥ ਮਾਰਿ ਕਰਿ ਸੈਨ ਬਰ

ਮੇਨਜਮਪੁਰਪਠੀਰਕਤਪ੍ਰਵਾਹਜਲਨਿਪਟ੍ਰਾਏ॥ਧੁਜਾਪਾਤਾ
 ਕਬਹਵਮਸੇਜਾਤਹੈਨਕਕੇਕਾਨਗੋਗਜਬਨਾਏ॥੧੨੦॥ਪੰਤ੍ਰਿਕੀਸੈ
 ਨਏਮੇਨਜਲਜੀਤਸੇਛਤੁਬਰਫੇਨਕੀਸੋਭਪਾਏ॥ਨੀਰਚਗਮਾਨਵੰ
 ਸਕਲਮਾਲੇਛਏਘੋਖਾਨਿਧਦੰਦਭੀਪੁਨਲਗਾਏ॥ਸੀਖਜੋਕਾ
 ਤਰੰਦੁਰਖਰਬਕਤਹੈਰਤਨਸੇਅਯੁਪੀਸੁਭਗਭਾਏ॥ਸਾਚਕੋਸਿੰਧ
 ਇਹਕਰੋਹੈਖਾਲਸੇਅਰਿਨਕੀਅਨਿਨਿਕੋਕਗਦਿਖਾਏ॥੧੨੧
 ॥ਖਾਨਪਾਠਨਮੁਗਲਨਕੋਚੀਰਕੈਸੇਖਅਰੁਪੀਰਕਾਜੀਸੀਘਰੈ॥
 ਦਾਓਪੁਨਜਈਹੁਹੇਲਲੋਦੀਜਭੈਨਿਆਜਮਾਫਗੀਦਰਨਮੇਬਿਦ
 ਗੈ॥ਖੇਲਬੁਯੇਜਪਾਠਨਤਿਹਤਕਰੈਗਿਰਤਮੁਨਾਰਜੋਰਨਮੰਝਾ
 ਗੈ॥ਰੰਗਮਾਰੰਨਪਾਰੰਨਸਗਰੀਭਈਲਾਲਤਨਬਾਗਜਨੁਅਧਿਕ
 ਧਾਰੇ॥੧੨੨॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਇਹਬਿਧਿਪਰਾਘੋਰਨਦਾਰਨਾ॥ਗਿ

ਗਗਿਰਪਰਤਬਾਜਨਰਬਾਰਨਾ। ਏਕਸਿੰਘਅੰਸੀਕ੍ਰਿਤਿਕਰਹੀ। ਲੰ ੩੧੨
 ਛਨਜਾਬਏਕਲੇਲਰਹੀ। ੧੨੩) ਬਜੈਸਾਰੁਸੇਸਾਰੁਅਪਾਰਾ।
 ਘੜਤੁਘਾਟਜੈਸੇਠਠਮਾਗਾ। ਪੜਪੜਕਧਰਨੀਅਹਿਪਰੈ। ਬਹੁ
 ਰਨਅਨਜੁੰਧਮੇਲਗੈ। ੧੨੪) ਏਕਘਾਇਲਧੈਗਿਰਤਕਰਾਲਾ
 ॥ ਏਕਨਮਾਪਤਜੇਤੁਤਕਾਲਾ। ਏਕਭਾਜੇਮਾਹਿਨਿਕਟਿਨਮਾਏ
 ॥ ਏਕਸਨਮੁਖਧੈਜੁੰਧਮਚਾਏ। ੧੨੫) ਏਹਬਿਧਿਗਰਜਲਰ
 ਤਹਰਜੰਛਾ। ਹਨੁਕਾਲਕਾਸੇਭਪੁਤੰਛਾ। ਕੇਤਕਲਰੈਕਹੋਬਲਵਾ
 ਨਾ। ਕਿਤਚਾਲਸਕਿਤਦਹਲਖਜਾਨਾ। ੧੨੬) ਹੁਕਮਮਾਨਸਤਿ
 ਗੁਰਕੋਭਾਗੀ। ਜੁਝਤਹੈਨਿਜਨਿਜਕੀਬਾਗੀ। ਮੁਹਕਮਾਸਿੰਘਸੁਬਹੁ
 ਰਬੁਲਾਯੋ। ਭੁਲੀਤਗਤਗਫ਼ਿਸਟਜੁਝਾਯੋ। ਕਰਤੁਰਕਨਸੈਅ
 ਧਿਕਮਖਾਰਾ। ਅਮਰਾਲੈਬਰਬੀਗਸਿਧਾਰਾ। ੧੨੭) ਸਾਹਿਬ

ਸਿੰਘਾਹਿੰਮਤਾਸਿੰਘਬੀਰਾ॥ਅਗਮਾਨਗਏਰਨਧੀਰਾ॥ਬਰੇਜੁੰਧ
 ਕਰਿਕੈਰਨਭਾਗੀ॥ਬਸੇਅਮਰਪੁਰਮੇਅਵਤਾਗੀ॥੧੨੮॥ਦੋਹਰਾ॥
 ਕਹਤਖਾਲਸਾਖਾਲਸਾਅਉਰਨਮਨਮੇਅਸਾ॥ਏਜੁਏਜੋਧਾਬਲੀ
 ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਪਾਸਾ॥੧੨੯॥ਤਾਹਿਸਮੇਗੁਰਦੇਵਜੀਨਿਜਸੁਤਲੀ
 ਏਬੁਲਾਇ॥ਕਹੀਅਜੀਤਮ੍ਹਰੀਸਕੇਦੂਤਨਦੇਹੁਸਜਾਇ॥੧੩੦॥
 ਹੁਕਮੁਮਾਨਨਿਜਤਾਤਕੋਠਾਦਭਯੋਕਰਜੋਗ॥ਅਦਭੁਤਦਿਪਤਾਦਿ
 ਦਾਰੁਦੁਤਿਤਿਹਸਮਸੋਭਨਹੋਗ॥੧੩੧॥ਕੀਰਕਪੋਤਿਕਲਾਪਿਅਲਿ
 ਖੰਜਨਮੀਨਅਨਗਾਸਸਿਬਾਰਨਅਰੁਕਜਅਹਿਕੇਹਰਏਣਨਿਹਾ
 ਗ॥੧੩੨॥ਏਉਪਮਾਕਾਬਿਦੇਤਹੈਜਿਹਤੁਹਮਾਂਧਿਸੀਸਾਗਾਇਨਕੀ
 ਉਪਮਾਅਧਿਕਬਰਸੇਸਨਪਾਵਤਪਾਗ॥੧੩੩॥ਤਨਮਹਿਧਰੇਅਭੂ
 ਤਛਬਿਨਖਸਿਖਸਭਹਥੀਯਾਗ॥ਕਸੀਕਮਰਅਕਲੀਕਸਸਿਯੋ

ਰਾਜਤਦੀਦਾਗ) ॥ ੧੩੪ ॥ ਚੌਪਈ) ॥ ਕਰਮਬਿਜਇਕਗੀਕ
 ਮਾਨ) ॥ ਦੁਤੈ ਬਿਰਾਜਤ ਕਿਰਤਕਰਿਬਾਨਾ ॥ ਪਰਿਕਰਮਾਕਰਿਸੀਸਨਿ
 ਵਾਈ) ॥ ਠਾਢੇਭਯੋਜੇਰਕਰਿਆਈ) ॥ ੧੩੫ ॥ ਆਗਿਯਾਭਈਜੁੱਧਕ
 ਉਜਾਯੋ) ॥ ਖਲਦਲਕੋਕਰਮਾਛਾਦਿਖਾਯੋ) ॥ ਜਯੋਭੁਲਕਲਸਬੀ
 ਸਕੀਚਾਲਾ) ॥ ਭਲੀਭਾਂਤਰਣਕੋਕਰਿਖਿਆਲਾ) ॥ ੧੩੬ ॥ ਛੰਡੀਕ
 ਉਯਹਜੇਗਪਛਾਨਹਾ) ॥ ਖਗਖੇਲਨਸਾਬਤਪ੍ਰੈਜਾਨਹਾ) ॥ ਕੋਟਜਗ
 ਜਪਤਪਗੁਣਗੀਨਹਾ) ॥ ਧਰਮਜੁੱਧਸਮਅਦਰਨਬੀਨਹਾ) ॥ ੧੩੭
 ॥ ਯਾਜਗਮੇਦੁਰਲਭਦ੍ਰੈਏਹੀ) ॥ ਭਜਨੁਨਾਥਸਨਮੁਖਅਸਲੇਹੀ
 ॥ ਤਨਕਤਨਕਤਨਹੋਇਤਹਾਂਹੀ) ॥ ਮੁਹਤਾਫੇਰਪਾਛਨਹੀਜਹੀ) ॥ ੧
 ੩੮ ॥ ਯੈਸੁਨਕਰਿਸਤਿਗੁਰਕੇਬੈਨਾ) ॥ ਸੀਮੁਖਕਹਾਘਨਜਸੁਤਨੈ
 ਨਾ) ॥ ਤਮਪਦਪੰਕਜਬਲੁਉਰਧਾਹੀ) ॥ ਯਥਾਸਕਤਗਨਕਰੈਸੁਧਾਰੀ

॥ ੧੩੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਗੁਰਮੂਰਤਿ ਧਰਿਦੈ ਮਹਿ ਬਿਨੈ ਕਰੀ ਕਰਸੇ
ਗ। ਕਰਤ ਬੀਰ ਸੰਗਾ ਮਇ ਹ ਨਿ ਰਖ ਪ੍ਰਭੂ ਚਖ ਕੋਗ ॥ ੧੪੦ ॥ ਚੌਪਈ
॥ ਭੁਯੋ ਸੁਆਰੇ ਮੇਸਕਹ ਬੈਨਾ ॥ ਤਤਾ ਛਿਨ ਪਕੇ ਮੱਧਿ ਅਗਿ ਸੈਨ ॥
॥ ਘਨ ਜਮੋ ਉਮਰ ਤੁਰਕ ਦਿਸ ਚਾਰੇ ॥ ਤੜਤਾ ਜਮੋ ਫਿਰਤ ਵਨ ਮਝਾਰੇ ॥
॥ ੧੪੧ ॥ ਝੁਲਨਾ ਛੰਦਾ ॥ ਮਾਰਿ ਅਸਵਾਰ ਧਮਕਾਰ ਤੇ ਗਿਰਤ
ਹੈ ਸਰਨ ਕੀ ਚੋਟ ਸਹ ਕੈ ਕਰਾਹੀ ॥ ਇਕ ਕੋ ਮਾਰ ਬੇਦਾਰ ਦੂਜਾ ਨ ਕੋ
ਚਾਰਤੀ ਜਾਨ ਪੰਚੀ ਬਿਦਾਹੀ ॥ ਖਟਿ ਸਪਤਨ ਮਾਠਾ ਨ ਕੋ ਚੀਰ ਕੈਨ
ਵੰਦਾ ਸਾਨ ਕੋ ਕਰਿ ਪ੍ਰਹਾਰੀ ॥ ਗਿਅਰ ਬਾਰਨ ਤੇਰਾ ਨ ਕੋਡਾਰ ਧਰਜਾ
ਤਨਾਰਾ ਚ ਸੁਕੇ ਅਗਾਰੀ ॥ ੧੪੨ ॥ ਬਿੰਜੁ ਸਾਮਾਨ ਮਾਰਾ ਨ ਮੇਫਿਰਤ
ਹੈ ਗਿਰਤ ਹੈ ਦੂਤ ਅਨਗਨ ਅਪਾਰੀ ॥ ਮਾਰਨ ਬਾਨ ਤਰਵਾਰ ਬਰਛ
ਨ ਸੋਢੀ ਜਮੁ ਧਾਰਨ ਹੈ ਅਪਾਰੀ ॥ ਪੂਰਸਰ ਭੂਰਾ ਮਹਿ ਰਧਰੀ

ਗਿਰਤਹੈਂ ਅਟਾਮੁੰ ਨਗ ਅਨਗ ਨਹ ਜਾਗੀ॥ ਰਕਤ ਪ੍ਰਵਾਹ ਤਹ ਨਦੀ ੩੧੪
 ਜੋ ਵਹਿਯੋ ਹੈ ਲੇਖ ਪਰ ਲੇਖ ਕੀਨੀ ਕਨਗੀ॥ ੧੪੩॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰ
 ਯਾਤ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਜਿਹੀ ਓਰ ਜੋਧਾ ਬਲੀ ਕੋ ਪਧਾਵੈ॥ ਹਨੈ ਤੀਰ ਤੇ
 ਗੀ ਗਿਰੀ ਦੂਤ ਜਾਵੈ॥ ਕਹੂੰ ਤੇ ਗਸਾਂਗੀ ਪਰੀ ਪੋਪ ਭੂਮੀ॥ ਕਹੂੰ ਬੀਰ ਜੋ
 ਧਾਲ ਗੋਬਾਨ ਘੁਮੈ॥ ੧੪੪॥ ਕਹੂੰ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਨ ਚੈ ਮਾਸ ਹਾਗੀ॥ ਕਹੂੰ
 ਜੋ ਗਜ਼ਾ ਲਾਬ ਮੇ ਆਗ ਕਾਗੀ॥ ਕਹੂੰ ਨਾਰਿ ਦੇਵੀ ਫਿਰੈ ਅੰਗ ਕਾ ਛੀ
 ॥ ਮਨੇ ਦਿੰਬ ਰੂਪ ਜਿ ਮੰਨੀ ਗਯਾ ਛੀ॥ ੧੪੫॥ ਜਿਨੈ ਅੰਗ ਹੇਰੰਗ ਤਨ
 ਬਲ ਜੈ॥ ਮਹਾਂ ਸੁੰਦਰੀ ਚਾਹੁ ਅਭਾ ਬਿਰਜੈ॥ ਧਰੇ ਹਾਥ ਫਲੀ ਸੁਕੰ
 ਗੁ ਕਟੇ ਗੀ॥ ਭਰੈ ਸੀਸ ਸੁਹੰ ਤਿਯਾ ਹਾਜਗੇ ਗੀ॥ ੧੪੬॥ ਰਨੈ ਸਾਵਧਾ
 ਨ ਜਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨ ਤਿਯਾ ਗੈ॥ ਤਿਸੈ ਨਾਰਿ ਦੇਵੀ ਲਏ ਬਯੋ ਮਭਾ ਗੈ॥ ਜਿ
 ਸੈਭਾ ਜਕੈ ਕੈਰਨ ਪ੍ਰਾਨ ਦੀਨੈ॥ ਦੁਹੈ ਨਾਹ ਤਿਆਗੈ ਨਹੀ ਸਾਬਲੀਨੈ॥

॥ १४॥ ॥ ਤੇਰ ਕਛਿਦਾ ॥ ॥ ਭੁਟ ਭਾਜ ਜਿਨੇ ਰਨ ਪਾਨ ਦਏ ॥ ਵਹਈ ਤ
 ਉਤੈ ਦੁਬਾਨ ਗਏ ॥ ਨਹ ਕਾਕ ਸਿਵਾ ਵਹਗੀ ਧਭਖੋ ॥ ਵਹ ਭੂਮਹਿ
 ਮੱਧਿ ਪਹੇ ਸੁਲਖੋ ॥ ੧੪੮ ॥ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤ ਅਜੀਤ ਮ੍ਰਿਗੀ ਸਪਤੀ ॥ ਬਡ
 ਜੁੱਧ ਕਰਕੇ ਅਨਭੀਤ ਗਤੀ ॥ ਨਿਜ ਲੱਛਨ ਮੇਇਹ ਭਾਂਤ ਫਿਰਕੇ ॥ ਜਿ
 ਮਾਥਿ ਜੁਬਰੇ ਪਨਬੀਚਹਿ ਕੇ ॥ ੧੪੯ ॥ ॥ ਬਹੁ ਜੁੱਧ ਕਰਕੇ ਕਾਬਿ
 ਕੋ ਬਰਨੈ ॥ ਜਿ ਮਪਾਹ ਥਾਥ ਕਰਕੇ ਕਰਨੈ ॥ ਬਹੁ ਦੂਤ ਨਹਾ ਬਦਿਖ
 ਇਸਹੀ ॥ ਸੁਅਲੋਪ ਭਏ ਤਿਹ ਮੱਧਿ ਮਹੀ ॥ ੧੫੦ ॥ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ॥
 ਸਾਹਿਬਾ ਸਿੰਘ ਅਜੀਤ ਰਿਪਾਨਿ ਧਜੁੱਧ ਕਰਕੇ ਅਰਿ ਕੇ ਦਲ ਮਾਂਹੀ ॥
 ॥ ਸੰਤ ਨਹਾ ਬਦਿਖਾਇ ਭੁਲੀ ਬਿਧਲੇ ਪਭਏ ਰਨ ਮੇਤ ਬਾ ਮਾਂਹੀ ॥
 ਪੂਰਹ ਯੋਜਗ ਮੇਜ ਸੁਪਾਵਨ ਦੈਤ ਸਬੈ ਕਾਬਿ ਬਿੰਦਉ ਗਾਹੀ ॥ ਗੰਗ
 ਸਮਾਨ ਸਦਾ ਜਗ ਕੀਰਤ ਗਾਵਤ ਜੋ ਸੁਖਾ ਸਿੰਧ ਸਮਾਂਹੀ ॥ ੧੫੧ ॥ ॥ ਚ

ਉਪਈ॥ ॥ ਲਗੀ ਕਾਰਜ ਬਹੀਰ ਨ ਮਿਖੈ ॥ ਗਯੋ ਜੁ ਝੁਤ ਨੁ ਮਤ ३੧੫
 ਸੁਪਨੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੋ ਸੁਰਤ ਮਿਲਾਈ ॥ ਭਏ ਅਲੈ ਪਤ ਵਨਰ
 ਨਜਾਈ॥ ੧੫੨॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਬ ਜੇਗਾ ਵਰ ਸਿੰਘ ਜੂਦੇ ਖੋਸ
 ਮਾ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਲੈਆਇ ਸੁਗਰ ਦੇਵ ਕੀ ਚਢੀ ਅਨਦੁ ਜਿਯ ਪਾਗ ॥
 ੧੫੩॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਚਾਪ ਬਾਨ ਪ੍ਰਥਮੇ ਕਰ ਪਰੈ ॥ ਬਰੇ ਮੇਘ ਜੋ
 ਬਰਖਾ ਕਰੈ ॥ ਬਿਸਖ ਬਾਨ ਸਰਤੀਰ ਬਿਦਰੈ ॥ ਸਕਲ ਛੇਦ ਅਰਿ ਕੈ
 ਗਨ ਡਰੈ ॥ ੧੫੪॥ ਬੈਸਕਿ ਸੋ ਗਮਨੋ ਹਰਿ ਮੂਰਤ ॥ ਸਰਸੋ ਮਾਰ ਕਰਿ
 ਤ ਅਰਿ ਚੂਰਤ ॥ ਰਕਤ ਪ੍ਰਵਾਹ ਚਲੇ ਤਿਹ ਬੰਨੈ ॥ ਜਨੁ ਸਰਤ ਬਰਦ
 ਤੈ ਪ੍ਰਮਾਣੈ ॥ ੧੫੫॥ ਧੁਜਾ ਪਤਾ ਕਰੁ ਖਤ ਹਜਾਂਹੀ ॥ ਬੋਚਨ ਸੇਹੈ ਕਿਤ
 ਕ ਸਿਧਾਂਹੀ ॥ ਜੇਗਾ ਵਰ ਹਰਿ ਜੰਛ ਸੁਜੰਧਾ ॥ ਅਨ ਕਭਾਂਤ ਕੀ ਨੋ ਬਡ
 ਬਿਹੰਧਾ ॥ ੧੫੬॥ ਝੂਲਨ ਛੰਦ ॥ ਧਨ ਖਨ ਰਾਚ ਜੇਤਾਨਰ

ਨਮੇਗਯੋਸੰਤ੍ਰਕੀਸੇਨਅਨਗਨਸੰਘਾਗੀ॥ਸਰਨਸੋਮਰਆਪਾ
 ਕੇਤਕਦਈਤੁਪਕਤਰਵਰਸੋਕਿਤਬਿਦਾਗੀ॥ਹਨੇਅਰਿਜਾਲਕਾ
 ਲਸੇਲਗਤਹੈਪੀੜਕਹਿਭਰਤਹੈਹੁੰਹਕਾਗੀ॥ਅੰਧਕਬੰਧਇਕਸੀ
 ਸਾਬਿਨਡੋਲਹੀਪਰਤਹੈਏਕਤਿਨਕੇਮੰਣਾਗੀ॥੧੪੭॥ਏਕਕੋਮਾਰ
 ਦੂਜਾਨਕੋਛੇਰਕੈਤੀਸਰੈਅਧਿਕਰਿਬਿਸਖਜਾਂਹੀ॥ਲਗਤਹੈਜਾ
 ਸਕੇਅੰਗਬਲਵਾਨਕੇਤੜਫਕਰਦੇਹਪਲਮੇਗਿਰਾਂਹੀ॥ਫਿਰਤਹੈ
 ਅਰਿਨਮੇਂਮੇਘਚਪਲਾਨਜੋਲਖਤਕਿਤਜਾਇਲਖਬੋਨਅ
 ਗੀ॥ਨਿਰਖਕਰਿਜੰਗਸੀਜੇਰਵਰਸਿੰਘਕੋਬੋਮੇਂਦੇਵਧੰਨਪਨ
 ਕਰਾਹੀ॥੧੪੮॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਬਿਸਖਬਾਨਸਰਤੁਪਕਅਸਚ
 ਲਤਲੋਹਕੀਧਾਗ॥ਜੇਰਵਰਤਿਨਮੇਫਿਰਤਗਹੈਹਾਥਹਥੀਆਰ
 ॥੧੪੯॥ਅਮਾਕੁੰਲਾ॥ ॥ਦਸੋਦਿਸਾਅਰਿਨਿਕਟਪਹੁਚੇਮਾਨਕੈ

॥ ਤਬ ਬਰਛਾ ਕਰ ਪਕੇ ਅਧਿਕ ਪੁਨਤਾਨ ਕੈ ॥ ਏਕ ਅਹਿਨ ਕੋ ਮਾਰ ॥
ਦੁਤੈ ਸੁਗਿਰਾ ਵਈ ॥ ਹੋ ਯਾ ਬਿਧਿ ਜੋ ਗਵਰੀ ਸਿੰਘ ਰਨ ਪਾਵਈ ॥ ੧
੬੦ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ॥ ਤੀਰਤੁ ਫੰਗ ਨਿਖੰਗ ਨ ਕਾਢ ਚਲਾਵਤ ਹੈ ਸੁਪ
ਠਾਨ ਕਈ ਜੂ ॥ ਪੁਨਿ ਮੇਘ ਕਿਧੈ ਰਿਤ ਪਾਵ ਸਕੀ ਇਤ ਅਵਤ ਹੈ ਸਰ
ਜਾਲ ਪਈ ਜੂ ॥ ਬਰਛਾ ਦੁਤਿ ਕੈ ਚਪਲਾਚ ਮਕੈ ਪੁਨ ਬਾਨ ਨ ਕੀਬ
ਡੁਮੇ ਘਹਈ ਜੂ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤ ਸਮਾਜੁ ਬਨ ਯੋਰ ਟਕੋ ਕਿਜੁ ਝਾਗੀ ਮੁਗੇ
ਸਕੀ ਖੇਲ ਜਈ ਜੂ ॥ ੧੬੧ ॥ ਅਹਿੰ ਲਾ ॥ ॥ ਪਕਰਹਾ ਥਸ ਮਸੇ
ਰਸੇ ਹਜਿ ਮਗਾ ਜਈ ॥ ਦਸੋ ਦਿਸਨ ਅਹਿ ਜਾਲ ਸਿਮਾਲ ਜਿ ਮਭਾ
ਜਈ ॥ ਇਕ ਜੂ ਝੇਰਨ ਬਾਨ ਬਦਨ ਨਹੀ ਫੇਰੀ ॥ ਹੋਤਿ ਨ ਪੁਰਖ ਨ ਕੋ
ਆਨ ਨਾਰ ਸੁਰ ਪੋਰੀ ॥ ੧੬੨ ॥ ਰਸਾਵ ਲਛੰਦਾ ॥ ॥ ਕਕੇ ਜੂ
ਧਭਾਰੇ ॥ ਕਖੈ ਕੋਨ ਸਾਰੇ ॥ ਤੁਨ ਕੇ ਕਗਾਯੋ ॥ ਜੰਥੀ ਮੰਤਾ ਆਯੋ ॥ ੧੬੩

॥ ਕੁਈ ਲਾਲ ਜਾਗਾ ॥ ਮਨ ਓਢ ਬਾਗਾ ॥ ਕਿਧੈ ਸੁਹਿ ਸਾਗੀ ॥ ਧਰਾ
 ਅੰਗ ਧਾਗੀ ॥ ੧੬੪ ॥ ਲਕੜੇ ਤੇ ਗਤਾਨੀ ॥ ਬਡੇ ਬੀਰ ਬਾਨੀ ॥ ਜੁਝੇ
 ਬਾਜ ਸੀਸਾ ॥ ਸੁਤੰ ਜੰਗ ਦੀਸਾ ॥ ੧੬੫ ॥ ਕਿਤੇ ਸੰਤ ਗਾਗੀ ॥ ਜੁਝੇ ਅ
 ਵਤਾਗੀ ॥ ਸੁਹੈ ਬਾਜ ਭਾਗੀ ॥ ਖਿਲ ਜੇ ਖੰਗ ਧਾਗੀ ॥ ੧੬੬ ॥ ਸੁਰੰ ਧੰਨ
 ਗਾਯੋ ॥ ਸੁਫਲ ਬਸਾਯੋ ॥ ਕਰੀ ਬਿਸਟ ਭਾਗੀ ॥ ਬਡੇ ਮੋਦ ਧਾਗੀ ॥ ੧
 ੬੭ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇਖ ਜੁੰਧੀ ॥ ਖੁਸੀ ਚੀਤ ਮੰਧੀ ॥ ਨਿਜ ਨੈਨ ਅਗੈ ॥ ਦੇਉ ਭਾ
 ਤ ਲਾਗੇ ॥ ੧੬੮ ॥ ਜਗੀ ਜੰ ਸੁਛਾਯੋ ॥ ਕਬੀ ਕ੍ਰਿਤ ਗਾਯੋ ॥ ਦਿਨ ਅਦਿ
 ਅੰਤਾ ॥ ਜਸੀ ਹੈ ਬਿਅੰਤਾ ॥ ੧੬੯ ॥ ਦੇਹ ਗਾ ॥ ॥ ਇਹਿ ਬਿਧਿ ਜੁੰਧ
 ਮਚਾਇ ਕੈ ਦਹ ਲਖ ਸੈਨ ਸੀਗਾ ॥ ਭਏ ਅਲੇ ਪਰਣ ਭੂਮ ਮੇ ਦੋਨੋ ਬੀਰ
 ਨਿਸੀਗਾ ॥ ੧੭੦ ॥ ਧਰਮੁ ਗਾਖਿ ਪਰਣ ਪੂਰ ਕਰਿ ਅਰਿ ਦਲ ਹਾਥ ਦਿ
 ਖਾਇ ॥ ਅਮਰ ਭਏ ਪੁਨ ਭਾਤ ਦੇ ਜੈ ਕੀ ਬੀਬ ਬਜਾਇ ॥ ੧੭੧ ॥ ਤੇਟ

ਕਛੰਦਾ॥ ॥ਤਿਹਲੋਥਨਮੈਨਹੀਲੋਥਲਹੀ॥ਸਭਦੇਖਫਿਰੈਕ ੩੭੭
 ਰਿਕੈਜੁਸਹੀ॥ਰਿਹਠੈਰਕਹੈਜਨਿਯੈਸੁਗਏ॥ਧਰਨੀਮਧਿਰੈਕਿ
 ਅਕਾਸਧਏ॥੧੧੨॥ਬਿਓਪਈ॥ ॥ਇਹਬਿਧਸੋਤਿਹਜੁ
 ਧਮਣਾਗਾ॥ਜੁਣਾਏਸੁਤਗੁਰਕਰਤਾਗਾ॥ਚਿਹਲਬੀਰਜੋਧਾਅਵ
 ਤਾਹੀ॥ਤਿਨਮੈਕਛੁਕਰਹੇਪਿਛਾਹੀ॥੧੧੩॥ਸੋਭੀਨਿਜਦਿਸਰ
 ਗਰਲਗਏ॥ਅਨਕਭਾਂਤਖਲਦਲਤਿਹਘਏ॥ਸਿਤਸਿੰਘ
 ਜੁਕੋਸੁਬੁਲਾਯੋ॥ਥਾਪੀਦੈਕਰਸਸਤਫਰਾਯੋ॥੧੧੪॥ਬਰਛ
 ਥਾਂਸਖੰਗੁਤਿਹਦੀਨੋ॥ਅਨਕਭਾਂਤਅਦਰਸੁਭਕੀਨੋ॥ਸੀਮੁਖ
 ਕੀਆਇਸਕਹਪਾਈ॥ਅਸੁਰਨਮੰਧਿਪਕੋਤਬਜਾਈ॥੧੧
 ੫॥ਏਕਨਕੋਬਾਨਨਸੋਮਾਭਿਯੋ॥ਖੰਗੁਸਾਗਗਹਿਅਵਰਬਿਦਾ
 ਕਿਯੋ॥ਨਾਵਕਸਰਏਕਨਤੁਨਹਨੋ॥ਏਕਨਤੁਪਕਤਮਾਚੇਗਨੋ॥

੧੭੬) ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰਿ ਮੋਖੀ ਰਨ ਦਾਰੁ ਨਾ ॥ ਹਿੰਸਤੁ ਹੈ ਵਰਗਿ ਸਤੁ ਬਾ
 ਰਨਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੋਰਣੁ ਦੰਦ ਮਚਾਈ ॥ ਅਮਰਾ ਪੁਰੀ ਗਯੋ ਭਰ
 ਧਾਈ ॥ ੧੭੭) ॥ ਪੁਨ ਕਰੁ ਨਾ ਨਿਧ ਚਰਿਤੁ ਬਨਾਯੋ ॥ ਬੰਗੇ ਸੁਰਨਿ
 ਜਨਿ ਕਟ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਸਰੁ ਹਥੀ ਮਾਰ ਅੰਗ ਤਿਹ ਭਾਗੀ ॥ ਕਲ
 ਗੀ ਜਿਗਾਸੀ ਸਤਿਹ ਧਾਗੀ ॥ ੧੭੮) ॥ ਨਿਜ ਮਾਸਨ ਪਰਤਿ ਸੈ ਬਿ
 ਠਾਯੋ ॥ ਥਾਪੀ ਦੈ ਮਨ ਮੋਦ ਬਢਾਯੋ ॥ ਖੁਸੀ ਕਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕ
 ਰਤਾਰਾ ॥ ਦੁਤੈ ਅੰਗ ਜਨੁ ਮਾਪ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੧੭੯) ॥ ਸਿਗਤਿ ਸਿੰ
 ਘਨਾ ਮਤਿ ਹਨ ਰਕੋ ॥ ਸੇਵਕੁ ਆਦਿ ਨਾਥ ਕੇ ਪਰਕੋ ॥ ਬੰਗ ਸਤਾ
 ਕੋ ਦੇਸ ਭੁਦੀ ਜੈ ॥ ਤਾਤੇ ਨਾਮੁ ਬੰਗ ਸੀਲੀ ਜੈ ॥ ੧੮੦) ॥ ਸਰਬ ਚਿ
 ਹਨ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਜਾਨਹਾ ॥ ਇਕ ਤੇ ਦੂਸਰ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਮਾਨਹਾ ॥ ਕਹਤੁ
 ਭੇਟ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸੀਸਾ ॥ ਜਿਹ ਚਾਹੈ ਲੀਜੈ ਜਗਦੀਸੈ ॥ ੧੮੧) ॥

ਇਹ ਜਾਗਾ ਤੇ ਸਿਰਲੀਨੋ॥ ਆਗੈ ਹੀ ਹੋਤਾ ਤਿਹ ਦੀਨੋ॥ ਅ
 ਧਿਕ ਖੁਸੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਆਗੀ॥ ਤੋ ਤਿਹ ਦਯੋ ਭੇਟ ਸਿਰਤਾ ਹੀ
 ॥ ੧੮੩॥ ਟੀਕਾ ਮਨੋ ਖਾਲਸੇ ਦੀਨਾ॥ ਸਮਝ ਲੇਹੁ ਯਾ ਬਿਧ ਪ੍ਰ
 ਬੀਨਾ॥ ਸਾਂਗ ਸਮੇਸਾ ਬਤ ਸਿਖੁ ਹੋਈ॥ ਤਿਹ ਉਪਮਾ ਲਿਖ ਸ
 ਕੈਨ ਕੋਈ॥ ੧੮੩॥ ਯੈ ਚਰਿਤੁ ਕਰਿ ਦੀਨ ਦਯਾਲਾ॥ ਧਨੁ ਬਿ
 ਸਾਲ ਕਰ ਪਕੇ ਕਰਾਲਾ॥ ਬਾਨ ਨ ਕੀ ਬਰਖਾ ਕਰਿ ਰਾਗੀ॥ ਬ
 ਰੁ ਮੇਧ ਜੋ ਮੰਸੁ ਮਝਾਈ॥ ੧੮੪॥ ਬਿੰਜੁ ਸਮਾਨ ਗਰਜ ਸਰ
 ਆਵਤਾ॥ ਬਾਜ ਗਾਜ ਪੈਦ ਲਰਣਾ ਵਤਾ॥ ਆਰੁਨ ਭਈ
 ਧਰਨਿ ਸਭ ਸਾਗੀ॥ ਸਹਸਾਨ ਨ ਸਿਰ ਪਰਜੇ ਉਪਾਗੀ॥ ੧੮੫
 ॥ ਚਲੀ ਰਕਤ ਕੀਨ ਦੀ ਬਿਰਾਜੈ॥ ਬੈਤਰਨੀ ਜਾ ਕੇ ਲਖ ਲਾ
 ਜੈ॥ ਧੁਜਾ ਪਤਾ ਕਤ ਰੇਖੁ ਮਜਾਗੀ॥ ਕਛੁ ਪਛਾਨ ਕਮਾਸ

ਆਹੀ॥੧੮੬॥ਪਾਗਫੇਨਸੇਛਤੁਸੁਹਾਏ॥ਚੌਰਹੀਸਲਖੀਅਤਬ
 ਹੁਭਾਏ॥ਸੀਸਪਖਾਂਨਟਾਂਗਕਰਮਛਗੀ॥ਸਾਚੁਸੁਧਾਰਸਰਤਜਨੁ
 ਪਸਗੀ॥੧੮੭॥ਸਦੈਯਾ॥ ॥ਸੀਸਪਰੇਕਿਤਕਾਟਭਟਾਨਕੇਤੰਡ
 ਧਰੀਕਿਤਮੁੰਡਸੁਹਾਏ॥ਜਾਂਪਕਰੰਪਗਹੰਡਪਰੇਕਹੁੰਖੰਗਕਮਾਨਲ
 ਖੈਛਬਿਪਾਏ॥ਤਾਜਪਰੇਕਤਬਾਜਅਨੂਪਮਪੀਲਕਿਧੌਗਿਰਡੀ
 ਲਰਤਾਏ॥ਸੋਰਤਹੈਰਣਕੀਛਿਤਭੀਤਰਭਮਮਨੋਇਹਭੂਖਣਪਾਏ
 ॥੧੮੮॥ਬੀਰਖਰੇਇਕਗਾਲਬਜਾਵਤਤੀਰਨਸਭੈਇਕਛੇਦਤ
 ਕੀਨੋ॥ਇਕਦੁਰੇਨਿਜਥਿਦੁਵਾਲਨਸੁਦਾਸਭਰੈਇਕਪੀੜਤਸੀਨੋ॥
 ਦੂਰਖਰੇਪਛੁਤਾਪਕਰੈਇਕਕੋਹਮਆਨਇਤੈਤਨਦੀਨੋ॥ਤੀਰਨਹੀ
 ਯਹਕਾਲਦਸਾਜਨੁਜੀਵਤਹੈਕਛੁਨਮਕਲੀਨੋ॥੧੮੯॥ਆਵਤ
 ਹੈਂਨਰਗਾਲਬਜਾਵਤਸੈਯਦਸੇਖਮਹਾਂਬਲਪਾਨੀ॥ਜੀਤਫਿਰੇਬ

ਸੁਧਾਸਗਰੀਅਰੁਸਾਹਦਿਲੀਸਕੇਜੋਅਗਵਾਨੀ॥ਕਾਮਪਰੇਹਨਰੂਪ ੩੭੯
 ਹਰੀਸਮਜੀਗਜੁਰੇਰਣਖੰਤੁਪਛਾਨੀ॥ਆਨਪਰੇਸੁਮਰੇਸਭਹੀਤਨ
 ਬੈਟਨਲੈਨਭਗੀਧਾਸਿਧਾਨੀ॥੧੯੦॥ਗਾਜਤਏਕਸੁਗਾਲਬਜਾ
 ਵਤਯਾਬਿਧਸੋਇਕਬੈਨਬਕਾਹੀ॥ਜੀਤਬਡੇਰਣਜੋਸੁਗਹੈਗੁਰਬਾ
 ਧਭਲੇਭਟਸਾਹਲਿਜਾਹੀ॥ਹਾਥਨਲਾਗਤਹੈਭਵਭੁਖਨਕੋਟਉਪਾ
 ਵਕਰੈਮਨਮਾਂਹੀ॥ਸਾਲਨਕੇਹਿਤਜੋਬਨੀਯਾਬਰਹੈਰਨਖਾਇਪ
 ਕਾਇਤਦਾਹੀ॥੧੯੧॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਲੈਬਨਸਾਥਪਰਨਸਭਛਾ
 ਈ॥ਮਨੋਅੰਬਾਹਲਗੇਪਰਖਾਈ॥ਬਿੰਜੁਸਮਾਨਸਿਲੀਮੁਖਆਵੈ
 ॥ਜੇਬੈਬਖਤਰਹਹਨਨਪਾਵੈ॥੧੯੨॥ਜਾਕੋਤਨਕਬਾਨਛੁਹਗਯੋ
 ॥ਮਛਰੀਜਿਯੋਤਰਫਤਵਹਭਯੋ॥ਜਿਦਿਵਾਲਤੇਬਾਹਗਨਿਕਸਾ॥
 ਤਕੇਲੈਪ੍ਰਾਨਨਜਮੁਬਿਗਸਾ॥੧੯੩॥ਨਾਹਰਖਾਪਠਨਤਬਆਯੋ

॥ ਅਨਗਨ ਸੈਨ ਮਲੇ ਛੀਲਿਆਯੋ ॥ ਕਟ ਕਟ ਬਚਨ ਬਦਨ ਨਿ
 ਜਗਾਵਤ ॥ ਸਾਮੁ ਹਿਲਖਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾ ਮਾਵਤ ॥ ੧੯੪ ॥ ਐਸੇ
 ਤੀਰਤਾ ਹਿਮੁਖ ਮਾਗਾ ॥ ਗਿਰਾਧਗਨਿ ਜਨੁ ਬਡੇ ਮੁਨਾਗਾ ॥ ਅਉਪਰਾ
 ਨਹ ਲਾਕਰਿਆਯੋ ॥ ਸੋਭੀ ਸ੍ਰੀ ਕਲਕਾਲਖ ਪਾਯੋ ॥ ੧੯੫ ॥ ਏਹ
 ॥ ਸਗਲ ਦਿਵਸ ਇਹ ਭੁਤ ਕਰਿ ਬਰਖਯੋ ਲੋਹ ਅਪਾਗਾ ॥ ਕਈ
 ਲਾਖ ਦਲਤੁਰ ਕਕੋਰਹਾ ਸਕਲ ਪੁਨਹਾਗ ॥ ੧੯੬ ॥ ਜੈਸ ਜੁਧ ਪ੍ਰਭ
 ਜੁ ਕੀਯੋ ਤਸਾ ਲਿਖ ਸਕਤ ਨ ਕੋਇ ॥ ਦਹ ਲਖ ਸੈਨਾਗਰ ਕਕਾਰਿ ਇ
 ਹੋ ਬਿਧ ਗਏ ਅਲੋਇ ॥ ੧੯੭ ॥ ਅੰਚੁਤ ਅਲਖ ਅਨੰਤ ਗੁਰ ਪਵ
 ਨਰੂਪ ਅਛਲੇਸਾ ॥ ਗੋਮਰੋ ਮਰਛ ਕਤਿ ਸੈਸ ਕਤ ਕਾਲ ਜਗਤੇਸਾ ॥ ੧
 ੯੮ ॥ ਭੁਜੀਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਤਬੈ ਲਾਗਰੈ ਨਿਮਹਾਂ ਅੰਧ ਮਾਈ
 ॥ ਇਕੈ ਸਾਜਾ ਪੰਬਡੇ ਸੋਕਰਾਈ ॥ ਦਿਨਿ ਰਾਜਹਾ ਕੈ ਨਿਸੰਗਟਾ

ਯੋ॥ ਕਵੀ ਦੀ ਪਤਾ ਹੋ ਉਹ ਸੁਖ ਪਾਯੋ॥ ੧੯੯॥ ਸਬੈ ਆਖੀ ਜੋ ਸ
 ਸੰਗੋ ਇਪਾਈ॥ ਭਈ ਸੋ ਚਿਤੰਨੀ ਮਹਾਂ ਮੋਦ ਸਾਈ॥ ਨਿਸੰਗ ਜਗੀ
 ਨ ਚ ਛੋ ਸੋ ਇਭਾਗੀ॥ ਅਮੀਤਾ ਸਸੀ ਚਾਮ ਪੰਥਿ ਸੁਸਾਗੀ॥ ੨੦੦॥
 ਸਵੈਯਾ॥ ॥ ਭੋਲਤ ਹੈ ਨਿਸਰਾਛ ਸਿਭੈ ਕਰਮਾ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਮਹਾਂ ਸ
 ਜਿ ਕੈ॥ ਇਤ ਦੀਪ ਕ ਦੀਪ ਖਿਗੀ ਕੁਮਦੀ ਦਿਨ ਨਾਥ ਗਯੋ ਗ੍ਰਿਹ ਕੋ ਭ
 ਜਿ ਕੈ॥ ਚਕਈ ਉਤ ਕੰਜ ਨਿਰਾਸ ਭਏ ਮਨ ਅਨਦਤਾ ਗਦਏ ਲਜਿ
 ਕੈ॥ ਅਬ ਚਿਤ ਚਕੋਰਤ ਜੀ ਸਗਰੀ ਵਹਨਾ ਚਉ ਠਿਯੋ ਮਨ ਮੇਗਾ ਜਿ
 ਕੈ॥ ੨੦੧॥ ਕੋਲ ਪਰੇ ਮਾਧਿ ਆਵਤ ਜੇਨ ਰੁਤਾ ਸਸਹਾਇ ਕਦੀ ਨ ਦਿ
 ਯਾਗਾ॥ ਭਾਰੁ ਸਹੈ ਸਿਰੁ ਲੈ ਜਨ ਕੋ ਤਿਹ ਉਤੰ ਮਮਾਗ ਦੇਤ ਦਿਖਾਗਾ॥
 ਏਕ ਤੇਡੀ ਲ ਅਨੇ ਕਕਰੈ ਅਰਿਤੰ ਦਪ ਸੰਤ ਗਖੈ ਉਹ ਨਾਗਾ॥ ਤੇ ਅ
 ਸਕੇਤ ਭਏ ਗੁਰ ਗੰਛ ਕਏ ਕ ਅਨੇ ਕਕਰੈ ਅਰਿਛਾਗਾ॥ ੨੦੨॥ ਅੰਧੁ

੩੯੦

ਬਾਹਨਿਹਾਰਨਿਸਾਭਵਤੁਖਨਜੁਇਹਭਾਂਤਬਿਚਾਰੀ॥ਜੋਅਬਜੁਝ
 ਗੋਰਣਮੇਨਿਜਕੇਅਰਿਮਨਹਿਗੇਬਲਕਾਰੀ॥ਸਾਮਸੁਦਾਨਚਰਿ
 ਰਸੁਨੀਤਕੇਉਤਮਸੋਇਨਕੋਉਰਧਾਰੀ॥ਤਾਤੇਬਿਚਾਰਇਹੈਮਤਸੁ
 ਰਸੁਆਪਚਲੇਇਨਪੈਰੁਰੁਗੀ॥੨੦੩॥ਝੁਲਨਾਛੰਦਾ॥ ॥
 ਐਸਾਮਨੁਮਾਨਧਨੁਬਾਨਕਰਮੇਲਜੋਆਧਿਕਬਰਤਾਨਅਰਦਲ
 ਸੰਪਾਗੇ॥ਏਕਕੇਮਾਰਦੁਜਾਨਕੋਛੇਦਕੈਬੀਸਤੀਸਾਨਕੋਬਿਵਤਰੁ
 ਗੇ॥ਲੁਥਪਰਲੁਥਯੋਜੁਥਗਿਰਕਾਰਿਗਈਤੁਲਜਯੋਪੇਵਖਲਦ
 ਲਾਬਿਦਾਗੇ॥ਸੇਨਕੋਸਿਧਜਨੁਭਯੋਯਹਮਾਠਵੇਲੁਥਅੰਬਾਰ
 ਲਖਿਕੈਕਨਗੇ॥੨੦੪॥ਸਵੈਯਾ॥ ॥ਸੈਨਪਤੀਗਿਰਹਾਬਭੁਜਾ
 ਅਹਿਪੰਤਸਭੈਜਲਜੀਤਬਿਚਾਰੇ॥ਤੇਪਾਕ੍ਰਿਪਾਨਬਡੀਬਡਵਾਨਲ
 ਬਾਕਸਭੈਅਰਿਬਿੰਖੁਨਿਹਾਰੇ॥ਹੈਸਮਹੈਗਜਸੇਗਜਦੁਦਭਿਘੋਖ

ਸੁਖੋਖਮਨੇਕਾਮਪਾਗੇ॥ਮਾਨਸਹੈਜਲਸੰਤਸਬੈਕਬਿਸਾਗਰੁਕੈਇ ३੮੧
 ਹਜੁੰਧਕਰਾਗੇ॥੨੦੫॥ਨਾਵਕਲੈਸਰਲੇਸਸਿਲੀਮੁਖਪਖਿਧਰੀ
 ਜਿਨਕੇਪਰਕਾਗੇ॥ਫੇਕਬਰੇਖਪਾਗੇਬਿਸਥਾਰਤਸੁੰਧਕਰੇਕਲਪੈਤਸ
 ਵਾਗੇ॥ਚੈਦਿਕਲੇਹਕਟਾਹਨਛੇਦਕਭੇਦਕਖੋਲਾਜਿਗਾਪਿਟਪਾਗੇ॥
 ਜੇਤਕਜਾਤਸਰਾਨਕੀਪੂਰਨਖੈਚਪੂਰੁਅਹਿਕੋਸਬਮਾਗੇ॥੨੦੬॥
 ਲੇਟਤਹੈਸੁਪਾਗੇਅਹਿਪੀੜਤਸੁਸਭਰੈਇਕਘਾਇਭਕਾਰਤਾ॥ਮੀ
 ਜਤਹੈਕਰਏਕਸੁਦਾਂਤਨਤੰਡਕਬੰਧਫਿਰੈਇਕਆਗਤਾ॥ਜੇਗਾਨਿ
 ਭੁਤਪਿਰੇਤਅਚੈਰਤਲੈਕਰਸਿਮਾਲਸਿਵਾਮੁਖਪਾਗਤਾ॥ਜੁੰਧਤ
 ਯੋਬਡਭਾਰਥਕੀਸਮਕੋਨਕਵਿਦਸਕੈਬਿਸਥਾਰਤਾ॥੨੦੭॥ਚੈਪ
 ਈ॥ ॥ਸੁਰਸੁਤੀਬਕਤਾਕੋਊਕਰੈ॥ਲੇਖਨਬਨਸਾਗਰਮਸੁ
 ਧਰੈ॥ਕਾਗਦਦੀਪਗਨੇਸਾਲਿਖਾਗੀ॥ਤੰਦਪਗਰਜਸਅੰਤੁਨਪਾਗੇ

੨੦੮॥ ਅਨਕਸਸਤ੍ਰਬਰਾਮਸਤ੍ਰਚਲਾਏ॥ ਖਲਹਾਮਰਹਾਮਸ
 ਤਵਗਾਏ॥ ਮਾਰੇਮੰਧਿਮਲੇਛੀਸੈਨਾ॥ ਬਾਰਦਜਯੋਬਰਖਾਕਰਿਮੇ
 ਨਾ॥ ੨੦੯॥ ਮੇਸੋਸਬਦਘੋਰਤੁਹਭਯੋ॥ ਪ੍ਰਲੈਕਾਲਮਨੇਪ੍ਰੈਗਯੋ
 ॥ ਹਾਥੁਪਸਾਗਫ਼ਿਸਟਨਆਯੋ॥ ਤਿਨਮੇਅਧਿਕਤਾਸੁਯੋਪਯੋ॥
 ॥ ੨੧੦॥ ਉਪਰਤੇਪ੍ਰਭਜਤਗਆਈ॥ ਮੰਧਿਮਹਲਪਛਰਾਹਕਰਾਈ
 ॥ ਦੁਲਪਾਗਨਿਜਪੈਤ੍ਰਕਰਾਯੋ॥ ਗਢਭੀਤਰਤੇਬਾਹਰਆਯੋ॥ ੨
 ੧੧॥ ਘੋਰਪਦਮੋਹਤੇਤਿਹਈਗਾ॥ ਪੰਛੀਸਕੈਨਿਕਸਨਹੀਕੀਗਾ॥ ਕ
 ਛੂਰੁਪਕਰਿਕੈਤਿਹਥਨੈ॥ ਬਾਹਰਆਏਲੋਗਬਖਾਨੈ॥ ੨੧੨॥ ਫਿ
 ਹੋਗਾ॥ ॥ ਇਹਿਬਿਧਿਚਰਿਤੁਬਨਾਇਕੈਪਵਨਰੂਪਜਨੁਪਾਗ॥
 ਦਹਲਖਸੈਨਾਬੀਚਤੇਪਰੇਮੋਰਚਨਪਾਗ॥ ੨੧੩॥ ਚਉਪਈ॥ ॥
 ਦੁਤਨਕੇਫ਼ਿਗਾਮਧਕਰਾਈ॥ ਨਿਕਸੇਮੰਧਿਘੋਰਜਨੁਪਾਈ॥ ਫਿਖ

ਜਿਤੇ ਠਉਰ ਤਿਹੁ ਭਏ ॥ ਸਭ ਕੇ ਰਾਹ ਛਾਹਿ ਸਿਰਗਏ ॥ ੨੧੪ ॥ ਸਵੈਯਾ ੩੮੨
 ॥ ਰੂਪ ਅਨੇਕ ਧਰੇ ਕਰੁਨਾ ਨਿਧਿ ਪੈਗੁ ਪਤੀ ਚਿਤ ਅਇਸ ਪਾਈ ॥ ੫
 ਰਪੈ ਪਲਮੰਧਿ ਸੁਲੰਛਨ ਚੰਛਨ ਯੈ ਅਰਿ ਅੰਧ ਕਰਾਈ ॥ ਰੋਰਪ
 ਕੋ ਪਾਛਿ ਹੈ ਮਧਿ ਦੂਤ ਨ ਕਿਾ ਮਤ ਗਤ ਮਨੋ ਤਿਨ ਆਈ ॥ ਆਪਸ
 ਮੈ ਤਿਨ ਤੇ ਗਚਲੀ ਨਿਜ ਕਾ ਪਰ ਕਨਹੀ ਚੀਨਤ ਜਾਈ ॥ ੨੧੫ ॥ ਪੂਤ
 ਪਿਤਾ ਸਿਰ ਮੈ ਅਸਝਾਰ ਤਤਾਤ ਬੈਸੁਤ ਸੀ ਸਲਗਾਈ ॥ ਅੰਧੇ ਸਭ ਯੋ
 ਸਭ ਹਾਲੁ ਅਗਨ ਕੋ ਕਾਲ ਪ੍ਰਲੈ ਤਿਨ ਹੈ ਨ ਬਿਤਾਈ ॥ ਭੋ ਸੁਰ ਕੋ ਤਿ
 ਨ ਪੈਭ ਵਭੁ ਖਨ ਨਾ ਸਭ ਏ ਅਰਿ ਕੇਤ ਬਨਾਈ ॥ ਹੈ ਨ ਬਿਤੀਤ ਕਰੀ ਦੁਖ
 ਚਿਤ ਤਭੋ ਰਭ ਯੋਊ ਗਯੋ ਦਿਨ ਰਾਈ ॥ ੨੧੬ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਜੋ ਨਿਰ
 ਖੈ ਨਿਜ ਨੈਨ ਪਸਾਰਤਾ ॥ ਸੈਨ ਸਥਾ ਰਪਰੀ ਬਹੁ ਮਾਰਤਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸ
 ਕਲਤੁ ਰਕ ਕੀ ਸੈਨਾ ॥ ਲਰਤ ਮਰਤ ਗੁਜਰੀ ਤਿਨ ਹੈ ਨਾ ॥ ੨੧੭ ॥ ਚਤੁਰ

ਵਿਸਾਕਰਿਤਾਜੁਪੁਕਾਰੀ॥ਆਯੋਗੁਰੂਸੁਸਰਬਉਚਾਰੀ॥ਭੋਰਭਏ
 ਗੜਕੋਜਬਲਗਾ॥ਕਾਇਮੁਲਰਤਸਿੰਘਜੁਅਗਾ॥੨੧੮॥ਫਿਰ
 ਤਲਰਤਗਦੁਕੇਚਹੁਤੀਗਾ॥ਲਰਤਬੰਗਸੀਜੁਮਾਤਿਪੀਗਾ॥ਜਬ
 ਲਗਰਹੇਦੇਹਿਮਹਿਪ੍ਰਾਨਾ॥ਮੰਧਿਨਿਖੰਗਨਿਰਖਬਹੁਬਾਨਾ॥੨੧੯
 ॥ਤਬਲਗਲੋਬੀਰਬਲਅੰਤੀ॥ਕਰਿਤਾਬੰਧਸਕਲਪੁਨਸੰਤੀ
 ॥ਘਨਜੋਗਰਜਹਨਤਬਰਬਾਨਾ॥ਬਿੰਜੁਸਮਾਨਘੋਖਕਰਿਜਾ
 ਨਾ॥੨੨੦॥ਕਬਿੰਤੁ॥ ॥ਕੀਨੇਜੰਗਭਾਗੀਮਹਾਂਸਿੰਘਅਵਤਾਰੀ
 ਸਾਹੀਦੁਤਨਕੀਸੈਨਾਹੀਜੇਰਕੋਰਲਾਇਕੈ॥ਜਾਕੇਸਰਲਾਵੈਸੋਈ
 ਭਿਸਤਸਿਧਾਵੈਅਗੈਕਉਨਅਗਆਵੈਅੰਸੇਜੁਪਲਖਿਪਾਇਕੈ
 ॥ਜਾਮਨੀਚਤੁਰਜਾਮਜੂਏਤਹਾਂਬਲਧਾਮਭੋਰਜਬਤਯੋਚਢਿਯੋ
 ਦਿਨਧਿਜੁਆਇਕੈ॥ਤੀਰਜੇਤੁਨੀਰਮੁਕੇਆਏਖਲਦਲਦੂਕੇਸ

ਨਮੁਖਖਾਇ ਬਿਣਜੂਝੇ ਚਾਇਭਾਇਕੈ॥੨੨੧॥ਸੈਯਾ॥ ॥ਯ ॥੩੮੩
 ਬਿਧਸੈਰਣਦੰਦਮਚਾਇਕੈਜੂਝਗਯੇਗਢਮੇਬਲਧਾਨੀ॥ਅਨ
 ਚਢੇਸੁਦਸੇਦਿਸਤੇਅਰਿਹੇਗਦਿਦਾਰੁਹੇਬਿਸਮਾਨੀ॥ਅਨਨਮੇ
 ਛਾਬਿਪੁੰਜਪ੍ਰਕਾਸਤਨੂਗਮਈਜਨੁਜੋਤਕਹਾਨੀ॥ਸ੍ਵਾਮਸੁਕਾਰਨਸ
 ਸਦਯੋਤਿਨਉਚਲਯੈਗ੍ਰਿਹਮੰਚੁਤਜਾਨੀ॥੨੨੨॥ਅਨਪਛਨ
 ਦਿਦਾਰੁਮਲੇਛਨਭੁਖਨਮਾਯੁਪਪ੍ਰਿਯਉਤਾਰੇ॥ਸੀਸੁਲਯੋਕ
 ਟਿਕੈਬਰਬੀਹਫੇਗਫੇਰੇਸੁਬਜਾਇਨਗਾਰੇ॥ਕੇਤਕਕਾਲੁਬਿਤਾ
 ਇਪੁਜੇਵਹਸਾਹਦਿਲੀਸਰਤੀਰਸੁਧਾਰੇ॥ਜੀਤਭਈਤੁਮਗੀਰਨਭੀ
 ਤਗਮਾਰਿਲਯੋਗਫ਼ਮੇਵਹਹਾਰੇ॥੨੨੩॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਸੁਨਤਬਚ
 ਨਬੀਰਾਨਕੇਤੁਰਕਕਹਾਇਹਭਾਇ॥ਕਿਹਬਿਧਸੈਰਣਮੇਲਮੇ
 ਮੇਕਹਗੁਰੁਸੁਨਾਇ॥੨੨੪॥ਚਉਪਈ॥ ॥ਸਬਉਮਰਵਨਯੋ

ਸੁਉਚਾਗੀ॥ ਦੁਹਲਖਸੈ ਨਗਰ ਕਕਰਿ ਭਾਗੀ॥ ਜਬ ਲਸਕਰਿ ਚਰਿ
 ਕਰਿ ਇਤੁ ਗਯੋ॥ ਮਾਗਬੀ ਚਮਾ ਵਤੋ ਲਯੋ॥ ੨੨੫॥ ਰੋਪਰਉਰੇ
 ਕੋਸਛਿ ਅਪਾਥਾ॥ ਬੁਰਮਾ ਜਗਾਂ ਵਸੁ ਜਾਂਚਾ॥ ਪਾਨੀ ਪੀਤਾ ਤੇ ਚੜ੍ਹ
 ਧਾਇ॥ ਗਯੋ ਗਾਮ ਚਮਕੋਰ ਬਨਾਇ॥ ੨੨੬॥ ਉਚਕਿਲਾ ਨਿਰਖ
 ਤਤੁ ਹਬਗਾ॥ ਭੁਲੀ ਭਾਂਤੁ ਯਾ ਕੀਲੈ ਕਰਾ॥ ਫੋਜ ਨ ਜਾਇ ਪੋਰਤੁ ਹਲ
 ਯੋ॥ ਬਠੋ ਜੀਗਤਾ ਗੀਉ ਨ ਕਯੋ॥ ੨੨੭॥ ਇਹ ਬਿਧ ਲਕੋ ਮੰਧਿਗ
 ਭੁਆਂਗੀ॥ ਕਹੂਰੀ ਸੁੰਧਕ ਛੁਨਾਗੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਮਲ ਬਿਸਖ ਚਲ
 ਵੈ॥ ਸਵਾ ਕੋਸ ਨਰੁ ਹਨ ਨ ਪਾਵੈ॥ ੨੨੮॥ ਬਿੰਜੁ ਸਮਾਨ ਗਰਜ ਸ
 ਹਮਾਵੈ॥ ਜੇਬੋ ਬਖਤੁ ਰਤੁ ਹਨ ਠਰਾਵੈ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੋ ਤਿਨ ਬਰਨ
 ਸੁਨਾਈ॥ ਬਾਦਸਾਹ ਸੈ ਸਕਲ ਲਗਾਈ॥ ੨੨੯॥ ਸਵੈਯਾ॥ ॥
 ਸੀਸੁ ਨਿਹਾਰ ਬੀਸੇ ਸਰਕੋਇ ਮਬੋ ਲਤਹੈ ਸਬ ਗੀ ਨਰਨਗੀ॥ ਏਕ

ਕਹੈ ਕਰਨਾ ਨਿਧਕੋ ਇਕਤਾ ਖਤਹੈ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਅਪਾਗੀ॥ ਏਕ ਕਹੈ ਦੁ ੩੮੪
 ਹਪੈ ਨ ਸਰੂਪ ਸੁਕੋ ਨ ਗਹੈ ਤਿਹ ਕੋ ਸੁਨ ਬਾਗੀ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਸੋ ਚਰਚ ੦
 ਪੁਰਬੀ ਤਰਹੈ ਇਹੀ ਮੁਖ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਕਾਗੀ॥ ੨੩੦॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ੳ
 ਪਰਬੈ ਠਬੁਰ ਜਕੇ ਜਾਨਹਾ ਜੁਝਾਏ ਸਬ ਬੀਰ ਪਛਾਨਹਾ॥ ਫਿਰਸ ੦
 ਹਿਬ ਜਾਵੇ ਸੁਲਗਾਇਸੁ॥ ਬੈਠੈ ਜੁਧਰਣ ਦੰਦ ਮਚਾਇਸੁ॥ ੨੩੧॥
 ਬਹੁਰੇ ਆਪਿ ਲਕੋ ਇਹ ਭਾਤਾ॥ ਕਹਨ ਪਰਤ ਕਛੁ ਤਰੀ ਬਾਤਾ॥
 ਜਬ ਤੁਨੀ ਰਮੂ ਕੇ ਸਭ ਸਗਾ॥ ਗਯੋ ਜੁਝਰਨ ਮੈ ਬਰਲਗਾ॥ ੨੩੨॥
 ਵੇਹਗਾ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਨਖ ਸਿਖ ਕਰ ਕਥਾ ਬਾਦ ਸਾਹ ਕੇ ਸੰਗਾ॥
 ਜਾਵੁਤ ਨ ਬਰਨ ਨ ਕਰੀ ਸੁਨ ਅਬ ਮੋਰੁ ਪ੍ਰਸੰਗਾ॥ ੨੩੩॥ ਸਵੈ
 ਯਾ॥ ॥ ਮਾਤੁ ਬਡੀ ਜਿ ਮਲੈ ਸੰਗ ਪੜਨ ਮਾਰਗ ਮੇਜੜ ਬਿਪਤਰ ੦
 ਏ॥ ਗਾਂਵਗਯੋ ਅਪਨੇ ਦੁਹਲੈ ਕਰ ਦੂਤ ਨ ਜਾ ਕਰ ਭੇਦ ਜਤਾਏ॥ ਫਿ

ਜਚੜੀਤਬਹੀਅਰਕੀਗਹਿਕੈਤਿਨਕੋਪੁਨਸੀਨਦਲਾਏ॥ਭਾ
 ਗੀਜਬਾਬਜੁਣਾਰਦਏਸਿੰਘਯੋਸੁਨਕੈਸਭਨੀਚਰਿਸਾਏ॥੨੩੪
 ॥ਚੈਪਈ॥ ॥ਸਰਬਪ੍ਰਸੰਗਛੋਰਕਰਸਾਰਾ॥ਬਰਨੇਤੁੰਛਬੁਧ
 ਅਨੁਸਾਰਾ॥ਜਿਹਬਿਧਸੀਨਦਮੇਚਲਗਏ॥ਦੁਸਟਨਜਾਇਨ
 ਸਜਿਮਕਏ॥੨੩੫॥ਸੋਸਬਤੁਮਕਉਬਰਨਸੁਨੰਊ॥ਸੁਨਹੁਪਿਅ
 ਹੋਬਿਲਮਨਲਾਊ॥ਜੇਹਜੁਗਸੁਮਾਰੀਕੇਆਗੇ॥ਆਏਚਰਨਕ
 ਮਲਸੋਲਾਗੇ॥੨੩੬॥ਤੇਸਾਬਤਸਬਹੀਨਿਜਆਏ॥ਕਿਸੁਨਦੇ
 ਖੀਦੁਤਹਲਾਏ॥ਮਾਤਾਲਪਜੁਗਅਵਰਵਹੀਗਾ॥ਪਗਪੈਕਜ
 ਆਏਚਲਤੀਗਾ॥੨੩੭॥ਜਬਪ੍ਰਭਜੁਅਟਕੇਚਮਕੋਗਾ॥ਤਿਨਕੋ
 ਦਯੋਅਗਰਕਹਤੋਗਾ॥ਸਿਖਾਬਿਰਾੜਤਿਨਲੈਧਾਏ॥ਮਾਗਮੰਧਿ
 ਅਛੋਤਪੁਜਾਏ॥੨੩੮॥ਫਤੇਮ੍ਰਿਗਿਦਜੁਣਾਗਮ੍ਰਿਗੀਸਾ॥ਯੋਕਉ

ਤਕਕੀਨੋਜਗਦੀਸਾ॥ਹੁਤੋਮਸੀਦਨੀਚਇਕਪਾਪੀ॥ਬਿਪੁਬੀਸ ੩੮੫
 ਚੰਡਾਰਸੁਖਾਪੀ॥੨੩੮॥ਰੋਪਰਤੇਵਹਗਹੁਤੁਲਾਈ॥ਨਿਜਪੁਰ
 ਕੋਲੈਗਯੋਕਸਾਈ॥ਸਾਹਿਬਜਾਦੇਦੋਊਕੁਮਾਗਾਤੀਜੇਦਾਦੀਸ
 ਥਨਿਹਾਗਾ॥੨੪੦॥ਏਕਮਾਧਮਨਖਿਜਮਤਿਦਾਗਾਖੰਚਰਧਨ
 ਘੋਰੇਜੁਗਚਾਗਾਪਲਕਹਜੁਰਸੁਰਹੇਪਿਛਾਗੀ॥ਫਰਕਪਯੋਰ
 ਜਨੀਮਾਧਿਕਾਗੀ॥੨੪੧॥ਬਿੱਪਕਹੀਮਿਲਤੇਹੈਮਬੀ॥ਏਮਗੈ
 ਜਾਵਤਹੈਸਬੀ॥ਯੋਕਹਿਕਰਿਦੇਖੀਲੈਧਯੋ॥ਅਪਨੇਗਾਮਨੀ
 ਚਲੈਮਾਯੋ॥੨੪੨॥ਖੰਚਰਮਾਯਨਿਰਖਗਵਾਗਾਬੂਤੋਪਾਪੀਲੈ
 ਭਮਝਾਗਾ॥ਮੇਸਾਬਿਚਾਰਗਾਵਲੈਮਾਯੋ॥ਮਾਤਾਜੀਯਹਭੇਦਨਪ
 ਯੋ॥੨੪੩॥ਕਿਤੀਗਾਤਿਕੇਚੜੇਸੁਜਾਨੋ॥ਅਏਮਾਰਗਕਰਿਤਪਯਾ
 ਨੋ॥ਕਬੀਨਮਾਰਗਚਲੈਸੁਧਾਇ॥ਦਈਨੇਤਯੋਬਨਜੋਸੁਆਇ॥

੨੪੪॥ ਤਾ ਕੇ ਮੰਧਿਧਾਮ ਜਬ ਆਇ॥ ਯੋ ਮਾਤਾ ਤਬ ਬਿਵਤ ਬਨਾਏ
 ॥ ਸਾਹਿਬ ਜਾ ਦੇ ਲੈ ਸੰਗ ਮਾਈ॥ ਬਾਹਰ ਨਿਕਸ ਸੁਚੇਤੇ ਧਾਈ॥ ੨
 ੪੫॥ ਪਾਛੈ ਯੋ ਚੰਡਾਹ ਕਿਰਤ ਕੀਨਾ॥ ਖੁਰਜੀ ਕਾ ਢਧ ਗਨਿਗਾਡਿ ਦੀ
 ਨਾ॥ ਮੰਧਿ ਖੰਡ ਗਾਡੀ ਤਬ ਜਾਇ॥ ਮੁਹਰ ਰੁਪੇ ਯੋ ਖੁਰਜੀ ਧਾਇ॥ ੨
 ੪੬॥ ਜਬ ਮਾਤਾ ਜੀ ਆਈ ਆਲੈ॥ ਬੋਲ ਜੋ ਦੋਖੀ ਬਚਨ ਨਿਗਲੈ
 ॥ ਮਾਤਾ ਜੀ ਜਿਤੋ ਨੇ ਇਹ ਧਨਾ॥ ਰਾਖੋ ਸਾਂਭ ਮਛ ਅਨਗਨਾ॥ ੨੪੭
 ॥ ਇਹੈ ਲੋਗ ਉਖੇੜੀ ਮੰਦਾ ਚੋਰੀ ਕਰਿਤ ਛੁਦਾ ਅਰੁ ਬੰਦਾ॥ ਕਹੀ ਮਾਤ ਖੁ
 ਰਜੀ ਇਤਨਾ ਹੀ॥ ਮੇਰਾ ਖੀ ਇਹ ਠੋਰ ਮਬਾਹੀ॥ ੨੪੮॥ ਯੋ ਸੁਨ ਨੀਚ
 ਜੋਰ ਕਰਿ ਪਨਾ॥ ਮੁਝ ਕੋ ਕਹਾ ਚੋਰ ਤੁਮ ਭਨਾ॥ ਫਲੁ ਆਛੈ ਮੁਝ ਕੋ ਯਹ
 ਲਾਯੋ॥ ਮਰਤੇ ਜਤੇ ਜਾਨ ਬਚਾਯੋ॥ ੨੪੯॥ ਇਹ ਚਵਹਾਂ ਤੇ ਕੀਪਤ
 ਸਾਹੀ॥ ਮੁਝੈ ਮਰਾਵੈ ਕਹੀ ਬੰਧਾਹੀ॥ ਆਗੈ ਤੋਰ ਪੂਤ ਕਰਿ ਢੰਗਾ॥ ਜੀ

ਤੇ ਬਾਦ ਸਾਹਸ ਜੋ ਜੀਗਾ ॥ ੨੫੦ ॥ ਜੋ ਸੁਨ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ੩੮੬
 ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਗੋਭਾਈ ॥ ਅਬ ਹੀ ਤਜੇ ਹਮਾਰੇ ਘਰਾ ॥ ਮੇਰੇ ਮਤੇ ਰਾਜੀਹ
 ਖਰਾ ॥ ੨੫੧ ॥ ਹਮਰੇ ਤਤ ਬੰਧ ਅਗਮਾਰੇ ॥ ਕਵਨ ਭੁਲਾਈ ਕਰੀ ਤਿਹ
 ਗੇ ॥ ਯੋਕ ਹਪਾਸ ਮੁਕੰਦ ਮਗਯੋ ॥ ਸਗਰੇ ਭੇਦੁ ਤਵਨ ਕੇ ਦਯੋ ॥ ੨੫੨
 ॥ ਲੈ ਤਿਹ ਸਾਥ ਮੇਰੇ ਆਯੋ ॥ ਸਗਰੇ ਭੇਦੁ ਚਲ ਉਤੈ ਜਤਾਯੋ ॥ ਦੋਨੋ ਪੁ
 ਤ ਗੁਰ ਕੀ ਮਾਈ ॥ ਚਲੁ ਅਬ ਤੁਮ ਕੋ ਦੇਉ ਬਤਾਈ ॥ ੨੫੩ ॥ ਮੁਝੈ ਏ
 ਨਾਮੁ ਬਡੋ ਕਛੁ ਦੀਜੈ ॥ ਲੈ ਹਜਰ ਤਕੇ ਹਜਰ ਕੀਜੈ ॥ ਯੋਕ ਹਮਰਿ ਕੀ
 ਫੌਜ ਚੜਾਈ ॥ ਲਿਆਯੋ ਗੰਦਾ ਆਪਨੇ ਪਾਈ ॥ ੨੫੪ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਆ
 ਨ ਸੁਨੈ ਨ ਦਿਖਾਈ ॥ ਦੋਨੋ ਦਏ ਨਿਧਾਨ ਫਿਰਾਈ ॥ ਲੈ ਦੋਖੀ ਸੀਰੰਦ
 ਹ ਗਏ ॥ ਪਾਸ ਮਲੇ ਛੁਭੇ ਦਸ ਬਦਏ ॥ ੨੫੫ ॥ ਏਸ ਤਿਹੁ ਗੋਬਿ
 ਦ ਸਿੰਘ ਜਾਏ ॥ ਸੇਤੁ ਮਹਾਜਰ ਆਨ ਦਿਖਾਏ ॥ ਜੋ ਜਾਨੈ ਸੇਈ ਅਬ ਕੀ

ਜੈ॥ ਮੋਕਹ ਬਰੋ ਮਰਤ ਬਾਦੀ ਜੈ॥ ੨੫੬॥ ਯੈ ਸੁਨ ਪਕੋ ਸੋ ਰਪੁ ਗਾਂਗੀ
 ॥ ਅਵਤ ਜਾਤ ਲੋਕ ਤੰਗ ਥਾਂਈ॥ ਮੇਲਾ ਭਯੋ ਮਾਨ ਤਿਹ ਬਾਨੈ॥ ਯਾ
 ਬਿਧ ਸੋ ਨਰ ਨਰ ਬਖਾਨੈ॥ ੨੫੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਸਭੁ ਨ
 ਗਰਜਨ ਅਵਤ ਉਮਰੁ ਜਾਗਾ ਸਾਹਿਬ ਜਾ ਦੇ ਨਿਰਖ ਕੈ ਬਿੰਪਹ
 ਕਰੈ ਧਿਕਾਰ॥ ੨੫੮॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਧਿਗੁ ਦੇਖੀ ਕਹ ਬਿੰਪੁ ਕਸਾਈ
 ॥ ਲੁਟਹ ਗਾਮੀ ਜਾਤ ਲਜਾਈ॥ ਬਿੰਪੁ ਹੋਇ ਕੀਨਾ ਅਸ ਕਰਮੁ॥ ਕੁੰ
 ਭੀ ਨਰ ਕਭੋ ਗਧਰ ਜਰਮੁ॥ ੨੫੯॥ ਜਗਤੁ ਗੁਰੂ ਜਿਨ ਕੈ ਪਗ ਛਰਾ
 ॥ ਬਾਂਛਤ ਰਿਖ ਮੁਨ ਦੇਵੁ ਅਪਾਰਾ॥ ਰਤਨ ਕਮਲ ਗੁਰੂ ਅਨ ਕੇ ਪੁ
 ਤਾ॥ ਅਸ ਕੋ ਉਕਰਤ ਇਨ੍ਹ ਸੰਗ ਸੁਤਾ॥ ੨੬੦॥ ਜਸ ਪਾਪੀ ਤਵ ਦਿਜ
 ਦੁਕੀਨਾ॥ ਕੋਟ ਬਾਰਤੈ ਧ੍ਰਿਗ ਮਤਿ ਹੀਨਾ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪੂਜਨੇ ਜੋ
 ਗਾ॥ ਤੈ ਤਿਨ ਸੋ ਜੜਕ ਕਯੋ ਅਜੇਗਾ॥ ੨੬੧॥ ਯੈ ਭਾਖਤ ਸਭ ਹੀ ਨਰ

ਨਗੀ॥ ਜੇ ਨਿਜ ਬਸਤ ਸੁਨ ਗਰਮ ਝਾਗੀ॥ ਸਾਹਿਬ ਜਾ ਦੇ ਜੁਗਤ ਟਲ ॥ ੩੮ ॥
 ਨਾ॥ ਮੇਰੇ ਸਰੰ ਪੜਕਹ ਆਨ॥ ੨੬੨॥ ਨਹਿ ਤੁਮ ਕੋ ਮਾਰਤ ਬਲਧ ॥
 ਮਾ॥ ਇਹਨ ਬਾਬ ਕੋ ਕਰਹੁ ਸਲਾਮ॥ ਤਸਲੀ ਮਕਰੋਯਾ ਕੋ ਕਰ ਜੇਗ॥
 ਜੀਵਤ ਦੈ ਹੈ ਤੁਮ ਕੋ ਛੋਗ॥ ੨੬੩॥ ਤੁਮ ਰੋਪਿਤਾ ਮਾਂ ਪਿਚ ਮਕੋਗ॥ ਮ ॥
 ਰਲਯੋ ਗੜ ਮਹਿ ਤਿਤ ਠੰਗ॥ ਸੀਸ ਕਾਟਤ ਕੋ ਅਸ ਸਾਥਾ॥ ਦਿੱਲੀ
 ਗਯੋ ਸਾਹਕੇ ਹਾਥਾ॥ ੨੬੪॥ ਯੈ ਸੁਨਿ ਕੈ ਦੋਖੀ ਕੇ ਬੈਨਾ॥ ਸੀਜੁ ਝਾਗੀ
 ਘਬੋਲਤ ਮੇਨਾ॥ ਪਵਨ ਰੂਪ ਹਮਰੋ ਬਰਤਤਾ॥ ਸਕਤ ਕੋ ਨਤਾ ਕੋ ਕ
 ਰਿਘਾਤਾ॥ ੨੬੫॥ ਛਾਰ ਬਦਨ ਦੂਤ ਨ ਕੇਡਾਗ॥ ਇਹ ਭੀ ਕੀਨੋ ਕਛੂ
 ਖਿਯਾਗ॥ ਕਹਿਤ ਪ੍ਰਨਾਮ ਆਪ ਹਮਤਾਤਾ॥ ਸਕਲ ਬਿਸੁ ਜਾ ਕੋ ਸਿਰੁ
 ਨਿਯਾਤਾ॥ ੨੬੬॥ ਪਵਨ ਰੂਪ ਜੋ ਅਛਲ ਅਛੇਦਾ॥ ਸੁਰਨ ਰਲਖ
 ਤਨ ਯਾ ਕੋ ਭੇਦਾ॥ ਤਾ ਕੋ ਸਿਰੁ ਨਿਯਾਵਤ ਨਿਤ ਨੇਤਾ॥ ਮੇਰਨ ਕੇ ਪਨਹੀ

ਸਿਰਦੇਤਾ॥ ੨੬੭॥ ਅਧਿਕ ਕੋਪ ਕੇ ਬਚਨ ਕਰਾਲਾ॥ ਕਹੇ ਜੁ ਝਾਗ
 ਬੈ ਮਿਗ ਪਾਲਾ॥ ਤੋਝੁ ਠੇਖਰੀ ਸੁਤਿ ਤਤਾ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਹਾ ਬਚਨ
 ਬਿਖਾਤਾ॥ ੨੬੮॥ ਨਾਗਨ ਕੇ ਹੋ ਗੇ ਇਹ ਪੂਤਾ॥ ਨਖ ਸਿਖ ਪੁਰੇ ਜਹਿ
 ਰਾਮ ਪੂਤਾ॥ ਕੋਟ ਬਾਰ ਭਾਖਹੁ ਜੋ ਮਾਨਾ॥ ਯਹ ਸਲਾਮ ਕਉ ਪਨਹੀਠ
 ਨਾ॥ ੨੬੯॥ ਸਵੈਯਾ॥ ॥ ਬਾਤ ਸਲਾਮ ਸੁਦੀਨ ਮਿਲਨ ਕੀ ਦੂਤ
 ਨ ਭਾਂਤੁ ਅਨੇਕ ਬਖਾਨੀ॥ ਜੋ ਰੁਜਿ ਤੋ ਸਬਲਾਇ ਬਕੇ ਅਹਿ ਸਾਹਿਬ
 ਨਿਦ ਮੁਖੇ ਮੁਖ ਠਾਨੀ॥ ਗਾਰਦਈ ਲਖ ਦੀਨ ਅਰਾਨ ਕੋ ਭਾਖ ਬਕੇ ਮੁ
 ਖ ਏਕ ਨ ਮਾਨੀ॥ ਮਾਨਤ ਹੈ ਨ ਕਛੁ ਅਹਿ ਕੋਰ ਰੁਸੰਤ ਕਲਾ ਜਗ ਦੀ
 ਸਪਛਾਨੀ॥ ੨੭੦॥ ਭਾਗੀ ਜਬਾਬ ਸੁਨੇ ਜਬ ਨੀਚਨ ਤੋ ਮਨ ਮੈ ਸੁਨ
 ਕੈ ਖੁਨ ਸਾਏ॥ ਕੋਪੁ ਕਰਮੋ ਅਤਿ ਹੀ ਮਨ ਭੀਤ ਗਮਾਰਨ ਕੋ ਤਿਨ ਭ੍ਰਿਤ
 ਬੁਲਾਏ॥ ਜਾਇ ਅਕਾਜ ਕਰਮੋ ਉਨ ਨੀਚਨ ਦੀ ਪਬੁਝਾਇ ਕੁਲੀ

ਅਗਲਾਏ॥ ਮਾਨਹੁ ਜੀਵਤ ਹੈ ਜਗਮੇ ਜੁਗਚਰਜ ਸੀ ਜਿਹ ਕ੍ਰਿਤਸ
 ਮਾਏ॥ ੨੧॥ ਸਵੈਯਾ॥ ॥ ਯੋਗਤਿ ਦੇਖ ਪਠਾਨ ਮਲੇਰ ਪਤੀਤਿ
 ਨ ਕੋ ਧਿਧਕਾਰ ਕਰਾਯੋ॥ ਗਾਰਦਈ ਤਿਹ ਖੰਡੁ ਹਕੋ ਜੜਨੀ ਚਕਹਾਇ
 ਹਕਾਮ ਕਮਾਯੋ॥ ਕੋਨ ਬਡੋਰ ਵਜੀਤ ਤੁਮੈ ਸਿਸਛੀਰ ਸੁਖੋਰ ਹਮਾਰ
 ਗਵਾਯੋ॥ ਨਾਸਤੁ ਯੋ ਅਬ ਹੈ ਤੁਮਰੋ ਬਦਸਾਹ ਮਨੋ ਅਖ ਅੰਧਲਖ
 ਯੋ॥ ੨੧੩॥ ਜੁਝਗਏ ਜਬ ਯੋ ਜੁਗ ਬੰਧ ਵਦੇਖਤ ਲੋਗ ਸਬੈ ਨਗ
 ਗੀ॥ ਸਿੱਖ ਹੁਤੋ ਤਿਹ ਏਕ ਬਡੋ ਬਰਟੋਡਗ ਮੱਲ ਸੁਖੰਤਿ ਹਭਾਗੀ॥ ਸੋਸਨ
 ਬਾਤ ਪਪਾਤ ਸਰਾਪਰ ਮਾਨ ਪੁਜਯੋ ਤਿਹ ਠੋਗ ਮਣਾਗੀ॥ ਦੈਪਨੁ ਬਿੰਤ
 ਘਨੀਕਿ ਮਲੇ ਉਛੁਡਾਇ ਕਯੋ ਗੁਰਨ ਦਵਤਾਗੀ॥ ੨੧੩॥ ਚੌਪ
 ਈ॥ ॥ ਕਾਨਿਰ ਖੇਵਹ ਮਾਗਸੁ ਮਾਈ॥ ਅਦਭੁਤ ਕਾਮੁ ਉਨ
 ਕਯੋ ਕਸਾਈ॥ ਵੇਉ ਸਿਸਨ ਕੇ ਸੀਸ ਉਤਾਗੀ॥ ਦਏ ਕਾਟ ਉਨ ਅ

੩੮੮

ਧਿਮਗਵਾਗੀ॥੨॥੪॥ਬਰਹਮਕਰਤਪਰਨਗਨਸਾਗੀ॥ਧੈਲਸੇਸ
 ਸਿਰਪਰਜੇਧਾਗੀ॥ਮਾਤਾਜਹਾਂਸੁਨਤਸਿੱਖਗਯੋ॥ਬਿਹਬਲਜਾਇ
 ਚਰਨਤਟਪਯੋ॥੨॥੫॥ਮਾਤਾਵਾਕੀਓਗਨਿਹਾਗੀ॥ਕਹਾਕਵਨਤੂੰ
 ਬੀਰਬੀਚਾਗੀ॥ਤਿਨਯੋਕਹਾਨਹੀਮਮਕੋਈ॥ਨਿਰਖਤਜਾਹੀਮੇਸ
 ਗਤਿਹੋਈ॥੨॥੬॥ਛੀਰਖੋਰਬਾਰਕਜਿਹਦੇਊ॥ਯਾਬਿਧਿਕਰੇਦ
 ਰਦੁਨਹੀਹੋਊ॥ਮਾਤਾਕਹੀਸੁਨਤਤਿਹਬਤੀਯਾ॥ਨੀਕੇਕਹਦੇਊਸੁ
 ਤਗਤੀਯਾ॥੨॥੭॥ਤਿਨਯੋਕਹਾਮਮਰਬਰਭਏ॥ਕਾਟਮਲੇਛੁ
 ਨਕੀਜਰਗਏ॥ਤੁਯੋਨਗਹੁਇਹਸਰਬਊਜਾਗਾ॥ਯੋਅਪਨੇਹਮਾਰਿ
 ਦੈਬਿਚਾਗਾ॥੨॥੮॥ਦੋਹਰਾ॥ਏਬਤੀਯਾਯੋਕਰਤਸਿਖਮਾਤਜੂ
 ਕੇਸੀਗਾ॥ਤਬਲੋਆਪਾਪਤਭਏਦੋਨੋਬੀਰਨਿਸੀਗਾ॥੨॥੯॥ਪਾਧਰ
 ਛੰਦਾ॥ਏਮਕਹੇਬੈਨਮਾਤਾਨਿਧਨਾ॥ਹਮਖੁਸੀਦੇਹੁਕਰੀਯੈਪ

ਯਾਨਾ ਬੋਲੀ ਪਛਾਨ ਜਨ ਨੀ ਸੁਤਾਤਾ ॥ ਲਖ ਆਗ ਪਾਛ ਕਹਿਯੋ ਸੁ ३੮੯
 ਬਾਤਾ ॥ ੨੮੦ ॥ ਕਮੋ ਵਿਸਟਿ ਨਾਹਿ ਤੁਮ ਪਰਤ ਮੋਗਾ ॥ ਵਹ ਕਹੋ ਬਾਤ ਮੁਹ
 ਸੰਕਛੋਗਾ ॥ ਬੋਲੇ ਸੁਬੀਰ ਦੇ ਨੈ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਇਹ ਦਿੱਬ ਦੇਹੈ ਅਵਗਮ
 ਨਾ ॥ ੨੮੧ ॥ ਜਿਹ ਮਨੁ ਛਦੇ ਵਨ ਗੀਲਖ ਤਕੋਇ ॥ ਜਿਹ ਦਿਪਤ ਜੋਤ
 ਉਦੋਤ ਸੋਇ ॥ ਨਹੀ ਪੰਚਤਤ ਕੀ ਮਲ ਲਵੇਗਾ ॥ ਹੈ ਬਚਨ ਘਟਨ ਤੇ ਅ
 ਮਰਏਗਾ ॥ ੨੮੨ ॥ ਜਬ ਸੁਨੇ ਬੈਦਮਾਤਾ ਸੁਏਗਾ ॥ ਇਮ ਕਹੀ ਬਾਤ ਸੁ
 ਨ ਪੁਤ ਲੇਗਾ ॥ ਮੋਰੋ ਸਹੀਰ ਵੈ ਸੋ ਬਨਾਇ ॥ ਜਸ ਲੀਆ ਆਪ ਕੋਤੁਮ
 ਕਰਾਇ ॥ ੨੮੩ ॥ ਤਬ ਕਹਾ ਭਾਤੁ ਦੇ ਨੈ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ਇਹ ਤਾਗਮਾਤੁ
 ਹਪਹਰ ਚੀਨਾ ॥ ਪਹੋਤਾ ਗੰਨਹੀ ਮੋਗਾ ਬਾ ॥ ਇਹ ਹੈ ਅਲੇਖ ਕੀ
 ਅਕਥ ਗਾਤਾ ॥ ੨੮੪ ॥ ਇਮ ਸੁਨਤ ਬੈਨ ਕਹੁ ਨਾਨਿਧਾਨਾ ॥ ਬਚਕ
 ਹਸੁ ਮਾਤ ਲੁਪਸਾ ਵਧਾਨਾ ॥ ਇਹ ਸਿੱਖ ਮਾਤ ਜੋਤੁ ਮਰਤੀਗਾ ॥ ਇਹ ਮੰ

ਧਿਛਾਪਨਗਕਣਕਹੀਗ॥੨੮੫॥ਤਕੋਸੁਖਾਇਤਜਦੇਹੁਪ੍ਰਾਨ॥
 ਅਸਬੇਲਲੋਪਕਰੁਣਾਨਿਧਾਨ॥ਤਬਕਹੀਮਾਤਸੁਣਸਿੰਖਬੀ
 ਗ॥ਤੁਰਛਾਪਸੰਧਿਨਗਕਣਕਹੀਗ॥੨੮੬॥ਵਹਦੇਹੁਮੋਹਨਹੀ
 ਕਰਹੁਦੇਗ॥ਤਬਕਹਾਸਿੰਖਵਹਬਚਨਫੇਗ॥ਕੀਹਾਲੁਹੋਗੁਮਾਤ
 ਸੁਮੋਗ॥ਯਹਚੜਗੁਪਾਪਸਿਰਮੋਰਘੋਗ॥੨੮੭॥ਕਹਮਾਤਪਾਪ
 ਤੁਮਕੋਨਅੰਸ॥ਸੁਖਪੁੰਜਭੋਗਹੈਤੋਰਬੀਸਾ॥ਸੁਨਦਯੋਸਿੰਖਵਹ
 ਮਾਤਹੀਗ॥ਭਾਖੰਤਮਾਤਤਜਦਯੋਸਹੀਗ॥੨੮੮॥ਇਮਪਵਨਰੂ
 ਪਹੋਇਕਰਿਬਿਹਾਰ॥ਤੁਰਕਾਨਬੀਸਸਿਰਡਾਰਛਾਗ॥ਨਿਜਅਮਰ
 ਹੋਇਜੁਗਜੁਗਪ੍ਰਮਾਨ॥ਗੁਰਦੇਵਪੁਤਅੰਚੁਤਨਿਧਾਨ॥੨੮੯॥
 ਕੁਲਕਲਸਦੀਪਜਗਬੀਭੁਆਦਿ॥ਇਹਕਰਯੋਕਰਮਅਨਭੈਅ
 ਨਾਦਿ॥ਜੋਧਰਤਾਧਿਅਨਤਿਹਸਿੰਖਸਾਧ॥ਪੂਰੰਤਕਾਜਕਾਟਤਬਿ

ਆਧਾ॥੨੯॥॥ਨਿਜੁਪਿਤਾਤਾਤਿਉਧਰਮਧਾਗ॥ਖੇਲੀਤਸਗ
 ਲਧਰਨੀਮਝਾਗ॥ਇਹਭਾਂਤਚਰਿਤੁਕੀਨੋਸੁਜਾਨਾ॥ਸੀਨੰਦਮੱਧਿ
 ਵੈਨੋਨਿਧਾਨਾ॥੨੯॥॥ਨਿਜਨੀਚੁਵਿੰਪਇਹਕਰਮਕੀਨਾ॥ਧਨੁ
 ਹੇਰਲੋਭਮੁਹਿਭਾਸੁਲੀਨਾ॥ਸੋਊਦਰਬਗਯੋਜਲਪਤਿਭੰਡਗ॥
 ਇਹਪਰੀਨੀਚਕੇਸੀਸਛਾਗ॥੨੯॥॥ਪੁਰਤਰੇਨਦੀਮਹਿਗਾਰੁ
 ਜਾਇ॥ਨਿਸਚਢੀਖਡਦੀਨੋਵਹਾਇ॥ਦਿਨਟੋਰਟਰਬਕੋਗ
 ਵਾਗ॥ਤਹਲਹੀਨਹੀਕੋਡੀਰਵਾਗ॥੨੯॥॥ਇਹਮਹਾਂਪੁਰਖਕੀ
 ਲਾਛਿਜਨਾ॥ਕਬਿਟਿਕਤਮਵਰਹੋਛੇਟਿਕਾਨਾ॥ਇਮਟੋਰਬਨ
 ਦੇਖੀਸੁਨੀਚਾ॥ਗ੍ਰਿਹਪਰਯੋਮਾਨਜਨੁਪਰਸੁਮੀਚਾ॥੨੯॥॥ਜਬ
 ਸੁਨੇਭੇਦੁਤੁਰਕਾਨਕਾਨਾ॥ਦਿਹਚਾਰਖੰਚਰਮੁਹਰਹਅਮਾਨਾਗ
 ਹਲਯੋਤਾਸਬਾਂਧੇਮਗਾਇ॥ਲੈਮਾਰਕੂਟਦੀਨੋਖਪਾਇ॥੨੯॥

੩੯੦

॥ ਜਸਕੀਨ ਨੀਚ ਫਲ ਤੈਸਹੋਇ ॥ ਸਤੁ ਨਿਰਖ ਲੇਹੁ ਸਹਸਾਨਕੋ
 ਇ ॥ ਲਣਹਗਾਮ ਜੋ ਕਰਿਤ ਕੋਇ ॥ ਨਹੀ ਸੁਖ ਕਬੀਤ ਕੋ ਬਿਗੋਇ
 ॥ ੨੬੬ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤ ਜਾਨੁ ਚਮਕੋਰ ਜੁੰਧਾ ॥ ਬਰਨ ਜੋ ਸੁਜਾਨ ਅਨੁ
 ਸਾਰ ਬੁਝਾ ॥ ਜੁਝਾਗ ਸਿੰਘ ਦੁਤਨ ਮਝਾਗ ॥ ਜਿਮ ਕਹਸ ਬਚਨ ਭ
 ਗੀਅਪਾਗ ॥ ੨੬੭ ॥ ਸੋਸਬ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨ ਜੋ ਨਵੀਨਾ ॥ ਜਿਮੁਰਟ
 ਤਗੀਥ ਪੋਥੀ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ਅਬ ਸੁਨੇ ਅਵਰ ਮਾਗੈ ਧਿਆਇ ॥ ਸੁਭਜ
 ਥਾਮੰਤ ਬਰਨੇ ਬਨਾਇ ॥ ੨੬੮ ॥ ਬੈਰਾੜ ਦੇਸ ਜਿਯੋ ਗਏ ਨਾਥਾ ॥ ਲੀ
 ਲਾ ਅਨੇ ਕਕਰਿ ਕੈ ਸੁਗਾਥਾ ॥ ਮਾਛੀ ਸੁਦਾੜ ਪੈਡਾ ਮਝਾਗ ॥ ਕਾਗੜ ਸੁ
 ਮੰਧਿਕੀ ਨੋ ਬਿਹਾਗ ॥ ੨੬੯ ॥ ਇਹ ਕਥਾ ਮੰਧਿ ਸੁਭ ਬੀਸ ਧਿਆਇ ॥
 ਇਮ ਕਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਿ ਚੀਤ ਚਾਇ ॥ ਇਕੀ ਸੁਮ ਅਵਰ ਬਰਨੇ ਨਵੀਨਾ ॥ ਸੁ
 ਨ ਲੇਹੁ ਬੀਰਤੁ ਮਾਮਤ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ੩੦੦ ॥ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲ ॥

ਸਮਾਨਦਪੁਰਪਯਾਨਚਮਕੋਰਜੁਪਸਾਹਿਬਜਾਦੇਜੋਤੀਜੋਤਬਰ
 ਨਨੀਨਾਮਬੀਸਮੋਧਿਆਇਸਮਾਪਤੁਮਸਤੁਸੁਭਮਸਤੁ॥੨੦॥
 ॥ਅਫਜੁ॥ ॥ਪਾਧੜੀਛੰਦਾ॥ ॥ਦਸਲੰਛਸੈ
 ਨਖਲਦਲਬਿਦਾਗ॥ਕਰਿਗਰਕਮਰਨਜਬਗੇਸੁਪਾਗ॥ਜਿਹ
 ਬੁਲਮਹਾੜਮਨਕੰਪ੍ਰਕਾਗ॥ਰਨਭੂਤਪ੍ਰੇਤਬਿਚਰਤੁਹਜਾਗ॥੧
 ॥ਸਿਵਸਿਵਸਿਯਾਲਕੁਕਤਮਸਾਨ॥ਜੇਗਨਿਸੁਬੀਰਭੈਕਰ
 ਸੁਰਾਨ॥ਸਰਤਾਸੁਤੀਰਕਾਨਨਮਣਾਗ॥ਜਿਹਸਸੇਸਿੰਘਮ੍ਰਿਗਗ
 ਨਬਿਹਾਗ॥੨॥ਏਕਹਸੁਏਕਕਰੁਨਾਨਿਧਾਨ॥ਨਹੀਦਾਸੁਸਿਖ
 ਕੀਕਰਕਿਕਾਨ॥ਪਾਇਨਮਹਿਬਿੰਦਨਿਜਕਾਰਿਤਪਯਾਨ॥ਹਿ
 ਖੁਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਭਾਵੀਨਿਧਾਨ॥੩॥ਜਿਹਗਮਚੰਦਬਨਮਹਪਠ
 ਨਾ॥ਤਿਯਕ੍ਰਿਸਨਦੇਵਖੁਸਤੀਲਪਾਨ॥ਸਸਿਮੰਧਿਜਾਨਕੀ

੩੯੧

ਨੇਕਲੀਕਾ॥ ਬਨਪੰਡਿਪੁਤਰੈ॥ ਫਿਰਹਰੰਕ॥ ੪॥ ਸੁਰਪਾਲਭਗਤ
 ਨਕਰਿਅਪਾਗ॥ ਸਿਵਹਾਥਖੰਪਰਕਰਿਸਿੰਧਖਾਗ॥ ਭਾਵੀਅਪ
 ਰਸਭਜਗਨਵੀਨਾ॥ ਗੁਰਸੰਤਬਚਤਯਾਤੇਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ੫॥ ਜਿਹਹਨ
 ਲਾਭੁਸਮਸਰਪਛਾਨਾ॥ ਦੁਖੁਨਿਦਉਸਤਤਏਕਹਪ੍ਰਵਾਨਾ॥ ਯੋਜਨ
 ਸਦਾਏਪਾਕਜਮਾ॥ ਸੁਨਕਥਾਦੇਵਗੁਰਅਤਿਭਿਰਾਮਾ॥ ੬॥ ਅਰੰਨ
 ਮੰਧਿਸਰਤਾਕਨਗ॥ ਤਿਹਜਾਤਪ੍ਰਭੁਅਚੁੰਤਦਿਯਾਗ॥ ਨਿਰਖੁਜੋਸੁਏ
 ਕਤਹਮਹਿਖਪਾਲਾ॥ ਚਾਰੰਤਭੈਸਬਭੋਰਕਾਲਾ॥ ੭॥ ਸਤਿਹਨਿਰਖ
 ਚਾਲਅਤਿਦੁਭਿਨਵੀਨਾ॥ ਏਮਦਿਪਤਜੋਤਦਿਨਧੁਜਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ਤਿ
 ਨਨਿਕਟਿਅਨਗੁਰਕੋਬਿਚਾਗ॥ ਪੁਨਬਿਬਿਧਿਭੰਤਕਰਿਨਮਸ
 ਕਾਗ॥ ੮॥ ਤੁਅਹੈਕੋਇਹਮਕੋਉਚਾਗ॥ ਕਮੋਧਕਮੋਸੀਸੁਮੁਰਪਗ
 ਮੰਝਾਗ॥ ਤਿਨਕਹੀਨਾਥਅੰਚੁਤਮਭੇਵਾ॥ ਤੈਗੁਰੁਜਗਤਦੇਵਾਨਦੇਵ

॥ ८॥ गसादलढा ॥ ॥ तिनै जे सुगधी ॥ गुरुतै सुगधी ॥ ३८२
 जिनै बिं सुधापी ॥ जपे सीतजापी ॥ १०॥ बुले गें गंदाग ॥ गुरुजी
 उचारा ॥ अही मे सिपाही ॥ बलै पेंठ मही ॥ ११॥ असी मे रहु
 दा ॥ टिरो बें जनुदा ॥ तिनै जे बखानी ॥ रिपा सिपगानी ॥ १२
 ॥ मुझै ते न छनो ॥ बले ते पछनो ॥ पुरी मे बलेली ॥ तुझै सिंघो
 ली ॥ १३॥ चोपही ॥ ॥ धंड़ी गें दग सिंघुटी नै ॥ तिनका मही
 मुझै लही नै ॥ तिन देग आनंद पुग मेले ॥ रगस नग जे पाई
 मीग मेले ॥ १४॥ मेक गइ गै अचि भुजो ॥ तेरो दल कद नै दि
 सग जे ॥ ऐक मको ननु नै सजु चंदा ॥ तेरो रगस नु बिं सु मुकंद
 ॥ १५॥ सुनतारी मे सी बिप बानी ॥ मेन बरन मगै रगठा
 नी ॥ पुन तिन पाछै मे र उचारा ॥ गुरुजतु गै लेह निगगा ॥ १६

॥ ਯੋਤ ਕੋ ਨਿਜ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਈ ॥ ਕਮਰ ਖੰਜਰ ਦੈ ਕਯੋ ਜੜਾਈ ॥
 ਕਹਾਨੀ ਚਨਹੀ ਭਉ ਕਗਵਾਗਾ ॥ ਪੁਤ ਪੋਤਰੇ ਖਾਹ ਸੁਧਾਗਾ ॥ ੧੧ ॥ ਭੁ
 ਜੇਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਕਿਤੇ ਏਯ ਜਾਰੀ ਜਕੋ ਗੀਰ ਪੰਨਾ ॥ ਦਿਪੈ ਕ੍ਰਾਂ
 ਤਈ ਹਾਂ ਨਹੀ ਸੋਭਾ ਮੰਨਾ ॥ ਭੁਯੋ ਮੋਨ ਗ੍ਰਹੰ ਗਏ ਆਪ ਮਾਗੈ ॥ ਬਿਨਾ
 ਫੀਮ ਜਾਨੇ ਤਨਿਆਲ ਸਗੈ ॥ ੧੨ ॥ ਤਬੈ ਮਾਕਫੂਲੀ ਮੁਖੰ ਕੰਜ ਪਾਯੋ
 ॥ ਮਨੈ ਲੈ ਮਫੀ ਮੰਦਰੈ ਹੈ ਠਰਾਯੋ ॥ ਕਹਾਨੇ ਕਦਾ ਸੰਕਹਾ ਖਾਸ ਰੁੰਬੇ ॥
 ਕਯੋ ਮਾਦਿ ਜੋਊ ਵਹੈ ਅੰਤ ਫੰਬੇ ॥ ੧੩ ॥ ਚਲੇਤੀ ਰਤੀ ਰਿਨ ਦੀਸਤ
 ਗੀਗਾ ॥ ਪੁਜੋ ਵਰਮਾ ਛੀਇ ਮੰਕੈ ਸੁਫੰਗਾ ॥ ਚਢੇ ਸੂਰਤੋ ਲੈ ਮਿਟੀ
 ਅੰਧ ਕਾਗੀ ॥ ਛੁਟੇ ਭੋਰ ਕੰਜ ਗਹੇ ਜੋ ਮੰਝਾਗੀ ॥ ੨੦ ॥ ਖਰੇ ਬਾਗ ਮਾਹੀ ਬੁ
 ਲੇਵੈ ਮਸੰਦਾ ॥ ਗੁਲਾਬੀ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇਊ ਮੰਤ ਮੰਦਾ ॥ ਨਹੀ ਸੋਇ ਮਾਏ
 ਮਸੰਭਾ ਤਿਹੇਗੀ ॥ ਅਰੰਹੋਇ ਪਾਛੈ ਨਹੀ ਫੰਜ ਕੇਗੀ ॥ ੨੧ ॥ ਤਬੈ ਰੀ

ਨਬੰਧੀ ਗਯੋ ਧਾਇਆ ਪੈ॥ ਉਨੈ ਮਾਰਿ ਦੂਰ ਲਯੋ ਅੰਗ ਜਾ ਪੈ॥ ਰਹੈ ੨੮੩
ਗਾ ਅਕਸੇ ਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਗਾਈ॥ ਅਨੰ ਬਿੰ ਪਦਾਰੰ ਚਰੇ ਉਚ ਜਾਈ
॥੨੨॥ ਬਿਠੋ ਜੋ ਚੁ ਬਾਰੇ ਕਿਧੋ ਉਚ ਆਈ॥ ਮਿਲੇ ਤੋ ਮਸੀਦੀ ਪੁਨਿ ਦੂ
ਖ ਪਾਈ॥ ਮਿਲਾਏ ਕੁਆਈ ਭਯੋ ਏ ਕੁਅੰਧੀ॥ ਬਿਨੇ ਤਾ ਸਕੀ ਨੀ ਨਿ
ਜੇ ਹਾਥ ਬੰਧੀ॥੨੩॥ ਮੁਏ ਹੋਇ ਆਗਾ ਕਰੋ ਬਾਤ ਸਾਈ॥ ਡੁਹੈ ਮੇਸੁ
ਦੀ ਨਿ ਅਰੰਤਾ ਸਪਾਈ॥ ਅਹੰਏ ਮਲੇ ਛੰ ਸੁਦੇਖੀ ਚਗੰਤੋ॥ ਕਹੈ ਕੋਇ
ਜਾਈ ਕਰੈ ਮੋ ਬਿਪੰਤੋ॥੨੪॥ ਕਹੀ ਜਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੋ ਬੇਗਤ ਆਗੀ॥ ਜ
ਸੀ ਜੋ ਗਾਮਾਪੰ ਕਰੋ ਤੈ ਸਦਾਗੀ॥ ਅਹੰ ਲੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਬੈ ਤਾ ਸਕੀ ਨਾ॥ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਸਿਧ ਜੀ ਨੈ ਜਸੀ ਤਾ ਖਦੀ ਨਾ॥੨੫॥ ਅਚੋ ਆਪ ਭੋਜੀ ਕਢੀ ਚੁ
ਸਸੀਖੀ॥ ਸੁਟੈ ਕਾਜਿ ਧਾਮ ਬਿੰ ਪਦੇਖ ਅੰਧੀ॥ ਟੁਹੈ ਜੋ ਗਾਥੀ ਕਹੈ
ਬਾਰ ਬਾਰੀ॥ ਅਹੰ ਮੇਗ ਗੀਬ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦਿਯਾਰੀ॥੨੬॥ ਬੁਲੈ ਬਿੰ ਪਕ ०

ਜੀ ਕਰੈ ਸੋ ਰਭਾਗਾ ॥ ਸਰੰਫੀ ਹੁਪੇ ਜੇ ਨਿਜ ਦੇ ਤਰਾਗਾ ॥ ਭਏ ਮੋਨ ਸੋ ਉਲ
 ਦੇ ਲੋਭ ਮਿਠਾਨੈ ॥ ਮਿਲੀ ਬਿੰਤ ਪਾਮ ਬਕੈ ਕੋ ਬਖਾਨੈ ॥ ੨੭ ॥ ਗਨੀਖੰ
 ਨ ਬੀਬੀ ਹਰੇ ਨੋ ਪਠਨੈ ॥ ਸੁਨੀ ਸੋਇ ਤਨੈ ਪੁਜੇ ਸੋਇ ਆਨੈ ॥ ਹੁਤੇਖੰ
 ਨਈ ਸਾਮ ਬੀਰ ਸੁਜੇਈ ॥ ਤਿਸੇ ਚਾਕੁ ਭਾਤੀ ਇਹੈ ਜਾਨ ਦੇਈ ॥ ੨੮
 ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਪਾਸ ਆਗੈ ਕਈ ਬੇਰ ਸੋਈ ॥ ਗਜ ਬਾਜ ਬੇਚ ਗਏ ਆਗ
 ਚਈ ॥ ਇਹੈ ਕੈ ਪਛਾਨਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਕੇਗੀ ॥ ਸੁਨੈ ਸੋਇ ਕਾਨ ਅਏਤਿ
 ਯਾਗ ਦੇਗੀ ॥ ੨੯ ॥ ਮਧੀ ਵਾਹਮਾ ਛੀ ਹੁਤੇ ਤਾਸ ਪਾਮੀ ॥ ਸੁਨੈ ਕਾਨ ਅਏ
 ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਾਮੀ ॥ ਗਹੈ ਪਾਦ ਕੰਜ ਉਭੈ ਭਾਤ ਆਈ ॥ ਬਡੇ ਭਾਗ ਭਾ
 ਖੇ ਮਨ ਮੇ ਬਨਾਈ ॥ ੩੦ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਪੁਨ ਸੋਯ ਦੁਤਿ ਨ ਅਨ
 ਮਿਲਾਯੋ ॥ ਹੁਤੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਵਹੈ ਸਵਾਯੋ ॥ ਕਾਜੀ ਆਦਰ ਸਨੁ ਗੁਰ ਲੀਨ
 ॥ ਭਏ ਬੰਦਗੀ ਮਧਿ ਅਧੀਨਾ ॥ ੩੧ ॥ ਨੂਰ ਪੁਰੰ ਕਾਜੀ ਭਨਿਵਾਸੀ ॥

ਮਹਾਮਹਤੋਆਦਿਅਥਿਨਾਸੀ॥ਤਸੇਕਹੀਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਬਤੀਯਾ ३੮੪
 ॥ਇਹਬਿਧਸੇਹੋਵਤਜਿਹਗਤੀਯਾ॥੩੨॥ਕਹਾਕਰਿਤਨਗਸੇਤ
 ਤਬੀਗ॥ਕਹੁਕਾਜੀਦਾਨਸਵੰਦਪੀਗ॥ਬਸਨਕਰਿਤਅਪਨੇਵਹ
 ਕਾਗੇ॥ਬਾਰਿਸਾਹਨਤਦਿਜਾਇਪੁਕਾਗੇ॥੩੩॥ਬਾਰਿਸਾਹਪਾਪੀਇ
 ਹਕੀਨੀ॥ਕਸਮੁਖਾਇਇਹਬਿਧਕਰਿਲੀਨੀ॥ਜਯੋਸੁਮਿਜਾਜਅ
 ਪਕੀਬਨੈ॥ਕਹੁਨਾਸਿੰਧਕਾਜਿਯੋਭਨੈ॥੩੪॥ਸਭਕਲਲਾਇਕ
 ਤੁਮਸਮਰੰਥਾ॥ਜੋਜਾਨਹੁਦਿਖਾਵਹੁੰਥਾ॥ਤੁਮਤੋਮਾਨਤਕਾਦਰ
 ਹੁਕਮਾ॥ਭਲੀਬੁਗੀਸਮਝੈਕਰਿਸੁਗਮਾ॥੩੫॥ਸਮਾਪਾਇਕਾਜੀ
 ਸੁਨਬੈਨਾ॥ਨਾਸਹੋਗੁਇਨਕੋਦਿਨਰੈਨਾ॥ਐਸਾਬੈਰੁਲੈਗੁਮੇਭਾਗੀ॥
 ਕਿਤਹਹਜੈਹੈਬੀਜਮਝਾਗੀ॥੩੬॥ਅਸਧੁਜਹੈਹਮਰੋਪਤਿਸਾਹਾ॥
 ਮੋਫਗੀਯਾਦਿਤਿਸੁਕੇਪਾਹਾ॥ਯੋਕਹਿਕਰਿਸਾਹਿਬਅਵਤਾਗੀ॥ਉ

ਨਬੀਰਨਸੋਇਹੈਉਚਾਗੀ॥੩॥ਨੀਲੀਬਰਜਾਤੁਲੇਕਰਾਵਹੁ॥ਤਤ
 ਛਿਨਹਮਰੇਤੀਗਲਿਆਵਹੁ॥ਇਤਇਨਬਸਤਕਰੀਤਿਆਗੀ॥ਉ
 ਤਸੁਬਾਤੁਰਕਨਜੋਨਗੀ॥੩੪॥ਉਤਰਕੋਆਨਨਗਰਤੁਹਤੀਗਾ॥ਜਿ
 ਹਜਾਹਿਬਉਤਰੇਰਨਧੀਗਾ॥ਇਤਲਰਕਰਿਸੈਨਜੋਗਈ॥ਨਿਜਪੁ
 ਨਗਿਹਕਉਬਿਦਾਜੁਤਈ॥੩੫॥ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥॥ਤਹੀਗਾਮ
 ਨੇਗਾ॥ਪਕੋਆਨਰੇਗਾ॥ਇਤੈਲੈਚਭਾਣੀ॥ਤੁਰੈਦੈਪਠਾਣੀ॥੪੦॥
 ਬਟੇਪੀਰਉਚੀ॥ਮਹਾਂਦਿਬਸੁਚੀ॥ਜਿਕੋਸਿਖੁਸੰਗਾ॥ਕਕੋਆਨ
 ਫੰਗਾ॥੪੧॥ਚੜ੍ਹੇਖਾਨਕੰਧਾ॥ਅਰਕੈਸੁਅੰਧਾ॥ਲਖੇਜੋਨਕਈ
 ॥ਰਟੈਬਾਤਸੋਈ॥੪੨॥ਇਹੈਕੋਇਆਯੋ॥ਕਹਾਹੈਸਿਧਾਯੋ॥ਕ
 ਹੈਪੀਰਉਚੀ॥ਚਲਯੋਦੇਸਸੁਚੀ॥੪੩॥ਪੁਜੇਆਨਨੇਗਾ॥ਜਹਾਦੁ
 ਤਰੇਗਾ॥ਦਿਖੇਲੋਗਾਮਾਈ॥ਲਯੋਪੋਰਪਾਈ॥੪੪॥ਪੁਛੈਲੋਗ

ਮੀਰੀ॥ ਇਹੈ ਕੋ ਨ ਬੀਰੀ॥ ਭੁਨੈ ਉਚ ਪੀਰੀ॥ ਪਿਲਯੋ ਦੇ ਸੁਧੀਰੀ॥ ੪
 ੫॥ ਕਰੈ ਸੈਲ ਮਾਯੋ॥ ਮੁਰੀ ਦੇ ਬੁਲਾਯੋ॥ ਸਬੈ ਦੇ ਸਯਾ ਕੋ॥ ਕਰੈ
 ਮੋਜ ਬਾਂਕੋ॥ ੪੬॥ ਤੁਬੈ ਮਾਮਬੀਰੀ॥ ਗਹੈ ਪਾਇ ਪੀਰੀ॥ ਘਨੀ ਬਿੰ
 ਤੁ ਮਾਈ॥ ਹਜੂਰ ਚ ਢਾਈ॥ ੪੭॥ ਸਬੈ ਫੌਜ ਮਾਨੀ॥ ਨਿਮਾਜ ਚ
 ਢਾਨੀ॥ ਲਈ ਲੱਛ ਖਾਨੀ॥ ਗਨੀ ਜੋ ਪਠਾਨੀ॥ ੪੮॥ ਕਹੈ ਪੀਰੁ ਸਾ
 ਈ॥ ਬੁਲੈ ਕਾਇਨਾਈ॥ ਮੁਖੰਚੀ ਰਠਾਨੀ॥ ਬੁਲੈ ਕੋ ਨ ਬਾਨੀ॥ ੪
 ੯॥ ਨ ਬੀਖਨ ਗਾਈ॥ ਸੁਭਾਵੰਗ ਜਾਈ॥ ਸਮਾ ਪਾਇ ਬੋਲੈ॥ ਜਗ
 ਮੋਜ ਟੋਲੈ॥ ੫੦॥ ਭਿਨੈ ਕੀਨ ਖਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਜਨਨਾ॥ ਰਹੈ ਪੀਰ
 ਖਾਈ॥ ਹਮੇ ਭਾਗ ਭਾਈ॥ ੫੧॥ ਕਹੈ ਰੋਜ ਮਾਈ॥ ਨਹੀ ਪੀਰ ਖਾਈ
 ॥ ਜਟੈ ਏਕ ਅੰਧੀ॥ ਅਚੈ ਪੀਰ ਸੁੰਧੀ॥ ੫੨॥ ਹਮੁ ਜੋ ਮੁਰੀਦੀ॥ ਅਚੈ
 ਗੇਹ ਸੀਦੀ॥ ਰਹੈ ਸਿੱਖ ਸਾਈ॥ ਭਲੀ ਬੇਰ ਮਾਈ॥ ੫੩॥ ਕਹਾ ਸਿੰ

ਕਰਦੇ ਭੇਟ ਕੀਜੇ

ਖਜ਼ਾਵੇ॥ ਕਰੋ ਭੇਟ ਖਾਵੇ॥ ਨਹੀ ਸੰਕਰੀ ਜੋ॥ ਰਖ ਖਾਇ ਲੀ ਜੋ॥ ੫
੪॥ ਕਛੁ ਬਾਧ ਪਾਲੇ॥ ਰਖੇ ਗੋਹ ਵਾਲੇ॥ ਸਭੈ ਏਕ ਜਾਣੀ॥ ਛਕੋ ਥ
ਰਪਾਈ॥ ੫੫॥ ਬਿਤੀ ਹੈ ਨਸਾਗੀ॥ ਚਢੇ ਸੁਰ ਭਾਗੀ॥ ਕਰੋ ਆਪ
ਯਾਨਾ॥ ਸੁਇੰ ਛਨਿ ਧਨਾ॥ ੫੬॥ ਪੁਜੇ ਪੈਰੁ ਜਾਣੀ॥ ਕਨੈ ਚੰਬ ਨਈ
॥ ਤਜੇ ਸੋ ਚਭਾਨੀ॥ ਬਿਦ ਕੈ ਪਠਾਨੀ॥ ੫੭॥ ਪਾਪ ਗੀ ਛੰਦਾ॥ ਤੁਬ
ਲਿਖੇ ਹੁਕਮ ਤਵ ਨੈ ਸੁਥਾਨਾ॥ ਵਹ ਕਰੇ ਵਿਦਾ ਸੈ ਯਦ ਪਠਾਨਾ॥ ਜੋ ਸਿੰ
ਖੁ ਸਿੰਖ ਦੀ ਸੁਮਤਿ ਮੋਗਾ॥ ਇਨ ਕਰੇ ਸੇਵੁ ਮਨ ਚਿੰਤ ਲੋਗ॥ ੫੮॥ ਇਨ
ਦਯੋ ਕੈ ਧਮੁਰ ਤਹ ਗਡੀ ਲਾ॥ ਇਹ ਦਾਸ ਮੇਰ ਫਰ ਜੰਦ ਸੀ ਲਾ॥ ਇਨ ਦੀ
ਨੁਜਾਨ ਸਾਬਤਾਇ ਮਾਨਾ॥ ਯਹ ਦਾਸ ਮੇਰ ਜੁਗ ਜੁਗ ਪ੍ਰਮਾਨਾ॥ ੫੯॥ ਇ
ਮ ਸੁਣਤ ਸਿੰਖ ਸਾਖਾ ਅਪਾਗਾ॥ ਮਾਵੇ ਤਪਾਇ ਜਲ ਜੀ ਮਝਾਗਾ॥ ਗੁ
ਰ ਕਾਰਿ ਤਕੁ ਚਦਰ ਕੁ ਚਧਾਗਾ॥ ਬੈਰਾੜ ਦੇ ਸਪਹੁ ਚੇਦਿ ਯਾਗਾ॥ ੬੦॥

ਪੁਰਬਧੇਮੰਧਿਕਾਗੜਨਿਧਨ॥ ਅੰਚੁਤਅਲੇਖਗੁਰਬਰਸੁਜਾਨ
 ॥ ਸੁਨਸਖਾਸਿਖਬਤੀਯਾਅਪਾਗ॥ ਸਰੁਚਲੇਆਵਕੇਤਕਹਜਾ
 ਗ॥ ੬੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਸਰਬਦੇਸੁਬੈਰਾੜਕੋਮਨਬਚਕਰਮਬਿਚਾ
 ਗ॥ ਭਯੋਸਿੰਘਸੁਭਖਾਲਸਾਅਤਿਆਨਦਾਜਿਯਧਾਗ॥ ੬੨॥ ਚਉ
 ਪਈ॥ ॥ ਇਕਆਵੈਸੰਗਤਿਇਕਜਾਂਗੀ॥ ਦਰਸਨੁਕੈਨਖਸਿ
 ਖਸਿਯਰਾਂਗੀ॥ ਇਹਬਿਧਕੈਦਰਸਨਬਰਦੀਨੋ॥ ਜਨਮਮਰਨਹਰ
 ਨਿਰਮਲਕੀਨੋ॥ ੬੩॥ ਜੋਜੋਤੁਹਦਰਸਦਕੋਆਯੋ॥ ਮਹਾਂਤਪਤ
 ਤੇਤਨੁਸਿਤਲਾਯੋ॥ ਬਖਸਕੀਨਉਹਦੇਸਅਪਾਰੋ॥ ਜੰਗਲਤੇਮਲ
 ਦੁਕਰਡਾਰੋ॥ ੬੪॥ ਅਧਿਮਜੀਵਦਰਸਨਜੋਲਗਯੋ॥ ਸੰਤਨਮਤਿ
 ਹਰਿਮਨੁਰਾਗਯੋ॥ ਭੋਜਨਛੀਰਦਹੀਪਨੁਅਨੈ॥ ਬਸਤ੍ਰਕਿਕਾਦ
 ਭੇਟਗੁਰਠਾਨੈ॥ ੬੫॥ ਇਕਪਲੁਜਗਾਪ੍ਰਭੁਬਹਜਾਈ॥ ਲੰਛਮੰ

੩੯੬

ਬਾਰਚੜਤਪਨੁਆਈ॥ਆਯੋਗੁਰੁਸਗਲਸੁਣਪਾਈ॥ਆਵ
 ਤਉਮਡਦੇਸਬਹੁਪਾਈ॥੬੬॥ਦੂਰਦੂਰਦੇਸਨਕੇਮੱਧਿ॥ਪਹੁਚੀ
 ਇਹਖਬਰੈਬਰਸੁੰਧ॥ਤਬਲਗਯਾਬੈਧਸੈਸੁਨਪਾਈ॥ਦੋਇਸਿੰ
 ਖਪਹੁਚੇਤਹਆਈ॥੬੭॥ਧਰਮਸਿੰਘਪੁਨਪਰਮਨਿਸੀਸਾ॥ਤੁ
 ਈਕੇਸੇਵਕਜਗਦੀਸਾ॥ਆਧਿਕਪ੍ਰੇਮਜੁਤਦਰਸਨਪਿਆਸਾ॥
 ਆਏਪਦਪ੍ਰੀਤਜਕੇਪਾਸਾ॥੬੮॥ਦੋਹਰਾ॥ ਧਰਮਸਿੰਘਪੁਨਪ
 ਰਮਚੰਦਗੁਰਸੇਵਕਨਿਰਧਾਗ॥ਸੇਦਰਸਨਆਵਤਭਏਲਏਸਕ
 ਲਪ੍ਰਵਾਗ॥੬੯॥ਚੌਪਈ॥ ਸੇਦਰਸਨਸਤਿਗੁਰਕੇਲਗੇ॥ਭਿ
 ਟਅਨੇਕਲਏਅਨੁਗਏ॥ਸਭਨਗਰੀਲੈਕਾਰਿਸੀਗਿਆਏ॥ਅ
 ਲਖਪੁਰਖਕੇਦਰਸਨਪਾਏ॥੭੦॥ਭਿਟਚਢਾਇਬੈਠਜਬਗਯੋ॥
 ਹਾਹਸਬਦਉਚਾਰਤਭਯੋ॥ਬਡੇਸਾਂਗੁਸਤਿਗੁਰਕਹਧਾਰਿਯੋ॥ਨਿ

ਜਮਾਖਨ ਨਹੀ ਜਾਤ ਨਿਹਾਰਿਯੋ॥੧੧॥ ਸਾਹਿਬ ਜਾ ਦੇ ਚਾਹ ਸੁਜਾ
 ਨਹਾ॥ ਦਿਪਤਿ ਜੋਤਿ ਜਿਹ ਅਧਿਕ ਪਛਾਨਹਾ॥ ਕਿਟ ਜੰਗ ਮਤ ਪੁਕ
 ਹੈ ਸੁਕੋਈ॥ ਅੰਮੇਸ ਸਪੁਤਨ ਪਰਾਪਤ ਹੋਈ॥੧੨॥ ਬਡੇ ਸਿੰਘ ਜੋਧੇ
 ਅਵਤਾਰੀ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਜਸੁ ਸਭ ਪਰ ਨਿਮੰਤ੍ਰਾ ਗੀ॥ ਤੇ ਸਭ ਹੀ ਕਰਿ ਜੁ
 ਧ ਕਰਾਹੇ॥ ਗਏ ਅਮਰ ਪੁਰ ਜੀਤ ਅਖਾਹੇ॥੧੩॥ ਮਾਇਆ ਅਨਕ
 ਲੰਛ ਬਰਜੇਤੀ॥ ਸਰਤਾ ਪਰ ਨਿਅਨ ਲਦਹ ਤੇਤੀ॥ ਘੋਰੇ ਕਰੀ ਲ
 ਲਤ ਗਤਿ ਜੋਈ॥ ਲਛਖਰ ਚਪਾਵਤ ਨਹੀ ਕੋਈ॥੧੪॥ ਗਾਇਗ
 ਈਦ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਕਰੀ॥ ਜਾ ਕੋ ਜਸੁ ਰਾਜਤ ਮਧਿਧਰੀ॥ ਤੇ ਅਪਨੀ ਨਿ
 ਜ ਕਰੀ ਸੰਪਾਰੇ॥ ਦਲਾ ਬਿਡਾਰ ਸੇ ਅਵੁਹ ਜਾਹੇ॥੧੫॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਅਵਰ ਜਿਨ ਸਅਨਗ ਨਹੁ ਤੀ ਕੋ ਕਾਬਿ ਪਾਵਤ ਪਾਗ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ
 ਯਹ ਚਰਿਤੁ ਕਛੁ ਕੀਨੇ ਆਧਿਕ ਨਿਹਾਗ॥੧੬॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਗੁ

ਹਰੇਵਜੁਇਹਬਿਧਉਤਰੀਨਾ॥ਪੁਹਮੀਰੇਖਨਿਕਾਰਕਰਿਕਰਸੇ
 ਮੇਟਪ੍ਰਬੀਨਾ॥੧੧॥ਪਾਧਗੀਛੰਦਾ॥ ॥ਤਬਧਰਾਰੇਖਤਵਨੈਨ
 ਕਾਗ॥ਦੀਨੀਸੁਮੇਟਪਲਕੈਮਝਗਾ॥ਤਬਭਯੋਹੁਕਮੁਤਾਕੋਬ
 ਨਾਇ॥ਕਛੁਹਰਖੁਸੋਗੁਰੁਝਕੋਜਤਾਇ॥੧੨॥ਪੁਨਕਹੀਦਾਸਸੁ
 ਨਪ੍ਰਭੁਬੈਨਾ॥ਨਹੀਹਰਖੁਸੋਗੁਮਝਕਉਸੁਮੇਨਾ॥ਧਰਕਾਢਰੇਖ
 ਦੀਨੀਮਿਟਾਇ॥ਨਹੀਕਛੁਚਿਤਮਝਕੋਬਨਾਇ॥੧੩॥ਚਉਪ
 ਈ॥ ॥ਇਸੀਭਾਂਤਸਤਿਗੁਰਕਹਜਾਨਹਾ॥ਹਰਖੁਸੋਗੁਹੈਏਕਸਮਾ
 ਨਹਾ॥ਆਈਕੋਨਿਜਹਰਖੁਨਕਰੈ॥ਗਏਪਦਾਰਥਾਚਿਤਨਧਰੈ
 ॥੧੪॥ਜਬਚਾਹਿਤਤਬਕਰਿਤਪਸਾਗਾ॥ਜੋਖੈਚਤਤਬਏਕਕਾਗਾ
 ਹੁਕਮੁਸੰਤਿਸਤਿਗੁਰਕਾਸਿਰੈ॥ਜੋਭਾਵੈਸੋਭਾਵਨਕਰੈ॥੧੫॥ਸਾ
 ਹਿਬਜਾਦੇਅਉਹਮਆਪਾ॥ਜੁਦੇਨਹੋਸਨਾਇਕਪਰਤਾਪਾ॥ਨਾਸੁ

ਮਲੇਛਨ ਕਰਨੈ ਕਾਜਾ ॥ ਲਾਏ ਸੀਸ ਗਗੀ ਬਨਿ ਵਾਜਾ ॥ ੮੨ ॥ ਗੁਰੂ
 ਅਲੇਖ ਪਾਕ ਹੈ ਜਾਮਾ ॥ ਆਪੇ ਖੇਲਤ ਮੰਧਿਤ ਮਾਮਾ ॥ ਸੇਵਕ ਕੇ
 ਉਸਾਰਾ ਕਰਿ ਤਾਰੈ ॥ ਦੋਖੀ ਕਉ ਕਰਿ ਝੂਠ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ੮੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀ ਲੋਭੁ ਮੋਹਿ ਤੇ ਪਾਕਾ ॥ ਤਕੋ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਜਾਨਿ ਯੈ
 ਅਵਤੁਤ ਜਾ ਕੇ ਵਾਕਾ ॥ ੮੪ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੋ ਸਾਰਿ
 ਬਜ ਬਭਾਖੀ ॥ ਸੀਤਲ ਭਯੋ ਸਿੰਘੁ ਸੁਣ ਸਾਖੀ ॥ ਪੀਨਿ ਪੀਨਿ ਸੰਗ
 ਤਿਸ ਭਗਾਯੋ ॥ ਬਿਦਾਲਈ ਦਰਸਣੁ ਜਬ ਯਾਯੋ ॥ ੮੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ॥ ਨਿਜੁ ਆਸੁ ਮੇਮੇ ਆਨ ਕਰਿ ਅਨਕਸ ਮਗਰੀ ਜੋਗਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਭੋਜਨ ਤਿਯਾਰ ਕਰਿ ਲੈ ਚਲ ਗੁਰ ਕਹ ਭੋਗ ॥ ੮੬ ॥ ਚਉਪਈ ॥
 ਭੋਜਨ ਬਾਸਨ ਸਰਬ ਚਲਾਈ ॥ ਪਾਛੈ ਪਿਲਯੋ ਏਕ ਲੋਭਾਈ ॥ ਬ
 ਮੇਦਾ ਹਨ ਨਿਰਖਤ ਜਾਈ ॥ ਅਨਿ ਸਿੰਘੁ ਪੈ ਲੇਉ ਮਿਲਾਈ ॥ ੮੭ ॥

੩੬੮

੦

ਤੋਲਗਲਖੇਪਾਛਫਿਰਕਾਇ॥ ਆਵਤਚਲਯੋਸਿਖੁਇਕੁਧਾਇ॥
 ਠਹਰਗਯੋਵਾਕਉਲਖਿਪਾਈ॥ ਅਦਭੁਤਵਾਕੀਚਾਲਲਖਾਈ॥
 ॥੮੮॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇਪੀਤਬਸਤ੍ਰਤਿਹਲਗਾ॥ ਬਹੁਰੋਸੇਤਾਮਹਨਦ੍ਰੋਹ॥
 ॥ਪੁਨਪਾਛੈਨੀਲਾਂਬਰਧਾਯੈ॥ ਧਰਮਸਿੰਘਭਯੋਬਿਸਮਨਿਹਾਯੈ॥
 ੮੯॥ ਜੋਜੋਇਹਛੀਲਡਗਡਾਯੈ॥ ਤਿਮਨਿਜਵਹੈਕਰਿਤਟਰ
 ਟਾਯੈ॥ ਧਰਮਸਿੰਘਮਨਮੱਧਿਬਿਚਰੀ॥ ਇਹਕਉਸਿੰਘਕਿਕਉਤ
 ਕਭਾਯੈ॥ ੯੦॥ ਸਾਹਿਬਸੰਗਜਾਨਿਯੋਇਹਦਾਸਾ॥ ਨਿਕਟਿਜਾਇ
 ਕਹਿਬਚਨਬਿਲਾਸਾ॥ ਤਿਨਭਾਖਿਯੋਠਾਹਰਕਿਮਗਯੋ॥ ਯੋਉਤਰ
 ਭਾਈਜੁਦਯੋ॥ ੯੧॥ ਤੁਮ੍ਹਰੈਦਰਸਪਰਸਦੈਕਾਜਾ॥ ਪੁਨਬਚਕਹਾ
 ਗੀਬਾਨਿਵਾਜਾ॥ ਸਭਸੰਗਤਿਸਿਖਮਾਗਚਲਾਈ॥ ਪਾਛੈਤੁਮ
 ਆਵਹੁਨਿਜਧਾਈ॥ ੯੨॥ ਤੁਤੇਮੇਪਾਛੈਗਹਿਗਯੋ॥ ਅਬਹੀਦ

ਹਸਤੁਮਾਰਾਭਯੋ॥ ਅਬਨਿਜਕੀਤੁਮਕਥਾਸੁਨਾਯੋ॥ ਮਮਤੁਮਦ
 ਹਸਹਜੁਰਨਪਾਯੋ॥ ੯੩॥ ਤਬਤਾਖੈਤਿਨਬਿਗਸਤਬੈਨਾ॥ ਤੁਲਗੋ
 ਸਿਖੀਅੰਤੁਲੈਨਾ॥ ਮੇਹੁਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਮਹਿਏਕਾ॥ ਆਵਤਪਾਛੇਕ
 ਈਅਨੇਕ॥ ੯੪॥ ਕਾਬਲਹੋਤੋਕਾਲਬਜਾਗਾ॥ ਅਬਆਏਇਹਠ
 ਉਗਨਿਹਾਗਾ॥ ਮੇਤੁਮਕਹਇਹਸਾਚਬਖਾਨੀ॥ ਅੰਨਠਉਗਜਿਨਕ
 ਹੋਗਿਯਾਨੀ॥ ੯੫॥ ਕਹੀਦਾਸਤਾਕੋਜੁਨਿਹਾਗਾ॥ ਇਹੀਦੇਹਿਕੈਅ
 ਵਗਬਿਚਾਗਾ॥ ਤਿਨਭਾਖਿਯੋਲਘੁਬਰੁਕੀਗਾਬਾ॥ ਇਹਨਿਜਸਹੀ
 ਹਮਾਰੈਹਾਬਾ॥ ੯੬॥ ਜੋਇਛਹੋਵੈਤਨਮੰਧਿ॥ ਪਲਮੇਹਮਕਰਿਲੇ
 ਵਤਸੁਧਾ॥ ਧਰਮਸਿੰਘਯਾਬਿਧਸੁਣਗਾਈ॥ ਵਹਹਮਕੋਨਿਜਦੇ
 ਹੁਜਤਾਈ॥ ੯੭॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਕਹੈਸੋਇਬਾਨੀ॥ ਡਰੈਗ
 ਗਿਯਾਨੀ॥ ਧਰੈਜੋਸੁਧੀਗੀ॥ ਰਿਖਾਵੈਸਹੀਗੀ॥ ੯੮॥ ਇਮੰਬੈਨਗ

੩੯੯

ਈ॥ ਸੁਦੇਹਿ ਦੁਪਾਈ॥ ਹਨੂ ਭੀ ਮਜੀ ਹਾਂ॥ ਕਰਕੇ ਚੋਜਤੀ ਹਾਂ॥ ੯੯
 ਪਗੀ ਭੁਮ ਜਾਗੈ॥ ਸਿਰੀ ਕਾ ਸਲਾਗੈ॥ ਡਰੀ ਚੀਤ ਭਾਈ॥ ਬਿਨੈ ਕੋਟਿ
 ਪਾਈ॥ ੧੦੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੋਤ ਤਛਿ ਨ ਤਿਨੈ ਕੀਨੇ ਮ
 ਧਿਕ ਬਿਲਾਸ॥ ਚਰਨ ਬਿਰਾਜਤ ਪੁਰਮਿ ਪਰਪਹੁ ਚਿਜੈ ਸੀਸ ਅਕ
 ਸ॥ ੧੦੧॥ ਚਉਪਈ॥ ॥ ਭੁਬਤਿ ਨਵਹੈ ਰੂਪ ਕਰਿ ਲੀਨਾ॥ ਜੋਆ
 ਗੈ ਸੋਭਤ ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ਜਬ ਯਾ ਬਿਧ ਤਿਨ ਚਰਿਤ ਨਿਹਾਗੈ॥ ਤਬ ਭਾਈ
 ਜੁਬ ਚਨ ਉਚਾਗੈ॥ ੧੦੨॥ ਇਕ ਸੰਸੈ ਮੋਮ ਨ ਮੇਆਗੀ॥ ਕਹੈ ਤਾ ਬਰ
 ਨ ਸੁਨਾਵੈ ਤਾਗੀ॥ ਭਾਖੈ ਗੁਪਤ ਕਹੀ ਡਰ ਡਾਗੀ॥ ਜੋ ਸੰਸੈ ਮੋਮ ਨ ਮੇਤੁਮ
 ਧਾਗੀ॥ ੧੦੩॥ ਸਦੈ ਯਾ॥ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜਾ ਦੇ ਸੁਚਾਰਾ ਮਨੁ ਪਮਾਸਿ
 ਪਕਿਧੈ ਅਤਿ ਸੈਬ ਲਕਾਗੀ॥ ਜੁਝ ਗਏ ਰਨ ਕੀ ਛਿਤ ਮੰਡਲ ਬਾਜ
 ਗਇ ਦਨ ਦਾਰੁਨ ਪਾਗੀ॥ ਤੋਤੁ ਮਨੈ ਕਸ ਦੇਰ ਕਹੀ ਇਹ ਭੇਦ ਕਹੈ ਨਿ

ਗੈਨਿਰਧਾਗੀ॥ਏਸੁਨਿਕੈਬਤਿਯਾਨਿਜਸੇਵਕਯਾਬਿਧਸੋਗੁ ४੦੦
 ਪਤਾਨਉਚਾਗੀ॥੧੦੪॥ਵੇਹਗਾ॥ ॥ਬਹੁਬਿਧਪਰਪਾਇਨਹੇ
 ਅਨਕਭਾਂਤਬਿਨਕੀਨਾ॥ਤਦਪਸੀਮੁਖਜਲਜਤੇਹਮੇਨਆਗਿ
 ਆਦੀਨਾ॥੧੦੫॥ਸੁਤਸੇਵਕਬਡਿਆਨਕੇਪ੍ਰਿਥਮੇਦੇਬਹੁਸੀਸ
 ॥ਝੁਠੇਕਰਿਅਗਿਮਾਰਨੇਇਹਬਿਧਉਤਰਦੀਸ॥੧੦੬॥ਚਉਪਈ
 ॥ਹਮਕੋਕਬੈਨਆਗਿਆਦਈ॥ਮਾਂਗਥਕੇਮਿਲਿਕਰਿਬਿਧ
 ਕਈ॥ਚੋਕੀਰਹਤਪਲਿਘਰੀਸਦਾ॥ਨਿਜਤੇਜੁਦੇਨਕੀਨੇਕਦਾ॥
 ੧੦੭॥ਵੇਲੀਪੁਨਕਾਬਲਮੇਧਈ॥ਭੋਜਨਕਰਿਤਬਿਦੇਸਨਜ
 ਈ॥ਸੇਵਾਕਉਸਨਮੁਖਮੁਖਿਜੋਈ॥ਕਾਫੁਰਮਾਨਨਾਥਕਹੋਈ॥
 ੧੦੮॥ਅਬਹਮਕਉਆਇਸਇਹਭਈ॥ਤੁਰਕਨਸਫਾਉਠਾਵ
 ਹੁਸਈ॥ਇਹਬਿਧਸੋਜਬਗੁਪਤਬਖਾਨੈ॥ਧਰਮਸਿੰਘਜਿ

ਯੋਮੇਸਚੁਜਾਨਿਯੋ॥੧੦੬॥ਯੈਕਹਿਕਰਿਬਤੀਯਾਤਤਕਾਲਾ॥ਭ
 ਯੋਮਲੋਪਲਖਤਮਿਗਪਾਲਾ॥ਯਾਬਿਧਨਿਰਖਚਰਿਤਸੁਭ
 ਈ॥ਅਯੋਯੋਦੀਨਬੰਧਸਰਣਾਈ॥੧੧੦॥ਭੋਜਨਭਲੀਭੰਤ
 ਵਰਤਾਯੋ॥ਜੋਇੰਛਾਮਨਮੇਫਲਪਾਯੋ॥ਇਹਬਿਧਬਸੇਦਯਾ
 ਨਿਧਇਤੇ॥ਸਿਖਸਖਾਆਵਤਮਿਲਕਿਤੇ॥੧੧੧॥ਜਹੰਤਹੰਸੀ
 ਗਤਿਸੁਨਪਾਇ॥ਪਦਪੰਕਜਤੁਟਆਵਤਧਾਇ॥ਮਿਲਯੋਖਾ
 ਲਸਾਮਨਗਨਆਈ॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਕੀਸਰਣਾਈ॥੧੧
 ੨॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਗੁਰਦੇਵਜੁਬਸਕਾਗੜਾਇਹਥਾਨ
 ॥ਤਵਨਸਮੇਸੰਗਖਾਲਸੇਇਹਬਿਧਬਚਨਬਖਾਨ॥੧੧੩॥
 ਬਾਰਿਸਾਹਕਉਮਾਰਿਯੈਕਰੀਯੈਕਵਨਉਪਾਇ॥ਕੈਕਾਗਦਲਿ
 ਖਿਮਾਰੀਯੈਕੈਸਨਮੁਖਰਣਪਾਇ॥੧੧੪॥ਸ੍ਰੀਖਾਲਸੇਵਾਚ॥

ਤੁਰਕ ਮਹਾਂ ਅਤਿ ਬੁਰੇ ਸਠ ਦਲ ਦਹ ਲਖ ਜਿਹ ਸੀਗਾ ਤੁਕੋ ਮਰਨੁ
 ਕਠਨ ਹੈ ਗਹਿ ਅਜ ਸਾਂਗ ਖਤੰਗਾ ॥ ੧੧੫ ॥ ਕਾਗਦ ਸੋਜ ਉਅਹਿ ਮ
 ਹੈ ਖੜਗੁ ਨ ਗਹੀ ਯੈ ਹਾਥਾ ਬਰੇ ਸਿਆਨੇ ਕਹਤ ਹੈ ਇਹੈ ਪੁਰਤਨ ਗਾ
 ਥਾ ॥ ੧੧੬ ॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਜਿਨੈ ਦਿਖੋ ਮਲੇ ਛਨੈ ਸੁਕੋ ਲਾਮਾ
 ਦਿਯੋ ਕਯੋ ॥ ਪਠਾਇਲੰ ਛ ਸੈਨ ਯੈ ਅਗਰ ਕੋ ਅਸੀ ਦਯੋ ॥ ਨਤਾ
 ਸਕੋ ਬਿਸਾਸ ਨਾਥ ਭੁਲ ਕੈ ਸੁਕੀ ਜਿਯੈ ॥ ਸੁਚੇਤ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋ ਬਚ
 ਇਆ ਪਲੀ ਜਿਯੈ ॥ ੧੧੭ ॥ ਹਸਾਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਸੁਨੀਨਾ ਥਬਨੀ
 ॥ ਚਿਤੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ॥ ਹਮੁ ਕੋ ਮਲੇ ਛੰ ॥ ਮਿਲੈ ਕੋ ਨ ਪੇਚੀ ॥ ੧੧੮ ॥ ਪ
 ਧੜੀ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਜਿਨ ਕਹੈ ਬੈਨ ਮੁਣ ਕੋ ਨ ਸਾਗ ॥ ਕਿਨ ਕਰੈ ਸੀਗਤੁ
 ਮਰੈ ਸੁਨਾਗ ॥ ਤਾਤੇ ਸੁਯਫਰਨਾ ਮੋ ਬਨਾਇ ॥ ਪਠੀਯੈ ਸੁਦੂਤ ਕੇਤਟ
 ਲਿਖਾਇ ॥ ੧੧੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸਗਲ ਭੇਦ ਇਤ ਉਤ ਪਾਨੇ ਬੀਚ

ਹੁਕਮ ਨਿਜ ਧਾਗ ॥ ਬਾਦਿ ਸਾਹ ਕੇ ਹਨ ਨ ਕੋ ਲਿਖਿ ਜੇ ਹੁਕਮ ਗੁਰ ਦਿ
 ਯਾਗ ॥ ੧੨੦ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਯਫਰ ਨਾਮ ਤਾ ਕੋ ਧਰਨਾ ਮਾ ॥ ਪਠੈ
 ਦਯੋ ਸਾਹਿਬ ਅਭਿਰਾਮਾ ॥ ਕਈ ਹਿਕਾਇਤ ਤਿਹ ਲਿਖ ਭਾਗੀ ॥ ਗ
 ਜਲ ਰਵਾਈ ਫਰਦ ਹਜਾਗੀ ॥ ੧੨੧ ॥ ਸੁਬੋਊ ਮਰਾ ਵਨ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥
 ਤਾ ਮੇਲਿ ਖੀਸੁ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਬਦਸਾਹਨ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਜਾਨਹੁ ॥
 ਸਭ ਪੈ ਕੀ ਬਰਭੇਦਿ ਪਛਾਨਹੁ ॥ ੧੨੨ ॥ ਕਸਮ ਕੁਰਾਨ ਝੂਠ ਜੋ ਖਾਈ
 ॥ ਅਗਰ ਸੁਰਹ ਲਖ ਸੈਨ ਚ ਛਾਈ ॥ ਪੂਰਬ ਭਏ ਗਵਜੋ ਜਾਨਹੁ
 ॥ ਮਾਨ ਮਹੀ ਪਾਪਿ ਥਾਦਿ ਪਛਾਨਹੁ ॥ ੧੨੩ ॥ ਕੈਰਵਿ ਅਉਪੰਡ ਵਨ
 ਕੇ ਭੇਦਾ ॥ ਗਵਨ ਕੀ ਭਕਰਨ ਮਨ ਛੇਦਾ ॥ ਜੁਧ ਕਿਧੋ ਚਮਕੈ ਰਸੁ ਸ
 ਗਾ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤਾ ਮੇਲਿ ਖਡਾਗਾ ॥ ੧੨੪ ॥ ਝੂਠ ਪੈ ਚਕੈ ਕਸਮ ਜੋ ਖਾ
 ਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੁਰਸੁਤ ਸੈਨ ਮਰਾਈ ॥ ਦਗਾ ਚਾਹੈ ਤੁਕੀਯੋ ਤੈ ਕਾਗਾ ॥ ਲੈਹੁ

ਲੇਖਾ ਮੇਰ ਬਾਗਾ ॥ ੧੨੫ ॥ ਇਹ ਸਤ ਸੀਸ ਬੋਝ ਹੋ ਤੇਰੇ ॥ ਸਤਿ
 ਜਾਨੁ ਇਹ ਬਚਨ ਸੁ ਮੇਰੇ ॥ ਪਾਪ ਕਰ ਯੋਤੁ ਵਰਗ ਨਿਜ ਦਗਾ ॥ ਅ
 ਗੈ ਅਗੀਧਰ ਮਕੋਮ ਗਾ ॥ ੧੨੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਤੇਰੇ ਪਰ ਇਨਸਾ
 ਫ ਨਹਿ ਸੁਨ ਬਚ ਯਾਹ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਜਾਹਿ ਬਸ ਦਾ ਅਦਾਲਤੀ ਜਾ
 ਨਤ ਸਤ ਸੀਸਾਗ ॥ ੧੨੭ ॥ ਕਿਆ ਮਤਿ ਰੋਜ ਜਬ ਆਵਈ ਬੈਠ ਗੁ
 ਤ ਖਤ ਸੁਭ ਹਾਂ ਨਾ ॥ ਰੂਹਾਂ ਸਕਲ ਬੁਲਾਇ ਕੈ ਕਰਿ ਗੁ ਅਦਲੁ ਸੁਲ
 ਤਾਨ ॥ ੧੨੮ ॥ ਤਿਹ ਸਾਚੇ ਦਰਬਾਰ ਮੇ ਕਾਰਿ ਹੋ ਤੇਰਿ ਖੁਆਗ ॥ ਤਹਾ
 ਦੈ ਨ ਜਬਾਬ ਕੈ ਕਾਰਿ ਰਖ ਯਾਹ ਤਿਯਾਗ ॥ ੧੨੯ ॥ ਜੇ ਤੇਰੈ ਜਕਹੈ ਨ ਬ
 ਨਾਏ ॥ ਬੇ ਨਿਸਾਫ ਪਾਪੀ ਤਿਹ ਪਾਏ ॥ ਉਹ ਬਾਦਿ ਸਾਹ ਅਕੁਰੀਗਾ ॥
 ਏਕ ਸਮਾਨ ਸੁ ਜਾਨ ਸਰੀਗਾ ॥ ੧੩੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੇ ਤੇਰੈ ਨਿਜ ਮਨ
 ਬਿਖੈ ਇਹ ਬਿਧ ਹੋਇ ਗੁਮਾਨ ॥ ਮਿਹ ਨਤ ਕਰਿ ਕੈ ਖਤ ਮੇ ਸੁਛਾ ਮਜਦ

ਕੇਖਨਾ॥੧੩੧॥ਚਉਪਈ॥ ॥ਜੋਖਾਧੇਮੁਕਤਾਨਹੁਹੋਈ॥ਹੈਸ
 ਮਮਿਹਨਤਕਰੈਨਕੋਈ॥ਜੋਦਹਬਾਜੀਭਿਸਤਸਿਪੈਹੈ॥ਤਾਪਛੈ
 ਤੁਭੀਚਲਜੈਹੈ॥੧੩੨॥ਜੋਤੇਰੇਮਨਹੋਇਗੁਮਾਨਾ॥ਮੇਨਿਤਪੜੋਕ
 ਤੋਬਕੁਰਾਨਾ॥ਇਹਭੀਤੇਰੋਝੂਠਮਹੀਕਾਰਾ॥ਯੋਸੁਪਿਕੰਬਰਕਰਤ
 ਪੁਕਾਰਾ॥੧੩੩॥ਅਮਲਾਬਿਨਾਭਿਸਤਨਹੀਕੋਈ॥ਦਗਰਾਪੀਖਿ
 ਤਾਹਗਤਿਹੋਈ॥ਸੁਖਸੋਪੜੀਕਤੇਬਕੁਰਾਨਾ॥ਮਨਤੋਰਹਾਖਿਲਤ
 ਕਹੀਥਾਨਾ॥੧੩੪॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਦਗਰਾਪੀਖੀਪਰਨਪਰਿਲਿਖਿ
 ਯੋਕੁਰਾਨਮਤਤਾ॥ਬਿਨਾਅਮਲਕੋਮੁਕਤਨਹਤਾਕੋਨਿਰਖਾਵਿਦੰਤ
 ॥੧੩੫॥ਚਉਪਈ॥ ॥ਜੋਤੇਰੇਮਨਮੇਇਹਮਾਈ॥ਕਰੋਬੰਦਗੀਮੇ
 ਸੁਖਨਾਈ॥ਤਤੇਖਾਲਕੁਬਖਸਮਿਲੈਹੈ॥ਝੂਠੇਤੇਸਾਚੋਕਰਿਦੈਹੈ॥
 ੧੩੬॥ਸਾਚੁਬੰਦਗੀਇਸੈਨਜਾਨਹਾ॥ਚਾਰੁਰਵਾਇਤਪੜੀਜੁਬ

ਨਹਾ॥ ਮਨ ਤੋ ਫਿਰਾ ਭਟਕ ਤੋ ਕੀ ਗਾਂਦੇ ਇਹ ਦਾਇਤ ਪੜੀ ਸੁਈ ਗਾਂ
 ॥ ੧੩੭ ॥ ॥ ਅਮਲਾ ਬਿਨ ਤਰਤੁ ਨ ਹੀ ਕੋਈ ॥ ਮਨ ਮਤਿ ਚਲੈ ਖੁਆ
 ਰਹੈ ਸੋਈ ॥ ਮਨ ਕੀ ਖੁਸੀ ਕਾ ਜਕਰਿ ਦਗੋ ॥ ਮਾਯੇ ਬਾਪੁ ਬਿਰਾਦਰ
 ਸਗੋ ॥ ੧੩੮ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਜੋ ਤੇਰੇ ਨਿਜ ਮਨ ਬਿਖੈ ਆਈ ਇਹ ਬਿ
 ਧ ਬਾਤਾ ॥ ਮੇਰੂ ਮਤ ਪਿਕਰ ਬਗੀ ਵਹੁ ਮੁਰਤੁ ਗੁਸਫਾਤਾ ॥ ੧੩੯ ॥ ਚੈ
 ਪਈ ॥ ॥ ਇਹ ਭੀ ਤੇਰੇ ਝੂਠ ਅਹੀ ਕਾਗਾ ॥ ਪਿਕਰ ਬਰਯੋ ਕਰਿਤ ਪੁਕਾਰਾ
 ॥ ਜੇ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਨ ਮੈ ਤੁਰੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਸਾਖੀ ਪਿਕਰ ਬਰਤਹੈ ॥ ੧੪੦ ॥
 ਜਿਨ ਹੁਪਾਲ ਜਾਹਿ ਬਦਰ ਪਾਲੀ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਸਹੀ ਪਿਕਰ ਵਾਲੀ
 ॥ ਜੋ ਤੂੰ ਇਹ ਬਿਧ ਬਚਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹਿੰਦੂ ਬੁਤ ਕਰੈ ਮੇਹਾਨੈ ॥ ੧੪੧ ॥
 ਇਹ ਭੀ ਤੁਮਰੇ ਝੂਠ ਅਹੀ ਕਾਗਾ ॥ ਤਾ ਕੋ ਸਾਹਦ ਹੈ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਏਕ ਬੁਤ
 ਤੈ ਦਯੋ ਭਨਾਈ ॥ ਪਰ ਪਰਲੀ ਨੇਉ ਨ ਹ ਬਨਾਈ ॥ ੧੪੨ ॥ ਆਪ

ਤਾਗਤੀਨੈਖੁਦਕੋਈ॥ਖਾਲਕੁਤਾਹਿਪਾਪਤਹੋਈ॥ਜੋਤੁਕਹੈਜੀਤਮੈ
 ਹੋ॥ਦੇਹੀਤ੍ਰਿਅਗਮਿਰਤਨਹੀਗਹੈ॥੧੪੩॥ਤਉਤੁਸੁਦਲੈਹਮਤੇ
 ਬਾਤ॥ਤੇਰੇਵਰੇਕਹਾਬਖਿਜਾਤ॥ਚਰਸੁਯਾਗਮਹੀਮਦਭਯੋ॥ਈਸੇ
 ਮੁਸੇਰਹਨਨਪਯੋ॥੧੪੪॥ਝੁਲਨਾਛੰਦਾ॥ ॥ਮੀਰਤੈਮੁਰਮਰੁ
 ਸਾਹਮੀਰਾਕਹਾਉਮਰਸੇਖਾਦਿਮਰਕਰੀਸਿਧਾਏ॥ਬਾਬਰੀਮੀਰਹਮ
 ਉਤੇਆਦਿਲੈਅਕਬਰੀਮਾਰਕਲਕਾਲਪਾਏ॥ਜਹਾਂਸੇਗੀਰਮ
 ਮੀਰਮਨਗਨਤਹੀਸਾਹਜਾਹਾਨਤੈਆਪਹਾਏ॥ਆਦਮਸਕੰਦ
 ਰੀਪੀਰਪੇਕਬਰੀਬੀਚਜਾਹਾਨਨਰਹਨਪਾਏ॥੧੪੫॥ਜੀਵਤੇਓ
 ਇਜਿਹਸੋਇਜਗਤਮੇਕੀਰਤੈਜਸਜਿਹਧਰਨਿਛਾਏ॥ਨਾਮਅਧ
 ਰਨਿਜਬੰਦਗੀਆਸਹੈਸਰਬਰੂਹਾਨਖਾਲਕਲਖਾਏ॥ਦੇਇਪੁ
 ਨਤੀਨਮੋਪਾਂਚਕਉਲਾਪਕੈਆਪਕੀਦੇਹੀਮੇਆਪਪਾਏ॥ਜੀ

ਤਜਾਹਨਖਲਦਲਨਕੋਜੀਤਕੈਸਾਚਕੇਤਖਤਬਡਬਖਤਆਏ
 ॥੧੪੬॥ ਜਿਤੀਆਨੀਤਤੈਕਗੀਹੈਕਸਮਕਰਿਸਰਬਇਹਬੋਝਹੈ
 ਸੀਸਤੇਗੇ॥ ਲੈਗਾਹਿਸਾਬੁਮੇਖਾਸਹਜੁਰਮੇਜਿਤੇਕਲੈਕਤੈਸਿਰਸ
 ਹੇਗੇ॥ ਮੁਲਖਅੰਦੇਸਤੁਹਲਯੋਛੀਨਕੈਨਹੀਕਛੁਤੋਗਮਾਰੇਵਡੇ
 ਗੇ॥ ਕਾਰਿਤਗੁਜਰਾਨਇਕਸੈਲਕੇਸੀਸਪਰਪੁਰੀਅਨੰਦਮੁਕੰਦ
 ਰੇਗੇ॥ ੧੪੭॥ ਦੁਸਟਗਿਰੀਅੰਨਦੁਤਾਨਕੇਕਹੇਤੇਸੁਬਆਮੀਰਹ
 ਮਪਰਚੜਾਏ॥ ਠੋਰਹੀਠੋਰਨਿਜਲਿਖਾਇਨਕਰੋਗੇਹੋਇਬੇਕੋ
 ਲਜੋਨੀਚਧਾਏ॥ ਇਨੁਕਾਕਛੁਨਾਜਾਇਗੋਗਠਤੇਆਇਹੈਕਾ
 ਮਤੋਰੇਬਨਾਏ॥ ਗਹੋਗਾਧਾਇਦਮੰਨਜਬਤੇਗਮਸਾਚਦਗਾਹਿ
 ਅਲਾਹਿਜਾਏ॥ ੧੪੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਜੋਤੇਹੋਨਿਜਮਨਬਿਖੈਹੈਕਛੁ
 ਰਾਸਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਲੈਅਸਵਾਰਹਜਰਕੋਆਉਹਮਾਰੇਪਾਸਾ॥ ੧੪੯॥

ਚੋਪਈ॥ ॥ ਕਹੁਣਾ ਅਧਿਕਤੋ ਹਿ ਪਰਕਰਹੋ॥ ਸਰਬ ਖਤੇਤੁ ਮਰੇ ਪਰ
 ਹਰਿਹੋ॥ ਕਰਿਯੈ ਦੇਇ ਜੁ ਬਾਨੀ ਬਾਤਾ॥ ਤਬ ਹੋਵੈ ਇਤ ਉਤ ਕੁ ਸਰਤਾ
 ॥ ੧੫੦ ॥ ਖਤਰਾਤੁ ਨ ਕਰਹੀਤੁ ਹਨਾਹੀ॥ ਕੁਲ ਬੈਰਾਤੁ ਕਮ ਮੁਗਮਾਹੀ
 ॥ ਕਸਬੇ ਮੱਧਿ ਕਾਂਗੜ ਦੇਆਵੈ॥ ਜੋ ਚਿਤੁ ਰੁਚੈ ਵਹੈ ਬਹੁ ਪਾਵੈ॥ ੧੫੧
 ॥ ਵੇਹਰਾ॥ ॥ ਜਿਤੁ ਨੇਮੇ ਰੇਖੁ ਨ ਤੈ ਕਰੇ ਸਹੀ ਕਰਿ ਜਾਨਾ॥ ਤਿਨ ਕਾਲੇ
 ਖਾਲੇ ਇਹੋ ਸਾਹਿਬ ਸਰੇ ਵੇਵਾਨਾ॥ ੧੫੨ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਕਥਾ ਅਨੰ
 ਤ ਲਿਖ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਬਿਸਤਾਰਾ॥ ਬਿਜੈ ਨਾਮ ਧਰਤਾ ਸਕੋ ਭੋਜਿ ਜੋ ਸਿ
 ਘਾਦਿ ਯਾਰ॥ ੧੫੩ ॥ ਝੂਲਨਾ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰ ਲਿ
 ਖਾ ਮਾਦਿ ਮੇਵਾ ਹਿ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੀ ਠਤੇ ਪਾਈ॥ ਅਉਰ ਮਾਪਾ ਗਨਿ ਜਭੇ
 ਦ ਲਿਖਿਤਾ ਸਮੇ ਹਿ ਕੋ ਨ ਕੰਬਿ ਸਕਤਾ ਕੋ ਗਨਾਈ॥ ਜੀ ਗਕੇ ਭੇਦ ਅਨ
 ਛੇਦ ਲਿਖਿਤਾ ਸਮੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਕੀ ਗਤ ਜਨਾਈ॥ ਦਯਾ ਪੁਨ ਸਿਘ

ਕੈਹਾਬਦੈਨਾਬਜੁਪਠਿਯੋਦਿਲੀਸਪੈਯੋਬਨਾਈ॥੧੫੪॥ਕਹੀਸ ੪੦੫
 ਮਝਾਇਕਰਤਾਰਤਾਹੀਸਮੇਲਿਖਾਔਰੰਗਕੇਗਾਥਿਦੀਜੋ॥ਸਾਬਸਾ
 ਹਾਇਯੋਜਾਨਮੇਗਾਬਚਨਨਾਹਿਮਨਮਾਹਿਕਛੁਸੀਕਕੀਜੋ॥ਤੀਨ
 ਦੋਪਾਂਚਲੈਖਾਲਸੇਪਾਸਤੇਗੁਰਜਬਰਦਾਰਲੈਸੰਗਲੀਜੋ॥ਸਾਹ
 ਪੈਜਾਇਦਰਸਾਇਦਰਬਾਰਕੋਬੇਗਫਰਮਾਨਤਈਯਾਰਕੀਜੋ॥੧੫
 ੫॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਇਹਬਿਧਾਅਤਿਸਮਝਾਇਕੈਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕਰਤਾਰ
 ॥ਦਯਾਸਿੰਘਜੀਕੋਪਾਠਿਯੋਅਉਰੰਗਤੀਰਜੁਧਾਰ॥੧੫੬॥ਬਿਦਭਯੋ
 ਤਾਹੀਸਮੇਗੁਰਪਗਸੀਸਲਗਾਇ॥ਅਹਿਦੀਰੂਪਬਨਾਇਕੈਚਲਿ
 ਯੋਸਿੰਘਤਬਧਾਇ॥੧੫੭॥ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦਾ॥ ॥ਨਿਜੇਸੀਸ
 ਬਾਂਧੇਹਰੰਮਸਿਧਾਯੋ॥ਤਿਨੈਗਾਂਵਗਾਵੀਬਿਗਾਰਬੁਲਾਯੋ॥ਕਿਤੇਰੋ
 ਜਜਾਨੇਇਸੀਭੁੰਤਲਾਈ॥ਦਿਲੀਜੋਜਹਾਨਪੁਜੇਵਾਰਾਮਾਈ॥

੧੫ ॥ ਦਿਲੀਸੰਧਿਆਪੰਜਬੈਸਿਘਆਯੋ॥ ਮਿਲੀਜਾਪਸੰਗਤਮੰ॥
 ਮੇਦਪਾਯੋ॥ ਕਰਕੇਜੋੜਸਾਲੰਤਬੈਧਰਮਆਈ॥ ਦਯੋਲੈਪ੍ਰਵਨਪ੍ਰਭੁ
 ਕੋਬਨਈ॥ ੧੫੯॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਹੁਕਮੁਦਯੋਤਿਨਕੋਸਿਘਆਗੈ॥
 ਪੜਿਤਸੁਨਤਸਭਹੀਅਨੁਗੈ॥ ਦੀਨੇਦਾਮਖਰਚਕੇਕਾਜਾ॥ ਜੋਲਿਖ
 ਦਏਗੀਬਨਿਦਾਜਾ॥ ੧੬੦॥ ਅੰਰਬਾਤਤਾਤੇਸੁਨਪਈ॥ ਦਖਣਗ
 ਯੋਸਾਹਮਬਧਈ॥ ਜਿਹਠਾਂਹੁਤੀਛਾਵੁਦੀਜਾਨਹੁ॥ ਤਹੀਓਰਸੁਣ
 ਸਿਘਸਿਧਾਨਹੁ॥ ੧੬੧॥ ਯੈਸੁਨਕਹਿਸਿਘਜੂਅਗਧਾਯੋ॥ ਚਲ
 ਤਬਨਗਰਆਗਰੇਆਯੋ॥ ਸੁਨੀਖਬਰਹਜਰਤਕੀਸਾਹੀ॥ ਕਰਿਤਕ
 ਮਗਯੋਅਗਰਸੁਧਾਹੀ॥ ੧੬੨॥ ਚੰਬਲਪਾਰਗੁਲੇਹਸਿਧਾਯੋ॥ ਨਰ
 ਦਰਕਾਲੇਬਾਗਸੁਆਯੋ॥ ਛੋਡੁਸਿਰੋਜਸੁਆਗਸਿਧਾਯੋ॥ ਪੁਰੀਉ
 ਜੈਨਬੀਚਤਬਆਯੋ॥ ੧੬੩॥ ਨਦੀਨਰਬਦਾਪਾਹਸਿਧਾਗੈ॥ ਜਹ॥

ਮਾਲਵੇ ਕੋਹ ਸੁਭਾਗੇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਿੰਘ ਸੇਰ ਗੜ ਆਯੋ ॥ ਪੁਰ ਬੁਰਹਾਨ ਸੁਬ
 ਹੁਗ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ੧੬੪ ॥ ਰੈਸ ਵਰਤ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਪਾਵਾ ॥ ਸਹਰ ਉਰੰਗਾ ਵਾਟ ਸੁ
 ਆਵਾ ॥ ਕੈਕਾਰ ਜਤਾ ਤੇ ਮਤਿ ਸਾਗ ॥ ਨਗਰ ਅਹਿਮ ਦਾ ਵਾਟ ਸਿਧਾ
 ॥ ੧੬੫ ॥ ਅਹਿਮ ਦ ਨਗਰ ਸਿੰਘ ਜਬ ਆਯੋ ॥ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰਮੋਦ ਮਧਿ ਚਿ
 ਤ ਪਾਯੋ ॥ ਪੈਡ ਮਾਦਗੀ ਦਰਦੁ ਮਿਟਾਇ ਸਾ ॥ ਕਾਟੇ ਦੂਖ ਸੂਖ ਮਨ ਪਾ
 ਇਸਾ ॥ ੧੬੬ ॥ ਉਤਰ ਕੋਤ ਵਨ ਨਗਰ ਮਹਿ ਆਈ ॥ ਹਜਰਤ ਜਹਾਂਗ
 ਵਨੀ ਪਾਈ ॥ ਸਹ ਬਖ ਬਰਤ ਬਾ ਸਿੰਘ ਸੁਧਾਗੀ ॥ ਪੁਛੀ ਲੋਗ ਨਤੀਰ
 ਸੁਵਾਗੀ ॥ ੧੬੭ ॥ ਈਹਾਂ ਸਿੰਘ ਬਸਤ ਹੈ ਕੋਈ ॥ ਲਸਕਰ ਬੀਚ ਨਗ
 ਰ ਪੁਨ ਸੋਈ ॥ ਲੋਗ ਨਜੇਠਾ ਸਿੰਘ ਬਤਾਇਯੋ ॥ ਭੇਜ ਮਨੁ ਛ ਸੁਤੀਰ
 ਬੁਲਾਯੋ ॥ ੧੬੮ ॥ ਰਸਾ ਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ਮਿਲਯੋ ਸਿੰਘ ਆਈ ॥
 ਬੰਤ ਮੋਦ ਪਾਈ ॥ ਕਰੀ ਸੇਵ ਪੂਜਾ ॥ ਮਿਟੇ ਭਾਵ ਦੁਜਾ ॥ ੧੬੯ ॥ ਗਯੋ

ਧਾਮਲੀਨੇ॥ ਬਡੇ ਸੁਖ ਚੀਨੇ॥ ਸਮਾ ਚਾਰ ਸਾਰੀ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਉਚਾਰੀ॥ ੧
 ੧੦॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਭੋਗ ਕਰਿ ਇਹ ਸਿੰਘ ਉਚਾਰੀ॥ ਤੁਮ ਚੋਤਾ ਜੇਨ ਕ
 ਰੋ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਜੇਨ ਕਰੋ ਪਰਮ ਸਲ ਬਨਾਈ॥ ਭੁਲੀ ਬਾਤ ਕਰਿ ਹੋਰ ਘੁਰ
 ਈ॥ ੧੧॥ ॥ ਭਏ ਭੋਰ ਕੀਨੇ ਇਹ ਕਾਜ॥ ਸਿੰਗ ਤਿ ਬੀਚ ਗਯੋ ਮ੍ਰਿਗ ਸ
 ॥ ਸਰਬ ਖਾਲ ਸੇ ਜੇਨ ਕਰਾਈ॥ ਦੀਨੇ ਗੁਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਬਨਾਈ॥ ੧੧੨
 ॥ ਪੜ੍ਹੇ ਖਾਲ ਸੇ ਹੁਕਮੁ ਸੁਨਾਮ॥ ਜੇ ਲਿਖੇ ਸਾਹਿਬ ਬੁਧ ਧਾਮ॥ ਦ
 ਯਾ ਸਿੰਘ ਕੇ ਦੂਰ ਕਰਿ ਸਿੰਗਾ॥ ਇਹ ਸਭ ਕਾਰਜ ਕਰੇ ਨਿਸੰਗਾ॥ ੧੧੩॥
 ॥ ਝੂਲਨਾ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਸਿੰਘ ਤਾਹੀ ਸਮੇ ਮਾਨੁ ਦਛਨਾ ਦਿਸਾ ਮੇਲ
 ਸਤਿ ਸੰਗ ਬੀਚਾਰੀਨਾ॥ ਕਹੈ ਜਿਹ ਭਾਂਤ ਮਰ ਜੀ ਕਰੋ ਸਾਹ ਕੇ ਲਿਖ
 ਗੋ ਬਿੰਦ ਸੁ ਸਿੰਘ ਦੀਨਾ॥ ਬਾਕ ਬੀਚਾਰ ਬਿਸਥਾਰ ਕੇਤਾ ਭਯੋ ਭਰਮ ਭੂ
 ਲੇ ਜਿਵੈ ਬੇਦਰੀਨਾ॥ ਹੁਕਮ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਾ ਮਾਨ ਕੈ ਖਾਲ ਸੇ ਪ੍ਰੀਤ ਸਿਉ

ਤਿਹ ਭਾਤ

ਆਪਨੇਸੀਸਲੀਨਾ॥੧੭੪॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਮਨਸੁਬਚਨਕਰਿਭਾ
 ਵਨੀਅਤਿਚਿਤਮੋਦਬਢਾਇ॥ਨਿਸਦਿਨਸੇਵਾਸਿੰਘਕੀਕਰੇਖਾ
 ਲਸਾਧਾਇ॥੧੭੫॥ਚਉਪਈ॥ ॥ਮਾਇਆਕੇਮਦਜੋਜੜਫੂ
 ਲੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਿਰੈਹੁਕਮਤੇਭੂਲੇ॥ਫੀਕੇਕਹੈਬੈਨਅਤਿਭਾਗੀ॥ਪ੍ਰਭੁਕੀ
 ਕਲਾਨਸਕੈਬਿਚਾਰੀ॥੧੭੬॥ਜਿਹਦਿਸਘਾਤਸਿੰਘਕਛੁਕਰੈ
 ॥ਜਿਹੀਉਪਾਵਅਰਜਕੋਰੈ॥ਤਾਕੀਤਨਕਭਨਕਸੁਨਪਾਵੈ॥ਅ
 ਗੈਜਾਇਮਨੇਕਰਿਆਵੈ॥੧੭੭॥ਅਨਕਉਪਾਵਸਿੰਘਨੈਕਰੈ॥
 ਛੰਦਬੰਦਕਰਿਕਾਜਨਸਰੈ॥ਲਿਖਿਸਭਕਥਾਹਜੁਰਪਠਾਈ॥ਦ
 ਯਾਕਰੋਪ੍ਰਭੁਹੋਇਸਹਾਈ॥੧੭੮॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਦਯਾਸਿੰਘਅਰ
 ਦਾਸਲਿਖਿਭੇਜੀਪਾਸਹਜੁਗ॥ਅਪਨਕਾਰਜਜਾਨਿਕੈਕਰਿਯੋਅ
 ਪਜਰੁਗ॥੧੭੯॥ਚਉਪਈ॥ ॥ਜੋਗੀਕਾਗਦਲੈਅਰਦਾਸਾਪ

ਹੁਚੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਪਾਸਾ ॥ ਸਰਬ ਭੇਦ ਸੇਵ ਕ ਕੀ ਮਰ ਜੀ ॥ ਨਿ
 ਰਖੀ ਕਰੁਨ ਲੈ ਪਰਮ ਰਜੀ ॥ ੧੮੦ ॥ ਪਾਂਚ ਹੁਕਮ ਲਿਖਿ ਕੈ ਕਾਰੀ ਨੇ
 ॥ ਆਪਨ ਕਾਰਜ ਯੋ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੋ ਬਹੁ ਭਾਈ ॥ ਬ
 ਹੁਆ ਦਹੁ ਲਿਖਿ ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥ ੧੮੧ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਚੋਤਾ ਰਹੁ ਸ
 ਬ ਫਿਕਰ ਤਜ ਸਨਮੁਖਿ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਨਿੰਦ ਕ ਦੋਖੀ ਲੋਗ ਸਭ ਮਰ
 ਸਨ ਹੋਇ ਖੁਆਗਾ ॥ ੧੮੨ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਘ ਲਿਖਿ ਕੈ
 ਤਕਰਾਈ ॥ ਦੀਨੇ ਕਾ ਸਟ ਬੇਗ ਚਲਾਈ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤਿ ਕੋ ਹੁਕਮ ਪਠ
 ਯੋ ॥ ਮਿਲਿ ਸਭ ਹੁਇ ਹਬ ਯੋ ਤਬ ਨ ਯੋ ॥ ੧੮੩ ॥ ਕਾਬੂ ਏਕਾ ਸਿੰਘ ਕ
 ਰ ਆਯੋ ॥ ਸਰਬ ਭੇਦ ਉਨ ਜਾਇ ਜਤਾਯੋ ॥ ਬਾਸ ਬਿਚਾਰ ਅਰਜ ਲਿ
 ਖ ਕਰੀ ॥ ਵਰਕੀ ਹਾਥ ਤਵਨ ਨਿਜ ਪਗੀ ॥ ੧੮੪ ॥ ਸੋਪ ਹੁਚੈ ਲੈ ਕਰ
 ਨਿਜ ਤੁਹੀ ॥ ਆਛੀ ਸੇਜ ਸਾਹ ਕੀ ਜਹੀ ॥ ਉਪਰ ਪਲਾਪ ਡਾਰ ਜਬ ਦਈ

॥ ਨਿਰਖਸਾਹਕਰਤੀਤਰਲਈ ॥ ੧੮੫ ॥ ਛੋਗਸਾਹਪਰਦਾਜਬਬਾ
 ਚੀ ॥ ਲਿਖੀਗਾਥਗੁਰਕੀਮਧਿਸਾਚੀ ॥ ਕਿਤਕਰਿਵਸਮੋਕਉਇ
 ਤਉਏ ॥ ਦਰਸਣਆਇਨਤੁਮਰੇਲਏ ॥ ੧੮੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਚੁਤ
 ਅਲਖਅਨੰਤਗੁਰਸੀਨਾਨਕਕਰਤਾਗ ॥ ਤਾਕੀਸੁਤਮਸਨਿਦਪਰ
 ਗੋਬਿੰਦਾਸਿੰਘਅਵਤਾਰਾ ॥ ੧੮੭ ॥ ਸਾਚਹੁਕਮੁਦਰਗਾਹਤੇਲੈਆ
 ਇਯੋਸੈਸਾਗ ॥ ਤਾਕੋਸੇਵਕੁਦਯਾਸਿੰਘਚਾਹਿਤਸਾਹਦਿਦਾਗ ॥ ੧੮੮
 ॥ ਅੰਰਕਥਾਸਬਕਹੈਗਾਤੁਮਰੈਨਿਕਟਜੁਆਇ ॥ ਨਿਜਮਾਨਕੋਭੇਜ
 ਕਾਰਿਲੀਜੈਮੋਹਿਬੁਲਾਇ ॥ ੧੮੯ ॥ ਪੜਪਤੀਯਾਵਹਸਾਹਨੈਲੀਨੈ
 ਸਿੰਘਬੁਲਾਇ ॥ ਅੰਗਅੰਗਹਥੀਯਾਰਸਜਤਹਾਪਹੁਚੋਜਾਇ ॥
 ੧੯੦ ॥ ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦਾ ॥ ਸਭੈਨੀਲਚੀਰੰਸਜੇਅੰਗਆ
 ਛੈ ॥ ਅਸੰਚਾਪਤੀਹੰਤੁਨੀਰੰਸੁਕਛੈ ॥ ਦਿਪੈਦਿਬੰਹੁਪੰਗਯੋਤੋਨਜਾ

ਏ॥ ਜਗਾਂਸਾਹ ਬੈਠੇ ਵਡੇ ਮੇਦ ਪਾਏ॥ ੧੯੧॥ ਲਖੇ ਰੂਪ ਯਾ ਕੋਰਹੇ
 ਬਿੰਸ ਮਾਈ॥ ਤਬੈ ਲਾਗ ਯਾਨੈ ਫਤੇ ਜਾ ਬੁਲਾਈ॥ ਸੁਨੈ ਵਾਕ ਉਚੇਰਹ
 ਨਾਦੁ ਪੁਗੀ॥ ਬੁਲੇ ਸਾਹ ਬੈਨ ਨਿਜੀ ਯੋਹ ਜੁਗੀ॥ ੧੯੨॥ ਚਉਪਈ॥
 ॥ ਹੁਆ ਖਾਲ ਸਾ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸੁਆਈ॥ ਬੋਲੇ ਸਿੰਘ ਮੁਬਾਰਖ ਸਾਈ
 ॥ ਕਹਾ ਮਰਦ ਜਲ ਦੀ ਕਿਯੋ ਕੀਨੀ॥ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਗੋ ਅਧਿਕ ਸੁਚੀਨੀ॥
 ੧੯੩॥ ਚਿਹਲ ਬਰਖ ਹੁਆ ਹੈ ਮਾਰੈ॥ ਦੁਖੁ ਭੋਗੈ ਗਾਸੁਟ ਹੁਸ ਭਾਗੈ॥
 ਹਮਰੀ ਹੁਆ ਸਦੀ ਮਿਆਨੈ॥ ਚਾਰ ਕਤੇਬ ਸੁਭੇਦ ਬਖਾਨੈ॥ ੧੯੪॥
 ਯੋਕਹ ਸਾਹ ਪਛੋ ਬਿਜਨਾ ਮਾ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਜੁਤ ਫਤੇ ਤਮਾ ਮਾ॥ ਬਹੁ
 ਲੀਲਾ ਤਿਹ ਲਿਖੀ ਨਿਹਾਗੀ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤਿ ਕਹਾ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਗੀ॥ ੧੯੫॥
 ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੋਇ ਮਕਹਾ॥ ਸਭੁ ਜਾਗਾ ਉਨ ਕੀ ਹੈ ਅਹਾ॥ ਜਿਹ ਜਾਨੈ
 ਬਿਚਰੈ ਉਹ ਜਾਈ॥ ਪਾਛੈ ਭਈ ਸੁਗਈ ਵਿਹਾਈ॥ ੧੯੬॥ ਯੋਕਹ

ਰਜਦਾਰੁ ਦੈਸਾ ਬਾ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਤੋ ਕੋ ਕਰਿ ਗਾਥਾ॥ ਠਉਰ ਠਉਰ ਲਿਖ
 ਖਦਏ ਪ੍ਰਵਾਨੈ॥ ਸੁਬ ਅਮੀਰ ਮਨੈ ਕਰਿ ਠਾਨੈ॥ ੧੯੧॥ ਪਾਛੈ ਪੜ
 ਨ ਸਾਥ ਬਿਜਨਾ ਮੈ॥ ਅਨ ਕਭੁ ਤਭਯੋ ਸਾਹ ਬਿਰਾਮੈ॥ ਯੋਜਨੁ ਹ
 ਨੈ ਸਾਹ ਉਰ ਸਿੰਕਾ॥ ਅਰਨ ਬਰਨ ਭਯੋ ਬਰਨ ਸੁਫਿਕਾ॥ ੧੯੨॥
 ਤਾਹੀ ਦੁਖ ਹਜਰਤ ਮਰਗਯੋ॥ ਹਾਕਾਰ ਤੁਰਕ ਗਿਹ ਛਯੋ॥ ਕਿਤਕ
 ਦਿਨ ਸੁਰਹਯੋ ਸੁਮਾਰਾ॥ ਤਨ ਕਨ ਬਾਹਰ ਨਿਕਸੀ ਸਾਰਾ॥ ੧੯੩॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੋ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਜੂਛਿ ਕੋ ਬਿਜੈ ਰਣ ਪਾਇ
 ॥ ਸੁਨ ਅਬ ਕਥਾ ਦਿਯਾ ਲਕੀ ਬਰਨੇ ਪ੍ਰੇਮ ਲਗਾਇ॥ ੨੦੦॥ ਚੋਪਈ
 ॥ ਤਬ ਲਗ ਦਯਾ ਸਿੰਘ ਅਵਤਾਰਾ॥ ਦੇਸ ਬਿਰਾੜ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਸਾ
 ਰਾ॥ ਕੋਟਿ ਕਪੂਰੇ ਮੇਤ ਬਗਏ॥ ਆਨਤ ਹਰੇ ਗੋਨਿ ਜਕਏ॥ ੨੦੧॥ ਅੰ
 ਰਚ ਰਿਤੁ ਕਰਤੁ ਜੋਆਏ॥ ਜੀਵ ਕਹੋ ਕਿਮ ਸਕਤ ਗਨਏ॥ ਕਿਤਕ ਦਿ

ਵਸਡੇਗਤਿਹਰਗਾ॥ਜਾਟਕਪੂਰੇਕਉਤਬਕਹਾ॥੨੦੨॥ਮਾਨਸਮ
 ਵਰਕਿਸੁਕੇਹਾਥਾ॥ਪੁਛਯੋਭੇਵਨਾਬਜਗਨਾਥਾ॥ਕਿਲਾਕੋਟਿਕਾ
 ਕਰੀਯੈਯਾਕੀ॥ਮਾਰੈਸਕਲਤੁਰਕਰੀਬਾਕੀ॥੨੦੩॥ਨੈਤੋਰੀਸਗੋਰੋ
 ਇਹਦੇਸਾ॥ਕਰਿਹੈਤੁਮਰੋਰਾਜਪ੍ਰਵੇਸਾ॥ਤਿਨਸੁਨਕੈਤਬਕਹੀਨਮ
 ਨੀ॥ਅਵਰਬਾਤਇਹਪ੍ਰਗਟਿਬਖਾਨੀ॥੨੦੪॥ਹਮਰੋਨਾਸਕਰਾਵ
 ਨਕਾਜਾ॥ਮਾਂਗਤਕੋਟਗਰੀਬਾਨਿਵਾਜਾ॥ਇਹਬਤੀਯਾਹਮਤੇਨਹੀ
 ਹੋਈ॥ਤੁਰਕਨਕੇਮਾਨਸਹਮਸੋਈ॥੨੦੫॥ਗੁਰੁਆਪਹੈਬੇਪਰਵ
 ਹਾ॥ਮਾਨਦਪੁਰਕਿਨਲਰਕਰਮਾਹਾ॥ਐਸੇਬੈਨਤਿਨੈਕਟੁਗਾਏ॥
 ਕਰੁਣਾਸਿੰਧਸਰਬਸੁਣਪਾਏ॥੨੦੬॥ਯੈਸੁਣਕੈਬਤੀਯਾਨਿਜਕਹੀ
 ॥ਜਾਨਤਬਾਤਸਰਬਜਗੁਸਹੀ॥ਅਨੰਦਪੁਰਕਾਇਮੁਹੈਸਦਾ॥ਤੁ
 ਹੀਹੋਇਹੈਯਤੇਅਦਾ॥੨੦੭॥ਜਿਨਤੁਰਕਨਕਾਤੁਹਿਤੁਰਵਾਸਾ॥

ਤੋਰੇ ਵਹੀ ਕਾਰਿ ਹਰ ਗੋਨ ਸਾਜੀ ॥ ੨੦੮ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਕਿਤ ਕਦਿ ਵਸ
 ਬੀਤਤ ਭਏ ਮੇਸ ਬਚਨ ਕੋ ਪਾਇ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਆਪਰਾਪਤ ਭਏ ਵ
 ਹੈ ਜਾਣੁ ਉਹ ਜਾਇ ॥ ੨੦੯ ॥ ਪਾਧਰੀ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਕਿਆ ਲਖ ਮੇਜਾ
 ਟਉਹ ਠੋਰ ਮਾਨਾ ॥ ਲਾਗੇ ਦਿਵਨ ਆਛੇ ਮਿਦਨਾ ॥ ਇਕ ਪਲੀਘ
 ਆਪ ਬੈਠੇ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਦੂਜੇ ਬਿਰਾਜਤ ਅਸ ਬਿੰਦ ਮਨਾ ॥ ੨੧੦ ॥ ਸ
 ਭਸ ਸਤ੍ਰਚਾਪ ਖੜਗਾ ਦਿਜੋਇ ॥ ਪਰਪਰੇ ਮੰਚ ਪੁਨ ਪੁਪਹੋਇ ॥ ਚ
 ਵਹੀ ਸੁਪੰਡਿ ਇਨ ਪਰ ਨਿਹਾਗ ॥ ਦੂਜੇ ਦਿਯਾਗ ਸਿਰ ਪਰ ਬਿਚਾਗ ॥ ੨
 ੧੧ ॥ ਆਇਯੋ ਸੁਜਾਣੁ ਇਹ ਭਾਂਤ ਜਾਂਨਾ ॥ ਗਰਲਾਂਬ ਜਾਮ ਪੁਰ ਹਉਤ
 ਨਾ ॥ ਯੈ ਬਿਲੋ ਕਵਾਕੋ ਬਿਹਾਗ ॥ ਚਖ ਜਲ ਜਖਾਲ ਸੇ ਦਿਸ ਨਿਹਾਰ
 ॥ ੨੧੨ ॥ ਤਬ ਕਹੇ ਖਾਲ ਸੇ ਬੈਨ ਪਾਇ ॥ ਥੋਹੀ ਸੁਪੁਰਚੋ ਧਿਰ ਉਡਾਇ
 ॥ ਇਹ ਸਸਤ੍ਰ ਬਸਤ੍ਰ ਪਰਪਰਤ ਛਾਗ ॥ ਆਵੰਤ ਮੇਸ ਜੈ ਸੇ ਗਵਾਗ ॥ ੨

੪੧੦

॥ ਗਰਮੀਤ ਰੋਤੇ ਕਵਾਕਾਸਾ ॥
 ॥ ਕੁਲੀਤ ਕਰ ਰੋਤੇ ਕਵਾਕਾਸਾ ॥

੧੩) ॥ ਇਸ ਸੁਣਤ ਬੈਨ ਜਟ ਗੁਸਹ ਪਾਗ ॥ ਜਰਗਯੋ ਅੰਗ ਉਰ ਕੇ ਮਝ
 ਗ ॥ ਪੁਨ ਪਲਕ ਬੈਠ ਬੋਲਾ ਸੁ ਬੈਨ ॥ ਇਹ ਕਹਾਂ ਚਰਿਤੁ ਕੀਨੇ ਸੁ ਮੇ
 ਨ ॥ ੨੧੪) ॥ ਅਭਿਲ ॥ ॥ ਆਪਨ ਉਪਰ ਚੋਰ ਕਰਾਇ ਸੁ ਜੇ ਗੈ
 ॥ ਤੀਰ ਕਮਾਨ ਰਿਪਾਨ ਸੁ ਕੋਨ ਪੁਯੋਗ ਹੈ ॥ ਇਨ ਪਰ ਚੋਰੀ ਲੋਗ ਨਿਰ
 ਖ ਜੇ ਜਾਇ ਹੈ ॥ ਹੋ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ ਬੈਠ ਹਸਾਇ ਕਹੇ ਇਨ ਕਾਇ ਹੈ ॥ ੨੧੫
 ॥ ਹਮ ਹੈਂ ਜਗ ਕੇ ਗੁਰੂ ਸਕਲ ਜਗ ਜਾਨਿਯੋ ॥ ਪੂਜਧਿਆਇ ਫਲੁ ਇ
 ਛਤ ਸਹੀ ਪਰਵਾਨੀਯੋ ॥ ਹਮ ਰੇ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਿਧਾਇ ਹੈ ਲਖ ਲੀਜਿਯੋ ॥
 ਹੋਇ ਹੈ ਚਉਧਰੀ ਸਾਚੁ ਕਾਨ ਮਾਹਿਕੀ ਜਿਯੋ ॥ ੨੧੬) ॥ ਤੋਹਿ ਸਾਂਗੁ ਰਿ
 ਹ ਕਾ ਜਨ ਜਗ ਮਾਹਿ ਆਇਯੋ ॥ ਇਨ ਸਸਤ੍ਰ ਨ ਤੇਰੇ ਤੇ ਧਾਮ ਅਭਾ
 ਇਯੋ ॥ ਬੇਮੁਖ ਦ੍ਰੋਹ ਰਿਗਯੋ ਨ ਭੇਦ ਪਛਾਨਿਯੋ ॥ ਹੋ ਆਦਿ ਅੰਤ ਇ
 ਹ ਜਾਨ ਬਡੇ ਅਨਮਾਨਿਯੋ ॥ ੨੧੭) ॥ ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਅਸ ਕੇਤ ਖੜਗ

ਰਜਾਨੀਯੈ॥ ਜਾਕੋ ਤੇਜਰੁ ਤਾਸ ਜਗਤ ਮਹਿ ਮਾਨੀਯੈ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ੪੧੧
 ਗੁਰੂ ਪੀਰ ਜਨ ਗਾਈਯੈ॥ ਹੋ ਚਰ ਅਠ ਦਸ ਗ੍ਰੰਥ ਸੁਭੇ ਦੁਬਤਾਈਯੈ॥
 ॥੨੧੮॥ ਆਇ ਪੂਜ ਕਲ ਕਾਲ ਦੁਤੈ ਅਸ ਦੇਵ ਕੀ॥ ਧੂਪ ਦੀਪ ਅ
 ਭਬੰਦ ਨ ਕਰਨੀ ਸੇਵ ਕੀ॥ ਸੁਮੰਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਬੀਨ ਭੇਦ ਸੁਜਾਨਈ॥
 ਹੋਖ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਥਮ ਜੋ ਹੋਇ ਸੁਕਹਾ ਪਛਾਨਈ॥੨੧੯॥ ਪੇਟੁ ਭਯੋ ਪਸੁ ਅ
 ਜਯੋ ਛਾਰੁ ਲਾਇਯੋ॥ ਤਤੁ ਮਾਤੁ ਤਰੋ ਸਾਹੁ ਨਿਰਨੇ ਮਾਇਯੋ॥ ਭੁਲੈ
 ਕਹੈ ਜੋ ਨੀਕੀ ਭਾਵ ਨਿਹਾਰ ਕੈ॥ ਹੋਤਾ ਕੋਉ ਲਟੀ ਸਮਝੈ ਮੂੜ ਬਿਚਾਰ
 ਕੈ॥੨੨੦॥ ਬਹੁਤੁ ਬਚਨ ਇਹ ਭਾਂਤ ਖਾਲ ਸੇਜ ਬਭਨੇ॥ ਰਯੋ ਜਾਣੁ
 ਸਿਰ ਨਿਜਾਇ ਨ ਉਂਤਰ ਕ ਛੁਭਨੇ॥ ਸਗਮਿ ਦਾਧੈ ਪਾਮ ਕ ਪ੍ਰਥਾ ਪਾਇ
 ਯੋ॥ ਹੋ ਫਿਰ ਪਗਤੀ ਸਹਜੁ ਰਨ ਭੁਲ ਸੁਆਇਯੋ॥੨੨੧॥ ਅਵਰ ਚ
 ਰਿਤੁ ਜੋ ਭਏ ਤਹਾ ਹੀ ਜਾਨੀਯੋ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਕਥਾ ਅਨੰਤ ਨ ਤਾਤੇ ਰਾਨੀਯੋ॥

ਛੰਦ

ਕਿਤਕ ਵਿਵਸਬ ਸਤਾ ਤੇ ਪਾਨ ਕਰਾਇਯੋ ॥ ਹੋ ਮੁਕਤ ਸਰੋਵਰ ਉਪ
ਰਤੇਗਾ ਆਇਯੋ ॥ ੨੨੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਮੁਕਤ ਸਰੋਵਰ ਮੈ ਤਬ ਗ
ਏ ॥ ਪਾਇ ਛਾਵਨੀ ਡੇਰਾ ਕਏ ॥ ਸਾਇਰ ਭਯੋ ਜੁ ਪਾਇ ਕਨੀਗਾ ॥ ਕਰ
ਛਾਵਨੀ ਤਿਹ ਪ੍ਰਭ ਧੀਗਾ ॥ ੨੨੩ ॥ ਲੰਖੀ ਜੰਗਲ ਦੇ ਸਸੁ ਜਾਨਹੁ ॥
ਮੁਕਤੀ ਭੂਮ ਅਧਿਕ ਪਹੁਚਾਨਹੁ ॥ ਦੇਸ ਦੇ ਸਸੁ ਗਤਿ ਤਿਤਾ ਆਵੈ ॥ ਦ
ਰਸਨੁ ਖਾਸਹੁ ਜੁ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥ ੨੨੪ ॥ ਝੂਲਨਾ ॥ ॥ ਕਥਤ ਸੰਗ ਮ
ਕੇਚਾਰੁ ਚਰਿਤੁ ਸੁਨਤ ਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋ ਸਰਬ ਬੀਗਾ ॥ ਹੋਤ ਜੈ ਕਾਰੁ ਅਪਾਰੁ
ਤਿਹ ਠੋਰ ਮੈ ਬਜਤ ਬਾਜੀਤ ਅਨਗਨਤ ਪੀਗਾ ॥ ਕਿਤਕ ਜੋ ਵਿਵਸਬੀ
ਤੰਤ ਇਹ ਠੋਰ ਮੈ ਸੁਨੀਤ ਬਸਾਖ ਆਛੇ ਸਰੀਗਾ ॥ ਚੜੀ ਤਬ ਫੋਜ ਅਨ
ਗਨਤ ਮਲੇ ਛਕੀ ਸੁਨਤੁ ਹੀ ਭੇਦ ਹੈ ਕੋਟ ਤੀਗਾ ॥ ੨੨੫ ॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰ
ਦ ॥ ॥ ਚੜੇ ਦੂਤ ਪਾਏ ॥ ਵਿਨਿਰੈਣ ਆਏ ॥ ਸੁਣੈ ਭੇਦ ਜੀਗਾ ॥ ਕ

ਰੈਦੋਰਤੀਹਾਂ॥੨੨੬॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਐਸਜਸੁਜਨਜਾਇਜਤਾਇ
 ਸਾ॥ਕੋਟਿਕਪੂਰੇਭੇਦਬਤਾਇਸਾ॥ਪੰਛਮਦਿਸਾਕੋਟਕੇਤੀਗਾ॥ਉਤਰ
 ਸੁਪਰੇਜਾਨੁਬਰਬੀਗਾ॥੨੨੭॥ਕੋਟਿਕਪੂਰਦੁਤਜਬਆਇਸਾ॥
 ਖਿਦਰਾਦੈਉਤਰੇਸੁਦਪਾਇਸਾ॥ਚੜੀਫੋਜਤਿਨਕੀਜਬਪਾਈ॥ਲੈ
 ਮਾਗੂਤਿਨਕਹਤਬਾਮਈ॥੨੨੮॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਜਹਾਂਆਪਬੈਠੇ
 ਪ੍ਰਭੂਆਛੋਲਾਇਦਿਵਾਨਾ॥ਕਬਤਛੰਦਸੀਗਾਮਕੇਅਨਕਭਾਂਤਸੇਂ
 ਜਾਨਾ॥੨੨੯॥ਝੁਲਦਾਛੰਦਾ॥ ॥ਕਯੋਮੁਖਾਰਿਸੀ॥ਬੰਦਏਆ
 ਪਹੀਜਾਹੁਵੇਤੁਰਕਲੈਫਵਜਮਾਏ॥ਹੋਇਤਈਯਰਬਰਬੰਦਰਣਮੰ
 ਤਕੈਲੁਰੇਪਮੀ॥ਤ੍ਰਿਕੀਧੁਨਲਗਾਏ॥ਇਤੀਮਹਾਰਾਜਕੇਬਾਕਪੁਨਕ
 ਹਤਲੈਅਨਗਨੀਦੁਤਾਦਿਸਟੀਲਖਾਏ॥ਕੁਯੋਸੀਗਾਮਕੇਜਨਮਾ
 ਗਮਤਹਾਜੇਗਨੀਜੁਥਤੋਰੁਬਜਾਏ॥੨੩੦॥ਜੇਗਨੀਜੁਥਪ੍ਰਜੁਥਪ੍ਰ

ਫੁਲਤਰੈ ਭੂਤ ਅਪ੍ਰੇਤ ਖੰਧ ਪਰਸੁ ਪਾਗੀ। ਕਮਲ ਕੇਤਾ ਤ ਕੇਤਾ ਤ ਸੀਗਨ ।
 ਰਿਲੈ ਈਸ ਕੇ ਗਗਨ ਸੰਯੋਗ ਨਿਸਾਗੀ। ਨਾਰਿ ਦੇਵਾਨ ਕੀ ਚਾਉ ਚਿ
 ਤ ਸਾਨ ਕੇ ਹਾਰ ਸੀ ਗਾਰ ਕੀ ਨਿਜੁ ਭਾਗੀ। ਜੁੰਧ ਬਿਰੁੰਧ ਮੈ ਬਰਿ ਜੋ ਪਾਨ ਕੇ
 ਆਵਹੀ ਚਾਰੁ ਕੀ ਸੇ ਸਿੰਗਾਗੀ। ੨੩੧॥ ਇਤੈ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਾ ਖਾਲ ਸਾਰੁ ਪ
 ਹੈ ਉਤੈ ਮਾਲੇ ਛਸੀ ਨਿਦਵਾਰੇ। ਭਯੋ ਸੰਗਾ ਮਕਾ ਜੁੰਧ ਭਾਗੀ ਤ ਹਤੀਰਤ
 ਰਵਾਰ ਬਰਛਾ ਕਟਾਰੇ। ਛੂਟੇ ਦੁਹੰਓ ਰਤੇ ਸਸਤ ਪੁਨ ਅਸਤ ਹੋਂ ਗਿਰਤ
 ਯੋ ਸੁਗਮਾਨੇ ਮੁਨਾਰੇ। ਭਈ ਜਨੁ ਲਾਲ ਗੁਲਾਲ ਪਰ ਨੀਸ ਭੈ ਚਲੇਰ
 ਕਤ ਕੇ ਬਹੁ ਪਨਾਰੇ। ੨੩੨॥ ਇਤੇ ਨਿਜ ਮੇਰ ਚੇ ਬਾਧ ਕੈ ਲਗਤ ਹੋਂ ਖਾ
 ਲ ਸਾਰੁ ਪਹੋਇ ਸਾਵਧਾਨੀ। ਉਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਕਨਾਰ ਹੋਇ ਦੇਖਿ ਤੇ ਜੁੰਧ
 ਬਿਰੁਪ ਕੀ ਸਕਤ ਸਾਨੀ। ਬਾਨ ਪਰ ਬਾਨ ਯੋ ਚਲਤ ਹੋਂ ਨਾਥ ਕੇ ਬਿੰਜੁ
 ਜਿ ਮੁਕੁਆਰ ਕੇ ਮੇਘ ਜਾਨੀ। ਭਯੋ ਸੰਗਾ ਮਜਨੁ ਭਾਰ ਥੀ ਦੂਸਰੇ ਕਵ

ਨਬਰਬੁੰਧਬਰਨੈਕਹਾਨੀ॥੨੩੩॥ਸਵਾਜਬਪਹਰਯੋਜੀਗਜਾਲ
 ਮਭਯੋਚਹਿਐਤਬਜਾਨਤੁਰਕਾਨਪਾਨੀ॥ਸਾਥਮੈਹੁਤੇਜੋਲੋਗਕਪੁਰਕੇ
 ਤਿਨੈਤੁਰਕਾਨਸੋਯੋਬਖਾਨੀ॥ਕੋਟਤੇਇਤਹਪੁਨੀਗਕਿਤਹੈਨਹੀਏ
 ਹੀਕੋਪਾਸਇਨਕੈਜੁਜਾਨੀ॥ਸੁਨਤਹੀਬਾਤਗਯੋਪੀਰਛੁਟਤੋਨਕਾਜ
 ਤਹੀਨੀਰਮੈਚਿਤੁਸਮਾਨੀ॥੨੩੪॥ਮਰੇਇਤਉਤਕੇਬੀਰਕੇਤਕਤਹ
 ਰਖਯੋਨਿਜਖਾਲਸੇਖੇਤੁਭਾਗੀ॥ਬਾਂਧਕੈਮੋਰਚੇਮਾਲਕੀਤੀਰਮੈਨਦੁ
 ਨੀਸਾਨੁਗਾਢੇਸੁਕਾਗੀ॥ਉਤੇਮਾਲੇਛਵੇਗਏਚਲਕੋਟਕੋਬਹੁਗਨਾ
 ਲਰਨਕੀਹੋਗੁਤਿਆਗੀ॥ਆਨਮਹਾਰਾਜਤਬਨਿਰਖਭੁਜੀਗਕੀਬਿਸ
 ਮਸਰੂਪਨਿਰਨੈਨਿਹਾਗੀ॥੨੩੫॥ਬਾਜਪਰਬਾਜਐਬੀਰਪਰਬੀਰ
 ਨਿਜਕਕਤਕੇਨੀਰਮਹਿਜਾਨਸੋਏ॥ਤੀਰਸਰਮੁਕਤਕੇਮੁਕਤਬਹੁਤਏ
 ਹੈਂਜੀਵਤੇਪਾਂਚਏਉਸੁਜੋਏ॥ਬੈਠਬੈਰਾਗਪੁਨਭਾਵਉਨਕੋਕਕਯੋਗੈ

੪੧੩

ਕਰਨੀਹਤਿਨਬਦਨਧੋਏ॥ਖੁਸੀਕੇਮਹਲਮੇਹੋਇਗੁਰਦੇਵਜੁਅਮੀ
 ਪੁਨਬੈਨਉਨਸੋਬਿਗਏ॥੨੩੬॥ਕਛੁਜੇਇਛੁਨਿਜਹੋਇਮਨਆ
 ਪਕੇਮਾਂਗੀਯੈਖਾਸਬਰਪੁਰਭਾਗੀ॥ਗੁਰੁਦਿਯਾਲਕ੍ਰਿਪਾਲਤੁਮਪਰ
 ਭਯੋਕਹੋਜੇਇਛੁਤੁਮਕੋਪਿਆਗੀ॥ਜਿਰਕੈਹਾਥਸੁਖਸਾਥਹੋਇਖਲ
 ਸੈਚਰਨਜੁਗਕੰਜਕੇਤਟਉਚਾਗੀ॥ਪੁਰੀਆਨੰਦਬਿਦਾਵੁਜੋਲਿਖੋ
 ਹੈਕ੍ਰਿਪਾਕਰਦੀਜਿਯੈਸੋਸੁਧਾਗੀ॥੨੩੭॥ਆਪਕੇਹਾਥਜਗਨਾਥ
 ਸੋਪਾਗੀਯੈਇਹੈਹੈਬਾਤਹਮਕੋਪਿਆਗੀ॥ਸੁਨੇਜਬਬੈਨਕ੍ਰਿਪਾਲਜੁ
 ਖਾਲਸੇਫੇਰਇਹਭਾਂਤਤਿਨਸੋਉਚਾਗੀ॥ਟੂਟਕੈਗਏਜੋਸੁਮਸੋਫੀਜ
 ਵੀਜੋਗਨਾਬਾਤਤਿਨਕੀਚਿਤਾਗੀ॥ਆਪਨੇਕਾਜਸਭਸਾਜਜਗੁਸਜ
 ਈਆਪਨਾਕਾਜਲੀਜੈਸਵਾਗੀ॥੨੩੮॥ਹਿੰਧਮੋਸਿੰਧਪੁਨਲੋਕ
 ਪੁਲੋਕਗਤਿਸੂਰਗਬੈਭਠਕਿਨਦਰਬੁਲੀਜੈ॥ਰਾਜਅਹੁਜੋਗਕੇਭੋ

ਗਜੇਂ ਅਧਿਕ ਹੈਂ ਇਨ੍ਹੀ ਓਰ ਕੋ ਸੁਹਤ ਕੀ ਜੈ॥ ਬਹੁਤ ਜੇ ਭਾਂਤ ਸਮਝਾਇ
 ਗੁਰ ਦੇ ਵਜੂ ਕਹੋ ਨਿਜ ਸੋਧ ਕੈ ਉਤਰ ਦੀ ਜੈ॥ ਲਾਇ ਦੀ ਵਾਨ ਬਹੁ ਚਰੰ
 ਲੋ ਸੋਧਿ ਕੈ ਕਯੋ ਜਗਤਾ ਸਦਾ ਜੀ ਜੈ॥ ੨੩ ਈ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਹਾਥ ਜੇ
 ਗਸਿਰੁ ਨਾਇ ਕੈ ਆਨਹ ਜੂਰ ਉਚਾਗਾ॥ ਔਰ ਬਾਤ ਸਭ ਤੂੰ ਛਹੈ ਯਹੈ ਮਾਤ੍ਰਿ
 ਬਰਸਾਗ॥ ੨੪੦॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਹਿੰਧ ਸਿੰਧ ਜੇ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥਾ॥ ਅਪ
 ਨੇ ਲੇਵੈ ਨਹੀ ਸੁਆਰਥਾ॥ ਜਤੇ ਕਾਜੁ ਪ੍ਰਥਕ ਹੋਈ॥ ਸਿਮਾਹੀ ਜਾਇ ਸ
 ਰਬ ਕੀ ਧੋਈ॥ ੨੪੧॥ ਵਹੈ ਬਾਤੁ ਹਮ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਦੀ ਜੈ॥ ਕਰੁਣਾ ਅਧਿਕ
 ਹਮੁ ਪਰ ਕੀ ਜੈ॥ ਬਹੁ ਵਾਹੀ ਤਿਨ ਕੋ ਸਮਝਾਇਯੋ॥ ਤਾ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤ ਨ
 ਔਰ ਨਗਾਯੋ॥ ੨੪੨॥ ਤਿਨ ਕੋ ਵਹੈ ਬਖਸਤ ਬਕੀਨਾ॥ ਕਾਗਦੁ ਪਰ
 ਜੇ ਬਕ ਢਿਰੀ ਨਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰ ਦੇਵੈ॥ ਪੈਕਾਰ ਜੁਇਹ
 ਕੀਨ ਮਭੇਵੈ॥ ੨੪੩॥ ਸਬ ਮੁਕਤ ਨ ਇਕ ਠੋਰ ਕਰਾਯੋ॥ ਈਸਨ ਅ

ਧਿਕਤਵਨਪਰਪਾਯੋ॥ ਏਕਸਹੀਦਗੀਜਤਿਨਕੀਨੋ॥ ਨਿਜਹਾਥਨਪ੍ਰ
 ਭਅਨਲਸੁਦੀਨੋ॥ ੨੪੪॥ ਕਰੁਣਾਮਾਧਿਕਤਵਨਪਰਕਰੀ॥ ਆ
 ਪਸਮਾਨਸੋਭਤਿਹਧਰੀ॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖਅੰਬਜਬਚਨਉਚਰੇ॥ ਮੁਕਤਭ
 ਏਸਭੁਗੀਵਹਪਾਯੋ॥ ੨੪੫॥ ਮੇਸਮਰੁਬਾਉਨਕਹਦਯੋ॥ ਸੁਰਨ
 ਹਨਿਰਖਨੈਨਨਗੀਪਯੋ॥ ਸਿਰਦੈਜਬਮੁਕਤੇਸੁਰਲਗੇ॥ ਤਾਂਤੇਨਮੁ
 ਮੁਕਤਸਰਧਰੇ॥ ੨੪੬॥ ਵੇਹਰਾ॥ ॥ ਤਿਨਕੀਦਿੜਤਾਨਿਰਖਕੈਖੁ
 ਸੀਭਏਪ੍ਰਭਚਿੰਤਾ॥ ਯੋਬਤਿਯਾਉਚਰਤਭਏਤਹੀਸੁਜਾਇਅਮਿੰਤਾ॥
 ੨੪੭॥ ਮੇਇਨਕੋਤਾੜੇਘਨੋਅਸਨਬਸਨਬਿਨਨਿੰਤਾ॥ ਏਮੋਕਉ
 ਨਿਜਛਾਡਕੈਗਏਨਅਨਤੈਕਿੰਤਾ॥ ੨੪੮॥ ਯੋਕਹਿਕੈਗੁਰਦੇਵਜੂਜ
 ਲਜਨੈਨਜਲਡੁਗਾ॥ ਧੰਨਧੰਨਤਿਨਕੋਕਰਮੋਨਿਜਆਨਨਕਈਬ
 ਗਾ॥ ੨੪੯॥ ਖਿਦਰਾਣਾਕਰਿਮੁਕਤਸਹੁਅਮੁਕਤਮੁਕਤਸਭਕੀਨਾ

ਹੋਇਸਾਬਤਜੁਝੈਜਬੈਬਡੇਮਹਤਬੋਲੀਨ॥੨੪੦॥ਤੁਰਕਜਿਤੇਮਿ
 ਰਤਕਹੁਤੇਤਿਨਕੋਗਡਹਖੁਦਾਇ॥ਦਾਬਦਏਸਭਧਰਨਿਮੇਨਿਮਖ
 ਬਿਲਮੁਨਹੀਲਾਇ॥੨੪੧॥ਸਦੈਯਾ॥ ॥ਤੀਰਥਰਾਜਸੁਥਾਪਿ
 ਸਿਰੋਮਾਣਿਮਾਪਿਸਿਰੀਮੁਖਬਾਕਉਚਾਗੇ॥ਜੇਨਰਨਾਹਿਸੁਪੰਛਿਪ
 ਸੁਮੁਕਤੇਸਰਮੇਇਕਦਾਪਗਡਾਗੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੇਸਰਮੰਜਨਕੈਸਤਿਪ
 ਵੇਤਜੇਫਲਸਾਧਬਿਚਾਗੇ॥ਸੋਬਰਪੂਰਨਸੰਤਲਹੈਨਰਮਾਘਮਜੈ
 ਮੁਕਤੇਸੂਰਬਾਗੇ॥੨੪੨॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਇਹਬਿਧਤੀਰਥਥਾਪਿਕੈ
 ਧਰਸੁਮਹਾਤਮਚਾਗਾ॥ਪਾਨਕਕੌਮਹਾਰਾਜਜੁਪੁਰਿਤੇਬਹੁਰਮਗ
 ਗ॥੨੪੩॥ ॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਗੁਰਬਿਲਾਸਚਮਕੌਰਪਯਾਨਮੁਕ
 ਤੇਸੂਰਬਾਪਿਬਰਨਨੰਧਿਜਾਉਇਕੀਸਮੇਸਮਾਪਤੁਮਸਤੁਸੁਭਮਸ
 ਤੁ॥੨੪੪॥ ॥ਅਫਜੂ॥ ॥ਸਦੈਯਾ॥ ॥ਸਾਹਿਬੁਸੀਤੁਸਿ

ਗਾਹ ਸਿਰੋਮਣਿ ਪਾਵਨ ਪੂਜ ਸਬੈ ਪਰਸਾਹੀ ॥ ਤਾ ਸਕਥਾ ਸੁ ਪ੍ਰਕਾਸ
 ਕਰੈ ਅਪਨੇ ਮਨ ਮੇ ਬਰ ਬੁਧ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਬਾਈ ਸਧਿ ਜਾਇ ਤੋ ਨੇ ਕਰਚ ॥
 ਇਸੁ ਨੇ ਚਿਤ ਲਾਇ ਸਭੈ ਨਰਨਾਰੀ ॥ ਜਾ ਸੁਨਿ ਕੈ ਅਘ ਮੁੰਚਤ ਪ੍ਰੈ ਨ
 ਰਤੇ ਸੁਰ ਦੇਹਿ ਅਲੋਕ ਕਧਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਝੁਲਣਾ ॥ ॥ ਅੰਮੇ ਸਿ ਪ੍ਰਕਾਸੁ
 ਕਤਾਨ ਕੇ ਕਾਜ ਕੈ ਤੀਰ ਥੀ ਪਿਸੁਤ ਚਾਰੁਤਾਰੀ ॥ ਕਰੋ ਪਯਾਨ ਨਿਧਾ
 ਨ ਅਗਾਰਿ ਕਉ ਨਿਰਜਨੀ ਭੂਮਿ ਜਿਹ ਪਹੀਸਾਰੀ ॥ ਮਹਾ ਬਨੁ ਭਜਨ
 ਕੀ ਪਕੋ ਪਸੁਰਾਜ ਈ ਸਿਘ ਬੇਰਾਹ ਕੀ ਫਿਰਤ ਡਾਰੀ ॥ ਰੋਝ ਕੇ ਟੋਲ
 ਜਿਹ ਗੋਲ ਕਰਿ ਫਿਰਤ ਹੈ ਕੂਕਤੀ ਨਿਰਖਾ ਜਿ ਲਾਨ ਨਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਗੀ
 ਝਮਰੁ ਭੀ ਲਜਿਹ ਏਕ ਮਗ ਚਲਤ ਹੈ ਕੀ ਜਲਾਗੁਰ ਕੀ ਕਮੀ ਨਹੀ
 ॥ ਨਾਗ ਗਇੰਦ ਮਸਲੀ ਦਇ ਕਸੇ ਵਤੇ ਅਰਨ ਜਿਹ ਗੈਂਡ ਬੋਲੈ ਸੁਅ ॥
 ਗੀ ॥ ਭੂਤ ਅੰਪ੍ਰੇਤ ਪਈ ਸਾਚ ਜਿਹ ਬਿਚਰਤੇ ਬਨੀ ਜਿਹ ਮਾਨ ਵੀਲਖੇ

ਤਾਹੀ॥ ਮੇਸਬਨ ਮਾਹਿਜਬਗਯੋਜਗਤੇਸਜੁਕੇਵਲੀਆਪਸੰਗਸ
 ਕਤਸਾਹੀ॥੩॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਸਤਸੰਪਤਿਧਨਧਾਮਰਥਹੈਗੈਸਕ
 ਲਸਿਗਾਗ॥ਸਭਬਿਭੁਤਕੋਛੋਡੈਕੈਭਏਸੁਏਕੈਕਾਗ॥੪॥ਪੁਨਿਪੁਨ
 ਸੁਨਿਮਹਾਰਾਜਕੀਰਨੈਰਾਵਬਿਗਾਗ॥ਮਿਲੇਆਨਭਯੋਖਾਲਸਾ
 ਤੈਗੈਪਤੀਹਜਾਗ॥੫॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਮੇਲਾਭਯੋਸੁਆਨਹਜੂਰਾ
 ॥ਸਿੰਖਸਖਾਮਾਵਤਨਿਤਸੁਗਾ॥ਕੇਤਕਪਾਰਭਾਵਨੀਸੇਵੈ॥ਕੇਤਕ
 ਰੋਜਚਾਕਰੀਲੇਵੈ॥੬॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਤਬਕਰੁਣਾਨਿਧਕੂਚਕਾਰਿ
 ਮਾਵਤਭੇਤਿਹਜਾਇ॥ਜਿਹਦੁਰਗੇਸੁਰਗਜਈਮਨੋਪੰਬਕੇਭਾਇ
 ॥੭॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਤਬਪ੍ਰਭਦੁਰਗੇਸੁਰਤਟਾਮਯੋ॥ਨਿਰਖਵਠਿੰਡੁ
 ਮਾਤਿਬਿਗਸਾਯੋ॥ਓਚੋਦੁਰਗਾਦਿਪਤਾਮਤਿਸੋਹੈ॥ਤਿਹਸਮਾਨਗਦੁ
 ਓਚਨਕੋਹੈ॥੮॥ਚੌਢੰਆਨਜਬਗਢਕੇਸੀਸਾ॥ਲੋਗਨਕਹੇਤੀਰ

ਜਗਦੀਸਾ॥ ਦੁਰਗੇ ਸ੍ਵਰਯਹ ਗੜਜ ਬਪਾਯੋ॥ ਨਵਨੇ ਜੇਊ ਚਾਤ ਬ
 ਗਾਯੋ॥ ੯॥ ਦਿੱਲੀ ਗੋਰਿਯਾ ਰਿਬਰ ਬੀਰਾ॥ ਦਿਪਤਿ ਦੀ ਪਦੇਖਤ ਮ
 ਤਿਧੀਰਾ॥ ਕਈ ਪਾਵਨੀ ਕਰਵਹੁ ਪਾਯੋ॥ ਸਾਮਾ ਪਾਇਤਿ ਨਮਾ ਰਿਸੁਢੁ
 ਯੋ॥ ੧੦॥ ਬਿਨੈ ਪਾਲ ਕੀ ਸੁਨਤ ਕਹਾਨੀ॥ ਸੀਮੀ ਬੁਜਾ ਮੁਖਵਾ ਕ
 ਬਖਾਨੀ॥ ਬਡੋ ਨਗਰ ਅਦਭੁਤ ਗਤ ਜਾਨਹੁ॥ ਅਬਯਹ ਬਸਤ ਕੋ
 ਨਹੀ ਬਾਨਹੁ॥ ੧੧॥ ਤਿਨ ਯੈ ਕਹੀ ਕਮਲ ਪਗ ਪਾਸਾ॥ ਦਾਨਵ ਬੀ
 ਚਕਰਤ ਜਗਨਾਸਾ॥ ਤਾ ਕੋ ਡਰ ਪ੍ਰਭ ਜੁਇਤ ਭਾਗੇ॥ ਤੁਮ ਸਭ ਲਾਇ
 ਕਤਾਹਿ ਨਿਕਾਰੇ॥ ੧੨॥ ਤਬ ਕਹੁਣਾ ਨਿਧਿ ਸੋਇ ਨਿਕਾਰਸਾ॥ ਅੰਨਠੇ
 ਰਕਹੀ ਲੈ ਨਿਜ ਡਾਹਸਾ॥ ਸਿੰਧ ਨਿਸੈ ਗੋਸਟਿ ਤਿਤ ਕੀਨੀ॥ ਤਿਹ ਪ੍ਰਤੰਗ
 ਆਬਹੁ ਬਿਧਰੀਨੀ॥ ੧੩॥ ਸੀਸ ਦੁਸਲੈ ਨਿਜ ਪ੍ਰਭ ਲਯੋ॥ ਤਾ ਕੋ ਡ
 ਰਊ ਪਰੰਦਯੋ॥ ਆਦਿ ਸੀਸ ਅਪੇ ਕਰੁਲਾਈ॥ ਮੇਨ ਬਦਨ ਦੀਨੈ ਸੁ

ਬਗਾਈ॥੧੪॥ਲੈਤਿਨਧਮੋਆਪਨੇਸੀਸਾ॥ਸਾਹਿਬਕੋਜਾਨੋਜ
 ਗਦੀਸਾ॥ਪੁਨਤਿਨਪਾਂਚਅੰਗੁਲਨਿਜਫੇਗੀ॥ਅੰਚੁਤਓਰਨਾਬ
 ਕੇਹੇਗੀ॥੧੫॥ਪੰਜਾਤਾਕੋਫਿਰਤਨਿਹਾਗੀ॥ਜਗਤਨਾਥਅੰਗੁਲਇ
 ਕਸਾਗੀ॥ਦੇਇਤੀਨਯੁਗਪਾਂਚਨਿਸਾਗੀ॥ਪੁਨਛਾਤੀਠੋਕੀਕਰਨਗੀ
 ॥੧੬॥ਝੂਲਣਾ॥ ॥ਅੰਐਸਪੁਨਤਾਂਤਚਰਿਤਾਂਅਨਗਨਤਕਰਿਤ
 ਏਤਬਲੈਪਸਿੰਧੀਸਗੀਗਾ॥ਮਹਿਖੰਬਲਦਈਤਬਦੁਰਗਕੇਨਗਰ
 ਕੀਆਪਬਸਾਇਯੋਸੁਮਤਪੀਗਾ॥ਤਾਸਬਸਾਇਸੁਖਪਾਇਕਰਨਾ
 ਨਿਧੀਪੁਰੀਤਲਵੰਡਿਰਾਮੋਵਹੀਗਾ॥ਆਨਬੈਗੜਸਭਤਲਤੇਅ
 ਦਿਲਭਿਮਿਲੇਪਗਕੰਜਕੇਆਨਤੀਗਾ॥੧੭॥ਸਿੰਖਅਰੁਸੀਤਅ
 ਨਿਤਮਿਲਿਅਵਈਪ੍ਰਭੁਕੇਦਰਸਕੇਹੇਤਧਾਈ॥ਹੋਤਕਈਖਾਲਾਸ
 ਝੂਠਤਜਿਲਾਲਸਾਮਿਲਿਯੋਤਿਹਆਨਸਤਸੰਗੁਭਾਈ॥ਪੁਰੀਅਨੰ

ਵਤੇਦਸਗੁਨੇਜਾਨਿਯੋਵਾਰਪੁਨਪਾਭੁਨਿਰਖੇਨਜਾਈ। ਹਿਤਮਾਨੰਦ
 ਧੁਨਕੀਰਤਨੁਜਾਨਿਯੋਬਜਤਸੰਗਤਿਕੀਤਾਰਗਾਈ॥੧੮॥ ਭਾਵਨੀ
 ਧਾਗਇਕਸੇਵਹੀਨਾਥਕੋਚਾਕੀਦਾਮਇਕਰੋਜਲੇਹੀ॥ ਪੁਤ੍ਰਕਾਲਿ
 ਤੁਇਕਮਿੰਤ੍ਰਹਿਤਪੂਜਹੀਦੂਧਮੌਮਾਲਕੀਆਸਕੇਹੀ॥ ਏਕਜੇਦਾਸ
 ਉਦਾਸਹੈਂਜਗਤਤੇਸੀਘਨਸਮਾਮਆਸਸਨੇਹੀ॥ ਰੈਂਨਦਿਨਆਵ
 ਹੀਚਲੀਬਹੁਸੰਗਤਾਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥਨਾਥਦੇਹੀ॥੧੯॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਰੋਜਮਸਰਫੀਮੁੰਦਕਾਦੇਤਗੁਰੂਜੀਨਿੰਤਾ॥ ਯੋਬਤੀਯਾਸੁਨਕਰਿਚ
 ਲੇਆਵਤਬੀਰਮਮਿੰਤਾ॥੨੦॥ ਦੁੰਦਭਿਨਾਦਮ੍ਰਿਦੰਗਧੁਨਿਆਵਜ
 ਤੂਰਮਪਾਗਾ॥ ਜਲਧਿਮੇਘਜਿਮਗਾਜਹੀਸਦਸਾਚੈਦਰਬਾਗ॥੨
 ੧॥ ਆਦਿਜਾਮਾਦਿਨਚਫਤਲਮਾਕਿਸੈਨਹੋਇਦਿਦਾਗਾ॥ ਫਿਰਬੈ
 ਠੇਸੁਖਮਹਲਜਬਸਭਦਰਸੈਹਿਤਧਾਗ॥੨੨॥ ਚਉਪਈ॥ ॥ ਉਚ

ਦਮਦਮਾਮਾਧਿਕਕਰਾਯੋ॥ਜਿਹਸਮਉਪਮਾਮਦਰਨਗਾਯੋ॥ਬੈ
 ਠਤਮਾਪਤਹਾਜਬਆਈ॥ਸਭਸੰਗਤਿਦਰਸੈਤਬਜਾਈ॥੨੩॥
 ਬਹੁਰੋਮਾਪਗੁਰੂਸਰਮਾਵੈ॥ਬੋਲਸੰਗਤੀਕਰਕਢਾਵੈ॥ਅਨਕ
 ਚਰਿਤ੍ਰਕਰੈਉਹਥਾਨੈ॥ਕੋਨਕਵਿਦਸੁਸਕਤਬਖਾਨੈ॥੨੪॥ਸਿਧੀ
 ਕਾਲਜੰਡਮਾਵੈਆਈ॥ਰੋਜੁਦਾਰਸਭਲੇਹਿਬੁਲਾਈ॥ਸਭਕੋਰੋ
 ਜੁਦੇਤਉਹਥਾਨੈ॥ਮੁਹਰੁਪੈਯਾਪੀਸਾਜਾਨੈ॥੨੫॥ਰਸਾਟਲਛੰ
 ॥ਜਬੈਆਲਮਾਨੈ॥ਬਿਠੈਤੋਨਥਾਨੈ॥ਤਬੈਲਗਲੰਛਾ॥ਸੁਠ
 ਢੀਪ੍ਰਤੰਛਾ॥੨੬॥ਤਹੰਤੇਜੁਮਾਵੈ॥ਸੁਰੇਹੇਸਿਧਾਵੈ॥ਸੁਨੈਅੋਸਪ
 ਈ॥ਚਲਯੋਦੇਸੁਆਈ॥੨੭॥ਗੁਰੂਜੀਨਿਧਾਨਾ॥ਰਖੈਚਾਕਰਾਨਾ॥
 ਧਨਯੋਬਸਾਵੈ॥ਮਨੋਮੇਘਆਵੈ॥੨੮॥ਜਹਾਬੈਠਆਈ॥ਸੁਦੇ
 ਤਾਈਜਾਈ॥ਉਰੂਪਾਟਨੀਚੇ॥ਰਿਵੈਬਿੰਤਸੀਚੇ॥੨੯॥ਕਿਤੇਜੋਬਿ

ਰਾਗਾ॥ ਕਰੋ ਅੰਸਕਾਗਾ॥ ਨਿਸੰਮਾਧਿਸਾਈ॥ ਖੁਦੈ ਤੋਨ ਜਾਈ॥ ੩੦॥
 ਜਹਾਂ ਆਪ ਤੇਈ॥ ਗੁਰੂ ਹੋ ਜ ਦੇਈ॥ ਕਛੂ ਤਨ ਪਾਵੈ॥ ਅਗਾਧੀ ਠਗਾ
 ਵੈ॥ ੩੧॥ ਲਜਾ ਸੋ ਲਜਾਈ॥ ਰਹੈ ਮੋਨ ਤਾਈ॥ ਜਿ ਤੇ ਅੰਨ ਰੇਸਾ॥ ਹੁ
 ਤੇ ਮੱਧਿ ਦੇਸਾ॥ ੩੨॥ ਸਭੇ ਤੋਨ ਜਾਈ॥ ਮਿਲੇ ਖਾਸ ਆਈ॥ ਸਬੁ ਹੀ ਬਿ
 ਚਾਰੀ॥ ਗੁਰੂ ਆਵਤਾਰੀ॥ ੩੩॥ ਬਿਨੇ ਆਦਿ ਕੀਜੈ॥ ਕਿ ਮੇ ਮੇਘ ਲੀਜੈ
 ॥ ਧਰਮੇ ਮਾਂਗ ਡੁੱਲਾ॥ ਕਰੀ ਜੋਰ ਗੱਲਾ॥ ੩੪॥ ਹਜ਼ੂਰੀ ਸੁਆਈ॥ ਮੁਖੰ
 ਡੁੱਲ ਗਾਈ॥ ਪਕੇ ਦੁਰਭਿੱਛਾ॥ ਗੁਰੂ ਕੈ ਸੁਰੰਛਾ॥ ੩੫॥ ਘਨੇ ਕਾਲ
 ਬੀਤਾ॥ ਨਹੀ ਮੇਘ ਕੀਤਾ॥ ਪ੍ਰਜਾ ਦੁਖ ਪਾਈ॥ ਬਿਨ ਨੀਰਾਈ॥ ੩੬॥
 ਹਮੇ ਮੇਘ ਦੀਜੈ॥ ਬਡੇ ਜੰਮੁ ਲੀਜੈ॥ ਸੁਨੈ ਬਾਤ ਲੀਨਾ॥ ਨਹੀ ਉਤਰ
 ਦੀਨਾ॥ ੩੭॥ ਦਿਨ ਕੈ ਬਿਤਾਈ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਅਲਾਈ॥ ਸੁਨੈ ਡੁੱਲ ਗਈ
 ॥ ਗੁਰੂ ਹੋ ਜਾਈ॥ ੩੮॥ ਕਛੂ ਮਾਂਗ ਲੀਜੈ॥ ਨਹੀ ਦੇਰ ਕੀਜੈ॥ ਤਿਨੈ ਫੇ

ਰਗਾਈ॥ ਅਨਦੈਬਸਾਈ॥ ੩੬॥ ਕ੍ਰਿਪਨਬਕੀਜੈ॥ ਮੁਝੈਮੀਹੁਟੀਜੈ
 ॥ ਦੁਖੀਹੈਲੁਕਾਈ॥ ਬਿਨਤੋਇਪਾਈ॥ ੪੦॥ ਸੁਨੈਆਪਗਾਈ॥ ਦਿ
 ਥੋਬਾਤਭਾਈ॥ ਕਛੁਆਨਚਾਗਾ॥ ਲਿਜੈਮੋਰਪਾਗਾ॥ ੪੧॥ ਮੁਰੀਕਾਂਖ
 ਮਾਹੀ॥ ਧਰਮੇਮੀਹੁਨਹੀ॥ ਅਨਕੋਇਇਛੁ॥ ਲਵੇਮਾਂਗਸਿਛੁ॥
 ੪੨॥ ਇਮੰਟਾਰਟੇਰੀ॥ ਕਿਤੀਗਾਥਜੇਗੀ॥ ਇਕੈਨਤੁਲਾ॥ ਇਤੈਅਨ
 ਕੰਲਾ॥ ੪੩॥ ਅਮਸੰਢਾਲਧਰੇ॥ ਹੋਠਾਢਦੁਰੇ॥ ਸੁਚੈਕੀਦਿਯਲ
 ॥ ਕਰੀਤਾਬਿਸਾਲਾ॥ ੪੪॥ ਰਹੇਆਪਗਾਈ॥ ਸਵੇਰੇਰਜਾਈ॥ ਗ
 ਯੇਸੋਨਧਾਮਾ॥ ਜਗਯੋਚਾਰਜਾਮਾ॥ ੪੫॥ ਪੁਨਹੋਇਦਿਮਾਲਾ॥ ਕ
 ਹਾਯੈਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਜਿਸੀਇਛਹੋਈ॥ ਲਵੇਮਾਂਗਸੇਈ॥ ੪੬॥ ਗੁ
 ਰੁਹੈਸਹਾਈ॥ ਮਗੋਇਛਕਾਈ॥ ਤਿਨੈਗਾਥਜੇਗੀ॥ ਦੁਹੈਬਾਤਤੇਰੀ॥
 ੪੭॥ ਪ੍ਰਭੂਮੇਪੁਦੀਜੈ॥ ਪ੍ਰਜਰਾਖਲੀਜੈ॥ ਦੁਖੀਹੈਲੁਕਾਈ॥ ਬਿ

ਨਾਨੀਰਗਈ॥੪੮॥ਸਤ੍ਰੈਕੁਸੁਨਈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਪਗਈ॥ਪ੍ਰਨੇਜਾਵੁ
 ਪ੍ਰਿਨੈ॥ਸਰਹੋਤਰੀਨੈ॥੪੯॥ਰਹੋਮੇਭੁਗਈ॥ਕਿਤੇਫੇਰਪਾਈ॥ਫਿਕੇ
 ਨਹਿਭੁੰਲਾ॥ਵਹੈਤੋਰਗੰਲਾ॥੫੦॥ਕਹਾਜਾਤਰਾਗਾ॥ਕਰੋਸੁੰਧਜਗ
 ॥ਅਯੋਜਾਨੁਮੀਗਾ॥ਲਵੇਰਤਦੀਗਾ॥੫੧॥ਦਿਨਪਾਇਤੀਗਾ॥ਲਗੇ
 ਮੇਸਾਮੀਗਾ॥ਧਨੀਧਨਹੋਈ॥ਭਨੈਸਾਰਲੇਈ॥੫੨॥ਦਿਨਦੋਇਰੈਨ
 ॥ਪਕੇਨੀਗੇਮੇਨਾ॥ਪ੍ਰਜਾਸਾਰਪਾਈ॥ਭੁਲਾਯੈਸੁਮਾਈ॥੫੩॥
 ਕਹੈਆਨਈਗਾ॥ਪ੍ਰਭੂਥਾਂਭਿਮੀਗਾ॥ਦਿਨਰੈਨਸਾਰੇ॥ਪਰੇਨੀਰਭਾਰੇ
 ॥੫੪॥ਅਬੈਥਾਂਭਿਲੀਜੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਾਥਕੀਜੈ॥ਬਿਜੈਨਾਥਗਈ॥ਤੁ
 ਮੁਜਾਨਭਾਈ॥੫੫॥ਨਹੀਮੋਰਗਾਥਾ॥ਪ੍ਰਨਹੋਰਗਾਥਾ॥ਤਬੈਭੁੰਲਗ
 ਈ॥ਗਹੇਨਾਥਪਾਈ॥੫੬॥ਵੇਹਗਾ॥ਪਗਗਹਿਕੈਭੁੰਲਾਤਬੈਗੁ
 ਰਪੂਰਨਕੇਪਾਇ॥ਪ੍ਰਥਮਤੋਇਬਰਸਾਇਕੈਦੀਨੇਫੇਰਹਟਾਇ॥੫੭॥

ਸੇਵਕ ਭਾਇਨ ਰੇਸ ਜੁਯੋ ਕਾਰਜ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ॥ ਕਥਾਇ ਹੈ ਮਸਹੂਰ
 ਜਗਜਾਨਤ ਬਡੇ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ੫੮ ॥ ਏਕਾਦਿਵਸ ਭੁੱਲਾ ਜਬੈ ਆਇ
 ਯੋਦਰਸਨ ਕਾਜਾ ॥ ਇਹ ਬਿਪਸੇ ਨਿਰਖ ਯੋਤਿ ਨੈਕ ਰਿਤ ਗਰੀਬ ਨਿ
 ਵਾਜਾ ॥ ੫੯ ॥ ਪਾਪ ਭੀ ਛੇਦਾ ॥ ਕਈ ਗਢਤ ਲੇਖਨ ਦੇਵਤ ਸੁਭ
 ਗਾਨ ਹੀ ਆਇ ਅੰਤੁ ਕੇਤ ਕਹ ਜਾਗਾ ॥ ਇਹ ਪਕੋ ਨਾਥ ਕੋ ਹੈ ਸੁਭਾਇ
 ॥ ਗਢ ਕਲਮ ਦੇਤ ਪਰਨੀ ਬਗਾਇ ॥ ੬੦ ॥ ਤਬ ਕਹੀ ਭੁੱਲ ਪਗਜ
 ਲਜਤੀ ਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਹਾ ਖੇਲੁ ਕੀਨੈ ਗੀ ਗਾ ॥ ਕਈ ਗਢਤ ਲੇਖਨ ਨਿ
 ਜ ਦੇਹੁ ਭਾਗਾ ॥ ਨਹੀ ਪਢਤ ਲਿਖਤ ਕੋਊ ਨਿਹਾਗਾ ॥ ੬੧ ॥ ਯੋਹੀ ਸੁਜਾ
 ਤ ਲੇਖਿਨ ਮੁਕਾਜਾ ॥ ਬਚਨ ਸੁਨਹੁ ਮੋਗ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਤਬ ਕਹੀ
 ਨਾਥ ਸੁਣ ਭੁੱਲ ਬੀਗਾ ॥ ਤੁਹ ਕਹੈ ਬਾਤ ਨਰਪਤਿ ਸਗੀਗਾ ॥ ੬੨ ॥ ਚਉ
 ਪਈ ॥ ॥ ਇਹੋ ਪ੍ਰਗਟ ਹਮਾਰੀ ਕਾਂਸੀ ॥ ਪੜਿਹੈ ਇਹਾ ਢੇਰ ਮਤਿ

ਨਾਸੀ॥ ਲੇਖਕਗੁਨੀਕਵਿੰਦਗਿਆਨੀ॥ ਬੁਧਸਿਸੁਰ੍ਵੈਰੈਂਇਤਮ०
 ਨੀ॥ ੬੩॥ ਵਿਹਗਾ॥ ॥ ਤਿਨਕੇਕਾਰਨਕਲਮਗਢਦੇਤਪ੍ਰਗਟਿਹ
 ਮਤ੍ਰਾਗ॥ ਸਿੱਖਸਖਾਇਤਪੜੈਗੇਹਮਰੇਕਈਹਜਾਗ॥ ੬੪॥ ਯੈਕਹਿਕ
 ਰਿਗੁਰਦੇਵਜੂਹੇਮੋਨਮੁਖਠਾਨ॥ ਅਵਰਚਰਿਤ੍ਰੰਨਵੀਨਅਗੈਸੁ
 ਨਹੁਸੁਜਾਨ॥ ੬੫॥ ਸਦੈਯਾ॥ ॥ ਬੈਠਹੁਤੇਵਿਨਏਕਦਿਯਾਨਿਧ
 ਅਨੰਦਕੀਮਨਮੈਜਬਚਾਈ॥ ਤੋਨਸੁਕਾਲਭਯੋਇਹਖਿਆਲ
 ਲਿਖਯੋਜਬਬਾਰਕਅਨਦਪਾਈ॥ ਮੇਲਵਿਸਾਖਾਦਿਦਾਰਨਮਿੰ
 ਤਕਹੀਵਿਸਤੇਇਕਸੰਗਤਆਈ॥ ਅਨਦਿਦਾਰੁਕਯੋਗੁਰਕੋ
 ਮਨਇੰਛਤਹੀਮਨਸਾਵਰਦਾਈ॥ ੬੬॥ ਬੋਲਓਠਯੋਇਕੁਸਿੱਖੁ
 ਤਿਨੁਮਹਿਦੀਨਦਯਾਲਕੇਤੀਰਸੁਨਈ॥ ਸੁਬੇਕਿਧੋਅਮਕੇਜੜਨ
 ਚਹੰਸੰਗਤਖੋਸਲਈਮਨਆਈ॥ ਮਾਲਲੁਟੇਕਿਤਨੇਤਿਨਇੰਛ

ਤਮੇਪਹਤੇਨਹੀਜਾਤਗਨਾਈ॥ਯੋਕਹਿਕੈਵਹਮੇਨਭਯੋਕਿਨਮੋਰਨ ੪੩੧
 ਆਨਇਹੀਸੁਜਤਾਈ॥੬੧॥ਕਬਿੰਤੁ॥ ॥ਤੁਹੀਇਕਮੋਰਜਾਨ
 ਤਿਤੈਸਿਖਕਹਾਆਨਸੀਗਤਿਨਿਪਾਨਜੁਕੀਲਈਖੋਸਆਵਤੀ॥ਸੁ
 ਨਕਹਿਬੈਨਨਥਮੇਨਗੇਤਿਹਸਾਥਬਰਨੀਨਗਾਥਕਛੁਮੋਰਤਾ
 ਤਭਾਵਤੀ॥ਅਨੀਬੇਰਸੁਨਪਾਇਕਹਾਨਥਮੇਸਭਾਂਤਦਿਖੋਭਾਈ
 ਚਿਤਲਾਇਸੀਗਤਿਕਿਗਾਵਤੀ॥ਖੁਸਯੋਖੁਸਯੋਕਹੈਸੀਗਯੋਨਕੋਊ
 ਕਹੈਛੰਗਮਾਰਲੂਟਸੁਬਨਕੋਸੀਗਤਿਜੁਲਿਆਵਤੀ॥੬੨॥ਸਵੈਯਾ
 ॥ਮਾਰਸੁਲੂਟਮਲੇਛਗਣਾਨਕੋਦੇਸਬਿਦੇਸਨਸੀਗਤਆਈ
 ॥ਸੂਬਾਅਮੀਰਵਜੀਰਸੁਸਾਹਨਲਿਆਵਤਹੈਕਹਿਜੋਰਬਨਾਈ॥ਅ
 ਜੁਲੂਟਜੋਅਮਕਾਗਜੁਸੀਗਤਪੇਅਮਕੇਪਰਕੀਸਚੜਾਈ॥ਯੋਹਮ
 ਮੇਨਹਕੋਜੁਕਹੈਨਰਸੀਗਤਿਖੋਸਕਹੈਮਨਧਾਈ॥੬੩॥ਸਵੈਯਾ॥

ਪੇਗੁਰ ਦੇ ਵਕਹਾ ਮੁਖ ਅੰਬੁਜ ਸੰਗਤ ਹੈ ਇਹ ਸਾਚ ਬਿਰਾਗੀ ॥ ਨੌਜੁ
 ਮੁਹੱਲ ਬਿਤੇਗੁਰ ਅਸੁ ਮਮਾਲ ਸਿਖਾਵੁ ਨ ਸੰਗਤਿ ਤਾਗੀ ॥ ਮਲਾਟਿ
 ਰੋਗ ਤੁਆਪਟ ਅਸਨੁ ਨ ਮੁਜ ਪੈਉਗ ਮੰਧਿ ਮੁਰਗੀ ॥ ਧੋਇ ਪਦੰਬੁ
 ਜਦੀਨੁ ਸੁਧਾ ਮੁਖ ਅਪਤਰੋਗ ਨ ਸੰਗਤਿ ਤਾਗੀ ॥ ੧੦ ॥ ਰਸਾਵਲ
 ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਇਹੀ ਬਾਤ ਜਾਨਾ ॥ ਸਿਖਾਈ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਖਿਮਾ ਧੀਰ ਧਰੋ
 ॥ ਕਿਸੁ ਕੋ ਨ ਮਾਰੋ ॥ ੧੧ ॥ ਤਜੇ ਕਾਮ ਕੋਧਾ ॥ ਸੁਮੇਰੀ ਬਿਰੋਧਾ ॥ ਇਹੈ ਮੰਧਿ
 ਦੇਹੀ ॥ ਖੁਜੇ ਲੈਸ ਨੇਹੀ ॥ ੧੨ ॥ ਕਿਸੀ ਸੋਨ ਜੁੱਧਾ ॥ ਇਹੈ ਸਾਰੁ ਬੁੱਧਾ ॥
 ਸਭੈ ਯੋ ਸਿਖਾਈ ॥ ਮਹਾ ਮੋਜ ਪਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਸਮੰ ਸੰਤੁ ਮਿੰਤੁ ॥ ਨਹੀ
 ਅੰਗੁ ਭਿੰਤੁ ॥ ਇਹੈ ਦੈ ਪਦੇਸਾ ॥ ਸਬੁ ਮੰਧਿ ਦੇਸਾ ॥ ੧੪ ॥ ਅਬੈ ਮੇਸੁ
 ਜਾਨੇ ॥ ਕਬੈ ਮੇਸ ਗਿਆਨੇ ॥ ਦਿਵੇ ਖੰਗ ਖੰਡੇ ॥ ਅਸੰਚਾ ਪਬੰਡੇ ॥ ੧੫
 ॥ ਸੁਧਾ ਖੰਗ ਪਿਆਉ ॥ ਅਸੰਕਟ ਪਾਉ ॥ ਬਿਨ ਤੇਗਤੀਗਾ ॥ ਰਹੈ ਨਾਹਿ

ਬੀਰਾ॥੧੬॥ਇਸੇਪੰਥੁਕੀਨਾ॥ਰਸੰਨਮਤੀਨਾ॥ਕਰੈਗਾਲਗਈ
 ॥ਅਮਰੀਸੋਬਨਈ॥੧੭॥ਸਬੈਬਤਪੁਰਾ॥ਬਰੈਸੁੰਧਸੁਰਾ॥ਘਨੇ
 ਲੋਗਮਾਹੀ॥ਛਪੇਗਾਸੁਨਾਹੀ॥੧੮॥ਮਲੇਛਨਸੰਗਾ॥ਕਰੈਗਾਸੁ
 ਜੰਗਾ॥ਪੁਜਾਲੈਨਗਾਰੇ॥ਗੜ੍ਹਲੈਗੁਸਾਰੇ॥੧੯॥ਸਫਾਯੋਇਨਗੀ
 ॥ਇਵੈਗਾਬਿਦਾਹੀ॥ਇਤੈਕੋਚਗੰਤਾ॥ਰਹੈਗਾਨਰੰਤਾ॥੨੦॥ਪ੍ਰਭੂ
 ਯੋਬਖਾਨੀ॥ਅਮੀਸੁੰਧਬਾਨੀ॥ਪੁਨੀਯੋਸੁਕੀਨਾ॥ਨਿਪਬੈਲਲੀ
 ਨਾ॥੨੧॥ਅਯੋਤੀਰਤੁੰਲਾ॥ਨਿਪਸੁੰਧਤੁੰਲਾ॥ਕਹਾਨਾਬਰਾਈ॥
 ਸੁਨੈਤੁੰਲਰਾਈ॥੨੨॥ਜਿਤੀਤੋਰਸੈਨਾ॥ਬੁਲੇਐਸਠੈਨਾ॥ਸੁਨੈਤ
 ਸਬਾਨੀ॥ਸਿਨਲੈਬੁਲਾਨੀ॥੨੩॥ਚਉਪਈ॥ ॥ਪੰਚਕੋਸਸੀ
 ਗਤਿਇਕਮਾਈ॥ਸੁਨਤੁੰਲਾਬੈਰਾੜਸੁਭਾਈ॥ਤਾਕੇਜੁੰਧਸਿਖਾਵ
 ਨਕਾਜਾ॥ਕੋਤਕਕਾਰਿਤਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ॥੨੪॥ਸਸਤੁਅਸਤੁ

੪੨੨

५५
 ਸਜ ਸ੍ਵਾਗਤਿ ਆਦੇ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਖੋਜਨ ਭੋਜ ਕਵਾਦੇ॥ ਫੋਕੀ ਤਿਨ ਪ੍ਰ
 ਤੁਪ ਕਚਲਾਨੀ॥ ਕਿਸੁਨ ਆਵੈ ਪਾਉਗਿਆਨੀ॥ ੫੫॥ ਪੈਤਿਨ ਕੋ
 ਸਸਤੁ ਨਹੀ ਕਰਨਾ॥ ਐਸੀ ਬਸਤੁ ਇਕਾਗਰ ਧਰਨਾ॥ ਦੇਨੀ ਹੋਗੁ ਫੇਰ
 ਸੁਨ ਭਾਈ॥ ਸੰਗਤਿ ਜੂਕਹ ਜੁਪਾ ਸਿਖਾਈ॥ ੫੬॥ ਬਿਬਿਧ ਬਚਨ
 ਐਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਕਰੁਣਾ ਸਿਧ ਕਹੈ ਬਿਸਥਾਰਾ॥ ਭੁਲੈ ਕਉ ਇਹਿ ਬਿ
 ਧਿ ਕਰਿ ਬੈਨਾ॥ ਸੰਗਤਿ ਕਉ ਕੀਨੀ ਇਹ ਸੈਨਾ॥ ੫੭॥ ਹਮਈ ਹਾਂ ਜੀ
 ਗਲ ਮਹਿ ਭਾਈ॥ ਪਾਹੁਣ ਚਾਗੀ ਬੈਠੇ ਆਈ॥ ਈਹਾਂ ਕੇ ਜੋ ਲੋਕ ਗਵ
 ਗਾ ਗੋਰੇ ਹੋ ਗੇ ਆਪ ਜੁਧਾਰਾ॥ ੫੮॥ ਤੁਮ ਕੋ ਖੋਜਨ ਜੋ ਮਗ ਆਵੈ॥
 ਸਸਤੁ ਅਸਤੁ ਗਹਿ ਤਾ ਸੁਰਿ ਖਾਵੈ॥ ਤੁਮ ਨਿਜ ਖਬਰ ਦਾਰੋ ਇਭਾਈ
 ॥ ਜੁਧ ਕਹੈ ਇਨ ਸੰਗ ਬਨਾਈ॥ ੫੯॥ ਲਾਠੀ ਜੋ ਟਾਖੜ ਗਸੁ ਬਾਂਧੀ॥
 ਤੰਮਣ ਬਾਧ ਚਲੇ ਸਰਸਾਂਧੀ॥ ਯੋ ਕਹਿ ਉਨ ਕਉ ਪੀਰ ਧਰਾਯੋ॥ ਦੇ

ਇਕੁ ਮਾਨਖੁ ਤਹੀ ਪਠਾਯੋ॥ ੯੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਸੀਗਤਿ ਭਈ ਸੁਚੇ ੪੨੩
 ਤਸੁ ਭਬਚਨਹ ਜੁਗਪ੍ਰਮਾਨ॥ ਉਤਰੁ ਲੇਕੀ ਫਉਜ ਸਭਤਹੀ ਪਹੁ
 ਚੀਆਨ॥ ੯੧॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤੁ ਛੰਦ॥ ॥ ਇਤੈ ਮਾਗਮਾਰੀ ਕਹੈਯ ੦
 ਸੁਧਾਏ॥ ਉਤੈ ਲਠ ਸੇਟਾਉ ਨੈ ਖੰਗ ਚਾਏ॥ ਕਿਨ ਬਨਗੋਗੀ ਪਨੀਨ
 ਲਿਧਾਗੀ॥ ਬਧੀ ਚਾਰੁ ਚੰਗੀ ਸੁਮਾਰੀ ਚਾਗੀ॥ ੯੨॥ ਇਹੈ ਮਾਨਖੇ
 ਸੈਵਹੈ ਨਖੁ ਸਾਵੈ॥ ਭਨੈ ਮਾਗਮਾਰੀ ਸੁਧਮ ਉਠਾਵੈ॥ ਬਰੋ ਸੋਰਕੀਨ
 ਸੁਨਯੋ ਆਪਤਾਈ॥ ਲਖੈ ਦੀਨ ਬੰਧੀ ਚਹੈ ਦਿਜਾਈ॥ ੯੩॥ ਜਿ
 ਮੰਚੋ ਜਸਾਹੇਹੁ ਦੈਤੋ ਨਥਾਨੈ॥ ਭਲਾ ਸੈਨ ਉਗਾਇਤੈ ਸੰਗੁ ਜਾਨੈ॥ ਬ
 ਰੋ ਜੁਧਹੁ ਆਵਹੁ ਓਰਭਾਗੀ॥ ਉਨੈ ਲੈ ਬੰਦੂਕੀ ਹਨੀ ਜਾਨਕਾਗੀ॥ ੯੪
 ॥ ਇਹੈ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹਾ ਸੰਗ ਸਾਹੋ॥ ਚਲੈ ਆਵਈ ਹਾਉਠੀ ਬਿਬਕ ੦
 ਹੋ॥ ਤਬੈ ਦੀਨ ਬੰਧੀ ਭਲੈ ਕੋ ਸੁਨਾਈ॥ ਦਿਖੈ ਜੁਧ ਭਲਾ ਭਯੋ ਭਾਭਾ

ਈ॥ ੯੫॥ ਇਸੀਭਾਂਤਜਾਨੇਮਲੇਛਾਨਸੰਗਾ॥ ਸਦਾਜੁੰਧਕੈਹੈਹੁ
 ਕੈਏਕਰੰਗਾ॥ ਸੁਨਦੰਨਗਾਹੇਨਿਜਾਨੀਬਨਾਈ॥ ਸਫਾਏਮਲੇਛ
 ਦਿਵੈਗੇਉਠਾਈ॥ ੯੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਇਹਿਬਿਧਿਕਵਤਕਨਿਰ
 ਖਕਰਿਭਏਆਪਪ੍ਰਸੰਨ॥ ਸੰਗਤਿਸਬਤਕਰੀਰਹੀਗਯੋਮਾਲੁਨ
 ਹੀਛਿਨ॥ ੯੭॥ ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦ॥ ॥ ਪੁਨੀਸੰਗਸਾਹੇਪ੍ਰਭੁ
 ਜੀਸੁਨਾਈ॥ ਬਿਨਤੋਗਤੀਰਿਹੋਨਹਿਭਾਈ॥ ਬਿਨਸਸਤਕੇਸੰਨ
 ਰੰਭੇਡਿਜਾਨੇ॥ ਗਹੇਕਾਨੁਤਕੋਕਿਤੈਲੈਸਿਧਾਨੇ॥ ੯੮॥ ਇਹੈਮੋਰ
 ਆਗਿਆਸੁਨਲੈਪਿਆਰੇ॥ ਬਿਨਤੋਗਕੇਸੀਦਿਵੈਨਾਦਿਦਾਗੇ॥
 ਇਹੈਮੋਰਬੈਨਾਮੰਨੈਗਾਸੁਜੇਈ॥ ਤਿਸੈਇੰਛਪੁਰੰਸਭੈਜਾਨੁਹੋਈ
 ॥ ੯੯॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਜੂਨੈਜਬੈਮੇਸਗਯੋ॥ ਸੁਨਯੋਸਿੰਘਜਸੰਤੰਮ
 ਹਾਂਮੇਦਪਾਯੋ॥ ਤਿਸੀਜਾਨੁਮੇਲੇਲਗੇਪੁਰਮਾਂਹੀ॥ ਇਕੈਮੱਲਦੈ

ਟੰਤਹੀਨਾਰਿਆਹੀ॥ ੧੦੦॥ ਉਚੇਸੰਦਰਦੇਦੀਚਲੀਤੋਨਆਈ॥ ਬਿ ੪੨੪
 ਪੈਚੁਗਤਰੋਤਹੀਤੋਨਜਾਈ॥ ਜਿਤੇਸੰਦਨਹੀਤਿਸੀਜਾਇਗਾਏ॥
 ਕਹਾਹੀਮਮੇਗੀਸਕੋਮੈਬਤਾਏ॥ ੧੦੧॥ ਕਛੁਏਕਆਪੀਸੁਟੇਬੈਨ
 ਜੋਈ॥ ਇਤੇਲੈਬਖਾਨੇਸੁਨੇਸਾਰਫਈ॥ ਹਜੁਰੀਸੁਤੀਹੀਉਨੈਜੈਸ
 ਗਾਯੋ॥ ਇਨੈਜੋਇਜੀਤੀਇਤੇਲੈਲਿਖਾਯੋ॥ ੧੦੨॥ ਛੰਦਾ॥ ॥
 ਸਸੀਏਦਾੜੀਏਚਿਟੀਏਪਗੋ॥ ਨਉਸੁਲਖਣੀਮੈਵਸਾਚਬੇ॥
 ਅਰਜਕਰੇਦੀਜੇਕੋਈਫਲੁਲਗੇ॥ ਨਿਤਨਾਮੁਜਪੇਦੀਚਲਅ
 ਈਅਗੇ॥ ੧੦੩॥ ਪਾਧੜੀਛੰਦਾ॥ ॥ ਉਚੇਨਿਸੰਗੁਤਿਨਕਰਉ
 ਠਾਇ॥ ਗਾਇਓਸੁਸੰਦਸਨਮੁਖੀਆਈ॥ ਸੁਟਮੇਸਨਾਥਬਿਗਸ
 ਯੋਜੁਸੰਦਾ॥ ਹੋਇਗੰਦਗੰਦਹੰਦੋਬਿਹੰਦਾ॥ ੧੦੪॥ ਤਿਹਨਿਕਟਿਬੈ
 ਲਨਿਜਕਹੋਬੈਨ॥ ਇਹਪਛੋਫੇਹਸੁੰਦਰਿਸੁਨੈਨਾ॥ ਤਿਹਰਟਯੋਫੇ

ਰਤੈਸਹਪ੍ਰਕਾਗ॥ਤਿਹਸੁਟਤਨਾਬਜੁਗਕਰਜੁਸਾਗ॥੧੦੫॥ਸੈਯਾ॥
 ॥ਫੇਰਪ੍ਰਭੂਤਿਹਨਾਹਿਸੁਨਾਇਸੁਯਾਬਿਧਸੈਮੁਖਕੰਜਉਚਾਗੀ॥
 ਲੇਖਨਤੋਰਸੁਏਕਲਿਖਯੋਜਗਦੀਸਕਲਾਨਿਰਨੈਜੁਨਿਹਾਗੀ॥ਜ
 ਹਿਤਿਯਾਤੁਹਿਦੇਇਦਏਸੁਤਦੀਨਦਿਯਾਲਕੋਖੋਲਭੰਡਾਗੀ॥ਯੈਸੁ
 ਨਨਾਹਿਪ੍ਰਸੰਨਭਈਮਨਇੰਛਤਪਾਇਬਰੰਬਰਭਾਗੀ॥੧੦੬॥ਧਾ
 ਮਗਈਗੁਨਗਾਵਿਤਨਾਬਕੇਬਾਂਝੁਬਧੁਸੁਸਭਾਗਨਿਭਾਗੀ॥ਪ੍ਰਰਗ
 ਯੇਪ੍ਰਭੂਕੋਜਸੁਪਾਵਨਸਾਵਨਜੋਪਨਦੇਸਮੰਝਾਗੀ॥ਅਵਤਹੈਇ
 ਕਜਾਵਤਸੰਗਤਕੋਤਕਕੋਟਕਰੈਨਰਨਾਗੀ॥ਪਾਵਤਹੈਮਨਇੰਛਤਜੋ
 ਬਰਕੋਨਕਮੀਇਹਕੈਦਰਬਾਗੀ॥੧੦੭॥ਪਾਧਗੀਛੰਦਾ॥ ॥ਇਹਭਾਂ
 ਤਜਾਨੁਕਰੁਣਾਨਿਧਨਾ॥ਇਤਕਰੇਚਰਿਤਅਨਗਨਤਜਾਨਾ॥ਬੈਠੇਸੁ
 ਜਾਨਤੋਨੈਸਥਾਨਾ॥ਤਬਬਚਨਦੰਛਨੰਕਰਬਖਾਨਾ॥੧੦੮॥ਦਯਾ

ਸਿੰਘ ਅਯੋਨ ਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਹਮ ਹੂੰ ਦਛਨ ਕਰੈ ਪਯਾਨਾ ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਕਰੈ
 ਹੋਈ ਦਾਗ ॥ ਇਹ ਬਾਤ ਸੁਕੀ ਨੀ ਨਿਰਧਾਗ ॥ ੧੦੬ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਯੋ
 ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਸਭ ਕੀ ਛਤੀ ਯਾਲੈ ਡਰ ਪਾਤਾ ॥ ਡਰ
 ਅਰਦਾਸ ਕਰੈ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਅਗੈ ਪਾਛੈ ਬਰਨ ਤੁਸੇਈ ॥ ੧੧੦ ॥ ਘ
 ਰਬਾਰੀ ਦਰਬਾਰੀ ਦੋਈ ॥ ਖਾਸ ਹਜੂਰ ਦੀ ਵਾਨ ਸੁਹੋਈ ॥ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭ
 ਜੂ ਕੇਤੀ ਰਸੁ ਨਈ ॥ ਐਸੇ ਭਾਂਤ ਲੈ ਅਰਜ ਕਰਾਈ ॥ ੧੧੧ ॥ ਵੱਖਣ
 ਕਾਸਹ ਬਕੋਕਾਜਾ ॥ ਬਰਨ ਤਜਾਨੁ ਗੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਆਸਣੁ ਦਿਤੁ
 ਜੰਗਲ ਮਹਿ ਕੀਜੈ ॥ ਵਖਣੁ ਭਾਂਠ ਨ ਮੁਨਹੀ ਲੀਜੈ ॥ ੧੧੨ ॥ ਇਹਿ
 ਤੋਭਲੀ ਬਾਤ ਨਹੀ ਢੰਗਾ ॥ ਅਗੈ ਨਿਰਖੇ ਸਾਹੁੰਗਾ ॥ ਜਿਨ ਯਾਬਿ
 ਧਿਤੁ ਮਸੋਛ ਲਕੀਨਾ ॥ ਕੁਚ ਕਰਾਇ ਸੈਨ ਪਠਦੀਨਾ ॥ ੧੧੩ ॥ ਬੀਰ
 ਅਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਸਧਾਰੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜਾਦੇ ਬਰ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਜਿਹਿ

੪੨੫

ਪਾਪੀਛਲਕਰਿਏਘਾਏ॥ ਤੁਮਤਾਕੇਸਨਮੁਖਉਠਧਾਏ॥ ੧੧੪॥ ਬਾਪ
 ਬੰਧਅਪਨੇਜਿਨਿਮਾਗੇ॥ ਅਵਰਮੀਤਕੋਤਾਹਿਅਗਾਗੇ॥ ਤਾਕੇਸਨਮੁ
 ਖਜਾਨੁਸੁਜੋਈ॥ ਅਛੀਬਤਨਤੁਮਕੋਹੋਈ॥ ੧੧੫॥ ਦੇਵੀਦੇਵਦੇਹੁ
 ਰਾਬਾਨ॥ ਤੁਟਤੀਰਥਲੈਦੰਡਕਰਾਨ॥ ਤਾਕੇਸਨਮੁਖਚਲਾਹਿਮੁਕੰਦਾ॥
 ਉਚਨੀਚਕਰਿਹੈਨਗਨਿਦਾ॥ ੧੧੬॥ ਦੇਹਗਾ॥ ॥ ਬਸਨਮਾਲੁਧਨ
 ਲੱਛਮੀਤੁਪਕਤੇਗਧਨਬਾਨ॥ ਸਰਬਚਲਜੋਇਤਾਮਾਵਈਭੂਖਨ
 ਨਾਗਕਿਕਾਨ॥ ੧੧੭॥ ਕਾਤੁਮਰੋਅਟਕਜੋਪਕਜੋਤਹਾਗਇਬਿਨਦਿ
 ਯਾਲਾ॥ ਅਦਭੁਤਦੇਸਬਿਰਾਜਈਭਾਵਭਗਤਿਕੀਚਾਲਾ॥ ੧੧੮॥
 ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਧਨੀਛੀਗਮਾਲਾ॥ ਕ੍ਰਮੀਕੌਨਕਾਲਾ॥ ਸੁਜਾ
 ਤੇਉਦਾਸਾ॥ ਕਰੋਸੋਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੧੧੯॥ ਕਹੀਭੁੱਲਮਾਈ॥ ਪ੍ਰਭੂਕੋਸੁਨ
 ਈ॥ ਇਹੈਦੇਸੁਤੇਗਾ॥ ਕਰੋਜੁਬਸੇਗਾ॥ ੧੨੦॥ ਸਭੈਰਾਵਰਾਨੇ॥ ਤੁਝੈਦਾਸ

ਜਾਨੇ॥ ਇਤੈ ਹੀ ਬਿਰਾਜੇ॥ ਤੁਹ ਕੋ ਨ ਕਾਜੇ॥ ੧੨੧॥ ਅਪਨੀ ਬਾਰ ਲਈ॥
 ਤੁਲੇ ਜੁ ਸੁਨਾਈ॥ ਕਹਾ ਜੇ ਰੁਮੇਗਾ॥ ਫਿਰੋ ਬਾਕਤੇਗਾ॥ ੧੨੨॥ ਅਗੈ ਹੈ ਉ
 ਰੀਗਾ॥ ਚਲੇ ਕੋ ਨ ਢੰਗਾ॥ ਦਗਾ ਜਾ ਸਪਾਈ॥ ਇਤੀ ਯੋ ਕਰਾਈ॥ ੧੨
 ੩॥ ਪੁਰੈ ਗੀਖ ਜਾਨੇ॥ ਭੁਟੀ ਪੀਰ ਗਾਨੇ॥ ਅਨੇ ਯੋ ਸਮਾਜਾ॥ ਕਰਮੇ ਮੇ
 ਸਕਾ ਜਾ॥ ੧੨੪॥ ਛਿਰੈ ਬੋਰ ਬਾਲੇ॥ ਦਿਖੈ ਕੀਨ ਕਾਲੇ॥ ਲਰੈ ਜੋ ਨ ਮ
 ਈ॥ ਮਰੈ ਹੈ ਭੁਲਾਈ॥ ੧੨੫॥ ਅਜੀਬਾਲ ਨਗੀ॥ ਹਨੇ ਕਾ ਭੁਲਾਗੀ॥ ਸੁ
 ਪਾਪੀ ਮਲੇ ਛਾ॥ ਕਰਮੇ ਨੀਚ ਪੇਛਾ॥ ੧੨੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਅੰਧ ਅ
 ਜਾਦਿ ਸੁਬਨ ਕਾ ਸਿਸੁ ਰੇ ਗੀ॥ ਪਿੰਗਾ ਸੁਜੇਇ॥ ਇਨ ਕੇ ਬਧੁ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮ
 ਹਾਂ ਪਤ ਕੀ ਹੋਇ॥ ੧੨੭॥ ਭੁਜੰਗਾ॥ ॥ ਜਿਨੈ ਤਾਤ ਭਾਤ ਸਗੇ ਲੈ ਸੀ
 ਪਾਠੇ॥ ਕਹਾ ਮੋਹ ਮੀਤੀ ਤਿਨੁ ਕੋ ਬਿਚਾਰੇ॥ ਅਹੈ ਸੋ ਮਲੇ ਛੰ ਪ੍ਰਭੂ ਸੋ ਉ
 ਰੀਗਾ॥ ਚਲੇ ਪਾਸ ਤਾ ਕੇ ਕਹੈ ਕਾਇ ਢੰਗਾ॥ ੧੨੮॥ ਇਸੀ ਭਾਤ ਜਾਨੇ

ਭਲੇ ਮੋਦਿ ਵਾਨਾ ॥ ਭਲੇ ਬੈਨ ਕੀ ਨੇਕਿ ਤੀਯੋ ਬਿਧਾਨਾ ॥ ਪੁਨੰਦੀ ਨਬੰ
 ਧੀ ਸਭੈ ਕੁਸੁ ਨਾਈ ॥ ਘਨ ਕੈ ਸੁਰੰਜੋ ਕਹਾਤੋ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਧੀ ਤੁਮ
 ਕਾ ਚਬਾਤੰ ਭੁਮੋ ਕਾਇ ਭਾਈ ॥ ਹਮੁ ਖਾਲ ਸੇਜੂ ਬਨਿ ਤੈ ਸੁਆਈ ॥ ਸਹੀ
 ਸੰਤ ਜਾਨੇ ਤਹੀ ਮੋਹ ਪਾਨਾ ॥ ਗਏ ਬਾਝੁ ਤੀਹਾਂ ਨਹੀ ਜੋਟਿ ਕਾਂਨਾ ॥ ੧੩ ॥
 ॥ ਕਹਾ ਸੋ ਮਲੇ ਛਕਰੈ ਗਾਲ ਰਾਈ ॥ ਅਸੀ ਕੇਤ ਜੂ ਕੀ ਕਹੀ ਸੋ ਭਲਾਈ
 ॥ ਅਬੈ ਨਾ ਸਤਾ ਕੋ ਕਰੈ ਗਾਬਨਾਈ ॥ ਪਿਤਾ ਦਾ ਦਬੰ ਸੀ ਕਹਾਤੋ ਨਹਾਈ ॥
 ੧੩੧ ॥ ਕਹਾਂ ਮੰਤਮੰਦਿ ਕਰੈ ਗੇਲੁ ਗਾਈ ॥ ਹਮੁ ਸੰਤ ਜਾਨਾਇ ਸੀ ਮੈ ਭਲ
 ਈ ॥ ਸਭੈ ਦੇਸ ਦੇਸੀ ਕਰੈ ਗੇਦਿ ਦਾਗਾ ॥ ਦਿਸੈ ਦੰਛ ਨੇ ਸੀ ਸਭੈ ਜਾ ਸੁਪ
 ਗਾ ॥ ੧੩੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਦਖਦ ਕੋ ਪ੍ਰਭੂ ਜੁ ਚਲੈ ਸਕਲ ਰਹੀ ਕਰ
 ਜੋਗਾ ॥ ਉਚ ਨੀਚ ਸਭੁ ਹੁੰ ਸੁਨੈ ਨਹੀ ਰਹਤਾ ਬਿਧਿ ਕੋਗਾ ॥ ੧੩੩ ॥ ਦੋ:
 ਯੋ ਸੁਨ ਕੈ ਬਤੀਯਾਤ ਬੈਭਰਮੀ ਖਲ ਕਮ ਪਾਗਾ ॥ ਉਚ ਨੀਚ ਸਭੁ ਨਾਰ

ਨਗਨਤੀਕਰਤਹਜਾਗ॥੧੩੪॥ਕਿਤਕਬੀਰਬੈਰਾੜਤਬਲੈਸੋਢੀ ੪੨੭
 ਸੁਤਖਾਟਾ॥ਭਾਜਗਏਨਿਸਮਧਮੇਕੀਨੋਕਾਰਜਘਾਟਾ॥੧੩੫॥ਦ
 ਰਬਾਹੀਘਰਬਾਰਿਜੁਤਿਚਾਕਰਬੀਰਹਜਾਗ॥ਗਏਭਾਜਸੋਭੀਸਭੈ
 ਕੀਨੋਸਦਨਉਜਾਗ॥੧੩੬॥ਤੋਟਕਛੰਦਾ॥॥ਦਿਨਏਕਪ੍ਰਭੂਇਹ
 ਭਾਂਤਕਯੋ॥ਨਿਜਗਾਇਭਲਾਸੁਬੁਲਾਇਲਯੋ॥ਇਹਭਾਂਤਕਹਾਬ
 ਚਨਤਬਹੀ॥ਸੁਨਬੀਰਮਬੈਬਤਿਯਾਸਭਹੀ॥੧੩੭॥ਚਲਦਛ
 ਨਕੋਹਮਸਾਥਮਬੀ॥ਨਹਿਚਿੰਤਕਰੋਮਨਮੇਸੁਕਬੀ॥ਨਿਜਦਛ
 ਨਰਾਜੁਰਿਧੀਸਿਧਜੁ॥ਤੁਮਕੋਦਿਹਗੇਬਹੁਤੇਬਿਧਜੁ॥੧੩੮॥ਮਨ
 ਮੰਧਿਕਛੂਜਿਨਲਮਾਵਹਿਗਾ॥ਨਿਰਸੰਸਜਹੀਸਤਿਪਾਵਹਗਾ॥ਘ
 ਹਬਾਬਰਨੰਤਸੁਮਾਰਿਅਬੈ॥ਨਿਜਦੇਵਹਿਗੇਤੁਹਰਾਜਸਬੈ॥੧੩੯
 ॥ਤਿਨਕੀਨਿਜਐਧਸੁਮਾਨਪੁਜੀ॥ਤੁਮਸੰਤਜਨੋਕਛੂਨਹਿਗੁਣੀ

॥ ਇਨ ਪਾਪ ਨਘੋਰ ਜੁ ਪਾਪ ਕਰੇ ॥ ਦਿਨ ਰੈ ਨ ਲਖੋ ਇਨ ਸੀਸ ਖਰੇ
 ॥ ੧੪੦ ॥ ਇਹ ਭਾਂਤ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਸਤਾਰ ਘਨੀ ॥ ਤਿਹ ਸਾਥ ਨਿਪੇਸ ਜੁ ਬ
 ਤੁਰੀ ॥ ਨਹਿ ਚਿੰਤਾ ਬਿਖੈ ਤਿਨ ਏਕ ਪਰੀ ॥ ਇਮ ਬੋਲ ਉਠੈ ਤਵ
 ਨੈਸੁ ਪਰੀ ॥ ੧੪੧ ॥ ਜਬ ਜਾਂ ਉਰਿ ਪਾਨਿ ਪਸਾਥ ਅਬੈ ॥ ਯਹ ਦੇਸ
 ਉਜਾਹ ਸੁਹੇ ਹਿਸਬੈ ॥ ਬਿਨ ਮੋਹ ਨਹੀ ਇਹ ਦੇਸ ਬਸੈ ॥ ਮਮ ਜਾਂ ਉਰਿ
 ਪਾਨਿ ਪਸਾਥ ਕਸੈ ॥ ੧੪੨ ॥ ਇਹ ਦੇਸ ਵਿਯਾਲ ਕੇ ਜਨ ਸਹੀ ॥ ਨਿ
 ਜ ਭੁਤ ਭਵਿਖ ਬਸੀਤ ਅਹੀ ॥ ਪੁਨ ਜੀਤ ਜੁਹੇ ਇਮ ਸੀਸ ਕਹੈ ॥ ਨਹਿ ਮੋ
 ਹਿ ਬਿਨ ਇਹ ਦੇਸ ਰਹੈ ॥ ੧੪੩ ॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦਾ ॥ ਅਮੀ ਜੋ ਬੈ
 ਨ ਗੋਹਿਗਾ ॥ ਨਹੀ ਇਤੈ ਸੁਹੇ ਹਿਗਾ ॥ ਇਹੈ ਜੁ ਦੇਸ ਨ ਥਕੇ ॥ ਬਸੀਤ ਅ
 ਤਮਾ ਦਿਕੇ ॥ ੧੪੪ ॥ ਤੁਰੀ ਮੁਰੰ ਉਚਾਰਿ ਕੈ ॥ ਗਏ ਕਿਤੇ ਸਿਧਾਰਿ ਕੈ ॥ ਨ
 ਮਾਦਿ ਅੰਤੁ ਮਾਵਈ ॥ ਗਿਰੀਥ ਪੋਥਿ ਗਾਵਈ ॥ ੧੪੫ ॥ ਰਸਾਵਲ

ਛੰਦਾ) ॥ ਸੁਨੇਤੁ ਲਭਾਈ ॥ ਚਲੇ ਸਾਥ ਪਾਈ ॥ ਦਿਲੀ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥
 ਦਿਵੇ ਤੇ ਹਿਸਾਜਾ ॥ ੧੪੬ ॥ ਛਤ ਲੈ ਪ੍ਰਿਥੀ ਸੀ ॥ ਪਰੇ ਤੇ ਰਸੀ ਸੀ ॥ ਇ
 ਤੀ ਨਾਥ ਗਾਈ ॥ ਨਹੀ ਤਾ ਸਭਾਈ ॥ ੧੪੭ ॥ ਮਨ ਜੇ ਨਾ ਹਿ ਬੈਨਾ ॥ ਮ
 ਹਾਂ ਮੁਕ ਮੇਨਾ ॥ ਨਹੀ ਨਾ ਹਿ ਲਗੀ ॥ ਸੁਜੀ ਤੇ ਮਭਾਗੀ ॥ ੧੪੮ ॥ ਦੋਹਰ
 ॥ ਸਰਬ ਖਲ ਕਭਰ ਮੀਤ ਬੈਰ ਹੋ ਖਲ ਸਾਥਾ ॥ ਦੰਛ ਨਾ
 ਥਪ ਯਾਨ ਕੀ ਸੁਨ ਗੁਪਿ ਯਾ ਕੋ ਗਾਥਾ ॥ ੧੪੯ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਮ
 ਸਤਾ ਚਲ ਦਿਨ ਮਟਿ ਜੁਗਯੋ ॥ ਅੰ ਪਗੁ ਬਾਰਧ ਗਨਿ ਮਹਿ ਭਯੋ ॥
 ਕੁਮਰੀ ਦੀ ਪਉਡ ਗਾ ਬਿਗਸਾਨੇ ॥ ਨਿਜ ਨਾਯਕ ਕੀ ਨੀਤ ਪਛਾਨੇ
 ॥ ੧੫੦ ॥ ਕੁਲਟਾ ਤ ਸਕਰ ਮਟਰ ਉਲੂਕਾ ॥ ਜਹਾਂ ਤਹਾਂ ਬੈਲ ਤਲ
 ਖਕੂਕਾ ॥ ਮਾਦਿ ਚਕੋਰ ਸਕਲ ਨਿਸਚਾਗੀ ॥ ਬਿਗਸਾਨੇ ਸਭ ਸ
 ਨ ਪਰਵਾਗੀ ॥ ੧੫੧ ॥ ਸਕਲ ਨਿਸਾਬੀਤੀ ਸੁਖ ਸਾਥਾ ॥ ਨਿਜ ਗਿ

੪੨੮

ਹਸੇਏਤਿਯਪਤਿਨਾਥਾ॥ ਨਿਰਖਨਿਜਾਪਤਿਹਤਪ੍ਰਭਤਾਈ॥ ਸਕਲਅੰ
 ਖਦੀਅਸੁਦਿਰੁਆਈ॥ ੧੫੨॥ ਵੇਹਗਾ॥ ॥ ਸਕਲਰੈਨਬੀਤਤਭ
 ਈਅਨਦਸੇਤਿਹਤੋਗਾ॥ ਖਲਦਲਸਕਲਸੰਘਾਰਿਕੈਚਦੁਜੇਇਤੈਨਿ
 ਪਅੰਗ॥ ੧੫੩॥ ਕਬਿੰਤੁ॥ ॥ ਪੂਰਬਪੀਯਗਨੇਅੰਧਕਾਰਲੈਸਿ
 ਧਨੇਚੇਰਕੁਲਟਾਲਜਨੇਲਖਅੰਭਾਦਿਨਨਾਥਕੀ॥ ਤਾਰਕਾਲਜਾ
 ਨੀਦੀਪਕਮਦੀਮੁਰਝਾਨੀਉਤਚਕਈਸਰਸਾਨੀਦੇਖਕੰਤਬਾਤਸਾ
 ਥਕੀ॥ ਜਲਜਖਿਹਨੇਛੂਟੇਤੋਰਕੰਜਮਿਯਨੇਸੰਖਦੰਦਭਿਪੁਰਨੇਸੰ
 ਤਨਨਦਾਨਗਾਥਕੀ॥ ਪਾਵਨਭਯੋਜਹਾਨਚਦੁਜੇਉਤੈਨਭਭਾਨਲਈ
 ਲੀਨਠਕੁਰਾਈਸਸਿਜੁਕੇਮਾਥਕੀ॥ ੧੫੪॥ ਸੈਯਾ॥ ॥ ਭੋਗਨਿਹਾਰ
 ਸਭੈਨਹਨਾਰਿਲਗੇਨਿਜਕਾਹਸੁਅਨਦਪਾਈ॥ ਧਾਮਤੇਬਾਹਰਆਇ
 ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਸੀਮੁਖਅੰਬੁਜਯੈਫੁਰਮਾਈ॥ ਬਾਹਮੰਗਾਇਸੁਕੈਮੁਖਮੰ

ਜਨ ਕੀ ਨਜਨਾਨ ਤਬੈ ਸੁਨ ਭਾਈ॥ ਤੋਰ ਜੀ ਪਸਮੀ ਪਟ ਸੁੰਦਰ ਆ ੪੨੯
 ਨਦਏ ਸੁਹ ਜੂਰ ਬਨਾਈ॥ ੧੫੫॥ ਓਢੁ ਸਭੈ ਨਿਜ ਅੰਗ ਸੁਸਾਹਿ ਬ
 ਯਾ ਬਿਧ ਸੋ ਬਤਿਯਾ ਮੁਖ ਸਾਗੀ॥ ਬਾਜ ਸੁਹਾਜਨ ਪੈ ਸਭੁ ਗੀ ਨਿਜ ਭਾਰ
 ਹੁ ਜੀ ਨਹ ਮੇਲ ਸੁਧਾਗੀ॥ ਅੰਯੋ ਸਭਿ ਚਾਰ ਕੰਧਾਸ ਜਸਾਰ ਸੁਲੈ ਦਸਤਾ
 ਰਜੁ ਕੇਸ ਸਵਾਗੀ॥ ਭੁਖਨ ਅੰਗ ਸਭੈ ਕਲਿ ਗੀ ਜਿਗਯੋ ਬਰਨੀ ਸੁਅਭੁ
 ਤ ਅਪਾਗੀ॥ ੧੫੬॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੀਸ ਈਸ ਕੇ ਜਿਗ
 ਕਲੰਗਯੋ ਸਜੈ॥ ਕਰੀ ਸੁਮਾਰ ਤੰਡ ਕੀ ਕਿਜੇਤ ਚੰਦ ਕੀ ਲਸੈ॥ ਦਿਪੰਤ ਮੋ
 ਤਿਹੀ ਰਕੇ ਮਨ ਅਨੁਪ ਰਾਜਈ॥ ਦੁਹੀ ਕਨਕ ਕੰਦਨ ਅਸੀ ਅਭਾ ਬਿਰਾ
 ਜਈ॥ ੧੫੭॥ ॥ ਪੰਟੀ ਚਿਲੀਤ ਖੰਜਰ ਅਸੰਤੁ ਨਿਰਧਾਰ ਕੈ॥ ਸਨੰਧ ਬੰਧ
 ਆਵਧੀ ਹੁਯੀ ਕਹੈ ਓਚਾਰ ਕੈ॥ ਕਰੀ ਸੁਏ ਕਚਾ ਪਹੈ ਦੁਤੈ ਸੁਬਨ ਸੋਹਿਯੈ
 ॥ ਕਹੀ ਦੁਹੀ ਰਤੋ ਗਯੈ ਕਰੋ ਸੁਤੇ ਰਲੋਹਿਯੈ॥ ੧੫੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਧਰ

ਮਾਸਿ ਪ੍ਰਜੁ ਕੋ ਕਹਾ ਕਿ ਪਾ ਕੇਤਾ ਇਹ ਭਾਇ। ਚਲ ਰੇਗਾ ਮਾਗੈ ਕੋਰੇਗਾ ਮਹੂ
 ਆਵਤ ਧਾਇ॥੧੫੯॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਮਾਰਵਾਰ ਕੇਗਾ ਹਿਸੁ ਜਾਨਾ। ਦਿ
 ਨ ਬੀਧ ਨਿਜ ਕਰੋ ਪਯਾਨਾ। ਅਰਬਦਾਰ ਭਾਖੋ ਇਮਾ ਆਈ॥ ਅੰਸੁ
 ਤਿਮਾਰ ਭਯੋ ਪ੍ਰਭਗਈ॥੧੬੦॥ ਸੁਨਤ ਬੈਨ ਪਾਇ ਕਰੇ ਦਿਯਾ ਲਾਗ। ਭ
 ਏਠਾ ਢਤਤ ਛਿਨ ਦਰਹਾਲਾ। ਚਰਨ ਰੋਤੇ ਪਲਦੈ ਸੁਰਕਾਬਾ। ਭਏ ਸੁਅ
 ਰਹ ਜੁਗ ਸਿਤਾਬਾ॥੧੬੧॥ ਅਠੈ ਦਿਸਾ ਸੁਆਰ ਬਿਚਾਰਾ। ਮੰਧਿ ਬਿਰ
 ਜਤ ਦੀਨ ਦਿਆਗ। ਮੇਸੇ ਦਰਸ ਦਿਪਤਿ ਹਸਮੇ। ਕੋਨ ਸੁਜਾਨ ਕਹੈ
 ਕਰਿਗਮੇ॥੧੬੨॥ ਝੂਲਣਾ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਸੀਸ ਪੈਤਾ ਜਲੈ ਸੋਨ ਕਲੇ
 ਗੀਧਰੀ ਲਾਲ ਹੀਰੇ ਜਗੀ ਜਗਮਗਾਵੈ॥ ਸਬ ਜਪੰਨਾ ਖਚੇ ਗੁਲ ਕਸੇ
 ਭਤ ਸਚੇ ਝਲਕ ਮਾਨੰਦ ਕੀਯੋ ਸੁਹਾਵੈ॥ ਓਪ ਆਪਾਰ ਕਰਤਾਰ ਮੇਸੀ
 ਧਰੀ ਨਿਰਖ ਦੀਦਾਰ ਹੀ ਬਰਨ ਆਵੈ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪ੍ਰਚੰਡ ਤਈ ਲੋਕ ਸੇਭਾ

ਕਰੈ ਪੋਖਿ ਤਿਹ ਸੀਤ ਸੁਖ ਸਰਬ ਪਾਵੈ ॥ ੧੬੩ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ੪੩੦
 ਜੀ ਕੀ ਫਤੈ ਸਭ ਕੇ ਸੁਨ ਤਉ ਚਾਗ ॥ ਦੰਛਨ ਕੋ ਦੰਛਨ ਪ੍ਰਭੁ ਚ ਢੇਰ ਰਨ
 ਜੁਗ ਪਾਗ ॥ ੧੬੪ ॥ ॥ ਨੈਪਲ ਮੂਰਤ ਚ ਸੇਵਿ ਨੈ ਗੀ ਮਾ ਜਨਿ ਹਾਗ ॥ ੦
 ਮਦਮਦ ਮੇ ਮੰਧਿ ਮੇ ਬਸੇ ਸੁਦੀ ਨ ਦਿਯਾਗ ॥ ੧੬੫ ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਧਿਮ ੦
 ਵਸੁ ਬਰਨ ਯੋਗੁ ਸੀਤ ਨ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਗੈ ਕਥਾ ਤੇਈ ਸਦੀ ਬਰਨੇ ਅੰ
 ਤੁਰੁ ਆਦਿ ॥ ੧੬੬ ॥ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਦਮਦਮੇ ਮਾਨ
 ਕਮਰ ਖੋਲ ਦੰਛਨ ਕੋ ਪਯਾਨ ਕਰ ਬਰਨ ਨੈ ਨਾਮ ਬਾਈ ਸਮੇ ਪਯਾਇਸ
 ਮਾਪਤ ਮਾਸੁ ਸੁਭ ਮਾਸਤੁ ॥ ੧੬੭ ॥ ॥ ਅਫਜੂ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਜਿਹ ਜਿਹ ਦਿਸ ਪ੍ਰਭੁ ਜੁਗ ਯੋ ਸੁਖ ਸੋ ਕਰਤ ਪਯਾਨ ॥ ਵਹੈ ਕਥਾ ਬਰਨ
 ਨ ਕਹੈ ਸਭੁ ਹੀ ਸੁਨ ਹੁ ਸੁਜਾਨ ॥ ੧ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਦਛਨ ਪਯਾਨ ਪ੍ਰ
 ਭੁ ਕੋ ਜਾਨ ॥ ਖਰਬਰ ਪਈ ਸਰਬ ਹੀ ਥਾਨ ॥ ਲੋਕ ਲੋਕ ਪੁਰਨ ਗਗਮ

ਝਾਗ ॥ ਚਿਤਾਤੁ ਹਨਿ ਰਖੇ ਸੀਸਾਗ ॥ ੨ ॥ ਸੈਏਯਾ ॥ ॥ ਭੀਲ ਬਲੀਸੁ
 ਵਿਲੀਨ ਗਕਾ ਬਲਾ ਮਾਗਰ ਮੋਰੁ ਅੰਬੇਰ ਰਿਵਾਗੀ ॥ ਜੋਧ ਪਿਸੈ ਰਲ
 ਹੋਰ ਕੁਸੁ ਪੁਰ ਠੰਟ ਕਿਧੈ ਸੁਬ ਘੋਰ ਮੰਝਰੀ ॥ ਸੂਰਤ ਮੋਮ ਛਗੀ ਪੁਨ ਬੰ
 ਦਰ ਗੋਲ ਕੁਤੇ ਮੁਲਤਾਨ ਨਿਹਾਗੀ ॥ ਹੋਤੁ ਭਯੋ ਬਰ ਬੰਦ ਜਹੀ ਤਹ ਕੀਨ
 ਪ੍ਰਭੂ ਜਬ ਬਾਜ ਸਵਾਗੀ ॥ ੩ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਬਰਨ ਬਿਰਚ ਜਟੀ ਸਸੁ
 ਰਮਾਤੁ ਲੇਸ ਧਨ ਗਾਇ ॥ ਕੋਪ ਚੰਛ ਲਖ ਨਾਥ ਕੀਯੋ ਬਰਨੈ ਚਿਤ ਲ
 ਇ ॥ ੪ ॥ ਭੁਜੀ ਗਪੁ ਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਕਿਸੁ ਮੋਰ ਹੂਪੈ ਨਹੀ ਕੋਪੁ ਕੀਜੈ
 ॥ ਸਫਾਏ ਮਲੇ ਛੀ ਅਬੈ ਠਾਇ ਦੀਜੈ ॥ ਗਉ ਬਿੰਪ ਸਾਧੁ ਸਤੈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ
 ॥ ਸਦਾ ਸੀਖ ਬੇਦੰਧੁ ਨ ਨਦਗਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ਬਿਨਾ ਆਪ ਨਾਥੀ ਅਸੀ ਕੋਇ
 ਨਾਹੀ ॥ ਨਿਜੀ ਸੀਸ ਦੇ ਕੈ ਕਰੈ ਦੂਰਤਾਹੀ ॥ ਜਿਨੈ ਦੇਵ ਦ੍ਰਾ ਲਿਸ ਭੈ ਤੀਰ
 ਥਾਹੀ ॥ ਕਰੇ ਦੰਡ ਸਾਰੇ ਗਨੈ ਕੋ ਨ ਆਹੀ ॥ ੬ ॥ ਤੁਮ੍ਹ ਆਪਿ ਪੀਨੀ ਇਨੈ

ਬਾਦਿਸਾਈ॥ ੫੫॥ ਨੇਸੀਸਦੈ ਕੈਲਈ ਫੇਰਹਾਈ॥ ਬਡੇ ਪਾਪ ਕੀਨੇ ਇਨ੍ਹ
 ਨੀਚ ਪਾਪੀ॥ ਅਬੈ ਨਾਸਤਾ ਕੋ ਭਯੋ ਆਪਧਾਪੀ॥ ੫੬॥ ਅਸੀ ਬੈਨਗੈ ਕੈ
 ਸੁਗੀਸੀ ਸਿਧਾਏ॥ ਸੁਧਾ ਮਚਿ ਗੰਭੀਰੁ ਨੀਸੀ ਪਠਾਏ॥ ਤਹੁ ਨਰਦੀ ਸਿਉ ਤੈ
 ਯੋਪਠਾਯੋ॥ ਬਡੇ ਦੰਦ ਜਾ ਕੈ ਮਰਧਾ ਮਪਾਯੋ॥ ੫੭॥ ਮਕੋ ਮਾਦਿ ਮਾ
 ਪੰਮਹਾਂ ਦੁਖ ਪਾਈ॥ ਪੁਨਿ ਪੁਤਤਾ ਕੇਲਗੇ ਆਪਧਾਈ॥ ਇਹੈ ਜਾਨੁ ਗਾਥ
 ਅਗੈ ਜੁਕਹੈ ਹੋ॥ ਅਬੈ ਦੀਨ ਬੀਧਿ ਪਾਨਿ ਸੁਨੈ ਹੋ॥ ੫੮॥ ਜਬੈ ਆਪਨ
 ਥਕ ਕੋ ਕੂਚ ਭਾਈ॥ ਸਭੈ ਲੈ ਬਿਗੜੇ ਹੋ ਤੈਨ ਜਾਈ॥ ਕਿਤੈ ਕੋ ਪਰੇ ਮ
 ਚਲੈ ਸੰਗ ਆਯੋ॥ ਨਹੀ ਮੋਹੁ ਸਾਰੈ ਇਤੈ ਹੁ ਸਿਧਾਯੋ॥ ੫੯॥ ਸੁਗਮਾ
 ਤਿਲੋ ਕਾਇਹੈ ਦੇਇ ਭਾਈ॥ ਗਏ ਮਾਨ ਆਗਮਾ ਪੁਕੀ ਬਡਾਈ॥ ਪੁ
 ਨਿ ਮੋਹੁ ਜੇਤੇ ਗਏ ਚੋਰਗਤੀ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਜੁਕੀ ਨ ਬਾਤਿ ਪਛਾਤੀ॥ ੬੦॥
 ॥ ਉਚੈ ਏਕੁ ਟੀਬਾ ਖਰੇ ਆਪ ਆਈ॥ ਕਿਨੈ ਲੈਹੁ ਜੁਰੀ ਸਿਖੈ ਲੈ ਸੁਨਾਈ

॥ ਨਹੀ ਸਾਬਤੁ ਲਾਇ ਤੈ ਆਪ ਮਾਯੋ ॥ ਤਬੈ ਰੀਨ ਬੰਧੀ ਅਸੀ ਲੈ ਸੁ
 ਗਾਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਨਤੁ ਲਾਨ ਮੰਲਾ ਹਮੁ ਸਾਥ ਮੰਲਾ ॥ ਜਗਾਂ ਆਪ ਜਾਓ
 ਤਿਹੀ ਆਪ ਖੰਲਾ ॥ ਸਿਸੀ ਬਾਲ ਏਵੈ ਮੁਝੈ ਜਾਨ ਪਾਲੈ ॥ ਕਬੀ ਦੁਹੈ
 ਤਾਨ ਨਿਰਖੋ ਨਿਰਾਲੈ ॥ ੧੩ ॥ ਇਮੰਚੋ ਜਕੈ ਕੈ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਸਿਧਾਏ ॥ ਜ
 ਹਾਡੇਰਾ ਮਾਗੈ ਚਲੇ ਤਾਸਾ ਆਏ ॥ ਪੁਰੀ ਸੰਗਤਾ ਕਾਹੁ ਤੈ ਨਾਮ ਆਗਾ ॥ ਕਿ
 ਪਾ ਸਿੰਧ ਜੁ ਕਾਲ ਗਯੋ ਡੇਰਤਾਹਾ ॥ ੧੪ ॥ ਪੁਨਿ ਪ੍ਰਾਤ ਕਾਲਿ ਤਹਾ ਤੇ ਸਿਧਾਏ
 ॥ ਹੁਤੋ ਕੋਲ ਨਾਮੰ ਪੁਰੀ ਕੋ ਮਗਾਏ ॥ ਕਰੇ ਕੂਚ ਕੂਚੀ ਕਿਧੈ ਜੁ ਸਿਧਾਏ ॥
 ਚਲੇ ਆਗਾ ਸੁਸੇ ਮਨੇ ਆਪ ਆਏ ॥ ੧੫ ॥ ਦਿਖੈ ਦੇਸੁ ਮਾਰੂ ਜਗਾਂ ਨੀ
 ਰੁਨੀਚਾ ॥ ਜਲੀ ਪੇਮਤਾਰੈ ਕਰੈ ਊਚ ਮੂਚਾ ॥ ਚਢੇ ਜਾਨ ਤਾ ਤੇ ਥਲੀ ਦੇ
 ਸਾ ਆਏ ॥ ਜਗਾ ਮਾਕਨੀ ਮੰਥਲੀ ਰੇਤ ਛਾਏ ॥ ੧੬ ॥ ਤਹਾ ਏਕ ਗਾਵੈ
 ਥਲੀ ਮੰਧਿ ਮਾਯੋ ॥ ਤਹਾ ਦੂਰ ਦਾ ਦੂਰ ਮਛੈ ਸੋ ਬਨਾਯੋ ॥ ਉਤੈ ਆਪ ॥

ਨਿਲਗਯੋਡੇਰੁਮਾਈ॥ ਭੁਲੀਸੁੰਧਜਾਗਾਮਛੀਸੀਬਨਾਈ॥੧੧॥ਬ
 ਨੀਚਾਰੁਸਾਲਿਦਿਪੈਧਗਮਾਛੀ॥ ਮਨੋਬਿੰਸੁਕਗਮੇਕਰੀਆਪਕਾ
 ਛੀ॥ ਮਹਾਂਸੁੰਧਕੁਪੀਲਗੀਫੁਲਵਗੀ॥ ਚੰਬੇਲੀਗੁਲਾਬੀਬਿਧੁਪੁ
 ਅਪਾਗੀ॥੧੨॥ ਸੁਗੇਦਾਕਲੰਗਾਜੁਗੀਕੁਜਸੇਹੀ॥ ਲਖੇਜਾਨਹਾਰੀਕ
 ਧੋਚਿਤਮੋਹੀ॥ ਤਹਾਂਸਾਧਬਾਲਿਤਿਨ੍ਹਕੇਰਪਦੈ॥ ਗਿਰਾਗੁੜਸੁੰਧੀਤ
 ਲੀਤਾਂਤਰਦੈ॥੧੩॥ ਸਭੈਗੀਥਪੋਥੀਰਟੈਗੀਤਗਾਵੈ॥ ਲੰਗੈਭੁਖਾਪਿ
 ਆਸੀਨਚੀਤੰਡੁਲਾਵੈ॥ ਸਦਾਨਾਨਦਨੀਜਪੈਖੰਗਕੇਤਾ॥ ਬਿਨਾਨਾ
 ਬਨਾਮੰਨਹੀਅੰਨਹੇਤਾ॥੧੪॥ ਅਸੀਸਾਧਦਾਦੁਪ੍ਰਭਕੀਸੁਗਾਥਾ॥
 ਸੁਨੀਆਇਅੰਤਿਸਭੈਪ੍ਰੇਮਸਾਥਾ॥ ਜਿਮੰਜੁੰਧਸਰੋਪੁਰੰਨੰਦਹੁਏ॥ ਕ
 ਈਲੰਛਸੈਨੀਮਲੇਛਨਮੁਏ॥੧੫॥ ਤੋਟਕਛੰਦਾ॥ ॥ਪੁੰਨਜੁੰਧ
 ਰਿਧੋਚਮਕੋਰਪਨੋ॥ ਦੁਲੰਛਮਲੇਛਨਸੈਨਗੋਨੋ॥ ਜਿਹਸਾਰਿ

ਬਜਾਵਸੁਚਾਲਗੇ॥ ਬਰਸਿਘਾਕਿਧੋਰਨਮੰਧਿਜਗੇ॥ ੨੨॥ ਇਹ
 ਸਾਗਬਿਤਾਂਤਜਿਤੋਸਤੁਹੀ॥ ਤਿਨਸਿੰਘਾਨਪਾਸਸੁਨਯੋਤਬਹੀ॥ ਪੁਨ
 ਕਾਜਹਜੂਗਦਿਦਾਰਗਯੋ॥ ਪ੍ਰਭੁਆਦਰਸਾਥਬਿਠਾਇਲਯੋ॥ ੨੩
 ॥ ਜਬਬੈਠਗਯੋਪਗਕੰਜਤਟਾ॥ ਤਿਨਯਾਬਿਧਸੈਂਮੁਖਬੈਨਰਟਾ॥
 ਵਹਭਾਖਤਹੋਸੁਨਲੇਹੁਅਬੀ॥ ਨਹਿਚਿਤਕਰੋਮਨਮੰਧਿਕਬੀ॥ ੨
 ੪॥ ਵੇਹਗਾ॥ ॥ ਦਾਦੂਦਾਦਾਦੂਰਕਰੁਨਿਰਦਾਵੈਦਿਨਕਟਾ॥ ਕੇਤੀ
 ਸੋਦਾਕਰਗਈਏਸੁਪਸਾਰੀਦੇਹਟਾ॥ ੨੫॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਯਾਬਿ
 ਧਸੋਦੋਹਾਤਿਨਕਹਾ॥ ਦਾਦੂਦਾਸਸਾਧਨਿਜਅਹਾ॥ ਜੈਦਾਦਾਤੁਮਨੈ
 ਅਸਕੀਤਾ॥ ਤਬਯਹਚਰਿਤੁਹੋਇਸਿਰਬੀਤਾ॥ ੨੬॥ ਪ੍ਰਭੁਦਾਰਾ॥
 ॥ ਵੇਹਗਾ॥ ॥ ਦਾਦੂਦਾਦਾਰਖਕੈਸਭਕੋਲਈਯੈਲੁਟਾ॥ ਇ
 ਕੋਹਹਿਸੀਖਾਲਸਾਹੋਰੁਭਾਮਹਸੀਹੁਟਾ॥ ੨੭॥ ਭੁਜੰਗਛੰਦਾ॥

ਜਬੈ ਦੀ ਨਬੀ ਤਿਸੈ ਯੋਸੁ ਨ ਯੋ ॥ ਤਬੈ ਸਾਧਤੈ ਨੈ ਦੇਹ ਮੋਰਗਾ ਯੋ ॥
 ਦੁਹੈ ਖੋਲ ਭੇਦੰ ਤੁਮੈ ਜੁਸੁ ਨ ਭੂ ॥ ਕਥਾ ਦੀ ਨਬੀ ਬਿਲੀਮ ਨ ਲਾਭੂ ॥
 ੨੮ ॥ ਦੇਹਗਾ ॥ ॥ ਦਾਦੁ ਸਮਾ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ ਕਲਿਕਾਲੀ ਜੈ ਭਾਇ ॥
 ਜੇਕੋ ਮਾਰੈ ਢੀਮਾਇ ਟਲੀ ਜੈ ਸੀਸ ਚਢਾਇ ॥ ੨੯ ॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰਦਾ ॥
 ਕਲੀਜੁ ਗੀਤ ਮੰਤਰੈ ॥ ਰਟੈ ਮਹੰਤ ਸੰਤਰੈ ॥ ਖਿਮਾ ਸੁਪੀਰ ਧਰੀ ॥ ਦੁਹੈ
 ਤਰੈ ਸੀਸ ਧਰੀ ॥ ੩੦ ॥ ਹਨੈ ਜੁਸੈ ਲਈ ਟਕਾ ॥ ਸੁਟਾ ਸੁਲਾਠਿ ਬੀ ਟਕਾ
 ਲਏ ਜਿਕੋ ਸੁਮਾਰਈ ॥ ਬਡੈ ਦੁਹੈ ਸਹਾਰਈ ॥ ੩੧ ॥ ਇਹੈ ਮਤੰਤੁ ਸੀ
 ਤਕਾ ॥ ਕਹਾਤੁ ਮੈ ਬਿਅੰਤ ਕਾ ॥ ਇਹੈ ਤਿਨੈ ਜੁਗਾਇਯੋ ॥ ਤਬੈ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਨ
 ਇਯੋ ॥ ੩੨ ॥ ਦੇਹਗਾ ॥ ॥ ਦਾਦੁ ਸਮਾ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ ਕਲਿਕਾਲੀ ਜੈ
 ਭਾਇ ॥ ਜੇਕੋ ਮਾਰੈ ਢੀਮਾਇ ਟਪ ਬਰੀਚ ਮਕਾਇ ॥ ੩੩ ॥ ਅਕਿੰਲ
 ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੋ ਜਬ ਉਤਰ ਪ੍ਰਭੂ ਜੁਗਾਇਯੋ ॥ ਬਿਗਸਤ ਭੀਸਤ

੪੩੩

ਸਤਾਸੁਮੇਰਬਢਾਇਯੋ॥ ਧੰਨਧੰਨਤਬਰਾਦੁਬਚਨਬਖਾਨਿਯੋ॥
 ਹੇਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਤਬਯਾਬਿਧਭੇਦਪ੍ਰਮਾਨਿਯੋ॥ ੩੪॥ ਕਲੀਕਾਲਜੁ
 ਗਘੋਰਬਡੋਅਬਆਇਆ॥ ਉਚਨੀਚਕੇਸੀਸਤੇਜੁਇਹਛਾਇ
 ਆ॥ ਈਟਉਠਾਵਤਅਗਜੇਪਾਹਨਚਾਈਯੋ॥ ਹਿਤਬਇਹਕਲ
 ਜੁੰਧਮੰਧਿਜੀਤਕਰਿਜਾਈਯੋ॥ ੩੫॥ ਭੁਜੰਗਛੰਦਾ॥ ॥ ਬਿਨਤੇ
 ਗਚਾਪੰਸਰੰਗਥਧਰੇ॥ ਨਹੀਸਾਧੁਮਾਨੈਸੁਕੋਊਬਿਚਾਰੇ॥ ਕਲੀ
 ਕਾਲਘੋਰੰਮਧੰਜੀਵਜੇਈ॥ ਮਹਾਂਸੁੰਧਬੁਧੀਕਿਤੈਏਕਕੋਈ॥ ੩
 ੬॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਜੁਨੈਇਹੈਯੋਬਿਚਾਰੀ॥ ਰਚਯੋਪੰਥੁਨੀਕਾਅਸੀਚ
 ਪਧਾਰੀ॥ ਸਦਾਰੰਨਦੋਸੰਜਪੇਗੋਅਕਾਲੀ॥ ਸਭੈਰਿੰਧਸਿੰਧੰਦ
 ਈਤਾਸਅਣੀ॥ ੩੭॥ ਜਿਤੇਬੈਰੰਮੋਸੀਇਨੈਜਾਨੁਕੀਨੇ॥ ਸਭੈਏਸੁਲੈ
 ਦੁਭਲੀਭੰਤਚੀਨੇ॥ ਸਫਾਲੈਮਲੇਛੀਕਰੋਗਾਸੁਦੁਗੀ॥ ਵਹੈਰੈਨਪੇ

ਹੈ॥ ਮਿਲੈ ਗਾਹ ਜੁਗੀ॥ ੩੮॥ ਚੈ ਪਈ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧਤਾ ਕੇ ਸਾਥ ਸੁ ੪੩੪
 ਧਾਰਾ॥ ਅਨ ਕਭਾਂਤ ਭੀ ਗਾਥ ਅਪਾਰਾ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਅਧਿਕ ਮੋਹੁ ਤਿ
 ਨ ਪਾਯੋ॥ ਧੀਨ ਧੀਨ ਕਹ ਬਚਨ ਅਲਾਯੋ॥ ੩੯॥ ਦੋਇਰਿ ਦਸਤੇ
 ਰਾਤਿ ਤਰਹਾ॥ ਬਹੁ ਰੋਕੁ ਚਸੀ ਮੁਖ ਕਹਾ॥ ਸੁਜਾਪਤਾ ਕਾਨ ਦਵਜ
 ਏ॥ ਪੁਨ ਕਰ ਪਾਨ ਤਹਾਂ ਤੇ ਪਾਏ॥ ੪੦॥ ਦੋਃ॥ ॥ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਅ
 ਏਤਹਾਂ ਰਜ ਪੂਤਨ ਕੇ ਦੇਸਾ॥ ਅਨ ਅਨ ਰਾਜਾ ਮਿਲੈ ਜੋ ਪਾਬ ਭੇਨ
 ਰੇਸਾ॥ ੪੧॥ ਚੈ ਪਈ॥ ॥ ਦੰਛਨ ਦੇ ਸੁ ਬਿਚੰਛਨ ਮਹਾਂ॥ ਬਾਪ
 ਕੂਪ ਸੋਰੇ ਦਰਜਹਾਂ॥ ਸੁੰਦਰ ਨਗਰ ਭੂਮ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਸੁਰਨਗਰਿ
 ਖਰਹੈ ਉਰਝਾਈ॥ ੪੨॥ ਸੈਯਾ॥ ॥ ਆਛੁ ਬਸੰਤ ਅਸੀਨ ਅ
 ਨੂਪ ਮਦੇ ਸੁਨ ਦੀਰਿ ਦਕੂਪ ਬਗੀਚੇ॥ ਬਾਜਗਾਇਨ ਰਿੰਦ ਪ੍ਰਿਥੀ
 ਪਤਿ ਸੋਭਤਹੈ ਅਪਨੇ ਸੁਖ ਬੀਚੇ॥ ਦੇਵ ਕਿਧੋ ਸਮਤੁੰ ਲਾਤਿ ਯਾਨ

ਗੁਪਤਪਦਾਰਥਸੰਤਨਸੀਚੇ॥ਯੋਊਪਮਾਵਹਦੇਸਬਿਗਜਤਤਾਸ
 ਨਹੀਜਿਹਬਾਣਸੁਮੀਚੇ॥੪੩॥ਕੁਚਕਰੰਤਦਯਾਨਿਧਆਵਤਯ
 ਬਿਪਸੋਵਹਪੇਡਮਣਾਗੀ॥ਰਾਜਕਿਧੋਰਜਪੁਤਪ੍ਰਿਥੀਪਤਿਬਾ
 ਤਸੁਨੈਸਭਹੀਨਿਰਧਾਗੀ॥ਆਨਹਜੁਗਮਿਲੈਪਦਪੰਕਜਭੇਟਲ
 ਏਕਗਮਧਿਸੁਕਾਗੀ॥ਹੋਤਖੁਸੀਤਿਨਪੇਕਰਨਨਿਧਦੇਵਤਹੈਬਰ
 ਇਛਤਭਾਗੀ॥੪੪॥ਸਾਖਿਸੁਨੀਤਿਤਮਾਰਗਭੀਤਰਏਕਤਹੀਨ
 ਗਰਬਰਮਾਯੋ॥ਭੇਰੁਲਗਯੋਪ੍ਰਭਕੋਜਬਹੀਤਿਤਮਾਨਕਿਸੈਸਿਖ
 ਮੇਸਸੁਨਯੋ॥ਮੇਮਨਸਾਅਬਪੁਰਭਈਨਿਜਕਾਜਇਹੀਗੁਰਦੇ
 ਵਸਿਧਯੋ॥ਮੇਸਉਚਾਰਹਜੁਗਤਿਨੈਤਟਛੋਰਪ੍ਰਸੰਗਕਿਧੋਸੁ
 ਮਲਾਯੋ॥੪੫॥ਮੋਰਸੁਮਾਲੈਦਿਯਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਏਕਸੁਤ
 ਸੁਸਪੁਰਸਭਾਗੀ॥ਮਾਪਕੀਮਾਹਿਸੁਮੀਗਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਅਇਸੁ

ਹੋਇਕੋਪੁਗਮਾਗੀ॥ ਸੰਤਤਾਅਦਿਨਹੋਤਜਨੀਗ੍ਰਿਹਤੋਨਸਮੇਪੁ
 ਭਸੇਲਿਵਲਗੀ॥ ਹੋਇਸੁਤਾਸੁਹਜੁਰਦਿਵੋਚਲਿਯਾਬਿਧਸੋਮ
 ਨਮੇਮੁਰਜਾਗੀ॥ ੪੬॥ ਰੈਨਦਿਨਾਸੁਬਿਚਾਰਤਾਮਾਹਤਕੋਨਸੰਜੋ
 ਗਕਰੇਤਿਤਜਾਊ॥ ਮਾਰਗਦੁਰਹਜੁਰਬਸੈਜਿਤਕੋਨਚਰਿਤੁਕਹੋ
 ਉਠਧਾਊ॥ ਯਾਗਨਤੀਮਾਧੋਰੋਲਤਥੇਬਪੁਕੇਤਕਸੋਜਲਏਸੁਪੁ
 ਜਾਊ॥ ਅਪਸੁਧੀਨਸੁਤਾਵਹਧੀਨਹਿਜਾਸੁਪੁਸਾਦਦਗੰਸੰਨਪਾ
 ਊ॥ ੪੭॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਇਹਪ੍ਰਭਜੁਕਰਨਾਅਬਕੀਜੈ॥ ਯਾਕੋ
 ਬਿਆਹਖੁਸੀਮੁਹਦੀਜੈ॥ ਤੁਮਪ੍ਰਭਜੁਹੋਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਸਭਤੇ
 ਭਿੰਨਸੁਮੰਧਿਤਮਾਮੀ॥ ੪੮॥ ਯੋਤਿਨਉਪਮਾਕਰੀਅਪਾਰੋ॥ ਜਾਕੋ
 ਆਵਤਵਾਰਨਪਾਰੋ॥ ਤਬਸਾਹਿਬਜੁਇਹਬਿਧਕਰਾ॥ ਬੋਲਖਾ
 ਲਸੇਜੁਯੋਰਗਾ॥ ੪੯॥ ਸਰਬਸਮਗੀਬੇਗਲਿਅਵਹਾਕਰਨ

ਕੂਚਗਹੁਨਹੀਲਾਵਹੁ। ਤਿਨਸਿੰਖਕੇਹਠਤੇਜਾਨਾ। ਇਹਕਾਰਜੁ
 ਕੀਨੋਭੁਗਵਾਨਾ॥੫੦॥ ਅੰਗੁਇੰਛਮਨਹੁਤੀਨਕਾਈ। ਕੇਵਲਤੋਨ
 ਦਾਸਹਿਤਭਾਈ। ਸਰਬਸਮਗਰੀਤਤਾਛਿਨਜੋਇ। ਲੈਆਇਮ
 ਖਾਲਸਜੁਸੋਇ॥੫੧॥ ਸਾਜਸਮਾਜਸਭੈਸੁਕਰਾਈ। ਆਨਕਦੰਦ
 ਭਿਤੁਰਬਜਾਈ। ਤਾਸਸਿੰਖਕੀਇੰਛਾਕਾਜਾ। ਕਾਰਜਕੀਨਗਰੀ
 ਬਨਿਵਾਜਾ॥੫੨॥ ਤੀਨਰਿਨਡੇਗਤਿਹਰਗਾ। ਬਹੁਰੋਕੂਚਸੀਮੁਖ
 ਕਹਾ। ਚਲਤੁਚਲਤੁਆਏਤਿਹਥਾਨਾ। ਅਦਭੁਤਦੇਸਮਹਾਸੁਖ
 ਦਾਨਾ॥੫੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਦਯਾਸਿੰਘਤਿਹਦੇਸਮੇਮਿਲਯੋਪ੍ਰਭੂ
 ਸੋਆਇ। ਗੁਰਜਦਾਹੁਦਿੰਲੀਗਯੋਵਹੁਇਹਗਾਹਨਜਾਇ॥੫੪॥
 ॥ ਸਰਬਭੇਦੁਬਦਸਾਹਕੋਦਯਾਪਰਜਚਰਗਾਇ। ਪਦਪੰਕਜਗੁ
 ਰਦੇਵਕੇਬਰਨਯੋਤੀਰਬਨਾਇ॥੫੫॥ ਨਿਰਾਜਛੰਦਾ॥ ॥ ਜਿਨੈਸੁ

ਗਾਵਧਾਇਕੈ॥ ਪਰਿਤਸਿੰਘਜਾਇਕੈ॥ ਸੁਲੂਟਕੂਟਲੇਤਹੈ॥ ਕ ੪੩੬
 ਛੁਨਕੂਨਦੇਤਹੈ॥ ੫੬॥ ਮਿਲੈਜੁਲੋਗਆਇਕੈ॥ ਬਸੈਪ੍ਰਮੇਦਧਾ
 ਇਕੈ॥ ਅਜਾਪਸੁਨਛੀਨਲੈ॥ ਅਨਾਜੁਮੇਦਆਨਦੈ॥ ੫੭॥ ਤਿ
 ਸੈਨਕੋਇਮਾਰਹੀ॥ ਬਸੈਜਹਾਨੁਸਾਰਹੀ॥ ਜਹਾਨਭੇਟਪਾਈਸੈ॥
 ਨਿਸੀਗਲੂਟਲਾਈਯੈ॥ ੫੮॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਛੀਗਅਜਾਸੁ
 ਅਰਸਤੁਜੋਲਿਆਵੈ॥ ਆਨਹਜੁਰਦੇਗਮਹਿਪਾਵੈ॥ ਤਾਪਰਚ
 ਕ੍ਰਿਕਰਿਕੋਊਨਜਾਈ॥ ਸੁਖੀਬਸੈਤਿਨਕੀਸੁਲੁਕਾਈ॥ ੫੯॥ ਸੈਯ
 ॥ ਜੋਮਨਧਾਰਹੀਕਰਸੁਬੈਠਤੁਭੇਟਨਦੇਤਕਛੁਗਰਬਾਹੀ॥ ਤ
 ਪਰਖਾਲਸਕੋਪਚੜੈਪੁਨਦੁੰਦਭਿਨਦਬਸੈਬਹੁਆਹੀ॥ ਮਾਰਸੁ
 ਲੂਟਲਾਵੈਤਿਨਕੋਅਚਅੰਨਬਸੀਨਹੈਤਿਨਨਾਹੀ॥ ਲੀਕਹਨੂ
 ਜੈਮਕਾਲਿਦਈਤਨਸਾਗਰਜੋਮੁਨਿਰਾਜਕਰਾਹੀ॥ ੬੦॥ ਚੌਪ

ਈ॥ ॥ ਕੂਚ ਕਰਤਾ ਆਵਤ ਇਹ ਭੁੰਤਾ॥ ਆਗੈ ਸੁਨੀ ਸੁਪਰਖ ਬਿਧਤ ॥
 ॥ ਮਾਰਗ ਕਠਨ ਪੰਬ ਕੀ ਘਾਟੀ॥ ਗਾਡੀ ਤੋਪ ਜਤਨ ਹੀ ਬਾਣੀ॥ ੬੧॥ ਅੰ
 ਸੂਓ ਸਟ ਅਉਖੇ ਮਜਗਾਈ॥ ਯੋਬ ਤਿਯਾ ਕੇ ਨ ਆਨ ਸੁਨਾਈ॥ ਤਬ ਕਰੁ
 ਨਾਨਿਧ ਕੀ ਯੋਊ ਪਾਈ॥ ਤੁਧੇ ਲੀਨ ਵਹੀਰ ਹਟਾਈ॥ ੬੨॥ ਅੰ ਮਾਰਗ ਸੁ
 ਨ ਬੇਇਕ ਨੇਗਾ॥ ਤਿਹ ਦਿਸ ਚਲੇ ਆਪ ਕਾ ਰੇਗਾ॥ ਚੜ੍ਹਿਆ ਟੀਊ ਪਰ
 ਗਿਰਾ ਆਏ॥ ਅਰ ਭੁਤ ਦੇ ਸਮ ਜਾਇ ਬਜਾਏ॥ ੬੩॥ ਧਰਾਇ ਦਫੁ
 ਲ ਦਲ ਫਲ ਛਾਏ॥ ਬਾਪੀ ਸਰਵਤ ਨੀ ਹਸੁ ਭਜਾਏ॥ ਛਾਇ ਅਨੂਪਤ
 ਹਨ ਕੀ ਬਨੀ॥ ਨਿਰਖਤਾ ਸਮੇ ਹਿਤ ਜਗ ਪਨੀ॥ ੬੪॥ ਚੜ੍ਹਿਆ ਟੀਊ ਪ
 ਰ ਜਬ ਆਏ॥ ਤਿਹ ਇਕ ਦੂਤ ਸੀ ਦੇਸ ਸੁਨਾਏ॥ ਬਾਬਰ ਕੇ ਨੇਤ ਹਬਰ ਨੇਦ
 ॥ ਬੀਚ ਸੁਪ ਯੋਜਾ ਇਜਮ ਫੰਦਾ॥ ੬੫॥ ਅੰ ਰੰਗ ਸਾਹਗੀ ਨਕ ਰਿਗ ਯੋ॥
 ਸਰਬ ਸੇਜਤ ਜਬਿਦਾ ਸੁਭਯੋ॥ ਛਾਡਿ ਗਯੋ ਸਭ ਮੁਲ ਖਖ ਜਾਨਾ॥ ਕਾਲ

ਗੁਸੈ ਬਲੁ ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਨਾ ॥੬੬॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁਨਤੁ ਬਚਨ ਤਿਹ
 ਦੁਤ ਕੇ ਕਹਿ ਸੀ ਮੁਖ ਤਿਹ ਸੀਗਾ ॥ ਕਿਹ ਬਿਧ ਸੋ ਦਿਲਿ ਪਤਿ ਚਲੈ ਕਹਿ
 ਮੁਹ ਛੋਰ ਪ੍ਰਸੀਗਾ ॥੬੭॥ ਦੁਤਿ ਬਚ ਪ੍ਰਭੂ ਸੋ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਦੁਤ
 ਕਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਜਗਨਾਥਾ ॥ ਸੁਨਤੁ ਹਸਰ ਬਸੁਨਾ ਦੇਗਾਥਾ ॥ ਜੇ ਮੁਹ ਲੈ ਗਨ
 ਤੇ ਸੁਨ ਪਾਈ ॥ ਦੁਹੈ ਪ੍ਰਸੀਗ ਕਹੈ ਚਿਤ ਲਾਈ ॥੬੮॥ ਕੇਤੁ ਕਾ ਦਿਵਸ ਪ੍ਰਭੂ
 ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਅੰਧ ਧੁੰਧ ਯੋ ਸਾਹ ਸੁਮਾਰਾ ॥ ਤਨ ਕਭਨ ਕਬਾਹਰਨ ਹੀ
 ਆਈ ॥ ਕਾਹ ਜਰਤੁ ਕੇ ਸੀ ਸਬਿਹਾਈ ॥੬੯॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੇ ਸੁਹਰਤ
 ਤਿਹ ਨ ਗਰਮੇ ਮੁਝ ਨਿਜ ਸੁਨੀ ਸੁਧਾਗ ॥ ਸੋ ਕਰਨ ਨਿਪ ਬਰਨੈ ਤੁਮਰੇ ਤੀ
 ਰ ਪੁਕਾਰਾ ॥੭੦॥ ਜਬ ਕਾਗਦ ਦੁਹ ਗੁਰੂ ਕਾਹ ਜਰਤੁ ਨੈਨ ਨਿਗਾਗ ॥ ਚਟ
 ਪਟ ਜਨੁ ਗਇ ਲਭੁ ਯੋ ਕਛੁ ਨ ਹੀ ਸੀਭਾਗਾ ॥੭੧॥ ਚੋਪਈ ॥
 ਹੁਕਮ ਨਾਮ ਜਬ ਸਾਹ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਤਾਹੀ ਦਿਨ ਤੇ ਭਯੋ ਸੁਮਾਰਾ ॥ ਕਬਹੀ

ਘੁਮਤੁ ਨੈਨ ਉਪਾਰੈ॥ ਪੁਨਭੀਤਰ ਕੋ ਜਾਤੁ ਪਿਆਰੈ॥ ੧੨॥ ਅੰਗੁ ਕਥਾ
 ਸਭੁ ਹੀ ਪਦੁਤਾਰੈ॥ ਸੰਤਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਹੀ ਫਤੇ ਉਚਾਰੈ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਮਾਰੈ ਹੋਇਚ
 ਛੁਬੇਲਤਾ॥ ਨਿਜ ਦੁਹਤਾ ਸੰਗਯੋ ਬਚ ਬੇਲਤਾ॥ ੧੩॥ ਨੀਲਾਂਬਰ ਕੁਤਕ
 ਕਰਧਾਰੈ॥ ਇਤਉਤ ਮੋਹਿ ਖਾਲਸਾ ਮਾਰੈ॥ ਜੇਬ ਨਿਸਾਹ ਜਰਤ ਕੀ ਬੇਟੀ॥
 ਜਿਹ ਸਮਾਇ ਨ ਚੰਦ ਨ ਹੀ ਭੁਟੀ॥ ੧੪॥ ਤਿਨ ਨਿਜ ਪਿਤੁ ਕੋ ਬਹੁ ਸਮਝ
 ਯੋ॥ ਈਤਉਤ ਕੋ ਭੇਦ ਜਤਾਯੋ॥ ਤੰਦਪ ਹੁਕਮੁ ਪਦੁ ਨੈਨ ਹੀ ਜਾਹਾ॥ ਲਿਖ
 ਕਾਮਦ ਪਗਭਿਸਤ ਸਿਧਾਹਾ॥ ੧੫॥ ਰੋਹ ਪਗੀਲ ਸਕਰ ਸਭ ਮਾਹੀ॥
 ਕਾਹੁਰ ਹੀ ਕਛੁ ਸੁਪਨ ਹੀ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੈ ਪ੍ਰਤੁ ਜੁ ਕਰਤਾਰਾ॥ ਅੰਗੁ ਗਸੁਨ
 ਯੋ ਪੁਲੋਕ ਸਿਧਾਹਾ॥ ੧੬॥ ਸੋ ਸੁਨ ਕਰਿਤਾ ਕੀ ਸੁਭ ਬਾਨੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਬਹੁਰ ਬਖਾਨੀ॥ ਤਾ ਕੋ ਕਛੁ ਇਨ ਮੁਦਿਵਾਯੋ॥ ਫਿਰ ਜਗਨਾਯ
 ਕ ਮੇਸਾ ਮਲਾਯੋ॥ ੧੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਕਾਪਗਵਿਸਟਿ ਜਹਾਨ ਕੀ ਤਖ

ਤਬਿਠਯੋਅਬਕੋਨਾ॥ਕਾਨਸੁਨਾਜੋਨਿਰਖਯੋਕਹਿਹਮਸੋਬਿਧਤੋਨਾ॥
 ੧੭੮॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਤਿਨਯੋਕਹੀਕਮਲਪਗਪਾਸਾ॥ਆਜਮਓ
 ਡਗਲੋਗਭਰਵਾਸਾ॥ਸਭਲੰਛਨਤਕੇਨਿਰਧਾਗੀ॥ਸੋਥੈਰਾਯੋਤ
 ਖਤਸੀਸਾਗੀ॥੧੮॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਤਾਰਾਆਜਮਸਾਹਕੋਬਰਸਪੁਤ
 ਜਗਚੀਨਾ॥ਕਾਜੀਮੁਗਲਪਠਨਸਿਖਲਏਮਹਤਬਾਦੀਨਾ॥੧੯॥
 ਸਦੈਯਾ॥ ॥ਯੋਸੁਨਬੈਨਦਯਾਨਿਧਸਾਹਿਬਮੋਨਰਹੇਪੁਨਫੇਰਉ
 ਚਾਗੀ॥ਆਜਮਤਾਰਸੁਲੋਗਕਕੋਪਤਿਦੀਸਕਲਾਜਗਮੋਹੁਵਿਥਰੀ
 ॥ਰਾਜਦਯੋਹਮਸਾਹਬਹਾਦਰਜਨਤਹੈਜਗਰੇਨਰਨਗੀ॥ਸੇਵਕਗੀ
 ਹਮਰੀਬਹੁਭਾਂਤਿਨਇੰਛਇਹੈਮਨਿਮਾਧਿਬਿਚਾਗੀ॥੨੦॥ਦੋਹਰਾ॥
 ॥ਯੋਕਹਿਕੈਪ੍ਰਭਕੂਚਕਹਿਲੈਘੋਰਨਕੇਤੰਗਾ॥ਚਲੋਬੇਗਚਲਦੇ
 ਖੀਯੋਜਾਸੁਲਤਾਨੀਜੰਗਾ॥੨੧॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਯੋਕਹਿਕੈਬਤੀਯਾ

ਚੜ੍ਹਪਾਏ॥ ਪਮਾਨਮੁਕਾਮਕਰਤਚਲਆਏ॥ ਧਰਜਏਕਉਚੇਤਹ ॥
 ਲਹਾ॥ ਜਾਕੀਛਾਂਉਬਿਰਾਜਤਮਹਾਂ॥ ੮੩॥ ਅਧਿਕਛਾਂਮਤਕੀਜੁਸੁ
 ਹਾਈ॥ ਜਹਾਂਪਾਮਕੋਨਾਮਨਭਾਈ॥ ਤਾਹੀਤਰੇਕੀਯੋਬਿਸਰਾਮਾ॥ ਦ
 ਯਾਸਿਪਸਾਹਿਬਗੁਣਧਾਮਾ॥ ੮੪॥ ਕ੍ਰੀਚਕਭੂਮਦੇਖਨੇਕਾਜਾ॥ ਤਿ
 ਹਠਾਂਗਯੋਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ॥ ਚਲਤਆਪਆਏਤਿਹਜਾਨਾ॥ ਸਹ
 ਬਘੋਰਜਹਾਂਥੋਥਾਨਾ॥ ੮੫॥ ਸਹਰਬਘੋਰਪ੍ਰਭੂਜਬਆਏ॥ ਨਿਰ
 ਖਲੋਗਬਿਸਮੇਰਪਾਏ॥ ਤਿਨਹੁਕਯੋਜੁਪਕਾਸਾਮਾ॥ ਸਸਤਮ
 ਸਤਗਹਿਬੈਠਤਮਾਮਾ॥ ੮੬॥ ਪੁਰਕੋਨਿਕਟਫੇਰਇਨਪਾਏ॥ ਲੂਟਨ
 ਕਾਜਸਹਰਏਆਏ॥ ਸੁਰਬੀਰਬਲਟੋਜਨਿਹਾਰੀ॥ ਥਰਥਰਕਰਿ
 ਤਲੋਗਨਰਨਗੀ॥ ੮੭॥ ਸਸਤਮਸਤਸਤੁਹੀਗਹਿਗਾਢੇ॥ ਕਰਿ
 ਸਾਮਾਨਜੁਪਕੋਠਾਢੇ॥ ਪੁਛਨਕੋਪਠਿਯੋਰੈਬਾਗੀ॥ ਪੁਛੋਇਨੈਜ

ਇਬਿਧਸਾਗੀ॥੮੮॥ਚਲਾਆਇਓਵਹਪੁਰਕੇਪਾਸਾ॥ਦੋਕਰਜੋਰ
 ਕਰੀਅਰਦਾਸਾ॥ਪੁਛੀਬਾਤਹਜੁਰਸੁਨਏ॥ਕਵਨਭੁਮਤੇਯਾਦਿਸ
 ਆਏ॥੮੯॥ਨਗਰਲੋਗਅਰਜੀਇਹਕਰੀ॥ਫੌਜਨਿਹਾਰਜੀ
 ਯਮੇਰੁਰਹੀ॥ਭੇਰਾਨਿਕਟਗਾਵਕੇਦਯੋ॥ਲੂਟਨਕਾਜਾਮਾਨਠਹਰ
 ਯੋ॥੯੦॥ਦੋਹਰਾ॥ਧਰਮਸਿੰਘਜੁਬੋਲਕਓਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧ
 ਬਾਤਾ॥ਤੁਮਇਨਕੇਤਰਿਜਾਇਕਹਿਇਨਕੋਕਹਿਯੈਸਾਂਤਾ॥੯੧॥ਚੈ
 ਪਈ॥ਧਰਮਸਿੰਘਜੁਤਤਛਿਨਗਯੋ॥ਸਰਬਭੇਦਬਗਨਤ
 ਤਹਭਯੋ॥ਕੌਰਵਪੰਡਵਭਏਜੁਬੀਰਾ॥ਦੇਸਬਿਰਾਟਗਏਮਤਿਧੀਰਾ
 ॥੯੨॥ਤਿਹਬਿਰਾਟਨਿਪਤ੍ਰਿਯਕੋਬੰਧਾ॥ਭਯੋਕਾਮਕਰਸੋਜੜਅ
 ਧਾ॥ਤਿਨੈਰੋਪਤੀਹਾਬਚਲਾਯੋ॥ਇਹਸਭਭੇਦਭੀਮਸੁਨਪਾਯੋ॥
 ੯੩॥ਤਿਨਸੋਬਭੇਜੁਪਭਿਮਕੀਨਾ॥ਟੁਕਟੁਕਕੀਚਕਕਹਿਦੀਨੇ

॥ ਏਕਸਤਾਇਕੁ ਕੀਚਕਭਏ ॥ ਪਵਨ ਪੂਤ ਜਿਹ ਠਾਂਵਹੁ ਏ ॥ ੬੪ ॥
 ॥ ਸੋਧਰਨੀ ਨਿਰਖਨ ਪ੍ਰਭਗਯੋ ॥ ਤੁਮਹੈ ਨਗਰ ਤੇਰਾ ਮਾਕਯੋ ॥ ਤੁਮ
 ਚਿਤਾਮਨ ਮੇਜਿ ਨ ਕਰੋ ॥ ਹਮਰੀ ਬਾਤ ਸਾਚੁ ਜਿਯਧੋਗੇ ॥ ੬੫ ॥ ਤੁਮ
 ਰੋਕਛੁ ਨ ਕਰਤ ਬਿਗਾਗਾ ॥ ਸਹੀ ਸਾਚੁ ਨਿਰਖਹੁ ਨਿਰਧਾਗਾ ॥ ਇਹ
 ਬਿਧ ਤਿਨੈ ਸਿੰਘ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਤੁੰਦ ਪਤਿਨ ਬਿਸਵਾਸੁ ਨ ਆਯੋ ॥ ੬੬ ॥
 ੬ ॥ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਤੁਟਾ ਆਈ ॥ ਅੰਨ ਠਵਰ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਈ
 ॥ ਲਕਰੀ ਨੀਰੁ ਘਾਸੁ ਜਿਹ ਘਨੇ ॥ ਬਾਗੁ ਅਜਾਇਬ ਅਦਭੁਤ ਬਨੇ
 ॥ ੬੭ ॥ ਤੁਹੀ ਜਾਇ ਤੇਰਾ ਚਲ ਕਯੋ ॥ ਨਿਰਖੀ ਠੋਰ ਸੁਖ ਸਭ ਪਯੋ ॥
 ਤੁਟ ਪੁਰੀ ਮਲ ਨ ਲੋਗ ਸਭੁ ਆਏ ॥ ਤਿਨੈ ਇਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਫੁਰਮਾਏ ॥
 ੬੮ ॥ ਇਨੈ ਨ ਖੋਚ ਲਕਰੈ ਸੁਕੋਈ ॥ ਘਾਸੁ ਦਾਹੁ ਇਨ ਮਾਫ ਸਬੈ
 ਈ ॥ ਤੇਮਿਲਿਤੀ ਹਨ ਥਕੇ ਆਏ ॥ ਜਿਹ ਠਾਂ ਜੁੰਧ ਭੂਮ ਲੈ ਗਏ ॥ ੬੯ ॥

॥ ਸ੍ਵਾਗਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਜੂਨ ਹਿਲਏ ॥ ਬਰਕਤ ਦਾ ਜਸ ਜਾ ਦੇ ਗਏ ॥ ਜਿ
 ਨ ਕੇ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੂ ਫੁੱਲ ਮਾਏ ॥ ਦੇਈ ਸਿੰਘ ਸਾਥ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ੧੦੦ ॥ ਕੋਸ
 ਏਕ ਉਚੇ ਚਾੜ੍ਹਿਆਏ ॥ ਦੇਖੀ ਸਰਬ ਜਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਤਿਹ ਪੁਰਿ
 ਕਟ ਲੈ ਗਏ ਵਾਸੀ ॥ ਮਿਲੇ ਮਾਨਸਾ ਹਿਬ ਮਬਨਾ ਸੀ ॥ ੧੦੧ ॥ ਤਿਨ ਕੀ
 ਹੱਛ ਕਰਨ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ਛੇਡੇ ਸਿੰਘ ਗਗੀ ਬਨਿ ਵਾਜਾ ॥ ਸਿੰਘ ਨ ਬਾਟ
 ਨਗਰ ਸਭ ਦਈ ॥ ਮਾਪ ਬਾਟ ਡੇਰ ਕੀ ਲਈ ॥ ੧੦੨ ॥ ਕਿਤ ਕਦਿ
 ਨਾ ਡੇਰਾ ਤਿਤ ਰਗਾ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਕੋਤ ਕਯਾ ਬਿਧ ਲਗਾ ॥ ਉਠਹ ਜੂਰਨ
 ਥਕੇ ਜੇਈ ॥ ਚਰਨ ਬਘੋਰ ਗਏ ਰਿਸ ਜੇਈ ॥ ੧੦੩ ॥ ਬਾਗਨ ਮਾਧਿ
 ਜਾਇ ਜਬ ਪਾਏ ॥ ਰੁਖ ਲਤਾ ਮਚਵਤ ਤੇ ਉਭਏ ॥ ਮਾਲੀ ਸਾਥ ਭੁਯੇ
 ਤਿਨ ਜੁਧਾ ॥ ਜੇ ਚਹਵਾਰੇ ਉਸਟ ਸਬੁਧਾ ॥ ੧੦੪ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਮਾਰਿ ਕੁਟ
 ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਏ ॥ ਮਾਲੀ ਉਤਨਿ ਜਪਤਿ ਪਧਾਏ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਮਨ ਮ

ਹਿਗਰਬਾਨੋ। ਕੋਪਭਰੇਇਹਮਤਾਮਤਾਨੋ॥੧੦੫॥ ਤਿਨਕੋਸਿੰਘਇਤੈ
 ਜੋਆਈ॥ ਤਕੋਮਾਰਕੋਹਥਆਈ॥ ਸਿੰਘਏਕੁਕਿਸੀਕਾਜਸਿਧਾ
 ਯੋ॥ ਤਿਨਕੋਨਗਰਬੀਚਸੋਆਯੋ॥੧੦੬॥ ਤਨਕਭਨਕਤਿਨਸੋਭ
 ਈਰਾਗਾ॥ ਜੁੰਧਭਯੋਤਿਨਕੋਸੰਗਭਾਰਾ॥ ਕੋਪਸਿੰਘਕ੍ਰਿਪਨਨਿਕਾਰੀ
 ॥ ਕੇਤਕਦੂਤਹਨੇਬਲਕਾਰੀ॥੧੦੭॥ ਜੁੰਧਹੋਤਇਕਸਿੰਘਨਿਹਾਗਾ
 ਜਾਇਹਜੁਰਕਹਾਦਰਬਾਗਾ॥ ਸੁਨਤੇਬਾਤਖਾਲਸਾਧਾਯੋ॥ ਲੈਨਿਜ
 ਹੁਕਮੁਨਾਬਕਾਆਯੋ॥੧੦੮॥ ਭੁਜੰਗਛੰਦਾ॥ ॥ ਪਕੌਜੁੰਧਭਾਰੋ
 ਤਿਸੀਠੋਰਜਾਨੋ॥ ਤਹਾਂਭੂਤਪ੍ਰੇਤੰਨਚੈਲੈਮਸੋਨੋ॥ ਕਹੁੰਨਾਰਿਦੇਵੀਠੋਰ
 ਆਨਤਾਹੀ॥ ਮਹਾਂਬੀਰਜੋਧਾਬਰੈਗੀਬਰਾਹੀ॥੧੦੯॥ ਲਯੋਘੋਰਗ
 ਵੰਚਹੁਓਰਪੰਥਾ॥ ਹਨੇਖੰਗਚਾਪੰਦਈਬਾਨਸੰਥਾ॥ ਨਿਜਗੋਰਿਸੰ
 ਗੀਦਈਮਾਰਿਐਸੀ॥ ਜਿਮਰਾਮਲੰਕਾਕਰੀਭਾਂਤਤੈਸੀ॥੧੧੦॥ ਸ

ਬੈਠਿਓ ਪੇਰੀ ਪੁਰੀ ਮੰਧਿਲੀ ਨੇ ॥ ਨਹੀ ਬਾਹਰੇ ਕੋ ਕਹੀ ਜਾਨੀ ਨੇ ॥ ਦਿਨ ਦੇ
 ਇਹੈ ਨਾਤ ਯੋ ਜੁੰਧ ਭਾਗੇ ॥ ਤਬੈ ਦੀਨ ਬੰਧੀ ਅਸ ਲੈ ਉਚਾਗੇ ॥ ੧੧੧ ॥ ਦਰੇ
 ਜੇਹਲ ਕੈਲ ਵੇ ਬੇਗ ਜਾਈ ॥ ਕਰੇ ਲੂਟ ਕੂਟ ਅਰੰ ਕੋ ਭਜਾਈ ॥ ਤਬੈ ਸਿ
 ਘ ਧਾਏ ਹਲਾ ਕੀਨ ਜਾਗੇ ॥ ਲਏ ਆ ਦਰੋ ਜਾ ਦੇਓ ਆਛ ਭਾਗੇ ॥ ੧੧੨ ॥
 ਪੁਰੀ ਲੂਟ ਲੀਨੇ ਲਯੋ ਮਾਲੁ ਕੇਤਾ ॥ ਪਟੀਘੀ ਉਖਾਡੁ ਸੁਮਾਲੀ ਸਮੇਤਾ ॥
 ਉਰੀ ਸੋ ਜ ਕੇਤੀ ਦਰੇ ਜੇ ਸੁਚਾਗਾ ॥ ਲਏ ਜਾਇ ਬੀਰ ਅਰੰ ਕੋ ਪੁਹਾਗਾ ॥ ੧੧
 ੩ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਗੜ ਕੇ ਮੰਧਿਘੇਰ ਸੇਲੀ ਨੇ ॥ ਲਾਇ ਮੋਰ ਚਾਚਹੁ
 ਦਿਸਦੀ ਨੇ ॥ ਤੀਜੇ ਦਿਵਸ ਲਗਤ ਜਬ ਆਯੋ ॥ ਤਬ ਕਰੁਨ ਨਿਧਯੋ
 ਫੁਗਮਾਯੋ ॥ ੧੧੪ ॥ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਕੋ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਈ ॥ ਹੰਲਾ ਕਹਯੋ ਕਰ
 ਹੁਸ ਭਯਾਈ ॥ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਤੈਸੀ ਬਿਧ ਕਰਾ ॥ ਘੇਰ ਦੁਰਗ ਦਸੇ ਦਿ
 ਸਤਰਾ ॥ ੧੧੫ ॥ ਆਵਨ ਜਾਨਨ ਕੋ ਉਪਾਵੈ ॥ ਚਰੇ ਦਿਸਾਖਾਲਸਾ

੪੪੧

ਪਾਵੈ॥ ਕੇਤਕਲੋਥਤਵਨਕੀਜਾਨਹੁ॥ ਬੀਥਨਬੀਚਪਗੀਅਨੁਮਾਨ
 ਹੁ॥ ੧੧੬॥ ਮਤਨਸਿੰਘਸਾਹਿਬਤਟਜਾਈ॥ ਸਰਬਕਥਾਕਰਪ੍ਰਗਟ
 ਸੁਨਾਈ॥ ਇਹਪ੍ਰਭਜੂਉਚੈਜੋਗਿਰਾ॥ ਜੋਨਿਜਚੜੈਤੋਪਇਹਸਿਰਾ
 ॥ ੧੧੭॥ ਤੋਪਲਮੇਗੜ੍ਹਹੋਵਤਬਿਜੈ॥ ਸੰਤਿਬਾਤਪ੍ਰਭਜੂਸੁਣਲਿਜੈ॥
 ॥ ਜੋਸੁਨਕਰਿਸਾਹਿਬਅਵਤਾਰੀ॥ ਕਰੀਤੋਪਕੀਸਰਬਤਿਯਾਗੀ॥ ੧
 ੧੮॥ ਕਹੀਚੜ੍ਹਾਵਹੁਗਿਰਪਰਜਰਬਾ॥ ਤਤਾਛਿਨਕਾਰਜਹੋਵੈਸਰਬ
 ॥ ਹੁਕਮੁਮਾਨਖਾਲਸਤਤਕਾਲਾ॥ ਲਈਚੜ੍ਹਾਇਤੋਪਦਰਹਾਲਾ॥ ੧
 ੧੯॥ ਵਾਰੂਗੋਰਿਮੰਧਿਤਿਹਰਾਰੀ॥ ਭਲੇਸਿਸਤਕਰਬੇਗਪ੍ਰਹਾਰੀ॥ ਇ
 ਹਬਿਧਜਬਰਜੰਗਗਰਜਾਨੀ॥ ਰਿਧੋਬਿੰਜਨੁਮੇਘਮਿਆਨੀ॥ ੧
 ੨੦॥ ਸੁੰਝਾ॥ ॥ ਕੇਤਕਚੋਟਚਲੀਜਬਪੈਰਹਕੀਪਉਠੈਸਭਹੀਪੁ
 ਰਸਾਰਾ॥ ਹਰਪਰੇਚਢਚੀਗਫਿਰਾਵਤਰਾਖਿਲਿਜੈਪ੍ਰਭਜੂਕਰਤਾਰ

॥ ਜੈ ਸਕ ਕੋ ਗਮ ਸੋ ਫਲ ਪਾਵਤੈ ਰਕ ਗੀਤਿ ਨ ਯੋ ਸੁ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਯੋ ਸੁਨ
 ਹੋਤ ਜਕਾਰ ਭਯੋ ਜਗ ਜੀਤ ਬਜੋ ਸੁ ਬਘੋਰ ਨਗਾਰਾ ॥ ੧੨੧ ॥ ਅਨ
 ਹਜੁ ਰਕ ਗੀਤ ਬਖਾਲ ਸਮਾਪਰ ਲੋ ਪੁਤ੍ਰ ਜੁਗ ਦੁਜੀਤਾ ॥ ਦੇਖ ਲੋਵੇ
 ਤਿਹ ਕੀ ਸਭ ਜਾਗਿ ਨ ਕੋਟ ਦੁਵਾਲ ਬਨੀ ਬਰਭੀਤਾ ॥ ਖਾਇ ਬਡੀ ਜਨੁ
 ਨੀਰ ਚੁਆਵਤ ਅੰਨੁ ਬਰੂਦ ਜਮਾਪਨ ਕੀਤਾ ॥ ਕੁਪ ਭੁਕੋ ਜਲ ਕੋ ਸੁ
 ਬਿਰਾਜਤ ਮਾਰ ਸੁਤੋ ਪਕ ਕੋ ਬਲ ਗੀਤਾ ॥ ੧੨੨ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਸੁਰ ਭਯੋ
 ਗਨਾ ਯਕ ਤੋਰ ਵਹੀਰ ਦਯੋ ਤਿਹ ਕਾਲਾ ॥ ਅਪਾਰ ਢੇਨਿ ਜਮਾਗਨਿ
 ਹਾਰ ਭਯੋ ਤਿਹ ਕੋਤ ਕਾ ਅੰਨ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਰਾਇ ਬਘੋਰ ਸੁ ਅੰਨ ਹੁੰਗੇ
 ਝਭੇਰ ਸੁਨ ਯੋ ਤਿਨ ਯੋ ਸੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਅਨ ਪਰੇ ਸੁ ਪਿਛਰ ਵਹੀਰ
 ਲੂਟ ਕਰੀ ਨ ਲਗੇ ਹਥਿ ਮਾਲਾ ॥ ੧੨੩ ॥ ਸਿੰਘ ਲਹਿਤ ਪਿਛਰ ਬ
 ਨੇ ਮਧਿ ਸੋਰ ਪਕੋਤ ਬਹੀ ਬਰੂਤਾਰਾ ॥ ਭੇਰ ਸੁਨ ਯੋ ਕਰਨਾ ਨਿਧ ਜੁਜ

੪੪੨

ਬਾਮਾਪਾਫਿਰੇਸਰਚਾਪਸੰਤਰਾ॥ਆਨਪਰਾਪਤਭੇਥਲੁਤੋਨਹਗਇਖ
 ਰੇਜਿਹਟੋਰਮਝਰਾ॥ਆਨਭਈਰੁਬਕਾਰਦਲਨਕੀਜੁੰਧਕਹੀਨਿਰਨੈ
 ਕਰਸਾਰਾ॥੧੨੪॥ਪਾਧਗੀਛੰਦਾ॥ ॥ਇਕੁਆਪਜਾਨਕਰੁਣਨਿਧ
 ਨਾ॥ਪੁਨਧਰਮਾਸਿੰਘਦੂਜੋਪਛਾਨਾ॥ਉਤਵਹੈਰਾਵਦੋਉਨਿਹਾਗਾਪੁਨ
 ਅੰਰੁਫੇਜਸੀਗੀਅਪਾਗ॥੧੨੫॥ਵਹਇਨੈਜਾਨਦੋਉਸਵਾਗਾਨਿਜ
 ਪਰੇਆਨਕਹਮਾਗਮਾ॥ਤਬਦਯਾਸਿੰਘਮੇਸੇਉਚਾਗਾਨਿਜਧਰਮ
 ਜੰਛਹਗਇਕਸਭਾਗ॥੧੨੬॥ਤਬਗਯੋਰਵਿਜਹਰਤਿਹਅਗਾਗਾਕਹ
 ਕਰਨਰੇਸਤੈਆਪਵਾਗਾਨਹੀਹਨਤਤੋਹਿਨਿਜਕਹਸੰਭਾਗ॥ਇਮਕਹ
 ਤਭਯੋਤਹਬਹੁਤਵਾਗ॥੧੨੭॥ਤਬਹਨ੍ਯੋਰਵਲੈਖਪਰਏਕਾਭੁਜ
 ਗਯੋਛੁਹਤਲਾਗਯੋਨਨੇਕਾ॥ਫਿਰਗਹੀਸਿੰਘਕਰਮੇਕਮਾਨਾ॥ਨਿਜ
 ਹਨ੍ਯੋਭਾਲਤਿਹਬਾਨਤਾਨਾ॥੧੨੮॥ਗਿਰਪਕਯੋਅੰਸ੍ਵਤੇਧਰਨਮੰਧਿ

॥ ਨਹੀਰਹੀਤਨਕਤਕੋਸੁਸੁੰਧਿ ॥ ਫਿਰਦੁਤੈਰਵਤਿਹਰਿਸਨਿਹਗ ॥
 ਨਿਜਪਕੋਆਨਰਨਕੇਮਝਾਗ ॥ ੧੨੯ ॥ ਤਿਨਕਕੋਆਇਆਛੇਸੁ
 ਵਗ ॥ ਲਯੋਜਗਤਪੁਜਨੀਕੇਉਬਾਗ ॥ ਪੁਨਕਰਾਬਚਨਮੇਸੇਬਖਾ
 ਨਾ ॥ ਬਿਰਹਹੋਬੀਰਨਹੀਪੇਸੁਜਨ ॥ ੧੩੦ ॥ ਨੈਟਾਂਕਧਨੁਖਕਰਪਾਂਤਿ
 ਧਾਗ ॥ ਇਮਹਨਯੋਤਾਸਮੰਧੀਲਿਲਾਗ ॥ ਫਿਰਗਿਰਾਰਵਰੈਕੈਬਿਹਲ
 ॥ ਨਿਮਥਲੀਪੰਬਧਰਪਤਿਨਿਹਾਲ ॥ ੧੩੧ ॥ ਜਬਲਯੋਮਾਰਤਵ
 ਨੈਨਰੇਸਾ ॥ ਫਿਰਭਜੀਫਵਜਤਿਨਕੀਵਸੇਸਾ ॥ ਇਮਹਨੇਜਾਨਆਇ
 ਪੰਤਰੋਇ ॥ ਜੋਊਦੇਸਹਟਬਘੋਹਸੋਇ ॥ ੧੩੨ ॥ ਗਢਰੋਖਿਸੋਇਨ
 ਕੇਦਿਯਾਗ ॥ ਫਿਰਕਰਾਕੁਚਤਿਹਤੇਅਗਾਗ ॥ ਦਿਲੀਸੁਓਰਵਾਦੰਜਹ
 ਨਾ ॥ ਇਮਕੀਯਾਨਾਬਜੂਲੈਪਯਾਨ ॥ ੧੩੩ ॥ ਪੁਨਕਰਾਵੈਵਮੇਸੇਨਿ
 ਸੰਗ ॥ ਸੁਲਤਾਨਚਲੋਨਿਰਖੇਸੁਜੰਗ ॥ ਤਬਕਹੀਖਾਲਸੇਏਕਰੰਗ

॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਨੁਕਰ ਗੁਸੁਲਤਾ ਨ ਜੀਗਾ ॥ ੧੩੪ ॥ ਅਚੁੰਤ ਮਲੇਖ ਇਹ ਕ
 ਹਾਭਾਇ ॥ ਬਾਦਿ ਸਾਹ ਪੁਤਲ ਹੈਂ ਭਿਰਾਇ ॥ ਅਜੀ ਮਤਾ ਰਬਾਹਾ ਦਰਸ
 ਬੀਗਾ ॥ ਲਰਹੈਂ ਸੁਆਪ ਮੰਧਿ ਹਸਰੀਗਾ ॥ ੧੩੫ ॥ ਇਮ ਭਾਖ ਬੈਨ ਕਰੁ
 ਏਨਿ ਵਾਸਾ ॥ ਕਹਿ ਛੋਰ ਗਾਥ ਨੀਕੇ ਸੁਰਾਸਾ ॥ ਫਿਰ ਕਰਮੋ ਪਯਾਨ ਦੇਤਾ ਨਿ
 ਧਾਨਾ ॥ ਸਭ ਕਰਤੁਆ ਹਿਸੁਨ ਲੈਂ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੧੩੬ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਮਾਰਿ
 ਬਘੋਰ ਨਰੇ ਸਜੁਤ ਕੀਚ ਕਭੂ ਮਨਿ ਹਾਗਾ ॥ ਸਾਹਜਾ ਹਾਨ ਬਾਦ ਕੋ ਕੀਨੇ
 ਪਯਾਨ ਦਿਯਾਗਾ ॥ ੧੩੭ ॥ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਦਾਸ ਦਾਸੇ
 ਪਯਾਨ ਮਾਰਵਾਰ ਦੇਹਾ ਕੀਚ ਕਭੂ ਮਦੇਖ ਬਘੋਰ ਜੁਧ ਬਰਨ ਨੀਨ
 ਮਤੇਈ ਸਮੋਧਿ ਆਇ ਸਮਾਪਤੁ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥ ੨੩ ॥ ॥
 ਅਫਜੂ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧ ਮਾਰ ਬਘੋਰ ਪਤਿ ਦੰਛ ਨ ਕੀ
 ਯੋ ਪਯਾਨਾ ॥ ਵਹੈ ਕਥਾ ਬਰਨ ਨ ਕਰੋ ਆਗੈ ਸੁਨਹੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਜਿਮਹ

ਜਗਤਸੁਤਦੈਲਰੇਏਕਮਯੋਇਕਨਾਥਾਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਬਰਨਨਕਰਤ
 ਵਹੈਤਵਨਕੀਗਾਥਾ॥੨॥ਵੰਛਨਦਿਸਅਹਿਮਦਨਗਰਅਜਬਠੈ
 ਹਇਕਗਾਂਊ॥ਕਰਮੁਕਾਮਤਾਹੀਬਸਯੋਮੈਰੰਗਜਾਂਕੋਨਾਂਊ॥੩॥ਚੈਪ
 ਈ॥ ॥ਮੈਰੰਗਵਾਦਦੇਸਕੇਮੱਧਿ॥ਅਹਿਮਦਨਗਰਬਸਤਪੁਰਸੁੰ
 ਧਾ॥ਕਰਮੁਕਾਮੁਤਿਹਜਾਇਠਰਾਨਾ॥ਬਾਬਰਨੰਤਨਿਦਸੁਰਗਮਾਨਾ॥੪॥
 ॥ਤੇਰਹਮਾਸਠੈਰਤਿਹਬਸਯੋ॥ਪਾਇਯੋਕਾਲਕਾਲਜੂਗੁਸਯੋ॥ਸਹਰ
 ਨਸਹਰਪੁਮਪਰਗਈ॥ਜਨੁਬਿਨੁਸੰਕਸਚੀਗਤਿਠਈ॥੫॥ਜਿ
 ਹਬਿਧਨਾਵਨਦੀਕੀਧਰਾ॥ਬਹਤੀਜਾਤਨਹਕੋਰਖਵਾਰਾ॥ਅਨਕਠ
 ਵਗਇਹਭਾਂਤਲੁਟਾਨੀ॥ਰਾਜਬਿਰਾਜੀਸਭੁਜਗਜਾਨੀ॥੬॥ਸੁਨਤ
 ਖਬਰਮਾਜਮਚਲਿਆਯੋ॥ਸਭੁਲਸਕਰੁਊਨਅਨਬਚਾਯੋ॥ਮੈ
 ਤਿਵਨੀਗਮਿਲੀਜਭਮੈਨਾ॥ਭੁਖਤਭਈਮੈਸਗਤਿਬੈਨਾ॥੭॥ਇਹ

ਜਗਪ੍ਰਸਾਦਰੋਆਹੀ॥ ਬਿਰੁਕਾਦਰੁਬੰਦਾਕੋਨਹੀ॥ ਹਜਰਤਸੁਤ
 ਬਰੁਕੋਦਿਹਸਾਹੀ॥ ਯੋਭਾਖਤਭੇਬਚਨਨਆਹੀ॥ ੮॥ ਵੇਹਗਾ॥ ॥
 ਇਹਬਿਧਮੰਤ੍ਰਿਬਿਚਾਰਕਰਕਾਜੀਮੁਗਲਪਠਨਾ॥ ਧਮੋਛੜਾਸਿਰਮ
 ਜਮੇਬਰੁਸਪੁਤਜਿਯਜਾਨਾ॥ ੯॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਸੀਸਆਜਮੇਛੜ
 ਫਿਰਨਾ॥ ਫੇਰੀਦਿਸਦੰਛਨਮੇਆਨਾ॥ ਖਾਸਕਲੀਦਖਜਨੇਜਿਤੇ
 ॥ ਕਰਮੇਧਰੇਆਪਤਿਨਤਿਤੇ॥ ੧੦॥ ਵੇਹਗਾ॥ ॥ ਤਬਆਜਮਬੈਠੇ
 ਤਖਤਮਨਮੇਹਰਖੁਬਦਾਇ॥ ਕਹਿਸਾਮਾਨੁਸੁਜੁੰਧਕੋਦਿਲੀਚਲਯੋ
 ਸੁਧਾਇ॥ ੧੧॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਦੰਛਨਸਰਬਜੇਰਕਰਆਯੋ॥ ਤੰ
 ਕਾਦੇਤਹਿਦਕੋਧਾਯੋ॥ ਇਹਤਾਕੋਬਿਰਤੰਤੁਜਸਾਹਾ॥ ਸਾਹਬਹਾਦਰ
 ਸੁਨਯੋਸੁਧਾਗਾ॥ ੧੨॥ ਤਾਕੋਭਈਚਿਤਇਮਆਹੀ॥ ਬੇਰੇਜਯੋਮਛ
 ਲੀਜਲਮਾਹੀ॥ ਤਵਨਦੁਤਸੈਪੁਛਤਭਯੋ॥ ਸਗਰੋਭੇਦੁਆਨਜਿਨ

ਦਯੋ॥ ੧੩॥ ॥ ਵੋਹਗਾ॥ ॥ ਰਜਵਰੇਸਭੁਸੀਗਹੈਦੰਛਨਪੁਰਬਸੁਬ
 ॥ ਦਿੱਲੀਕਹਨਿਜਆਇਯੋਕਰਸਮਾਨਇਮਭੁਬਾ॥ ੧੪॥ ਚੌਪਈ
 ॥ ਜੋਤੁਮਤੇਸਰਜਾਮਸੁਹੋਈ॥ ਕਰਨਾਅਬੈਭੁਲੋਹੈਓਈ॥ ਯੋਸੁ
 ਨਕੈਤਿਨਭੇਦੁਤਮਾਮਾ॥ ਮੀਤਿਨਸੋਬੁਝਤਗੁਨਧਾਮਾ॥ ੧੫॥ ਵੋਹਰ
 ॥ ਏਕੁਆਪਮੁਹਸਦਦੁਤੈਤੀਜੇਮੁਨਸੀਨਾਲਾ॥ ਚਤੁਰਥਸਾਥ
 ਪ੍ਰਸਿੱਧਹੈਭਾਈਜੁਨੰਦਲਾਲਾ॥ ੧੬॥ ਕੈਲਗਮਰੈਕਿਜਾਮਿਲੈਕੈ
 ਕਹੀਚਲੈਪਲਾਇ॥ ਇਨਤੀਨੋਮੇਭੁਬਜੇਹਮਸੋਕਹੋਬਨਾਇ॥ ੧੭॥
 ਮਿਲੇਨਛਾਤੁਤਜੀਯਸੋਭਾਜਚਲਨਪ੍ਰਸਿੱਧਾ॥ ਪੀਰਕਹੀਸੁਲਹੈ
 ਹਕੋਆਛਕਰਨਅਬਸਿੱਧਾ॥ ੧੮॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਦੁਤੈਭਿਮੁਨਸੀ
 ਪ੍ਰਗਟਅਲਾਈ॥ ਰੋਟੀਕੀਤੁਹਕਮੀਨਕਾਈ॥ ਜਿਹਚਹੈਤਿਹਜਨ
 ਸੁਹੰਭੁ॥ ਤੁਮਕੋਏਕੁਅਲਹਕਾਪੰਭੁ॥ ੧੯॥ ਤੁਮਹੇਪਿਤਾਬਾਪੁਅਰੁ

ਬੰਧਾ॥ ਬਾਦਿ ਸਾਹੀ ਹਿਤ ਮਾਰੇ ਕੰਧਾ॥ ਇਹ ਤੁਮਹੀ ਕੁਲ ਕੀ ਨਿਜ ਗੀਤ
 ॥ ਬਰਨਨ ਕਰਤ ਬਡੇ ਜੋ ਨੀਤ॥ ੨੦॥ ਇਹ ਬਿਧ ਮਨ ਕਭਾਂਤ ਬਿਸ
 ਤਾਗ॥ ਮੁਨ ਸੀ ਮੁਹ ਸਦ ਕੀ ਯੋਊ ਚਾਗ॥ ਫਿਰ ਬੈਲੋ ਸੁਬ ਗਾਦ ਰਬੀ
 ਗ॥ ਨਿਦ ਲਾਲ ਜੁ ਕਹੁ ਮਤਿ ਧੀਗ॥ ੨੧॥ ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ॥ ॥ ਕਹੈ ਤੂੰ ਸੁ
 ਜੋਈ॥ ਕਰੋ ਮੇ ਸੁ ਸੋਈ॥ ਤੁਝੈ ਬੈਨ ਤੁਤੇ ਜੁਦਾ ਮੇ ਨ ਕੋਈ॥ ਤੁਹੀ ਬੁਧ ਸਿ
 ਧੀ ਮੁਹੰਧਾ ਮਮਾਹੀ॥ ਨਹੀ ਬੂਠ ਭਾਖੈ ਸਭੈ ਸਾਚੁ ਮਾਹੀ॥ ੨੨॥ ਹਮੇਰ
 ਜਤਾ ਤੇ ਤੁਝੈ ਜਾਨ ਲੀਨਾ॥ ਕਿਤਾ ਬੰਜੁ ਸਾਹੀ ਖੁਲੀ ਭੇਦ ਦੀਨਾ॥ ਮਧੀਪ
 ਤ ਸਾਹੀ ਸਭੈ ਲੈਵਿ ਲਤੀ॥ ਭਯੋ ਜੰ ਸੁਤੇ ਰਾਸੁ ਨ ਜੋਦੇ ਸੁਰਤੀ॥ ੨੩॥
 ॥ ਪਿਤਾ ਮੇਗ ਮਾਪਾ ਮਸੀਬੈ ਨਗਾਯੋ॥ ਨਹੀ ਬੁਧ ਦਾਨੀ ਮਸੀਕੋ ਨ ਜਾ
 ਯੋ॥ ਦਿਨ ਜਾਨੁਤਾ ਕੀ ਹਮੇਗਾਂ ਠਦੀਨੀ॥ ਭਲੈ ਬੁਧ ਸਿਧੀ ਰਖੇ ਤੋਹਿ
 ਚੀਨੀ॥ ੨੪॥ ਵਡੇ ਲੋਗ ਜੋ ਹੈ ਪ੍ਰਿਥੀ ਏਸੁ ਮਾਹੀ॥ ਰਖੈ ਬੁਧ ਦਾਨੀ ਸਮੇ

ਜਾਨੁਆਹੀ॥ ਅਬੈਸੋਹਿਨੀਕੇਕਹੋਸੋਬਨਾਈ॥ ਜਿਸੀਬਾਤਮਾਹੀਹ
 ਮੇਰੈਭੁਲਾਈ॥ ੨੫॥ ਲਹੌਕੈਮਰੇਸੰਗਤਾਕੇਸੁਧਾਹੀ॥ ਕਿਧੋਭਾਜਜੰ
 ਉਕਰੈਸੋਕਨਾਹੀ॥ ਇਸੀਭਾਂਤਸਾਹਿਜਬੈਭੇਦੁਗਾਯੋ॥ ਤਬੈਨੰਦਲਾਲੀ
 ਸੁਤਾਕੇਸੁਨਾਯੋ॥ ੨੬॥ ਕਹੋਬਾਤਨੀਕੀਮਨੈਜੋਸੁਮੇਹੀ॥ ਵਹੈਖੋਲਗ
 ਉਤੁਝੈਜੁਚੰਗੇਹੀ॥ ਤੁਝੈਸੁਖਮਾਂਹੀਹਮੇਸੁਖਜਾਨੇ॥ ਸਹੀਸੰਤਬਾਤੰਨ
 ਮਿਥਾਪਛਾਨੇ॥ ੨੭॥ ਗੁਰਦੀਨਬੰਧੈਇਤੇਆਹਿਆਯੋ॥ ਲਿਖੇ
 ਭੇਦਤਾਕੇਇਤੈਜੋਜਤਾਯੋ॥ ਵਹੈਆਪਆਖੈਕਹੋਬਾਤਸਾਈ॥ ਇਸੀ
 ਮੰਧਿਤੋਕੁਭੁਲੀਹੈਭੁਲਾਈ॥ ੨੮॥ ਧਰੈਸੀਸਤੇਰੇਵਹੈਜੋਸੁਹੰਥਾ॥ ਸ
 ਭੈਰਾਜੁਤੋਰਾਸਹੀਜਾਣੁਸੰਤਾ॥ ਵਹੈਦੀਨਬੰਧੈਦਯਾਕੇਰਾਮਾਲਾ॥
 ਜਿਸੈਆਪਰਾਖੇਨਹੀਚਿਤਕਾਲਾ॥ ੨੯॥ ਸੁਨੇਬੈਨਮੇਸੀਸੁਪੀਰ
 ਅਲਾਈ॥ ਕਿਤੀਫੋਜਆਛੀਗੁਰੂਪੈਸੁਆਈ॥ ਕਹਾਸਾਹਨੰਦੀਇ

ਮਤੋਂ ਨਥਾਨਾ ॥ ਜਿਤੀ ਇੰਛਰਾ ਖੇਤਿਤੀ ਲੈਨਿਧਾਨਾ ॥ ੩੦ ॥ ਤਿਨੂ ਕੇਰਵਾ
 ਕੀਪਨੀਫੋਜਜਾਨੇ ॥ ਨਹੀਝੁਠਯਾ ਮੇਸਹੀ ਸੰਤ ਮਾਨੇ ॥ ਜਿਤੇ ਰਾਜਨੀਤੀ
 ਸਭੈ ਭੇਦ ਅਗੀ ॥ ਤਿਨੁ ਪਾਸ ਛੁਪ ਜੋ ਕਹੀ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ॥ ੩੧ ॥ ਸੈਯਾ
 ॥ ਜਾਨੁ ਗੁਨਾ ਕਰ ਪੰਬਾ ਬਿਗਾਗਿ ਰਪੀਰਜਾ ਸਿਧ ਸੁਧੋਲ ਪਛਾਨੇ ॥
 ਦੀਪਕੁ ਦੀਪ ਮਹੀ ਪਾਜਿ ਤੇਤੁ ਤੇਰਨ ਕੋਗਜ ਰਾਜਨਿਧਾਨੇ ॥ ਕੇਹਰਜ
 ਨੁਗਜਾਨ ਅਗਨਹ ਮਧਉ ਲੂਕਾਦਿ ਪੇਸ ਮਭਾਨੇ ॥ ਲੈਸਰਚਾਪ ਜਬੈ
 ਚਢਹੈਰਨ ਕੋਨ ਧਰੈ ਧਰਪੀਰਜ ਮਾਨੇ ॥ ੩੨ ॥ ਚਾਂਪਖਤੀ ਗਨਿਸੀਗਜ
 ਬੈਧਰਜੰਗ ਅਭੰਗ ਕੀਹੋਗੁ ਅਗਾਰੀ ॥ ਆਜਮਤਾਰਵਾਰ ਸੁਜਾਹਿ
 ਲਖੈਦੁਤਿਪੁੰਜ ਅਭੁਤ ਅਪਾਰੀ ॥ ਜੈਸ ਅਜਾਗਨ ਸਿੰਘ ਸੁਅੰਗਜ
 ਤੈਸਦਸਾਉਨ ਲੇਹੁਨਿਹਾਰੀ ॥ ਯੈਸੁ ਮਤੰਤੁ ਫੁਰੈ ਮੁਰਮਾਤ ਮਜੈਸਕਬ
 ਅਬਤੋਰਿਉਚਾਰੀ ॥ ੩੩ ॥ ਸਦੈਯਾ ॥ ॥ ਧੀਰਜੁ ਸਿਧ ਸੁਬਿਦਰ

ਟਾਚਲਦੀਪਕਥੀਤਰਿਧੋਰਨਪਾਨੀ॥ ਜੰਗਜੁਰੇਨਮੁਹੇਛਿਤਮੰਡਲ ੪੪੭
 ਸਿੰਘਗਾਇਰਕਿਧੋਘਨਜਾਨੀ॥ ਈਸਨਈਸਕਲੰਸਜਹਾਨਕੋਪ
 ਵਨਸਾਵਨਜੋਘਨਬਾਨੀ॥ ਐਸਦਯਾਲਲਏਬਿਨੁਓਟਹਛੇਟ
 ਨਹੀਸੁਕਹੋਸੁਨਕਾਨੀ॥ ੩੪॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਖਲਦਲਤਰਤੋਰਨ
 ਕੋਬਿੰਦਾ॥ ਕਹੁਨਨਿਪਜੁਨਿਰਖੁਗਾਇਦਾ॥ ਸਾਨੁਗਾਇਰਨਿਰਖੁਜੇ
 ਪਗੀ॥ ਕੇਹਰਜਾਨੁਜੰਗਕੀਘਗੀ॥ ੩੫॥ ਦੀਪਕਥੀਤਬਿਗਾਗਿਰਪੰ
 ਬਾ॥ ਇਨਤੇਸਤਿਗੁਰਬਡੇਅਲੰਬਾ॥ ਸਾਗਰਸੀਹਪੁਜਾਭੁਜਮਾਨਾ॥
 ਏਉਪਮਾਕਵਿਦੇਤਅਜਾਨਾ॥ ੩੬॥ ਗੁਰਕੀਉਪਮਾਸਭਤੇਦੁਗਾ॥ ਸ
 ਰਦਸੇਸਨਪਾਵੈਪ੍ਰਗਾਪ੍ਰੇਮੀਕਹਤਪ੍ਰੇਮਕਰਪਯਾਗ॥ ਕਹੇਬਿਨਨਹਿ
 ਬਨੈਬਿਹਾਗ॥ ੩੭॥ ਸਵੈਯਾ॥ ॥ ਰੁਖਕਲੰਘਗੀਸੁਗੁਮਾਪੁਨ
 ਪਾਹਸਧੇਨਚਿਤਮਾਇਜੇਈ॥ ਰਿਧਸੁਸਿੰਘਪਦਾਰਥਕੋਟਕਨ ॥

ਹਿਅਲੰਭੁਗਨੋਤਿਨਸੋਈ॥ ਰਾਜਬਿਕ੍ਰੰਠਕਿਧੈਸੁਰਗਾਦਿਕਪਾਵਤ
 ਹੈਨਰਉਤਮਓਈ॥ ਏਸਬਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਜਹਾਨਹਿਅੰਸਗੁਰੂਨਹੀਪ
 ਵਤਕੋਈ॥੩੮॥ ਤੋਟਕਛੰਦਾ॥ ॥ ਇਹਭਾਂਤਾਕਿਧੈਉਪਮਾਸੁਤਿ
 ਨੀ॥ ਤੁਟਸਾਹਬਹਾਰਕੇਸੁਭਨੀ॥ ਸੁਨਸਾਹਕਯੋਲਿਖਵੈਅਰਜੀ
 ॥ ਨਿਜਆਵਤਮਧਿਤੁਮੇਅਰਜੀ॥੩੯॥ ਇਹਭਾਂਤੁਬਨਾਇਅਨੂਪ
 ਧਰੋ॥ ਨਿਜਆਵਨਆਪਵਹੈਸੁਕਰੋ॥ ਤਬਸਾਹਮੁਖੰਕਰਸੁੰਧਲਿ
 ਖਾ॥ ਨਿਜਆਵਤਭਯੋਮਨਕੇਸੁਬਿਖਾ॥੪੦॥ ਭੁਜੰਗਛੰਦਾ॥ ॥ ਲਿ
 ਖੀਪ੍ਰੇਮਪਾਤੀਘਨੀਪ੍ਰੀਤਠਨੀ॥ ਜਿਸੀਆਗਦੇਖੀਸੁਨੀਨਹਿਕਾ
 ਨੀ॥ ਰਈਏਕਹਾਥੀਭਲੇਕੇਮਨੁਛਾ॥ ਭਯੋਭੇਸਪੈਨੰਪ੍ਰਭੁਪੈਂਡੁ
 ਛਾ॥੪੧॥ ਜਿਸੀਪੈਂਡਮਾਹੀਪ੍ਰਭੁਭੇਦੁਪਾਯੋ॥ ਉਸੀਰਾਹਿਪ੍ਰਛੇਹਜੁ
 ਰੰਸਿਧਾਯੋ॥ ਰਈਨਾਥਪਾਤੀਕਹਾਭੇਦੁਸੋਈ॥ ਜਿਤਾਮੁਖਬੈਨੀਰ

ਟਾਸਾ ਹਜੇਈ॥੪੩॥ਪੁਨੰਛੋਰਪੰਤੀਪਛੀਜੋਨਕਾਲਾ॥ਲਿਖੋਸਾ
 ਹੁਪੁਤ੍ਰਿਕਿਧੈਨੰਦਲਲਾ॥ਮੁਝੈਰਾਸਬਾਗੀਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਜਾਨੇ॥ਨਹੀ
 ਅੰਨਭੇਦੰਕਛੂਚੀਤਠਾਨੇ॥੪੩॥ਪਿਤਾਮੋਰਕੇਰੇਖਤੇਜੋਨਆਹੀ॥ਮੁ
 ਝੈਅੰਪਿਤਾਕੇਧੈਰਨਥਲਹੀ॥ਸਹੀਰਾਸੁਆਪੀਮੁਝੈਚੀਨਲੀਜੈ॥
 ਅਗੈਬਾਤੁਅੰਗਰੋਕਹੋਕਾਨਕੀਜੈ॥੪੪॥ਸਵੈਯਾ॥॥ਆਜਮਤਾ
 ਰਸੀਸਾਗਸਭੈਮਿਲਦੀਨਪ੍ਰਭੂਜਗਕੀਬਦਸਾਈ॥ਦੰਛਨਪ੍ਰਰਬ
 ਸੁਬਅਮੀਰਨਮੇਲਅਯੋਇਹਭਿਰਹਧਾਈ॥ਮੋਕਹਅੰਨਭਿਪਵ
 ਫੁਰੈਨਹਿਦੀਨਦਯਾਲਕੀਓਟਤਕਾਈ॥ਜੈਸੁਮਤੰਤੁਕਹੈਨਿਜਸ
 ਹਿਬਤੈਨੁਕਰੈਅਬਆਇਸੁਪਾਈ॥੪੫॥ਪਾਧਗੀਛੰਦਾ॥॥ਇ
 ਹਭਾਂਤੁਅਗਜਿਅਨਕੀਪ੍ਰਕਾਗ॥ਨਿਜਸੁਨੀਨਥਬਹੁਪ੍ਰੇਮਧਗ॥
 ਲਿਖੋਦਿਲਾਸਤਾਕੋਅਨੇਕਾ॥ਨਹੀਕਰੋਚਿਤਮਨਮੇਸੁਏਕਾ॥੪

੬। ਸਭਰਾਜਸਾਜੁਹੈਤੋਰਸੀਸਾ। ਇਹਆਜੁਕਾਲਮੈਹੋਤਖੀਸਾ। ਇ
 ਕਮੈਰੁਬਾਤਸੁਨਲੇਹੁਸੰਤਾ। ਜੋਹੋਨਹਾਰਕਹਦੇਹਿਗੰਤਾ। ੪੭। ਕਿਸ
 ਅੰਨਲੋਗਕੀਸਿਖਆਨਾ। ਨਹਿਮਿਲੀਤਾਸਕੋਅੰਗੁਆਨਾ। ਜਿ
 ਨਚਲਹੁਭਾਜਅਨਤਹਬਨਾਇ। ਸਨਮੁੱਖਹੋਹੁਗਰਅਸਹਪਾਇ
 ੪੮। ਇਹਭੂਮਸੀਸਕੀਭੇਟਜਾਨਾ। ਬਿਨੁਲਗੇਮਰੇਨਹੀਪਰਤਪਾ
 ਨਾ। ਭੁੱਲਾਗਕਸਟਨਹਿਤਨਕਕੋਇ। ਇਹਜੁੱਧਬਿਜੈਅਸਕਿਤੇ
 ਜੋਇ। ੪੯। ਜੋਸਮਰਸੇਲਝੁੰਲਗੁਸੁਬੀਗ। ਵਹਅਨਕਭਾਂਤਭੋਗ
 ਗੁਜਗੀਗ। ਬਹੁਰਾਜਨੀਤਸਿਖਆਨੇਕਾ। ਲਿਖੀਸੁਨਾਥਕਹਏ
 ਕਏਕਾ। ੫੦। ਜੁੱਧੀਸੁਬਾਤਨਿਸਚੇਠਰਾਇ। ਕਹਲਰਹੁਆਗਰੇਅ
 ਗਰਜਾਇ। ਹਮਤਨਕਤੇਹਿਤੇਜੁਦੇਨਹਿ। ਜਿਹਕਰੈਚਿੰਤਤਹਨਿਕ
 ਟਆਹਿ। ੫੧। ਜੋਮੁਰਸੁਬੈਨਕਰਹੈਬਾਚਿੰਤਾ। ਇਹਰਾਜਸਾਜੁਤੇਰੇ

ਸੁਛੰਡ ॥ ੧ ॥ ਹਮ ਕਰਤ ਕੂਚ ਪਰ ਕੂਚ ਜਾਨਾ ॥ ਤੁਹ ਨਿਕਟ ਸਹੀ ਆਏ ਪ
 ਛਾਨਾ ॥ ੫੨ ॥ ਇਹ ਪੰਜ ਸਿੰਘ ਹਮ ਰੇ ਜੁ ਬੀਗਾ ॥ ਨਿਜ ਪੰਜ ਲੰਛਨਿ
 ਹਥ ਹੁ ਸੁਧੀਗਾ ॥ ਪੁਨ ਜੁੰਧ ਸੰਤਿ ਕਰਨ ਠਗਾਇ ॥ ਪਠੇ ਸੁ ਸਿੰਘ ਇਥੇ
 ਬਨਾਇ ॥ ੫੩ ॥ ਲਿਖਿ ਦਈ ਅਵਗਾਥਾ ਨਵੀਨਾ ॥ ਜਿਮ ਪਰੈ ਅ
 ਪਕਰ ਲੈ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਲੈ ਕਰਿ ਸਿੰਘ ਆਨਾ ॥ ਕਰ ਦੁਤ ਸਾ
 ਥ ਪੰਚੋ ਪਯਾਨਾ ॥ ੫੪ ॥ ਲੈ ਭਾਂਤੁ ਅਨਕ ਸਿਖਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਜਿਹੁ ਤੇ
 ਸਾਹੁ ਪਹੁਚੇ ਸੁ ਆਨਾ ॥ ਇਨ ਸੁਨਤ ਕਾਨ ਨੈਨ ਨਿਹਾਗਾ ॥ ਜਨੁ ਭਯੋ ਸਾ
 ਹ ਇਕ ਹੁ ਸੁਚਾਗਾ ॥ ੫੫ ॥ ਭੁਜੰਗ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਤਬੈ ਸਿੰਘ ਜੁ ਕੋਟ ਟੋਭੁ
 ਲਾਈ ॥ ਸਭੈ ਸਾਰਗਾਥਾ ਸੁਨੀ ਚੀਤ ਲਾਈ ॥ ਲਿਖੀ ਅੰਜੁ ਬਾਨੀ ਜਿਤ
 ਨਾਥ ਆਖੀ ॥ ਸੁਨੀ ਕਾਨ ਦੈ ਕੈ ਜਿਮ ਸਿੰਘ ਸਾਖੀ ॥ ੫੬ ॥ ਪੁਨ ਸਾ
 ਹ ਭਾਖੀ ਨਹੀ ਆਪ ਆਏ ॥ ਕਹੀ ਸਿੰਘ ਜੁ ਯੋ ਅਸੀ ਜੋ ਪਠਾਏ ॥ ਕ੍ਰਿ

ਸਿੰਘ

ਪਾਸਿ ਪਜੁ ਹੈ ਤੁਮੇ ਅੰਗ ਸੰਗਾ ॥ ਜਿ ਤੋ ਕਾਜ ਕਰਨ ਕਰੈ ਤੂੰ ਨਿਸੰਗਾ ॥ ੫ ॥
 ॥ ਪੁਨ੍ਹਿ ਦੀਨ ਬੀਧੀ ਤੁਮੇ ਯੋਸਗਾਈ ॥ ਬਿਨ ਜੁੰਧ ਕਾਜ ਕਰੈ ਨ ਸੁਕਾਈ ॥
 ॥ ਇਹੈ ਮੋਹ ਸੀਖਿਆ ਸੁਨੇ ਕਾਨ ਲਾਈ ॥ ਕਰੈ ਜੰਗ ਵਾਸੇ ਫਤੈ ਹੈ ਭੁਲਾਈ ॥
 ॥ ੫੮ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਜੋ ਮਿਲਹੈ ਆਗੈ ਉਨ ਜਾਈ ॥ ਤੋ ਬਤੀਯਾ ਸੁ
 ਨ ਲੈ ਚਿਤ ਲਾਈ ॥ ਦਾਗ ਜਿਯੋ ਸਕੋਹ ਉਨ ਮਾਛਿਯੋ ॥ ਸਾਹਜ ਹਾਪਿ ਤੋ
 ਰਸੀਯਾ ਛਿਯੋ ॥ ੫੯ ॥ ਤੈਸ ਦਸਾਤੁ ਮਗੀ ਵਹ ਕੈ ਹੈ ॥ ਰਤੀ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮ ਤੇ
 ਪੈ ਹੈ ॥ ਬੀਦਤ ਖਾਨੇ ਪਰਨ ਜੇਗ ॥ ਤੈ ਤੁਮਿ ਲੀਤਿ ਸੀਕ ਉਹੇਗ ॥ ੬੦ ॥ ਜੇ ਨਿ
 ਜ ਕਥਾ ਹਜੂਰ ਸੁਨਾਈ ॥ ਸਰਬ ਸਿੰਘ ਤਿਹ ਸਾਥ ਜਤਾਈ ॥ ਤਬ ਹੀਤਾਂ
 ਹਿ ਸਾਂਤੁ ਮਨ ਆਈ ॥ ਨਿਜ ਦਲ ਮੁਜਰਾਲ ਯੇ ਬਨਾਈ ॥ ੬੧ ॥ ਭਾਂਤੁ ਅ
 ਨ ਕਤਿ ਨ ਦਰ ਬੁਲੁ ਟਾਯੋ ॥ ਅਸ੍ਰੁ ਗਇ ਦਸੁ ਬੀਰ ਦਿਵਾਯੋ ॥ ਅਨ
 ਕ ਭਾਂਤ ਨਿਜ ਫੌਜ ਸਿੰਗਾਰੀ ॥ ਚਢੈ ਸਾਮੁ ਹੇ ਕਰਿ ਪੁਨ ਭਾਰੀ ॥ ੬੨ ॥

ਦਿਲੀਤਿ ਯਾਗ ਆਗੇ ਆਯੋ ॥ ਚੰਬਲ ਨਦੀ ਤੇ ਹੁਆ ਪਾਯੋ ॥ ਕਈ
 ਲੱਛ ਉਹ ਲੈ ਉਤਾਵਾ ॥ ਇਤ ਇਹ ਹਿੰਦ ਸਤਾਨ ਲੈ ਪਾਵਾ ॥ ੬੩ ॥
 ਤੇ ਇਹ ਬੋਗ ਕਿਤ ਦੂਨਾ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧ ਮਧਿ ਆਟੇ ਕੇ ਲੂਨਾ ॥ ਪੈਤਾ ਕੋਰੁ
 ਹੈ ਨਹੀ ਗਈ ॥ ਸਾਹਿਬ ਜਾ ਸੰਗ ਆਪਸ ਹਈ ॥ ੬੪ ॥ ਖਲ ਦਲ ਕ
 ਉਮਾਰਗੁ ਇਹ ਭਾਂਤਾ ॥ ਰਾਵਨੁ ਰਾਮ ਬਤੀਖਨ ਬਾਗੁ ॥ ਨਿਜ ਸੇਵਕ ਕਉ
 ਦੇਹੈ ਰਾਜਾ ॥ ਚਿਗੀ ਬਟੇਗੁ ਜਿਹ ਬਿਧ ਬਾਜਾ ॥ ੬੫ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਮਿਲੇ
 ਦੋਹੁ ਦਲ ਮਾਨ ਕਰਿ ਚੰਬਲ ਨਦੀ ਕਿਨਾਰਾ ॥ ਜਥਾ ਮੰਤਿ ਬਰਨਨ ਕਰਉ
 ਸੁਨਹੁ ਪਿਯਾਰੇ ਯਾਗ ॥ ੬੬ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਜਬੈ ਬੀਰ ਬੀ
 ਰੀ ਮਿਲੀ ਸੈਨ ਮਾਈ ॥ ਚਲੀ ਤੋ ਪਤੀ ਹਿਤ ਫੰਗੀ ਬਨਾਈ ॥ ਮਚੈ ਜੁੰਧਤੁ
 ਰਤਿ ਸੀਠੇ ਰਮਾਹੀ ॥ ਮਨੇ ਕੋਰ ਪੰਡ ਬਤੋ ਜੰਗ ਮਾਹੀ ॥ ੬੭ ॥ ਉਤੈ ਚੰਦਰ
 ਗੀ ਇਤੈ ਏਸੁ ਸੰਤਾ ॥ ਉਸੈ ਜੋਹੁ ਬਿਤੁ ਇਸੈ ਨਾਥ ਮਤਿ ॥ ਵਹੈ ਪੰਚ ਬੀਰ

ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਸੁਜੇਈ॥ ਗਜੰ ਪੈ ਚਢਾਏ ਲਏ ਸਾਥ ਸੇਈ॥ ੬੮॥ ਜਹਾਂ ਠਾਢ ਹੋਵੈ
 ਇਹੀ ਬਾਤ ਭਾਖੇ॥ ਫਿ ਪਾਸਿ ਧਮੇਗੀ ਗੁਰੂ ਲਾਜ ਰਾਖੇ॥ ਤਿਨ੍ਹ ਕੇ ਰਭਾਖੇ ਮੁ
 ਝੈਢੋ ਇਕੀਨੀ॥ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਜਪਾ ਕਹਾਵੈ ਸੁਚੀਨੀ॥ ੬੯॥ ਇਮੰ ਬੈਨ ਗੋਕੇ
 ਕਮੇ ਗਾਢੁ ਹੀਯਾ॥ ਪਕੇ ਜੰਗ ਭਾਰੇ ਕਥੈ ਕੋ ਨ ਬੀਯਾ॥ ਪਗੀ ਅੰਧ ਧੁੰਧੀ
 ਭੂਯੇ ਕਾਸ ਕੀ ਪਿਯੋ॥ ਸਬੈ ਮਾਗ ਮਾਰੰ ਦੁਹਰ ਜੀ ਪਿਯੋ॥ ੭੦॥ ਨਿਰਾਜ ਛੰ
 ਦਾ॥ ॥ ਸਿਵਾ ਸੁਭੁਤ ਪ੍ਰੇਤ ਨੀ॥ ਨਚੰਤ ਪਾਰ ਚੇਤ ਨੀ॥ ਬੁਯੇ ਜਬੀਰ ਜੋਗ
 ਨੀ॥ ਫਿਰੰਤ ਮਾਸ ਭੁੰਗ ਨੀ॥ ੭੧॥ ਰਸਾਵ ਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਕਿਤੇ ਰੋਜ ਜਾਨੇ
 ਭਯੋ ਜੁਧ ਮਾਨੇ॥ ਦਿਨੇ ਕਤਾ ਹੀ॥ ਭਯੋ ਮੇਸਾ ਮਾਹੀ॥ ੭੨॥ ਸੁਆਜੀ ਮ
 ਬੀਗਾ॥ ਗਨੀਯੋ ਸਹੀਰਾ॥ ਘਨੇ ਜੋ ਰੁਪਾਈ॥ ਹਲਾ ਲੈ ਕਰਾਈ॥ ੭੩॥
 ਗਹੇ ਜਾਇ ਸੀਜਾ॥ ਕਹਾ ਜਾਇ ਕੀਜਾ॥ ਇਮੰ ਬੈਨ ਗਾਯੋ॥ ਦਲੀ ਲੈ ਸੁ
 ਆਯੋ॥ ੭੪॥ ਜਸੀ ਕੀਟ ਤਿਰਾ॥ ਤਿਮੰ ਸੈਨ ਚੰਢਾ॥ ਅਰੰਜੋ ਪਠਨਾ॥

ਚਢੇ ਕੋ ਪਨਾਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਬਹਾਈ ਨਿਹਾਗੀ ॥ ਚਲੀ ਸੈਨ ਸਾਗੀ ॥ ਜਿ
 ਤੈ ਕਿੰਤ ਦੇਖੀ ॥ ਭੁਜੀ ਜਾਤ ਪੇਖੀ ॥ ੧੬ ॥ ਭੁਯੋ ਚਿੰਤ ਮਾਂਹੀ ॥ ਤਜੋ ਧੀ
 ਰਤਾਹੀ ॥ ਭੁਯੋ ਜੀ ਅਭਾਹੀ ॥ ਮਨ ਯੋਊ ਚਾਹੀ ॥ ੧੭ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
 ਹਾਯੋ ॥ ਮੁਝੈ ਯੋ ਮਰਾਯੋ ॥ ਕਹੀ ਭਾਜ ਜਾਤੋ ॥ ਸੁਖੀ ਖਨ ਖਾਤੋ ॥ ੧
 ੮ ॥ ਜਿ ਹੀ ਦੇਸ ਜਾਤਾ ॥ ਬਡੇ ਬੀਸ ਨਾਤਾ ॥ ਕਮੀ ਨਾ ਹਿਰੋਟੀ ॥ ਭਈ
 ਬਾਤ ਖੋਟੀ ॥ ੧੯ ॥ ਪਿਤਾ ਮੋਰ ਬਾਰੀ ॥ ਕਹੀ ਸੰਤ ਤਾਰੀ ॥ ਗੁਰੂ ਸੇ
 ਚਿਤਾਰੀ ॥ ਮੁਝੈ ਕੀ ਸਖਾਰੀ ॥ ੨੦ ॥ ਪਿਤਾ ਤਾਤੁ ਮਾਈ ॥ ਭੁਏ ਸਾਂਤ
 ਸਾਈ ॥ ਵਹੈ ਬਾਤ ਜਾਨੀ ॥ ਮੁਝੈ ਸਿਯੋ ਕਰਾਨੀ ॥ ੨੧ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥
 ਪਿਤਾ ਮੋਰ ਤੁਮ ਸੋ ਕਹੀ ਮੇਨ ਕਹੀ ਕਛੁ ਅਗੀ ॥ ਮੋ ਕਹ ਅਪਤ
 ਰੋ ਸਦੈ ਕਿਯੋ ਮਾਯੋ ਜਗਨਾਹੀ ॥ ੨੨ ॥ ਮਾਰਨ ਮਾਇਯੋ ਮਾਹੀ
 ਯੋ ਕਹਤ ਸਿਆਨੇ ਲੋਇ ॥ ਚਰਨ ਨ ਪਰਿਯੋਨ ਮਾਹੀ ਯੋ ਕਸ

ਪਾਪੀਕਿਨਹੋਇ॥ ੮੩॥ ਜੋਲਗਾਚਿਤਾਯੋਕਹਿਤਸਾਹਬਹਾਦਰਬੀਰ
 ॥ ਤੋਲਗਦਲਬਲਪ੍ਰਬਲਲੈਆਨਪਹੁਚੇਧੀਗ॥ ੮੪॥ ਧਰਮਾਸਿ
 ਅਜਬਪਾਛਾਫਿਰਨਿਰਖਯੋਨੈਨਪਸਾਗ॥ ਕਈਲੰਛਦਲੁਆਵਈ
 ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਲੈਨਗ॥ ੮੫॥ ਸਿਖਕਹਾਤਬਸਾਹਕੋਪਾਛੈਬੀਰਨਿਹ
 ਗ॥ ਤੁਵਮੰਦਤਹਿਤਮਾਇਯੋਜਗਤੁਪੁਜਕਰਤਾਗ॥ ੮੬॥ ਸਵੈਯਾ॥
 ॥ ਛੋਰਬਡੇਫਰੇਸੁਨਿਸਾਨਨਬਾਜਗਾਇਦਲਏਬਲਸਾਗੀ॥
 ਪੀਤਕਿਤੇਸਿਤਸਿਆਮਬਿਰਾਜਤਲਾਲਗੁਲਾਲਦਿਪੈਦਤਿਕਾਗੀ॥
 ਦੁੰਦਭਿਘੋਖਸੁਸੀਖਬਜੈਜਨੁਸਾਗਰਕੀਧੁਨਹੋਤਮਪਾਗੀ॥ ਦੇਖ
 ਤਸਾਹਪ੍ਰਸੰਨਭਯੋਮਨਆਨਦਕੈਜਗਜੈਸੁਓਚਾਗੀ॥ ੮੭॥ ਚਕ੍ਰਤਿ
 ਸੁਲਗਦਾਬਰਛੀਅਸਦੁਹਾਰਸਿਲੀਮੁਖਤੇਗਨਿਹਾਗੀ॥ ਨਾਵਕਬ
 ਨਕ੍ਰਿਪਾਨਤੁਫੰਗਹਦੇਖਤਭਯੋਛਬਿਉਤੰਮਸਾਗੀ॥ ਆਵਤਹੇਰਸੁਟੇ

ਹਰਹਰਪੋਢੁਲੇਸੁਖਸੇਜਮੰਝਾਗੀ॥ ਤਿਹਿਤੀਨਦਯਾਲਅਯੋ
 ਨਿਜਸੈਨਲਏਸੁਅਭੂਤਅਪਾਗੀ॥ ੮੮॥ ਤੁੰਕਰਚਿਤਨਕਾਜਸਵਾਰ
 ਤਆਦਿਅਨੰਤਪ੍ਰਭੂਅਵਤਾਰੀ॥ ਮਾਹਲਏਇਨਕੋਟਿਕਈਰਿਪਕੋ
 ਨਗਨੈਗਨਤੀਬਿਸਤਾਰੀ॥ ਜੈਲਗਸਿੰਘਕਹੈਬਚਸਾਹਜਤੋਲ
 ਗਭੀਅੰਧਪ੍ਰਿਧਗੁਬਾਰੀ॥ ਹਾਥਸੁਹਾਥਨਿਹਾਰਨਪੇਸ਼ਤਮੇਘਘਟ
 ਜਿਮਸੈਨਨਿਹਾਰੀ॥ ੮੯॥ ਅਜਮਬੀਰਅਧੀਰਖਰੋਜਿਤਆਨਦ
 ਈਜਗਨਾਥਦਿਖਾਈ॥ ਮਾਰਤਹੋਕਰਿਲੈਕਰਨਾਕਛੁਯੋਕਹਿਕੈਧ
 ਨੁਲੈਸਭਿਠਾਈ॥ ਭਾਲਸੁਮਾਰਿਬਿਦਾਰਦਯੋਸਰਪਾਰਭਯੋਉਪਮ
 ਕਬਿਗਾਈ॥ ਬੀਚਗਿਕੋਗਜਲਾਗਗਏਸਰਹੋਦਅੰਬਗਤਿਨੈਗ
 ਤਿਪਾਈ॥ ੯੦॥ ਯੋਹਨਕੈਤਿਹਲੇਪਭਏਗੁਰਸਾਹਕਿਧੋਨਿਜਸਿ
 ਘਨਿਹਾਰੈ॥ ਕੋਤਕਸੋਚਿਤਚੰਕਪਕੋਕਿਹਭਿਗਏਕਹਸਿੰਘਹਜਾ

ਗੈ॥ ਅਪਨ ਫੋਜ ਬਿਲੋਕ ਕਰਹਾ ਕਿ ਹਰਿ ਦੁਰੈ ਵਹ ਬੀਰ ਕਰਹੈ॥ ਮੇਅ
ਪਨੀਨ ਹੀ ਬੈਸਲ ਖੇਅਤਿ ਬੀਰ ਸੁਪੀਰ ਧਨ ਅਸਧਾਰੈ॥ ੯੧॥ ਸੂਰਜ
ਤਾਤ ਸੁਸਿਘ ਕਹਾਤਿ ਹਥਿ ਤਕਛੂ ਚਿਤ ਮੇਜਿ ਨ ਕੀਜੈ॥ ਲੋਪ ਭੁਏਤੁ
ਕਹਾ ਕਹੁ ਨਾਨਿਧ ਕਾਜ ਸੁਧਾਰ ਸੁਧਾਰ ਸੁਪੀਜੈ॥ ਪੈਜਿ ਤਨੈ ਰਿਪ ਹੈਤੁ
ਰਅੰਨ ਚਤਾਸਦ ਬਾਇਤੁ ਲੀਬਿਧ ਲੀਜੈ॥ ਰਾਜੁ ਦਯੈਤੁ ਮਕੋ ਗੁਰਪੁ
ਰਨ ਕਾਜ ਸੁਧਾਰ ਭਲੇ ਜਗਜੀਜੈ॥ ੯੨॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਕੈ
ਸਿਘ ਜੁ ਕੀਬਾਨੀ॥ ਅਜ ਮਲਯੈ ਕੰਭ ਜੁਤਾ ਮਾਨੀ॥ ਡੇਰਾ ਦੀਨੋਤ
ਹੀ ਕਰਾਈ॥ ਜਹਾ ਲੇਖ ਨਿਜ ਰਿਪ ਕੀ ਪਾਈ॥ ੯੩॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਜੋਅ
ਧਿਕ ਅਬੀਗ॥ ਭਾਜੇ ਦੈ ਪਤ ਹੋਇ ਅਧੀਗ॥ ਤੇ ਸਭ ਹੀ ਇਨ ਲਏ ਬੁ
ਲਾਈ॥ ਅਪਨੇ ਕੀਨੇ ਦੈ ਵਡਿਆਈ॥ ੯੪॥ ਜੇਤੁ ਮਸਬ ਪਹਾਅਦਿ
ਜਗੀ॥ ਖਾਵਹੁ ਭੰਚਹੁ ਸੁਖੀ ਸਹੀਗ॥ ਨਾਤੁ ਗਹੈ ਭਲੇ ਹਥੀ ਯਾਗ॥

ਜੋਤੁ ਮਸਬ ਮਹਿ ਕਛੂ ਹੋ ਕਾਗ ॥ ੯੫ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਪਰੇ ਆਨ ਮਾਧਿ ਪਾਇ
 ਲੀਨੇ ਤਿਨ ਕਉ ਉਨ ਹਮਿ ਲਾਇ ॥ ਮਨ ਸਬੁ ਲੀਨਾ ਆਇ ਲਿਖਾਇ
 ॥ ਦੇਸਨ ਦੇਸਨ ਦੇਖੇ ਪਠਾਇ ॥ ੯੬ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਬੈਠੇ ਸਭਾ ਬਨਾਈ ॥
 ਬੀਰ ਅਬੀਰ ਬਹਾਦਰ ਗਈ ॥ ਜੋ ਜੋ ਆਵਤੁ ਤਹੀ ਜੁਵਾਨਾ ॥ ਯਾ ਬਿਧ
 ਬਤੀਯਾ ਕਰਤੁ ਬਖਾਨਾ ॥ ੯੭ ॥ ਮੇਰੇ ਸਗਲ ਗੋਤੁ ਨ ਧਾਇਆ ॥ ਆਜ ਮੁਖੀ
 ਹਲ ਯੋ ਮਾਧਾਇਆ ॥ ਅੰਨ ਪਠਾਨ ਕਹੈ ਸੁਬਫਾਇਆ ॥ ਮੁਝ ਲੈ ਮਾਰੇ ਅ
 ਜਮ ਗਾਇ ॥ ੯੮ ॥ ਸਬ ਕੀ ਬਤਿ ਯਾਇ ਉਸੁਣ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਹਬ ਹਾਦਰ
 ਕਹਾ ਬਨਾਇਆ ॥ ਭਲੇ ਖੁਜਾਵਹੁ ਤਵ ਨੈਤੀਗਾ ॥ ਆਜ ਮਲਾਗੇ ਜੋ ਸੁਸ
 ਰੀਗਾ ॥ ੯੯ ॥ ਦੇਹਗਾ ॥ ॥ ਖੋਜ ਲਗੇ ਤਿਹ ਸਰਨ ਕਉ ਲੀਨੇ ਟੋਰ ਬਨ
 ਇਆ ॥ ਸਾਹਬ ਹਾਦਰ ਬੀਰ ਕੇ ਆਗਧਰੇ ਤਿਨ ਆਇਆ ॥ ੧੦੦ ॥ ਕਹੀ ਬਹ
 ਦਰ ਸਾਹਜੁ ਅਪਨੇ ਬੀਰ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਜਾ ਕੇ ਦਸਤੇ ਸਗਮਿ ਲੈ ਤਵ ਨੈਗ

ਨਾਲਖਾਇ॥ ੧੦੧॥ ਚਉਪਈ॥ ॥ ਮੇਲਬਕੇਸਬਕੇਸੰਗਤੀਗਾ॥ ਕ
 ਹੂਸੈਨਹੀਰਲੇਸਰੀਗਾ॥ ਰੂਪਅਨੂਪਲਲਤਗਤਬਾਨ॥ ਕਾਹੂਸੈਨ
 ਹੀਮਿਲਤਪਛਨ॥ ੧੦੨॥ ਦੀਰਘਖਪਰੇਪੰਖਸੁਕਾਨ॥ ਕੰਚਨਮਈ
 ਬਿਰਾਜਤਬਾਨ॥ ਫਿਕਪਿਕਾਮਅਨੂਪਮਸੁੰਧਾ॥ ਆਕਿਤਸੁਵਰਨਬਿ
 ਰਾਜਤਸੰਧਿ॥ ੧੦੩॥ ਨਿਰਖਤਾਸਬਿਸਮੇਭਏਜੁਆਨ॥ ਇਹਬਿਧਤ
 ਖਤਬਚਨਸੁਆਨ॥ ਯਹਹਮਰੇਲਸਕਰਨਹੀਬਾਨ॥ ਅਗੇਮਿਆ
 ਹਮਸਾਚੁਬਖਾਨ॥ ੧੦੪॥ ਯੈਬਤੀਯਾਸਬਕਰੈਉਚਾਗ॥ ਸਾਹਬਹਾ
 ਵਰਬੀਰਹਜਾਗ॥ ਸਾਹਭੇਦੁਮਨਮੇਸਬਜਾਨੈ॥ ਤੁਰਕਨਤੀਰਨਸਾਚੁ
 ਬਖਾਨੈ॥ ੧੦੫॥ ਇਕਆਜਮਲਸਕਰਕੇਬੀਗ॥ ਯੈਨਿਜਭਾਖੇਹਜ
 ਰਤਤੀਗ॥ ਹਮਨੈਅਪਨੀਆਂਖਨਲਹਾ॥ ਕੇਤਕਸੈਨਲੰਛਸੰਗਅ
 ਗਾ॥ ੧੦੬॥ ਨੀਲੇਫਰੇਛੁਟੇਨਿਸਾਨ॥ ਕਈਲੰਛਜੇਧਾਬਲਵਨ

॥ ਕਛੁ ਨ ਵਿਸਤਾਤੁ ਮਰੇ ਸਾਗ ॥ ਨ ਭੁਤੇ ਮਾਰਫ ਰਿਸਤੇ ਜਾਗ ॥ ੧੦੧ ॥
 ਯਾ ਬੈਧ ਬਤੀ ਯਾ ਬਰਨੈ ਬੀਗ ॥ ਸਾਹ ਬਹਾਦਰ ਨਿਕਟ ਅਬੀਗਾਨਿ
 ਜਮਨ ਮੇਵ ਹਸ ਬਿਧ ਜਾਨੈ ॥ ਤਾ ਸੋ ਬੋਲਨ ਪ੍ਰਗਟਿ ਬਖਾਨੈ ॥ ੧੦੨ ॥
 ॥ ਵੇਹਗਾ ॥ ॥ ਸਾਹ ਬਹਾਦਰ ਤਵ ਨ ਸੀਗਾਇਹ ਬਿਧ ਕਰਤ ਬਖਾਨਾ ॥
 ॥ ਹਮ ਕੋ ਸੇਵਕ ਜਾਨ ਕਰਿ ਕਰਗਯੋ ਕਾਜ ਨਿਧਾਨ ॥ ੧੦੩ ॥ ਕਿਧੋ ਪਿ
 ਕੰਬਰ ਗੋਸਕਤ ਗੁਰੂ ਪੀਰ ਪੁਨਤਾਗ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਕਾਰਜ ਕਰਤ ਹੀ ਭਯੋ
 ਲੋਪ ਖਿਨ ਮਾਗ ॥ ੧੧੦ ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਜੀਤ ਅਰਨ ਕਉ ਦੁਸਟ ਅਰਿਸ
 ਟ ਸੰਘਾਗ ॥ ਕਰ ਪਯਾਨ ਮਾਵਤੁ ਭਯੋ ਆਗਰ ਨਗਰ ਮਝਾਗ ॥ ੧੧੧ ॥
 ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਧਰਮ ਸਿੰਘਾਇਹ ਬਿਧ ਮੁਖ ਗਈ ॥ ਹਮ ਕਉ ਰੁਕਸੁ
 ਵਟੀ ਜੈਧਾਈ ॥ ਕਹਾ ਸਾਹ ਸਾਹਿਬ ਤਟ ਜਾਈ ॥ ਲਿਖਾਵਹੁ ਇਹ ਦਿਸ
 ਬੇਗ ਚਢਾਈ ॥ ੧੧੨ ॥ ॥ ਇਹਿ ਬਿਧ ਚੜੇ ਸਿੰਘ ਜੀਧਾਈ ॥ ਚਰਨ ਕਮ

ਲਦਰਸੈਗੁਰਗਾਇ॥ ਕਰਿਤਕੂਚਦਰਕੂਚਸਿਧਾਏ॥ ਚਰਨਕਮਲਗੁ
 ਰਕੇਤਟਆਏ॥ ੧੧੩॥ ਝੁਲਨਾਛੰਦਾ॥ ॥ ਆਨਦੀਦਾਰੁਕਰਤਾਰਗੁਰ
 ਕੋਕਰਿਯੋਭਈਸਪੁਰਮਨਸਾਬਨਾਈ॥ ਸੀਸਪਟਕੰਜਦੁਖਭੰਜਗੁਰਕੇ
 ਰਪੁਨਰਾਖਕਰਿਲਈਪਰਦਛਨਾਮਨਦਪਾਈ॥ ਆਇਸਿਪਾਇਬਿ
 ਗਸਾਇਜਗਦੀਸਕੀਬੈਠਤਬੁਗਏਗੁਰਨਿਕਟਆਈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕੇਸਿਧ
 ਮੁਖਾਰਿਸੀ॥ ਬੰਦਸੋਕਹੈਇਮਬੈਨਤਿਨਕੋਸੁਨਾਈ॥ ੧੧੪॥ ਕਹੋਸਮਚ
 ਰਸੁਪਾਰਕਰਿਸਾਹਕੀਕੁਸਲਮਾਨੰਦਸੋਬਸਤਕੀਗਾਂ॥ ਜੁੰਧਕੀਜੀਤ
 ਸਬੁਪਕੈਸੇਭਈਭੁਨੇਗਮਤੀਰਵਹਸਰਬਜੀਗਾਂ॥ ਸੂਬਾਅਬੀਰਸਭ
 ਲਏਜਸਮੇਲਕੈਆਪਕਿਹਬਾਨਹੈਸੁਨਹੁਤੀਗਾਂ॥ ਹਮੇਭੀਯਾਰਿਕਬ
 ਕਰਤਹੈਕੇਨਹੀਕਹੋਵਹਛੋਰਪੁਸੰਗਈਗਾਂ॥ ੧੧੫॥ ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰ
 ਦਾ॥ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਜੁਕੇਅਮੀਬੈਨਜੇਈ॥ ਸੁਨੈਸਿੰਘਜੁਨੈਸਬੈਬਾ

ਤਗੋਈ॥ ਜਿਮੰਜੁੰਪਸਾਰੇਭਯੋਤੋਨਥਾਨੈ॥ ਸਭੈਆਦਿਅੰਤੰਸੁਭੇਦੰਬਖ
 ਨੈ॥ ੧੧੬॥ ਫਤੇਜੰਗਕੀਨਤੁਮੈਆਪਜਾਈ॥ ਨਹੀਸਾਹਪ੍ਰਤੰਡਕੋਦੇ
 ਖਪਾਈ॥ ਤੁਝੈਬਾਰਬਾਰੈਕਹੈਯੋਬਨਾਈ॥ ਕਹਾਖੇਲੁਕੀਨਾਪ੍ਰਭੂਬਿਸ੍ਰੁ
 ਈ॥ ੧੧੭॥ ਅਗਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਕਿਧੋਮੋਰਬਾਪੀ॥ ਕਹੈਕੋਟਪਾਪੀ॥
 ਦਗਾਖੇਲਸਾਗੇ॥ ਵਹੈਹੈਚਿਤਗੇ॥ ੧੧੮॥ ਨਹੀਆਪਆਏ॥ ਕਹਾਦੇਰ
 ਲਾਏ॥ ਮੁਝੈਬਾਰਬਾਰੀ॥ ਕਹੈਯੋਚਿਤਗੀ॥ ੧੧੯॥ ਪੁਨੀਫੇਰਚੰਛਾ॥ ਲ
 ਖਜੋਜੋਸੁਪੰਛਾ॥ ਦਲੀਕੋਟਸੈਨਾ॥ ਦਿਖੀਤਾਹਿਨੈਨਾ॥ ੧੨੦॥ ਅਰੀਕੋ
 ਸੁਮਾਰੀ॥ ਭਈਲੋਪਸ੍ਵਰੀ॥ ਤਬੈਧੰਨਗਯੋ॥ ਜਬੈਜੀਤਪਯੋ॥ ੧੨੧
 ॥ ਇਮੰਬਾਤਸਾਰੀ॥ ਕਹੀਸਿੰਘਸ੍ਵਰੀ॥ ਪੁਨੀਆਪਗਯੋ॥ ਤਹਕੋਨਅ
 ਯੋ॥ ੧੨੨॥ ਹਮੁਈਤਥਾਨੈ॥ ਕਕੋਨਾਪਿਯਾਨੈ॥ ਤਹਕੋਨਆਈ॥ ਜਿ
 ਤੀਜਾਲਗਾਈ॥ ੧੨੩॥ ਭੁਜੰਗਛੰਦਾ॥ ॥ ਜਿਤੇਸਿੰਘਈਹੰਗਮੁਤੀਰ

ਠਾਢੇ॥ ਇਨੈ ਪੂਛ ਲੀਜੈ ਇਹੈ ਬੈਨਗਾਢੇ॥ ਜਿਸਿ ਭਾਂਤ ਤੈਨੇ ਤਹਾਂ ਦੇਖਿ ਪਾ
 ਏ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤੰਤੁ ਈਹਾਂ ਭੁਨੇ ਭੇਦੁ ਗਾਏ॥ ੧੨੪॥ ਧਰਮਾ ਸਿੰਘ ਵਾਚਾ॥ ॥
 ਜਬੈ ਜੁੰਧ ਭਾਗੇ ਮਚੇ ਤਾ ਸਜਾਈ॥ ਕਿਧੈ ਕੋ ਸਕੇ ਤੇ ਪਰੀ ਮੈਲ ਗਾਈ॥ ਭੁਬੈ
 ਏਕਰੇ ਜੇਠੈ ਸੈਨ ਪਾਲੀ॥ ਹਲਾ ਲੈ ਕਹਾਯੋ ਵਡੇ ਜੋਰ ਨਾਲੀ॥ ੧੨੫॥ ਭ
 ਜੀ ਫੋਜ ਯਾ ਕੀ ਦਸੈ ਦਿਸੈ ਈਹਾਂ॥ ਬਨਿ ਪੰਡਿ ਜਾਨੈ ਚਲੇ ਬਾਤ ਜੀਹਾਂ॥
 ਇਮੰਗੋ ਨਸੈ ਨਿਭ ਜੀ ਸਾਹ ਦੇਖੀ॥ ਭੁਕੇ ਚੀਤ ਮਾਹੀ ਰਹੀ ਨਾਹਿ ਸੇਖੀ॥
 ੧੨੬॥ ਭਬੈ ਹੋਇ ਦੀਨ ਗੁਰੂ ਯਾਦਿ ਕੀਨਾ॥ ਤਹੀ ਮਾਦਿ ਦਾਰੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਦ
 ਨਾ॥ ਕਿਤੇ ਛੁਟ ਫਰਹੇ ਨਿਸਾਨ ਨਿਹਾਗੇ॥ ਸਿਤ ਪੀਤ ਲਾਲੀ ਸੁਨੀ ਲੀ ਬਿਚ
 ਗੇ॥ ੧੨੭॥ ਇਹੀ ਰੂਪ ਸੈਨਾ ਦਲਿ ਲੱਛਕੇ ਤੇ॥ ਭਨੈ ਕੋ ਨਤਾ ਕੋ ਚਿਤੰ ਪਾਰੇ
 ਤੇ॥ ਧਰੇ ਚੀਰ ਸੇਤੰ ਪਿਤੰ ਨੀਲ ਸਾਗੇ॥ ਗਜੰ ਬਾਜ ਚੂਚੀ ਦਿਪੈ ਯੋਹ ਜਾਗੇ॥
 ੧੨੮॥ ਪ੍ਰਭੂ ਮਾਪ ਰੂਪ ਅਸੀ ਦੇਖ ਪਾਯੋ॥ ਅਭੂਤੰ ਮਪਾਰੰ ਅਗੋ ਨਾਲ

ਖਾਯੋ॥ ਗਹੇ ਦੇ ਇਬਾਨ ਮਰੰਭਾ ਲਾਮਿ ਆਨੈ॥ ਹਨੇ ਬੰਜ ਜਾਨੈ ਗਿਰੀ ਬੀਰ
 ਥਾਨੈ॥ ੧੨੯॥ ਹਨੈ ਤੀਰਤਾ ਕੋ ਭੁਏ ਲੋਪਈ ਗਾਂ॥ ਘਨੰ ਜਾਨ ਸਿਮਾ ਮੰਦੁਰੈ
 ਬਿੰਜੁ ਜੀਹਾਂ॥ ਤਬੈ ਸਾਹ ਚਿਤਾ ਭਯੋ ਮਾਨ ਭਾਗੀ॥ ਫਿਰੀ ਮੋਹਿ ਦਾ ਕੇ ਕਹਾਯੋ
 ਉਚਾਰੀ॥ ੧੩੦॥ ਨਹੀ ਚਿਤ ਕੀ ਜੈ ਗੁਰੂ ਅੰਗ ਸੰਗਾ॥ ਨਿਜ ਕਾਜੁ ਕੀ ਜੈ ਬਿ
 ਜੈ ਹੋਇ ਜੀਗਾ॥ ਤਬੈ ਤੋ ਨ ਕਾਜ ਕਰੋ ਪੁਰ ਭਾਗੀ॥ ਰਣ ਜੀਤ ਕੈ ਕੈ ਅਯੋਧ
 ਮਚਾਰੀ॥ ੧੩੧॥ ਪੁਰੀ ਮਾਗਰੈ ਕੈ ਬਸ ਜੋ ਮੰਧਿ ਆਈ॥ ਹਮੂਲੀ ਨ ਮਾਗ
 ਆ ਬਿਦਾ ਦੇਹੁ ਭਾਈ॥ ਤਿਨੈ ਯੋ ਸੁਭਾ ਖੀਹ ਮੂਕੋ ਸੁਨਾਈ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਦਿ
 ਆਈ ਇਸੈ ਲਿਖਾਉ ਜਾਈ॥ ੧੩੨॥ ਦੇਹ ਗਾ॥ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕਾ ਪਿਯ
 ਨ ਕਰਿ ਲਿਖਾਵੇ ਹਮਰੈ ਅੰਧੇਨਾ॥ ਬਿੰਦ ਮਾਨ ਦਰਸਣ ਕਰੈ ਸੁਖੀ ਹੋਹਿ ਜੁਗ
 ਨੈਨ॥ ੧੩੩॥ ਇਸ ਸਾਹ ਬਿਨ ਤੀਕਰੀ ਜਿਉ ਮਮਕਰੀ ਬਨਾਇ॥ ਯੋਰਣ
 ਮੇਦਰਸਣ ਕੀਯੋ ਜੈ ਸੇਕਹਯੋ ਸੁਨਾਇ॥ ੧੩੪॥ ਭੁਜੰਗ ਛੰਦਾ॥ ॥

ਸੁਨੇ ਬੈਨ ਵਾਕੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਗਈ ॥ ਗੁਰੂ ਤੇ ਸੁਈ ਗੰਗੇ ਜਾਨ ਭਾਈ ॥ ਸਿਰ
 ਅੰਸ ਕੇਤੀ ਇਹੈ ਕਾਜੁ ਕੀਨਾ ॥ ਕਿਧੈ ਚੰਡਿ ਮਾਤਾ ਇਹੈ ਜੰਮੁ ਲੀਨਾ ॥ ੧੩੫
 ॥ ਕਿਤੇ ਚੀਤ ਥਰੇ ਭਯੋ ਭਗਮੁ ਭਾਗੀ ॥ ਇਸ ਬੈਨ ਗਾਯੇ ਗੁਰੂ ਆਵਤਾਰੀ
 ॥ ਜਿਤੇ ਸਿੰਘਈ ਗਾਂਇ ਨੁਪੁ ਛਲੀ ਜੈ ॥ ਤਬੈ ਬਾਕੁ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀਜੈ
 ॥ ੧੩੬ ॥ ਸੁਨੇ ਸਿੰਘ ਬਾਕੁ ਤਬੈ ਜੈ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਚਰਿਤ੍ਰੰ ਕ੍ਰਿਨੁ ਨਾਹਿ
 ਪਾਯੋ ॥ ਇਕੈ ਰੂਪ ਧਾਰੇ ਨਿਹਾਰੇ ਸੁਈ ਗਾਂ ॥ ਦੁਤੇ ਜਾਇ ਚੰਦ੍ਰ ਜੀ ਕਰੇ ਭਾਂਤ ਤੀ ਗਾਂ
 ॥ ੧੩੭ ॥ ਅਸੰਚੇ ਜਕੈ ਕੈ ਸੁਨੀ ਗਾਥ ਸਾਗੀ ॥ ਜਿਤੀ ਜੁਧ ਮੱਧਾ ਬਿਤੀ ਹੋਇ
 ਕਾਗੀ ॥ ਪੁਨੀ ਆਪ ਵਾਕੀ ਅਮੀਯੋ ਅਲਾਯੋ ॥ ਕਰੋ ਕੂਚ ਤੇਰੇ ਲਖੇ ਤੋਨ
 ਜਾਯੋ ॥ ੧੩੮ ॥ ਤਬੈ ਓਹ ਦਿਲੀ ਪ੍ਰਭੂ ਧਾਇਆਯੋ ॥ ਸੁਨੇ ਸਿੰਘ ਸੀਤ ਬਡੇ
 ਮੋਦੁ ਪਾਯੋ ॥ ਘਨੇ ਗੰਥ ਗਾਡੀ ਕਿਕਾ ਟਿਬਨਾਏ ॥ ਗਏ ਸਿੰਘ ਅਗੈ ਪ੍ਰਭੂ ਪ
 ਸਾਏ ॥ ੧੩੯ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਲਏ ਭੇਟ ਸਿੰਗਤ ਸਭੁ ਸਾਗੀ ॥ ਦਰਸ

ਟੁਕਰਯੋ ਹਜੁਰ ਸੁਧਾਗੀ॥ ਡੇਰਾ ਭਲੀ ਠਉਰ ਕਰਿ ਵਾਇਯੋ॥ ਜਮੁਨਾ ਨਿਕ
 ਟਸਰ ਬਾਮਨ ਭਾਯੋ॥ ੧੪੦॥ ਇਕ ਆਵਤ ਸੀਗਤ ਇਕ ਜਾਈ॥ ਮਨ ਤਨ
 ਧਨ ਤੇ ਸਰਬ ਬਿਕਾਈ॥ ਆਛੇ ਭੋਜਨ ਮੇਵ ਹਜਾਗਾ॥ ਲੈ ਲੈ ਆਵਤ ਸਿ
 ਖ ਅਪਾਗਾ॥ ੧੪੧॥ ਅਪਨ ਜੋਧਨ ਕੇਚ ਢੇਅੰਬਾਗਾ॥ ਜਿਹ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਭ
 ਜੁ ਅਵਤਾਰਾ॥ ਖੁਸੀ ਮਹਲ ਦਰਸਵਾਇ ਮਦਯੋ॥ ਮਾਨਹੁ ਪ੍ਰੇਮ ਮੇਘ
 ਰਸਯੋ॥ ੧੪੨॥ ਜਿਹ ਜੈ ਸੀ ਇੰਛਾ ਕਰਿ ਦੇਖਿਯੋ॥ ਤਵ ਨੈਭਾਂਤ ਤਾ ਸਮ
 ਵਰੇਖਿਯੋ॥ ਤਵ ਲਗ ਮਨੁਖ ਸਾਹ ਕੇ ਆਏ॥ ਲੈ ਡੇਰਾ ਕਰਿ ਕੁਚ ਸਿਧਾਏ
 ॥ ੧੪੩॥ ਵੇਹਗਾ॥ ॥ ਇਹਿ ਬਿਧਿ ਦਿਲੀ ਨਿਰਖ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ ਭਗ
 ਵਾਨ॥ ਮਿਲਨ ਸਾਹ ਕੇ ਗਉਨ ਕਉ ਕੀਨੋ ਤਬੈ ਪਯਾਨ॥ ੧੪੪॥
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਸੁਲਤਾਨੀ ਜੰਗ ਕਰਿ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹ ਬਿਜੈ ਭਵੇਤ ਦਿ
 ਲੀ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰਿ ਬਰਨਨੰਨਾ ਮਚੈ ਬੀਸ ਮੋਧਿ ਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁ

ਭਮਸਤੁ॥੨੪॥ ॥ਅਫਜੂ॥ ॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਦਿੱਲੀਨਿਰਖਖਾਲ
 ਸੇਭਾਇ॥ਗਿਯਾਨੁਪਿਯਾਨੁਸੁਭਰਗਤਦਿੜਾਇ॥ਪੁਨਨਿਜਕੂਚਕਰਿਤ
 ਚੜ੍ਹਿਧਾਏ॥ਕੂਚਮੁਕਾਮਕਰਿਤਚਲਾਏ॥੧॥ਪਾਂਚਕੋਸਮਥੁਰਾਜਬਰ
 ਹੀ॥ਕਰੋਮੁਕਾਮਗੁਰੂਜੀਕਹੀ॥ਤਵਨਗਾਤਿਤਹਬਸੇਦਿਯਾਲਾ॥ਕਰਿ
 ਚਰਿਤ੍ਰਤਹਅਧਿਕਬਿਸਾਲਾ॥੨॥ਭੋਰਭਏਤਤੇਚੜ੍ਹਧਾਏ॥ਮਥੁਰਾਮੰਧਿ
 ਪੁਰੀਤਬਅਏ॥ਸੂਰਜਕੁੰਡਕੀਯੋਨਿਜਭੇਗਾ॥ਹੁਕਮਮਾਨਸੀਸਤਿਗੁ
 ਰਕੇਗਾ॥੩॥ਤਤੇਨਾਥਸੁਪਾਰਸਿਧਾਏ॥ਗੋਕਲਦੇਖਨਕਾਜਸੁਆਏ॥
 ਨਿਰਖੀਸਰਬਠੋਗਚਿਤੁਲਾਈ॥ਜਯੋਨਿਜਕੀਨੇਚਰਿਤਕਨਾਈ॥੪॥ਜ
 ਹਾਂਪੁਤਨਾਹਨੇਅਘਾਸੁਗਾ॥ਮਾਰੇਪੇਨਕਦੈਤਬਛਾਸੁਗਾ॥ਪੰਬਜਗੋਵਰਧ
 ਨਕਾਲੀਤਾਲਾ॥ਸੂਰਸੁਤਾਪਤਨਾਥਿਯੋਬਿਆਲਾ॥੫॥ਕੁੰਜਗਲੀਸੁਭ
 ਮੰਡਲਰਾਸਾ॥ਕੇਸੀਦੈਤਹਨੋਜਿਹਪਾਸਾ॥ਕਮਲਜਬਛਰੇਜਹਾਚੁਰਾ

ਏ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਦੇਵ ਲੈ ਦੇਖ ਨ ਆਏ॥ ਏ॥ ਅੰਜੋ ਜੋ ਇਤ ਚਰਿਤ ਕਰਾਨ॥ ਨਿਰ
 ਖੇ ਆਪ ਦਯਾ ਨਿਧ ਆਨ॥ ਪੁਨਤ ਤੇ ਮਥੁਰਾ ਫਿਰ ਗਏ॥ ਤਵ ਨੈਜ ਇਥਿ
 ਲੋਕ ਤਭਯੋ॥ ੧॥ ਪੁਬੀਯਾ ਕੋ ਜਵਨੈ ਥਾਂ ਮਾਰਿਯੋ॥ ਅਨ ਕੁਬਰੀ ਕਾਜ
 ਜਵਾਰਿਯੋ॥ ਧਨ ਖੁਰੀ ਸਕੋ ਤੋਰਿਯੋ ਜਗਾਂ॥ ਗਜ ਖੁਨੀ ਮਾਰਿਯੋ ਪਰਤਗਾਂ॥
 ੨॥ ਮੁਸਟ ਚੰਡੂ ਗਮੰ ਲਥੇ ਜਿਤੋ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਹੀਨ ਕੀਨੈ ਜਿਤ ਤਿਤੋ॥ ਜਾਇਦਮ
 ਦਮਾ ਕੀ ਸਨਿਹਾਰ ਸਾ॥ ਪਕੜ ਕੇ ਸਜਿਯ ਪਰਨ ਪਛੁਰ ਸਾ॥ ਏ॥ ਪੁਨ ਬਿਸ
 ਗਤ ਘਾਟ ਪਰ ਗਏ॥ ਅਧਿਕ ਦਾਨ ਦੀਨ ਨ ਕਹ ਦਏ॥ ਪੁਨਤ ਤੇ ਰੇਰੇ ਪ੍ਰਭ
 ਅਯੋ॥ ਅਨ ਕਚਰਿੰਤ ਨਿਰਖ ਤੋਭਯੋ॥ ੧੦॥ ਵੇਹਰਾ॥ ॥ ਤਹੀ ਸਮੇਤ
 ਟਡੇਰ ਕਰਿ ਬਨ ਚਰ ਜੁਰੇ ਅਪਾਗ॥ ਏਕ ਸਿੱਖ ਕੀ ਢਾਲ ਕੋ ਲੈ ਦੂਮ ਚਰਿ
 ਯੋ ਸੁਧਾਗ॥ ੧੧॥ ਚਉਪਈ॥ ॥ ਅਤਿ ਕਉਤ ਕੁਤ ਵਨੈ ਜਾਭਯੋ॥ ਤ
 ਹੀ ਸਿੱਖ ਕੋ ਪਾਅਤਿ ਕਯੋ॥ ਕਰਿ ਮਹਾ ਪਰੀਤੁ ਫੰਗ ਸੀਭਾ ਗੀ॥ ਮੈਯਾ ਕੋ ਬਧੂ

ਕਰੋ ਸੁਧਾਈ॥੧੨॥ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧਤਾ ਕੇ ਲਖ ਪਾਈ॥ਬਿਗਸਤ ਭਯੋ ਗਨ
 ਯੋ ਨਹੀ ਜਾਈ॥ਅਛੋ ਭੋਜਨ ਮਿਸਟਮੰਗਾਇ॥ਕਪਿ ਕੁਲ ਕਉ ਭਾਰਤ
 ਕਰਿ ਚਾਇ॥੧੩॥ਚਤੁਰਦਿਸਾ ਕੇਤ ਕਮਵਗਾਏ॥ਵਹਠਾਠੋ ਪਗ ਨਿਜ ਪ
 ਰਜਾਏ॥ਲੈ ਲੈ ਭੋਜ ਕਾ ਢਰ ਨ ਛੁਦਾ॥ਕੁਦਤ ਹੈ ਬਨ ਚਰ ਕੇ ਉਗੰਢ ਦਾ॥
 ੧੪॥ਰਸਾਵਲ ਛੁਦਾ॥ ॥ਜਬੈ ਦੀਨ ਬੰਧਾ॥ਕਯੋ ਯਾ ਸੁਪੰਧਾ॥ਲਯੋ
 ਭੋਜ ਹਾਲਾ॥ਬੁਲਯੋ ਕੀ ਸਪਾਲਾ॥੧੫॥ਮੁਝੈ ਦੇਹੁ ਢਾਲਾ॥ਕਹਾ ਦੀਨ
 ਦੁਆਲਾ॥ਤਬੈ ਕੀ ਸਸੋਊ॥ਗਯੋ ਤੀਰਓਊ॥੧੬॥ਦਈ ਢਾਰ ਮਾਗੀ॥ਹ
 ਸੈ ਬੀਰ ਲਾਗੀ॥ਤਿਸੈ ਉਪ੍ਰਸੀਸਾ॥ਕਰਿ ਜੰਗ ਦੀਸਾ॥੧੭॥ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਫੇਰ
 ॥ਕਰਾਪ੍ਰੇਮ ਨੇਗਾ॥ਦਯੋ ਭੋਜ ਅਨਾ॥ਗਯੋ ਝੈ ਪ੍ਰਸੀਨਾ॥੧੮॥ਕਹਾ ਨ ਬਜ
 ਈ॥ਚੜ੍ਹੇ ਰੂਪ ਪਾਈ॥ਘਨੇ ਯੋ ਸੁਚੇ ਜਾ॥ਕਰੋ ਮਾਪਓ ਜਾ॥੧੯॥ਪੁਨੀ
 ਫੇਰ ਗਈ॥ਕਰੋ ਕੂਚ ਪਾਈ॥ਲਏ ਬਾਜਤ ਗਾ॥ਚੜ੍ਹੇ ਪ੍ਰੈ ਨਿਸੀ ਗਾ॥੨੦॥

ਚਲੇ ਮੇਸਧਾਈ॥ ਜਿਮੰਪੋਨ ਆਈ॥ ਦਿਨ ਤੁੰਛ ਲਾਈ॥ ਪੁਜੇ ਤੋਨ ਜਾਈ ੪੫੯
 ॥ ਪੁਜੇ ਤੋਨ ਥਾਨੈ॥ ਜਹਾਂ ਆਗਰਨੈ॥ ੨੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਜੇ ਜਨ ਜਬ ਅ
 ਗਰਹਾ ਕੀਨੈ ਆਪ ਮੁਕਾਮ॥ ਚਰਕੇ ਸਤ ਤੇਰੇ ਬਾਦ ਸਾਹ ਕੇ ਧਾਮ॥
 ੨੨॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਸੁਨੇ ਭੇਦ ਯਾ ਬਿਖਖਨ ਖਾਨਾ॥ ਭੁਗੇ ਬਾਗ ਮੰਧਿ
 ਕਾਗਿ ਗਿਯਾਨਾ॥ ਆਛੇ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਨੁ ਖਪਠਾਏ॥ ਬਿਨੈ ਕਰੀ ਯਾ ਬਿਧਿ ਨ
 ਆਏ॥ ੨੩॥ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਸੀਐ ਇਹ ਥਾਨੈ॥ ਹਮ ਕੋ ਅਪਨੈ ਭ੍ਰਿਤ ਪ
 ਛਾਨੈ॥ ਕਰੀ ਪਾਵਿੰਤ੍ਰ ਸਗਲਾਇ ਹਨ ਗਰੀ॥ ਤੁਮਰੈ ਚਰਨ ਛੁਵਤ ਪੁਨਸ
 ਗਰੀ॥ ੨੪॥ ॥ ਪੁਨ ਬਚਭਾਖ ਲੋਗਤਿ ਹਗਏ॥ ਲਿਆਵਤ ਜਾਪ ਤਿਕਠੀ
 ਤਿਤ ਭਏ॥ ਬਡੀ ਦੇਹਿ ਹੋਤੀ ਖਨ ਖਾਨਾ॥ ਬਿਰਧ ਰੂਪ ਕੋ ਸਕਤ ਬਖਾਨਾ॥
 ੨੫॥ ॥ ਚਢ੍ਹੇ ਚਭਾਣ ਹਜੂਰ ਸੁਆਯੋ॥ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਤੇ ਅਧਿਕ ਬਿਕ
 ਯੋ॥ ਦਰਸੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਿਨ ਆਈ॥ ਅਨ ਕਭਾਂਤ ਕਹਿ ਬਿਨੈ ਸੁਨਾਈ

॥२६॥ ਬਡੇ ਭਾਗ ਭਾਖਤ ਅਬ ਭਏ ॥ ਜਾ ਕੋ ਤੁਮ ਦਰਸਣ ਚਲਦਏ ॥ ਅਬ
 ਜਾਨੋ ਮੁਝ ਜਮਨ ਹੀ ਕੋਈ ॥ ਜਿਹ ਪਰਾਪਤ ਇਹ ਦਰਸਣ ਹੋਈ ॥ ੨੭ ॥ ਸ
 ਭਾਮ ਪੈਨੇ ਤਿਨਹਾਲੁ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਖੁਸੀਲਈ ਦਰਸਣੁ ਜਬ ਪਾਯੋ ॥ ਤਵਨ
 ਰੈਨ ਪ੍ਰਭ ਬਸੇਤ ਹਾਂਗੀ ॥ ਭਯੋ ਪ੍ਰਾਤ ਕਰਿ ਪਿਆਨ ਸਿਧਾਹੀ ॥ ੨੮ ॥ ਭੁਜੰਗ
 ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਨਿਜੰ ਰੈਨ ਜਾਗੀ ਬਿਤੀ ਤੋਨ ਥਾਨਾ ॥ ਚਦਯੋ ਗੈਨ ਮਧੀ
 ਜਬੈ ਦੇਵ ਭਾਨਾ ॥ ਚਲੀ ਗੋਇਤਾ ਕੀ ਕਿਧੋ ਮੇਸਧਾਈ ॥ ਜਿਮੰ ਗਾਮਨਾਮੰ
 ਜਪੇ ਪਾਪੁ ਹਾਈ ॥ ੨੯ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧਾ ਮਾਪੀ ਸਭੈ ਕੁਸੁਨਾਈ ॥ ਕਰੋ ਕੂਚ ਭੇ
 ਰਾ ਅਸੀ ਜੀਨ ਪਾਈ ॥ ਸਭੈ ਬੀਰ ਪੀਰੰ ਲਏ ਸੰਗ ਆਏ ॥ ਤਟੰ ਆਗੈ ਕੈ
 ਇਮੰ ਡੇਰ ਲਾਏ ॥ ੩੦ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਜਹਾ ਛਾਵਨੀ ਜਾਹ ਕੀ ਪਗੀ ਹੁਤੀ ਨਿ
 ਜਥਾਨਾ ॥ ਤਹੀ ਆਨ ਡੇਰ ਕੀਯੋ ਸਾਹਿਬ ਸੁਧਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੩੧ ॥ ਚੌਪਈ ॥
 ॥ ਤਵਨ ਥਾਨ ਡੇਰ ਕੀਯੋ ਆਈ ॥ ਅਦਭੁਤ ਬਾਗ ਜਹਾਂ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥

ਸਕਲ ਫੂਲ ਫਲ ਮਨ ਸੋਭਗਾ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਰਾਜ ਤਜਿ ਹਤਗਾ ॥ ੩੩ ॥
 ਤਹੀ ਬਾਨ ਤਰਵਰ ਸੁਭਤਰੈ ॥ ਸਿੰਘ ਬਿਰਾਜਤ ਮਾਨ ਦਭਗੇ ॥ ਇਕ ਸਿੰਘ
 ਭਾਖੇ ਇਮ ਬੈਨਾ ॥ ਅਵਰ ਸਿਖ ਸੋ ਕਰਿ ਨਿਜ ਸੈਨਾ ॥ ੩੩ ॥ ਖਨ ਖਨ ਪਰ
 ਨਿਸ ਚੈ ਜਾਨਾ ॥ ਅਧਿਕ ਸੁਕਰ ਦਾ ਕਰੀ ਨਿਧਨਾ ॥ ਕੋਨ ਬਡੈ ਇਨ ਕੀ ਨੈਕ
 ਮਾ ॥ ਜਾ ਪਰ ਖੁਸੀ ਭਯੋ ਗੁਰ ਸਿਆਮਾ ॥ ੩੪ ॥ ਯੋ ਚਰਚਾ ਇਨ ਕਰਿ ਤੁਨਿ
 ਗਾ ॥ ਨਿਰਖੁ ਯੋ ਇਹ ਦਿਸ ਸੀ ਗੁਰ ਦਿਯਾਗਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸੋ ਸੁਦ ਬਚਨ ਬਖਨੇ
 ॥ ਕਾ ਬਤੀਯਾ ਤੁਮ ਭਾਖਤ ਜਾਨੇ ॥ ੩੫ ॥ ਸਰਬ ਭੇਦ ਬਹਨੇ ਮਮਤੀ ਗਾਤੁਮ
 ਜੋ ਭਾਖਤ ਸੁਮਤਿ ਸਹੀਗਾ ॥ ਸਿੰਘ ਕਹੀ ਪਦ ਪੰਕਜ ਪਾਸਾ ॥ ਯੋ ਏ ਬਤੀਯ
 ਕਰਿ ਤੁ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੩੬ ॥ ਖਨ ਖਨ ਪਰ ਆਪ ਨਿਧਨਾ ॥ ਕਰੁਣਾ ਵਡੀ ਕ
 ਰੀ ਹਿਤ ਠਨਾ ॥ ਤੁਰਕੁ ਹੁਤੇ ਯਹ ਬੀਸ ਮਝਾਗਾ ॥ ਕਤ ਯਾ ਪਰ ਗੀਝੈ ਕਰਤਾਰ
 ॥ ੩੭ ॥ ਧਾਮ ਗਏ ਯਾ ਕੇ ਕਰਧਾਇ ॥ ਨਿਜ ਕਰਥਾ ਪੀਦਈ ਬਨਾਇ ॥ ਕ

ਵਨਕਰਮੁਕੀਨਾਇਕਸਾਗਾਯੋਏਮੁਝਸੇਂਕਰਤਉਚਾਗਾ॥੩॥ਮੇਯਕੋਬ
 ਰਨੇਬਚਸਈ॥ਸਾਹਿਬਜੁਜਾਨੈਇਹਅਈ॥ਯਾਕੋਸਤਿਗੁਰਕਹੈਬਿਚ
 ਗਾਕਵਨਬਡਾਇਨਕਰਉਪਕਾਗਾ॥੩॥ਯੋਸੁਨਕਰਿਤਾਕੀਸੁਭਬਾਨੀ
 ॥ਕਰੁਣਾਸਿੰਧਸੁਮੇਸਬਖਾਨੀ॥ਇਹਖਨਖਾਨਾਹੈਨਿਜਸਾਧਾ॥ਸਾਧੂ
 ਮੰਤਿਸੁਗੰਤਿਅਗਾਧਾ॥੪੦॥ਸੁਨਯਾਕੀਇਕਕਥਾਸੁਨਾਉ॥ਤੁਮਰੇਚਿ
 ਤਕੋਭਗਮੁਮਿਟਾਉ॥ਏਕਸਮੇਖਨਖਾਨਾਬੀਗਾ॥ਮਾਧਿਲਹੈਗੁਰੁਤੋਸੁਅ
 ਮੀਗਾ॥੪੧॥ਰਾਜਕਰਿਤਾਮਾਛੋਨਿਰਧਾਗਾ॥ਧਰਮਅਦਾਲਤਪੁੰਨਮੰਤ੍ਰ
 ਗਾਭਜਨਮੰਧਿਰਾਤੋਦਿਨਰੈਨਾ॥ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰਨਨਿਰਖੈਨੈਨਾ॥੪
 ੨॥ਸਾਧਸਿਤਕੀਸੇਵਾਕਰੈ॥ਜੋਇਛਾਭੋਜਨਦੈਸਰੈ॥ਤੀਨਭੇਵਢੀ
 ਚੋਕੀਧਾਗਾ॥ਆਵਤਸੰਤਦੇਤਹਿਭਕਾਗਾ॥੪੩॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਬਾਲਗੁ
 ਦਾਈਸਾਧਜੋਸੁਨੀਯੈਅਤਿਸੁਭਕਾਗਾ॥ਤਾਕੋਚੇਲਾਗੁਟਕਿਬਲਨਿਸ

ਦਿਨਜਾਇਪਹਾਗ) ॥੪੪॥ ਤਾਕੇਗੁਰਵਾਸੇਕਹੀਅਨਤਪੈਂਡਚਲਜਾਹਿ ੪੬੧
 ॥ ਨਗਰਲਹੌਰਸੁਗਾਹਿਕਰਿਭੂਲਨਕਬਹੀਪਾਹਿ) ॥੪੫॥ ਚੋਪਈ) ॥
 ਏਕਬੇਰਵਾਕੇਚਿਤਮਾਈ) ਦੇਖਿਲਹੌਰਜਾਉਚਲਤਾਈ) ॥ ਇਹੀਪੈਂਡ
 ਚਲਕਹਿਵਹਆਯੋ) ॥ ਪੰਖੀਜਿਯੋਨਭਉਤਤਸਿਪਾਯੋ) ॥੪੬॥ ਸਰਬ
 ਨਗਰਨਿਰਖਤਵਹਖਗਾ) ॥ ਸੰਮਨਆਯੋਬੁਰਜਸੁਤਗਾ) ॥ ਖਨਖਨਚੀ
 ਨੇਤਿਨਪਾਮਾ) ॥ ਦੇਵਨਕੇਜਨੁਬਨੇਤਮਾਮਾ) ॥੪੭॥ ਅਤਰਗੁਲਾਬਫੁਲੇ
 ਲਮਵਾਸਾ) ॥ ਮਹਕਤਹੈਕਸਤੂਰੀਰਾਸਾ) ॥ ਦੇਵਨਜੋਰਾਜਤਵਹਧਾਮ
 ॥ ਜਹਾਖਾਨਜੁਕਰਤਮਰਾਮਾ) ॥੪੮॥ ਦੇਹਗਾ) ॥ ਉਤਰਤਬੈਆਕਾਸ
 ਤੇਨਿਰਖਿਯੋਮਹਲਨਵੀਨਾ) ॥ ਸੇਜਡਸੀਲਖਿਸਾਹਕੀਪਉਛੋਤਹੀਪੁ
 ਬੀਨਾ) ॥੪੯॥ ਬੈਠਗਯੋਤਬਤਵਨਪਰਸੀਤਲਮਾਈਪਉਨਾ) ॥ ਜੁਗੀਅੰ
 ਖਦੋਉਸਾਧਕੀਕਹੈਕਉਨਕਹਗਉਨਾ) ॥੫੦॥ ਨਿਰਾਜਛੰਦਾ) ॥੫੧॥

ਲੀਤਬਾਤਜੋਇਕੈ॥ ਰਹਾਤਹਾਜੁਸੋਇਕੈ॥ ਇਸੇਜੁਕੋਨਮਾਇਯੋ॥ ਨਬਿੰ
ਤਚਿੰਤਚਾਇਯੋ॥ ੫੧॥ ਸੁਖੰਦੁਖੰਸਮਾਨਹੀ॥ ਲਖੇਜੁਏਕਸਾਨਹੀ॥
ਰੁਲੈਨਚੀਤਅਨਿਹੈ॥ ਸਦੀਵਸੋਇਧੰਨਹੈ॥ ੫੨॥ ਤਬੈਸੁਤੋਨਥਾਨਿਯੈ
॥ ਅਯੋਸੁਖਾਨਜਾਨਿਯੈ॥ ਬਿਲੋਕਸਾਜਸੇਜਹੈ॥ ਤਪੁਜੋਨਤਾਮਜੇਜ
ਹੈ॥ ੫੩॥ ਗਯੋਸੁਬੈਠਤੀਰਹੈ॥ ਜਗਯੋਵਹੈਫਕੀਰਹੈ॥ ਭਯੋਅਧੀਰ
ਰੋਲਕੈ॥ ਦਯੋਮੁਖੰਸੁਖੇਲਕੈ॥ ੫੪॥ ਰਸਾਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਗੁਟਕਾਸੁ
ਜੇਈ॥ ਗਿਯੋਮੰਚਸੇਈ॥ ਲਯੋਖਾਨਠਾਈ॥ ਕਰੰਮੰਧਿਭਾਈ॥ ੫੫॥
ਤਬੈਤੋਨਕਾਲਾ॥ ਜਗਯੋਸਾਧਹਾਲਾ॥ ਭਯੋਹੈਅਧੀਰਾ॥ ਤਿਸੀਕੋਸਹੀ
ਰਾ॥ ੫੬॥ ਪ੍ਰਿਥੀਸੰਨਿਹਾਗੀ॥ ਡਰਯੋਸਾਧਭਾਗੀ॥ ਸਮਾਸੋਇਟੋਲੈ॥ ਗ
ਯੋਅੰਗਭੋਲੈ॥ ੫੭॥ ਕਹਾਯੋਅਬੀਗੀ॥ ਡਰਕਯੋਫਕੀਗੀ॥ ਗਟੀਏਕਜੇ
ਈ॥ ਗਈਮੋਰਖੇਈ॥ ੫੮॥ ਕਰੰਮੰਓਠਾਈ॥ ਨਬਾਬੀਦਿਖਾਈ॥ ਦਈ

ਤਾਸਹਾਥਾ॥ ਰਟੀਸੁੰਧਗਾਥਾ॥ ੫੯॥ ਮੁਖੰਸਾਧਪਾਈ॥ ਉਡੋਕਾਸਧ
 ਈ॥ ਪਗੀਭਾਂਤਜੀਗਾਂ॥ ਉਡੋਤੋਨਤੀਗਾਂ॥ ੬੦॥ ਗੁਰੂਪਾਸਆਯੋ॥ ਸਭੈਲੈ
 ਸੁਨਯੋ॥ ਜਿਤੀਗਾਥਸਾਗੀ॥ ਰਟੀਲੈਬਿਥਾਗੀ॥ ੬੧॥ ਨਰੰਖਾਨਖਾਨ
 ॥ ਬਡੇਸਾਧੁਜਾਨਾ॥ ਅਨੰਤੰਮਗਾਧੂ॥ ਰਤੋਪੀਤਸਾਧੂ॥ ੬੨॥ ਅਸੀਅੰ
 ਨਕੋਈ॥ ਲਖਾਹੈਨਜੋਈ॥ ਇਮੰਓਪਸਾਗੀ॥ ਚਿਲਾਲੈਉਚਾਗੀ॥ ੬
 ੩॥ ਸੁਬਾਲੀਗੁਦਾਈ॥ ਕਹਾਧੰਨਭਾਈ॥ ਮਧੰਗਜਸਾਜਾ॥ ਅਸੀਕੰ
 ਨਕਾਜਾ॥ ੬੪॥ ਤਿਸੀਕੋਦਿਦਾਗਾ॥ ਭਲੋਹੈਨਿਹਾਗਾ॥ ਇਮੰਚੀਤਗ
 ਈ॥ ਚਲਯੋਸਾਧੁਪਾਈ॥ ੬੫॥ ਜਹਾਸਾਹਦੁਗਾ॥ ਅਯੋਸਾਧੁਪਿਮ
 ਗਾ॥ ਲਏਚੇਲਸੰਗਾ॥ ਲਹੋਰੰਨਿਸੰਗਾ॥ ੬੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਖਾਸਡੇ
 ਵਢੀਅਨਕਰਿਠਾਢਡਏਦੋਉਬੀਗਾ॥ ਦਰਵਾਨਨਸੋਯੋਕਹੀਖਬਰ
 ਕਰਹੁਮਤਿਧੀਗਾ॥ ੬੭॥ ਚਉਪਈ॥ ॥ ਦਰਵਾਨਨਯੋਜਾਇਜਤਾਈ

॥ ਦੇਇਸਾਧਬੈਠੇਦਰਆਈ॥ ਚਾਗਨੇਧੇਲੀਨਹੀਲਈ॥ ਰੋਕਹੁਪੈਯੇ
 ਲੇਤਨਲਈ॥ ੬੮॥ ਸਾਹਤੀਰਭਾਖਤਹਮਜਾਈ॥ ਕਰਨੇਹੈਜੁਗਸੁਖ
 ਨਬਨਾਈ॥ ਆਇਸਹੋਇਤਮਾਦਨਪਾਵੈ॥ ਨਹੀਤੁਕਿਤਹੀਪਗੈਸਿ
 ਧਾਵੈ॥ ੬੯॥ ਲੀਨੇਭੀਤਰਦੇਇਬੁਲਾਈ॥ ਪਾਸਨਬਾਬਬਿਠੇਇਮ
 ਆਈ॥ ਭੇਟਾਧਰੀਤੀਨਤਿਨਆਨਾ॥ ਤਿਨਕੋਨਿਰਖਕਹਾਇਮਖਾਨ
 ॥ ੭੦॥ ਯਾਕੇਗੁਨਮੁਹਪ੍ਰਗਟਿਸੁਨਯੋ॥ ਨਤਹੁਮੁਝਤੇਪਰੇਉਠਾਯੋ॥ ਤਿ
 ਨਯੋਕਹੀਖਾਨਬਲਦਾਨਾ॥ ਏਤੀਨੇਗੁਨਅਦਭੁਤਜਾਨਾ॥ ੭੧॥ ਪ੍ਰਥ
 ਮੇਯਹਪਾਰੇਕੋਬਿੱਲਾ॥ ਬਨਯੋਰਸਾਇਦੁਜਰਕੋਨਿੱਲਾ॥ ਕਈਲੰਛਮਦਿ
 ਹੋਸੀਧੰਤਾ॥ ਤਾਮੇਦਏਕਨਕਅਵਦਾਤਾ॥ ੭੨॥ ਇਹਗੁਣਪਾਰੇਮੰਧਿਸੁ
 ਬਿੱਲਾ॥ ਕੰਚਨਕਰਿਤਨਲਾਗੈਛਿੱਲਾ॥ ਗੁਟਕਾਮੇਗੁਣਏਹੁਪਛਾਨਾ॥
 ਮੁਖਮਹਿਡਾਰਉਡੈਅਸਮਾਨਾ॥ ੭੩॥ ਦੇਸਦੇਸਕੇਕਰਿਦੀਦਾਗਾਅਮ

ਹਨ ਜਿਨੇ ਬਿਚਰੈ ਸੇ ਸਾਗ ॥ ਤੀਸ ਗਇ ਬੀਧੇ ਜਕੀ ਬਗੀ ॥ ਤੁਰਨੀ ਨਹੁ ਭੋ
 ਗੈ ਨਿਜ ਸਗੀ ॥ ੧੪ ॥ ਕਬੀ ਨ ਮੁਚੈ ਸਾਇ ਕਪੰਚਾ ॥ ਸਭ ਤੁਰਨੀ ਮਨ ਲੇਵੈ
 ਬੀਚਾ ॥ ਮੇਸੇ ਗੁਨ ਤੀਨ ਹੁਇ ਹੀ ਜਾ ॥ ਸਿੰਧ ਨ ਕੋ ਦੁਰਲਬ ਇਹ ਬੀਜਾ ॥
 ੧੫ ॥ ਯੈ ਬਤੀਯਾ ਤਿਨ ਕੀ ਸੁਨ ਪਾਇ ॥ ਖਾਨ ਉਚਾ ਕੋ ਬੇਗ ਉਠਾਇ ॥ ਯ
 ਹ ਮੇਰੇ ਕਾਰ ਜਨਹੀ ਬੀਗਾ ॥ ਮੇਜਾਨ ਕੋ ਕਉ ਸਾਧ ਸਗੀਗ ॥ ੧੬ ॥ ਦ੍ਰੈ ਬਾਤਾ
 ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸਾਗੁ ॥ ਮੇਰਿ ਸੁਨਾਇ ਉਤਾਰਹਿ ਪਾਗ ॥ ਕੈਵਹ ਮੇਪਹ ਸੁਨਹੈ
 ਪਾਇ ॥ ਕੈਤਾਰਹ ਗੇ ਮੁਝੈ ਸੁਨਾਇ ॥ ੧੭ ॥ ਮੇਰੇ ਅਰੁ ਤਾਰੁ ਕੋ ਭਲਾ ॥ ਯਤੋ ਅ
 ਵਰਨ ਅਛੀ ਕਲਾ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਲੈ ਤੁਤਾ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਪਾਰਦਤੈ ਜੁਗਨਈ
 ਧਤਾ ॥ ੧੮ ॥ ਤੈ ਮੈ ਕਰੈ ਰਸਾਇਣ ਬੁਝਾ ॥ ਜਉ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਇਆ ਹੋਇ ਨ ਮੁੰਝ
 ॥ ਮੇਰਨਾ ਵਿਸਤਹ ਕੀ ਸੁਨ ਸੀਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਪਰੀਸੁ ਆਧਿਕ ਅਨੰਤਾ ॥
 ੧੯ ॥ ਕਈ ਸੁਭੇਗਤ ਖਾਵਤ ਲੋਗਾ ॥ ਮੇਰਹ ਕਛੂ ਨਹ ਰਖ ਅਰੁ ਸੇਗਾ ਸਾ

ਹਿਬਕੋਤਜਕਰਿਅਨੁਰਾਗਾ॥ਏਸਭਕਾਲਖਦਾਗਾਦਾਗਾ॥੮੦॥ਗੁ
 ਰੁਕਾਰੀਨਉਤਮੁਖਡਾਗਾ॥ਮੇਰੇਕਾਮਨਸੁਨਲੈਯਾਗ॥ਮਿਪਤਿਸਾਹ
 ਲੰਛਦਲਪਤੀ॥ਗਯੋਅਕੇਲਉਤੁਕਰਿਕਤੀ॥੮੧॥ਕੋਨਵਰਾਈ
 ਮਿਲੀਜਹਾਨ॥ਏਕਲਉਤੁਕਰਿਗਯੋਸਮਾਨ॥ਅਵਰਜੁਨਾਰਿਬਗੀ
 ਤੁਵਗਾਈ॥ਸੋਭੀਸਾਧਿਸਿੰਧਨਹੀਕਾਈ॥੮੨॥ਬਿਖਈਜੀਵਜੁ
 ਹੋਵੈਮੰਦਾ॥ਇਹਤਾਰੀਗਨਤੀਹੋਗੀਦਾ॥ਜੀਵਾਪਿਰੁਦੀਨੋਜਿਹਨਾਥ
 ॥ਵਾਕੋਭਜਨਗਵਾਇਅਕਾਥਾ॥੮੩॥ਸਗਰੀਰੈਨਪਰਤਜੋਧਿਯ
 ਨਾ॥ਪਾਵਤਘਟਮਹਿਗੁਨਨਿਧਗਿਯਾਨ॥ਨਿਸਜਾਗੋਬਿਨੁਜੁ
 ਨਹੋਸਾਧਾ॥ਕਿਹਯਹਮਾਰਗੁਲਹਾਅਗਾਧਾ॥੮੪॥ਮੁਹਜਾਨ
 ਯੋਇਹਸਾਧੂਸੀਤਾ॥ਮੁਝਕਹਅਲਹਬਤਾਵੈਮੰਤਾ॥ਯੋਕਹਦੋਨੋ
 ਦਏਉਠਾਇ॥ਨਾਟਕਚੇਟਕਗਨੇਕੁਦਾਇ॥੮੫॥ਮੇਸਾਖਨਖ

ਨਾਬੋਬੀਗ। ਸੁੰਧਚਿਤੰਨ ਅਲੰਭਸਰੀਗ। ਇਹਤ ਕੋਤਨੁ ਜਾਇਕਪੀਰ
 ॥ ਅਛੋਨੀਕੋਸੁਖਦਾਅਬੀਗ। ੯੬॥ ਇੰਦੂਰਕਨਗਨੀਯੈਸਾਧੁ॥
 ਪੂਰਨਹੋਵੈਮਤਹਅਗਾਧ। ਪੈਗਮਕੋਮਿਲਿਓਵਹਆਇ। ਦੀਰਘ
 ਵੈਹੀਭੇਦੁਜਤਾਇ॥ ੯੭॥ ਹਮਕੋਤਾਪਹਿਜਨਨਜੋਗ। ਆਏਆਦਰੁਹੈ
 ਰਸੁਭੋਗ। ਇਹਬਿਧਤਾਕੀਕਥਾਸੁਨਾਇ॥ ਸਿੰਖਨਦੀਨੋਭੇਦਮਿਟਾ
 ਇ॥ ੯੮॥ ਕੇਤਕਾਦਿਨਇਹਭਾਤਬਿਤਾਈ॥ ਯੈਕਉਤਕਤਿਹਮਿਲਯੋਸੁ
 ਆਈ॥ ਅਮਧਿਕਮੇਘੁਇਕਾਦਿਨਤਿਹਆਯੋ॥ ਗਗਨਘੋਖਤੜਤਾਕੇ
 ਤਲਾਯੋ॥ ੯੯॥ ਪਰਯੋਨੀਰੁਤਹਅਧਿਕਅਪਾਗ। ਜਨੁਛਿਰਕਾਉਪ੍ਰਭੂ
 ਹਿਤਭਾਗ। ਮਿਟਿਯੋਨੀਗੁਨਿਗਮਲਭਯੋਕਾਸਾ॥ ਇਹਬਿਧਸਤਿਗੁਰਕੀ
 ਯੋਬਿਲਾਸਾ॥ ੧੦॥ ਨਿਜਬੀਰਨਕੋਯੋਫੁਗਮਾਈ॥ ਹੋਹੁਤਿਯਾਰਅਬੈਤੁ
 ਮਭਾਈ॥ ਸਾਹਬਹਾਰਦੇਹਿਦਿਦਾਗ। ਹਮਕੋਜਾਵਨੁਜੋਗੁਨਿਹਾਰਾ॥

੬੧॥ ਗਸਵਲਛੰਦਾ॥ ॥ ਮਯੋਤਤਤਾਕਾ॥ ਭਯੋਪੁਰਸਾਕਾ॥ ਮੁਖਯੋ
 ਉਚਾਗਾ॥ ਕਯੋਫੋਜਤਿਅਗਾ॥ ੬੨॥ ਸਜੀਸੈਨਮਾਛੀ॥ ਮਨੋਕੇਤਮਾ
 ਛੀ॥ ਭਯੋਆਪਤਿਅਗਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਤਾਗਾ॥ ੬੩॥ ਦੋਹਗਾ॥ ॥ ਤਬ
 ਲਗਮਨੁਖਸੁਸਾਹਕੇਆਛਨੀਕਬਰਬੁੰਧਾ॥ ਆਪਰਾਪਤਤਏਲੈ
 ਨਗੁਰਸੁਮਤਿਧੀਗਚਿਤਸੁੰਧਾ॥ ੬੪॥ ਬਿਨੋਕਗੀਉਨਮਾਨਕਰਿਚਲੇ
 ਪ੍ਰਭੂਕਰਤਾਗ॥ ਧਾਮਪਵਿਤ੍ਰਸੁਕੀਜਿਯੈਪਾਇਜਲਜਜੁਗਧਾਗ॥ ੬੫
 ॥ ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਤਛੰਦਾ॥ ॥ ਸੁਨੇਬੈਨਤਾਕੇਚਢੇਆਪਧਾਯੋ॥ ਲਏਸੁ
 ਰਬੀਰਿਤਹੀਆਪਮਾਯੋ॥ ਜਗੰਧਾਸਧਾਮੰਹੁਤੇਬਾਦਸਾਹੀ॥ ਭਯੋਆ
 ਨਠਾਢੇਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਤਾਹੀ॥ ੬੬॥ ਚਉਪਈ॥ ॥ ਸਤੁਬੀਰਨਪ੍ਰਤਯੋ
 ਫੁਰਮਾਈ॥ ਚਢੇਹੋਅੰਸੁਨਇਹਜਾਈ॥ ਏਕਸਿੰਘਸਾਹਿਬਸਿੰਘਨ
 ਮਾ॥ ਸਾਬਲਯੋਸਤਿਗੁਰਬਲਧਾਮਾ॥ ੬੭॥ ਚੜੀਕਮਾਨਸਸਤਸਤਸਾ

ਗੋ। ਕਮਰ ਅਨੁਪਮ ਕਵਨ ਉਚਾਰੇ। ਅਦਭੁਤ ਅਪਨੇ ਰੂਪ ਬਨਾਈ। ਗ
 ਯੋਨਾ ਬਤਵਨੈ ਪੁਨ ਜਾਈ॥ ੯੮॥ ਬੈਯੋ ਸਾਹਜ ਵਨ ਪੁਨ ਬਨੈ। ਚਕ
 ਈ ਕੰਜ ਸੂਰਜੋ ਜਾਨੈ॥ ਨਲਿ ਨਿਚਕੋਰ ਸਸੀ ਹਿਤ ਜੀਗੰ॥ ਨਿਰਖਤ ਸਾ
 ਹਗੁਰੂ ਕਹਈਗੰ॥ ੯੯॥ ਨਿਰਖਨਾਥ ਕਉ ਠਾਢ ਸੁਭਯੋ॥ ਪਾਇ ਸੁਮੰ
 ਧਿਅਨ ਕਾਰਿ ਪਯੋ॥ ਅਪਨੇ ਦੇਨ ਉਹ ਬਉਠਾਈ॥ ਪਦ ਪੰਕਜ ਸੋਹਿ
 ਯੋ ਲਗਾਈ॥ ੧੦੦॥ ਥਾਪੀ ਦਈਆ ਪਨਿਜ ਗਾਥਾ॥ ਕਹਾ ਖੁਸੀ ਰਹਾਮ
 ਨ ਦਸਾਥਾ॥ ਰਾਜੁ ਸਾਜਤੁ ਮਕਹ ਯਹ ਦੀਨਾ॥ ਅਪਨੀ ਬੈਸਭੋਗ ਪ੍ਰਬੀਨ
 ॥ ੧੦੧॥ ਦੇਹਗਾ॥ ॥ ਅਦਭੁਤ ਦਰਸਵ ਦੇਖ ਕਰਿ ਭਯੋ ਸਾਹ ਪ੍ਰਸੰਨਾ
 ਤਨ ਮਨ ਸਜੋ ਬਿਗਸਤ ਭਯੋ ਕਹਾ ਭਾਗੁ ਮੁਖੀਨ॥ ੧੦੨॥ ਚਉਪਈ॥
 ॥ ਧੀਨ ਧੀਨ ਪ੍ਰਭ ਜੁ ਕਰਤਾਰ॥ ਨਿਹਰ ਲਕੀਨ ਰਾਜੁ ਗਮਾਗਾ ਖੁਸੀ
 ਧਾਰਹ ਮਰੇ ਗਿਹ ਆਏ॥ ਤਖਤ ਬਖਤ ਤੁਮ ਤੇਇਹ ਪਾਏ॥ ੧੦੩॥ ਖਲ

ਵਲਕੋਕੀਨਾਇਮਨਾਸਾ॥ ਪੁਰਨਕਰੀਦਾਸਕੀਆਸਾ॥ ਪਗੀਭੀਗਜਿਹ
 ਜਿਹਮੁਹਤਾਰੀ॥ ਪਲਮਹਿਆਏਨਰਮਵਤਾਰੀ॥ ੧੦੪॥ ਦੁਸਮਨਕੋ
 ਕੀਨੋਚਲਨਾਸਾ॥ ਕਰਿਇਮਰਏਅਲੋਪਬਿਲਾਸਾ॥ ਇਹਬਿਧਉ
 ਪਮਾਅਪਕਅਪਾਗਾ॥ ਬਰਨੀਸਾਹਸੁਨੀਨਿਰਧਾਗਾ॥ ੧੦੫॥ ਕਲਗੀ
 ਏਕਧੁਗਧੁਨੀਅਨੀ॥ ਖਿਲਕਤਏਕਸਾਹਮਨਮਾਨੀ॥ ਪੇਟੀਚਿਲਤਾ
 ਬਸਤਅਮੋਲਾ॥ ਅਗੈਧਰੇਹਜੂਰਸੁਖੇਲਾ॥ ੧੦੬॥ ਪੁਨਪਾਛੈਕਰਜੇਰ
 ਉਚਾਰਾ॥ ਖੁਸੀਕਰਉਪ੍ਰਭਜੂਕਰਤਾਰਾ॥ ਨਿਜਦਿਨਰੋਚਰਨਸੀਗਲਾ
 ਗਾ॥ ਦਾਰਦਦੁਖਲਗੈਨਹੀਦਾਗਾ॥ ੧੦੭॥ ਯਹਬਰਸਾਤਦਰਸੁਇਤਦੀ
 ਜੈ॥ ਨਿਜਅੰਬਜਾਇਡੇਰਸੁਖਲੀਜੈ॥ ਯੈਸੁਨਪ੍ਰਭਜੂਸਿੰਘਬਲਾਇਐ
 ॥ ਦਈਗਮੁਜਬਸਤਲੈਚਾਇਐ॥ ੧੦੮॥ ਨਿਰਾਜਛੰਦਾ॥ ॥ ਤਬੈਸੁਦੀ
 ਨਬੰਧਜੂਨਿਜਸੁਡੇਰਆਇਐ॥ ਅਨੁਪਰੁਪਸੁਦਰੰਜਹਾਂਸੁਬਾਗੁਛਾਇ

ਯੋ॥ ਅਨੁਪਛਾਵ ਜਾਸਕੀ ਬਿਲੋਕ ਦੇਵਦਾਨਵੀ॥ ਬਿਮੋਹਿ ਚਿੰਤਾ ਬਿੰਤ
 ਤੇ ਪਵਿੰਤ੍ਰ ਜਾਨੁ ਮਾਨਵੀ॥ ੧੦੯॥ ਸੁਤੀਰ ਸਿਆਮ ਬੰਲ ਭਾਵ ਹੈ ਸੁਬਾਗ ਜ
 ਨਿਯੋ॥ ਚੁਫੇਰ ਪੇਰ ਜਾਸਕੇ ਬਨੀ ਦੁਵਾਲ ਪਾਨਿਯੋ॥ ਵਹੀ ਅਨੁਪ ਬੈਠ
 ਕਾਦਿ ਪੰਤ ਚਾਰ ਥਰਹੈ॥ ਸੁਮੰਧਿ ਫੂਲ ਬੇਲ ਹੈ ਨਵੀ ਨ ਪੇਡ ਜੋਰਹੈ॥ ੧੧੦
 ॥ ਸੁਜਾਤ ਫੂਲ ਕੰਜ ਕੀ ਗਨੈ ਗਨੇ ਸਆਇਕੈ॥ ਤਬੈ ਸੁਸੇਭ ਤੋ ਨ ਕੀਸ ਕੈ
 ਵਹੈ ਬਤਾਇਕੈ॥ ਸੁਮੇਸ ਬਾਗ ਸੁੰਧ ਮੇਲ ਗਮੇ ਸੁਰੇ ਰੁਨਾਥ ਕੋ॥ ਕਰੰਤ ਚੇ
 ਜ ਚਾਰੁ ਹੈ ਕਥੈ ਜੁਕੈ ਨ ਗਾਥ ਕੋ॥ ੧੧੧॥ ਦਿਨਿ ਜੁਏ ਕਤੋ ਨ ਜਾ ਸੁਬਾ ਸੁਕੈ
 ਇਆਇਯੋ॥ ਸੁਨੰਤ ਜੰਮੁ ਨਾਥ ਕੋ ਤਿਨੈ ਜੁਚੀ ਤੁਭਾਇਯੋ॥ ਚਲਯੋ ਹਜੂ
 ਰਆਇਯੋ ਬਿਠਾਇ ਨਾਥ ਜੂਲਯੋ॥ ਦਿਦਾਰੁ ਚਾਰੁ ਪਾਇਕੈ ਅਸੰਬਰੀ
 ਤਿਨੈ ਕਯੋ॥ ੧੧੨॥ ਅਨੁਪਤੀਰ ਆਪ ਕੇ ਚਲੀਤ ਕਾਨ ਮੇਸੁਨੈ॥ ਕਬੀਹ
 ਮੈਨ ਹੇਰਿਯਾ ਸੁਬੈ ਸਆਪ ਕੀਭਨੈ॥ ਸਕੰਤ ਨਾਗੁ ਲਾਮ ਕੀ ਜੁਮੇਸ ਭਾਂ

॥ ਸੁਨਿਤ ਬੈਠਤਾ ਸਕੈ ਉਠੈ ਪਲਿਪਨ ਬਜ੍ਜੁ ॥
 ॥ ਗੁਰਿ ਸੁਬਾਨੁ ਚਾਪੈ ਤੇਜਲੀ ਜਾਪਾਪਾ ਬਜ੍ਜੁ ॥
 ॥ ਕੇਹੁ ਸੁਖਾਨੁ ਲਛੁ ਜੇ ਜਿਸੇ ਸੁਬਾਨੁ ਮਾਗੀਯੈ ॥
 ॥ ਸਤੀ ਰਖਾਨੁ ਨੇਗੈ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਮੁਏ ਉਚਾਰੀਐ ॥

ਤਗਾਇਯੈ ॥ ਰਜਾਇਹੋਇਆਪਕੀਚਲਾਇਕੈਦਿਖਾਈਯੈ ॥ ੧੧੪ ॥ ਚ
 ਉਪਈ ॥ ॥ ਸੁਨਤ ਪਠਾਨ ਸੁਬੈਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ਜਾਸਹੁ ਜੁਰਹੁ ਜਾਇਨਿ
 ਧਾਨੀ ॥ ਸਮੁਹੈ ਆਗ ਸੁਰੂਖ ਲਖਾਈ ॥ ਕਿਤ ਕਦੁ ਰਗਨੈ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥
 ੧੧੫ ॥ ਵਾਕਹ ਨਿਰਖ ਪਠਾਨ ਉਚਾਰੀ ॥ ਵਹ ਧਰਨੀ ਧਰਹੈ ਜੁ ਅਗਾਰੀ ॥
 ਤਾ ਕੇਹਨੀਯੈ ਅਵਰ ਉਚਾਰੀ ॥ ਮਾਰਿਯੋ ਸਰ ਪ੍ਰਭੁ ਤਰਸੁ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ੧੧੬ ॥
 ॥ ਇਸੀ ਤਰਾ ਸਗ ਕਿਤ ਕਚਲਾਏ ॥ ਨਿਰਖ ਪਠਾਨ ਧੀਨ ਧੀਨ ਗਾਏ ॥ ਅ
 ਗੈ ਸੁਣਤ ਹੁਤੇ ਗੁਰ ਬਾਨਾ ॥ ਅਬ ਨਿਰਖੇ ਨਿਜ ਆਖਨ ਆਨਾ ॥ ੧੧੭ ॥
 ॥ ਆਨਦ ਪੁਰਕ ਰਿਕਰਿ ਜੋ ਜੁਧਾ ॥ ਇਹ ਜਾ ਆਏ ਬੀਰ ਸਬੰਧਾ ॥ ਤਿਗਾਵ
 ਤ ਬਤੀਯਾਇ ਤੁਆਨਾ ॥ ਸੋਹਮ ਨਿਰਖੇ ਸਹੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੧੧੮ ॥ ਯੈ ਕਹਨਿ
 ਜਗਿ ਹਗਯੋ ਅਬੀਗਾ ॥ ਆਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਖ ਦਸਹੀਗਾ ॥ ਵਤੈ ਦਿਵਸ ਤਵ
 ਨੈ ਸੁਭ ਬਾਨਾ ॥ ਗਜ ਪਤ ਆਏ ਲੈ ਗਜ ਜਾਨਾ ॥ ੧੧੯ ॥ ਸਾਗਰ ਕਿਧੈ ਪੰਥ

ਸਮਝੋਇ॥ ਪਰਾਪਤੁ ਭਏ ਨਾਗ ਲੈਓਇ॥ ਬਾਦਿ ਸਾਹ ਕੇ ਗਜ ਪਤਿ ਜਾ
 ਨਾ॥ ਏਹਿ ਬਿਧ ਬਤੀਯਾ ਕਹੀ ਬਖਾਨ॥ ੧੨੦॥ ਜੈ ਆਗਿ ਆਸਤਿ ਗੁਰ
 ਕੀ ਪਾਂਝੂ॥ ਕਹਿ ਮੁਜਰਾ ਗਜ ਕੋ ਸੁਦਿਖਾਂਝੂ॥ ਆਇ ਸਭੁ ਈਕ ਰੋਤਿ ਨ
 ਕਰਾ॥ ਅਨ ਕਭਾਂਤ ਗਜ ਸੋ ਗਜ ਲਗਾ॥ ੧੨੧॥ ਸੁੰਡੀਯਾ ਸੋ ਸੁੰਡੀਯਾ
 ਗਹ ਲੇਹੀ॥ ਪਾਇਨ ਸੋ ਪਾਇਨ ਮੱਧਿ ਦੇਹੀ॥ ਏਕੁ ਭਜੈ ਇਕ ਪਾਛੈ ਧਾ
 ਇ॥ ਚੁਪਾਹਤ ਚੀਸਤੁ ਇਕ ਜਾਇ॥ ੧੨੨॥ ਏਹ ਬਿਧ ਕਉਤਕ ਤਿ
 ਨ ਸੁਕ ਗਏ॥ ਨਿਰਖਨ ਹਾਸ ਭੈ ਬਿਗਸਏ॥ ਦਾਮਦ ਏਤਿ ਨ ਕੋ ਸੁਇ
 ਨਾ॥ ਆਸਿਖ ਦੇਤੁ ਗਏ ਵਹਧਾਮ॥ ੧੨੩॥ ਵਹੈ ਗਏ ਨਿਜ ਸਦਨ ਸੁ
 ਜਾਨਾ॥ ਸਾਹਬ ਹਾਦਰ ਕੇ ਗਜ ਦਾਨਾ॥ ਯੋਸਾਹਿ ਬਕਰੁ ਨ ਕੇਕੇਤਾ॥ ਅਦ
 ਭੁਤ ਚਰਿਤ ਕਰੇ ਨਿਤ ਨੇਤਾ॥ ੧੨੪॥ ਵੇਹਗਾ॥ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸੁਮਾਸ ਅਸ
 ਕੇ ਮੇਗਏ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾਗ॥ ਸਾਹਬ ਹਾਦਰ ਤੀਰੇ ਮੇ ਆਗਰ ਨਗਰ ਮੰਝਾਗ॥

੧੨੫॥ ਚਤੁਰਮਾਸਬਰਸਾਤਮੇਕੀਨਤਹੀਜਮੀਤਾ॥ ਦੇਸਦੇਸਕੀਸੰਗਤ
 ਆਵਤਤਹਕਾਰੀਪ੍ਰੀਤਾ॥ ੧੨੬॥ ਭੋਜਨਪਾਕਸੁਰਾਲਯਾਮੇਵੇਅਨਕਰ
 ਸਾਲਾ॥ ਭੋਜਤਸਾਹੁਸੁਪ੍ਰੇਮਸੌਨਿਕਟਜੁਦੀਨਦਯਾਲਾ॥ ੧੨੭॥ ਪਾਂਚ
 ਸਤੁਦਿਨਪਾਇਕੈਅਧਿਕਪ੍ਰੇਮਜਿਯਧਾਗ॥ ਪਦਪੰਕਜਤਟਆਵ
 ਈਕਰਿਮਨਅਧਿਕਪਿਯਾਗ॥ ੧੨੮॥ ਚਉਪਈ॥ ॥ ਏਕਦਿਵਸ
 ਉਹਠਉਹਮਝਿਗਾ॥ ਇਹਬਿਧਕਉਤਕਸੁਨਯੋਸੁਧਾਗਾ॥ ਸਾਹਬਹਾਰ
 ਕੋਨਿਜਪੀਗਾ॥ ਵਰਸਣਆਇਯੋਸਤਿਗੁਰਤੀਗਾ॥ ੧੨੯॥ ਆਵਰਜੁ
 ਤਤਕੋਬੈਠਾਇਯੋ॥ ਯਾਬਿਧਬਚਨੁਤੰਨੈਤਬਗਾਯੋ॥ ਸਮਾਚਾਗਇ
 ਤਉਤਕੀਸਾਗੀ॥ ਦਿਵਿਸਪੁਛੀਸਰਬਸੁਧਾਗੀ॥ ੧੩੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥
 ਟਿਗਤਿਨਮੇਸੀਬਿਧਕਹਾਨਿਰਖਕਰਤਅਰਦਾਸਾ॥ ਇਕਸੀਸੈਮੁਰਚੀ
 ਤਮੇਕਰੋਚਹਤਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ ੧੩੧॥ ਏਨਿਜਸਿਖਜੁਆਪਕੇਕਰਤਬਾਤ

ਇਹ ਭਾਇਆ ਘੋਰੇ ਪਨੁ ਸੁਤ ਲਛਮੀ ਤੁਵ ਪਰ ਆਵੈ ਪਾਇ ॥ ੧੩੨ ॥ ਚਉ
 ਪਈ ॥ ॥ ਇਹ ਅਰ ਦਾਸ ਆਪ ਜੋ ਕਰਹੀ ॥ ਪਾਛੈ ਯਾ ਬਿਧ ਬਤੀਯਾ
 ਰਹੀ ॥ ਸਭ ਕੁਛ ਤੋ ਕਹ ਆਵੈ ਭਾਈ ॥ ਯਾ ਮੇਰੀ ਨ ਮਿਥਿ ਆਗਾਈ
 ॥ ੧੩੩ ॥ ਹਮ ਰੇ ਸਰਬ ਕਿਤਾ ਬਨਿ ਮੰਧਿ ॥ ਸਾਹਿਬ ਲੋਕ ਬਰਨਿਯੋ ਸੁੰ
 ਧਾ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਯਾ ਕੇ ਮਧਿ ਲਿਲਾਗ ॥ ਆਗੈ ਲਿਖ ਛੋਡਾ ਕਰਤਾਗ ॥ ੧੩੪ ॥
 ਤਾਤੇ ਮਧਿ ਕਕ ਬੈਨ ਹੀ ਹੋਈ ॥ ਲਖ ਤਤ ਬੀਰ ਕਰੈ ਕਿਨ ਕੋਈ ॥ ਉਨ ਕੇ
 ਕਹ ਬੇ ਮਹਿ ਕਛੁ ਭੇਦਾ ॥ ਕਛੁ ਕੈ ਅਵਰ ਬਤਾਵਤ ਬੇਦਾ ॥ ੧੩੫ ॥ ਕੈ ਕਛੁ
 ਕਰਿ ਹੋ ਆਪ ਧਿਕਾ ਦਾ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਇ ਭੇਦੁ ਇਹ ਜਾਣਾ ॥ ਯਾ ਕੋ ਮੁਖੈ
 ਬਤੈ ਯੇ ਖਿਯਾਲਾ ॥ ਜਾਨੈ ਜਾਇ ਭੇਦੁ ਦਰਗਲਾ ॥ ੧੩੬ ॥ ਰਸਾਵ ਲਛੰਦ
 ॥ ਸੁਨੀਤਾ ਸਬਾਨੀ ॥ ਗੁਰੁ ਜੀ ਬਖਾਨੀ ॥ ਸੁਨੇ ਪੀਰ ਬਾਚਾ ॥ ਕਹੈ ਭੇਦ
 ਸਾਚਾ ॥ ੧੩੭ ॥ ਤੁਮ ਰੇ ਜੁਲੇਗਾ ॥ ਕਹੀ ਜੈ ਸਜੇਗਾ ॥ ਇਸੈ ਬਤੀ ਮਿਨੀ ॥

ਨਹੀਭੇਦੁਜਨੈ॥੧੩੮॥ਪੁਨਿਅੰਰੁਬਤਾ॥ਸੁਨੇਸਾਥਗਿਯਤਾ॥ਰਟੈਬੇਦੁਜੀ
 ਗਾ॥ਕਹੈਸੰਤਤੀਗਾ॥੧੩੯॥ਤਿਮਲੈਦਿਖਾਉ॥ਤੁਝੈਪੈਤਪਾਉ॥ਲਈਛੁ
 ਪਹਾਥਾ॥ਕਿਪਾਸਿਧਨਾਥਾ॥੧੪੦॥ਦੇਹਗਾ॥॥ਦੈਸਿਆਹੀਮੁਖਤ
 ਉਨਕੇਲਾਈਕਾਗਦਮੰਧਿ॥ਪੁਠੇਤੇਸੀਧੇਭਏਤਾਕੇਅੰਛਰਸੁੰਧਾ॥੧੪੧॥
 ਚਉਪਈ॥॥ਜੈਕਾਗਦਪਹਇਹਦਿਖੁਲਾਈ॥ਪੁਠੇਅੰਛਰਸੁੰਧ
 ਲਿਆਈ॥ਤੁਝੈਬੰਦਾਮੁਰਸਦਪਹਜਾਈ॥ਸਜਦਾਕਰਿਤਮਾਪੁਤਜਭ
 ਈ॥੧੪੨॥ਤਉਯਾਕੋਉਲਟਾਜੇਲੇਖਾ॥ਸੀਧਾਭਯੋਨਜਰਕਰਿਏਖਾ॥ਸ
 ਧਾਭਯੋਨਦਿਸਤਾਜੇਇ॥ਰੋਜੀਵਧੀਸਿਖਕੀਸੋਇ॥੧੪੩॥ਸਭਕਿ
 ਛੁਆਇਯੋਯਾਕੇਧਾਮਾ॥ਭਏਅਸਾਨਸਰਬਹੀਕਾਮਾ॥ਮੁਰਸਦਕੀਕਿ
 ਪਾਕੇਨਲਾ॥ਮੁਸਕਲਯਾਕੋਕੋਇਨਖਿਯਾਲਾ॥੧੪੪॥ਅੰਛਰਦਹੀ
 ਹੁਤੇਸੁਨਪੀਗਾ॥ਅਵਰਨਕਾਹੁਕਰੇਸਹੀਗਾ॥ਇਹਸਭਮੁਰਸਦਕੋਉਪ

ਕਾਗ। ਸਾਹਿਬ ਸੁਰਤ ਤਿਸਹ ਨਿਹਾਗ। ੧੪੫। ਤਿਨਯੋਪੀਰ ਬਖਾਨੀ ੪੬੯
 ਬਾਤ। ਬੰਦਾਨ ਹੀਰ ਬੁਹੋਇ ਜਾਤ। ਸਾਹਿਬ ਜੁਯੋਕਰ ਪ੍ਰਸੰਗ। ਸਾਗਰ
 ਜੁਦੇ ਨਹੋਹਿਤ ਰੰਗ। ੧੪੬। ਤੁਯੋਬੰਦਾਤ ਕੋਅਹੁੰਬੁ। ਏਕੁਦੁਹੁਕਾਨਿ
 ਰਖਹੁਛੰਬੁ। ਖਾਲਕ ਅਵਗਪਿਕੰਬਰ ਜਾਨ। ਏਕੈਸੁਰਤ ਬਰਨਤਬੰ
 ਆਨ। ੧੪੭। ਤੁਯੋਸਾਹਿਬ ਅਹੁਤ ਕੇਸੀਤ। ਏਕਸਰੁਪ ਸੁਜਾਨ ਬਿਅਤਿ
 ਯੋਸੁਨਤ ਯੋਪੀਰੁਪ੍ਰਸੰਨ। ਵਾਹਗੁਰੂਬੇਲਯੋਬਚੰਧੀਨ। ੧੪੮। ਪੀਰੁ
 ਗਯੋਗਿਹਕੇਜਬਧਾਇ। ਕਾਜੀਪੁਜੇਦਿਵਾਨਸੁਆਇ। ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁ
 ਰਵਹਲਏਬਿਠਾਈ। ਬਰਨਤਭਏਬਾਤਬਹੁਭਾਈ। ੧੪੯। ਪੁਨਕਾ
 ਜੀਇਹਭਾਂਤਓਚਾਗੀ। ਸੁਨਹੁਬੈਨਪ੍ਰਭਜੁਅਵਤਾਗੀ। ਸੀਤਬੇਦਪੈਕੰ
 ਬਰਜੋਇ। ਸਭਹੀਕਹਤਬੰਦਗੀਸੋਇ। ੧੫੦। ਸੇਵਹਕਵਨਬੰਦ
 ਗੀਆਹੀ। ਜਾਕੋਕਰੈਜੀਵਇਹਚਾਹੀ। ਭੁਲਾਹੋਇਜਤੇਇਹਸੀਤਾਵ

ਰੈਬਤਾਵਹੁਅਲਹਮਤਿ॥੧੫੧॥ਅਕਿੰਲਾ॥ ॥ਜਿਤਕਜੀਵਮਨੁਛ
ਜਗਤਮਹਿਜਾਨਿਯੈ॥ਕਰਿਤਬੰਦਗੀਸਰੁਹੀਸਾਚੁਪਛਾਨਿਯੈ॥ਕੋਇ
ਮੰਧਿਜਨੁਕੋਈਪਾਗਸੁਪਾਵਈ॥ਹੋਅਕਥਕਥਾਕੀਬਾਟਨਕੋਇਲ
ਖਾਵਈ॥੧੫੨॥ਸੁਨਤਤਵਨਕੇਬਚਨਗੁਰੂਜੀਗਾਇਯੋ॥ਤਿਹਕਾ
ਜੀਕੋਸੀਸਾਸਰਬਮਿਟਾਇਯੋ॥ਅਸਲਬੰਦਗੀਯਾਕੋਕਾਜੀਜਾਨਿਯੈ
॥ਹੋਜਾਕੋਪਾਵਤਸਾਧੂਸੰਤਬਖਾਨਿਯੈ॥੧੫੩॥ਚਉਪਈ॥ ॥ਪ੍ਰਥਮੇ
ਸੁੰਧਆਪਇਹੋਈ॥ਚਿਤਾਝੁਠਗੁਨਹਾਥੋਈ॥ਮੁਰਸਦਕੀਸੇਵਾਕੇਮੰ
ਧਿ॥ਨਿਸਰਿਨਵਰਤੈਹੋਇਸਬੁੰਧਾ॥੧੫੪॥ਇਹਤੇਇਤਰਭਜਨੁਨ
ਹੀਕੋਈ॥ਮੁਰਸਦਬਾਕਪਰਾਪਤਹੋਈ॥ਸਰਬਗੁਨਹਾਕੋਪਰਤਿਯਾ
ਗੀ॥ਗੁਰਮੂਰਤਕੋਦ੍ਰੋਮਨੁਰਾਗੀ॥੧੫੫॥ਗੁਨਹਗਾਰੂਮਾਨੈਤਨੁਆਪੁ
॥ਗੁਰਮੂਰਤਕੋਜਾਪੇਜਾਪੁ॥ਆਪਨਆਪਆਪਕੋਸੋਪੈ॥ਗੁਰਵਾਕ

ਨਕਰਿਮਨਪ੍ਰਬੋਧੈ॥ ੧੫੬॥ ਕਾਜੀਕਹਾਗੁਰੂਜੀਦਿਯਾਲਾ॥ ਫਿਰਕਿ
 ਯੇਸੀਸਪਾਇਯੋਭਾਲਾ॥ ਜਬਇਨਜਰਬਗੁਨਹਤਿਆਗੈ॥ ਗੁਨਗ
 ਰੁਫਿਰਪ੍ਰੈਕਤਆਗੈ॥ ੧੫੭॥ ਹੁਕਮੁਹੋਆਕਾਜੀਸੁਨਲੀਜੈ॥ ਤੁਝੈਸੁ
 ਨਾਵੇਕਾਨਸੁਕੀਜੈ॥ ਦ੍ਰੋਪਾਕੀਜਗਆਸੀਪਾਸਾ॥ ਤਨਅਹੁਮਨਕੀਦੋ
 ਉਧਾਸਾ॥ ੧੫੮॥ ਕਰੈਜਤਨੁਜਗਆਸੀਲਾਖਾ॥ ਪਾਪਕਰਮਤੇਲੇਤ
 ਨੁਰਾਖਾ॥ ਖਾਨਪਾਨਪੂਜਾਇਸਨਨਾ॥ ਪੋਥੀਗ੍ਰੰਥਪਾਠਉਗਗਿਯਾਨਾ॥
 ੧੫੯॥ ਤਨਕੀਪਾਕੀਇਹੈਬਿਚਾਰੋ॥ ਮਾਧਿਕਟਬਰਖੈਤਨੁਨਿਆਰੋ
 ॥ ਸੋਨਿਆਰੋਨਿਜਤੇਨਹੀਹੋਈ॥ ਕੋਟਜਤਨਕਰੈਕਿਨਕੋਈ॥ ੧੬੦॥
 ਜਬਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰਕਰੁਣਾਧਰੈ॥ ਮੁਰਸਦਕਾਮਲੁਮਿਲੈਪਿਯਾਰੈ॥ ਤਕੀ
 ਸੁਹਬਤਯਾਕੋਹੋਵੈ॥ ਤਨਕੇਕਲਮਲਸਕਲਸੁਖੋਵੈ॥ ੧੬੧॥ ਰੈਨਦਿ
 ਨਾਹਰਿਹਰਿਮੁਖਰੈ॥ ਗੁਰਮੂਰਤਉਹਅੰਤਰਧਰੈ॥ ਯਾਬਿਧਜਤਨੁਸਿ

੪੭੦

ਖੁਜਬਕੈਹੈ॥ ਤਨਕੀਪਾਕੀਲੋਤਬਜੈਹੈ॥ ੧੬੩॥ ਤਨਕੀਪਾਕੀਜਬਇਨ
 ਪਾਈ॥ ਮਨਕੀਵਾਕੈਹੈ॥ ਬਿਨਮਾਈ॥ ਸੁਖਮਮਹਲਸਬਦਕਾਜੈਈ॥
 ਤਾਕੋਪ੍ਰਾਪਤਭਯੋਨਜੈਈ॥ ੧੬੩॥ ਤਬਯਹਗੁਨਹਗਾਰੁਕੈਨਹੀ॥ ਯੈਸ
 ਮਝੈਕਾਜੀਮਨਮਾਹੀ॥ ਜਗਮਾਸੀਪਰਹੈਇਹਬਾਤ॥ ਅਵਗਨਸਮ
 ਝੁਤਕੈਈਘਾਤ॥ ੧੬੪॥ ਤਬਕਾਜੀਫਿਰਬਚਨਉਚਾਰੈ॥ ਬਿਨਉਸਬ
 ਨਸਤਿਨਿਰਧਾਰੈ॥ ਜਬਇਸਨੈਵਹਮਹਲੁਨਪਾਯੋ॥ ਤੈਲਤਫਿਰਤ
 ਢੁਢਤਾਧਾਯੋ॥ ੧੬੫॥ ਹੁਕਮੁਹੋਆਕਾਜੀਸੁਨਬੀਗ॥ ਯਾਮੈਤਨਕ
 ਨਰੋਲਸਗੀਗ॥ ਥਾਨੇਭੂਲਾਫਿਰੈਸੀਸਾਗ॥ ਸੋਮਸਥਾਨੁਗੁਰੂਪਹਯਾਰ
 ॥ ੧੬੬॥ ਵੇਹਗਾ॥ ॥ ਜਗਮਾਸੀਜਬਜਤਨੁਕਰਿਤਨਤੋਹੁਆਖਲਾ
 ਸਾ॥ ਮਨਕੀਪਾਕੀਓਰਲਖਭਟਕਤਫਿਰਤਉਦਾਸਾ॥ ੧੬੭॥ ਜਬਇ
 ਨਮਪਨੀਬੁਧਮੈਗੁਨਹਗਾਰੁਨਿਜਮਾਨਾ॥ ਤਬਯਾਪਰਰਾਜੀਭਯੋਸਾ

ਹਿਬਸੁਪਰਸੁਜਾਨਾ॥੧੬੮॥ਸੋਪ੍ਰਸੰਨਯਤੇਭਯੋਇਹਬਿਪਸੋਜੀਯ
ਜਨਾ॥ਅਬਾਇਹਮੇਰੇਪੰਥਮੇਤੁਰਨੈਹਰੁਪਛਾਨਾ॥੧੬੯॥ਇਸਉਪਰ
ਮਹਾਰਾਜਜੂਕਾਜੀਕੋਸਮਝਾਇ॥ਸਾਖਸੁਦਈਕਿਤਾਬਕੀਸੁਨਕੋਜੀ
ਨਕੇਰਾਇ॥੧੭੦॥ਸਾਹਿਬਹੈਫੁਰਮਾਇਆਬੰਦਾਮੁਰਦਗਾਹਿ॥ਗੁ
ਨਹਗਾਰੁਦ੍ਰੋਮਾਵਈਆਤਿਚਿਤਕਰਿਕੈਚਾਗ॥੧੭੧॥ਮੈਤਾਕੋਤਬਮ
ਰਤਬਾਪਾਕੀਕਾਲੈਦੇਤਾ॥ਕੋਦਖਲਾਸੀਖੁਦੀਸਿਉਅਟਲਧਾਮਸੁ
ਖਸੇਤਾ॥੧੭੨॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਬਹੁਮਸਨਵੀਮੇਇਮਕਗਾਸਰ
ਬਘਟਾਮਹਿਸਾਹਿਬਅਹਾ॥ਚੀਟੀਆਦਬਿਰੰਚਸਮਾਨਾ॥ਸਭਮਹਿ
ਪੂਰਨਹੈਭਗਵਾਨਾ॥੧੭੩॥ਇਹਬਿਪਸੋਜਨੈਜਬਕੋਇ॥ਤਾਕੋਮੁਰ
ਸਦੁਪਰਾਪਤਹੋਇ॥ਅਤਿਗਾਤਿਦੇਹੀਕੇਮੰਧਿ॥ਸੁਨਸਬਦਕੀਪਵੈ
ਸੁੰਧਾ॥੧੭੪॥ਸਗਲਸਮਗੀਜੋਸੀਸਾਗ॥ਨਿਰਖੇਦੇਹੀਮਧਿਭੰਡਗ॥

ਸੁਰਤਸੀਕੋਚਖੁਲਯੋਤਿਹਤਾਲਾ॥ ਅਛੈ ਅਚੰਲਪਾਇਯੋਤਿਹਮਾਲਾ
 ॥੧੧੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਸੋਗਤ ਜਾਨ ਕਰਿ ਅਦਬੁ ਕਰੈ ਗੁਰ ਕੇ
 ਇ॥ ਯਾਮਹਿ ਸਿਸਮ ਕਛੁ ਨਹੀ ਖਾਲ ਕੁਪਰਾਪਤ ਹੋਇ॥ ੧੧੬॥ ਅਨਿਲ
 ॥ ਜਬ ਕਾਜੀ ਕੋ ਸੀ ਮੁਖ ਸਾਹਿਬ ਯੋਕਹਾ॥ ਖੁਸੀ ਭਯੋ ਮਨ ਮੰਧਿ
 ਸੁਗਦ ਗਦ ਦ੍ਰੋਹਾ॥ ਪੀਨ ਪੀਨ ਮੁਖ ਭਾਖ ਬਹੁ ਗਤਿ ਨ ਯੋਕਹਾ॥ ਹੋ ਜੈਸ
 ਗੁਰੁ ਜੀ ਸੁਨਾ ਸੁਆਖ ਨ ਸੋਲਹਾ॥ ੧੧੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਕਾਜੀ ਖਾਸ
 ਦਿਵਾਨ ਜੁ ਕੀਨਾ ਸਦਨ ਪਿਆਨਾ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤੁ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੇ ਗਏ ਸਾਹ
 ਤਟ ਜਾਨ॥ ੧੧੮॥ ਸਵੈਯਾ॥ ॥ ਤੀਰਤ ਬੈਤਿ ਨ ਸਾਹ ਕੇ ਜਾਇ ਕੈ ਯੋਭ
 ਪਮਾ ਗੁਰ ਕੀ ਬਰਗਾਈ॥ ਪੁਰਨ ਹੈ ਬਚ ਪੁਰਨ ਕੇ ਕਛੁ ਭੇਦ ਨਹੀ ਇਹ
 ਭੀਤਰ ਗਾਈ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਬੋਲ ਮਥੀ ਰਹਿ ਠੇਦ ਲਲੰਛਨ ਸਾਥ ਲਕੋਇ
 ਕਲਾਈ॥ ਪੁਰਨ ਥੋਤ ਬਜੀਤ ਤਤ ਭਯੋ ਨਤ ਲਾਖ ਨ ਤੇ ਕਹੁ ਕੋ ਜਿ ਦਜਾਈ॥

॥੧੭੮॥ ਯੈਸੁਨਸਾਹਕਹਾਨਿਜਖਾਨਨਏਕਦਿਨਹਮਯਾਬਿਧਰੀ
 ਜੈ॥ ਲੈਕਹਿਸਾਬਦਯਾਨਿਧਕੋਹਮਖੇਲਸਿਕਾਰਸੁਮਾਰਗੁਲੀਜੈ॥
 ਯੈਸੁਨਬੋਲਮਬੀਰਉਠੈਸੁਨਸਾਹਭਲੀਬਿਧਮੀਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ॥ ਤੀਰ
 ਨਦੀਜਮੁਨਾਬਰਪਾਵਨਕੋਟਚਰਿਤੁਤਹਾਸੁਕਰੀਜੈ॥ ੧੮੦॥ ਦੋਹਰਾ
 ॥ ਨਿਜਸੇਵਕਕਉਬੋਲਕਹਿਕਹੀਸਾਹਇਹਭਾਇ॥ ਗੁਰੂਪਾਸਤ
 ਟਿਜਾਇਕਹਿਬਿਨੈਕਰਹਚਿਤਲਾਇ॥ ੧੮੧॥ ਜੇਬਤੀਯਾਨਾਇਕਕਹੀ
 ਸਬਬਰਨੀਚੁਬਦਾਗ॥ ਕਾਲਸੁਰੇਜਸਿਕਾਰਕੋਸਾਹਕਹੀਨਿਰਧਾਗ॥
 ੧੮੨॥ ਸਦੈਯਾ॥ ॥ ਸੇਦਿਨੁਟਾਗਸਕਾਰਭਯੋਜਗਨਾਥਚਦ੍ਰੋਰ
 ਦਿਧੀਧਮਿਟਾਈ॥ ਕੰਜਚਕੀਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਮਨਇੰਛਤਬਾਤਦਹੀਉਨ
 ਪਾਈ॥ ਯਾਨਤਹੇਗਨਿਸੇਸਰਕੀਕੁਮਦੀਕੁਲਟਾਚਕਵੇਮੁਰਝਾਈ॥ ਭੰ
 ਨਸੁਬਾਹਰਮਾਇਬਹਾਦਰਬੀਰਨਕੋਬਿਧਯਾਫੁਰਮਾਈ॥ ੧੮੩॥ ਸ੍ਰ

ਲਨਾਛੰਦਾ॥ ॥ ਬੋਲਕਰਿਸਾਹਭ੍ਰਿਤਾਨਮੇਸੇਕਹਾਬਾਜਸੀਗਾਰਗਜ
ਬੰ ਗਲਿਆਯੋ॥ ਖੇਲਹੈਅਜਮਖੇੜਮਹਾਰਾਜਸੋਜਾਸਪ੍ਰਤਾਪਪੁ
ਰਤੀਨਛਾਇਯੋ॥ ਸੁਨਤਹੀਸੈਨਸਬਮੇਨਚੜਤੀਕਰੀਸਰਬਸਾਮਾਜ
ਤਿਨਜਾਕਰਾਇਯੋ॥ ਏਕਸੋਏਕਮੇਮੰਧਜੋਧਾਬਲੀਸੁਨਸੀਚਨਲੈ
ਬੇਗਆਇਯੋ॥ ੧੮੪॥ ਧੁਤੀਆਬਾਜਜੁਰਾਨਸਭੁਜੋਰਕਰਿਲਗ
ਰਮੋਝਗਰਨਹੀਅੰਤੁਪਾਏ॥ ਚੀਤਮੋਗੋਸਪੁਨਬਹਿਗੀਯਾਜਾਰਲੈ
ਚਢੋਹੈਸਾਹਪੁਨਪੁਨਲਗਾਏ॥ ਅਧਿਕਹੁਲਾਸਪ੍ਰਕਾਸਮਨਮੇਭੁ
ਯੋਦਯਾਕੋਸਿਧਗੁਰਉਰਬਸਾਏ॥ ਚਲੀਹੈਉਮਰੁਕਰਿਜਲਧਜੋ
ਬਾਹਨੀਬਾਗਬਡੁਭਾਗਕੇਨਿਕਟਆਏ॥ ੧੮੫॥ ਬੀਰਆਬੀਰਤਿਹ
ਠਾਢਸਬਹੀਕਰੇਆਪਪਦਕੰਜਕੇਤੀਰਆਈ॥ ਭਾਤੁਆਨੇਕਤਿਨ
ਆਨਅਰਜੀਕਰੀਲਏਗੁਰਦੇਵਪਲਮੇਰਿਝਾਈ॥ ਬਿਬਿਧਹੀਭੰ

ਤਸੈ ਸਾਹ ਕੇ ਨਿਰਖ ਤੇ ਕਮਰ ਕਰਤਾ ਰਮੇ ਸੇਛ ਕਾਈ ॥ ਬਸਤੁ ਉਰ ਓਛ ४੧੩
 ਕਾਰਿ ਖੰਗੁ ਪਾਇ ਓਗੇ ਜਾਸ ਪ੍ਰਤਾਪ ਬਗਿਯੋ ਨ ਜਾਈ ॥ ੧੮੬ ॥ ਰਸ
 ਵਲ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਧਰਮੋ ਲੈ ਨਿਖੰਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪ ਮੰਗਾ ॥ ਚਿਲੰਤਾ
 ਸੁਪੇਟੀ ॥ ਸੁਧੀ ਸਾਰਭੇਟੀ ॥ ੧੮੭ ॥ ਤੋਟ ਕਛੰਦਾ ॥ ॥ ਕਟਖੰਜਰ ਪੇਸ
 ਕ ਬੰਜ ਪਨੇ ॥ ਲਖ ਆਵਧ ਨੇ ਕਸੁ ਕੋ ਨ ਗਨੇ ॥ ਸਰਚੰਪ ਕੀਯੋ ਕਰਮ
 ਹਿਲਯੋ ॥ ਚਲਤੀ ਰਮਨੇ ਗਜ ਕੇ ਸੁਗਯੋ ॥ ੧੮੮ ॥ ਚਢ ਠਾਢ ਭਯੋ ਗ
 ਜ ਪੇਸੁ ਕੀਯੋ ॥ ਜਿਮ ਪੰਬਹ ਪੈਗ ਵਿਦੇਵ ਬਿਧੋ ॥ ਬਹੁ ਨ ਦਬ ਜੇ ਚਲ
 ਸੈਨ ਪਈ ॥ ਜਨੁ ਪੰਕਜ ਪ੍ਰਤਾਪ ਰਹਈ ॥ ੧੮੯ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਚਢੋ
 ਸਾਹ ਲੈ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਖੇਲ ਅਖੇਟ ਨਿਸੰਗਾ ॥ ਉਮਰ ਚਲੀ ਧੁਜਨੀ ਸਬੈ ਜੋ
 ਸੁਤ ਬ੍ਰਹਮਤਰੰਗਾ ॥ ੧੯੦ ॥ ਅਤਿ ਕਾਨਨ ਮਹਿ ਜਾਇ ਕਰਿ ਜਮੁ ਨਾਨਦੀ
 ਕਲਗਾ ॥ ਪਸਰ ਪਰੀ ਬਲਿ ਸਾਹ ਕੀ ਖੇਲ ਨ ਕਾਜ ਸਿਕਾਗਾ ॥ ੧੯੧ ॥

७२
 ਰੋਗੀਛੁਣੀਖਾਗਸਜਕੋਲਏਟਪਸੁਗਇ॥ਮਾਰਤੁਚਹੁਦਿਸਬੀਰਬ
 ਹਲੈਆਵਤੁਇਕਚਾਇ॥੧੯੩॥ਚਉਪਈ॥ ॥ਤੀਤਰਲਵੇਬਟੇ
 ਗਮਪਰਾ॥ਲੈਆਵਤਗਹਿਕਰਿਅਸਵਾਰਾ॥ਠਾਢੇਆਪਜਹਜੁ
 ਤਸਾਹ॥ਅਰਨਗੈਂਡੁਬਿਚਰਤੁਜਿਹਆਹ॥੧੯੩॥ਤਉਲਗਐਸ
 ਬੈਨਸੁਨਪਾਯੋ॥ਏਕਬੀਰਯੋਆਨਜਤਾਯੋ॥ਇਹਬੇਲਗਜਤਜੁ
 ਘਮੰਡੁ॥ਤਾਮਹਿਪਸੁਨਾਇਕਬਰਬੰਡੁ॥੧੯੪॥ਸਦੈਯਾ॥ ॥ਤੋਲ
 ਗਸਿੰਘਬੰਡੋਨਿਕਸੋਨੇਨਿਜਰੂਪਤੁਆਨਕਹੈਬਲਧਾਨੀ॥ਦੇਖਤੁ
 ਜੀਪੁਤਨਾਪਤਕੀਨਹੀਧੀਰਧਕੋਕਿਨਧਾਰਕਿਪਾਨੀ॥ਪੁੰਛਸਟਾ
 ਸੁਬਦੰਨਪਸਾਰਕੈਯੋਤੁਕੋਘਨਕੀਜਿਮਜਾਨੀ॥ਸੈਯਦਸੇਖ
 ਮੁਗਲਪਠਨਜਬੀਰਬੁਜੇਨਹਿਧੀਰਧਰਾਨੀ॥੧੯੫॥ਸਾਹਿਬਕੇ
 ਜੁਤਸਾਹਖਰੋਜਿਹਆਨਕਹੀਬਤੀਯਾਬਰਬੀਰਨਾ॥ਆਨਨਪੰਚ

ਭੁਯਨ ਕਸਾਹਿ ਬਮਨ ਤਹੈ ਨ ਤੁਫੰਗ ਸੁਤੀਰਨਾ ॥ ਬੀਰ ਅਮੀਰ ਸੁਧੀ
 ਹਰਨੇ ਹਨ ਤਾਸ ਮਯੋਨੀ ਨੈਕ ਸੁਚੀਰਨਾ ॥ ਯੋ ਸੁਨਿ ਬਾਨਿ ਪਯਨ
 ਕਹੈ ਗੁਗਿੰਘ ਕਰੇ ਜਿਹ ਬੀਰ ਬਿਦੀਰਨਾ ॥ ੧੬੬ ॥ ਕਾਬਿੰਤੁ ॥
 ਲਖੈ ਜਬ ਆਨ ਸੇਰ ਲੀਯੋ ਸਭ ਸੈਨ ਘੇਰਾ ਆਧਿ ਕਸੁ ਭਯੋ ਭੇਰ ਕੇ
 ਹਰ ਕੇ ਹਨ ਮੇ ॥ ਨਿਕਟ ਸੁਜਾਹ ਬੀਰ ਮਾਰਤੁ ਫੰਗਤੀਰ ਜਾਪਰ ਪਰਤ
 ਭੀਰ ਹਰੈ ਹੋ ਸਮਨ ਮੇ ॥ ਐਸ ਹਨੁ ਹੇਰ ਸਾਹ ਖੁਸੀ ਭਯੋ ਮਨ ਮਾਹ ਬੀ
 ਰਨ ਸਿਯੋ ਕਹੈ ਯਾਹਿ ਮਿਲੇ ਸਭ ਜਨ ਮੇ ॥ ਤੀਰਨ ਤੁਫੰਗ ਮਾਰੇ ਖੜਗ
 ਸੁਕਰ ਪਾਰੇ ਸੁਨ ਅਸ ਬਚਹੈ ਜਕਤਨ ਮੇ ॥ ੧੬੭ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ॥
 ਖਾਨ ਬੁਲੈ ਰਪਠਾਨ ਹੁਤੇ ਇਕ ਸੋ ਬਤਿਯਾ ਸੁਨਿ ਕੈਉ ਠਿਧਾਯੋ ॥ ਛ
 ਰਕ੍ਰਿਪਾਨ ਲਈ ਕਰ ਭੀਤ ਹੋਰਤੁ ਸੈਨ ਇਸੈ ਪਰਾਯੋ ॥ ਆਨਕ੍ਰਿ
 ਪਾਨ ਸੁਸੀਸਰਈ ਤਿਹ ਤੁੰ ਰਪਸਾਰ ਮੁਖੀ ਮਾਧਿਧਾਯੋ ॥ ਯੋ ਪਟਕਯੋ

ਬੀਰ

੦

ਸਟਕਯੋਧਰਨੀਪਰਚੀਗਕਿਧੋਧੁਬੀਯਕੋਜਨਾਯੋ॥੧੯੮॥ਮਾਗਸੁ
 ਖਾਨਬੁਲਿਦਲਯੋਜਬਸਾਹਕਹੀਭੁਟਐਗੁਸਿਧਾਰੋ॥ਦੇਖਤੋਹਰਨ
 ਠਢਕਹਾਅਸਢਾਹਧਰੇਹਰਿਦੇਹਬਿਦਾਰੋ॥ਤਾਕਹਮਾਰਪ੍ਰਹਾਰਭਲੇ
 ਤਨੁਤੋਮੁਝਕੋਮੁਖਅਨਾਦਿਖਾਰੋ॥ਯੋਸੁਨਖਾਨਵਜੀਰਚਲਯੋਬਹੁ
 ਬੀਠਕੋਜੁਹੁਤੋਸਰਦਾਰੋ॥੧੯੯॥ਤੈਸਤਗਾਤਿਨਾਸਿੰਪਰਗਹੀਕਰ
 ਤੇਗਲਏਹਰਿਜੰਛਹਕਾਰੋ॥ਅਨਪਚਾਰਤਭਯੋਜਬਹੀਤਮਰੋਮਾਖਿ
 ਲਾਹਸੁਤੰਤਪਸਾਰੋ॥ਊਚਊਠਾਇਸੁਦੋਕਰਕੇਹਰਲੈਕਰਤੋਨਕੇਸੀ
 ਸਪ੍ਰਹਾਰੋ॥ਕੰਪਤਭਯੋਨਹਿਸਾਫੁਚਲਯੋਅਸਤੈਸਤਗਾਗਾਹਿਸੋਊ
 ਪਛਾਰੋ॥੨੦੦॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਇਹਿਬਿਧਸੋਸਰਦਾਰਜੁਗਜਬਮ
 ਰੇਤਿਹਥਾਨਾ॥ਠਟਕਰਹੇਸਬਸੁਗਮਾਅਗਰਕਰੈਕੋਪਿਯਨਾ॥੨੦੧
 ॥ਸਵੈਯਾ॥ ॥ਮਾਗਸੁਖਾਨਗਿਗਾਇਦਏਜਬਚਿਤਤਤੀਸਭਮੈ

ਨਪਠਨੀ॥ ਪਾਸਹਜੁਗਸੁਸਾਹਨਿਗਰਤਯੋਬਤਿਯਾਉਠਠੋਰਬਖਾ
 ਨੀ॥ ਆਪਕਹੈਮਹਾਰਾਜਕਿਸੂਤੁਟਜਾਇਕਰੈਹਰਿਸਾਬਨਿਦਾਨੀ
 ॥ ਰੋਸਨਨਾਮਸੁਸਿੰਘਹੁਤੋਇਕਰੋਸਨਹੈਜਗਜਾਹਿਕਹਾਨੀ॥ ੨੦੨
 ॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਤਾਕੀਓਰਪ੍ਰਭੂਸੁਨਿਹਾਗੀ॥ ਕਮਲਨੈਨਸਾਰਤੁਕ
 ਰਿਸਾਗੀ॥ ਜਾਇਕਰੋਪਸੁਪਤਸੰਗਜੁੰਧਾ॥ ਜਿਹਬਿਧਬਰਨਤਸਾ
 ਹਸਬੁੰਧਾ॥ ੨੦੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ॥ ਆਇਸਪਾਇਮਨਾਇਸਿਗੀਅ
 ਸਸਿੰਘਸੁਚੇਤਭਯੋਬਲਧਾਗੀ॥ ਬਾਮਸੁਬੀਚਲਯੋਕਰਦਾਹਰ
 ਦਾਹਨਮਪਿਧਗੀਸੁਕਟਾਗੀ॥ ਪੈਲਲਕਰਸੰਭਾਰਕਹੋਬਲਕੇਹਰ
 ਹੈਤਬਾਮਾਵਾਮਗਾਗੀ॥ ਯੋਸੁਨਕੈਪਨਜੋਗਰਜੋਗਰਤੁੰਡਪਸਰ
 ਦਈਕਿਲਕਾਗੀ॥ ੨੦੪॥ ਚਾਇਉਤੈਬਿਬਿਧਾਨਸੁਕੇਹਰਕੋਪਭਰ
 ਯੋਇਹਉਪਰਮਾਯੋ॥ ਪੀਰਜੁਬਾਂਧਸੁਬੈਠਗਯੋਭਟਸੰਕਤਹੈਲਹਿ

ਤ੍ਰਾਸੁ ਜਨਯੋ॥ ਸੀਸ ਪੈ ਚਰਮ ਸੁਚੰ ਪਤੁ ਭੁਯੋ ਹਰ ਮੰਲ ਨ ਕੀਸਿ ਮਜੁੰਧਕ
 ਰਾਯੋ॥ ਜਾਨ ਸੁਦਾ ਵਕਟ ਰੁਪ ਕੋਯੋ ਉਰ ਮਾਗਿ ਗੀਸ ਰਤੁ ਮਗਿ ਰਾਯੋ॥
 ੨੦੫॥ ਦੇਖਤ ਸੈਨ ਇਤੈ ਉਤ ਕੀਜ ਬਯਾ ਬਿਧ ਸੋ ਪਸੁ ਪੰਤ ਗਿ ਰਾਯੋ॥
 ਹਿਤੁ ਜਕਾਰੁ ਭਯੋ ਸਿੰਘ ਰੋਸ ਨ ਆਨ ਦਕੈ ਤਟ ਸਾਹ ਸੁਨਾਯੋ॥ ਮਾਂਗੁ ਜੁ
 ਇੰਛੁ ਭੁਈ ਮਨ ਭੀਤ ਰਯੋ ਬਚਨਾ ਤਟ ਸਾਹ ਅਲਾਯੋ॥ ਰਿੰਧ ਹਮੇ ਸਿ
 ਧਰੀ ਸਦਯਾ ਨਿਧ ਜਾਸ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ ਕੇਹਰ ਘਾਯੋ॥ ੨੦੬॥ ਯੋਸੁ ਨ ਬ
 ਕ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਯੋ ਨਿਪਾ ਸਿੰਘ ਸਰਾਹ ਤਰੇ ਹਨ ਆਯੋ॥ ਸੈਨ ਚਲੀ ਨਿ
 ਜਾਮਾਸੁ ਮਕੋਕ ਹੁਨ ਨਿਧ ਆਪਨ ਧਾਮ ਸਿਧਾਯੋ॥ ਸੇਵਕ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰ
 ਸੰਨ ਭਯੋ ਕ ਬਿਯੋ ਕ ਹਿਕੈ ਜਸੁ ਸੁਫੁ ਸੁਨਾਯੋ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਸੋ ਪੁਰਮਾ
 ਗਰ ਮੇਗੁ ਰਕੀਨ ਚਰਿਤੁ ਸੁਪਾਰਨ ਘਾਯੋ॥ ੨੦੭॥ ਸਦੈ ਯਾ॥ ॥ ਸੋਰਿ
 ਨਟਾਰ ਭਯੋ ਭੁਨ ਸਾਰ ਚਯੋ ਤਿਮ ਰਾਗਿ ਸੁਰੈ ਨ ਬਿਹਨੀ॥ ਸਿਖ ਮੁਨੀ ਕ

ਰਿਬੇਦਧੁਨੀਬਰਕੰਜਸਰੋਵਰਮਾਂਝਖਿਰਨੀ॥ਦੀਨਦਯਾਲਸੁਚੇਤਤ
 ਯੋਮੁਖਮੰਜਨਕੈਤਨਮੰਜਨਠਾਨੀ॥ਭੂਖਨਚੀਰਸਗੀਰਸਜੇਨਿਜਬੈਠ
 ਤਭੇਚੜਊਚਸਥਾਨੀ॥੨੦੯॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਭੁਗਮੇਵਕੀਡਾਲੀਆਲੈ
 ਆਵਤਭਿਤਸਾਗ॥ਪੁਨਪਾਛੈਤਿਨਯੋਕਹੀਚਰਨਕਮਲਕੇਪਾਗ॥
 ੨੦੯॥ਰਜਪੁਤਨਪੈਸਾਹਜੁਚੜੇਚਹਤਪੁਨਲਾਇ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕੋ
 ਸਾਥਹੀਪਿਲਨਹੋਗਸੁਖੁਪਾਇ॥੨੧੦॥ਝੁਲਨਛੰਦਾ॥ ॥ਸਾਹਕੋ
 ਪੂਤਸਾਪੂਤਜੇਧਾਬਲੀਕ੍ਰਿਪਾਕੇਸਿਧਕੋਦਾਸਹੁਆ॥ਅਤਪੁਨਚੀ
 ਰਜੇਹੀਰਜਰਸੋਜਰੇਪਠਤਮਹਾਰਜਕੋਬਿਨਅਕੂਆ॥ਭੋਜਪੁਨਮੇ
 ਵਕੀਅਨਕਭਰਡਾਲੀਆਪਠਿਤਗਜੂਰਕੋਪ੍ਰੇਮਚੁਆ॥ਦੋਇਕੈਚਾ
 ਰਪੁਨਤੀਨਦਿਨਟਾਰਕੈਕਰਤਦੀਦਾਰਗਦਗਦਸੁਹੁਆ॥੨੧੧॥ਦੋ
 ਹਰਾ॥ ॥ਨਗਰਆਗਰੇਬੀਚਮੇਊਚਨੀਚਲਗਆਜਾ॥ਛੀਰਸ

ਮਨਸੁਰਿਆਲਕੀਰਹੀਸੁਕੀਰਤਛਾਜ॥੨੧੨॥ਚਾਗਮਾਸਬਰਸਤ
 ਇਮਆਗਰਮਧਿਬਿਤਾਇ॥ਬਹੁਰਪ੍ਰਭੂਸੰਗਸਾਹਕੇਦਛਨਚੜ੍ਹਗੁ
 ਸੁਧਾਇ॥੨੧੩॥ਸੋਰਠਾ॥ ॥ਰਾਜਨਮੇਲਗੁਸਾਹਜਿਹਬਿਧਰਛ
 ਨਜਾਇਕੈ॥ਵਹੈਕਥਾਅਬਆਹਿਅਬਆਗੈਬਰਨਨਕੋਰੇ॥੨੧
 ੪॥ ॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਗੁਰਬਿਲਾਸਪੰਥਾਨਆਗਰੇਮੰਧਿਸਾਹਕੀਮੁ
 ਲਾਕਾਤਕਰਿਬਰਸਤਬਰਨਨੰਨਾਮਪੰਚੀਸਮੋਧਿਆਇਸਮਾਪਤੁ
 ਮਸਤੁਸੁਰਮਸਤੁ॥੨੫॥ ॥ਅਫਜੂ॥ ॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਸਰਬ
 ਚਰਿਤਜੋਆਗਰੇਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਗੁਰਕੀਨ॥ਤਿਨਕੀਕਥਾਅਨੰਤਗਤਿ
 ਸੇਸੁਸਕਤਨਹੀਚੀਨ॥੧॥ਜਥਾਮਤਿਇਨਜੰਤਨੈਬਰਨਨਕੀਨਸੁ
 ਥੋਗਾਜੈਸੇਸਾਗਰਸੁਭਰਭਰਬੂਦਆਨੀਯੈਟੋਗ॥੨॥ਝੂਲਨਾਛੰਦ
 ॥ਪੁਜਨਵਰਤਸ੍ਰੀਮਾਤਜਗਮਾਤਕੇਖਰਗਸਰਚਾਂਪਪੁਜੇਬਨ

ਮਾਰਗ

ਈ॥ ਤੋਪ ਬੰਦੁ ਕਸਿਲਖਾਂ ਨੀਗਰ ਪੁਨ ਪੁਜਾਨੀ ਸਾਨਕ ਰਿਬਿਜੈ ਪ
 ਈ॥ ਕਰੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਸੋ ਬਿਜੈ ਕੀਰ ਸਮਿ ਦਿਨ ਜਨ
 ਆਈ॥ ਭਯੋ ਜੈਕਾਰ ਆਪਾਰ ਸਭ ਠੋਰ ਮੈ ਦੁੰਦਤੀ ਚੋਬ ਪ੍ਰਭ ਜੁਲਗਾ
 ਈ॥ ੩॥ ਮਾਸ ਆਸੋ ਜਕੀ ਪੂਜਦ ਸਮੀ ਬਿਜੈ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੁੰਦਤਿ ਬ
 ਜਾਯੋ॥ ਸੁਨੇ ਨਰ ਨਰ ਬਾਜਾ ਸਭ ਠੋਰ ਮੈ ਸਾਹਸੁ ਨ ਕਾਨਹਾਜੁ ਰਮਾਯੋ
 ॥ ਮਾਨ ਪਦ ਕੰਜ ਦੁਖ ਭੰਜ ਗੁਰ ਕੇ ਗਹੇ ਜਲਜ ਆਲਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਯੋ ਸੁ
 ਹਾਯੋ॥ ਸੋਧਿ ਬਿਚਾਰ ਨਿਰਧਾਰ ਮੈ ਸੇਕਹਾ ਸਰਬ ਕੋ ਕੂਚ ਇਤ ਉਤ ਸੁ
 ਨਾਯੋ॥ ੪॥ ਸਹਰਾ ਮਾਮੇਰ ਪੁਰ ਜੋਧ ਗੜ ਮੇਰ ਕੋ ਪ੍ਰਗਾਟਿ ਪ੍ਰਚੰਡ ਜੋਹੈ
 ਸੁਗਈ॥ ਨਗਰ ਚੀਤ ਉਰ ਸਭ ਠੋਰ ਤਿਹ ਦੇਸ ਮੈ ਬਡੇਰ ਜਪੁਤ ਜੋਹੈ ਨ
 ਭਾਈ॥ ਸੂਬਾ ਮੰਥੀਰ ਬਜੀਰ ਉਹ ਦੇਸ ਕੇਤ ਪਤਤਈ ਲੰਗਾ ਅਧਿਪ
 ਤ ਸੁਨਾਈ॥ ਸਰਬ ਨਰੇਸ ਉਹ ਦੇਸ ਪ੍ਰਦੇਸ ਕੇ ਨਹੀ ਕਛੁ ਮਾਨ ਤੇ ਮੁਰ

ਉਗਾਈ॥ ੫॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੀਚਰ ਨਿਰਧਾਰ ਉਹ ਦੇ ਸਕੋ ਜੀਤ ਹੋ ਜਾਇ ਤਿ
 ਨ ਕੋ ਬੰਨ੍ਹ ਗਾ॥ ਅਨਸਬ ਮਾਨਿ ਹੈ ਸਰਬ ਬਿਧ ਠਾਨਿ ਹੈ ਜਾਨਿ ਹੈ ਮੋ
 ਰਿਜੈ ਸੇ ਉਰੰਗਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੀਚਰ ਗਾਇ ਸੁਖ ਪਾਇ ਗ੍ਰਿਹ ਕੋ ਗਯੋ ਬਜਤ
 ਨੀਸਾਨ ਅਨਗਨਤ ਸੰਗਾ॥ ਦਿਵਸ ਸੇ ਬੀਤ ਨਿਚੀਤ ਨੂੰ॥ ਅਨਦਸੈ
 ਭਈ ਤਬ ਹੈ ਨ ਕਾਰਿਯੋ ਪ੍ਰਸੰਗਾ॥ ਈਦੋਹ ਗਾ॥ ॥ ਲਗਨ ਮਹੂਰਤ ਸੇ
 ਧਰਿ ਕੀਨੈ ਸਾਹ ਪਯਾਨਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੋ ਸਾਥ ਹੀ ਲੀਨੈ ਭਲੇ ਸੁਜ
 ਨਾ॥ ॥ ਸਦੈ ਯਾ॥ ॥ ਭੋਰ ਭਏ ਦਿਨ ਗਾਇ ਚਢੈ ਜਲ ਜਾਤ ਖਿਰੇ
 ਨ ਭਹੈ ਪਿਯਰਾਯੋ॥ ਅੰਧ ਕਵੀ ਨ ਭਜਤ ਲਟੇ ਸੁਪਟੇ ਭੁਲਟਾ ਮਨ
 ਚੇ ਜਸ ਦਾਯੋ॥ ਸੀਖ ਘੁਰੇ ਮੁਨ ਬੇਦ ਜੁਰੇ ਚਕਈ ਪੁਨ ਜਾਪ ਮਹਾਂ ਸੁਖ
 ਪਾਯੋ॥ ਹੋਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਦਯਾ ਨਿਧਿ ਸਾਹਿਬ ਮੰਜਨ ਕੈ ਸੁਚ ਬਾਹਰ ਮਾਯੋ॥
 ੮॥ ਦਾਨ ਬਿਧ ਨ ਦਿਜਨ ਦਏ ਪੁਨ ਮਾਂਥਿ ਤਲੇ ਗਨ ਅੰਨ ਦਿਵਾਏ॥

ਕੀਰਨਚੀਰਫਕੀਰਨਖੀਰਸੁਨੀਰਭਲੇਹਿਤਸਾਥਪਿਵਾਏ॥ ਭੋਜਕਰਾ
 ਹਭਏਉਤਸਾਹਕਹੈਮੁਖਵਾਹਸੁਮੰਗਲਗਾਏ॥ ਯੈਬਰਸਾਇਮਨੇਧ
 ਨਪੂਰਨਆਨਦਕੈਪ੍ਰਭੁਕੁਚਕਰਾਏ॥ ੯॥ ਚਉਪਈ॥ ॥ ਅੰਤਵਾਰ
 ਪੰਚਮਿਥਿਤਾਨਾ॥ ਸੁਕਲਪਖਾਅਛੇਸੁਖਦਾਨ॥ ਡੇਰਾਕੀਯੋਤਾਲ
 ਪਰਆਨਾ॥ ਗੁਰਪੂਰਨਸਾਹਿਬਭਗਵਾਨ॥ ੧੦॥ ਡੇਰਾਕੀਯੋਤਹਜਬ
 ਆਈ॥ ਆਵਤਜਤਵਹੀਰਸੁਧਾਈ॥ ਤਉਲਗਯੋਬਤੀਯਾਸੁਨਪਾਈ
 ॥ ਸਾਹਿਬਜਾਦਾਪੁਜੇਸੁਆਈ॥ ੧੧॥ ਸਵੈਯਾ॥ ॥ ਆਨਸੁਨਯੋਤ
 ਬਹੀਲਗਯੋਪੁਨਸਾਹਿਬਸਿੰਘਜੁਗਵਰਆਏ॥ ਹੋਤਭਏਸਦਿਯਾਨ
 ਮਹਾਤਬਆਨਦਕੈਦੁਖਦੁਰਨਸਾਏ॥ ਛੋਹਪ੍ਰਸੰਗਕਹਾਕਥਪੂਰਬਜੁ
 ਧਕਿਧੌਚਮਕੌਰਸੁਨਾਏ॥ ਮਨੋਗਏਅਮਰਾਪੁਰਦੇਖਨਮਤਾਚਿਤਾਰ
 ਸਹੀਫਿਰਆਏ॥ ੧੨॥ ਏਕਸਮੇਕਰੁਨਾਨਿਧਸਾਹਿਬਆਨਦਕੌਗ੍ਰ

ਹੇਠੇ ਜਦ ਆਏ। ਕਾਰੁਨ ਪੁਰਕਹਾ ਪੁਰ ਆਨ ਦੁਖ ਤਰ੍ਹੈ ਜੁਗ ਨੈਨ ਵ
 ਹਾਏ। ਚਾਗ ਸਪੁਤ ਕੋ ਮੋਹਿ ਚਿਤਾਰਤ ਯੋ ਬਚਨ ਲਪ ਮਾਤ ਸੁਨਾਏ।
 ਆਪ ਸਮੋਧ ਕਯੋਤ ਬਸਾਹਿ ਬਗਮਨ ਕਥਾ ਕਹਿ ਕੈ ਸਮਝਾਏ॥ ੧
 ੩॥ ਵੇਹਗਾ॥ ॥ ਤਦ ਪਮਾਤਾ ਸੁੰਦਰੀ ਮੇਸ ਕਹੇ ਬਚ ਭਾਇ। ਹੈ ਕਰੁਨ
 ਨਿਧ ਤੈ ਸਹੀ ਜੈ ਸਕੀ ਧੀਤੁ ਮਭਾਇ॥ ੧੪॥ ਤੁਮ ਲਾਇ ਕਸ ਬਬਾਤ ਕੇ ਸ
 ਭ ਕਲਤੁ ਮਰੇ ਹਾਥ। ਮਾਤਾ ਸੁਤ ਜੋ ਦੇਵ ਕੀ ਆਨ ਦਏ ਜਦ ਨਾਥ॥
 ੧੫॥ ਚਉਪਈ॥ ॥ ਰੁਕਮਾਨਿ ਕੋ ਸੁਤ ਆਨ ਮਿਲਾਯੋ। ਸੰਦੀਪ
 ਨ ਕੋ ਚਰਿਤੁ ਦਿਖਾਯੋ॥ ਦਿਜ ਕੇ ਸੁਤ ਹਿਤ ਅਰਜੁਨੁ ਜਾਕਿਯੋ। ਸੋ ਕਰੁ
 ਨਾਨਿਧ ਪੁਰਨ ਕਰਿਯੋ॥ ੧੬॥ ਤੁਸਯ ਹਕਾਜੁ ਦਯਾ ਨਿਧ ਕੀ ਜੈ॥
 ਦਾਸਿਨ ਕੀ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨ ਲੀਜੈ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਪਰੇਜਨ ਨ ਕੋ ਸੰਕਟ॥
 ਤੇਤੁ ਮਕਟੇ ਆਪ ਸਬ ਕਟਕ॥ ੧੭॥ ਵੇਹਗਾ॥ ॥ ਯੋ ਮਾਤਾ ਜਬ ਹਰੁ

ਗਯੋ ਅਧਿਕ ਬਿਨੈ ਕਾਰੀ ਨੀਨਾ ॥ ਤਬ ਅੰਚੁਤ ਗੁਰਬਚਕ ਹੋ ਸੋਤੁ ਮਸੁ
 ਨ ਹੁ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਗੁ ਇਤੈ ਤੁਮ ਸਹੀ ॥
 ਮਾਨ ਹੁਸਤ ਮੋਗ ਨਿਜ ਕਹੀ ॥ ਪੁਨ ਪਾਛੈ ਦੁਖੁ ਪੈ ਹੋਘਨਾ ॥ ਸਮਝੈ ਸਤ
 ਮੋਗ ਇਹ ਭਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ॥ ਯੈ ਬਚ ਭਾਖਦ ਯਾ ਨਿਧਿ ਸਾਹਿ
 ਬ ਮੋਨ ਰਹੇ ਕਛੁ ਨ ਹਿਬ ਖਾਨੇ ॥ ਮਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਈ ਮਨ ਮੇ ਪੁਨ ਇਛ
 ਤਦਾਨ ਸਹੀ ਕਾਰਿ ਜਾਨੇ ॥ ਸੋਇ ਨਟਾਰ ਭਯੋ ਸੁਖ ਸਾਹਕ ਹਾਜਿ ਮਬਾ
 ਹ ਰਿਧੈ ਇਹ ਥਾਨੇ ॥ ਮਾਨ ਹੁ ਜੁਗ ਨਿਧਾਨ ਮਿਲੈ ਤਨੁ ਜਾਨ ਲਈ
 ਸੁ ਅਕਥ ਕਹਾਨੇ ॥ ੨੦ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਯੈ ਸਤਿ ਗੁਰ ਜੀ ਕੁਚ ਕਹਾ
 ਯੋ ॥ ਮਾਤਾ ਸਾਦੀ ਬਾਜ ਬਜਾਯੋ ॥ ਯਾ ਬਿਧਤ ਹਾਚਰਿ ਤੁਹਾਏ ॥ ਜੇ
 ਗਵਹ ਸਿੰਘ ਨਿਰਖ ਜੁਆਏ ॥ ੨੧ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ॥ ਮਾਨ ਦੁਖੁ ਜ
 ਭਯੋ ਮਨ ਭੀਤ ਰਬਾਜ ਤਹੈ ਕਰਨਾਇ ਨ ਗਾਰੋ ॥ ਜਾਚ ਕਲੇਗ ਸੁਭਾਟ

ਕਲਾਵਤਾਵਤਹੈਮਨਮੋਦਸੁਧਾਰੇ॥ਪਤਰਨਚਤਏਕਅਨੇਕਕੋ
 ਟਕਤੂਹਲਹੋਤਅਖਾਰੇ॥ਦੇਤਇਨਾਮਤਿਨੈਗੁਰਪੂਰਨਹੋਤਖੁਸੀਬਹੁ
 ਭਾਂਤਅਪਾਰੇ॥੨੨॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਬਹੁਗਆਪਗੁਰਦੇਵਜੁਤਹਕੋਕੀ
 ਯੋਪਿਯਾਨਾ॥ਦੇਇਚਾਰਪੁਨਮਜਲਮੇਮਿਲੇਸਾਹਕੋਆਨਾ॥੨੩॥
 ਚਲੇਮਜਲਦਰਮਜਲਹੀਬਾਦਸਾਹਕੇਸੀਗਾ॥ਤਬਲਗਆਨਅ
 ਮੇਰਕੋਘੋਰਿਓਸਾਹਨਿਸੀਗਾ॥੨੪॥ਚਉਪਈ॥ ॥ਤਕੋਅਪਨੀਅ
 ਟਮਨਈ॥ਅਗੈਚਲੇਜੋਧਪੁਰਧਾਈ॥ਯੈਰਜਪੁਤਨਮੰਤ੍ਰਬਿਚੋਰੇ
 ॥ਆਇਓਸਾਹਕਟਕੁਲੈਭਾਰੇ॥੨੫॥ਕੈਲਰਿਮਰੋਕੈਚਲੇਪਲਾਈ॥
 ਜਾਤੇਹਮਕੋਹੋਇਭਲਾਈ॥ਮੰਤ੍ਰਿਨਕਹੀਰਾਵਕੇਸੀਗਾ॥ਬਾਦਿਸਾਹਸੇ
 ਬਨੈਨਜੀਗਾ॥੨੬॥ਤਤੇਮਿਲੇਸਾਹਤਨਜਾਈ॥ਇਸੀਬਾਤਿਮੇਹਮੇਤ
 ਲਾਈ॥ਯੈਸੁਨਜੀਤਸਿੰਘਜੁਗਾਨਾ॥ਭਲੀਬਾਤਸਮਈਸੁਰਗਜਾਨ

॥੨॥ ॥ਵੇਹਗਾ॥ ॥ਸੁਨਤਬਚਨਤਬਮੀਤ੍ਰਿਕੇਜੀਤਸਿੰਘਬਰਗਾਇ॥
 ਮਿਲਯੋਆਨਤਬਸਾਹਕੋਮਨਸਬਲੀਯੋਲਿਖਾਇ॥੨੮॥ ਚਉਪਈ
 ॥ਤਾਕੋਲੈਸੰਗਆਗਿਸਿਧਯੋ॥ਗੜਅਜਮੇਰਆਪਤਬਆਯੋ
 ॥ਮੇੜਤੇਸਯਹਬਾਤਬਿਚਾਰੀ॥ਪਠਯੋਪੁਤਤਟਸਾਹਸੁਧਾਰੀ॥੨੯॥ ਇ
 ਹਬਿਧਤਿਨਕੋਸਾਹਮਿਲਾਈ॥ਗੜਚੀਤਉਰਗਯੋਤਬਧਾਈ॥ਨਾਥਚੀ
 ਤਉਰਪਤੀਜੋਰਨਾ॥ਤਿਨਮਨਮੇਸਮਈਸੁਰਗਆਨਾ॥੩੦॥ ਹਮਰੋਸੁਧ
 ਬਨੈਨਹੀਕਬੈ॥ਮਿਲਸਾਜਾਇਸਾਹਤਨਅਬੈ॥ਯੋਕਹਮਿਲਯੋਜਾਇ
 ਜਬਰਾਜਾ॥ਭਾਤਅਨੇਕਬਜੇਤਬਬਾਜਾ॥੩੧॥ ਵੇਹਗਾ॥ ॥ਗਵੰਜੇਧ
 ਪੁਰਿਆਦਿਸਭਮਿਲੇਸਾਹਕੋਆਨਾ॥ਬਹੁਰਅਗਾਰੀਦਛਨੀਕੀਨੋਸਾ
 ਹਪਯਾਨਾ॥੩੨॥ ਨਫਰਚਾਰਕੈਪਾਂਚਸਤਲੈਕਹਿਅਪਨੇਸੰਗਾ॥ਜੋਗਵ
 ਰਸਿੰਘਜੁਗਯੋਦਿਖਨਚਿਤਉਗਨਿਸੰਗਾ॥੩੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ॥ਦੇਖਨ

ਕਾਜਚਿਤੋਗਏਗੜਸਾਹਿਬਪਾਸਨਪੁਛਬਨਾਈ॥ ਨਾਕਛੁਭੇਦਾਸਿਘ
 ਨਕਕੋਨਿਜਏਕਲਪੈਡਲਏਤਿਸਜਾਈ॥ ਜੁਪਭਯੋਤਿਹਥਾਨਘ
 ਨੇਬਰਉਪਰਘਾਸਪਗੀਸੁਲਰਾਈ॥ ਆਨਘਮਡਿਮਚੋਰਨਦੁਤਨਮ
 ਰਖੇਰਨਮਧਿਬਨਾਈ॥ ੨੪॥ ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦਾ॥ ॥ ਦੁਹੈਜੋਸੁ
 ਮਰੇਬਚੇਦੁਤਜੇਈ॥ ਤਿਨੈਤੀਰਤਾਕੇਸਬੈਜਾਇਗੋਈ॥ ਅਏਦੁਤਕੇਤੇ
 ਕਹਾਘਾਸਤਾਗੋ॥ ਨਹੀਤੇਗਤੀਰਸਰੰਛਾਡਭਾਗੋ॥ ੨੫॥ ਲਯੋਹਾਥ
 ਚਾਪੀਕਿਤੇਦੁਤਮਾਗੇ॥ ਕਿਤੇਡਾਰਦੀਨੇਕਿਤੇਬਾਂਧਪਾਗੇ॥ ਪਗੀਲੋਥਲੋ
 ਥੀਤਿਸੀਠੰਗਮਾਗੀ॥ ਮਨੇਜੋਲਬਨੇਗਿਰੈਗੁਨਆਹੀ॥ ੨੬॥ ਜਬੈ
 ਏਸੁਮਾਰੇਘਨੇਅੰਗਅਏ॥ ਜਿਮੰਮੇਘਬੂਦਤਿਮੰਦੁਤਛਾਏ॥ ਕਰਮੋ
 ਜੰਗਜੰਗੀਤਿਸੀਜਾਇਅੇਸੇ॥ ਜਿਮੰਮੰਦੁਤਤੰਕੁਰੰਵਾਨਜੈਸੇ॥ ੨੭॥
 ਬਡੇਜੁਧਕੀਨੋਗਨੈਕੋਨੁਭਾਈ॥ ਸਬੈਬਾਤਤਾਕੀਹਜੁਰਸੁਆਈ॥ ਤ

ਬੈਦੀਨਬੀਧਪ੍ਰਭੂਆਵਤਾਗੀ॥ਪਠੇਸਿੰਘਫੌਜੀਘਨੇਜਸਤਧਾਗੀ॥੩੮
॥ਇਨੈਜਾਇਲੀਨੋਉਨੈਲੈਭਜਾਯੋ॥ਭਏਸੁਮਸੋਫੀਤਿਤੇਨਾਠਰਾਯੋ॥
॥ਇਮੰਜੁਪੁਜੀਤੰਨਿਜੰਧਾਮਆਏ॥ਇਤੇਉਤਸਾਰੇਜਸੰਭੁਮਛਾਏ॥੩
੯॥ਚੌਪਈ॥॥ਪੁਜੇਧਾਮਜਬਹੀਸਬਾਅਈ॥ਸਾਹਬਜਾਦੇਸਿੰਘ
ਸੁਭਾਈ॥ਤਬਕਰੁਨਾਨਿਧਾਂਐਸਉਚਾਗੇ॥ਫੇਰਨਕਰੀਯੈਅਸਰਨਕ
ਗੇ॥੪੦॥ਜਾਵਨੁਹੋਇਜਵਨਸੁਭਥਾਨਾ॥ਲੀਜੈਸਿੰਘਸਾਥਕਰਿਨਾ
ਨਾ॥ਯੈਕਹਸਭਕੋਧੀਰਧਰਾਈ॥ਚਲਯੋਸਾਹਆਗੈਪੁਨਧਾਈ॥੪
੧॥ਤਬਲਗਯੈਬਤੀਯਾਸੁਨਪਾਈ॥ਅਗੈਮਾਗਨਹਿਇਤਜਾਈ॥
ਵਹਰਿਸਛੇਰੁਅਵਹਰਿਸਧਾਏ॥ਕੁਚਮੁਕਾਮੁਕਰਿਤਚਲਆਏ॥੪
੨॥ਨਦੀਨਰਬਦਾਨਿਕਟਸੁਆਈ॥ਡੇਰਾਕੀਯੋਸਾਹਜੁਧਾਈ॥ਇ
ਧਾਸਿੰਘਆਏਤਿਹਥਾਨਾ॥ਨਦੀਨਰਬਦਾਤੀਰਸੁਜਾਨਾ॥੪੩॥ਪਛੇ

ਰਹੇ ਸਿੰਘ ਜੋ ਬੀਗਾ ਲਰੇ ਤੋਂ ਨਜਾ ਲੇਤੇ ਨੀਗਾ ਲੁਟਤਾ ਸਲ ਰੇਤਿ ਹ
 ਥਾਨੈ ॥ ਭਯੋ ਜਪ ਬਰਨੈ ਕੋ ਮਨੈ ॥ ੪੪ ॥ ਲਯੋ ਘਾਸ ਕਰਿ ਕੈਰਨ ਭਾ
 ਗੀ ॥ ਕੇਤ ਕਹਨੈ ਦੁਤ ਬਲ ਕਾਗੀ ॥ ਯੋ ਕਹ ਗਏ ਹੁਤੇ ਗੁਰਤੀਗਾ ॥ ਅਏ ਸੁਚੇ
 ਤਾ ਕਰਿ ਗੁਰ ਪੀਗਾ ॥ ੪੫ ॥ ਭਯੋ ਚਰਿਤ੍ਰ ਮੇਸਤਿ ਹਥਾਨੈ ॥ ਕੋਨ ਸਕਤ
 ਇਹ ਕਥਾ ਬਖਾਨੈ ॥ ਤੁਪਕਤੀ ਰਤ ਹਚ ਲੇ ਮਪਾਗਾ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਭਯੋ
 ਜੀਗਾ ॥ ੪੬ ॥ ਕਰਨਾ ਸਿੰਘ ਸੁਨੀ ਜਬ ਕਾਨੀ ॥ ਮਨਾ ਸਿੰਘ ਭੇ
 ਜੋ ਸੁਰਗ ਮਾਨੀ ॥ ਕਰਕੋ ਬੀਚ ਦੁਹ ਦਿਸ ਇਨ ਜਾਈ ॥ ਦੁਇ ਦਿਸ ਬੀ
 ਰਨ ਦਯੋ ਹਟਾਈ ॥ ੪੭ ॥ ਭੁਜੀ ਗਪ੍ਰਯਾ ਤਛੰਦਾ ॥ ॥ ਤਬੈ ਏਕ ਨੀਚ
 ਤੁਛੰਗੀ ਚਲਾਈ ॥ ਲਗੀ ਸਿੰਘ ਜੂ ਕੋ ਨਹੀ ਜਾਨ ਪਾਈ ॥ ਸਬੈ ਸਿੰਘ ਕੋ
 ਪੇਰਿ ਧੋਯੋ ਲਖਾਈ ॥ ਮਚਾ ਜੁਧ ਭਾਰੋ ਤਬੈ ਤਾਸ ਜਾਈ ॥ ੪੮ ॥ ਦਏਡਾ
 ਰਕੇਤੇ ਅਰੰਤ ਉਨ ਥਾਨੈ ॥ ਸੁਭੈ ਲੇਖਈ ਗਾਂਜਿ ਮੰਗੋ ਨਜਾਨੈ ॥ ਲਯੋ ਘ

ਸਤ ਤੇਗ ਹੀ ਲੇਖ ਆਛੈ ॥ ਪੁਜੇ ਵੈ ਹਜੂਰੀ ਮਨੋ ਕਾਛੁ ਕਾਛੈ ॥ ੪੮੧ ॥ ਸੁ
 ਨੀ ਸਾਹਬਾਤੰ ਹਜੂਰੀ ਸੁਆਯੋ ॥ ਗਹੇ ਸੰਤ ਜੇਤੇ ਬਧੇ ਸੋਲਿਆਯੋ ॥ ਖਤ
 ਆਪ ਕੀ ਜੁਇ ਨੈ ਹੈ ਕਰਾਈ ॥ ਕਹੈ ਬਾਂਧਰਾ ਖੋਕਹੋ ਦਿਯੋ ਰੁਬਾਈ ॥ ੪੮੨ ॥
 ॥ ਬਿਨਾ ਕਾਮ ਖੋਏ ਇਨੈ ਮੇਸਕੀ ਨੀ ॥ ਇਸੇ ਸਿੰਘ ਮਾਯੋ ਮਹਾਂ ਮੰਤਰੀ
 ਨੀ ॥ ਕਹਾ ਮਾਨ ਸਿੰਘੇ ਅਬੈ ਮੇਸੁ ਪਾਊ ॥ ਬਰੋ ਬੀਰ ਬਾਕੇ ਕਹਾ ਲੈਲਖ
 ਊ ॥ ੪੮੩ ॥ ਬਿਨਾ ਆਪ ਆਗਾਇ ਨੈ ਸੰਕਧਾਗੀ ॥ ਨਹੀ ਤੋ ਸੁਤਾ ਤੇ ਕਹ
 ਖਾਤੁ ਮਾਗੀ ॥ ਕਈ ਸਾਬ ਦੁਤੰ ਲਰੰਤ ਉਅ ਕੇਲਾ ॥ ਸਿਰੀ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਤੰ
 ਟੀ ਅੰਲ ਬੇਲਾ ॥ ੪੮੪ ॥ ਲਖੇ ਕੋ ਪਸਾਰੀ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਸੁਨਾਈ ॥ ਭਈ ਜਾਣਦੀ
 ਜੈ ਕਰੋ ਨਾ ਬੁਰਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੂ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤ ਨੈ ਨਛਾਏ ॥ ਮਨੋ ਮਾਇ ਰੂਪੇ
 ਸੁਧਾ ਲੈ ਬਸਾਏ ॥ ੪੮੫ ॥ ਗੁਰੂ ਦਾ ਹਵਾਹੀ ਸਬੈ ਲੋਗ ਭਾਖੇ ॥ ਇਨੈ ਸੰਤ ਮੰ
 ਤ੍ਰੀ ਇਕੋ ਤੁੰ ਲਮਾਖੇ ॥ ਕਹੀ ਸਾਹ ਸੇਵੇ ਦਯੋ ਦਾਗੁ ਆਛੈ ॥ ਪੁਨੀ ਸਹਬੈ ਨੈ

੪੮੨

ਕਹੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਛੈ ॥ ੫੪ ॥ ਪੁਰੀ ਨ ਦਜਾਨੇ ਭਏ ਜੁਧ ਜੇਤੋ ॥ ਮਰੈ ਤੁਰਬੁਧ
 ਅਰਿ ਕੇ ਸੁਤੇਤੋ ॥ ਓਨੈ ਚੀਤ ਕੈ ਕੈ ਮੰਤ੍ਰੈ ਏਲਹਾਈ ॥ ਨਹੀ ਮੁੜ ਜਾਨੈ ਸਹੀ
 ਮੋਤੁ ਆਈ ॥ ੫੫ ॥ ਮੁਝੈ ਜੀਵ ਜਾਨ ਨਿਜ ਦਾਸ ਜਾਨੈ ॥ ਸਬੈ ਰਾਜਸ
 ਜੰਦ ਯੇਤੋ ਗਮਨੈ ॥ ਜਿਤੋ ਰਾਜਸਾਜੀ ਪ੍ਰਥੀ ਪਤਸਾਈ ॥ ਪਰੀ ਮਾਗ ਬਿ
 ਦੇ ਪੂਰੁ ਤੇ ਹਿਪਾਈ ॥ ੫੬ ॥ ਇਮ ਬੈਨ ਕੈ ਕੈ ਬਿਨੈ ਸਾਹ ਪਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧ
 ਜੀ ਕੋ ਲਯੋ ਯੋ ਰਿਝਾਈ ॥ ਗਯੋ ਸਾਹ ਭੇਰੇ ਕਰਮੇ ਕੁਚ ਮਾਗੈ ॥ ਚਲੀ ਸੈ
 ਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਗੈ ॥ ੫੭ ॥ ਨਦੀ ਗਾਂਢ ਸੈ ਲੈਲਾ ਪਤੀ ਬਨਾਈ ॥ ਮ
 ਹਾਂ ਚਾਰੁ ਏਸੀ ਨਹੇ ਸਿਮਿਲਾਈ ॥ ਜਹਾਂ ਕੂਪ ਬਾਪੀ ਭਰੇਤਾਲ ਨੀਗਾ ॥ ਪਰ
 ਯੋ ਆਨ ਰੇਗਾ ਤਿਸੁ ਕੇ ਸੁਤੀਗਾ ॥ ੫੮ ॥ ਪੁਰੀ ਯੋ ਬੁਰਾਨ ਪੁਜੈ ਸਾਹੁ ਜਾਈ
 ॥ ਤਟੀ ਸੁਰ ਕੀ ਨਿਜਾ ਕਰਮੇ ਰੇਹੁ ਮਾਈ ॥ ਸੁਭੈ ਚਾਰੁ ਨੀਰੰਤ ਪਤੀ ਸੁਨਾਮਾ ॥ ਦਿ
 ਪੈ ਕੁਲੰਤ ਕੇ ਕਿਧੋ ਸੋਭਾ ਮਾ ॥ ੫੯ ॥ ਮਛ ਕਛ ਜੀਤੋ ਫਿਰੈ ਨੀਰਮਾਹੀ ॥

ਭੰਚਾਰੁਨੇ ਕਤਰੰਬਰਜਾਹੀ॥ ਤਟੰਤੀਰਵਾਕੇਦਿਪੇਗਵਮੇਸੇ॥ ਮਨੇਗੀ
 ਹਵਾਟੰਰਚਯੋਸੁਰਗਜੈਸੇ॥ ੬੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਅਦਭੁਤਪੁਰਬੁਰ
 ਨਮੇਜਬਆਇਯੋਮਹਾਰਜਾ॥ ਸਬਸੰਗਤਿਅਸਨਗਰਕੀਉਮਰੰ
 ਦਰਸਣਕਾਜਾ॥ ੬੧॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਅਦਭੁਤਦੇਸਭੁਮਸੁਖਦਾਈ॥
 ਬਾਪੀਕੁਪਬਾਗਅਧਿਕਾਈ॥ ਸੁੰਦਰਮੰਦਰਦਿਪਤਸਵਾਗੇ॥ ਮਨੇਸੁਰ
 ਗਕੇਨਿਕਟਨਿਹਾਗੇ॥ ੬੨॥ ਨਰਨਾਰੀਜਨੁਦੇਵਕਲੇਵਗਾਕੰਚਨਬਿ
 ਨਾਨਓਢੈਜੇਵਗਾ॥ ਪੰਡਤਗੁਨੀਜੁਬੇਰਉਚਰੀ॥ ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਕਲੁਖ
 ਨਿਵਾਰੀ॥ ੬੩॥ ਅਸਪਾਵਨਬਰਨਗਰਸੁਮਾਹੀ॥ ਆਇਓਕ੍ਰਿਪਾਸਿ
 ਧਗੁਰਆਹੀ॥ ਸੰਗਤਿਅਧਿਕਾਬਿਨੈਜਬਪਾਈ॥ ਪੁਰਮਹਿਗਯੋਕ੍ਰਿ
 ਪਾਨਿਧਧਾਈ॥ ੬੪॥ ਸੰਗਤਿਇਹੈਬਾਤਜਿਯਪਗੀ॥ ਆਗੈਰਾਖਯੋਸ
 ਦਨਸਵਾਹੀ॥ ਤਿਨਕੀਮਨੇਕਾਮਨਪੁਰਨਾ॥ ਆਇਯੋਸਾਹਿਬਸੁਖਦ

ਸਪੁਰਨਾ॥੬੫॥ਸੋਰਠਾ॥ ॥ਕੀਨੋਜਾਹਪਯਾਨਕਿਤਕਦਿਵਸਬਸ
 ਕੈਤੁਗਾ॥ਮਹਾਰਾਜਕੋਜਾਨਕਿਤਕਦਿਵਸਤਿਤੁਹੀਲਗੇ॥੬੬॥ਆਗ
 ਰਨਗਰਪਯਾਨਬਿਜੈਸਾਹਕੇਗਮਨਕੀ॥ਇਤੀਕਥਾਬਖਾਨਕਗੀਬੀ
 ਸਖਟਧਿਮਾਇਮੈ॥੬੭॥ ॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਗੁਰਬਿਲਾਸਆਗਰੇਪਯ
 ਨਬਿਜੈਸਾਹਗਮਨਕਰਬਰਨਨਿਨਾਮਛੰਬੀਸਮੋਧਿਮਾਇਸਮਾਪਤੁ
 ਮਸਤੁਸੁਭਮਸਤੁ॥੬੮॥ ॥ਅਫਜੂ॥ ॥ਸਦੈਯਾ॥ ॥ਕੇਤਕ
 ਕਾਲਤੁਗਾਬਸਕੈਪੁਨਸਾਹਬਹਾਰਕੂਚਕਰਾਯੋ॥ਨਾਖਤਦੇਸਨਦੀ
 ਨਗਨਗਰਆਨਮਨਵਤੁਆਗਸਿਧਾਯੋ॥ਦੀਨਦਾਲਬੁਰਾਨਬਸੋ
 ਪੁਰਜਾਸਪ੍ਰਤਾਪੁਤਿਹੁਪੁਰਛਾਯੋ॥ਕੰਚਨਹੀਰਜਗਵਜਰੇਪੁਰਭੀਤਰ
 ਸੰਗਤੁਆਨਬਸਾਯੋ॥੧॥ਦੇਹਗਾ॥ ॥ਉਚਦਮਦਮਾਧਾਮਬਰਤਪ
 ਤੀਨਿਕਦਿਯਾਲਾ॥ਦਰਸਕਰਿਤਸਬਸੰਗਤਾਨਖਸਿਖਹੋਤਨਿਹਾ

ਲਾ॥੨॥ਤਰੇਬਿਗਜਤਤਪਨੀਉਪਰਦਮਦਮਸੋਇ॥ਤਨਮਨਸੁਖਪੇ
 ਯਤੁਨਿਰਖਪਾਪੁਗਤਨਹੀਕੋਇ॥੩॥ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੰਦਾ॥ਮ
 ਹਾਂਸੁਧਧਾਮੰਕਿਪਾਸਿਧਕੇਗੇ॥ਨਦੀਤੀਰਆਛੇਬਨੇਚਰੁਰੇਗੇ॥ਨਰ
 ਨਾਰਿਆਵੈਨਿਵਾਵੈਤਸੀਸੀ॥ਕਰੈਸੁਧਬੁਧੀਜਪੇਏਕਈਸੀ॥੪॥ਸਭੈ
 ਆਪਭੇਟਲੀਏਹਾਥਆਵੈ॥ਦਹੀਛੀਰਨੀਰਸੁਖੀਗਲਿਆਵੈ॥ਕਿ
 ਤੇਲਛਹੀਰਸੁਚੀਰੰਚਛਾਵੈ॥ਜਥਾਜੋਗਜਾਕੀਲੀਏਭੇਟਆਵੈ॥੫॥
 ਧਰੈਭਾਉਚਾਵੈਕਰੈਸੇਵਆਛੀ॥ਫਿਰੈਪੇਮਭੀਨੇਜਿਮੰਨੀਗਮਾਛੀ॥ਕ
 ਰੈਜੋਗਕੇਊਰਟੈਗ੍ਰੰਥਪੋਥੀ॥ਜਪੇਸਤਨਮੰਤਜੈਬਤਥੋਥੀ॥੬॥ਕਿਤੇ
 ਰਾਤਜਾਗੈਕਰੈਸੇਵਾਗਿਆਨੀ॥ਕਿਤੇਪਾਵਚੰਪੇਮਹਾਬੁਧਧਾਨੀ॥ਕਿਤੇ
 ਮੰਸੂਫੇਰੈਅਸੀਅਸਤੁਧਾਰੈ॥ਕਿਤੇਚਾਪਬਾਨਸੁਲਛੰਪ੍ਰਹਾਰੈ॥੭॥
 ਕਿਤੇਏਕਰੰਗੀਨਮੋਹੰਬਿਚਾਰੈ॥ਕਿਤੇਗਗਾਵੈਨਹੀਅਨਧਾਰੈ॥ਕਿ

ਤੇਚੀਤ੍ਰਿਪੁਜੈਸਦਾਕਲਾਧਿਜਾਵੈ॥ਕਿਤੇਆਦਿਮਧੰਗੁਰੂਕੋਠਰਾਵੈ॥੮॥
 ਅਸਸੰਗਤਿਤਿਹਨਗਰਕੀਗੁਰਕੋਦਰਸਦੁਪਾਇ॥ਸਹਸਿਜਜੋਬਿ
 ਗਸਤੁਭਈਗੁਰਗਵਿਦਰਸਨਜਾਇ॥੯॥ਭੁਜੰਗਪ੍ਰਯਾਤਛੈਦਾ॥ ॥
 ਤਹੰਏਕਸਾਧੰਬਡੀਬੁਧਆਛੋ॥ਬਬੇਕੀਸਰੂਪੰਗੁਨੰਕਾਛਕਾਛੋ॥ਸ
 ਬੈਸਾਧਸੰਗਤਜਿਤੀਗਾਂਵਮਾਂਗੀ॥ਤਿਸੀਆਨਮਨੈਬਡੋਜਨਤਾਹੀ॥੧੦॥
 ॥ਮਹਾਰਾਜਜੁਕੋਤਿਨੈਜਗੁਕੀਨਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਚਹੈਤਿਸੈਦਰਸੁਲੀਨ॥
 ॥ਬਡੀਆਵਤਾਕੀਸੁਨੀਦੀਨਦਿਆਲੈ॥ਮਹਾਂਸੁੰਧਬੁੰਧੰਜੁਸਾਧੁਨਿਰ॥
 ਲੈ॥੧੧॥ਤਿਸੈਪਾਸਆਯੋਚਫੇਸੁਖਪਾਲੈ॥ਭਯੋਮੇਲਗੇਲੀਤਿਸੈ
 ਸਿਤਦਿਆਲੈ॥ਛੁਯੋਪੈਰਕੰਜਚਹੈਠਾਢਹੋਭੂ॥ਗਹੇਆਪਤਾਕੇਤਤੰਤ
 ਲਸੇਭੂ॥੧੨॥ਭਰੇਅੰਕਤਾਕੇਦਯੋਸੋਬਿਠਾਈ॥ਬਡੇਆਦਰਕੀਨੇਕ
 ਹੋਯੋਲੁਗਾਈ॥ਬਰੰਥਾਨਭੂਚੈਪ੍ਰਭੂਜੀਬਿਠਾਯੋ॥ਪੁਨੰਭਾਖਪਾਛੈਬ

ਚੰਦੋ ਸੁਨਾਯੋ॥੧੩॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਜਾਨਿ ਕੈ ਅਧਿਕ
 ਕ੍ਰਿਪਾਤੁ ਮਕੀਨਾ॥ਚਰਨ ਕਮਲ ਜੁਗ ਧਾਰਿ ਕੈ ਮੁਖ ਕੋ ਦਰਸਨ ਦੀਨਾ॥
 ੧੪॥ਸਤ੍ਰਹ ਸੈ ਤੇਈ ਸਮੇ ਪਟਵਾਸ ਹਰਮ ਝਾਗਾ॥ਜਨ ਮਭਯੋ ਤਬ ਅ
 ਪਕੋ ਸੁਨਯੋ ਹਜੂਰ ਸੁਧਾਗ॥੧੫॥ਤਹੀ ਸਮੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੂ ਤੇ ਗਬਹਾਰ
 ਗਇ॥ਛਾਕਾ ਸਹਰਮ ਝਾਰ ਤਬ ਬਸਤ ਹੁਤੇ ਸੁਖ ਪਾਇ॥੧੬॥ਤਹੀ ਅ
 ਨਪ੍ਰਾਪਤ ਭਯੋ ਲਏ ਦਾਸ ਅਰਦਾਸ॥ਨਖ ਸਿਖ ਸਿਯੋ ਉਚਰਤ ਭਯੋ
 ਤੁਮਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਕਾਸ॥੧੭॥ਪਾਤੀ ਦਈ ਹਜੂਰ ਕਰ ਛਿਰ ਕੀ ਅਗਰ ਕਪੂਰ
 ॥ਪੁਨਪਾਛੈ ਉਚਰਤ ਭਯੋ ਗੁਰ ਬਰ ਚਰਨ ਹਜੂਰ॥੧੮॥ਸਾਹਿਬ ਜ
 ਦੇ ਕਾ ਜਨਮ ਪ੍ਰਭੁ ਬਧਾਇਯੋ ਧੋਇ॥ਯੋ ਸੁਨ ਕੈ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੂ ਅਸ ਬੋਲੇ
 ਬਚ ਸੋਇ॥੧੯॥ਭੇਜਿਆ ਆਇਯੋ ਖਸਮ ਕੋ ਲੈ ਨਿਸਨ ਸਚ ਹਾਥ
 ॥ਸਚੁ ਪਤ ਸਾਹੀ ਅਮਰ ਸਚੁ ਸਾਰੇ ਬਚਨ ਸਨਾਥ॥੨੦॥ਬਡ ਜੋਧਾ

੪੮੫

ਬਡਸੁਰਮਾਬਡਸਰੂਪਕੁਲਦੀਪਾ॥ਅਹਿਭੂਖਨਮਹਿਪਾਲਗੁਰਸ॥
 ਚੋਸਾਹਮਹੀਪਾ॥੨੧॥ਅਸਰਬੰਸਤਰਜੋਫਰਯੋਸਾਖਪਾਤਫਲ
 ਫੁਲਾ॥ਤਿਨਸਤੁਕੇਛੈਕਾਰਿਨਕੋਆਛੇਤਬਹਰਿਸੁਲਾ॥੨੨॥ਗਜ
 ਸਾਜੁਜਿਨਪਹਿਨਹੀਉਸਟਅਸ੍ਵਗਜਗਾਜਾ॥ਤਿਨੈਥਾਪਕਾਰਿਕਰੈਗ॥
 ਬਡੋਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ॥੨੩॥ਪ੍ਰਥਮਕਾਲਕੇਬਚਨਤੇਪੁਜਚੀਡਿਪ੍ਰ
 ਚੰਡਾ॥ਬਹੁਰਪ੍ਰਗਟਿਜਗਕਰੈਗਾਆਪਪੰਥੁਬਰਬੰਡਾ॥੨੪॥ਝੂਲਨ
 ਛੰਦਾ॥ਸਰਬਸੈਸਾਗੁਬਿਸਥਾਰਨਿਜਸੋਧਿਕੈਜਪੈਗਾਜਾਪਅ
 ਨਭੈਅਪਾਰੀ॥ਚਾਰਨੈਆਠਦਸਬੇਦਕੋਸੋਧਿਲੈਰਚੈਗਾਗੋਬੁਅਦ੍ਰੈ
 ਤਕਾਰੀ॥ਝੂਠਪਾਖੰਡਅਰੁਲੋਭਕੋਛਾਡਿਕਾਰਿਪਸੈਗਾਸੁੰਨਗ੍ਰਿਹਮ
 ਧਿਚਾਰੀ॥ਕਰਿਗੁਜੈਕਾਰੁਸੈਸਾਰੁਸੈਸਾਚਕੋਅਚਲਪ੍ਰਤਾਪੁਗੁਰਕੇਸ
 ਧਾਰੀ॥੨੫॥ਅੰਮੈਸਪਰਕਾਹਨਿਰਧਾਰਗੁਰਦੇਵਜੁਬਹੁਰਪੁਨਓਪਤੁ

ਮਗੀਉਚਾਗੀ॥ਦਏਪੁਨਦਾਨਸਨਮਾਨਬਹੁਭੰਤਸੋਬਿੰਪਦੀਨਨਸਰ
 ਬੰਪਕਾਗੀ॥ਤੋਮਅਰੁਢਾਢਿਅਨੁਗਾਗਸੋਬਾਢਿਕਰਿਗਾਵਤੇਗੀਤ
 ਪੁਨਕੈਨਿਰਾਗੀ॥ਭਾਵਨੀਧਾਰਜੋਗਯੋਦਰਬਾਰਮੈਲਯੋਤਿਨਦਾਨੁ
 ਇਛੁਤਮਪਾਗੀ॥੨੬॥ਬਹੁਗਮਹਾਰਜਨਿਜਪਯਾਨਤਤੇਕਰਾਮ
 ਨਮਾਹੀਪਕੇਸਾਥਮਾਯੋ॥ਜੀਤਬੰਗਲਕੋਦੇਸਸਾਮੰਗਯੋਜੀਤਕੀ
 ਬੰਬਕੋਤਿਹਬਜਾਯੋ॥ਮਿਥਲਨੈਪਾਲਪਾਹਰਕੋਗਾਹਿਕੈਦੇਸਪ੍ਰਦੇ
 ਸਮੇਧੁਨਲਗਾਯੋ॥ਦੇਇਪੁਨਤੀਨਹੀਚਾਰਕੇਬਰਖਮੈਸਹਦਿਲੀ
 ਸਪੇਰਾਜਮਾਯੋ॥੩॥ਗਏਪੰਜਾਬਕੋਆਪਤਾਹੀਸਮੇਮੋਹਿਗੁਰ
 ਦੇਵਜੁਇਤਪਠਾਯੋ॥ਤੋਨਹੀਕਾਲਦਿਆਲਹਜੂਗਮੈਕਰੀਬੀਅ
 ਰਜੀਮੈਯੋਸੁਨਾਯੋ॥ਵੰਸਪਤਿਸਾਹਮਾਲਹਮਹਾਰਜਜੂਜਾਸਪ੍ਰਕਾ
 ਸਪੁਰਤੀਨਛਾਯੋ॥ਤਾਸਚਹਿੰਤਬਚਿੰਤਗੁਰਦੇਵਜੁਨਿਰੰਖਨੈਕਾਜਮੁ

੪੮੬

ਗਮਨੁ ਲੁਭਾਯੋ॥੨੯॥ ਕਾਨਸੋ ਬੈਨ ਅਰੁ ਨੈਨ ਜਬ ਲਹੇ ਗੋਰੇ ਇਹੀ
 ਪੁਰਮਨ ਸਾਹਮਾਗੀ॥ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰ ਅਵਤਾਰਤਾ ਹੀ ਸਮੇਕ ਹੇਥੇ ਬੈ
 ਨੈ ਮੇਸੇ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਜਗਤੁ ਸਬਤਾਰ ਓਪਾਰਦਾ ਸਾਨਕੋ ਆਇਹੈ ਤੀ
 ਰਤੁ ਮਰੇ ਸੁਧਾਰੀ॥ ਮਾਨਿ ਕੈ ਪੁਰਹਾ ਜੁਰਬਚਨਾ ਬਕੇ ਅਯੋਇਹੁ ॥
 ਨ ਨਿਰਬਾਨ ਚਾਰੀ॥੨੯॥ ਤਉ ਨਹੀ ਕਾਲੁ ਦਿਯਾ ਲਬ ਚਮਾਨ ਕੈ
 ਰਯੋ ਪੁਨ ਆਸ ਮਨ ਮੈ ਲਗਾਈ॥ ਬਰਖ ਚਾਲੀ ਸਮੇ ਭਯੋ ਦੀਦ ॥
 ਹੁਮ ਬਧੀਨ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕੇ ਬਚਨ ਭਾਈ॥ ਕਾਨਸੋ ਬੈਨ ਦਿਨ ਰੈਨ ਸੁ
 ਨ ਤੋਰਹਾ ਭਈ ਅਬ ਪੁਰਮਨ ਸਾਬਨਾਈ॥ ਦਾਸੁ ਇਹ ਜਾਨ ਨਿਧਾ
 ਨ ਬਲਵਾਨ ਜੁਆਨ ਮੁਹਰਾ ਵਹੀ ਦੁਤਿ ਦਿਖਾਈ॥੩੦॥ ਧੀਨ ਇ
 ਹ ਦੇਸੁ ਪ੍ਰਵੇਸੁ ਆਪਨ ਕਰਕੇ ਕਰੀ ਨਿਹਾਲ ਇਹ ਸੰਗਤਿ ਸਾਰੀ॥
 ਨੈਨ ਅਰੁ ਬੈਨ ਪਦਪਾਨ ਪਰਸਨ ਕਰੇ ਧਰੇ ਉਹ ਮਾਹਿ ਗੁਰ ਬਰ

ਖਿਲਾਰੀ॥ ਰਾਵਰੀ ਦੇ ਹਿਅ ਬੇਹਰੇ ਦੇ ਖਿਕ ਹਿਸੁਰ ਕੇ ਤਾਤ ਕੀ ਕਾਟ ਜਾਗੀ॥
 ਦੀਨ ਮਾਲੀਨ ਮਾਧੀ ਨਹ ਮਜੀਤ ਬੇਤਏ ਅਬਸਾਚੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ ੩੧॥
 ਜਨਮ ਅਰੁ ਮਰਨ ਮੇ ਗਰਤੁ ਨਿਸਦਿ ਨਹੁ ਤੇ ਕਟੈ ਨਹ ਕਾਲ ਬਹੁ ਜੇਨ ਧਾ
 ਗੀ॥ ਸੈਲਤਰ ਬੈਲ ਹਰਿਸ੍ਰਾਨ ਗਰਧ ਬਭਏ ਕੀਟ ਪਾਤੰਗ ਮੇ ਫਿਰੇ ਜਾਗੀ॥
 ਨਾਗ ਅਰੁ ਕਾਗ ਪੁਨਖਾਗ ਸੁਰਨਰਭਏ ਚੀਲ ਮਹਿ ਖੀਨ ਕੀ ਰੁਖ ਸਹਾਰੀ॥
 ॥ ਸਰਬ ਯਹ ਕਾਟ ਕੈ ਪਾਕ ਪਾਵਨ ਭਏ ਸੰਤ ਕੇ ਸੰਗ ਕੀਤ ਰੇਤਾਗੀ॥ ੩੨॥
 ਹਿੰਧ ਅਰੁ ਸਿੰਧ ਪੁਨ ਬੁਧ ਪਰਾਪਤ ਭਈ ਗਈ ਦੁਰਮਾਤਿ ਜੇ ਦੁਸਹ ਕਰੀ
 ॥ ਕਾਮ ਅੰਕੁਰੇ ਧੁਕੀ ਜਾਰ ਕੋ ਜਾਰ ਕੋ ਗਹੇ ਪਦ ਕੰਜ ਵੈ ਉਰ ਮਝਾਗੀ॥ ਸਾ
 ਧਕਾ ਸੰਗੁ ਪੈਰੰਗੁ ਹਰਿ ਸੈਲ ਗੰਧੇ ਸੁਨੀ ਅਨਹੰਦ ਕੀ ਘੋਖ ਨਿਅਗੀ॥ ਪੰ
 ਚਖਟੁ ਤੀਨ ਪਚੀਸ ਕੇ ਲਾਘ ਕਾਰਿ ਗਏ ਦਰਬਾਰ ਸਾਚੇ ਸੁਧਾਰੀ॥ ੩੩॥
 ਸੁਰਗ ਪਾਤਾਲ ਅਕਾਸ ਤੇ ਆਦਿ ਲੋਬਹਨ ਬਿਰੰਚ ਨਹਿ ਕਬਿ ਨਿਹਾਰੀ

੪੮੭

ਦੁ

॥ ਬਿਸੁ ਕੋਈ ਸਪ੍ਰਿਥੀ ਸਜਾ ਕੇ ਕਹੈ ਸੰਤੁ ਸੁਰੇਸਹੈ ਕਿਨ ਮਝਾਗੀ ॥ ਅਗ
 ਸਤੁ ਪੁਲਸਤ ਬਸਿਸਟ ਨੈ ਸੋ ਪਿਕੈ ਕਹੈ ਹੋ ਆਪ ਕੋ ਮੋਨ ਪਿਆਗੀ ॥ ਤਾ
 ਸਮੇਲੀਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਗੁਰਬਰ ਕਰੇ ਭਏ ਮ੍ਰਿਗੀ ਸਨਿ ਜਕੇ ਸਧਾਗੀ ॥ ੩੪ ॥
 ਸੰਤੁ ਜੁਦਾਸ ਨਿਜ ਮੇਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੈ ਕਹੀ ਬਿਸਥਾਰ ਕਰਿ ਕਥਾ ਸਾਗੀ ॥
 ਕਾਨਜੁ ਗਾਧਾਰ ਕਹਿ ਸੁਨੀ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਬਹੁ ਮੁਖਵਾ ਕਮੇ ਸੇਉ ਚਾਗੀ ॥
 ਅੰਗੁ ਪੁਨ ਬਾਤ ਜੇ ਕਰਹੁ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਧਰਮੇ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਹੈ ਕਰਹੁ ਤਿਆਗੀ ॥ ਹੁ
 ਕਮ ਕੋ ਪਾਇ ਤਿਨ ਨੀਰ ਪਟਤਾਰ ਕੈ ਆਨਹਾ ਜੂਹ ਪੈ ਅਰਜ ਭਾਗੀ ॥ ੩੫ ॥
 ॥ ਮੀਸ ਆਲੁਣ ਪ੍ਰਭੁ ਭੋਜਤ ਈਯਾਹ ਹੈ ਚਲਹੁ ਮਹਾਰਾਜ ਜੁ ਚਰਨ ਪ
 ਹੋ ॥ ਸੁਨਤ ਹੀ ਬੈਨਤ ਬਠਾਢ ਸਾਹਿਬ ਭਏ ਪਾਕ ਪ੍ਰਸਾਦ ਚਲ ਮਾਨਿਹਾ
 ਹੋ ॥ ਬਾਗ ਮੰਗਾਇ ਪਖਾਹ ਪਦ ਕੰਜਵੈ ਦਈ ਬੈਠਾਇ ਸਬ ਪੰਗਤ ਪਿਆ
 ਹੋ ॥ ਉਚ ਅਸਥਾਨ ਦਗਿ ਮਾਨ ਪ੍ਰਭਾਜ ਈਸ ਪਿਦੇ ਵਾਨ ਜੋ ਭਾਨ ਨਿ

ਅਗੇ॥੩੬॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਪਾਂਤਹਪਾਂਤਸੁਪੰਗਤਬਿਠਾਈ॥ਦੀਨੋਭੋ
 ਜਨਸਬਦੁਰਤਾਈ॥ਨੀਰੁਪਿਵਾਇਚੁਰਾਕਰਵਾਯੋ॥ਇਹਬਿਧਭਾਵ
 ਸੁਆਧਿਕਲਖਾਯੋ॥੩੭॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਭੋਜਨਪਾਇਸੁਚੇਤਹੈਲਿਖ
 ਸਿੰਧਕਰਤਾਰਾ॥ਪ੍ਰੇਮਨਿਰਖਤਿਹਸਾਧਕੋਖੁਸੀਸੁਭਯੋਅਪਾਗ॥੩੮
 ॥ਤਿਗਬਹਾਦਰਕੀਕਥਾਤਤੇਸੁਨੀਰਸਾਲਾ॥ਖੁਸੀਭਯੋਗੁਰਦੇਵਜੁ
 ਅਚੁਤਦੀਨਦਿਯਾਲਾ॥੩੯॥ਸੋਰਠਾ॥ ॥ਕਿਤਕਮਾਸਦਿਨਜਨ
 ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਤਿਹਪੁਰਬਸੇ॥ਪੁਨਇਮਸੁਨੇਨਿਧਾਨਲਿਖਾਸੁਆ
 ਇਯੋਸਾਹਕੋ॥੪੦॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਤਤੇਆਇਯੋਨਿਜਸਦਨਕਰਿਬ
 ਰਚਰਿਤਅਨੇਕਾ॥ਤਬਲਗਲਿਖਾਸੁਸਾਹਕੋਲੈਪਹੁਚੈਨਰਏਕਾ॥
 ੪੧॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਬਹੁਬਿਧਲੀਲਾਲਿਖੀਸੁਜਾਗਾ॥ਤਿਹਅਰਜੀ
 ਕੇਮਧਿਅਥਾਗਾ॥ਮੋਕਹਦਰਸੁਦਿਯਾਨਿਧਦੀਜੈ॥ਯਹਬਿਨਤੀਹਮ

ਗੀਸੁਨਲੀਜੈ॥੪੨॥ਤੁਰਸਤਹੈਹਮਰੇਜੁਗਪਾਨ॥ਕਬਦਰਸਨੁਮੁਹ
 ਹੋਇਨਿਪਾਨ॥ਯੋਸੁਨਬੇਗਤਬੈਚੜਪਾਯੋ॥ਲਸਕਰਬਾਦਸਾਹਕੇ
 ਆਯੋ॥੪੩॥ਸਰੇਸਵਾਗੀਮਾਰਗਮੰਧਿ॥ਮਿਲਯੋਬਹਾਦਰਸਾਹਸਬੁ
 ਧਾ॥ਪਦਪੰਕਜਜਬਨੈਨਨਿਹਾਰੈ॥ਮਿਟੈਸੂਲਤਨਮਨਕੇਸਾਰੈ॥
 ੪੪॥ਸਰਬਸੁਬਜਿਮਾਨਮਿਲਾਯੋ॥ਸਬਪਦਪੰਕਜਤੀਰਜਤਾ
 ਯੋ॥ਪੁਨਪਛੈਬਰਨਯੋਇਹਭਾਇ॥ਬੁਲੀਬਾਤਗੁਰਪਹੁਚੇਆਇ
 ॥੪੫॥ਦੇਹਗਾ॥॥ਇਹਬਿਧਬਚਨਬਖਾਨਕੈਗਯੋਸਾਹਨਿਜਪ
 ਮਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧਅਪਨੇਅਯੋਲਏਸੈਨਆਤਿਰਾਮਾ॥੪੬॥ਨਿਸਪ੍ਰ
 ਤਾਪਲਖਿਗਵਿਲਾਟਿਯੋਦੁਖੋਜਾਇਗਿਰਪੀਠਾ॥ਜਹਾਤੁਹਾਨਿਸਰਾ
 ਜਕੇਪਰਤਸੁਗਮਾਡੀਠਾ॥੪੭॥ਚਉਪਈ॥॥ਕੁਮਟੀਓਡਗਚਕੋਰ
 ਸੁਜਾਨਾ॥ਤਸਕਰਕੁਲਟਾਓਲਕਪਛਾਨਾ॥ਇਹਬਿਧਲੈਪਰਦਾਰ

ਸੁਸਾਗਾ। ਚੜ੍ਹੇ ਗਗਨ ਨਿਸਏ ਸਨਿਪਾਗਾ। ੪੮। ਦੋਹਰਾ। ॥ ਸਾਚ
ਤਖਤ ਸੁਭਹਾਨ ਕੇ ਬੈਠੇ ਹੋਇ ਅਸੇਗਾ। ਸਦਾ ਨ ਕਾਹੁ ਕੀਰਹੀ ਕਹਤੁ ਸਿ
ਅਨੇ ਲੋਗਾ। ੪੯। ਸਹੀ ਸਕਿਨ ਮੁਖੀ ਮੇਧਰੇ ਬਡਿ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਜਸੀਗਾ।
ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ ਤਮਹਰਨ ਗਰਜੇ ਸੁਰਪਤੀਗਾ। ੫੦। ਚਉਪਈ

॥ ਬਾਰਜਚਕਈ ਦਿਨ ਚਰਮਾਨਾ। ਗਦਗਦ ਭਏ ਸਰਬ ਨਿਜ ਬ
ਨਾ। ਸੀਖ ਮੁਨੀ ਧੁਨ ਬੇਦ ਉਚਾਗਾ। ਅਵਰ ਬਾਦਿ ਤੁਸੁ ਬਜੇ ਅਪਾਗਾ।
੫੧। ਜਾਗਰਤ ਭਏ ਸਕਲ ਨਰਨਗੀ। ਨਿਜ ਕਾਰਜ ਕੀ ਕ੍ਰਿਆ ਸਭਾਗੀ।
॥ ਕੀਯੈ ਕੂਚ ਤਾਤੇਤ ਬਸਾਹਾ। ਚਲੀ ਸੈਨ ਜਨੁ ਗੀਗ ਪ੍ਰਵਾਹਾ। ੫੨।
ਕਰਤ ਕੂਚ ਨਿਜ ਕੂਚ ਸਿਧਾਯੋ। ਮਰਹੰਟ ਨ ਕੇ ਦੇਸ ਜੁ ਆਯੋ। ਨਖ
ਤਨ ਦੀ ਸੈਲ ਪੁਰਗਾਵਨਾ। ਆਇਯੋ ਵਛ ਨ ਦੇਸ ਸੁਹਾਵਨਾ। ੫੩। ਬ
ਪੀਸੇਤ ਨੀਗ ਜਿਹ ਭਗੀ। ਬਿਸੁ ਕਰਮਾਹਾ ਬਨ ਜਨੁ ਕਰੀ। ਕੈ ਅਲ

ਪਨਚਸੁਆਪਸਵਾਗੀ॥ ਤਾਤੇਦਿਪਤਤੀਰਫੁਲਵਾਗੀ॥ ੫੪॥ ਝਰਨ
 ਝਰਤੁਨੀਰਬਰਆਈ॥ ਬਾਗਇਰਾਕਦਿਪਤਮਾਧਿਕਾਈ॥ ਪੁਨਗਜ
 ਪੁਰਮਊਰਜਧਾਨੀ॥ ਕਛੁਲੈਮਿਲੇਭੇਟਸਤੁਆਨੀ॥ ੫੫॥ ਤਿਨਕੇ
 ਲਾਪਤਮਾਗਸਿਧਾਯੋ॥ ਬਸਮਤਨਗਰਸੁਨੇਤਿਤਮਾਯੋ॥ ਅਠਦਿ
 ਵਸਤੇਗਤਿਤਰਹਾ॥ ਬਹੁਰਪਯਾਨਤਾਹਿਤੇਕਹਾ॥ ੫੬॥ ਤਾਤੇਭੇਗ
 ਮਾਗਸਿਧਾਇਯੋ॥ ਨਦੀਗੁਦਾਵਰਿਪੈਤਬਆਯੋ॥ ਗੀਗਾਮਾਦਿ
 ਜਾਸਜਗੁਭਨੈ॥ ਕੋਟਿਕਲੁਖਤਨਕੇਪੁਨਹਨੈ॥ ੫੭॥ ਨਗਰਨਦੇੜ
 ਬਸਤਤਟਭਾਗੇ॥ ਕਵਨਤਾਹਿਛੁਬਿਸਕਤਉਚਾਗੇ॥ ਆਦਿਸੰਤਜੁਗ
 ਕੀਇਹਪੁਗੀ॥ ਯਕੋਨਿਰਖਮਵਰਸਬਦੁਗੀ॥ ੫੮॥ ਭੇਗਪਕੋਤ
 ਹਿਜਬਆਈ॥ ਸੁਬਾਮਿਲਯੋਸਾਹਤਨਜਾਈ॥ ਅੰਗਸਾਹਮੁਏਕੀ
 ਮਾਇਆ॥ ਸਭਲੈਕਰਿਹਜੁਰਹੈਆਇਆ॥ ੫੯॥ ਮੁੰਗੀਪਟਨਸੁ

ਨਗਰਕਧਾਗ) ਜਨਵਾੜੇ ਸੁਹਬਿਦਗ ਬਿਚਗ) ਸਹਰਹੈਦਰਾਵਾਦ
 ਨਬਾਬਾ) ਸੁਭਾਮਿਲੇ ਸੁਦੇਤ ਹਿਸਾਬਾ) ੬੦) ਸੁਬੇਸਹਰਜੁਅਵ
 ਰਭਣੀਜੈ) ਦੇਸੀਤਰਮਾਮਿਲੇਗਟੀਜੈ) ਬਾਕੀਜੇਰਲਛਥੀਜੇਤੀ
 ॥ ਲੈਲੈਮਿਲੇਸਾਹਕੋਤੇਤੀ) ੬੧) ਬਹੁਰੇਮੇਸਭਾਂਤਖਿਲਭਯੋ) ॥
 ਪਾਸਹਜੁਰਸਾਹਚਲਗਯੋ) ਉਚਰਤਭਯੋਸੁਮੇਸਬਨਈ) ਕਰੁ
 ਨਾਸਿੰਧਸੁਨੇਜਗਰਾਈ) ੬੨) ਦੇਹਗ) ॥ ਪਾਸਹਜੁਰਸੁਜਾਇ
 ਕਹਿਯੋਬਚਕਕਯੋਉਚਾਗ) ਅਬਪ੍ਰਭਹਿੰਦਸਤਾਨਕੋਕਹਿਯੋਕੁਚ
 ਬਿਚਾਗ) ੬੩) ਪਦਪੰਕਜਪਰਤਾਪਤੇਸੁਬੇਜਾਟਅਮੀਗ) ਸਬਹਾ
 ਜਰਤੁਮਬਲਭਏਕਹੀਨਕਛੁਤਕਸੀਗ) ੬੪) ਚਉਪਈ) ॥ ਪੁ
 ਨਹਜਰਤਜੁਯੋਬਚਗਾਈ) ਮਦਦੇਸਪ੍ਰਭਕਰਹੁਚੜਾਈ) ਡਿਗਸ
 ਰਬਕੁਚੜੈਗਯੋ) ਤੁਮਹੁਚੜੈਮੇਸਕਹਦਯੋ) ੬੫) ਯੋਬਤੀਯਾ

੪੬੦

ਜਬਹੀਸੁਨਪਾਈ॥ਮਹਾਰਾਜਜੀਯੋਫੁਰਮਾਈ॥ਅਦਭੁਤਤੀਰਥੁਹੈ
 ਇਹਥਾਨ॥ਕੋਦਿਨਬਸਨਾਹਮਾਇਤਜਾਨ॥੬੬॥ਕਿਤਕਕਾਲੁਬਸ
 ਕੈਹਮਈਗਾ॥ਬਹੁਰਮਿਲੈਗੇਤੁਮਕਉਊਗਾ॥ਤੁਮਨਿਜਕਰੋਸੁਆਪ
 ਪਯਾਨ॥ਅਦਤੁਹੈਹਮਕਹੈਨਿਧਾਨ॥੬੭॥ਵੇਹਗਾ॥ ॥ਸੁਨਤ
 ਬਚਨਗੁਰਬਕਤੇਸਾਹਕਹਾਇਹਭਾਇ॥ਕਛੁਕਾਜਇਤਆਪਕੋ
 ਜਤੇਬਸਹੁਬਨਾਇ॥੬੮॥ਸਿੰਖਸਖਾਇਤਕੋਨਹੀਪਾਹਨਪੁਜਕਲੇ
 ਗਾ॥ਕਿਹਬਿਧਕੀਯੋਮੁਕਾਮਾਇਤਸੁਨਹੁਕਿਪਾਨਿਧਜੇਗਾ॥੬੯॥ਸ
 ਦੈਯਾ॥ ॥ਸੇਵਕਸਾਪੁਸੁਸੰਤਨਹੀਇਤਪਾਹਨਪੁਜਕਲੇਗਬਖਨੈ
 ॥ਤੀਰਥਛੇਤਸੁਭੈਨਕਰੈਕਛੁਸੰਤਸਰੂਪਕਥੈਨਗਿਯਨੈ॥ਬੈਲਸਦੁ
 ਰਸੁਲਿੰਗੁਗਰੈਮਧਿਭੁਲਕਥੈਹਰਿਕੋਨਹੀਜਾਨੈ॥ਕੋਨਸੁਕਾਜਗਰੀ
 ਬਨਿਵਾਜਬਸੋਇਤਮਾਜਹਮੇਅਨੁਮਾਨੈ॥੭੦॥ਸਦੈਯਾ॥ ॥ਯੋਬ

ਤੀਯਾ ਸੁਨ ਸਾਹਕਿ ਪਾਨਿ ਧਬੈ ਨ ਅਭੂਤ ਅਭੇਦ ਉਚਾਰੇ ॥ ਤੀਰਥ ਹਾਸ
 ਸੁਯਾ ਹਿਬਡੇ ਬਰਬੇਦ ਪੁਰਨ ਰਟੈ ਸੁਤ ਸਾਰੈ ॥ ਗੰਗਾਇ ਹੈ ਜੁਗਾਦਾ ਵਰਿ
 ਪਾਵਨ ਨਵਨ ਯਾਹਿ ਬਡੇ ਦੁਖ ਟਾਰੈ ॥ ਹੈ ਸੁਮਹਾਤ ਮਯਾਹਿ ਬਡੇ ਬਰਕ
 ਨ ਕਵੀ ਇਹ ਸੋਭਨਿ ਸਾਰੈ ॥ ੧੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸਿੰਧ ਨਾਥ ਜੋ ਗੀਜਤੀ
 ਸਾਚੇ ਸਤੀ ਬਿਚਾਰਾ ਸਰਬ ਸਮਾਏ ਜਾਨੀਐ ਇਹ ਬਰ ਪੁਰੀ ਮਝਾਗ ॥
 ੧੨ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਸਿੰਧ ਰੁਹਾਸੀ ਅੰਨ ਦਨਾਥ ॥ ਖਟੁ ਪੁਨ ਜਤੀ ਬਤ
 ਵਤ ਗਾਥਾ ॥ ਗੀਰਵਾਣ ਮੁਨ ਕਿਤ ਕਹ ਜਾਗ ॥ ਅਨਜਮਾਏ ਇਸੈ ਮਝਾ
 ਗ ॥ ੧੩ ॥ ਝੁਲਣਾ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਸਿੰਧ ਚੌਰਾ ਸਿਨ ਦਨਾਥ ਦੇਵਾਨ ਸੋਜ
 ਤੀਜੋ ਸਤੀ ਯਾਮੇ ਸਮਾਏ ॥ ਸੂਰਨ ਕੀ ਪੁਰੀ ਇਹ ਆਦਿ ਸਤ ਜਗ ਕੇ ਕੁ
 ਲ ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਖੀਐ ਜਰ ਜੜਾਏ ॥ ਕੋਸ ਬਵੰ ਜੀਮੇ ਪੁੰਜ ਯਹ ਬਸਤ ਬੀਉ
 ਚ ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਖੀਐ ਜਰ ਤਜਾਏ ॥ ਤਵਨ ਹੀ ਦਿਵਸ ਕੀ ਠੋਹ ਯਹ ਆਦਿ

ਕੀਲਈਹਮਛੁਛਕਗਿਨਿਜਸਿਫਾਣੇ॥੧੪॥ਹਾਟਕੀਪੁਰੀਇਹਨਮ
 ਨਿਜਬਸਤਥੀਹਾਟਕੀਨਿਰਖੀਯੈਪਾਮਸਾਗੇ॥ਦੁਪਕੀਗੀਗਯਹਸੂਰ
 ਨਕੀਪੋਰੀਯਾਹੀਗਨਗਜਰੇਬਹੁਮੇਲਭਾਗੇ॥ਜੁਰਤਸਦੀਵਦੇਵਾਨਕੋ
 ਮੇਲਇਤੁਕੋਸਬੁਅੰਜਬਾਜਾਗਨਿਯਾਗੇ॥ਪਰਮਕੀਧੁਜਾਧਨੁਧੋਲਜ
 ਯੋਗਡੀਥੀਪਾਪਸੰਤਾਪਗਹਿਠੰਗਮਾਗੇ॥੧੫॥ਸੋਰਠਾ॥ ॥ਹਾਟਕਪੁ
 ਰੀਬਖਾਨਕੁਲਹਾਟਕਕੀਦਿਪਤਥੀ॥ਗੋਬਿੰਦਨਗਗੀਜਾਨਗੋਬਿੰ
 ਦਗੁਰਪਰਤਾਪਤੇ॥੧੬॥ਅਬਯਹਤੁਈਨਦੇੜਕਲੁਜੁਗਮੇਜਾਨਿਯੈ
 ॥ਜਿਹਨਗਤੁਰਤੁਨਦੇਰਦੁਹੈਨਦੇੜਬਖਾਨਹੀ॥੧੭॥ਚਹੁਓਗਜਿਹਬਾ
 ਗਕਾਮਕਲੇਵਹਸੋਭੀਯੈ॥ਬਾਂਈਕੁਪਤੜਗਦੇਵਪੁਰੀਸਮਰਾਜਈ
 ॥੧੮॥ਸਵੈਯਾ॥ ॥ਪੰਡਤਪੁੰਜਪੁਰਾਨਪਛੈਜਿਹਸੰਤਸੁਨੈਮਨਮੇ
 ਦਬਛਾਈ॥ਚੋਰਸੁਜਾਗਕੇੜਾਸੁਨਹੀਜਿਹਧਾਮਸਪੁਰਨਸਿੰਧਸਮਾ

ਈ॥ ਚਾਰ ਬਰਨ ਸਪੁਰਬ ਸੈ ਜਿਹ ਦੇਵ ਗਿਰਾਸ ਬਸਾ ਬਸਾਈ॥ ਦੇ
 ਸੁਵਿਸਾਲ ਰਸਾਲ ਪੁਰੀ ਵਹ ਜਾਉ ਪਾਸ ਬਰਨੀ ਨਹੀ ਜਾਈ॥ ੧੬॥
 ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਗਿਰਾਸ ਨਾਮ ਅਬੈ ਸੁਰਈ ਗੁਰਾ ਵਹੀ॥ ਛੀਰ
 ਸਮਾਨ ਭਿਰਾਮ ਸਦਾ ਨੀਰ ਜਾ ਕੋ ਗੰਮੇ॥ ੧੭॥ ਦੇਹਰਾ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧ
 ਨਦੀ ਸੁਨ ਗਰਕੀ ਉਪਾਮਾ ਮੇਰ ਸਮਾਨਾ॥ ਬਰਨ ਸੁਨਈ ਜਾਹ ਕੋ ਦੇਖਾ
 ਸਿੰਧ ਭਗਵਾਨ॥ ੧੮॥ ਚਉਪਈ॥ ॥ ਸਾਹਜ ਬੈਬਚ ਯੋ ਸੁਨ ਪਾਯੋ
 ॥ ਕਰੁਨ ਲੈ ਸੋ ਬਚਨ ਜਤਾਯੋ॥ ਹਮ ਹੂਬ ਸੈ ਇਹੀ ਸੁਭ ਥਾਨੈ॥ ਜੈ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ
 ਬਰ ਬਚਨ ਬਖਾਨੈ॥ ੧੯॥ ਬਹੁਰੋਕ ਹਾਗੀ ਬਨਿਵਾਜਾ॥ ਤੁਹ ਬੈਠਤ
 ਇਤ ਬਨੈ ਨ ਕਾਜਾ॥ ਹਮ ਗੀਆ ਇਸ ਕੋ ਬਰ ਪਾਇ॥ ਪਾਛੈ ਮੰਦਰੇ ਸਤੁ ਮ
 ਜਾਇ॥ ੨੦॥ ਤੋਕ ਹਦੀਨੈ ਹੋ ਹਮ ਰਾਜਾ॥ ਤੁਯ ਹਮ ਛੈ ਤੋਹ ਸਮਾਜਾ॥
 ਹਮ ਹੂਕਿ ਤਕ ਦੇਹ ਇਤ ਲਾਈ॥ ਤੋਕ ਹਬ ਹਮਿ ਲਤ ਹੋ ਆਈ॥ ੨੧॥

ਅਵਰ ਬਾਤ ਕਹ ਨੀ ਥੀ ਜੋਈ॥ ਕਰੁਣਾ ਸਿਧ ਬਖਾਨੀ ਸੋਈ॥ ਅਨਕ
 ਭਾਂਤ ਵਾਕੋ ਸਮਝਾਈ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਸਾਹਿਬ ਸਰਬ ਅਲਾਈ॥ ੮੫॥ ਅਵਰ
 ਚੰਗਤ ਨ ਕੋ ਜਗ ਰਾਜਾ॥ ਸੰਤ ਨ ਕੀਨੋ ਦੂਰ ਸਮਾਜਾ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਤਿਨ ਸੰਤ
 ਸੰਤਾਏ॥ ਤਬ ਯਹ ਜਾਨ ਸਹੀ ਫਲ ਪਾਏ॥ ੮੬॥ ਤੋ ਕਹ ਸ੍ਰੀ ਅਸਧੁਜ
 ਕੇ ਪਾਸਾ॥ ਹਮੇ ਦਿਵਾਇਓ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਸਾਹਲ ਖੀ ਮਨਮ
 ਹੀ॥ ਆਗੈ ਜਿਥੇ ਮਿਲਹੈ ਮੁਹ ਮਾਹੀ॥ ੮੭॥ ਦੇਹਗਾ॥ ॥ ਸਾਹਲ ਖਾ
 ਇ ਮਚੀਤ ਮੇਸਾਸ ਅਸੋ ਜ ਬਿਤਾਇ॥ ਕਾਤ ਕਮੇ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੁ ਮੋਹਿ ਮਿ
 ਲਤ ਹੋਆਇ॥ ੮੮॥ ਭੁਜੀ ਗਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਇਹੈ ਭੇਦ ਚੀਤੰ ਨਹੀ
 ਸਾਹ ਜਾਨਿਐ॥ ਪਕਾਏ ਰੁਈ ਗਾਂਢ ਪਾਸਿ ਧਠਾਨੀ॥ ਤਿਨੈ ਮੇਸ ਜਾਨੀ
 ਰਿਦੈ ਆਪ ਮਾਹੀ॥ ਜਸ ਲੈ ਬੁਰਾਨ ਮਿਲੇ ਪੂਰ ਮਾਂਹੀ॥ ੮੯॥ ਤਿਮੀਆ
 ਜੁ ਕਾਲਿ ਦਿਨ ਕੋਇ ਲਾਈ॥ ਮਿਲੈ ਗੋਸਿਤਾ ਬੀ ਮੁਝੈ ਕੁਸੁ ਮਾਈ॥ ਇਮ

ਬੈਨਗਾਈਕਕੋਸਾਹਪਿਆਨਾ॥ਚਲੀਧੁਮਧਮੰਜਿਮੀਮੇਘਜਾਨਾ॥
 ੯੦॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਸਾਹਉਤੈਕਰਿਕੁਚਸਿਧਯੋ॥ਮਹਾਰਜਇਤਮ
 ਨਦਬਢਾਯੋ॥ਨਦੀਗੁਦਾਵਰਿਅਦਭੁਤਥਾਨੈ॥ਗੁਰਪੁਰਨਕਰਿਜ
 ਮਾਠਰਾਨੈ॥੯੧॥ਏਕਦਿਵਸਪ੍ਰਭਜੁਕਰਿਤਾਗਾ॥ਹੀਰਾਘਾਟਸੁਨਦੀ
 ਕਨਗਾ॥ਬੈਠਬਿਰਾਜਤਕਿਸੁਖਿਯਾਲਾ॥ਯੋਕਉਤਕਤਿਹਭਯੋਨਿ
 ਹਾਲਾ॥੯੨॥ਏਕੁਸਿੰਧੁਜਹੁਗੀਧਨਵਾਨਾ॥ਦਰਸਨਅਏਯੋਕ੍ਰਿਪ
 ਨਿਧਾਨਾ॥ਹੀਰਾਘਾਟਸੁਅਮੋਲਕੁਲਯੋ॥ਗੁਰਕੀਅਨਭੇਟਧਰਦਯੋ
 ॥੯੩॥ਅਮਾਗੈਧਕੋਪ੍ਰਭੁਕੇਆਨਾ॥ਸੀਸੁਟਿਕਾਇਯੋਧਗਿਅਭਿਮਾ
 ਨਾ॥ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰਕੇਯੋਮਨਆਈ॥ਨਟਿਮਹਿਦੀਨੋਪਰੈਬਗਾਈ॥੯੪
 ॥ਸਵੈਯਾ॥ ॥ਬੀਚਉਠਾਇਪ੍ਰਵਾਹਿਨਦੀਨਿਜਰਾਹਦਯੋਵਹਹੀਰ
 ਨਿਧਾਨਾ॥ਸਿਕਤਵਾਨਭਯੋਮਨਮੇਵਹਸਾਹਬਰੋਧਨਪਾਤਸੁਜਾਨਾ॥

ਚਿਤ ਕਰੀ ਤਿਨ ਯਾ ਬਿਧ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਦ ਕਛੂ ਨ ਹਯਾ ਹਿ ਪਛਾਨਾ ॥ ਪਹਲ
 ਜਾਨ ਸੁਭਾ ਹਦ ਯੋ ਪਨਾਹੀ ਗਰਿਧੋ ਬਡੁ ਪੁਰਖ ਜਾਨਾ ॥ ੯੫ ॥ ਜਨ ਤਜੈ
 ਨਿਜ ਕੀ ਮਤ ਸਾਹਿਬ ਤੋ ਕਤਰਾ ਬਗਾਵਤ ਹੀ ਗਾ ॥ ਲੰਛਹ ਜਾਰਨ ਪੈਯ
 ਤ ਮੇਲ ਸੁਲੋਗਨ ਪਾਵਤ ਸਾਹ ਅਮੀਰਾ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਦੇਵ ਕਿਸੁ ਨ ਰਸੇਵ
 ਕਉ ਚਤ ਭੋਗੁ ਲੰਖ ਸਗੀਰਾ ॥ ਯਾ ਬਿਧ ਸੋ ਤਿਨ ਚਿਤ ਗਟੀ ਗਣ ਬਾਰ
 ਅਨੇ ਕ ਕਰੇ ਜਿ ਮ ਕੀਰਾ ॥ ੯੬ ॥ ਮੇਸ ਨਿਹਾਰ ਕਹਾ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧ ਕੋ ਤੁ
 ਵ ਚਿਤ ਕਰੀ ਮਨ ਮਾਂਗੀ ॥ ਤੈਸੁ ਦਯੋ ਹਮ ਅਮਾਨ ਪੁਜੈ ਅਬ ਚਿਤ ਗਟੀ
 ਗਨਤੀ ਕਰ ਕਾਂਗੀ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਲੈਨ ਸੁਇੰਛੁ ਧਰੋ ਮਨ ਲੇਹੁ ਨਿਕਾਰ ਪਯੋ
 ਉਤ ਮਾਂਗੀ ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਸਾਹ ਉਚਾਰ ਕਹਾ ਗੁਰ ਨੀਰਗਯੋ ਚਲ ਕੈ ਕਿਤ
 ਠਾਹੀ ॥ ੯੭ ॥ ਚੀਰ ਉਤਾਰ ਦਿਯਾ ਰਕਹੀ ਨਿਜ ਲੇਹੁ ਉਠਾਇ ਜਲੀ ਦੁਬ
 ਮਾਹੀ ॥ ਠਾਢ ਭਯੋ ਵਹ ਚੀਰ ਉਤਾਰ ਦੁਬੀ ਜਲ ਮੇਜ ਬਜਾਇ ਨਿਹਰੀ

ਜੇ

॥ ਗੀਜਮਨੇਕਪਰੇਸੁਬਿਰਾਜਤਕਾਹਿਤੁਜੋਕਿਸਲੇਉਨਿਕਾਗੀ॥ ਲਾ
 ਲਸੁਪੇਦਸੁਸਿਆਮਬਿਰਾਜਤਹੀਰਨਕੋਸਸਪੁਰਬੰਡਗੀ॥ ੬੮॥ ਤਾ
 ਸਨਿਹਾਰਤੁਜੋਸੁਬਿਚਾਰਕਰੀਜੁਜੁਹਾਰਸੁਬਾਹਰਮਾਯੋ॥ ਅਨਕਰੀ
 ਅਭਬੰਦਨਨਾਥਹਮਾਨਉਤਾਰਪਗੀਲਪਟਾਯੋ॥ ਕੁਲਪਗੀਬਖਸੀ
 ਕਰਣਾਨਿਧਮੈਯਹੁਰੇਦਅਬੈਲਖਪਾਯੋ॥ ਏਕਕਈਕਰਪਾਰਗਰ
 ਬੋਮਮਹੀਰਨਗੀਜਪਕੋਸੁਜਿਤਾਯੋ॥ ੬੯॥ ਕੇਤਕਸਮਾਮਸੁਪੇਦ
 ਪਰੇਉਤਲਾਲਮਨੀਨਹਪਾਰਸੁਕੋਈ॥ ਤਾਸਨਿਹਾਰਸਭਾਰਗਯੋਮ
 ਮਗੀਦੁਰਬੁਧਸੁਮੰਤਿਸਮੋਈ॥ ਤੋਰਚਹਿੰਤਜਨੈਤੁਮਹੀਨਿਜਮੋਰਨ
 ਜੰਤੁਸਕੈਅਵਲੋਈ॥ ਯੋਕਹਿਕੈਮੁਖਮੋਨਭਯੋਤਬਹੀਰਪਤੀਜ
 ਹੁਗੀਸੁਤਜੋਈ॥ ੧੦੦॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਯੋਕਹਿਕੈਗੀਰਪਤਿਸਾਗ॥
 ਪਕੋਮਾਨਪਾਵਨਪਗਮਾਗਾਉਪਮਾਗੁਰਕੀਕਰੀਅਪਾਗੋ॥ ਜਕੋ

ਪੇਯਤਵਾਰੁਨਪਾਗੇ॥੧੦੧॥ਸਤਿਗੁਰਕਹੀਸੀਸਤਿਹਚਈ॥ਕੋਨ
 ਹੀਰਾਲਯੋਊਠਾਈ॥ਤਿਨਭਾਖਯੋਪ੍ਰਭਜੁਕਰਿਤਾਗਾ॥ਤਿਰਚਰਿਤੁਤੁਜ
 ਨਨਹਾਗਾ॥੧੦੨॥ਅਬਮੋਕਹਇਤਨੀਗਤੰਨਾਹੀ॥ਅਵਰਗਾਥਾਨਿ
 ਜਬਕੋਅਗਾਹੀ॥ਮੋਗੀਮਨਸਾਪੁਰਨਭਈ॥ਜੀਵਬੁੰਪਦੁਰਮਾਤਿਸੀ
 ਗਈ॥੧੦੩॥ਤੁਮਹੇਸਰਬਬਾਤਕੇਲਾਇਕਾ॥ਇਕਵਸਤੁਦੀਜੈਮੁਹ
 ਪਾਇਕਾ॥ਇਹਮੋਗੀਹੀਰਾਕੀਕਥਾ॥ਜਾਹਰਹੈਚਾਰਜੁਗਜਥਾ॥੧੦
 ੪॥ਯੈਸੁਨਕਰਿਸਾਹਿਬਤਿਹਜਾਖਾ॥ਹੀਰਾਘਾਟਨਾਮੁਤਿਹਰਾਖਾ॥ਜੈ
 ਜੈਸਿਖਸੰਤੁਇਤਮੇਰੈ॥ਹੀਰਾਘਾਟਨਾਮੁਖਲੈਰੈ॥੧੦੫॥ਜਬ
 ਲਗਆਹਿਗੁਰਾਵਹਿਪਾਨੀ॥ਜਬਲਗਮੇਰਸੁਜਗਤਕਹਾਨੀ॥ਤੁ
 ਬਲਗਯਹੀਰਾਬਰਘਾਟਾ॥ਗਾਵਤਸੰਤੁਸਿਖਤੁਰਬਾਟਾ॥੧੦੬॥
 ਵੇਹਗਾ॥ਹੀਰਾਪਤਿਸੁਤਸਾਹਕੀਕਥਾਭਈਇਹਭਾਇ॥ਪਦੈ

ਸੁਨੈ ਨਰੁ ਪ੍ਰੇਮ ਸਮੇਸਤਿ ਗੁਰਚਰਨ ਸਮਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥
 ਮੇਸੀ ਭਾਂਤ ਨ ਗੀਨ ਘਾਟੁ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧ ਬਰਨ ਸੁਨਾਇਐ ਥਾਟੁ ॥ ਕਿ
 ਨੈ ਸਿੱਖ ਮਊਤ ਬੈਠੇ ਥਾਨ ॥ ਭੇਟ ਨ ਗੀਨ ਚ ਛਾਇਓ ਆਨ ॥ ੧੦੮ ॥ ਸ
 ਰਤਾ ਮੰਧਿ ਗੁਰ ਦਵਰ ਰੋਗ ॥ ਘਾਟੁ ਨ ਗੀਨ ਨਾ ਮੁਊ ਚੋਗ ॥ ਅਗੈ ਸੁਨਹੋ
 ਕਥਾ ਸੁਮੰਤੁ ॥ ਬਰਨ ਸੁਨਾਊ ਨਾ ਬਚਾਹਿ ਤੰਤੁ ॥ ੧੦੯ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧ ਸ
 ਤਿ ਗੁਰ ਬਸੇਇ ਕਾਂਤ ॥ ਤੋਨ ਕਥਾ ਬਰਨੇ ਅਵਦਾਂਤ ॥ ਹੀਰਾ ਘਾਟ ਸੁ
 ਪ ਘਾਨ ਕਰਾਇ ॥ ਪਾਸ ਨ ਦੇੜ ਬਸੇ ਨਿਜ ਆਇ ॥ ੧੧੦ ॥ ਬਾਰ ਹੁਤੋਰ
 ਹਸ ਹਸ ਕਿਕਾਨ ॥ ਤੁਰਲਤੁ ਰੰਗ ਹਜਾਰੇ ਜਾਨ ॥ ਅਦਭੁਤ ਸਿੰਘ ਬੀ
 ਰ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਸਾਹ ਬਕੀ ਜਿਹ ਰਹਤ ਸੰਤਾਰੀ ॥ ੧੧੧ ॥ ਜਿਹ ਆਖ
 ਨ ਨਿਰਖੁ ਜੋ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਕਰ ਸੋ ਕਰੀ ਸਫਲ ਨਿਜ ਸੇਵਾ ॥ ਯਾ ਬਿਧ
 ਸੋਸਤਿ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥ ਅਬ ਚਲ ਬਸਤ ਸੁਨ ਗਰਮੰਤਾਰ ॥ ੧੧੨ ॥

ਚਰਿਤ੍ਰ ਕਹੈ ਇੱਛਤ ਨਿਜ ਆਪ ॥ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮਨ ਪਰਤਾਪ ॥ ਘੋਰ
 ਨ ਉਪਰਿ ਜੀ ਨ ਪਵਾਇ ॥ ਕਰੇ ਸਿਕਾਹ ਸੁ ਮਨੁ ਪਰਚਾਇ ॥ ੧੧੩ ॥ ਹੀ
 ਗਾਪਾਟ ਸਿਕਾਹ ਸੁ ਘਾਟ ॥ ਉਤਰੈ ਤਹੀ ਭੋਰ ਲੈ ਬਾਟ ॥ ਭੋਜਨ ਅਮ
 ਲਤ ਹੀ ਸੁ ਮੰਗਾਵੈ ॥ ਆਨਦ ਸੋ ਅਚ ਦੇ ਸੁ ਖੁਪਾਵੈ ॥ ੧੧੪ ॥ ਏਕ ਦਿ
 ਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਤਾਗ ॥ ਭੇਰੇ ਹਨ ਗਯੋ ਸਿਕਾਹ ॥ ਏਕ ਪਠਾਨੁ ਅਬੀ
 ਹੁ ਸੁ ਕੋਇ ॥ ਪਰਾਪਤ ਭਯੋ ਆਨ ਤਿਤ ਸੋਇ ॥ ੧੧੫ ॥ ਸਾਹ ਪਠਾਏ
 ਹ ਕਵਨੈ ਠਾਮ ॥ ਬਿਦਗ ਸਹਰ ਕਿਤ ਅੰਨ ਚਕਾਮ ॥ ਸਾਹ ਬਕੋ ਅਗੈਰ
 ਦਾਗੀ ॥ ਉਤਰੈ ਆਨ ਫੋਜ ਸੰਗ ਭਾਗੀ ॥ ੧੧੬ ॥ ਲੋਗਨ ਪੁਛ ਬਾਤ ਤਿ
 ਨ ਗਾਈ ॥ ਇਹ ਭੇਰ ਕੋ ਕਹੁ ਭਾਈ ॥ ਲੋਗਨ ਨਾ ਮੁਗੁ ਰੁਕਾ ਲਯੋ ॥ ਸੁਨ
 ਵਹ ਬਚਨ ਬੁਸੀ ਮਨ ਭਯੋ ॥ ੧੧੭ ॥ ਉਸੀ ਸਮੇਂ ਵਹ ਗਯੋ ਹਜੂਗਾ ॥
 ਸਜਦਾ ਕੈ ਬਰਨੀ ਕਥ ਪੁਰਾ ॥ ਜੋ ਨੈਕਾ ਜਾਪ ਗਯੋ ਚਲਾ ॥ ਬਰਨ

ਨਕਰੀ ਹਜੁਰ ਸੁਗੱਲਾ ॥ ੧੧੮ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਪੁਨਪਾਛੈ ਕਰੁਤਾ ਅਪ
 ਨੀ ਜੇ ਬਮੰਤਾ ਰਤਿ ਨਾ ॥ ਕਾਗਦ ਲਯੋ ਨਿਕਾਗ ਲਿਖਿ ਯੋ ਪਾਗ ਸੀ ਮੰਧਖਤੁ
 ॥ ੧੧੯ ॥ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਥ ਮੁਝੈ ਪਠੈ ਲਿਖ ਸਾਹਇ ਮਾ ॥ ਡੇਰਾ ਕੂਚ ਕ
 ਗਇ ਸਾਥ ਗੁਰੂ ਕਾ ਆਨੀਯੋ ॥ ੧੨੦ ॥ ਸੁਬਹਾਰੀ ਨਾਹਿ ਯਾਲ ਕੂਚ ਸ
 ਹੀ ਸਤਿ ਕਰੈ ਗੋ ॥ ਮੁਝੈ ਹੁਕਮੁ ਇਹ ਛਾਲਤੁ ਮੈ ਛੋਡੁ ਨ ਹੀ ਜਾਵੈ ਗੋ ॥ ੧੨੧ ॥
 ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਕਥਾ ਅਪਾਹਸੁ ਨ ਕਹਗਯੋ ਪਠਾਨ ਗ੍ਰਿਹ ॥ ਰਾਤ ਬਿਤੀਸੁ
 ਸਕਾਰਾ ਆਇਯੋ ਫੇਰ ਹਜੁਰ ਤਟਾ ॥ ੧੨੨ ॥ ਕਰੀ ਬਿਨੈ ਬਹੁ ਵਾਰ ਪਯਨ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਕੀ ਜੀਯੋ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਭ ਕੀਯੋ ਉਚਾਰ ਖਾਨ ਅਮੀਰ ਨਜਲ
 ਦਕਰ ॥ ੧੨੩ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਕਛੁ ਕਕਾਲ ਹਮਕੇ ਇਤ ਕਾਮਾ ਬਹੁ
 ਰਕਰੈ ਗੋ ਕੂਚਤੁ ਮਾਮਾ ॥ ਇਹੈ ਮਾਸ ਮਾਗੈ ਜੋ ਮਾਇਯੋ ॥ ਚਾਹਿਤੁ ਹਮਇ
 ਹਠੈ ਰਬਿਤਾਯੋ ॥ ੧੨੪ ॥ ਸਿੰਘ ਸੰਤੁ ਮਰੇ ਇਤ ਨ ਹੀ ॥ ਕੋਨ ਕਾ ਸਬੈ

ਠੇਇਹਜਾਗੀ॥ ਪਾਹਨ ਬੈਲ ਸਿਲਾ ਚਢ ਮੂਰਤਾ॥ ਪੂਜਤੁ ਏਅੰਧੇਮਤਿ
 ਧੂਰਤਾ॥ ੧੨੫॥ ਤੁਮਨੈ ਨਿਜਗੀਬਨ ਦਰਮਿਆਨਾ॥ ਪਾਹਨ ਗੰਦਸੁਕ
 ਕੇ ਬਖਾਨਾ॥ ਹਮ ਕੋਤਮ ਕਈ ਬਾਹੁ ਚਾਗਾ॥ ਅੰਧਸੁ ਪੂਜਤੁ ਸੈਲਸੰ
 ਸਾਗਾ॥ ੧੨੬॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੁਨ ਪਠਾਨ ਕੀ ਬਾਨੀ॥ ਦੀਨ ਬੰਧ ਬੋਲੇਤੁ
 ਹਥਾਨੀ॥ ਸਿੰਘ ਸੀਤੁ ਹਮਰੇ ਇਤਨਾ ਹੀ॥ ਆਪ ਸਿੰਘ ਮੈ ਭਯੋਇਹੰਗੀ
 ॥ ੧੨੭॥ ਆਪ ਸਿੰਘ ਮੈ ਭਯੋਇਤਾ ਹੀ॥ ਸਮਝ ਲੇਹੁ ਨਿਸਚੈ ਮਨ ਮਾਂਹੀ
 ॥ ਕਿਸੁ ਦੇਸ ਮੈ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਾਲਾ॥ ਕਹੀ ਜਾਇਗੁਰ ਦੇਵ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ੧
 ੨੮॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਪਕਥਾ ਅਪਾਰ ਦੀਨ ਬੰਧ ਦਾ ਸੋਕ ਹੀ॥
 ਲੈ ਨਿਜ ਹਾਥ ਬਿਬੇਕੁ ਸਿੰਘੁ ਹੋਇ ਇਤ ਬਸੋਗੋ॥ ੧੨੯॥ ਯੋਸੁਨ ਬਚਨ
 ਬਬੇਕ ਬਹੁ ਰਖਾਨ ਮੇਸੋਕ ਹਾ॥ ਸੁਖ ਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਕ ਆਗਿ ਅੰਗੈ ਬ
 ਰਨ ਨ ਕੋਗੋ॥ ੧੩੦॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਕਈ ਬੇਰ ਹਮਰੇ ਅਹੁਸਾਹਿ॥ ਅ

ਈਯੋਬਤੀਯਾਮਨਮਾਗਿ॥ ਸੰਕਸੁਰਹੇਜੁਹੇਗੀਮਜਾਜਾ॥ ਕਬੀਨਭੁ
 ਖਾਬਿਨਾਸੁਮਾਜਾ॥ ੧੩੧॥ ਧ੍ਰੁਵੈ ਇਰਸਦਪ੍ਰਗਟਕਹਦੇਗਾ॥ ਜੋਆਗਿ
 ਯਾਸਾਹਬਕੀਲੇਗਾ॥ ਦਿਖੀਯੈਫਿਰਕਬਹੋਇਦਿਦਾਗਾ॥ ਦੁਰਲਭਹੁ
 ਮੇਬਜੁਰਗਨਪਿਯਾਗ॥ ੧੩੨॥ ਸੋਰਠਾ॥ ॥ ਸੁਨਤੁਸੁਖਨਇਹਭਾ
 ਇਸੀਸਤਿਗੁਰਤਾਸੋਕਹੀ॥ ਸਿਕਨਕਹੁਇਹਜਾਇਜੋਇਛਾਕਹਿਦੀ
 ਜਿਯੈ॥ ੧੩੩॥ ਅਭਿਲਾ॥ ॥ ਤਿਨਯੋਕਹੀਹਜੁਰਪ੍ਰਭੂਸੁਨਿਲੀ
 ਜਿਯੈ॥ ਤੀਰਚਲਾਇਦਿਖਾਇਹਮੇਨਿਜਦੀਜਿਯੈ॥ ਬਹੁਤੁਦਿਨਕੀ
 ਇਛਾਰਿਦੈਮੰਝਾਰਹੈ॥ ਜੀਸੰਕਤਕਬੈਨਸਕੇਸੁਬਚਨਭਿਚਾਰਹੈ॥ ੧
 ੩੪॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਨੋਟਾਕਨਕੀਸਰਲਕਮਨਾ॥ ਖਪਰੇਪਗੀਅਭੂ
 ਤਕਬਾਨਾ॥ ਕੰਚਨਕਾਂਤਜਹੇਜਗਸੁੰਧਾ॥ ਜਗਮਗਕਰਤਜੋਤਜਿਹਮੱਧ
 ॥ ੧੩੫॥ ਧਨੁਜਚਾਪਪ੍ਰਭਜੁਧਰਕਹੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਖਾਨਸੋਰਹੈ॥

॥ ਖਾਨ ਅਬੀਰ ਕਿਸੈ ਕਹੁ ਹੈ ॥ ਜਾ ਕੋ ਤੁਮ ਇਹ ਠੋਰ ਸੁਭ ਨੈ ॥ ੧੩੬ ॥
 ਤਿਨ ਯੋ ਕਹੀ ਕਮਲ ਪਗਤੀਗ ॥ ਜਾ ਕੋ ਇਛਾ ਆਪ ਸਗੀਗ ॥ ਬਹੁਤ ਬੀ
 ਗਤਿ ਹਠਾਂ ਜੁਗ ਆਏ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪ੍ਰਗੀਲ ਖਨ ਕੇ ਚਾਏ ॥ ੧੩੭ ॥ ਉਚੀ ਵਿਸ
 ਟਸੁ ਆਪ ਨਿਹਾਗ ॥ ਕਹਾ ਖਾਨ ਜੇ ਉਹਤੁ ਪਾਗ ॥ ਤਾ ਕੋ ਮਾਯੇ ਖੇਚ ਕਮਾ
 ਨਾ ॥ ਲਗੋ ਮੰਧਿ ਆਨਤ ਰਬਾਨ ॥ ੧੩੮ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੇਤ ਕਾ ਬਿਸਖ
 ਚਲਾਈ ॥ ਤੋਨੈ ਰੁਖ ਹਨੇ ਜਗ ਗਈ ॥ ਖੁਸੀ ਭਯੋ ਮਨ ਮੰਧਿ ਪਠਾਨਾ ॥
 ਪਾਛੈ ਯੋ ਤਿਨ ਕ ਕੋ ਬਖਾਨਾ ॥ ੧੩੯ ॥ ਸਾਹਬ ਹਾਦਰ ਮੰਗ ਅਬੀਗ ॥ ਤੁ
 ਮ ਹੇ ਸੇਵਕ ਕਦਮ ਸਗੀਗ ॥ ਤੁਮ ਨੈ ਬਹੁਤੁ ਅਟਕ ਨਾਨਹੀ ॥ ਆਜੁ ਕਾਲ
 ਮੇ ਮਿਲਨਾ ਸਗੀ ॥ ੧੪੦ ॥ ਯੈ ਨਿਜ ਖਾਨੁ ਸੁਆਇ ਸਪਾਇ ॥ ਪਯਾਨ
 ਕਰੰਤ ਗਯੋ ਉਤਧਾਇ ॥ ਸਾਹਬ ਹਾਦਰ ਤੀਰ ਸੁਜਾਈ ॥ ਸਰਬ ਸੁਇ ਤਿਕੀ
 ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ੧੪੧ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੁਪਰ ਸੁਜਾਨ ਅੰਚੁ

ਤਮਲਖ ਅਭੇਖਗੁਗ ॥ ਬਸੇਨ ਦੇਗ ਮੰਡਾਗ ਯੋਖਾਨ ਇਤ ਕੂਚਕਗਿ ॥
 ੧੪੨ ॥ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀਗੁਗ ਬਿਲਾਸ ਮਾਰਗ ਪਯਾਨ ਨ ਦੇਵ ਪ੍ਰਦੇ
 ਸਕਰਬਰਨ ਨ ਨਾਮ ਸਪਤ ਬੀਸ ਮੋਧਿ ॥ ਇਸ ਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ
 ਮਸਤੁ ॥ ੨੧ ॥ ॥ ਅਫਜੂ ॥ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ॥ ਸਾਹਗ ਯੋਨਿ ਜ
 ਪਾਨ ਉਤੈ ਕਰਦੀ ਨ ਦਯਾਲ ਬਸੇ ਇਤ ਮਾਈ ॥ ਕੋਤ ਕੋਟ ਨ ਵੀਨ
 ਕਰੈ ਜਿਨ ਕੋਤ ਕੋਟ ਕਛੁ ਪਾਰਨ ਪਾਈ ॥ ਸਾਹਸੁ ਤੀਬਰੈ ਸੁਸੀ ਪੁਰਨ
 ਤੰਦਪ ਅੰਤੁ ਸਕੈ ਨ ਬਤਾਈ ॥ ਪੁਰਗੁਰੇ ਬਚ ਸਾਗਰ ਸੀ ਇਨ ਬ੍ਰੀਦ ਬਿਨਾ
 ਇਕ ਥਾ ਸੁਬ ਨਾਈ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ਪਦੁ ਹੈਂ ਸੁਨ ਹੈ ਕਬ ਪੀਤ ਮਬੁਧ ਬਿਸਾ
 ਲਾਦਿ ਯਾਲ ਸਹਾਈ ॥ ਦਾਰਦ ਦੁਖ ਨ ਭੂਖਤਿ ਸੈਨ ਰਸੀ ਕਟ ਜੋ ਨ ਨ ਬੈ
 ਦਕਿ ਥਾਈ ॥ ਜੋ ਜਨ ਦੇਸੁ ਰਬੰਦ ਕਟੀ ਗੁਗਤਿ ਜੋਤਿ ਹਰੈ ਨਿਰਖੋਚਿਤੁ
 ਲਾਈ ॥ ਜੋ ਸੁਚਰਿਤੁ ਦਯਾਨਿਧ ਕੇਯਗਰੈ ਨ ਦਿਨ ਪਦੁ ਹੈ ਸੁਖ ਦਾਈ ॥

੨॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਜਨਵਰੇ ਨਰਪਾਲ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਪੁਰਨ ਜੋਇ ॥ ਸਰਬ
 ਸੁਛ ਕਰ ਕਹੈ ਗੋਪਾਛੁ ਤੋਗ ਪਰਸੋਇ ॥ ੩॥ ਅਬ ਨਿਜ ਦੀਨ ਦਯਾਲ
 ਕੋ ਅਸਵਾਰੇ ਕੀ ਗਾਥਾ ॥ ਜਥਾ ਸੁਨੀਤ ਸਬਰ ਨਹੈ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਸਾਥਾ ॥
 ੪॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ॥ ਦੇਸਨ ਦੇਸਨ ਹੇ ਸਪਰਾਨ ਸੁਆਵਤ ਹੋ ਪ੍ਰਭ ਪੈਰਿ
 ਤਪਾਗੀ ॥ ਭੇਟ ਚਢਾਇ ਦਿਦਾਰੁ ਕਰੈ ਗੁਗਮਾਂਗਤ ਹੋ ਮਨ ਇੰਛ ਮਝਾਗੀ
 ॥ ਆਵਤ ਹੋਇ ਕਗਾਛੁ ਤਯੋ ਨਰਏ ਕਰੈ ਕਿਮ ਹੋਇ ਦਿਦਾਗੀ ॥ ਯਾਥਿ
 ਧਸੈ ਪਗਮੰਜੁਲ ਤੀਰ ਸੁਮੇਲੁ ਰਹੈ ਨਿਤ ਸਾਂਝ ਸਵਾਗੀ ॥ ੫॥ ਏਕ ਦਿ
 ਨਾ ਸੁਹਜੁ ਗਵਿਦਾਨ ਮੈ ਵੋਇ ਪਠਾਨ ਚਲੇ ਕਿਤ ਆਏ ॥ ਤੀਸ ਪਚੀ
 ਸ ਕਬੈ ਸਸਲਾਨ ਕੀਜਾਨ ਸਰੂਪ ਉਭੈ ਲਖ ਪਾਏ ॥ ਪਾਸ ਬਿਠਾਇ
 ਤਿਨੈ ਜਗਨਾਇਕ ਤੇ ਦੁਪੁਛਯੋ ਉਨ ਛੇ ਗੁਨਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਅਦ੍ਵਾ ਸੁਕੁ
 ਲੀਬ ਸਦੀ ਜਿਤ ਪੌਤ ਪਿਤਾ ਮਿਸਭੈ ਉਨ ਗਾਏ ॥ ੬॥ ਦੇਸ ਪੰਜਾਬ ਜਿ

ਹੁਆ ਬ

ਲੇਖਾ ਪਦੈ ਤਜਲੰਧਰ ਕੀਰਜਧਾਨੀ॥ ਜਾਗਰੈ ਸਬ ਦੇਸ ਬਿਰੇਸਨ
 ਨਾਮੁ ਜਲੰਧਰ ਜੁਸੁਖ ਦਾਨੀ॥ ਮੀਰਛੁਟਾ ਵਸਦੀਉ ਤਗੈਯਤਯੈਸੁ
 ਭਨੀਉ ਨਿਖੇਲ ਕਹਾਨੀ॥ ਪੈਦਸੁਖਾਨ ਪਠਾਨ ਪਿਤਾ ਸੁਤਤਾ ਸੁਜਮੈ
 ਹਲਿਜੈ ਤਨੁ ਜਾਨੀ॥ ੧॥ ਯੈਸੁਨ ਕੈ ਪੁਤ੍ਰ ਜੁਭੈ ਨਸੁਆਦਰ ਕੀਨਘ
 ਨੇਤਿ ਸਕੇਗਾ॥ ਭਾਉ ਕਹਾਇ ਇਨਾਮੁ ਦਯੈ ਪਨੁ ਬੋਲ ਬਠਾਇ ਲਯੈ
 ਨਿਜ ਨੇਗਾ॥ ਦੇਇਘ ਗੀਵਹ ਬੈਠ ਗਯੋ ਗਿਹ ਜਾਹਿ ਹੁਤੇ ਸੁਪਠਾਨਹ
 ਭੇਗਾ॥ ਏਕ ਕਿਧੈ ਦਿਨ ਦੇਇ ਸੁਟਾਰ ਕੈ ਫੇਰ ਕਯੋ ਤਿਹ ਮਾਨੁ ਫੇਗਾ॥
 ੮॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਫੇਰ ਪਠਾਨੁਆਇ ਜਬ ਗਯੋ॥ ਨਿਕਟੈ ਬੋਲ ਨਾਬ
 ਤਬ ਲਯੋ॥ ਲੈਕਹ ਆਪਨੇ ਤੀਰ ਬਿਠਾਯੋ॥ ਸਮਾਚਾਰ ਉਨ ਸਰਬ ਅ
 ਲਾਯੋ॥ ੯॥ ਸਰਕਾਰੈ ਚਾਕਰ ਸਭ ਕਹਾ॥ ਕਿਤਕਹ ਜਾਰਬੀਰ ਬਰਾਮ
 ਹਾ॥ ਜਾਦਿਨ ਤੋ ਪੈਦੇ ਖਾਮਾਗਾ॥ ਹਾਂਤਾ ਦਿਨ ਤੇ ਮਾਧਿ ਸਰਕਾਰਾ॥ ੧੦॥ ਯੈ

ਬਤੀਯਾਸੁਨਕੈਜਗਸਾਈ॥ਆਦਰੁਕੈਭਾਖੋਇਮਤਾਈ॥ਇਸੀਤ
 ਗਤਿਹਰੇਜਬਿਠਾਵੈ॥ਚਲਤੀਬਾਗਇਨਾਮੁਦਿਲਾਵੈ॥੧੧॥ਦੇਹਗ
 ॥ਜਮਧਰਏਕੁਮਨੁਪਗਤਿਕਿਸੁਦਿਲਾਇਤਜਾਨਾ॥ਭੇਜਯੋਭੇਟ
 ਤਜੁਰਕੀਆਛੋਅਲਭਪਛਾਨਾ॥੧੨॥ਵਹੈਕਟਾਰੁਤੁਨੀਰਧਨੁਖ
 ਲਖੰਡੁਨਕ੍ਰਿਪਾਨਾ॥ਆਗੈਧਰੇਸੁਰਹਤਸਦਾਮਚੁਤੁਅਲਖਨਿਧਨਾ
 ॥੧੩॥ਚੋਪਈ॥ ॥ਏਕਾਦਿਨਾਤਿਹਠੰਗਮਝਾਗਾ॥ਯੈਕੀਨੈਕਾਰਨੁਕਰ
 ਤਾਗਾ॥ਕਰਮਹਿਵਹੈਕਟਾਰੁਸੁਲਯੋ॥ਸਾਥਪਠਾਨਬਚਨਯੈਕਯੋ॥
 ੧੪॥ਨਿਰਖੁਫਲਨੇਖਾਂਸੁਕਟਾਗਾ॥ਕੈਸਾਹੈਪੂਰਨਪੈਕਾਗਾ॥ਕੇਤੀਚੋ
 ਟਚਲੈਤਨਸੁੰਧਾ॥ਤੋਪੂਰਨਕਾਰਜੁਰੈਜੁੰਧਾ॥੧੫॥ਜਵੈਯਾ॥ ॥ਤਾਸ
 ਕਹੀਜਗਭੁਖਨਕੋਨਿਜਸਾਫੁਚਲੈਤਬਏਕੁਸੁਕਾਗੀ॥ਮਾਰਕਰੈਪਰ
 ਲੈਤਨਮੰਧਿਸੁਸੁੰਧਲਗੈਜਿਹਕੇਇਕਵਾਗੀ॥ਆਬਨਤਾਮਸੁਧਾਮ

ਹਰੈ ਚਿੰਤ ਜਾਸ ਭਿਦੈ ਗਵਿ ਪੁਤ ਦਤਾਗੀ ॥ ਯੋ ਕਹਿ ਕੈਵ ਗਮੇ ਨ ਭਯੋ
 ਤਬ ਪੁਤ ਪਠਾਨ ਮਜਾਨ ਸੁਭਾਗੀ ॥ ੧੬ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਪਾਂਚ ਰੂਪ
 ਯਾਦ ਏਇ ਨਾਮ ॥ ਲੈ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰ ਕੋਤਿ ਨ ਕਾਮ ॥ ਪਾਛੇ ਵਾਕੇ ਸਾਥ ਸੁ
 ਧਾਗੀ ॥ ਬਾਤ ਨ ਜੁਰੇ ਰਯਾਨਿ ਪਭਾਗੀ ॥ ੧੭ ॥ ਵਹ ਕਟਾਹੁ ਲੈ ਕਰ ਨਿਜ
 ਹਾਥਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਹਾਥ ਦਯੋ ਜਗਨਾਥਾ ॥ ਪੁਨਤਾ ਸੋਇ ਬਚਨੁ ਬਖਾਨਾ ॥
 ਸੁਨਹੁ ਖਾਨੜੈ ਮਧਿ ਕਜੁ ਦਾਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਤਾਤ ਪਿਤਾ ਜਿਨ ਝੈ ਨਿਜ ਮਾਯੋ ॥
 ਤਾ ਕੋ ਬੈਰਨੁ ਪੁਤ ਸੰਭਾਗੋ ॥ ਧਿਗਤਾ ਕੋ ਜਾਨਹੁ ਜਗਮਾਗੀ ॥ ਜਨ ਨੀਬਾਂ
 ਝਰਹੀ ਕਿਮੁ ਨਾਗੀ ॥ ੧੯ ॥ ਛੰਦਾ ॥ ॥ ਪੁਤ ਨ ਤੇ ਪਤ ਪਾਵੈ ਪੁਤ ਰਣਮਾ
 ਹਿ ਬਿਹਾਰੈ ॥ ਪਿਤਾ ਬੰਧ ਕੋ ਗਯੋ ਬੈਰਨਿ ਜਪੁਤ ਸੰਭਾਗੋ ॥ ਪਿਤਰ ਤਾਹੁ ਜ
 ਗਤ ਹੈ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੀ ਜਿਹ ਗੋਈ ॥ ਤਾ ਸਖ ਰਖ ਕੋ ਕਹਤ ਪੰਨ ਜਗੀ ਮੇਸੁ
 ਕੋਈ ॥ ੨੦ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਸੁਕਤਾ ਸਜਨ ਨੀਕ ਹੋਈ ॥ ਬੈਰਨ ਲਏ

ਰਸਾਵਲ
ਛੰਦ

ਤਤਕੋਜੋਈ॥ਤੁਤਪਿਤਕੋਮਾਰਨਵਾਰੋ॥ਹਾਜਰੁਆਗੈਹੋਇਨਿਹਾਰੋ
॥੨੧॥ਤਿਸੈਕੋਨਮਾਰੈ॥ਸੁਮੁਜੀਹਮਾਰੈ॥ਤਿਸੈਬੁਕਮਾਈ॥ਜਨਮੀ
ਅਜਾਈ॥੨੨॥ਨਹੀਸੋਪਠਾਨਾ॥ਖਰੋਸਜਾਲਜਾਨਾ॥ਇਮਬੈਨਗ
ਈ॥ਖਿਜਾਵੈਲਗਾਈ॥੨੩॥ਨਿਰਾਜਛੰਦਾ॥ਸੁਨੰਤੁਬੈਨਨਾਥ
ਕੇਤਬੈਸੁਧਾਮਕੋਗਯੋ॥ਸੁਭੇਦੁਸਾਰੁਛੋਰਕੈਸੁਤੀਰਮਾਤੁਕੈਕਯੋ॥ਮੁ
ਝੈਨਿਲਜਬਾਕਆਪਰੈਨਦੇਸਗਾਵਈ॥ਖਿਝੰਤਮੋਰਚੀਤਹੈ
ਨੇਕਟਾਰੁਘਾਵਈ॥੨੪॥ਮਰੋਸੁਆਦਿਮਾਪਹੀਕਿਬੰਧੁਤਾਸਕੋਕ
ਗੈ॥ਕਹੋਸੁਕੋਨਬਾਤਕੋਬਿਚਾਰਚਿੰਤਮੇਧੋਗੈ॥ਸੁਮਤੁਭਾਤਬੰਧਵੈਸ
ਭੰਤਿਨੈਹਟਾਇਯੋ॥ਕਲਾਸੁਮੰਸਕੇਤਕੀਤਿਸੈਨਮੰਤੁਪਾਇਯੋ॥੨
੫॥ਦੋਹਰਾ॥ਕਲਾਆਪਜਗਦੀਸਕੀਤਾਸਪਰੋਰਿਯੋਜਾਇ॥
ਲਰਨਮਰਨਗਜਮੰਤੁਜੋਲਿਆਈਘੋਰਬਨਾਇ॥੨੬॥ਚੋਪਈ

॥ ਮਤੁ ਹਰੁ ਤਨ ਸੋ ਸਮਝਾਇਯੋ ॥ ਬਹੁ ਰੋਖਾਨੁ ਹਰੁ ਸੁਆਯੋ ॥
 ॥ ਸਦੀ ਕਾਲ ਕੋ ਸਮਝਾ ਬਿਚਾਰੋ ॥ ਸੇਵਰ ਸੁਣ ਸਭ ਹੋਤ ਕਨਕਾਰੋ ॥
 ੨੭ ॥ ਕੇਵਲੁ ਆਪ ਹੋਤ ਜਗਨਾਥਾ ॥ ਏਕ ਆਪ ਸੇਵ ਕੁਨਿਜ ਸਾਥ ॥
 ॥ ਮੋਰੁ ਸਭੈ ਰੇਰਨ ਸਿੰਘ ਸਾਇ ॥ ਨਿਰਖ ਮਿਜਾਜ ਬੈਠ ਤੇਜਾਇ ॥ ੨੮ ॥
 ॥ ਆਨ ਸਲਾਮ ਜਬੈ ਤਿਨ ਕਈ ॥ ਆਦਰ ਸੋ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧ ਲਈ ॥
 ॥ ਕਹੀ ਫਲਾਨੇ ਖਾਨਿ ਜਆਇ ॥ ਬੈਰੁ ਹਮਾਰੇ ਤੀਰ ਬਜਾਇ ॥ ੨੯ ॥
 ॥ ਤਾ ਕੋ ਲੀਨੋ ਪਾਸ ਬਿਠਾਈ ॥ ਲੈ ਪੁਸਾਦੁ ਰੇਵਰੀ ਦਿਆਈ ॥ ਪਚੀਦ
 ਮਹਾਦਏ ਇਨਾਮ ॥ ਲੀਨੇ ਤਿਨ ਕਰਮੰਧਤਾਮਾ ॥ ੩੦ ॥ ਚਲਨੇ ਕੋ
 ਉਦੰਤ ਜਬ ਭਯੋ ॥ ਬੈਰੁ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬਚਯੋ ਕਯੋ ॥ ਨਿਕਟ ਹੋਇ ਕਰ ਬੈਠ
 ਅਗਾਰੀ ॥ ਚਿਤਾ ਜਿਨ ਕਛੁ ਕਰੇ ਹਮਾਰੀ ॥ ੩੧ ॥ ਭਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੇ ਅਦ
 ਭੁਤ ਕਾਮਾ ॥ ਕੋਨ ਲਖੇਤਾ ਕੋ ਸਿੰਧਵਾਮਾ ॥ ਕੈਨਿ ਜਵਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ਜਗਸਾ

ਈ॥ ਛੁਟੈ ਮਲੇ ਛਤੂਲ ਕਬਛਾਂ ਈ॥ ੩੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਸੁਪਨੇ ਛੁ
 ਹਨ ਨ ਦੇਵ ਈ ਕਬੀ ਤੁਰ ਕਰੀ ਛਾਇ॥ ਅਬ ਨਿਜ ਕੋਤ ਕਰਨ ਕੋ ਅ
 ਗਬਿਠਾ ਵਤਧਾਇ॥ ੩੩॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਯੋਕਹਿ ਦੀਅ ਪ੍ਰਭਾ ਸਿੰਘ
 ਉਠਾਈ॥ ਨਿਜ ਰੋਗ ਨ ਬੈਠਹੁ ਸਭ ਜਾਈ॥ ਦਿਨ ਨ ਹੀਰ ਹਰੈ ਨ ਧ੍ਰੋਮ
 ਈ॥ ਰੀਪ ਨ ਦੀਪ ਸਮੇਲ ਖਪਾਈ॥ ੩੪॥ ਜਮ ਦਰਦ ਯੋਗ ਥਪ੍ਰ
 ਵਾਰੇ॥ ਬਰਨ ਤਭਏ ਬਚਨ ਕਟ ਬਾਰੇ॥ ਬਠੇ ਜੂਨ ਧ੍ਰੋਮ ਕੈ ਜਗਮਾਹੀ॥
 ਬੈਰਨ ਲਏ ਬੁਕਤਿ ਹਮਾਹੀ॥ ੩੫॥ ਮਰਨ ਜਾਨ ਕੋ ਡਰੁ ਜੋ ਕਰੈ॥ ਬੁਕ
 ਤਾ ਸਮਾਦ ਗਸਿਰ ਪਰੈ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਅਨ ਕਬਾਤ ਜਬ ਗਾਈ॥ ਪ੍ਰੀਲ
 ਕਲਗੇ ਮਾਧਿ ਨਿਜ ਲਾਈ॥ ੩੬॥ ਮੰਧ ਸਮਾਧਿ ਧਮੇ ਜਨੁ ਮਾਲੈ॥ ਦਿ
 ਪਤ ਜੋਤੁ ਜਿਹ ਜਨੁ ਦਿਪ ਮਾਲੈ॥ ਪਾਛੈ ਖਾਨ ਚੀਤੁ ਯੋ ਪਰੇਗਾ॥ ਜੋ
 ਗਜ ਪਰੇਰਤੁ ਹੈ ਗਜ ਹੇਗਾ॥ ੩੭॥ ਪਕਰ ਕਾਟਾਰੁ ਮੇਸਤਿ ਨ ਮਾਗੈ॥ ਨਿ

ਹਫਲ ਭੁਯੋ ਘਾਵ ਨ ਹੀ ਭਰੇ॥ ਦੁਤੈ ਵਾਹਤਿ ਨ ਅੰਗ ਪ੍ਰਾਗ॥ ਸੋਭੀ ਭੁ
 ਯੋ ਦੇ ਹਤੇ ਨਿਯਾਗ॥ ੩੮॥ ਦੋਇ ਨਿਕਾਰਤੀ ਜਕ ਛੁਲਾਗ॥ ਤਬ ਹੀ ਕੇ
 ਪੁਆਪ ਕੈ ਜਾਗ॥ ਅੰਨ ਕਟਾਰੁ ਮੇਸ ਪ੍ਰਭ ਮਾਛੇ॥ ਅੰਦਰ ਕਾ ਫਧ
 ਗਨਿ ਪਰ ਭਾਛੇ॥ ੩੯॥ ਹੋਰੇ ਕਹਾਇ ਤੈਨ ਰੁਕੇਈ॥ ਦਸੇ ਦਿਸਾ ਆਵ
 ਤਾ ਸਿੰਘ ਸੋਈ॥ ਸੋ ਰੁਪ ਛੇਸ ਭਹੀ ਨ ਰਜਾਗੇ॥ ਲੈ ਲੈ ਸਜ ਬੀਗਰਿ
 ਸਪਾਗੇ॥ ੪੦॥ ਏਕੁ ਪਠਾਨੁ ਖਾਲ ਸੇਮਾਛੇ॥ ਦੂਸਰੀ ਮਿਰਤ ਕਾ ਅਨਿ
 ਹਾਛੇ॥ ਕਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਨਾ ਮਸਵਾਰੇ॥ ਮੁਆ ਕਦੀ ਕਹੈ ਪਰ ਭਾਰੇ॥
 ੪੧॥ ਦਯੋ ਖਾਲ ਸੇਵਹ ਪਰ ਭਾਗ॥ ਆਪ ਜਖਮੁ ਨ ਹੀ ਕਿਨੈ ਨਿਹਾਰ
 ॥ ਬਹੀ ਮਿਸਾਲ ਭੁਯੋ ਉਜਾਗਾ॥ ਆਗੈ ਲਖੈ ਕਾਹਿ ਮਤਿ ਸਾਗਾ॥ ੪
 ੨॥ ਰਕਤ ਪ੍ਰਵਾਹੁ ਨ ਜਰ ਸਭ ਆਯੋ॥ ਯੋ ਲਖ ਸਰਬ ਖਾਲ ਸਾਧਾ
 ਯੋ॥ ਹਾਥ ਲਗਾਇ ਲਖੈ ਕਸਬੀਗਾ॥ ਅਰੁ ਟਪ੍ਰ ਭੁਯੋ ਸਹੀਗਾ॥

੪੩॥ ਕਰੀਘਾਵਨਜਰਜਬਆਯੋ॥ ਤਬੈਖਾਲਸੇਬਚਨੁਸੁਨਾਯੋ॥
 ੧॥ ਕਹਾਖੇਲੁਪ੍ਰਭਜੁਯਹਰੀਨਾ॥ ਤਿਨਕੋਜੁਆਬੁਭੁੰਤੁਇਹਦੀਨਾ॥ ੪
 ੪॥ ਤੁਮਾਰਿਤਾਰਹੋਜਿਨਕਾਈ॥ ਖੜਗਕੇਤਭਯੋਮੇਹਸਹਾਈ॥ ਅ
 ਲਪਘਾਵਕਛੁਹੈਤਨਲਾਗਾ॥ ਜਾਤੇਭਯੋਅਰੁਨਤਨਬਾਗਾ॥ ੪
 ੫॥ ਯੋਬਚਸੁਨੇਖਾਲਸੇਜਬੈ॥ ਧੋਆਘਉਨਥਕਾਤਬੈ॥ ਸੁਈਤਾ
 ਗਾਰੇਸਮਾਹੀ॥ ਸੀਤਾਜਖਮੁਪ੍ਰਭੂਕਾਆਹੀ॥ ੪੬॥ ਤਾਪਰਪਾਟੀ
 ਬਹੁਬਿਧਿਬਾਂਧਾ॥ ਅੰਗਨਕਹਾਕੋਰਕਛੁਧਾਧਾਂ॥ ਇਹਬਿਧਿਇਤ
 ਰੀਖਬਰਸੁਜਾਗੀ॥ ਸੁਨੀਬਹਾਦਰਸਾਹਸੁਧਾਗੀ॥ ੪੭॥ ਖਾਸਹਜੁ
 ਗੀਬੈਰਬੁਲਾਏ॥ ਪਦਪੰਕਜਕੇਤੀਰਪਠਾਏ॥ ਪਾਛੈਯਾਬਿਧਲਿਖ
 ਯੋਬਨਾਈ॥ ਅਨਕਆਜਜੀਸਾਥੀਮਿਲਾਈ॥ ੪੮॥ ਕਿਤਕਹਜਾ
 ਰਪਠਾਨਦਿਯਾਲਾ॥ ਇਨਕੀਹੈਬਿਰਾਦਰੀਨਾਲਾ॥ ਜੇਸਾਹਿਬਕੀ

ਅਗਿਆਪਾਉ॥ ਇਨਸਬਕੁ ਕੇ ਗਥ ਕਟਾਉ॥ ੪੯॥ ਕੈਸਨ ਬੰਚਾ
 ਘਾਨਪਿਰਾਉ॥ ਕੈਸਰਤਾ ਮਹਿਨਦਰੁ ਬਾਉ॥ ੫੦॥ ਪਾਸਹ ਜੁਗ ਕੀ ਮ
 ਸੁਆਯੋ॥ ਕਰਤਿ ਨਦਵਾਸੁ ਪਾਵ ਬਨੁ ਯੋ॥ ੫੧॥ ਪਾਛੈ ਕਹੀ ਕਮ
 ਲਪਗਪਾਗਾ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਕਹੀ ਅਰਜਨਿ ਜਸਾਗਾ॥ ਜੋ ਅਗਿਆਸ
 ਹਿ ਬਕੀ ਪਾਉ॥ ਤੋ ਇਨਸਬਕੇ ਗਥ ਕਟਾਉ॥ ੫੨॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹੀ ਅ
 ਪਹਮ ਕਹੀ॥ ਉਨਕਾ ਕਛੁ ਖਤਾਨੀ ਜਗੀ॥ ਦਸਰੋ ਜਨ ਮੇ ਬੈਦਸੁ
 ਜਾਨਾ॥ ਮਾਛੈ ਜਖਮੁ ਕੀਨ ਬਿਧਨਾ॥ ੫੩॥ ਜਸਤਨ ਮੋਰਤੈ ਸ
 ਵਪੁ ਭਯੋ॥ ਮਾਨਦ ਕੈ ਮੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਯੋ॥ ਦੈ ਜੁਗ ਕੀ ਮਨ ਅਧਿਕ
 ਇਨਾਮੁ॥ ਕੀਨੇ ਰੁਕਸੁ ਦਨ ਬਤਮਾਮੁ॥ ੫੪॥ ਸ੍ਰੰਗੁ ਦਯਾਨਿ ਧਯਾ
 ਬਿਧ ਧਾਰੋ॥ ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋਊ ਬੈਦ ਬਿਚਾਰੋ॥ ਖੈਰ ਕਮਾਨ ਸੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿ
 ਧਾਨਾ॥ ਛੋਰੇ ਬਾਨ ਸੁਤ ਤਤਪੁ ਮਾਨਾ॥ ੫੫॥ ਕਿਸੁ ਦਿਲਾਇ ਤਭੇ

ਨਿਧਾਨਾ॥ ਆਈ ਵਹੈ ਕਮਾਨ ਸੁਜਾਨਾ॥ ਬਰੇ ਮੋਲ ਕੀ ਅਲਭਾ
ਪਾਗ॥ ਕੋਨੁ ਤਾਸ ਖੈ ਚੇ ਬਿਨੁ ਦਿਯਾਗ॥ ੫੫॥ ਟੂਟ ਜਖਮ ਜਬ ਹੀ
ਵਹ ਗਯੋ॥ ਆਗ ਲਤੇ ਜਾਦਾ ਜਨੁ ਭਯੋ॥ ਤਿਸੀ ਤਰਾ ਚਲ ਰਕਤ
ਪ੍ਰਵਾਹ॥ ਕੀਯੋ ਚਰਿਤੁ ਇਹ ਬਿਧ ਨ ਰਨਾਹ॥ ੫੬॥ ਸ੍ਰਾਗੁ ਸਵਾਗੀ
ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਪਾਗੋ॥ ਸਬ ਖਾਲ ਸਕੋ ਬਚਨੁ ਉਚਾਰੋ॥ ਨਾ ਵੇਹੁ ਕਮਾਇ ਦੇਸ
ਹੋਨਾ॥ ਹਮ ਕੋ ਸਾਦੀ ਕਿਸੁ ਨ ਰੋਨਾ॥ ੫੭॥ ਜੋ ਹਮ ਕੋ ਰੋਵੈ ਗਾ ਕੋਈ॥ ਏ
ਤਉ ਤਤਾ ਕੋ ਦੁਖ ਹੋਈ॥ ਕੀਰਤਨੁ ਕਥਾ ਸੁਗਾ ਵਹੁ ਬਾਨੀ॥ ਇਹੈ ਮੋਰ
ਸਿਖਾ ਸੁਨ ਕਾਨੀ॥ ੫੮॥ ਯੋ ਕਹਿ ਕੈ ਕਰੁਨਾ ਨਿਧ ਸੁਆਮੀ॥ ਜਹਤ
ਹ ਬੋਲੈ ਸਿੰਘ ਤਮਾਮੀ॥ ਚਾਲੀ ਰੋਜੁ ਦਿਵਾਨੁ ਲਗਾਯੋ॥ ਉਚਨੀਚ
ਨਹੀ ਕਿਸੀ ਹਟਾਯੋ॥ ੫੯॥ ਕਰੁਨਾ ਨਿਧ ਕਰੁਨਾ ਚਛ ਪਾਗ॥ ਸਬ ਸੀ
ਗਤ ਦੈਲ ਗੋ ਦਿਵਾਗ॥ ਸਿਖਾ ਸਖਾ ਦਰਸਨ ਸਭ ਆਵੈ॥ ਕਿਸੁ ਨ ਛੁ

ਗੀਆ ਕੋਊ ਹਟਾਵੈ॥੬੦॥ ਪਾਂਚ ਦਿਵਸ ਬਾਕੀ ਜਬ ਹੋ॥ ਯਾ ਬਿਧ
 ਮਹਾਰਾਜ ਬਚਕੇ॥ ਜਿਹ ਠਾਂ ਅਬ ਰਬਾਹ ਸੁਜਾਨਹੁ॥ ਇਹ ਜਾਹੁ
 ਤੀ ਕਬੂਰ ਪਹਚਾਨਹੁ॥੬੧॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਖਾਲ ਸਯੋਫੁ ਗਮਾਈ॥ ਛਾ
 ਹੋ ਕਬੂਰ ਦੇ ਰਿਤ ਜਤਾਈ॥ ਜੋ ਨਿਰਖ ਨ ਕਹਤੁ ਰਕਸੁ ਆਵੈ॥ ਯਾ ਮੇਤ
 ਰੁਜ ਬਾਬ ਸੁਪਾਵੈ॥੬੨॥ ਝੂਲਣਾ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਛਾਹਿ ਕਰ ਗੋਰ ਮੇਰ
 ਨ ਕਰਿ ਖਾਲ ਸੈ ਆਨ ਹਜਰ ਤਟਿ ਫਤੈ ਪਾਈ॥ ਹੁਕਮੁ ਜੋ ਹੋਇ ਮਹਾ
 ਰਾਜ ਅਬ ਕੀ ਜਿਯੈ ਭਈ ਸਫ ਸੁਪ ਵਰਤ ਵਨ ਜਾਈ॥ ਬਤ ਯਹ ਕ
 ਹਤ ਲਗਤੀ ਰਜਗਤੇ ਸਕੈ ਆਨ ਤੁਰਕਾਨ ਤਹੁ ਦੁਇ ਠਾਈ॥ ਕੀਯੋ
 ਤੁਮ ਜੁਲ ਮਯਹ ਕੋ ਨ ਕੇਹੁ ਕਮ ਸੈ ਚਾਹਿਤੇ ਸੀਸ ਤੁਮ ਹੋਲ ਗਈ॥੬
 ੩॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਹੱਲਾ ਮੇਸ ਅਬੈ ਤੁਮ ਕਯੋ॥ ਛਾਹਿ ਮਿਦਾਨ ਕਬੂ
 ਰ ਕਰ ਦਯੋ॥ ਸੁਨਿ ਕਰ ਅਧਿਕ ਤੁਰਕ ਤਹ ਆਏ॥ ਹਮ ਗੋਰ ਬਚ

ਨਇਮਗਏ॥ ੬੪॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖਕਹੈਹਮਾਰੋਥਾਨਾ॥ ਉਤਵੈਰਗਤਹ
 ਮਾਗੀਖਾਨਾ॥ ਇਹਬਿਧਧਗਰੁਪਕਯੋਦੁਹਮਾਹੀ॥ ਕੋਊਹਟਤਹਟਾ
 ਏਯੋਨਾਹੀ॥ ੬੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਜੇਸੁਅਬੀਰਨਦੇਜ਼ਮਹਿਇਹਬਿ
 ਧਸੁਨਤਾਬਿਚਾਗ॥ ਸੋਚਲਅਯੋਹਜੁਗਮੇਯਹਕਰਨੈਨਿਰਧਾਗ॥
 ੬੬॥ ਅਹਜੁਗਤਿਨਬਿਨੈਕਰਿਕਯੋਪ੍ਰਭੁਖਤਮਾਫਾ॥ ਕਾਹੇਕੋਇਹ
 ਢਾਹਿਕੈਕਗੀਕਬੁਗਨਿਜਸਾਫਾ॥ ੬੭॥ ਅਯੋਦਿਕਦੀਮਸੁਨੀਤਕੀਹੁ
 ਤੀਕਬੁਗਨਿਰਧਾਗ॥ ਇਸੈਖਨੋਜਿਨਦਿਯਾਰਜੁਹੈਯਹਸਾਚਬਿਚਾ
 ਗ॥ ੬੮॥ ਅਪਬਡੇਤੁਮਆਦਿਕੇਸਾਹਨਿਵਾਵੈਸੀਸਾ॥ ਤੁਮਕਹਜੁ
 ਲਮਨਚਾਹਿਯੈਤਾਖਿਤਵਡੇਹਦੀਸਾ॥ ੬੯॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਯੋਸੁਨ
 ਕੈਕਰੁਨਾਨਿਧਕਹੀ॥ ਜਾਗਾਆਦਿਹਮਾਗੀਅਹੀ॥ ਸਤਤੇਤੇਦੁਆਪੁ
 ਰਕਲਿਜਾਨਾ॥ ਯਮੇਤਨਕਨਣੂਠਪ੍ਰਮਾਨ॥ ੭੦॥ ਕੈਹਮਕੋਇਭੁਪ

ਤਾਬਤਾਵੈ॥ ਨਾਤੁਰੁਤੁਰਤੁਰੁਪਹਪਾਵੈ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਇਹਬਤੀਯਾਲ
 ਖਲੀਜੈ॥ ਪਾਛੈਜਲਮੀਕੁਸਲਲਹੀਜੈ॥ ੧੧॥ ਯੈਸੁਨਸੁਬੇਕ
 ਹੀਜਬਾਰਬਾ॥ ਯਾਮਹਿਤਨਕਬਾਤਨਹੀਆਰਸਾ॥ ਜੇਯਕੋਕਛੁਪ
 ਤੋਬਤਾਵੈ॥ ਜਾਗਾਸਹੀਗੁਰੁਨੀਪਾਵੈ॥ ੧੨॥ ਗਰੁਤੁਚਾਯਾਮੇਕ
 ਲਸੇਈ॥ ਨਿਹਚੈਕਬਰਖਤਨਹੀਕੋਈ॥ ਚੋਕੀਧੁਪਸੁਪਊਅ
 ਦਾਨੀ॥ ਤਬਇਹਜਾਗਾਗੁਰੁਨਿਧਾਨੀ॥ ੧੩॥ ਯੈਕਹਸਬਕੋਧੀ
 ਰਧਰਾਈ॥ ਗਏਬੈਠਤਜਦਈਲਗਾਈ॥ ਕਾਜੀਮੁਫਤੀਸੇਖਮੁਲ
 ਨੇ॥ ਸੈਯਦਮੁਗਲਸੁਮੋਰਪਠਨੇ॥ ੧੪॥ ਏਸੁਨਬਾਤਸਭਨਯੈ
 ਕਹਾ॥ ਭਲਾਗੁਰੁਨੀਸਭਲੈਗਹਾ॥ ਪਲਮੇਨਿਬਰਮਦਾਲਤਜ
 ਈ॥ ਨਿਰਖਲੈਤੁਹੈਸਰਬਖੁਦਾਈ॥ ੧੫॥ ਚੋਕੀਪਾਵਰਧੁਪਸ
 ਤੇਈ॥ ਤੁਮਹੀਜਾਗਖਤਨਹੀਕੋਈ॥ ਯੈਕਹਪਰਨੀਖੋਦਨਲਾਗੇ

॥ ਲੈ ਲੈ ਕਜੀ ਬੀਰ ਮਨੁ ਗਾਗੇ ॥ ੧੬ ॥ ਖੋਦਤ ਖੋਦਤ ਲੇਜ ਬਗਏ
 ॥ ਅਦਤੁਤ ਗੁਫਾ ਨਿਰਖ ਤੇਰੁ ਏ ॥ ਪਾਥਰ ਗੁਹਾ ਕਿਵਾੜ ਚੜਾਏ ॥
 ਵਾਕੋ ਨਿਰਖ ਲੋਗ ਬਿਗਸਾਏ ॥ ੧੭ ॥ ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਨਿਕਟ
 ਸੁਆਯੋ ॥ ਸਰੁ ਲੋਗ ਨ ਕਹਦੁ ਰਹਟਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਅੰਬੁਜ ਯੋਫੁ
 ਗਮਾਈ ॥ ਲਯੋ ਸਿੰਘ ਇਕਾ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਤਲੇ ਸਿੱਖ
 ਕਹਦਯੋ ਉਤਾਗ ॥ ਲੇਹੁ ਕਹਾ ਕਛੁ ਪਤਾ ਨਿਸਾਗ ॥ ਤਤੁ ਛਿਨ ਸੋ
 ਤਿਹ ਅੰਤਰ ਜਾਇ ॥ ਲਿਆਵਤੁ ਭਯੋ ਇਹ ਚੀਜ ਬਲਾਇ ॥ ੧੯ ॥
 ॥ ਚੋਕੀ ਪਊਆ ਅੰਧੁ ਪਦਾਨੀ ॥ ਅਵਰ ਸੋ ਜਕਹ ਸਰਬ ਕਹਾਨੀ
 ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਨਿਰਖ ਲੋਗ ਨ ਰਨਾਰੀ ॥ ਬਿਗਸਤੁ ਭੇਸ ਭਜੀ ਯਮ
 ਝਾਗੀ ॥ ੨੦ ॥ ਸੁਬਾ ਨਿਰਖ ਅਨੰਦਤੁ ਭਯੋ ॥ ਧਿਕ ਧਿਕ ਸਬਤੁਰ
 ਕਨਕੋ ਕਯੋ ॥ ਹਾਤੁ ਗੋਡਾ ਟੀਨੀ ਪਾਈ ॥ ਕਹੋ ਕਹਾ ਹਮ ਕਹੈ ਖੁ

ਦਾਈ॥੧॥ਪੁਨਮੁਖਸੋਤਿਨਮੇਸਸੁਨਈ॥ਸਹੀਗੁਰੂਜੀਤੁ
 ਮਰੀਜਾਈ॥ਜੇਚਹੋਤੁਮਕਾਰਕਰਾਵਹੁ॥ਪੁਨਬੋਲੈਤਿਹਮਾਰਗੀ
 ਰਾਵਹੁ॥੨॥ਵੇਹਗਾ॥ਬਹੁਰਪ੍ਰਭੂਤਿਹਜਾਗਕੋਆਛੇਸਾ
 ਫਕਰਾਇ॥ਧੂਪਦੀਪਜਲਅਰਘੈਪੂਜਤਭਏਬਨਾਇ॥੩॥
 ਚਹੋਰਿਸਾਕਨਤੁਕਰਿਘੇਰਸਰਬਦਿਸਲੀਨਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬ
 ਚਨਦਯਾਲਜੂਇਹਬਿਧਕਾਰਜਕੀਨਾ॥੪॥ਜੀਤਮਲੇਛ
 ਗਣਾਨਕੋਲਈਆਪਨੀਜਾਗਾ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਅਪਾਰਕਾਰਿਫੁਲੇਸ
 ਬਬਰਭਾਗਾ॥੫॥ਪੁਰਬੁਗਹਨਪਯਾਨਕੈਕੀਯੋਨਦੇੜਪ੍ਰਵੇ
 ਸਾ॥ਸੁਨਅਬਕਥਾਦਿਯਾਲਕੀਅਮਰਾਪੁਰੀਸੰਦੇਸਾ॥੬॥
 ॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਗੁਰਬਿਲਾਸਮਾਰਗਪਯਾਨਨਦੇੜਪ੍ਰਵੇਸ
 ਕਰਿਬਰਨਨੰਨਾਮਅਸਟਬੀਸਮੋਧਿਅਦਿਸਮਾਪਤਮਸਤੁਸੁ

ਭੁਮਸਤੁ॥੨੮॥ ॥ਅਫਜੂ॥ ॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਤੁਰਕਨ
 ਕੇਝਗਰਾਕੇਪਾਛੇ॥ਬੀਤਤੁਭਈਦਿਵਸਸੁਭਆਛੇ॥ਏਕਦਿਵ
 ਸਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਾ॥ਇਹਬਿਧਅਦਭੁਤਬਚਨੁਬਖਾਨਾ॥੧॥
 ॥ਸਹਸਸੁਪਾਂਚਰੁਪੈਯਨਕੇਗੀ॥ਬੋਲਸੁਲੇਹੁਸੋਜਤਜਦੇਗੀ
 ॥ਏਕਸਹਸਦਮਗਰੀਸਾਗੀ॥ਚੰਦਨਲਕਗੀਲੇਹੁਕਾਗੀ॥੨॥
 ॥ਕੇਸਰਅੰਘਨਸਾਰਸੁਪਿਰਤੁ॥ਲੈਨਿਜਮਾਵਹੁਸਿੱਖਸੁਭ
 ਰਤੁ॥ਅਮੀਮ੍ਰਿਤੁਭੋਜਨਕਰੋਤਿਯਾਗੀ॥ਪੁਰਿਕਚੌਰਕਰਾਹਸੁਧਾਗੀ॥
 ॥੩॥ਹਮਅਸਵਾਗੀਆਪਕਰੈਗੇ॥ਆਗਮਾਮਸਧੁਜਾਫਿਰਨਧ
 ਰੈਗੇ॥ਜਬਭਵੁਭੂਖਨਮੇਸਬਖਾਨੇ॥ਸਤਿਸਰੂਪਖਾਲਸੇਜਾ
 ਨੇ॥੪॥ਹੁਕਮੁਸੁਮਾਨਨਗਰਮਚਿਜਾਈ॥ਜੰਗਸਮਗਰੀਤਿ
 ਯਾਰਕਰਾਈ॥ਮੇਦਾਖੰਡਘੀਉਗਣਲੀਨੇ॥ਲੈਲੈਜਮਾਦੇਗਮ

ਹਿਕੀਨੇ॥੫॥ਈਧਨਮਾਛੋਸੋਧਲਿਮਏ॥ਕਮਲਬਦਨਜੋ
 ਮਾਪਮਲਾਏ॥ਦੀਸਕੜਗੇਬਿਬਿਧਿਚੜਾਈ॥ਭਾਂਤਭਾਂਤਭੀ
 ਤਿਆਗਮਿਠਾਈ॥੬॥ਵੇਹਗ॥ ॥ਏਕਦਿਵਸਮਰੁਗਤਮੇ
 ਭਯੋਪ੍ਰਸਾਦੁਤਿਯਾਗ॥ਆਨਹਜੁਰਸੁਖਾਲਸੇਯੋਬਚਕਰੇਉ
 ਚਾਗ॥੭॥ਸਕਲਪ੍ਰਸਾਦਿਯਾਲਗੁਰਬਹੁਬਿਧਭਏਤਿਯਾਗ
 ॥ਜੋਮਾਇਸਗੁਰਦੇਵਕੀਸੋਜੁਕਰਹਸੁਧਾਗ॥੮॥ਯੋਆਗਮ
 ਸ੍ਰੀਮੁਖਕਰੀਸੰਗਤਸਰਬਬਿਠਾਇ॥ਭੀਨਭੀਨਪ੍ਰਸਾਦਿਲੈਸਭ
 ਕੋਦਿਹੁਦਰਤਾਇ॥੯॥ਸਦੈਯਾ॥ ॥ਆਇਸਜੋਗੁਰਦੇਵਕ
 ਰੀਤਬਦਾਬਿਧਖਾਲਸਜੰਗੁਕਰਾਯੋ॥ਪਾਂਤਹਪਾਂਤਬਿਠਾਇਸੁ
 ਸੰਗਤਮੀਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨਤਾਸਛਕਾਯੋ॥ਜੋਤਿਹਜਾਇਮਾਘਾਇ
 ਗਯੋਗ੍ਰਿਹਲੈਸੁਚਲਯੋਜਿਹਕੇਮਨਭਾਯੋ॥ਯਾਬਿਧਜੰਗੁਸ

ਪੁਰਕਯੋਗੁਰਯੋਕ ਹਿਕੈਕਬਿਸਾਚੁਸੁਨਯੋ॥੧੦॥ਚਾਰਬਹਿਨ
 ਸੁਆਸੁਮਭੀਤਰਜੋਚਾਲਿਕੈਵਰਬਾਰਸੁਆਯੋ॥ਭੁੱਜਨਖਾਇ
 ਪ੍ਰਸੰਨਭਯੋਸਭੁਆਸਿਖਦੇਵਤਧਾਮਸਿਧਯੋ॥ਛੀਰਸਮਾਨ
 ਦਯਾਨਿਧਕੋਜਸਪੁਰਹਹਾਕਛੁਅੰਤਨਪਯੋ॥ਤਾਜਸਤੇਮਨੇ
 ਮਾਜਲਗੋਦਿਨਸੇਤੁਭਯੋਪੁਹਮੀਜਸੁਛਯੋ॥੧੧॥ਬੁੱਧਸੁਦ
 ਰਦਿਨਪੁਨਭੀਤਰਭੁੱਜਨਹੈਸਬਕੋਵਰਤਯੋ॥ਰੈਨਬਿਤੀਗੁਨਗ
 ਵਤਨਾਬਹਵੀਰਸੁਦਾਰਸਹੀਜਬਆਯੋ॥ਦੈਸੁਭਰੋਸਭਲੀਬਿ
 ਧਸੰਗਤਿਪੈਕਰੁਨਾਨਿਧਯੋਬਚਗਯੋ॥ਮੰਧਿਕਨਤਚਿਤਾਰ
 ਚਸਾਹਿਬਸੀਮੁਖਵਾਕਸੁਯੋਫੁਰਮਾਯੋ॥੧੨॥ਵੇਹਗਾ॥ ॥
 ਕਛਕਭੋਜਗੁਰਮਾਪਮਚਤਨਕਪੀਯੋਨਿਜਨੀਗਾ॥ਪੈਸੰਗਤਿ
 ਸਬਬੋਲਕਰਿਦੈਭਰੋਸਦੈਧੀਗਾ॥੧੩॥ਸਵੈਯਾ॥ ॥ਈਧਨ

ਮਾਨਭੁਲੀਬਿਧਰਾਸਨਮੰਧਿਕਨਤੁਚਿਤਾਸੁਬਨਈ॥ਚੰ
 ਦਨਮੰਗਮਬੀਰਗੁਲਾਬਸੁਪੂਰਨਕੈਸਬਸੈਜਰਚਾਈ॥
 ਪ੍ਰੀਉਫੁਲੇਲਮਤਾਰਸੁਆਦਿਕਮਾਨਧਰਜੋਬਰਨੇਨਹੀ
 ਜਾਈ॥ਹੋਤਬਿਦਾਪੁਨਯਾਬਿਧਸਾਹਿਬਦੇਖਹੁਸੰਤਸਭੈਚਿਤੁ
 ਲਾਈ॥੧੪॥ਨੀਰੁਮੰਗਾਇਅਛੁਤਗੁਦਾਦਰਿਮਾਦਿਸਨਨੁਕ
 ਰੋਸੁਨਭਾਈ॥ਫੇਰਛਕਾਇਭੁਲੇਦਸਤਾਰਹਲੈਕਲਿਗੀਜਿ
 ਗਸੀਸਬਨਈ॥ਮਾਨਕਮੰਮੁਕਤਾਖਚਬੰਨ੍ਹਨਕੰਚਨਸੁਧ
 ਸਰੂਪਸੁਹਾਈ॥ਯੋਦਮਕੈਰਮਕੈਦੁਤਿਪਾਵਨਸਾਵਨਮੇਤੜਤ
 ਜਨੁਗਾਈ॥੧੫॥ਚਉਪਈ॥ ॥ਪੁਨਸਾਹਿਬਜੁਬਸਤਮੰ
 ਗਾਈ॥ਓਛਨਵੀਨਸੁਮੇਰਬਢਾਈ॥ਬਹੁਰਖੜਗੁਗਹਬੰਦਨ
 ਕਰਾ॥ਸੁਪਤਿਲਕਕਰਿਗਗਮਧਿਰਗਾ॥੧੬॥ਚਾਂਪਨਿਖੰਗਸੁ

ਪੇਰੀਚਿਲਤਾ। ਖੋਲਸੀਜੋਵਨਜੋਤਿਹਮਿਲਤਾ। ਲਖਪੁਨਮ०
ਵਧਮਵਰਸੁਪਨੇ। ਕੋਨਸਕਤਤਿਨਕੀਦਤਤਨੈ॥੧੭॥
ਵੇਹਗਾ॥ ॥ ਕਲਗੀਜਿਗਾਸੁਪੇਚਸਰਬੁਖਲਬਿਬਿਧਮੰ
ਗਇ॥ ਅੰਗਮੰਗਨਿਜਪਹਰਕਰਿਭੇਤਿਯੰਗਇਹਭਾਇ॥੧
੮॥ ਚਉਪਈ॥ ॥ ਪੁਨਕਰੁਨਾਨਿਧਬਚਨਬਖਾਨੇ॥ ਸੁਨ
ਹੁਖਾਲਸਾਜੁਚਿਤਮਿਆਨੈ॥ ਇਸੀਬਸਨਭੁਖਨਕੇਮਾਹੀ
॥ ਸਬਕਾਰਜੁਕਰਨਗੁਰਮਾਂਹੀ॥੧੯॥ ਵੇਹਗਾ॥ ॥ ਜੇਕਛੁ
ਹੁਤਾਸੁਪਹਰਨਓਛਮਾਪਹਮਲੀਨਾ॥ ਤੁਮਕਛੁਅੰਨਨਕੀ
ਜਿਯੈਬਚਨਹਮਾਰੇਚੀਨਾ॥੨੦॥ ਇਹਿਬਿਧਹੋਇਤਿਯਾਰਜਬ
ਠਾਛਭਏਮਹਾਰਾਜਾ॥ ਹਾਥਜੋਰਤਬਖਾਲਸੇਕਹਯੋਗਰੀਬਨਿ
ਵਾਜਾ॥੨੧॥ ਨੋਪਤਿਸਾਹੀਆਦਿਲਗਭਏਸਿਰੀਗੁਰਜੋਇ॥

ਅੰਤਸਮੈਸਬਸਿਗਤਨਲਰਪਕਰਾਵਤਸੋਇ॥੨੨॥ਚੌਪਈ
 ॥ਤਤੇਇਹੈਬਿਨੈਹਮਪਾਵੈ॥ਕਹਖਾਲਸੈਸੀਸੁਟਿਕਾ
 ਵੈ॥ਤਤੇਅੰਚਰੁਹਮਪਕਰਾਵਹੁ॥ਜਹਆਪਸੋਠਵਰਬੁਤਵ
 ਹੁ॥੨੩॥ਹੁਕਮੁਹੋਆਬਤੀਯਾਸੁਨਭਾਈ॥ਅਗੈਰਖਜੇਗੀ
 ਦੁਮਮਪਾਈ॥ਸੀਅਸਧੁਜਕਾਲਰਪਕਰਾਯੋ॥ਅਕਾਲ
 ਪੁਰਖਕੀਚਰਨੀਲਾਯੋ॥੨੪॥ਰੂਪਰੰਗੁਜਾਕਰਨਹੀਕੋਈ॥
 ਘਟਿਮਹਿਤੁਮੈਲਖਾਇਯੋਸੋਈ॥ਤਾਕਹਨਿਰਖਜਪੋਮਨਮਾ
 ਹੀ॥ਅਧਿਕਸੁਖਤ੍ਵੈਤੁਮੈਮਹਾਂਹੀ॥੨੫॥ਲੋਕਸੁਖੀਪਰਲੋਕ
 ਬਨਾਯੋ॥ਸੀਹਰਿਜੂਕੇਚਰਨਪਿਆਯੋ॥ਸੀਅਸਗੋਦਿਕਾਲਿ
 ਕਾਮਾਈ॥ਤੁਮਕਹਮਮਰਾਯੋਸੁਨਭਾਈ॥੨੬॥ਦਸਮਹਲ
 ਨਕੀਪੜੀਯੈਬਾਨੀ॥ਅਚੁਤਸੁਖਪਾਵਹੁਨਿਰਬਾਨੀ॥ਹਮਕ

੫੦੬

ਹਲਖੋਨ ਨਿਜ ਤੇ ਦੁਗੀ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਰੇ ਸਦਾ ਸੰਗ ਹਜੂ ਗੀ॥ ੨॥ ਚੋਕੀ ਸਬ
 ਦੁਪੁਰ ਬਗੁਰ ਕੀਯੈ॥ ਹਮ ਤੁਖਾਲ ਸੇ ਕੀਓ ਰਧ ਗੀਯੈ॥ ਪੰਚ ਸੁਮੇਲ
 ਪੰਚ ਕੋਤਿ ਆਗੀ॥ ਗੁਰਮੂਰਤ ਹੁਜੈ ਅਨੁਰਾਗੀ॥ ੨੮॥ ਵੇਹਗਾ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਅਸਪੁਰਖ ਅਕਾਲ ਕੋ ਸਭਿ ਪਸਬੈ ਤੁਮ ਦੀਨਾ॥ ਖੜਗ ਗੋਦਿ ਮੇ ਮਾਤ
 ਜੋ ਬਿਚਰੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ੨੯॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਸਸਤੁ ਅਸਤੁ ਸਿ
 ਮਰੋ ਬਰਬੁਧਾ॥ ਤੁਰਕ ਨਸਾਥ ਕੋ ਨਿਤ ਜੁਧਾ॥ ਪੁਰਤ ਨਗਰੇ ਬਜਤੁ ਨਿ
 ਸਾਨ॥ ਭੀਤਰ ਪੰਥ ਹੋ ਗੁਸਵਧਾਨ॥ ੩੦॥ ਮੋਕਹ ਨਿਰਖਹੁ ਮਾਪਿ ਸਗੀਰ
 ਆਵਾਗਉ ਨਾਮਿ ਟੈ ਸੁਨ ਬੀਗ॥ ਨਿਸਾਦਿ ਨ ਜਪੈ ਨਾਮ ਧਰਾਪਿ ਆਨਾ॥ ਸੁ
 ਖੀ ਹੋਹਿ ਤੁਮ ਗੈ ਨਿਓ ਪ੍ਰਾਨ॥ ੩੧॥ ਵੇਹਗਾ॥ ॥ ਬਿਬਿਧਿ ਭੰਤ ਸੰਗ
 ਖਾਲ ਸੈਸੀ ਮੁਖ ਕਰਉ ਪਦੇਸਾ॥ ਤਬ ਲਗਾ ਆਧੀਰਾਤ ਗੀਧ ਗੀ ਸੁਚਾ
 ਹਵਸੇਸਾ॥ ੩੨॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਨਿਕਟ ਚਿਤ ਕੇਤ ਬਨਿ ਜਾਨਾ॥ ਸੁ

ਮਤਿਖਾਲਸੈਬਸਨਵਿਛਾਨਾਤਾਪਰਭਲੇਬਿਰਾਜਤਭਯੋ॥ਸੁਰਨਰਨ
 ਰਖਚਰਿਤੁਬਿਸਮਯੋ॥੩੩॥ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਬਹੁਰਸੀਮੁਖਇਉਕਹਾ
 ਖਾਲਸਕਉਤਿਹਥਾਨਾ॥ਅਨਲਦੇਵਕਉਸੈਨਕਰਿਬਾਹਰਕਰੋਪਯਾਨ
 ॥੩੪॥ਚੌਪਈ॥ ॥ਹੁਕਮੁਪਾਇਕਾਰਜੁਸਬਕਯੋ॥ਜਯੋਮੁਖਬਾ
 ਕਸੀਨਿਜਰਕਯੋ॥ਪ੍ਰਥਮੇਪਰਕਰਮਾਸਬਕਈ॥ਨਮਸਕਾਰਕਰਿਅਨ
 ਲਸੁਦਈ॥੩੫॥ਪੁਨਬਾਹਰਸਭਕਰੋਪਯਾਨਾ॥ਸੀਮੁਖਸਾਹਿਬਜੈਸ
 ਬਖਾਨਾ॥ਜਬਬਾਹਰਸਭਹੀਚਲਾਯੋ॥ਯੈਤਿਹਜਾਕਉਤਕਦਰਸਾ
 ਯੋ॥੩੬॥ਵਾਹਗੁਰੂਨੀਕੀਨਿਜਛਤੇ॥ਸੀਮੁਖਬਾਕਬਾਰਕਹੀਅਤੈ॥
 ਬਹੁਰਤਹਾਤਿਹਯੈਦਰਸਾਯੋ॥ਸਬਦਘੋਖਸੁਨਨੈਮਧਿਅਯੋ॥੩੭॥
 ॥ਜਿਹਬਿਧਸਾਗਰਗਰਜਨਗਾਰੈ॥ਤਿਹਬਿਧਗਗਨਸੁਨਯੋਨਿਰਧਾਰੈ
 ॥ਪਵਨਰੂਪਜਨਿਯੈਕਹੁਭਯੋ॥ਨਭਮਾਰਗਜਾਨੁਕਉਰਗਯੋ॥੩੮॥

ਕੈਪਵਨਾਗਹਿਮਨੁਜਿਟੁਭਾਈ॥ਧਸੇਅਗਮਪੁਰਮਪਿਸੁਜਾਈ॥ਜਿ
 ਹਠਾਂਦਿਪਤਿਸੁਜੋਤਿਅਖੰਡਾ॥ਪੁਰਤਅਨਾਹਦਬਡੇਪ੍ਰਚੰਡਾ॥੩੯॥
 ਕੈਦੁਰਬੈਠਤਵਨਸੁਭਥਾਨਾ॥ਤਤੇਅਧਿਕਬਬੇਕੁਬਖਾਨਾ॥ਅਦਭੁਤ
 ਜੋਤਅਖੰਡਸਦਾਈ॥ਇਹਕਹਿਅਬਚਲਨਗੁਰੁਕਹਾਈ॥੪੦॥ਦੈ
 ਹਗਾ॥॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਦਿਯਾਲਕਾਇਹਬਿਧਭਯੋਚਹਿੰਡਾ॥ਸਰਬਜ
 ਗਤੁਮੁਖਗਾਵਈਪਾਵਨਕਥਾਬਚਿੰਡਾ॥੪੧॥ਜਾਹਰਕਥਾਸੁਜਗਤਜਿ
 ਮੁਗਾਵਤਗੁਨੀਅਨੰਤਾ॥ਤੈਸਭਾਂਤਬਰਨਨਕਗੀਇਹਪੁਨਕਥਾਬਿਅੰਤ
 ॥੪੨॥ਸਵੈਯਾ॥॥ਜੈਸਸੁਨੀਸਤਿਸੰਗਤਿਭੀਤਹਸੇਕਹਿਕੈਤੁਮ
 ਸੰਗਸੁਨਈ॥ਦੀਨਦਯਾਲਕੇਗੁੜਚਹਿੰਡਸੁਕੋਨਸਕੈਤਿਹਕੋਸੁਲਿ
 ਖਾਈ॥ਥੋਰਜਥਾਮਤਿਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਯੋਕਹਿਕੈਕਾਬਿਜੰਤਜਨਾਈ॥
 ਅਗਸੁਨਕਛੁਅੰਗਪ੍ਰਸੰਗਹਖਾਲਸਚੇਜਕਹੋਚਿਤਲਾਈ॥੪੩

॥ ਚਾਹੁ ਸੁਭਗ ਬਿਰਾਗੁ ਕਰੈ ਸਬ ਸੇਵਕ ਸਿੰਖ ਅਨੰਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਏਕ ਪ੍ਰ
 ਰੋਚਹੁ ਪਾਵਕ ਮੇਏਕ ਹੋਰਤ ਹੋ ਬਚੇ ਅੰਸ ਨਿਸਰਾ ॥ ਧੀਰ ਪੋਰੇ ਨਹੀ ਮੰ
 ਧਿ ਪੋਰੇ ਨਿਜ ਸਾਹਿਬ ਹੋ ਸਦ ਸੰਗ ਹਮਾਰਾ ॥ ਯੋ ਸੁਹਰੈ ਚਖ ਨੀਰ ਢਰੈ
 ਜਨੁ ਸਾਵਨ ਮਾਸ ਕੀ ਮੇਘ ਫਹਾਰਾ ॥ ੪੪ ॥ ਦੰਛ ਨ ਦੇ ਸੁ ਬਿਦੇ ਸੁ ਮਹ
 ਯਹ ਕੋ ਨਹ ਮੇਸੁ ਪੰਜਾ ਬਲਿ ਸੈਯੈ ॥ ਏਕ ਕਹੈ ਜਗੁ ਮਾਗੈ ਕੇ ਸਾਗਰ ਨ
 ਥਾ ਬਿਨ ਹਮ ਕੋ ਨ ਬਚੈਯੈ ॥ ਬੀਰ ਸੁ ਪੀਰ ਮਹਾਂ ਮਤਿ ਸਾਗਰ ਕੋਟ ਕਹੈ ਨ
 ਹਿ ਕੋਇ ਸੁ ਨੈਯੈ ॥ ਸੰਗ ਗੁਰੂ ਦਿਨ ਰੈ ਨ ਕਹੈ ॥ ਏਕ ਮੁਖ ਸੋਗ ਜੁ ਬਿਰਾਗੁ
 ਕਰੈਯੈ ॥ ੪੫ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ॥ ਯੋ ਕਹਿ ਬਾਤ ਪਾਤ ਪਰਾ ਪਰ ਪੀਰ ਪ
 ਰੈ ਓਠ ਕੈ ਸੁਤ ਨਾ ॥ ਬਾਤ ਕਹੈ ਫਿੜਕੀ ਮੁਖ ਤੇ ਮਨੁ ਯਾਠ ਹਿਰੈ ਨਹੀ ਏਕ ਛ
 ਨਾ ॥ ਘੁਮਤ ਪੈ ਸੁਗਿਰੈ ॥ ਇਨ ਤਾਂ ਤਨ ਜੋ ਸਫਰੀ ਘਨਤਾਂ ਤ ਬਿਨਾ ਯ
 ਬਿਧ ਸੋ ਸਬ ਲੇਟਤ ਹੈ ਜਿਸ ਸਿਮਾ ਮਿਖੇ ਬਿਨ ਗੋਪਿਗਨਾ ॥ ੪੬ ॥ ਚ

ਉਪਈ॥ ॥ ਸੰਬਤੁ ਸਤਹਰਸਹਸਰੁ ਲੀਜੈ॥ ਅਰਧਸਹਸਰਿ ਬਿਅ
 ਵਰਗੁ ਲੀਜੈ॥ ਕਤਕ ਸੁਦੀਪੰਚਮੀ ਜਾਣਾ॥ ਵੀਰਵਾਰ ਨਿਸਚਭੇ ਬਿਬ
 ਟਾ॥ ੪੧॥ ਸਹਰਨ ਦੇੜ ਸੁਦਛਟ ਦੇਸਾ॥ ਨਿਕਟਗੁਦਾਵਰਿ ਅਦਭੁਤ
 ਦੇਸਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੰਪਸਾਹਿ ਬਗੁਨ ਜਾਗਗਾ॥ ਕੈਕਾਹੁ ਤਹ ਬਸੇ ਇਕਾਗ
 ਗ॥ ੪੨॥ ਜਹਤੁ ਹਸਰਬਖਾਲ ਸਾਤ ਬਹੀ॥ ਬਿਸਮਰੂਪ ਬੈਠੇ ਪਰਸ
 ਬਹੀ॥ ਸੋ ਨਿਸਬਿਤੀ ਜੁਭਯੋ ਸਕਾਰਾ॥ ਸੂਰਜ ਚਢੈ ਸੁਗਗਨ ਮਝਾਰ
 ॥ ੪੩॥ ਸੈਨ ਮਧਾਰ ਸਾਧਿਕ ਤਹਾ॥ ਸਾਧਨ ਸਰਬ ਸਿਰੋਮਾਣਿ ਮਹਾ
 ॥ ਵਰਸਨ ਜਾਤੁ ਹਜੂਗ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤਾ॥ ਕਬੈ ਨਟਰਾਧਾ ਨਿਸਦਿ ਨਬ੍ਰਤਾ॥
 ੫੦॥ ਸੋ ਵਰਸਨ ਜਬਹੀ ਚਲਿਆਯੋ॥ ਅਗੈ ਨਿਰਖ ਚਰਿਤੁ ਬਿਸਮਾ
 ਯੋ॥ ਪੁਛਤੁ ਭਯੋ ਖਾਲ ਸੈ ਪਾਸਾ॥ ਕਹਾ ਚਰਿਤੁ ਇਹ ਭਯੋ ਬਿਲਾਸਾ॥
 ੫੧॥ ਬਿਸਮਭਈ ਪਰਨੀਯ ਹਸਾਰੀ॥ ਮੋਪਹਤੇ ਨਹੀ ਜਾਤ ਨਿਹਾਰੀ॥

ਕੀਤੇ ਵਾ ਬਿਪ ਹੁਤੇ ਕੁਲਾਹਲਾ ॥ ਕੈਇਹ ਭਈ ਸੁਨ ਭੂ ਅਜਾਹਲਾ ॥ ਪੁਰ
 ॥ ਸੋਹਮ ਕੇਤੁ ਮਪ੍ਰਗਟਿ ਜਤਾ ਵਹਾ ॥ ਗਏ ਕਾਜ ਕਿਹੁ ਭੇਦ ਬਤਾ ਵਹਾ ॥
 ਪਹਯਹ ਨਹੀ ਜਾਤ ਨਿਹਾਹੀ ॥ ਕਉਨ ਕਾਜ ਇਹ ਭਯੋ ਮੁਹਾਰੀ ॥ ੫੩ ॥
 ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਸੁਨਤ ਬਚਨ ਤਬ ਖਾਲਸੇ ਕਹ ਬਚਨੈ ਨ ਚੁਚਤਾ ॥ ਅ
 ਮਰ ਲੋਕ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੂਗੇ ਕਾਰਨ ਕਰਿ ਰਤਾ ॥ ੫੪ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਅੰ
 ਗ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਜਿਤ ਕਤਹ ਭਯੋ ॥ ਸਰਬ ਖਾਲਸੈ ਤਿਹ ਕਹ ਵਯੋ ॥ ਸੁਨਤ
 ਬਚਨ ਤਬ ਸਾਧ ਬਖਾਨਾ ॥ ਮੁਹਨਿ ਜਾਤ ਸੁਲਖੇ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੫੫ ॥
 ਦਲ ਬਿਰਾਭੁ ਤਰਵਹੈ ਸੁਬਾਜਾ ॥ ਭੁਖਨ ਬਿਬਿਧਿ ਸੋਭਤ ਨ ਸਾਜਾ ॥ ਬ
 ਨ ਨਿਖੰਗ ਚਾਪ ਅਸਕਰਾ ॥ ਵਹੈ ਛੱਤ ਪਰਹੈ ਕਰਧਰਾ ॥ ੫੬ ॥ ਵਹੈ ਸ
 ਰੂਪ ਭੇਦੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਤੁਮ ਕਾ ਬਚਨ ਬਖਾਨਤ ਲੋਈ ॥ ਮੇਸਜ ਦਾ ਕਰਿ
 ਬਿਨੈ ਸੁਨਾਈ ॥ ਖੁਸੀ ਭਯੋ ਮੋਪਰ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ੫੭ ॥ ਕਹੀ ਅਰਜ

ਮੈਂ ਹੁਤ ਬਤਹਾਂ ਪ੍ਰਭੂ ਸਦਾ ਹੋ ਕੀਨ ਸੁਕਹਾਂ ॥ ਅੰਬੁਜ ਬਦਨ ਸੁਮੁਝੈ ਬ
 ਖਾਨਾ ॥ ਚੜ੍ਹੇ ਅਖੈਟ ਕਸੁਨ ਹੁਸੁਨਾ ॥ ੫੮ ॥ ਯੈ ਕਹਿ ਸਾਹਿਬ ਮਾਗ
 ਸਿਧ ਹੋ ॥ ਜਨਿ ਯੈ ਸਾਚੁ ਨ ਝੂਠ ਉਚਾਰੋ ॥ ਸਰਬ ਖਾਲ ਸੈ ਯੈ ਜਬ ਸੁਨ
 ॥ ਗਿਯਾਨ ਪਸਾਰ ਛਯੋ ਭਨਾ ॥ ੫੯ ॥ ਅਛਲ ਰੂਪਾਇ ਹਰੈ ਕਰਤਾ
 ਰਾ ॥ ਸਰਬ ਮੰਧਿ ਹੋ ਭੰਨ ਨਿਆਰਾ ॥ ਸੋ ਨਹੀ ਮਰੈ ਸੁਮਾਰੈ ਕਬਹੀ ॥ ਧ
 ਰਤ ਸਰੂਪ ਲਖੈ ਜਬ ਕਬਹੀ ॥ ੬੦ ॥ ਸਦੈ ਯਾ ॥ ॥ ਮੂਰਖ ਲੋਗ ਅਜ
 ਨ ਮਹਾਂ ਇਹ ਨਾਥ ਚਰਿਤ੍ਰ ਹੁਭੇ ਦਨ ਜਾਨੈ ॥ ਜੇਤੁ ਅਬੰਧ ਜਗਾਹਿ ਸਦਾਇ
 ਹਤਾ ਕਹ ਜੀਵਨ ਮ੍ਰਿਤ ਪਛਾਨੈ ॥ ਕੋਟ ਕਲੰ ਪਭਏ ਤੂੰ ਬੀਤਤ ਭੁਤ ਭਵਿਖ
 ਸਦਾਇ ਕਸਾਨੈ ॥ ਅੰਚੁਤ ਨਾਥ ਘਟੈ ਘਟ ਪੂਰਨ ਤਾਹਿ ਮ੍ਰਿਤ ਬਿਸਕੋਨ
 ਬਖਾਨੈ ॥ ੬੧ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਜੇਤੁ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਭੂ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਘਟ ਘ
 ਟ ਭੋਗਤ ਬਹੁ ਗਨਿਆਰਾ ॥ ਫੇਰ ਮਾਪ ਜਬ ਸੁਤ ਸਹਾਰੈ ॥ ਏਕੈ ਏਕ ਲ

ਖੋਨਿਰਧਰੈ॥੬੨॥ਜੇਯਾਕੋਕਛੁਸੋਕਸੁਕਰਗੀ॥ਤੁਛੁਬੁਧਬਰਕ
 ਸਤਰਗੀ॥ਅਮਰਅਜਰਸਾਹਿਬਸੁਖਸਾਗਗਾਜੇਤਸਰੂਪਘ
 ਟੈਘਟਆਗਗ॥੬੩॥ਸਬਕੈਮੱਧਿਸੁਆਪਬਿਰਾਜੈ॥ਅਕਥਕਥ
 ਅਨਹਰਧੁਨਬਾਜੈ॥ਕੋਟਿਬਦਨਜੋਕਰੈਬਿਰਾਗਾ॥ਤਉਨਪਾਵਤ
 ਪਾਰੁਤੁਮਾਗਾ॥੬੪॥ਸੀਤਨਕੀਰਛਕੋਕਾਜਾ॥ਧਰੇਸਰੂਪਗੀਬਨਿ
 ਵਾਜਾ॥ਸ੍ਰੀਮੁਖਆਪਕਹੋਬਰਬਾਗੀ॥ਤੁਮਤੇਜੁਦੋਤਨਕਮੇਨਗੀ॥
 ੬੫॥ਮੇਰੀਰਹਤੁਧਰੇਉਗੰਧਿ॥ਜਾਤੇਪਾਵਹੁਅਧਿਕਸਬੁਧਾ॥ਮੇ
 ਕਹਨਿਰਖਹੁਨਿਜਗਿਗਮਾਗੀ॥ਅੰਚੁਤਕਹੈਸਰਬਕਹਆਗੀ॥
 ੬੬॥ਵਹੈਹੁਕਮੁਸਿਰਪਰਗਮਮਾਨਾ॥ਅੰਨਬਤਕੋਸਕਤਬਖਾਨਾ
 ॥ਇਹਬਿਧਸਮਾਝਿਖਾਲਸੇਬਤੀਯਾ॥ਪਾਗਸਤਲੀਭਾਂਤਮਾਪਿਛ
 ਤੀਯਾ॥੬੭॥ਪੁਨਪਾਛੈਕੀਨੈਇਹਕਾਜਾ॥ਜਿਉਛੁਗਮਨੁਗੀਬ

ਨਿਵਾਜਾ ਜੋ ਦਿਨ ਆਯੋ ਸਰਬ ਨਿਹਰੀ ॥ ਮਿਲਯੋ ਖਾਲਸਾ ਖਾਸ
 ਬਿਚਾਰੀ ॥ ੬੮ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਦੂਰ ਕਨਤ ਕਰਾਈ ॥ ਅੰਦਰ ਗਯੋ ਖਾਲਸਾ
 ਧਾਈ ॥ ਚਿਖਾ ਬਿਭੂਤ ਕਰੀ ਇਕਥਾ ਨੈ ॥ ਅੰਕ ਛੁਲਖ ਜੋ ਨਤ ਹਜੁ ਵ
 ਨੈ ॥ ੬੯ ॥ ਫੁਲ ਅੰਸਤ ਕੋਊ ਸਸਤੁ ਨ ਪਾਯੋ ॥ ਏਕ ਪਤਾ ਨਹੀ ਨੈ ਨਲ
 ਖਾਯੋ ॥ ਯੋਲਖ ਕਰਿ ਸਬ ਪੰਥ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਗਮੇ ਸਦੇ ਹਿਨਾ ਥਾ ਅਵਤਾ
 ਰੀ ॥ ੭੦ ॥ ਤਵ ਨੈਥਾਨ ਬਨੋ ਜੇ ਸੁਸਿ ਆਸਨਾ ॥ ਅਬ ਚਲਨ ਗਗਨੁ ਜੋ
 ਤ ਨਿਵਾਸਨਾ ॥ ਅਧਮ ਜੀਵ ਦਰਸਨ ਜੋ ਲਗੈ ॥ ਕੋਟ ਕਲੁਖ ਤਿਹਤ
 ਨ ਤੇਭਾਗੈ ॥ ੭੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਕੰਚਨ ਜੈਸ ਕਸੋਟਿ ਲਗ ਪਾਗ ਸਲੈ
 ਹਮਨੁ ਗਾ ॥ ਤਿਉ ਨਿਗਮ ਲਏ ਸਿੱਖ ਤਨੁ ਇਹ ਦਰਬਾਰ ਹਜੁ ਗਾ ॥ ੭੨ ॥
 ਬੁਧ ਬੰਬੇ ਕਸੁ ਰਿੰਧ ਸਿਧ ਜੁਗਤ ਪਦਾਰਥ ਚਾਗਾ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਪਾਵਤ ਸ
 ਧ ਸਿਖ ਇਹ ਸਾਚੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ॥ ੭੩ ॥ ਨਵ ਲਦੇ ਸਨ ਵਲੈ ਪੁਰੀਨ

ਵਲ ਬਾਗ ਦਰਬਾਰ ॥ ਨਵ ਲੀਗੋ ਦਾ ਵਰੀ ਨਵ ਲਸਦਾ ਦੀ ਦਾਰ
 ॥ ੧੪ ॥ ਚਾੜਿ ਕਮੋਰ ਸੁਸਾਰ ਕਾ ਸੁਕਾ ਪਿਕ ਪੰਛ ਅਪਾਗ ॥ ਅਪਨੀ ਇ
 ਛਾ ਸੋਗ ਮੇਚਤੁ ਗਰਿਸਾ ਦਰਬਾਰ ॥ ੧੫ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ॥ ਸੰਗਤ ਸਾਧ
 ਤ ਕਮੋਬਰ ਪੁਰਨ ਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਦਰਬਾਰ ਸੁਰਜੈ ॥ ਪਾਕ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਛਕੈ ਸ
 ਬ ਮੁਹਤ ਜੋ ਮਨ ਸਾਧ ਰਿਜਾ ਤਿ ਸੁਕ ਜੈ ॥ ਕੀਰਤ ਹੋਤੁ ਸਦਾ ਨਿਸਬਾ
 ਸੁਗੰਧ ਆਰਤੀ ਪੰਟ ਸੁਬੰਬ ਹਬਾ ਜੈ ॥ ਨੈਲਖ ਬਾਗ ਮੇ ਹੋਤ ਕਤੁ ਹਲਾਸ
 ਤਿ ਪੁਰੀ ਸੁਬਬੇ ਕਬਿਰ ਜੈ ॥ ੧੬ ॥ ਕੇਤ ਕਕਾਲ ਸਬੁ ਹਸੁਖਾਲ ਸਮ
 ਨਦ ਸਾਥ ਬਸੇ ਤਿਹ ਬਨੈ ॥ ਪੇਫੁਰਮਨ ਚਿਤਾਗ ਸਿਰੁ ਪਰਕੀਸ ਸ
 ਭੈ ਤਿਨ ਯਾ ਬਿਧ ਜਨੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾਨ ਕਹੈ ਜਿਨ ਕੋ ਸਰਕੀਸ ਤਬੈ
 ਤਿਨ ਤਾਹਿ ਪਯਾਨੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪਟਟੇ ਗਰਿਮੰਦ ਗਮੇ ਤਿਹ ਸੇਵ ਕਰੀ ਇਕਤਾਹਿ
 ਸਿਧਾਨੈ ॥ ੧੭ ॥ ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਜਿਨ ਕਹ ਦਿਲੀ ਕਹੈ ਸਿਧਾਵਹੁ

॥ ਤਤੁ ਛਿਨ ਜਾਤੁ ਸੁਗਹਰੁ ਨ ਲਾਵਹੁ ॥ ਸੋਮਾਤਾ ਜੀਤੀ ਗਸਿਧਾਨੇ ॥ ਸਿ
ਰਪਰਹੁ ਕਮਨਾਥ ਕੇਮਾਨੇ ॥ ੧੮ ॥ ਜਿਨ ਕਹ ਪਛਮ ਦੇਸ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸੋ
ਤਵ ਨੈਪੁਨ ਜਾਇ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਦੁਆਬੇ ਜਿਨੈ ਮਾਲ ਵੇਕਹਾ ॥ ਸੋ ਚਲਿਸ
ਰਬ ਠੈਰ ਮਹਿ ਅਹਾ ॥ ੧੯ ॥ ਜਾ ਕਹ ਦਛਨ ਦੇਸ ਅਲਾਯੋ ॥ ਸਰਬ
ਸਹਰ ਸੋ ਚਲਿ ਆਯੋ ॥ ਜਿਨ ਕਹ ਬੰਦੈ ਸੰਗ ਪਠਾਯੋ ॥ ਬਾਜਾ ਸਿ
ਘਲੈ ਤਿਨੈ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ਬਾਂਧਨ ਗਾਰੇ ਅਵਗਨਿ ਜਾਨਾ ॥ ਪੀਥਮੰ
ਧਿਰੋ ਵਹੁ ਸਵਧਾਨਾ ॥ ਤੁਰਕਨ ਸਾਥ ਕਰੇ ਨਿਤ ਜੁੱਧਾ ॥ ਇਹ ਉਪ ਦੇਸੁ
ਹਮਾਭੀ ਬੁੱਧਾ ॥ ੨੧ ॥ ਵੇਹਗਾ ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਜਾਸੀ ਮੁਖ ਕਹਾ ਸਰਬ
ਖਾਲ ਸੈਆਪਾ ॥ ਸੋ ਚਲਿ ਤਿਹ ਠਵਰ ਮੇਲ ਗੋ ਕਰਨ ਗੁਰ ਜਾਪਾ ॥ ੨
੨ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ਜਿਨ ਕਹ ਸਾਹਿਬ ਯੈ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਅਬ ਚਲਨ
ਗਰਬ ਸੋ ਤੁਮ ਭਾਈ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਹਜੂਰ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸੰਤੋਖਾ ਸਿੰਘ ਸੁਭਮ

ਤਿਸੁਰਗਿ ਮਾਨਾ ॥ ੮੩ ॥ ਤਿਹ ਯਹ ਭਾਂਤ ਹਜੁਰ ਉਚਾਰੈ ॥ ਹੈ ਪਰ ਦੇਸ ਪ੍ਰ
 ਭੁਯਹ ਭਾਰੈ ॥ ਜੇਗਿ ਸੀਨਿਆ ਸਸਾਧ ਗਵ ਮੇਰੈ ॥ ਤੁਮਰੇ ਲਖ ਦਰ
 ਬਾਂਗ ਸਿਧੈ ਹੈ ॥ ੮੪ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਤਿਨ ਕਹਹ ਸਤ ਭੰਡਾਰ ਮੇਕ ਵਨੈ
 ਦੈ ਹੁ ਭਾਂਤ ॥ ਹਾਥ ਜੇਗ ਸਿਰੁ ਨਿਯਾਇ ਕਰਿ ਕਹ ਖਜਾਨ ਚੀਬਾਤ ॥ ੮੫
 ॥ ਚਉਪਈ ॥ ॥ ਤਬ ਕਰੁ ਨਾਨਿਧ ਮੇਸ ਉਚਾਰੈ ॥ ਹਮਰੀ ਜੇਬ ਹ
 ਥਤੁ ਮਰੈ ॥ ਜੇ ਮਨ ਮੇਇ ਛਾਤੁ ਮਕੈ ॥ ਨਿਜ ਖੀਸਾ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪੈਰੈ
 ॥ ੮੬ ॥ ਯੈ ਸੁਨ ਸਾਂਤ ਤਾਂ ਹਿਮਨ ਆਈ ॥ ਨਿਸਰਿ ਨ ਲੀਗਰ ਦੇਗ ਚ
 ਲਾਈ ॥ ਜੇ ਮਨ ਸਾਧਿਕ ਰਿਨਰ ਆਯੋ ॥ ਸਹੀ ਸਤਿ ਨਿਸਚੈ ਤਿਨ ਪ
 ਯੋ ॥ ੮੭ ॥ ਅਮਰ ਲੋਕ ਮਹਾਰਾਜ ਕਹਾਨੀ ॥ ਜੇ ਸੁਨ ਹੈ ਸਾਧੂ ਸੁਰਗਿ
 ਯਾਨੀ ॥ ਕਾਲ ਮਿਹਰੁ ਰੁਤਿ ਨੈਨ ਹੋਈ ॥ ਆਧਿ ਬਿਅਧ ਹਰੈ ਸਬੁ ਸੋ
 ਈ ॥ ੮੮ ॥ ਦਾਰਦੁ ਦੁਖ ਕਸਟੁ ਨ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਨਿਸਰਿ ਨ ਚਰਨ ਸੁਕ

ਪ੍ਰਭੂ ਅਰਥ ਸੁਨੈ ਨਦੁ ਨਾਰੀ
 ਨਦੀ ਸਚੈ ਲੁਕੈ ਪ੍ਰਤਬਰਤਾਰੀ

ਮਲਸਮਾਵੈ॥ ਨਿਰਧਨੁ ਸੁਨੈ ਆਸਧਨ ਲਾਈ॥ ਚਾਰਪਦਾਰਥ ਪਾ
 ਵੈਭਾਈ॥ ੮੯॥ ਰਿਪਗਾਲ ਬਜਿਹਨ ਰਪਹੋਈ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਕਥਾਸੁ
 ਨੈਇਹ ਸੋਈ॥ ਅੰਗਸੇਰਿ ਪਹਰੈ ਵਿਆਲਾ॥ ਸਭ ਸਿਰਕਰੈ ਤਾਹਿ ਭੁ
 ਪਾਲਾ॥ ੯੦॥ ਜਿਹ ਮਨਸਾਨ ਰਸੁ ਨੈਸੁ ਨਾਵੈ॥ ਜੇਚਿਤੁ ਰੁਚੈ ਵਹੈ ਬਹੁ
 ਪਾਵੈ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੁ ਗਤਿ ਅਧਿਕਾ ਵਿਕਰੈਈ॥ ਨਿਸਦਿਨ ਬਸੈ ਆਪ
 ਉਹਸੋਈ॥ ੯੧॥ ਅੰਧਗੁੰਗ ਬਧੋ ਸੁਨ ਆਈ॥ ਰਸੁ ਨ ਚਛਕਾਨ
 ਸੁਭ ਪਾਈ॥ ਗੁਰਮੂਰਤ ਉਗਮਾਹਿ ਬਿਰਾਜੈ॥ ਰਿੰਧ ਸਿੰਧ ਪੂਰਨ ਸਭ
 ਕਾਜੈ॥ ੯੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਗੁਰਕੀ ਸਾਖੀ ਅਮੀਰ ਸਪੀਜ ਨ ਭਏ ਪ
 ਰਵਾਨਾ॥ ਜਿਨ ਯਹ ਰਸੁ ਜਾਨਿਯੋ ਨਹੀ ਮੰਦੁ ਭਾਗਤਿ ਹਜਾਨਾ॥ ੯੩॥
 ਚਉਪਈ॥ ॥ ਇਹ ਰਸਕਾਜਿ ਨ ਚਾਖਿਯੋ ਸੁਆਦਾ॥ ਚਾਖਿਤ ਭਯੋ
 ਬੀਰ ਬਿਸਮਾਦਾ॥ ਸੋਜਾਨੈ ਜਾਕਉ ਗੁਰਦੀਆ॥ ਜਾਨਤ ਕਹਾ ਅੰਨਕੇ

ਬੀਆ) ੯੪) ੧੦) ੧੧) ੧੨) ੧੩) ੧੪) ੧੫) ੧੬) ੧੭) ੧੮) ੧੯) ੨੦) ੨੧) ੨੨) ੨੩) ੨੪) ੨੫) ੨੬) ੨੭) ੨੮) ੨੯) ੩੦) ੩੧) ੩੨) ੩੩) ੩੪) ੩੫) ੩੬) ੩੭) ੩੮) ੩੯) ੪੦) ੪੧) ੪੨) ੪੩) ੪੪) ੪੫) ੪੬) ੪੭) ੪੮) ੪੯) ੫੦) ੫੧) ੫੨) ੫੩) ੫੪) ੫੫) ੫੬) ੫੭) ੫੮) ੫੯) ੬੦) ੬੧) ੬੨) ੬੩) ੬੪) ੬੫) ੬੬) ੬੭) ੬੮) ੬੯) ੭੦) ੭੧) ੭੨) ੭੩) ੭੪) ੭੫) ੭੬) ੭੭) ੭੮) ੭੯) ੮੦) ੮੧) ੮੨) ੮੩) ੮੪) ੮੫) ੮੬) ੮੭) ੮੮) ੮੯) ੯੦) ੯੧) ੯੨) ੯੩) ੯੪) ੯੫) ੯੬) ੯੭) ੯੮) ੯੯) ੧੦੦)

੧੦੧॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤੁ ਛੰਦਾ॥ ॥ ਭਈ ਗਾਥ ਪੁਰੀ ਜਬੈ ਜੋ ਨ ਕਾਲ
 ॥ ਗਯੋ ਲੈ ਸੁਤਾ ਕੋ ਜਹਾਂ ਸੀਤ ਦਮਾਲੀ॥ ਕਰੀ ਜਾਇ ਸੇਵੈ ਕਹੈ ਬੈ ਨ ਨੀ
 ਕੇ॥ ਧਰੋ ਨਾਮ ਯਾ ਕੋ ਜੇ ਉਮਾ ਧਿ ਜੀ ਕੇ॥ ੧੦੨॥ ਤਿਨੈ ਦੇਖਿ ਪੋਥੀ ਕਰਮੇ
 ਯੋ ਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਜੂਜੀ ਕਰੇ ਏ ਬਿਲਾਸੀ॥ ਧਰੋ ਨਾਮ ਤਾ ਕੋ ਇਹੈ
 ਗੁਰ ਬਿਲਾਸੀ॥ ਨਹੀ ਸੰਕਰੀ ਜੈ ਸੁਕੈ ਕੈ ਹੁਲਾਸੀ॥ ੧੦੩॥ ਜਬੈ ਤਾ ਸਮ
 ਗਯਾ ਰਿਧੈ ਯੋ ਸੁਪਾਈ॥ ਮਹਾਂ ਨਾਮ ਤਾ ਕੋ ਪਰਮੇ ਯੋ ਬਨਾਈ॥ ਭੁਏ ਧਿ
 ਇ ਪੁਰੀ ਸਭੈ ਸੁੰਧ ਜਾਨੈ॥ ਪੜੈ ਨਿਤ ਪਾਤਲ ਹੈ ਸੇਟ ਕਾਨੈ॥ ੧੦੪॥
 ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਬਰਨਨ ਨਾਮ ਉਦੰਤੀ ਸਮੋ ਧਿ ਜਾ
 ਇਸ ਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ॥ ੨੯॥ ਅਛੁ॥ ਚੌਪਈ॥ ॥ ਕਿਤ
 ਕਦਿ ਵਸ ਮਸਵਾਗੀ ਪਾਛੇ॥ ਇਹ ਸਾਖੀ ਪੁਰਨ ਭਈ ਅਛੈ॥ ਸੋਤੁ
 ਮਕਹ ਇਤ ਬਰਨ ਸੁਨਾਉ॥ ਤਾਤੇ ਗੁਰ ਸਿਖ ਸਾਧ ਰਿਝਾਉ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ

॥ ਬਿਦਗਸਹਰਕੇਦੇਸਮੇਜਨਵਾਗਇਕਗਾਮਾਤਕੋਪਤਿਅਤਿ
 ਜਾਨਿਯੈਬਾਲੇਗਇਸੁਨਾਮਾ॥੨॥ਚਉਪਈ॥ ॥ਰੁਸਤਮਗਇ
 ਬੀਧਦੁਤਤਾਕੋ॥ਸੂਰਬੀਰਸੁਨੀਅਤਿਬਰਬਕੋ॥ਦੋਨੋਬੀਰਅਧਿਕ
 ਬਲਵਾਨਾ॥ਜਾਨਤਜਾਹਿਰਾਵਅਰੁਗਨਾ॥੩॥ਦੇਸੁਮਹਰਨਕੋ
 ਨਿਤਮਾਰੈ॥ਕਾਹੂਕੀਨਹੀਕਟਬਿਚਾਰੈ॥ਹੁਕਮੁਪਨੀਕਾਮੇਸੋਭ
 ਯੋ॥ਸਾਊਚੜਮੁਹਟਾਪਯੋ॥੪॥ਘੋਰੀਲਏਲੰਛਵਹਯਯੋ॥ਸਾ
 ਮੁਹਿਭਯੈਤਾਹਿਕਉਘਯੋ॥ਲੁਟਸੁਨਗਰੁਬਾਂਧਦੇਉਲਏ॥ਲੈਬੀ
 ਦੀਖਨੇਮਹਿਦਏ॥੫॥ਅਧਿਕਬੇਗੀਯੈਪਾਂਇਪਵਾਏ॥ਮਾਨਸਤ
 ਰੈਕਿਲੈਚੜਾਏ॥ਪੰਛੀਬਾਇਨਸਕੈਬਿਹਾਰੀ॥ਮਾਨਸਕੀਕਾਸਕ
 ਤਬਿਚਾਰੀ॥੬॥ਚੋਕੀਕਿਤਕਬਿਠਾਇਪਿਆਦੋ॥ਰੰਛਪਾਲਕਹਿ
 ਹੀਮਿਰਜਾਦੋ॥ਕੇਤਕਕਾਲੁਬੀਤਤਿਹਗਯੋ॥ਤਿਨਕੋਛੂਟਨਮੂਲਨ

ਭਯੋ॥੧॥ਸਾਧਦੇਵਤਿਨਪੀਰਮਨਾਏ॥ਨਾਥਜਤੀਜੋਸਿਧਕਹਾਏ॥
 ਸਭਹੀਕੋਧਰਬੋਤਿਨਪਿਯਾਨਾ॥ਕਿਨੈਨਤਕੋਆਇਛੁਡਾਨਾ॥੮॥ਤਿ
 ਹਚਉਕੀਰਛਕਕੇਮਾਹੀ॥ਏਕੁਸਿੰਭਚਾਕਰਕੋਊਆਂਹੀ॥ਬਾਣੀਸ
 ਬਦਸੁਚੇਤੁਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ਨਿਸਦਿਨਗਾਵਤਮਤਗੰਸਭੀਨਾ॥੯॥ਏਕਰੈ
 ਨਵਹਸੁਮਤਿਬਿਚਾਰਾ॥ਗਾਵਤਰਹਾਸਬਦੁਨਿਰਧਾਰਾ॥ਬਾਲੇਰਾ
 ਇਸਨੁਮੋਚਿਤੁਲਾਈ॥ਤਾਰੀਸਫਲਘਰੀਨਿਕਟਾਈ॥੧੦॥ਪ੍ਰਛ
 ਤੁਭਯੋਤਾਸਯੋਸਾਥਾ॥ਗਾਵਤਤੈਕਾਕੀਇਹਗਾਥਾ॥ਕਾਕੋਤੈਸੁਮੁਰੀ
 ਦੁਕਹਾਵੈ॥ਨਿਸਦਿਨਜਾਕੋਧਿਆਨੁਲਗਾਵੈ॥੧੧॥ਤਿਨਭਾਖਾਮੇ
 ਰਗੁਰਪੁਰਾ॥ਅਚੁਤਅਲਖਅਲੇਖਹਜੁਰਾ॥ਭੂਤਭਵਿਖਭਵਾਨਮ
 ਝਾਗਾ॥ਸਭਕੀਬੰਦਕਾਟਨੇਹਾਰਾ॥੧੨॥ਯਾਜਗਕੀਕਾਬੰਥਕਹਾਵੈ॥
 ਸੁਰਗੁਰਕੋਜਮੁਆਂਸਿਰੁਨਿਆਵੈ॥ਜਿਹਤਿਹਧਰੈਸਿਖੁਗੁਰਪਿਆ॥

ਨਾਮ ਮਗੁਰੁਤੀਹੋਤ ਸਵਧਾਨਾ॥੧੩॥ਯੋਸੁਨਕਰਿਸਤਿਗੁਰਕੀਸਾ
 ਖੀ॥ਪਾਸਪਠਾਣਬਤਯੋਆਖੀ॥ਯਾਕੋਗੁਰਮਾਨਦਪੁਰਵਾਸੀ॥
 ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਨਾਮਅਬਨਾਸੀ॥੧੪॥ਅੰਗਸਾਲਸਕਰਜਬਧਾ
 ਯੋ॥ਮਧਿਪਹਾਰਮਨਦਪੁਰਮਾਯੋ॥ਅੰਮੇਗੁਰਇਹਬਾਣਚਲਾਏ
 ॥ਜੇਬੋਬਖਤਰਹਣਨਪਾਏ॥੧੫॥ਸਵਕੋਸਦੋਦੋਪੁਨਕੋਸਾ॥ਨਿਰ
 ਖੇਉਨਕੇਬਦੁਰੋਸਾ॥ਕਈਲੰਛਹਜਰਤਕੋਦਲਾ॥ਦਯੋਭੁਜਾਇ
 ਨਲਾਗੋਪਲਾ॥੧੬॥ਤਬਹਮਨੈਨਿਰਖਾਥਾਜਾਈ॥ਇਨਕੋਗੁਰੁਬ
 ਰੋਸੁਖਦਾਈ॥ਯੋਸੁਨਕਰਿਤਿਨਕੀਸੁਭਬਾਨੀ॥ਬਾਲੇਗਾਇਸਪ੍ਰਗ
 ਟਿਬਖਾਨੀ॥੧੭॥ਦੋਹਰਾ॥ਜੇਮੁਝਕਉਇਹਕਸਟਤੇਕਛੈਸੀਗੁ
 ਰਦੇਵਾ॥ਤਉਪਦਪੰਕਜਕੀਸਦਾਕਰਉਨਿਸਦਿਨਾਸੇਵਾ॥੧੮॥ਸਿੰਖ
 ਕਹਾਕਰਜੇਗੁਮੈਕਰਿਹੂੰਅਰਦਾਸਾ॥ਦਿਖਤਤਛਿਨਕਛਕਾਲੀਮੇਕ

ਰਜਹੋਵਤਰਾਸ॥੧੯॥ਚਉਪਈ॥ ॥ਤਬਹੀਤਿਨਮਰਦਾਸਕਰਾਈ
 ॥ਹੋਨਸਮੁਲਾਸਿਖਠਹਰਾਈ॥ਬੀਤਾਦਿਵਸਰੈਨਮਗਆਈ॥ਸਿ
 ਮਰਤਨਾਮੰਘਗੀਤਿਨਲਾਈ॥੨੦॥ਪਾਪਜੀਛੰਦਾ॥ ॥ਜਬਗਈਰੈ
 ਨਆਧੀਨਿਹਾਗ॥ਤਬਭਯੋਸਬਦੁਗਗਨੰਮਝਾਗ॥ਛਟਣੰਤਕਾ
 ਰਕਰਿਕੈਅਪਾਗ॥ਆਇਯੋਸੁਆਪਿਸਾਹਿਬਦਿਯਾਗ॥੨੧॥ਭੂ
 ਖਣਕਿਕਾਣਛਟਕੇਨਵੀਨਾ॥ਤਬਜਗਯੋਗਾਇਮਨਮੈਪਰਬੀਨਾ॥
 ਆਗਮੁਨਿਹਾਰਦੀਨਾਨਦਿਯਾਗ॥ਭਯੋਸੁਪਗਾਇਆਛੇਅਪਾਗ॥
 ੨੨॥ਅਮੀਵਾਕਗੁਰਕਹੈਸੁਬੈਨ॥ਊਠਸਵਾਧਾਨਹੋਗਾਵਾਮੇਨਾਤਿ
 ਨਕਹਾਕਉਨਤੁਆਹਿਬੀਗ॥ਮਝਰਟਤਨਾਮਲੈਕਰਿਸਗੀਗ॥੨੩॥
 ਚੌਪਈ॥ ॥ਜਕੋਧਰੋਦਿਵਸਤੈਧਿਆਨਾਗੁਗਮੁਰਤਮੁਹਿ
 ਲੇਹੁਪਛਾਨਾ॥ਤੋਕਹਨਿਜਕਾਢਨਕੇਕਾਜਾ॥ਆਯੋਮੰਮਸੁਗਰੀਬ

ਨਿਵਾਜਾ॥੨੪॥ਮੇਰੇਪਗੀਮਧਿਪਗਬੇਗੀ॥ਮੈਕਿਮਗਹੋਸਰਨਆ
 ਤੇਗੀ॥ਵਾਹਗੁਰੁਗੁਰਕਹਾਉਚਾਗਾਬੇੜੀਕਿਆਜਮੁਕੋਸੁਬਿਦਾਗਾ॥
 ੨੫॥ਵਾਹਗੁਰੁਤਿਨਸਬਰਉਚਾਗਾ॥ਪਲਮੇਬੇਗੀਭਈਕਿਨਾਗਾ॥
 ਪਗਪੰਕਜਕੋਉਪਗਆਈ॥ਦੇਕਿਯੋਸੀਸੁਜੁਬਾਲੇਰਾਈ॥੨੬॥ਫਿ
 ਰਭਾਖੋਮੇਰੇਅਨਭੂਤਾ॥ਤਿਹਕਾਢੇਪ੍ਰਭੁਹੈਨਿਨਘਾਤਾ॥ਵਹੈਗੁਰੁ
 ਮੁਖਵਾਕਉਚਾਗੀ॥ਪਕੋਆਲਪਗਕੰਜਮਝਾਗੀ॥੨੭॥ਦੋਨੋਕੁਏ
 ਆਨਜਬਠਾਢੇ॥ਅਮੀਮੁਤਬਚਨਪ੍ਰਭੁਕਹਗਾਢੇ॥ਮੇਰੇਦੋਨੋਦੁਅ
 ਲਰਕਾਬਾ॥ਗਹਿਲੇਵੇਗਾਢੇਦਰਗਲਾ॥੨੮॥ਆਗਯਾਪਾਇਬਚ
 ਨਤਿਨਗਾਏ॥ਸੁਨਹੋਬੜੀਯਾਬੀਰਸਬਾਏ॥ਹਮਕੋਲੈਅਬਚਲ
 ਯੋਸਧਾਈ॥ਦੀਨਬੀਪੁਸਤਿਗੁਰੁਸੁਖਦਾਈ॥੨੯॥ਜੋਬਲਹੈਤ
 ਬਲੈਹੁਛਰਾਈ॥ਯਾਬਿਧਸੋਬੜੀਯਾਤਿਨਗਾਈ॥ਜਿਹਬਿਧਪੰ

ਛੀਉਰਤ ਮਕਾਸਾ॥ ਤਿਯੋਗੁ ਰੂਪੈ ਕਰਿ ਮੋ ਬਿਲਾਸਾ॥ ੩੦॥ ਬਾਹਰ
 ਕੋ ਸਬਿਧਾ ਚਲ ਪੰਬਯਾ॥ ਤਿਹ ਪੁਰਤੇ ਜਾਨਤ ਨਰ ਸੰਬਯਾ॥ ਠਢੇਤ
 ਏਤ ਵਨ ਜਾਮਾਈ॥ ਦੋਨੋ ਬੀਰ ਦੇਸ ਤਿਹ ਗਈ॥ ੩੧॥ ਤਿਨ ਤੇ ਦੁਅ
 ਲ ਰਕਾ ਬਛੜਾਈ॥ ਭਏ ਅਲੋਪ ਜਗਤ ਸੁਖ ਦਾਈ॥ ਬਿਸਮਭ
 ਏ ਬਰਨਤ ਨਹਿ ਬੈਨਾ॥ ਮਾਪ ਸਮਾਧਿ ਕਰੇ ਨਿਜ ਸੈਨਾ॥ ੩੨॥ ਭਏ
 ਗੰਗ ਬਰਨਤ ਨਹਿ ਬਾਨੀ॥ ਕਿਤ ਕਕਾਲ ਧਰਮੁ ਧਰਮੁ ਗਿਆਨੀ॥ ਭ
 ਖਤ ਬਚਨ ਪੁਨਹ ਪੁਨਈ ਗੰਗਾ॥ ਕਰੁਣਾ ਸਿੰਧ ਗਏਤੁ ਮਕੀ ਗੰਗਾ॥
 ੩੩॥ ਹਮ ਕੋ ਵਹਿ ਨਿਜ ਠੋਰ ਬਤਾਵਹੁ॥ ਕਿਹਤੁ ਮਗਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ
 ਮਾਵਹੁ॥ ਕਠਨ ਠੋਰਤੁ ਨ ਪਰੀਕਸੰਦਾ॥ ਪਲਮਹਿਤੁ ਮਦੁ ਖਕ
 ਟੇ ਮੁਕੰਦਾ॥ ੩੪॥ ਪੰਛੀ ਜਿਉ ਮਾਏ ਮਾਧਿਕਾਸਾ॥ ਖਲ ਦਲ ਖੰ
 ਭ ਨਿਕਾਸੇ ਦਾਸਾ॥ ਤੁਮ ਕਉ ਕਉਨ ਬਡੀ ਇਹ ਬਾਤਾ॥ ਜਿਹ ਚਹੈ

ਤਿਹਰਮੋਬਿਧਾਤਾ॥੩੫॥ਦੁਇਸਬਰਸਬੈਸਤੁਮਧਾਗੀ॥ਗ ੫੨੦
ਏਸੁਮੇਰਪਬਕਈਬਾਗੀ॥ਸਿਧਮੰਡਲੀਸਰਬਾਨਿਵਾਈ॥ਗ
ਏਬੈਕੰਠਾਪਤੁਮਧਾਈ॥੩੬॥ਪਲਮਹਿਮਹੀਲੋਕਤੁ
ਮਮਾਏ॥ਸਤੁਸਿਤਨਕੋਦਰਸਦਿਖਾਏ॥ਦਓਲਤੁਖਲੋਦ
ਕਓਜਾਨਹੁ॥ਕਾਜੀਜੁਤਲੋਚਰਿਤੁਦਿਖਾਨਹੁ॥੩੭॥ਅ
ਨਚਰਿਤੁਤੁਮਕਰੇਅਨੇਕਾ॥ਕਓਨਕਰਿਤਤਿਨਕੋਸਬਬੇ
ਕਾ॥ਅੰਗਸਾਝੁਠਾਕਰਿਮਾਯੋ॥ਤਿਹਨੰਦਨਕਓਰਾਜ
ਬਿਠਾਯੋ॥੩੮॥ਹਮਕੋਪਕੋਦੁਖਜਬਭਾਗੀ॥ਤੁਮਰ
ਗੀਸਰਨਕਰਿਪਿਆਗੀ॥ਤਬਤੁਮਪਲਮਹਿਅਏ
ਦਿਆਲਾ॥ਕਾਟਬੰਦਕਾਢੇਤਤਕਾਲਾ॥੩੯॥ਤਸਤੁਮ
ਹਮਕੋਦਰਸਾਦਿਖਾਵਹੁ॥ਜਿਹਮਪੁਜਹਠਉਰਬਤਾ

ਵਹੁ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਉਸਤਤ ਤਿਨ ਉਚਾਰੀ॥ ਅਨਪ੍ਰਗਟਿ ਭਵੇਗੁ
 ਅਵਤਾਰੀ॥ ੪੦॥ ਉਠ ਪਾਇਨ ਲਾਗੇਤ ਬਦੇਉ॥ ਨਿਜ ਮਨ ਬ
 ਤੀ ਯਾ ਬਰਨਤ ਓਉ॥ ਪੁਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜੁਇਹ ਫੇਗਦੇ ਦਾਗ॥ ਹਮ ਪਦੈ
 ਕਿਹ ਠਉ ਗੁਧਾਗ॥ ੪੧॥ ਕਿਹ ਨਿਜ ਪ੍ਰਜਾ ਭੇਟ ਚਢਾਵੈ॥ ਮੇ
 ਸਦਿ ਦਾਰੁ ਹੈ ਨਦਿਨ ਪਾਵੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹਾ ਸੁਨੇ ਰੇ ਬੀਗ॥ ਇਹ
 ਵਰਸਦੁ ਹੈ ਦੁਲਭ ਸਰੀਗ॥ ੪੨॥ ਬਹੁ ਹੋਇਹ ਵਰਸਦੁ ਫਿਰ
 ਨਾਹੀ॥ ਉਗਮ ਹਿਨਿ ਰਖਹੁ ਸਾਂਝ ਸਬਾਹੀ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਅਪਨੇ ਸ
 ਵਨ ਸਿਧਾ ਵਹੁ॥ ਨਿਜ ਅਸ੍ਰਮ ਬਸ ਅਤ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ॥ ੪੩॥
 ਨਿਕਟ ਗੁਦਾ ਵਰਿਹ ਮਰੋ ਪਾਮਾ॥ ਅਬ ਚਲਨ ਗਰਨ ਦੇੜ ਮੁਕ
 ਮਾ॥ ਪ੍ਰਜਾ ਮਨ ਤ ਭੇਟ ਚਢਾਵਹੁ॥ ਜਿਹ ਸੰਗਤਿ ਸਿਖ ਪਾਚ ਮਨ
 ਵੈ॥ ੪੪॥ ਮੇ ਸੰਗਤਿ ਸਿਖ ਜਹਾ ਸੁਜਾਨੇ॥ ਮੇ ਤਿਨ ਤੇ ਨਹੀ ਜੁਦੇ

ਪ੍ਰਮਾਨੋ॥ ਜਿਹ ਚਾਹੈ ਵਹਮੁ ਝੁਸੁ ਬੁਲਾਵੈ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਰੂਪ ਬਾਂਧਹਮ ५੨੧
 ਆਵੈ॥ ੪੫॥ ਵੇਹਗਾ॥ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਤਿਨ ਸਮਝਾਇ ਕਰਿ
 ਬਿਬਿਧ ਕਥਾ ਕਰਤਾਗਾ॥ ਅਲੋਪ ਭਏ ਤਿਹ ਠਉਗੇ ਮੇਠੁ ਨ ਕੀਏ
 ਜਟਿਅਗਾਗਾ॥ ੪੬॥ ਗੁਨਗਾ ਵਤਗੁਰ ਦੇਵ ਕੇ ਦਿੱਬ ਰੂਪ ਉਰ
 ਧਾਗਾ॥ ਆਪ੍ਰਾਪਤ ਭਏ ਨਗਰ ਮਹਿ ਬਾਜ ਬਜਾ ਵਤ ਚਾਗਾ॥ ੪੭॥
 ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਸਾਖੀ ਬਾਲੇ ਗਾਇ ਜਨ ਵਾਰੇ ਸ੍ਰੁ
 ਕੀ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਦਸ ਬੀਸ ਮੋਧਿ॥ ਇਸ ਮਾਪਤੁ ਮਸਤੁ ਸੁਭਮ
 ਸਤੁ॥ ੩੦॥ ॥ ਪੁਸਤਕ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਕਾ ਲਿਖਿ ਆਮੰਗ
 ਲਾਸਿ ਘਾ॥ ਭੁਲ ਚੁਕ ਬਖਸ਼ੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਕਾ ਸਦਕਾ॥
 ॥ ਸੰਮਤ ੧੬੦੦ ॥ ਅਸੁ ਮਹੀਨੇ ਇਕੀ ਦਿਨਿ ਗ
 ਏ ਪੁਸਤਕ ਸੰਪੂਰਨ ਭਇਆ॥ ਵੀਰਿ ਵਾਰਿ ਦੇ ਦਿਨਿ॥

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 77

Subject Religion

Name of MSS Gurbilas Patsahi 10

Author Mangal Singh

Period _____ Folios 521

Script Gurmukhi Source _____

Missing Folios _____

